I 24880

ANUL XLVII, Nr. 1 IANUARIE, 1935

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Anul forestier 1934 . . . . . *D. A. Sburlan și Gh. I. Ionescu*

Referate — Comentarii:

Pădurile și cooperația . . . . . *P. Ioan*
Cultul pădurii și rezervațiunile naturale . . . . *Prof. E. Botezat*

Cronica:

Constituirea unei comisiuni pentru intensificarea acțiunii de împădurire. — Diverse . . . . *At. Haralamb*

Cercul de studii forestiere. — Recenzii — Revista revistelor — Informațiuni — Necrolog: N. Dragoteanu — *Publicațiuni:* Deciziuni ministeriale.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

XLVII-e Année. No. 1 Janvier 1935 | XLVII. Jahrgang. Nr. 1 Januar 1935

-- IUL. 2005
2014

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE

L'année forestière 1934 . . *D. A. Sburlan* et *Gh. I. Ionescu*

Rapports-Commentaires :

Les forêts et la coopération *P. Ioan*
Le culte de la nature et les réservations naturelles . *Prof. E. Botezat*

Chronique — Récensions — Revue des revues. Informations. — Publications : Décisions ministérielles.

INHALT:

Forstjahr 1934 . . . . . *D. A. Sburlan* u. *Gh. I. Ionescu*

Mitteilungen :

Die Forsten und der Kooperatismus . . . . . *P. Ioan*
Naturkultus und Naturdenkmäler . . . . . *Prof. E. Botezat*

Chronik — Rezensionen — Die Zeitschriften — Nachrichten. — Amtliche Veröffentlichungen

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

27880

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII «PROGRESUL SILVIC»

ANUL XLVII — 1935

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE «BUCOVINA» I. E. TOROUȚIU

39754

Clişeu Şt. Georgescu

Arboret de nuc american în pădurea Cobia (Domeniile Coroanei).
Peuplement de noyer américain dans la forêt Cobia (Domaines de la Couronne).
Bestand von Juglans nigra im Cobiawalde (Kronendomänen).

Clişeu A. Haralamb

Scoc de apă în „Cataractele" Lotrului.
Glissière mouillée dans les „cataractes" de Lotru.
Wasserriese in „Wasserfäle" von Lotru.

REVISTA PĂDURILOR
Anul XLVII No. 1, 1935

ANUL FORESTIER 1934

de D. A. SBURLAN
şi GH. I. IONESCU

Incă un an a lunecat pe nesimţite, în lumea amintirilor.

Prea puţine zile ne despart de sfârşitul lui, spre a putea judeca în adevărata lor lumină toate faptele mai de seamă, ce au agitat viaţa noastră de silvicultori. Am luptat în domenii atât de variate şi am privit câmpul de bătaie de sub unghiuri atât de diferite, încât nu putem pretinde o obiectivitate desăvârşită, decât dacă ne mărginim să consemnăm faptele petrecute, rece şi fără comentarii. Că s'a făcut în anumite împrejurări bine sau rău, vor judeca mai târziu, cei ce vor veni după noi. In mijlocul înfrângerilor şi decepţiilor noastre, ne mângâiem cu convingerea că buna intenţie nu a lipsit nici unuia dintre noi şi că numai împrejurările, mai tari decât puterile noastre, nu ne-au dat putinţa să facem mai mult şi mai bine.

Examinând de aproape activitatea desfăşurată în cursul anului 1934 în jurul ideei forestiere, care stă aşa de aproape de inima fiecăruia dintre noi, va trebui să ne oprim, ca şi în alţi ani, mai întâiu asupra faptelor şi realizărilor bătrânei noastre Societăţi „Progresul Silvic". Şi anul acesta, asociaţia noastră a ţinut cel mai strâns contact cu toate ideile şi faptele cari au interesat economia forestieră. Ea a reuşit, poate într'o măsură mai redusă ca altă dată, să fie însuşi centrul de elaborare a soluţiilor date diverselor probleme în legătură cu gospodăria silvică a ţării. Dar chiar atunci când nu a fost consultată în mod oficial, Societatea „Progresul Silvic" a căutat să se documenteze la timp şi precis asupra tuturor acestor probleme şi le-a desbătut pe larg în adunările Consiliului de Ad-ţie. Iar prin memorii, audienţe şi moţiuni, a adus la cunoştinţa forurilor superioare părerea sa obiectivă şi bazată pe experienţa unui lung şi sbuciumat trecut.

In cadrul de preocupări cu caracter cultural, Societatea „Progresul silvic" a continuat şi în 1934 conferinţele sale, în legătură cu problemele de actualitate din economia noastră forestieră. Au conferenţiat D-nii Prof. Drâmbă („Pădurile şi avalanşele") cu proecţiuni şi Prof. Antonescu (Influenţa vegetaţiunii asupra regimului apelor) bucurând Societatea de participarea unui distins şi numeros public.

Tot pentru promovarea ideii forestiere, Societatea a hotărît editarea a 3 broşuri, care să înlesnească marelui public cititor, cunoaşterea în lumină adevărată a rolului pădurilor ; a instituit trei premii pentru şefii de ocoale silvice, cari au organizat cele mai multe şi mai reuşite serbări ale sădirii arborilor şi a hotărît să decearnă alte 20 premii de câte 1.000 şi 500 lei, pentru cele mai întinse şi mai bune lucrări de regenerarea pădurilor, executate de inginerii silvici în ultimii 4 ani.

Cu părere de rău trebuie să arătăm, că nu s'a răspuns în măsura dorită, bunelor intenţii ale Societăţii. Ea va persevera în această preocupare, convinsă fiind că şi în acest fel serveşte cauza forestieră.

Preocupările culturale ale Societăţii „Progresul silvic" s'au învederat de asemenea prin ajutoarele băneşti, acordate membrilor săi, cari i-au solicitat sprijinul, pentru diverse publicaţiuni, şi mai ales prin grija ce a pus, ca organul său de publicitate „Revista Pădurilor", care apare în al 46-lea an, să iasă în condiţiuni cât mai perfecte. O deosebită solicitudine s'a acordat şi bibliotecii sale, una din cele mai vaste în specialitatea silvică.

Seria de conferinţe a „Cercului de studii forestiere al Inginerilor silvici" a continuat cu aceiaşi regularitate şi în cursul anului 1934, sârguinţa conferinţelor fiind larg încurajată de interesul şi participarea numeroasă a inginerilor din serviciile silvice centrale. Au ţinut conferinţe d-nii: P. Antonescu, C. Georgescu, C. Cristea, At. Haralamb, Emil Negulescu, M. Rădulescu, M. Petcuţ, I. C. Demetrescu, Al Ştefanopol, I. Popescu-Zeletin, C. Ivanovici, Tr. Ionescu-Heroiu, V. Dinu şi C. Dragu.

In afară de cadrele societăţii „Progresul Silvic", activitatea membrilor săi a fost de asemeni remarcabilă. Au ţinut conferinţe cu subiect forestier, la Societatea de Radio-difuziune, D-nii: Prof. Dr. Drăcea, Dr. C. Georgescu, Dr. Aurelian Ionescu şi C. Cristea. O conferinţă interesantă („Nevoia de păduri în agricultură") a

fost ţinută la Radio de D-l Radu Ciurescu, Ing. agronom, care a insistat asupra importanţei pădurilor pentru gospodăria agricolă. La Societatea „Politechnică" au vorbit D-nii: Prof. Drâmbă, M. P. Florescu, G. P. Antonescu şi Cezar Cristea; la Institutul de raţionalizare şi normalizare, D-l Prof. Drăcea; la Societatea Elevilor ingineri silvici, D-nii: Prof. Stinghe şi Nedici.

D-l Prof. Drâmbă a ţinut la 26 Iunie, la şedinţa anuală festivă a Societăţii regale de geografie, o conferinţă însoţită de proecţiuni, asupra avalanşelor, care a fost onorată cu prezenţa M. S. Regelui. Tot D-sa a ţinut în lunile Mai şi Iunie o serie de 6 conferinţe la Şcoala superioară de războiu, având de subiect rolul pădurilor în apărarea naţională.

Conferinţe asupra economiei forestiere s'au ţinut şi la cursurile organizate de Fundaţia regală „Regele Carol II" la Breaza, de către D-nii Dr. Tr. Ionescu-Heroiu şi Dr. A. Haralamb.

Activitatea publicistică ne-a adus şi în 1934 o recoltă bogată de cărţi şi broşuri cu caracter forestier. Dintre acestea remarcăm cartea de fierăstrae a unuia din semnatarii acestor rânduri, broşura D-lui Rubţov şi o serie de alte publicaţiuni, parte extrase din Revista Pădurilor, parte din Buletinul AGIR şi datorite D-lor Chiriţă, Cristea C., Demetrescu I., Nicolau B. Gh., Sabău V. şi Nedici (extras din ziarul „Universul").

Academia Română a decernat anul acesta premiul instituit în amintirea regretatului său soţ, fost inginer silvic al Academiei Române, de D-na Caliopi Stef. Demetrescu-Vergu, D-lor D. Sburlan pentru lucrarea sa „Holzproduktion-industrie und- handel von Rumänien" şi D-lor C. Chiriţă şi M. Popescu, pentru „Contribuţiuni la problema regenerării naturale a gorunului în România", răsplătind în acest mod, munca desfăşurată de autori pentru propăşirea publicaţiilor ştiinţifice din domeniul silviculturii.

Revista „Viaţa forestieră" întemeiată de un grup de tineri camarazi către sfârşitul anului 1933 şi-a continuat cu elan şi punctualitate apariţia, dovedindu-se a fi astfel, nu numai o creaţie de durabilă şi dârză afirmare în câmpul publicaţiilor de specialitate, dar şi un organ de luptă îndrăsneaţă în ogorul pe alocuri virgin, al revendicărilor noastre profesionale. Campania desfăşurată în jurul trecerii în buget a unui număr însemnat de camarazi diurnişti, a găsit înţelegere la forurile competinte şi a fost încununată de succes. Se înţelege că şi în această chestiune, activitatea Consiliului

de Ad-ţie al Societăţii „Progresul Silvic" a fost remarcabilă, succesul obţinut fiind în bună parte şi rezultatul demersurilor şi străduinţelor sale.

Adunarea generală a Societăţii a avut loc în zilele de 25—28 Mai, bucurându-se de o participare excepţional de numeroasă a membrilor săi. Şedinţa inaugurală a fost prezidată de D-l Subsecretar de Stat Negură, care, în cuvântarea ţinută a cerut inginerilor silvici să acorde un sprijin deosebit acelei mişcări naţionale, care este cooperaţia şi care pe D-Sa îl preocupă în mod deosebit.

Anul acesta expirând mandatul de preşedinte al Societăţii, D-lui C. P. Georgescu, în locul D-sale a fost ales prin aclamaţii D-l Prof. Dr. M. D. Drăcea. Adunarea a ales ca membri de onoare pe D-nii Prof. Riha şi Haşa din Cehoslovacia şi pe D-nii Prof. P. A. Grunau şi Juliu Moldovan ; apoi a procedat la alegerea a 6 membri în consiliul de Ad-ţie, în locul celor eşiţi la sorţi. S'au ales D-nii C. P. Georgescu, Stinghe şi Grozescu şi au fost trimişi în consiliu ca membri noui D-nii Alimănişteanu, Butoi şi Minescu. De asemenea, adunarea a reales comitetul de redacţie al „Revistei Pădurilor".

In şedinţa plenară din ziua a doua şi a treia, Congresul a discutat următoarele chestiuni :

1) Sistemul regiei în cultura şi valorificarea pădurilor Statului.
2) Propaganda forestieră.
3) Situaţia corpului silvic faţă de noul buget.

A treia zi a avut loc o procesiune la Leordeni, la mormântul regretatului N. G. Popovici, cu care ocazie s'a desvelit şi un bust al marelui silvicultor şi profesor, în faţa reşedinţei Ocolului silvic din localitate, care îi poartă şi numele.

Ziua următoare s'a făcut la M-rea Cernica un serviciu religios la mormântul altui mare apostol al silviculturii româneşti, Teodor Pietraru, căruia i s'a inaugurat cu această ocazie un bust în faţa şcoalei silvice din Brăneşti, întemeiată de el.

Ambele busturi s'au ridicat din iniţiativa societăţii „Progresul Silvic" şi cu sprijinul material al membrilor săi.

Moţiunile votate de adunarea generală au fost prezentate D-lui Ministru al Agriculturii şi Domeniilor, formând pentru Consiliul de Ad-ţie al Societăţii un program de revendicări pentru anul expirat.

Societatea „Progresul silvic" a avut în 1934 durerea de a

pierde 10 din membrii săi, printre cari câţiva dintre fondatorii societăţii. Cei trecuţi în lumea dreptilor sunt: Mihail Anania, Petre Grigorescu, G. Crăciunescu, Daniel Clein, Xenophon Sculy, Vlad Lacinsky, Emil Mihalescu, Josef Cojocaru, Liviu Ieşan, Ilie Orheianu şi Nic. Dragoteanu, iar la înmormântarea lor Societatea a depus coroane şi prin delegaţii săi a relevat meritele celor dispăruţi.

Congresul AGIR, care a avut loc la Galaţi, în zilele de 14-19 Octombrie 1934 a dat iarăşi ocazia inginerilor silvici, să discute în faţa colegilor lor ingineri, o serie de probleme capitale pentru economia forestieră a ţării. Secţiunea a V-a, Ape şi Păduri a congresului, prezidată de D-l Prof. M. Drăcea, în urma referatelor depuse de colegii ing. hidraulici şi de camarazii noştri silvicultori: M. P. Florescu, C. Cristea, I. Demetrescu, Gh. Nicolau-Bârlad, St. Bărbulescu, V. Sabău şi Eug. Răuţă, a votat o moţiune, în care se fixează rolul pădurilor în apărarea naţională şi se dau o serie de soluţiuni, privind politica forestieră de viitor a ţării. In moţiune se insistă în special asupra necesităţii urgente, de a se aduce în discuţia parlamentului anteproectul de lege pentru conservarea pădurilor necesare apărării naţionale, întocmit încă din 1932 de delegaţii M. St. Major şi de inginerii silvici. De asemenea, asupra nevoii, de a se pune capăt proiectelor de reformă social-economice, al căror rezultat final este distrugerea patrimoniului forestier al ţării; asupra necesităţii de a întregi şi conserva patrimoniul forestier al Statului, prin cumpărarea de păduri particulare; asupra sporirii propagandei forestiere, etc.

Inginerii silvici au luat parte activă şi la desbaterile celorlalte secţiuni, unde au prezintat referate D-nii: N. Nedelcovici, Sabău, Vâlceanu, Andrei Ionescu, Dr. Georgescu, D. Ciurileanu şi Cezar Cristea.

Congresul s'a terminat cu o frumoasă excursie pe Dunăre, la Măcin şi Vâlcov.

Tot în cadrul participării la congrese trebuie să menţionăm delegaţia ce s'a dat de către societatea „Progresul Silvic" D-lui Prof. D. Drâmbă, de a participa la congresul naţional al lemnului, ţinut la Nancy, în Franţa şi la centenarul şcoalei silvice medii dela Barres.

Vom complecta succinta noastră cronică anuală amintind, pe scurt, şi evenimentele mai de seamă, cari au trecut prin viaţa tot mai sbuciumată a administraţiei noastre silvice, a Institutului de Cercetări şi a învăţământului silvic.

Criza economică a evoluat în 1934 către forme, cari ne-au făcut să înţelegem, că nu mai este vorba de un fenomen trecător, ci de o transformare, de o adevărată revoluţie a principiilor şi a metodelor de producţie, circulaţie şi desfacere a bunurilor. Intervenţia Statului în mecanismul producţiunii agricole şi industriale a fost tot mai accentuată, cu toată silinţa ce guvernul actual şi-a dat, de a înviora şi susţine iniţiativa particulară. De fapt, activitatea acesteia s'a putut manifesta, numai în măsura, în care ea a fost sub protecţia Statului. Lăsată propriilor sale resurse, ea nu s'a dovedit în stare a face faţă marilor dificultăţi rezultând din lipsa de capital, din înăsprirea regimului de import-export şi din fluctuaţiile preţurilor.

Prin noua lege a Administrării pădurilor, care a intrat în vigoare în a doua jumătate a anului 1934 s'au reintegrat o parte din principiile de gospodărie, ale vechei Case a Pădurilor, prin aceia că tăierile în regie ale pădurilor Statului au trebuit pe alocuri să cedeze locul exploatărilor, prin cooperative şi antreprenori. Conducerea ad-ţiei însăşi a cunoscut în anul expirat schimbări, care, din diverse consideraţiuni, au anticipat aplicarea legei votată în Mai 1934.

Din principiile legii din 1930 s'au păstrat numai separările de atribuţii între Casa Pădurilor Statului şi Direcţia Regimului silvic. Numele fostei Case autonome a suferit iarăşi o metamorfoză, păstrându-l totuşi în forma prescurtată (Caps); pe când numele conducătorilor ei a fost modificat în acela de Ad-tor şi Sub-Ad-tor, iar Consiliul de Ad-ţie a fost înlocuit printr'un Comitet de direcţie, compus numai din 3 membri. După cum se vede, dorinţa guvernului de a desfiinţa regiile autonome a avut urmări adânci la Casa Pădurilor, diminuând într'o măsură apreciabilă numărul conducătorilor ei, limitând şi subordonând atribuţiile acestora.

Aşezarea în posturi a noilor conducători — D-l Ing. consilier I. Simionescu ca Administrator şi D-l Ing. consilier silvic C. Marinescu ca Subadministrator — a avut loc în prezenţa D-lui Ministru al Agriculturii şi Domeniilor, luna Iunie 1934.

Deşi luptând cu greutăţi financiare mari, Casa Pădurilor a continuat o parte din programul de investiţiuni, început în anii precedenţi, conducând către terminare liniile ferate înguste de pe Valea Bratiei (Muscel) şi dela Drencova-Valea Şirinea (Caraş). De asemenea, s'a continuat cu sistemă, complectarea utilajului unora

dintre fabricele de cherestea proprii, precum şi exploatarea celor luate cu arendă.

La lucrările sale de exploatare în regie, Casa Pădurilor a putut găsi o întrebuinţare şi tinerilor ingineri silvici din ultimele 4—5 promoţii ale Şcoalei Politechnice, înlăturând astfel pentru moment perspectiva tristă a şomajului în restrânsa noastră meserie. In ce măsură va mai fi posibil acest lucru în viitor, dacă se împuţinează exploatările în regie, rămâne de văzut. Să sperăm, că restricţiunile pentru încadrarea bugetară a acestor colaboratori, de cari administraţia are totuşi neapărată trebuinţă, vor fi, dacă nu complect înlăturate, făcute cel puţin mai clemente, înlesnind Corpului o infuzie de noui entuziasme şi administraţiei o sursă de noui energii.

Multă îngrijorare a stârnit în lumea silvicultorilor enunţarea unui decret-lege pentru satisfacerea nevoilor urgente de păşune ale satelor, prin noui exproprieri din pădurile Statului. Din fericire o asemenea măsură, păgubitoare în cel mai înalt grad intereselor gospodăriei forestiere ale Statului, nu a fost legalizată, deşi prin dispoziţii ad-tive sacrificarea pădurilor a continuat cu înverşunare. Invoiri la păşune, autorizări pentru frunzare, atâtea şi atâtea măsuri, cari au exasperat pe silvicultorii dornici de a vedea însfârşit introdusă în pădurile ce le administrează ordinea care să permită raţionalizarea culturilor şi exploatărilor.

Direcţia regimului silvic a avut în 1934 norocul unei existenţe mai liniştite, însă lucrările sale s'au resimţit mult de lipsa fondurilor.

Ea a reuşit totuşi să continuie împăduririle şi corecţiunile de torenţi începute anii trecuţi şi să desăvârşească administraţia şi controlul pădurilor ad-te de Stat şi particulare.

Consiliul technic al Pădurilor şi-a păstrat şi în 1934 rolul său de îndrumător al ad-ţiei silvice, dând soluţii înţelepte, în toate problemele forestiere ce i-au fost supuse spre avizare. Din activitatea sa de toate zilele s'au detaşat o serie de observaţiuni, cu privire la ameliorarea gospodăriei noastre forestiere, cari au făcut obiectul tuturor avizelor programatice date Ministerului.

Institutul de cercetări şi experimentaţie forestieră a încheiat cu 1934, primul an al existenţei sale. Modestele mijloace financiare de care a dispus, nu i-au dat putinţa să-şi întemeieze şi să-şi com-

plecteze toate laboratoarele, nici să ducă la sfârşit toate studiile înscrise în programul său de lucru. El a reuşit totuşi să dea formă definitivă unora din lucrări, cari vor apare într'un număr al „Analelor" sale. Această publicaţie va deschide seria unor interesante studii, bazate pe material şi documentare silvică românească şi va da putinţă soluţionării pe baze ştiinţifice autohtone, a multora din problemele ce interesează silvicultura românească.

Tot în cadrul Institutului s'a elaborat şi o carte de propagandă forestieră, în urma iniţiativei luate de „Fundaţia Regele Carol II", pe ale cărei cheltueli se va tipări şi răspândi în public.

In ce priveşte învăţământul silvic, acesta a reuşit în 1934 să-şi continue neturburat mersul său, mereu ascendent, pregătind ad-ţiei silvice un personal bine instruit şi călit la focul realităţilor româneşti. Urmând tradiţia din trecut, elevii absolvenţi ai Secţiei silvice dela Şcoala Politechnică au făcut, împreună cu profesorii lor, o excursie de studii în Banat şi Munţii Apuseni. Cu această ocazie au vizitat pădurile de pe Muntele Domogled, pentru ca după o călătorie cu vaporul între Orşova şi Moldova-Nouă, să intre pe Domeniile Soc. „Reşiţa", unde s'au bucurat de o cordială primire din partea colegilor ingineri silvici, ce activează în domeniul forestier particular. Dela Reşiţa, excursioniştii au trecut prin Timişoara—Casa Verde, Arad, M-ţii Apuseni şi Cluj, unde de asemenea au cunoscut buna primire şi căldurosul sprijin al D-lor ingineri silvici dela Direcţiile, Inspectoratele şi Ocoalele silvice ale Statului şi Regimului silvic.

In sfârşit, Serviciul technic-forestier al Oficiului Cooperaţiei, a cunoscut în 1934 o febrilă activitate, cu ocazia alcătuirii noului proiect al Legii Cooperaţiei, care a fost pus încă din primăvară în discuţia Parlamentului. Această nouă lege, inspirată din dorinţa partidului aflat la conducerea ţării, de a ridica economiceşte pătura noastră rurală, asigură cooperativelor forestiere ţărăneşti însemnate avantaje la exploatarea pădurilor Statului. In aceiaşi măsură ea va reduce însă activitatea regiilor propri ale Casei Pădurilor, care în ultimii ani luase o desvoltare aşa impresionantă. Suntem îndreptăţiţi să credem, că până la urmă se va găsi o linie de demarcaţie rezonabilă, între aceste două sisteme de valorificare a pădurilor Statului, aşa încât să se asigure, atât înflorirea ţărănimei, dornice de a munci şi a câştiga cinstit, cât şi gospodăriei forestiere a

Statului, dornică şi ea, de a contribui la sporirea încasărilor Statului şi la uşurarea greutăţilor lui financiare. Nădăjduim de asemenea, că în câmpul lărgit al Cooperaţiei forestiere, atât de generos ajutată de Stat, îşi vor putea găsi o ocupaţie remunerată omeneşte, cât mai mulţi dintre colegii noştri, pe cari regiile restrânse ale Casei Pădurilor nu-i vor mai putea întreţine.

* * *

In ce priveşte industria şi comerţul forestier, anul 1934 este caracterizat printr'o bogată serie de iniţiative, acorduri şi măsuri destinate să organizeze aceste ramuri de activitate.

Strânsa dependenţă ce există între faptele economice indigene şi internaţionale, precum şi susţinuta colaborare a reprezentanţilor organizaţiunilor româneşti, ne determină a consemna în cele ce urmează toate acele manifestări, abstracţie făcând de loc, al căror obiectiv a fost l e m n u l.

Sugestiile preconizate de reuniunea experţilor forestieri, întruniţi în Aprilie 1932, la Geneva — din iniţiativa şi sub auspiciile Societăţii Naţiunilor — au găsit, datorită perseverenţei Comitetului Internaţional al Lemnului (CIB), o realizare parţială.

Astfel, la 27 Ianuarie 1934, delegaţii organizaţiunilor din Austria, Cehoslovacia şi România au încheiat la Budapesta un acord referitor la asanarea pieţii lemnului din Ungaria. In acest scop, s'au elaborat norme uniforme de sortarea cherestelei de răşinoase şi preţuri unitare de vânzare.

Pe linia aceleiaşi politicii de organizare, după conversaţiile preliminare dela Viena şi Triest, reprezentanţii Austriei, Jugoslaviei, U. R. S. S. şi României întruniţi la Belgrad, au semnat un acord în ziua de 6 Mai 1934, prin care se urmăreşte normalizarea şi însănătoşirea pieţii lemnului de răşinoase din Italia. Mijloacele de acţiune sunt similare celor adoptate pentru piaţa ungară.

Tot în cadrul măsurilor preconizate la Geneva şi însuşite de CIB şi anume în ce priveşte organizarea internă a producţiei şi valorificării lemnului, notăm constituirea sindicatului forestier în Cehoslovacia şi introducerea certificatelor de export pentru lemnărie în Polonia.

Din cercetarea statutelor, rezultă că sindicatul forestier cehoslovac, care are un caracter etatist, fiind constituit din funcţionari delegaţi de diverse ministere, urmăreşte : valorificarea lemnului

indigen, aprovizionarea populaţiei, executarea compensaţiilor, etc. Tot sindicatul forestier stabileşte cuantumul tăierilor anuale care, potrivit unui jurnal al Consiliului de Miniştri din Iulie 1933, sunt reduse cu 40%.

Certificatele de export introduse în Polonia se acordă numai firmelor membre în sindicatul forestier polonez. Lipsa acestor certificate atrage aplicarea unor taxe vamale cu un pronunţat caracter prohibitiv.

Acţiunea desfăşurată de Comitetul Internaţional al Lemnului (CIB) din Viena, înfiinţat în Septembrie 1932 de statele din centrul şi estul Europei s'a dovedit, dealungul celor trei ani de existenţă, foarte corespunzătoare intereselor comerţului forestier european şi foarte utilă intereselor particulare ale statelor exportatoare de lemnărie.

In anul expirat, CIB şi-a extins cu succes zona de influenţă, găsind tot mai multă înţelegere din partea ţărilor interesate în comerţul de lemnărie.

Conferinţa internaţională a lemnului ţinută la Viena, în zilele de 25 şi 26 Octombrie 1934, sub egida CIB s'a bucurat de participarea şi colaborarea principalelor ţări exportatoare de lemnărie (U. R. S. S., Canada, Finlanda, etc.).

Dintre rezoluţiunile adoptate de această conferinţă, menţionăm în primul rând, pe cea în legătură cu stabilirea capacităţii de absorbţie a pieţii şi a volumului lemnos ce urmează a se exporta în 1935. Aplicarea sugestiunii făcută de conferinţă, va fi plină de salutare consecinţe în ce priveşte asigurarea echilibrului ce trebue să existe între consum şi oferta de lemnărie.

Nu fără de importanţă vor fi şi înfiinţarea statisticei vânzărilor şi a stocurilor în ţările producătoare de lemn, precum şi adoptarea m^3 ca unitate de măsură subsidiară, de către ţările cari au statistica comerţului forestier exprimată în alte unităţi de măsură.

Socotim această ultimă recomandare ca un pas important în standardizarea unităţilor de măsură atât de diverse, utilizate în industria şi comerţul lemnului.

Din noianul de fapte petrecute în câmpul internaţional al comerţului european de lemnărie mai relevăm : contractul referitor la importul de cherestea sovietică în Anglia pe 1934; acordul comercial dintre Franţa şi Austria prin care se asigură lemnului austriac un regim preferenţial ; convenţia comercială provizorie între Franţa

şi U. R. S. S., stabilind regimul vamal aplicabil lemnului sovietic ; majorarea taxelor vamale italiene, la importul de lemnărie.

In linii generale, comerţul forestier european a marcat în 1934 o simţitoare ameliorare, atât în ce priveşte preţurile, cât şi calitatea. După datele statistice, culese de CIB, volumul exportului european de lemnărie pe perioada Ianuarie—Noembrie 1934 a fost de 36.859.608 m³, faţă de 32.254.992 m³ în 1933 (aceiaşi perioadă). adică 14,2% mai mult.

* * *

Trecând la industria şi comerţul românesc de lemn, se impune — dela început — să subliniem eforturile depuse atât de cercurile interesate, cât şi de organele oficiale pentru stimularea exportului forestier, grav prejudiciat în anii 1932 şi 1933.

Astfel, pentru a mări capacitatea de concurenţă a lemnăriei româneşti pe pieţele străine şi pentru a ne păstra poziţiile deţinute în trecut, guvernul a aprobat, cu începere dela 15 Mai 1934, plata unor prime de export.

Pentru ca firmele exportatoare să poată beneficia de primele acordate, trebuiau să îndeplinească anumite formalităţi şi să respecte listele de preţuri minimale întocmite în scopul susţinerii şi ridicării nivelului preţurilor lemnăriei exportate.

Consecinţele noului regim al exportului au fost dintre cele mai fericite.

In primul rând, volumul lemnăriei exportate pe primele 11 luni ale anului 1934, a crescut la 1.418.815 m³, dela 1.006.855 m³ în 1933 (aceiaşi perioadă), adică cu 41%. De asemenea, valoarea prezintă un spor de 406 milioane, ridicându-se dela 875 milioane (1933), la 1281 milioane.

Prin regimul preţurilor minimale s'a pus apoi sfârşit concurenţei şi s'a obţinut o ridicare continuă a preţurilor, care în mediu este de 25% faţă de 1933.

Aplicarea obligatorie a preţurilor minimale şi controlul instituit, ca marfa exportată să corespundă sortimentului vândut, a condus în mod firesc la un început de organizare a economiei lemnului românesc, organizare care a fost urmărită şi în anii 1932 şi 1933, însă fără succes.

Nevoia unei normalizări în comerţul forestier, s'a făcut simţită şi în interior. De aceia, pentru uniformizarea sortării cheres-

telei de răşinoase, destinată consumului intern şi pentru a provoca şi o stabilizare a preţurilor, firmele româneşti au elaborat norme de sortare şi liste de preţuri minimale pe care s'au obligat a le respecta.

Este de dorit ca acest început de organizare, să capete ampioarea cuvenită, precum şi o bază legală, de natură a-i asigura permanenţa şi posibilităţi de acţionare. Rezultatele obţinute în anul precedent şi realizările statelor vecine în această direcţie, trebue să ne conducă către un sindicat forestier care să îmbrăţişeze şi să armonizeze interesele tuturor factorilor interesaţi în producţia şi valorificarea lemnului.

Tot în scopul stimulării comerţului forestier, tarifele de transport ale lemnului pe C. F. R. au suferit în 1934, diverse reduceri, dintre care consemnăm pe cele mai importante: reducerea de 10% a tarifului pentru lemnul de foc (20 Mai), de 10% pentru buşteni (20 Iulie) şi de 10% pentru cherestea (15 Noemb.).

De asemenea pentru uşurarea sarcinelor ce grevează economia forestieră, impozitele privitoare au fost reduse pe ziua de 1 Aprilie 1934, în chipul următor: impozitul proporţional dela 8%, la 7%; impozitul pe vânzări mobiliare dela 2,70%, la 1,40%; impozitul comercial dela 10%, la 9%.

Prin noul regim al comerţului exterior instituit pe ziua de 15 Noemb., lemnul a fost trecut în categoria I, alături de petrol şi cereale. In felul acesta, devizele rezultate din exportul forestier rămâneau în întregime la BNR, exportatorii încasând în schimb primele de export, înfiinţate la 15 Mai, majorate cu prima economică.

Dintre celelalte fapte economice întâmplate în 1934, în legătură cu industria şi comerţul forestier, mai relevăm acordurile comerciale, încheiate cu Ungaria în lunile Ianuarie şi Martie prin care se stabilesc contingentele admise la import în Ungaria, precum şi condiţiile de plasament şi de plată.

In general, producţia, industria şi comerţul forestier au manifestat în 1934 un ritm mult mai vioi decât în 1933. Deşi consumul intern a rămas acelaş — datorită recolte slabe de cereale — totuşi fabricile de cherestea au lucrat activ, iar multe din cele închise şi-au redeschis porţile, în urma cererilor pentru export.

Preţurile unitare realizate în 1934 la produsele lemnoase exportate sunt superioare celor din 1932 şi 1933, ceeace a asigurat o oarecare rentabilitate întreprinderilor forestiere. Bilanţul relativ mulţumitor al anului precedent se datoreşte şi măsurilor de organizare luate în ce priveşte calitatea şi preţurile.

In încheere, ţinem să evidenţiem că în balanţa comercială a României pe 1934, lemnul a ocupat unul din posturile cele mai de seamă. In timp ce exportul celorlalte produse a scăzut faţă de trecut, exportul lemnului prezintă un spor de peste 250 mii tone.

In plus, devizele rezultate din exportul forestier — circa 1,5 miliarde lei — au contribuit în decisivă măsură la acoperirea importului şi la asigurarea excedentului comerţului exterior românesc pe 1934.

L'année forestière 1934.

Court exposé des événements concernant la vie de la société forestière roumaine Progresul Silvic, aussi que les faits intéressant l'économie forestière en général et le commerce du bois, pendant l'année 1934.

Das Forstjahr 1934

Eine kurze Darlegung der Ereignisse des abgelaufenen Jahres insofern sie sich auf die Betätigung der rumänischen Forstverein „Progresul Silvic", auf die Forst- und Holzwirtschaft im allgemeinen beziehen.

REFERATE — COMENTARII

PĂDURILE ŞI COOPERAŢIA

— Cu prilejul modificării legii cooperaţiei în 1934 —

de P. IOAN

Mişcarea cooperativă, cu tendinţă de a cuprinde lumea toată, capătă în fiecare ţară o desvoltare din ce în ce mai mare şi-şi găseşte forma adequată, prin care se poate altoi pe orice ramură de activitate.

Viitorul ei este asigurat şi nu mai poate fi discutat.

*

* *

In această mişcare socială şi România ţine pasul vremii.

După ce Cooperaţia, la noi, a trecut de mult de greutăţile începutului şi a ajuns — călăuzită de cooperatori luminaţi — să cuprindă masele, asistăm acum din multe părţi deodată, la manifestări de preocupări din cele mai atente, pentru această mişcare.

Unii vor să o desvolte sub ocrotirea Statului, înţelegând prin aceasta să-i acorde tot felul de privilegii, dar să o şi stăpânească, iar alţii, considerând-o înfiptă cu rădăcini adânci în mai toate ramurile de economie naţională, o socot capabilă de desvoltare proprie şi urmează să-i acorde autonomia.

*

* *

Cu prilejul nouei modificări a legii cooperaţiei, prin care se afirmă puternic spiritul primei doctrine — etatismul — caută să se dea o puternică impulsiune şi cooperaţiei forestiere.

Acei, interesaţi într'un fel oarecare în politica forestieră a ţării româneşti, cari ştiam că cooperaţie înseamnă asociere de ca-

pital, de energie, de desfăşurare de muncă colectivă, de sforţări comune, îndreptate spre acelaşi scop şi toate acestea bazate pe bună înţelegere, pe consimţământ, pe hotărîri cu majorităţi nesilite, iar cooperaţie forestieră n'ar putea fi altceva decât străduinţa lăudabilă, ca prin aceste mijloace, grefate pe avantagiile materiale ale pădurilor, să se ridice buna stare a ţăranului din regiuni cu procent mare păduros, priveam cu interes crescând nucleele de iniţiativă sănătoasă şi înscriam cooperaţia forestieră cu o cotă mare de participare în programul de activitate viitoare al politicii de Stat a lemnului.

N'ar mai putea fi îngăduit acum, după un trecut de aşa lungă şi largă experienţă şi în această materie a cooperaţiei forestiere, ca îndrumările noi să nu ţină seamă de împrejurările toate — şi mai ales de cele reale — cari au făcut ca în chiar epoca de cea mai mare prosperitate în comerţul lemnului, activitatea cooperativelor forestiere să se încheie cu un mare deficit din punct de vedere financiar, să ajungă odioase din punct de vedere moral şi să nu aducă nici o ameliorare în gospodăria ţăranului, în comptul căruia de altfel lucrau, pentrucă în marea lor majoritate au fost paravane pentru căpătuirea vechilor intermediari, pe cari tocmai aceste organizaţii îşi propuseseră să-i înlăture.

Deşi cu mulţi specialişti în teoria cooperaţiei, s'a intrat într'o activitate nouă — exploatarea, industria şi comerţul lemnului — numai cu improvizaţi.

Dacă la lipsa de elemente pricepute pentru cooperaţia forestieră şi la lipsa de organizare administrativă, technică şi comercială se mai adaogă lipsa de corectitudine în afaceri şi lipsa de sinceritate în cooperaţie a conducătorilor de cooperative, nu mai este greu de explicat rezultatul.

Şi acum n'ar fi mare pagubă, dacă nu s'ar recunoaşe aceste adevăruri prea elementare şi s'ar ignora numai, trecându-se peste ele, fără să se insiste.

Greşeala mare ce se comite însă, cu ocazia acestei modificări de lege, este nu numai că se contestă cauzele adevărate ale insuccesului cooperaţiei forestiere, dar se şi invocă altele imaginare şi anume :

şicanele organelor silvice de stat şi
lipsa de avantagii dela stat, pentru cooperative.

Greu a fost — se înţelege — să se descopere cauza, căci prin înlăturarea ei — se presupune — se va înlătura şi efectul.

Sprijiniţi dar pe aceste consideraţiuni, se poate intrevedea economia actualului proect de lege modificator.

1) Sistemul vechi, şi în teorie şi în aplicaţiune fiind apreciat bun (?!) pentru viitor să se înnoade firul tradiţiei şi ceeace până acum lăsà să fie numai sub înţeles, de acum înainte se va preciza prin primul articol modificator:

„Cooperativa este o societate, având drept principal scop de a favoriza sau de a garanta, printr'o acţiune comună, anume interese economice (?!) ale membrilor săi".

Şi nici nu a fost nevoie ca să treacă legea prin parlament — ea a trecut deocamdată la Senat — pentru ca apologiştii nouilor îndrumări, cu aceleaşi vechi metode, să împânzească încă odată pădurile ţării cu improvizaţie şi camuflaj de cooperaţie, cu cari au să compromită, din nou şi în cel mai scurt timp, ideia cea bună.

2) Pentru că organele silvice de stat au pus piedici desvoltării cooperaţiei forestiere, pe viitor să se treacă asupra cooperaţiei, toate atribuţiile organelor silvice de stat — se susţine prin proectul modificator.

Aceste principii se desvoltă în câteva articole ale proectului şi nu este lipsit de interes să accentuăm că sunt înserate — cu toată semnificaţia ce era necesară — în partea IV a — ultima — sub titlul „dispoziţiuni speciale penale şi tranzitorii" (Mon. Of. Nr. 31 din 26 Mai 1934 pag. 1872 şi următoarele).

Nimic alt nu putea să indice mai bine caracterul sancţionar al acestor dispoziţiuni, faţă de organele silvice de stat, care nu au înţeles să dea concurs şi mai larg cooperaţiei forestiere, atunci când ea era îndreptată pe o cale greşită.

Aceste articole prevăd:

A) In ce priveşte pădurile statului.

a) Casa Pădurilor este obligată să vândă produsele pădurilor statului la cooperative. Pentru aceasta, — sub sancţiunea anulării actelor — ea este datoare să încunoştinţeze organele cooperaţiei,

cu 30 zile înainte, asupra intenţiilor sale de valorificare, pentru a rezerva pe cele ce le solicită cooperaţia (art. 134).

b) Recomandările Casei centrale a Cooperaţiei sunt obligatorii pentru Casa Pădurilor (art. 134).

c) Casa Pădurilor este constrânsă să vândă cooperativelor cu 10% sub estimaţii (art. 134).

d) Garanţie nu se depune (art. 130 alin. a).

e) In caz eventual de neconformare la condiţii, nici un fel de sancţiuni (amendă, reziliere, confiscare sau orice alte penalităţi) nu sunt îngăduite, fără o cercetare a Casei Pădurilor, în unire cu organele cooperaţiei (art. 134 alin. ultim).

f) In schimb, cooperativele îşi urmăresc încasările prin legea de urmărire a veniturilor statului (art. 156).

g) Pentru sumele pe cari statul le-ar datora cooperativelor forestiere — indiferent de ce provenienţă — să i se dea în compensaţie păduri de valoare echivalentă (art. 130 alin. j).

Se va aprecia cu justeţă ce înseamnă aceste cereri, recomandări şi compensaţiuni ale cooperaţiei şi ce mai rămâne pentru toate celelalte elemente de valorificare prin regie sau antrepriză, dacă ne amintim că într'un singur an — 1929 — s'au formulat cereri pentru produse din pădurile Statului în valoare de peste 1.800.000.000 lei (un miliard opt sute milioane) adică pentru circa cinci posibilităţi ale pădurilor statului, iar organele centrale ale cooperaţiei, după ce le-au triat, au recomandat cererile pentru aprox. 400.000.000 (patru sute milioare) lei, adică întreaga posibilitate anuală.

Şi dacă nu i s'a dat de Casa Pădurilor nici atât, urmează acum... sancţiunile.

Dar pentru ca să se înţeleagă odată pentru totdeauna că alt fel de valorificare a pădurilor statului, decât prin cooperative nu se îngăduie de această lege, „Statul este obligat să doneze Casei, Centrale a Cooperaţiei, proprietăţile din tabloul anexat, ce face parte integrantă din lege" (9 terenuri în suprafaţă de 45 ha. art. 186) — toate locuri de fabrici şi depozite, ce condiţionează exploatarea pădurilor respective.

B) In ce priveşte pădurile administrate de stat.

Asupra tuturor pădurilor administrate de Stat — comunale, composesorale, moşneneşti, răzeseşti, Eforia Spitalelor Civile, fonduri, printre cari şi cel bisericesc din Bucovina, Casa Centrală a

Cooperației are drept de preemțiune în favoarea cooperației forestiere (art. 133).

a) Când este vorba de cooperative forestiere, formate din membrii composesoratelor, moșneni, răzeși, intervine cea mai sumară procedură.

Parchetele anuale se predau cooperativelor cu prealabila aprobare... nu a proprietarului, ci a Casei Centrale a Cooperației, pe baza unui contract tip, că după ce cooperația le valorifică, scăzând bine înțeles cheltuelile și... un beneficiu pentru cooperativă, restul — deci nici o asigurare de rentă — se dă proprietarului.

Evaluarea parchetelor, până acum făcută de organele Ministerului de Domenii, se va face pe viitor de organele Casei Centrale a Cooperației, adică de una din părțile contractante.

Vânzările făcute fără respectarea acestor norme, sunt nule și de nul efect (art. 133).

b) Cooperativele — recomandate de C. C. a Coop., pot luà dela comune, cari sunt obligate a da, chiar administrarea în întregime a pădurilor, proprietatea lor (art. 130 alin.).

c) Toate pădurile proprietarilor cu administrație de stat, se scot de sub controlul Ministerului de Domenii și se supun controlului C. c. a Coop. (art. 181 alin. 3 penultim).

Bugetele lor nu sunt definitive și deci nu se pot pune în aplicare, decât după aprobarea C. C. a Coop. (art. 181 alin. antepenultim).

Mai este nevoie să insist că prin aplicarea unor astfel de dispoziții privitoare la pădurile statului, și toate cele administrate de stat — singurele de altfel în cari au mai rămas o cantitate de material lemnos exploatabil — se institue un monopol al valorificării pădurilor țării, nu prin cooperative, ci printr'o seamă de intermediari ce vor răsări din toate părțile sub paravanul cooperativelor ?

Că nu numai se distruge în total regia, dar se ia în din mâna statului orice posibilitate de altfel de valorificare, de cât prin cooperație ?

Că se ia din mâna statului controlul asupra pădurilor administrate de stat, ba încă se dă în administrarea cooperativelor și pădurile acestor instituțiuni ?

Că prin limitarea administrației forestiere a statului

strict la cultura pădurilor statului și la controlul celor particulare, se pune în disponibilitate o mare parte din personalul silvic actual de toate gradele, fără să mai discutăm perspectivele sumbre ale unor noi angajări?

Cine reflectează mai departe asupra elementelor și organelor cu cari se intenționează a se înlocui C. A. P. S.-ul în valorificări și administrație și R e g i m u l S i l v i c la control, nu poate găsi explicația în preocupări demne de promovarea silviculturii și a corpului silvic, la cei câțiva ingineri silvici din cooperație, cari au inițiat asemenea dispozițiuni, prin proectul modificator.

C) Mai rămânea, pentru ca să se garanteze anume interese economice (?!) membrilor unor astfel de cooperative, ca să li se acorde o serie de avantagii, de pe la alte instituțiuni (nu numai de la păduri) și cari nu sunt decât treceri gratuite de venituri cu greu procurate de stat sau de alte instituțiuni, pe seama unor întreprinderi care trebue să-și justifice organizarea și realizările mai ales pe asociația de muncă.

Iată câteva din ele (art. 130).

a) Scutire de garanții la instituțiuni;

b) 50% reducere din taxele vamale;

c) 25% reducere din impozitul agricol, drumuri, adiționale, taxe de înregistrare la contracte și cifra de afaceri;

d) 75% reducere din taxele pentru plutărit;

e) 50% reducere din cotele de plată la Casa Centrală a Asigurărilor Sociale;

f) 35% din beneficiul acordat fondului de rezervă, scutit de orice impozit;

g) 50% reducere la tariful C. F. R. și N. F. R. pentru materiale lemnoase, cereale, unelte și produse ce circulă între cooperative, pentru nevoile membrilor și ale lucrătorilor.

Ar comporta o amplă discuțiune dreptul de a acorda unei instituții quasi etatiste, avantagii în dauna altor instituții de stat:

dacă s'ar putea menține cu caracter special aceste avantagii și nu s'ar generaliza;

ce repercusiuni ar avea aplicarea lor asupra politicii noastre comerciale;

cine ar fi profitorii reali ai unor asemenea avantagii etc. etc.

dacă am intra în cercetarea amănunţită a tuturor măsurilor ce s'au luat, cu privire la păduri.

Examinăm însă numai principiile proectului, tendinţele şi mai remarcăm doar că deşi aşa de important este aportul pădurilor în toate inovaţiile introduse în acest proect, totuşi în consiliul Casei Centrale a Cooperaţiei, format din 18 inşi, din care 6 de drept şi din ei 2 delegaţi de Ministerul de Domenii, iar 12 aleşi, nici unul nu este inginer silvic dela stat sau de aiurea.

Este adevărat că statul — prin C. A. P. S. — a urmărit şi el cu ocazia aplicării unei noui politici de stat a lemnului, ca să realizeze o concentrare în producţiune, prin asociare la valorificarea pădurilor statului, a tuturor celorlalte păduri administrate de stat.

Analizând însă cu cine avea să colaboreze statul,

cu ce organe de technică, industrie şi comerţ,
cu ce administraţie, uniform răspândită pe toată ţara,
în ce scop superior de stat,
cu ce urmări asupra pădurilor şi corpului,
bazat pe ce trecut de experienţă fructuoasă,

se vede uşor contrastul simţitor pe care-l oferă noua creaţiune de cooperaţie forestieră, în toate aceste direcţiuni.

Din nimic, încearcă să se creeze o instituţiune hipertrofiată, cu pretenţii de a lucra de acum înainte singură, în domenii până acum rezervate exclusiv C. A. P. S.-ului, Regimului Silvic, Justiţiei şi... parchetului.

Nu sunt cunoscute, în valorificarea pădurilor, decât două sisteme: antrepriza şi regia.

Printre multele elemente cu cari se poate executa o antrepriză sau regie la păduri, (ex. antreprenori, concesionari, industriaşi, comercianţi, asociaţii, societăţi, instituţiuni etc.) intră şi cooperaţia.

Prin urmare, în cadrul preocupărilor complexe de politică silvică şi de politica lemnului, se poate înscrie şi cooperaţia — oricât de extinsă ne-am închipui-o —, ca un simplu element de valorificare, cu denumirea ei specifică de cooperaţie forestieră.

In nici un caz însă nu se poate pretinde ca să se încadreze în mod subordonat, pădurile la cooperaţie.

In marea sferă a politicii silvice şi a politicii lemnului îşi

găseşte un loc, deocamdată modest şi cooperaţia forestieră, iar nu dimpotrivă.

Greşit şi fără sens deci se încearcă a se rezolva problema silvică, printr'o modificare a legii cooperaţiei.

In 50 de ani de exploatare, industrie şi comerţ de lemn românesc, am experimentat toate sistemele şi toate metodele de valorificarea pădurilor şi de foarte puţine din ele se poate vorbi lăudabil.

In apogeul crizei — şi de astădată ca şi în orice alte ocazii grele pentru valorificarea pădurilor — ne-am pus nădejdea în regie şi în scurt timp s'a făcut încă odată dovada că acest sistem, dacă biruie greutăţile depresiunilor economice, cu atât mai mult se impune în vremuri de prosperitate.

Legile actuale în vigoare, rezultatele bune ce s'au înregistrat şi convingerea unanimă a profesioniştilor şi a tuturor cercetătorilor de bună credinţă, consacră în mod categoric şi definitiv regia ca sistemul cel mai indicat în valorificarea pădurilor.

După experienţa concludentă, făcută la stat, urmează ca sistemul să fie extins şi la celelalte categorii de proprietari, începând cu pădurile administrate de stat.

Dela sine înţeles că o regie generalizată exclude desvoltarea în aceeaşi măsură a unei antreprize, iar ceeace preconizează actualul proect modificator al cooperaţiei, este o radicală schimbare de directivă, adică o antrepriză generalizată prin cooperaţie şi sistarea valorificării pădurilor prin regie.

Când statul are producţia, organizarea administrativă, organele de conducere, de control şi de directivă, capitalul, multiple interese generale de satisfăcut şi sprijinit pe aceste elemente a îndrumat sănătos valorificarea pădurilor pe calea regiei, mai avea datoria să găsească şi soluţia prin care să se coordoneze nevoile în creştere ale cooperaţiei, cu pădurile.

Şi a găsit-o.

Elementul important pe care îl are disponibil săteanul — mâna de lucru — singurul de care are lipsă statul în aplicarea extinsă a regiei (în toate lucrările de diferite categorii şi din ce în ce mai multe din păduri, deci nu numai în exploatare) se pune în valoare, la început, prin Cooperaţia de muncă, pentru a se întregi cu ea regia de Stat.

La începuturile ei de organizare temeinică, Cooperaţia fores-

tieră are nevoe să crescă sub ocrotirea regiei de stat şi să se desvolte odată cu ea.

Evolutiv, creindu-se printr'o economie organizată capitalul şi captându-se elementele indispensabile pentru participarea efectivă la exploatarea, industria şi comerţul lemnului, se va clădi temelia sigură în apropiat viitor pentru Regia cooperativă forestieră, iar în unele regiuni chiar pentru Coop. forestiere de producţie.

Aşa dar, din asocierea elementelor de succes ale regiei, cu elementele de succes ale cooperaţiei, iar nu din eliminarea lor sau improvizarea altora inutile, se poate creia marea regie cooperativă forestieră, încadrată perfect în politica de stat a lemnului, şi care să militeze pentru gospodărirea rațională a lemnului din țara românească, pentru naționalizarea industriei şi comerţului forestier şi pentru ridicarea bunei stări a ţăranului din regiuni păduroase, prin ceeace este caracteristic acelor regiuni: valorificarea pădurilor.

Nimic mai firesc ca din aşezarea naturală a pădurilor între sate, sau a satelor între păduri, să rezulte pentru săteanul acelor regiuni, exploatarea de păduri, industrializarea şi comerţul lemnului, ca o ocupaţie de predilecţie.

Când însă ţăranul român a fost înlăturat cu bruscheţă dela o ocupaţie cu care era familiarizat, sau s'ar fi putut uşor familiariza, şi când din bogăția pădurilor în mijlocul cărora trăia, el nu avea nici un folos, erà fatal să fie hotărît pentru o atitudine de dispreţ de arbore în loc de cult, de distrugere de pădure în loc de conservare.

Până ce viaţa rurală va evoluà într'atât în cât sătenii să înveţe să se grupeze — ei între ei, iar nu spoliatorii lor — şi până să-şi ia ţăranul satisfacţia unei depline reparaţiuni sociale, regia, — extinsă în marginile largilor ei posibilităţi, — poate creia prin cooperaţie, în regiunile cu procent mare de împădurire, pionieri de exploatare, industrie şi comerţ românesc.

In acest chip, pădurea, isvor de viaţă şi progres, va regenera viaţa fizică şi morală a săteanului, îi va înălţa bunăstarea, îi va îmbogăţi gospodăria şi va trezi în el conştiința de conservare a pădurii.

Ori în ce măsură ne-ar fi cuprins şi pe noi curentul marilor agitaţii economice ce scormoneşte sufletul contimporanilor, oricât

de uluitor s'ar precipita asupra noastră, nevoia noilor prefaceri, totuși nu trebue să pierdem contactul cu realitățile : nici să visăm, nici să inovăm sisteme neverificate de practică. Fără sacrificii, fără riscuri, ci numai cu transformări pe cari regia actuală le-a și pregătit, prin sisteme ce se adaptează perfect la exploatarea rațională a pădurilor și la rezolvarea unei importante probleme sociale, putem să asigurăm viitorului, intrumentul de conservare și de valorificare al pădurilor.

*

* *

Intre ceeace vrem noi — și socotim că aceasta este calea prin care să se servească interesele pădurilor și ale corpului — și între ceeace intenționează să se realizeze prin proectul de lege modificator al Cooperației, este așa de mare diferență, că nu există posibilitate de conciliațiune, nu există posibilitate de îndreptare sau ameliorare prin câteva amendamente.

Trebue să dispară din legea cooperației toate acele dispoziții ce ies din cadrul strict al preocupărilor pentru mișcarea cooperativă; mai precis, să dispară din legea cooperației dispozițiunile privitoare la politica silvică și politica de stat a lemnului, fără nici o legătură coherentă cu proectul propus și să se studieze pe alte baze reale, coordonarea cooperației cu pădurile.

Asemenea operă trainică trebue să nască din experiență și din grija de adaptare la nevoile timpului, iar nu din rancune și din măsuri cu caracter sancționar, introduse tocmai în locul unde este necesar să domnească colaborarea și buna înțelegere.

Les forêts et la coopération

On soumet à une critique le contenu du projet de la loi, déposé sur le bureau des Corps législatifs et concernant la modification de l'actuelle loi de la coopération.

Le point de départ sont les dispositions qui se réfèrent à la coopération forestière que le projet se propose d'encourager. Or l'auteur trouve que dans ce projet on est allé trop loin et la politique forestière même est attaquée: les avantages accordés empêcheront la régie de se développer. Ces dispositions ont toutes les apparences de créer, au profit de la coopération, le monopole de la mise en valeur des forêts du pays. Leur rendement s'en ressentira; et ce qui est pire encore c'est que, à la fin des comptes, les sacrifices consentis par l'Etat ne profiteront pas aux coopératives dans la mesure entière: elles ne sont pas

utilées et cette circonstance favorisera l'intermédiaire des sociétés capitalistes camouflées.

L'auteur estime du reste qu'il aura fallu encourager la coopération de travail — qui cependant ne préocupe que très peu le législateur — et non pas celle d'entreprise, qui ne peut se développer que lentement.

Die Forsten und der Kooperatismus

Eine Kritik der im Parlament eingebrachten Gesetzesvorlage betreffend die Neugestaltung der heute bestehenden Bestimmungen zur Regelung des genossenschaftssozialismus.

Verfasser bespricht jene Bestimmungen der Vorlage, welche die forstliche Genossenschaftsarbeit fördern will und ist der Ansicht, dass dieselben so weitgehend sind, dass sie die heute befolgte Forstpolitik in Frage stellen: er meint, dass die dem Kooperatismus zugedachten Vergünstigungen die gedeihliche Weiterentwickelung der forstlichen Staatsregie beeinträchtigen werde. Der neuen Auffassung zufolge hat es allen Anschein, als solle ein Monopol zwecks Ausnützung der Landesforsten zu Gunsten der kooperativen Gesellschaften geschaffen werden. Das Resultat bedeutet nach Verfassers Meinung der Rückgang des Ertrages der Forsten und, was noch schlimmer ist, die von Staate gebrachten Opfer werden, letzten Endes, nicht einmal die für den Kooperatismus erwarteten Erfolge zeitigen.

Die technische Organisation der bestehenden Genossenschaften lässt viel zu wünschen übrig, ein Umstand, welcher die Einmischung versteckt- kapitalistischer Gesellschaften in das Genossenschaftsleben zur Folge haben wird.

Im Uebrigen meint Verfasser, dass im Gegensatz zu dem was die Vorlage wirklich verfolgt — nämlich die Unternehmergenossenschaft, die sich nur langsam entwickeln kann — die Arbeitsgenossenschaft hätte gefördert werden müssen.

CULTUL PĂDURII ŞI REZERVAŢIUNILE NATURALE

de Prof. E. BOTEZAT, Cernăuţi.

Romanii numeau în graiul lor latin gândirea „cogitatio" — cugetarea —. Prin aceasta au nimerit în mod profetic ceeace după 2000 de ani ştiinţa exactă a stabilit, că corespunde întocmai procesului de „co-agitate" în sfera asociaţiunilor de idei localizată în partea corticală a creierului mare. Tot Romanii prin graiul naturalistului lor Plinius au pronunţat un alt adevăr, pe care tot după atâta timp îl recunoaşte ştiinţa exactă drept rezultat de însemnătate fundamentală pentru binele omenesc: „Arborii şi pădurile sunt cel mai înalt dar, prin care natura i-a împărtăşit omului harul său". Grecii şi Romanii, popoarele cele mai progresate din evul vechi, adorau prin cult divin pădurile, dumbrăvile, boschetele şi câmpiile, cu isvoarele şi apele lor, în forma personificată a lui Pan, Faun, a nimfelor şi driadelor. Celţii şi Germanii vechi de asemenea în modul lor barbar aveau cultul lui Irminsul, al uriaşilor stejari şi tei din codri întinşi şi vedeau în ei zeitatea lui Wodan, iar tunetul era Donnar (=tunătorul). Însoţitorul şi conducătorul lui Dante în călătoria sa prin grozăviile Infernului, prin Purgatoriu şi înălţimile cereşti din misticul său cântec „La Divina Comedia", marele poet Vergiliu, începe renumita sa epopee „Aeneida" prin idila lui Tytirus, care meditează cântând din fluer, întins sub acoperişul fagului („Tytire, tu pratulae recubans sub tegmine fagi, sylvestrem tenui musam meditaris avena"). Driadele şi nimfele îşi petrec în cântece şi dansuri prin cele păduri, precum hazliul Pan este caracterizat prin instrumentul muzical al său, naerele, drept compoziţiune de diferite fluieraşe. Astăzi înţelegem mai bine decât mai înainte, că aceste personificări în felul lor nu sunt decât cultul acelor localităţi, la care popoarele vechi înclinau instinctiv. Această înţelegere vine dela progresul timpului prin cultura naturalistă. Tot mai mult se arată, se întemeiază şi se răspândeşte înţelegerea, că cultura naturalistă este o cerinţă a timpului modern, că pentru a fi de fapt om cult sunt indispensabile cunoştinţe naturaliste în mare măsură. Aceasta se întemeiază pe faptul indiscutabil, că prin cunoştinţele naturaliste cultura şi civilizaţiunea modernă se avântă pe atâtea şi atâtea binefaceri de pe urma lor.

Şi în sufletul poporului român este adânc înfipt instinctul pentru cultul pădurilor şi arborilor. Numai apucăturile exagerate de valorificare materialistă a darurilor naturei au întunecat întrucâtva acest instinct sănătos şi binefăcător. Dar bătrânii, cari erau mai puţin stăpâniţi de acele exagerări, cu drag îşi păstrau pe lângă casele lor, rămăşiţe de pădure şi arbori mari, bătrâni; şi nu

cumva numai boierii dar şi poporenii de rând. Totuşi parcurile moderne ascund şi ele în sine acel instinct prin boschetele lor de arbori şi tufişe. Şi pentru ca să iasă şi mai bine în evidenţă acea tendinţă de a se simţi una cu pădurea şi codrul, nu avem decât să privim la cântecele şi doinele, la poesia poporului român: „Frunză verde" este stereotipul cântecelor şi începutul prin care se rezumă duios melodiile doinei poporului român. Şi ce oare trădează sufletul Românului, când spune: „De-ar veni luna lui Mai, să mă urc în deal pe plai, să-mi văd codrul"...! ? Ce alta decât acel instinctiv cult al pădurii interpretează elegicul poet filosof al nostru Eminescu, când ne spune: „Impărat slăvit e codrul"...? Sau când alt cântăreţ zice: „Pădure, o cuibul meu, falnic, pletos"..., nu este acelaşi lucru? Dacă vom fi sinceri vom mărturisi, că nu ne dăm bine seama de ce ne trădează aceste lucruri misterioase. Dar fiind că nu suntem prea obicinuiţi în ale sinceritătii mai curând vom fi dispuşi să susţinem, că aceste lucruri sunt figuri şi înfrumuseţări poetice îndatinate din vechime sau altceva de acest fel. Dar naturalistul şi cel cu cultură naturalistă sunt alţi oameni. Slabi, ca fiecare altă fiinţă omenească, nu cunosc nici ei adevărul, sunt însă obicinuiţi de a se strădui la căutarea lui, fiecare în felul său, şi nu trec cu uşurinţă peste lucrurile naturale. Aflând şi cunoscând unele şi altele ce se apropie de adevăr, se ostenesc căutând forma, în care să-şi exprime cunoştinţele. Această opintire o trădează şi graiul lor, pe când în cel al flecarului limbut cu uşurinţă curge şuroiul de cuvinte. Aceasta întocmai aşa cum zice poetul „E uşor a scrie versuri, dacă n'ai nimic a spune", iar pe de altă parte „Unde vei afla cuvântul ce exprimă adevărul?". Aşa spune Eminescu, care a atins adevărul naturii, interpretul cunoştinţelor, la care au ajuns ştiinţele naturale moderne. Iată cum a cunoscut el şi altă calitate a codrului, în care se oglindeşte atât de bine şi marea lui personalitate „Tu de tânăr precum eşti, tot mereu întinereşti". Prin aceasta ne arată poetul una din cunoştinţele moderne ale oecologiei plantelor, a ştiinţei despre raporturile dintre vieţuitoare cu împrejurimea, care cuprinde şi biocoenosele sau comunităţile de viaţă asociaţiunile vieţuitoarelor care trăiesc împreună în interdependenţă reciprocă Ne spune Eminescu în felul său atât de frumos, că pădurea, fiind veşnic tânără, are în sine ceva din nemurire. Căci ea se întreţine prin sine însăşi; atât de bine rânduită este comunitatea de viaţă sau biocoenoza pădurii. Dar numai pădurea naturală, în întinderi mari numită codru, este aşa o societate bine întemeiată şi armonizată, o formă de stat democratic, în care trăiesc împreună arbori şi tufe şi arbuşti cu ierburi, muşchi, ciuperci, bacterii şi tot felul de animale, începând cu amoebele solului dela rădăcinile arborilor şi continuând cu viermi, moluşte, reptile, paseri şi mamifere, mici şi mari de tot felul trăgând cu toţii folos din pădure, iar pădurea dela toate aceste, precum şi toate între olaltă, unul dela celălalt; o adevărată organizaţiune democratică.

Pădurea este cea mai înaltă formă de biocoenoză în genere şi în deosebi cea mai înaltă formă de biocoenoză vegetală, cel mai înalt grad de viaţă socială din împărăţia plantelor.

In această comunitate de viaţă este în acelaşi timp luptă, adică concurenţă reciprocă, dar şi adaptare reciprocă. Aceste sunt atât de armonios constituite, încât îşi ţin echilibrul permanent. In această ordine socială şi economică

nu poate pătrunde la înălţimile luminii cel neputincios, precum adeseori se întâmplă în societatea omenească. Iar dacă colo şi colo vedem câte aşa un uriaş de codru doborît de puterea viforilor, atunci ştim, că este ceva bolnăvicios în sânul pădurii, precum şi în societatea oamenilor. Uriaşi de aceştia, până ce coroanele lor au ajuns la împărăţia luminii, au rezistat şi au învins greutăţile vremurilor şi loviturilor furtunilor, precum şi oamenii puternici pot suporta orice lovitură fără să şovăiască. Numai aceştia au isbândă, pentrucă prestaţiunile lor sunt durabile. Uriaşi de aceştia sunt de mai multe feluri, pentrucă pădurea naturală este totdeauna pădure mixtă, în care trăiesc lângă olaltă arborii nobili şi gingaşi, precum este stejarul, şi alţii mai de rând, precum mesteacănul, arinul, plopul, ulmul; tot aşa şi în societatea omenească. Numai în localităţi cu anumite condiţiuni de viaţă sunt păduri curate, cu acelaşi fel de arbori.

Pădurea se înalţă în 5 trepte sau uneori chiar mai multe. Treapta subterană este stăpânirea bacteriilor, ciupercilor, algelor, protozoarelor şi altor animale, în genere de graduri mai inferioare. Din a doua treaptă fac parte plantele zăcătoare, care se întind pe suprafaţa solului, cu alte feluri de animale, precum muşchii hepatici şi frunzoşi, colbeci, larve, amfibii şi reptile, şoareci, şoricei insectivori. Urmează apoi a treia parte cea a ierburilor, a plantelor ierboase cu tulpinile moi, precum şi ferigele, prin care, întrucât înfloresc, trăiesc cele mai variate insecte. Apoi abia urmează cele lemnoase cu animalele mai superioare, recateţi paseri şi mamiferele mari. A patra treaptă este cea a subetajului pădurii, constituit din plantele tufoase, arbuştii şi tufişele arborilor tineri. Abia ultima, a cincia treaptă, cea mai arătoasă este a arborilor, împreună cu animalele de prin coroanele lor, precum paseri de tot felul, cântătoare, graur, ciocănitoare etc., veveriţe, jderi, pisici. Este de observat, că unele animale sunt specifice pentru anumite trepte, precum d. e. râmele şi cârtiţa pentru treapta din subsol, bursucul la suprafaţa solului, iepurele pentru treapta ierboaselor, altele pentru mai multe etaje, precum cerbii pentru ierboase, tufişe şi arbori. Aceste animale scot foloase pentru existenţa lor din bunurile pădurii, iar pădurea trage folos din ele pentru prosperarea sa. In acest fel toată biocoenoza se contopeşte prin colaborarea şi interdependenţa armonioasă în unitatea, care se numeşte pădure.

Acele trepte din contingentul vegetal al pădurii sunt reduse până la trei în pădurea artificială, pădurea culturii, precum o creşte silvicultura de până acum, degenerată şi pustiită, monotonă şi plictisitoare, lipsindu-i etajul ierburilor şi tufişelor, împreună cu ciata animalelor superioare. Această pădure este lipsită de farmecul înălţător al codrului şi de uriaşii stăpânitori, cei din toate păturile sociale ale codrului natural, întocmai ca şi răsfăţarea mediocrităţii omorîtoare din societatea omenească. Căci în pădure se petrece atât de multă concurenţă, încât nici nu ne putem da bine seama. Chiar şi arborii cei mai măiestoşi nu sunt lipsiţi de grijile nutririi. Adeseori pe urma alimentării dispar cele mai măreţe păduri, pentrucă natura nicăiri nu este simplă, ci totul ce există este produsul multor puteri heterogene, dar cooperative. Aşa este şi ţerna pădurilor. Prin operaţiunile culturale lesne se schimbă constituţiunea ţernei, ceeace poate avea drept urmare chiar dispariţia pădurii şi înlocuirea ei prin arică şi alte plante seci, prin bahnă sau nisipuri şi pietriş.

Existenţa şi caracterul pădurii mai atârnă încă şi dela prezenţa unor

anumite bacterii, precum şi dela climă. Dar şi pădurea are influenţă asupra climei. Prin acest moment se explică pădurile de brazi dela munte etc., unde clima este mai rece şi umedă. Aşa se explică stăpânirea molidului sus la munte. Aceste momente sunt şi cheia pentru înţelegerea caracterului vegetaţiunii în genere. In regiunile cu climă moderată în ce priveşte căldura şi umezeala, cu solul bun şi fără extremele irigaţiunii domină, pe lângă o vegetaţiune bogată şi variată, pădurile frunzoase şi luncile, biocoenoza superioară, promovată prin multiplicitatea armonioasă a condiţiunilor vieţii. Tot aşa hotărăsc influenţele solului, după cum acesta conţine în mai mare abundenţă apă, nisip, calcar, bacterii şi ciuperci de pământ, în împrejurările locale, care anume fel de arbori vor predomina. Astfel înţelegem cum în unele locuri sunt păduri de stejar, în altele de fag, de pini etc. Dar tot aşa putem înţelege şi care sunt cauzele, că în alte locuri nu se prinde pădurea de loc. Pădurea poate fi acolo unde lungimea timpului pentru creştere şi căldura le pun arborilor la dispoziţie mijloacele pentru producţiunea lemnului. La aceasta este de lipsă, chiar şi pentru arborii cei mai puţin pretenţioşi, precum molidul, mesteacănul, scoruşul, o temperatură medie de vară de 12—14° C. prin cel puţin 3 luni. In acelaşi timp sunt de lipsă pentru existenţa pădurii 6—8 zile ploioase într'o lună de vară sau o precipitaţiune atmosferică de cel puţin 50 mm. din lunile Mai—August.

Prin acestea sunt date hotarele pădurilor atât în sus şi spre nord cât şi spre răsărit şi miază-zi. In acest fel existenţa pădurii atârnă de calităţile solului, ale apei, luminii şi căldurii. Prin aceasta, în afară de altele, mai ales din cauza lipsei de lumină şi apă îşi pierd arborii frunzişul dela sfârşitul verii până toamna, şi îl regenerează iarăşi primăvara odată cu ivirea umezelei, luminii şi căldurii abundente. Acest ultim fenomen, atât de marcant, la compararea lui cu generaţiunile omeneşti, demonstrează atât de frumos şi sentimental vecinica „întinerire" cu adaptările ei continue la condiţiuni schimbate — marele fapt al evoluţiunii. El l-a impresionat şi pe împăratul filosof roman Marcu Aurel, care spune în „Cugetările" sale: „Vântul scutură jos frunzele pădurilor; aşa cad şi generaţiunile oamenilor; aşa trec blăstemele laudele, aplauzele. Toate răsar într'o primăvară; apoi vântul le împrăştie, şi pădurea dă altele în loc".

Aşa se clădeşte codrul cu schimbările sale din an în an şi rămâne tot acelaşi în fiinţa sa, el care încet şi fără zgomot, în liniştea tăcerii măsoară lungimea mileniilor. Este uşor a distruge, dar foarte greu a clădi ceva trainic. Acest lucru din urmă ni-l dovedeşte pădurea, pe când omul cu mintea, dar şi cu slăbiciunile sale mai curând îi meşter la distrugere. Trebue să ne dăm seama de acest lucru, când omul face cu toate aşa, chiar şi cu pădurea, dacă-şi numeşte această activitate „exploatare, economie, silvicultură", etc. Aşa este orizontul îngust al minţii. El ştie distruge pădurea precum şi chiar trăinicia neamului dar cu reîmpădurirea, cu refacerea merge greu, greu de tot, dacă nu de loc. Şi astfel devastează şi pustieşte ţara, care îi dă existenţa — o crimă contra patriei, contra naturii, contra lui Dumnezeu. Să vedem dacă aceasta se adevereşte sau nu.

In o lună de vară coroana unui fag mare sau stejar transpiră cam un vagon de apă. Acest abur transpirat ţine aerul umed şi răcoros deasupra pădu-

rilor şi în împrejurimea lor; clima din aceste regiuni este cu 3—10% mai umedă decât în ţările goale. In aşa fel codrul astâmpără extremele climaterice. Deaceea în regiunile păduroase nu există nici gerurile mari ale iernii, nici seceta distrugătoare în timpul verii, precum este aceasta spaima câmpiilor întinse — şi din ţările noastre. Şi experienţele au arătat, că în regiunile unde au fost împădurite stepele, câmpiile au devenit mai mănoase. Putem să ne gândim şi la stepele şi câmpiile din Basarabia, Dobrogea — dacă voim.

Solul pădurilor se asamănă cu un burete; el suge în sine apa provenită dela ploi şi ninsoare. Viaţa şi buna stare a arborilor atârnă în mare parte dela acest factor. Un arbore pare a fi ceva unitar, un singur individ; dar nu este tocmai aşa. El reprezintă un complex de viaţă, o comunitate din multe unităţi vii, un grad mai înalt de individualitate, de organizaţiune. In această convieţuire este un element extrem de mare, arborele, celelalte extrem de numeroase, bacteriile, animalele protozoare şi pâsla ciupercilor dela rădăcinile arborelui. Mai ales pâsla ciupercilor, care învălue fibrele rădăcinilor, suge apa din împrejurime, precum şi muşchiul de pe suprafaţa solului, şi astfel îşi poate astâmpăra arborele setea. Prin aceste lucruri ,precum şi prin clima răcoroasă din regiunile mai ridicate lesne se explică fenomenul, prin care numai la munte se pare, că pădurea pune şi stavilă puoaielor de ape, ometelor, gheţurilor şi pietrişului, care se revarsă în jos, apărînd văile şi terenul de ieşirile lor, de inundări şi pustiire cu urmările lor dezastroase. Vai de locuitorii ţărilor, în care au fost devastate pădurile prin exploatare neraţională, mai ales în mase, precum arată exemplele tragice şi triste din Istria, Albania, Grecia, Asia Mică, Siria, provinciile alpine din Franţa, dar şi Dobrogea, părţi din Muntenia, Moldova, Maramureş. Chiar mii de ani gem acele ţări sub greutatea păcatului locuitorilor exploatatori de odinioară şi celor de acuma pe viitor. Căci natura are osânda morţii pentru păcatele în contra ei. Toată regiunea amorţeşte, dacă i-a fost răpit decorul pădurii. Nu mai trebue amintite surpările dealurilor desgolite de podoaba pădurilor, care, element conservativ, precum sunt, ţin cu rădăcinile lor ca şi într'un cleşte gigantic solul sfărâmicios.

Pădurea, dar mai ales codrul opreşte şi sfarmă puterea vântului şi a furtunilor, care destul de adesea bântue atât de cumplit peste ţările cu câmpii întinse. Lângă mare şi pe şesurile deşerte pădurea opreşte troienele de praf, nisipuri şi zăpezi, iar localităţile băhnoase le usucă şi face de scacă bălţile, în acest caz un preventiv şi în contra paludismului.

In regiunile ridicate, mai ales la munte, pădurea susţine bogăţia isvoarelor, de unde vine mai ales irigaţiunea câmpiilor, căci isvoarele sunt obârşiile principale ale reţelei râurilor, care reprezintă buna stare hidrografică a ţării întregi. Acestei stări bune este de a se mulţumi, că Alexandri s'a inspirat pentru exclamarea „Dulce Bucovină, veselă grădină"...

Lucruri contrazicătoare, precum prea adeseori în societatea omenească, în pădure nu se întâmplă. Căci fiecare membru al ei este pe deplin adaptat la viaţa, la armonia socială. Ea pune stavilă puterii vânturilor, care se sfarmă între milioanele de crengi, ramuri şi frunze, ceeace nu se poate constata întotdeauna în viaţa omenească. Dar numai pădurea mixtă, societatea naturală, are această putere elementară, nu însă cea artificială, produsul slab al silviculturii,

cu arborii de acelaşi fel, uniformi şi aşezaţi după rang şi în şiruri ireproşabile, ca să fie bine folosit solul. Pădurile întinse apără ţara încă şi de grindină, care prea adeseori nimiceşte speranţa agricultorului din câmpiile întinse. Pădurea mai este şi conservativă, pentrucă oriunde ar fi ruinată, ea face încercarea să se regenereze ; ea este societatea finală a oricărei vegetaţiuni. Deaceea ea este un element stăpânitor, dar în mod constituţional. In acest chip codrul cu drept cuvânt este „Impărat slăvit". Pădurea este o binecuvântare nemărginită şi nepreţuită pentru ţara şi poporul, care o ştie preţui, îngriji, cinsti şi folosi cu cumpătare.

Marele cuvânt al timpului este acum reîntoarcerea la natură ; dar nici la „sălbătăcia" promovată de Rouseau şi nici la „cruzimea" lui Nietzsche, care spune că „Dumnezeu a murit; mila de oameni l-a ucis pe Dumnezeu". Ştiinţele moderne mai curând ne apropie de Dumnezeu, de religiunea creştină, cea a iubirii, care este naturală, iar mintea limpezită prin cunoştinţele moderne cunoaşte că ea este în acelaşi timp şi religiunea raţiunii. Şi cu privire la pădure am început a învăţa acest lucru al reîntoarcerei la natură. Multe experienţe îndrumează şi îndeamnă să păşească şi silvicultura pe calea acestei directive. Silvicultorii luminaţi au şi început să renunţe la principile culturii practicate cu forţa în mod nenatural. La reîmpădurire începe să străbată principiul pădurilor mixte, în care, pe lângă multe alte avantaje, şi calitatea lemnului este mai bună, pe când în cele uniforme, se strică chiar şi bonitatea solului. Silvicultura va introduce în viitor, pe lângă reîmpădurire şi chiar împădurirea câmpiilor vaste, iarăşi pădurea normală, care a fost şi mai este încă colo şi colo podoaba frumoasei noastre ţări. Şi aceasta în două înţelesuri. Căci pe lângă valoarea materială, dela care abstragem aici cu totul, adică folosirea lemnului, pădurea mai are încă şi nemărginita valoare sufletească.

Nu suntem maşini de calcul, ci corpuri vii. Viaţa nu urmează după calculul minţii, ci este totdeauna îndrumată mai întâi de sentimente la toate întreprinderile noastre. Creşterea şi educaţiunea obicinuită nu ţine mult cont de lucrul acesta, cel puţin nu în practică, şi deaceea el rămâne mai mult sau mai puţin inconştient. Reîntorcându-ne la natură, vom ţine seama în prima linie de viaţa sentimentelor, atât în teorie cât şi în practică; atunci viaţa noastră, atât cea individuală cât şi cea socială, va fi mai naturală, mai simplă, mai frumoasă, mai bogată, mai largă, mai plină, mai bună şi mai demnă. Ea va fi mai demnă atât de fiinţa omenească în genere, precum şi de vrednicia gintei latine în special. Avem multă lipsă de pedagogie socială; şi aceasta o putem deprinde dela multe lucruri din natură, dar mai ales dela cultul pădurii. Acest cult zace din fire în sufletul curat al poporului nostru, în naivitatea, care se exprimă atât de frumos şi gingaş în poezia lui plină de sentiment adânc... „să-mi văd codrul !"... Iată cea mai mare şi mai sublimă trebuinţă a sufletului... Iată o dovadă pentru legăturile atât de întinse ale omului cu codrul... codrul regiunii cu centrul Carpaţilor noştri, împreună cu bogata şi frumoasa viaţă a animalelor din el, admirat şi căutat de toată lumea, codrul care ne-a scutit şi ne-a apărat de greutăţile seculare, codrul, care este cuibul neamului nostru, în care s'a născut, s'a format şi a crescut mare, codrul care ca un ochi de năsdrăvan priveşte din mijlocul ţă-

rilor noastre în timpurile viitorului plin de cele mai mândre dorinţe pentru neamul pe care l-a legănat la sânul său.

Toţi oamenii sunt pătrunşi de o iubire instinctivă, aproape inconştientă pentru pădure. Aceasta îşi are explicarea, că pădurea este leagănul neamului omenesc. Şi cu cât omul este mai natural cu atât această iubire pentru pădure sporeşte, şi invers, cultivând iubirea pentru pădure, el devine mai natural. Căci omul este de origine un membru din biocoenoza sau comunitatea de viaţă a pădurii şi chiar fiinţa cea mai înaltă a creaţiunii adaptată la gradaţia cea mai înaltă a feţelor vegetale, care este pădurea ; de-aceea omul face de origine o unitate de viaţă, o individualitate mai sus gradată, împreună cu pădurea ; dar nu numai cu pădurea propriu zisă, ci cu tot ansamblul de viaţă realizat în pădure, cu toate animalele ei. Deaceea desfăcându-se de pădure, el trebue să degenereze ; este încă departe de adaptarea la alte condiţiuni de viaţă. Nici chiar ridicarea corpului în 2 picioare încă nu este desăvârşită, căci omul are încă felurite suferinţe şi defecte de pe urma acestei emancipări. El este un specialist al creierului mare. Şi raiul din biblie este arătat drept o pădure, în care trăia omul fericit în biocoenoza sa naturală. Popoarele conducătoare ale culturii şi civilizaţiunii superioare şi în genere cele inteligente trăiesc în ţări păduroase. Acest trai este o condiţiune naturală pentru progresul omenesc. Omul fiind pătruns instinctiv de toate cele arătate, de binefacerile pădurii, este impresionabil din partea ei. Astfel pădurea îl impresionează atât de plăcut şi binefăcător, încât viaţa sufletească îi este ridicată până la adorare, din care isvoreşte cu adevărat cultul pădurii.

Aerul din pădure conţine mult oxigen ; frunzele prind şi reţin pe faţa lor praful şi bacteriile suspendate în aer. De aceea ne înviorează el şi ne dispune la mai mare agilitate, tenacitate şi impresionabilitate, ceeace ne ridică sufleteşte. Amurgul luminii din lăuntrul pădurii şi trunchiurile arborilor contribue iarăşi în felul lor la această rădicare sufletească şi, împreună cu liniştea şi tăcerea codrului, ne inspiră pietate evlavioasă. Clădirile templelor şi ale bisericilor, cu columnele şi lumina lor sinistră, nu sunt decât o imitare inconştientă a farmecului din lăuntrul pădurii.

Din toate cele arătate şi încă din multe altele se vede limpede cât de mare folos are pădurea pentru noi. Deaceea este datoria noastră să o cruţăm şi să o venerăm, pentrucă ea este chezăşia vieţii noastre. Nu putem trăi fără pădure ; nici persoanele, dar cu atât mai puţin neamul nostru. Toate manifestările serioase ale timpului de acum arată tendinţa de a ne apropia şi a atinge eternitatea, care o numim natura. Simulacrele culturii sau mai bine zis ale pseudoculturii nesincere şi mincinoase ne-au abătut dela drumul pe care au pornit instinctiv strămoşii noştri ; dar raţiunea purificată prin cunoştinţele progresate ne reîntoarce iar pe calea adevărată a naturii. Să-i urmăm deci cu încredere, şi atunci binele va fi cu noi. Fericirea personală şi cea socială nu vine dela stăpânirea peste alţii, care este asupritoare, ci dela buna înţelegere cu ei, dela activitatea armonică a tuturor membrilor societăţii, dela concurenţa liberă şi nobilă a lor, aşa cum ne arată pilda pădurii, cu trăinicia şi cu vecinica ei tinereţe.

*

Zburdalnicul Faun saltă în cântece şi chiote împreună cu Satyrii săi prin păduri şi lunci, dumbrăvi şi boschete, tachinând Nymphele şi chicotând cu Dryadele. Totul este plin de râsete şi veselie. Aşa vedeau strămoşii noştri aceste decoruri. Şi dacă cineva dobora un arbore, simbol întruchipat al binelui şi frumosului, dătător de sănătate trupească şi înălţare sufletească, acela ucidea o Dryadă. Aşa se interpreta vătămarea arborilor şi codrilor. De atunci încoace s'au schimbat multe concepţiuni. Dar şi pe atunci erau popoare, care au înţeles să-şi pustiască ţara, precum Phoenicienii sau Evreii, cari din Canaanul vestit au făcut Palestina cea seacă; renumiţii cedri ai Libanului au dispărut aproape total. Iar în continuare au excelat popor după popor să tot devasteze fericirea omenească, care zace în păduri şi arbori, în boschete şi tufişe, cu animalele lor, gonind şi cântecul paserilor, care tot mai mult este înlocuit cu croncănitul ciorilor, ciripitul vrăbiilor şi miorlăitul nocturn al pisicilor, paraziţii culturii. In ţările de înaltă civilizaţiune modernă se fac multe şi mari cheltueli cu reîmpădurirea regiunilor devastate şi pustiite prin exagerarea exploatărilor silvice. Nimeni nu se poate gândi la împiedecarea exploatării pădurilor, ca să nu fie folosite darurile naturii din oricare ţară ar fi. Dar aceasta trebue să fie înţeleaptă, raţională şi cu grijă pentru reîmpădurire în conformitate cu cerinţele locale ale pădurii. Mai ales tăierile în masă ale pădurilor întinse şi apoi lăsate de a se regenera ele însăşi sau împădurite prin esenţe uniforme, sunt greşeli, care fac, că jalea se rânjeşte din localităţile odinioară atât de binecuvântate cu codri măreţi, aducători de binecuvântare. Să privim numai d. e. în Maramureş la întinderile pustiite, de pe care se scurg pietrişurile, devastând regiuni întregi, sau la întinderile de păduri uniforme de fag, crescute în locul codrilor de odinioară cu prevalenţa esenţelor cetinoase, păduri care nicicând nu pot să ajungă nici la valoarea normală a fagului chiar numai ca lemn de foc; iată urmările tăierilor rase, ale exploatărilor în mase şi cu omiterea reîmpăduririi raţionale. Înţeleg, că nu sunt competent de a discuta aceste lucruri, mai ales nefiind nici chemat. De aceea nu voi atinge nici chestiunea trebuinţei de împădurire a Dobrogei, a întinselor câmpii basarabene, a Bărăganului transformat numai în arătură, precum şi a prea întinselor şi monotonelor câmpii din Muntenia şi Moldova, având în vedere scopul aplicării binecuvântării pădurilor aşa cum am arătat mai sus. Dar ca om, ca naturalist şi ca cetăţean al acestei ţări româneşti a noastre simt o datorie de a nu lăsa să treacă fără răsunet un exemplu foarte marcant, pe care ni l'a oferit în primăvara trecută, când toată ţara a fost bântuită de soarta nimicitoare, exemplul unei părţi din ţara noastră, care mai este încă în mare parte împădurită, fie în partea muntoasă prin complexe continue, mari şi întinse, fie prin contingente de păduri şi boschete răsleţe sau prin luncile de-alungul râurilor, Bucovina, cu toate păcatele, cari şi aici sunt mai multe decât prea destule. Binecuvântarea pădurilor s'a arătat chiar în acea primăvară în Bucovina până la evidenţă, întrucât în cele din urmă toată lumea a exclamat chiar, că se prezintă în adevăr după zisa poetului ca şi o „veselă grădină"; Bucovina drept regiune păduroasă nu a suferit de pe urma secetei. Totuşi, ca pretutindeni, aşa şi aici în ce priveşte silvicultura, fie chiar raţională, securea nemiloasă taie şi rade totul, chiar şi arborii, a căror exploatare nici nu rentează, ca să nu rămâie nimic, nici un martur din vechea strălucire

a măiestoşilor codri. Poate că doctrina silviculturii din punct de vedere al „esteticei forestiere" sau încă şi din alte consideraţiuni vede indispensabilă şi această măsură economică, de a se tăia „toţi copacii mari din falnica pădure". Totuşi un călduros apel către silvicultori, proprietari şi în genere către factorii hotărîtori în ce priveşte soarta pădurilor, spre a-i aduce la realitate, este lucrul cel mai nimerit. Căci fără sentiment nu putem atinge lucruri de acestea ; iar sentimentul în grad mai pronunţat nu-l putem presupune decât mai ales chiar la acest personagiu, care mai mult şi mai bine decât nevoiaşii de rând înţeleg şi faptul, că există valori, care nu pot fi măsurate nici cu aur nici cu hârtii de valoare. Din acest punct de vedere ce însemnătate poate să aibă valoarea materială pierdută prin lăsarea colo şi colo, mai ales în locuri mai puţin expuse, a unuia sau altuia din uriaşii arbori seculari în fiecare parchet de pădure bătrână, fie chiar arbori cu vârful uscat sau rupt ? Ba mai mult încă. Pe lângă această măsură chiar pierderea materială îndurată prin lăsarea de contingente sau porţiuni mici de pădure bătrână, cu esenţele caracteristice în ce priveşte arborii şi tot subetajul, în formă de boschete nu poate avea efect de daună simţitoare în raport cu exploatarea parchetului. Iar din punct de vedere al esteticei, chiar dacă ea ar fi cumva stricată prin aceste rezervaţiuni de arbori singulari şi de boschete, invocând păstrarea amintirii de măreţia codrului, pentru posteritate, care măreţie i-a încântat pe strămoşii noştri şi care este strâns legată de soarta secular a neamului nostru, ea va fi cu prisosinţă recompensată. Nu există o datorie mai mare decât cea de a păstra cele mai bune şi mai înalte daruri, cu care i-a înnobilat creatorul pe copiii săi. Este datoria noastră, ca să păstrăm localităţi de frumuseţe ale naturii pentru binele comun ; aceasta este o cerinţă a timpului înainte de a fi prea târziu! Prin păstrarea de abori pitoreşti şi de boschete drept rămăşiţe şi marturi ai trecutului va fi dată posibilitatea şi pentru păstrarea anumitelor animale, care altfel ar dispare (d. e. râsul, pisica, jderul, mistreţul, în parte şi cerbul — cel renumit al Carpaţilor —, ciocănitoarea neagră, buha mare, huhurezul, vulturi şi pajuri), iar pădurile ar rămâne deşerte, tăcute şi pustiite, fără farmecul lor plin de viaţă cel de odinioară. Noi şi urmaşii noştri nu mai avem dreptul natural la aceste lucruri? Iar consecinţa în cele din urmă nu poate să fie decât degenerarea. Aceasta nu poate să fie interesul pentru prosperitatea, vigoarea şi tot viitorul neamului. Degenerarea trebue să urmeze prin stricarea echilibrului din natură, desfiinţarea raportului dintre oameni şi bunurile naturii creatoare, în care este adânc înrădăcinată fiinţa omenească, biocenoza naturală a omului. Fiii neamului vor deveni fiinţe reci, calculative, fără iubire pentru ţara lor, deci lipsiţi de sentimentul patriotic, cosmopoliţi speculativi după principiul „ubi bene ibi patria", fără însufleţire şi fără avânt, lipsiţi de idealuri înălţătoare.

La această convingere au ajuns de mult toate popoarele şi naţiunile civilizate, mai întâi prin cultivarea contactului cu natura. Căci iubirea pentru natură este plăcerea cea mai originară şi cea mai curată ; ea este isvorul nesecat de bucurie, care ni l'a dăruit însăşi creatoarea, mama noastră comună a tuturora. Ea este singura plăcere accesibilă tuturora, care nu poate fi falşificată şi cu care nici când nu ne putem sătura peste măsură, care dureză din frageda tinereţe până în adâncimile bătrâneţelor. Deaceea nu este nimic mai va-

loros decât năzuinţa către plăcerea cea mai curată, răspândirea interesului pentru bucuria, care o putem avea prin voluptatea gustării frumuseţilor din natură. Această dragoste pentru natură este proba pentru gradul de civilizaţiune.

Şi pentru ca această expunere, pe care am crezut cel mai nimerit, ca să o numesc „cultul pădurii", să fie mai completă, mai amăsurată acţiunii naţiunilor civilizate, conducătoare ale culturii omeneşti, cred că este o datorie de a atrage atenţiunea conducătorilor neamului nostru încă asupra unei acţiuni privitoare la rezervaţiunile naturale, întrucât cele creiate şi instituite până acum nu sunt de ajuns, fiind trecută cu vederea mai ales partea nordică a ţării. Alpii Transilvăneni, cu pădurile şi pitorescul din M-ţii Lotrului, a Retezatului etc., sunt în felul lor tot atât de binecuvântaţi cu darurile frumuseţii naturii şi pentru aceasta tot atât de slăviţi în lumea mare, precum şi cei din părţile Maramureşului. Este o cerinţă inevitabilă, ca şi porţiuni din această regiune să fie declarate intangibile pentru păcatele mânii omeneşti şi instituite rezervaţiuni naturale, în care să afle refugiu şi adăpost atât animalele prezente cât şi cele care odinioară au populat aceste regiuni. In acest chip ar fi cel mai nimerit de a se lua în vedere localitatea stăpânită de muntele Călimani din Transilvania împreună cu înălţimile limitrofe Piatra Dornei cu turbăriile dela Poiana Stampii din Bucovina, precum şi muntele Lucaci din hotarul spre vechiul Regat, formând aceste trei un contingent comun de rezervaţiune naturală, un „Parc Naţional", în care ar fi de a se introduce iarăşi capra neagră, alcele sau elanul şi zimbrul, care au trăit odinioară în aceste regiuni, puţin accesibile culturii şi înaintării omului stricător. Acestea sunt în deosebi localităţile unde zimbrul a supravieţuit până la începutul secolului al 19-lea, fiind ultimul refugiu de retragere a zimbrului dinaintea agresiunii omeneşti — precum îşi mai aduc încă aminte unii oameni bătrâni despre „boii sălbatici, mari şi gheboşi, cari nu mai sunt", locuitori din Dorna Candrenilor, Poiana Stampii şi mai depărtat din Salaş de lângă Şipotele Sucevei. Acea localitate este situată în apropierea Băilor din Dorna şi lângă calea spre Cluj, la coama Carpaţilor, peste care trece şoseaua şi calea ferată şi dela care este un admirabil aspect asupra munţilor Bucovinei, Bârgăului şi Rodnei. Din aceşti admirabili munţi ai Rodnei ar fi de păstrat înălţimile Ineului şi Pietrosului cu capra neagră, aflătoare doară încă numai în câteva exemplare. Iar în nordul Maramureşului ar trebui rezervată regiunea din colţul spre Polonia şi Cehoslovacia în înţelegere şi colaborare cu aceste state — care şi ele au, şi trebue să aibă acelaş interes. Şi aceste regiuni sunt puţin accesibile şi prielnice pentru înaintarea omului, iar în schimb valoarea lor estetică şi etică nepreţuită pentru noi şi pentru urmaşii noştri. Aceste podoabe ale ţărilor româneşti, admirate şi slăvite de toată lumea civilizată pentru neîntrecuta măreţie a codrilor şi a animalelor, cu vânatul mare din ele, ultimele rămăşiţe grandioase în Europa civilizată, fiind şi atracţiune mondială pentru lumea sportivă, păstrate cum se cuvine, nu vor fi numai o binecuvântare pentru vigoarea şi trăinicia neamului, dar vor fi şi puncte de atracţiune pentru vizitatorii străini, având în acest fel şi valoare economică naţională, vor contribui, ca şi Delta Dunării şi celelalte rezervaţiuni, la ridicarea şi înălţarea prestigiului ţării şi neamului nostru. Pentru aceste motive, chiar dacă jertfele ar fi oricât de mari, în ora a 12-a, înainte de a nu fi prea târziu, este o datorie

naţională de a se lua măsurile de salvare cât încă mai poate fi ceva salvat în vederea trăiniciei şi vigoarei neamului şi pentru prestigiul statului şi al ţării.

Recapitulând în rezumat cele arătate în expunerea de faţă, se impune cel mai călduros apel la conştiinţa naţională pentru: 1) Infiinţarea unei rezervaţiuni între Transilvania, Bucovina şi Vechiul Regat, cuprinzând M-ţii Calimani, Lucaci şi Piatra Dornei, împreună cu turbăriile dela Poiana Stampii (Rezervaţiunea Calimani—Dorna) cu protecţia animalelor din ele şi introducerea celor dispărute. 2) Infiinţarea unei rezervaţiuni între Polonia şi Cehoslovacia, în colaborare cu aceste state (Rezervaţiunea Maramureş) împreună cu animalele. 3) Rezervaţiunea Ineul cu Pietrosul (crestele şi vârfurile) cu capra neagră etc. 4) In tot cuprinsul ţării, rezervarea de boschete cu caracterul specific al pădurii respective în fiecare parchet de pădure bătrână, la tăierea ei. 5) Tot aşa în tot cuprinsul ţării rezervarea de arbori bătrâni, pitoreşti şi măiestoşi în fiecare parchet de pădure bătrână, la tăierea ei. Rezervaţiunile de boschete şi arbori din pădurile seculare în stil mai mare mai ales în regiunile de vilegiatură, precum şi pe lângă mănăstirile din ţară. 6) Plantaţiunea succesivă de boschete şi păduri în câmpiile întinse din ţară, mai ales în Bărăgan, Dobrogea, Basarabia de jos. 7) Incunjurarea oraşelor cu un cordon de boschete şi păduri, mai ales prin împădurirea locurilor sterpe, precum şi împădurirea acestor locuri şi la sate. 8) Păstrarea şi neatingerea tufişelor de lângă localităţile locuite şi din câmpii pentru protejarea pasărilor cânătoare, precum şi a luncilor. 9) Trezirea dragostei şi cultului pentru pădure prin activitatea şcolară a învăţământului, prin cercetăşie şi cointeresarea factorilor administrativi (prefecturilor, jandarmeriei etc.), chiar în conformitate cu legea vânatului, a protecţiei animalelor (mai ales pasărilor cântătoare) şi a pădurilor şi plantaţiunilor publice. Executarea de plantaţiuni se poate face fără cheltueli cu tineretul şcolar. Iar dragostea pentru orice plantaţiuni se poate cultiva încă şi prin 10) Obligativitatea chiar a fiecărei gospodării ţărăneşti de a cultiva pomate în măsură cu mărimea gospodăriei.

Atunci vor reînvia Faun cu Satyrii, cu Nimfele, Dryadele şi Silvani. Seninătatea şi veselia simplă şi neprihănită vor intra şi vor stăpâni sufletul oamenilor mai bine şi mai trainic decât toate cancanurile zgomotoase, întru întărirea corpului şi înălţarea sufletului fiilor neamului. Trăinicia şi vigoarea neamului vor fi alături cu a pădurii. Şi aşa iarăşi se adevereşte zisa lui Eminescu: „Numai omu'i schimbător, Pe pământ rătăcitor. Iar noi locului ne ţinem, Cum am fost aşa rămânem:

Luna şi cu Soarele,
Codrul cu Isvoarele".

Le culte de la nature et les Réservations naturelles.

La forêt, association biologique très complexe, a une influence considérable sur la vie de l'homme, d'où la tendance que montre celui-ci de l'utiliser intensivement, de l'exploiter partout.

Cependant l'auteur, naturaliste, nous fait voir la nécessité de garder, quand même, comme monuments de la nature, les vieux arbres isolés — derniers vestiges des futaies séculaires de jadis — aussi qu'un nombre de forêts et de bosquets des Carpathes. Il ajoute ensuite un plaidoyer pour le création des forêts dans les régions des steppes et autour des centres peuplés.

L'homme montre un repect inné pour la forêt, mais dans sa conduite de chaque jour il est comblé par la tendance matérialiste de l'époque. On demande une action efficace pour faire renaître l'amour de la forêt.

Naturkultus und Naturdenkmäler.

Der Wald, eine äusserst komplizierte Lebensgemeinschaft, übt auf uns Menschen einen bedeutenden Einfluss aus. Daraus erklärt sich unser Bestreben, den Wald überall so intensiv und so mannigfach wie möglich auszunützen.

Nach dieser Feststellung, sucht Verfasser — ein Naturalist — andererseits die Notwendigkeit hervorzuheben, gewisse Naturdenkmäler zu erhalten, so z. B. einzelne, alte Bäume, Ueberbleibsel hundertjähriger Haine der Vergangenheit, oder manche Bestände oder Horste in den Karpathen. Weiterhin macht er sich zum Anwalt für Aufforstungen in den Steppengegenden und in der Nahzone der grossen Städte.

Uns Menschen ist die Achtung vor dem Walde angeboren, indess, im täglichen Kampfe um's Dasein sind wir die Opfer der materialistischen Lebensauffassung unserer Zeit.

Verfasser verlang ein wirksames Vorgehen, um die Liebe zum Walde wieder zu erwecken.

C R O N I C A

CONSTITUIREA UNEI COMISIUNI PENTRU INTENSIFICAREA ACŢIUNII DE IMPĂDURIRE. — DIVERSE.

In ultimul timp s'au petrecut unele manifestări în favoarea pădurii, de natură a ne bucura. De aceea socotim că nu este inutil a le însera în paginile acestei reviste.

Primul fapt, pe care ţinem să-l semnalăm, este instituirea unei comisiuni speciale, al cărui rost este „să dea un impuls mai energic gospodăriei şi culturii forestiere a tuturor categoriilor de proprietari de păduri".

Dăm mai jos, aproape textual, referatul prezentat spre aprobare D-lui Ministru al Agriculturii, asupra misiunii pe care o va avea de îndeplinit această „Comisie superioară de îndrumarea şi intensificarea împăduririlor şi a ameliorării terenurilor degradate".

Să caute să provoace iniţiativa judeţelor, comunelor, camerelor de agricultură, asociaţiunilor profesionale silvice şi de altă natură, pentru înmulţirea pepinierelor forestiere şi lucrărilor de împădurire.

Deasemenea să caute să stimuleze înfiinţarea de pepiniere pe lângă şcoalele primare rurale. In această ordine de idei, atragem atenţiunea asupra unui articol publicat, anul trecut, în această revistă de subscriitorul acestor rânduri.

Ocoalele silvice ale Casei Pădurilor Statului şi ale Direcţiunii Regimului Silvic din Ministerul de Agricultură să mărească pepinienele existente, iar la nevoie să creeze altele noui.

Să urmărească alcătuirea unui program general al plantaţiunilor pe toată ţara, stabilindu-se regiunile deficitare în păduri, unde acţiunea de împădurire va trebui să fie mai intensă.

Va studia plantarea terenurilor mobile depe malul Dunării, precum şi problema perdelelor de salcâmi în stepă.

Va căuta să lucreze cu asiduitate la ameliorarea terenurilor degradate, punându-se stavilă, prin aceasta, dezastrului inundaţiilor cari periclitează căile ferate, celelalte căi de comunicaţie, aşezările omeneşti, livezile, terenurile de cultură.

Va urmări reglementarea strictă a reîmpăduririlor impuse cu ocazia exploatării pădurilor, la stat şi particulari, în conformitate cu legile în vigoare (codul silvic şi legea ameliorării terenurilor degradate).

Pentru a putea duce la îndeplinire acest vast program de „ofensivă sil-

vică", comisiunea își propune să utilizeze propaganda de tot felul: ziarele, publicațiile, conferințele. In acest scop, se va căuta să se organizeze comitete de acțiune locale județene și comunale. Se vor acorda premii. Amenzile silvice și zilele de închisoare se vor transforma în zile de prestație, folosite pentru împăduriri și corectarea torenților.

Tot în vederea declanșării acestei acțiuni în favoarea ideii forestiere, se vor convoca organele administrative, profesionale și silvice, pentru a le expune planul de acțiune și pentru a le cere concursul.

Comisiunea va ține evidența desfășurării acestei activități pentru atingerea țelului propus. In acest scop, se va căuta a se cunoaște situația actuală a pepinierelor statului, comunelor și particularilor, pentru a se ști punctul de plecare.

Comisiunea își mai propune studierea înființării unui Credit forestier.

In fine, se va institui o altă comisiune, care va lua în studiu revizuirea legiuirilor silvice existente și acordarea lor la situația economică socială de azi.

Comisiunea a fost numită prin decizie ministerială și se compune din D-nii: C. Garoflid și G. Ionescu-Sișești ca foști Miniștri, C. Gorciu Secretarul General al Ministerului de Domenii, Cezar Mereuță, Directorul G-ral al C.F.R., Ing. I. Mihalache, Directorul Drumurilor din Ministerul de Comunicații, C. Sescioreanu, Președintele U. C. A., M. Drăcea, Directorul Institutului de Cercetări silvice, I. Simionescu, Administratorul G-ral al Casei Pădurilor Statului, Horia Lazăr, Directorul Regimului silvic, D. Anastasescu, Președintele Consiliului Technic al Pădurilor, I. Fianu, Directorul Reformei Agrare, Th. Mândru, Directorul Agriculturii, apoi Președintele Societății Progresul silvic și Președintele Soc. agronomilor.

Comisiunea astfel întocmită s'a întrunit pentru prima dată în ziua de 16 Ianuarie a. c.

Din darea de seamă asupra acestei luări de contact, publicată în ziare, desprindem mai întâi cuvântarea D-lui V. Sassu, Ministrul Agriculturii, care arată că 2/3 din suprafața pădurilor Statului este în mâna proprietarilor particulari. Deaceea este nevoie ca și aceștia să fie chemați să colaboreze cu organele Statului.

Imbucurătoare a fost cuvântarea D-lui I. Simionescu, Ad-torul Casei Pădurilor Statului, care a arătat că Statul este la curent cu lucrările de împădurire.

D-l H. Lazăr a pus în relief activitatea crescândă a Direcției Regimului silvic și a arătat greutățile financiare pe cari le întâmpină pentru executarea lucrărilor ce-i incumbă.

D-l M. Drăcea insistă mai întâi asupra necesității consolidării lucrărilor deja executate; numai după aceea să se treacă mai departe. In ce privește problema Bărăganului, D-sa arată că ea se consideră deschisă, ținând să atragă atenția că agricultura, venind alături de silvicultură, nu poate avea decât de câștigat.

D-l G. Ionescu-Sișești a vorbit, între altele, despre problema perdelelor de pădure necesare pentru agricultura din stepă.

D-l Th. Mândru arată că proprietatea forestieră a scăzut, adăogând că

în anumite regiuni agricole există terenuri cari nu pot fi folosite ca atare şi cari pot fi date pădurii.

Au mai luat cuvântul: D-l D. Grozescu, care a vorbit despre necesitatea unei bune statistici forestiere şi despre ameliorarea terenurilor degradate.

D-l Ing. I. Mihalache se declară mulţumit de această iniţiativă, iar D-l Cicero Gorciu preconizează o acţiune dinamică şi colaborarea autorităţilor.

D-l D. Anastasescu semnalează nevoia împăduririlor pe suprafeţele exploatate ras de societăţile de exploatare forestieră.

Precum vedem, nu este lucru de glumă. Dorim ca această comisiune să aibă viaţă lungă (să nu ajungă în situaţia Consiliului superior silvic) şi mai ales să aibă o activitate pe tărâmul realizărilor, de aşa natură ca să poată binemerita dela patrie.

*

In altă ordine de idei ţinem să marcăm aici impresia pe care o avem că opinia publică începe să dea mai multă atenţiune problemelor de natură silvică. Presa începe să-şi deschidă coloanele ei şi intereselor pădureşti.

Astfel, în scurt timp, s'a publicat în Adevărul, două articole ale D-lui Dr. D. Sburlan. Intr'unul, intitulat „Delictele silvice" (9.I.1935), D-sa răspunde părerilor eronate asupra acestui subiect publicate în acelaş ziar de D-l Pandrea, un proaspăt redactor al amintitului ziar.

In al doilea articol, intitulat „Vatra Mânăstirii Neamţului", D-sa caută să arate că rezolvarea pretinsului conflict între Stat şi M-rea Neamţului, aşa cum a fost anunţată de curând prin ziare, nu este o soluţie fericită pentru Stat şi nici pentru Biserică. D-l Sburlan ţine să arate că sub cuvânt de „Vatră" se înţelege un masiv păduros de peste 7000 ha.

Dar bucuria noastră este şi mai mare, atunci când rânduri în apărarea pădurii, vin din partea celor ce nu sunt silvicultori.

Aşa de exemplu, în ziarul „Universul" au apărut, acum de curând, două articole nesemnate. Intr'unul, intitulat „Despădurirea munţilor din regiunea Predeal-Timiş", se ridică împotriva tăierilor rase, pe mari întinderi, cari se execută în pădurile depe Valea Timişului. In cel de-al doilea articol „Apărarea masivelor păduroase", lăudându-se iniţiativa luată de curând de D-l Ministru al Agriculturii, se arată că nu sunt de ajuns conferinţele şi circulările. Trebuie să se ia măsurile legale împotriva celor ce nesocotesc valoarea acestor masive şi rolul lor important în economia naţională.

In ziarul „Curentul" din 21.I.1935, corespondentul său D-l Liviu Vornicu, publică pe trei coloane, un articol plin de revoltă asupra stării pădurilor din ţinutul locuit de Moţi, intitulat „Putregaiul din masivele păduroase şi imoralitatea dela sate". D-sa se ridică împotriva felului dezastruos cum sunt exploatate pădurile din acest ţinut. „In afară de pădurile Statului, toate celelalte: „comunale, composesorale, urbariale, bisericeşti, şcolare şi particulare sunt ad-„ministrate fără cap. La aceasta se mai adaogă exploatarea prin furt". D-sa arată apoi cum fiecare locuitor merge în pădure şi-şi alege lemnul. Dacă după tăiere nu-i mai este pe plac, atunci îl lasă şi taie altul. Şi aşa „lemnul tăiat „şi neîntrebuinţat este lăsat pradă putreziciunii. Astfel aceste păduri sunt de-„vastate şi aspectul lor exterior este înfiorător. Şi D-sa continuă „furtul n'ar fi

„desvoltat în aşa măsură încât să fie dăunător pădurilor, dacă Moţii ar fura „numai pentru necesităţile casnice". Ei fură şi vând unei anumite categorii de oameni din comune, cari încurajează furtul. Articolul amintit mai arată multe alte adevăruri, bine cunoscute de noi, din care ne permitem a mai cita câteva:

„Acolo unde se fac exploatări raţionale şi unde din întâmplare se refac „pădurile prin plantaţii, acestea sunt distruse prin păşunat ilegal de vite şi oi, „pentrucă ne găsim în regiunea unde fiecare face ceeace crede de bine şi cum „crede nimerit. Cultura scăzută şi imoralitatea care domneşte în mijlocul acestei „populaţii, au adus-o într'o situaţie că nu vrea să mai recunoască nimic ce „este legal şi ilegal, nu deosebeşte dreptul de nedrept, nici interesul public de „cel al lui propriu. Şi dacă această situaţie ar dăinui, să nu ne mire faptul dacă „cu timpul am ajunge cu munţii goi cu o populaţie disperată care-şi pierde ul- „timul izvor de câştig".

D-l Vornicu închee acest tablou sinistru cu un apel de ultimă oră: „Situaţia de azi trebue considerată ca un mare pericol naţional. Trebuesc sal- „vate pădurile, căci prin ele se salvează munţii şi alte multe necazuri sunt în- „lăturate".

Dar D-sa nu se mulţumeşte numai a da alarma ci preconizează şi soluţii pe cari le expune în 17 puncte, cari ar merita să fie citate în întregime. Soluţii radicale, cari par'că ar fi preconizate de un silvicultor cu dragoste de pădure.

Pe noi ne bucură că această stare de lucruri şi soluţiile ei încep a fi expuse şi de oameni în afară de corpul silvic, pentru ca în ceasul al 12-lea, cei ce trebue să audă, să audă.

In legătură cu problemele strâns legate de pădure, în ziarul „Universul" din 22.I.1935, s'a mai publicat un articol intitulat „Vânatul, bogăţie naţională". Articolul începe prin a arăta importanţa economică a acestui bun al pădurii, pentru a sfârşi însă cu altceva, care pare să fie miezul articolului. Este aici vorba de un răspuns pe care autorul, D-l Manole Stroici (să fie oare numele cel adevărat?) îl dă D-lui Horia Teleajen din Constanţa. Credem că nu strică să arătăm cum s'a ajuns aici.

La 5 Noembrie 1934, D-l Al. Brătescu-Voineşti publica în ziarul „Universul" o scrisoare deschisă către D-l Tătărăscu, Preşedintele Consiliului de Miniştri, prin care-i cerea să ia măsuri în vederea stârpirii braconajului, care dela o vreme a luat proporţii înspăimântătoare.

Acestor opiniuni vin şi se opun apoi acelea ale D-lui H. Teleajen, care prin articolul „Vânatul şi pescuitul, privilegiu de clasă?" apărut la 28.XII.1934 în ziarul Dimineaţa, arată că braconajul este reacţiunea firească a populaţiei deposedate, prin legi speciale, de drepturile ei de către d-nii dela oraşe, această populaţie rurală devenind un fel de „slugi" ale acestora.

D-l Stroici, prin articolul amintit mai sus, susţine o părere contrarie şi anume că populaţia ţărănească nu a fost deposedată din drepturile ei. Pentru a proba aceasta, D-sa aduce ca argument faptul că 80% din societăţile de vânătoare din România sunt ţărăneşti.

Nu putem încheia cronica aceasta fără a menţiona acţiunea de susţinere a pădurii, care se face prin radio. Avem acolo adevăraţi tovarăşi de luptă.

Deocamdată noi ţinem să menţionăm pe D-l G. Mugur, care prin măestria cuvântului său şi căldura pe care o pune, este un mare apărător al pădurilor.

Numai în ziua de 19.I.1935 trei vorbitori au luat cuvântul în susţinerea pădurilor. Astfel la „Gazeta Sătenilor" (ne pare rău că ne scapă numele persoanei care a vorbit) s'au anunţat măsurile luate de Ministerul de Agricultură pentru ofensiva pădurilor şi s'a îndemnat lumea la protejarea lor.

Apoi D-l Mugur la „Cronica săptămânii", referindu-se la articolele publicate în ultimul timp prin gazete, a arătat din nou rolul pădurilor şi nenorocirile ce ne aşteaptă în urma defrişării lor.

In fine, D-l Prof. Const. Giurăscu, în cadrul conferinţei sale „Influenţele bune şi rele pe cari le-a avut asupra istoriei noastre aşezarea ţării noastre" a arătat rolul pe care l-a jucat pădurea în apărarea şi formarea poporului românesc.

Incheem aceste rânduri cu exprimarea satisfacţiei pe care o simţim faţă de atitudinea binevoitoare pe care o are, dela o vreme, opinia publică faţă de păduri şi cu nădejdea că această atitudine va fi din zi în zi mai binevoitoare.

At. Haralamb

Cercul de studii forestiere al inginerilor silvici

„STUDIUL SOLURILOR FORESTIERE DUPĂ TIPURILE NATURALE DE ARBORETE"

Miercuri, 23 Ianuarie 1935, la ora 6, D-l Dr. Const. D. Chiriţă, Ing. şef silvic, a inaugurat al treilea an de activitate al cercului de studii forestiere al inginerilor silvici, conferenţiând despre Studiul solurilor forestiere în legătură cu tipurile naturale de arborete.

In prezenţa unui auditor credincios cercului şi atent la tot ce înseamnă manifestaţie de intelectualitate în lumea silvică, D-sa a arătat, susţinând cu numeroase exemple de pe teren şi rezultate de laborator, strânsa legătură dintre pădure şi sol şi necesitatea studiului aprofundat al acestuia pentru a putea servi mai bine cauza pădurii. Numeroasele planşe bogate în cifre şi grafice, literatura citată şi exemplele date din ţară dela noi, au folosit D-lui C. Chiriţă să întreţină timp de o oră numerosul auditor asupra uneia din cele mai mari probleme de silvicultură. Sperăm că densa şi savanta conferinţă va fi publicată pentru a putea fi adusă la cunoştinţă şi acelora cari n'au participat la şedinţa din 23 Ian. şi de asemenea pentru a ne permite de a o da aci într'un rezumat cât mai mic.

In esenţă, conferenţiarul a arătat cum varietatea tipurilor naturale de arborete dovedeşte că distribuţia şi asociaţia speciilor forestiere sunt în mod determinant influenţate de staţiune, deci în mare măsură de factorul sol, iar adesea numai de factorul sol. Intre însuşirile solurilor forestiere şi arboretele care cresc pe ele, există o corespondenţă naturală care nu este un simplu hazard, ci o realitate necesară, o lege biologică, dictată de posibilitatea diferită de acomodare a speciilor forestiere, la anumite stări de sol. Cu deosebire, în regiunile cu condiţii-limită, această corespondenţă naturală este extrem de înaintată.

Prin urmare, în cultura forestieră trebue să se ţină seama neapărat de dependenţa dintre sol şi arboret. Când aceasta este contrariată în mod accentuat, eşecul sau rezultatul foarte slab al culturii este inevitabil. In lucrările de plantaţiuni şi semănături executate pe suprafeţe descoperite, trebue să se cerceteze solul de plantat sau semănat, stabilindu-se : de solul cărui t i p l o c a l d e a r b o r e t se apropie mai mult şi a c e l tip de arboret sau un tip apropiat aceluia, va trebui să se creieze prin cultura noastră. Sau, atunci când vrem să înnobilăm arboretele sau voim ca într'o regiune să cultivăm anumite

specii, vai trebui ca, având cunoscute limitele stărilor de sol pe care diferitele specii de arbori le suportă şi cunoscând solul local, să stabilim dacă speciile ce voim să cultivăm suportă sau nu solul dat.

Prima concluzie: trebue să începem să lucrăm observând mai mult arboretele naturale şi cercetând mai mult solul, cu alte cuvinte, întrebând mai mult natura.

A doua concluzie: pentru a reuşi în acest mare program care se deschide, este nevoe cel puţin de l i n i ş t e şi î n ţ e l e g e r e. Cei dedicaţi cercetărilor să fie lăsaţi să lucreze. Cercetării forestiere să i se acorde însemnătatea pe care o merită, să i se pună la dispoziţie minimul necesar de susţinere materială, şi m a i a l e s, personalul pregătit cu trudă ani dearândul, pentru cercetări de pură specialitate, să nu fie luat sau să nu trăiască cu teama că va fi luat, pentru alte atribuţii, când a început deja a deveni util.

După conferinţă, n'a mai urmat obişnuita discuţie în contradictoriu care făcea deliciile şedinţelor din anii precedenţi. In schimb, din partea d-sale personal şi a oficialităţii pe care o reprezenta, D-l Ministru Cancicov, Subsecretar de Stat la Ministerul de Agricultură şi Domenii, a rostit câteva cuvinte care ne-a mers deadreptul la inimă.

Anume, D-sa a declarat, că recunoaşte imensul rol pe care-l are de jucat ştiinţa aplicată în Silvicultură, pentru propăşirea economiei forestiere naţionale, că i s'a justificat în seara de 23 Ianuarie, odată mai mult, raţiunea de a fi a Institutului de cercetări şi experimentaţie forestieră, care nu înseamnă un lux inutil, ci o necesitate, un imperativ pentru pădurile ţării noastre şi că în sfârşit se dovedeşte că la Institut se lucrează cu adevărat.

Une politesse en vaut une autre — se zice. De aceea, la urmă, D-l Prof. Drăcea, a conflat auditorului cât de măgulitoare deci reconfortante aprecieri are pentru inginerii silvici D-l Ministru Cancicov. Ceeace a dus la concluzia naturală: foarte călduroase aplauze-omagii pentru D-l Ministru.

Conferinţa din 23 Ianuarie, aşa cum s'a consumat, înseamnă consacrarea definitivă a D-lui Dr. C. Chiriţă, printre tinerii noştri maeştri.

T. B.

N E C R O L O G

†

NICULAE DRAGOTEANU
Inginer Inspector General

Niculae Dragoteanu s'a născut la 20 Septembrie 1862 în oraşul Brăila. Cursul primar şi cursul inferior de liceu le-a făcut în oraşul natal, sub ochii părinţilor.

Cursul superior al liceului l-a făcut la Bucureşti, unde şi-a luat şi bacalaureatul în anul 1882.

In anul 1884, după ce făcuse un an la Şcoala de Poduri, atras de perspectivele pe care bănuia că le va oferi Şcoala de Silvicultură (zisă „Şcoala din podul Ministerului"), atunci înfiinţată sub auspicii noui, — se cerea bacalaureatul ca condiţie de admitere — trece la această Şcoală, pe care o termină în 1885—86.

La 15 Febr. 1888 este numit în serviciu ca diurnist la biroul amenajărilor. După câteva luni de stagiu în acest birou este încadrat în buget şi la 1 Mai 1888 este numit şef al ocolului Pătârlagele din jud. Buzău (Ocoalele Cislău Parscov şi Nehoiaşi de azi) cu gradul de Guard general Cl. II.

La 1 Martie 1892 după stăruinţa lui N. G. Popovici, fostul lui profesor de silvicultură, pe atunci şef al regiunei Piteşti, este trecut şef al Ocolului Roşiori de Vede. Aci face casa de reşedinţă a ocolului şi duce la bun sfârşit o serie de litigii, de încălcări de hotare a proprietăţii Statului, fapt care îi aduce gradul de Guard general Cl. I, dar îl îngreuiază şi şederea mai departe la acest ocol. In Mai 1895 este adus de N. G. Popovici şi de Pietraru ca şef al ocolului Ţigăneşti, ocol care stătea sub directa supraveghere a celui din urmă, pe atunci profesor şi director al Şcoalei de silvicultură dela Brăneşti.

Aci desfăşoară o activitate întinsă şi rodnică. Sub conducerea lui Pietraru şi ajutat de stagiarii Şcoalei de silvicultură ridică în plan pădurile ocolului, face şi aplică pe teren amenajamentul pădurilor Tâncăbeşti-Ciolpani-Herasca ; seamănă şi plantează suprafeţe întinse din poienile ocolului — drumul vechi al Maicilor, Poiana lui Epure, Văcăria Mare şi Văcăria Mică, etc. — dintre care unele — Poaiana lui Epure şi Văcăria — fac azi obiect de studiu pentru institutul nostru de cercetări forestiere. Tot aci Niculae Dragoteanu îşi dă la iveală

un simţ artistic care îi era înăscut şi care nu l-a părăsit niciodată — desenurile lui artistice în cărbune şi aquarele pot sta în orice expoziţie —; el croieşte şi aplică pe teren parcul din faţa Ocolului.

Aceste lucrări şi mai ales unele cercetări asupra creşterilor la stejar — mult apreciate de o Misiune olandeză de studii — au deschis drumul omului modest care a muncit în tăcere până la sfârşitul carierei sale.

In ziua de 1 Aprilie 1899 este ridicat la gradul de Subinspector (silvicultor şef) şi la 7 Aprilie acelaş an este mutat la Regiunea Ploeşti, unde face serviciul de agent de control. In 1909 prin decizia dela jurnalul 74647 este trimis în Bucovina să cerceteze administraţia silvică a acestei provincii. Rezultatul acestei însărcinări face obiectul unui studiu [1]) în 200 de pagini, pe care-l depune la 5 Mai 1903.

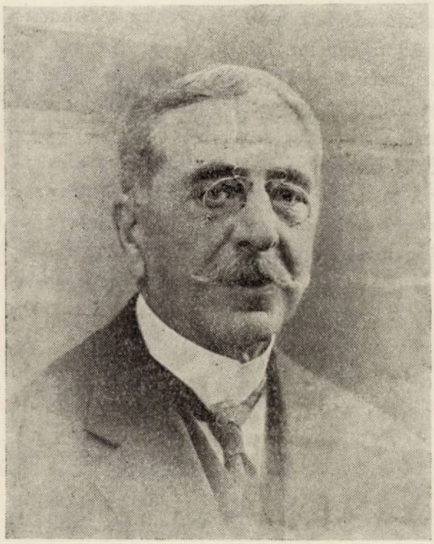

In 1909 i se încredinţează sarcina de ajutor al şefului de regiune şi în Ianuarie 1910 şi pe aceia de a supraveghea terenurile petrolifere.

In 1911, după ce la sfârşitul anului anterior fusese ridicat la gradul de silvicultor şef cl. I, i se încredinţează conducerea Regiunei a II-a silvică Bacău, unde este chemat să pună ordine în haosul neregulelor care-l precedase.

Aci Nicolae Dragoteanu face din plin dovada calităţilor lui de bun gospodar, bun organizator şi bun camarad.

El însuşi om de iniţiativă, sprijină şi încurajează intenţiile bune ori unde le găseşte — chiar când ele nu îmbracă toate formele învechite — şi scoate în relief elementele de valoare. Om de idei noui, Niculae Dragoteanu caută să scoată — în regiunea lui — gospodăria pădurărească din rutină şi să reducă, atât cât îi

1) Memoriu asupra Excursiei silvice în Bucovina. Biblioteca ICEF.

stă în putinţă, formalismul birocratic. Preocupat de această tendinţă el începe o campanie de răriturî în pădurile regiunei, organizând şi îndrumând personal lucrările pe teren. In 1915 dă ordin (cu instrucţiuni detailate) tuturor ocoalelor din regiune ca, cu ocazia tăierilor pe care le face, fiecare ocol să-şi facă tarife locale de cubaj. Pe terenul plantaţiunilor, preocupat de a ieftini munca în pepinieră, el încearcă, la început personal, în ocolul Mănăstirea Caşin şi mai târziu generalizează întrebuinţarea rumeguşului de fierăstrău în semănăturile de molid în pepinieră.

Preocupat mult de fond, Niculae Dragoteanu nu neglijează nici forma exterioară. In birourile Regiunei a II-a simţeai că te găseşti într'o instituţie civilizată. In acelaşi sens a luptat să îndrumeze şi ocoalele.

In dorinţa de a stabili raporturi civilizate între conduşi şi conducători, a folosit toate ocaziile de a-şi strânge colaboratorii în plăcute reuniuni camaradereşi. Aci, ca şi aiurea, Niculae Dragoteanu a muncit intens şi nu a precupeţit nici munca nici priceperea lui. Până la o vreme s'a bucurat şi de aprobarea şi aprecierea conducătorilor; prima lege de organizare a Corpului silvic din 1920 îl găseşte Inginer Inspector general şi decorat cu Coroana României în gradul de ofiţer.

Fire mândră, Niculae Dragoteanu n'a înţeles să se plece vremurilor noui; anii din urmă nu-l mai satisfac. In 1926 părăseşte cadrul de activitate stimat şi regretat de cei cari l-au apropiat, dar sufleteşte nemulţumit, nemulţumire pe care şi-o închide în suflet până la 1 Decembrie 1934 când trece în rândurile celor drepţi.

Redacţia

R E C E N Z I I

Georges Oudard: *Chasses féodales d'aujourd'hui.* U. R. S. S., Pologne, Roumanie, Librairie Plon — 250 pag.

Intre marea Albă şi ultimele contraforturi ale Carpaţilor se întinde o imensă câmpie întretăiată de păduri seculare şi de mlaştini, cari constituesc azi cele mai fantastice rezerve de vânat din Europa. Speciile de vânat ce trăiesc aici nu diferă cu prea mult de cele cari se găsesc în restul occidental al Europei; proporţia lor însă, da, căci în aceste ţinuturi vânatul se găseşte în cantităţi imense aşa încât 4—5 puşti bune pot doborî într'o zi 600-700 iepuri; în Polonia s'a ajuns chiar la 1500 bucăţi într'o singură zi.

Din păcate însă şi aici, pe măsură ce omul pune stăpânire pe teren şi face ca pădurea să cadă în faţa toporului lui necruţător, vânatul reculează, odată cu pădurea, în locurile, deocamdată, neaccesibile şi ferite încă de furia toporului. Dar nu numai atât, vânatul se împuţinează, dispare chiar, aşa că nu va trece prea mult timp până când lumea va trebui să meargă în Tibet să vâneze animalele pe care le găseşte azi în Europa centrală.

Inainte ca vremurile de azi să aparţină legendei, autorul, împins de dorinţa de a împlini rolul de mărturie a unei epoci „care a văzut murind şi născând lucruri", se hotărăşte să scrie ceea ce a văzut cu ocazia trecerii sale, ca vânător, prin U. R. S. S., Polonia şi România, cele trei mari teritorii de vânătoare, care-şi împart imensul teritoriu amintit.

Referindu-se la Rusia, autorul vorbeşte despre vestita pădure Lissino, nu departe de Petrograd, unde altădată nu vâna decât ţarul sau cei ce aveau autorizaţia sa personală. Descrie castelul de vânătoare al ţarului din această pădure (şi azi intact), şi oamenii care-l însoţesc la vânătoare, cari, deşi bolşevici, fac ca să continue şi azi Rusia în marile şi micile ei lucruri.

In cadrul descrierii a 2—3 vânători la care ia parte în această pădure — în care azi oricine poate vâna dacă plăteşte — autorul arată frumuseţea şi atracţia particulară a imenselor păduri ruseşti şi vânatul ce se găseşte acolo. Astfel descrie elanul, un animal — cel mai mare — din neamul cerbilor, cu obiceiurile lui şi felul cum se vânează; apoi se ocupă de ursul pădurilor Rusiei.

Trecând la Polonia, căreia îi consacră jumătate din carte, ni-o descrie drept raiul vânatului. In această ţară se pot distinge 3 mari teritorii de vânătoare.

1) Centrul şi occidentul unde abundă potârnichile şi iepurii. In păduri, întâlnim mistreţi, vulpi, cerbi, căprioare, dropii, cocoşul de munte, etc.

2) Nordul şi Estul ţării, ţinut imens de apă şi pământ (3 milioane de ha), cu un caracter nemaipomenit de sălbatec;

cel mai fantastic din Europa. Aici se află şi vastul masiv păduros Bialowieza. Se înţelege că în această regiune întâlnim în special vânatul de apă. Dintre patrupede, elanul ocupă locul de onoare. Menţiune specială trebue făcută, râsului (pantera Europei) care se găseşte în mare număr în special pe malul râului Szazara şi Bizonul dela Bialowieza.

3) Carpaţii cu Tatra, unde se întâlnesc urşi (300 exemplare), cerbi, căprioare, capre negre, marmote, lupi, cocoşi de munte (regina vânătorilor din Polonia) etc.

Autorul ne vorbeşte despre vânători şi domenii de vânătoare cum nu se mai pot întâlni. Apoi, ca şi pentru Rusia, descrie vânătorile la care a luat parte, unde a fost însoţit pretutindeni de silvicultori cari în Polonia, cum este şi natural, se ocupă şi de administrarea vânatului.

Povestirile despre România — unde a venit, se pare, invitat să vâneze — încep cu relatarea unui pretins incident de frontieră. Indată ce a pus piciorul în ţara noastră, un vameş se prezintă în cabina vânătorului venit de peste mări şi ţări, pentru a-i controla bagajele. „Zărind cutiile mele cu puşti îmi ceru dela primele cuvinte 7.000 lei, adică ceva mai mult de 1000 fr. fr. Protestai cu indignare; el se revoltă de formă şi sfârşi prin a-mi cere două bilete de 100 fr. fr., cari, fără îndoială, nu vor figura nici odată în registrele vămei regale româneşti".

Iată un început de capitol care numai măgulitor nu poate fi pentru obrazul acestei ţări. Se pare însă că adevărul nu este acesta, iar întâmplarea n'ar fi existat decât „în fecunda imaginaţie a autorului". Ne-o spune D-l Dr. D. Skupiewski în Nr. 11/934 din Revista Vânătorilor, care s'a întâmplat să călătorească, cu autorul cărţii, dela Varşovia la Bucureşti în acelaşi vagon de dormit, având cabinele alăturate. Ceva mai mult, D-l Skupiewski arată că „în acea dimineaţă, pe care o număr între cele faste, călătorii vagonului cu paturi, deşteptaţi pentru revizuirea bagajelor, aproape că n'au fost supăraţi, agenţii mulţumindu-se cu o examinare superficială, în urma declaraţiilor primite că nimeni nu posedă nimic de declarat".

Pace deci vameşilor. Dar nenorocirea face ca adevărul să rămână la noi, iar neadevărul să dea ocol lumii, căci volumul este scris în limba franceză, în plus autorul întâmplându-se să fie „un bine cunoscut publicist şi autor, ale cărui opere se citesc".

Iată dar un episod din povestirile vânătoreşti ale D-lui Oudard, care este de natură de a nu bucura nici chiar pe conducătorii Serviciului de vânătoare de la noi — „unde a fost primit aşa de bine", spune D-l Skupiewski — cărora autorul a ştiut să le adreseze cuvinte destul de măgulitoare ca „delicios", „unic în genul său", sau, cine n'ar fi fost pus la pământ scriindu-se despre el în felul următor: „vederii sale pătrunzătoare nu scapă nici o parcelă din teritoriul naţional... El parvine să afle, chiar din fundul cabinetului său, având auzul tot aşa de fin ca şi spiritul, lovitura de foc criminală trasă la 100 km. de un barbar devastator de vânat, împotriva căruia el se grăbeşte a-l pedepsi». Ce bine ar fi dacă s'ar grăbi să pedepsească şi pe toţi aceia care nu respectă contractele de vânătoare!

In rest, după această palmă trasă pe obrazul ţării — pe care autorul n'ar vrea s'o considerăm ca atare — se face o scurtă expunere a ideilor care stau la baza legii noastre de vânătoare, vorbind, tot pe scurt şi despre vânatul românesc, care în ansamblul său nu diferă prea mult de acela al Poloniei. Dar

şi aici, nu uită însă să adauge o nouă măgulire: câinele hoinar. „România „este statul care numără cei mai mulţi „câini. In vechiul regat ţăranul a păstrat „obiceiul, moştenit dela Turci, de a avea „cel puţin 5 câini, pe care-i hrăneşte în„totdeauna rău. Animalele flămânde sca„pă şi comit pagube enorme". Iată cu ce fel de informaţie a plecat autorul din ţara noastră. Ce bine ar fi fost dacă domnii cari s'au grăbit să dea asemenea informaţii ar fi avut grijă să arate autorului să scrie corect singurul cuvânt românesc din cartea sa, ca să nu citim culibă în loc de colibă.

At. Haralamb.

Rady Naczelnej Zwiazkow Drzewnych w Polsce za 1933 r.

Darea de seamă a Consiliului Superior al Lemnului din Polonia pe 1933, 66 pag. Varşovia, 1934.

Intre statele exportatoare de lemn care au descifrat sensul crizei şi au trecut la organizarea producţiei şi comerţului lor, Polonia se numără printre primele, anticipând recomandările ce s'au dat în reuniunile şi conferinţele ţinute la Geneva, Viena, Berlin, etc.

Consiliul Superior al Lemnului — despre al cărui raport ne propunem să referim în rândurile ce urmează — a fost înfiinţat încă dela 1 Noembrie 1931 şi a constituit organul de îndrumare şi control al producţiei, industriei şi comerţului de lemn din Polonia. Printr'o serie de atitudini conferite treptat de organele guvernamentale, susnumitul consiliu a fost pus în măsura de a institui o politică unitară, isvorîtă din necesităţile producţiei şi comerţului. Raportul prezentat de Consiliul Superior al Lemnului arată activitatea ce a desfăşurat în 1933, situaţia producţiei şi exportului, făcând în acelaşi timp şi o amănunţită dare de seamă asupra întregei economii forestiere poloneze.

Din tablourile statistice prezentate, se vede că exportul de lemnărie în 1933 a crescut dela 1 milion tone (1932), la 1,7 mil. tone, iar în valoare dela 119 milioane zloţi, la 155 mil. zloţi [1]).

Ca orientare, lemnăria poloneză a fost dirijată către „pieţele libere" (Anglia, Belgia, Olanda), unde nu există contingentări, taxe prohibitive, restricţiuni valutare, etc. (ca în Franţa, Germania, etc.).

Datorită activei campanii de construcţii (locuinţe modeste), consumul intern de lemnărie a fost, de asemenea, mai ridicat ca în 1932.

Cererea mai mare de materiale lemnoase, conjugată cu epuizarea stocurilor, a condus la mărirea prudentă a exploatărilor (cu 20%, faţă de 1932).

Preţurile produselor lemnoase au marcat o tendinţă ascensională în primele două trimestre, pentru a se stabiliza apoi la un nivel superior anului 1932.

Mai departe, găsim în raport amintite măsurile de control aplicate de Consiliul Superior al Lemnului în compartimentele cherestelei de răşinoase şi a lemnului de hârtie şi anume: certificatele de export şi taxe vamale represive pentru firmele care nu se supuneau dispoziţiunilor consiliului.

---

1) Exportul forestier al României a fost în 1933 cu 27% sub volumul exportat în 1932.

Raportul aminteşte, apoi, eforturile depuse de reprezentanţii Poloniei pentru organizarea internaţională a economiei lemnului. Infiinţarea şi activitatea C. I. B. (Comitetul Internaţional al Lemnului) dela Viena, precum şi conferinţa mondială economică dela Londra (Iulie 1933) constituesc subiecte de deosebită preocupare.

O menţiune specială se acordă înţelegerii (gentlemen agreement) stabilită la Berlin, în Decembrie 1933, prin care principalele ţări producătoare de lemn din Europa s'au angajat ca exportul de cherestea pe 1934, să nu depăşească volumul exportat în 1933.

Gh. I. Ionescu

Rectificare la recenzia : Josef Köstler : Geschichte des Waldes in Altbayern. Rev. păd. 1934, pag. 842.

Expresia : «mânăstirile catolice — adevăraţi pionieri ai civilizaţiei romano-italice», *aparţine recenzentului.*

După autor, în epoca defrişerilor din perioada 800—1200, mânăstirile bavareze erau ocupate «exclusiv de călugări germani». El consideră activitatea acestora «în prima linie o operă de cultură germană».

I. C. Demetrescu

REVISTA REVISTELOR

ALLGEMEINE FORST- U. JAGD-ZEITUNG.

1934, Noemvrie.

Prof. G. Baader.

Vergleichende Kiefern-Durchforstungsversuche.

Cercetări comparative asupra răriturilor în arborete de pin.

Autorul expune rezultatele cercetărilor asupra răriturilor, făcute în interval de aproape o jumătate de secol (1885—1932) în şapte serii de cercetare cuprinzând în total 21 de pieţe de experienţă. Cercetările au fost făcute în arborete de pin şi au fost conduse pe rând de: Dr. Hess, Wimmenauer, Dr. H. Weber, Dr. Borgmann şi în prezent de Prof. G. Baader, autorul acestui articol. S'au făcut studii comparative asupra rezultatelor diferitelor grade de răriturí.

Dr. Fr. Wechselberger.

Die Konjunktur in Wirtschaft und Forstwirtschaft.

Conjunctura în economia generală şi în economia forestieră.

Incheierea unui studiu publicat în n-rele anterioare ale revistei. Această parte cuprinde ultimul paragraf al capitolului intitulat „Comerţul lemnului ca indicator al conjuncturii", şi anume: „Scurtă privire asupra dinamicei comerţului de lemn în Germania de Sud" — şi capitolul „Consideraţiuni finale".

Noutăţi literare.

Dr. Konrad Rubner: Die pflanzengeographisch-ökologischen Grundlagen des Waldbaues.

Hermann Knuchel: Holzfehler.

A. B. Buckley: Aus dem Leben unserer Vögel.

Otto Feucht: Naturschutz und Forstwirtschaft.

26. Jahresbericht der staatlich anerkannten Versuchs-und Musterstation für Vogelschutz.

H. v. Skopnik: Das deutsche Reichs-Tierschutzgesetz.

Dr. H. R. Hennicke: Die Raubvögel Mitteleuropas.

W. Schoenichen: Urwaldwildnis in deutschen Landen.

Naturschutz im Dritten Reich.

N. Nikitin şi M. Awidon: Beitrag zur Kenntnis der Benzylcellulose.

F. A. Brockhaus: Der Grosse Brockhaus in zwanzig Bänden. Achtzehnter Band: Spy-Tot.

G. T. T.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 11—12, 1934.

Louis Collette.

Uné méthode d'aménagement des futaies jardinées.

O metodă de amenajament a codrului grădinărit.

In continuare sunt studiate următoarele capitole ce fac parte din amenajamentul propriu zis:

1. Starea actuală a arboretelor.
2. Posibilitatea.
3. Rotaţia.
4. Tratamentul.
5. Inventarul tăierilor.
6. Inventare succesive.
7. Tratamentul amestecului de stejar şi fag.

Am. Cl.

Observations en matière forestière en 1933.

Observaţiuni în materie forestieră în 1933.

In prima parte se studiază clima, după rapoartele agenţilor silvici, arătând caracterul fiecărei luni, în ceeace priveşte temperatura, ploaia, zăpada, vântul, furtunile.

La a doua parte se urmăreşte mersul vegetaţiunii forestiere (creşterea fructificaţia), atacurile de insecte, de rozătoare şi maladiile cryptogamice observate în cursul anului 1933.

A. Herbignat.

Des divers usages du bois et des espèces qui satisfont à chacun des usages fondamentaux.

Diferite întrebuinţări ale lemnului şi specii cari satisfac fiecare din întrebuinţările fundamentale.

Se arată în continuare, după lucrarea „Il Legno" apărută în 1934, a D-lui Raffale Cormio, întrebuinţarea lemnului diferitelor specii forestiere.

E. V.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 11, Noemv. 1934.

Ch. Gonet.

L'activité et le développement de l'Association forestière vaudoise.

Activitatea şi desvoltarea Asociaţiei forestiere din Vaud, 7 pag.

Această asociaţie este o organizaţie comercială cooperativă, care trăieşte de 10 ani prin ea însăşi, căci are un caracter strict privat. Scopurile sunt: gruparea proprietarilor forestieri pentru apărarea intereselor comune, organizarea vânzării produselor forestiere, uşurarea şi desvoltarea relaţiilor dintre producători şi consumatori, studiul şi iniţiativele în orice atinge Economia Forestieră.

Arătându-se spiritul în care acţionează Asociaţia, se face elogiul legii forestiere elveţiene şi apologia spiritului cantonal.

Asociaţia garantează membrilor plata lemnelor vândute prin intermediul ei, acordă împrumuturi prin warantare şi se sileşte să amelioreze munca lucrătorilor tăietori.

Cronica.

Remarcăm: Şcoala Politechnică Federală (cu diviziuni pentru: arhitecţi, mecanici, farmacişti, forestieri, chimişti şi agronomi) din totalul de vre-o 1800 studenţi, are 48 silvici.

Nr. 12, Dec. 1934.

A. Barbey.

La forêt de Tronçais.

Pădurea Tronçais, 5 pag.

Ca o urmare a articolului din Nr. precedent, în care se descriau stejărişurile Slavoniei şi se spunea că sunt inferioare pădurilor de stejar din Franţa, se descrie amănunţit pădurea Tronçais. 10 mii ha., la altitudinea de 200 m., pe un platou uşor ondulat, cu expoziţia generală spre Nord, pe un sol favorabil tuturor exigenţelor stejarului. Compoziţia: stejar 50% (din suprafaţă), fag 40%, carpinul şi lemnele albe 5%, pin silvestru 3%. Lorenz în 1835 făcu să se admită conversiunea crângului, care ruina în parte pădurea. Revoluţia fu de 180 ani, dar în 1928 fu fixată la 225, cu 9 perioade de câte 25 ani (metoda tăierilor succesive). Aspectul acestor domenii este foarte îmbucurător.

F. Aubert.

L'adaptation du bois de chauffage aux usages modernes.

Adaptarea lemnelor de foc la întrebuinţări moderne, 4 pag.

Lemnul de foc are, în Elveţia, din ce în ce mai puţină întrebuinţare din cauza instalării încălzirilor centrale şi a întrebuinţării combustibilelor de altă natură. Se pare că gazeificarea lemnului va remedia această situaţie.

E. Badoux.

La rouille corticole du pin sylvestre à Engelberg.

Rugina scoarţei pinului silvestru la Engelberg, 4 pag.

Studiu biologic al acestei ciuperci. (Peridermium pini Willd.).

Sam. Aubert.

L'érable dans le haut Jura vaudois.

Arţarul în partea superioară a munţilor Jura din Vaud, 3½ pag.

La altitudinea de peste 1000 m., sub un climat aspru, precipitaţiuni bogate, în vastele păduri de molid cu brad şi fag, ca esenţă foioasă auxiliară, domină arţarul (A. pseudoplatanus, A. platanoides şi A. campestre). Se face studiul staţional al arţarilor în această regiune.

Cronică.

Remarcăm anunţarea morţii prof. Heinrich Weber, din Fribourg şi a prof. Adolphe Cieslar, din Viena.

Bibliografie.

Notăm: Erkki. K. Cajander, Untersuchungen über die Entwicklung der Kulturfichtenbestände in Süd-Finland şi A. Poskin, Le chêne pédonculé et le chêne rouvre. Leur culture en Belgique.

R. M.

JOURNAL OR FORESTRY

Nov. 1934.

Editorial.

H. H. Chapman.

The shelterbelt tree planting project.

Proiectul de plantarea centurilor de protecţie cu arbori.

Consideraţii critice şi obiective asupra proiectului de împădurire în benzi de protecţie a regiunii centrale bântuite de secete aspre. Preşedintele silvicultorilor

americani cere prin acest editorial o examinare foarte judicioasă a condiţiunilor în care se va lucra pentru ca să se evite o muncă inutilă şi compromiţătoare în primul rând pentru corpul silvic american.

Ellsworth Huntington.

Marginal land and the shelter belt.

Regiunile de antestepă şi centurile de protecţie.

In legătură cu creiarea centurilor de protecţie, prof. Huntigton a ţinut o conferinţă la Plymouth în Sept. 1934, arătând inconvenientele acestei acţiuni nestudiate în detaliile ei technice. Articolul e rezumatul acelei conferinţe. Se dă o serie de rezultate climatologice şi rezultatele unor cercetări speciale, pentru a se trage concluzia-recomandaţie că se impun mai întâi experimentări în mic; altfel se vor înregistra crunte deziluzii.

John B. Woods.

Statement on present status of forest practice rules.

Exposeu asupra situaţiei prezente a regulelor de practică silvică.

A. B. Recknagel.

The forest practice rules under the lumber code and their present development in the Northeast.

Regulele practicei forestiere sub codul lemnului şi desvoltarea lor actuală.

Burt P. Kirkland.

Regulating the cut by the continuous inventory flexible rotation system.

Aşezarea tăierii prin sistemul rotaţiei flexibile a inventarierii continue.

Cicluri de tăieri scurte permit folosirea arborilor când valoarea lor e maximă. Pentru aceasta, amenajistul american are nevoe de un inventar continuu, care-l va face în stare să conducă operaţiile de tăiere la fiecare clasă de arbori a căror valoare financiară e atinsă tocmai în momentul când e cea mai mare cerere şi cea mai mare valoare. Rotaţiile teoretice fixate mai dinainte pe baza valorilor de viitor n'au loc în asemenea metodă. In prezentul articol se face o încercare de a se formula o metodă în sensul acestor principii.

Arthur T. Upson şi Harry Uhl.

Progres in promoting the use of timber connectors.

Progres prin extinderea folosirii legăturilor (scoabelor) de lemn.

Utilizarea legăturilor metalice raţionale permit şi provoacă un consum de lemn de construcţie din ce în ce mai mare. Autorii citează exemple din Europa şi America, cu care dovedesc crescânda întrebuinţare a lemnului graţie acestei legături (scoabe).

Thomas W. Skuce.

Forestry's place in the new subsistence farming program.

Locul silviculturii în noul program de susţinere a agriculturii.

Prin programul unitar de întreţinere a agriculturii din Virginia de West, silvicultura va exercita o influenţă vitală şi mereu progresivă în desvoltarea economică şi socială a suprafeţei păduroase.

Dr. K. Dannecker.

Experience in extension forestry in Württenberg. South Germany.

Incercări de extinderea

silviculturii în Württemberg (Germania de Sud).

Autorul, un amenajist german bine cunoscut, liber profesionist, arată străduinţele pe care le depune pentruca proprietarii să-şi îndrume cultura pădurilor în spiritul disciplinelor amenajamentului.

N. A. Lutovsky.

Forest management and utilization in the Union of Soviet Republics.

Amenajarea şi exploatarea pădurilor în U. S. S. R.

Informaţii direct dela sursă despre silvicultura actuală rusească.

Raymond J. Hoyle.

The commercial importance and use of native hardwood species.

Importanţa şi avantajul comercial al foioaselor indigene.

Expunere, în special, a condiţiilor din Statul New-York.

Some preliminary game management measures for New England conditions.

Câteva măsuri preliminarii ale amenajamentului vânatului, pentru condiţiile din New England.

Un raport al unui subcomitet al Secţiei din New England a Societăţii silvicultorilor americani, cu privire la folosul important şi interesul crescând care trebue avut pentru vânat.

Benson H. Paul şi Ralph O. Marts.

Growth, specific gravity and shrinkage of twelve delta hardwoods.

Creştere, greutate specifică şi contragere a 12 foioase din deltă.

Un studiu — parte dintr'o serie de cercetări mai întinse — asupra speciilor tari (foioase) din Sud.

T. B.

REVUE DE EAUX ET FORÊTS.

Nr. 10, 1934.

G. Gaulois.

Une passe à Saumons norvégienne sur la Loire.

Un canal tip norvegian, pentru trecerea salmonilor pe Loire.

Prin construcţia unui baraj pe Loire, la Vaurdiat, s'a întrerupt posibilitatea de circulaţie a Salmonului (peşte migrator), prejudiciindu-se astfel pescuitul în regiunea respectivă. In cele din urmă s'a ajuns la construirea unui canal de trecere care a dat rezultate fericite. In articolul acesta se expun principiile de bază ale canalului apoi se descrie canalul şi rezultatele constatate.

Pierre Balié.

Voyage d'étude du comité pastoral et forestier du Touring-club de France dans les Basse-Pyrénées.

Călătoria de studii a comitetului pastoral şi forestier al Turing-clubului Franţei în Pireneii de jos.

E. Martin.

Note sur le semis du cèdre en pépinière.

Asupra semănării cedrului în pepinieră.

Păstrarea seminţei şi reuşita semănăturilor de cedru este foarte dificilă.

Se recomandă:

1) Să se păstreze la uscăciune conurile cu sămânţă, până în Mai.

2) Să se extragă sămânţa prin introducerea conurilor în apă, şi să se semene imediat.

3) Sămânţa să nu se îngroape mai mult ca 1 cm.

Plantarea să se facă toamna de timpuriu.

G. Mareschal de Bièvre.

Les tribulations de M. de Beaumarchais, exploitant forestièr (1766—1781).

Necazurile lui Beaumarchais, exploatator forestier.

Nr. 11 — 1934.

A. Joubert.

Le forestier et le mouvement scientifique.

Silvicultorul şi mişcarea ştiinţifică.

O prezentare schematică a ştiinţei forestiere în lumina nouilor date ale ştiinţelor naturale.

J. Prioton.

La chênaie de Saman.

Codrul de stejar dela Saman.

Descrierea pădurii şi a condiţiunilor de vegetaţie.

M. Wersepuy.

Méthode d'analyse de la teneur en calcaire.

Metodă de analiză a conţinutului în calcar.

O cale simplă de determinarea cantităţii de calcar din sol.

Pământul supus cercetării, pentru a erprezenta media condiţiunilor suprafeţei respective, este format dintr'un amestec de probe luate din multe puncte şi dela adâncimi variate de pe suprafaţă. Pentru probă se iau 100 gr., din acest amestec, se pune această cantitate într'un vas destul de mare care se aşează, împreună cu vasul cu acid clorhidric care se va întrebuinţa, pe platanul unei balanţe. Se face apoi echilibrul. (Pământul se poate muia puţin cu apă distilată). Se toarnă apoi acid clorhidric peste pământ şi se amestecă bine cu o vergea de sticlă. Se lasă în repaos 2—3 ore şi apoi iarăşi se toarnă acid şi se amestecă. Un nou repaos de 2—3 ore. Dacă solul conţine CO_3Ca face efervescenţă şi se elimină CO_2. Restabilind echilibrul se găseşte greutatea pierdută prin această eliminare.

Pentru a determina procentul de carbonat de calciu conţinut se face următorul calcul:

Insemnăm cu X procentul de carbonat şi cu P greutatea (de CO_2) pierdută. Pe de altă parte ştim că greutatea moleculară a lui CO_2 este 44 iar a carbonatului de calciu 100.

deci: $P = \frac{44 \times X}{100.}$

sau: $X = \frac{P \times 100}{44.}$

R. C.

Les problèmes piscicoles au congrès international de Budapest.

Problemele piscicole la congresul internaţional de la Budapesta.

Dare de seamă asupra lucrărilor secţiei VI: producţia animală. Chestiunile actuale ale pisciculturii.

N. R.

SUMARSKI LIST.

1934, Noemvrie.

Ing. Lazar Petrovic.

Estimarea practică a fondurilor forestiere.

Autorul îşi expune părerile sale asupra câtorva cazuri de estimare practică a solului forestier.

Vukasin Perovic.

Scurtă privire asupra colonizării interne în Jugoslavia.

Se arată consecinţele rele ce a avut pentru păduri reforma agrară în Jugoslavia.

1934, Decemvrie.

Drag. S. Petrovic.

Despre arborii forestieri din Serbia de Sud.

Continuarea unui studiu publicat în Nr. 10 (p. 457). In această parte autorul descrie arborii şi arbuştii foioşi din Serbia meridională, făcând la sfârşit şi câteva consideraţiuni phytogeografice.

Dr. Nik. Neidhardt.

Forma cea mai potrivită a triunghiului în triangulaţia de ordinul întâiu.

Autorul demonstrează că triunghiul echilateral este forma cea mai potrivită în triangulaţia de ordinul întâiu.

G. T. T.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Heft 10/12 (1934).

Fisher T. R., Prof.

Silvicultural experience with white pine on the Harvard Forest.

Experienţe silvice cu Pinus strobus în pădurea Harvard.

Este vorba despre o pădure a staţiunii de experimentaţie de pe lângă Universitatea Harvard. Este situată cam în centrul Statului american, Massachusetts, într'un ţinut de tranziţie dintre zona nordică a răşinoaselor şi cea mijlocie a foioaselor, cam la 120 km. de coasta oceanului. Cea mai mare parte din suprafaţa pădurii respective, a fost folosită pe la începutul secolului al 19-lea agricol, în urma defrişerii arboretelor virgine anterioare. Imprejurări economice nefavorabile au făcut ca terenul respectiv să fie părăsit. In scurtă vreme pădurea şi-a recucerit locurile de pe cari fusese izgonită.

In articolul de faţă ni se descrie evoluţia procesului de împădurire naturală cât şi tipul ideal de pădure cultivată stabilit pe cale experimentală.

Fairchild F. Fred., Prof.

Forest taxation in America.

Impozitele forestiere în America.

Se face o expunere critică a sistemului de impunere la diferitele impozite a pădurilor din Statele Unite americane. Autorul este de părere şi demonstrează foarte clar, că acest sistem, spre deosebire de cel european, este foarte defectuos. Aceasta constitue una din cele mai principale piedici în calea introducerii continuităţii de producţiune în economia forestieră americană.

Dona R. Samuel, Prof.

Trends in forest education in the United States.

Tendinţe ale învăţământului silvic din Statele-Unite.

Mai întâiu se face un scurt istoric al acestui învăţământ. Tendinţele actuale sunt izvorâtoare din necesităţi particulare ale economiei forestiere şi cerinţelor ce se adresează pădurii. Din ce în ce se definesc mai clar, două puncte de vedere dominante în evoluţia viitoare a acestui învăţământ :

1) O lărgire a perspectivei lucrărilor şi a cuprinderii instrucţiunii în ceeace priveşte pe practicianul obişnuit;

2) O adâncire chiar cu o restrângere a instrucţiunii, în ceeace priveşte specialistul viitor.

Lühr.

Die wirtschaftliche Bedeutung der Jagd in Lettland.

Insemnătatea economică a vânătorii în Letonia.

Mai în toate ţările civilizate ale lumii se poate vorbi de o serioasă mişcare a timpului pentru organizarea practicei vânătoarii. In articolul de faţă ni se împărtăşesc pe larg foarte preţioase învăţăminte scoase din experienţa unui stat tânăr, unde totul a trebuit să fie luat dela început.

Bavendamm W., Prof., Dr.

Forstliche Unterricht und forstliche Forschung in den Vereinigten Staaten.

Invăţământul şi instituţiile de cercetări ştiinţifice forestiere din Statele Unite.

Este vorba despre date şi impresiuni pe cari autorul şi le-a însuşit cu ocazia unei călătorii de studii în America. Scopul publicării lor a fost de a se înlesni contactul dintre oameni şi instituţiile de ştiinţă germane şi americane.

La sfârşit se dă o listă cu denumirile arborilor americani şi corespondentul lor latin.

Schwarz H., Ing.

Der Anbau der Schwarznuss in Deutschland im Lichte ihrer klimatischen Grenzbedingungen in Nordamerika.

Cultura nucului negru (J. nigra L.) în Germania în lumina condiţiunilor sale climaterice din America.

Incercări pentru introducerea nucului negru în Germania s'au făcut de multă vreme, atât în ţinutul de Nord (în special de către A. Schwappach), cât şi în cele de Sud (Rebmann). Intrucât încercările acestea şi observaţiunile făcute, nu pot permite concluziuni sigure, autorul se vede silit să uzeze de singurul mijloc: cunoaşterea condiţiunilor sale de creştere spontană. O foarte cuprinzătoare literatură germană, americană şi franceză, justifică seriozitatea lucrării.

Raport forestier internaţional.

1) Weltforststatistik (Statistica forestieră a lumii).

2) Das Fortswesen im Lichte der Tagespresse aller Länder (Chestiunile forestiere în lumina presei zilnice a tuturor ţărilor). De W. Junghans.

3) Ein neues Verfahren zur Herstellung von Holzkohlenbriketts (Un nou procedeu pentru fabricarea brichetelor de cărbune de lemn). De Fr. Cermak.

4) Diverse chestiuni forestiere asupra: Germaniei, Finlandei, Letoniei, Cehoslovaciei, Rusiei, Indiei-Britanice, altor colonii britanice din Asia, Americei de Nord.

Sumar al literaturii forestiere internaţionale.

Priveşte Germania şi Rusia.

I. C. Dem.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii M a x u t Lot I, judeţul Botoşani, proprietatea Adina Polizu Micşuneşti, în suprafaţă totală de 1033 ha. 2462 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 26 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii F u n d u l l u i G h e o r g h e etc., judeţul Buzău, proprietatea Ecaterina Catargi, în suprafaţă totală de 192 ha. 9592 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani şi 12 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii B ă n e ş t i, judeţul Vâlcea, proprietatea Iordache B. Otetelişanu, în suprafaţă de 72 ha. 7100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii D u m b r a v a - C r i v i d o n, judeţul Vlaşca, proprietatea Alex. Carcaleţeanu, în suprafaţă de 11 ha. 4729 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani, Revizuirea după 5 ani.

Art. 2. — Revizuirea regulamentelor de exploatare mai sus menţionate cu excepţia celui dela alin. d, se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amanajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 27 Noembrie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. P. Sassu.

No. 243467/934.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Z ă v o i u l G r e c i, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Marian Z. Dobrescu, în suprafaţă de 126 ha. 0,700 mp. Regim şi tratament 2 serii de crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii G â l m e ş t i - G r i n d, judeţul Olt, proprietatea Liber Târnoveanu, în suprafaţă totală de 99 ha. 2800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii M u n t e l e L u n g, judeţul Trei Scaune, proprietatea Fraţilor Dr. Fejer Lukacs, în suprafaţă de 83 ha. 6400 mp. Regim şi tratament codru cu 2 tăieri succesive. Revoluţia normală 90 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Z ă v o i u l O p o r a n, judeţul Romanaţi, proprietatea Zoe Karaman, în suprafaţă de 47 ha. 2197 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani.

Art. 2. — Revizuirea regulamentelor de exploatare mai sus menţionate cu excepţia celui de la alin. a, se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amanajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare,

sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 28 Noebrie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. P. Sassu.

No. 32519/934.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii M ă g u r a, judeţul Sălaj, proprietatea comunei Jurtelecul Simleului, în suprafaţă de 96 ha. 5300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii M a l i n i şi P o d u r i l e, judeţul Prahova, proprietatea Sofia M. Bonciu şi alţii, în suprafaţă totală de 64 ha. 1100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 13 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii B l a j Lot I, judeţul Ilfov, proprietatea Anita Carp, în suprafaţă de 30 ha. 8693 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii B r o s c o s e ş t i, judeţul Fălciu, proprietatea comunei Lunca Banului, în suprafaţă totală de 12 ha. 8344 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

Art. 2. — Revizuirea regulamentelor de exploatare mai sus menţionate cu excepţia celui dela alin. e, se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amanajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 29 Noembrie 1924 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. P. Sassu.

No. 243455/934

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii P â r â u l T r a n d a f i r i l o r, judeţul Năsăud, proprietatea comunei Târpiu, în suprafaţă de 249 ha. 9999 mp. Regim şi tratament : O serie de codru cu tăieri rase lăsându-se câte 40 seminceri stejar la hectar; revoluţiune normală 80 şi seria II crâng cu 40 seminceri la hectar şi revoluţie normală 40 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii C h e h a i a, judeţul Ialomiţa, proprietatea Dan Balaciu, în suprafaţă totală de 72 ha. 2400 mp. Regim şi tratament crâng simplu cu tăiere în scaun. Revoluţia 4 ani. Revizuirea după 4 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii B l a j lot 3 plan 3, județul Ilfov, proprietatea Constanța V. Miclescu, în suprafață de 35 ha. 5227 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii M i s l e a, județul Ilfov, proprietatea C. M. Mironescu, în suprafață de 13 ha. 7012 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 15 ani

Art. 2. — Revizuirea regulamentelor de exploatare mai sus menționate cu excepția celui dela alin. b, se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amanajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 29 Noembrie 1934, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. P. Sassu.

No. 243459/934.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii D o b â r c e n i - C â r l i g u, județul Botoșani, proprietatea Elena Sturza, în suprafață totală de 305 ha. 8200 mp. Regim și tratament crâng simplu pentru 235 hectare. Revoluția normală 25 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii P l a n t a ț i a de salcâm F â m b u r e ș t i, județul Dolj, proprietatea C. Caletzeanu, în suprafață de 81 ha. 1154 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii B l a j lot I, județul Ilfov, proprietatea Smaranda Rosetti, în suprafață de 38 ha. 8443 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii H a r n e a, județul Gorj, proprietatea Nicolae Lăcescu, în suprafață totală de 13 ha. 0,300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii V i i l e B ă t r â n a, județul Gorj, proprietatea Ion Lăcescu, în suprafață de 13 ha. 0,300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amanajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 29 Noembrie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. P. Sassu.

No. 243463/934.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Revizuirea regulamentului pentru exploatare al pădurii Corund-Gogdand, judeţul proprietatea Elisabeta Wesselenyi, în suprafaţă totală de 634 ha. 1739 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiul Mogoşeşti, judeţul Ilfov, proprietatea Lydia C. Philipescu, în suprafaţă totală de 132 ha. 5700 mp. Regim şi tratament : Seria I. Răchitărie cu revoluţia normală un an, Seria II zăvoi cu revoluţia normală 5 ani şi seria III: Şleau cu revoluţia normală de 12 ani. Revizuirea după 5 ani.

Art. 2. — Revizuirea regulamentelor de exploatare mai sus menţionate cu excepţia celui dela alin. b, se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amanajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 29 Noembrie 1934, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. P. Sassu.

No. 243471/934.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Preotesei, judeţul Maramureş, proprietatea comunei Cuhea, în suprafaţă de 129 ha. 9300 mp. Regim şi tratament codru cu 2 tăieri succesive. Revoluţia normală 90 ani.

b) Amenajamentul pădurii Dealul Cetăţii, judeţul Satu Mare, proprietatea Bisericei reformate din comuna Tămăşeni, în suprafaţă de 23 ha. 5900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amanajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 29 Noembrie 1934, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. P. Sassu.

No. 243451/934.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Cocioc, judeţul Ilfov, proprietatea Domeniului Coroanei, în suprafaţă de 1838 ha. 7800 mp. pădure curată. Două serii cărora se aplică exploatabilitatea economică. Regimul codrului cu modalitatea de tratament codru cu tăiere rasă şi codru cu tăieri progresive spre a realiza un anumit amestec.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Palanca, judeţul Prahova, proprietatea Inginer I. Cantacuzino, în suprafaţă de 133 ha. 5860 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Viilor Bogata, judeţul Dolj, proprietatea Ecaterina Inginer Nicolescu, în suprafaţă de 12 ha. pădure. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amanajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Decembrie 1934, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. N. Cancicov.

No. 248173/934.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cotul Ieduţei şi Cotul Morilor, judeţul Iaşi, proprietatea Oise şi David Matheş, în suprafaţă de 83 ha. 2400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

b) Regulament pentru exploatare al pădurii Luparia-Sterea, judeţul Vlaşca, proprietatea Barbu G. Grăjdănescu, în suprafaţă de 79 ha. 1200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sturzeanca, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Scarlat Georgescu Fuerea, în suprafaţă de 60 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Tisa Lupaia, judeţul Prahova, proprietatea Ecaterina Caragea, în suprafaţă de 61 ha. 3700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 14 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Recea şi Ticui, judeţul Turda, proprietatea Banffy Ioan, în suprafaţă de 57 ha. 5400 mp. Regim şi tratament crâng simplu în ambele serii. Revoluţia normală de 20 şi 40 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Puricești, județul Teleorman, proprietatea Jeane Vice Amiral Urseanu, în suprafață totală de 42 ha. 3800 mp. Rgim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Miseleaua, județul Ialomița, proprietatea Nic. N. Costescu, în suprafață totală de 32 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Vârtejul, județul Buzău, proprietatea Nicu Anagnastopol, în suprafață totală de 29 ha. 7500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 14 ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bedeciu, județul Odorhei, proprietatea Abraham și Grosman, în suprafață de 21 ha. 7302 mp. Regim și tratament crâng cu 80 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Unguraș, județul Someș, proprietatea Bisericei reformate Unguraș, în suprafață de 15 ha. 3600 mp. Regim și tratament crâng cu 40 rezerve gorun la ha. Revoluția noramlă 30 aui.

Art. 2. — Revizuirea regulamentelor de exploatare mai sus menționate cu excepția celui dela alin. a, se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amanajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 29 Decembrie 1934 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. N. Cancicov.

No. 174/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Prundu, județul Ilfov, proprietatea Moștenitori Boerescu, în suprafață totală de 1522 ha. 0,100 mp. Regim și tratament: Trei serii de crâng. La seriile I și II. Revoluția normală 3 ani, la seria III. Revoluția normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Bodeștii-Precistei, județul Neamț, proprietatea Epitropiei Casei Spitalelor și Domeniilor Sf. Spiridon Iași, în suprafață totală de 1114 ha. 2000 mp. Regim și tratament crâng cu 80 arbori rezervă la hectar. Regenerarea complectându-se cu plantațiuni de stejar. Revoluția normală 40 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate cu excepția alin. a, se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amanajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 10 Ianuarie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. N. Cancicov.

No. 5257/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii H o g h i l a g, judeţul Târnava Mică, proprietatea comunei Hoghilag, în suprafaţă de 349 ha. 9800 mp. Regim şi tratament codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţie normală 80 ani .

b) Amenajamentul pădurii R a b a g a n i, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului foştilor urbarialişti, în suprafaţă de 96 ha. 5800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amanajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 9 Ianuarie 1935, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. N. Cancicov.

No. 4553/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii D r ă g ă n e a s c a, etc. din jud. Ilfov, proprietatea Bisericei Sf. Ilie Rahova, în suprafaţă de 148 ha. 7008 mp. Regim şi tratament : Două serii de crâng simplu cu revoluţiuni normale de 30 şi 6 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurei C o m ă n e a n c a judeţul Prahova, proprietatea Moştenit. C. Drăghicescu, în suprafaţă total de 51 ha. 2200 mp. Regim şi tratament : crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurei M i e l a c h e a s c a, etc. din jud. Dâmboviţa, proprietatea Aurică N. Ionescu, în suprafaţă de 23 ha. 0,800 mp. Regim şi tratament : crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amanajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 10 Ianuarie 1935, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. N. Cancicov.

No. 4557/985.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Revizuirea regulamentului pentru exploatare al pădurii G â r b o v i i d e m u n t e, judeţul R.-Sărat, proprietatea C. Gr. Soutzo, în suprafaţă de 684 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 24 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădrii T a ş a d, judeţul Bihor, proprietatea comunei Taşad, în suprafaţă de 184 ha. 2000 mp. Regim şi tratament crâng cu 110 rezerve la ha. Revoluţia normală ani, pentru elementul crâng şi 60 ani pentru elementul rezervă.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii B r o ş t e n i, judeţul Ialomiţa, proprietatea Moşt. Dr. Polony, în suprafaţă de 100 ha. 0,400. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii O r p i ş o r D r ă n c e a, judeţul Mehedinţi, proprietatea George Belu, în suprafaţă de 95 ha. 6100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii S a n m a r g h i t a, judeţul Someş, proprietatea Eugen Pasztachi, în suprafaţă de 53 ha. 4600 mp. Regim şi tratament crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii B o r ă n e ş t i, judeţul Ialomiţa, proprietatea C. Georgescu-Chiroiu, în suprafaţă de 30 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii H r a n a c e a, etc. judeţul Putna, proprietatea Ion Gh. Mărgăritescu, în suprafaţă de 26 ha. 6500 mp. Regim şi tratament crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani, pentru element crâng şi 80 ani pentru elementul rezervă.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii T u r b u r e a, judeţul Gorj, proprietatea Marin Iliuţă, în suprafaţă de 19 ha. 9211 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amanajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 10 Ianuarie 1935, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. N. Cancicov.

No. 5261/985.

BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

BUCOVINA
INSTITUT DE ARTE GRAFICE
BUCUREȘTI

REVISTA PADURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M. — Rădulescu M,
Ioan P. — Sburlan D.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1935:

Președinte: Drăcea M.

Vice-Președinți: Alimănișteanu C., Stinghe N. V.

Secretar general: Vâlceanu Eug.

Casier: Priboianu N. V.

Secretari: Butoi Al., Minescu Gh.

Membrii:

Antonescu P. — Ioan P.
Bunescu M. C. — Ionescu A.
Ciurileanu D. — Lazăr H.
Drâmbă D. — Năstăsescu Gh.
Eliescu A. — Nedelcovici Ath.
Florescu M. P. — Rodoteatu St.
Georgescu P. C. — Ștefănescu-Suhăjeanu M.
Grozescu D.

Cenzori: Constantinescu Gh., Ionescu Gih., Chercea Gh.
Cenzori supleanți: Florescu I., Marinescu Coman și Simionescu I.

Prețul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ pentru membrii Societății	200 „
„ „ „ pentru conductori și brigadieri	75
Numărul	25

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

BUCOVINA
INSTITUT DE ARTE GRAFICE

I 24881

ANUL XLVII, Nr. 2 FEBRUARIE, 1935

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASTRA" SIBIIU

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

† Petre Antonescu . . . . . *Red.*

Studii:

Însușirile fizice și mecanice ale lemnului de stejar din județul Timiș-Torontal . . . . . *Ing. T. Cernescu*

Referate — Comentarii:

Pădurile la Adunarea Generală a Societății Regale Române de Geografie

Din cultura stejarului (Q. pendunculata) în România . . . . . *Ing. M. Rădulescu*

Cultura rășinoaselor în grădina botanică dela Cotroceni . . . . . *Dr. C. Georgescu și J. Neuwirth*

Cronica:

Dela o lună la alta . . . . . *At. Haralamb și G. I. I.*

Ofensiva și renașterea forestieră în America . . *Ing. Cezar Cristea*

Ecouri din alte reviste . . . . . *Ing. Cezar Cristea*

Cercul de studii forestiere. — Recenzii — Revista revistelor — Necrolog: D. Papinian — *Informațiuni* — C. E. A. C. S.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

XLVII-e Année. No. 2 Février 1935 | XLVII. Jahrgang. Nr. 2 Februar 1935

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE

† Petre Antonescu . . . . *Red.*

Etudes:

Les qualités physiques et mécaniques du bois de chêne provénant du département Timiş-Torontal. . *Ing. T. Cernescu*

Rapports-Commentaires:

Une conférence.
La culture du chêne pédonculé en Roumanie . . . *Ing. M. Rădulescu*
La culture de résineux dans le jardin botanique de Bucarest. . . . . *Dr. C. Georgescu et J. Neuwirth*

Chronique — Récensions — Revue des revues Informations. — C.E.A.C.S.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

INHALT:

† Petre Antonescu . . . *Red.*

Abhandlungen:

Physikalische und mechanische Eigenschaften des Eichenholzes aus dem Distrikt Timiş-Torontal . . *Ing. T. Cernescu*

Mitteilungen:

Ein Vortrag.
Einiges über die Kultur der Eiche (Quercus pedunculata) in Rumänien . . *Ing. M. Rădulescu*
Die Kultur der Nadelhölzern im botanischen Garten zu Bukarest . . . . . *Dr. C. Georgescu u. J. Neuwirth*

Chronik — Rezensionen — Die Zeitschriften — Nachrichten. — C.E.A.C.S.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
UCUREŞTI

† PETRE ANTONESCU

- IUL. 2005

JAN 2014

† PETRE ANTONESCU

N'a trecut decât un an dela entuziasta sărbătorire pentru activitatea-i profesională de 54 de ani şi profesorul Petre Antonescu ne-a părăsit pentru totdeauna.

Cele ce s'au spus, cu căldură, de vorbitorii de atunci şi cele scrise în numărul omagial al «Revistei Pădurilor» cu acea ocazie, au pus în relief puternica sa personalitate şi meritele deosebite pe care le are pentru mişcarea noastră forestieră din ultima jumătate de secol.

A dominat-o. Şi aceasta, graţie fericitei construcţii a făpturii sale care a pus totdeauna în primul plan munca şi perseverenţa. Munca nu impusă din afară, de nevoile vieţii, cărora, până la urmă, ne supunem toţi; ci aceea stimulată de o pornire lăuntrică, care-i comanda să urce neîncetat treptele îndatoririlor omeneşti, mai sus, mereu mai sus.

Acest nepreţuit dar sufletesc Petre Antonescu l-a folosit necontenit pentru binele cauzei spre care destinul îl îndrumase, pentru binele cauzei forestiere.

Religia muncii pe care a cinstit-o atât, prin roadele ei şi mai ales prin elementul de înaltă pildă pentru generaţii întregi de silvicultori, constituie una din cele mai strălucitoare pietre din coroana înaltelor sale calităţi.

Pornirea de a-şi întemeia actele şi judecăţile sale pe o cât mai completă şi mai obiectivă documentare proprie l-a ţinut totdeauna pe calea dreaptă, a adus siguranţă paşilor săi, a dat bogăţie şi variaţie cunoştinţelor sale, variaţie, pe care puţini au putut să o egaleze chiar în ţări de veche tradiţie forestieră.

Petre Antonescu n'avea idei preconcepute. El nu era omul unei doctrine rigide, al unei şablon, al unei singure şcoli, fie ea franceză sau germană. Ceeace a produs în ştiinţă şi a aplicat în practică, poartă

39755.

*

pecetea unui eclectism judicios. Faptul e cu atât mai important, cu cât împrejurările l-au pus în situaţia de a fi printre cei foarte puţini cari au contribuit la a pune bazele unei doctrine silvice româneşti. Deschizător de drumuri nebătute, a adunat, a prelucrat, a clădit cu neobosită râvnă — pentru folosul pădurii româneşti — din tot ce ştiinţa universală avea mai bun, mai verificat, mai definitiv câştigat.

Şcoala şi ştiinţa au fost două pasiuni ale lui Petre Antonescu. Treizeci şi cinci de ani a ilustrat catedra. Ceea ce a dat tărie şi strălucire carierii sale de profesor, a fost faptul că în ştiinţa şi şcoala lui, teoria s'a împletit la tot pasul cu practica, cu aplicaţiunea reală. Cu această aplicaţiune a ştiinţei la practică, pe care o stăpânea cu o desăvârşită competinţă, a păşit el în învăţământ la 1894, când a fost chemat la conducerea stagiului elevilor şcoalei dela Brăneşti. Mai apoi, când în 1898 este însărcinat cu predarea cursurilor de silvicultură, amenajament şi torenţi, însuşirile-i pedagogice s'au manifestat din plin şi s'a putut vedea remarcabilul său capital de cunoştinţe.

Minţii lui neobosite şi cercetătoare se datoresc multe din aşezămintele ştiinţei silvice româneşti. Pornirea lui spre aprofundarea lucrurilor, spre disecarea adevărurilor, explică de ce în a doua jumătate a carierii sale a fost preocupat de gândul desvoltării unei experimentări forestiere româneşti.

Trebuie relevată, în deosebit, rodnica muncă fără preget pe care a desfăşurat-o profesorul Antonescu pentru desvoltarea firească şi consolidarea treptată a societăţii noastre, «Progresul Silvic». El este, în special în primele două, trei decenii ale existenţei acesteia, marele animator al discuţiunilor ştiinţifice, menite pe de o parte a deslui drumurile silviculturii române, iar pe de alta, a ridica prestigiul societăţii. El a fost centrul polemicilor de acum câteva decenii, din sânul societăţii, privitoare la regimele de aplicat pădurilor noastre de munte şi la valorificarea lemnului de fag, spre a nu aminti decât două din marile probleme, care au fost desbătute în trecut de societatea noastră, al cărui prestigiu în continuă ascensiune e clădit în bună parte pe sufletul şi pe munca fără preget a defunctului.

O expresie permanentă a vieţii societăţii noastre o constituie «Revista Pădurilor». Petre Antonescu a fost un laborios colaborator

şi redactor al ei, lăsând o tradiţie de publicistică forestieră şi contribuind la formarea reputaţiei de care revista se bucură azi în ţară şi străinătate.

Puterea lui de muncă şi raporturile ştiinţifice pe care le avea cu străinătatea, făceau dintr'însul, mai ales în epoca plenitudinii forţelor sale, un delegat aproape permanent, al ţării şi al societăţii noastre, la congresele de specialitate.

In special însă trebuie să menţionăm marile servicii pe care acum în urmă le-a adus ţării, în comisiunea internaţională a apelor, unde mulţumită cunoştinţelor sale technice şi patriotismului luminat, a apărat cu succes interesele noastre în cadrul tratatelor internaţionale.

Autoritatea şi competinţa sa au făcut din profesorul şi consilierul Antonescu nu numai un element de frunte al învăţământului şi al societăţii noastre, societate care concentrează în sine toate zbuciumările şi toate idealurile silvicultorilor; el a fost mai mult: un stâlp al administraţiei şi un sfetnic de frunte al ţării în treburi forestiere.

In administraţie a intrat la 1878 unde a condus în răstimp de 10 ani trei ocoale silvice: Isaccea, T. Neamţu şi Drăgăşani şi a luat parte la comisiile de amenajament dela Gura Motrului şi dela Lunca Stăneşti. Intrerupând la 1888 această activitate pentru a face 2 ani studii de perfecţionare la Nancy, reintră în cadrele active la 1890 ca şef al ocolului Titu. După 9 ani trece ca şef de circumscripţie la T. Severin, Craiova şi Bucureşti, apoi şef al biroului împăduririlor şi construcţiilor din Minister, şef al regiunii silvice Craiova şi revenind în serviciul central, ocupă la 1910, locul de subdirector al pădurilor. In Consiliul technic a activat timp de 10 ani cu mandat reînnoit; dar punctul culminant al activităţii sale pe acest tărâm îl marchează etapa, când a girat conducerea administraţiei silvice, sub ocupaţiunea germană, împlinind o operă nu numai de ordin silvic, dar şi naţional românesc de prim-ordin, prin dârza opoziţie pe care a făcut-o în această calitate oficială, tuturor tendinţelor de devastare forestieră a armatelor ocupante.

Ca sfetnic preţios al conducătorilor trebilor ţării, făcându-şi un crez din apărarea şi conservarea pădurilor, a conlucrat neobosit la elaborarea legiuirilor silvice de seamă; legea noastră fundmentală,

codul din 1910, e aproape în întregime opera lui Petre Antonescu, operă în care culminează aceste preocupări şi pe care nu le-a părăsit de altfel până în timpul din urmă: la 1930 a colaborat şi la legea ameliorării terenurilor degradate.

La toată această remarcabilă structură a minţii, a voinţii, a puterii de muncă, s'a împreunat o fericită construcţie sufletească. Sfatul lui a fost totdeauna preţios; iar elevii săi l-au folosit atât de des, nu numai în şcoală, ci chiar şi după ce viaţa, cu legile ei aspre, i-a aruncat în vâltoarea greutăţilor şi luptelor de tot felul.

Judecata lui ponderată, încrederea pe care au putut să o inspire vorbele lui calde, convingerea lui adâncă, au împiedicat multe gesturi pripite. Dar fermitatea, dârzenia, înverşunarea cu care a ştiut să apere totdeauna cauzele pe care le văzuse drepte, — dreptatea pădurilor şi a slujitorilor ei mai ales — au dat curaj, au inspirat nădejdi, a însufleţit avânturi de luptă şi izbândă.

Căci Petre Antonescu nu s'a adresat cu sfaturile şi îndrumările lui numai minţii, ci în aceeaşi măsură şi sufletului. Şi n'a fost profesor numai tinerimii care-şi clădeşte din începuturi edificiul cunoştinţelor profesionale şi comoara calităţilor sufleteşti; el a fost deopotrivă dascălul generaţiilor mature şi încercate, cărora pe tărâmul meseriei le-a stat în ajutor cu luminile minţii, iar pentru nevoile sufletului, cu blândeţea firii, cu experienţa, cu cântarul drept al judecăţii sale.

Profesor a cărei influenţă se întinde mult în afara zidurilor şcoalei, el ne-a învăţat nu numai prin ceea ce ne-a spus, dar şi prin felul cum a ştiut să se conducă pe el însuşi, prin exemplul vieţii lui austere, prin plăcerea ce simţea în a munci, prin silinţa ce-şi dădea ca să aprofundeze rostul lucrurilor.

O implacabilă lege a firii s'a îndeplinit.

Cel ce a fost Petre Antonescu ne-a părăsit pentru totdeauna!

Pentru tot ce a făcut pentru societate, pentru şcoală, pentru ştiinţa forestieră, pentru administraţie, pentru ţară, «Revista Pădurilor» se închină cu prinos de pietate.

RED.

S T U D I I

INSUŞIRILE FIZICE ŞI MECANICE ALE LEMNULUI DE STEJAR, DIN JUDEŢUL TIMIŞ-TORONTAL *)

de Ing. T. CERNESCU

Lucrările experimentale care formează obiectul acestei părţi s'au făcut în Laboratorul Şcoalei Politechnice din Timişoara în anii 1933/1934.

La facerea încercărilor s'a adoptat în general metoda franceză, după M. Monnin. Pentru a avea posibilitatea comparării calitative a stejarului studiat, cu stejarul încercat în altă parte, după metodele obişnuite de încercare, s'au făcut şi celelalte încercări, pe care nu le prevede metoda franceză.

---

*) Articolul ce urmează este un extras dintr'un studiu mult mai amplu cu acelaş titlu, prezintat de autor la examenul de subinspector silvic, în toamna 1934.

Din lipsă de spaţiu dăm un scurt rezumat al primelor două părţi ale studiului iar partea a treia, care tratează despre obiectul studiului însuşi, îl redăm în forma succintă redactată de autor.

Partea întâi tratează despre istoricul pădurilor judeţului Timiş-Torontal. Isvoarele folosite de autor sunt: „Istoria Banatului timişan" de F. Griselini, 1774—1777; harta din 1790 a lui Homann Erben şi „Descrierea economică şi comercială a pădurilor Statului maghiar" de Dr. A. Bedö, 1896. După harta lui Erben, suprafaţa pădurilor acestui judeţ era acum 144 ani de aproape 130.000 ha, (18% din suprafaţa totală a judeţului, iar după Bedö, în 1896 erau 65.400 ha păduri, reprezentând 9% din suprafaţa judeţului. Azi mai sunt numai 44.000 ha, adică 6% din întinderea totală a judeţului. In acest fel judeţul Timiş-Torontal se situiază printre cele mai despădurite din ţară

Partea a doua cuprinde o descriere amănunţită a staţiunii şi arboretelor din acest judeţ.

Speciile de stejar ocupă următoarele procente din întinderea de 44.000 ha:

Pentru obținerea datelor din această lucrare s'au luat probe din nouă localități. Și anume *): I) Bazoș; II) Lighed, III) Pișchia, IV) Casa-Verde, V) Bistra, VI) Ghiroc, VII) Sânpetru-german, VIII) Chevereșul-Mare, IX) Hisiaș. S'au utilizat 524 probe pentru cele nouă încercări efectuate, ceace revine la o medie de 6—7 probe, pentru o solicitare.

Arborii din cari s'au luat probe au fost tăiați în luna Aprilie 1933, iar trunchiurile lor s'au format în bucăți de 1,5 m, numerotate dela 1—9. Acestea au fost uscate la aer până în Noembrie, când au fost supuse uscării artificiale într'o etuvă industrială, timp de 21 zile. După uscare, s'au scos fășii, ce s'au însemnat cu numere arabe, astfel încât fiecare probă a fost denumită printr'o triplă notație. De ex.: 2/III/8 însemnează o probă luată dintr'un trunchiu de arbore din pădurea Lighed, din fâșia III, având numărul de ordine 8.

Nu s'au supus la încercări decât probe sănătoase, fără defecte vizibile. Numărul pieselor defecte a fost foarte mare, nu din cauza unor calități technologice inferioare ale lemnului, ci datorită crăpăturilor provocate prin uscarea artificială.

---

pedunculatul 16%; gorunul 9%; gârnița 27%; cerul 29%, în total 81 la sută. Rezultă deci prepoderența ultimelor 2 specii.

Din punct de vedere orografic, regiunea studiată cuprinde două zone: de deal, cu altitudini între 100 și 400 m și de câmpie. Solurile sunt cele tipice regiunii de trecere dela podzoluri la cernoziomurile șocolate dinspre stepa panonică.

Ape: Mureșul cu afluenții de pe stânga; Bega, al cărui curs a fost regulat prin indiguiri, Timișul cu afluenții săi și Bârzava.

Clima este destul de dulce, cu ierni scurte și fără multă zăpadă. Temperatura medie anuală este de +11°, cea mai rece e luna Ianuarie —1°,2; cea mai călduroasă Iulie 21°,8. Suma precipitatelor anuale 651 mm; umezeala absolută a aerului 7,4 mm; cea relativă 67%.

Vânturile predominante sunt cele de N și NE, mai frecvente în timpul secetelor de vară și iarnă.

Un capitol special din partea a doua tratează despre starea și aspectul actualelor arborete de stejar din județul Timiș-Torontal. Stejarul este studiat: înăuntrul ariei sale de vegetație și în afara acesteia (plantații și însămânțări în stepă).

Intre cauzele cari au dus la starea actuală de degradare a arboretelor de stejar autorul citează: colonizările de plugari făcute acum 200 și acum 50 ani; exploatarea în crâng cu revoluție lungă (60 ani); cultura stejarului pe soluri impropri; răriturî rău aplicate; luminarea și înierbarea arboretelor și pășunatul;

*) In ceiace urmează, probele din cele 9 localități, se vor caracteriza prin numerele curente I—IX.

La repartizarea probelor dintr'o fâşie pentru diversele încercări s'a urmărit, ca pentru una şi aceeaşi încercare să se ia probe din diferitele locuri ale secţiunii transversale, în aşa fel, încât media obţinută să reprezinte o adevărată medie caracteristică a solicitării respective.

Deşi numărul probelor pentru diferitele încercări a fost destul de mare, nu este însă suficient, pentru a trage concluziuni sigure asupra variaţiei rezistenţei lemnului, în funcţie de poziţia în secţiunea transversală, a piesei încercate. Totuşi s'a încercat a se stabili influenţa locului din care s'a luat proba, dintr'o secţiune transversală, asupra rezistenţei la compresiune.

1. Puterea calorifică.

S'a găsit superioară *); în mediu 4511 cal/kg.

In literatură nu s'a găsit decât puterea calorifică în stare uscată la aer, cu 2400—3000 cal/kg.

---

scăderea nivelului apelor freatice, consecinţă a drenării şi canalizării unora din râurile de pe câmpie ; inundaţiile ; vânturile, cari usucă solul arboretelor fără subetaj.

Autorul analizând modul cum vegetează stejarul în arboretele bine întemeiate şi conduse, conchide că afirmaţia unora, că epoca culturii stejarului e perimată nu este întemeiată ; dar sporul de valoare a lemnului acestei specii, ca urmare a raritătii, va da în viitor şi rentabilitate acestei culturi.

Pentru refacerea actualelor arborete degradate autorul recomandă următoarele măsuri :

1. In aboretele bătrâne, provenite din regenerări naturale, se va opri păşunatul, se vor face tăieri de însămânţare în anii de ghindă şi se vor completa la nevoie prin semănături sub masiv şi plantaţii cu puieţi viguroşi; în arboretele degradate regenerarea se va face pe cale artificială prin însămânţări combinate cu cultura agricolă intermediară. Autorul recomandă următorul procedeu, aplicat în Ocolul Timişoara: Pădurea se taie ras iar solul ei se cultivă cu plante prăşitoare timp de 3 ani. In toamna ultimului an se ară şi se seamănă grâu, apoi se grăpează şi după ce a răsărit grâul se seamănă ghinda, în brazde trase cu plugul la 1,50 m distanţă una de alta. Şanţul brazdelor se astupă cu sapa.

In anul următor, grâul se seceră deasupra coroanei puieţilor, cari sunt protejaţi în contra secetei de miriste.

Autorul prescrie apoi măsuri pentru întreţinerea şi ameliorarea arboretelor tinere, create prin însămânţări sau plantaţiuni pe soluri proprii sau improprii.

*) Determinările s'au făcut de către Laboratorul de fizică industrială.

2. Conţinutul de cenuşă.

Determinat prin ardere, a dat următoarele rezultate în %:

Tabloul Nr. I

Proba	Centrul secţiunei	Periferia secţiunei
1	0,166	0,200
2	0,180	0,380
3	0,268	—
4	0,220	0,330
5	0,110	0,180
6	0,196	0,580
7	0,195	0.390
8	0.250	--
9	0,238	—
Media	0,202	0,343

Aceste rezultate coincid în bună parte cu cele găsite de alţi autori.

3. Umiditatea „H" a probelor în stare naturală.

S'a determinat prin uscare într'o etuvă electrică, la 105°.

Probele au avut umidităţile indicate în tabloul No. II.

Umiditatea medie aflată, corespunde, după Monnin, umidităţii lemnului uscat la aer, în timp de vară.

Este de remarcat, că încercările s'au făcuţ la o temperatură medie de 21° C. şi la o umiditate relativă a aerului de 55—60%.

4. Greutatea specifică.

S'a determinat pe cale stereometrică în stare naturală şi complect uscată asupra probelor cubice de aproximativ 4 cm. Rezultatele sunt trecute în tabloul Nr. II.

Din diferenţa între greutăţile specifice în ambele stări şi din

umiditatea probei în stare naturală s'a calculat coeficientul δ care ne arată influenţa umidităţii asupra greutăţii specifice ; avem

$$\delta = \frac{D_n - D_u}{H} 100$$

Cu ajutorul acestui coeficient s'a făcut recalcularea greutăţilor specifice pentru umiditatea uniformă de 15%, luată ca bază, la compararea cifrelor de rezistenţă.

Stejarul din Timiş-Torontal cu $D_{15}=0,7532$ gr/cm^3, după Monnin, este o esenţă semi-grea.

5. Retractabilitatea.

S'a găsit din măsurătorile făcute la determinarea greutăţii specifice în stare naturală şi în stare complect uscată determinând retractabilitatea în direcţia axială, tangenţială şi radială. (r_{ax}, r_{tg}, r_{rd},) Retractabilitatea totală

$$V = r_{ax} + r_{tg} + r_{rd}$$

Coeficientul de retractabilitate s'a calculat din raportul între retractabilitatea totală V şi umiditatea H. In mediu s'a obţinut :

$$t = \frac{V}{H} = 0,434.$$

O cifră inferioară celei găsite de D-l Dr. Drâmbă (de 0,510), pentru stejarul românesc.

6. Intinderea.

Rezistenţa s'a determinat asupra barelor de aproximativ 1,8×1,2 cm în secţiune, cu capete îngroşate, în direcţiunea axială. Media găsită a fost de 745,3 kg/cm^2.

La determinarea coeficientului de elasticitate la întindere E s'a utilizat un extensometru Martens-Kennedy, obţinând o medie de $1.183.10^5$ kg/cm^2.

Rezultatele găsite în literatură pentru σ_B variază între 490 şi 1663 kg/cm^2, iar acelea pentru E_t între 0,61 şi $1,73.10^5$ kg/cm^2.

* * *

S'a observat (vezi tabloul Nr. II) că stejarul Nr. „III" (Pişchia), care corespunde celui mai sărac sol, are rezistenţa cea

mai redusă, iar proba Nr. „VII" (Munar-Bezdin), unde s'a găsit solul cel mai fertil, are rezistența aproape dublă. De aci, precum și din celelalte rezultate ale încercărilor, putem constata legătura ce există într'o apreciabilă măsură între calitățile mecanice ale lemnului și fertilitatea solului.

7. Compresiunea.

Rezistența la compresiune σ_{-B} s'a determinat asupra prismelor de 4×4×12 cm în direcția axială, rezultând 580 kg/cm² și asupra cuburilor în cele trei direcțiuni în stare naturală $\sigma_{-B\ axială} = 580$, $\sigma_{-B\ rad} = 183$ kg/cm² și $\sigma_{-B_{tg}} = 151$ kg/cm².

In afară de acestea, s'a mai determinat și rezistența la compresiune asupra cuburilor complect uscate în direcția axială $\sigma_{-B} = 881$ kg/cm². Cuburile și prismele în direcția axială au în mod practic rezistențe egale.

Din rezultatul încercărilor la compresiune în stare naturală și în stare complect uscată și din umiditatea probelor respective, s'a calculat coeficientul de influență a umidității asupra rezistenței la compresiune, care coeficient s'a utilizat la calcularea rezistenței la compresiune la 15% umiditate.

$$C_{comp.} = \frac{881-580}{11,99.580} = 0,0432,$$ iar σ_{-B} la 15% umiditate este de 502 kg/cm², care cifră față de rezistența de 407 kg/cm² găsită de D-l Dr. Drâmbă, pentru stejarul românesc, apare mult superioară.

Cotele statice și specifice sunt prevăzute de metoda de încercare preconizată de Monnin.

$$\text{Cota statică} = \frac{\sigma_{-B15}}{100 . D_{15}} \text{ și}$$

$$\text{Cota specifică} = \frac{\sigma_{-B15}}{100\ (D_{15})^2}$$

au dat următoarele rezultate :

Cota	statică	medie	6,71
„	„	maximă	8,95
„	„	minimă	5,95
„	specifică	medie	8,77
„	„	maximă	12,30
„	„	minimă	7,58

Luând de bază clasificarea propusă de Monnin, stejarul din Timiş-Torontal corespunde, după cota statică, la o esenţă semidură de clasa II-a, tinzând către clasa I-a, iar după cota specifică unui lemn de foioase dur, de categoria I-a, la limita superioară.

D-l Dr. Drâmbă pentru stejarul românesc a obţinut în mediu, o cotă statică de 5,4 şi o cotă specifică de 7,2, ceeace reprezintă un lemn inferior,, faţă de stejarul încercat de noi.

8. Incovoerea.

Aceste încercări s'au făcut asupra unor bare cu b=2,0 cm: h=1,5 cm, în poziţia rezemată la L=20 cm, în stare naturală şi încercate la mijloc cu o forţă concentrată.

Coeficientul de influenţă al umezelii asupra rezistenţei la încovoere s'a găsit 0.0282, din coeficientul de influenţă al umezelei asupra rezistenţei la compresiune, determinat experimental, şi din raportul coeficienţilor pentru încovoere şi compresiune găsit în literatură. Cu ajutorul coeficientului 0,0282 s'au calculat rezistenţele la încovoere raportate la 15% umiditate.

Rezistenţele s'au calculat cu ajutorul formulei clasice a lui Navier $\sigma'_B = \frac{M}{W} = \frac{M}{1/6\, b\, h^2}$ precum şi după metoda Monnin. După acest autor din urmă, rezistenţa la încovoere a lemnului calculată după Navier nu este exactă, căci exponentul lui h nu este 2, nici pentru lemnul după aparenţă fără defecte, ci variază între 11/6 şi 8/6 pentru diferitele calităţi, fiind de 11/6 pentru lemnul fără defecte şi 8/6 pentru cel foarte noduros. Noi am admis, pentru probele noastre, din lemn perfect sănătos, h=11/6. Cu acest exponent avem :

$$\sigma'_B \text{ (Monnin)} = \sqrt{3}.\ \sigma'_B \text{ (Navier)}.$$

Din tabloul Nr. II rees şi aceste două cifre. Media lor, la 15% umiditate, este de 1149 kg/cm² după Navier, şi 1311 kg/cm² după Monnin. Modulul de elasticitate la încovoere E_i determinat cu ajutorul unui extensometru Leuner a fost de 0,952 kg/cm².10^5 în stare naturală.

Săgeata medie pentru o distanță L de 20 cm între reazeme, a fost 0,917 cm (în stare naturală).

Cota statică de încovoere $\frac{\sigma'_B \text{ (Monnin)}}{100 \cdot D_{15}}$ introdusă de Monnin, raportată la 15% umiditate, a rezultat 17,52.

După D-l Dr. Drâmbă, cota statică medie de încovoere pentru stejarul românesc este 15,2. Iar după clasificarea lemnelor, pe baza acestei cote de către Monnin, stejarul din județul Timiș-Torontal, cu o cotă statică de 17,2 corespunde lemnelor mijlocii, din punctul de vedere al utilizării pentru șarpante.

Cota de tenacitate s'a introdus tot de Monnin, fiind raportul $\frac{\sigma'_B}{\sigma_B}$ la 15% umiditate. După acest autor, însemnătatea acestei cifre este identică cu aceia a contracției transversale la încercarea materialelor deformabile.

S'a găsit pentru această cotă 2,8, iar D-l Dr. Drâmbă a obținut pentru stejarul românesc 2,9. In scara de tenacitate Monnin, esențele cu tenacitate mijlocie, au o cotă de 2—3.

Cota de rigiditate este raportul $\frac{L}{f}$. Pentru stejarul din județul Timiș-Torontal cu L=20 cm și f=0,917 cm. avem 24,5. Cu cât, pentru un L dat, această cotă este mai mare, cu atât mai mică este deformația lemnului până la momentul ruperii. După clasificarea Monnin lemnele elastice, care furnizează lemnul de lucru, au o cotă de rigiditate 20—30.

9. Torsiunea.

Rezistența la torsiune s'a determinat asupra barelor circulare de ø 1,0 cm. Din relația $\tau = \frac{M}{W_p}$, s'a găsit $\tau = 202$ kg/cm², iar deformația până la rupere 6,50 grade/cm, din lungimea de 15 cm.

In literatură n'am găsit încercări relativ la rezistența la torsiune a lemnului afară de cifra dată de Mikolaschek $\tau = 96$ kg/cm².

10. Rezilienta.

Barele de încercare au avut 2×2×10 cm. Reazemele ciocanului

pendular Charpy au fost la distanţa de 7 cm. S'a calculat din lucrul mecanic utilizat la ruperea barelor :

a) rezilienţa medie $A = \frac{L}{\Omega} \frac{kg\ m}{cm^2} = 0{,}989\ kgm/cm^2$.

b) coeficientul de rezilienţă medie

$$k = \frac{L}{b\ h\ 10/6} = 0{,}415$$

c) cota dinamică medie $\frac{K}{D^2} = 0{,}815$

Cu această cotă dinamică, după Monnin, stejarul din judeţul Timiş-Torontal se înglobează la limita inferioară a clasei a II — adică în categoria lemnelor mijlocii — ce se pot întrebuinţa, pentru construirea vagoanelor, traverselor, caroseriei, roţilor, etc.

După acest autor încercarea la rezilienţă formează cel mai bun criteriu, pentru judecarea lemnelor, căci rezilienţa reprezintă însumarea tuturor factorilor de rezistenţă. Această cotă caracterizează fragilitatea lemnului. Un lemn poate avea rezistenţe statice σ'_B, σ_B precum şi cote $\frac{\sigma_B}{100\,D}$, $\frac{\sigma_B}{100\,D^2}$ şi $\frac{\sigma'_B}{100\,D}$ ridicate, dacă nu rezultă şi o cotă dinamică $\frac{K}{D^2}$ ridicată, care să întreacă valoarea 1,00, lemnul nu poate fi considerat rezilient, adică un lemn cu o rezistenţă dinamică ridicată.

Având în vedere cota dinamică a probelor noastre, care este :

1	2	3	4	5	6	7	8	9	Media
1,01	0,77	0,55	0,52	0,54	0,62	1,66	1,11	0,63	0,815

precum şi clasificarea Monnin :

III. Lemne casante cu cota dinamică 0,2—0,8, inapte pentru mobile.

II. Lemne mijlocii cu cota dinamică 0,8—1,2, lemne ce suportă şocuri şi vibraţii la vagoane, traverse, caroserie, roţi, etc.

I. Lemne reziliente cu cota dinamică 1,2—2,0, lemne ce suportă şocuri şi vibraţii la avioane.

Cota dinamică a stejarului din judeţul Timiş-Torontal variază dela 0,52 până la 1,66 şi anume : stejarul dela Casa-Verde, Bistra, Pişchia, Ghiroc, Hisiaş şi Lighed se cuprinde în categoria lemnelor casante, în timp ce cel dela Bazoş şi Chevereş caracterizează cate-

goria lemnelor mijlocii, pentruca stejarul dela Sânpetru-german să îndeplinească cu prisosinţă calităţile unui lemn rezilient.

Cu o cotă dinamică de 0,815, stejarul din judeţul Timiş-Torontal se prezintă şi din acest punct de vedere superior faţă de media stejarului românesc, pentru care D-l Dr. Drâmbă dă cifra de 0,770.

11. Duritatea.

S'au determinat următoarele durităţi la pătrundere :

1) după Ianka,

2) după Monnin,

3) după Brinell.

Duritatea Ianka, I, se consideră drept forţa în kg, necesară pentru a face să intre o semisferă de D=11,28 mm în lemn.

S'a obţinut în direcţia axială 573 kg, în direcţia radială 562 kg, iar în direcţia tangenţială 564 kg, deci după cele trei direcţiuni rezultatele sunt aproape egale.

După Monnin se utilizează la determinarea durităţii un cilindru de oţel de ø 30 mm, care se apasă cu P=400 kg, pe o bară de 20 mm lăţime, în direcţia radială. Din lăţimea urmei f mm se calculează duritatea $N=\frac{2}{f}$. Duritatea medie găsită a fost de 3,07.

La metoda Brinell s'a utilizat o bilă de ø=25 mm şi s'a apăsat cu P=100 kg şi P=200 kg. Din suprafaţa calotei produse pe suprafaţa lemnului, s'a calculat cifra de duritate $B=\frac{P}{\Omega}$. Incercările au dat, cu P=100 kg, 2,6 kg/mm² în direcţia radială şi 2,25 km/mm² în direcţia tangenţială, iar cu P=200 kg 2,98 kg/mm² şi 2,82 kg/mm².

In afară de aceste cifre de duritate s'a încercat calcularea unei cifre de duritate, numită Monnin-Brinell, în kg/mm², în raport cu suprafaţa calotei cilindrice obţinute la determinarea durităţii după Monnin, şi din forţa de P=400 kg.

Comparând rezultatele obţinute cu diferitele procedee, observăm că ele nu sunt absolut proporţionale.

Cota de duritate medie $\frac{N}{D^2}$ s'a găsit de 5,90. S'a calculat din duritatea Monnin.

Duritatea Monnin găsită de Dr. Drâmbă, egală cu 3,00 pentru stejarul românesc, este foarte apropiată de acea obţinută de noi de 3,07. Iar cota de duritate găsită de acest autor 4,3 este mult inferioară celei de 5,9 găsite pentru stejarul din judeţul Timiş-Torontal.

12. Uzura.

La determinarea uzurei s'a utilizat o aparatură de suflat cu nisip, acţionând asupra probelor în stare naturală, timp de trei minute, un curent de nisip cuarţos, pe o suprafaţă de ø 2,5 cm². sub o presiune de 2 atmosfere.

Din greutatea roasă din lemn, de curentul de nisip şi din greutatea specifică s'a calculat adâncimea U a cilindrului de egală greutate cu greutatea volumului erodat, care adâncime a fost luată drept măsură a gradului de uzură.

$$U = \frac{\Delta G}{D_n \frac{\pi 5^2}{4}} \text{ mm}$$

Cu $D_n = 0{,}7141$ gr/cm³ mediu s'a găsit $U_{ax} = 0{,}88$ mm., $U_{rad} = 1{,}64$ mm şi $U_{tg} = 1{,}95$ mm.

Comparând aceste rezultate cu cele găsite în literatură, avem : după domnul C. Teodorescu pentru stejarul din Zlatna $U_{ax} =$ 0.96 mm şi $U_{rad-tg} = 1{,}73$ mm. Rezultatul încercărilor s'a mai comparat şi cu rezultatele obţinute de Weiskopf, care arată pentru stejarul din Germania $U_{rad-tg} = 1{,}54$ mm, iar pentru cel din Japonia $U_{rad-tg} = 1{,}14$ mm.

Concluzii

Din rezultatele încercărilor mecanice se poate stabili o legătură apreciabilă între origina lemnului, solul în care a fost crescut şi în sfârşit tratamentul ce i s'a aplicat.

In general, stejarul din Timiş-Torontal s'a dovedit a fi un lemn care depăşeşte media rezultatelor date de D-l Dr. Drâmbă pentru stejarul românesc. Deşi, cea mai mare parte din probe sunt lemne provenite din lăstari, ceiace a determinat totuşi rezultatele obţinute, nu se poate atribui decât calităţilor excepţionale ale solului, atât ca profunzime cât şi ca fertilitate. Proba Nr. III. — Pişchia —

Tabloul

Însuşirile fizice şi mecanice ale lemnului

Nr. curent	Cifra de calitate	Notaţia	Unităţi	I Bazoş	II Lighed	III Pischia	IV Casa Verde
1	Puterea calorifică	P	Cal/kg.	4560	4680	4050	4470
2	Conţinutul de cenuşă . . .	C	% centru exterior	0,166 0,200	0,180 0,380	0,268 —	0,220 0,380
3	Umiditatea naturală . . .	H	%	13,17	11,49	12,26	13,35
4	Greutatea specifică naturală	D_n	gr/cm³	0,6956	0,7214	0,6199	0,7873
4a	Greutatea specifică uscată .	D_u	gr/cm³	0,6539	0,6761	0,5765	0,7161
4b	Corecţia greutăţii specifice pt. variaţia umidităţii cu 1%	δ	--	0,484	0,583	0,470	0,745
4c	Greutatea specifică la 15% umiditate	D_{15}	gr/cm³	0,7265	0,7636	0,6470	0,8285
5	Coeficientul de retractabilitate	t	—	0,473	0,379	0,360	0,358
6	Coeficientul de elasticitate la întindere	E_t	kg/cm²10⁶	1,49	0,918	1,09	1,36
6a	Rezistenţa la întindere cu H% umiditate . . .	σ_{BH}	kg/cm²	725	606	586	773
7	Rezistenţa la compresiunea axială la 15% umiditate	σ-$_{BM15}$	kg/cm²	650	528	430	545
7a	Cota statică	$\frac{\sigma\text{-}_{BM15}}{100\ D_{15}}$	—	8,95	6,91	6,64	6,57
7b	Cota specifică	$\frac{\sigma\text{-}_{BM15}}{100\ D^2_{15}}$	—	12,30	9,10	10,30	7,95
8	Coeficientul de elasticitate la încovoere	E_i	kg/cm²10⁶	1,135	0,730	0,663	1,080
8a	Rezistenţa la încovoere în stare naturală după Navier	σ'_{BNH}	kg/cm²	1517	1080	1120	1290
8b	Rezistenţa la încovoere la 15% umid. după Monnin	σ'_{BM15}	kg/cm²	1665	1110	1190	1405
8c	Săgeata la încovoere . . .	f	cm.	0,65	1,39	1,10	0,82
8d	Cota de încovoere	$\frac{\sigma'_{BM15}}{100\ D_{15}}$	—	22,90	14,56	18,40	16,82
8e	Cota de tenacitate	$\frac{\sigma'_{BM15}}{\sigma\text{-}_{B15}}$	—	2,56	2,10	2,76	2,58
8f	Cota de rigiditate	$\frac{L}{f}$	—	30,80	14,40	18,20	24,40
9	Rezistenţa la torsiune . . .	τ	kg/cm²	178	203	176	205
10	Rezilienţa	A	kg/cm²	1,202	0,600	0,526	0,793
10a	Coeficientul de rezilienţă .	k	—	0,49	0,40	0,21	0,32
10b	Cota dinamică	$\frac{k}{D_n{}^2}$	—	1,01	0,77	0,55	0,52
11	Duritatea Ianka axială . .	J	kg/cm²	550	670	390	540
11a	Duritatea Monnin	N	kg/mm²	3,31	2,40	2,36	3,33
11b	Duritatea Brinell P=200 kg. tangenţial	B N	kg/mm²	2,60	3,15	2,45	2,45
11c	Cota de duritate	$\frac{B}{D^2_{15}}$	—	6,30	4,12	5,46	4,85
12	Uzura la suflător de nisip ax.	U	mm	0,57	1,06	0,71	0,86

N o. I I

de stejar din județul Timiș-Torontal

V Bistra	VI Chiroc	VII Sânpetru germ.	VIII Cheveres	IX Hisiaș	Media		Interpretarea mediilor stejarului din jud. Timiș-Torontal
					stejarului din jud. Timiș-Torontal	stejarului românesc după Dr. Drâmbă	
4520	4500	4565	4600	4660	4511	—	—
0,110	0,196	0,195	0,250	0,238	0,238	—	—
0,180	0,580	0,34	—	—	0,343	—	—
12,14	10,59	11,41	11,06	11,55	11,99	—	—
0,7314	0,7331	0,7105	0,6787	0,7594	0,7141	—	—
0,6855	0,6907	0,6711	0,6412	0,7146	0,6673	—	—
0,574	0,580	0,514	0,526	0,542	0,557	0,350	—
0,7717	0,7777	0,7483	0,7200	0,7959	0,7532	0,7730	semi-grea (0,65—0,80)
0,405	0,387	0,441	0,430	0,413	0,434	0,510	mijlocie (0,35—0,55)
0,920	0,950	1,250	1,31	1,60	1,183	—	—
748	764	1060	716	704	742	—	—
462	463	522	436	480	502	417	—
5,98	5,95	7,00	6,05	6,03	6,71	5,44	mijlocie (6—7)
7,74	7,65	7,95	8,37	7,58	8,77	7,20	slabă (9)
0,811	0,7 8	1,350	1,030	1,200	0,952	—	—
1110	1152	1482	1241	1312	1256	—	—
1160	1125	1490	1290	1365	1311	1184	—
0,92	0,96	1,07	0,70	0,64	0,917	—	—
15,05	14,45	19,90	17,90	17,75	17,58	15,20	mijlocie (15—20)
2,52	2,53	2,85	2,96	2,82	2,80	2,90	mijlocie (2—3)
21,70	20,80	18,70	28,50	31,20	23,20	24,50	elastică (20—30)
240	218	221	147	226	202	—	—
0,601	0,846	2,135	1,278	0,921	0,989	—	—
0,29	0,34	0,84	0,51	0,36	0,416	0,550	—
0,54	0,62	1,66	1,11	0,63	0,815	0,770	mijlocie (0,2—0,8)
600	745	595	485	580	573	—	—
5,83	3,66	3,33	2,36	4,00	3,07	3,00	semi-dur (3—6)
2,93	3,08	3,28	2,38	3,04	2,82	—	—
9,77	6,07	5,95	4,55	6,31	5,90	5,03	moale (3—6)
0,84	1,04	0,72	1,31	0,84	0,88	—	—

*

s'a arătat ca fiind cea mai inferioară aproape la toate încercările, datorită, în primul rând lipsei calităților cerute de stejar față de sol, în timp ce probele Nr. I și VII. Bazoș și Sânpetru-german, ca cele mai superioare, lemnul crescut aci fiind provenit din sămânță, pe un sol excepțional de fertil și profund.

Când, pe lângă exigențele stejarului satisfăcute de sol se adaugă și origina din sămânță, plus un tratament corespunzător, prin care i se poate asigura creșteri normale, obținem un lemn de cea mai bună calitate, care poate îndeplini din punct de vedere mecanic cele mai pretențioase cerințe, făcându-l apt pentru ori și ce întrebuințări dinamice.

Pentru a scoate cât mai bine în evidență acest lucru și pentru a da o cât mai complectă notă caracteristică lemnului de stejar din județul Timiș-Torontal, am anexat tabloul referitor la rezultatele obținute la încercarea celor 9 probe de stejar, comparate cu mediile obținute de D-l Dr. Drâmbă, pentru stejarul românesc.

Aprecieri din afară asupra subiectului tratat*).

Studierea unei probleme restrânse, tocmai pentru a avea elemente mai puține și deci mai mare siguranță în concluzii, este ceeace trebue, ca început. Din strângerea a numeroase rezultate parțiale, bine și judicios cântărite, se poate construi o imagine generală a subiectului. Și autorul își propune să vadă care este starea stejarului în Timiș-Torontal și care este valoarea acestei bogății a pădurilor țării.

Inginer silvic, autorul era indicat prin preocupările sale să aducă o notă caracteristică în problema lemnului. Căci acest material, privit numai subt aspectul technic, derutează prin variabilitatea lui pe cel ce nu a pătruns secretele creșterii arborelui și factorii numeroși ce influențează această creștere. Pe de altă parte, silvicultorii, care s'au ocupat cu studiul lemnului au cultivat prea mult aspectul biologic, adică examinau indivizi, insistând asupra diferenței între ei, când de fapt technica urmărește materialul, adică o calitate medie întrunind ce este comun la cât mai mulți indivizi.

---

*) Aceste rânduri au fost scrise, pentru prezentarea lucrării, de d-l Prof. C. Teodorescu, Rectorul Școalei Politechnice din Timișoara, în laboratoriile căreia s'au făcut aceste cercetări.

Studiul din punct de vedere silvic ne anunţă o concluzie îmbucurătoare — pădurile de stejar degradate din neîngrijire sau tratare necorespunzătoare, nu sunt periclitate, ele se pot reface prin respectarea observaţiunilor făcute.

Studiul technic al materialului, numai lemn de stejar, din diferite păduri şi în diverse condiţii, poate fi considerat ca un model de tratare cât mai completă a chestiunii. Probe luate din mai multe păduri au servit la tăerea epruvetelor pentru încercările variate ale lemnului. Autorul se inspiră dela metoda lui Monnin, el însuşi silvicultor, dar nu uită să consulte şi pe alţii, care ca ingineri au urmărit şi latura technică a problemei.

Concluzia impusă de rezultatele atinse, şi comparaţia cu datele din literatură, arată că lemnul de stejar din Timiş-Torontal arată calităţi de rezistenţă şi desigur prin o creştere raţională ele se pot ridica şi mai mult.

Lucrarea de faţă prezintă însă două aspecte de interes general, care merită a fi puse în lumină.

In această lucrare se îmbină o fericită colaborare între inginerul silvic şi laboratorul cu preocupări technice. Coordonând observaţiile sale făcute calitativ în laboratorul său care este pădurea, inginerul silvic se adresează technicei împrumutând armele ei pentru continuarea mai departe a problemei. Din această colaborare rezultă lumina, căci nici unul nici altul nu pot aduce complecte lămuriri a chestiunilor, numai cu armele lor proprii.

Lemnul judecat numai cu ochiul, după aspect, nu poate fi urmărit în toate proprietăţile sale. Intrebuinţările din ce în ce mai mari ale acestui material, au făcut pe inginer să examineze în detaliu proprietăţile, să caute să le exprime numeric, să lămurească cazurile când lemnul nu dă satisfacţie.

Deosebirile mari în calitate pe care le arată lemnul sunt în parte explicate de silvicultor, care la rândul său conducându-se de rezultatele experienţelor şi necesităţile exprimate de technică, poate infuenţa asupra factorilor naturali, pentru a favoriza anumite calităţi.

La rândul său laboratorul de rezistenţă şi încercări de materiale al şcolii politechnice din Timişoara, nu poate decât să se mândrească că a putut oferi ospitalitate unui cercetător, care prin preocupările sale a adus o variaţie, lărgind cercul de activitate obişnuit al său. Este ceeace se cuvine să facă orice institut de cultură, care prin definiţie trebue să împărtăşească cunoştinţe.

Şi astăzi, când cercetarea cât mai atentă a materialului indigen se impune, astăzi când avem înfiinţat ca un semn al vremii Institutul de cercetări forestiere, lucrarea de faţă este de actualitate şi de folos tuturor celor ce au interes în problema lemnului.

Les qualités physiques et mecaniques du bois de chêne provenant du département Timiş-Torontal

On donne les caractéristiques du bois de chêne végétant dans la partie ouest du pays. Elles sont exprimées en chiffres obtenus sur un nombre de 524 pièces soumises à l'épreuve. Ces pièces proviennent de 9 forêts différentes.

Les travaux ont été faits dans le laboratoire de l'école polytechnique de Timişoara, en utilisant les procédés français (Monnin), completés par quelques recherches d'après les normes allemandes.

Les résultats indiquent que c'est un bois mi-lourd et élastique; d'une moyenne durité, ténacité, retractabilité et résistence à la flexion; dur.

Physikalische und mechanische Eigenschaften des Eichenholzes aus dem Distrikt Timiş-Torontal.

Verfasser entwickelt die charakteristischen Eigenschaften des Eichenholzes aus den westlichen Landesteilen. Das Zahlenmaterial, auf welches er sich dabei stützt, ist auf 524 Proben entnommen, die aus 9 verschiedenen Wäldern stammen.

Die Untersuchungen wurden im Laboratorium des Polytechnikums in Timişoara vorgenommen und zwar nach französichen (Monnin) und teilweiser nach deutschen Normen.

Aus den gewonenen Resultaten geht hervor, dass es sich um ein ziemlich schwenes und elastiches Holz handelt. Härte, Zähigkeit, Biegsamkeit und Schwund zeigen mittlere Werte an.

REFERATE — COMENTARII

PĂDURILE LA ADUNAREA GENERALĂ A SOCIETĂȚII REGALE ROMÂNE DE GEOGRAFIE

ținută sub Inalta Președinție a M. S. Regelui Carol II, *la Fundațiunea Universitară Carol I.*

D-l Inginer Inspector General silvic *D. Drâmbă* fiind invitat să țină în ziua de 26 Iunie 1934, o conferință la *Societatea Regală Română de Geografie* cu subiectul „Avalanșele din Alpi și Pirinei", D-sa după ce a ilustrat prin proiecțiuni lupta întreprinsă de inginerii silvici pentru combaterea pericolului avalanșelor, prin lucrări de împăduriri combinate cu uvraje de zidărie și beton, în scopul de a proteja locuințele omenești și căile de comunicație, și-a încheiat conferința cu următoarele cuvinte :

SIRE,

Cele câteva tipuri de uvraje, pe care am avut onoarea să le expun în fața Majestății Voastre, în mod foarte sumar, nu constituesc decât un număr restrâns din mulțimea și varietatea lucrărilor de acest gen, executate în Alpii francezi și elvețieni.

Totuși, cred că această scurtă dare de seamă a putut să deie o idee de colaborarea ce există în Franța și în Elveția între inginerii silvici și inginerii constructori, în această luptă a omului în contra forțelor deslănțuite la munte, spre a da vizitatorului, odată cu siguranța locuințelor și a căilor de comunicație, spectacolul unic, pe care îl oferă natura alpestră în toată splendoarea ei.

*

* *

Şi, dacă în Carpaţii noştri, pădurile n'au să lupte atât împotriva avalanşelor, apoi ele au un rol hotărîtor asupra microclimatului, asupra regulării regimului apelor, asupra alimentării şi conservării izvoarelor, asupra menţinerii terenului pe coaste, asupra siguranţei recoltelor agricole şi, în fine, asupra operaţiunilor militare, atât ca factor potenţial de războiu, în cadrul resurselor materiale, cât şi ca perdele de protecţie ale trupelor combatante, în acţiunile de ofensivă şi de defensivă, ascunzându-le de vederile inamicului.

Deaceea, noi, silvicultorii, în cea mai mare parte membri ai Societăţii de Geografie, încurajaţi de îndemnul D-lui Profesor Mehedinţi, care a ridicat aci problema pădurilor, în cadrul geografiei generale a ţării, suntem buciumaşii dezastrelor de despădurire, care ameninţă pământul Patriei şi depunând la picioarele Tronului, tot devotamentul şi toată ştiinţa noastră, plecaţi Vă rugăm ca, în opera de restaurare pe care aţi inaugurat-o, să binevoiţi a lua sub Inalta Voastră protecţiune şi restaurarea pădurilor Ţării şi să faceţi din cuvântul Majestăţii Voastre, stânca de marmoră, de care vor trebui să se isbească valurile frământărilor de toate zilele, cari pândesc frumoşii noştri codri, căci fiinţa pădurii înseamnă belşugul avuţiei noastre de căpetenie, agricultura, fiinţa ei contribue la succesul celor mai multe din lucrările de comunicaţie inginereşti şi în fine, prezenţa pădurii ajută la biruinţa noastră militară pe întinsele noastre frontiere.

Une conférence.

M. Drâmbă a fait une conférence sur „les Avalanches dans les Alpes et Pyrénés". Elle a été prononcée à la Soc. royale roumaine de géographie, en présence de S. M. le Roi, à qui furent adressés les mots que nous avons transcrit ci dessus, demandant toute la solicitude pour les forêts, dont le rôle dans la protection du pays a été mis en évidence.

Ein Vortrag.

Herr Drâmbă hat einen Vortrag bei der Geographischen Gesellschaft, über „die Lawinen in den Alpen und Pyrenäen" gehalten. S. M. dem König, welcher die Sitzung beigewohnt hat, hat der Redner die hier wiedergegebenen Worte adressiert; er verlangte die hohe Fürsoge für die Wälder, deren Rolle für den Schutz des Landes dargestellt wurde.

DIN CULTURA STEJARULUI (Q. PEDUNCULATA) IN ROMÂNIA.

de Ing. M. RĂDULESCU

Una dintre speciile, cari produc greutăţi destul de mari camarazilor noştri în lucrările de cultura şi regenerarea pădurilor de codru, este stejarul pedunculat. E specia ce creşte pe cele mai fertile terenuri din regiunile noastre de câmpie şi deal, care din cauza greutăţilor mari din trecut [1]) şi-a redus considerabil suprafaţa pe care era răspândită, procentul sub care lua parte la constituirea masivelor, vigoarea de creştere şi calităţile technice ale lemnului.

Din aceste cauze economia naţională încearcă pierderi imense.

Ca să le evităm, e necesar ca pădurile, ce ne-au mai rămas populate cu această specie, să fie aduse cât de curând în situaţia să aibe stejar mult din sămânţă la unitatea de suprafaţă, cu creşterea viguroasă şi trunchiuri înalte, drepte, pline şi fără noduri.

Ca să putem atinge acest ideal se impune să cunoaştem de aproape pădurile de şleau cu lucrările de regenerare şi de cultură făcute şi cu rezultatele obţinute.

Pentru aceasta vom împărţi pădurile de pedunculat dela noi în două categorii.

I. Pădurile de stejar degradate.

In prima categorie vom considera pădurile de stejar din vecinătatea satelor, cu arborete rărite şi poenite, cu

1) Tăeri în crâng la vârste înaintate, păşunat abuziv, incendii, tăeri în delict, exproprieri repetate, etc.

procent mic de specii de amestec, redus la câteva exemplare, în care solul e bătătorit, înerbat şi înţelenit. Sunt pădurile, cari au avut de suferit cel mai mult de pe urma relelor semnalate.

La regenerarea lor din sămânţă pe cale naturală, e clar că nu s'ar fi putut gândi nimeni, fiindcă ar fi însemnat să aşteptăm timp îndelungat (câteva decenii) până ce s'ar instala din nou arbuştii, pionieri ai pădurii de câmpie: păducelul (crataegus) măceşul (Rosa canina) lemnul câinesc (Ligustrum vulgare) salba moale (Evonimus europaeus) etc., la adăpostul cărora să se refacă pe îndelete solul şi să se furişeze seminţişul de stejar, carpen, ulm, tei, frasin, etc., adus de vânt, păsări şi rozătoare.

De aceia, ca să nu se piardă timp în lucrările de regenerarea şi restaurarea acestor păduri, s'a procedat radical: s'a desţelinit solul cu plugul printre tulpinele de stejar rămase după exploatare şi s'a lucrat 2—3 ani cu plante prăşitoare agricole. Apoi s'a semănat ghindă, ori s'au plantat puieţi de stejar în combinaţie cu cultura agricolă.

Din nefericire, după război aceste păduri dumbrăvite au fost ameninţate permanent de expropriere pentru teren de cultură agricolă sau pentru păşune. Ca să le salvăm, trebueau refăcute urgent. Ori pentru aceasta ne-ar fi trebuit cantităţi imense de ghindă într'un interval de timp foarte scurt.

Pedunculatul fructifică însă abundent numai la intervale mari şi în acest caz ar fi trebuit să aşteptăm prea mult. Atunci am recurs provizoriu la plantaţiile cu salcâm, cari se fac uşor, ieftin şi repede, urmând ca mai târziu la adăpostul lui să revenim cu încetul la cultura stejarului în amestec cu speciile din pădurea de şleau.

Un alt avantagiu, care ne-a stat la îndemână în aceste împrejurări grele pentru păduri, a fost că lucrarea s'a executat pretutindeni aproape numai în schimbul folosirei intervalelor dintre puieţi pentru cultura agricolă cu prăşitoare. Deci fără cheltueli bugetare.

In urma acestei activităţi constatăm cu plăcere, că în locul paraginelor de eri şi de alaltăeri avem astăzi arborete întregite şi închise, pe multe mii de hectare, sub care a început să se instaleze natural seminţişuri frumoase de stejar, tei, carpen, frasin, ulm şi arbuşti, provenite din sămânţa arborilor păstraţi la plantarea salcâ-

mului[1]). Prin degajări susţinute şi bine conduse, silvicultorul de mâine va putea să obţină din ele arborete trainice de şleau, cu preponderenţa stejarului.

In aceiaşi ordine de idei în unele părţi ale Ţării, cum e Basarabia, ca să se ajungă mai repede la tipul matern, să se formeze o litieră bogată şi să se amelioreze solul şi închiderea masivelor, pe lângă salcâm se plantează dela început în amestec, frasin, carpen, tei, ulm, etc. din care se lasă apoi rezerve la exploatare, în vederea regenerărilor ulterioare din sămânţă.

II. Pădurile de şleau.

a) *Crângul simplu.*

O a doua categorie de păduri de stejar şi cea mai importantă, o formează pădurile de şleau, cu consistenţa plină sau aproape plină, cu solul acoperit de litieră, afânat şi aerisit, cari şi-au păstrat constituţia datorită aşezării lor la loc mai ferit şi mai departe de sate.

Multe din ele aparţin proprietarilor particulari şi sunt tratate în crâng simplu la revoluţiuni scurte de 15—20 ani şi chiar mai puţin.

Fiind provenite din păduri tăeate în crâng simplu la vârste înaintate, mare parte din tulpinele lor de stejar au pierit, iar cele rămase în vegetaţie au dat lăstari puţin viguroşi. Arboretele au totuşi consistenţă plină, fiindcă în locul stejarului s'a instalat carpenul, teiul, jugastrul şi ulmul din seminţişurile preexistente şi din lăstarii sau drajonii daţi abundent din tulpini şi rădăcini.

Stejarul de altfel nu mai are în crângurile de şleau importanţa, pe care o avea în pădurile de codru, pentru considerentul că la dimensiuni mici (10 cm. diametru la 1,30 m. dela sol) lemnul său e format aproape numai din alburn fără trăinicie. Mai căutate în aceste păduri sunt: teiul pentru construcţiuni rurale (căpriori şi grinzi) ulmul şi frasinul pentru căruţărie şi toate speciile la un loc, pentru araci de vie şi nuele de împletit.

Datorită acestor avantagii, crângurile simple cu revoluţiuni scurte sunt foarte apreciate, de proprietarii mici de păduri de şleau.

---

1) Exemple frumoase, în care stejarul şi alte specii au început să se însămânţeze natural sub arboretul de salcâm, le găsim la pădurea Vlădiceasca din ocolul Ţigăneşti, Dridu din ocolul Gruiu, Comarova din ocolul Murfatlar, Olteni din jud. Teleorman, proprietatea Academiei Române, etc.

La stat, la instituţiunile publice şi la proprietarii mari, pădurile de şleau sunt tratate în crâng compus sau în codru.

Crângurile simple la aceste categorii de proprietari sunt mai reduse în suprafaţă şi de curând au început să fie convertite în codru.

b) *Crângul compus.*

In ce priveşte crângurile compuse putem afirma că în majoritatea cazurilor, cultura lor lasă mult de dorit, deoarece activitatea desfăşurată în această privinţă s'a limitat la oprirea unui număr oarecare de rezerve la hectar, fără nici o preocupare de pregătirea lor din timp pentru starea izolată, ori de emondarea lor după tăerea elementului de crâng.

Spre uimirea noastră, constatăm, că nici regula fundamentală a oprirei rezervelor n'a fost păstrată, pentrucă multe din ele s'au ales din specii puţin preţioase (carpen şi jugastru).

Apoi lipsa de pregătirea şi de emondarea rezervelor au dus la acoperirea trunchiurilor cu crăci lacome şi implicit la curonarea vârfurilor. Mai târziu când elementul de crâng a ajuns cu coronamentul în etajul ramurilor lacome, le-a forţat să se usuce şi să lase în urmă cioturi groase, prin care s'a infiltrat apa de ploae.

Din aceste motive crângurile compuse, la noi, în afară de pierderile mari aduse prin umbrirea lăstarilor au şi defectul că nu dau lemn de lucru prea bun, pentrucă vârful rezervelor e plin de noduri şi putregai, ivit în urma infiltrărei apei prin cioturi.

Totuşi, cu toate lipsurile semnalate, nu trebue trecut ce vederea, că aceste crânguri compuse, ne-au adus însleniri mari în lucrările de regenerarea şi refacerea pădurilor de şleau, deoarece rezervele lor de stejar având coronamentul expus necontenit la lumină, au putut să fructifice mai mult şi mai des ca stejarul din codru.

Prin aceasta ne-au pus în situaţia fericită să avem la îndemână ghindă multă şi ieftină, la intervale mai scurte, pentru lucrările de împădurire.

Pe de altă parte din ghinda rezervelor s'a instalat de multe ori seminţişuri bogate, cari prin degajări repetate, au contribuit la sporirea stejarului din sămânţă în pădurile noastre de şleau [1]). In

1) M. Rădulescu: Observaţiuni din cultura stejarului. Revista Pădurilor No. 7 din 1929.

afară de acestea crângurile compuse ne-au dat putința să păstrăm o rezervă mai mare de lemn de stejar de dimensiuni mari, pe timpul când economia noastră forestieră era mai extensivă ca azi. Fără ele n'am fi avut din ce face traverse de cale ferată, piloți, doage, poduri, parchete, etc.

Viitorul lor, în ce privește pădurile Statului și ale instituțiunilor publice e convertirea în codru, pentru lemn de lucru de calitate superioară la dimensiuni mari, întrucât prin intensificarea operațiunilor culturale, prin punerea în valoare a masivelor de fag și prin împădurirea terenurilor degradate, vom avea de acum înainte lemn de foc în cantități mai mari pentru satisfacerea nevoilor Țării.

c) *Codrul.*

La pădurile de șleau, tratate în codru, situația e mai complicată, după cum am mai amintit prin studiul „Observațiuni din cultura stejarului pedunculat (Q. pedunculata) în câmpia română", publicat în No. 7 al Revistei pădurilor din 1929.

Din cauza fructificării la intervale mari a stejarului, din cauza creșterii sale încete la început, din cauza cerințelor mari pentru lumină din primii ani ai existenței și din cauza concurenței acerbe, pe care i-o fac speciile de amestec din pădurea de șleau (carpenul, teiul și jugastrul) cu putere mare de fructificație și cu putința de a suporta umbra, pedunculatul e eliminat din masive. In locul lui, acolo unde s'a aplicat codrul cu tăeri succesive, fără o grije permanentă de regenerarea stejarului, pădurile de șleau s'au regenerat pretutindeni în carpen, tei și jugastru.

Spre a evita acest inconvenient, începând din anul 1921, ocolul silvic Țigănești a încercat să introducă stejarul prin semănătură de ghindă „în ochiuri" sub masiv, în sol înerbat, afânat și aerisit, mobilizat ușor cu sapa la 7—8 cm. adâncime [1]).

Suprafața ochiurilor s'a luat la început cam 1/3 din întinderea parcelelor de regenerat, fiecare ochi în parte având diametrul egal cu 2/3 din lungimea arborilor din jur și forma de un cerc sau elipsă.

---

1) Descrierea amănunțită în R. P. No. 7 din 1929.

După un an de vegetaţie ochiul s'a lărgit prin tăere rasă de jur împrejur pe rază de un metru [1]).

Procedând astfel semințișul de stejar a avut din primul an lumină difusă pentru creşterea activă în înălţime, toată umezeala din precipitaţiuni, pentrucă n'a mai fost reţinută de coronamentele arborilor, a fost ferit de îmburuenire, de geruri târzii, de concurenţa rădăcinilor arborilor bătrâni şi de lupta cu semințișurile preexistente de carpen, tei şi jugastru, care sunt veşnic prezente în pădurea de şleau de vârste înaintate.

Prin lărgirea „ochiului" din al doilea an de vegetaţie, semințișul de stejar atât de pretenţios la lumină, a avut-o în cantitate suficientă.

După alţi 4—5 ani s'au lărgit a doua oară ochiurile şi s'au scos şi o parte din arborii aflaţi între ele, ca să se dea lumină, spaţiu şi umezeală semințișului de stejar instalat şi să se realizeze şi materialul lemnos cerut de raportul susţinut.

Intre timp prin lucrările de degajare s'au îndepărtat lăstarii de tei din tulpină şi s'au rupt vârfurile pueţilor de carpen, jugastru şi ulm, cari ameninţau stejarul.

Astăzi semințișul provenit din semănătura de ghindă în ochiuri, făcută în toamna anului 1921, în parcela No. 91 din pădurea Snagov, atinge 7—8 m. înălţime, are solul afânat şi acoperit cu litieră, e foarte des, e format din stejar cu carpen, ulm, tei şi jugastru, creşte viguros, are coaja netedă şi se elaghează în condiţiuni excelente. Fiind amestecat cu alte specii, stejarul pare că nu suferă nici de atacul ciupercii Oidium. In acelaşi timp semințișul de şleau instalat natural între ochiuri, trece de 2 m. înălţime.

Din aceste motive, tăerea definitivă ar fi trebuit să fi fost făcută la 2—3 ani după a doua lărgire a ochiurilor [2]), ceiace ar fi revenit la 7—8 ani dela prima deschidere a masivului.

Ţinem să relevăm faptul, că dacă ochiurile sunt lărgite mai târziu decât în al doilea an de vegetaţie, stejarul oricât de bine s'ar fi instalat la început, piere, iar dacă sunt lărgite prea mult, pueţii îşi încetinesc creşterea în înălţime şi sunt înăbuşiţi de burueni.

---

1) O deschidere a ochiului mai mare, expune solul la înerbare şi înţelenire, iar pueţii nu mai pot creşte puternic în înălţime.

2) Pădurea Snagov trecând în proprietatea Municipiului Bucureşti a fost supusă codrului cu exploatabilitate fizică.

Ne-o spun lucrările din pădurea Snagov făcute după anul 1924, când în dorința de a reglementa aplicarea tăerilor în ochiuri după un plan anumit, s'a găsit indicat să se lărgească ochiurile după cinci ani de vegetație ; adică în loc să se treacă cu tăerile în fiecare parcelă după primul an dela instalarea semințișului, ca să se dea lumină, spațiu și umezeală puieților, s'a ales o periodicitate de 5 ani, iar ca să se poată obține materialele cerute de raportul susținut, s'au lărgit prea mult ochiurile din parcelele în rând de tăere.

Urmarea a fost că în parcelele cu ochiurile lărgite puternic de la început, au năvălit buruenile, iar stejarul a crescut extrem de încet în înălțime. In restul parcelelor, unde lărgirea ochiurilor s'a făcut mai târziu, stejarul a pierit aproape complet..

* * *

Ulterior metoda regenerării stejarului în ochiuri a fost adoptată și de alte ocoale silvice de câmpie. Intre acestea cităm : C ă s c i o a r e l e și G r u i u.

La Căscioarele semințișul de stejar nefiind pus imediat în lumină ca la Țigănești [1]) a pierit în cea mai mare parte, deși se instalase la început în condițiuni foarte bune. Mai târziu, după ce s'au schimbat principiile amenajamentului, tăerile s'au făcut ca la codrul cu tăeri succesive, adică uniform pe întreaga suprafață de regenerat și imediat după căderea ghindei. Odată cu acestea s'a mobilizat și solul cu plugul forestier pe cca. 60% din suprafață — ca să se amelioreze condițiile de regenerare.

Drept rezultat pădurea s'a regenerat admirabil. După doi ani de vegetație semințișul s'a desvoltat însă neegal.

Acolo unde s'a întâmplat ca tăerea să fie făcută sub formă de ochiuri, semințișul crește viguros, pe când în locurile mai închise, a început să piară. Ca să fie salvat, e nevoie să se treacă urgent cu o tăere secundară mai tare, a d a p t a t ă l a n e v o i l e s e m i n ț i ș u l u i pentru lumină și spațiu.

La ocolul G r u i u, regenerările în ochiuri s'au început din toamna anului 1932 în pădurea Balta Neagră, lângă M-rea Căldărușani. Aci s'a semănat ghinda în buchete cu diametrul de 50—60 m. sub masiv, cu consistența 0,5 în sol mobilizat cu sapa, iar deschi-

1) Amenajamentul vechi al pădurii Căscioarele nu permitea să se aplice tăeri de regenerare la intervale prea scurte.

derea ochiurilor s'a făcut în toamna anului următor după căderea zăpezii.

Rezultatul obţinut a fost că ghinda a răsărit excelent pe întreaga suprafaţă semănată. Semiţişul s'a desvoltat însă şi aci în mod diferit : Cel din luminişuri a crescut viguros, atingând înălţimea de 30—35 cm. în primul an de vegetaţie, pe când cel rămas sub masiv a tânjit. După deschiderea ochiurilor s'a înviorat însă şi acesta.

Astăzi regenerările din ocoalele silvice Căşcioarele şi Gruiu începute de d-nii ing. Al. Ştefanopol şi I. Dăscălescu se desvoltă în condiţiuni foarte bune şi pot servi de model în lucrările de regenerarea pădurilor noastre de şleau.

* * *

In afara încercărilor reuşite expuse mai sus, în timpul din urmă s'au obţinut rezultate frumoase şi pe alte căi în regenerarea pedunculatului.

1) Astfel în toamna anului 1924 când stejarul fructificase abundent s'a aplicat o tăere în parcela D_4 de 25 ha., din pădurea Ciolpani — ocolul silvic Ţigăneşti, — într'un arboret de crâng compus cu solul afânat şi acoperit de litieră. Ca să amelioreze condiţiunile de regenerare după căderea ghindei d-l ing. V. Petrescu, şeful ocolului, a pus de s'a mobilizat solul cu sapa, iar acolo unde sămânţa nu căzuse în cantitate suficientă s'au luat măsuri să se introducă prin semănătură în cuiburi.

In primăvara următoare stejarul a răsărit şi s'a desvoltat excelent. După 2 ani de vegetaţie, lăstarul devenise însă supărător, şi atunci d-l ing. E. Petrescu, actualul şef al ocolului, a trebuit să prăşească semiţişul, ca să-l ajute în desvoltare şi să-l degajeze de lăstari în mai multe rânduri.

Arboretul rezultat are azi 2—3 m. înălţime şi creşte cu vigoare. Pentru a-l asigura în viitor e necesar să se continue lucrările de degajare şi la timpul potrivit să se aplice răriture — ori de câte ori se va simţi nevoie.

2) O lucrare similară s'a făcut şi la ocolul Gruiu în pădurea Balta Neagră la Malul Roşu pe cca. 70 ha. de d-l ing. O. D. Rădescu cu rezultate excelente.

3) Inaintea războiului Domeniul Coroanei Cocioc aplică în pădurile sale de şleau codrul că tăeri rase, urmate de semănături

sau plantaţiuni cu stejar în combinaţie cu cultura agricolă — cu prăşitoare, după scoaterea tulpinelor din pământ.

După război de când reforma agrară ameninţă continuu pădurile cu exproprierea, tăerile se fac tot ras, dar cu deosebirea că în anul tăerii se seamănă ghindă în cuiburi sub masiv.

Primăvara ghinda răsare şi se desvoltă împreună cu lăstarul, iar ca s'o apere de înăbuşire se fac degajări. D-l ing. C. Moarcăş, şeful Domeniului Cocioc execută lucrarea uşor şi fără cheltueli bugetare, încât materialul, ce se extrage se dă lucrătorilor pentru „f r u n z a r e".

In anii când nu e ghindă se fac plantaţiuni imediat după tăerea şi golirea parchetului, cu puieţi de stejar din pepinieră, cari sunt apăraţi de cotropirea lăstarilor prin degajări repetate.

Asemenea lucrări de regenerare se găsesc astăzi pe suprafeţe destul de mari la Domeniul Coroanei Cocioc, cu rezultate din cele mai bune.

Singurul defect al acestui fel de regenerare ar fi că prin tăerea rasă se îmburueneşte solul şi se expune humusul la uscăciune.

4) Am amintit că din cauza fructificării abundente şi a putinţei de a suporta umbra, carpenul, teiul şi jugastrul se regenerează uşor din sămânţă în pădurea de şleau periclitând regenerarea stejarului.

Intr'adevăr din observaţiunile făcute în pădurile din jurul Capitalei am ajuns la concluzia, că de cele mai multe ori e suficient să se deschidă cât de puţin arboretul prin operaţiuni culturale, ca semiţişul acestor specii să pună imediat stăpânire pe sol şi să se desvolte cu vigoare. Dacă se întâmplă ca operaţiunile culturale să fie precedate sau succedate de „extracţiuni de tei pentru chibrituri" [1]) instalarea acestor semiţişuri e şi mai puternică.

In asemenea arborete cu semiţişuri bogate de carpen, tei şi jugastru, instalate în urma unor operaţiuni culturale tari, d-nii ing. Al. Stefanopol şeful ocolului silvic Căşcioarele şi ing. Iulian Niculescu, şeful ocolului silvic Butoiu, au reuşit să facă regenerări foarte frumoase în stejar. Anume au s c o s s e m i n ţ i ş u r i l e p r e-

1) Inaintea războiului s'a scos mult lemn de tei din păduri pentru fabrica de chibrituri, fără să se ţină seama, că prin întreruperea masivelor, arborii rămaşi în picioare se acopăr cu crăci lacome şi se curonează iar problema regenerării se îngreunează în proporţii nebănuite.

existente de şleau (carpen, tei, ulm, jugastru, păducel, etc.) cu tărnăcopul la 10—15 cm. adâncime din pământ, iar în locul lor au semănat ghindă. Astăzi semințișul de stejar instalat se desvoltă normal.

Lucrarea, deşi anevoioasă, s'a făcut fără cheltueli bugetare, prin faptul, că toamna târziu, după ce se termină munca câmpului, sătenii vin bucuroşi la pădure ca să-şi procure lemn de foc pentru iarnă în schimbul lucrului. Ba, unde lemnul are căutare, cum e cazul celor 2 ocoale, pe lângă munca prestată, sătenii mai plătesc şi unele sume.

Având în vedere cele expuse, ținem să relevăm faptul, că odată cu preocupările noastre pentru intensificarea culturii stejarului pedunculat în pădurile de şleau, trebue să ne gândim serios şi la producerea ghindei.

Intr'adevăr, în afară de greutățile mari pe cari le întâmpină stejarul din cauza concurenții, pe care i-o fac speciile de amestec în ce priveşte iuțeala de creştere şi putința de a suporta umbra, pedunculatul mai are şi desavantajul că fructifică abundent la intervale prea mari, — iar ghinda nu se poate păstra decât până în primăvara ce vine.

Din această cauză nu putem avea continuitate în executarea lucrărilor de regenerare şi deci în aplicarea tăerilor.

Din câte ştim pedunculatul fructifică însă aproape anual în pădurile noastre de şleau. Ghinda n'ajunge însă la maturitate din cauza atacului de insecte (Balaninus glandium şi B. nucum).

De aceia se impun măsuri serioase ca să înlăturăm acest mare inconvenient, întrucât dacă am avea asigurată producția ghindei, majoritatea greutăților ivite în cultura stejarului, ar dispare.

Concluziuni

Ținând seama de cerințele mari ale pieței pentru lemn bun de stejar, de micşorarea suprafeței pădurilor noastre de şleau şi de procentul mic de pedunculat în masive, se impun măsuri serioase pentru intensificarea culturii sale în pădurile ce ne-au rămas.

1) In acest scop trebue convertite în codru crângurile simple şi crângurile compuse de

şleau din pădurile statului şi instituţiunilor publice. Inceputul trebue făcut cu pădurile mai mari.

2) In crângurile simple să se oprească rezerve de stejar pentru producerea ghindei şi a lemnului de lucru. Această măsură se poate extinde fără nici un inconvenient şi asupra pădurilor aparţinând celorlalte categorii de proprietari.

3) In crângurile compuse să se pregătească din timp rezervele de stejar pentru starea izolată şi să se emondeze după tăerea elementului de crâng în vederea ameliorării producţiei lemnului de lucru.

II.

Pentru ameliorarea condiţiunilor de regenerarea pădurilor de şleau în codru trebuesc ţinute în seamă următoarele constatări:

1) In codrul de şleau, pedunculatul se poate regenera destul de bine şi în urma tăerilor rase, cu condiţia ca tăerea să se facă într'un an bun de ghindă şi să se intervină cu operaţiuni susţinute de degajare. Altfel întreaga muncă va fi distrusă în scurt timp de concurenţa lăstarilor şi buruenilor.

Când ghinda nu va cădea în cantitatea suficientă se va introduce prin semănătură în cuiburi.

2) La regenerările „în ochiuri", să nu se deschidă masivul mai mult de ⅔ din lungimea arborilor, iar la codrul cu tăeri succesive tăerile de însămânţare să nu se facă prea deschise. Altfel se îmburueneşte solul şi se stânjeneşte creşterea semiţişului în înălţime.

Lărgirea ochiurilor şi tăerea secundară în codru cu tăeri succesive să se facă la un an, maximum doi după însămânţare căci semiţişul de stejar oricât de bine s'ar fi instalat la început din lipsă de lumină şi spaţiu, piere.

In acest scop amenajamentul trebue întocmit de aşa natură, ca şeful de ocol să aibe elasticitatea necesară în realizarea posibilităţei anuale. Cu o condiţie însă : Raportul susţinut să fie păstrat cu sfinţenie.

3) Producţiunea ghindei trebueşte asigurată, ca să nu se producă perturbaţiuni în mersul regenerărilor şi deci în mersul tăerilor.

*

De aceia trebuesc întreprinse studii pentru combaterea atacului de insecte (Balaninus).

4) Operaţiunile culturale din pădurea de şleau trebuesc făcute închis spre a se evita însămânţarea solului cu carpen, tei, jugastru, etc.

Când din motive neprevăzute se vor fi instalat asemenea semințișuri, etc. ele trebuesc păstrate până în momentul regenerării. Atunci se scot din pământ cu târnăcopul şi se seamănă ghindă.

5) In lupta cu speciile de amestec, stejarul trebueşte salvat prin lucrări de degajare continui. Cu executarea lor trebueşte deprins personalul silvic subaltern şi populaţia din jurul pădurilor, care poate folosi materialul pentru frunzare.

6) In lucrările de degajare să se păstreze neapărat speciile de amestec în masive pentru ameliorarea solului, creşterilor şi a elagajului natural.

La culture du chêne pédonculé en Roumanie.

À cause des grandes vicissitudes que les forêts roumaines ont dû supporter, la surface occupée par le chêne péndoculé et la proportion dans laquelle celui-ci entre dans la composition des peuplements forestiers ont été considérablement reduites.

Pour la restauration de ces peuplements on a eu recours provisoirement au robinier faux acacia, avec lequel on a planté les clairières.

Quoique cette essence n'est pas indiquée pour les sols argileux et compacts, on l'a utilisé quand même, afin de mettre plus vite possession sur le sol. Aujourd'hui à l'abri du robinier viennent s'installer par voie naturelle le charme, le tilleul, l'orme, l'érable et même le chêne. On se préocupe maintenant de favoriser cette installation d'essences de mélange.

En même temps, existe une tendance accentuée de convertir les taillis simples et composés, en futaie.

En ce qui concerne la régénération naturelle du chêne pédonculé dans les forêts mélangées, il est à constater qu'elle s'obtient avec difficulté, parce que la fructification est rare, l'accroissement très reduit dans la première jeunesse et la concurrence du charme, du tilleul et de l'érable — qui fructifient beaucoup et fréquement — bien âpre.

Afin d'empêcher l'envahissement de ces dernières essences, on a été souvent obligé d'intervenir, pratiquant des ensemencements des glandes et des dégagements de semis.

Mais pour donner plus de sureté à ces coûteux travaux, les cantonnements forestiers, spécialement ceux qui sont situés dans la proximité de Bucureşti, ont commencé à obtenir la régénération des peuplements mélangés, par des trouées

pratiquées dans le massif et suivies de l'introduction des glandes moyennant la bêche.

On a pu préciser les conditions optimums pour la réussite :

1) les trouées ne doivent pas dépasser en diamètre le 2/3 de l'hauteur des arbres; autrement existe le danger d'être envahies par les herbes.

2) Après une année, ou maximum deux, le semis de pédonculé doit être mis en lumière par l'élargissement de la trouée; sans cela il dépérit.

3) Ultérieurement il faut entretenir les semis par des dégagements répétés.

Des belles régénérations de chêne on a obtenu dans les peuplements mélangés même après des coupes rases, lorsque celles-ci ont été effectuées dans les années d'abondante glandé. Mais elles doivent être protégées contre les rejets de souche par des opérations culturales soutenues.

Einiges über die Kultur der Eiche (Quercus pedunculata) in Rumänien.

Infolge grosser Schwierigkeiten, welche die in der Ebene und im Hügellande gelegenen Wälder Rumäniens, in der Vergangenheit belasteten, ist die Eiche sehr zurückgegangen. Sie hat beudeutend an Fläche verloren und ebenso als Mischholz in den Beständen.

Zwecks Aufbesserung der betreffenden Bestände hat man vorläufig die Robinie in Blössen und lückigen Beständen eingebracht. Bestimmend war, dass ihre Kultur leicht und billig ist. Allerdings ist die Robinie nicht für schwere tonige Böden, welche der Eiche zusagen, angezeigt. Indess, es war nötig, den Boden so bald wie möglich der forstlichen Kultur zurückzugewinnen. Unter dem Schutze dieser Robinienkulturen ist aber auf natürlichen Wege wieder angekommen die Eiche, die Hainbuche, die Rüster, der Massholder und die Linde.

Man bemüht sich, das Ankommen dieser Mischhölzer so viel wie möglich zu begünstigen. Gleichzeitig wird die Umwandlung der Nieder- und Mittelwälder in Hochwaldbestände angestrebt.

Indess die Stieleiche verjüngt sich in den Mischhochwäldern recht schwer. Die Samenjahre sind selten und die jungen Samenpflanzen wachsen nur langsam. Ausserdem bedrängen die Hainbuche, die Linde und der Massholder, welche oft Frucht tragen, schnell wachsen und Schatten ertragen, den Eichenaufschlag bedeutend. So ist es erklärlich, dass künstliche Besamung mit Eicheln recht oft nötig ist und ebenso Läuterungen. Wenn dies nicht geschieht, so verjüngen sich die Mischwälder der Ebene ausschliesslich mit Hainbuche, Linde und Massholder.

Um diesen Uebelstand abzuhelfen, hat man in den Revieren in der Nähe der Hauptstadt angefangen, die Mischholzwälder durch Löcherhiebe zu verjüngen. Die Eiche wird auf dem Wege der Saat eingebracht und zwar nachdem der Boden mit der Hacke bearbeitet wurde. Die Erzielten Resultate sind recht gut.

Die bei Ausübung dieser Arbeiten zu beachtenden Bedingungen sing folgende :

1. Der Durchmesser der zu schaffenden Löcher darf ⅔ der Baumlängen nicht überschreiten. Wenn dieselben grösser gewählt werden, so nimmt das Unkraut überhand und das Längenwachstum der Sämlinge leidet.

2. Nach einem, höchstens zwei Jahren, müssen die Löcher erweitert werden, um den Sämlingen das nötige Licht zu gewähren. Geschieht dies nicht, so gehen die Sämlinge ein.

3. Nachträglich muss die Saat durch öfters wiederholte Läuterungen befreit werden.

Im Uebrigen wird noch erwähnt, dass in Mischwäldern auf Kahlschlägen ausgezeichnete Verjüngungen von Eiche erzielt wurden, vorausgesetzt dass dieselben in guten Samenjahren vorgenommen wurden. Es versteht sich von selbst, dass dieselben vor Bedrängung durch Lohden geschützt werden müssen.

CULTURA RĂŞINOASELOR IN GRĂDINA BOTANICĂ DELA COTROCENI

de Dr. C. C. GEORGESCU
în colaborare cu J. NEUWIRTH

In grădina botanică dela Cotroceni aflăm o colecţiune de Conifere bogată în specii ; după vârsta medie a arborilor rezultă că culturile s'au făcut acum 20—40 ani şi deci ne pot arăta rezultate instructive pentru cultura coniferelor în Câmpia Munteniei. Plantaţiunile au fost favorizate de staţiunea favorabilă aleasă: un versant cu expoziţie nordică, şi în apropierea unui mic lac artificial, care crează o umiditate atmosferică permanentă.

Modul de comportare a diferitelor specii cultivate este următorul :

P i c e a e x c e l s a. Molidul se poate planta cu succes la Câmpie ; la vârste de 30—40 ani atinge înălţimi de 15—18 m. şi diametre de 18—20 cm. (la 1,30 m.). In genere este atacat de Chermes viridis, din care cauză coronamentul său îşi pierde din frumuseţe, iar o bună parte din lujerii anuali se încovoaie în jos şi iarna se usucă.

In anii secetoşi suferă; mai ales, dela 30 ani în sus se usucă în mare procent. In atmosfera cu gaze otrăvitoare din apropierea gărilor, fabricilor vegetează rău şi se usucă dela vârf; frunzişul său devine rar şi întreg arborele arată o stare maladivă. In grădina botanică, coniferele au de suferit de pe urma fumului locomotivelor, linia Bucureşti-Giurgiu fiind situată chiar lângă gardul grădinei.

P i c e a o r i e n t a l i s. In grădină aflăm câteva exemplare de circa 40 ani cu diametre de 22—27 cm (la 1,30 m de la sol) şi înălţimi de circa 10 m ; indivizii îşi păstrează coronamentul conic şi frunzişul bogat. Se poate întrebuinţa cu succes pentru decoraţiuni, pretinde însă adăpost în contra insolaţiei puternice; din această cauză este de recomandat cultura sa în boschete cu oarecare umbrire late-

rală. Creşte mult mai încet decât molidul nostru. După Hickel este foarte rezistent la secetă.

Picea pungens. Este una din speciile cele mai cultivate, mai ales sub forma sa glaucă. Creşte în tinereţe foarte încet, după 25—30 ani are 8 m. înălţime şi un diametru de 20—22 cm (la 1,30 m). Pentru buna desvoltare a coroanei sale pretinde lumină şi să fie udat în tot cuprinsul coroanei. Exemplarele dela umbră desvoltă o coroană stufoasă, neregulată, iar acele devin mai puţin glauce (un asemenea exemplar de circa 25 ani aflăm în parcul dendrologic dela Brăneşti).

Picea polita. Această specie cu o frunză caracteristică foarte înţepătoare se pretează la cultură. La vârste de circa 40—50 ani atinge 10—11 m şi un diametru de 20—22 cm (la 1,30 cm). Coroana sa se păstrează mai puţin ornamentală decât a speciei precedente, iar creşterea sa e mediocră.

Picea sitkaensis = falcata are o creştere mai slabă decât polita; atingând la aceiaş vârstă 7—8 m înălţime şi un diametru de 11 cm. Cere o cantitate mai mare de umiditate în atmosferă sau sol; în soluri reavăne are o creştere egală cu a lui Pseudotsuga.

Picea ajanensis nu dă rezultate bune, lâncezind. La 30—35 ani abia atinge 2 m înălţime, iar aspectul arborelui este inestetic.

Picea omorica este o specie ornamentală din cele mai preţuite pentru portul său caracteristic piramidal, svelt. La Cotroceni această specie a fost pusă în grup cu alte specii de Picea şi arborele nu a putut desvolta portul său specific; pentru reuşita sa se recomandă însă păstrarea sa în stare izolată şi la umbră. La o vârstă de 40 ani are o înălţime de 14 m şi un diametru de circa 20 cm.

Abies alba (= pectinata). Bradul merge destul de greu la câmpie. Cultura sa de cele mai multe ori eşuiază, sau indivizii prinşi lâncezesc; aşa se explică, că în Bucureşti se pot număra exemplarele mai în vârstă aflate prin parcuri. In grădina botanică avem un exemplar frumos de 40—45 ani cu o înălţime de 12 m şi un diametru de 24—25 cm (la 1,30 m), care deşi nu arată o creştere optimă, vegetează destul de bine. In genere cultura bradului trebue să se facă la umbră şi în locuri cu umiditate sporită a atmosferei; astfel în apropiere de lacuri merge mai la Est de Bucureşti în antestepă la Brăneşti (grădina dendrologică) şi la M-rea

Cernica, pe versante nordice apărate de insolaţie prin ziduri sau plantaţiuni.

Abies pinsapo este un arbore ornamental a cărui cultură se poate face cu succes în climatul câmpiei Bucureştiului. Un exemplar aflăm la Brăneşti, care însă fiind lăsat în boschet prea înghesuit arată o creştere înceată şi o mică desvoltare în înălţime; exemplarul în chestiune în vârstă de circa 25—30 ani abia atinge 6—7 m înălţime. Suportă bine seceta; se cultivă în locuri cu umiditate sporită şi la adăpost.

Abies numidica. Exemplarul dela Cotroceni este un arbore de 30 ani, cu o înălţime de 8 m şi diametru 18 cm (la 1,30 m). El creşte destul de încet, coroana este însă bine desvoltată, iar frunzişul său des îi dă un aspect particular. Face impresiunea că se pretează mai bine la cultura în Câmpie decât A. pinsapo. La acest exemplar se verifică bine caracterele date de Beissner şi anume: acele sale sunt mai lungi decât la pinsapo, şi au tendinţa de a se dispune în perie către faţa superioară a lujerilor, acele acoperă complect lujerul privit de sus, iar la vârf sunt uneori emarginate: prezintă variaţiuni în forma şi dispoziţia acelor, cari pot fi foarte înţepătoare. Individul dela Cotroceni a crescut izolat însă apărat de jur împrejur de boschete de alte conifere, cari îi oferă adăpost lateral; coroana sa din cauza ruperei vârfului este scurt conică.

Abies Nordmanniana creşte mai repede decât A. alba (pectinata). Astfel avem un exemplar de 30—40 ani, cu o înălţime de 15 m şi un diametru (la 1,30 m) de 26 cm. Se pretează mai bine la cultura la altitudini inferioare decât bradul nostru. Se desvoltă bine în boschete cu alte răşinoase mai ales cu P. Strobus, aşa cum a fost cultivat la Cotroceni.

Abies concolor Lindl. var. violacea. Un exemplar de 30—40 ani aflat în faţa serei, are o înălţime cam de 16 m. Această specie este foarte mult introdusă în cultură, fiind un arbore ornamental prin coloraţie şi mărimea excepţională a acelor sale. Este o specie rustică; în tinereţe arată o creştere rapidă, apoi rămâne în urma speciei precedente. In Bucureşti se află plantat în numeroase grădini particulare.

Abies cilicica. Brad din Asia Mică introdus ca arbore ornamental. La Cotroceni merge destul de bine atingând la 20—30 ani 8—10 m înălţime şi 15—18 cm în diametru (la 1,30 m).

Abies Fraseri. Arbore de mărimea III din Munţii Al-

leghany, care se confundă la caractere cu balsamea. Este o specie, care merge în climatul nostru; exemplarul dela Cotroceni are o vârstă de 30—35 ani, în diametru 18—20 cm şi o înălţime de 12—13 m. Este o specie cu longevitate redusă.

Abies cephalonica. Acest brad din Grecia nu merge bine ; cere un climat mai cald. Un exemplar de 35—40 ani abia atinge 4—6 m ; acest rezultat se poate datori faptului că exemplarul din grădină a fost menţinut izolat; în boschete, apărat de insolaţie, poate ar da rezultate bune. Suferă de gerurile târzii, dând lujerul de timpuriu.

Abies brachyphylla merge rău, uscându-se dela vârf. Exemplarul din grădină de circa 30 ani are 10—12 m înălţime şi un diametru la 1,30 de 13 cm.

Abies grandis. Specie din America de Nord, confundată deseori cu alte specii. In două zeci de ani atinge 5 m şi un diametru de 8 cm; după această vârstă creşterea sa devine rapidă, căci un alt exemplar de 35—40 ani are o înălţime de 15 m şi un diametru de 20 cm.

Pinus austriaca. Cultura acestei specii este practicată în câmpia Munteniei pe o scară foarte întinsă cu mare succes ; la Cotroceni exemplarele sunt de 40—50 şi ating înălţimi de 20 m şi un diametru de 30—35 cm. Arborii îşi păstrează până la această vârstă portul piramidal. Crescuţi în libertate desvoltă o coroană foarte mare ; astfel un arbore de dimensiunile date mai sus, poate avea o coroană în proecţiune orizontală de 40—50 mp.

Pinus silvestris. Rămâne, faţă de specia precedentă puţin în urmă cu creşterea, mai ales în grosime. Exemplarele dela Cotroceni sunt de 35—36 ani şi au înălţimi de 13—15 m; tulpina este puţin rectă şi se rupe uşor; în genere arată o coroană neregulată fiind supus ruperilor de vânt. In soluri compacte, foste agricole, este expus atacurilor de Trametes radiciperda; coroana sa mai devine neregulată şi datorită atacurilor de Myelophyllus pinipenda.

Pinus strobus este coniferul cel mai propriu pentru cultura la câmpie. Exemplarele de 40—50 ani ating până la 20—25 m. şi au diametre de circa 30 cm. Fructifică abundent, seminţele însă în majoritate sunt sterile. Cultivat în locuri prea uscate (de ex. la Brăneşti, 14 km. Est de Bucureşti) suferă de pe urma lui Cocus Strobi, care invadează tulpina ce pare a fi de sus şi până jos făinată.

Pinus cembra creşte foarte încet. Exemplare de 25—30

ani sunt de 8 m înălţime şi 13 cm în diametru, vârstă la care au început a fructifica. Cere adăpost lateral. Suferă de pe urma căldurei secetoase şi atmosferei uscate. Fruzele sale au o formă deosebită de a indivizilor din staţiunile înalte; acele sunt mai lungi, mai fine şi un colorit mai deschis.

Pinus montana uncinata îşi menţine forma sa de creştere în tufe joase. Dela suprafaţa solului pleacă mai multe tulpini, care abia se ridică până la 2,50 m; exemplarul dela Cotroceni are circa 35 ani şi se menţine foarte bine. La Brăneşti un exemplar similar ţinut sub acoperământul altor arbori, după circa 20 ani, s'a uscat.

Pinus leucodermis. Specie din sudul Peninsulei Balcanice arată o creştere mediocră. Un exemplar de 20 ani cu un diametru de 10—12 cm. (la 1,30 m) atinge abia 6 m înălţime.

Pinus Balfouriana suferă de Lophodermium, care îi cauzează o cădere a acelor. Un exemplar plantat în anul 1908 abia atinge circa 2 m.

Pinus ponderosa. Specie caracteristică prin coloraţia galbenă de toamnă a frunzişului său.

Merge destul de bine la câmp; exemplarul din grădina Cotroceni a fost rupt de la jumătatea tulpinei. El are o înălţime de 12—23 m şi un diametru de 20—22 cm.

Pinus parviflora. Un exemplar de 30 ani are un diametru de 7 cm (la 1,30 m), crescut izolat are un port frumos. In câmpie însă cultura sa nu e de recomandat.

Pseudotsuga taxifolia alături de Strobus este specia cu cea mai mare creştere mai ales în soluri reavăne, chiar la câmp. In grădina dela Cotroceni avem un exemplar de 40 ani cu înălţimea de 18 m şi un diametru de 22 cm. El nu s'a putut desvolta în condiţiuni normale fiind stânjenit de arborii vecini.

Tsuga canadensis. Deşi are o creştere înceată totuşi cultura sa se recomandă în boschete, unde se menţine bine la umbră. In grădina botanică a fost cultivat la lumină, din care cauză a rămas în urmă cu creşterea suferind de insolaţie. Un exemplar cultivat la 1906 abia a atins 2 m înălţime. La Brăneşti, însă unde a fost menţinut în boschet cu alte răşinoase, un exemplar de circa 25 ani atinge 6—7 m înălţime; diametrul rămâne însă redus. Alte exemplare din grădina Botanică în loc prielnic cultivate tot în 1906 cu adăpost lateral au înălţimi de 8—10 m.

Taxus baccata se poate desvolta atât la umbră cât şi la lumină. Exemplarele dela lumină arată o creştere mai mare ceeace se observă bine comparativ la doi indivizi nu prea depărtaţi, din care unul în vale la umbră, iar celălalt pe versant expus direct luminei. Astfel exemplarul dela lumină de 50 ani a ajuns o înălţime de 5 m şi o grosime de 32 cm.

Două exemplare frumoase cu port stufos aflăm la şoseaua Kiseleff la mormântul grădinarului Mayer, creatorul plantaţiunilor din aceste locuri, cari dau numeroase tulpini dela baza lor şi cari în totalitate se întind pe o suprafaţă de circa 150 mp.

Chamaecyparis Lawsoniană este, cu Biota orientalis, cel mai comun conifer din parcurile noastre. Exemplarele din grădina Cotroceni au 40 ani, înălţimea lor este de circa 6 m. iar în diametru rămân subţiri (8—10 cm.). Rareori desvoltă portul caracteristic; de cele mai multe ori prezintă vârful rupt şi mai multe tulpini.

Chamaecyparis pisifera. Poate fi cultivat, de preferinţă în loc deschis. Exemplare de 20 ani ajung până la 2—4 m, iar la 40 ani abia 5—6 m.

Thujopsis dolabrata. Această specie ornamentală cere pentru buna desvoltare un climat mai cald iarna decât al Câmpiei Munteniei. Astfel un exemplar introdus în anul 1905 a rămas în stare de tufă de 1 m înălţime; este de preferat să fie aşezat lângă ziduri bine luminate şi unde se acumulează căldură.

Biota orientalis. Rareori găsim în parcuri un exemplar intact netăiat de Biota, pentru ca să ne dăm seama de creşterea acestei specii şi portul său specific, cunoscut fiind că este întrebuinţată pentru gardurile vii. Exemplarele crescute la lumină arată o puternică desvoltare. Ele pot ajunge la 40—50 ani înălţimi de 9 m şi diametre de 20 cm la (1,30 m); dimensiuni excepţionale.

Thuja occidentalis este mai puţin cultivat decât specia precedentă deşi are un port mai ornamental şi frunziş mai bogat. Suportă mai bine umbrirea decât Biota şi frunzişul său se păstrează mai intact. Exemplarele de 40—50 ani au aceleaşi dimensiuni, ca şi cele de Biota (înălţimi până la 9 m şi diametre de 15—20 cm).

Ambele specii suferă mult de pe urma transplantărei, după care operaţie stagnează în creştere 4—5 ani.

Taxodium distichum. Exemplarele din această specie constituesc podoaba grădinei botanice. Vârsta celor mai bătrâne

exemplare este de 35 ani (plantaţia s'a făcut în 1900) şi arată un diametru de 63 cm şi o înălţime de 20—25 m. Indivizii dela marginea lacului au început a desvolta genunchi caracteristici din rădăcini, cari apar din solul mlăştinos ca nişte stalactite; aceşti genunchi ating 40 cm înălţime. Exemplarele plantate la 1910 mai departe de lac, arată o creştere înceată. Experienţa foarte reuşită din grădina Cotroceni şi din parcul Bibescu (Craiova), unde avem un mare număr de exemplare izolate sau în buchete în jurul lacului, ce arată o creştere extraordinară constituesc pentru cultura silvică documente de mare valoare. La marginea lacului se găsesc în fiecare an puieţi de Taxodium distichum, dar cari nu ajung să se desvolte [1]).

Juniperus communis. Prin îngrijire specială tulpina sa poate să devină dreaptă şi atunci indivizii dobândesc un port asemănător cu al speciilor de Thuja. La Brăneşti se regenerează natural prin intervenţiunea păsărilor. Puieţi de Juniperus s'au găsit în toată grădina dendrologică a Şcoalei de brigadieri, cari au origina în câteva tufe ce fructifică anual abundent. Suportă oarecare umbrire.

Juniperus nana îşi păstrează caracterul său pitic, fapt care ne arată ca şi cercetarea celorlalte din caracterele sale specifice, că este o specie bine fixată.

Juniperus sabina. Este cultivat la câmp cu destulă uşurinţă. Arată însă o mică putere de invaziune, tufele sale rămânând mici şi nu iau desvoltarea mare în suprafaţă caracteristică.

Juniperus virginiana. Exemplarele dela Cotroceni sunt de aproximativ 35—40 ani şi au o înălţime de 12—24 m şi o grosime a tulpinei de 12—14 cm. Arborele are un port piramidal. Anual suferă din cauza zăpezei, care îi rupe vârful. Fructifică foarte abundent. Deşi se desvoltă bine, totuşi câmpia nu este staţiunea sa optimă.

Larix europaea arată o longevitate redusă la câmpie; este una din esenţele, care s'a arătat la Cotroceni foarte sensibilă faţă de fum. Nu se desvoltă decât la lumină deplină; puieţii menţinuţi sub adăpost, se usucă chiar în cursul primului an în lunile Iulie, August. Exemplarele dela Cotroceni în vârste de 30—40 ani

1) Probabil că iarna le strică ghiaţa, deoarece în acest anotimp nivelul lacului este ridicat.

ating înălţimi de circa 11—12 m şi diametre de 15—25 cm, ceeace ne arată că această specie nu are o creştere optimă.

Cedrus deodara. Incercările făcute cu această specie au dat greş. In iernile geroase degeră cu totul, iar în cele cu geruri mijlocii degeră toate părţie aeriene, cari trec deasupra nivelului zăpezei.

Cupressus sempervirens. Această specie cultivată în mod comun în Banat şi care merge chiar în Oltenia (la Craiova, în parcul Bibescu) în Bucureşti nu rezistă.

Araucaria excelsa. In seră se găseşte un exemplar de circa 10 m înălţime; cultura acestei specii, o plantă de ghiveci, s'a extins foarte mult, din cauza portului său regulat şi ramurilor sale svelte.

Culturile de conifere din grădina dela Cotroceni sunt în cazuri de rezultate pozitive foarte instructive. Rezultatele negative nu sunt concludente, din cauza accidentelor neprevăzute, cari pot surveni exemplarelor unice din grădină între cari trebuesc trecute în primul rând vandalismul vizitatorilor. Atenţiunea noastră trebue să fie îndreptată asupra coniferelor provenind din ţinuturi cu climat asemănător ţărei noastre din America de Nord şi Asia orientală, precum şi asupra coniferelor provenind din Munţii regiunilor mediteraniene, din cari multe se dovedesc că pot suporta climatul secetos al câmpiei.

Ţinem să aducem mulţumirile noastre D-lui Director al Grădinei Botanice, D-l profesor M. Vlădescu, care a binevoit a ne autoriza a da la iveală această comun care şi căruia i se datoresc o bună parte din plantaţiunile de conifere din grădină.

Bibliografie:

Beissner-Fitschen. Handbuch der Nadelholzkunde. 1930.
Hickel. Dendrologie forestière. 1932.
Klein. Handbuch der Forstwissenschaft. Bd. III.

La culture des résineux dans le jardin botanique de Bucarest.

On décrit les résultats de la culture des résineux, pratiquée dans le jardin botanique de l'université, pendant les derniers 40 années.

L'endroit réservé à cette culture est un petit versant à l'exposition nordique et dans la proximité d'un bassin d'eau.

Ils se sont bien comportés:

Picea orientalis et pungens; Abies pinsapo, numidica, Nordmanniana, concolor, cilicica et Fraseri; Pinus austriaca, strobus, cembra et ponderosa; Pseudotsuga taxifolia; Tsuga canadensis; Chamaecyparis Lawsoniana et pisifera; Thuja occidentalis; Biota orientalis.

Une essence qui promet beaucoup pour la culture des terrains marécageux, est le Taxodium distichum.

Des résultats médiocres ont accusé :

Picea polita, falcata et ajanensis; Abies cephalonica, brachiphylla et grandis; Pinus leucodermis, Balfouriana et parviflora.

Quelques espèces spécialement résistent bien à la sécheresse, étant donné qu'elles provient des contrées plus chaudes que la plaine roumaine: Picea orientalis; Abies Nordmanniana, pinsapo, numidica et cilicica. Mais il y a d'autres, qui vivent dans les pays chaudes et qui ne peuvent pas supporter les rigueurs de notre climat; Pinus leucodermis et Thujopsis dolabrata.

Die Kultur der Nadelhölzer im botanischen Garten zu Bucureşti

Verfasser teilt die Resultate mit, welche mit der Kultur von Nadelhölzern vorgenommen im botanische Garten der Universität Bucureşti, im Zeitraum der letzten vierzig Jahre erzielt worden sind. Der für diese Kultur ausgewählte Platz fällt leicht gegen Norden ab und befindet sich in der Nähe eines künstlichen Teiches.

Folgende ausländische Arten haben gute Resultate gezeitig: Picea orientalis, urd pungens; Abies pinsapo, numidica, Nordmanniana, concolor, cilicica, und Fraseri; Pinus austriaca, strobus, cembra und ponderosa; Pseudotsuga taxifolia; Tsuga canadensis ; Chamaecyparis Lawsoniana und pisifera; Thuja occidentalis ; Biota orientalis.

Viel verspricht für die Kultur sumpfigen Geländes Taxodium distichum.

Mittelmässig verhielten sich : Picea polita, falcata und ajanensis; Abies cephalonica, brachiphylla und grandis ; Pinus leucodermis, Bolfouriana und parviflora.

Einige Arten, nämlich die, welche aus Gegenden stammen, die ein wärmeres Klima als die rumänische Ebene aufweisen, sind für Hitze wenig oder gar nicht empfindlich.

Hingegen giebt es andere, heimisch in wärmeren Ländern, welche unser rauhes Klima nicht ertragen können: Pinus leucodermis, Thujopsis dolabrata.

C R O N I C A

DELA O LUNA LA ALTA.

In cronica de luna trecută, publicată în coloanele acestei reviste, exprimându-ne satisfacţia, că opinia publică acordă din ce în ce mai multă atenţie problemelor pădureşti, terminam cu nădejdea că această solicitudine nu va fi numai trecătoare, ci continuă.

De data aceasta, avem mulţumirea să remarcăm, în special, două evenimente de mare importanţă în legătură cu propaganda în favoarea ideii forestiere.

Ziarul „Dimineaţa" ne pune la dispoziţie, la fiecare 2 săptămâni, o pagină, care să fie consacrată discutării problemelor silvice. Primele 2 pagini au apărut deja la 4 şi 18 Februarie cu articole semnate de D-nii V. P. Sasu, Ministrul Agriculturii, G. Ionescu-Sişeşti, fost ministru şi actualul director al Institutului de Cercetări agronomice, Cicero Gorciu, Secretar G-l al Ministerului, Horia Lazăr, T. Mândru, Andrei Boldescu, Tr. Ionescu-Heroiu, D. Sburlan, C. Chiriţă şi V. Sabău.

Tot aşa de importantă este şi pagina lunară ce ni s'a ocordat de cunoscuta şi mult apreciata revistă „Albina", care se editează sub auspiciile Fundaţiei culturale „Principele Carol", în vederea răspândirii culturii în straturile rurale din ţara noastră. Intr'unul din numerile din luna Ianuarie s'au publicat primele articole semnate de D-nii Tr. Ionescu-Heroiu, Ilie C. Demetrescu şi C. Chiriţă.

O altă publicaţie cu caracter de propagandă poate fi considerată şi „Calendarul silvicultorului şi al vânătorului" dat la iveală de D-nii Ing. St. Sprangate şi Conductorul F. N. Rădulescu, ambii dela Inspectoratul de Regim silvic din Bucureşti.

*

Ca un ecou al nenorocirilor ce cad pe capul oamenilor în urma distrugerii pădurilor trebue să privim şi foiletonul publicat în ziarul „Universul" de D-l Ioan Simionescu, profesor universitar, care scrie, cu melancolie, despre tristeţea văii Topolniţa de lângă T.-Severin, cu ape furioase în vremea ploilor şi aproape seacă în epoca de calm.

Din alt colţ al ţării, din Bărăgan, odată cu rapoartele asupra stării semănăturilor, se cer măsuri urgente pentru împădurirea acestei vaste câmpii „singura soluţie dela care se poate aştepta ameliorarea climatului".

*

Aproape neobservată a trecut conferința dela radio a D-lui Căpitan C. F. Niculescu, care în cadrul unor noțiuni de Sky, a amintit de calitățile superioare ale lemnului nostru de frasin (ușor și flexibil), întrecând pe acelea ale celor mai reputate lemne de hickory, provenite din 3 specii din America de Nord aparținând genului Carya (C. alba Nutt., C. sulcata Nutt., C. ovata Britton).

★

In treacăt amintim și conferințele Cercului de studii forestiere de pe lângă Societatea „Progresul silvic", care se găsește în anul acesta la al treilea ciclu. Au vorbit în Februarie D-nii C. Georgescu, Z. Przemețchi, M. Petcuț și C. Ivanovici, tratând despre: Asociații de plante lemnoase în țara noastră, Darwinismul în silvicultură, Pădurile poienite dintre Dunăre și Carpații Meridionali și Regimul juridic al obștiilor și composesoratelor de păduri. Cronicari speciali se vor ocupa de fiecare din aceste conferințe, cari atrag din an în an mai mulți ascultători.

Cronicar fidel al faptelor, nu-mi pot permite să trec însă peste cele cari par a fi dincolo de ceeace ne-ar fi pe plac. Să le vedem deci și pe acestea.

O chestiune care a avut mare răsunet în presa românească și care a culminat în ultimul timp prin comunicări în Parlament, este aceea a nouei așezări a administrării bunurilor forestiere grănicerești dela Bistrița-Năsăud. Grăniceri se agită și pun în linie de bătaie tot ce au mai ales, mai reprezentativ. Citindu-le protestele nu înțelegi ce mai vor. Au oroare de „Regna", au groază de Cooperativă, nu vor să audă de amândouă la un loc și s'au săturat de CAPS.

Lumea vrea însă cooperative, dar nu cu bunurile ei, ci cu ale statului, Și bietul stat trebue să dea. De curând s'a văzut silit să aducă plocon, în cinstea cooperației, care va să aducă fericirea pe pământ a țăranului român — fabrica dela Gilău-Cluj pusă pe picioare de Casa Pădurilor, împreună cu întreg masivul păduros, tot al Statului. De acum încolo acestea se vor exploata de o Cooperativă constituită din Moții din plasa Gilău. Par'că până acum se folosea în fabrică lucrători aduși din Munții Taurus. Bine înțeles că pe viitor, CAPS-ul nu va mai avea nici un amestec în această valorificare a bunurilor sale. Poate mai târziu să fie chemată să facă niscaiva împăduriri rămase în urma exploatărilor făcute nu de ea. Și până una alta, va trebui să-și îndrepte activitatea în alte masive — dacă or mai fi — să facă din nou fabrici, cari, când or fi în bună stare de funcționare, să se treacă altora.

Dar par'că cu aceasta s'a rezolvat problema și Moții nu se vor mai plânge? Ei vor continua să se agite cât lumea și pământul. Cunoscătorii și necunoscătorii se vor grăbi să dea soluții. In această privință nu sunt lipsite de interes și disputele ce se fac în jurul denumirei de „Moți". Mai zilele trecute, un cunoscător — bine înțeles — se grăbea să arate că nu pot fi considerați „Moți" decât acea cari se găsesc în plășile Baia de Arieș, Abrud, Zlatna, Arad, Avram Iancu, Călata și Gilău, excluzând pe cei din Huedin cari ar fi unguri „tătari", pe cei din Geoagiu lângă Mureș, pe cei din Turda sau din județele Arad și Bihor.

Dar nu toată lumea se arată a fi de acord cu autorul acestui raportaj din Curentul (13-II-1935). Iată că un deputat majoritar (N. Belu), făcând o comunicare la Cameră, arată lipsa de păsune a „Moților" din Banat. Bine înțeles

că alesul naţiunei a cerut Guvernului să le dea terenuri pentru păşune. De unde ? din pădurile domeniilor Reşiţa. Nu ne-ar surprinde să auzim în curând şi de „Moţii" din Nordul Basarabiei.

Alegerile — fie că sunt comunale, judeţene sau parlamentare — pun, în judeţele mai păduroase şi chestiunea pădurilor. Când avem de a face cu proprietatea statului, ceea ce interesează este păşunea în, sau din pădure; când însă este vorba de proprietatea particulară şi mai ales de aceea colectivă, atunci se pune chestiunea jafurilor şi a afacerilor veroase făcute cu bunurile comune „sub patronajul multor reprezentativi indivizi ai politicei locale". Acest spectacol poate fi ilustrat de un caz recent petrecut în judeţul Putna, cu ocazia alegerilor judeţene (Curentul 10. II. 935), unde partidele binefăcătoare îşi disputau popularitatea.

In grupa preocupărilor aleşilor naţiunii pentru problemele pădurii trebue să punem şi delictele silvice. La tribuna Camerii, un alt deputat majoritar (Dr. Hasnaş), a făcut o comunicare prin care cerea nici mai mult nici mai puţin decât iertarea pur şi simplu a delictelor silvice. De pe banca ministerială i s'a răspuns însă — şi aceasta onorează pe D-l Valeriu Pop, noul titular al Justiţiei — că guvernul se gândeşte la soluţionarea acestei probleme, dar nu poate fi vorba de o iertare, căci în cazul acesta s'ar ajunge la distrugerea pădurilor. In acest sens Guvernul va aduce în curând în desbaterea Corpurilor legiuitoare un proiect de lege pentru transformarea tuturor amenzilor silvice în zile de prestaţie, care să fie folosite pentru lucrări de pepiniere şi reîmpăduriri.

*

O chestie în jurul căreia s'au mai potolit discuţiunile, dar care va rămâne continuu pe tapet, este aceea a islazurilor comunale. După vâlva produsă de trecerea lor în administraţia Ministerului de interne, s'a instituit o comisie care să studieze şi să facă propuneri în legătură cu înfiinţarea eforiilor de păşune, instituţie care va duce la stârpirea buruienilor, la repararea racilelor terenului şi la plata anuităţilor, asigurându-i în acelaş timp bietului „Joian" iarbă din abundenţă.

Sperăm că, comisia din care face parte şi un silvicultor, în propunerile sale nu va confunda bunurile (golurile) statului, cu acelea ale comunelor şi că se va mărgini să dea soluţii numai pentru cele comunale şi comune.

Dacă păşunile nu au mers cum trebue până acum este pentru motivul că pe anumite suprafeţe afectate ca atare nu s'a ridicat materialul lemnos. Dar lucrurile la noi se aranjează bine. Un proect de lege va aduce, în fine, îndreptare. Intr'un termen prevăzut, proprietarii pădurilor expropriate sunt obligaţi să taie şi să ridice materialul lemnos; în caz contrar, comunele împroprietărite devin, stăpâne şi pe lemn. Este situaţia care convine, cred, mai mult şi în urma căreia se va putea cu adevărat spune că „numeroase comune vor intra în posesia unor însemnate întinderi de islaz („Viitorul" 19. I. 935).

Am fi însă prea pârtinitori dacă am vedea în acţiunile celor ce conduc destinele acestei ţări, numai preocupări de a da. In celaş timp cu acţiunea de distrugere a pădurilor — că aceasta se face prin delicte, păşunat sau exploatări — mai vin din când în când şi măsuri inspirate din grija de conservarea lor.

Astfel menționăm proectul de lege privitor la regimul pădurilor necesare apărării naționale, care vor fi tratate pe viitor ca păduri de protecție.

Apoi, măsurile luate atât de Ministerul de Agricultură, cât și de cel al Internelor, pe de o parte pentru împiedicarea tăierii nucilor și interzicerea exportului lemnului de nuc, iar pe de alta de replantarea lor. In acest scop se pun la cale lucrări de plantare în regiunea fostului câmp de luptă dela Oituz și Mărășești.

Ca o măsură de justă folosință trebue considerat și jurnalul Consiliului de Miniștri care reglementează folosința lemnelor rezultate din exploatarea pădurilor date, pe baza dispozițiunilor din legea agrară, Mitropoliilor și Episcopiilor. Era în folosința de până azi a acestor păduri ceva nelămurit, care prin proect se pune la punct.

Și fiindcă veni vorba de parlament, în altă ordine de idei, să notăm că s'a mai depus un proect de lege privind modificarea dispozițiunilor art. 6 al. 5 și 6 din legea învățământului silvic, prin care — dacă nu greșim — este vorba să se ia dreptul de reducerea serviciului militar absolvenților Școalelor de brigadieri silvici.

*

In vremurile acestea de profunde frământări, când partidele politice caută să-și adopte programele la realitățile de azi, se cade să reținem puțin atențiunea și asupra lucrărilor Comitetului executiv al partidului Național-Țărănesc, care și-a încheiat de curând lucrările pentru modificarea programului partidului.

In partea care se referă la păduri, proiectul de program prevede „că se vor „administra după principiile stabilite prin lege pentru înființarea regiei Casei „Pădurilor și în cadrul programului general de administrare a avuției Statului. „In acest scop, urmează să se elaboreze codul apelor și codul pădurilor.

„In materie de politică forestieră urmează să stabilească un regim uniform „pentru toate pădurile. Pentru aceasta va trebui să se facă o ajustare a codului „silvic prevăzându-se măsurile pentru conservarea și progresul pădurilor. Separat „de aceasta «politica lemnului» va urmări mărirea producției, mărirea rentei „pădurilor prin concentrarea producției, organizarea exploatării, comerțului, prin „valorificarea produselor în comun, și organizarea cooperației de muncă în pădure.

„In fine se gândește și la revizuirea învățământului silvic, urmând să se așeze pe alte baze". (Universul 3. II. 935).

In vâltoarea acestor preocupări de ordin general și în fierberea provocată de necesitatea simplificării aparatului de Stat și a economiilor bugetare, lumea se agită pe chestiunea salarizării. Astfel, în timp ce inginerii de la Căile ferate duc o luptă cruntă — susținuți și de AGIR — pentru o mai bună „încadrare", ceilalți ingineri dela Ministerul Lucrărilor Publice, la rândul lor, s'au întrunit pentru a discuta problema armonizării salariilor membrilor corpului technic, corp din care până acum, nu fac parte și inginerii silvici, deși sunt produsul aceleași școli. La această întrunire s'a făcut constatarea că salariile inginerilor din Corpul technic reprezintă azi abia 40% din cele din 1914, pe când cele ale altor corpuri de salariați publici variază între 70—80% din salariile dinaintea de războiu. S'a mai făcut apoi constatarea că în același departament sunt ingineri, în acelaș grad, îndeplinind aceleași funcțiuni, cari au salarii diferite.

*

Faţă de această stare de lucruri, inginerii au hotărît să facă demersurile necesare pentru repararea inechităţilor printr'o salarizare dreaptă şi raţională.

Va fi încercat oare cineva cu această ocazie să facă socoteala şi să vadă cu cât este salarizat mai puţin inginerul silvic sub nivelul celui mai mic salariu al inginerilor din Corpul technic? A fi foarte interesant de ştiut. Poate atunci ne-om hotărî şi noi să ne mişcăm. Numai să nu fie prea târziu.

*

Chestiunile cinegetice n'au fost nici ele lipsite dela ordinea zilei.

Pentru „luna" Bucureştilor ni se promite o expoziţie internaţională de vânătoare. Ceva mai mult, lucrările de pregătire chiar ar fi început. Cu această ocazie se anunţă participarea a numeroşi străini, amatori ai vânatului bogat din ţara noastră. De aceea se fac pregătiri să se expună tot ce avem mai bun.

Serviciul vânătoarei va profita deci de această ocazie căutată pentru ca să-şi mascheze, printr'o dibace lovitură, neputinţa organizării vânătoarei la noi.

Dar dacă în chestiuni de ocrotirea vânatului nu face nimic, ştie totuşi să-şi îndrepte activitatea spre un domeniu care este al altora. A mai înfiinţat un al treilea „ocol silvic model" de vânătoare numit „Chişinău-Arad". De acest ocol vor aparţine următoarele păduri pendinte de Ocolul Ciala: Someş, Şintea, Adea, Holumbur, Lunca şi Socodor. In plus i se mai adaugă toate remizele ce au aparţinut în trecut domeniilor fostului Arhiduce Iosef — azi proprietatea Statului. De asemenea va mai stăpâni şi toate terenurile proprietatea Statului ce au aparţinut în trecut acelorasi domenii, precum şi acelea din cuprinsul şi jurul pădurii Socodor.

Cu conducerea acestui ocol a fost însărcinat D-l Ing. Sabin Pele, dela Ocolul silvic Dorogoş. Administraţia vânătorească însă este încredinţată D-lui Eugen Ciorogariu, Inspectorul de vânătoare al Ardealului. Dar n'am terminat. Intreaga administraţie (deci şi cea silvică) este subordonată marei competenţe în materie silvică: Serviciul Vânătoarei. In fine, controlul, aplicarea regulamentului şi legilor silvice au fost acordate Direcţiei silvice Arad. (Curentul 15. II. 935). Ce de complicaţiuni pentru o chestiune care în realitate ar putea să fie foarte simplă!

Pentru a termina, ţinem să adăugăm câteva cuvinte despre conferinţa dela Radio (16. II. 935) a D-lui Bădăuţă despre: „O vânătoare regală", cu care ocazie D-sa a căutat să arate „sensul şi câteva aspecte ale vânătorilor regale".

A. Haralamb

*

* *

1) **Regimul exportului de lemnărie.** Din consideraţiuni în legătură cu asigurarea unei balanţe comerciale active şi din necesitatea de a se obţine devize în volum suficient pentru acoperirea cuponului datoriilor externe şi pentru plata importului de mărfuri, s'a instituit pe ziua de 15 Noembrie 1934, un nou regim al comerţului exterior.

Prin acest regim, mărfurile ce se exportă din România au fost împărţite în două categorii:

categoria I: petrol, cereale şi lemn
categoria II: toate celelalte produse.

Deosebirea esenţială de tratament dintre produsele din categoria I şi din categoria II constă în faptul că devizele rezultate din exportul petrolului, cerealelor şi lemnului sunt manipulate în totalitatea lor de B. N. R., pe când la celelalte mărfuri, exportatorii pot dispune de anumite cote sub formă de certificate de import pe care le pot negocia.

In ce priveşte lemnul, relevăm faptul că firmele exportatoare beneficiază de prime de export, care variază după debuşeuri şi după cum exportul se face în clearing sau în compensaţie, cu condiţia însă ca marfa erportată — adică cheresteaua — să fie sortată şi vândută cu respectarea normelor şi tarifului de preţuri minimale stabilite. In acest scop funcţionează la Galaţi, Constanţa şi Cernăuţi câte o comisie de control, compusă din exportatori desemnaţi de Asociaţia Industriilor Forestiere din Bucureşti.

*

Comerţul exterior al României în 1934 prezintă — după cifrele preliminare publicate recent — următorul aspect:

Import	Volum, tone	Valoare, Mii lei
1934	635.873	13.095.971
1933	466.962	11.741.850
Export		
1934	8.852.306	13.612.988
1933	8.777.730	14.170.828

*

Exportul de lemn al României în 1934, pe unsprezece luni, a fost de 776.145 tone în valoare de 1.281.784.000 lei, faţă de 559.479 tone şi 875.766.000 lei în 1933, aceiaş perioadă.

*

Impozite şi taxe. Comisia de apel de pe lângă Casa Centrală a Asigurărilor Sociale a stabilit jurisprudenţa că pentru cărăuşii cari fac transporturi în pădure nu se vor percepe taxele de asigurare.

*

Din „Raportul Consiliului de Ad-ţie al B. N. R.". In interesantul raport prezentat de conducerea B. N. R. adunării generale a acţionarilor din 17 Februarie c., găsim în partea care vorbeşte despre „Comerţul exterior" următorul pasagiu:

„E demn de relevat însă, că exportul de cereale deşi a scăzut cu 847.000 tone, volumul total al exportaţiunilor nu a scăzut decât cu 22.000 tone, graţie exportului de petrol şi lemn, care a crescut în mod simţitor.

Se învederează încă odată pe această cale efortul considerabil pe care l-a prestat economia naţională, pentru ca, în ciuda vitregiei împrejurărilor economice, să îndeplinească punctual obligaţiunile sale exterioare".

*

Procesul dintre Fondul Religionar din Bucovina şi Wiener Bankverein. Fondul Religionar din Bucovina a contractat acum doui ani un împrumut de 30.000.000 lei dela Wiener Bankverein din Viena.

Intre timp votându-se legea conversiunii datoriilor, conducerea Fondului Religionar a adresat o cerere Tribunalului Cernăuţi prin care solicită beneficiul legii. Judecarea acestei cereri se va face în cursul lunei Februarie 1935.

G. I. I.

OFENSIVA ŞI RENAŞTEREA FORESTIERĂ IN AMERICA

Preşedintele Statelor Unite, D. Roosevelt, a lansat de curând un nou mesaj reformator, — adresat şi Congresului, conţinând proectele referitoare la opera politică şi socială, ce urmează a se realiza. Reforme salutare inspirate din o concepţie cu totul nouă în ce priveşte problema şomajului, — nicăiri mai acută decât în America ; se preconizează : părăsirea regimului actual care prevede ajutoare pentru şomeri şi înlocuirea sa printr'un vast plan de lucrări publice, cari vor pune la îndemâna muncitorilor posibilităţi de a fi angajaţi.

Se urmăreşte o nouă ordine pentru securitatea socială, o reală operă de construcţie, în limitele unui credit sănătos, activism şi altă etică a muncii şi caritătii !

E interesant pentru noi în deosebi a rezuma conţinutul acelui vast plan, — care prevede :

„suprimarea tuturor locuinţelor nesănătoase, electrificarea satelor (rurală), reîmpădurirea regiunilor defrişate, măsuri cari să prevină acţiunea devastatoare a torenţilor şi a secetelor, ameliorarea drumurilor şi construirea de noui şosele naţionale, ameliorarea terenurilor degradate, etc.".

Să se garanteze mijloacele de existenţă, asigurarea contra accidentelor, să se repare vechi inegalităţi sociale.

Guvernul va părăsi împărţirea ajutoarelor pentru şomeuri, sistemul acesta distrugând vitalitatea poporului.

— „Noi trebue să avem grijă, — spune d. Roosevelt, — nu numai de corpul, ci şi de respectul omului faţă de sine însuşi!".

Ing. Cezar Cristea

ECOURI DIN ALTE REVISTE.

Reproducem textual, cele apărute în Nr. 12/934 al Revistei „Lumea Nouă", sub semnătura D-lui Prof. Ing. M. Manoilescu, sub titlul sugestiv: „Şi pădurile".

Comentarul D-sale, asupra lucrării colegului Ing. silv. Dr. Ilie C. Demetrescu dela I. C. E. F., sprijinind cauza forestieră, ne măgulește în mod deosebit.

„Şi pădurile"...

Nu este bogăţie naţională şi nu este câmp de activitate productivă, care să nu fi fost pustiit de politicianism.

O constată aceasta nu numai gânditorii şi luptătorii pentru reforma Statului, dar şi specialiştii, care nu pun nici un fel de preocupare de ordin politic în cercetările lor.

O lucrare prezentată Congresului inginerilor dela Galaţi, de către d. Ing. Dr. Ilie C. Demetrescu, dela Institutul de cercetări şi experimentaţie forestieră, constată că economia forestieră a intrat într'o fază de înălţare, numai în Statele de astăzi, „a căror politică subordonează interesele individuale celor permanente ale naţiunii".

Şi autorul adaugă (sublinierile care urmează sunt ale sale).

„Liberalismul democrat, — aşa cum se practică mai ales în Statele tinere, — este un duşman al pădurii, a cărei fire numai o înaltă concepţie de solidaritate a generaţiilor succesive o poate înţelege".

In puţine cuvinte este strânsă aici o esenţială caracteristică a regiunilor democratice. Ele lucrează numai în perspectiva unei zile: ele nu sunt capabile să conceapă interesele permanente care depăşesc o generaţie; ele pun în consumaţie ceea ce trebue păstrat şi risipesc aceia ce ar trebui să constitue un patrimoniu etern.

Şi aceasta este tot atât de adevărat pentru patrimoniile morale, ca şi pentru cele materiale".

Ing. Cezar Cristea

Cercul de studii forestiere al inginerilor silvici

ASOCIAŢIUNI DE PLANTE LEMNOASE IN ŢARA NOASTRĂ

(Consideraţiuni geobotanice asupra tipurilor de păduri).

Conferinţă ţinută la Cercul de studii forestiere în ziua de 30 Ianuarie ora 17½ de D-l Dr. C. Georgescu.

Trebuie să mărturisim deschis, dela început, că această conferinţă a d-lui Dr. Georgescu ne-a făcut cunoscut încă un spirit de cercetător preocupat de problema vastă şi de tânără apariţie la noi, a tipurilor de asociaţiuni sau a tipurilor de păduri şi arborete, pentru cazul mai restrâns ce ne interesează pe noi silvicultorii.

Am zis mai sus, «încă un spirit de cercetător» cu gândul că o săptămână mai înainte, un alt conferenţiar, d-l Dr. Chiriţă s'a ocupat de aceiaşi problemă, cu deosebirea că d-sa a căutat să înfăţişeze latura problemei referitoare la solurile acestor tipuri de păduri.

Sunt mai mult decât îmbucurătoare preocupările acestea de a aduce o clasificare, un criteriu de studiu pentru identificarea tipurilor, fie deocamdată chiar în mod mai general. Ulterior se vor putea extinde cercetările până la cele mai mici detalii.

Este bine că s'a adus în discuţie publică problema tipurilor de arborete din două motive: Celor cu ocupaţiuni mai îndepărtate de asemenea probleme, li se oferă ocaziunea să ia cunoştinţă de stadiul, în care se găsesc la noi cercetările în acest domeniu. Al doilea, în cazul de faţă, problema aflându-se la început de tot se pot face schimburi de vederi ce vor putea fi folosite mai târziu. Ba chiar mai mult, vastitatea şi importanţa problemei ar cere ca acest schimb de păreri să se continue, folosindu-se chiar calea scrisului. Numai astfel se va ajunge la o completă elucidare a părţilor dificile ale problemei. Riscurile materiale şi de timp ar fi prea mari dacă s'ar porni la studiu cu criterii falşe.

Incepând conferinţa, d-l Dr. Georgescu ne declară că este contra împărţirei pădurilor în zone. Zona nu trebuie luată decât cu un schelet în care se grupează ca într'un mozaic pădurile. Zonele au defectul că în unele părţi se amestecă, încât nu se mai poate spune cu ce zonă avem de-aface; asemenea amestecuri se întâlnesc în Dobrogea şi în Banat.

Este nevoie să alegem unităţi mai mici care să deosebească ori ce diferenţă în compoziţia locală a unei păduri. D-sa şi-a propus ca unitate pădurea,

având ca subunitate consociaţiunea, echivalentă ca tipul de arboret şi ca cea mai mică subunitate faciesul, determinat întotdeauna de schimbările terenului.

Corespunzător termenului de pădure d-l Georgescu situiază tuferişul ca constituind o categorie de acelaş grad asociativ ca pădurea.

In stabilirea asociaţiunilor s'a ţinut seamă numai de vegetaţia lemnoasă.

Conform acestor criterii, conferenţiarul porneşte dela golul alpin spre câmpie ca să identifice asociaţiunile ce se întâlnesc în această ordine.

Asociaţiunea lemnoasă cea mai sus situată este tuferişul alpin compus din Juniperus communis curat sau din J. communis şi J. nana, în amestec cu Pinus montana. Tuferişul mai poate fi compus din Alnus viridis curat sau în amestec cu J. communis şi Pinus montana, la care s'ar mai adăuga specii de Vaccinium şi Arctastaphylos.

Coborând mai jos întâlnim pădurile alpine din care cea mai importantă este pădurea de Pinus cembra cu Pinus montana, ocupând suprafeţe mici, amestecându-se uneori cu tuferişurile alpine.

Trecând la pădurile propriu zise avem pădurea de molift vecină pădurilor alpine şi tuferişelor. Pădurea de molift poate fi numai din molift curat sau în amestec. Intre pădurile de molift în amestec deosebim: molift cu Juniperus, molift cu Juniperus şi Pinus cembra, molift cu larice şi P. cembra, molift cu larice.

Sub pădurile de molift sunt situate pădurile de conifere în amestec cu foioase. Aşa avem: pădurea de molift cu fag, pădurea de molift cu fag şi brad, pădurea de brad cu fag; aci s'ar mai adăuga pădurea curată de brad, care mai rar se întinde pe suprafeţe prea mari.

Intinsă pe supafeţe mari, ocupând uneori regiuni întregi, este pădurea de fag. Ea poate fi compusă numai din fag curat, cum se întâlneşte în multe părţi ale ţării, sau în amestec cu alte foioase, formând tipuri deosibite, cum sunt: pădurea de fag cu gorun şi tipul fag, gorun şi foarte puţin tei, plop tremurător şi mesteacăn.

Vecin pădurii de fag se situiază tipul pădurii de deal: pădurea de gorun curat. Aci se află şi tipul şleaul de deal, cu subdiviziunile cero-şleaul de deal, şleaul de deal fără predominanţa carpenului şi şleaul de deal cu predominanţa carpenului.

Ceroşleaul s'ar divide într'o serie de subtipuri, cum urmează: tip de dealuri joase, tip cu fag, tip bănăţean cu Corylus colurna, Carpinus duinensis şi Clematis vitalba banatica, tipul Deliorman, şi tipul de tranziţie la quercet fără teiu.

La câmpie în vechea zonă a stejarului se deosebesc: ceroşleaul de câmp, şleaul cu cer şi gârniţă, din care s'a identificat a) ceroşleaul de Vlăsia, b) ceroşleaul de Brăneşti, caracterizat prin sărăcia în carpen şi 'n speciile diseminate, abundenţa teiului.

Trecând la şleaul de câmp, d-l Georgescu deosebeşte: ceroşleaul meriteranian care poate fi cu carpen şi cu mai puţin carpen, tipul de şleau cu cer şi gârniţă, zis şi tip de Europa centrală; are 4 subtipuri.

Un tip de pădure care se află spaţial între aceste tipuri ale şleaului: pădurea de stejar de terasă (după d-l Petcuţ) cu trei subtipuri.

La asociaţiunile stejarului amintite, se mai adaugă încă o serie de tipuri cum ar fi tipul dela limita stepei, la care se mai adaugă Q. pubescens, Prunus

fructicosus, Amygdalus nana, tipul dobrogean, tipul bănățean cu cele 2 variante a) de calcar sau b) de roci silicioase.

Când se va începe studiul amănunțit al acestor asociațiuni va fi nevoie să se găsească și plantele ierboase care le întovărășesc și'n ce măsură le-ar putea caracteriza.

La discuție a luat parte d-l M. Petcuț, d-l Chiriță și d-l prof. M. Drăcea.

La sfârșitul discuției d-l subsecretar de Stat Cancicov comunică că a decis ca Ocolul Ciala (Jud. Arad) să se numească Ocolul silvic Iuliu Moldovan, în onoarea d-lui Moldovanu născut în această comună.

Anton V. Rădulescu

DARWINISMUL IN SILVICULTURĂ

Conferința D-lui Ing. **Z. A. Przemețchii**, ținută la 6 Februarie

Silvicultura ca știință a contribuit mult la desvoltarea biologiei și fitosociologiei, ocupând pe drept locul meritat în cadrul atâtor Științe fundamentale.

Silvicultura ca artă este bazată pe legile formulate de marele naturalist C. Darwin „lupta pentru existența și selecțiunea naturală", deci darwinismul și silvicultura sunt în foarte strânsă legătură. Nicăiri în natură aceste legi nu se manifestă atât de evident, ca în pădure. Faptul măgulitor pentru noi silvicii, este că un silvicultor, scoțianul Patric Mathew, este precursorul acestei teorii, deoarece dânsul înainte de genialul Darwin, a arătat existența legii de selecție naturală.

Silvicultura, exploatând fenomenul luptei de existență, a atribuit până în ultimul timp prea puțină atenție legei selecțiunii naturale, — ocupându-se numai cu organismele sociale: arborete și a neglijat studiul individual al membrilor componenți a asociațiunilor.

In studiul esențelor, Silvicultura operează cu „Linneone" (după Linné, — sprijinit pe rase, — care nu sunt unitățile sistematice simple.

In acelaș timp, s'a constatat la speciile forestiere, existența mai multor rase, — care diferă între ele prin: ecologia, producția și tehnologia lemnului, având și arealul lor propriu.

Pe de altă parte, selecțiunea, naturalizarea și hibridizarea dau rezultate pozitive, arătând posibilitatea ameliorării calităților și la arbori forestieri.

Viața contemporană pretinde intensificareea producției și perfecționarea calităților tehnice a lemnului, aflat în concurență vitală cu produse tot mai multe, — trebuind să răspundă unei serii largi de multiple calități, — după întrebuințări, fortificând totodată și prin rentabilitatea sa, dreptul economiei forestiere — în producția și economia generală.

In aceste condițiuni se impune problema selecției, hibridizării și naturalizarea esențelor forestiere, studiul aprofundat al indivizilor-tip și raselor, precum și determinarea arealelor (ariei lor de vegetație).

La discuţii au mai luat parte D-nii colegii: Dr. C. Georgescu, Dr. Grig. Eliescu şi Prof. Dr. M. Drăcea, care a sintetizat totul, trasând concluziile generale şi directivele de viitor.

Ing. Cezar Cristea

PĂDURILE POIENITE DINTRE DUNĂRE ŞI CARPAŢII DE MIAZĂZI

Conferinţă ţinută în ziua de 13 Febr. 1935 de D-l Ing. **M. Petcuţ**

In introducere conferenţiarul arată cum acţiunea combinată a temperaturii şi umidităţii face ca vegetaţia să ia diferite aspecte: pustiul, pădurea, vegetaţia alpină şi zăpezile (gheţurile perpetui).

Trecerile dela fiecare din aceste formaţiuni la cele următoare nu se fac în mod brusc ci prin fâşii intermediare cu caractere comune formaţiunilor vecine.

Intre aceste fâşii intermediare o deosebită importanţă prezintă fâşia care face trecerea între pădure şi stepă.

Obiectul conferinţei îl constitue formaţiunile aşezate între pădurea şi stepa dintre Dunăre şi Carpaţii de miazăzi: p ă d u r i l e p o i e n i t e, b r a n i ş t e l e s a u d u m b r ă v i l e.

Aspectul şi caracterul pădurilor poienite. In general, fâşia pădurilor poienite se caracterizează printr'o umiditate care întrece nevoile vegetaţiei de stepă dar nu poate satisface pe acelea ale pădurii. Pădurea apare totdeauna în tovărăşia vegetaţiei de stepă acolo unde umiditatea e mai abundentă (depresiuni şi şesuri). Arborii pioni sunt grupaţi în p â l c u r i — destul de rari ca să poată domina vegetaţia ierburilor de stepă şi mărăcinişurilor. In cuprinsul unui pâlc arborii nu sunt răspândiţi uniform ci asociaţi în mici f a m i l i i. D-l Prof. Enculescu, numeşte aceste păduri, a n t e s t e p ă s a u s t e p a c u p ă d u r i.

Limitele acestor formaţiuni. După D-l Prof. Enculescu, în Oltenia şi Muntenia şi la Nord, această fâşie este limitată de linia: Amara (Mehedinţi), Nord-Segarcea (Dolj), Nord Caracal, prelungirea câmpurilor Găvanu şi Burdea, Vedea, Alexandria, Bucureşti, Brăneşti, Fierbinţi, Nord Ploeşti, şi limita dealurilor până la Focşani. La Nord de această limită D-l Enculescu mai stabileşte două insule: prima la Târgovişte iar a doua în jurul staţiei Costeşti. La Sud limita braniştilor urmăreşte Dunărea până la Cetate şi apoi uneşte punctele: Alexandria, Oltenita, Mănăstirea, Nord Mizil, Buzău şi Râmnicul Sărat.

Morosow şi Kruedener (Rusia) denumesc pâlcuri de a n t e s t e p ă pâlcurile din depresiuni iar s t e p a c u p ă d u r i pâlcurile de pe şesurile vecine care alternează cu fâşiile de vegetaţie ierbacee. Această clasare e justificată nu numai de aşezarea deosebită faţă de relief dar şi de diferenţele de aspect pe care le prezintă aceste formaţiuni: în antestepă pâlcurile de pădure apar ca oaze izolate, arborii din pâlcuri sunt grupaţi în familii şi pădurea are o formă fizică poienită, pe când în s t e p a c u p ă d u r i pâlcurile se încolonează în fâşii cari au ţinut sau ţin legătura cu zona de păduri, gruparea în familii e foarte puţin pronunţată şi arboretele sunt mai strânse şi cu specii cari cer mai multă umiditate.

Dar, în antestepă şi stepa cu păduri, şi factorii naturali sunt deosebiţi. Depresiunile stepei datoresc aşezarea vegetaţiei lemnoase umidităţii rezultată din topirea zăpezii îngrămădite de vânturi iar în cuprinsul stepei cu păduri solul este mai spălat ca în antestepă.

Sprijinit pe concepţiile autorilor ruşi — pe care le consideră a fi cele mai juste — şi bazat pe cercetările personale de teren, conferenţiarul conchide că:

Stepa cu păduri rămâne cuprinsă — cu anume modificări — în limitele trasate de D-l Prof. Enculescu pentru ceea ce D-sa numeşte stepa cu păduri sau antestepă.

Antestepa — aşa cum au definit-o autorii ruşi — constitue o formaţiune aparte care ocupă trei prelungiri: una în sudul câmpiei Teleorman şi celelalte două în Bărăganul Ialomiţei şi Buzăului.

Insă limita interioară a acestei formaţiuni — aşa cum a trasat-o D-l Prof. Enculescu — e ridicată prea sus. Pădurile dinspre această limită a stepei cu păduri, în adevăr, sunt rărite, dar acest fapt nu se datoreşte unei umidităţi la limită. Aceste păduri aparţin unui tip aparte care se poate întâlni în plină zonă forestieră şi este datorit tratamentului greşit care a dus la rărirea arboretelor şi inerbării solurilor lor.

Conferenţiarul coboară limita interioară a stepei cu păduri la linia care uneşte punctele: Segarcea, Caracal, Roşiori de Vede, păd. Mihai Bravu, Bucureşti, Fierbinţi, Sud Mizil, Buzău, R. Sărat.

Măsura în care factorii naturali şi omul au contribuit la naşterea acestor formaţiuni. Conferenţiarul consacră un capitol foarte documentat faptului dacă fizionomia pădurilor între aceste limite se datoreşte numai factorilor naturali, sau şi factorului antropeic.

Bazat pe cercetările autorilor ruşi referitoare la limita pădurilor închise de stejar către stepa caldă, la raportul dintre precipitaţie şi evaporaţie din stepa şi zona forestieră a Rusiei europene precum şi pe observaţiile de la noi din ţară — conferenţiarul deduce că la noi pădurile închise se pot coborî până la 500 mm de precipitaţiuni.

Exemplele aduse de conferenţiar dovedesc că limita nordică a pădurilor trasată după fizionomia lor nu rezultă din jocul forţelor naturale ci şi din influenţa omului, aşa că această limită — în cazul special al regiunei dintre Dunăre şi Carpaţii de Miazăzi, — trebue căutată chiar sub 500 mm de precipitaţiuni.

Dintre exemple citâm: arborete în stare de masiv alături de arborete poienite deşi constituite din aceleaşi specii şi au acelaş sol (pădurile Pusnicul şi Cernica, Segarcea şi cele vecine); arborete poienite cari după ce au fost puse în condiţiuni normale de exploatare s'au închis (Ghimpaţi-Vlaşca) şi Brataşanca-Ilfov).

Poienirea pădurilor cuprinse între aceste linii se explică prin practicarea abuzivă a păşunatului şi a exploatărilor în crâng. Sistarea acestor practici ar salva aceste păduri.

Limita exterioară a stepei cu păduri şi antestepei. După Mayr condiţia de existenţă a vegetaţiei lemnoase este min. 100 mm prcipitaţiuni în lunile de vegetaţie (Mai, Iunie, Iulie şi August) şi o umiditate atmosferică de 50%. Cercetătorii ruşi stabilesc un minimum de 400 mm de precipitaţiuni anuale.

In regiunea care face obiectul conferinţei, aceste elemente sunt depăşite. Institutul meteorologic român stabileşte limita superioară a precipitaţiunilor în zona noastră la cifra de 400 mm. Din aceste date rezultă că numai o suprafaţă mică din jurul oraşelor Brăila şi Galaţi se încadrează în stepa propriu zisă, iar restul aparţine formaţiunilor în care intră vegetaţia lemnoasă.

Pădurile poienite sau dumbrăvile nu sunt la fel în **antestepă** şi **stepa cu păduri**.

In antestepă arboretele sunt alcătuite din familii de arbori grupate în pâlcuri mari cari apar ca nişte insule în marea vegetaţie de ierburi. In Burnaz şi Bărăgan aceste păduri sunt alcătuite din stejar pedunculat şi foarte rare exemplare de păr şi măr. Ca arbuşti se întâlnesc vişinul şi migdalul sălbatec precum şi porumbarul. Creşterile sunt mulţumitoare iar fructificarea începe foarte de vreme. Solul depresiunilor în care se localizează aceste păduri este un cernoziom chocolat cu un slab început de degradare.

In stepa cu păduri conferenţiarul distinge următoarele tipuri de păduri poienite:

a) Pădurile poienite de stejar pedunculat de pe cernoziomul chocolat în curs de degradare. Aceste păduri sunt la fel cu cele din antestepă cu deosebirea că au ca arbuşti exemplare de Rhamnus, lemn câinesc, etc. Acest fapt e consecinţa unui stadiu mai înaintat de levigare şi degradare a solului.

b) Tipul arboretelor de stejar pedunculat în amestec cu stejarul pufos se întâlneşte în partea de Nord a Bărăganului şi la poalele dealurilor din Câmpia Râmnicului. Stejarul pufos se află în proeminenţele de sol. Această asociaţie şi solul pe care trăeşte s'a format într'un mediu de precipitaţiuni care variaza între 460—490 mm anual.

c) In partea de Sud a stepei cu păduri dintre Olt şi Jiu se întâlnesc în stepa cu păduri poienite de stejar pufos, exemplare rare de ulm, având ca arbuşti păducelul, lemnul câinesc şi salba râioasă.

Din bazinul Dâmboviţei până la Severin, suprafaţa cea mai mare a stepei cu păduri e ocupată de asociaţiile:

d) Păduri poienite alcătuite din amestec de stejar pufos, cer şi gârniţă;

e) Păduri poienite alcătuite din cer, gârniţă şi pedunculat.

Aceste ultime două asociaţii sunt mai evoluate şi trăiesc pe soluri brun roşcate degradate. Intre arbuşti primează păducelul, iar mai rar se întâlnesc scumpia şi Sorbus aucuparia.

Valoarea de producţie şi rostul pădurilor poienite în economia naţională. Analizând valoarea de producţie a pădurior poienite în situaţia pe care o prezintă azi, conferenţiarul constată că ele au o rentă anuală la ha. de circa 150.— lei. Reala producţie a acestor păduri, în cazul când ele s'ar pune în condiţiuni normale de vegetaţie şi exploatare, după calculele comparative făcute — s'ar cifra, în bani pe an şi pe hectar, la 1200.— lei.

Calea ce trebue urmată în conducera şi valorificarea acestor formaţiuni. Realizarea stării de masiv în aceste păduri nu este o imposibilitate. Conferenţiarul dă exemple de păduri poienite cari au permis o instalare naturală a semiţişului dacă au fost lăsate în pace.

Din datele pe care ni le oferă literatura şi din exemplele pe care ni le

dă ţara noastră se deduce că pentru cazurile când închiderea acestor păduri, pe cale naturală, nu e posibilă — mâna omului poate da rezultate sigure.

In lucrările de regenerare ce se vor întreprinde trebue să se ţină seamă de experienţa trecutului, rezultatele bune ale culturii agricole intermediare şi necesitatea de a pune fiecare specie la locul ei.

In această ordine de idei, conferenţiarul preconizează pentru golurile din arboretele amestecate regenerarea cu sămânţă din pâlcurile vecine.

Pentru arboretele pure, acolo unde regenerarea naturală întârzie, complectarea golurilor pe cale artificială trebue să se facă cu specia respectivă.

La acestea conferenţiarul mai adaugă o condiţiune: perioada de regenerare să fie socotită, începând cu 5 ani înainte de exploatare, aşa că în această epocă păşunatul trebue să fie interzis cu desăvârşire.

Conferinţa D-lui M. Petcuţ, prin natura subiectului, abundenţa materialului documentar şi concluziile de importanţă capitală pentru practica silviculturii noastre, a fost urmărită cu deosebit interes de participanţi.

Ing. A. Constantinescu-Fălciu

R E C E N Z I I

Jules Blache : *L'homme et la montagne.* 180 pag. Paris — 1934 — Iibrairie Gallimard.

In jurul profesorului Raoul Blanchard Directorul Institutului de geografie alpină dela Grenoble şi a vârstnicei reviste creiate de d-sa acum mai bine de 25 ani, se află un mănuchi bun de colaboratori, mai toţi elevi ai d-sale.

Printre aceştia, d-l Jules Blache, astăzi însărcinat de cursuri la Universitate din Grenoble, ca colaborator al d-lui Blanchard la catedra de Geografie, este unul dintre cei mai activi membri ai acelui institut. Bine cunoscut în lumea geografilor prin numeroasele sale studii publicate în Revista de Geografie Alpină de la Grenoble şi prin lucrarea sa „Les massifs de la Grande Chartreuse et du Vercors", d. J. Blanche s'a afirmat drept unul din cei mai competenţi în problemele muntelui.

De aceea noi socotim ca foarte fericită ideia de a se fi dat d-lui Blache însărcinarea să trateze un subiect de natura aceluia pe care-l indică titlul cărţii : Omul şi muntele.

O bună parte din cartea care formează obiectul acestor rânduri este consacrată lanţurilor alpine : Alpii şi ghirlandele muntoase de aceeaşi vârstă şi aceeaşi latitudine, cari se întind dela Atlantic la Himalaia, în Europa meridională, Africa de Nord, Asia Occidentală.

Dupăce ne face cunoştinţă cu peisajul alpin, autorul ne arată că omul a ştiut să rezolve după aceeaşi inspiraţie problemele muntelui, adică pe acelea cari le pun relieful accidentat şi climatul marilor altitudini, aceasta indiferent dacă s'a găsit în Munţii Mediteranei sau în Iran. D-sa ne arată apoi în ce constă această rezolvare, prezentându-ne caracterele vieţii de tip alpin. Este vorba mai întâiu de a s o c i e r e a vieţei pastorale cu muntele. O asociere activă, îmbrăcând forme originale, cari constau în practicarea migraţiunilor sezoniere: nomadism, transhumanţă, viaţă pastorală montană. Al doilea caracter este a d a p t a r e a vieţei agricole la munte. Este vorba de o adaptare dificilă, din cauza rigorilor climatului şi mai ales din cauza piedicilor puse de relieful accidentat. Toate acestea provoacă o împuţinare progresivă a mijloacelor de existenţă a oamenilor, începând de jos în sus. A treia caracteristică sunt r e m e d i i l e la care a recurs populaţia pentru a putea corija infirmităţile vieţei dela munte. Aceste remedii îmbracă o mare varietate de forme, toate însă relevând un acelaşi tip de lecuire.

Autorul cercetează apoi în detaliu toate aceste raporturi dintre om şi munte.

Mai întâiu d-sa se ocupă de transhumanţă, pe care o consideră că se află la origina vieţei pastorale, transhumanţa fiind rezultanta legilor naturii, cărora omul şi animalele ce-l hrănesc au trebuit

să se supună. Transhumanţa a provocat între munte şi câmpiile vecine, o asociaţie din cele mai strânse şi mai durabile. In timpul verii, munţii oferă hrană din abundenţă vitelor gonite din câmpiile vecine, arse de arşiţa soarelui. Iarna, din contra, vitele, gonite de rigorile muntelui, găsesc în câmpiile mediteraneene, cu climat dulce şi umed, iarbă fragedă şi hrănitoare.

In Occidentul Europei, progresele agriculturii au dus însă, progresiv, la restrângerea transhumanţei. In schimb Asia oferă şi azi imense teritorii migraţiunilor — fie că acestea se manifestă sub forma transhumanţei fie că este vorba de nomadinsm. Şi acolo însă se observă că nomadismul cedează transhumanţei; aceasta din urmă însă nu cedează agriculturii.

In ce priveşte adaptarea, agriculturii din munte la rigorile climatului, se poate observa de oricine cum, pe măsură ce înaintăm în altitudine, agricultura suferă din ce în ce mai mult ostilitatea climatului şi mai ales pe aceea a reliefului. Din această cauză reileful ne oferă o etajare atât a culturilor cât şi a populaţiei care locueşte la munte.

Pentru a remedia lipsurile acestei vieţi de insuficienţă dela munte, omul a fost silit să emigreze, fie că această emigrare s'a făcut numai pentru un sezon, fie că a trebuit să plece pentru mai mult timp sau pentru totdeauna. Cei ce rămân la munte îşi fac în vremea de slabă activitate diferite ocupaţii complimentare. In felul acesta a luat naştere acea mică industrie familială a orologeriei, a pietrelor preţioase, a osului, a lemnului, etc. Printre remediile de dată mai recentă se cade să amintim turismul. Acesta a adus, în anumite ţări şi regiuni, îndestularea. Viaţa de acolo a trebuit însă să sufere transformări profunde pentru ca să poată satisface exigenţele turiştilor.

Cu totul altfel se prezintă viaţa pastorală în munţii de alt tip decât cel alpin. In munţii nordici, ai Scandinaviei, nu mai aveam de a face cu o zonă alpină propriu zisă. Intre zona pădurii şi gheţurile eterne se întinde o zonă turboasă inaccesibilă, inutilizabilă. Din această cauză turmele de reni — mai mult domestici decât sălbateci — urmate de ciobanii lor, oscilează între zona păduroasă şi marginea mării. Aici migraţiunile pastorale sunt aproape inexistente. Deşi lumea se ocupă cu creşterea vitelor, acestea sunt ţinute mai tot timpul la grajd şi hrănite cu fân, recoltat cu multă greutate. Imensele lande şi turbiere, sunt aproape lipsite de oameni.

Dacă trecem în Orientul Asiei, situaţia este cu totul alta. In Munţii dintre India estică şi Japonia, ne găsim în faţa unui tip de viaţă cu totul original. Acolo există un divorţ complet între munte şi câmpia vecină. Există o civilizaţie aparte a muntelui şi alta a câmpiei. La câmp se întind orezării lucrate raţional, cu proprietate individuală. La munte găsim culturi nomade, cu tehnică rudimentară, mai puţin profitabile, cu populaţie rară şi proprietate colectivă. Intre cele 2 lumi este o barieră aproape de nepătruns. Deci 2 lumi suprapuse, neasociate, care se izgonesc, se urăsc.

Munţii înconjuraţi de deşerturi şi de stepe, cu aspect de adevărate arhipelaguri, prezintă alte caractere. Aici munţii sunt refugiul populaţiei gonite de imposibilitatea vieţei dela poalele lor. Munţii sunt deci adevărate refugii permanente.

America prezintă originalitate şi atunci când este vorba de viaţa omului la munte. Până a nu fi venit europenii, indigenii, deşi aveau preferinţă pentru munte, nu erau păstori. Pentru ei păşunea nu conta. Ca animale nu cunoşteau decât la-

ma şi câteva animale de casă. Toţi cultivau porumbul.

Cu venirea europenilor însă se introduce grâul, oaia, calul, boul, capra, porcul. Câmpia începe să fie cultivată. Muntele serveşte drept păşune complimentară. Munţii sunt deci cuceriţi de europeni ; viaţa pastorală care începe să se desfăşoare aici este deci de natură exotică. Indienii devin în curând crescători de vite prin excelenţă.

Viaţa pastorală americană prezintă însă originalitatea ei. Aici avem de a face cu o specializare. Regiuni întregi sunt afectate uneia şi aceleaşi culturi. Este ceea ce se tinde şi în Europa. America a anticipat deci Europa.

Ne pare rău că spaţiul nu ne permite să insistăm mai mult asupra celor cuprinse în această carte. D-l Blache şi-a verificat odată mai mult însuşirile d-sale de sintetizare. Scrisă într'un stil atrăgător, cartea răsplăteşte cu prisosinţă pe cititorul care consacră o parte din timp pentru lectura ei.

At. Haralamb

REVISTA REVISTELOR

ALLGEMEINE FORST- UND JAGD-ZEITUNG.

Prof. G. Baader.

Vergleichende Kiefern-Durchforstungsversuche.

Cercetări comparative asupra răriturilor în arborete de pin.

Continuarea şi sfârşitul unui studiu publicat în n-rul precedent al revistei. In această parte se tratează următoarele capitole:

— Importanţa economică a răriturilor.

— Proporţia claselor de arbori.

— Rezumat al rezultatelor.

Interesantă este constatarea că răriturile — în arborete de pin — nu arată vreo influenţă asupra volumului total al materialului lemnos.

Dr. Hering.

Theorie und Praxis der Waldbewertung.

Teoria şi practica valorificării pădurilor.

Autorul face o serie de observaţiuni critice asupra lucrării D-lui Dr. L. Hufnagl intitulată „Călăuza practică pentru calculul valorii pădurilor" (Praktischer Anleitung zur Waldwertrechnung. Wien, 1934).

Philipp Sieber.

Holzvorrat und Zuwachs.

Capital lemnos şi creştere.

L'ALPE.

Nr. 11—12/1934.

Număr special (81 pag.) dedicat coniferelor exotice (specii variate), contiuare a numerelor 8 şi 9.

A. de Philippis.

I cedri. (6 pag., 5 fig.).

Cedrii.

Caracterizarea genului, caracterizarea amănunţită a speciilor C. libanotica Link.., C. brevifolia Henry, C. atlantica Manetti, C. deodara Laws.

Importanţa acestor patru specii pentru silvicultura italiană.

A. Merendi.

Il cedro dell'Atlante (Cedrus atlantica Man.) (8 pag. 6 fig.).

Cedrul de Atlantic (Cedrus atlantica Man).

Origina şi caracteristice ecologice, caractere botanice, technica plantărilor, plantaţiunile sale în Italia, importanţa sa pentru mărirea producţiei de lemn răşinos în munţii mijlocii italieni.

L. Puecher Passavalli.

Il cedro dell'Himalaya (Cedrus deodara Laws) (7 pag., 7 fig.).

Cedrul de Himalaia (Cedrus deodara Laws).

Origina, caractere botanice şi biologi-

ce, introducerea lui în Europa şi în special în Italia, rezultatele obţinute, importanţa sa pentru silvicultura italiană.

L. Fenaroli.

I larici esotici (7 pag., 7 fig.).

Laricii exotici.

Descrierea genului şi în amănunt a speciilor: L. europaea D. C., polonica Raciborski, laricina Koch, occidentalis Nuttal, Lyallii Parlatore, sibirica Ledebour, Gmelini, Griffithii Hooker, Potaninii Batalin. Descrierea amănunţită a laricelui japonez (L. Kaempferi Lambert), împăduririle cu el în Italia, rezultate, propuneri pentru viitor.

L. Fenaroli.

Le taxodiee (2 pag.).

Taxodieele.

Descrierea grupului, caracterele botanice ale genurilor Sciadopitys, Sequoia, Taxodium, Glyptostrobus, Cryptomeria, Artrataxis, Cunninghamia şi Taiwania. Caracterizarea amănunţită a genului Sciadopitys şi propuneri pentru introducerea intensă a speciei Taxus verticillata în Europa.

Ernesto Allegri.

Il genere „Taxodium" (6 pag., 5 fig.).

Genul Taxodium.

Origina şi caracterele genului. Caracterizarea botanică amănunţită a speciei Taxodium disticum şi în special a speciei Cipresso calvo, pentru care se dau amănunte asupra modului de plantare, rezultatele obţinute în Italia, propuneri pentru viitor.

A. de Philippis.

La Crittomeria (Cryptomeria japonica Don) (7 pag., 6 fig.).

Criptomeria (Cryptomeria japonica Don).

Origina, caractere botanice descrierea pădurilor din Japonia unde această specie este foarte importantă, introducerea şi difuzarea în Europa, posibilităţi de utilizare pentru Italia, modul de plantare.

L. Fenaroli.

Le sequoie (6 pag., 6 fig.).

Sequoiele.

Descrierea generală a genului, şi caracterizarea amănunţită a speciilor Sequoia sempervirens şi S. gigantea. Propuneri pentru introducerea în toate parcurile din Europa fiind arbori ornamentali de mare efect.

Adr. Fiori.

Le cupressinee e la loro classificazione (1 pag.).

Cupresineele şi clasificarea lor.

Descrierea grupului şi a genurilor Juniperus, Cupressus, Chamaecyparis, Thujopsis, Thuja, Libocedrus.

Aldo Pavari.

I cipressi americani del gen. „Cupressus". (12 pag., 11 fig.).

Chiparoşii americani din gen. „Cupressus".

Descrierea speciilor Cupressus arizonica Greene, Cupressus macrocarpa Hartu., Cupressus lusitanica Mill., rezultatele obţinute în Italia, propuneri pentru răspândirea lor.

Adr. Fiori.

I cipressi asiatici (3 pag., 4 fig.).

Caracterizarea amănunţită a speciilor Cupressus torulosa Don, Cupressus funebris Endl. şi Cupressus cashmeriana Royle. Exemple din Italia.

*

Aldo Pavari.

I cipressi del gen „Chamaecyparis" (7 pag., 7 fig.).

Chiparoşii din genul „Chamaecyparis".

Descrierea amănunţită a speciilor Chamaecyparis thyoides Britt., C. nutkaënsis Spach., C. Lawsoniana Parl., C. formosensis Mats, C. pisifera Sieb. et Zucc., C. obtusa Sieb. et Zucc. Se insistă în mod deosebit asupra lui C. Lawsoniana dându-se referinţe asupra rezultatelor introducerii sale în Europa.

A. de Philippis.

Le tuje (gen. Thuja L.).

Tuiele (gen. Thuja L.).

Descrierea caracterelor genului cu insistenţă deosebită asupra speciilor T. occidentalis L., T. orientalis L. şi gigantea Nutt., Technica plantării lor şi rezultatele introducerii lor în Europa şi în Italia în special.

L. Puecher Passavalli.

Il libocedro (*Libocedrus decurrens Torr* (3 pag., 4 fig.).

Libocedrul (Libocedrus decurrens Torr).

Caracterele genului, răspândirea. Descrierea amănunţită a speciei L. decurrens Torr. Rezultatele introducerii în Europa şi în Italia în particular.

Ernesto Allegri.

Il cedro rosso di Virginia (4 pag., 2 fig.).

Cedrul roşu de Virginia (Juniperus virginiana).

Caractere botanice, biologice, origina, viaţa în zona naturală, rezultatele introducerii în Europa. *N. G. G.*

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

No. 19—24, 1934.

Dr. H. v. Pechmann.

Güteansprüche an das Holz als Werkstoff und Wege zur Erfüllung der Güteforderungen im Forstbetrieb.

Calităţile ce se cer lemnului ca material de construcţii şi mijloacele pentru realizarea lor în exploatarea pădurilor.

Autorul constată că lemnul din pădurile de azi (e vorba de cele din Germania dar situaţia este identică în Europa) nu poate satisface nevoile tot mai pretenţioase ale construcţiunilor. Lipsa materialului valoros s'ar datora în mare parte sistemului de cultură a pădurilor.

Mijloacele de mărirea calităţilor lemnului sunt în cea mai mare parte din domeniul silviculturii şi de aceea în acest articol, care cuprinde peste 140 pag., după ce îşi justifică scopul lucrării pe considerente economice şi de gospodărie, autorul trece la posibilităţile technice de ridicarea calităţilor lemnului. Aruncă întâi o privire asupra amenajamentului. Se opreşte apoi pe rând asupra creşterii arborilor şi arboretelor, staţiunii, elagajului, solului, climei, asupra chestiunii raselor, arboretelor amestecate şi curate, toate privindu-le dintr'un punct de vedere general. Insistă apoi mai de aproape asupra tratamentelor: alegerea speciei şi modalitatea de exploatare, asupra regenerării, îngrijirea arboretelor şi curăţirii de crăci. In cele din urmă aminteşte şi câteva măsuri ce trebuesc luate cu ocazia recoltării lemnului pentru a-l obţine perfect sănătos şi încheie cu o scurtă privire asupra măsurilor de protecţia pădurii.

In prealabil însă, pentru a face să se

înţeleagă mai bine scopul lucrării, autorul arată cât de variat este înţelesul noţiunii de calitate când e vorba de lemn.

Diferitele întrebuinţări ale lemnului îi cer însuşiri cu totul diferite. Dar chiar şi altfel lemnul este greu de caracterizat. Natura sa organică impune o cercetare foarte amănunţită, iar rezultatele cercetărilor sunt atât de variate încât nu se pot trage concluzii valabile asupra calităţilor unui lemn după o singură cercetare sau chiar un număr restrâns.

In primul capitol, autorul arată cât de mult se contrazic rezultatele diferiţilor cercetători asupra rezistenţelor şi caută să facă o legătură între constituţia lemnului şi calităţile sale punând în evidenţă rolul silviculturei în această privinţă.

Intr'un alt capitol arată cari sunt însuşirile pe cari diferitele întrebuinţări: construcţii, mobile, căruţărie, etc., le cer dela lemn.

Un articol de ansamblu, foarte instructiv.

No. 19.

Recenzii.

1) Mitteilungen der schweizerischen Centralanstalt für das forstliche Versuchswesen, publicat de H. Badoux.

2) Fasanen als Jagdwild, von Felix Graf von Schwerin.

3) Dar Hase, von Hegendorf,

4) Naturschutz im Dritten Reich, von Walter Schoenichen.

5) Schweizerische Forststatistik 1932

6) Mitteilung über die Wirtschaftsergebnisse der Braunschweigischen Forstverwaltung für das Rechnungsjahr 1932, publicat de secţia forestieră a Ministerului de finanţe, din Braunschweig.

7) Die Forstkanzlei publicat de Österreichischen Reichsforstverein in Wien.

8) Das Reichswaldverwüstungsgesetz, von Dr. Kurt Mantel.

9) Methoden für die Untersuchung des Bodens, von O. Lemmerman.

No. 20.

L. Tschermak.

Nochmals „Zur Bedeutung der Standortsfactoren beim Wachstum der Lärche".

Tot „Despre importanţa factorilor staţionali la creşterea laricelui".

Un nou răspuns, conţinând numeroase date în sprijinul afirmaţiunilor autorului asupra subiectului de mai sus. Articolul face parte din polemica de mult începută între autor şi R. Lang.

No. 21.

L. Tschermak.

Zum Gedächtnisse Professor Dr. Adolf Cieslars.

In amintirea profesorului Dr. Adolf Ciselar.

Cu ocazia morţii sale. Se dă şi o listă a lucrărilor sale originale.

L. Fabricius.

Forstliche Versuche. Versuch zur Vorhersage des Pflanzenwachstums mit Hilfe der Wünschelrute.

Cercetări forestiere. Cercetare asupra prezicerii creşterii plantelor, cu ajutorul baghetei magice.

Anumită lume admite că s'ar putea indica cu ajutorul baghetei magice felul cum se va comporta creşterea plantelor într'un loc anumit. Admite deci că această creştere ar fi influenţată de nişte radiaţiuni cari vin din pământ.

Autorul vrând să se documenteze asu-

pra acestor afirmaţiuni, a făcut experienţe cu mai mulţi „purtători de baghetă magică.".

Rezultatele obţinute nu vin însă în sprijinul nouei teorii.

Recenzii.

1) Die Lage der Wald- und Holzwirtschaft in der UdSSR. de Erwin Buchholz, articol publicat în No. de Febr. 1934 în Zeitschrift Ost-Europa, Königsberg.

2) Effects of Frequent Fires on Chemical Composition of Forest Soils in the Longleaf Pine Region de Frank Hayward şi R. M. Barnette.

N. R.

JOURNAL OF FORESTRY.

December, 1934.

Editorial.

H. H. Chapman.

The threatened transfer of the Forest Service to the Department of Interior.

Periculoasa transferare a Serviciului Forestier la Ministerul de Interne.

Preşedintele asociaţiei silvicultorilor americani pledează pentru menţinerea Serv. Forestier în cadrul Min. de Agricultură, unde îşi are tot rostul.

A C. C. C. symposium.

Un symposium despre C. C. C.

Următoarele cinci articole sunt prezentate cu un symposium despre C. C. C. („Civilian Conservation Corp"). Ele prezintă, după expresia redactorului, o «secţiune transversală» în faptele, opiniile, sugestiile şi criticile acestei instituţii, una din soluţiile pentru a combate şomajul, imaginate şi realizate în America.

George H. Hieronymus.

Make them conservers for life.

Să-i facem conservatori pentru toată viaţa.

Corpul forestier este o organizaţie permanentă; C. C. C., una temporeră. Atât timp cât tinerii sunt înrolaţi în C. C. C. să fie educaţi în spirit forestier, astfel ca atunci când vor pleca din Corp, să aibă cu adevărat o conştiinţă forestieră şi să fi devenit conservatori (ai pădurilor) pentru toată viaţa.

Leon G. Johnson.

This work must go on.

Acest lucru trebue să continue.

O pledoarie pentru permantentizarea acestor C. C. C., carî aduc cauzei pădurilor şi naţiunii însăşi, imense foloase.

Austin F. Hawes.

Readjusting the C. C. C. as a permanent social factor.

Reorganizarea lui C. C. C. pentru a fi un factor social permanent.

Printre măsurile diferite, preconizate prin politica sa («New Deal»), de Preşedintele Roosevelt, nici una n'a întrunit unanima aprobare ca «Civilian Conservation Corps», instituite în special pentru tineret. Aceste Corpuri trebuesc permanentizate, avându-se în vedere rolul social pe care-l îndeplinesc. Bineînţeles, remediind lipsurile constatate în primă aplicaţie.

John D. Guthrie.

Foresters, the army, and the C. C. C.

Silvicultori, armata şi C. C. C.

C. C. C. înseamnă, pentru silvicultorii

americani, cel mai mare moment tactic din istoria profesiunii: 'i s'a dat fericitul prilej să avanseze cu douăzeci de ani cauza şi practica silviculturii în St. Unite. E de menţionat, că ideia a venit din afara Corpului Silvic, nesolicitată, şi lucru important a fost că silvicultorii nici nu erau pregătiţi pentru aşa ceva. Dar prin cooperarea Ministerului de Interne, Agricultură, Răsboi şi Muncă au folosit în primul rând cei 250.000 de tineri descurajaţi, căci munca în pădure şi pe terenuri accidentate i-a reconfortat fiziceşte şi moralmente. Asta a şi fost ideia Preşedintelui Roosevelt: să se creieze şi oameni odată cu pădurile.

In cuprinsul articolului se mai discută: dificultăţile de ordin administrativ şi organizare întâmpinate, învăţămintele şi foloasele obţinute de armată, ce trebue să facă silvicultorii, etc.

Arthur C. Ringland.

The Civilian Conservation Corps and the natural resources board.

Corpurile civile de conservare şi biuroul resurselor naturale.

Necesităţile care au condus la creiarea lui C. C. C. dovedesc lipsa de pregătire în contra adversităţilor din timp de pace. De aceea, permanentizarea lui C. C. C. e utilă, pentrucă satisface interesul economic naţional; pădurile n'au decât de câştigat. Autorul termină aşa: Să punem mâna pe instrumentele pe care le-a făurit oportunitatea.

The Shelterbelt project.

Proiectul benzilor de protecţie.

Editorialul de pe Nov. al Preşedintelui Silvicultorilor, Chapman şi articolul Prof. E. Huntigton au stimulat discuţiile în jurul proiectului. Şi în această chestiune, se dă grupate o serie de patru articole, care urmează.

H. H. Chapman.

Digest opinions received on the shelterbelt project.

Comentarea opiniunilor primite asupra proiectului benzilor de protecţie.

Preşedintele Chapman, foarte prudent şi atent la prestigiul silviculturii şi al slujitorilor ei, prezintă o serie de scrisori primite dela o serie de persoane competente, cunoscătoare a staţiunilor unde ar fi să se realizeze proiectul fâşiilor de protecţie, pentru a trage concluzia clară şi precisă, că aşa cum e imaginat acest proiect, el e sortit falimentului înainte de a fi realizat.

William L. Hall.

The grand shelterbelt project.

Marele proiect al benzelor de protecţie.

Cunoscător — prin origina sa, prin şcoala şi practica profesiunii — al ţinuturilor pe unde va trece imensa fâşie de protecţie, autorul examinează la lumina realităţilor, sorţii de isbândă ai giganticei încercări.

Crede că dacă Administraţia ar lua în seamă rezultatele plantaţiilor (de arbori) din ultimii şasezeci de ani, n'ar mai continua proiectul în chestiune.

Royal S. Kellog.

The shelterbelt scheme.

Proiectul benzilor de protecţie.

Detalii asupra proiectului, examinarea condiţiunilor staţionale, un spirit critic obiectiv, toate condensate în 3½ pag. oferind lectorului o idee de ansamblu asu-

pra chestiunii, dar desprinzându-se o atitudine finală puţin entuziastă pentru lucrarea întreprinsă. Motivul: „pentru aceste câmpii, în această epocă geologică, ultima formă de vegetaţie este iarba". Dealtfel, „nu-i nimic nou în ideia plantării de benzi de protecţie. De mult cer fermierii aşa ceva. Singurul lucru nou, este naiva presupunere că forţele elementare (ale naturii) vor putea fi controlate pe o suprafaţă de 100.000 mile patrate, la un cost de proporţii astronomice".

C. G. Bates.

The plains shelterbelt project.

Proiectul benzilor de protecţie a câmpiilor.

In 12 pag. se analizează posibilităţile de cultură a pădurii în câmpie, spaţiile de plantare, aşezarea benzilor, speciile, pepiniere, influenţa benzilor de protecţie, etc. — Un studiu amplu.

B. F. Heintzelman.

Forest practice rules under the lumber code.

Regulele practicei forestiere sub imperiul Codului lemnului.

Punctul de vedere al Serviciului Forestier asupra chestiunii discutate în două articole din Nr. precedent al Revistei.

A. B. Recknagel.

Open memorandum for the Joint Committee.

Scrisoare deschisă către Comitetul unit.

Discuţiune în jurul chestiunii menţionate mai sus.

D. S. Welch.

The range and importance of Nectria Canker on hardwoods in the Northeast.

Intinderea şi importanţa putregaiului (cancerului) provocat de Nectria, pe foioase, în NE-ul Americei.

Putregaiul (cancerul) provocat de Nectria este puţin cunoscut, deşi este o boală rea foarte destructivă, atacând practic toate speciile de foioase din NE. Obişnuit se găseşte pe indivizi tineri. Pentru o inteligentă aplicare a silviculturii la tinerele arborete de foioase din NE, e necesară o cunoaştere a acestei maladii.

J. Mac Aloney şi N. W. Hosley.

Experiments in simplified control of mound-building ants in the forest.

Experimentări de combatere în mod simplu a furnicilor care clădesc muşuroae în păduri.

E vorba de Formica exsecto des Forel. Autorii arată metode simple şi eftine pentru combaterea acestor furnici.

Ernest Holt.

Integrating forestry and game management in erosion control.

Incorporarea silviculturii şi a culturii vânatului la controlul eroziunei.

Autorul crede că prin aplicarea acestei idei, se va lucra mai bine decât separat ca până acum.

In restul numărului, remarcăm la rubrica „Briefer articles and notes", trei pagini (semnate de Vernon A. Young), în care se face o entuziastă şi convingătoare pledoarie pentru cât mai multă botanică în capitalul de cunoştinţe ale silvicultorului. Articolul e intitulat: „The need of Taxonomie in Forestry".

T. B.

LESNICKÁ PRÁCE.

No. 10. — 1934.

Jan Zák.

Plantarea grămezilor de praf de cărbune din centrele carbonifere.

Jaroslav Ruzicka.

Despre influenţa provenienţei seminţei asupra roşeţei pinului silvestru.

După observaţiile făcute în Boemia, provenienţa seminţei nu s'a dovedit a avea un rol hotărîtor asupra roşeţei pinului.

J. Fric.

Ideile lui Tichy despre amenajament.

Se arată că încă dela 1884, Tichy, un silvicultor ceh, a publicat în limba germană două broşuri în cari expune şi discută metodele moderne de amenajament (metoda controlului). Combătând tăierile rase, preconiza amenajamentul bazat pe condiţiunile naturale ale pădurii, şi stabilea că starea normală este cea mai bună formă de producţiune.

Al. Nechleba.

Inceputurile economiei forestiere acomodată împrejurimilor localităţi Krivoklat.

No. 10, 11 şi 12.

Ing. Dr. techn. F. Korsun.

Determinarea volumului buştenilor.

Sub acest titlu se studiază:

1) Exactitatea măsurării şi cubării buştenilor, 2) Metode stereometrice exacte, 3) Cubarea buştenilor cu ajutorul suprafeţei mijlocii şi lungimei, 4) Metode stereometrice cu două secţiuni transversale.

Toate aceste cercetări vor servi la întocmirea unui referat asupra metodei Huber, ce se va prezinta la congresul internaţional forestier din 1936.

1) Determinarea volumului buştenilor comportă întâi măsurarea dimensiunilor şi apoi cubarea (calculul).

Asupra rezultatului influenţează erorile ce se fac în ambele cazuri. La măsurarea lungimii se fac două erori: una din cauza formei troncconice a bustenului (se măsoară generatoarea în locul axei) şi alta din cauza rotunjirii. Prima eroare este neglijabilă. La determinarea suprafeţei iarăşi vom avea o diferenţă între cea obţinută (considerată ca cerc) şi cea reală.

Eroarea de cubaj provenită din cauza rotunjirii la lungimi este cu atât mai mică cu cât lungimea este mai mare. Cea provenită din neexacta determinare a suprafeţei depinde de neregularitatea acesteia şi de numărul diametrilor măsuraţi

Astfel, dacă se măsoară numai 2 diametri (max. şi minim), eroarea variază între ±3,5%. La 4 diametri ea scade la ±1,5%. Exactitatea nu se mai măreşte la înmulţirea numărului diametrilor (rotunjirea la măsurarea diametrilor s'a luat de 1 mm).

La o lungime a bustenului de 10 m şi o rotunjire de 1 cm, eroarea este de ±0,05% pe când la un buştean de 4 m, ea este de 0,12%.

La calcul intervine o erorare prin rotunjirea cifrelor. Numărul acestora se poate impune, după exactitatea cu care dorim să calculăm volumul.

Exactitatea se măreşte când cubarea se face pe secţiuni.

2) Faţă de prea complicata regulă a

lui Simpson pentru cubarea exactă, metoda Huber pe secţiuni scurte şi cu măsurarea a 4 diametri la o secţiune este mult mai de preferat în practică. In raport cu volumul dat de regula lui Simpson valoarea găsită prin metoda Huber variază cu +1,2%— (—1,8)%.

3) Cercetările au arătat că la cubarea în masă după metoda simplă a lui Huber, cu măsurarea a 2 diam. şi rotunjirea la cm., se pierde în mediu 6,6%. Erorile la o măsurare variază însă între ±30%. Eroarea se datoreşte în cea mai mare parte rotunjirii. La măsurarea unui buştean dela baza trunchiului se obţine o eroare negativă, la unul de la vârf pozitivă, iar la unul dela mijloc oricum.

4) In sfârşit, ultima parte a studiului care se ocupă cu: metode de cubaj după două secţiuni transversale, studiază: metoda Huber „din două jumătăţi", metoda lui Schiffel, metoda lui Gaus, şi metoda lui Hosfeld. Primele două dau rezultate apreciabil mai bune decât metoda lui Huber simplă, şi se vor impune practicei pentru viitor.

No. 11. — 1934.

Prof. Ing. Al. Nechleba.

Inceputurile gospodăriei forestiere autonome pe domeniul Krivoklát din Boemia.

Nr. 1—11, 1934.

Ing. Boh. Polansky.

Despre construcţia dendrometrelor; noui modele (sfârşit).

După ce descrie numeroasele instrumente de măsurarea înălţimilor, unele chiar date uitării, altele mult răspândite în practică, autorul descrie alte forme de instrumente cari prezintă multe avantagii, unele a căror construcţie s'a realizat, altele numai în proect.

Articolul, început în No. 1/934 al revistei şi continuând în următoarele până în Noemvrie, este însoţit de numeroase schiţe şi fotografii. La sfârşit dă o bogată literatură.

No. 12 — 1934.

Dr. Ing Ant. Nemec.

Despre influenţa însuşirilor chimice ale solului asupra creşterii lupinului în pepinieră.

In condiţiuni bune de climat, creşterea lupinului este determinată de calităţile solului. Solul acid şi sărac în fosfor trebue amendat cu calciu şi fosfor. Solul neutru sau aproape neutru, este cel mai bun.

N. R.

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 12, 1934.

C. G. Aubert, Capredon, Vidal, Brot et Aribert.

Une essence exotique intéressante: Le Pinus insignis.

Pinus insignis, esenţă de climat maritim, originară de pe coasta Californiei poate fi cultivată cu succes şi în unele ţinuturi din Franţa. Ca să se vadă dacă o extindere a culturii este justificată, după ce se indică regiunile potrivite culturii, în raport cu exigenţele acestei esenţe faţă de staţiune, se dă, în acest articol, rezultatele studiului asupra însuşirilor mecanice şi fizice ale lemnului şi rezultatele cercetărilor asupra posibilităţii de întrebuinţare în fabricarea hârtiei. — Lemnul este inferior din punct de vedere technic dar e bun pentru hârtie.

Se descrie şi felul cum s'a făcut fiecare probă.

L. Dufrénoy.

La Forêt au secours de l'Agriculture. L'Agriculture au secours de la Forêt aux Etats-Unis.

Se vorbeşte despre vastul plan de împădurire american. Câteva date asupra organizării lucrărilor.

L. Lavauden.

Histoire de la législation forestière à Madagascar.

Se arată că înainte de cucerirea insulei de către Francezi (1895), pădurea era protejată prin ordonanţe severe date de diferiţi suverani indigeni. După cucerire s'a înfiinţat un serviciu forestier care însă a fost ca şi inexistent.

Guvernatorii insulei cari aveau puteri depline, ca şi începuturile de legislaţie forestieră nu au avut în vedere protecţia pădurii. De aceea aceasta a şi pierdut teren în mod îngrijorător. Se începe acum o mai bună organizare a serviciului forestier al insulei,

N. R.

SILVA.

Nr. 44.

A. W. Bobeck.

Sind die Schnecken forstschädlich?

Dacă melcii sunt vătămători pădurilor.

Exceptând câteva cazuri neînsemnate răspunsul autorului este negativ.

No. 45.

Dr. Hemman.

Vom Mischwalde.

Despre pădurea amestecată.

Aut. complectează articolul său semnalat în R. P. No. 4/34 (pag. 323), desluşind mai ales chestiunea cheltuelilor pricinuite prin crearea arboretelor amestecate.

No. 46/47.

Die forstwirtschaftliche Bedeutung der neuen Steuergesetze.

Insemnătatea pentru economia forestieră a legilor noui de impunere.

No. 48.

Dr. Fehér, Şopron.

Einiges über den Kaligehalt der Waldböden.

Câteva cuvinte despre conţinutul de potasiu al solurilor forestiere.

Aut. comunică rezultatele pe cari le-a obţinut examinând solurile forestiere din punctul de vedere al conţinutului de potasiu. In genere a găsit că potasiul se găseşte în mai toate solurile în cantităţi suficiente. Totuşi face rezerve în ce priveşte acele soluri cari au fost afectate culturei de salcâm. In privinţa lor spune: „Aş vrea să atrag atenţiunea asupra faptului că, din punctul de vedere al exigenţei salcâmului — specie care până acum a jucat un rol însemnat la împăduririle solurilor nisipioase — faţă de fosfor şi de potasiu, perspectivele de viitor sunt puţin încurajatoare. Mult mai bine se comportă în această privinţă Pinus nigra".

No. 49.

Dr. Münch, München.

Miswuchs der Lärche.

Rea creştere a laricelui.

Aut. observând în diferite localităţi creşteri anormale ale laricelui, a căutat să

descopere cauzele cari le-au determinat.

In primul rând crede că provenienţa seminţei ar fi explicativă a anomaliilor observate. Totuşi, dându-şi seamă că ea singură nu poate lămuri fenomenul, e de părere că ca explicaţiune trebuesc admise şi condiţiuni staţionale defavorabile. In sfârşit lasă chestiunea deschisă şi invită pe cospecialişti a face şi a comunica noui observaţiuni.

No. 50.

Dr. Querengässer Creglingen.

Leistungswirtschaft u. Einzelstammpflege.

Economia (tratamentul) randemntului calitativ şi îngrijirea în parte a arborilor.

Conducerea actuală a silviculturei germane crede că, pentru sporirea randamentului calitativ al domeniului forestier naţional, se impune schimbarea tratamentelor actuale al căror obiect este arboretul (Bestandeswirtschaft), înlocuindu-le printr'un tratament unic, prin îngrijiri culturale ce au de obiect arborii în parte (Einzelstammwirtschaft), cu alte cuvine prin aplicarea principiilor ce se găsesc la baza tratamentului „pădurea permanentizată" (Dauerwaldwirtschaft). Chestiunea aceasta a fost pe larg desbătută în una din şedinţele congresului al 30-lea al uniunei forestiere germane, unde a fost pusă spre discuţiune de către autorul nouilor principii culturale concepute de dânsul pentru pădurile Prusiei. Discuţiunea a fost foarte animată şi, dacă s'au găsit congresişti cari au acceptat cu totul nouile principii, recomandând pentru realizarea lor generalizarea grădinăritului ca singurul capabil pentru o cultură intensivă, alţii, din contra, tot admiţând ca grădinăritul să găsească o aplicare mai amplă decât până acum, au respins cu hotărâre acceptarea unui calapod unic, emiţând părerea că, ţelurile puse înainte de direcţiunea cea nouă — sporirea randamentului calitativ — pot fi atinse foarte bine şi cu tratamentele ce au fost în uz până acum.

Articolul de faţă expune în mod critic cuvântările ce au fost ţinute cu această ocazie.

* *
*

NECROLOG

†

D. PAPINIAN

Inginer Inspector general silvic, pensionar

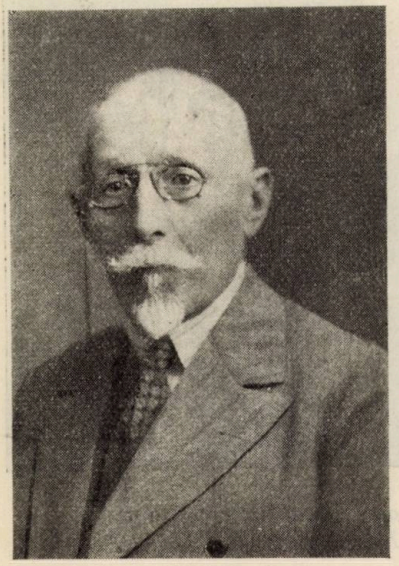

A dispărut şi *D. Papinian*, unul din puţinii membri fondatori ai Societăţei „Progresul silvic", cari mai sunt în viaţă.

D. Papinian s'a născut la 20 Decembrie 1856, din părinţi români, în comuna *Avdela* din Macedonia de sub dominaţia turcească.

La vârsta fragedă de 9 ani, a fost adus în România de călugărul român *Averchie*, străbătând tot drumul prin Macedonia, călare pe cai. Acest călugăr Averkie, de altfel, a adus mulţi copii români macedoneni la Bucureşti, spre a-şi desăvârşi cultura în patria mamă, după iniţiativa poetului *D. Bolintineanu*.

D. Papinian, a descins prima oară pe pământul românesc la Galaţi, tocmai în o zi, când şi Domnitorul Alexandru I Cuza venise la Galaţi.

Un intim al familiei ne-a povestit, câtă dragoste a simţit copilul D. Papinian când a văzut pe Domnitorul Ţării şi a auzit frumosul graiu românesc.

Ajungând la Bucureşti, a fost găzduit la internatul Sf. Apostoli de pe lângă chiliile bisericii din apropierea şcoalei din str. Antim, unde se mai aflau şi alţi copii macedoneni, aduşi tot de călugărul Averchie.

D. Papinian, după ce şi-a terminat cursul primar, a urmat la Liceul Matei Basarab din Bucureşti şi după ce a terminat cele 4 clase gimnaziale s'a înscris la şcoala centrală de agricultură şi silvicultură dela Herăstrău, pe care a terminat-o în 1878.

La început a primit un post modest de brigadier silvic. După puțin timp, la 13 Mai 1878, a fost primit în corpul silvic al statului cu gradul de Guard ajutor și repartizat la Inspecția Silvică Ploești, apoi ca Șef al ocolului silvic Haimanale (Prahova) și la Mălini (Suceava) înainte ca pădurile dela Mălini să treacă la Domeniile Coroanei.

La 24 Sept. 1881, a fost înaintat Guard general cl. II. La 15 Oct. 1882, a demisionat din serviciu spre a putea studia timp de 2 ani, până la 10 Sept. 1884, la școala de Ape și păduri dela Nancy. După aceea a fost primit din nou în corpul silvic al Statului cu gradul de subinspector cl. III.

Ajuns în cadrele superioare din acel timp și cum dânsul făcea parte din pletora de silvicultori proveniți dela Nancy, a fost destinat la conducerea controlului pădurilor ocoalelor din jurul Capitalei ajungând șef al Regiunei silvice București.

D. Papinian (+) și alți 9 copii macedoneni aduși în țară de călugărul Averchie.

In această din urmă calitate, dese ori a fost președintele comisiunei de examinare a promoțiilor de silvicultori dela Brănești.

In urmă a fost și membru în consiliul technic al pădurilor.

In ajunul războiului, la 1 Aprilie 1916, a fost avansat onorific la gradul de Inspector silvic cl. I, rămânând, din ordin, în timpul războiuiui, la București. Insă Administrația germană, nu l-a utilizat la nimic, fiind informată că e absolvent dela Nancy și că nutrea pe față sentimente puțin favorabile. .

La 1 Oct. 1918, Administrația pădurilor dela Iași, l-a scos la pensie, deși era încă în putere de a mai activa, ca dovadă că a fost numit membru în

consiliul de Administraţie al Casei Pădurilor, unde a activat până la 1930, când aceasta s'a transformat în Casă autonomă.

Fire blândă şi ponderată, a fost un suflet împăciuitor, în orice împrejurare, fie pentru interesele statului, fie ale personalului, ori de câte ori era chemat a-şi da avizul său.

Totuşi în tinereţe a fost un om cu mult nerv, un scriitor aprig şi în primii ani ai Revistei Pădurilor un vajnic apărător cu condeiul şi sfatul a celor nedreptăţiţi. Acest fapt i-a cauza multe neplăceri şi trecerea dela Bucureşti la Mălini a fost o pedeapsă pe care i-a aplicat-o ministrul de atunci pentru atitudinea sa dârză şi incomodă.

A fost însă retras complect de viaţa politică militantă şi mai târziu chiar şi de viaţa de corp; a înţeles să rămână mai mult un judecător-arbitru şi de ultimă instanţă, un model de cinste şi colegialitate.

In raporturile sale sociale, poate fi dat ca exemplu, ajutându-şi mult familia şi în special pe tinerii români macedoneni.

Până în ultimele momente ale vieţii, a iubit mult natura.

Mulţi din colaboratorii lui, îl vedeau adeseaori, la anumite ceasuri, plimbându-se liniştit fie prin parcul „Carol" dela Filaret, fie prin frumoasa grădină a Cişmigiului sau prin aleiele dela Şoseaua Kiseleff, admirând şi contemplând arborii cari îi erau atât de dragi.

In viaţă n'a umblat după onoruri şi distincţii, astfel că a fost decorat numai cu „Coroana României" în gradul de ofiţer şi „Steaua" în gradul de cavaler.

La înmormântarea sa, care a avut loc la 18 Ian. 1935 în Bucureşti, au participat colegii lui din acea generaţie: Inspectorii generali G. Nicolau şi Al. Angelin, Casa Pădurilor reprezentată prin D-l Administrator I. Simionescu, Societatea Progresul silvic, prin Preşedintele ei, Marin Drăcea, Consiliul technic al pădurilor prin D-nii D. Anastasescu, G. Năstăsescu, I. Comanici, D. Tomuţă şi mulţi din Inginerii silvici din Administraţia Centrală şi personalul fostei Regiuni silvice Bucureşti.

S'a depus numeroase coroane din partea familiei, a Casei Pădurilor, a Societăţei Progresul Silvic şi a corpului silvic.

Din partea Societăţii „Progresul Silvic", D-l Inginer Inspector general silvic D. Drâmbă, a evidenţiat meritele lui D. Papinian, ca silvicultor, accentuând şi asupra generaţiei lui, elevi ai şcoalei din Nancy.

Din partea corpului silvic, D-l Ing. inspector general silvic M. P. Florescu, a arătat calităţile lui D. Papinian şi în afară de corp, şi ca naţionalist, Papinian, fiind din primii tineri veniţi din Macedonia, pe meleagurile patriei mame, spre a afirma puterea de viaţă a fraţilor din acele ţinuturi atât de depărtate.

Cu moartea lui D. Papinian, Societatea „Progresul Silvic", încearcă încă o grea pierdere, căci el făcea parte din acea generaţie de silvicultori români, care a ilustrat viaţa forestieră din primele epoci, care a constituit zorile creierii unei tradiţii pădureşti şi în România.

Soc. „Progresul Silvic" regretă profund pierderea valorosului dispărut căruia îi va păstra o amintire veşnică.

M. P. Florescu
Inginer inspector general silvic

INFORMAȚIUNI

Domnii membri ai Societății „Progresul Silvic" și abonații „Revistei Pădurilor" sunt rugați a reclama administrației noastre orice întârziere sau neregulată primire a revistei spre a se lua măsuri de îndreptare.

Deasemenea sunt rugați a anunța la timp schimbarea adresei.

Pentru rețineri de camere la vilele Societății „Progresul Silvic" din Govora și Carmen Sylva (Techirghiol), Domnii membrii ai Societății sunt rugați a înainta cereri din timp spre a-i înscrie pe tablourile respective.

Biroul presei și propagandei forestiere de pe lângă Centrala C. A. P. S. roagă pe inginerii silvici cari scriu la diferite ziare și reviste să înainteze și acestui birou articolele lor, precum și articolele altor persoane și reportagiile apărute prin diferite ziare, în legătură cu economia forestieră.

Biroul presei și propagandei vrea să întocmească și să țină la curent o colecție a „Presei forestiere" care să poată fi oricând consultată.

Construcția liniei ferate forestiere Stâlpeni-Râușor din jud. Muscel, în întindere de 30 Km, s'a terminat și transportul materialului lemnos a început.

Proectul Regulamentului de funcționare a Casei Pădurilor Statului, prevăzut de art. 18 din legea privitoare la regiile autonome din 1934 s'a întocmit și s'a trimis Consiliului legistlativ pentru avizare.

Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale a dispus ca pensiile lucrătorilor dela exploatarea pădurilor statului, accidentați, sau succesorii în cazul când lucrătorii au decedat să se plătească de Casele de asigurări sociale la cari lucrătorii se găsesc asigurați.

Prin Decizia Minist. Jurn. 18013/931. s'a dispus următoarele:

1) Vânzarea din ordinul stăpânului a vânatului util se poate face numai în baza ordinului scris, precizându-se data, felul vânatului și numărul pieselor. Acest ordin nu este valabil decât în primele două zile dela data permisului și nu poate fi dat decât paznicilor recunoscuți.

Societățile de vânătoare nu pot da asemenea permise sub sancțiunea de a nu li se mai aproba arendări de terenuri.

2) Ordine cu caracter permanent se pot da numai pentru vânarea animalelor stricătoare și răpitoare.

3) Societățile sunt obligate a angaja numai paznici cu leafă pentru paza terenurilor. La cererea de recunoaștere a paznicilor se va anexa și o copie certificată după actul de angajament.

PAGINI MERCURIALE

Luna Ianuarie 1934

In țară

Prețul lemnului de foc, ab vagon stația de încărcare. Prețul este pe vagonul de 10 tone.

Slobozia, stejar 5400 lei; Tismana, fag 2100 lei; Caracal, stejar 4000 lei; Făgăraș, fag 3050; Șercaia, fag 2500 lei; Lehliu, fag 5600 lei; Teregova, fag 2200 lei; Armeniș, fag 2100 lei; Sibiu, fag 3150 lei; Sibiu, stejar 2850 lei; Petrila, fag 2860 lei; Lupeni, fag. 2600 lei; Hațeg, fag 2520 lei; idem, diverse tari 2500 lei; Craiova, fag 4700 lei, stejar 4500 lei diverse tari 4700 lei; Turnu Severin fag sau stejar 4000 lei; Strehaia, fag 1800 lei; Balta Sărată, fag 2400 lei; Toplet, fag: cl. I 2800, cl. II 2400, cl. III 2000 lei; Orăștie, fag 2300 lei; București, fag 4600 lei ab rampă.

Prețurile minimale franco frontiera româno-ungară la cheresteaua de rășinoase exportată în Ungaria. Prețurile sunt date pe m³, în Pengoe (P.).

FRHR (Marfă curată și semicurată de molid), lată	100 P.
Idem, îngustă	90 P.
FU (molid tombant), lată	68 P.
Idem, îngustă	48 P.
FA (chedestea de molid calit. A), lată	65 P.
Idem, îngustă	57 P.
HA (marfă de geluit A)	68 P.
HB (marfă de geluit B)	53 P.
TRHR (cherestea de brad curată și jumătate curată), lată	80 P.
Idem, îngustă	70 P.
TH (cherestea de geluit, de brad)	63 P..
D (brac), lată	36 P.
Idem, îngustă	30 P.
Grinzi	44 P.
Rigle, lețuri, șipci ¾—6 m. lungime	42 P.
Cioplitura mercantilă	27 P.

In străinătate.

Viena. Notăm pe m^3 în Schillingi (S.) austriaci la 30 Ianuarie 1934.

Lemn rotund. Molid cu 15% brad; trunchi (dela 8 m.) 23 S. ab staţia de încărcare; buşteni (4—8 m.) 17 S., idem; lemn de celuloză 14 S., idem. Larice, buşteni (4—8 m.) 27 S. ab staţia de încărcare.

Fag 22 S., ab staţia de încărcare; stejar 42 S., idem; frasin 50 S., idem.

Cherestea.

Molid şi brad (ab Viena). Dulgherie 46—49 S.; rigle 47—49 S.; tâmplărie 60—86 S.; grinzi 46—48 S.; sc. de lăzi 43—48 S.; leţuri 50—52 S.

Foioase (ab Viena). Stejar indig. 100—110 S.; anin 120—140 S.; dulapi de frasin 110—115 S.; plop 60—70 S.; fag. indig. (26—100 mm) 68—70 S., aburit (27—80 mm) 90—95 S.

(După „W. Allg. Forst. u. Jagd-Zeitung").

Praga. Preţuri de vânzare notate la bursa din Praga, la 24 Ianuarie 1935, în coroane cehe (Kc.), pe m^3.

Lemn rotund. Molid, 10—14 cm. (ab Praga) 130—140 Kc., 15—20 cm 140—150 Kc., 21—24 cm 150—160 Kc. Lemn de celuloză, molid 105—110 Kc. ab Reitzenhain. Scânduri şi dulapi: scânduri de ocnstrucţie şi lăzi, 10—17 cm, 185—200 Kc., 18—32 cm 205—225 Kc.; leţuri de lăzi, 13 mm, 3—6 m, lăţ. 10—17 cm 210—225 Kc. Scânduri de pardoseală: 400—440 Kc.

(După „Tsch. Holz-Anzeiger").

Marsilia. Preţuri în franci francezi (fr.) pe m^3 de lemnărie pe piaţa Marsiliei.

Brad. Madrieri şi bastings 280 fr.; căpriori 270 fr.; scânduri de cofrage 260 fr.

Pin. Scânduri subţiri (voliges) netivite 11 mm, 2 fr. m^2; idem de 13 mm 2,50 fr. m^2; scânduri de lăzi 11—13 mm, 2,75 f. m^2; scânduri din Landes, pentru lăzi, în lăţimi fixe şi în grosime de 12 şi 18 mm, 315—320 fr.

Stejar de Bourgogne. Bulzi (plots), lemn uscat, dela 27 mm, calit. tâmplărie 650 fr.

Fag. Bulzi neaburiţi, provenienţa din Isère 400 fr.; bulzi aburiţi din Alsacia şi Vosgi, 500 fr.

Nuc. Bulzi (plots) aburiţi din Isère şi Alpi, de la 27 mm, 1250 fr.

Plop. Scânduri, calitatea de ambalaj, din Gard, 270 fr.; calitatea superioară (pentru contraplacaj la mobile), 400 fr.

Lemn de nord (Suedia, Finlanda). Scânduri, dulapi, madrieri, lemn de pin, tombant (U/S) 520—550 fr.

(După „La Mercuriale des Bois").

Casa de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului Silvic, „C. E. A. C. S."

CONVOCARE

Domnii acţionari ai Casei de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului Silvic „CEACS" sunt convocaţi în Adunare Generală Ordinară pentru ziua de 17 Martie 1935, orele 10 dimineaţa, în localul Societăţii „Progresul Silvic" din Bucureşti, B-dul T. Ionescu 31.

Ordinea de zi:

1. Darea de seamă a Consiliului de Ad-ţie asupra activităţii anului 1934.
2. Raportul cenzorilor.
3. Discutarea şi aprobarea Bilanţului, Contului de Profit şi Pierdere precum şi repartizarea beneficiului.
4. Aprobarea Bugetului pe 1935 şi a jetonului de prezenţă.
5. A hotărî asupra plasării fondului de rezervă.
6. Alegerea a trei membri în Consiliul de Ad-ţie în locul D-lor: V. Priboianu, M. Suhăţeanu, H. Lazăr, al căror mandat a expirat.
7. Alegerea a trei cenzori în locul D-lor : Gh. Chercea, Gh. I. Ionescu, Eug. Vâlceanu, al căror mandat a expirat, precum şi alegerea a trei cenzori supleanţi.
8. Transformarea „CEACS" în Casă de Credit persoană morală.

Membrii al căror mandat a expirat precum şi cenzorii pot fi realeşi.

Membrii Consiliului trebue să posede 30 acţiuni, iar cenzorii 20.

Votarea se face în conformitate cu art. 81 şi 82 din Statute.

Potrivit art. 76 din Statute, dacă în ziua de 17 Martie 1935, nu se va întruni numărul de acţionari cerut de statute, Adunarea se amână pentru ziua de 24 Martie 1935, în acelaş local şi la aceeaşi oră, fără nici o altă convocare sau publicaţie.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE

*

BILANȚ

ACTIV

încheiat la 31

Activ disponibil:				
Cassa	445.252	—		
Banca Centrală Cooperativă	106.800	—		
Casa G-rală Economie	1.193.176	—		
Progresul Silvic	959.200	—	2.704.428	—
Activ realizabil:				
Efecte Publice	66.000	—		
Efecte de Primit	3.820.318	—		
Diverse efecte protestate	645.119	—		
Conturi Curente	355.606	—		
Banca Poporului	75.258	—	4.962.301	—
Activ Imobilizat:				
Mobilier			42.650	—
Conturi de Rezultat:				
Cont tranzitoriu			8.985	—
Conturi de Ordine:				
Titluri în gaj			155.000	—
			7.873.364	—

DEBIT

CONTUL DE PROFIT

Cheltueli generale:				
Salarii	159.000	—		
Administrație	46.271	—		
Neprevăzute	4.516	—	209.787	—
Luminat & Incălzit:			10.000	—
Impozite:			82.624	—
Amortizări:				
as/Mobilier (Fond Amort.)	4.265	—		
as/Dubioși (Fond dubioși)	20.500	—	24.765	—
Dobânzi la Depuneri:				
Depuneri fructificare	24.863	—		
„ membru	8.917	—		
„ libere	13.000	—		
Impozite as/Dobânzi	7.006	—	53.786	—
Beneficiu net			266.866	—
			647.828	—

Președinte: C. P. GEORGESCU

Membri în consiliu: *H. Lazăr, Al. Butoi, Gh. Constantinescu, D. Grozeseu, Petre Ioan, At. Nedelcovici, V. N. Priboianu, V. N. Stinghe, C. Sava Goiu, St. Rodofeatu, M. St. Suhățeanu.*

G E N E R A L

Decembrie 1934

PASIV

Pasiv neexigibil:				
Capital	4.000.000	—		
Fond de Rezervă	115.470	—		
„ „ Ajutor	9.844	—		
„ pentru Dubioşi	130.991	—		
„ amortizări	16.685	—		
Depuneri Membri capit.	235.107	—	4.508.097	—
Pasiv exigibil:				
Depuneri fructificare	690.469	—		
„ Libere	688.699	—		
„ Fond educaţie	1.375.477	—		
„ Diverşi	28.870	—		
„ Neridicate	152.880			
„ Impozite de plată	7.006	—	2.943.401	—
Conturi de ordine:				
Deponenţi de gaj			155.000	—
Beneficiu net:				
pe anul 1934			266.866	—
			7.873.364	—

ŞI PIERDERE pe anul 1934

CREDIT

Dobânzi şi comisioane:				
as/ Împrumutului pe efecte	428.880	—		
„ Progresul Silvic	129.900	—		
„ Depuneri la Bănci	12.578	—		
din rambursare speze	35.220	—		
„ Dobânzi întârziate	34.950	—		
„ Neprevăzute	3.628	—	645.156	—
Diferenţe de Curs:				
la titlurile cumpărate şi depuse la împrumut			2 672	—
			647.828	—

Contabil: Eug. Rodoteatu

Administratori delegaţi: *Gh. Constantinescu, Petre Ioan, V. N. Priboianu, D. Grozescu.*

BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

BUCOVINA
INSTITUT DE ARTE GRAFICE
BUCUREȘTI

I 24882

ANUL XLVII, Nr. 3 MARTIE, 1935

BIBLIOTECA CENTRALA „ASTRA" SIBIIU

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Studii:

Căderea acelor de Juniperus, cauzată de o ciupercă nouă . . . . . *Dr. C. Georgescu și M. Badea*

Referate — Comentarii:

Contribuțiuni la legea de organizare a Corpului Silvic . . . . . *P. Ioan*

Aspecte din gospodăria pădurilor Statului în lumina statisticei . . . . . *Dr. V. Sabău*

Evoluția regenerării unui arboret de rășinoase ca o consecință a aplicării amenajamentului . . *Ilie Dan*

„Vatra Mănăstirei Neamț" . . . . . *Cezar Cristea*

Cronica:

Ofensive . . . . . *Al. Haralamb*

Semne bune . . . . . *Tr. H.*

Economia forestieră a Ardealului . . . . . *I. Zeicu*

Utilajul unui birou modern . . . . . *Elena Hamel*

Cercul de studii forestiere. — Recenzii — Revista revistelor — Necrolog: T. Buhescu — *Informațiuni — Soc. «Progresul Silvic».*

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M. — Rădulescu M,
Ioan P. — Sburlan D

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1935

Președinte: Drăcea M.

Vice-Președinți: Alimănișteanu C., Stinghe N. V.

Secretar general: Vâlceanu Eug.

Casier: Priboianu N. V.

Secretari: Butoi Al., Minescu Gh.

Membrii:

Bunescu M. C. — Ioan P.
Ciurileanu D. — Ionescu A.
Drâmbă D. — Lazăr H.
Eliescu A. — Năstăsescu Gh.
Florescu M. P. — Nedelcovici Ath.
Georgescu P. C. — Rodoteatu St.
Grozescu D. — Ștefănescu-Suhățeanu M.

Cenzori: Constantinescu Gh., Ionescu Gh., Chercea Gh.
Cenzori supleanți: Florescu I., Marinescu Coman și Simionescu I.

Prețul abonamentului:

Pe un an . . . . . 300 lei
„ „ „ pentru membrii Societății . . . 200 „
„ „ „ pentru conductori și brigadieri . . 75
Numărul 25

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

BUCOVINA
INSTITUT DE ARTE GRAFICE
BUCUREȘTI

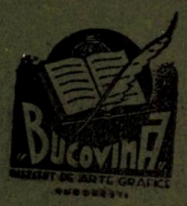
„BUCOVINA"
INSTITUT DE ARTE GRAFICE

I 24882

ANUL XLVII, Nr. 3 MARTIE, 1935

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASSOCIATIUNII" SIBIIU

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Studii:

Căderea acelor de Juniperus, cauzată de o ciupercă nouă . . . . . *Dr. C. Georgescu și M. Badea*

Referate — Comentarii:

Contribuțiuni la legea de organizare a Corpului Silvic . . . . . *P. Ioan*

Aspecte din gospodăria pădurilor Statului în lumina statisticei . . . . . *Dr. V. Sabău*

Evoluția regenerării unui arboret de rășinoase ca o consecință a aplicării amenajamentului . . *Ilie Dan*

„Vatra Mănăstirei Neamț" . . . . . *Cezar Cristea*

Cronica:

Ofensive . . . . . *Al. Haralamb*

Semne bune . . . . . *Tr. H.*

Economia forestieră a Ardealului . . . . . *I. Zeicu*

Utilajul unui birou modern . . . . . *Elena Hamel*

Cercul de studii forestiere. — Recenzii — Revista revistelor — Necrolog: T. Buhescu — *Informațiuni — Soc. «Progresul Silvic».*

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

XLVII-e Année. No. 3 Mars 1935 | XLVII. Jahrgang. Nr. 3 März 1935

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE

Etudes:

Camarosporium juniperinum Georgescu et Badea nov. sp. . . . . *Dr. C. Georgescu et M. Badea*

Rapports-Commentaires:

Contributions à la loi d'organisation du Corps forestier . . . . . *P. Ioan*
Coup d'oeil dans la gestion des forêts de l'Etat . . *Dr. V. Sabău*
L'évolution de la régénération d'un peuplement de résineux, comme conséquence de l'application de l'aménagement . . . *Ilie Dan*
A propos d'une polémique *Cezar Cristea*

Chronique — Récensions — Revue des revues Nécrolog. — Informations. — Soc. «Progresul Silvic».

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

INHALT:

Abhandlungen:

Camarosporium juniperinum Georgescu und Badea nov. sp. . . . . *Dr. C. Georgescu u. M. Badea*

Mitteilungen:

Beitrag zur Reorganisierung des Forstdientes . . . *P. Ioan*
Statistische Betrachtug von Wirtschaftsfragen in Staatswaldungen . . . *Dr. V. Sabău*
Verjüngungsentwickelung eines Nadelholzbestandes als Folge der Forsteinrichtungsbestimmungen . *Ilie Dan*
Gelegentlich einer Polemik: Das Kloster Neamțu . *Cezar Cristea*

Chronik — Rezensionen — Die Zeitschriften — Nekrolog — Nachrichten — Forstverein «Progresul Silvic».

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

C 2482

Clişeu A. Haralamb

Limită de vegetaţie (masivul Zăganu, muntele Gropşoarele).
Limite de végétation (massif Zăganu, mont Gropşoarele).
Vegetationsgrenze (Gebirgskette Zăganu, Gipfel Gropşoarele).

Clişeu A. Haralamb

Molift invadând golul alpin (masivul Zăganu).
Epicéa invadant les pâturages alpines (massif Zăganu).
Fichte einbrechend in die Alpweide (Gebirgskette Zăganu).

1990
97
- 1111 2005

S T U D I I

CĂDEREA ACELOR DE JUNIPERUS, CAUZATĂ DE O CIUPERCĂ NOUĂ

Camarosporium juniperinum Georgescu et Badea nov. sp.

— Comunicare prealabilă —

de Dr. CONST. C. GEORGESCU şi
M. BADEA

Atacul ciupercii a fost găsit în anul 1934, luna Mai pe acele unor exemplare de Juniperus communis L. cultivate în grădina dendrologică a Administraţiei Moşiei Domeniului Creditul Rural Dofteana (Bacău), precum şi pe exemplarele spontane de pe M-tele Şandru-Mare (M-ţii Breţcului).

Pe muntele Şandru-Mare, s'au aflat pe Juniperus, simultan şi atacuri de Lophodermium, şi Herpotrichia nigra.

Această staţiune este o şea de legătură între M-tele Şandru-Mare şi Nămira, pe care golul alpin este redus la lăţimea îngustă a coamei. In acest gol alpin, în formă de bandă, cu tufărişuri de Juniperus, avem o staţiune de ger datorită arboretelor vecine de molid de pe versanţii care încercuesc coama şi nu permit circulaţia aerului.

Expoziţiunea generală este NE.

Exemplarele atacate prezintă o îngălbenire a acelor dela baza ramurilor, care cad mai târziu.

Planta atacată de această ciupercă arată o stare rea de creştere iar fructificaţia este foarte mult stânjenită. Către mijlocul

*

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAŢIUNII" SIBIIU

39756

verii frunzele atacate, la care picnidiile sunt deplin desvoltate, devin în întregime galbene şi apoi cad iar în jurul exemplarului bolnav se formează o pătură de frunze moarte. Din acest motiv, pe drept cuvânt putem numi această maladie căderea acelor la jenupăr.

Cercetând acele îngălbenite observăm chiar cu ochii liberi, pe faţa superioară două şiruri de pete mici negre, dispuse de o parte şi alta a nervurei.

Fig. 1. — Camarosporium juniperinum. Secţ. transversală prin partea superioară a unui ac de Juniperus, arătând dispoziţia picnidiilor şi conformaţia pereţilor lor.

Aparatul vegetativ, descoperit de M. Badea, este compus din hyphe celulare, binucleare, hyaline şi cu o picătură mare de grăsime sau mai multe mici. Nu prezintă stroma. Hyphele au un mers intercelular în parenchimul frunzei şi în canalele rezinifere şi numai rare ori le aflăm în interiorul celulelor. Grosimea hyphelor este de 1,8—2,7 microni.

Aparatul fructifer este o picnidie ce se formează sub epidermă şi se deschide la exterior după înlăturarea acesteia. Aceste picnidii se desvoltă în dreptul stomatelor, pe partea superioară a acelor, în primul rând de celule subepidermice. Ele ajung în profunzime până la al treilea rând de celule, fiind cu $^2/_3$ din diametrul lor îngropate în frunză.

In partea superioară picnidia ese afară din frunză printr'un gât scurt, larg, dotat cu papile. In timpul desvoltării sale picnidia măreşte camera substomatică sau lacuna în care s'a format, turtind celulele vecine ale acelor. In jurul picnidiei se formează un gol rezultat din împingerea epidermei în sus şi în lături.

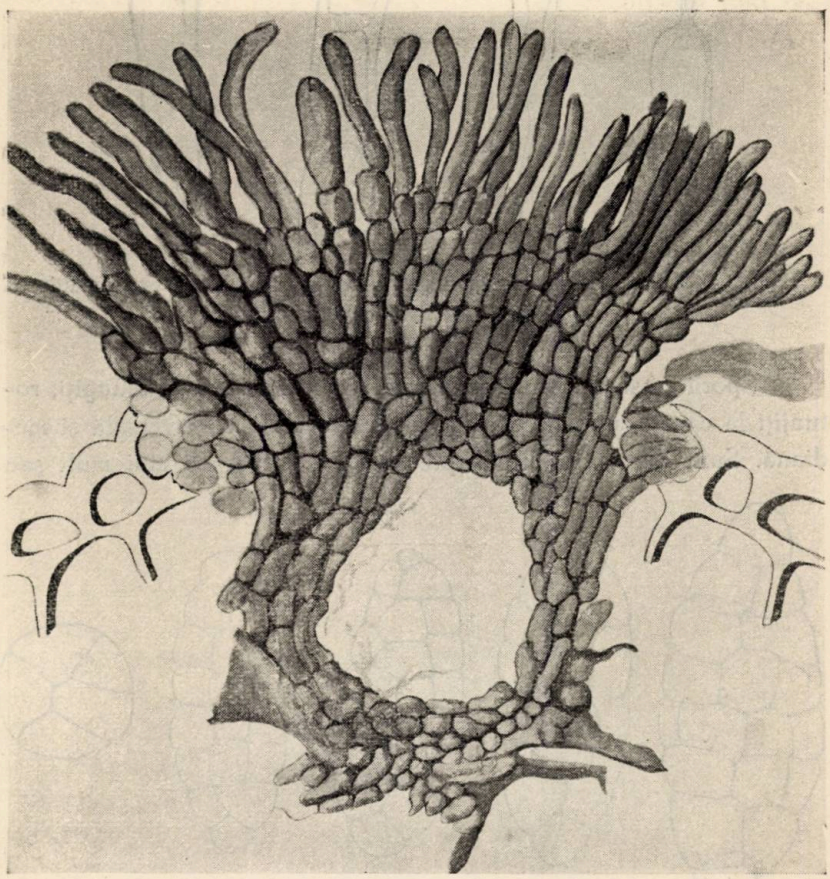

Fig. 2. — Camarosporium juniperinum. Secţiune longitudinală prin o picnidie deplin formată.

Peretele picnidei arată o construcţie celulară şi este rezultat din întreţeserea mai multor hyphe distincte. Celulele peretelui de la baza picnidiei sunt isodiametrice, mici, pe când cele laterale şi superioare sunt alungite şi dispuse în şiruri aproape regulate. Dia-

metrele celulelor merg crescând către partea superioară a picnidiei. Ultimul rând de celule este alungit şi dă naştere la papile sporogene.

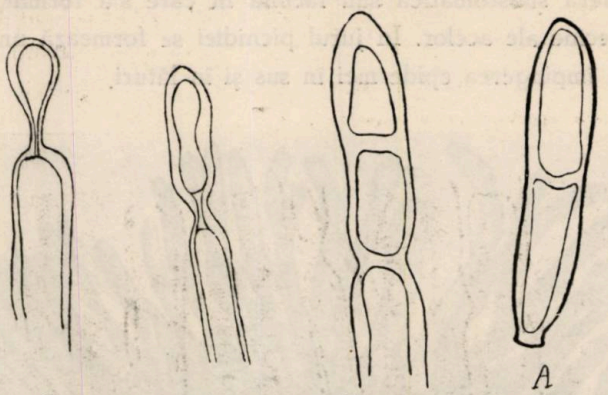

Fig. 3. — Camarosporium juniperinum. Formarea sporilor la extremităţile papilelor. A = Spor deplin format.

Sporii ce se formează în aceste picnidii sunt oval-alungiţi, rotunjiţi la capete, uneori cu o uşoară strangulare transversală şi mediană. Sunt despărţiţi prin şapte pereţi transversali mai mult sau

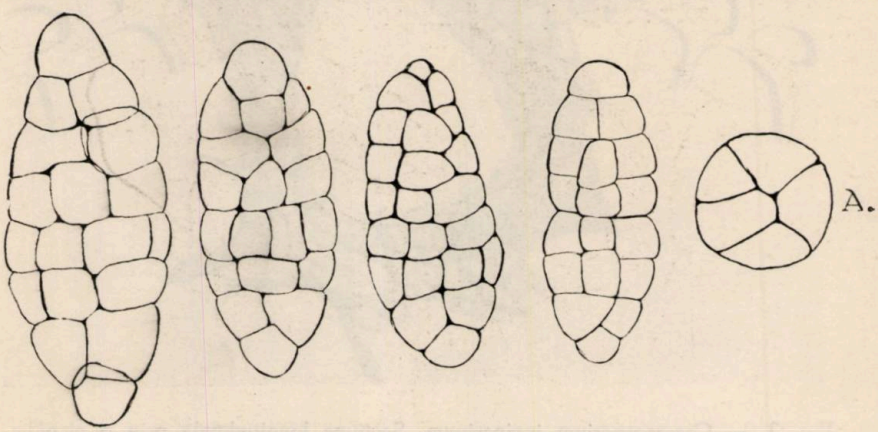

Fig. 4. Camarosporium juniperinum. Diferite forme de spori. A = Spor în secţiune transversală.

mai puţin regulaţi şi trei, rar patru pereţi longitudinali mai puţin regulaţi. Sunt slab coloraţi în brun-oliv. Lungi de 22—23 microni, groşi de 9—10,5 microni.

Papilele, la extremități, produc spori prin strangulare. Acești spori, în condiții favorabile, pot germina reproducând ciuperca. Filamentele ieșite din sporii papilari ne-au dat primele stadii de for-

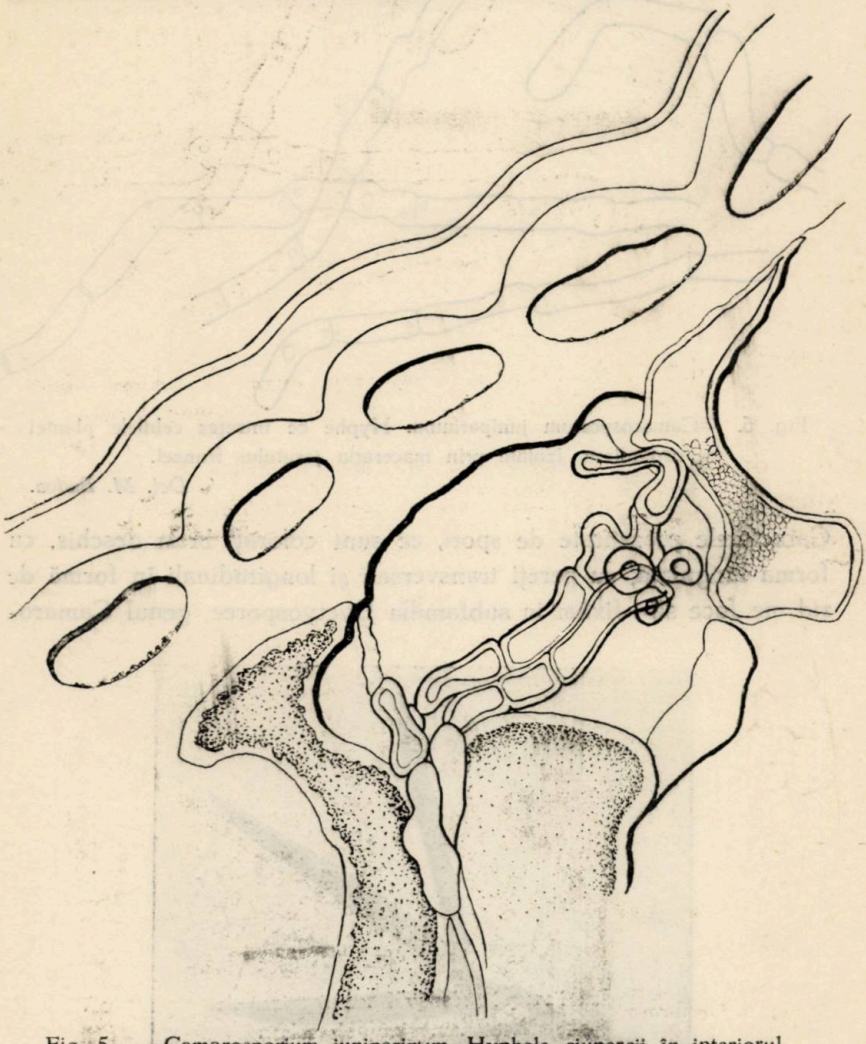

Fig. 5. — Camarosporium juniperinum. Hyphele ciupercii în interiorul acelor de Juniperus.

mare a picnidiilor. Acești spori papilari reprezintă o formă conidială teratologică, care arată la ciuperca noastră al doilea fel de spori, spori secundari.

După caracterele descrise mai sus, această ciupercă face parte din Fungi imperfecţi, ordinul Sphaeropsidee, familia Sphaerioidiacee.

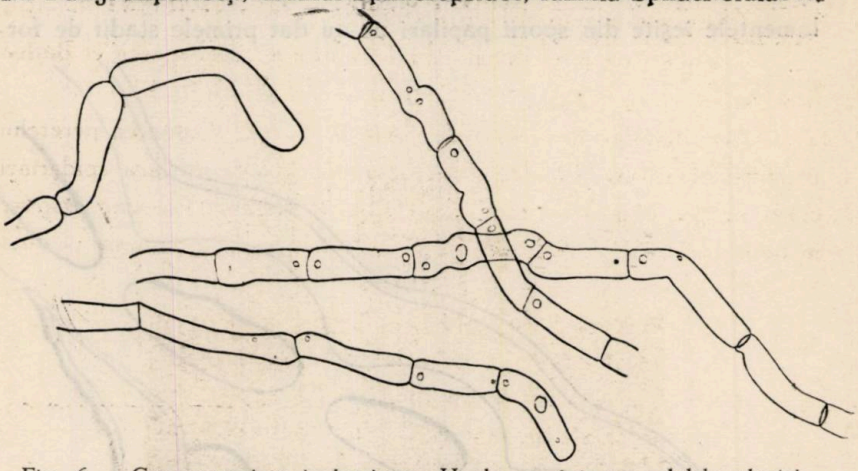

Fig. 6. —Camarosporium juniperinum. Hyphe ce întreţes celulele plantei ospitaliere, izolate prin macerația ţesutului frunzei.

Del. M. Badea.

Caracterele prezentate de spori, ce sunt coloraţi brun deschis, cu forma lunguiaţă, cu pereţi transversali şi longitudinali în formă de zid, ne face să-i fixăm în subfamilia Dyctyosporee, genul Camaro-

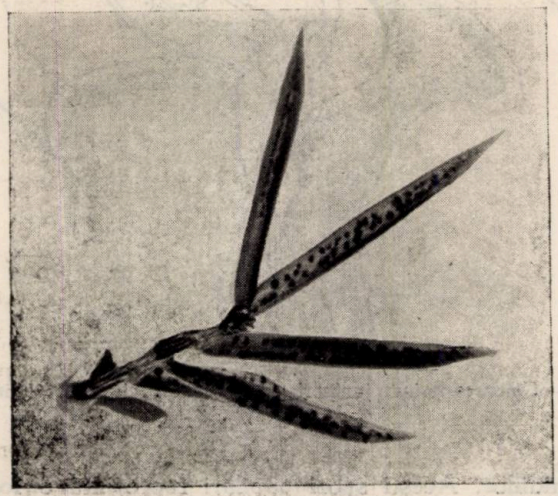

Fig. 7. — Ace atacate de Camarosporium.
(Fotografiate la binocular).

sporium; specia se dovedește a fi nouă și am denumit-o Camarosporium juniperinum.

Caractele speciei sunt următoarele:

C a m a r o s p o r i u m j u n i p e r i u m. Georgescu et Badea nov. sp.

Picnidie sferică de mărime până la ½ mm. Culoarea peretelui picnidiei brun-oliv. Picnidie subepidermică ieșind în afara epidermei printr'un gât larg, scurt, dotat cu papile sporogene. Ele sunt dispuse în două șiruri de o parte și alta a nervurei acelor, totdeauna pe fața

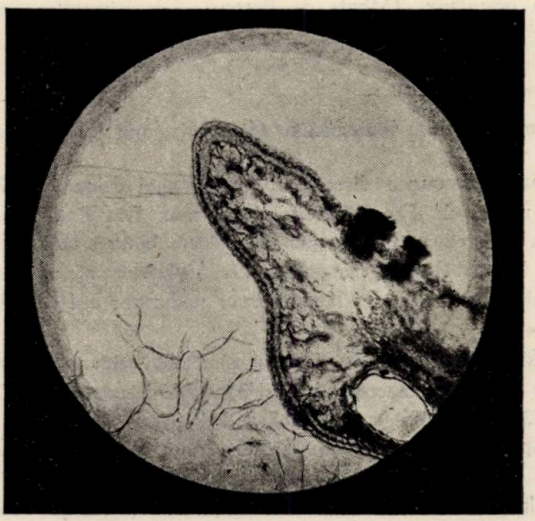

Fig. 8. — Secțiunea transversală prin un ac de Juniperus cu *picnidie* de Camarosporium.

superioară a frunzei. Sporii oval alungiți, rotunjiți la capete ; la extremități totdeauna câte o singură celulă. Septați prin șapte pereți transversali, în dreptul cărora sporii sunt puțin strangulați, și trei-patru pereți longitudinali. Sporii mai prezintă o ușoară strangulație transversală mediană.

Lungimea sporilor este de 22—23 microni, grosimea 9—10,5 microni.

Culoarea brun-oliv deschisă.

Camarosporium juniperinum Georgescu et Badea nov. sp.

Les caractères de la nouvelle espèce sont :

Pycnidies sphériques, jusqu'à ½ mm. grosseur. La péridie brun-olive. Les pycnidies sousépidermiques, s'ouvrant par un large et court orifice, doté de papilles sporogènes ; groupées par deux, elles sont situées de deux cotés de la nervure médiane, sur la face supérieure de l'aiguille.

Les spores, brun-olives, sont ovale-allongés, aux extrémités arrondis et terminés par une seule cellule ; chaque spore possède 7 parois transversales et 3 longitudinales. La longueur des spores mesure 22—23 μ et la grosseur 9—10,5 μ.

Les papilles, à leur tour, donnent naissance, par strangulation, à des conidies bicellulaires.

Le champignon cause la chute des aiguilles de Juniperus communis, dans les Carpathes orientaux. (Monts de Breţcu). Les pycnidies ont été trouvées seulement sur les aiguilles mortes.

Camarosporium juniperinum Georgescu und Badea nov. sp.

Die Kennzeichnungen dieser neuen Art sind folgende : Pykniden sphärisch, bis ½ mm. dick. Die Piridien olivenbraun, Die Pykniden, welche unter der Epidermis erscheinen, öffnen sich mit einem kurzen und breiten Hals. Die Öffnung von langen Papillen umgeben. Die Pykniden zu zweien grupiert, befinden sich links und rechts der Hauptnervur und zwar auf der oberen Seite der Nadeln.

Die eiförmig verlängerten Sporen sind an beiden Enden einzellig und abgerundet; in Inneren 7 Querwände und 3 gerade Längswände. Die olivbraunen Sporen sind 22—23 μ lang und 9—10,5 μ dick.

Die Papillen erzeugen durch Einschnürung an ihren Enden zweizelligen Konoidien.

Der Pilz verursacht in den Ost-Karpathen (Gebirge von Breţcu) eine Nadelschütte an Juniperus communis. Pykniden wurden nur an abgestorbenen Nadeln aufgefunden.

REFERATE — COMENTARII

CONTRIBUȚIUNI LA LEGEA DE ORGANIZARE A CORPULUI SILVIC

de P. IOAN

Problema salarizării funcționarilor.

In vremuri de criză, ca acelea pe cari le trăim, aparatul administrativ al tuturor întreprinderilor și instituțiunilor, trebue restrâns.

Organizarea administrativă a Statului român, neurmând aceeaș cale, sistematic înregistrează deficite bugetare de 5 ani încoace.

Nu se vede altă posibilitate de reechilibrare a bugetului, adică de revenire la acelaș raport între salarii și bugetul total, care erà înainte de criză, de cât în inflație sau în scăderea quantumului salariilor, fie că aceasta se realizează prin reducerea numărului de funcționari, prin reducerea salariilor sau prin ambele deodată.

Important de reținut este că orice soluție s'ar adoptà, ea se va resfrânge dăunător în primul rând asupra funcționarului și prin urmare bine ar fi să înceapă a se obicinui cu ideea că — atât cât va durà criza — zile mai bune ca cele de azi, nu-l așteaptă.

Simplificare și apoi raționalizare ?

Guvernul actual, menținând stabilizarea, a înțeles să rezolve echilibrarea bugetară pe calea reducerii quantumului salariilor, emițând formula: „simplificarea aparatului de stat și raționalizarea serviciilor".

Dacă am fi obligați să credem cuprinsul unor comunicate repetate că „Salariile funcționarilor nu se reduc" ar însemnà că ultima nădejde de realizare a unor însemnate economii este în reducerea

numărului funcționarilor, ca să rezulte o „simplificare a aparatului de stat".

De asemenea măsuri auzim vorbindu-se de mai mult timp, dar suntem încredințați că așa cum nu au fost aplicate până acum, nu vor fi aplicate nici în viitor.

Puținele goluri ce-au fost făcute în rândurile funcționarilor, pe căi mai mult sau mai puțin legale, au fost repede completate cu numiri mai mult sau mai puțin politice.

Trecutul nu constitue nici un fel de garanție pentru viitor.

Soluția care a fost neglijată până acum, r a ț i o n a l i z a r e a s e r v i c i i l o r, dar care nu este așa de ușoară în aplicațiune ca s i m p l i f i c a r e a, cu condiția de a examina toate ramurile de activitate cu deplină obiectivitate și perfectă cunoaștere a realităților, este singura care duce la o normală încadrare de funcționari și poate da indicațiuni asupra reducerilor posibile.

Deci, întâi raționalizarea, căci din ea decurge în mod natural simplificarea.

Conflictul între legile de organizare ale corpurilor speciale și legile administrative.

Un conflict vechi, care mocnea și era considerat fără însemnătate, criza actuală — în lipsă de alte soluții — l-a scos în primele rânduri, îl accentuiază nemeritat și-i dă atâta importanță că puțin informații speră dela soluționarea lui, soluționarea însăș a echilibrului bugetar.

Se preconizează rezolvarea celor 2 aspecte ale acestui conflict prin :

a. încadrarea corpurilor speciale în funcții administrative și

b. retribuirea funcțiilor, iar nu a gradelor.

Un decret lege s'a și pronunțat în favoarea acestei teze, dar pentrucă nu se sprijină nici măcar pe legătura directă între cauză și efect, nu are certitudinea că va fi aplicat. Dar o discuțiune, pentru lămurire, își are rostul, cel puțin acum.

*

Legea de organizare a ministerelor, pe baza căreia se cere încadrarea corpurilor speciale, a stabilit pentru personalul administrativ un raport direct între grade (cu diversele lor clase) și între funcțiuni, adică la anume grad, să corespundă o anume funcțiune.

La corpurile speciale — deci şi la cel silvic — situaţia este cu totul diferită.

Inginerul are un titlu şi un grad — proprietatea lui — cari sunt reglementate după legea organică a corpului respectiv.

Intre titlu şi grad de o parte şi funcţiunea de alta, nu mai există acea strânsă corelaţiune ca în administraţie, căci specialistul cu un anume grad, poate să ocupe o scară largă de funcţiuni — şi acestea specializate — după nevoe.

De unde în administraţie, funcţiunile se dau prin înaintare şi constituesc drepturi pentru funcţionar şi obligaţiuni pentru administraţie, la corpurile speciale gradele se dau potrivit legilor lor organice, iar funcţiunile se deleagă în interesul serviciului, după norme administrative, aceluiaş inginer putându-i-se încredinţă diverse însărcinări temporare, după necesitate.

In asemenea condiţiuni, o încadrare a corpului silvic în funcţii administrative n u e s t e p o s i b i l ă, fără să se comită mari nedreptăţi pentru unele categorii de funcţionari.

Pretextul de echivalare a funcţiilor cu scop evident de a realiza pe această cale o economie de salarii, nu mai duc la nici un rezultat acum, pentrucă reduceri repetate, până la o egalizare a salariilor inginerilor cu ale funcţionarilor administrativ echivalaţi, din Ministerul de Domenii, s'a obţinut la alte epoci anterioare.

*

Al doilea aspect al conflictului: salarizarea după funcţie sau grad, este şi mai accentuat.

Specialistul, ocrotit de legea sa organică este preocupat de câştigarea gradelor, de salarizare în raport cu gradele obţinute şi în acest chip îi ajunge indiferentă funcţia ce îndeplineşte.

Sunt numeroase cazurile anacronice, de achiziţionări a celor mai superioare grade, pe cari posesorii le deţin mulţi ani până la pensie, fără să dea vreun randament cât de neînsemnat serviciului, iar nevoile inexorabile ale administraţiei să fie împlinite de alte elemente de real ajutor, cari nu sunt recompensate proporţional nici în grad, nici în salariu.

Din câmpul activităţii administrative, care se obicinueşte din ce în ce mai mult să preţuiască omul şi randamentul muncii lui, iar nu mulţimea de titluri şi grade, cu care este încărcat, se susţine retribuţia funcţiei îndeplinite.

Principiul nu numai că nu răstoarnă valorile, ci răsplăteşte cu dreptate munca productivă; nu retrogradează, pentrucă ad-ţia nu impietează asupra avantagiilor pe cari le-a dat specialistului legea sa organică, dar nici nu îngădue să i se impună plăţi pentru servicii neefectuate.

Statutul funcţionarilor — şi ca el şi legile corpurilor speciale — nu recunoaşte decât 2 categorii de funcţionari: capabili şi incapabili.

Situaţia ce se creiază unor calificaţi incapabili este atât de dezastruoasă pentru funcţionar, încât — din spirit de corp şi de colegialitate — în foarte rari cazuri şi-a găsit aplicaţiunea.

Dar cum situaţia intermediară este frequentă, sistemul retribuţiei funcţiei îndeplinite, poate să găsească fiecăruia locul de unde să exercite în mod util un serviciu.

Aşa dar, tendinţelor de prea sumară soluţionare a conflictului între legile de organizare a corpurilor speciale şi cele administrative opunem: nu este posibilă o încadrare a inginerilor în funcţii administrative, dar este posibilă şi chiar necesară o armonizare între grade şi funcţiuni.

Imbătrânirea cadrelor.

Bugetul administraţiei silvice — la personal — s'a alcătuit totdeauna, până la criză, sub presiunea a două forţe:

una de jos, prin înscrierea în buget a tuturor absolvenţilor şcolilor silvice din ţară sau a celor similare din străinătate şi

alta de sus, sau din lături, prin creearea de grade pentru satisfacerea celor îndreptăţiţi la avansare.

După aceste simpliste norme, până acum se mărea în mod automat numărul personalului bugetar, prin adăogirea în fiecare an a unui număr de posturi noi, egal cu quantumul absolvenţilor şcolilor speciale, plus al gradelor superioare, la cari legea de organizare a corpului silvic, dă dreptul prin înaintare.

Chiar când înaintările din timpul anului nu erau satisfăcute de posturile bugetare vacante, s'a utilizat supapa înaintărilor onorifice, cari nu erau decât polițe trase de legea de organizare a corpului silvic, asupra primului buget al administraţiei silvice.

Sistemul şi-a găsit aplicaţiunea necesară, cât timp aveam nevoi mari în administraţiune şi posibilităţi restrânse de satisfacere cu personal specializat în număr redus — caracteristică a corpurilor tinere

şi cel silvic n'are de cât o vechime de 50 de ani — şi cât timp înaintările, conform legii, corespundeau unor nevoi continuu mărite ale serviciului.

Se înţelege că raportul între cele 2 forţe pomenite mai sus a fost variabil: a început cu presiunea în favoarea câştigării gradelor la avansări şi sfârşeşte cu o presiune exercitată puternic la poarta încadrării, de mai multe promoţii întregi de absolvenţi.

De vreme ce avansările sunt obligaţii pe cari şi le ia administraţia, firesc ar fi ca problema celor 2 forţe ce presează asupra bugetului, să fie privită integral: chiar până la adoptarea unei soluţii radicale, încadrările să se facă concomitent cu avansările, indiferent dacă şi unele şi altele sunt bugetare sau onorifice.

*

Legea actuală de organizare a corpului silvic — din 1923 — sintetizând postulatele vremurilor, şi-a impus numai să reglementeze înaintările şi să înlăture abuzuri posibile, asigurând drepturi egale tuturor îndreptăţiţilor la avansare, iar nu să pună vre-o frână la înaintare, ori vre-o limită la numărul celor primiţi în corp, căci acestea ar fi fost atributele unor legi de ad-ţie silvică.

Lesne de înţeles însă că, un asemenea sistem de înaintare, bazat pe alegere şi vechime, foarte bun pentru corpuri tinere cu nevoi mari de împlinit, duce în scurt timp, la o îmbătrânire de cadre, caracteristică corpurilor cu trecut îndepărtat şi în care se exercită o puternică presiune spre grade mari.

Simptomele sunt ocuparea funcţiilor mici cu grade superioare.

Corpul silvic, deşi nu poartă în spatele lui decât 50 de ani, şi deci nu poate fi socotit bătrân, totuşi :

simte puternic presiunea pentru grade mari;

prezintă fenomenele de ocuparea funcţiilor mici cu grade superioare ;

dă spectacolul nedreptăţirii posesorilor cu grade mici sau a celor neîncadraţi şi

stă impasibil în faţa unei situaţiuni ce se înrăutăţeşte accelerat.

E momentul să înceapă reacţiunea.

Modificarea legii de organizare a corpului silvic.

„Legea pentru simplificarea serviciilor publice" a intrat în vigoare.

Legea de organizare a corpului silvic, cu aşa mare fisură în trupul ei, călcată în părţile esenţiale (încadrare, înaintare, stabilitate, salarizare) în lipsă de regulament interpretată în mod atât de divers, dela an la an, după circumstanţă, trebue să începem a o considerà ca inexistentă.

Şi acum când cunoaştem preocupările guvernelor, de echilibrare a bugetului Statului; când ştim că la acest rezultat nu se poate ajunge fără o nouă atingere de drepturi funcţionăreşti, când am sesizat ce înseamnă simplificarea aparatului de stat şi când simţim deja efectele devalorizării, apărem suficient de îndreptăţiţi pentru o mişcare de apărare a funcţionarilor: izolaţi, asociaţi sau confederaţi.

Dar tocmai pentrucă ne dăm bine seama de situaţia în care ne aflăm, pentrucă avem pretenţia a-i cunoaşte atât cauzele cât şi efectele, nu ne mai este îngăduită nici atitudinea de rezistenţă zadarnică pe o poziţie pe care am pierdut-o (am spus că legea de organizare a corpului silvic este inexistentă) nici atitudinea de văicăreală neputincioasă sau cea de expectativă dezarmată ci, având în vedere întreg cadrul problemei funcţionăreşti, să detaşem din el partea privitoare la corpul silvic, să o examinăm cu discernământ, cu obiectivitate şi să formulăm o soluţie.

Să sfârşim cu împrumuturile din legiuiri ce n'au nici un punct de contact cu realele noastre nevoi şi să înţelegem odată că o reorganizare temeinică, osebit că trebue adaptată vremurilor, mai este necesar să se sprijine pe concluziunile fireşte ce putem trage din aplicaţiunea timp de 12 ani, a actualei legi, pe experienţa unei ad-ţii silvice de cel puţin 50 de ani şi pe tendinţa de armonie a claselor sociale, situând înăuntrul lor pe inginerul silvic, la locul ce i se cuvine.

Organizarea raţională a cadrului funcţionăresc silvic.

In administraţie, în care s'au desmiţit cele mai imutabile dintre legile naturale şi se manifestă tot mai des fenomenul că organul creiază funcţia şi că biurocratismul ucigător de iniţiativă şi de acţiune îndepărtează întreprinderea dela scopul ei iniţial, o reexaminare a situaţiei la răspântia vremurilor se impune, pentruca să se precizeze din nou: scopul, funcţiunile reale şi organele necesare.

La o astfel de reexaminare, administraţia silvică va avea să stabilească :

a. limita precisă între administraţie şi control, pentrucă imixtiunea dintre ele, pe cari legea din 1930 a intenţionat să o înlăture, nu este realizată, din contră acum şi mai accentuată.

b. Sistemul de valorificare al pădurilor — antrepriza sau regia — pentrucă în prima ipoteză, oricât de intensă cultură s'ar face, aparatul administrativ actual trebue restrâns, pe când în a doua ipoteză, extinzând regia în marginile largilor ei posibilităţi, cadrul inginerilor silvici actual se poate dublà.

Astfel, a face antrepriză cu aparat administrativ de regie, înseamnă a scoate pădurile din rândul instituţiilor excedentare. Şi aceasta ar creia o situaţie de nedorit corpului silvic.

Odată precizate aceste dispoziţiuni prin lege, — şi aplicate sincer cum s'au precizat — lesne se poate întocmi cadrul de funcţiuni şi funcţionari, în comparaţie cu care, în orice moment se pot constata nevoile reale ale serviciului.

Organizarea actuală a ad-ţiei silvice nu este o finală, ci o fază de evoluţie, prinsă prin legea din 1930 şi caracterizată printr'o aplicaţiune de regie accentuată şi printr'o desvoltare a acţiunii de punere în valoare a terenurilor neproductive.

Modificarea legii din Mai 1934, cu lipsa de program şi de directivă ce a însoţit-o, a produs atâta confusiune în spirite şi atâta dezorganizare în administraţie, că nimeni n'ar putea spune cu bună credinţă încotro mergem, dar n'a împietat asupra cadrului general al ad-ţiei, prin care la CAPS se menţin :

la centru o direcţie g-lă cu direcţii, servicii, birouri

şi la exterior direcţii regionale, cu ocoale, centre de exploatare şi fabrici ;

iar la Regimul silvic :

la centru o direcţie

şi la exterior inspectorate silvice cu ocoale.

Menţinerea acestui cadru, chiar în timpul unei administraţii ce a intenţionat o netă rupere de trecut, face dovada permanenţii lui, fapt ce are mare importanţă asupra unei organizări temeinice, de durată.

In acest cadru administrativ, — deci într'o anume ipoteză, pentru o anume formă ad-tivă adaptată unor anume nevoi — toate

organele, dela şef de ocol până la Director g-l, s'ar putea grupa schematic, în 3 categorii de funcţiuni : de conducere (ocoale, centre, fabrici etc.), de control (de circumscripţie, financiar), şi de directivă (direcţie g-lă, direcţii regionale, insp. generali, control etc.).

Armonizarea gradelor cu funcţiile.

Gradele ce avem în corp acum, în număr de 7, necorespunzând nici cu cele ad-tive, nici cu cele din corpul tehnic şi nici unor funcţii din ad-ţie, cu denumiri fără sens, nu rezistă la cea mai neînsemnată examinare critică.

Dacă funcţiunile ce corespund grupurilor de organe sunt trei: conducere, control şi directivă, la care trebue să adăogăm şi pe cel de-al patrulea, nu mai puţin important, de ajutor, atunci gradele ca număr şi denumire, rezultă în mod logic, potrivit următorului tablou :

Titlul	Gradul	Funcţiunea	Organele
Inginer silvic	Stagiar	Ajutor	La Ocol, centru, fabrică, biurou, comisii.
	Şef	Conducere	Ocol, centru, fabrică, biurou, comisii.
	Inspector	Control şi îndrumare	Control circumscripţie, control financiar servicii.
	Inspector g-l	Directivă şi control g-l	Dir. g-l şi subdir. g-li Dir. regionali, Dir. centrali Insp. g-li control.

Gradul de Consilier nu corespunde unei funcţiuni ci unei demnităţi şi firesc era, chiar până acum, să se dea onorific şi numai celor cu merite excepţionale.

Concluziuni.

1. Acest sistem de încadrare corespunde :

unei raţionalizări a cadrului funcţiunii ;

unei armonizări de grade cu funcţiuni, înlăturând conflictul între legea de organizare a corpului şi cea de ad-ţie a pădurilor ;

unei armonizări de grade între ele ;

unor denumiri de grade date cu rațiune și într'o legătură de sens cu titlul;

unei adaptări cu nevoile serviciului pădurilor.

Dacă cu atâtea avantaje, față de vechea lege, ar mai întâmpina rezistențe, cred că se vor găsi mijloacele cu care să se lupte până la succes, împotriva formulelor învechite și a întârzietorilor de progres.

2. Intr'o ipoteză bine determinată de administrare, cadrul funcționăresc silvic cuprinde un număr fix de ingineri.

Variația cadrului, între cele 2 ipoteze extreme, — antrepriza efectivă și regia efectivă — este cel puțin dela simplu la dublu.

3. O mărire de personal, în aceste vremuri de tendință nestăvilită de reducere, nu este posibilă decât bazată pe necesitatea absolută de completare a unor funcțiuni vacante, dar cu funcționare necontestat producătoare pentru Stat.

Din acest punct de vedere regia — cu posibilități neatinse încă până acum — este creatoare de funcții și deci de organe, pe când antrepriza, față de un țel deja atins de regie, este reducătoare.

4. Intre cele 3 grupe de funcțiuni — conducere, control și directivă — este un raport fix care se menține în cazul creerii de noi organe și se reprezintă grafic printr'un fascicol de raze.

5. Din altă reprezentare grafică, pe care să o denumim „clopoțelul armonizării funcțiunilor" se face plastic dovada ierarhiei armonioase ce există între cele 3 funcțiuni.

6. Cadrul de funcționari fiind dinamic, necontenita mișcare provocată de înaintări ori diminuări de personal, unele fatale (pensionări, morți), altele accidentatle sau în interesul serviciului (excluderi, părăsiri de serviciu, puneri în disponibilitate, etc.), necesită pregătirea unei r e z e r v e de personal care se întrebuințează cu folos, în calitate de ajutoare, la funcțiunile de conducere. C â t d e m a r e va fi această rezervă (variabilă, spre deosebire de cadrul fix al funcțiunilor) depinde de gradul de intensitate al lucrărilor, putând ajunge la un număr egal cu al funcțiunilor de conducere și î n c e m ă s u r ă se împrospătează — după ce s'a creiat rezerva necesară — depinde de numărul mediu al diminuărilor anuale.

7. Intr'o ramură de activitate așa de specializată cum este silvicultura, ai cărei toți absolvenții școlilor speciale intră funcționari la stat, este firesc ca administrația, ținând seama de toate nevoile pădurilor și de continua intensificare a lucrărilor, să dea în-

*

dicaţiuni şcolii, asupra numărului aproximativ de absolvenţi pe cari să-i pregătească anual.

8. Pentru a se păstra armonia odată stabilită între funcţiuni şi grade, şi pentru a se evita fenomenul îmbătrânirei cadrelor :

a) înaintările nu se vor mai putea face decât numai în limita posturilor vacante şi concomitent în funcţie şi grad, totdeauna funcţia atrăgând gradul.

b) compensaţia de salarizare se va face prin acordarea de gradaţii la fiecare funcţiune, în raport cu scara de armonizare a salariilor funcţionarilor.

9. Gradele de Inginer silvic şef şi Inginer silvic inspector se vor lua numai în urma trecerii unui examen, foarte diferit dela un grad la altul şi bine precizat anterior, atât pentru examinaţi cât şi pentru examinatori.

*

Desigur că legea de organizare a corpului silvic, pentru a se adapta noilor nevoi ale vremurilor, va comporta nu o modificare parţială de câteva articole, ci o totală revoluţionare, în manifestările ei complexe.

N'am atins decât o parte, din care însă rezultă modul de reglementare al încadrărilor şi înaintărilor în funcţii armonizate cu gradele aşa ca să se înlăture pe viitor fenomenul îmbătrânirei cadrelor.

Şi mai rezultă un fapt : când câmpul activităţii silvice este atât de larg şi în multe părţi deficitar sau nedesţelenit încă, corpul silvic — cu toată vitregia vremurilor — poate să impună un cadru raţional de muncă productivă şi rentabilă, care să justifice angajarea tuturor forţelor disponibile, capabile, cu o salarizare corespunzătoare aportului de mare importanţă, ce-l aduce statului.

Dar pentru aceasta nu vorbe, ci fapte.

Contribution à la loi d'organisation du Corps forestier.

La question des fonctionnaires publics est le point autour duquel gravite le problème du budget de l'Etat. N'importe quelle sera la solution admise, elle portera en tout cas une nouvelle atteinte aux droits des fonctionnaires.

D'ici découle pour ceux-ci l'intérêt d'examiner la question et même de faire propositions.

La loi d'organisation du corps forestier peut être considérée comme

inexistente à cause des divers dispositions prises dans le dernier temps par des lois et des décrets-lois de caractère urgent financier. Une loi nouvelle d'organisation, adaptée aux conditions modifiées, est devenue nécessaire. D'autre part, le gouvernement étudie maintenant une manière de simplifier l'appareil d'Etat.

L'auteur pense qu'au lieu de commencer par la simplification, il aura fallu commencer par la rationalisation des divers services ; la simplification en découle alors.

Quant au cadre des fonctionnaires forestiers, une future organisation raisonable doit armoniser les grades avec les fonctions ; cela aura l'avantage de faire disparaître le conflit existant entre la loi d'organisation du corps forestier et celle de l'administration générale. De plus, on va éviter le vieillissement des cadres et en résultera des principes nouveaux pour l'avancement et l'encadrement du personel forestier.

Un cadre forestier organisé d'une manière plus adaptée aux programmes de travail intensifs, pourra resoudre en même temps et pour un long délai le problème de l'absorbtion des tous les éléments forestiers disponibles.

Beitrag zur Reorganisierung des Forstdienstes.

Das Beamtenproblem ist der gordische Knoten der Wiederherstellung des Gleichgewichtes im Staatshaushalte.

In Hinsicht des Umstandes, dass jedwede Lösung der Frage, gleich wie welche, die Rechte der Beamtenschaft von neuem schmälern wird, ist es die Pflicht derselben, dass sie das angehende Problem zu studieren und Vorschläge zu formulieren.

Infolge vielfacher, dringlicher, Einschränkungen, finanzieller Gesetzgebung, kann das Gesetz betreffend die Organisation des Forstdienstes als aufgehoben angesehen werden, so dass eine neue den Umständen angepasste gesetzliche Ordnung der Forstdienstes nötig geworden ist.

Gegenüber der Regierungstendenz, zuerst den Staatsapparat zu vereinfachen und dann die Rationalisierung der verschiedenen Behörden vorzunehmen, schlägt Verfaser den umgekehrten Weg vor, weil sich die Vereinfachung naturgemäss aus der Rationalisierung ergiebt.

Die rationelle Organisation des Gesammtbestandes der forstlichen Beamten und die Herstellung der nötigen Uebereinstimmung zwischen Rangstate und Amtsvorrichtung ist die Voraussetzung zur Beseitigung von Gegensätzen, welche heute zwischen den allgemeinen Vervaltungsgesetz und dem der Organisation des Forstdienste bestehen, zur Vermeidung der Altersüberschreitung in den einzelnen Stufen der Behörden, zur Formulierung neuer Prinzipien für die Einstellung und Beförderung im Forstdienst.

Die rationelle Umrahmung produktiver Arbeit wird gleichfalls und für lange Zeit das Problem der Beschäftigung aller verfügbaren Kräfte lösen.

ASPECTE DIN GOSPODĂRIA PĂDURILOR STATULUI IN LUMINA STATISTICEI

de Dr. V. SABĂU

In anul 1930, CAPS şi-a întocmit inventarul patrimoniului său în conformitate cu legea contabilităţii publice şi a regulamentului său de aplicare. Cu această ocazie s'a crezut să este bine să se lărgească cadrul inventarului prescris de lege şi să se întocmească o statistică detailată a pădurilor statului.

Pe baza acestei hotărâri, prima parte a lucrărilor de statistică, adică strângerea datelor numerice, s'a făcut în mod cât se poate de prompt. De atunci şi până azi, cu toate că s'au scurs aproape 5 ani, lucrarea începută nu a fost terminată. Datele culese cu ajutorul organelor silvice exterioare — care au trebuit să facă un adevărat tur de forţă, ca să poată complecta la timp numeroasele tablouri ce li s'au trimis — în mică parte s'au centralizat şi apoi s'au publicat în anuarul statistic al României şi într'o meritoasă broşură oficială intitulata : „Statistica Pădurilor Statului pe anii 1930—31". Dar prin aceste operaţiuni sumare lucrarea nu se poate considera a fi pe deplin terminată.

O statistică serioasă, până ce se întocmeşte în mod definitiv, trece printr'o succesiune întreagă de operaţiuni, din care înşirăm aci, ca simplă curiozitate următoarele etape mai de seamă : culegerea, centralizarea, despuierea, tabelarea, coordonarea şi sistematizarea materialului numeric. Toate aceste operaţiuni formează numai o primă fază a lucrărilor de statistică. A doua succesiune de lucrări este cercetarea cauzalităţii anumitor fenomene puse în lumină prin lucrările de statistică, şi în sfârşit publicarea datelor numerice şi luarea măsurilor de conducere inspirate de studiul astfel întocmit.

In special faza a doua numită şi e x p l o a t a r e a ştiinţifică şi practică a datelor numerice, este partea care imprimă statisticei nota caracteristică şi îi subliniază rostul pentru care a fost întocmită. In lipsa acestei exploatări a cifrelor, orice lucrare de statistică devine

zadarnică, după cum zadarnice ar fi şi cheltuelile bugetare făcute cu întocmirea ei, şi degeaba s'ar fi irosit şi munca obositoare depusă de organele ad-tive la strângerea şi prelucrarea acelor date.

Personal nu avem nici o cunoştinţă dacă pe baza cifrelor statisticei pădurilor Statului din 1930 s'au luat într'adevăr măsuri de conducere şi îndreptare a treburilor de gospodărie internă. Probabil că nimeni nu a încercat încă să descifreze vreun fapt revelatoriu din tabelele numerice întocmite şi să-l folosească în mod practic. Din acest motiv, căutăm să folosim noi o parte din datele brute ale statisticei pomenite. Scopul ce-l urmărim este triplu : 1) Să servim interese statistice pur demonstrative, 2) să tragem anumite concluziuni folositoare ad-ţiei şi 3) să atragem atenţia asupra rolului pe care îl joacă statistica într'o gospodărie ca organ de informaţie, conducere şi control.

Datele discutate mai jos au fost, în mică parte, studiate şi sumar discutate de către colegul V. Dinu în teza D-sale de doctorat. Situaţia în care a lucrat D-sa însă şi limba străină în care a scris, nu-i permiteau să se extindă prea mult asupra acelor cifre, ca astfel să nu deschidă faţă de străini discuţiuni cari, fie că nu aveau pentru ei vreun interes, fie că nu era bine să fie discutate în faţa lor.

Noi reluăm firul discuţiunilor începute şi insistăm în mod intenţionat asupra datelor statistice nepublicate nicăeri până în prezent. Tocmai din acest motiv, bănuim că o discuţie obiectivă a acestor date va interesa cercurile silvicultorilor fiindcă tocmai aceste date inedite ne servesc c e a m a i i n t u i t i v ă icoană asupra unei serii întregi de probleme ale gospodăriei pădurilor Statului cum sunt : a m e n a j a r e a l o r, m e t o d e l e d e r e g e n e r a r e ş i e x p l o a t a r e aplicate, sau mai bine zis r e g i m e l e ş i t r a t a m e n t e l e a d o p t a t e. In lumina cifrelor referitoare la aceste capitole ale gospodăriei pădurilor se oglindeşte de fapt oportunitatea sistemelor de gospodărie aplicate precum şi gândul unitar în care este sintetizată concepţia economică ce stă la baza acelei gospodării.

1. PROBLEMA AMENAJĂRII PĂDURILOR.

Politica de amenajare a pădurilor Statului se poate descifra din tabela no. 1, care conţine suprafaţa pădurilor după situaţia lor — accesibile şi neaccesibile — şi natura studiilor de amenajare ce li s'au aplicat.

Amenajarea pădurilor statului după situaţia lor

Tabela Nr. 1

Păduri	Accesibile		Neaccesibile		Total	
	Mii ha.	%	Mii ha.	%	Mii ha.	%
I. *Amenajate* :						
a) cu studii definitive .	411	75	136	25	547	46
b) „ „ sumare .	553	87	81	13	634	54
Total (I) . . .	964	81	217	19	1181	63
II. *Neamenajate*	502	74	179	26	681	37
In total general .	1466	78	396	22	1862	100

Prima remarcă ce avem de făcut, analizând datele acestei tabele, este că s'a amenajat o suprafaţă considerabilă (19% adică 217.000 ha) de păduri inaccesibile, în timp ce Statul dispune de 502.000 ha păduri accesibile neamenajate. Un motiv destul de plauzibil care ar putea, în mică măsură, scuza amenajarea pădurilor inaccesibile ar fi acela, că odată cu întocmirea studiilor de amenajare pentru o unitate administrativă (ocol), s'au amenajat şi porţiuni de păduri neaccesibile.

Deşi acest motiv pare a fi destul de logic totuşi dacă analizăm de aproape cifrele din tabela no. 1 şi în special natura studiilor de amenajare aplicate la aceste păduri, ne convingem că din cauza unei desorientări asupra mersului amenajării pădurilor Statului s'au amenajat în mod exagerat pădurile neaccesibile.

Iată în ce constă această desorientare din politica de amenajare a pădurilor Statului *) : din totalul de 396.000 ha păduri neaccesibile s'au amenajat 217.000 ha, adică 54%, în timp ce din totalul de 1.466.000 ha păduri accesibile, s'au întocmit studii pentru 964.000 ha, adică 64%. Judecând problema amenajării pădurilor prin aceste două procente — 54 şi 64 — proporţia în care s'au amenajat pădurile neaccesibile pare a fi într'adevăr exagerată.

Făcând un pas mai departe în analiza cifrelor de mai sus, ne

*) Ne ocupăm numai de pădurile Statului proprietate exclusivă.

va izbi un fapt foarte curios, anume că din pădurile neaccesibile amenajate 62% au fost amenajate prin studii definitive, în timp ce proporţia acestor studii la pădurile accesibile amenajate este numai de 42%. Cu alte cuvinte, pădurile neaccesibile în majoritatea cazurilor au fost amenajate în mod definitiv, iar cele accesibile numai sumar. In realitate lucrurile ar trebui să se fi petrecut absolut invers.

Natura studiilor de amenajament întocmite la pădurile :

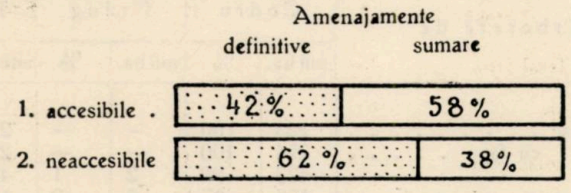

Graficul Nr. 1

Evident, vina acestei stări paradoxale se poate atribui lipsei unei statistici care să fi permis o vedere de ansamblu clară asupra mersului gospodăriei interne a pădurilor. Dacă ar fi existat în perioada postbelică un serviciu de statistică şi dacă în ad-ţie măsurile mari de conducere s'ar fi luat consultându-se şi acest serviciu, nu s'ar fi cheltuit bani şi muncă cu amenajarea pădurilor inaccesibile, ci s'ar fi amenajat, aşa cum era şi normal, pădurile accesibile, a căror exploatare rentează.

Din tabelele statistice cari ne stau la îndemână, putem stabili cum este distribuită suprafaţa pădurilor amenajate şi cum variază proporţiile de mai sus pe diferitele Direcţii regionale. Astfel Direcţia silvică Orşova are circa 42.000 ha păduri amenajate neaccesibile, din cari 21.000 ha amenajate în mod definitiv. In acelaş timp însă această Direcţie dispune de 10.000 ha păduri accesibile neamenajate. Identic stau lucrurile la Direcţia Bacău unde s'au amenajat 39.000 ha păduri neaccesibile din cari 11.000 ha cu studii definitive, 28.000 cu studii sumare, iar pădurile accesibile neamenajate se urcă la 27.000 ha. Nici Direcţiile silvice Cluj şi Sebeş nu stau departe de această situaţie.

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAŢIUNII" SIBIIU

2. REGIMELE ADOPTATE.

Repartiția pădurilor pe regime și tipuri de arborete se vede din tabela no. 2. Din această situație rezultă că 75% din pădurile Statului sunt tratate în codru și 25% în crâng. Alte detalii interesante se pot urmări tot din aceiași tabelă.

Reparfiția pădurilor Statului pe arboretele principale și regime

Tabela 2.

Nr. cor.	Arborete de:	Codru		Crâng		Total	
		mii ha.	%	mii ha.	%	mii ha.	%
1	Rășinoase	223	100	—	—	223	12
2	„ cu fag	254	100	—	—	254	13
3	Fag	423	99	2	1	425	22
4	„ cu stejar	176	97	5	3	181	10
5	Stejar	181	61	95	31	298	16
6	Cer			22	8		
7	Salcâm	—	—	17	100	17	1
8	Păduri de șleau și luncă . . .	165	38	269	62	434	23
9	Esențe moi și tufeișuri . . .	—	—	66	100	66	3
	Total . .	1422	75	476	25	1898	100

A. **Regimul crângului.**

Din tabela no. 2 se poate vedea care anume arborete sunt tratate de preferință în crâng și care în codru. Regimul crângului este de regulă aplicat la pădurile de esențe moi și salcâm. Cât privește celelalte tipuri de arborete, crângul găsește aplicații în următoarea proporție: șleau 62%, stejar 31%, cer 8%, fag cu stejar 3%, fag pur 1%.

a) *O surpriză: crâng simplu în arborete pure de fag.*

Cu toate că știința silvică ne învață că de obiceiu crângul este impropriu pentru pădurile de fag, Statul aplică totuși acest regim la 2100 ha păduri pure de fag și 5200 ha păduri de fag în amestec cu stejarul. Dacă este cineva curios să verifice doctrina silvică și să se convingă pe cale de experimentație practică de rezultatele pe care le dă regimul crângului în pădurile de fag, trebue să privească graficul no. 2 care adeverește că tot ceea ce s'a tăiat până acum în crâng

simplu nu s'a regenerat. Aşa se explică dece lipseşte clasa de vârstă dela 1—10 ani, iar suprafaţa rămasă neregenerată se ridică la 33% din întinderea totală a pădurilor pure de fag tratate în crâng simplu.

Clasele de vârstă (în procente) în crângurile de fag aplicate pădurilor Statutui.

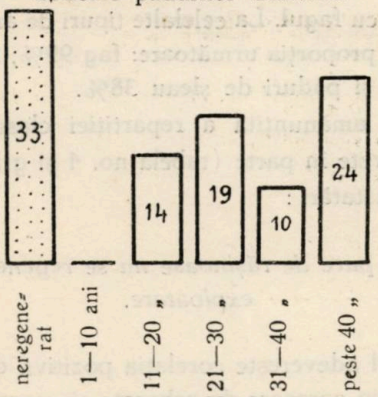

Graficul Nr. 2

Falimentul acestui regim în pădurile de fag este indiscutabil şi dovedit pe cale practică. Aplicarea lui în pădurile de fag echivalează cu o adevărată defrişare a lor.

b) *Unde este localizat crângul simplu la fag.*

Suprafaţa pădurilor de fag tratate în crâng se repartizează pe Direcţii silvice în felul următor : Piteşti 367; Iaşi 308; Sebeş 159; Arad 126; Craiova 99; Bucureşti 86; Chişinău şi Cluj câte 10 ha. In total aşa dar 1365 ha, la care se adaugă restul până la 2100 ha ce au rămas după tăiere neregenerate.

c) *Alte probleme de crâng simplu cari merită a fi cercetate.*

Din pădurile de stejar se tratează în crâng simplu nu mai puţin de 31% din suprafaţa lor totală. Avându-se în vedere specia preţioasă şi natura proprietarului — Statul —, în bună parte aceste păduri tratate în crâng ar trebui convertite în codru, altfel principiul binelui obştesc nu este pe deplin satisfăcut. La fel ni se pare a fi prea ridicat şi procentul de 62% al pădurilor de şleau tratate în crâng. Salcâmul se taie numai în crâng simplu.

Iată o serie de probleme cari ar trebui mai de aproape cercetate şi a se medita dacă orânduirea stării actuale este sau nu oportună

B. Regimul codrului.

Codrul este aplicat, în mod exclusiv, numai la pădurile de răşinoase în amestec cu fagul. La celelalte tipuri de arborete acest regim găseşte aplicaţii în proporţia următoare: fag 99%, fag cu stejar 97%, stejar şi cer 61% şi păduri de şleau 38%.

Din analiza amănunţită a repartiţiei claselor de vârstă la fiecare tip de arborete în parte (tabela no. 4 şi graficul 3), ajungem la următoarele constatări :

a) *Pădurile pure de răşinoase nu se regenerează după exploatare.*

Acest lucru îl adevereşte corelaţia pozitivă dintre prezenţa răşinoaselor într'un tip oarecare de arborete şi suprafaţa rămasă neregenerată.

Astfel în pădurile pure de răşinoase nu s'a regenerat 8% din suprafaţa lor, iar în tipul de arborete „răşinoase cu fag" unde răşinoasele ocupă aproximativ 50% din amestec, suprafaţa rămasă neregenerată scade la 4% adică în aceiaşi proporţie cum scad şi răşinoasele în amestec.

Dacă presupunem de exemplu, că din pădurile pure de răşinoase în fiecare an s'a tăiat 1% (revoluţia 100 ani), ajungem la concluzia că la pădurile de răşinoase suprafaţa exploatată în decurs de 8 ani încoace nu s'a mai regenerat. Inregistrăm aşa dar o suprafaţă despădurită de 16.000 ha din cele 223.000 ha cât cuprind pădurile pure de răşinoase.

b) *Nici pădurile de stejar nu se regenerează complect.*

Acest lucru îl dovedeşte faptul, că din întinderea tipului de arboret stejar cu fag a rămas neregenerată o suprafaţă de 4%.

In general, constatăm că ori de câte ori este vorba de exploatarea pădurilor cu specii nobile (răşinoase sau stejar), suprafeţele tăiate nu se mai regenerează complect. Din contra

pădurile mai puțin prețioase cum sunt de exemplu cele de fag, tratate în codru, dacă se exploatează ele se și regenerează.

Dacă prin urmare se vor perpetua sistemele de până acum în ce privește regenerarea sau mai bine zis neregenerarea pădurilor Statului, speciile prețioase vor dispare treptat din compoziția acestor păduri. In prezent, datorită obiceiului de până acum, silvicultura se îndreaptă cu pași siguri spre negația sa, fiindcă prin metodele de regenerare aplicate, în loc să se înnobileze arboretele, ele se depreciază.

c) *Cauza neregenerării speciilor nobile trebue să fie aplicarea abuzivă a tăierilor rase.*

Este lucru cert, că numai suprafețele tăiate ras pot rămâne neregenerate. Acolo unde s'a tăiat ras nu s'a mai plantat; așa se explică suprafețele întinse rămase neregenerate.

Repartiția claselor de vârstă pe diferite arborete principale în pădurile de crâng simplu proprietatea statului

Tabela Nr. 3

Nr. curent	Arborete de	Suprafețe rămase neregenerate	Clasele de vârstă					
			1—10	11—20	21—30	31—40	peste 40 ani	Total
		Mii hectare						
1	Fag	0,7	—	0,3	0,4	0,2	0,5	2,1
2	Fag și stejar	—	0,6	1,1	2,1	0,4	1,0	5,2
3	Stejar și gorun	—	20,8	40,2	18,7	11,4	3,6	94,7
4	Cer	—	5,6	7,9	4,2	3,7	0,7	22,1
5	Salcâm	—	9,3	6,7	0,7	—	—	16,7
6	Păduri de șleau . . .	—	54,2	95,0	72,1	29,9	18,1	269,3
7	Esențe moi	—	25,5	28.6	5,6	1,1	2,6	63,4
	Total . . .	0,7	116,0	179,8	103,8	46,7	26,5	473,5
		Procente						
1	Fag	33	—	14	19	10	24	0,5
2	Fag și stejar	—	12	21	40	8	19	1
3	Stejar și gorun	—	22	42	20	12	4	20
4	Cer	—	25	36	19	17	3	5
5	Salcâm	—	55	40	5	—	—	3,5
6	Păduri de șleau . . .	—	20	35	27	11	7	57
7	Esențe moi	—	40	45	9	2	4	13
	Total . . .	—	24	38	22	10	6	100

Interesant ar fi fost să urmărim dacă în afară de codrul cu tăieri rase mai rămân suprafețe neregenerate și la celelalte tratamente cari se aplică de obiceiu pădurilor Statului, cum sunt : codrul cu tăieri succesive, jardinatorii concentrate, etc. Statistica din 1930 cu toate tablourile mari și coloanele numeroase ale ei, nu ne pune

Repartiția claselor de vârstă pe diferite arborete principale în pădurile de codru, proprietatea statului.

Tabela 4.

Nr. cor.	Arborete de	Suprafețe rămase neregenerate	Clasele de vârstă							Total
			până la 20 ani	21—40	41—60	61—80	81—100	101—120	peste 120 ani	
		Mii hectare								
1	Rășinoase	16,1	31,8	26,3	19,1	24,0	28,1	39,4	38,3	223,1
2	„ cu fag . .	8,8	23,8	23,4	16,3	26,7	40,9	47,9	65,7	253,5
3	Fag	—	23,0	38,7	33,4	44,7	62,9	77,8	142,7	423,2
4	„ cu stejar	7,2	19,0	36,6	21,0	26,4	24,6	29,2	12,6	176,6
5	Stejar și gorun . . .	—	20,6	25,3	25,3	32,9	31,1	32,9	12,4	180,5
6	Păduri de șleau și luncă	—	34,2	36,9	35,2	32,4	13,4	8,3	4,9	165,3
	Total . . .	32,1	152,4	187,2	150,3	187,1	201,0	235,5	276,6	1.422,2
		Procente								
1	Rășinoase.	8	14	12	8	11	12	18	17	16
2	„ cu fag . .	4	10	10	6	10	15	19	26	17
3	Fag	—	5	9	8	11	15	18	34	30
4	„ cu stejar	4	11	21	11	14	14	18	7	12
5	Stejar și gorun . . .	—	12	14	14	18	16	19	7	13
6	Păduri de șleau și luncă	—	21	22	21	20	8	5	3	12
	Total . . .	2	11	13	10	13	14	17	20	100

totuși la îndemână cifrele necesare spre ne putea documenta dacă regenerarea se face în parte la fiecare tratament. Astfel suntem siliți a renunța la o analiză numerică asupra rezultatelor obținute prin aplicarea fiecărui tratament în parte.

d) *Tăierile succesive aplicate arboretelor amestecate extrag într'o proporție exagerată rășinoasele și stejarul, iar fagul rămâne neexploatat.*

Afirmația nu se poate dovedi, prin cifre, dar se poate deduce pe baza lor.

Dacă, de exemplu, va arunca cineva o privire de ansamblu

asupra graficului 3, se va convinge fără nici o greutate, că la pădurile de răşinoase, clasele de vârstă cele mai bătrâne sunt mult mai slab reprezentate decât în pădurile pure de fag. La fel se întâmplă şi cu pădurile de stejar.

Repartiţia claselor de vârstă la arboretele de codru.
(In procente)

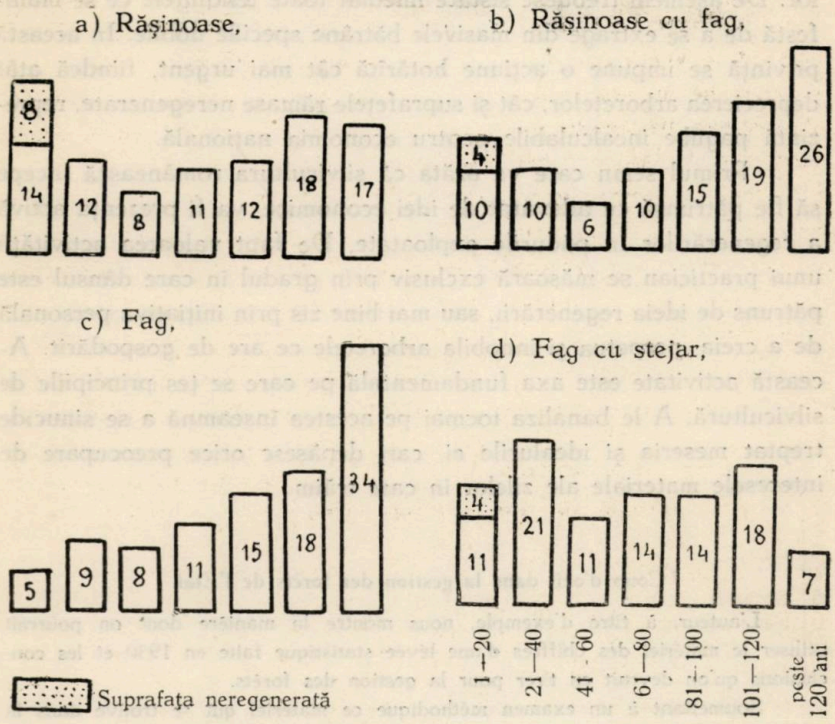

Graficul Nr. 3.

O poziţie intermediară între răşinoase şi fag ocupă, în ceeace priveşte proporţia în care sunt reprezentate clasele de vârstă mai bătrâne, pădurile de răşinoase în amestec cu fagul. Tocmai acest fapt este acela care ne face să bănuim că de obiceiu atunci când se aplică tăierile succesive în pădurile amestecate, se extrag de preferinţă răşinoasele, iar fagul se lasă pe loc. Iată cum un grafic judicios întocmit, lasă să se întrezărească acel obiceiu practicat la noi pe o scară relativ întinsă, de a extrage răşinoasele din masivele bătrâne.

Acestea sunt pe scurt învățămintele culese din cifrele statistice expuse mai sus. Afară de observațiunile înșirate, cifrele ascund o sumedenie de alte învățăminte prețioase asupra cărora nu am insistat din motivele arătate.

In general față de cele constatate se impune o politică de protegiuire a pădurilor de rășinoase și totodată intensificarea regenerării lor. De asemeni trebuesc sistate imediat toate tendințele ce se manifestă de a se extrage din masivele bătrâne speciile nobile. In această privință se impune o acțiune hotărîtă cât mai urgent, fiindcă atât deprecierea arboretelor, cât și suprafețele rămase neregenerate, reprezintă pagube incalculabile pentru economia națională.

Primul semn care va arăta că silvicultura românească începe să fie pătrunsă cu adevărat de idei economice, va fi prezența activă a regenerărilor în pădurile exploatate. De fapt valoarea activității unui practician se măsoară exclusiv prin gradul în care dânsul este pătruns de ideia regenerării, sau mai bine zis prin inițiativa personală de a creia, perpetua și innobila arboretele ce are de gospodărit. Această activitate este axa fundamentală pe care se țes principiile de silvicultură. A le banaliza tocmai pe acestea înseamnă a se sinucide treptat meseria și idealurile ei, cari depășesc orice preocupare de interesele materiale ale zilelor în care trăim.

Coup d'oeil dans la gestion des forêts de l'Etat.

L'auteur, à titre d'exemple, nous montre la manière dont on pourrait utiliser le matériel des chiffres d'une lévée statistique faite en 1930 et les conclusions qu'on devrait en tirer pour la gestion des forêts.

Soumettant à un examen méthodique ce matériel qui se trouve dans la possession de l'administration forestière; on fait ressortir les mesures à prendre dans l'avenir en ce qui concerne les aménagements, l'adoption des divers régimes et modalités de traitement, les méthodes d'exloitation et de régénération des peuplements.

Statistische Betrachtung von Wirtschaftsfragen in Staatswaldungen.

Verfasser erläutet in einem Beispiel, wie man die Rohangaben einer im Jahre 1930 stattgefundenen statistischen Erhebung der Staatswaldungen bearbeiten und dann für betriebswirtschaftliche Schlussfolgerungen verwenden soll.

Auf Grund einer statistisch-metodologischen Forschung über Staatswaldungen wird eine Reihe wirtschaftlicher Massnahmen hinsichtlich der Aufstellung von Betriebswerke, der Anwendung der Betriebsarten und der Nutzungs-und Verjüngungsmethoden vorgeschrieben.

EVOLUȚIA REGENERĂRII UNUI ARBORET DE RĂȘINOASE CA O CONSECINȚĂ A APLICĂRII AMENAJAMENTULUI

— Un exemplu practic și concluziuni cu privire la regenerarea arboretelor de rășinoase —

de ing. ILIE DAN

Problema regenerării arboretelor de rășinoase a fost pe larg desbătută în coloanele acestei reviste. In mod general s'au ivit două concepțiuni în această materie : Una preconizând regenerarea naturală prin aplicarea codrului cu tăieri progresive, iar alta, față de referințele de la noi, dând preferință tăierilor rase cu regenerări artificiale. Problema nefiind înfățișată în întregul ei, astfel cum se prezintă în realitate, nici dintr'o parte și nici de alta și pentru a demonstra acest lucru,am găsit nimerit a arăta printr'un exemplu practic, luat în pădurile Fondului Bisericesc ort. rom. din Bucovina, modalitatea de regenerare a unui arboret din pădurile Carpaților Bucovinei. Acest exemplu de evoluție a regenerării unui arboret de rășinoase din această regiune, poate nu tocmai fericit ales, fiindcă molidul este slab reprezentat, are mai mult menirea de a ne ajuta la documentarea concluziunilor finale trase din experiența făcută într'o perioadă de timp destul de lungă pe aceste meleaguri, cu privire la regenerarea arboretelor de rășinoase.

I. *Cum a evoluat regenerarea uni arboret ca o consecință a aplicării amenajamentului.*

Arboretul care formează obiectul studiului nostru, constitue parcela 75 a, cantonul Bucșoița, din ocolul silvic Frasin, proprietatea Fondului Bisericesc ort. rom. din Bucovina.

Este situat între 47°27′ și 47°33′ latitudine nordică și între

48°28′ .i 43°32′ longitudine estică. Altitudinea este cuprinsă între 600 şi 700 m. Expoziţie generală nordvestică; situat pe capătul de jos al unui lanţ de munţi ce începe din imediata apropiere a Moldovei, între valea Suhei şi a Voroneţului, şi se prelungeşte înălţându-se mereu până la Bistriţa şi Dorna.

S o l u l, nisipo-argilos, este destul de profund, puţin reavăn, cu humus, pe alocuri pietros, cu pătură moartă şi vie ; pantă destul de repede spre N şi NV; mai multe părae şi depresiuni.

La începutul anului 1913, arboretul se compunea din : brad 0,8, fag 0,2 şi molid diseminat ; vârsta 120—200 ani ; cam rar, neuni-

Arboret virgin de brad, fag şi molid (ocolul silvic Frasin).

form, pe unele locuri foarte bătrân şi deperisant, cu mult subarboret, pe margini semiţişul de brad, molid şi fag, utilizabil, în celelalte părţi prea bătrân. Clasa de fertilitate IV, consistenţa 0,7. Suprafaţa 22,90 ha.

Ca operaţiuni de executat în cursul deceniului, amenajamentul din 1913 prevedea punerea în lumină prin extragerea fagului, a subarboretului şi a semiţişului neutilizabil, până la 30% din volumul lemnos.

Dar din cauza războiului operaţiunile prevăzute n'au putut fi executate decât în anii postbelici. Aşa, în anul 1920 s'a aplicat o

tăiere de punere în lumină, extrăgându-se 314 m. c. iar în anul următor 310 m. c. Şi abia în anii 1924 şi 1925 s'a extras fagul ca lemn de foc şi ca 1.100 m. c. lemn de construcţie şi cherestea, inclusiv o parte din subarboret ce a putut fi valorificat.

In cursul anilor s'au extras aproape în fiecare an cantităţi mai mici de lemn de construcţie şi cherestea de brad, realizate din exploatarea arborilor doborâţi sau rupţi de vânt, atacaţi de insecte şi uscaţi. Astfel că masivul s'a rărit de fapt în mod treptat.

După revizuirea amenajamentului, adică la începutul anului 1926 arboretul prezenta următorul aspect:

Brad 1,0, molid, fag, diseminat; 100—180 ani, consistenţa 0,3; s'a aplicat o tăiere secundară neregulată ; subarboret în stare de prăjiniş şi codrişor, pe alocuri seminţiş abundent, în parte numai utilizabil, de brad, molid şi fag (0,3).

Arboret de brad, molid şi fag, după aplicarea unei tăieri secundare, prin extragerea fagului şi sub arboretului neutilizabil, cât şi a unei părţi de brad.

Cu ocazia revizuirii s'au prevăzut următoarele operaţiuni de executat :

Extragerea subarboretului şi a semințișului neutilizabil. După regenerare, tăiere definitivă şi complectări cu molid, brad, larice, paltin, frasin şi ulm pe 0,5 din suprafaţă.

*

După mici extrageri anuale de lemn sub formă de produse accidentale, arboretul fiind în mare parte regenerat pe cale naturală, s'a prevăzut şi executat în anul 1929 tăierea definitivă, iar în anul următor s'au mai exploatat rămăşiţele de parchet, inclusiv părţile din vechiul subarboret rămase în picioare. Exploatarea, în special corhănirea, s'a făcut iarna pe zăpadă, pentru cruţarea semînţişului natural existent.

După efectuarea ultimei tăieri şi exploatarea rămăşiţelor de parchet, ne-a rămas un semînţiş natural de brad, molid şi fag destul de frumos, dar neuniform şi incomplect, cu resturi din subarboretul vechi şi ici colo esenţe ordinare. Două probleme trebuiau rezolvite, şi anume : să se degajeze în primul rând semînţişul natural de valoare de subarboretul şi semînţişul neutilizabil, inclusiv esenţele ordinare, şi apoi să se complecteze golurile cu esenţe de valoare ca molid, frasin, ulm, etc.

In consecinţă, în anul următor, am făcut o însămânţare în cuiburi şi la cioată cu cca. 50 kg. sămânţă de molid din uscătoria proprie şi o radicală curăţire sau degajare de esenţele nedorite şi de semînţişul neutilizabil. In proximii doi ani s'a mai făcut complectarea golurilor cu 12.000 puieţi de molid. Plantaţiunea cu larice şi frasin prevăzută în amenajament, nu s'a executat, fiindcă aceste esenţe nu erau indicate în acest loc.

Pe o porţiune mică, de cca. 3 ha. nu s'a făcut degajarea arătată mai sus şi consecinţa e că arboretul, astăzi, are pe această suprafaţă, cu totul alt aspect, ceea ce ne arată importanţa acestei operaţiuni.

II. *Rezultatul obţinut.*

Planul de tăieri a prevăzut încă în anul 1913 exploatarea acestui arboret în conformitate cu principiile, ce stau la baza acestui amenajament, punând însă mare grijă, cum e şi natural, pe regenerarea acestui arboret cel puţin cu aceleaşi specii de valoare. Ideia fundamentală în această privinţă a fost de a regenera acest arboret, pe cât posibil pe cale naturală, aplicând tăieri secundare prin extragerea fagului şi subarboretului neutilizabil, prevăzând totuşi complectarea pe cale artificială a semînţişului provenit pe cale naturală. Epoca tăierilor secundare cât şi a tăierii definitive a fost lăsată la aprecierea agentului de execuţie ,singurul în măsură să hotărască timpul

executării acestor lucrări, ideie foarte fericită pentru buna reușită a operațiunilor de mai sus.

Prevederile amenajamentului au fost executate după cum am văzut aproape întocmai. Subordonându-se exploatarea arboretului regenerării lui, s'a putut obține pe cale naturală un semințiș destul de abundent, pe care complectându-l pe cale artificială cu sămânță și puieți și executând și operațiunile culturale necesare — degajări, etc. — tot atât de importante ca și împădurirea însăși, am putut obține cu minimum de cheltueli (5.950 lei la o suprafață de 22,94

Semințiri de brad și molid pe suprafața unde s'au executat operațiunile culturale.

ha.) un arboret destul de des și viguros, constituit din esențele de valoare propri stațiunei, brad, molid și fag.

Opera silvicultorului încă nu s'a terminat, căci de acuma înainte începe supravegherea de aproape a creșterii arboretului și aplicarea operațiunilor culturale necesare până la complecta desvoltare a arboretului, operațiuni ce vor fi prevăzute în planul economic al decadei a treia, ce se va întocmi în cursul anului 1935.

Exemplul de regenerare de mai sus a unui arboret de rășinoase nu este nici unic în această regiune și nici tipic. Principiul ce stă la baza amenajamentului și care se aplică este de a căuta prin modalitățile de exploatare cele mai potrivite stațiunei și compoziției arboretelor, regenerarea pe cât posibil pe cale naturală și complectarea

imediată a golurilor pe cale artificială. In consecinţă aceste modalităţi nu sunt uniforme, ci variază în raport cu arboretul, speciile ce'l compun, staţiunea şi posibilitatea desfacerii materialului lemnos. Astfel în arboretele situate la altitudini mai joase, unde bradul este mai bine reprezentat şi unde sunt drumuri de scoatere şi, deci, dată rentabilitatea exploatării fagului, tăierile acestea au mai mult caracterul codrului cu tăieri progresive, unde regenerarea naturală are o mai mare reuşită. Avem apoi alte diverse forme de exploatare, toate având acelaş scop de a folosi în primul rând regenerarea naturală, dictate de condiţiunile arboretului, ca tăierea rasă cu lăsare de seminceri, apoi secuirea fagului unde nu se poate exploata etc., până la regiunile mai sus situate, în arboretele constituite din molid aproape pur, unde predomină împădurirea pe cale artificială. Dar şi aici prin o judicioasă aşezare a tăierilor şi reducerea suprafeţei parchetelor exploatate se foloseşte, în măsură desigur mai redusă, regenerarea naturală prin însămânţarea laterală.

După cum am văzut se dă o mare atenţie regenerării naturale. Cu toate acestea problema regenerărilor artificiale, pentru a completa opera naturii, prin existenţa a numeroase pepiniere capabile a ne da stocul de puieţi necesari, producerea de sămânţă prin mijloace proprii, etc., nu este de loc neglijată. Acest sistem aplicat de vr'o jumătate de secol, cu toate împrejurările, destul de potrivnice unei raţionale gospodării silvice, din ultimul timp, a dat rezultate apreciabile în ceea ce priveşte regenerarea arboretelor exploatate. De aceia socotim că un studiu statistic, întocmit pe bază de date certe asupra regenerării arboretelor din această regiune în cursul acestei jumătăţi de veac de operă silvică, ar fi un preţios isvor de bogate cunoştinţe pentru viitor.

Din experienţa făcută în acest interval de timp, destul de lung, în Carpaţii Bucovinei, am putea deduce cu privire la regenerarea arboretelor de răşinoase, în special a celor amestecate, brad, molid şi fag, următoarele concluziuni.

III. *Concluziuni generale cu privire la regenerarea arboretelor de răşinoase.*

1. Nici regenerarea naturală şi nici cea artificială nu pot fi luate în mod singuratec ca dogmă unică şi generală de regenerare a arboretelor de răşinoase. Chiar în condiţiunile optime de regenerare pe cale naturală din regiunea Carpaţilor, cum sunt arboretele de brad

cu fag, rareori va fi dat cazul ca un silvicultor conștiincios să nu aibă ceva de complectat pe cale artificială, cum tot așa de cele mai multe ori chiar în arboretele pure de molid, unde sistemul împăduririi pe cale artificială se impune, există și puțin semințiș natural. Deci în general nu se poate vorbi în mod absolut numai de o metodă sau alta decât în anumite și în foarte puține cazuri, cum ar fi suprafețele incendiate.

Ambele metode nu numai că nu se exclud, dar în vederea unei raționale gospodării silvice, aproape în toate cazurile trebue să se complecteze. In condițiuni favorabile ținta noastră trebue să fie în primul rând promovarea, pe cât posibil, a regenerării naturale, fiind un sistem mai economic. Metoda nu va fi însă unică și generalizată — cum ar fi metoda clasică a tăierilor progresive — ci prin măsuri și operațiuni adecvate fiecărui tip de arboret în rând de exploatare, să se țină cont de stațiune, vârstă, esențe, consistență, semințișul existent, mijloacele de scoaterea materialului și debușeurî. Apoi la timpul potrivit se va interveni, cu operațiunile de regenerare pe cale artificială și cu lucrările culturale necesare.

2. In pădurile de rășinoase, mai ales în cele amestecate cu fag, din regiunea Carpaților noștri mai joși, condițiunile forestiere sunt, în general, prielnice regenerării naturale a acestor arborete, cu condițiunea ca exploatarea să fie subordonată regenerării arboretului, observându-se cu această ocazie următoarele norme :

a) Cu ocazia aplicării tăierii de lumină să se extragă în primul rând esențele puțin valoroase cum e fagul și subarboretul neutilizabil, iar când fagul nu rentează, se impune secuirea lui. Aceste operațiuni să nu fie bruscate. Extragerile trebuesc făcute cu precauțiune și treptat.

b) Tăierile de regenerare, în special tăierea definitivă să se aplice ținând cont de starea de regenerare a arboretului și desvoltarea semințișului, lăsându-se la aprecierea agentului de execuție epoca executării lor, iar nici decum impunerea prin amenajament a efectuării acestei operațiuni la date fixe, ceea ce este o nenorocire pentru regenerarea arboretelor.

c) Așezarea judicioasă a tăierilor și constituirea de parchete de exploatat cât mai mici.

d) Scoaterea lemnului rezultat din ultimele tăieri de regenerare,

corhănirea lemnului din parchete, să se facă pe cât posibil pe zăpadă suficientă.

3. Regenerarea pe cale naturală cu toate acestea nu este aproape nici odată complectă. Mai totdeauna va fi nevoe de o complectare pe cale artificială. Proporţia între aceste două regenerări variază cu constituţia arboretului, mergând dela arboretele amestecate de brad şi fag şi eventual puţin molid, unde regenerarea naturală predomină, şi ajugând la arboretele de molid de pe vârfurile munţilor unde prevalează împădurirea artificială.

Această intervenţie pe cale artificială trebue să se producă la timp, căci altfel solul se înţelineşte şi se îmburueneşte. In acest scop este nevoe de un număr suficient de pepiniere pentru creşterea puieţilor, uscătorii de seminţe, etc.

4. Tot atât de importante ca şi împădurirea însăşi sunt operaţiunile culturale ulterioare, ce trebuiesc aplicate în scopul promovării creşterii seminţişului instalat, fie pe cale naturală fie artificală, cum sunt degajările şi curăţirile. In adevăr s'a dovedit prin practica lucrurilor, că în aceste regiuni solul, destul de profund şi bogat în substanţe minerale, după tăierea arboretului principal se acoperă repede de buruieni, smeuriş, etc., aşa că rareori reuşeşte o plantaţiune fără să se fi degajat puieţii, cel puţin odată, de aceste ierburi şi plante lemnoase copleşitoare. Această degajare se face cu casmaua prin înlăturarea complectă a păturii erbacee pe un diametru de cel puţin 50 cm. în jurul puetului.

5. Toate aceste operaţiuni, exploatarea arboretului ca şi regenerarea lui, pe cale naturală sau artificială, precum şi îngrijirea semînţişului instalat, trebuesc fixate şi prevăzute judicios prin amenajament ; iar ca executarea lui să nu rămână o literă moartă, agentul de execuţie, care nu poate fi altul decât silvicultorul, trebue să aibă libertatea necesară, de care am amintit mai sus. In schimb el trebue să aibă o conştiinţă forestieră la înălţimea chemării sale, să fie pătruns de marea importanţă a conservării şi regenerării pădurilor noastre şi cu mult suflet pentru pădurea lui, căci altfel ambele metode de regenerare riscă a fi considerate ca „rele".

L'évolution de la régénération d'un peuplement de résineux, comme consequence de l'application de l'aménagement.

Un apport à l'élucidation de la question: régénération naturelle ou artificielle ? On prend comme exemple le cas d'un peuplement se trouvant dans une

forêt (propriété du Fond des églises) de Bucovine. S'apuyant sur les résultats que l'application de l'aménagement, qui imposait la régénération naturelle, eut sur la régénération, dans ce peuplement et sur les résultats obtenus pendant 50 années dans les autres forêts du Fond, l'auteur est obligé à constater que l'intervention par voie artificielle est toujours nécessaire, — si soignée que fut la régénération naturelle — afin de compléter et de corriger les lacunes. D'ailleurs on peut faire aussi la constatation que dans toute régénération artificielle on trouve dans une proportion quelconque des exemplaires provenants d'un ensemencement naturel.

Du reste, les conditions locales et la composition des peuplement ont une influence décisive sur l'application d'un ou de l'autre procédé de régénération.

Verjüngungsentwickelung eines Nadelholtzbestandes als Folge der Forsteinrichtungsbestimmungen.

Ein Beitrag zur Klärung der Frage: natürliche oder künstliche Verjüngung? Als Beispiel wird ein Fall angeführt, der sich in einem der Wälder des Religionsfonds der Bukowina abspielt. Das Einrichtungsoperat sieht natürliche verjüngung vor sowohl in dem als Beispiel gewählten Bestände als auch in anderen des Religionsfonds, in welchen 50 Jahre nach dem erwähnten Operat gearbeitet vurde, konnte festgestellt werden, dass künstliche Nachhilfe immer notwendig ist, auch wenn die Verjüngungshiebe mit aller Sorgfalt geführt werden. Andererseits wurde beobachtet, dass sich in den künstlichen Verjüngungen immer auch etwas natürlicher Anflug einfindet.

In Uebrigen muss erwähnt werden, dass örtliche Umstände und der Bestandescharakter bestimmenden Einfluss auf die Wahl der einen oder anderen Verjügungsart ausüben.

In jurul unei polemici :

„VATRA MANĂSTIREI NEAMȚ".

de Ing. CEZAR CRISTEA

In luna Ianuarie a apărut în ziarul „Adevărul", un articol intitulat : „Vatra M-rei Neamț", cu subtitlul : O soluție păgubitoare pentru Stat și Biserică". Semna articolul un distins coleg Dr. Inginer D. A. Sburlan, dela Institutul de Cercetări Forestiere și profesor la Școala Politehnică.

In esență, autorul găsea că nu prea are rost exagerata mărinimie a Statului, prin retrocedarea pădurei sale către Sf. M-re a Neamțului, care o dobândește nu atât în virtutea dreptului, cât prin perseverența vrednicului său Stareț, cărturarul Episcop ce o gospodărea atunci.

Șapte mii hectare codru secular de brad și fag, cedat în uzufruct Mânăstirei, care nu posedă pregătirea și înțelegerea necesară bunei orânduiri în speța silvică ; măcelărirea pădurei prin tăerile peste prevederile amenajamentelor, va rări frumosul codru, iar păşunatul îl va poeni în curând, fără ca din venitul redus ce va rezulta, să poată întreține toate cheltuelile vastului program de activitate al mânăstirei.

O nouă irosire a patrimoniului forestier, iar pentru Stat o dureroasă amputare a câtorva mii de hectare, prețuite băneşte în milioane, amenințând cu secătuirea o frumoasă rezervă de mâine a țării, dintr'un complex forestier atât de bine închegat și care trebuia să rămână integral proprietatea Statului.

Ne-am restrâns, firește, cadrul numai la stricta îndreptățire a competenței noastre ca „specialiști", fără să alunecăm pe altă pantă, unde putem fi vulnerabili, mai ales în fața ziariștilor de profesie, mai abili în a inventa ori a șarja nuanțele, obținând efectul și succesul unei cauze, chiar în pofida realității !

La articolul colegului Sburlan, puțin după apariția lui, r i p o s t a s'a produs în acelaș loc, tot în ziarul „Adevărul", din partea d-lui C. R. G h i u l e a, sub titlul: „D r e p t u l M-r e i N e a m ț a s u p r a v e t r e i s a l e".

Precizând situația juridică, pe baza documentelor strânse cu vrednicia însăși a Prea Sfințitului Stareț (de atunci), textele de legi consfințind îndreptățirea și de ordin moral a mânăstirei, prietenul ieșan d-l Ghiulea, directorul „Opiniei" și-a desvoltat pledoaria sa mai ales cu sufletul creștinesc și de misionar moldovean.

Cine oare nu ar dori sincer ridicarea Sfintelor Mânăstiri în care vedem cheia de boltă a edificiului nostru național, radiatoare de credință și cultură, fiind geloși toți de reînvierea acelor timpuri de strălucire când istoria Principatelor Moldo-valahe se confunda cu însăși viața acestor vestite locașuri de închinare și stupi de hărnicie?

D e c a d e n ț a l o r, c a ș i a E f o r i i l o r S p i t a l i c e ș t i, de sigur este u r m a r e a e x p r o p r i e r e i pământurilor și pădurilor lor, fapt prin care li s'a tăiat arterele de viață și sursa de venituri și le-a făcut să nu mai corespundă țelului lor de adevărat apostolat umanitar, alinând suferințe și întărind credința nației în spiritul voinței testatorilor, a m a r i l o r V o e v o z i ș i b o e r i, c t i t o r i i de Biserici și Instituții, a căror seminție pare că s'a stins cu totul pe meleagurile noastre.

Noi știm ce a însemnat tiparnița și prestigiul mânăstirei Neamțului, asemeni Ceahlăului vecin străjeri, laolaltă asupra graiului, slovei și credinței moldovenești.

„Preocupările de ordin superior sufletesc, în domeniul culturei, al artei, al conservării tradițiilor și al înfrățirei sociale", nu ne sunt străine nici nouă silvicultorilor, așa cum crezuse confratele Ghiulea.

Dreptatea D-sale fusese deci numai până aici, bazată pe considerente oricum mai fluide și de natură sentimentală, psihologică și regională dacă voiți; însă fără o bază prea solidă.

Faptul odată împlinit, și aceasta fiind o măsură de stat a înaltelor foruri ce au răspunderea și au chibzuit că bine este să se repare poate o greșală sau să dea o nouă viață mânăstirilor, este inutil a-l mai comenta acum, și a face larmă afirmând dreptatea uneia sau alteia din părți,, când ambele sunt tot ale Statului și tot pentru nație și viitorime lucrează.

Dar accentuăm, aici începe câştigul de cauză al d-lui Ghiulea.

Şi e profund regretabil că în filipica D-sale contra Corpului silvic, s'au strecurat expresii ca acestea pe care le redăm textual :

— „Odată cu înfiinţarea ocoalelor silvice încep şi încălcările, pentru ca gloata de funcţionari să-şi facă de lucru.

Sunt şi alte preocupări înalte, nu numai tăeri de păduri şi vânzarea la kgr., pentru ocupaţia şcolilor (probabil „ocoalelor") silvice.

Averea Mânăstirei nu se poate răşlui, afară numai dacă nişte specialişti silvicultori nu ar obţine vreo nouă secularizare.

Teamă nejustificată aceea că Mânăstirea va face abuzuri cu tăerea şi va distruge pădurea".

In fine punctul culminant : „Statul a înţeles să pună capăt definitiv unor samavolnicii de conţopişti abuzivi"!

Aşa dar iată-ne şi gloată de funcţionari paraziţi şi samavolnici, scribi abuzivi.

Cu ce i-om fi greşit noi umilii slujitori ai pădurilor, de s'a dat aşa la noi d-l C. R. Ghiulea ?

Oare în programul cărui partid politic o fi scris : Alungarea acestor „glotaşi" ce se încăpăţânează a păzi avutul Statului, chiar cu preţul vieţii lor ; desfiinţarea acestei bresle indezirabile, ce stă în calea demagogilor, oprind mezatul asupra pădurilor, jaful şi supra-licitarea ce nu mai încetează.

Dacă se poate da ca pildă gospodărirea pădurilor Fondului Religionar din Bucovina, acel uriaş complex de peste 100.000 de hectare, admirat chiar de experţii străini, să nu uităm că aceasta începe a fi de domeniul trecutului şi al legendei ; au răbufnit în presă şi public certurile şi abuzurile practicate şi acolo fie de feţele bisericeşti din Consistorii, fie de politicianii mai ales.

Ce să mai vorbim de „clejele" bisericilor greco-catolice şi greco-ortodoxe, sau „unite şi neunite" din Ardeal, pe care noi le-am văzut aevea şi am constatat dezastruoasa administrare a acestor păduri brăcuite, în care numai s'a tăiat dar nu s'a replantat, fără grija regenerării pădurei ai căror uzufructuari vremelnici suntem.

Avem dreptul a *uza*, dar nu acel de a *abuza* de pădure, care aparține atâtor generații!

De ce dar „ofense gratuite" aruncate brutal în obrazul acelor ce nu au nici o altă vină decât șovinismul constructiv și fanatismul binelui public?

In fața ignoranței de jos a nației și a ignorării voită de *Sus*, a conducătorilor efemeri și prea politicianizați, cât de salutară a fost această frână, zăgazul pădurarilor huliți, dar neînțeleși!

„Lasă grija Sfinților, pe seama Părinților
Lasă Arhimandritului toată grija Schitului"!

Acolo întru cele duhovnicești, pe căile misionarismului creștin, e rostul Sfintelor Biserici, dar *nu* într'ale politicei, în cooperație și în treaba pădurărească!

Fostul Episcop și Stareț al M-rei Neamț e astăzi păstorul sufletesc al Moldovei: Mitropolitul Nicodem; în jilțul marilor chiriarhi ce au fost o mândrie a culturii și a Moldovei, Inalt Prea Sfinția Sa legitimează nădejdiile puse într'însul.

Mitropolitul Nicodem va îngriji tot ca de un copil al sufletului și de podoaba naturală, superbă creație dumnezeiască: pădurea, pe care i-a adus-o în dar M-rei Neamț, din dor de a-i infuza viață veșnică, „înțelegând lecția cea mare și porunca vremei — cultura —, spre a reda strălucirea marei Mânăstiri Domnești și cele cu spor creștinesc Sf. noastre Biserici ortodoxe". Astfel s'a exprimat lapidar în cuvântarea de învestire Inalt Prea Sfințitul Mitropolit al Moldovei.

Iar în răspunsul Majestății Sale Regelui, se defineau coordonatele vieței misionare, axa religioasă și națională a Bisericei.

Suveranul a spus categoric:

— „Biserica trebue să reînceapă a-și trăi adevăratul ei rol.

Nivelul Mânăstirilor noastre trebue ridicat; ele nu vor mai fi aziluri de pensionari, ci adevărate focare de muncă și de lumină culturală, iradiind asupra țării întregi.

Viaţa azi nu mai e contemplativă, ci se trăeşte intens, repede, agitat, şi biserica trebue să ţină pasul vremei, să devină vie.

Noţiunile „patrie şi credinţă" trebue să devină iar realităţi, nedeslipite. Biserica nu este un element material al Statului, ci numai unul moral, deci ea trebue să se întoarcă la rostul ei, să fie viabilă şi respectată. Ca în parabola Mântuitorului despre „Semănătorul" să învăţăm a ne pregăti ogorul; Inalţii Erarhi sunt semănătorii, iar restul clerului sunt plugarii şi muncitorii pământului patriei".

Fără gândul de a da noi directive, ori a schiţa programe de activitate Sfintei Biserici, — nu putem săvârşi o atare greşală sau impietate, — dar mărturisim că intenţionat am pus acest final, un „memento" pentru toţi, de a rămâne strict în ogorul lor muncindu-l în tăcere şi râvnă.

Dar, să ni se lase şi nouă silvicultorilor (fanatici, poate ca şi misionarii credinţei, dacă nu mai mult), măcar treburile pădurăreşti, grija de acest avut pe care trebue să-l gospodărim cu milă, folosind prudent ceea ce se cuvine şi conservându-l, sporindu-l chiar, pentru urmaşii noştri.

Un mare gazetar — polemist — mărturisea dăunăzi într'o adunare selectă că: „l-a impresionat tocmai acest fanatism al silvicultorilor, cari nu sunt numai nişte negustori ce văd atâţia metri cubi în pădure şi nici distrugători ai lor, ci sunt adevăraţi esteţi, oameni de bine, cruţători şi misionari.

Iar un technician şi om politic de marcă, recunoaştea acest dar al Corpului silvic: „de a fi veşnic mobilizat pentru o idee sublimă şi de a trage la timp semnalul de alarmă contra distrugerii pădurilor".

Lăsaţi în seama statului şi a „gloatei" silvicultorilor grija de aceste păduri, iar clerului misiunea întru cele ale spiritului, cât mai departe de preocupările pământeşti!

Aceasta este o replică, nu numai pentru cazul în speţă al polemicei dintre colegul D. Sburlan şi confratele Ieşan D-l C. R. Ghiulea, ci pot servi drept răspuns atâtora dintre „duşmanii văzuţi ori nevăzuţi" ai pădurilor noastre.

A propos d'une polémique.

Le monastère Neamțu a demandé la rétrocession d'une étendue de 7000 ha de forêt, qui par la sécularisation de 1864 a été englobée dans le domaine forestier de l'Etat.

Dans le dernier temps cette question a été apportée dans la discution publique par les journaux quotidiens: Les uns soutenant le point de vue du monastère, les autres — spécialement les ingénieurs forestiers — demandant que la forêt reste sous l'administration de l'Etat.

L'article que nous venons de publier combat quelques interprétations erronées en ce qui concerne l'activité et l'attitude des ingénieurs forestiers et cherche à mettre la question dans la juste lumière.

Gelegentlich einer Polemik : Das Kloster Neamțu.

Das Kloster Neamțu hat die Rückerstellung eines Waldes von ca. 7000 ha. verlangt, welcher gelegentlich der Saekularisierung in den Staatsbesitz übergegangen war.

Letzter Zeit ist diese Angelegenheit in den Tagesblättern öffentlich besprochen wurden. Die Einen standen auf Seiten des Klosters ; die Anderen — namentlich die Forstleute — verlangten dass der betreffende Wald im Staatsbesitz verbleiben sollte.

In vorliegenden Aufsatz werden einige irrtümliche Auslegungen der Verteidiger der klösterlichen Sache, Auslegungen die sich auf die Tätigkeit und Stellungnehme der Forstwirte beziehen, richtig gestellt.

BIBLIOTECA CENTRALA "ASTRA" SIBIU

C R O N I C A

OFENSIVE

Suntem în plină desfăşurare de ofensive.

Cea forestieră, a cărei pregătire s'a anunţat încă din luna trecută cu prilejul înfiinţării „Comisiunei superioare de îndrumarea şi intensificarea împăduririlor»» se va declanşa în curând, odată cu trezirea la viaţă a vegetaţiei.

Este epoca semănăturilor şi plantaţiunilor, când silvicultorul îşi îndeplineşte una din principalele sale îndatoriri. Apoi lucrările pentru fixarea şi punerea în valoare a terenurilor degradate, pentru care, ca şi în anii trecuţi, se cer fondurile necesare punerii în aplicare a proectelor ce aşteaptă în cartoane. In fine, serbarea arborilor iniţiată de noi cu mulţi ani de zile în urmă, serbare care anul trecut a fost botezată de alţii „Serbarea pomului" şi de aşa natură pusă în scenă încât parcă nici n'a fost vreodată vorba în România de aşa ceva. Ca şi în anii trecuţi vom porni deci la lucru, cu acelaşi elan să îndeplinim menirea noastră de silvicultori.

Decalată de câteva săptămâni, pregătirea ofensivei agricole s'a făcut cu mult mai mult zăngănit de arme şi miros de praf de puşcă.

Mai întâiu, la minister, s'a constituit o comisie de technicieni care a avut ca misiune, după examinarea situaţiei generale, să propună mijloacele de acţiune pentru ca, fără bani prea mulţi, să se creeze la sate o atmosferă de înţelegerea problemelor agricole. Organele technice vor trebui să caute să fie neapărat şi în deosebi duminicile şi sărbătorile printre săteni. Se vor ţine conferinţe administrative pe judeţe, cu care ocazie se vor da instrucţiunile necesare pentru întocmirea platformelor de gunoi, pentru cultura şi colectarea plantelor medicinale. In legătură cu această din urmă problemă, s'a stabilit că la Şcoalele de agricultură să se facă loturi de experienţă cu plante medicinale. Se vor mai da sfaturi pentru raţionalizarea agriculturii, care nu cer nici cheltueli şi nici intervenţia statului, ca de exemplu: pentru grăparea semănăturilor, plivitul lor, alegerea seminţelor, etc. Şi pentru o cât mai mare încurajare, se vor decerne premii gospodarior mici, cari se vor fi dovedit a fi ţinut seamă de aceste sfaturi, marcând în gospodăria lor un vădit progres.

In ce priveşte pomicultura s'a decis să se creeze un număr cât mai mare de echipe de specialişti, care să cutreere ţara în lung şi lat.

Dar arma cea mai convingătoare a acestei ofensive o formează stabilirea

unor câmpuri de experienţă în fiecare „centru agricol". S'a stabilit planurile de cultură. Aceste câmpuri, alese cu foarte mult discernământ, ca să poată să atingă obiectivul stabilit, vor cuprinde: Un lot model pe care să se semene toate plantele cultivate în mod obişnuit în regiunile respective. Asolamentul aplicat pe acest lot va fi bazat pe cultura grâului după leguminoase şi pe o suficientă desvoltare a culturii plantelor de nutreţ. Apoi, un câmp de experienţă pentru încercarea diferitelor plante încă neintroduse în regiune, precum şi varietăţi ale plantelor locale. O grădină de zarzavat de tip ţărănesc cu răsadniţe în măsură să satisfacă nevoile locale. O pepinieră de pomi roditori. O plantaţie de durată, în care să se facă aplicaţii, în fiecare an, cu gospodarii din sat. In fine, în regiunile cu terenuri ravinate, se vor face pepiniere forestiere, dacă nu există alte instituţii, care să se ocupe de aceasta. Separat de lotul demonstrativ, se vor cultiva plante de nutreţ vivace, care nu intră în asolament şi anume cele care reuşesc: lucerna, sparceta, ghizdeiul, amestecuri de ierburi, leguminoase.

Planul de cultură amintit indică şi suprafeţele care se vor afecta pentru fiecare din aceste compartimente.

Comisiunei technice i-a urmat convocarea la Bucureşti a tuturor prefecţilor din ţară, cu care ocazie, au luat cuvântul primul ministru, miniştrii de interne, agricultură şi sănătate, cerându-le să pună toată râvna pentru promovarea agriculturei noastre.

Intre toate discuţiunile urmate în această privinţă o voce, una singură, s'a ridicat şi pentru chestiunile pădureşti. Deaceea se cere menţionată. Este a prefectului de Cluj, d-l Dunca, care a propus ca pentru judeţele din regiunea muntoasă să se formeze şi echipe de apărare silvică, care să ducă la refacerea pădurilor noastre, astăzi în primejdie de a fi distruse. („Curentul" 18. III 935).

Dar cum nu se poate ofensivă agricolă fără partea ei anexă, aşa de palpitantă, izlazurile comunale, chestiune despre care am spus că va fi în vecii vecilor la ordinea zilei, s'au dat dispoziţiuni să se înfiinţeze „eforiile de păşuni", cari, prin modificarea ce se va aduce legii din 1928, vor deveni axa întregei noastre economii a vitelor.

Punctul cel mai de seamă al ofensivei agricole nu este păşunatul în islazuri, ci în păduri, solicitat anul acesta cu aceeaşi ardoare ca şi în anii precedenţi. Nu a apucat încă să se topească bine zăpada, iar colţii ierbii nici n'au mijit şi delegaţii impozante au şi început să sosească la Bucureşti, unde, în frunte cu „aleşii" ţărănimii, să obţină, înaintea altora, păşunatul în pădurile statului. Ministerul agriculturii şi Casa Pădurilor sunt asaltate zilnic de zeci de asemenea cereri. Ce poate să mai reprezinte cuvântul şi rezistenţa noastră în faţa asaltului brutal şi susţinut al tuturor din această ţară. Cine va fi acel ministru care, oricât de binevoitor s'ar arăta, să poată avea curajul să reziste valului şi impetuozităţii celor ce pornesc spre Bucureşti. Aşa că, fără să se mai piardă vreme în zadar, din timp s'a redactat un ordin circular al cărui număr este ştiut pe dinafară de toate organele silvice, dela brigadier şi până la administratorul Casei Pădurilor.

Socotim inutil să mai dăm şi cuprinsul acestui ordin, sosit la ocoale cu mult înainte de această revistă, care, fără să-l fi citit, trebue să sune cam aşa: „Prin derogarea dela art. 15 din Codul silvic se permite şi în anul acesta, din punct de vedere technic, păşunatul vitelor sătenilor în toate pădurile supuse regimului silvic, în conformitate cu normele fixate prin art. 16 din acelaşi cod...". Şi urmează apoi anumite restricţiuni.

Interesante de citit sunt justificările acestor dispoziţiuni, prezentându-le în fiecare an cu aparenţe de noutate. Tuturora noi le opunem însă o vorbă românească: Cine are barbă, trebue să aibă şi pieptine.

O altă ofensivă este aceea a inundaţiilor. Mişcări de apropiere şi chiar luarea de contact s'au semnalat deja. Prima ce s'a remarcat a fost pe la sfârşitul lunei Februarie, când primele raze mai calde ale soarelui de primăvară însoţite de ploi călduţe, au provocat topirea repede a zăpezilor şi umflarea râurilor. Rezultatele sunt cele obişnuite: sate sub apă, drumuri şi căi ferate rupte, circulaţie întreruptă; într'un cuvânt, pagube. Dar pagube s'au remarcat în gospodăria noastră forestieră. Sute de steri de lemne aflaţi în parchetele pădurilor de pe malul apelor au fost luaţi de furia apelor, cantoanele de pădurari inundate, vânatul izgonit şi chiar nimicit de valul neaşteptat al apelor.

Noroc însă că tot dela Cel de Sus a venit şi ajutorul; altfel prăpădul ar fi luat proporţii catastrofale. Condiţiunile atmosferice s'au schimbat: ploaia a încetat şi temperatura a scăzut brusc, punând deci capăt şi topirii zăpezii. Apoi un nou val de frig care a adus cu el un strat gros de zăpadă, pentru ca după câteva zile razele soarelui să permită ca topirea zăpezii să-şi reia cursul, nu însă cu ritmul primului impuls. Acum suntem în aşteptare, căci după toate aparenţele iarna s'a dus, iar primăvara soseşte cu paşi grăbiţi. Deocamdată zilele călduroase alternează cu nopţile friguroase, fapt care pune frâu topirii zăpezilor.

Ofensivele sunt în desfăşurare în toate domeniile. Cele profesionale nu se lasă mai pe jos. Un atac discret, dar destul de puternic, s'a remarcat pe frontul medicilor veterinari şi al agronomilor.

Cu mai mari pregătiri, şi fără camuflări a fost luarea de contact a armatelor de pe frontul inginerilor, unde s'a încins o luptă din cele mai acerbe pentru modificarea legii corpului technic şi pentru concentrarea învăţământului technic la Politechnică. Universitarii cer pe prima, şi se cam opun la a doua; Politechnicienii se opun la prima până ce nu se realizează a doua. Lupta este în curs şi nu se întrezăreşte încă de partea cui va fi victoria. Se prea poate ca armatele să se menţină pe poziţii până la alt moment mai prielnic reluării operaţiunilor.

Luna Bucureştilor care ne-a anunţat deocamdată o expoziţie de vânătoare, ne mai anunţă şi oarecari manifestaţiuni turistice. Federaţia română de turism de sub auspiciile Direcţiei „Educaţiei Poporului", a hotărît organizarea unui stand în expoziţia retrospectivă a turismului la noi, care se organizează cu prilejul manifestării de mai sus.

*

Să trecem acum în revistă şi alte fapte cari, chiar dacă sunt lăsate mai la urmă, nu sunt aşa mărunte.

La Cercul de studii forestiere s'au mai ţinut alte 3 conferinţe. La 6 Martie, d-l T. Bălănică sub titlul „Publicaţiile noastre forestiere" a expus cum ar vedea d-sa organizarea viitoare a publicaţiilor noastre de specialitate. La 13 Martie, d-l C. Dragu, ne-a întreţinut dintr'un domeniu cu totul nou, acela al Asigurărilor sociale, arătând aportul proprietăţii şi exploatării forestiere la fondul asigurărilor sociale şi lipsa de asistenţă la lucrătorii forestieri. La 20 Martie, d-l Al. Ştefanopol, vorbind despre problema veniturilor pădurilor noastre, arată cauzele pentru care ele nu sunt mai mari, expunând adevărurile în toată goliciunea lor.

In alt cadru, la 20 Februarie, d-l Tr. Ionescu-Heroiu a vorbit despre Utilajul unui birou modern (mobilier, instrumente de birou, rechizite şi higiena muncii), conferinţă încadrată în ciclul organizat de I. R. O. M., asupra organizării technice a unei administraţii publice. Insfârşit, d-l Andriescu-Cale şi-a desvoltat la 28 Februarie, sub auspiciile Soc. „Politechnica", conferinţa d-sale despre „Problema sitematizării cursului râurilor noastre".

Publicaţiile nu lipsesc nici ele. In primul rând, avem bucuria să însemnăm apariţia primului număr din Analele Institutului de Cercetări silvice din România, în care se publică trei studii datorite d-lor C. Georgescu, M. Petcuţ şi C. Chiriţă în colaborare cu d-nii T. Bălănică şi R. Munteanu.

Primul prezintă un studiu asupra vegetaţiei în valea pitorească şi atât de interesantă din punct de vedere botanic, a Cernei. Cel de al doilea, oferă rezultatul cercetărilor sale asupra germinaţiei seminţelor forestiere cari de obiceiu răsar în cel de al 2-lea an. Cel de al treilea studiu se referă la condiţiile de vegetaţie a Castanului bun din Oltenia, studiu care confirmă aversiunea pe care o are castanul pentru solurile calcaroase.

In revista „Albina" (numărul dela 22 Febr.) la pagina lunară „Pădurile noastre», se publică 3 articole. D-l Sturlan, sub titlul „Un râu fără nume", vorbeşte de Râul din Maramureş şi rolul pe care l-a avut în exploatarea masivelor păduroase de acolo. D-l Tr. Heroiu arată că pădurea nu se exploatează ci se foloseşte. Subsemnatul arată vânatul care trăeşte în ţara noastră. Afară de acestea, d-l Carabela, la altă pagină, scrie despre foloasele pădurii în apărarea ţării.

In revista „Satul" (Nr. 49 şi 51) d-l Cezar Cristea publică două articole intitulate: 1) Dela inimă spre inimi, în slujba pădurii şi 2) Munca în natură pentru dări şi amenzi silvice. Tot d-sa scrie în ziarul „Adevărul" dela 8 Februarie, despre „Eforiile de păşuni", unde arată necesitatea de colaborare între silvicultori şi agronomi.

Ziarele, la rândul lor n'au fost lipsite de articole şi reportagii privitoare la chestiunile forestiere. Dintre ele remarcăm pe cele mai de seamă:

In „Curentul" (7. III) d-l Cezar Petrescu, sub titlul „Codrul frate cu românul", arată rolul pădurilor în apărarea naţională. In „Indreptarea" dela 14. III, sub titlul „Cura în pădure" cineva care semnează „Silviu", arată foloasele pădurilor pentru sănătatea oamenilor. O zi mai târziu, în acelaşi ziar, tot „Silviu", răspunde unui comentariu privitor la exploatările devastatoare ce

*

s'ar face în pădurile din basinul Tisei, arătând că organele silvice româneşti şi-au făcut întotdeauna datoria. In ziarul „Credinţa" dela 13 Martie, d-l V. Damaschin, făcând aluzie la lucrarea, de curând apărută a d-lui C. Critsea, cere să ni se cruţe codrii necesari şi apărării naţionale. D-l Ing. Dumitrescu publică în „Excelsior" două articole intitulate: 1) Exportul nostru de lemnărie şi noul regim de export, 2) Conjunctura în comerţul exterior al lemnului. Articolele sunt publicate şi în limba franceză, în acelaşi ziar.

Am lăsat intenţionat la urmă articolul semnat de d-l Pamfil Şeicaru în „Curentul" dela 25 Martie. In acest articol, d-sa arată în perfect cunoscător, problema devastării pădurilor noastre: exploatările abuzive, nerespectarea condiţiunilor de reîmpădurire, defrişările pentru izlazuri comunale, păşunatul în păduri, amnestierea delictelor din păduri. Făcând proces moravurilor rele dela noi, cari duc la distrugerea patrimoniului nostru forestier, d-sa aduce în acelaşi timp inginerilor silvici, aşa de huliţi de unii pentrucă înţeleg să păstreze acele bunuri ale ţării care sunt pădurile, cele mai frumoase cuvinte de laudă.

„Am fi nedrepţi — spune d-sa — dacă am socoti vinovate organele sil-
„vice: ele duc o luptă de tăcută şi dârză rezistenţă împotriva influenţelor lă-
„turalnice".

„Am întâlnit în rândurile inginerilor silvici o reală pasiune pentru această
„binecuvântată podoabă a pământului românesc, pentru păduri. Nu odată ar-
„ticolele scrise întru stăvilirea devastărilor silvice m'au pus în legătură cu in-
„ginerii silvici, cari mi-au dat informaţii şi mi-au mulţumit pentru sublinirea unei
„primejduiri a viitorului rodniciei pământului românesc. I-am văzut adesea vor-
„bind de păduri cu un adevărat lirism în care se mărturisesc un cult fanatic.
„Nu am găsit un singur silvicultor, — dar unul singur, — care să nu fie stă-
„pânit de aceeaşi îngrijorare pentru soarta pădurilor noastre".

*

Chestiunile vânătoreşti şi piscicole, în afară de revistele speciale, unde colaborează şi silvicultori, nu au scăpat discuţiei cotidiane. Astfel, d-l Manole Stroici, inspector de vânătoare, după cele două articole scrise în ziarul „Universul" menţionate deja de noi, a ţinut la radio o cuvântare, arătând vânătoarea drept un mijloc din cele mai puternice pentru propaganda naţională.

In opoziţie cu cele scrise de d-sa, semnatarul rândurilor acestei cronici, a publicat tot în „Universul" (13 Martie) un articol intitulat „Administrarea vânatului în ţara noastră", în care se arată defectele actualei organizări a vânătoarei la noi şi greşala ce se face prin înlăturarea Corpului silvic dela această administrare.

In ce priveşte Piscicultura, ţinem să semnalăm trei fapte mai importante. Cercul de Hidrobiologie, pisciculturâ şi pescuit, care a luat fiinţă anul trecut, îşi începe activitatea în sensul promovării chestiunilor piscicole. Paralel cu această activitate, Institutul Naţional Zootehnic, organizează şi anul acesta, cursurile pentru cultura păstrăvilor, la staţiunea piscicolă dela Făgăraş. Insfârşit, Ministerul Agriculturei intenţionează să treacă prin Parlament o nouă lege a pescuitului în apele de munte. După informaţiunile pe care le avem, legea nouă

a pescuitului va avea la baza ei acelaşi viţiu, care o va face ineficace, ca şi legea de vânătoare: administrarea pescuitului în apele de munte nu se va face de organele silvice.

Al. Haralamb.

SEMNE BUNE

Sub acest titlu ne-am propus a semnala, manifestările diverselor personalităţi sau instituţii, care metodic sau întâmplător, se ocupă de problemele atât de vitale ale economiei forestiere române.

Şi nu ne interesează atâta, manifestările organelor de specialitate, căci acestea sunt doară datorii elementare de profesionist, pe cari le-am dori din ce în ce mai conştiincios îndeplinite, ci ne interesează în cel mai înalt grad măsura în care gândurile noastre ajung să se înfiltreze şi să reacţioneze în personalităţi, afară de corpul nostru.

Este într'adevăr de o mare importanţă, să constatăm, că toate străduinţele noastre nu rămân zădarnice, ci ajung cândva să se impună conducătorilor politicei naţionale, să se desvolte în vreo acţiune eficace de mare anvergură, sau ce este mai important, să se concretizeze în unele dispoziţii de ordin juridic.

Continuând firul manifestărilor îmbucurătoare, menţionăm:

Fundaţia culturală regală Principele Carol, în acţiunea ei de ridicare a satelor nu neglijează chestiunile forestiere. Deşi instrucţiunile întocmite pentru campania din vara trecută nu prevăd un capitol aparte pentru aceste chestiuni, iar printre echipieri nu se văd persoane de specialitate, chestiunile forestiere au fost totuşi atinse cu ocazia problemelor agricole, zootechnice şi mai ales cu acelea ale izlazurilor. Cu un contur mai definit se înfăţişează „îndrumările" pentru aplicarea programului de activitate culturală a căminelor culturale, cari enumeră lecţiuni şi demonstraţiuni (pag. 30) ce trebue să se facă în legătură cu pădurile.

Încă din anul 1924 D-l Prof. Drăcea a ridicat chestiunea unei „conştiinţe forestiere" definind-o şi prezentând-o ca cea mai sigură pavăză a soartei pădurilor. A fost o directivă, un program şi o întreagă revărsare de suflet. Fără surle şi tobe, ca o acţiune ce se scurge lin, drept şi sigur de cursul său, discipolii i-au luat refrenul şi l'au purtat prin toate părţile ţării, până l'au înrădăcinat şi încetăţenit destul, astfel ca să poată fi luat ca un adevăr incontestabil şi expus apoi de cel mai înalt for al destinelor pădurilor. Cu ocazia noii acţiuni, căreia i s'a zis „ofensiva silvică", D-l Ministru V. P. Sassu, solicită concursul nu numai proprietarilor de pădure, „ci întregei opinii publice, în mijlocul căreia trebue să-şi facă drum cât mai larg ideia unei „conştiinţe forestiere". Iat-o deci la loc de onoare. Ideile mari pătrund foarte anevoe, dar pătrund: prin răbdare şi perseverenţă.

Cu aceiaşi ocazie (a ofensivei silvice) D-l Prof. Dr. Ionescu-Sişeşti, fost ministru, directorul Institutului de cercetări agricole şi exponentul problemelor agriculturii române, ridică problema silvică la rangul de „problemă naţională" dând publicităţii un articol în acest sens (Dimineaţa, 4 Febr. 1935), în care, după ce arată şi demonstrează că „fără pădure, agricultura însăşi e ruinată"

cerând colaborarea celor 2 corpuri, termină categoric: *„problema silvică nu e o problemă technică de specialitate ci o problemă națională"*.

Cu deosebită satisfacție trebue să înregistrăm articolul D-lui Secretar General al Ministerului Agriculturii și Domeniilor, Cicero Gorciu: „Să împădurim", prin care cere înființarea a cât mai multe pepiniere forestiere pentru acoperirea atâtor pete rușinoase de pământ desgolit. De asemenea articolul D-lui T. Mândru: „Suprafața pădurilor se poate mări". Ambele au fost publicate în pagina *Pădurile țării* (Dimineața 18 Febr. 1935). De altfel e locul să accentuăm aci, că apariția bogată și recentă a articolelor de presă referitoare la păduri se datorește D-lui Cicero Gorciu, care a înțeles, că o acțiune eficace constructivă trebue să fie precedată de o mentalitate favorabilă.

Recenta campanie de presă dusă de ziarul „Universul" contra exploatărilor pădurilor din jurul stațiunilor balneare și climaterice, a prilejuit D-lui Pamfil Seicaru un admirabil articol „Drama despăduririlor" (Curentul 25 Febr. 1935). Lăsând la o parte elogiile aduse silvicultorului român, pe care D-sa îl găsește posedat de un „cult fanatic" și mereu îngrijorat de soarta pădurilor, cum și afirmațiunile sale juste despre rolul pădurilor în economia țării și ansamblul armonios al natrii, mărturisește că, în afară de „opreliștele legale" mai este necesar, în apărarea pădurilor, și de altceva: *„altă creștere a sufletului românesc"*. De altfel, cum cunoaștem, D-sa nu se menține în această direcție numai la frază, ci a trecut la acțiune, prin inițiativa luată pentru înființarea „pădurii sacre".

*

* *

Ziceți și acționați, D-lor din afara profesiunii noastre și mai ales din capul dregătoriei publice, ziceți și acționați în acest sens, cât mai mult, cât mai bine. Sunt semne bune.

Tr. H.

ECONOMIA FORESTIERĂ A ARDEALULUI

In ciclul conferințelor organizate de profesorii Academiei de Comerț din Cluj, d-l Prof. Dr. A. Gociman-Oituz a ținut în ziua de 3 Februarie, o conferință asupra „Economiei Forestiere a Ardealului". Un subiect atât de vast și bogat în aspecte a fost prezentat de conferențiar ca un caleidoscop al înfățișării de azi, analizând în general rostul pădurilor din această provincie și schițând fazele istorice prin cari a trecut, înrâurirea ce a putut-o avea asupra populației, asupra îndeletnicirilor sale și asupra desvoltării industriilor naționale.

A produs o impresie deosebită, chiar la începutul conferinței, abilitatea conferențiarului de a stărui — pe lângă celelalte foloase îndeajuns de cunoscute nouă — în special asupra rolului esențial ce l-au jucat pădurile în trecutul românismului din Ardeal, prin conservarea etnicului-național.

Trecând la tratarea subiectului propriu zis — conferențiarul a arătat suprafața pădurilor Ardealului, după statistica dela data unirii, proporția lor față cu întinderea totală a provinciei, și ordinea în care se succed diferitele provincii ca bogăție de păduri.

In ce privește distribuția pădurilor după proprietari ea ar fi: 658.800 Ha păduri de-ale Statului, 1.501.6000 Ha păduri administrate de stat și 1.121.900 Ha păduri particulare, reprezentând pe specii cam 25% rășinoase, 22% stejar, 47% fag și 6% diferite alte esențe. Prin reforma agrară s'au expropriat peste 700.000 Ha, pentru creearea de pășuni comunale, așa încât procentul pădurilor din Ardeal a scăzut la 32%. Conferențiarul n'a uitat a releva, că datele statistice sunt optimiste, pentrucă se bazează pe cărțile funduare, cari indică păduri în multe locuri, de unde ea a fost pe neobservate defrișată, sau chiar dacă există încă pădure, ea este poienită, și reprezentată în multe părți de tuferișuri; încât calculul creșterii medii la an și ha trebue aplicat cu scăderi considerabile.

Datoria Statului este, ca să creeze el noui păduri prin cumpărarea și împădurirea terenurilor degradate și să refacă pădurile slabe prin înlocuirea esențelor fără valoare, după ce va fi cumpărat dela particulari pădurile exploatate în stil mare de teama exproprierilor, în primii ani de după războiu.

Conferențiarul a încercat apoi o incursiune în istoricul pădurilor din Ardeal distingând ca o primă perioadă aceea în care proprietatea forestieră se confunda cu caseta particulară a Domnului, care apoi, rând pe rând le-a donat bisericilor, nobilimei, orașelor cari erau în acelaș timp și cetăți (cum au fost cele 7 cetăți intemeiate de Sași). Prima lege care amintește de domeniile forestiere și oprește înstrăinarea lor, datează din anul 1514. Iar prima dispoziție care regulamentează exploatările în pădurile fiscului afectate minelor și uzinelor de producția metalurilor, datează din secolul al XV-lea. Totuș acest regulament avea în vedere numai interesele exploatării metalurgice, nu însă ale conservării pădurilor. In anul 1767 guvernatorul Ardealului, Hadik Andrei, ordonă conservarea pădurilor dela graniță pentru apărarea țării, și interzice pășunatul în ele. Mai târziu, în anul 1791 proectându-se cadastrarea proprietăților, s'a impus autorității publice protecția pădurilor, amenințându-se cu sechestru judiciar pădurile devastate. Până după Revoluția din 1848 pădurile, deși subordonate altor interese: industrie, agricultură, vânat, nu au mai suferit schimbări esențiale în ce privește distribuția proprietății. Legea de segregare, care a separat pădurile domeniale, înființând păduri composesorale, a reformat cu totul structura proprietăților forestiere, pentrucă, permițându-li-se, prin lega din 1871, proprietarilor cu cotă mai mare de 100 j. c. ca să iasă din indiviziune, s'au născut o mulțime de păduri particulare mici și mari. Pescuitorii în ape tulburi (mulți Armeni), cumpărau cotele indivize formând domenii întinse. In alte părți, câte un grup de proprietari treceau drepturile lor de proprietate asupra unuia, care înglobând 100 jug. cad., după trecerea formalităților de segregare, diviza pădurea din nou între adevărați tovarăși pentru eludarea legii. Pădurile composesoratelor din Săcuime fac excepție, întrucât ele au fost înainte de segregare păduri comunale, iar legea din 1871 le-a dat dreptul a se transforma din păduri comunale în păduri composesorale.

Un capitol special a fost consacrat pădurilor grănicerești, dintre cari amin-

teşte în primul rând fostele bunuri private din Ciuc, pe cari le-a revendicat Austria dela Moldova cu ocazia rectificării de graniţă din anul 1769. Cu un lux de amănunte a arătat conferenţiarul situaţia de drept a acestor păduri folosite odată de regimentul I de Călăreţi Săcui, care este în deobşte cunoscută din rezultatele la cari au ajuns organele de reformă agrară şi din reclamaţiile ajunse până la Cons. Ligii Naţiunilor. Urmează pădurile grănităreşti ale fostului Regiment II pedestru din Năsăud, cu toate patentele regale şi administraţia făcută până la eşirea C. A. P. S.-ului din acest domeniu. Apoi pădurile fostului regiment 13 confiniar Bănăţean, şi, în fine, pădurile foste proprietatea episcopiilor gr. şi rom. cat. din Oradea.

In materia exploatării pădurilor se trece în filieră toată gama exploatărilor, dela forma rudimentară, la iscusiţii italieni din Craina, şi azi amintiţi de populaţie sub numele de „Crăinări", cari au introdus raţionalizarea în exploatări şi plutele uriaşe, îndeletniciri pe cari Moţii, sau Maramureşenii, nu numai că le-au învăţat repede, dar le-au şi depăşit! S'a amintit apoi modernele instalaţii de transport şi prelucrarea materialelor lemnoase cum şi tendinţa statului de a face cât mai multe exploatări în regie în pădurile sale. Este interesant, că, chiar şi statul maghiar a început a introduce exploatări în regie, în special în pădurile cari erau înconjurate de naţionalităţi, dar evident cu scop de maghiarizare, ceea ce se evidenţiază din cuvintele Secretarului de Stat Kaan Carol: „Atunci proprietarul, exploatându-şi raţional pădurea va da în permanenţă mijloace de traiu populaţiei din regiunea sa şi prin aceasta va putea avea toată influenţa asupra intereselor sociale şi politice ale lor. Astfel, în special în părţile locuite de naţionalităţi, fiind în continuu contact cu poporul muncitor, având strânse legături cu el şi mai ales având marea putere a celui ce dă pâine, proprietarul de păduri, secondat de funcţionarii săi va fi depozitarul de prim ordin al propagării şi organizării fidelităţii faţă de ideea de stat maghiar".

Drept urmare s'a şi legiferat pentru muncitorii de păduri o lege foarte bună, în anul 1900, care cuprinde privilegii speciale pentru muncitorii forestieri recrutaţi din anumite regiuni. Regretabil e că pentru Români nu s'a aplicat această lege, iar legea (Răducanu) din anul 1929 a contractelor de muncă a anulat o serie de dispoziţiuni bune din legea veche, impunând doar contractul de muncă şi plata lucrului la mâna muncitorului.

In materia industrializării produselor lemnoase conferenţiarul a arătat că ferăstrae primitive de apă au apărut în Carpaţi prin secolul al XVI-lea iar cele mânate cu aburi pela 1860, acestea din urmă evoluând repede, încât la 1929 existau 274 fabrici de cherestea, cu 780 gatere, cari tăiau 3 milioane m. c. cherestea la an. Aceasta împreună cu cea produsă de ferăstraele de apă şi cu ciopliturile corespundea la 7½ milioane lemn rotund, de unde rezultă că se tăia cam de 3 ori mai mult decât era posibilitatea normală. La industrializarea foioaselor s'a arătat rolul important al stejarului. Apoi, fagul cu multele lui aptitudini pentru industria mare a mobilei curbate şi a destilăriilor. Cooperarea forestieră a fost slăvită ca o mişcare social-economică de mare viitor, pentru timpurile când vor ajunge să fie conduse de oameni bine pregătiţi şi altruişti, cari arătând roadele să poată însufleţi şi masele pentru cooperaţie — în genere.

Capitolul comerţului a fost tratat în funcţie de tariful C. F. R. care împiedecă uşurinţa circulaţiei produselor lemnoase până la regiunile sărace în păduri. Socoteşte că face o greşală C. A. P. S. că ţinteşte cu produsele sale (în special cheresteaua) mai ales comerţul extern, câtă vreme ar avea obligaţia să sprijine iniţiativa particulară a elementului românesc din Ardeal, care, înfiinţând depozite să întărească mica burghezie a oraşelor.

Exportul cherestelei în bazinul mediteranian, cu toată mica animaţie din anul trecut este slab, din cauza politicei de contingentare şi compensaţii. Exportul lemnului de foc, deşi s'a alcătuit un sindicat pentru uşurinţa exportului, sufere pe lângă piedecile arătate la cherestea şi de restricţiunile ce le pune biroul de import din Ungaria, care pentru a putea plasa lemnul indigen de calitate inferioară, opreşte din când în când importul. Nu s'a scăpat din vedere nici încercările de asociere a intereselor forestiere din ţările bogate în păduri (C. I. B.), cari toate n'au putut soluţiona rentabilitatea redusă de azi a exploatărilor forestiere.

In fine, conferenţiarul s'a ocupat cu aspectul naţional al industriilor forestiere, arătând că în anul 1923, în 21 de fabrici de cherestea de pe Valea Mureşului, dintre 236 funcţionari cotaţi ca technicieni, abia 17 erau români, cifră mai mică chiar decât a supuşilor streini (20). Până când şi personalul de serviciu şi pază ajunsese să fie din 492 inşi, numai 50 Români! Ca un fenomen caracteristic demografic scoate în relief năvălirea în roturi a Evreilor de îndată ce se instalează undeva o fabrică de cherestea.

Acum câţiva ani s'a emis lozinca „înapoi la ogor". Acum e timpul să se spună: „Români ţineţi la păduri" (dar asata nu înseamnă — „a da iama în ele", — ci a le folosi pentru noi, prin noi, — şi datoria de a le păstra pentru generaţiile viitoare).

Deşi conferinţa a fost ascultată cu viu interes din partea unui numeros public, printre care o mulţime de studenţi, credem totuşi, că D-l conferenţiar a cuprins prea vast toate domeniile economiei forestiere, în detrimentul unei critici mai ample, pe care era în drept să o facă din locul pe care îl ocupă şi cu competenţa D-sale.

I. Zeicu, Cluj

UTILAJUL UNUI BIROU MODERN

In după amiaza zilei de 20 Febr. 1935 s'a ţinut în sala Soc. Politechnica, în ciclul „Organizarea technică a unei administraţii publice" şi sub auspiciile IROM, conferinţa rostită de D-l Ing. subinspector Tr. Ionescu-Heroiu, tratând despre „Utilajul unui birou modern".

In prima parte, D-l Heroiu relevă importanţa raportului strâns ce există între aparatul uman (funcţionarii) şi mijloacele materiale care-i înlesnesc activitatea. Se impune realizarea echilibrului între utilajul material şi activitatea funcţionarilor după principiul unui „optimum" iar nu al unui „maximum" de rezultat. In administraţiile publice, unde se pretinde continuitate şi calitate în

muncă, se cere imperios armonizarea acestei munci, după principiul enunţat, care conservă energia şi asigură calitatea.

Cum se poate realiza acest principiu? Prin raţionalizarea mediului de lucru: a localului, mobilierului, instrumentelor, rechizitelor şi a igienii muncii.

Localul unei administraţii, ca să îndeplinească condiţiunile unui mediu raţional, trebuie să fie situat cât mai central, clădit pe teren salubru, luminat dinspre Sud şi Est, dimensiunea încăperilor să permită aranjarea funcţionarilor după mersul normal al activităţii lor, să posede spaţiu şi mijloace de ventilaţie. Pe cât posibil să se lucreze la lumina naturală şi numai la nevoie să se recurgă la lumina electrică. In administraţia exterioară să se prevadă orariul de lucru după lumina zilei.

Un alt factor în realizarea mediului raţional îl constitue mobilierul, care în administraţiile noastre lasă foarte mult de dorit şi căruia i se impune o grabnică normalizare. Un mobilier normalizat trebue: să permită lucrul comod, să fie demontabil şi să se poată desvolta după nevoie, să folosească cât mai bine spaţiul ocupat, să posede simplitatea formei şi a liniilor (ornamentaţiile în genere sunt cuibare de praf), să fie construit solid şi din cel mai bun material. Conferenţiarul insistă în această parte asupra cerinţei, vădit manifestată, de a încuraja specificul nostru etnic în normalizarea mobilierului, atât ca material (stejarul nostru se exportă pe preţuri derizorii) cât şi ca formă şi mână de lucru.

Normalizarea mediului mai cere înlocuirea calculelor mintale, scrisul cu mâna, etc., etc., cu instrumente şi maşini a căror întrebuinţare ajută munca funcţionarilor, cruţându-le energia. Cu toată criza bugetară, utilarea technică a birourilor este o necesitate de prim ordin.

Normalizarea rechizitelor este mai anevoioasă, dat fiind numărul şi varietatea acestora, precum şi diversitatea formelor. De aceia se impune reducerea numărului de rechizite prin normalizarea lor şi apoi acordarea acestora la timp şi neprecupeţit. Distincţiunea rechizitelor din ad-ţia publică ar constitui de asemenea o preocupare serioasă de ordine şi economie. Piedica în normalizarea dosarelor, o constitue „petiţia particulară" care se înaintează pe diverse forme şi calităţi de hârtie. Această piedică n'ar exista, dacă hârtia de petiţie ar intra în articolele de monopol şi cetăţeanul s'o găsească la orice debit.

Un alt mijloc de uşurare a muncii îl constitue întrebuinţarea imprimatelor în orice lucrare, înlăturându-se cât mai mult scrisul de mână, precum şi unificarea acestora. Varietatea e dăunătoare. Trebue să se renunţe la spiritul de inovaţie, ce domneşte astăzi în a concepe fiecare câte un imprimat original ci să se întrebuinţeze numai cele admise de organele competente.

Pentru ca utilajul material şi energia umană să dea randamentul optim de care s'a vorbit, trebue să ne îngrijim şi de „igiena muncii" adică sănătatea psiho-fizică a funcţionarului prin îngrijirea: salubrităţii localului, raţionalizării locului de lucru, asigurarea liniştei, eliminarea zgomotului, a întreruperilor, a agitaţiei, etc.

Pentru evitarea extenuării funcţionarilor şi a păstrării atenţiei în timpul lucrului, să se prevadă pauza de 15 minute la mijlocul programului.

In realizarea igienei muncii joacă mare rol curăţenia localului.

Aceasta depinde de instruirea personalului de serviciu cu precizarea atribuţiunilor fiecărui camerist şi utilarea cu materialele necesare.

Estetica mediului de lucru, adică realizarea frumosului în spaţiul înconjurător contribue la stimularea plăcerii de lucru, la igiena sufletului.

Trecând la altă ordine de idei, conferenţiarul se referă la folosirea raţională a materialelor. Pentru cele consumabile să se întocmească statistica consumului individual şi să se cultive spiritul de economie, astăzi foarte slab desvoltat, precum şi stabilirea răspunderilor faţă de stricăciunile cauzate obiectelor de inventar. In statutele funcţionarilor şi legile de organizare a serviciilor publice, să se prevadă sancţiuni pentru acei cari nu respectă bunul public. O „ordine juridică a inventarului" ar trebui să cuprindă : registre, unitar concepute pentru toată ad-ţia publică, inventarul camerii, inventarul individual, evidenţa obiectelor de uz comun, dispoziţiuni cu privire la consumul raţional, dispoziţiuni referitoare la întreţinerea inventarului şi sancţiuni în raport cu gravitatea abaterilor. Peste această ordine juridică a inventarului însă guvernează „ordinea personală" a fiecărui funcţionar, iar aceasta este în funcţie de educaţia lui.

Conferenţiarul prezintă apoi câteva tipuri de mobilier conceput şi realizat după normele raţionale, destinate Institutului de cercetări şi experimentaţie forestieră, dar care se pot da ca tipuri generale.

Au prezentat mult interes proecţiunile înfăţişând aspecte din ad-ţia publică: haosul şi dezordinea ce domneşte azi în arhive birouri etc. şi ce se poate realiza în viitor prin introducerea ordinei şi normalizarea utilajului.

In concluziune D-l Ing. Heroiu propune ameliorarea localurilor ad-ţiilor, în lipsa posibilităţilor bugetare pentru construirea de localuri noi, după cerinţe raţionale. De asemenea normalizarea utilajului material şi realizarea igienei muncii prin dispoziţiuni legale, toate acestea în scopul bunului mers al serviciului în ad-ţiile publice şi obţinerea optimului de randament. O deosebită atenţie se cuvine ultimelor posturi ad-tive, care reprezintă în exterior, organizaţia centrală.

Conferinţa D-lui Ing. Dr. Tr. Ionescu Heroiu, a prezentat un interes general prin ideile noui şi de real folos ce a preconizat, dovedind ce se poate obţine în domeniul organizării raţionale a birourilor din ad-ţiile noastre publice şi rezultatul vădit ce această organizare poate aduce în desfăşurarea muncii în interes public.

Elena Hamel
Licenţiată în Litere
Din serviciul Institutului de cercetări
şi experimentaţie forestieră

Cercul de studii forestiere al inginerilor silvici

REGIMUL JURIDIC ŞI ECONOMIC AL OBŞTIILOR ŞI COMPOSESORATELOR DE PĂDURI

— Conferinţă ţinută de D-l Ing. C. Ivanovici, la 28 Febr. 1935 —

Făcând o scurtă privire istorică asupra vieţii poporului nostru, cu desele lui migraţiuni dela câmpie la munte, conferenţiarul studiază origina şi evoluţia proprietăţii individuale şi a celei colective, dela noi.

Pentru Vechiul Regat.

Proprietatea colectivă îşi are origina în ocupaţie, de multe ori însă, în daniile făcute de domnitorii noştri, drept răsplată pentru acte de devotament şi de vitejie în războaie. Dese ori se văd hrisoave vechi, cum sunt acelea rămase dela Radu Negru, care confirmă şi întăresc drepturile în devălmăşie ale moşnenilor.

Aceste obştii s'au păstrat mai toate în regiunea de munte, unde proprietatea nu era susceptibilă de apropiere individuală ; iar drepturile s'au transmis prin moştenire şi vânzare, fără a se fi păstrat vreo regulă sau vreo normă scrisă, decât obiceiul locului. Din această cauză s'au comis multe abuzuri şi cotropiri, atât de moşneni între ei, cât mai cu seamă, în ultimul timp, de către Societăţile forestiere, care acaparaseră pe preţuri de nimic, întinse domenii forestiere, pe care le tăiau ras, fără amenajamente, sau numai cu studii improvizate.

Codul din 1910 şi legea modificatoare din 1920, stabilesc drepturile în obşte, împiedică înstrăinările pe preţuri derizorii şi reglementează exploatările. Este o legislaţie excelentă care trebue strict aplicată.

Pentru Transilvania.

Proprietatea colectivă ca şi cea individuală a fost cotropită sistematic de Unguri, Saşi, Secui, iar poporul român redus cu timpul în stare de iobăgie, legat de pământul nobilului (nemeşului) pe care-l lucrau ; aceasta până la 1848, când iobagii sunt împroprietăriţi pe pământurile cultivate de ei. Situaţia este deci alta de cât în Vechiul Regat.

Prin daniile făcute de regii unguri, ca răsplată pentru bravură şi pentru credinţă, s'au născut composesoratele aşa zise nobile, sau independente. Tot astfel s'au născut şi composesoratele militare. După 1848 s'au instituit o mulţime de composesorate provenite din segregarea (defalcarea) proprietăţilor mari, cum şi prin împroprietărirea în comun, a foştilor iobagi.

Aceste composesorate au fost organizate pe timpul dominaţiunei ungare reglementându-se exploatările, drepturile composesorilor şi împiedicându-se eşirea din indiviziune şi înstrăinările. Totuşi, s'au introdus mulţi streini, în special evrei, care nu au nimic cu locul şi tradiţia.

Prin articolul unic, legea din 1923, extinzând codul silvic, se prevede, că pădurile composesoratelor foştilor nobili, urbariaştilor din Ardeal, se vor administra de Casa Pădurilor, întocmai ca pădurile statului, punându-se la dispoziţia acestor instituţii numai venitul net conform drepturilor ce le au.

Acest text nu se aplică întocmai din cauza art. 14 al legii din 1924, rău înţeles, care prevede că aceste instituţii se vor administra conform legilor în vigoare. Or, în vigoare la 1924, nu era decât codul silvic român, extins în 1923, peste tot regatul, toate celelalte legi şi dispoziţii anterioare de pe timpul ungurilor fiind abrogate.

Conferenţiarul preconizează aplicarea cu stricteţe a legii din 1923, făcându-se de stat administraţia pădurilor, întocmai ca pentru pădurile statului, introducându-se prin agenţii silvici ai statului, exploatări raţionale, în interesul atât al economiei forestiere în general, cât şi al composesorilor, pentru a se stârpi abuzurile continui, ce se comit de către unii composesori în dauna celorlalţi.

In ce priveşte chestiunea, dacă obştiile şi composesoratele sunt subiecte de delict silvic, se argumentează că deşi sunt persoane morale totuşi pot fi răspunzătoare penalmente, aplicându-li-se amenzi conform dispoziţiunilor legii speciale a Codului Silvic şi deci nu trebue să ne luăm după dreptul penal comun.

D-l Inginer Comaniciu, luând cuvântul la discuţie, arată că art. 1 din legea din 1923, care priveşte administrarea pădurilor din Ardeal a fost făcut de un necunoscător al chestiunilor silvice, acesta însă a fost anulat prin legea din 1924. D-sa face o scurtă caracterizare a diferitelor feluri de composesorate din Ardeal.

D-l Inginer C. Ivanovici, în replică arată că nu există în legea din 1924 nici un text care anulează legea din 1923, — şi deci legea din 1924 prin dispoziţiunile «se vor administra conform legilor în vigoare» nu ne trimete la legile maghiare, ci ne duce tot la legea din 1923, care singura era în vigoare la data legii din 1924.

V.

PUBLICAŢIILE NOASTRE FORESTIERE

— Organizarea lor —

Conferinţă ţinută la 6 Martie 1935, de D-l Ing. Teodor P. Bălănică

Inginerii silvici, la noi, au abordat domeniul publicisticei încă dela începutul profesiunii. Revista şi cartea de specialitate sunt cele două forme în care s'au manifestat mai mult această activitate, totdeauna însă sentimental, adică urmărind numai foloase de ordin moral exclusiv, niciodată şi un scop adiacent lucrativ pentru munca depusă, ci numai dorinţa de a se forma în ţară o ati-

tudine generală binevoitoare pentru pădure şi de a se lămuri între profesioniştii silvici metodele cele mai proprii pentru cultura forestieră în ţara noastră.

Totdeauna însă, publicul cetitor restrâns — ca al tuturor cărţilor de specialiste, de altminteri — şi costul relativ ridicat al publicaţiilor de acest gen, au făcut ca munca scriitorului silvic să fie prea puţin susţinută şi mai niciodată remunerată. De aceea, un «Oficiu de Editură şi Tipografie» al Soc. «Progresul Silvic» ar încuraja şi răsplăti străduinţele acelora cari muncesc să dea în românește cărţile de economie technică forestieră, dând posibilitate astfel, acelora care ar voi să se instruiască ori să se informeze, să cunoască profesiunea de inginer silvic, obiectul ei.

Creind un asemenea «Oficiu», Soc. «Progresul Silvic» şi-ar atinge mai practic o parte din scopurile prevăzute la cap. II, art. 4 din Statut, şi care astăzi se traduc prin premii de încurajare a scrisului, premii însă prea puţin eficace. Foloasele de pe urma activităţii «Oficiului» propus ar fi multe. Enumărăm o parte din ele :

1. Va facilita opera de propagandă forestieră, întrucât va pune la îndemâna celor care ar voi să ne cunoască, materialul necesar ;

2. Va alimenta biblioteca inginerului silvic şi cu cărţi românești de atâtea ori necesare în practică şi la examene (silvicultură, amenajamente, etc.);

3. Va îndemna la scris pe cei bine înzestraţi, cari ar recula numai din motivul că nu au cum tipări cele ce gândesc ;

4. Va răsplăti însfârşit, munca scriitorului silvic, prea gratuit şi adeseori cu pierderi materiale pusă la dispoziţia colectivităţii românești.

In ceeace priveşte publicaţiile periodice, există trei reviste, care apar în Bucureşti, scrise de ingineri silvici, reprezentante a trei domenii diferite, deja specializate. Astfel avem: «Revista Pădurilor», ştiinţifică ; «Viaţa Forestieră», de opinii şi informaţii profesionale ; şi «Buletinul CAPS», de informaţii comerciale.

Forma superioară în care apar acum dovedeşte o cucerire de technică grafică şi redacţională de toată lauda; dar, pentru o excelare de durată se impune o organizare de detaliu, având două idei de bază : fiecare om la locul lui şi orice muncă plătită. In felul acesta, fiecare colaborator (Director, redactor şef, redactor, secretar de redacţie, administrator, etc.) va avea un loc în spaţiu şi atribuţiuni şi răspunderi determinate. In legătură cu aceasta, se propune un Regulament de funcţionare al «Revistei Pădurilor», ca parte dintr'un Regulament (mai mare) de aplicare a Statutului Societăţii «Progresul Silvic».

Pe baza acestui regulament, «Resita Pădurilor» s'ar transforma într'o Instituţie aparte, pentruca mai independentă, să fie mai actuală, mai răspândită, mai punctuală.

In concluzie : activitatea publicistică serveşte interesele superioare ale pădurii şi economiei forestiere în genere. Pentru acest motiv, publicaţiile forestiere trebuesc susţinute, căci pe de altă parte, ele cultivă şi justifică spiritul de Corp şi orgoliul silvic şi reprezintă un aspect important al Culturii românești.

Conferinţa, prin caracterul ei de actualitate, a provocat discuţiuni, completări şi «reproşuri». Astfel :

D-l C. Cristea a opinat că trebue să scrim cât mai mult la ziarele care oferă ospitalitate în coloanele lor, chestiunilor silvice, pentrucă revistele noastre sunt citite numai de noi.

D-l C. Chiriță susține ideea că «Revista Pădurilor» trebue să-și aibă redactori permanenți pentru diferitele domenii de specialități; acești redactori se vor îngriji de procurarea articolelor din disciplinele respective, iar la nevoe vor scrie ei înșiși.

D-l A. Ștefanopol propune, pentru anumite conferințe, sympozionuri, pentru ca la discuții, participanții să fie cât mai pregătiți.

D-l M. Petcuț admite redactorii pe specialitate și susține principiul plății articolelor de valoare. In cazul că s'ar edita cărți, să se dea o atenție deosebită și traducerilor lucrărilor clasice din literatura străină.

D-l St. Bărbulescu e de părere să se ceară inginerilor din exterior material brut cât de puțin prelucrat, iar comitetul de redacție al Revistei să asigure forma publicabilă.

D-l Prof. V. N. Stinghe a mulțumit D-lui Ing. T. Bălănică pentru conferința ținută, dar i-a reproșat că propunerile făcute anticipează prea mult asupra posibilităților de realizare, întrucât și «Oficiul de Editură» ca și «Regulamentul» propuse apar ca un ideal pentru un alt secol. D-l Prof. Stinghe crede că mai întâi trebue format gustul de citit, asigurat un număr de cititori și apoi să se vină cu organizarea publicațiilor, care, așa cum sunt astăzi, oglindesc Corpul silvic în preocupările și obiceiurile lui.

In ceeace privește «Oficiul de Editură», D-l Prof. Stinghe e de părere că înființarea lui nu va fi posibilă atâta vreme cât nu se va asigura scoaterea cheltuelilor. Și după constatările făcute până acum cu plasarea cărților de specialitate, nu se poate spera deocamdată nimic.

Cf. Cr.

R E C E N Z I I

Kniga za bălgarskata gora (Po sliceai sedmiţata na gorata 1934 godina).

La Forêt bulgare. *(Edition à l'occasion de la semaine de la forêt 1934). Ministerul economiei naţionale — Sofia 1934. VIII, 105 pag. 35 × 25 cm., 61 fig. + 25 tab. în text şi 16 fig. + 3 hărţi ca anexe.*

Ofensiva pentru redeşteptarea înţelegerii pentru pădure se desfăşoară cu vigoare în toată lumea. Avem în faţa noastră încă un frumos exemplu al acestei mişcări. Ministerul economiei naţionale dela Sofia, ne trimite o luxoasă şi documentată lucrare forestieră. Este vorba despre o dare de seamă asupra pădurilor şi economiei forestiere bulgare, cât şi asupra sforţărilor făcute de factorii responsabili pentru aşezarea lucrurilor pe baze solide. Lucrarea are caracter de propagandă în sensul bun, serios al cuvântului. A şi fost dealtfel editată cu prilejul „săptămânii forestiere" din anul trecut. Ea se adresează în primul rând opiniei publice bulgare.

Din rezumatele francez şi german cu care se încheie textul frumoasei lucrări în chestiune. putem să spicuim cele ce urmează.

Suprafaţa totală a pădurilor Bulgariei este de cca 2.901.000 ha, ceea ce înseamnă un procent de păduri de cca 28%. Din această suprafaţă se consideră drept terenuri efectiv împădurite 87% (=2 mil. 521.414 ha), ceeace scade procentul de împădurire efectivă la 24%. Sub raportul esenţelor componente, foioasele deţin cea mai mare parte, cu peste 85%, ceea ce scade desigur valoarea comercială a acelor păduri. Şi aceasta cu atât mai mult, cu cât regimul crângului simplu deţine 65% din totalul lor, (al pădurilor). Imprejurările istorice (regimul turcesc de proprietate) au făcut ca proprietatea obştească să fie predominantă: comunele deţin 57%, statul 22%, iar particularii numai 19%. Stăpânirea restului de 2%, probabil că nu este bine stabilită. Intr'adevăr, delimitarea şi hotărnicia pădurilor bulgare nu este încă o operaţie terminată, ceeace constitue desigur un neajuns serios pentru o bună gospodărire.

Amenajarea pădurilor se poate considera ca începută abia în 1901. Până la sfârşitul anului 1933 se amenajaseră în mod sistematic numai 20% (=587.228 ha). Creşterea anuală reală a tuturor pădurilor ţării este evaluată la 5 mil. 600.000 m³ lemn total. In perioada 1926—1929 s'au exploatat în mijlociu 4.366.000 m³ produse lemnoase, dintre cari lemnul de lucru ocupă ceva sub 20 la sută (404.000 m³ lemn de răşinoase şi 443.000 m³ lemn de foioase). Este de remarcat faptul important că în pădurile bulgare se taie mai puţin cu cca 22% de cât este creşterea reală. Păşunatul în păduri este, ca şi la noi, unul dintre relele economiei forestiere bulgare. Partea de venit a acestei practici reprezintă cca

10% din venitul total, în timp ce pagubele de creştere lemnoasă se evaluează la aproape 100%.

Modalitatea obişnuită de valorificare a lemnului în pădurile Statului şi ale comunelor este aproape exclusiv aceia a vânzării în picioare, cu aplicarea unui tarif de preţuri. Vânzările prin licitaţie şi în regie proprie ocupă un procent cu totul neînsemnat. Concesiuni de exploatări nu s'au făcut decât în pădurile mănăstirii Rilo.

Preponderenţa arboretelor de foioase, tratate în crâng simplu face ca industria lemnului să fie slab reprezentată. Ea se reduce în mare parte la instalaţiuni de ferăstrae primitive. In 1930, se găseau 847 asemenea instalaţiuni cu câte un ferăstrău şi 113 fabrici moderne de cherestea, cu o forţă motrice totală de 6300 C.P. Numărul lucrătorilor întrebuinţaţi în această industrie se ridică la cca 3.500. Se mai găsesc în regiunea pădurilor de fag 124 instalaţiuni mici pentru prelucrarea lemnului de strungărie (fag, arţar şi tei), puse în mişcare prin căderea apei. Pentru o industrializare mai înaintată a materiei prime lemnoase găsim, afară de cele de mai sus: 2 fabrici de celuloză (carton), cu o capacitate de producţie anuală de 4.000 tone; 1 fabrică de chibrituri; 2 fabrici de materii explozibile şi câteva zeci de instalaţiuni primitive pentru fabricaţia terebentinei şi a gudronului. Un loc preponderent în industria chimică a lemnului îl ocupă cărbunele de lemn, care se prepară prin procedee cu totul primitive (bocşe).

Pentru comerţul exterior, Bulgaria oferă în primul rând lemn de foc şi cărbuni de lemn. Singur acest din urmă articol deţine 90% (60 milioane leva în 1930) din totalul exportului. El se îndreaptă aproape exclusiv către Turcia. Se mai exportă ceva traverse de stejar şi de pin şi lemn de cherestea. In regulă generală importul de lemn, a depăşit exportul. El constă mai ales din lemn brut de răşinoase şi din cherestea de răşinoase şi foioase. Furnizorul aproape exclusiv este România cu cca 117.000.000 leva în 1930.

Mai departe se vorbeşte despre construcţiunile de mijloace de transport în pădurile Statului şi despre chestiunile de protecţie a pădurilor. Marele vrăjmaş al acestora este acolo ca şi la noi, păşunatul intens, incendierile şi delictele silvice şi apoi puţina înţelegere pentru pădure din partea populaţiei ţărăneşti.

Pentru opera de corecţiune a torenţilor şi de împădurire, s'au făcut şi se fac eforturi meritorii. Costul lor se urcă la cca 200 milioane leva în bani şi 38 milioane leva în zile de lucru.

Gospodărirea pădurilor Statului şi efectuarea poliţiei silvice cade în sarcina unei administraţii unice (Secţiunea pădurilor şi a vânătorii din Ministerul Agriculturii şi Domeniilor).

Invăţământul forestier se împarte în: superior, mediu şi inferior. Sub raportul vechimii şi al intensităţii sale, lucrurile s'au petrecut în Bulgaria invers decât la noi. Acolo, cel superior este cel mai tânăr. El a luat fiinţă în 1925, ca o secţiune a facultăţii agronomice de pe lângă Universitatea din Sofia. Până în prezent au fost formaţi deja 122 de diplomaţi.

Serviciul de experimentaţie forestieră a fost creiat în 1929. El se compune dintr'un director, un şef de secţie şi un asistent.

Silvicultorii bulgari sunt reuniţi în două asociaţiuni profesionale, dintre cari, cea mai tânără (1925) cuprinde silvicultorii cu cultură academică. Fiecare dintre aceste asociaţii îşi are organul său propriu de publicitate („Gorski pregled" = Revista pădurilor şi „Lesowadska Missal" = Gândirea forestieră).

Din câte se văd în rezumatele francez şi german şi faţă de execuţia technică ireproşabilă a lucrului, putem să tragem o foarte favorabilă concluzie la adresa alcătuitorului sau alcătuitorilor acestei interesante publicaţiuni. O mulţime de tablouri, diagrame, fotografii şi hărţi măresc de sigur eficacitatea de exprimare a textului.

Regretăm numai că inaccesibilitatea limbii bulgare ne împiedică de a aprecia îndeajuns expunerea bogat documentată a diverselor chestiuni din text. In acest fel, nu am fi rămas cu oarecari îndoeli asupra a câtorva cifre din rezumate.

Noi adresăm o sinceră felicitare confraţilor noştri vecini dela Sud şi exprimăm o caldă urare pentru o mai bună înţelegere a rosturilor pădurii din partea opiniei publice bulgare.

Ing. Dr. Ilie C. Demetrescu.

Dr. R. I. Călinescu: *Vânatul cu păr din România.* (Cheie dichotomică). Bibl. agricolă a ziarului „Universul" 1935. 40 pagini, 10 lei.

Cu această broşură, autorul a intenţionat să pună la dispoziţia celor ce se interesează de vânatul din România, cheia cu care să poată determina speciile animale de interes vânătoresc, grupate sub denumirea de vânat cu păr. D-sa distinge prin această denumire acele mamifere care „se vânează, fie pentru carne sau blană, fie din cauza pagubelor ce produc agriculturii şi silviculturii".

Iată o carte a cărei lipsă se simţea; deci, utilă. Dar tocmai pentru aceasta, noi socotim necesar să remarcăm anumite lipsuri şi scăderi ale ei, care ar putea provoca dificultăţi cititorilor cărora se adresează.

Autorul a dat materialului de determinare o anumită ordine şi anume: tratează mai întâiu toate ordinele, apoi familiile, pe urmă genurile şi în fine speciile. In felul acesta, pentru găsirea unei specii, cititorul este trimis de trei ori, din tabelă în tabelă. Deci o dificultate. După umila noastră părere, pentru o carte de determinare populară ca aceasta, cu foarte puţine specii, ar fi fost mai bine să se trateze în întregime fiecare ordin. Astfel, cel care utilizează cartea ar fi fost mai uşurat. Sistemul de ordonare a materiei adoptat de autor s'ar potrivi mai mult pentru cărţile de determinare cu foarte multe specii.

Remarcăm apoi oarecari defecte de determinare, provenite dintr'o neglijenţă, care puteau fi foarte uşor evitate. Aşa de exemplu, cineva care ar vrea să cunoască deosibirile dintre cerb şi căprior, urmează să se folosească de caracterele date la pagina 9 din broşură şi anume:

„2. Partea bărbătească poartă coarne lungi şi cu numeroase (până la 10, rar peste 10 de fiecare corn) ramificaţii ascuţite... gen Cervus".

„— Partea bărbătească poartă coarne scurte, drepte, sgrunţuroase cu trei sau cel mult 4 ramificaţii ascuţite.. gen Capreolus".

Credem că pentru un practician ar fi fost absolut necesar să i se specifice că aceste caractere se referă la adulţi.

La determinarea familiilor Urside şi Mustelide se utilizează şi cuvântul de carnasieră, fără să se dea explicaţia acestui termen. Este adevărat că se dă odată explicaţia lui fam. Felidelor, dar în cazul unei determinări de Urside sau de Mustelide, cel ce determină nu trece pe la paragraful Felidelor, unde există explicaţiunea, ci merge direct la paragrafele respective, fiind pus astfel în situaţia de a nu şti ce este o carnasieră. D-sa putea să explice termenul de carnasieră, fie înainte de a începe tabela

Carnivorelor, fie oridecâteori a utilizat acest termen.

La Felide (pag. 10), după autor, caracterul de diferenţiere între pisică şi râs este coada. Pentru o carte populară ar fi fost, poate, mai bine, ca primul caracter să fie prezenţa sau absenţa moţului dela urechi şi numai după aceia să urmeze caracterul referitor la mărimea coadei.

Afară de aceasta, cititorul mai remarcă oarecari greşeli de tipar, dăunătoare. Astfel, încă dela cheia de determinare a ordinelor, se strecoară o primă greşală: cifra 2, care trebuia să indice un nou paragraf, este plasată la caracterele contrarii ale paragrafului 1. De asemenea, la cheia determinării familiilor (pag. 6) se notează fam. Suide cu cifra I (roman), iar celelalte două familii cu cifre arabe. Ceva mai mult, Cervideele, cari ar trebui să aibă cifra 2 sunt notate cu 3, iar cifra 3, care trebuia să precedeze familia Bovidelor, este pusă la sfârşitul ultimului rând dela caracterele contrarii ale paragrafului 2, ceeace ar lăsa să se înţeleagă că suntem trimişi la alt paragraf notat cu 3. La pag. 7, se notează cu 6 un paragraf care ar fi trebuit să fie notat cu 3; la pag. 9, familia Bovidelor care ar trebui să fie notată cu cifra 3, este indicată cu cifra 1. La pag. 11, paragraful 4 este complet lipsit de caracterele contrarii, ceeace face ca paragraful următor 5 să nu aibă, în sus nici o legătură.

Toate acestea sunt, fără îndoială, de minimă importanţă pentru cei avertizaţi cu asemnea cărţi de determinare; ele însă, repetăm, pot pune în dificultate pe cei mai puţin obişnuiţi, cărora, de altfel, li se adresează această carte.

Pentru o mai uşoară identificare a speciilor, autorul ilustrează cartea cu 28 fotografii, care nu au nici o referinţă asupra provenienţei lor. Socotim că autorul n'ar fi avut nimic de pierdut dacă o făcea, chiar dacă ar fi trebuit să indice — să zicem — că unele din ele sunt luate din Perrier, din cărţile de liceu ale lui Otto Schmeil, v. Raesfeld, sau mai ştiu eu de unde.

Aceiaşi observaţiune cu cele două planşe, care arată urmele lăsate de mersul unora din speciile tratate în broşură, luate după Teuwsen.

De asemenea, poate că n'ar fi fost rău ca autorul să indice la urmă, şi ceva literatură, deşi nu avem de aface decât cu o carte de popularizare. Aceasta întrucât sunt arătate şi forme care suscită interes, cum ar fi de exemplu cazul cu Vulpes vulpes var. melanogaster (şi aici s'a trecurat o greşală scriindu-se melangoster) sau alte forme interesante din fauna ţării noastre.

Am remarcat toate acestea din dorinţa ca la a doua ediţie autorul să poată ţine seamă de ele, pentruca această carte, a cărei utilitate nu noi avem să o negăm, să se prezinte în condiţiuni optime.

Ing. A. Haralamb.

Marcel Brandza: *Flora ilustrată a plantelor lemnoase din România,* publicată sub îngrijirea d-rei Dr. P. Eftimiu. Ed. C. Rom. 180 lei.

Clasificaţia adoptată porneşte dela epoca apariţiei florilor (în timpul mugurilor, frunzelor sau fructelor), pentru a trece apoi dihotomic la celelalte elemente botanice macroscopice.

In prima parte dă clasificaţia plantelor lemnoase spontane, iar în a doua, dă plantele lemnoase cultivate sau subspontane.

In partea a treia, după cum spune în instrucţiuni, autorul arată aria geografică, principalele sinonime şi întrebuinţările acestor plante.

*

In partea a patra se cuprinde, în ordine alfabetică, explicaţia etimologică a numirilor plantelor, precum şi un indice alfabetic al plantelor studiate.

Ultima parte cuprinde ilustraţiile (schiţe) a 322 plante lemnoase, cu diverse scheme caracteristice.

In această lucrare se descrie majoritatea plantelor lemnoase, fără a întrebuinţa prea mulţi termeni tehnici, cari sunt înlocuiţi cu expresii populare, fiind astfel accesibilă şi marelui public.

Detaliile botanice nu sunt date însă într'o sistemă normală, pentru a putea fi complecte, iar schiţele nu rezistă toate la analize amănunţite.

Este însă o lucrare care complectează un gol din literatura noastră, necesară mai ales acum, în epoca de construirea fermelor, şi vilelor de agrement şi poate servi mult propagandei pentru cunoaşterea şi iubirea naturei.

Brb.

Norme Dn—1 pentru cunoaşterea diferitelor esenţe de lemne indigene şi exotice. Monit. Of. 261/934, Nov., 12 pag. 6999.

ORN, în exercitarea atribuţiunilor oficiale, publică în sus menţionatul M. Of. caete de sarcini şi norme pentru angajarea materialelor şi executarea lucrărilor. Intre aceste, a întocmit şi Normele Dn-1 pentru materialele lemnoase.

Constatăm că sub punctul 3, al c, s'a strecurat o eroare esenţială, atât prin termenii întrebuinţaţi, cât şi prin fond.

E vorba de caracterizarea ţesutului lemnos în funcţie de proporţia lemnului târziu, faţă de cel timpuriu.

Ca formă:

In prima parte afirmă că „Ţesutul e caracterizat prin proporţia de lemn timpuriu (cel mai slab colorat) faţă de lemnul târziu (partea mai intens colorată) în interiorul unuia şi aceluiaş inel anual". Apoi trecând la stabilirea proporţiilor, părăseşte complect noţiunile de lemn timpuriu şi târziu, pentru a adopta pe cele de lemn de primăvară şi vară, indiferent de confuzia ce poate produce.

Constatăm deci că ORN ţine prea puţin seamă de rostul său de raţionalizare şi normalizare în privinţa terminologiei.

Ca fond:

Stabileşte proporţia lemnului timpuriu faţă de cel târziu în treimi, definind pentru foioase lemnul afânat, destul de tare şi dens (iarăşi terminologia).

In continuare, face însă greşala de a afirma că pentru răşinoase proporţia de lemn de primăvară trebue să primeze pentru a obţine lemn dens. Textual spune: „La răşinoase, pentru aceleaşi calificări, proporţiile indicate mai sus, trebue să le reprezinte lemnul de primăvară".

Evident, se face confuzie între lăţimea absolută a inelului anual şi proporţia lemnului timpuriu, faţă de cel târziu. La foioase, cu cât inelul anual este mai lat, cu atât lemnul este mai dens, căci zona timpurie, rămânând aproape constantă, pentru orice lăţime de inel, variază numai zona târzie — mărind proporţia de lemn dens. In schimb, la răşinoase, zona târzie rămâne constantă, variind zona timpurie, deci măreşte proporţia de lemn afânat.

ORN putea eventual să stabilească gradul de afânare al speciilor în funcţie de lăţimi absolute.

De asemenea, sub punctul 5 al. i defineşte cadranura ca simplă crăpătură radială, fără a indica şi starea de incindere sau putrezire inerentă acestui defect.

Strecurarea acestei erori în Monit. Of., poate produce confuzii şi eventual litigii, deşi noţiunea în sine e clară.

Găsim necesar a atrage atenţia şi eventual a se face cuvenita rectificare.

Ing. Şt. Bărbulescu

M. Sadoveanu: *Nopţile de Sânziene.*

Constatăm cu vie satisfacţie că, în ultima vreme, soarta pădurii româneşti începe să se reflecteze tot mai puternic în literatură.

Unghiul sub care este privită variază, după cum este şi firesc. Totdeauna, însă, scriitorul manifestă simpatie şi înţelegere pentru pădure, opunând un conservatorism sănătos tendinţelor xilofage ale politicianismului oportunist.

După paginile însufleţite pentru codru din romanul „Noroiu" al D-lui Octav Dessilă, după rândurile pline de grijă faţă de consecinţele ce urmează devastării pădurilor din romanul „Aurul Negru" al D-lui Cezar Petrescu şi consideraţiunile sociale şi economice făcute de D-l C. Stere în „Nostalgii", marele prozator moldovean, D-l M. Sadoveanu vine să dăruiască literaturii româneşti „Nopţile de Sânziene", un puternic roman, a cărui întreagă acţiune gravitează în jurul unei păduri: Codrul Borzei.

Dragostea pasionată de pădure, pe care autorul o atribue personagiilor din roman şi eşuarea tentativei de a se exploata codrul Borzei, răsfrâng însăşi simţămintele D-lui M. Sadoveanu, impresionat desigur de iureşul sălbatec ce se dă de câtăva vreme în pădurile ţării.

Personalitatea D-lui M. Sadoveanu şi valoarea literară a romanului, fac din „Nopţile de Sânziene" un aport de nepreţuită valoare pentru cauza pădurii, dat fiind şi cercurile largi de cititori şi admiratori ai marelui prozator.

*

In jurul codrului Borza din judeţul Vaslui, pe care proprietarul Lupu Mavrocosti îl vinde spre exploatare, forţat de împrejurări, inginerului francez Antoine Bernard, se naşte o luptă crâncenă. De o parte, este antreprenorul care apreciază frasinii din Borza „ca tot ce poate fi mai bun pentru necesităţile fabricilor de aeroplane" (pag. 10), iar de altă parte, ca adversari, se găsesc toţi cei cari trăiseră în preajma pădurii, legaţi de casa boierului prin existenţa pădurii" (pag. 13).

Insuşi proprietarul, prinţul Lupu Mavrocosti trece prin adânci frământări sufleteşti, pădurea păstrată din generaţie în generaţie, fiind socotită „ca un simbol al prosperităţii neamului Mavrocosti" (pag. 12), care, cu tot numele grecesc, se credea coborâtor din Pecenegi, leagănul familiei socotindu-l în Asia, nu în Elada (pag. 28). Şi gândul proprietarului se mai ducea şi către soarta oamenilor, care trăiau din pădure: „Dacă pădurea cade, toţi aceşti locuitori străvechi trebue să piară" (pag. 13).

Un personagiu important, conturat viguros de autor, îl reprezintă pădurarul Peceneaga „coborâtor din serii de pădurari" (pag. 27), căruia Lupu Mavrocosti îi atribuia, de asemenea, o ascendenţă peceneagă.

Vestea că boerul a vândut pădurea, tulbură liniştea sufletească a pădurarului Peceneaga şi la asigurările ce i le dă Mavrocosti că nimeni n'ar putea „să cuprindă codrul Borzei între topoare şi ferăstrae", Peceneagă răspunde îndurerat: „Măria-ta, oamenii de azi au meşteşuguri crâncene" (pag. 38). In fatalismul caracteristic oamenilor simpli, dar credincioşi, Peceneaga nu pierde speranţa că Borza nu va fi tăiată fiindcă e „apărată de Dumnezeu", că altfel „n'ar fi stat până acum în picioare" (pag. 42).

Ameninţarea ce plana asupra Borzei,

mobilizează într'un sobor toate vietăţile ce trăiau în adăpostul pădurii. Desbaterile se termină cu o declaraţie de războiu pe motivul: „Noi n'avem nevoe de Nemţi şi pădurea asta e sălaşul nostru dela Dumnezeu lăsat" (pag. 47).

D-l M. Sadoveanu, lăsând cu acest prilej la o parte moravurile politice din sate şi bucuria frenetică ce cuprinde o parte din fruntaşii acestei lumi rurale când o pădure cade sub loviturile toporului, foloseşte o convorbire dintre doi primari de prin comunele vecine codrului Borzei spre a da expresie unor credinţe personale: Mai întâi, să am eu o putere, aşi face lege să nu se taie pădurile. Asta aşi face, dar nu drum să le transport" (pagina 65).

In această atmosferă de adversitate, pe care o simte, — dar speră s'o schimbe şi s'o domine — inginerul Bernard îşi începe organizarea exploatării pădurii, angajând lucrători din Cehoslovacia, cărăuşi, etc.

Dar la opoziţia oamenilor, se pare că se asociază însăşi elementele naturii „din acea regiune care de mult începuse a nelinişti raţiunea acelui oaspete nedorit" (pag. 169), făcându-l pe Bernard să verifice un avertisment al răzeşului Sofronie Leca: „Te sfătuesc să nu cauţi inamici în oameni, ci în lucruri" (pag. 168).

In adevăr, o furtună violentă deslănţuită într'un amurg de toamnă şi viiturile de apă ce au urmat, au dus la vale cabana construită de inginer în pădure, pentru a urmări exploatarea.

Un glonţ ce-i şuieră pe la urechi, la o vânătoare organizată de Lupu Mavrocosti şi incendierea colibelor în care erau adăpostiţi Huţulii aduşi din Cehoslovacia pentru tăiere, deşi nu frâng energia, dau inginerului Bernard motive de serioase îngrijorări.

Intervenţia autorităţii solicitată de exploatator se dovedeşte ineficace, cărăuşii angajaţi la transport fiind forţaţi prin diferite mijloace (ameninţări, furtul vitelor, etc.) să părăsească lucrul.

Exploatarea se termină cu un bilanţ dezastruos, fiindcă frasinii doborâţi de tăetori — „frasini drepţi şi lungi, cu un diametru al trunchiului între douăzeci şi treizeci de ţoli" (pag. 275) — nu pot fi transportaţi.

In faţa coaliţiunii neînduplecate, ce se strânge tot mai sufocant în jurul său, inginerul Bernard este nevoit să renunţe la contract.

Codrul Borzei este astfel salvat!

*

Rezumarea subiectului din rândurile de mai sus, s'a făcut de noi numai cu scopul de a face cunoscut cuprinsul romanului.

„Nopţile de Sânziene" — atât de elogios salutată de critică — este o carte de înaltă valoare literară şi se cuvine prin specificul ei să fie cunoscută de toţi cei cari slujesc şi iubesc pădurea.

Gh. I. Ionescu.

REVISTA REVISTELOR

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 1, 1935.

G. Delevoy et *M. Boudru.*

Note sur le chancre du peuplier.

Insemnări asupra cancerului la plop..

Comentând articolul lui Day şi Peace publicat sub forma unei note a Serviciului de Experienţe şi Consultaţiuni Forestiere, cu privire asupra cancerului la plop, se expun rezultatele la cari s'a ajuns în urma cercetărilor întreprinse în această chestiune şi părerile diferiţilor autori relativ la originea, modul de manifestare, predispoziţiuni, influenţa staţiunii, etc.

E. R.

Excursion forestière en Flandre.

Excursie forestieră în Flandra.

Sunt descrise numeroase proprietăţi forestiere aparţinând unor familii de nobili cu veche tradiţie forestieră, văzute cu ocazia unei excursii în Flandra.

M. G.

Parmi les grands arbres de Californie.

Printre marii arbori ai Californiei.

Articolul cuprinde un studiu asupra celor două specii de Sequoia (gigantea şi sempervirens) caracterizate prin mărimea şi frumuseţea portului lor. Sunt arătate exigenţele lor climaterice, dimensiunile la care ajung, marea lor longevitate şi aria de vegetaţie.

A. Herbignat.

Des divers usages du bois et des espèces qui satisfont a chacun des usages fondamentaux.

Diferite întrebuinţări ale lemnului şi specii cari satisfac fiecare din întrebuinţările fundamentale.

Urmare şi sfârşitul articolului care arată întrebuinţarea diferitelor specii forestiere, după lucrarea D-lui Rafale Cormio, „Il Legno", apărută în 1934.

E. V.

L'ENERGIA TERMICA.

Milano, Piazza Cincinnato, 6.

Revistă tehnică lunară.

Preţul abonamentului pentru străinătate 50 lire italiene.

Organul oficial al Comitetului Internaţional Permanent de Carbon Carburant, pentru toate ţările aderente Comitetului (Dela 1 Ian. 1935).

Numărul 1 din acest an cuprinde:

Prof. ing. Michele Lo Presti.

Rezumat istoric şi tendinţele moderne în problema aplicării i turbinei cu vapori la tracţiunea feroviară.

Dr. prof. Fortunato Boghetto.

Alimentarea forţată în motoarele cu combustiune internă.

Dr. S. de Capitani.

Pentru ce autotracţiunea cu gazogen ar trebui să devină o realitate.

Combustibili şi carburanţi.
Notiţe diverse. Bibliografie. Personale.

Voiu face un rezumat al Decretului Lege Italian din 5 Iulie 1934 No. 1445 şi al articolului de mai sus al d-lui Dr. ing. S. de Capitani care comentează acest Decret.

Decretul Lege cuprinde măsurile ce se iau pentru desvoltarea autotracţiunii cu gazogen şi anume:

1) Se scutesc de taxă de circulaţie pe un period de cinci ani, autovehiculele noi, de fabricaţiune italiană, construite expres pentru funcţionare cu gazogen.

2) Cumpărătorilor de astfel de vehicule li se acordă un premiu de achiziţionare.

Trei cincimi din această primă, se acordă la cumpărare, iar restul în cei doi ani ce vor urma după cumpărare, dacă vehiculele au funcţionat continuu şi regulat.

3) Pentru autobuzele ce funcţionează pe liniile subvenţionate de stat, premiile de cumpărare se reduc la jumătate.

4) Atribuirea premiilor dela No. 2, se face de Ministerul Comunicaţiilor după avizul Comisiunii interministeriale de autogazogene.

5) Firmele independente şi fabricile subvenţionate de Stat cari au parcuri de 10 sau mai multe autocare sunt obligate să aibă cel puţin un autocar cu gazogen la fiecare 10 autocare din parc. Pot face excepţie fabricile sau firmele cari fac servicii pe cari comisia interministerială le socoteşte ca nepotrivite pentru întrebuinţarea autogazogenelor.

6) Pentru autovehiculele uzate, adaptate pentru funcţionarea cu gazogen, puterea taxabilă poate fi redusă cu 10%—30%, după posibilitatea mai mare sau mai mică de întrebuinţare auxiliară a benzinei şi cu condiţiunea ca vehiculele să fie puse în imposibilitate materială de a funcţiona numai cu benzină sau alt combustibil lichid.

D-l ing. dr. Serafino de Capitani, comentează acest Decret şi face sugestii de completarea lui.

D-sa spune că Decretul a fost alcătuit pentru motive importante de apărare naţională şi trebue ca într'un interval de timp potrivit, să se poată dispune de un număr oarecare de automobile alimentate de carburanţi solizi de înlocuire, număr care să fie suficient pentru a se asigura viaţa unei industrii naţionale, cu proporţiuni modeste în timp de pace, dar bine amenajată pentru a putea furniza nucleul şi cadrele technice pentru o mare producţie în cazul critic al unui războiu.

D-l S. de Capitani crede că în termen de 5 ani se va ajunge în Italia la un număr de 7000 vehicule grele cu gazogen: 5000 din transformarea celor existente şi 2000 din cele ce se vor construi.

Pentru autocarele uzate transformate pentru funcţionare cu gazogen, propune să se acorde scutire fiscală de 5 ani şi premii de încurajare în felul următor:

5000 Lire pentru autovehicule cu tonaj dela 6 Tone în sus.

3500 Lire pentru autovehicule cu tonaj dela 4—6 Tone.

2500 Lire pentru autovehicule cu tonaj dela 2—4 tone.

Premiile să se acorde însă numai dacă aceste vehicule vor fi în plină activitate.

In ce privește plata premiilor, ele ar trebui să intre în joc în momentul când Societățile constructive și clienții încheie contractul de vânzare — cumpărare, sub forma unui acont din prețul net al autovehiculului.

In cazul vânzării în rate, premiul este logic să se dea Societății constructive care ar trebui să se oblige a-l scădea gradat clientului.

Din cele de mai sus, reiese că Italia a luat măsuri legale cari să permită ușurarea realizărilor practice a întrebuințării carbonului carburant, pentru tracțiunea autovehiculelor.

Ing. *Nicolae Nedelcovici*

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 1, Ian. 1935.

H. Badoux.

Association forestière vaudoise 1924—1934.

Asociația forestieră din Vaud. 6 pag.

Zece ani de activitate.

E. Hess.

Un voyage d'études forestières en France.

O călătorie de studii forestiere în Franța. 3 pag.

S'au putut vedea, în această excursie de două săptămâni, marea varietate a condițiilor de sol, climat și vegetație din Franța.

Inceputul jurnalului călătoriei, prima zi: Tratamentul fagului în NV Franței.

(Va urma).

S. Combe.

Contribution a l'origine des forêts cantonales vaudoises.

Contribuții asupra originei pădurilor din Vaud 2½ pag.

Aceste păduri sunt resturile unui domeniu mai întins, dar micșorat prin cedări deja foarte vechi.

Ch. Hadorn.

Un nouveau moyen de lutte contre le némate de l'épicéa.

Un nou mijloc de luptă contra lui Nematus abietum Htg. 3½ pag.

Se rezumă principalele caractere biologice ale insectei și se arată încercările unei metode nouă de combatere prin pulverizarea de prafuri arsenicale (din avion) asupra arboretelor atacate.

Rezultatele au fost excelente, destul de economice și metoda se poate aplica și împotriva altor insecte.

Comunicări.

W. Nägelli.

Un sapin blanc en forme de harpe, dans le Jorat.

Un brad alb în formă de harpă, în Jorat. 1½ pag.

Descrierea însoțită de o frumoasă fotografie) și explicarea unei foarte interesante forme de harpă la un brad.

Cronica.

La Școala Politechnică din Zürich s'a creiat o catedră de „Protecția Naturii și Heimatschutz", încredințată Dr. H. Burger, directorul Institutului federal de cercetări forestiere.

Numărul periodicelor forestiere din

Franţa (La Revue des eaux et forêts, Bull. de la Soc. forestière de Franche-Comté, Les Annales de l'Ecole forestière et de la Station de recherches forestières de Nancy, Bull. du Comité des forêts, publicaţiile Laboratorului forestier de la Universitatea din Toulouse, La Revue internationale du bois) este aproape egal cu al celor din Germania.

Bibliografie.

R. Felber, Schweizenscher Forstkalender 1935.

P. de Peyerimhoff, Les coléoptères attachés aux conifères dans le Nord de l'Afrique.

Radu M.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

No. 22. — 1934.

Dr. Erwin Buchholz.

Neue Probleme der Forstwirtschaft der UdSSR.

Noui probleme ale economiei forestiere a Rusiei Sovietice.

Desvoltarea industriei ca şi lucrările de reconstituire a Rusiei Sovietice pe nouile baze, necesită o cantitate foarte mare de lemn.

Sub presiunea acestor nevoi, preocupările de exploatare a pădurilor au trecut pe primul plan lăsând mult în urmă pe cele de cultură. Numai dupăce s'au făcut simţite unele rezultate rele ale despăduririlor: inundaţii, secete, mlaştini etc., s'a înfiinţat şi un institut de cercetări silvice.

Autorul arată cari sunt preocupările de seamă ale silviculturei ruse.

E interesant de amintit câteva.

Astfel, se urmăreşte mărirea puterii de producţie a solului şi învingerea factorului timp în silvicultură. Se urmăreşte înlocuirea esenţelor încet crescătoare cu altele repede crescătoare cari să poată satisface aceleaşi nevoi. In această direcţie se studiază introducerea exoticelor repede crescătoare, alegerea raselor celor mai potrivite şi stimularea creşterii.

Exploatarea pădurilor se face în raport cu cerinţele de lemn, pe o scară întinsă.

Regenerării însă nu i se dă atenţie prea mare decât în regiunile sudice lipsite de păduri.

Principiile de amenajare nu sunt respectate. Scopul urmărit impune tăeri concentrate şi cu mijloace mecanizate.

Repartiţia pădurilor pe de o parte, a industriei pe de altă parte, precum şi faptul că cea mai mare parte din păduri nu sunt încă măsurate, constituesc greutăţi importante pentru Rusia Sovietică.

Recenzii.

1. *Waldgenossenschaften und Genossenschaftswaldungen in Baden* von Dr. A. Junghanns.

No. 23.

Johannes Papajoanou.

Die Temperaturverhältnisse unter Pflanzenschutzvorrichtungen in Forstgärten.

Temperatura sub dispozitivele de protecţia puieţilor în pepiniere.

Autorul arată rezultatele cercetărilor sale asupra influenţei ce o au diferitele dispozitive de protecţie a puieţilor, în pepiniere, în contra arşiţei şi gerului.

Orice fel de acoperemânt păstrează sub el o temperatură mai scoborâtă în timpul zilei şi mai ridicată în timpul nopţii. Dar acoperemântul format din ramuri de răşinoase are un efect de scurtă durată

căci cad acele. Din acest punct de vedere molidul este cel mai puţin recomandabil. După căderea acelor efectul este vătămător chiar. O acoperire deasă (o umbrire puternică) opreşte mai mult căldura directă a soarelui, dar în timpul nopţii nu are efect mai puternic ca cele uşoare; uneori chiar mai mic.

Cel mai recomandabil acoperemânt este cel de gratii (rulou).

Rogojinele de paie sunt bune dar, făcând prea multă umbră, ţinute permanent ar fi vătămătoare pentru unele specii. De aceea se pun numai când sunt nopţi de ger sau zile de arşiţă.

Recenzii.

1. Pareys Jagd- Abreisskalender 1935.

2. Tiere, wie sie wirklich sind de Prof. Dr. Ludwig Heck.

3. „Waldheil", Kalender für deutsche Forstmänner und Jäger 1935.

No. 24.

Prof. Dr. E. v. Angerer.

Ein physikalischer Nachweis der Erdstrahlen?

O dovadă fizică a razelor terestre?

Dr. P. E. Dobler a publicat o carte în care susţine existenţa acestor raze bazându-se pe rezultatele unor experienţe ale sale cu plăci fotografice. Autorul acestui articol contestă că rezultatele obţinute de Dobler s'ar datora radiaţiunilor ci altor împerjurări (umiditatea locului unde se face experienţa ş. a.), aşa că problema „Baghetei magice" a rămas încă nesoluţionată.

Dr. Lüppo-Cramer.

Ueber den photographischen Nachweis der sogenannten Erdstrahlen und die Lösung der Wünschelrutenfrage durch Dr. Dobler.

Despre dovada fotografică a aşa ziselor raze terestre şi soluţionarea chestiunei baghetei magice de către Dr. Dobler.

Autorul dovedeşte că „pretinsele descoperiri ale lui Dobler cu ajutorul procedeului fotografic, se sprijinesc, ca multe altele, pe o eroare".

Recenzii.

1. *Der alte Jäger,* de Dr. Georg Escherich.

2. *Das Schwarzwild,* de Karl Snethlage.

3. *Wild und Hund-Kalender,* 1935.

4. *Der zwischenstaatliche Holzverkehr in Europa 1925—1932* de Dr. Josef Köstler.

5. *Deutsche Landschaftskunde,* de E. Dacqué şi E. Ebers.

6. *Deutscher Jagd- Abreisskalender,* 1935.

N. R.

LESNICA PRACE.

No. 1, 1935.

Ing. Aug. Kalandra — Dr. Ing. Ant. Pfeffer.

Contribuţie la studiul graphiosei ulmului.

Boala ulmului (graphiosa) datorită lui Graphium ulmi a fost descoperită pentru prima dată în Cehoslovacia, în anul 1931. De atunci ea s'a răspândit foarte repede în urma înmulţirii insectelor de scoarţă cari atacă ulmul, aceasta, la rândul ei, datorită gerului excesiv din 1928-29.

Autorul arată regiunile din Cehoslovacia bântuite de această boală, pagubele suferite, modul răspândirii, insectele cari o răspândesc, iar la urmă vorbeşte despre combatere şi protecţie.

Socoteşte că, întrucât boala se răspândeşte în ţesuturile interne, combaterea direcă este foarte grea. Problema alegerii raselor mai rezistente poate să aibă însemnătate numai pentru gospodăria parcurilor. Combaterea trebue să se îndrepte în contra gândacilor de scoarţă. Să se taie în timpul iernii asu în Iunie-începutul lui Iulie, toţi ulmii în cari s'au observat găuri de gândaci şi să se descojească, sau să se ţină în apă câteva săptămâni.

Tăierea ulmilor uscaţi din cari au ieşit gândacii nu mai are valoare pentru combatere.

Sufere mai mult Ulmus campastris şi effusa.

Ing. D. Jacentkovsky.

Bostrichus Eccoptogaster ensifer Eichh, în Moravia.

Jos. Melichar.

Cultura silvică şi agricolă combinată în Oravia şi influenţa sa asupra solului, edaphonului şi arboretelor (32 pag.).

N. R.

SILVA.

No. 1/2, 935.

Dr. H. Gross, Allenstein.

Zur Entwickelungsgeschichte des Fichtenanteils der Rominter Heide.

Contribuţie la cunoaşterea mersului evolutiv al participării molidului în constituirea arboretelor din pădurea Rominten.

No. 3.

H. von Vloten, Wageningen.

Wie wird die Rhabdocline-Schütte der Douglasien verbreitet?

Cum se propagă roşeaţa Douglasielor provocată de Rhabdocline. Un art. răspuns la acel semnalat în R. P. No. 8/9, pag. 651.

No. 4.

Ewald Frömming.

Sind die Schnecken forstschädlich?

Melcii sunt ei vătămători pentru păduri?

O confirmare a celor expuse într'un articol de A. W. Boback, semnalat în R. P. din luna Feb. 1935.

No. 5.

Oberforstrat H. Zimmerle.

Aufnahmeergebnisse einer Versuchsfläche mit der „Robusta"-Pappel. Aus dem forstl. Versuchswesen Württembergs.

Rezultatele inventarierii unui loc de încercare populat cu plopul „robust" — bastard de Populus angulata-cordata-robusta.

No. 6.

D. Féher.

Der periodische Kreislauf des Phosphors in den Waldböden.

Circuitul periodic al fosforului din solurile forestiere.

Rezultatul cercetărilor sale F. le rezumă precum urmează:

1) Conţinutul de fosfor solubil în acid citric din solurile forestiere în cursul anotimpurilor nu este acelaş. Unei perioade

de depresiune în timpul lunilor de vară corespunde o perioadă de culminare în timpul toamnei şi iernei.

2) Precum fosforul aşa se comportă şi azotul şi nitratele şi humusul. Diagramele respective sunt aproape identice cu cele ale fosforului.

3) In timpul culminării — numărului bacteriilor se iveşte întotdeauna o depresiune a conţinutului de fosfor solubil în acid citric.

No. 6.

Aus dem forstlichen Versuchswesen der Schweiz. Einfluss des Waldes auf den Stand der Gewässer.

Din institutul elveţian de cercetări forestiere.

O recenzie a profesorului Dietrich asupra unei comunicări a lui St. Burger în cestiunea înrâuririi pădurilor asupra mişcării apelor. In fond rezultatele obţinute confirmă ceea ce se ştie până azi în această chestiune, cu excepţiune poate a afirmării mai hotărîte a atenuării pericolului inundaţiunilor datorite stării împădurite. Dietrich îşi termină articolul zicând: „In ce priveşte condiţiunile elveţiene, trebue remarcat că o bună parte a bazinelor de recepţie este prost împădurită şi că o bună parte se află situată deasupra limitei păduroase. Aşa fiind, numai prin împăduriri pericolul inundaţiunilor nu se va putea conjura. Mai de grabă se impune corecţiunea torenţilor existenţi sau, în unele cazuri, împedicarea formării de torenţi noi prin oprirea păşunatului şi eventual prin întemeerea de masive păduroase noui.

Inrâurirea favorabilă pe care pădurea poate să o exercite asupra atenuării creşterii apelor şi asupra reducerii transportului de materiale, trebue însă susţinută prin colaborarea pricepută a inginerilor agricoli şi silvici cu inginerii constructori.

No. 7/8.

K. Weinkauff, Oberforstmeister a. D.

Ueber die Bedeutung der „organischen Ablagerung" (Humus).

Despre însemnătatea „depunerilor organice" (humusul).

Autorul, în opoziţie cu cercetătorul danez Müller care consideră apariţiunea humusului de pe solurile forestiere ca un rău absolut, atribue depunerilor organice — cu câteva excepţiuni — înrâuriri favorabile asupra nutriţiunei arborilor de pădure.

* * *

NECROLOG

†

TERENȚIU BUHESCU

Inginer Consilier Silvic

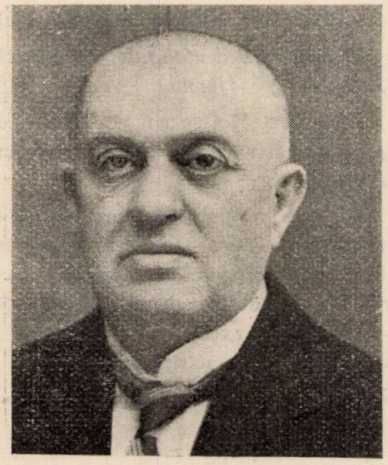

La 20 Februarie a. c. s'a stins din viață, după o scurtă suferință, Inginerul Consilier Silvic, pensionar, Terențiu Buhescu, în sânul familiei sale din Oravița.

S'a născut la 28 Septemvrie 1868, în comuna Ineu din județul Bihor, din părinții Ioan Buhescu, învățător și Elisabeta Sime.

După terminarea liceului rom. cat. premonstratenz din Oradea și după depunerea examenului de bacalaureat, în anul 1888, s'a înscris la Academia de Silvicultură din Schemnitz, pe care a absolvit-o cu distincție în anul 1891. In anul următor își face stagiul militar, depunând examenul de ofițer, cu distincție. La 31 Ianuarie 1893 intră în serviciul Statului Ungar, iar în anul 1894 depune examenul de Stat în Budapesta, obținând diploma de Inginer Silvic, cu distincție.

In anii 1893—1898 servește ca practicant la pădurile Statului Ungar din cuprinsul Oficiului Silvic de Stat (Regiunea) Șovar. In 1899 este numit adjunct, în 1900 inginer; în acest an se căsătorește cu Adalberta Würsching (decedată la 8 Maiu 1917). Din această căsătorie s'au născut trei feciori și trei fete, azi toți în viață.

In 1903 este numit Inginer-Șef în Ministerul de Agricultură Ungar, pentru ca la 1905 să fie transferat la Oficiul Silvic (Regiunea) Lipova în calitate de taxator (amenajist).

Aci defunctul a desvoltat o frumoasă activitate națională și culturală în cadrele Astrei din Arad, participând la toate manifestările ei naționale și culturale.

In casa lui din Lipova se ţineau toate întrunirile Românilor, cari luptau pentru ideea naţională şi pentru cauze culturale româneşti.

Aceste fapte şi îndeosebi contribuţia lui materială şi morală pe care a dat-o organizatorilor primirii trupei teatrale a lui Bârsan în anul 1912, i-au atras ura nemărginită a Ungurilor, cari din răzbunare în acelaş an (1912) l'au mutat între Slovaci la Direcţiunea Silvică din Beszterczebánya, tot în calitate de taxator. Aci a întocmit amenajamentele pădurilor Statului din cuprinsul a 27 Ocoale Silvice.

In 1916 este numit Consilier Silvic, iar în 1919 a fost avansat la gradul de Primconsilier Silvic.

In anul 1919 se repatriază din Ceho-Slovacia, venind la Cluj, unde este numit Consilier Ministerial*) în Direcţia Centrală a Pădurilor din Transilvania şi şef al Direcţiunii Exploatării Pădurilor, sub Consiliul Dirigent.

După disolvarea Consiliului Dirigent şi după unificarea Serviciului Silvic în toată ţara, defunctului i s'a conferit gradul de Inginer Inspector General Silvic, iar în anul 1922 a fost avansat la gadul de Consilier Silvic.

La finea anului 1925 se retrage la pensie, după un serviciu neîntrerupt de 33 ani.

Intre anii 1919—1925, cât timp a servit la Direcţia Silvică din Cluj, defunctul a contribuit mult la organizarea şi românizarea Serviciului Silvic al Statului din Transilvania, la lucrările reformei agrare şi la exploatarea în regie a pădurilor Statului.

In acelaş timp a mai fost şi profesor de „Technologia lemnului" la Academia Comercială din Cluj, unde şi astăzi Technologia lemnului se predă tot după directivele defunctului.

A mai fost şi epitrop al Bisericii catedrale ortodoxe din Cluj şi la iniţiativa lui s'au adunat fondurile, din cari s'a construit frumoasa catedrală de astăzi a Clujului.

Pentru serviciile sale a fost decorat de Majestatea Sa Regele Ferdinand cu Coroana României în grad de ofiţer şi cu Steaua României în gradul de Cavaler.

După retragerea sa din serviciul Statului a fost chemat de Soc. Uzinele de Fier şi Domeniile din Reşiţa, pentru a pune amenajamentele pădurilor ei în concordanţă cu prevederile Codului Silvic românesc.

La această Societate, angajat fiind în calitate de Şef al Serviciului Amenajării Pădurilor din Direcţiunea Silvică şi Domenială Oraviţa, a întocmit amenajamentele pădurilor U. D. R. în suprafaţă de cca 90.000 Ha şi a organizat Serviciul plantaţiunilor şi al pepinierelor Societăţii.

Tot în Oraviţa a mai fost membru în Consiliul Judeţean şi în Delega-

---

*) Gradele enumerate până aci i-au fost date în baza legii de organizare a Corpului Silvic Maghiar. Echivalentul lor în Corpul Technic Silvic Român este: Adjunct=stagiar, inginer=inginer, inginer şef=inginer şef, consilier silvic=inspector silvic, prim consilier silvic=inspector general silvic, consilier ministerial=consilier silvic.

ţiunea Permanentă a nou înfiinţatului judeţ Caraş şi în această calitate a contribuit la organizarea acestui judeţ mai ales în ce priveşte chestiunile economice.

A fost membru în Consiliul parochial din Oraviţa şi în această calitate s'a îngrijit de înfrumuseţarea parcului Bisericii catedrale ortodoxe din această localitate.

S'a înscris şi ca membru fondator în Despărţământul Judeţean Caraş al Astrei cu sediul în Oraviţa, făcând parte din Comitetul de conducere al acestui Despărţământ. In această calitate a luat parte la toate şedinţele Comitetului şi prin sfaturile lui pline de înţelepciune şi de experienţă a promovat interesele Societăţii culturale Astra, care se găsea la începuturile ei în acest judeţ de curând înfiinţat.

Ca fost bursier al Fundaţiunii Gojdu, în semn de recunoştinţă pentru ajutorul primit în tinereţe, pune bazele unui fond pentru construirea unei statui în Oraviţa, mecenatului Român, Emanuil Gojdu, depunând la Banca Oraviţană din localitate suma de 10.000 (zece mii) lei în acest scop.

A fost şi un tată ideal, înlocuind în acelaş timp şi pe mamă în educaţia celor 6 copii ai săi, cari au rămas prea de timpuriu orfani (cel mai mic a rămas în vârstă de 3 ani)

Astfel, defunctul şi-a făcut datoria cu prisosinţă şi faţă de Stat şi faţă de familie şi faţă de Societate.

In ziua de 22 Februarie a. c. a fost condus la mormântul din cimitirul catedralei ortodoxe din Oraviţa de 6 preoţi, petrecut fiind de membrii îndureratei familii, de prieteni şi cunoscuţi, de corpul ingineresc, funcţionăresc şi de pădurarii Direcţiunii Silvice şi Domeniale a Soc. U. D. R. din localitate.

La eşirea din locuinţă, d. Director al Direcţiunii Silvice şi Domeniile U. D. R., ing. V. C. Mihălcescu a rostit o impresionantă cuvântare în numele «Progresului Silvic» şi în numele Soc. U. D. R., scoţând în relief personalitatea şi activitatea defunctului.

La intrarea în curtea Bisericii, Dr. Tr. Mica îi aduce ultimul salut din partea Societăţii Culturale Astra; în Biserică vorbeşte părintele Jurca despre meritele defunctului pe teren cultural şi bisericesc, iar la mormânt a vorbit Inginerul insp. silv. Cornel Cinghiţă în numele angajaţilor U. D. R.

Defunctul a fost iubit şi stimat de toată lumea care l'a cunoscut.

Silvicultura pierde, prin moartea lui, un pasionat iubitor al pădurii şi un adânc cunoscător al tuturor problemelor technice în legătură cu amenajarea pădurilor.

Fie-i ţărâna uşoară şi odihna liniştită!

Ing. Andrei Mălăescu

INFORMAŢIUNI

La Biblioteca I. C. E. F. s'au primit şi înregistrat următoarele lucrări prezentate la examenul de subinspector ţinut în toamna anului 1934:

Andrei A.: Cărbunele de lemn.

Anghelescu D.: Consideraţiuni generale asupra regenerării pădurilor.

Antonescu D.: Pe ce baze s'ar putea întocmi statistica forestieră.

Bănulescu Gh. I.: Studiu asupra regenerărilor artificiale efectuate pe Dom. Coroanei „Mălini" în 1906—1934 inclusiv.

Bărbulescu Şt.: Valorificarea nisipurilor litorale din delta Dunării, studiul masivului Letea.

Boboc N.: Observaţiuni asupra cerului în pădurea Cosova.

Boeriu V.: Impăduriri şi despăduriri în bazinul Crişul Negru, jud. Bihor.

Boiangiu Em.: Pădurile şi împăduririle din regiunea „Porţile de fier".

Burculeţ I. M.: Condiţiile de vegetaţie ale pădurilor din Dobrogea şi problema regenerărilor.

Caliniuc N. V.: Câteva consideraţiuni asupra regenerării pădurii Dolheşti, jud. Baia.

Călugăreanu T.: Contribuţiuni la studiul şi refacerea complexului forestier din Nordul Dobrogei.

Cernescu T.: Contribuţiuni la cunoaşterea ştejarului din jud. Timiş-Torontal.

Constantinescu A. I.: Contribuţiuni la organizarea şi administrarea Ocolului silvic.

Creiţariu I.: Consideraţiuni asupra aplicării art. 36 din Codul silvic la pădurile composesorale.

Csurila A.: Consideraţiuni asupra gospodăriei noastre forestiere şi unele sugestii pentru raţionalizarea sa.

Despot M. I.: Sistemul asociaţiei prin participare la beneficii în cultura şi valorificarea pădurilor de Munte.

Dediu A.: Corecţia ravenelor cu caracter torenţial din regiunea Rupea, Târnava-Mare.

Diaconescu I. A.: Regenerările artificiale din regiunea Arad în decenul 1924—1933, cu atitudinea pentru viitor.

Dimitriu C. C.: Contribuţiuni la studiul şi regenerarea pădurilor de pe valea Bistriţei, dela P. Neamţ în jos.

Dimitriu I.: Aplicarea codrului cu tăieri succesive în pădurile statului din Oc. Tisău.

Duldulescu N.: Pădurile din delta Dunării.

Enescu T.: Punerea în valoare a stejarului prin confecţionare de traverse normale, principale, de categoriile: 1, 2 şi 3 pentru C. F.

Fixer Er.: Problema industrializării fagului în Munţii Apuseni.

Früstök Şt.: Aplanarea contrastelor între silvicultură şi agricultură.

Galleriu I.: Pădurile răzăşeşti sau moşneneşti.

Gâlcă V. C.: Restaurarea regiunei Bârlad.

Gârbu S.: Monografia Fondului bisericesc ortodox român din Bucovina.

Georgescu P.: Haragul şi pădurea ca factor în rezolvarea nevoilor viticole în regiunea de coline.

Georgescu St.: Rolul inginerului de Regim silvic în politica forestieră a statului.

Gheorghiu Ar.: Consideraţiuni asupra operaţiunilor culturale şi aplicarea lor în pădurea Sighişoara.

Georghiu N.: Studiu asupra rezultatelor obţinute prin tratamentele aplicate la pădurile de răşinoase ale statului.

Grecu M.: Păşunile împădurite şi îngrijirea lor.

Guran I.: Metodele de cubajul lemnelor.

Iliescu M. I.: Condiţiunile de vegetaţie a pădurilor din lunca inferioară a Jiului.

Ionescu Dem.: Aspecte silvo pastorale în ţinutul Făgăraşului.

Ionescu C. T.: Efectele aplicării „Legii de Ad-trare a pădurilor" cu privire la pădurile statului din Oltenia.

Ionescu V.: Vegetaţia speciilor forestiere mediteraneene din Banat şi Oltenia.

Kelleny A.: Amenajarea izlazurilor împădurite.

Kis St.: Scurtă revenire asupra activităţii Direcţiei XI-a Arad în intervalul Mai 1930-Iulie 1934.

Leondari Eug.: 1000 hectare plantaţiuni pe stepa caldă 1929—1934.

Mărgineanu I.: Legislaţia silvică, aplicarea şi efectele ei la pădurile administrate de stat şi cele supuse R. silvic.

Măţăoanu N.: Pădurile din Oc. silvic Mitreni din punct de vedere al staţiunii şi regenerării.

Moşandrei G.: Jud. Muşcel din punct de vedere forestier.

Niculescu I.: Gorunul şi industrializarea lui în Valea Bega.

Nonuţe G. I.: Reflecţiuni asupra ştiinţei în lumina opiniei silvice româneşti.

Paladian V. V.: Regenerarea pădurilor pe platforma Cândeşti.

Pandrea N.: Problema regenerării pe cale naturală a Quercineelor din Nordul Banatului.

Paraschiv I.: Studiul Pinului Silvestru Spontan în regiunea Asău, jud. Buzău.

Paşcovici N.: Bradul şi regenerarea sa în Oc. silvic „Codrul Voevodesei".

Petö I.: Observaţiuni asupra durabilităţii şi crăpării fagului.

Petrescu Gh. M.: Regenerările naturale şi artificiale ale pădurilor din raza Ocolului silvic Vaslui.

Pichlmayer Eu.: Lucrările pregătitoare şi lucrările pe teren pentru întocmirea unui amenajament.

Poclitow I.: Situaţia şi importanţa actuală a pădurei seculare „Slătioara".

Popescu C.: Studiu pentru recoltarea seminţei de molid.

Popescu M.: Transportul lemnului pe râul Bistriţa-Siret, începând dela Dorna-Vatra.

Popescu St.: Consideraţiuni generale asupra exproprierilor pentru păşunile comunale şi păşuni de rezervă în judeţul Argeş.

Robeanu Gh. T.: Lucrările de regenerare artificială în pădurile exploatate în codrul regulat din ocolul Sudrigiu, jud. Bihor.

Romanovski D.: Amenajamentul pădurii Agriş, jud. Bihor.

Sandy M.: Proect de cale ferată forestieră ramificată Runcu, jud. Maramureş.

Stănescu Al.: Studiu comparativ al rezultatelor aplicării regimului: codru cu tăieri progresive, crâng compus şi crâng simplu la pădurea statului Homu.

Stănescu N.: Tipurile de arborete din Oc. silvic Traian cu regenerările lor.

Stănescu V. I.: Aplicarea reformei agrare dela 1918—1930 în Oc. silvic Cotmeana.

Simionescu D.: Importanţa răriturilor în economia forestieră românească.

Ştefanopol Al.: Regenerări sub masiv în ocolul Căscioarele.

Stoica F.: Contribuţiuni la introducerea esenţelor de valoare în regiunea inundabilă a Dunării, Oltenia.

Şuteu V.: Problema din Munţii Rodnei. Viaţa pastorală, aşezămintele omeneşti şi influenţa lor asupra pădurilor din regiunea someşeană.

Szabo Ad: Insemnătatea Cadastrului în amenajarea pădurilor.

Scharbet Fr.: Viaţa şi desvoltarea pădurei.

Terdic F.: Regulament pentru administrarea păd. comunale, composesorale, bisericeşti din Banat, Maramureş.

Tcaciuc An.: Modul de regenerare în pădurile Fondului bisericesc ortodox român din Bucovina.

Teodorescu T. St.: Privire asupra soc. Carpatina şi contribuţie la instalarea funicularului Ovişor-Bulboaca.

Ţurţuman St.: Problema Muntelui.

Vasiliu C.: Despăduriri şi inundaţii.

Ungureanu I.: Industrializarea stejarului în cuprinsul ocolului silvic Radu-Negru.

Zachinschi I.: Studiu privitor la spaţiul lacunar al solului în regiunea de coline — Bucovina Nord — şi influenţa speciei asupra solului.

Widiniwski Th.: Obştiile de moşneni şi pădurile lor.

Zehan: Proprietatea foresieră în Ardeal. Origina, istoricul şi desvoltarea diferitelor proprietăţi.

*

Autorii „Calendarului Silvicultorului şi al Vânătorului pe 1935", d-nii Ing. Şt. Sprangate şi Fil. Rădulescu au prezentat M. S. Regelui un splendid volum legat în piele, din acea lucrare, împreună cu o dedicaţie, şi au primit următoarea scrisoare de mulţumire:

Bucureşti, 5 Martie.

D-lor *Şt. Sprangate,* Ing. silvic şi
Fil. Rădulescu, cond. silvic

„*Majestatea Sa Regele* mă însărcinează să vă transmit Inalte mulţumiri pentru „Calendarul silvicultorului şi al vânătorului pe anul 1935", lucrare întocmită şi oferită de D-vs."

Mareşalul Curţii Regale,

(ss) *General Ilasievici.*

Casa M. S. Regelui Nr. 510 şi 511.

La articolul D-lui T. Cernescu: „*Insuşiri fizice şi mecanice ale lemnului de stejar din jud. Timiş-Torontal*", publicat în No. 2 al revistei noastre, s'au strecurat următoarele greşeli de tipar:

La pag. 76, rând. 2, 3 şi 4 şi în nota acestei pagini, în loc de I, II, III... IX, se va ceti 1, 2, 3,... 9.

La pag. 83 în loc de σ'_B şi σ_B se va ceti σ_B şi σ'_B.

La pag. 86 şi 87 în loc de I, II... IX se va ceti 1, 2, 3... 9.

*

Societatea „Progresul Silvic"

APEL

Răspunzând unei obligații statutare ca și unui deziderat al corpului, exprimat în repetate rânduri, de a se trece la realizări în materie de educație silvică a poporului, Societatea „Progresul silvic" a obținut o pagină, deocamdată lunar, la revista „Albina".

Această revistă este organul de publicitate al „Fundației culturale regale Principele Carol" și este cea mai populară și mai răspândită revistă, ajungând astăzi la un tiraj de circa 36.000 exemplare.

Pagina s'a intitulat „Pădurile noastre" și are menirea să imprime populației un minimum necesar de cunoștințe, în materie de economie forestieră.

Adresându-se populației cum și conducătorilor ei imediați, intelectualii satelor, care nu au totdeauna o atitudine binevoitoare și constructivă față de pădure, este dela sine înțeles, că acel minimum necesar de cunoștințe va trebui imprimat pe calea unei literaturi atracțioase, care să-i câștige întâi inima și apoi să-i atragă atenția spre a-și imprima o cunoștință, o judecată nouă.

Rugăm colegii din exterior, cari înțeleg rostul acestei pagini și acordă importanță preocupărilor noastre, să ne trimită articole, în alcătuirea cărora vor observa condițiunile următoare :

1) Facem popularizare, nu știință.

In acest sens articolele vor trebui să fie pe înțelesul poporului, lipsite de neologisme sau termeni technici. Dacă unii termeni sunt inevitabili, vor trebui neapărat explicați.

2) Facem educaţie, nu propagandă.

In acest sens articolele vor trebui să se refere la realităţi concrete şi la îmbunătăţirea relaţiunilor dintre om şi pădure, în folosul lui şi al economiei naţionale. Urmărim un scop practic educativ, care ne cere pătrunderea realităţilor, iar nu acea banală şi bombastă „propagandă" fără miez, fără contur precis şi de atâtea ori indigerabilă.

3) Ţintim eficienţă, iar nu risipă de energie.

Dorim ca articolele noastre să fie căutate şi citite, iar cetăţeanul să rămână cu ceva în urma trecerii mai departe a paginei. De aceia pagina „Pădurile noastre" trebue să fie atrăgătoare şi cu fond.

Realizăm această condiţiune dacă articolele sunt cât mai variate ,cât mai mici (maximum 3 pagini, format normal 210×297 mm. scris la maşină; foarte bune sunt cele de 1—2 pagini, chiar ½ pagină), cât mai documentate (cifre, diagrame şi mai ales fotografii) şi mai ales, cât mai aproape de realităţile culturale şi economice ale populaţiei.

Nădăjduim ca, apelul nostru să fie bine primit, iar acţiunea întreprinsă să fie încununată cu succes.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PADURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M. — Rădulescu M,
Ioan P. — Sburlan D.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1935:

Președinte: Drăcea M.

Vice-Președinți: Alimănișteanu C., Stinghe N. V.

Secretar general: Vâlceanu Eug.

Casier: Priboianu N. V.

Secretari: Butoi Al., Minescu Gh.

Membrii:

Bunescu M. C. — Ioan P.
Ciurileanu D. — Ionescu A.
Drâmbă D. — Lazăr H.
Eliescu A. — Năstăsescu Gh.
Florescu M. P. — Nedelcovici Ath.
Georgescu P. C. — Rodoteatu St.
Grozescu D. — Ștefănescu-Suhățeanu M.

Cenzori: Constantinescu Gh., Ionescu Gh., Chercea Gh.
Cenzori supleanți: Florescu I., Marinescu Coman și Simionescu I.

Prețul abonamentului:

Pe un an . . . . . 300 lei
„ „ „ pentru membrii Societății . . . 200 „
„ „ „ pentru conductori și brigadieri . . 75
Numărul 25

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

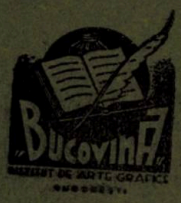
BUCOVINA
INSTITUT DE ARTE GRAFICE

I 24883

... 2022

ANUL XLVII, Nr. 4 APRILIE, 1935

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Studii:

Despre unele metode puțin aplicate pentru cubajul arboretelor . . . . . *Ing. G. T. Toma*

Referate — Comentarii:

Interpretări asupra dispozițiunilor legale în ceeace privește administrarea pădurilor composesorale *Ing. C. Popescu*
Mijloacele de transport ale șefului de ocol . . . *Ing. Th. Widiniwski*
Exportul de lemnărie prin portul Constanța . . *Ing. V. Filip*

Cronica:

Conferințe și polemici . . . . . *At. Haralamb*
Arborii mai des loviți de trăznet . . . . . *C. Cristea*
Congresul internațional de silvicultură și carbon carburant dela Bruxelles . . . . . *N. Nedelcovici*

Recenzii — Revista revistelor — Necrolog: Iuliu Albrich — *Informațiuni — Soc. «Progresul Silvic». — Cercul de studii forestiere. — Publicațiuni: Decizii ministeriale.*

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

XLVII-e Année. No. 4 Avril 1935 | XLVII. Jahrgang. Nr. 4 April 1935

(97)
- IU 2005

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE

Etudes:

Quelques méthodes peu utilisées pour le cubage des peuplements . . . *G. T. Toma*

Rapports-Commentaires :

Les dispositions légales concernant l'administration des forêts „composses-sorales" . . . . . *C. Popescu*
Les moyens de transport du chef de cantonnement . *Th. Widiniwski*
L'export de bois par le port Constantza . . . *V. Filip*

Chronique — Récensions — Revue des revues Nécrolog. — Informations. — Soc. «Progresul Silvic». — Publications: Décisions ministérielles.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

INHALT:

Abhandlungen :

Über einige wenig gebrauchte Methoden der Bestandesmassenaufnahme . . *G. T. Toma*

Mitteilungen :

Auslegung der gesetzlichen Bestimmungen betreffend die Verwaltung der Genossenschaftswaldungen . . . . . *C. Popescu*
Transportmöglichkeiten für den Revierverwalter . . *Th. Widiniwski*
Die Holzausfuhr über Constanța . . . . . *V. Filip*

Chronik — Rezensionen — Die Zeitschriften — Nekrolog — Nachrichten — Forstverein «Progresul Silvic». — Amtliche Veröffentlichungen.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

; 24883

Clişeu Ing. Căpitanu

Codru de rag. — Pădurea Grofinţi, ocolul silvic Colencăuţi.
Futaie de hêtre. — Forêt Grofinţi, Bessarabie de nord.
Buchenhochwald. — Wald Grofinţi, Nord-Bessarabien.

Clișeu Ing. Căpitanu

Codru de fag după tăerea de însămânțare. — Pădurea Grofinți, ocolul silvic Colencăuți.
Futaie de hêtre après la coupe d'ensemencement. — Forêt Grofinți, Bessarabie de Nord.
Buchenhochwald nach dem Besammungshiebe. — Wald Grofinți, Nord-Bessarabien.

S T U D I I

DESPRE UNELE METODE PUȚIN APLICATE PENTRU CUBAJUL ARBORETELOR [1])

de Ing. G. T. TOMA

Cubajul arboretelor prin suprafețe de probă și cu aplicarea vreunuia din cunoscutele procedee Draudt, Urich, Hartig [2]) este o operație care răpește mult timp și sacrifică mult material pentru arbori de probă. Simplificarea operației de cubaj și găsirea unui procedeu care să ne dea preciziune suficientă, fără a doborî mulți arbori, a preocupat de multă vreme pe unii cercetători din acest domeniu. Importante contribuții au adus studiile făcute de Kopezky, Speidel, Fekete și Schiffel, din care se desprind câteva metode interesante de cubajul arboretelor.

Recent, la noi, a reluat ideia D-l Ing. A. Szabo, cerând ca serviciul să adopte una din aceste metode în locul procedeelor utilizate în prezent (Draudt, Urich, Hartig).

In cele ce urmează ne propunem să examinăm ceva mai în detaliu aceste metode și, în lumina cercetărilor făcute până acum, să tragem oarecari concluzii asupra posibilității înlocuirii metodelor vechi prin aceste mai noui, concluzii cari desigur vor trebui verificate prin cât mai numeroase experimentări.

---

1) Referat prezentat la I. C. E. F.

2) Aceste procedee se găsesc expuse în românește în cartea D-lui I. Guran „Metodele de cubajul pădurilor" și în Agenda Forestieră a D-lor Stinghe și Sburlan.

*

39757

Metoda Kopezky-Speidel.

I. — Metoda determinării volumului arboretelor cu ajutorul curbelor de volum, aşa cum a fost descrisă de Kopezky[1]) în 1891 şi de Speidel[2]) în 1893, nu este decât un mijloc de a alcătui table de cubaj locale. Procedeul constă în doborîrea şi cubarea unui număr cât mai mare de arbori de probă din toate categoriile de diametre şi în construirea unei diagrame într'un sistem rectangular, în care se înscrie în abscisă diametrele, iar în ordonată volumul corespunzător. Se trasează apoi o curbă compensată, care ne dă posibilitatea să citim direct volumul mediu al unui arbore din orice categorie de diametre. Cu datele luate din diagramă se poate alcătui o tablă de cubaj locală. Volumul arboretului se găseşte înmulţind numărul arborilor din fiecare categorie de diametre, cu volumul corespunzător luat din tablă (volumul mediu al unui arbore din categoria respectivă) şi făcând apoi suma.

In comparaţie cu procedeul lui Draudt sau al lui Urich, metoda curbelor de volum are avantajul că nu cere prea multă grijă la alegerea arborilor de probă. Ba chiar pot fi folosiţi pentru construirea diagramelor şi arborii rezultaţi din deschideri de linii în pădure, doborîturi de vânt, etc. Orice prilej poate fi folosit pentru adunarea datelor necesare. Are însă următoarele inconveniente :

1. Cere doborîrea unui mare număr de arbori ;
2. Nu dă posibilitatea determinării volumului pe sortimente ;
3. Tabla de cubaj locală este valabilă numai pentru o anumită vârstă.

Trebuie deci să se construiască câte o diagramă şi câte o tablă deosebită pentru fiecare clasă de vârstă.

4. Nu ne dispensează de fapt cu totul de tablele (tarifele) de cubaj generale. In adevăr, mersul curbei în partea superioară (corespunzătoare diametrelor celor mai mari, fiind greu de stabilit, Speidel recomandă să se folosească pentru orientare tablele de cubaj generale.

---

1) C. f. d. g. F. W. 1891, p. 303.

2) Dr. E. Speidel : Beiträge zu den Wuchsgesetzen des Hochwaldes und zur Durchforstungslehre.

K. Böhmerle[1]) a făcut la stațiunea de experimentație din Mariabrunn, cercetări asupra diferitelor metode de cubajul arboretele, comparând rezultatele cu volumul găsit prin tăiere rasă și cubarea exactă (prin metoda secționării) a fiecărui arbore în parte. Reproducem, pentru comparație, diferențele obținute prin procedeele Draudt, Urich, Hartig și Kopezky-Speidel (așa cum a fost descris mai sus).

Ne referim la volumul fusului (Schaftholzmasse):

1.	Procedeul Draudt (cu 15 arbori de probă) . . .	+	0,4%
2.	„ Urich (5 clase cu număr egal de arbori, 15 arbori de probă)	+	0,3%
3.	„ Hartig (15 arbori de probă)	—	0,9%
4a.	„ Kopezky-Speidel (5 cl.; 15 arb. de probă)	+	2,8%
4b.	„ Kopezky-Speidel (calculul făcându-se cu ajutorul arb. mediu aritm. al cărui vol. s'a luat depe diagramă).	+	5,1%
4c.	„ Kopezky-Speidel (tot cu ajutorul arb. mediu luat depe curbă, aceasta construindu-se din cei 15 arbori utilizați la procedeul Urich)	—	3,8%

După cum se vede, cu același număr de arbori de probă, metoda curbelor de volum a dat, în acest caz, rezultate mai puțin precise decât cele trei procedee clasice.

II. — In 1899 Kopezky[2]) reia chestiunea curbelor de volum făcând o analiză mai amănunțită și căutând să deducă formulele matematice corespunzătoare. El constată că volumele compensate (prin curbă), corespunzătoare diferitelor categorii de diametre, formează o progresie artimetică de ordinul al II-lea (cu rația crescândă).

Dacă notăm cu a, $a+1$, $a+2$, $a+3$ ... $a+x$ diferitele categorii de diametre

1) Versuche über Bestandesmassen-Aufnahmen, Wien, 1899.
2) Centralblatt f. d. g. F. W. 1899, p. 471.

cu V_a, V_{a+1}, V_{a+2}, V_{a+3}, ... V_{a+n} volumul mediu corespunzător al unui arbore din fiecare categorie, atunci termenii progresiei se prezintă astfel:

$$V_a = V_a$$
$$V_{a+1} = V_a + d_1$$
$$V_{a+2} = V_a + 2d_1 + d_2$$
$$V_{a+3} = V_a + 3d_1, + [1+2]\, d_2$$
$$\vdots$$
$$V_{a+x} = V_{a+x}d_1 + [1+2+3+\ldots+(x-1)]\, d_2 \quad \ldots\ldots\ldots\ldots\ldots (1)$$

In aceste expresii d_1 este raţia termenului al doilea sau raţia de ordinul întâiu, iar d_2 raţia de ordinul al doilea, adică raţia progresiei aritmetice formată din raţiile de ordinul întâiu (făcând la rând diferenţa a câte doi termeni, în ordine crescândă, se obţine progresia: d_1, d_1+d_2, d_1+2d_2, d_1+3d_2 ...).

Menţionăm că d_1 şi d_2 sunt nişte valori medii obţinute tot cu ajutorul unor curbe compensate.

Volumul arboretului se găseşte înmulţind numărul arborilor din fiecare categorie de diametre cu volumul mediu al unui arbore din categoria respectivă şi făcând suma. Se obţine următoarea expresiune:

$$V_a^{a+x} = [n]v_a + (n_{a+1} + 2n_{a+2} + 3n_{a+3} + \ldots + xn_{a+x})\, d_1 + \left\{ n_{a+2} + (1+2)\, n_{a+3} + (1+2+3)\, n_{a+4} + [1+2+3+\ldots+(x-1)]\, n_{a+x} \right\} d_2 \quad \ldots\ldots\ldots (2)$$

în care $[n]$ este numărul total al arborilor din arboret, iar n_a, n_{a+1}, n_{a+2}, ... n_{a+x} numărul arborilor din diferite categorii de diametre.

Formula (2) o numeşte Kopezky ecuaţia volumului arboretului. Cantităţile v_a d_1 şi d_2 sunt nişte elemente caracteristice ale arboretului şi depind de specie, vârstă, clasă de fertilitate şi consistenţă (Lichtungsgrad).

III. — Faptul că ecuaţia volumului în funcţie de diametre se prezintă sub o formă complicată a determinat pe Kopezky să caute o expresie a volumului în funcţie de suprafaţa terieră. Cu aceleaşi date (luate dintr'un arboret de pin silvestru) folosite la exprimarea volumului în funcţie de diametre, construieşte el o diagramă a volumului, bazată pe categorii de suprafeţe teriere (din 0,01 în 0,01 mp) şi găseşte că volumele compensate (prin curbă), corespunzătoare arborelui mediu al diferitelor categorii de suprafeţe teriere, formează o progresie aritmetică de ordinul întâiu (cu raţia constantă). Curba volumelor se apropie foarte mult de o linie dreaptă [1]) şi în mod aproximativ poate fi considerată ca atare fără nici un inconvenient.

---

1) Prof. Dr. H. Brunn, într'un studiu publ. în Fws. Cbt. 1931, p. 218 şi 250, analizând din punct de vedere matematic curba vol. în funcţie de supr. ter. demonstrează că ea este de fapt o parabolă de ecuaţie $y=c_1x+c_2x^2$, având vârful în punctul: $x_s = -\frac{c_1}{2c_2}$, $y_s = -\frac{c_1^2}{4c_2}$.

Formulele (1) şi (2) se schimbă în acest caz respectiv în:

$V_{a+x} = V_a + xd_1$ . . . . . (3)

şi: $V_a^{a+x} = [n] \cdot v_a + [n_{a+1} + 2\,n_{a+2} + 3\,n_{a+3} + \ldots x.n_{a+x}] \cdot d_1$ . . . (4)

Dacă numim $d_1 = C$ coeficientul de creştere (Zuwachscoëfficient), iar volumul mijlociu al unui arbore din prima categorie de diametre, numărul de bază (die Grundzahl), R, al arboretului, atunci ecuaţiile de mai sus se pot exprima în forma următoare:

$v_a = R + (a-1)C$ . . . . . (5)

$V_a^{a+x} = [n]\left\{(a-c)\,C + R\right\} + [n_{a+1} + 2n_{a+2} + 3n_{a+3} + \ldots + x.n_{a+x}]\,C$, sau:

$V_a^{a+x} = \left\{[n]\,(a-1) + n_{a+1} + 2n_{a+2} + 3n_{a+3} + \ldots + x.n_{a+x}\right\} \cdot C + [n]\,R$ ... (6

IV. — Kopezky mai face constatarea că produsul hf dintre înălţime şi coeficientul de formă — adică înălţimea redusă (Formhöhe) — variază cu atât mai puţin dela o categorie de suprafeţe la cealaltă, cu cât sunt arborii mai groşi. In ultimele categorii, diferenţa dintre înălţimile reduse este aproape nulă. Plecând dela această constatare, el deduce nişte formule simplificate cari dau volumul în funcţie de înălţimea redusă.

Din: $V_{a+x} = V_a + x\,C$ şi $V_a = R + (a-1)\,C$, deducem: $V_{a+x} = R + (a+x-1)\,C$. (7)

In categoria $a+x$ înălţimea redusă are valoarea $\frac{V_{a+x}}{g_{a+x}}$. Dacă însemnăm cu s diferenţa de suprafaţă terieră dela o categorie la alta şi dacă cea mai mică categorie are valoarea $\frac{s}{2}$ (în cazul arboretului de pin amintit, valoarea primei categorii a fost 0,0050 mp. s=0,01 mp), atunci avem:

$g_{a+x} = (a+x)\,s - \frac{s}{2}$; $v_{a+x} = hf_{a+x} \cdot g_{a+x} = hf_{a+x}[(a+x)\,s - \frac{s}{2}]$, sau:

$v_{a+x} = hf_{a+x}\,[(a+x-1)\,s + \frac{s}{2}]$ . . . . . (8)

Din (7) şi (8), deducem: $R + (a+x-1)(s \cdot hf_{a+x} - C) + \frac{s}{2} \cdot hf_{a+x}$ ... (9)

S'a constatat că produsul $s.hf_{a+x}$ are o valoare mai mică decât C, dar totuşi foarte apropiată. Aceasta era de aşteptat, dealtfel. In orice caz, primul termen al membrului al doilea este negativ şi are o valoare foarte mică. Dacă admitem $s \cdot hf_{a+x} = C$, atunci $R = \frac{s}{2} hf_{a+x}$. Această formulă aproximativă ne va da pentru R totdeauna o valoare ceva mai mare decât cea reală.

Divizând (9) cu $(a+x-1)$, obţinem: $C = hf_{a+x}\,[s + \frac{s}{2\,(a+x-1)}] - \frac{R}{a+x-1}$

Dacă înlocuim această expresie în (6) şi notăm: $[n](a-1) + n_{a+1} + 2\,n_{a+2} + \ldots + x \cdot n_{a+x} = Sn$, obţinem:

$V_a^{a+x} = Sn \cdot hf_{a+x}\left\{s + \frac{s}{2(a+x-1)}\right\} + R\left\{[n] - \frac{Sn}{a+x-1}\right\}$ . . . . . (10)

Inlocuim acum pe R cu $\frac{s}{2} . hf_{a+x}$ şi avem:

$$V_a^{a+x} = s\, hf_{a+x} . \left\{ Sn + \frac{Sn}{2(a+x-1)} - \frac{Sn}{2(a+x-1)} + \frac{[n]}{2} \right\} = s . hf_{a+x} \left\{ Sn + \frac{[n]}{2} \right\}.$$

Punând în locul lui Sn expresia sa desvoltată şi notând:

$n_{a+1} + 2\, n_{a+2} + \ldots + x . n_{a+x} = NP$, obţinem:

$$V_a^{a+x} = s\, hf_{a+x} \left\{ [n] \left(a - \frac{1}{2}\right) + NP \right\} \quad \ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots (11)$$

In această formulă, hf_{a+x} poate fi înlocuit cu hf în genere, căci înălţimea redusă variază puţin dela o categorie de suprafeţe la alta, chiar la arborii cei mai subţiri. Evident că vom obţine rezultate cu atât mai bune, cu cât hf va fi determinat prin mai mulţi arbori de probă (preferabil grafic, cu ajutorul unei porţiuni de curbă) şi cu cât numărul claselor de suprafeţe teriere va fi mai mare:

Pentru scopurile practicei, Kopezky găseşte că este suficient să se formeze 4 clase de suprafeţe teriere. Arborii pot fi încadraţi în aceste clase chiar în timpul inventarierii, notându-se pe rigla gradată a clupei (prin lipirea unor mici fâşii de hârtie, spre ex.) diametrele corespunzătoare limitelor dintre clasele de suprafeţe. Pentru determinarea înălţimii reduse, sunt deajuns 4—6 arbori (din cei mai subţiri) cari se doboară sau chiar se cubează în picioare.

Pentru 4 clase de suprafeţe teriere, formula (11) devine:

$$V = hf . s \left\{ \frac{[n]}{2} + n_2 + 2\, n_3 + 3\, n_4 \right. \quad \ldots\ldots\ldots\ldots\ldots (12)$$

în care $[n]$ este numărul total al arborilor din arboret, iar n_2, n_3, n_4, respectiv numărul arborilor din cl. II, III şi IV. In jurul acestei formule s'a iscat o insufleţită polemică între Kopezkp şi Hadek [1]), acesta din urmă susţinând expresia (12) nu prezintă nici un avantaj faţă de formula obişnuită: $V = G.h.f.$

Kopezky a aplicat procedeele sale la cubajul unui arboret de pin silvestru (de care s'a mai făcut menţiune) şi a obţinut următoarele diferenţe faţă de volumul real determinat «în mod foarte precis» (nu specifică însă prin ce procedeu):

1. Cu ajutorul formulei (2) . . . . . +0,93%
2. Cu ajutorul arb. mediu, al cărui volum s'a calculat după formula (1) . . . . . +0,98%
3. Făcând suma volumelor din fiecare categorie de supr. ter. (în care calculul s'a făcut cu ajut. vol. luat depe curbă) —0,05%
4. Cu ajutorul arb. mediu al cărui volum s'a calculat cu formula (3) . . . . . +0,55%
5. Cu ajutorul formulei (6) . . . . . +0,003%
6. Cu ajutorul formulei (11) . . . . . +1,2%
7. Cu ajutorul formulei (12) . . . . . —2%

1) C. f. d. g. F. W., 1900, p. 61, 239, 411, 545.

Se vede dar că chiar cu formula aproximativă (12) se obţin rezultate satisfăcătoare.

Consideraţiunile matematice ale lui Kopezky presupun „arborete regulate [1]) ca vârstă, clasă de fertilitate şi consistenţă". Legile deduse de el au fost verificate la câteva arborete de pin silvestru, brad, molid, fag, stejar, anin (Alnus glutinosa), mesteacăn şi plop tremurător. In aceste arborete Kopezky a găsit că volumul mijlociu al arborilor din diferitele categorii de suprafeţe teriere, în ordine crescândă, formează într'adevăr o progresie aritmetică de ordinul întâiu şi deci poate fi reprezentat printr'o linie dreaptă. Aceasta este adevărat numai pentru arboretul principal.

Construirea curbei (sau mai bine zis d r e p t e i) volumului în funcţie de suprafaţa terieră, nu este însă un lucru tocmai comod în practică, mai ales că pentru determinarea exactă a mersului acestei linii este nevoie să se doboare un număr însemnat de arbori de probă. Dacă la aceasta mai adăogăm şi faptul că nu putem să calculăm volumul pe sortimente, atunci înţelegem dece procedeul lui Kopezky nu s'a bucurat până acum de o prea mare popularitate. T i s c h e n d o r f [2]) crede că el este mai potrivit pentru determinări de valori medii pe scară mare, decât pentru cazuri aparte.

Metoda Fekete-Schiffel.

I. — In anul 1902 F e k e t e L o j o s [3]) a publicat un interesant studiu tratând despre modul cum se repartizează arborii dintr'un arboret normal în diferitele categorii de diametre. El a făcut cercetări în 71 arborete de molid, inventariindu-le pe fiecare şi trecând într'un tablou următoarele date :

— diametrul arborelui mediu aritmetic (al suprafeţei teriere);
— procentul din numărul total al arborilor (numărând dela cei mai subţiri spre cei mai groşi), căruia îi corespunde categoria de diametre din care face parte arborele mediu;
— diametrul mijlociu al unui arbore din categoria ce cade la: 1%, 10%, 20%, 30% . . . 100% din numărul total al arborilor.

1) Cred că cuvântul r e g u l a t (regelmässig) trebuie luat în sensul de u n i f o r m.

2) Lehrbuch der Holzmassenermittlung, Berlin 1927, p. 134.

3) Erdészeti Kiserletek 1902, pag. 81. Tălmăcirea pe româneşte a acestui studiu o datoresc bunăvoinţei D-lui Dr. V. Sabău.

Prima constatare ce se face este că se verifică întru totul legea lui W e i s e, care spune că arborele mediu se găseşte în categoria ce cade la 60% din numărul arborilor. Din tabloul amintit, se mai observă că arboretele care au arbore mediu de diametru egal (deci care sunt aproximativ de aceeaşi vârstă), prezintă, la un acelaşi procent din numărul arborilor, diametrul aproape egal. Construind apoi grafic curbele reprezentând diametrul corespunzător la 1%, 10%, 20% . . . 100%, din numărul arborilor, pentru arborete de d i f e r i t e v â r s t e, caracterizate prin arbore mediu de diferite dimensiuni, Fekete constată că aceste curbe (corespunzând fiecare câte unui arboret) au toate aceeaşi formă. Pe diagramă se poate face uşor orice fel de interpolare. E deajuns să cunoaştem diametrul arborelui mediu şi numărul arborilor dintr'un arboret, pentru ca cu ajutorul acestei diagrame să putem stabili cu destulă precizie ce diametru prezintă arboretul la orice procent din numărul arborilor sau viceversa, la ce procent din numărul arborilor se găseşte un diametru dat, sau — încă — ce procent din numărul arborilor prezintă un diametru mai mic sau mai mare decât un diametru dat. După compensări şi interpolări grafice, Fekete ajunge la tabela pe car o reproducem mai jos :

Diametrul arborelui mediu	Procentul arborilor										
	1	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100
cm.	Diametrul în cm.										
10	5,4	7,1	7,7	8,1	8,5	9,1	9,7	10,5	11,5	12,8	19,5
15	8,2	10,5	11,5	12,4	13,1	14,0	14,9	16,0	17,5	19,2	26,5
20	11,0	13,9	15,4	16,6	17,7	18,8	20.1	21,5	23,3	25,8	33,4
25	13,8	17,3	19,3	20,8	22,3	23,7	25,2	27,0	29,2	32,0	40,3
30	16,6	20,7	23,1	25,1	26,8	28,6	30,3	32,5	35,1	38,3	47,2
35	19,4	24,1	27,0	29,3	31,4	33,5	35,5	37,9	41,0	44,8	54,1
40	22,2	27,5	30,9	33,6	36,0	38,4	40,7	43,4	46,8	51,1	61,0
45	25,0	30,9	34,7	37,9	40,6	43,3	45,9	48,9	52,8	37,5	67,9
50	27,8	34,3	38,7	42,1	45,2	48,2	51,0	54,4	58,6	63,9	74,7

Datele din această tabelă le reprezintă şi pe o diagramă, din care reproducem curbele corespunzătoare arborilor medii de: 10, 20, 30, 40 şi 50 cm.

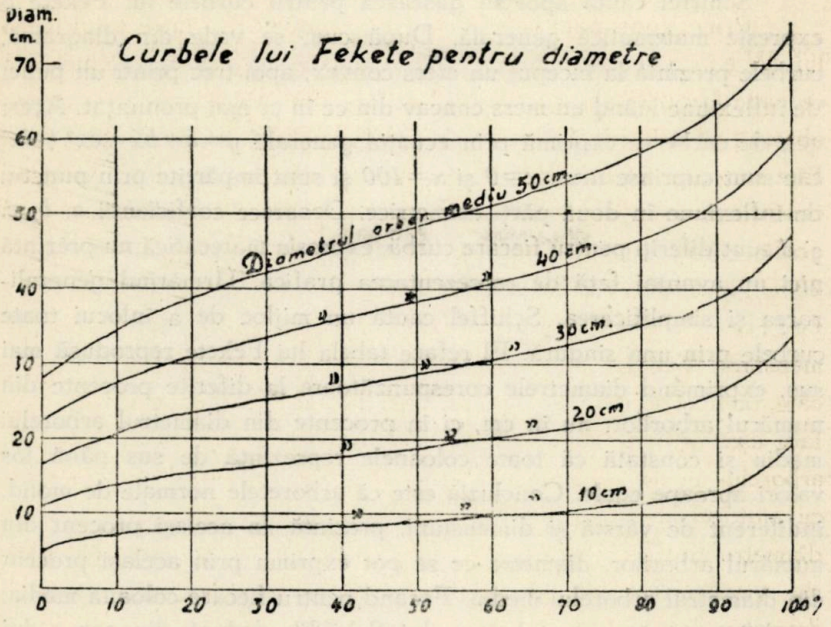

Dacă voim să ştim, bunăoară, în arboretul caracterizat printr'un arbore mediu de 50 cm diametru, ce procent din numărul arborilor prezintă un diametru terier mai mare de 60 cm, atunci procedăm astfel: dela punctul de intersecţie al curbei 50 cu orizontala corespunzătoare ordonatei 60, ne coborîm pe verticală până la intersecţia cu abscisa, unde citim 83,5%, care scăzut din 100% ne dă 16,5%. In acest arboret deci, 16,5% din numărul total al arborilor au diametrul terier mai mare de 60 cm.

II. — Schiffel reia în 1903 [1]) studiul lui Fekete, făcând cercetări tot în arborete de molid. Verificând curbele diametrelor, el găseşte că sunt valabile pentru toate arboretele de molid normale, adică „echiene bine închise, în care s'au făcut răriture moderate". Ba chiar în arborete de molid neechiene şi amestecate cu alte răşinoase, curbele lui Fekete dau rezultate bune, cu condiţia numai ca să nu existe prea mari deosebiri în coronamentele esenţelor ce compun arboretul şi să nu se fi făcut extracţiuni cari să turbure în mod simţitor creşterea. Curbele nu sunt valabile pentru arborete cu neregularităţi pronunţate în privinţa vârstei şi consistenţei.

1) C. f. d. g. F. W. 1903, p. 189.

Schiffel caută apoi să găsească pentru curbele lui Fekete o expresie matematică generală. După cum se vede din diagramă, curbele prezintă la început un mers convex, apoi trec printr'un punct de inflexiune luând un mers concav din ce în ce mai pronunţat. Acest gen de curbe se exprimă prin ecuaţia generală $y=a+bx+cx^2+dx^3$ Ele sunt cuprinse între $x=0$ şi $x=100$ şi sunt împărţite prin punctul de inflexiune în două părţi asimetrice. Deoarece coeficienţii *a, b, c,* şi *d* sunt diferiţi pentru fiecare curbă, expresia matecatică nu prezintă nici un avantaj faţă de reprezentarea grafică. Urmărind generalizarea şi simplificarea, Schiffel caută un mijloc de a înlocui toate curbele prin una singură. El reface tabela lui Fekete reprodusă mai sus, exprimând diametrele corespunzătoare la diferite procente din numărul arborilor, nu în cm, ci în procente din diametrul arborelui mediu şi constată că toate coloanele reprezintă de sus până jos valori aproape egale. Concluzia este că arboretele normale de molid, indiferent de vârstă şi dimensiuni, prezintă, la acelaşi procent din numărul arborilor, diametre ce se pot exprima prin acelaşi procent din diametrul arborelui mediu. Făcând pentru fiecare coloană media, se obţine următoarea tabelă a lui Schiffel, dedusă din cea a lui Fekete :

La ....% din Nr. arborilor	0	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100
Diam. are ....% din diam. arb. mediu	55,5	68,9	77,1	83,7	89,5	95,5	101	108	117	128	156,0

Tabela aceasta arată că la un anumit procent din numărul arborilor, diametrul prezintă un anumit (nu oarecare) procent din diametrul arborelui mediu. Dacă împărţim cu 100 numerele care reprezintă aceste procente, obţinem coeficienţii de reducţie (Reduktionszahlen) cu cari trebuie să înmulţim diametrul arborelui mediu, pentru a obţine diametrul corespunzător la 10%, 20%, etc., din numărul arborilor.

Dacă într'un sisttm de coordonate rectangular punem în abscisă procentul arborilor iar în ordonată coeficientul de reducţie (R_d), obţinem curba generală a diametrelor pentru pădurile normale de molid.

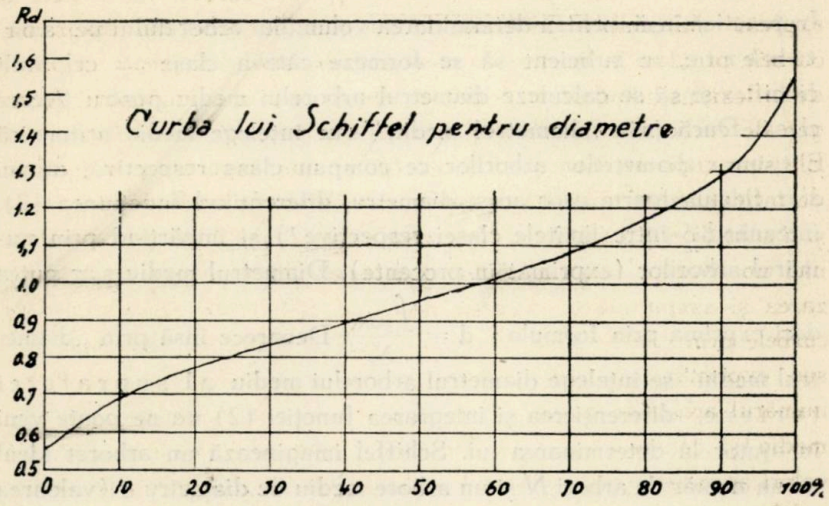

Această curbă are o formă asemănătoare cu cele ale lui Fekete şi poate fi şi ea exprimată în mod aproximativ prin ecuaţia $y=a+bx+cx^2+dx^3$ (1). Pentru $x=0$, $y=a$. Valoarea lui a deci se poate citi direct pe diagramă: $a=0{,}555$. Pentru determinarea coeficienţilor b, c şi d, trebuie să rezolvăm un sistem de trei ecuaţii cari se determină dând celor două variabile x şi y respectiv câte trei valori convenabile, citite tot pe diagramă. După mai multe cercetări, Schiffel găseşte că ecuaţia de mai sus reprezintă curba depe diagramă cu cea mai mare aproximaţie atunci când coeficienţii b, c şi d rezultă dintr'un sistem în care se atribuie lui x respectiv valorile 15, 80 şi 95%, iar lui y valorile corespunzătoare. In acest caz ecuaţia (1) devine $R_d=0{,}555+0{,}0144\ N_p-0{,}00209\ N_p^2-0{,}0000152,\ N_p^3$ (2). In această formulă R_d este coeficientul de reducţie pentru diametre, iar N_p numărul arborilor exprimat în procente.

Coeficienţii de reducţie obţinuţi prin formula (2) de mai sus şi pe care-i reproducem mai jos, diferă foarte puţin de cei din prima tabelă a lui Schiffel.

N_p	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100
R_d	0,680	0,771	0,841	0,898	0,948	1,006	1,078	1,173	1,302	1,473

Formula (2) deci poate fi considerată valabilă pentru orice arboret normal de molid. Ea ne permite să calculăm diametrul unui arbore din categoria ce cade la orice procent din numărul arborilor.

In practică însă, pentru determinarea volumului arboretului pe sortimente, e suficient să se formeze câteva clase — cel mult cinci — şi să se calculeze diametrul arborelui mediu pentru fiecare clasă. Dacă prin „diametrul mediu" s'ar înţelege media aritmetică a tuturor diametrtlor arborilor ce compun clasa respectivă, atunci s'ar calcula foarte uşor acest diametru, diferenţiind funcţiunea (2), integrând-o între limitele clasei respective [1]) şi împărţind prin numărul arborilor (exprimat în procente). Diametrul mediu s'ar putea deci exprima prin formula : $d = \frac{\int ydx}{N_p}$ Deoarece însă prin „diametrul mediu" se înţelege diametrul arborelui mediu al suprafeţei teriere, diferenţierea şi integrarea funcţiei (2) nu ne poate veni în ajutor la determinarea lui. Schiffel imaginează un arboret ideal cu un număr de arbori N şi un arbore mediu de diametru d (valoarea numerică a lui N şi d nu are nici o importanţă, din moment ce lucrăm numai cu procente) şi calculează cu ajutorul formulei (2) diametrul corespunzător la 1%, 2%, 3%... 100% din numărul arborilor. Având aceste date, putem să formăm câte clase voim şi să calculăm suprafaţa terieră şi diametrul arborelui mediu al fiecărei clase. Se cere numai ca toate calculele să le facem în procente. Aceste rezultate fiind deduse tot din formula (2), sunt în aceeaşi măsură vallabile pentru orice arboret normal de molid. Schiffel a făcut aceste calcule (în mod empiric) pentru diferite ipoteze : clase cu număr egal de arbori, clase cu suprafaţă terieră egală, etc. Reproducem, ca exemplu, numai primul calcul care se referă la 5 clase de diametre dotate fiecare cu câte 20% din numărul arborilor.

In clasa de diametre	I	II	III	IV	V
Diam. arb. mediu cade la . . % din numărul arborilor	10	30	51	71	91
Diam. arb. mediu al clasei are . . . din diam. arb. mediu al arboretului	0,685	0,842	0,963	1,09	1,36

1) Prin aceasta s'ar obţine suprafaţa dintre abscisă şi curbă pe porţiunea clasei respecive, adică între x_1 şi x_2, suprafaţă care reprezintă tocmai suma produselor d_1n_1, d_2n_2, etc., în care d_1, d_2 etc. este diametrul mediu al fiecărei categorii de diametre (cea mai mică categorie de diametre posibilă), iar n_1, n_2 etc. numărul arborilor din fiecare categorie de diametre, totul exprimat în procente.

Schiffel merge mai departe şi cercetează dacă nu cumva există o relaţiune generală şi între celelalte elemente — înălţime, coeficient de formă, înălţime redusă, suprafaţă terieră, volum — şi numărul arborilor, aşa cum există între diametru şi numărul arborilor. Evident că asemenea relaţiuni sunt mai greu de stabilit, deoarece înălţimea, coeficientul de formă, etc. sunt mai greu de determinat. Cu ajutorul datelor dela Institutul de cercetări forestiere dela Mariabrunn, Schiffel isbuteşte totuşi să construiască curbele tuturor acestor elemente în funcţie de numărul arborilor şi de arborele mediu al arboretului, exprimate, bineînţeles, în procente. Aceste curbe au un mers mai mult sau mai puţin asemănător cu cel al curbei diametrelor şi pot fi exprimate şi ele prin ecuaţii matematice. Iată în rezumat rezultatul :

1) Înălţimi. Ecuţia curbei este :

$$R_h = 0{,}68 + 0{,}0134\ N_p - 0{,}000206\ N_p^2 + 0{,}0000012\ N_p^3 \quad . \quad (3)$$

N_p		0	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100
R_h %	După media citirilor de pe curbele compensate	68	78,8	86,6	91,1	94,7	97,8	100,4	301,0	106,6	109,2	114
	După formula (2)	68	79,4	87,5	92,9	96,2	98,5	100,2	102,1	105,5	109,2	116

Este interesant de constatat că şi înălţimea medie a arboretului cade tot în jurul procentului 60 din numărul arborilor.

2) Coeficienţi de formă. Curba lor este asemănătoare cu cea a diametrelor, cu deosebire că la valori crescânde ale abscisei, corespund valori descrescânde ale ordonatei. Ecuaţia curbei este : $R_f = 0{,}87 + 0{,}00582(100 - N_p) - 0{,}0000824(100 - N_p)^2 + +0{,}0000047(100-N_p)^3$ . . . . . (4)

Coeficienţii de reducţie din tabela de mai jos sunt calculaţi cu această formulă.

N_p	0	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100
R_f	1,105	1,074	1,052	1,037	1,025	1,010	1,00	0,980	0,960	0,925	0,87

Cercetările lui Schiffel se referă numai asupra coeficienților de formă ai fusului (Schaftformzahlen).

3) Înălțimi reduse (Formhöhen). Ecuația coeficientului de reducție este :

$$R_{fh} = 0{,}751 + 0{,}0113 N_p - 0{,}000166 N_p^2 + 0{,}0000078 N_p^3 \quad . \quad . \quad . \quad (5)$$

	N_p	0	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100
R_{fh}	$= R_f \cdot R_h$	0,751	0,853	0,917	0,963	0,986	0,994	1,002	1,000	1,013	1,010	1,01
	după formula (4)	0,751	0,848	0,917	0,962	0,987	0,999	1,002	0,999	0,996	0,998	1,01

Se vede că înălțimea redusă merge crescând până la arborele mediu, iar de acolo rămâne aproape constantă.

4) Suprafață terieră și volum. Coeficienții de reducție pentru suprafață terieră și volum sunt dați respectiv de relațiile :

$$R_g = \frac{\pi}{4} \cdot R_d^2 \quad \text{și} \quad R_v = R_g \cdot F_{fh}.$$

N_p	0	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100
R_g	0,308	0,475	0,595	0,702	0,802	0,913	1,020	1,170	1,370	1,640	2.430
R_v	0,231	0,405	0,545	0,676	0,791	0,907	1,020	1,170	1,380	1,650	2,450

R_v este pentru volumul fusului. Se vede că până la arborele mediu coeficientul de reducție al suprafeței are valori superioare celui al volumului, iar de aici au valori aproape egale. Deci, pentru arborii mai groși decât arborele mediu, suprafața terieră este proporțională cu volumul. Lucrul acesta era, de altminteri, de prevăzut și din faptul că înălțimea redusă rămâne constantă dela arborele mediu în sus.

Curbele lui R_g și R_v se pot exprima și ele prin ecuații matematice, însă de gradul al patrulea, așa că sunt prea complicate pentru a fi utilizate la calcule.

Legea descoperită de Schiffel în arboretele normale de molid poate fi formulată în general astfel : la un anumit procent din numărul arborilor, corespunde întotdeauna un anumit procent din dia-

metrul, înălţimea, coeficientul de formă, etc. al arborelui mediu al arboretului. Elementele a doi arbori oarecari din acelaşi arboret se au între ele precum se au coeficienţii de reducţie corespunzători. Astfel $\frac{v_n}{v_m} = \frac{R_n}{R_m}$. In două arborete diferite, elementele a doi arbori (unul dintr'un arboret şi altul din al doilea) ce cad în acelaşi procent al numărului arborilor, se au între ele precum se au elementele corespunzătoare ale arborilor medii. Ex. $\frac{v_n}{v_n^1} = \frac{v}{v_1}$. După Schiffel, aceste relaţiuni sunt cu siguranţă valabile numai dacă se ia arborele mediu ca unitate pentru calculul coeficienţilor de reducţie. Structura unui arboret normal îşi găseşte expresie în arborele său mediu şi în numărul arborilor.

Este foarte probabil că aceste legi sunt valabile pentru toate speciile, poate cu unele deosebiri în mersul curbelor şi în forma ecuaţiilor care le-ar exprima.

Pentru fag, a făcut cercetări Dr. E. Wimmer [1]) şi a găsit că legile lui Schiffel sunt valabile, dar numai în arborete caracterizate printr'un arbore mediu cu un diametru terier mai mare de 16 cm. El a determinat coeficientul de reducţie pentru toate elementele: diametru, înălţime, etc. Ca valori numerice, aceşti coeficienţi desigur că diferă de cei ai lui Schiffel, deoarece este vorba de altă specie : mersul curbelor însă este foarte asemănător.

Pentru pin a făcut cercetări Prof. Dr. Schüpfer [2]) verificând relaţiunile lui Schiffel numai pentru diametre, şi anume pentru cazurile când se formează 5 clase dotate cu număr egal de arbori sau cu suprafaţă terieră egală. Valorile găsite diferă foarte puţin de cele date de Schiffel.

S'au mai făcut cercetări pentru salcâm de către D-l Prof. Dr. M. Drăcea [3]) tot numai în ce priveşte diametrele. Şi valorile găsite de D-sa — pentru 5 clase dotate cu număr egal de arbori — corespund cu datele lui Schiffel.

---

1) C. f. d. g. F. W., 1914, p. 354.
2) Fws. Cbt., 1914, p. 355.
3) Rev. Pădurilor, 1928, p. 311.

S'a văzut când s'a vorbit de diametre, că formându-se clase după orice criteriu, se poate determina poziția (în raport cu numărul arborilor) și diametrul arborelui mediu al fiecărei clase. In mod analog se poate determina și volumul, atât al arborilor medii, cât și al claselor. Pentru aceasta este suficient să cunoaștem numărul total al arborilor și volumul arborelui mediu al arboretului. Pentru determinarea numărului arborilor, trebuie să inventariem tot arboretul. Pentru a afla arborele mediu, aplicăm metoda lui Weise. Cubajul arborelui mediu se poate face în picioare sau doborîndu-l, ca și la alte procedee. Desigur, că în acest din urmă caz, se poate conta pe o preciziune mai mare, și anume cu atât mai mare cu cât se vor doborî mai mulți arbori de probă din categoria de diametre a arborelui mediu (făcându-se apoi media volumelor).

Cu aceasta problema este rezolvată. Putem deci să calculăm volumul arboretului, și încă pe sortimente (bine înțeles numai în limitele largi ale claselor de diametre și în raport cu diametrul terier), numai în funcție de volumul arborelui mediu.

Acesta este procedeul lui Schiffel.

El poate fi aplicat — după cum însuși autorul o spune — când avem de făcut estimațiuni sumare în timp scurt (expertize pentru vânzări, exproprieri, moșteniri, etc.).

Concluzii.

Pot fi înlocuite procedeele Draudt, Urich și Hartig cu procedeul lui Kopezky sau cu cel al lui Schiffel? Răspunsul se degajă din însăși expunerea de până aci. Caracteristica comună a acestor din urmă procedee este că ele se referă amândouă la arborete regulate. Iată o condiție pe care nu o satisfac multe arborete. Apoi legile lui Schiffel au fost verificate până acum în întregime numai la molid și fag și în parte la pin și salcâm. Nu se poate garanta valabilitatea lor generală înainte de a se verifica și pentru alte specii.

In ce privește preciziunea, ea este la formulele lui Kopezky în raport cu numărul arborilor doborîți, ca și la procedeele clasice. Iar Schiffel recunoaște singur că nu trebuie să se atribuie o prea mare valoare practică legilor descoperite de el. „Dacă este posibil să se doboare un număr suficient de arbori, atunci de bună seamă că nu o să-i treacă nimănui prin minte să îmbrace arboretul în cămașa de

forţă a oricărei legi, ci se iau direct din arboret toate datele cerute de scopul pentru care se face cubajul arboretului ; în modul acesta se ţine seamă de individualitatea arboretului şi se pot construi toate curbele necesare, deci se pot stabili legile pentru cazul particular al arboretului ce ne interesează" [1]).

Oricât ar fi de interesante legile şi procedeele descoperite de Kopezky, Fekete şi Schiffel, ele nu pot avea — şi nici nu au avut — pretenţia de a izgoni din practică procedeele clasice. E adevărat că şi aceste procedee clasice, din pricina caracterelor individuale ale arborilor de probă, care caractere e foarte greu să corespundă cu cele medii ale claselor, nu dau preciziune suficientă, mai ales pentru scopuri ştiinţifice, şi în special când e vorba să determinăm creşterile periodice (este uşor de înţeles că în acest caz două erori de sens contrar, făcute la două măsurători succesive, pot să falsifice foarte mult creşterea reală). De aceea, instrucţiunile Institutului de cercetări forestiere din Prusia, referitoare la măsurarea pieţelor de experienţă [2]), recomandă să se determine înălţimea şi coeficientul de formă la mai mulţi arbori de probă, luaţi din diferite categorii de diametre şi să se traseze apoi curbele acestor elemente în funcţie de diametrul terier; iar volumul diferitelor clase de diametre [3]) să se calculeze după formula $V = G.\ h.\ f.$, în care G este suprafaţa terieră a clasei, iar h şi f respectiv înălţimea şi coeficientul de formă al arborelui mediu (al clasei), citite pe curbele corespunzătoare. Acest procedeu poate fi aplicat şi pentru nevoile practicei, când se cere precizie foarte mare. Are inconvenientul că cere doborîrea unui mare număr de arbori pentru determinarea elementelor necesare la construirea celor două curbe *(h şi f)*. Dar pot fi utilizaţi în acest scop toţi arborii proveniţi din rărituri, deschideri de linii, doborîturi de vânt, etc.

In orice caz trebuie avut în vedere că atât Kopezky cât şi Fekete şi Schiffel au experimentat în arborete speciale (uniforme,

1) Op. cit. pag. 206

2) Dr. E. Widemann: Anweisung für die Aufnahme und Bearbeitung der Versuchsflächen der Preussischen Forstlichen Versuchsanstalt. Neudamm.

3) Clasele de diametre se formează astfel (socotind la un ha): cei mai groşi 400 arb. în 4 cl. de câte 100, următorii 600 în cl. de câte 200, iar restul în cl. de câte 300. Arborii cu diam. mai mic de 7 cm. formează clase separate.

*

echiene, etc.), anume alese pentru scopul ce urmăreau. In pădurile de amestec însă, şi mai ales în cele neregulate (păşunate, rărite, etc.), nu putem avea siguranţa că procedeele lor ne vor da rezultate acceptabile.

Desigur că am avea numai de câştigat dacă, cu titlu de experimentare deocamdată, s'ar aplica în câteva arborete de diferite specii, procedeele discutate aci.

Exploatările de parchete, în special, sunt cele mai bune prilejuri pentru orice fel de experimentare şi verificare în acest domeniu.

Quelques méthodes peu utilisées pour le cubage des peuplemens.

L'auteur expose les procédés Speidel-Kopezky pour le cubage des peuplements (à l'aide des courbes des volumes) et le procédé déduit des lois découvertes par Fekete et Schiffel dans les peuplements réguliers d'épicéa. Il examine, dans la lumière des recherches faites jusqu'à présent, en quelle mesure ces procédés pourraient être utilisés dans la pratique pour remplacer les procédés Draudt, Urich, Hartig. Dans la conclusion il montre que le procédé des courbes de volume Speidel-Kopezky réclame — pour la même précision — l'abatage d'un plus grand nombre d'arbres que les procédés Draudt, Urich, Hartig; tandisque le procédé Schiffel, qui est plus expéditif, n'assure pas beaucoup de précision. Puis ces procédés ont été vérifiés jusqu'à présent seulement dans des peuplements réguliers. Il est probable que dans les peuplements irréguliers on en obtiendra des erreurs d'autant plus sensibles qu'il s'agira d'un état plus anormal.

Über einige wenig gebrauchte Methoden der Bestandesmassenaufnahme.

Verfasser bespricht das Massenkurvenverfahren von Speidel-Kopezky und jenes aufgebaut auf Gesätzmässigkeiten, welche Fekete und Schiffel für regelmässige Fichtenbestände feststellen konnten. Im Lichte bisheriger Versuche wird untersucht, in wie weit diese Verfahren in der Praxis an Stelle jener von Draudt, Urich und Hartig Anwendung finden könnten. Abschliessend wird dargelegt, dass in Voraussetzung derselben Genauigkeit das Massenkurvenverfahren im Allgemeinen eine grössere Anzahl von Probestämmen benötigt, als jene von Draudt, Urich und Hartig, während dass allerdings kürzere Vorgehen Schiffel's nicht gerade grosse Genauigkeit erzielt. Schliesslich wird darauf aufmerksam gemacht, dass die besprochenen Verfahren bisher nur in regelmässigen Beständen nachgeprüft wurden und dass dieselben wahrscheinlich in unregelmässigen Beständen um so ungenauer — feslerhaft — arbeiten werden, als sich letztere in abnormer Verfassung befinden.

REFERATE—COMENTARII

INTERPRETĂRI ASUPRA DISPOZIŢIUNILOR LEGALE IN CEEACE PRIVEŞTE ADMINISTRAREA PĂDURILOR COMPOSESORALE

de Ing. CONSTANTIN POPESCU

In vechiul regat neexistând păduri composesorale, codul silvic din 1910 nu are nici o dispoziţie cu privire la administrarea acestor păduri. Prin alipirea Transilvaniei la vechiul regat, formele de proprietate se înmulţesc cu una nouă: composesoratele, ale căror păduri, — pe baza articolului unic din 1923 — urmează să se administreze de Casa Pădurilor, întocmai ca şi pădurile Statului din vechiul regat. — cu condiţia ca venitul anual să se pună la dispoziţiunea proprietarului. Deci o lege nouă care să reglementeze administrarea pădurilor composesorale, nu s'a făcut, ci numai s'a dispus unificarea codului silvic prin acest articol unic, asimilând composesoratele cu moşnenii din vechiul regat.

Prin legea pentru satisfacerea trebuinţelor normale în lemn de foc şi de construcţie, publicată în Monitorul Oficial No. 140 din 1 Iulie 1924, în partea 3-a cap. VI, art. 14, se arată: că administrarea pădurilor comunale şi composesorale din Transilvania se va face de Stat conform legilor în vigoare, însă numai în ceeace priveşte aplicarea codului silvic.

Prin art. 19 din această lege, se arată că un regulament va desvolta principiile din legea de faţă. Regulamentul s'a întocmit şi s'a publicat în Monitorul Oficial No. 86 din 16 Aprilie 1925. Acesta, în partea III-a, cap. VI, art. 14, arată că: se vor administra de organele silvice ale Statului pădurile composesorale şi că Statul va avea dreptul să facă numai administraţia technică silvică prin executarea întocmai a dispoziţiunilor cuprinse în regulamentul serviciului silvic exterior.

BIBLIOTECA CENTRALA ASOCIAŢIUNII SIBIIU

Arată mai departe că gestiunea economiei interne o va face fiecare proprietar potrivit legilor şi statutului ce-l au.

La punctul A, „Atribuţiunile serviciului silvic" se arată ce se înţelege prin administraţia technică silvică, ce urmează să se facă de organele Statului acestor păduri şi se arată în mod detailat atribuţiunile serviciului silvic în legătură cu fixarea hotarelor, executarea lucrărilor technice, întocmirea amenajamentelor, desemnarea terenurilor ce trebuiesc împădurite, întocmirea tarifului, întocmirea actelor de estimaţie, verificarea bugetelor, controlul personalului şi participarea la întrunirile composesoratelor.

La punctul B. „Obligaţiunile proprietarului" se arată deasemenea în mod detailat obligaţiunile ce le au de îndeplinit composesoratele faţă de Stat, iar la punctul C, „Drepturile de proprietate", se prevede că pădurile composesorale nu pot fi grevate, iar Statul nu atinge dreturile proprietarilor la folosinţa pădurilor.

La punctul D, „Exploatarea pădurilor" se arată că aceste păduri vor servi pentru acoperirea trebuinţelor cu combustibil şi lemn de construcţie cum şi pentru asigurarea de venituri permanente proprietarilor, care vor primi anual parchetele stabilite în amenajamente, regulamente, fără cerere şi fără autorizaţie specială. Mai departe se arată că posibilitatea anuală din pădurile composesoratelor se va distribui proprietarilor respectivi potrivit nevoilor şi drepturilor ce au la pădure.

Plata materialului lemnos distribuit membrilor composesoratului se va fixa de consiliul de administraţie, care este obligat să ţină cont de cheltuelile ce sunt prevăzute în bugetul aprobat. Partea din posibilitatea anuală care trece peste trebuinţele composesoratului, se va vinde prin licitaţie publică cu îndeplinirea formelor cerute de art. 48 din codul silvic, care prevede că vânzarea unei pădurri prin licitaţie publică nu se poate face decât cu consimţământul proprietarului, arătând că: „în caz când ceata de moşneni decide vânzarea spre exploatare, vânzarea nu se va putea face decât numai prin mijlocirea Ministerului de Domenii şi rezultatul licitaţiei trebuie să fie aprobat sau respins de proprietar în termen de 15 zile.

Din cele arătate mai sus rezultă că composesoratele au fost asimilate cu moşnenii din vechiul regat, cu toate că administraţia pădurilor acestor composesorate era cu totul alta faţă de aceea a moşnenilor.

Legea din 1924 cu regulamentul ei din 1925 a căutat în parte să reglementeze administrarea acestor păduri, arătând în general normele de conducere, însă şi acestea n'au fost complecte şi nu s'a ţinut seamă de felul cum s'au administrat până acum. Din această cauză, în fiecare an, exploatarea pădurilor composesorale s'a reglementat prin ordine circulare care de multe ori nu s'au putut executa în întregime, şi pentru a evidenţia aceasta, voi arăta cele de mai jos:

Prin ordinul circular al D. R. S. No. 110.000/1933 şi 206334 din 1934 se arată că şeful de ocol este obligat ca în fiecare an să stabilească fiecărui composesor cantitatea de material necesară pentru foc şi pentru construcţie ; apoi surplusul să se vândă prin licitaţie publică. O asemenea stabilire este însă imposibilă, şi credem că nici nu este necesară căci, după cum am arătat mai sus, codul silvic este clar când arată că vânzarea prin licitaţie publică s e v a f a c e d e M i n i s t e r u l d e D o m e n i i a t u n c i c â n d c e a t a d e m o ş n e n i d e c i d e a c e a s t a.

Vânzările prin licitaţie publică trebuiesc făcute de serviciul silvic numai atunci când proprietarii decid vânzarea prin licitaţie publică.

Atâta timp însă cât proprietarii, prin adunările lor generale, au hotărît exploatarea parchetelor în regie, nimeni nu le poate impune o altfel de folosire, căci este contrar legii. Dar chiar dacă serviciul silvic ar scoate la licitaţie publică o pădure, fără voia proprietarului, totuşi nu s'ar putea ajunge la nici un rezultat deoarece codul silvic prevede ca în termen de 15 zile, Ministerul de Domenii să comunice proprietarului rezultatul licitaţiei şi deci numai dacă acesta aprobă licitaţia ţinută, numai atunci rezultatul este definitiv. Ori dacă proprietarul nu a dorit licitaţia publică, neapărat că nu vor aproba dispoziţiile luate arbitrar de serviciul silvic şi astfel toată procedura făcută cu vânzarea prin licitaţie, va rămâne infructuoasă şi va produce numai cheltueli.

Dar dacă examinăm şi legea pentru satisfacerea trebuinţelor în lemn, împreună cu regulamentul ei, vom vedea că la atribuţiunile serviciului silvic se arată clar, că dacă proprietarul îşi satisface obligaţiunile faţă de Stat, atunci are dreptul să dispună de material.

Pentru ce mai este atunci necesară fixarea cantităţilor în lemn de foc şi de construcţie ce le cere serviciul silvic ?

Dacă proprietarul şi-a plătit datoriile faţă de Stat, dacă şi-a plătit garanţia de împădurire, dacă anual execută lucrările ce i se impun de serviciul silvic, atunci pentru ce nu i se respectă dorinţa lui de a-şi folosi parchetul anual aşa după cum crede de cuviinţă, mai cu seamă că rolul nostru nu este altul decât de a administra aceste păduri numai din punct de vedere technic silvic, adică de a nu se exploata mai mult decât posibilitatea anuală şi de a se executa lucrările technice necesare.

Care a fost intenţia legiuitorului când a arătat ca estimaţiile să se facă de serviciul silvic şi vânzările să se facă prin licitaţie publică ? A fost ca numai atunci când proprietarii decid vânzarea prin licitaţie, numai atunci să se facă estimarea de serviciul silvic: atunci când se exploatează în regie consiliul de administraţie este acela care va fixa taxa de metru cub ce urmează să o plătească membrii.

Legiuitorul nu a intenţionat să forţeze pe proprietari să vândă prin licitaţie publică o pădure atunci când ei nu doresc. Prin ordinele circulare arătate mai sus ale D. R. S., între altele se arată că : „vânzarea cu barţă este interzisă fiind ilegală". Pentru ce este ilegală vânzarea arborilor din parchet în mod individual de proprietarii respectivi ?

După ce compesoseratul a hotărît exploatarea în regie, după ce serviciul silvic a făcut estimaţia materialului din parchet, după ce direcţiunea composesoratului a întocmit tablourile de distribuţia materialului membrilor composesoratului, în conformitate cu drepturile ce le are fiecare membru, prin urmare după ce fiecare membru ştie ce anume arbori din parchet i se cuvin lui, după ce s'a achitat la ocol taxele de pază şi de administrare cu care era debitat composesoratul, ocolului este obligat, conform legii, a preda parchetul spre exploatare proprietarului, fără nici o altă condiţiune.

Din moment ce s'au executat operaţiile de mai sus şi fiecare membru a primit „o barţă", sau mai bine zis un bon pentru transportat materialul din parchet, arătându-se prin acel bon ce anume arbori i se cuvin lui, credem că din acel moment dispoziţiunile art. 48 din codul silvic numai intră în vigoare, şi că din acel moment fiecare lot de câţiva arbori pe care l-a primit membrul composesoratului, devine

considerat ca o avere particulară, pe care individul are dreptul să o folosească aşa cum va crede de cuviinţă.

Poate să o exploateze, să o transporte şi să o folosească personal, sau poate să o exploateze, să o transporte şi apoi să o vândă cui va vroi, sau poate direct să o vândă în pădure în picioare, delegând pe o altă persoană cu executarea lucrărilor de exploatare.

Prin dispoziţiunile date de D. R. S., se interzic asemenea procedeuri ca ilegale, neadmiţându-se ca membrii composesoratului să-şi valorizeze singuri drepturile lor.

Unde se arată ca acest procedeu este ilegal, ce câştigă Statul prin împiedicarea acestui obicei şi ce pierderi au proprietarii? In primul rând Statul nu câştigă nimic; apoi, după părerea noastră, nici nu ar avea dreptul să se amestece, după ce s'a făcut distribuţia materialului. In afară de aceasta, proprietarii nu numai că nu ar pierde, dar mai mult ar câştiga atunci când ei, direct, se vor ocupa cu exploatarea şi transportarea materialului, căci nu vor vinde numai lemnul în picioare în pădure, ci îşi vor valoriza şi munca lor cu exploatarea şi cu transportul, aşa că din acest punct de vedere este cu mult mai avantajos pentru proprietarii pădurilor composesorale, ca acolo unde pădurile sunt aproape de comune, valorizarea materialului să se facă aşa cum au obişnuit de zeci de ani, adică prin exploatarea în regie, având dreptul fiecare să-şi valorizeze dreptul său aşa după cum va crede de cuviinţă.

A-i împiedica dela aceasta, înseamnă un lucru ilegal, înseamnă a le produce pagubă căci nu-şi pot valoriza munca lor, şi întrucât pădurile composesorale sunt situate în regiunile de munte unde populaţia nu are altă ocupaţie decât exploatarea pădurilor, ar însemna ca să lipsim de muncă sate întregi, şi astfel să dăm ocazie la înmulţirea delictelor silvice precum şi la o nemulţumire generală. Intrucât credem că atât codul silvic cât şi legea pentru satisfacerea trebuinţelor nu mai corespund timpului, ar fi bine ca din vreme să se ia măsuri pentru sudierea acestor legi, şi, concentrându-se din toate unghiurile ţării toate părerile în legătură cu administrarea tuturor categoriilor de păduri, să se întocmească un nou proect de lege şi un

regulament care să cuprindă toate normele de administrarea pădurilor din România, în sensul ca şi populaţia să nu fie nemulţumită, şi totodată ca pădurile să nu sufere şi să se îndrepte starea lor spre normal.

Les dispositions légales concernant l'administration des forêts «compossessorales».

Avec l'union de la Transylvanie à l'ancien royaume roumain, le pays s'est enrichi d'une nouvelle forme de propriété forestière: celle dénommé «compossessorale».

Le code forestier roumain de 1910 — dont l'application sur tout le territoire du pays a été légiféré en 1923 — ne contient pas les dispositions concernant l'administration de cette catégorie de propriété. Pour ce motif, les lois ultérieures (1923 et 1924) ont assimilé ces «compossessorats» avec la propriété indivise de l'ancien royaume: celle de «moşneni», en soumettant les forêts qui leur appartient à l'administration de l'état.

L'auteur relève quelques inconvéniants qui résulte du désaccord entre les diverses dispositions en vigueur et trouve nécessaire une nouvelle loi pour accomoder les prescriptions légales au intérêts des forêts.

Auslegung der gesetzlichen Bestimmungen betreffend die Verwaltung der Genossenschaftswaldungen.

Gleichzeitig mit der Vereinigung Siebenbürgens an das früheren Königreich Rumäniens bereicherte sich das neue rumänische Staat mit einer neuen Form fostlichen Besitztums: den Genossenschaftswaldungen. Der Forstkodex vom Jahre 1910 kennt keine Verwaltungsbestimmungen für solches Besitztum, und so wurden in den Jahren 1923 und 1924 die Genossenschaftswaldungen gesetzlich den sogenannten Erbgemeinschaften (obştii de moşneni) des früheren rumänischen Königreichs gleichgestellt, d. h. sie wurden staatlich beförstert.

Verfasser macht aufmerksam auf einige Unstimmigkeiten zwischen den Bestimmungen des Forstkodex von 1910 und jenen der späteren Gesetze und ist der Meinung, dass es angezeigt sei, neue Verwaltungsnormen für alles forstliche Besitztum Rumäniens gesetzlich festzulegen.

MIJLOACELE DE TRANSPORT ALE ŞEFULUI DE OCOL

de Ing. TH. WIDINIWSKI

La o conferinţă regională silvică provocată de Direcţia VI silvică Piteşti, în Decemvrie 1934, la Curtea de Argeş, am avut însărcinarea de a face propuneri în legătură cu „Organizarea Ocolului din punct de vedere al personalului". Socotind că tema tratată ar merita o discuţiune mai largă, mi-am permis să împărtăşesc soluţiunea propusă de mine şi cititorilor acestei reviste.

Pentru a fi eficace şi rapide măsurile poliţieneşti şi cele administrative, pentru a fi conduse şi controlate lucrările technice, pentru a putea produce cât mai multe venituri prin vânzări, conducătorul ocolului trebue să aibe un mijloc de transport rapid, bun pentru orice drum, folosibil şi pe vreme rea.

Ne străduim să găsim forme sub care şefii de ocoale pot fi obligaţi de a face deplasările necesare cât de des, cât de eftin, fără a cere sume dela autorităţile superioare, sau dacă se cere, justificând prin conturi sume cât de mici şi chiar mai mici decât cele efectiv cheltuite.

Conturile noastre dela ocol sunt întocmite pentru sume ridicole faţă de conturile inginerilor dela Lucrări publice, Ape, Căi ferate, şi chiar faţă de colegii dela Regim. Plecate dela ocol, scrise cu cerneală neagră, ajung la CAPS roşii, verzi, albastre. Inspectorul de control corectează — deci tae — cu roşu, căci o trăsură, pe drumuri rele, pe distanţe de 30 km. dus şi 30 km. înapoiat, în nordul judeţului Argeş, nu are voie să coste 250 lei, întrucât în Cadrilater, sau mai ştiu eu unde, un asemenea drum cu harabaua se face cu 100 lei, sau pentru un car cu cărăi. Apoi inspectorii de control financiar sau şeful biuroului verificărilor şi ordonanţărilor tae şi ei cu verde, căci depunătorul contului nu trebue să se folosească de autobuz, care este mai scump, ci trebue să plece cu trenul toată noaptea,

trebuia să facă serviciul toată ziua şi trebuia să se înapoieze a doua noapte. Şi aşa mai departe se înşiră întregul spectru de culori până ce dintr'un cont de 1500 lei cheltuiţi rămân vre-o câteva sute de lei admişi şi plătiţi. Diferenţa se suportă din leafă, care după cum se pare, este prea mare de oarece poate suporta şi cheltuelile făcute în interesul serviciului.

Un şef de ocol are dreptul la cheltueli de transport şi deplasare în raza ocolului în limita unei anumite sume. Aceasta însă nu însemnează că tot din această sumă el este obligat să suporte cheltuelile făcute cu deplasările în afara razei ocolului. O asemenea deplasare — de pildă o deplasare făcută din ordin dela ocol la direcţie sau la Casa Pădurilor — poate costa mai mult decât face întreaga sumă admisă lunar pentru deplasările din raza ocolului. Şi atunci ne întrebăm : cu ce bani îşi face el deplasările în interiorul ocolului, dacă toată suma admisă este nevoit să o cheltuiască într'o singură deplasare făcută în afară de raza ocolului ?

Au existat, la ocoalele cele mai importante, cai de serviciu, bieţi cai cu dreptul la pensie, cari cine ştie pe la ce birjar, înainte de a deveni cai de şef de ocol, făcuse zeci de mii de km.!

Pe acea vreme nu existau statisticieni aşa de experimentaţi la Casa Pădurilor, cum îi avem astăzi ; altfel am avea tablouri şi para-tablouri, diagrame şi para-diagrame cu vârsta cailor, cu distanţe parcurse, cu ani serviţi, cu cantităţi de ovăz mâncat sau pe care, eventual, ar fi trebuit să le mănânce, etc.

In ce mă priveşte, nu am avut norocul de a avea cai de serviciu dela stat ; am avut însă ghinionul de a pleca la un ocol în Moldova cu caii de serviciu dela reşedinţa unui alt ocol în spre o gară din apropiere. Am făcut atunci atâta timp cât aş fi făcut dacă aş fi mers pe jos. Mai târziu, am aflat că aceşti cai, din timpuri preistorice încă, erau învăţaţi să meargă trap numai spre ocol.

Şi câtă zarvă se mai producea în jurul acestor cai! Se dresau procese verbale că s'au găsit hamurile necurăţite, neunse. Se prea poate însă ca nu toţi inspectorii de control să fi fost cunoscători, din moment ce nu vedeau că acele hamuri pline cu noroiu, erau schele care susţineau şi sprijineau pe acei nenorociţi de cai de serviciu pentru ca să nu cadă. Trăsurile la rândul lor vechi, iar banii pentru reparaţii nu existau. Şi câte şi mai câte alte inconveniente decurgeau din aceste situaţii. S'au desfiinţat însă caii de serviciu şi noi am rămas.

Am rămas ca şi mai înainte, parte cu obişnuinţa de a merge pe jos, şi parte cu nevoia de a ne obişnui să mergem pe jos. Am mai rămas cu calul de serviciu al pădurarului, care, întotdeauna, se roagă lui Dumnezeu să nu-i vină vre-un şef de ocol sau vre-un inspector cu greutate de 100 kgr. In genere însă am rămas expuşi la buna sau reaua voinţă a locuitorilor proprietari de cai şi căruţă.

Zdruncinaţi zeci de km., prin ploi, prin ninsori, de multe ori uzi până la piele, ajungem în apropierea pădurei, căci, în cele mai multe cazuri, căruţa nu ne poate sau căruţaşul nu vrea să ne ducă până la punctul de pădure unde avem de lucru. Incepem atunci să înotăm prin noroaie alţi chilometri.

Seara, şi mai obosiţi, ajungem înapoi la căruţă pentru a suporta din nou chinul zdruncinărilor pe zeci de km.

Unii susţin că ar trebui să avem cai propri. Evident că ar fi idealul şi în multe cazuri un mijloc de transport adecvat împrejurărilor respective locale. Insă chiar azi, când s'au eftinit, o pereche de cai buni costă 15.000 lei; iar hamurile, trăsură, sanie, etc. alte vre-o 20.000 lei.

Această sumă însă ne lipseşte, iar posibilitatea de a ne procura cai, trăsură, etc. în rate lunare nu există. Şi chiar dacă ar exista, Casa Pădurilor nu ne asigură prin diurne fixe lunare, amortizarea cheltuelilor făcute cu procurarea şi cu întreţinerea lor.

Intreţinerea cailor costă inclusiv leafa vizitiului — circa 3000 lei pe lună. Mi se va răspunde că cel mai indicat vizitiu este cameristul. Cred însă că nu este singurul exemplu cazul ocolului St... din Direcţia Piteşti, unde moş Nicolae cameristul, pădurar definitiv, aproape de pensie, deci neinlocuibil, este un duşman înverşunat al cailor, întrucât îi este frică de ei. Ce face şeful ocolului în asemenea cazuri? Meseria de vizitiu este o meserie care se învaţă şi pe care nu o ştie orice camerist sau pădurar.

Deaceea statul ar trebui să se creadă obligat să ne pună la dispoziţie cai, trăsură, hamuri şi vizitiu.

Pe lângă aceasta ar mai trebui să existe şi terenul necesar pentru a procura hrana acestor cai şi anume o suprafaţă suficientă pentru a produce nu numai hrana necesară cailor dar şi partea cuvenită dijmaşilor ce vor lucra acel teren. Când vorbesc de hrana cailor înţeleg nu numai fânul dar şi ovăsul necesar.

Dar unde mai există asemenea teren ? Au mai rămas oare terenuri nedate pentru izlazuri, pentru împroprietăriri individuale, ca

bunuri mici, pentru completări, schimbări şi alte artificii politico-agrare? Nu cred să se mai găsească terenurile necesare. Şi atunci se naşte întrebarea: ce fac ocoalele unde nu sunt asemenea terenuri? Le vor lua dela diferite instituţiuni agrare din loturile ţi-atribuite lor cu ocazia împroprietăririlor? Va fi posibil acest lucru? Sau, le va lua cu arendă dela locuitori mai înstăriţi?

Dar se mai pune o altă întrebare şi poate cea mai importantă. Va avea oare Casa Pădurilor posibilitatea de a suporta cheltuelile necesare pentru înzestrarea cu cai de serviciu a tuturor ocoalelor? Nu cred. Şi atunci care este soluţia?

Meditând asupra acestei chestiuni am dat în Tharandter Forstliches Jahrbuch 1932 de articolul „Die Autohaltung der Forstamtsvorstände im Freistaat Sachsen und ihre wirtschaftlichen Vorteile für den Staat" de Forstmeister Barth, adică despre întreţinerea automobilelor şefilor de ocoale în statul liber Saxonia şi foloasele lor pentru gospodăria statului. Iată ce spune autorul articolului citat despre posibilităţile de deplasare a şefului de ocol şi efectele acestor deplasări asupra rezultatului gospodăriei.

Autorul distinge următoarele cinci feluri de mijloace de transport:

1. „Alergatul (nu scrie „Gehen" ci „Laufen"). Din punct de vedere tehnic un şef de ocol „pe jos" este ceva de neînchipuit. şi numai îndeplinirea celor mai necesare atribuţiuni este ceva ce un om normal din punct de vedere fizic nu poate executa".

Aci adăogăm: acei entuziaşti ai naturei, cari după o şedere de multe zile la oraş şi după deplasări făcute deacasă la birou şi retour cu tramvaiul, îşi umple ruksacul cu tot felul de bunătăţi, se urcă în tren şi pornesc la pădure, iar acolo o zi întreagă umblă pe jos, ne invidiază pentru avantajul ce ne dă serviciul nostru de a putea umbla prin pădure, în aerul curat; şi tot aceşti entuziaşti ar spune, dacă din întâmplare ar avea de hotărît în chestia procurării mijloacelor de transport pentru şefii de ocoale, că cel mai sănătos, cel mai frumos şi cel mai economicos mijloc de transport este — alergatul. Ei nu ştiu însă să calculeze pierderea ce suportă statul plătind un funcţionar o zi întreagă de umblătură de prisos pentru o jumătate de oră muncă prestată în acea zi. Care din noi nu ştie acest lucru?

2. „Bicicleta. Oricine ar trebui să ştie că nu este posibil nici din punct de vedere tehnic şi nici din punct de vedere fizic de

a face cu bicileta de mai multe ori pe săptămână drumuri de câte 20 până la 30 km.".

Noi nici nu mai insistăm asupra acestui mijloc de transport, care dealtfel nici nu a fost preconizat vreodată.

3. „C a l u l. Nu putem nega că un vehicul cu cai poate fi utilizabil pentru transportul şefului de ocol la munte şi acolo unde drumurile sunt din cele mai rele. Unde însă este vorba de ocoale mai mari, parcelate, nu mai putem susţine acest lucru.

In afară de aceasta, trăsura cu cai este un mijloc de transport încet, scump, întrucât distanţele parcurse nu stau în proporţie cu cheltuelile de întreţinere. Mai trebuie avute în vedere şi alte desavantaje cum sunt: nevoia de odihnă a cailor, deci imposibilitatea de întrebuinţare continuă, eventualitatea îmbolnăvirii cailor etc. De a închiria din caz în caz, câte un vehicul, nu credem să fie aşa de uşor".

Nu e nevoie să mai insistăm.

4) „M o t o c i c l e t a. Ea este fără îndoială rapidă şi eftină. Drumurile rele şi vremea rea fac din ea un instrument periculos, iar întrebuinţarea ei, mai ales iarna, poate provoca reumatism şi alte boli. Mai trebuie insistat şi asupra necesităţii unei aptitudini speciale dela cei mai în vârstă. Afară de aceasta, motocicleta ar trebui să rămână ore întregi nepăzită în pădure".

5) „A u t o m o b i l u l. El este rapid, eftin când este folosit raţional, poate fi întrebuinţat şi pe drumuri rele şi la munte. Reparaţiile nu-i micşorează calitatea de a fi întrebuinţabil oricând. Este oricând gata de plecare. Dacă are mărimea necesară el face posibil transportul a mai mulţi funcţionari sau lucrători. Un lucru însă trebuie susţinut din capul locului: toate aceste avantaje sunt de obţinut, numai atunci când se întrebuinţează un şofer şi când maşina este proprietatea şefului de ocol.

„O maşină de piaţă nu se poate găsi oriunde şi oricând şi nu putem conta pe ea nici în cazul încheierei unui contract. Un asemenea mijloc de transport ar fi şi prea scump, întrucât proprietarul maşinei, din cauza drumurilor rele, ar cere preţuri mari, iar din cauza timpului pierdut de el cu aşteptarea se va majora iarăşi cheltuiala.

„Un rol foarte important în folosirea la ocol a unei maşini, joacă un şofer de încredere, cunoscător perfect al drumurilor din ocol şi conducător mai mult decât perfect. Şoferii maşinilor de piaţă sunt de obiceiu şoferi buni pe drumuri bune, dar nici maşinile

lor nu sunt potrivite, ele fiind sau prea slabe şi hărbuite, sau prea mari şi prea grele.

„Maşina proprie fără şofer are în parte aceleaşi defecte ca motocicleta. A conduce o maşină prin pădure însemnează o ocupaţie obositoare din punct de vedere psihic şi fizic, ocupaţie care nu-ţi lasă timpul necesar pentru a te ocupa în trecere cu nevoile culturale, administrative şi comerciale — ale porţiunei prin care treci. Ea presupune şi o îndemânare pentru meseria de şofer, pe care nu o vom găsi la orcine. Intreţinerea unei maşini propri fără şofer ne va aduce pagube însemnate, întrucât maşina va fi incomplect îngrijită. O îngrijire bună însemnează un uzaj pe jumătate...".

In acelaşi articol se mai arată că în Saxonia şefii de ocoale, pentru drumurile ce fac în interesul serviciului, cu maşinile lor proprii, primesc o sumă fixă calculată după numărul de chilometri parcuşi anual. Maşinile şi le procură şefii de ocoale pe cheltuiala lor proprie. Pentru cumpărare de maşini li se dă fără dobânzi, un împrumut până la suma de 4000 Rm (cca. 160000 lei), o maşină incl. primele cheltuieli cu impozite şi asigurări fiind calculată la 6000-7000 Rm.

Imprumutul este plătibil în 6 ani. Până la complecta achitare a împrumutului, statul este proprietarul maşinei. Toate asigurările impuse de legi, taxe, impozite etc. le plăteşte şeful de ocol.

Afară de aceasta, există obligaţia de a angaja un şofer. Dacă din o cauză oarecare şoferul nu este angajat, atunci cota pentru întreţinerea maşinei se micşorează cu o sumă fixată de Direcţia Silvică pentru timpul cât nu a fost angajat un şofer.

Pentru acoperirea cheltuielilor făcute cu întreţinerea maşinei şeful de ocol primeşte o anumită cotă care, avându-se în vedere deosebirile ce există, între ocoale cu privire la întinderea lor, la situaţia geografică, distanţa de parcurs, accidente de teren etc., este de trei feluri. In cota respectivă intră şi plata de 250 Rm. (cca. 10000 lei) pentru diverse lucrări executate în interesul statului, de şoferul angajat de şeful ocolului, ca de exemplu: curăţirea curţii vara şi iarna, spartul lemnului de foc pentru cancelarie, diferite drumuri făcute cu corespondenţa ocolului, etc.

Cele trei categori sunt :

clasa I . . . . 3200 Rm. (cca. 128000 lei)
clasa II . . . . 3500 Rm. (cca. 140000 lei)
clasa III . . . . 3800 Rm. (cca. 152000 lei)

In clasa I intră 14 ocoale, în clasa II 11, şi în clasa III 13 ocoale.

Suprafeţele medii ale acestor ocoale sunt: în clasa I 1911 ha. în clasa II 2279 ha. în clasa III 2735 ha.

Ce mare deosebire între suprafeţele din Saxonia şi cele ce avem noi de administrat!

La noi şeful unui ocol, de obiceiu, cu suprafaţa de peste 10000 ha, şi cu distanţe de parcurs între păduri de zeci de kilometri, are voie să cheltuiască anual pentru deplasări 18000 lei.

Ce enormă deosebire între ceea ce producem şi vindem şi ceeace produce şi vinde o ţară cum este Saxonia. Noi ne străduim şi muncim — cu succes — de a găsi posibilităţi de valorificare; autorul articolului arătat, polemizând cu susţinătorii ideii, că în alte state germane şefii de ocoale nu primesc pentru transport cote aşa de mari, deci ar trebui reduse acele cote, arată că administraţia silvică din Saxonia faţă de cea din Bavaria şi Prusia, cari se aşteaptă la deficite mari, de milioane, va avea bilanţul cu un activ de — vreo câteva sute de mii de mărci.

In ceia ce priveşte însă suprafaţa enorm de mică a ocoalelor silvice — noi suntem obişnuiţi să avem asemenea suprafeţe doar la cantoanele de pază ale pădurarilor — d-l Dr. Dr. h. c. Wappes în un articol despre propunerile comisarului Reichului cu privire la reorganizarea ocoalelor silvice, spune: „...se cere mărirea ocoalelor silvice cu motivarea: cu cât mai mic este un ocol silvic, cu atât mai puţin — în genere — este de lucru în sens cantitativ şi calitativ, cu atât mai redusă este posibilitatea de a se forma funcţionari administrativi buni. Un ocol silvic de o întindere mare îl obligă pe şeful lui de a fi un adevărat conducător nu numai în activitatea sa de şef propriu zis, ci şi conducător al funcţionarilor subalterni şi al populaţiei. El va fi nevoit de a lăsa pe alţi să se ocupe de chestiuni de mică importanţă şi se va ocupa numai de probleme de o importanţă deosebită".

Dacă ocoalele din Soxonia au avut până la reorganizarea lor întinderi între 1900 ha şi 2700 ha, ne putem lesne închipui că după reorganizarea lor — dacă ea a fost făcută — acele întinderi au ajuns la maximum de două ori mai mari, deci tot nu au atins suprafeţele mari ce administrăm noi.

Acolo un şef de ocol cu maşina lui proprie, cumpărată cu banii împrumutaţi dela stat, fără dobânzi, primind şi o diurnă fixă egală

cu cheltuielile ce face cu întreținerea mașinei, își vede de serviciu într'un mod rapid, rațional, confortabil, eficace și civilizat.

Noi mergem pe jos, sau, în cazul cel mai bun, călări pe cine știe ce rozinantă ridicolă, pierdem ore și zile cu parcurgerea distanțelor mari ce avem între reședință și păduri sau numai între păduri; în schimb însă producem venituri însemnate, fiecare dintre șefii de ocoale, căci nu cred să mai existe azi ocoale, oricât de departe ar fi dela centre de desfacere, cari să nu fi găsit soluțiuni pentru valorificarea produselor.

Cred că procurarea de automobile pentru ocoalele noastre silvice ar rezolva în cea mai mare parte veșnica problemă a deplasărilor șefului de ocol, contribuind în mare măsură la executarea rapidă și, în mod mai puțin obositor, a controlului la ocoale.

Cum însă cei mai puțini dintre noi n'avem suma necesară cumpărărei unui automobil. Se poate însă întâmpla ca o bună parte din noi să accepte a-l cumpăra plătindu-l în rate lunare, din salariul nostru de mizerie. Aici însă s'ar putea întâmpla să intervie două dificultăți. Prima, rezultată din neputința șefului de ocol de a plăti ratele, în anumite împrejurări, iar a doua probabilitatea de a nu găsi negustorul de automobile, care să ni le vândă în rate fără garanție. Deaceea, singura soluție ar fi ca plata automobilelor cumpărate de șefii de ocoale să se facă în rate lunare garantate de stat; aranjament pe care îl va accepta oricare dintre depozitarii de automobile.

Pentru întreținerea și pentru acoperirea cheltuielilor făcute cu drumurile în interes de serviciu, șeful de ocol ar urma să primească o diurnă fixă lunară, diferind după categorii de ocoale, categorii fixate după distanțe de parcurs, felul drumurilor, importanța ocolului din punct de vedere comercial etc. Această diurnă fixă plătită efectiv, nu cum a fost acea din anul 1929, care în parte și azi zace pela cine știe ce buget extraordinar și care după cum se aude va fi achitată în bonuri de impozite sau de înzestrare sau mai știu eu ce fel de hârtii — va fi cea mai bună asigurare pentru plata ratelor lunare și ar putea fi achitată direct casei de automobile în contul datoriei ce are șeful de ocol.

Nu am posibilitatea de a verifica dacă, pentru împrejurările noastre, ar fi rentabilă această propunere.

Sunt chemați a-și spune cuvântul, a veni cu calcule de rentabilitate acei dintre colegi cari au mașini propri și le întrebuințează în

interesul serviciului. Cel mai indicat pentru a face propuneri concrete cu privire la înzestrarea ocoalelor cu automobile ar fi acel domn director regional din Ardeal, care acum vreo câţiva ani a putut înzestra cu automobile toate ocoalele din Direcţia ce conducea *).

Am convingerea că administraţia Casei Pădurilor, în primul rând, va găsi şi pentru această problemă de o importanţă covârşitoare o soluţie.

Les moyens de transport du chef de cantonnement

L'organisation du transport dans l'intérieur du cantonnement est un problème qui devrait préoccuper l'administration forestière plus qu'elle ne le fait à présent. La situation d'aujourd'hui est de nature à préjudicier tant aux intérêts de cette administration qu'au prestige professionel de l'ingénieur forestier.

L'auteur, stimulé par un article publié dans une revue allemande, se référant aux conditions de la Saxe, soumet à une analyse critique les différents modalités de transport: à pied, avec la bicyclette, à cheval, avec la motocyclette et avec l'automobile, et arrive à la conclusion que pour les conditions de notre pays aussi, l'auto serait le meilleur moyen de déplacement des agents forestiers supérieus, dans leurs cantonnements. L'administration devrait examiner plus attentivement la possibilité de financer leur achat.

Transportmöglichkeiten für den Revierverwalter

Die Transportorganisation im Reviere ist ein Problem, welches die Zentralverwaltung des Näheren studieren sollte. So wie die Sachen heute liegen, ist der Staat geschädigt und leidet das berufliche Ansehen des Forstingenieurs.

Verfasser befasst sich mit diesem Problem und, angeregt durch einen Aufsatz, veröffentlicht in einem deutschen Fachblatt, welches sich mit den Transportmöglichkeiten in den Revieren Sachsens beschäftigt, kritisiert nacheinander die verschiedenen Transportmittel: zu Fuss, mit dem Fahrrad, zu Pferde, mit dem Motorrad und mit dem Auto. Er kommt zu dem Schlusse, dass für unsere Verhältnisse, das beste Transportmittel des Revierverwalters, das Auto sei.

Die Zentralverwaltung sollte die Finanzierungsmöglichkeiten für Anschaffung dieses Transportmittels tunlichst erwägen.

*) Lucrul acesta s'a întâmplat la Domeniile U. D. R. (Reşiţa). N. Red.

EXPORTUL DE LEMNĂRIE PRIN PORTUL CONSTANȚA

de Ing. V. FILIP.

Traficul general al portului Constanța.

Portul Constanța, începând din 1860, când era format dintr'un cheiu de lemn de 170 m. lungime, adăpostit în partea dinspre larg de un dig de 200 m. lungime, și exploatat de o societate engleză, concesionarea Statului Otoman, datorită instalațiilor de export pentru cereale și petrol cât și a lucrărilor de apărare și amenajarea portului, făcute în perioada 1885—1909, a ajuns să formeze artera principală pentru exportul pe mare a bogățiilor țării românești.

Inainte de construirea podului Regele Carol I, portul Constanța servea ca debușeu la mare al cerealelor ce soseau pe Dunăre la Cernavodă, și în mică parte ca port de import. Incepând din 1909, a urmat o curbă continuă ascendentă, în ce privește traficul maritim **al țării.**

Traficul total, import și export, în creștere continuă în ultimii ani, marcând 1.865.614 tone în 1927, a atins 5.789.402 tone în 1933, ajungând la 6.003.774 tone în anul 1934.

Maximum de trafic înainte de războiu a fost 1.400.725 tone.

Dăm mai jos tabloul de tonajul mărfurilor importate și exportate prin portul Constanța în intervalul 1926—1934, din care se desprind caracteristicele acestui port :

Tablou No. 1

Anii	Total		Tone exportate			Diverse
	import	export	petrol	cereale	cherestea	turte etc.
1926 . . .	234.129	1.631.485	1.247.419	296.201	67.931	19.934
1927 . . .	168.211	1.861.892	1.441.234	349.426	47.688	23 544
1928 . . .	139.421	2.057.133	1.734.531	238.042	50.310	34.250
1929 . . .	174.141	2.606 296	2.130.762	384.409	53.555	37.570
1930 . . .	165.317	3.548.402	2.905.705	582.499	41.082	19.116
1931 . . .	119.152	4.577.790	3.926.247	586.660	57.741	7.154
1932 . . .	80.901	5.101.581	4.365.982	687.244	36.878	11.477
1933 . .	85.012	5.704.390	4.949.500	692.007	52.961	12.922
1934 . . .	120,335	5.883.439	5 412.168	351.013	61 962	58.296
Total . .	1.286.619	32.972.408	28.113.548	4.167 501	469.708	231.263
Med. anuală	142.957	3.663.601	3.123.727	463.055	52.190	26.807

(Cifrele sunt luate din dările de seamă asupra activității portului Constanța).

Din cifrele cuprinse în tabloul de mai sus rezultă următoarele:

Portul Constanța este un port prin excelență pentru export: exportul figurează cu 97—98% din totalul traficului, iar importul numai cu 2—3%.

Articolul covârșitor la export îl formează produsele petrolifere, ce reprezintă 85% din quantumul total exportat.

Adăugăm că și din exportul total de petrol al României, 82—85% trece prin portul Constanța, iar restul prin portul Giurgiu și pe calea ferată, astfel că portul Constanța este în primul rând portul de export al țării pentru produsele petrolifere.

Cerealele vin în rândul al doilea cu 12,6% din totalul exportului prin portul Constanța, însă depășesc exportul cerealelor ce se face prin porturile Galați și Brăila reunite.

In grupa 3-a vine cheresteaua și articole de lemn, care reprezintă numai 1,4% din totalul tonelor exportate.

Articolele diverse reprezintă numai 0,7%.

Datorită exportului de produse petrolifere, cifra traficului total, pune portul Constanța în rândurile porturilor importante din Europa și Basinul Mediteranian.

In 1933, portul Suez, avea un trafic de 26.915.000 tone; Hamburg 19.580.000 tone; Constanța 5.704.000 tone; Danzig 5.150.000 tone și Triest numai 2.200.000 tone.

Exportul general de lemnărie prin Constanța.

Din cele arătate mai sus, cheresteaua ce se exportă prin Constanța apare ca un articol secundar și de sezon. Exportul de lemnărie în acest port trebue privit ca o completare a exportului ce se face prin porturile Dunărene, întrucât majoritatea încărcărilor de lemnărie se fac în lunile Decembrie, Ianuarie, Februarie și Martie, adică în perioada când navigația pe Dunăre este sistată sau se face pe riscul vaselor.

Maximum de încărcare are loc în luna Februarie.

In restul lunilor din an, Aprilie—Septembrie, exportul de lemnărie este aproape inexistent. Numai în cazurile când se ivesc cereri urgente, se înregistrează și exporturi de cantități mai mari în lunile Iulie—Septembrie.

Exportul de lemnărie în acest port îl fac în general, Soc. Ofa, Lomaş, Foresta, Carpatina, aceasta din urmă încărcând şi în timpul verii ; intermediarii fiind aproape inexistenţi.

Deoarece Constanţa, faţă de Galaţi, se găseşte situată excentric, în raport cu majoritatea fabricilor de cherestea din Moldova de Vest, Bucovina şi Transilvania, distanţa dela fabrici la Constanţa este cu mult mai mare ca distanţa dela fabrici la Galaţi.

Pentru a se provoca totuşi exportul prin portul Constanţa în timpul iernii, CFR-ul a acordat o reducere de 30—40% la transporturile de lemnărie efectuate în intervalul 1 Decembrie—1 Martie. In acest scop, în locul tarifului special 303 care este tariful general pentru export, se aplică tariful special 33 de sezon.

Pentru distanţe mai mici ca 600 km., tariful sp. 33 este cu cca. 10% mai urcat ca tariful sp. 303 ; diferenţa de frachte, se compenşează cu diferenţa de navlu şi cheltuelile de manipulaţie, care sunt mai reduse în Constanţa decât la Galaţi.

Dacă tariful sp. 33 s'ar aplica în tot timpul anului, majoritatea cherestelei s'ar îndruma la Constanţa, deoarece navlul ce se percepe la Constanţa, pentru aceeaş distanţă, este inferior celui plătit în Galaţi, ne mai intervenind taxele CED-ului, care grevează considerabil navlul.

Mâna de lucru este mai ieftină în Constanţa.

Exportul de lemnărie prin portul Constanţa reprezintă 13,5% din totalul exportului de lemnărie efectuat prin porturile Dunărene (Galaţi, Brăila şi Reni).

Dăm mai jos numărul de vagoane exportate, comparativ, în anii 1929—1933, prin porturile Dunărene şi Constanţa.

Tablou No. 2

Anul	Galaţi, Brăila Reni	Constanţa
1929 . .	41.861	5.355
1930 . .	37.779	4.108
1931 . .	32.224	5.734
1932 . .	31.224	3.688
1933 . .	30.892	5.296
1934 . .	37.247	6.196

Cifrele de mai sus vin să ne arate că exportul prin portul Constanţa nu poate constitui criteriul de apreciere al exportului de

lemnărie pe mare, întrucât maximului de export prin Galați, Brăila și Reni, îi corespunde exportul cel mai redus efectuat în ultimii cinci ani prin portul Constanța.

După cum am arătat mai sus, exportul de lemnărie prin Constanța constitue în general o completare a exportului prin porturile Dunărene, unde, din cauza înghețului nu s'au putut lichida contractele în curs, fie din cauza timpului înaintat, a lipsei de lemn, etc.

Țările de destinație și sorturile de lemnărie ce se exportă prin Constanța.

Dăm mai jos tonajul exportului de lemnărie efectuat, pe țări de destinație, în anii 1930—1934, extrase din dările de seamă întocmite de Administrația portului Constanța :

Tablou No. 3

Țările	1930	1931	1932	1933	1934
Franța	5.106	95	12.044	9.106	2.488
Italia	4.816	—	5.878	7.619	7.146
Egipt	15.382	21.119	532	1.813	6.226
Spania	1.064	—	1.655	5.180	5.135
Grecia	2.473	8.730	2.596	4.071	10.754
Germania	177	—	—	1.177	2.235
Anglia	—	140	2.030	123	330
Belgia	—	—	115	51	—
Bulgaria	340	—	—	83	—
Olanda	—	—	—	985	30
Turcia	1.886	660	805	1.223	615
Palestina	8.415	12.815	10.870	19.464	24.536
Siria	—	—	298	2.070	1.299
Africa de Nord	—	—	—	—	1.168
Total	39.659	43.559	36.823	52.965	61.962

Cantitățile exportate au variat dela o țară la alta, în fiecare an, ceeace demonstrează că s'au acoperit numai cererile urgente de lemnărie și completările partizilor din Galați.

Procental pe țări s'au exportat :

în 1930 : Egipt 39%, Palestina 21%, Franța 13%, Italia 12%.

în 1931 : Egipt 48,5%, Palestina 29,5%, Grecia 20%.

în 1932 : Franța 33%, Palestina 29%, Italia 16%, Grecia 7%, Anglia 6,5%.

în 1933 : Palestina 36,8%, Franța 17,3%, Italia 11,5%, Spania 9,8%, Grecia 7,7%, Siria 3,9%.

în 1934 : Palestina 39,6%, Grecia 17,3 %, Italia 11,5%, Franța 4%, Germania 3,5%, Spania 8,5%.

Pe sorturi de lemnărie, se exportă:

2— 3% cherestea de fag

85—90% cherestea de rășinoase, și

3— 4% trunchi de nuc, plop, teiu, talaș, doage, placaje și diverse articole de lemn.

Dăm mai jos tabloul de exportul de lemnărie efectuat în 1934 prin portul Constanța.

Tablou No. 4

Destinația	Cherestea			Frize	Placaj	Trunchi	Talași	Doage	Articole lemn	Total general
	brad	stejar	fag	paltin, fag	diverse	diverși	lemn	div.		
	tone									
Palestina	22.737	362	724	—	194	352	63	—	104	24.356
Grecia .	8.964	810	573	—	—	240	133	26	8	10.754
Italia . .	5.963	86	867	181	2	7	15	25	—	7.146
Spania .	3.461	5	1.526	—	—	143	—	—	—	5.136
Franța .	1.922	62	192	—	—	—	—	312	—	2.488
Siria .	1.257	—	25	—	—	17	—	—	—	1.299
Turcia .	—	—	—	—	—	421	194	—	—	615
Egipt .	5.294	—	831	—	13	21	67	—	—	6.226
Africa .	1.045	—	123	—	—	—	—	—	—	1.168
Germania	1.955	43	5	—	—	146	—	52	34	1.235
Anglia .	155	—	103	—	2	70	—	—	—	330
Olanda .	—	—	30	—	—	—	—	—	—	30
Total .	52.753	1.368	4.999	181	211	1.417	472	415	146	61.962

Articolul care se pretează la exportul din timpul iernii este lemnul rotund de plop, tei, mesteacăn și fag, deoarece este verde cu seva în el.

Plopul și teiul este importat de Turcia, Siria, Palestina și Egipt, pentru fabricile de chibrituri.

Bușteni de fag sunt importați de Spania, unde se derulează în furnir.

Activitatea exportului de lemnărie prin portul Constanța.

Esențialul în exportarea produselor lemnoase, îl formează rentabilitatea (convenienta) plasării lor pe piața externă.

Cheltuelile de manipulație în Constanța se pot reduce cu 30% sub cele suportate în Galați, dacă se aranjează ca mărfurile să ajungă cu vagoanele C. F. R. în timpul încărcării în vapor, astfel ca să se plătească numai manipulația dela vagon în vapor, fără a se mai depozita și pe teren.

Navlul este mai redus cu 5—17,6 sh., după țara de destinație, caricul vasului și încărcările angajate.

Diferența de navlu și manipulație pentru mărfurile exportate prin Constanța, față de Galați este de 25—50 lei m. c. cherestea de rășinoase.

Se pot dirija prin Constanța materialele dela fabricile și punctele de exploatare, care sunt situate cel puțin tot atât de departe de Galați cât și de Constanța. Se înțelege că pentru fabricile care sunt mai aproape de Constanța, s'ar face o greșală dacă s'ar efectua exportul prin portul Galați.

Demonstrăm cele de mai sus comparând tarifele C. F. R. sp. 303 pentru Constanța și Galați, calculate pentru 10.000 kgr.

Tablou No. 5

Stația	Galați		Constanța	
	Km.	Sp. 303	Km.	Sp. 303
P. Neamț	260	Lei 2200	468	Lei 3100
Dorna Vatra	470	„ 3200	670	„ 3600
Dornisoara	502	„ 3300	702	„ 3800
Reghin	427	„ 3000	627	„ 3600
Buzău	133	„ 1500	211	„ 2000
Cluj	589	„ 3500	701	„ 3700
Monastur	790	„ 3900	774	„ 3900
București	261	„ 2300	233	„ 2100
Curtea de Argeș	389	„ 2800	371	„ 2700
Sighetul Marmației	989	„ 4200	1104	„ 4400

Rezultă că din punctele București, Curtea de Argeș, Monastur, fractul pe C. F. R. este mai mic decât pentru Galați.

Adăugăm că orice materiale exportate din pădurile Dobrogei și care gravitează spre liniile C. F. R. să fie îndrumate la Constanța.

Marele avantaj al dirijărilor de materiale pentru Constanța,

constă în faptul că se pot încărca oricând, pentru orice destinație și orice cantitate, chiar și 1—2 vagoane, fiind atâtea linii regulate de navigație.

Pentru primirea vagoanelor, încărcarea lor și lichidarea formelor vamale, cu îndeplinirea formalităților către B. N. R. și Banca creditoare, se poate numi orice funcționar, care să aibă puține noțiuni în manipulațiile pentru export, și mai multă bunăvoință. Eventual, toate operațiile de mai sus se pot încredința depozitului care manipulează cherestea. (S. M. R., Schenker, sau Gaiger).

Exportul prin portul Constanța, trebue privit ca fiind sezonier, însă indicat pentru punctele mai apropiate de Constanța, care, au rentabilitate mai mare, asigurându-se un preț ab vagon stația de expediție mult mai ridicat.

L'export de bois par le port Constantza

Quoique l'export de bois par le port Constantza tient le troisième lieu, après le pétrole et les céreales, il est cependant saisonnier; on exporte seulement pendant l'hiver, quand la navigation sur le Danube devient impossible.

Le tableau No. 2 indique le nombre de vagons de bois exportés par les ports danubiens Galatzi, Brăila, et Reni et par le port Constantza, en 1929—1934; le tableau No. 3, l'export de bois, en tonnes, par pays, effectué par Constantza pendant 1930—1934 et le IV-ème tableau nous donne, pour Constantza, l'export en 1934, par pays et assortiments, en tonnes.

Die Holzausfuhr über Constanța

Obwohl die Holzausfuhr über Constanța an dritter Stelle — nach Petrol und Getreide — steht, so hat dieselbe einen Saison-Charakter, d. h. sie wird nur während der Wintermonate betrieben, solange die Schieffahrt auf der Donau unmöglich ist.

Die zweite Tabelle giebt für die Jahre 1929—1934 die über die Donauhafen Galați, Brăila und Reni und über Constanța ausgeführten Holzmengen in Wagons an. Die Tabelle 3 bezieht sich auf die Jahre 1930—1934 und auf den Hafen Constanța. Die ausgeführten Holzmengen sind nach Ländern und Tonnen geordnet. Die Tabelle 4 giebt für das Jahr 1934 für denselben Hafen dieselben Aufschlüsse- d. h. in Tonnen. Ausserdem werden die ausgeführten Mengen nach Sortimenten aufgeführt.

C R O N I C A

CONFERINŢE ŞI POLEMICI

Cu apropierea verii activitatea cenaclurilor literare, artistice şi ştiinţifice, care preocupă în deosebi lumea Bucureştilor de cum se păşeşte în iarnă, se apropie de sfârşit. Sălile de expoziţie sunt asaltate de ultimii rămaşi în urmă, cele de conferinţe, la rându-le sunt mult solicitate de conferenţiari în diferite domenii.

Inginerii silvici s'au manifestat şi în afară de sala noastră de conferinţe şi de cadrul strict al problemelor profesionale. In scurt timp, trei din ai noştri, au fost chmaţi să conferenţieze, în faţa unui alt public şi în cadrul altor preocupări.

In cele de mai jos, vom da pe scurt ideile expuse de fiecare din ei.

*

D-l **Ing. N. Nedelcovici** a ţinut, la 22 Martie a. c., o conferinţă, în ciclul organizat de Soc. naţională de agricultură şi de Soc. centrală agricolă, tratând despre „Intrebuinţarea carbonului carburant în agricultură".

Conferenţiarul a arătat că în motoarele cu combustiune internă, se mai pot utiliza, în afară de derivatele petrolului, şi alte combustibile ca: paiele, fânul, făina de cereale, lemnul, cărbunii de lemn, cocenii de porumb, etc.

Folosirea acestor combustibile se face după ce au fost transformate în pulbere fină, în lichide ca benzina, benzolul, uleiurile, alcoolul, sau în gaze în care partea combustibilă este formată din oxid de carbon, hidrogen, metan, etilen şi altele.

Motorul „Diesel" poate utiliza pulberea în loc de uleiu greu, după ce, bine înţeles, i s'ar aduce modificările necesare.

Conferenţiarul arată modificările pe care le necesită acest motor: dispozitivul de injectare şi posibilitatea de a elimina sgura şi cenuşa rezultate din ardere. Menţionează apoi că pentru un cal-putere este necesar să se consume 400—500 gr. pulbere de lignit cu 5000 calorii la kg. şi 6 gr. ulei de ungere.

In tratanea problemei conferenţiarul caută şi reuşeşte să dovedească foloasele pe care le pot avea agricultorii din folosirea motoarelor care utilizează carbonul carburant, materiile prime fiind ieftine şi uşor de procurat.

In încheere d-sa spune că la noi traducerea în fapt cade în sarcina societăţilor particulare şi a statului, care ar trebui să facă experimentările necesare.

D-l Garoflid, fost ministru al agriculturii, care a prezidat această conferinţă, în urma celor expuse de conferenţiar, a propus să se facă intervenţiunile necesare pentru ca, în cadrul ofensivei agricole, ce se desfăşoară în momentul de faţă, să se experimenteze şi motoarele cu carbon carburant.

*

D-l **Ing. M. Drăcea**, în cadrul conferinţelor organizate de „Oficiul de educaţia tineretului român", a ţinut, în ziua de 3. IV, o conferinţă despre Educaţie.

Conferenţiarul a ţinut să stabilească în prealabil că, mai cu seamă în vremurile actuale, educaţia poporului constitue temelia existenţei noastre ca naţie, a păstrării hotarelor şi a firii etnice a poporului nostru. Războiul viitor va fi un război de caractere; iar acestea depind de educaţie.

Intrând în tratarea chestiunii, arată că, de fapt, d-sa nu este introdus în lucrările deja întreprinse de O. E. T. R., aşa că s'ar putea să cadă în discordanţă cu O. E. T. R., fapt care, se pare, nu displace acestui oficiu, fiind doritor să afle cât mai multe puncte de vedere în această chestiune a educaţiei.

Precizează apoi că din vastitatea acestei probleme nu se va atinge decât de câteva laturi ale ei.

Remarcând că în practica curentă asupra educaţiei se ia ca obiectiv imediat tineretul, d-sa demonstrează că nu acesta trebue să fie punctul de plecare, ci comunitatea celor adulţi — mai precis, cei ce vor, sau se încumetă să facă educaţie. In această comunitate se găsesc educatorii şi tot aici este centrul de unde porneşte forţa şi acţiunea de educaţie. Deci acesta trebue să fie punctul de plecare. Cu atât mai mult cu cât comunitatea constitue mediul care primeşte şi în care are să se desvolte tineretul zis educat. Ori, se constată adesea că mediul este foarte neprielnic desvoltării normale şi întăririi unui tineret, pe care-l absoarbe un început de educaţie.

A educa un tineret şi a-i da drumul în mediul viciat, însemnează a recomanda gimnastica suedeză într'o cameră neaerisită.

Mai departe, conferenţiarul arată că societatea oamenilor adulţi, mai ales azi, este în unele privinţe cu totul dezorientată, chiar şi în ce priveşte principiile de educaţie, asupra tipului de om, pe care trebue să-l creem prin educaţie. Noţiunile de dreptate şi de ordine sunt foarte relative. O familie poate regreta toată viaţa pentru faptul de a fi făcut din fiul său un om corect şi leal, din moment ce el poate fi brutalizat şi scos din circulaţie de tipul — din nefericire curent — al omului fără scrupule. Acest fapt justifică câteodată ca la temelia educaţiei să fie, de fapt, o singură preocupare: copilul să parvie cu orice chip, brutalizând o societate întreagă de oameni drepţi şi leali, care însă nu reacţionează.

In faţa acestei dezorientări şi în faţa necesităţii ca educaţia să înceapă cu adulţii, conferenţiarul găseşte că este absolut necesar ca marea operă de educaţie — care nu poate fi decât de lungă durată — să, înceapă prin restabilirea valorilor morale şi prin fixarea acelui tip de om ideal, de care are nevoie societatea de azi şi de mâine. Numai când marea majoritate a populaţiei este

de perfect acord asupra acestui tip de om, numai atunci părerile divergente pot fi făcute invulnerabile, mediul începe să fie asanat şi educaţia îşi găseşte un obiectiv unitar şi bine definit.

O primă problemă deci: formarea acestui tip de om ideal. Acesta însă nu-i lucrul cel mai greu de realizat.

Atât filozofii, cât şi gânditorii noştri, luând ca puncte de plecare specificul poporului românesc, care din fericire cuprinde în sine un mare potenţial de educaţie, cum ne dovedeşte istoria şi o analiză a faptelor acestui popor, au ajuns la convingerea că aceasta nu-i cea mai grea problemă. Greutatea constă în deslănţuirea acestei acţiuni de educaţie.

De unde să ne vină această forţă ? De unde să ne vină o hotărîre — care pentru a fi eficientă trebue să aibă amploare —, de unde să vie acea hotărîre care să dea impuls, putere, persistenţă sforţării acesteia, pentru a face mai buni pe cei din jurul nostru ? Aici nu se poate răspunde decât întorcându-ne la credinţa în bunul destin al acestui neam, care în momentele sale hotărîtoare a ştiut să-l călăuzească dealungul veacurilor.

Esenţialul este să avem acea mulţime de apostoli hotăriţi până la sacrificiu, apostoli fără cari orice religie, oricât de mare a fost, s'a surpat ; apostoli care adeseori sunt cel puţin tot aşa de mari ca şi întemeetorii religiilor.

Ar trebui ca cei treptat convertiţi să formeze o asociaţie de oameni fanatici, care cu timpul să se înmulţească.

Ca mijloace de acţiune, conferenţiarul găseşte că arta şi literatura sunt cele care trebuesc folosite printre cele dintâiu. Toate marile mişcări de gândire din omenire, toate marile realizări — bune sau rele dela Creştinism până la realizarea idealului nostru naţional, la fascism, bolşevism, hitlerism, toate au fost, pregătite şi susţinute de o mare mişcare literară, adesea de lungă durată.

Arta şi literatura trebue să facă din problema educaţiei axa noului nostru ideal. Trebue să constatăm cu surprindere, când meditâm asupra acestei chestiuni că într'o poezie, pe care adesea am banalizat-o, — „Deşteaptă-te Române": — acolo unde se spune : „unire în cuget şi simţiri", ni se indică şi obiectivul capital al unei mişcări de redresare a poporului român.

Conferinţa d-lui profesor Drăcea s'a ţinut în sala de festivităţi a „Caselor naţionale", puţin încăpătoare pentru publicul care a ţinut să asiste.

Conferinţa a fost urmată de discuţii ample, la care au luat parte personalităţi din cele mai marcante ale gândirii româneşti.

*

D-l **D. S. Drâmbă**, a ţinut, în ciclul de conferinţe organizat de Cercul militar al ofiţerilor din Bucureşti, o conferinţă referitoare la: Contribuţia pădurilor Franţei la victoria aliaţilor în războiul din 1914 — 18.

Conferenţiarul începe prin a arăta rolul pădurilor în apărarea naţională. Pădurile constituesc pentru inamic un obstacol, care îi împiedică vederea şi îi îngreuiază mişcările, nedându-i astfel posibilitatea unei bune utilizări a armelor. În plus, îi împiedică realizarea coeziunii unităţilor, adică însăşi exercitarea unitară a comandamentului.

In timpul operaţiunilor, pădurile ascund inamicului mişcarea trupelor amice.

Pe viitor, faţă cu marea desvoltare luată de aviaţie, pădurile por avea să îndeplinească un rol şi mai mare, chiar din prima zi a mobilizării.

Conferenţiarul arată apoi contribuţia pădurilor ca factor potenţial de războiu în cadrul resurselor materiale ale ţării. Din acest punct de vedere, d-sa distinge două categorii: lemnul de construcţie şi de luptă, apoi lemnul de foc.

In a doua parte a conferinţei, D-l Ing. Drâmbă tratează despre organizarea serviciului lemnelor în timpul războiului şi despre organizarea serviciilor forestiere în zona de operaţiuni.

In ce priveşte prima chestiune, într'un războiu de durată, este absolută nevoie de organizarea din timp a unui serviciu al materialelor lemnoase. In ultimul războiu, Franţa a cunoscut această lipsă, pe care a trebuit să şi-o împlinească, cu foarte mari sforţări şi într'un timp extrem de îndelungat.

Conferenţiarul a enumerat apoi diferitele servicii ale lemnului, care au funcţionat în timpul războiului în Franţa, grupându-le pe arme: geniu, artilerie, aviaţie. Ce cantităţi imense şi diverse a cerut fiecare din aceste arme! Nicăeri însă nu s'au simţit mai mult defectele nepnevederii din timp de pace, ca în aviaţie. Consumul de lemn special pentru aviaţie a crescut într'o proporţie fantastică, faţă de cel din timp de pace. S'a cerut frasin şi răşinoase pentru fuselaj şi aripi, nuc pentru elice; toate fără defecte. Apoi, contraplacaje pentru corpul avionului. Cum însă Franţa nu avea o parte din aceste materiale, şi nici nu putea să le importeze, a trebuit să recurgă la alte specii indigene. Dar acestea trebuiau mai întâiu experimentate. A trebuit deci să ia fiinţă un laborator de încercări. In aceste împrejurări dificile s'a putut constata că pentru elice pot fi folosite şi lemnele de acaju, fag şi ulm.

Toate armele, pentru tot soiul de operaţiuni, au cerut cantităţi imense de material. Cum însă nu s'au putut importa, a trebuit să se taie din pădurile Franţei tot ceeace trebuia. Zeci de mii de lucrători organizaţi lucrau la doborîrea arborilor şi la fasonarea lor în piesele necesare.

A trebuit să se organizeze un serviciu forestier care să se ocupe cu toate aceste operaţiuni de exploatare. Acest serviciu s'a creiat pe lângă armată, care avea grijă să coordoneze toate lucrările necesare, şi de aşa natură ca toate unităţile să aibă material, să nu se facă risipă dar să nu se micşoreze densitatea pădurilor aşa ca să fie posibilă camuflarea trupelor şi a poziţiilor.

Acestor servicii forestiere li s'au afectat trupe speciae de săpători forestieri, dotate cu utilajul şi mijloacele de transport necesare.

Arată apoi cum era organizat acest serviciu forestier de pe lângă armată.

Războiul din 1914—18 a cerut pădurilor Franţei un tribut de 45.000 ha., păduri care, timp de 60 ani de acum încolo nu vor mai produce lemn de lucru.

In expunerea d-sale, d-l Drâmbă s'a folosit de o serie de citaţiuni din lucrările d-lor Vaillant, profesor la Şcoala naţională de ape şi păduri de la Nancy, Verneaux şi A. Guyot, silvicultori.

D-l Drâmbă şi-a însoţit expunerea cu o serie de proecţiuni foarte sugestive.

Conferinţa a avut loc în sala mare a Cercului militar, fiind frecventată

de o foarte numeroasă asistență, militarii din garnizoană găsindu-se prezenți într'un număr impunător.

Expunerea d-lui Drâmbă a fost precedată de un cuvânt introductiv al d-lui Colonel Potopeanu, care, prezentând pe conferențiar, a ținut să reliefeze importanța problemei care urma să fie expusă.

La sfârșit, d-l General Todicescu, comandantul corpului de vânători de munte, a relevat și d-sa importanța pădurilor în apărarea națională,

*

In afară de aceste trei conferințe, mai remarcăm alte trei, ținute în cadrul „Cercului de studii forestiere".

D-l **Pache Protopopescu,** geolog și însărcinat de cursuri la Școala politehnică din București, la Conferința de soluri, a ținut, la 27 Martie a. c., o foarte interesantă și documentată conferință despre „Câmpia română și solurile ei".

D-l Ing. **Eugen Zehan,** șeful ocolului de regim silvic dela Săcele-Brașov, a făcut, la 3 Aprilie a. c., „Istoricul composesoratelor forestiere din Ardeal", problemă puțin cunoscută de cei care nu au activat ca silvicultori în Transilvania, arătând că pădurile composesorale se vor destrăma, dacă se va continua cu actuala stare de lucruri.

D-l **Ing. Popescu-Coculescu,** a vorbit, la 10 Aprilie a. c., despre „Actualele crize economice, financiare și sociale", dând și oarecari sugestii de îndreptare.

Fiecăreia din aceste trei conferințe, se vor consacra, așa cum este uzul, cronici speciale.

Cu conferința d-lui Coculescu s'a încheiat ciclul organizat anul acesta, de „Cercul de studii forestiere" al Soc. „Progresul silvic".

Constatăm cu o deosebită satisfacție că aceste conferințe ale noastre sunt din an în an mai frecventate; iar participarea colegilor din provincie — fie ca conferențiari, fie ca auditori — este un fapt care ne bucură în deosebi, noi apreciind sacrificiile pe care le fac de a se deplasa, în acest scop, până la București.

*

Trecem acum în alt domeniu: acela al scrisului.

In primul rând, remarcăm numărul special (Nr. 53/935) scos de revista „Satul" închinat „Pomilor și Pădurii". Dintr'un total de 32 articole, scrise cu această ocazie, 6 se datoresc inginerilor silvici și anume: M. Drăcea, I. Simionescu, M. Rădulescu, Tr. Ionescu-Heroiu, V. Precup și Cezar Cristea, Gr. Vasilescu.

Nu vom arăta ceeace a scris fiecare. Ne permitem să îndemnăm, pe cei ce se interesează, să cumpere revista, fiind foarte interesantă. Din citirea acestui număr festiv noi desprindem însă o oarecare dispută între „arbori" și „pomi". Deaceea, poate, directorul revistei va fi închinat acest număr „Pomilor și Pădurii".

In scrisul cotidian, remarcăm articolele publicate în ziarul „Excelsior", de la 6.IV, de d-nii I. G. Dumitrescu și V. Dinu. Primul tratează despre „Exportul lemnului românesc în Franța" articol scris în limba franceză; iar al doilea,

despre „Lemnul românesc în comerțul exterior al României". Tot în „Excelsior" d-l Nedici publică un articol din domeniul vânătoarei.

Insă nota dominantă a articolelor de gazetă, din cursul lunei expirate, este cea polemică, bătălia dându-se în jurul problemelor vânătorești.

La articolul scris de subsemnatul, în ziarul „Universul", menționat deja în cronica acestei reviste din luna trecută, răspunde d-l Manole Stroici, inspector onorific de vânătoare, printr'un articol publicat în ziarul „Dimineața" de la 26 Martie a. c. Acest articol este un monument de lipsă de cunoștințe în materie, constituind cea mai strălucită probă a celor susținute de noi în articolul amintit. Pentru cei ce nu au avut posibilitatea să citească articolul d-lui Stroici, ținem să-i informăm că într'altele d-l Stroici acuză de branconaj atât personalul silvic inferior, cât și pe cel superior.

Tot în „Dimineața", în numărul de la 11 Aprilie, d-l T. Crivăț atacă un alt sector vânătoresc. Ținta articolului este regulamentul privitor la reglementarea vânătorii pentru streini.

Autorul tratează însă altă latură decât aceea pe care am remarcat-o noi în „Viața forestieră" din anul trecut. D-l Crivăț arată că regulamentul cuprinde dispoziținni arbitrare și neconstituționale.

Acesta și-a primit imediat răspunsul. D-l Nicolae Roșu, redactor al „Curentului", în numărul de la 12 Aprilie al ziarului pomenit, sub titlul „Cronica vânătorească", încearcă, fără să isbutească, printr'o lovitură piezișă, să justifice măsura luată de serviciul vânătoarei. Răspunsul dovedește însă că d-l Roșu nu vorbește în cunoscător.

Suntem siguri că lucrurile nu se vor opri aci și că vor continua.

Nu putem însă încheia aceste rânduri, fără a aduce la cunoștință un fapt cu adevărat extraordinar. La 8 Aprilie a avut loc la Urlați, în cuprinsul ocolului silvic Verbila, „o vânătoare ministerială", la care au luat parte d-nii: Șeba, ministrul Cehoslovaciei la București, I. Inculeț, ministrul de interne, dr. E. Costinescu, ministrul sănătății și multe alte notabilități. Senzaționalul acestei vânători îl constitue prezența acolo a unui silvicultor, precum și faptul că această vânătoare „a fost organizată și condusă admirabil" de acel silvicultor, d-l Marcu, șeful ocolului silvic respectiv; așa cel puțin scriu ziarele. Citind relatările acestor ziare, noi am fost deocamdată surprinși de îndrăsneala, pe care a avut-o un silvicultor de a se amesteca într'un domeniu, care-i este interzis. Dar ne-am explicat-o imediat. Lipsea din asistență cineva din cei care au exclusivitate în materie de vânătoare la noi. Deaceea a putut să se găsească acolo un silvicultor și mai ales deaceea a putut să îndrăsnească să organizeze acea vânătoare. Dacă ar fi fost, l-ar fi mâncat de viu.

At. Haralamb

ARBORII MAI DES LOVIȚI DE TRĂZNET

Există credința că în genere, stejarul și copacii cei mai înalți, izolați sunt aceia ce atrag asupra lor trăsnetele.

Așa crede poporul nostru și unele neamuri germanice.

Iată însă că Institul botanic din Londra verifică faptul; după observaţii de 3 ani, Dr. S. T. Dark ajunge la concluzii nu fără de interes.

Sunt 2 categorii de arbori: a) unii loviţi foarte des, b) alţii rar, sau chiar de loc.

In Anglia cel mai des lovit de trăsnet este stejarul, apoi ulmul, pinul, plopul şi salcia. Nu s'a găsit trăsnit nici un fag, mesteacăn, castan ş. a.

Firește, depinde şi de climă, curenţi, compoziţia masivelor şi alţi factori. Noi am crede interesant a se observa şi la noi.

C. Cristea

CONGRESUL INTERNAŢIONAL DE SILVICULTURĂ ŞI CARBON-CARBURANT DELA BRUXELLES.

Numărul 3/935 al revistei „L'Energia Termica", Milano, ne informează că Soc. Centrală Forestieră din Belg'a organizează cu ocazîunea Expoziţiunei Universale şi Internaţionale din Bruxelles 1935, un Congres Internaţional de Silvicultură şi Carbon-Carburant care se va ţine la 26 şi 27 Iulie 1935 chiar în cuprinsul expoziţiunei, în timpul chenzinei internaţionale, când vor fi mai multe congrese relativ la ştiinţa agricolă şi agricultură.

Cadrul general al lucrărlor Congresului este împărţit în patru secţiuni:

I. Ecologie, Pedologie şi Climatologie forestieră, Silvicultură, Amenajament, Dendrometrie, Estimaţie, Exploatări, Technologie, Protecţie, Asociaţiuni de proprietari, Asigurări.

II. Dendrologie, Genetică, Patologie, Entomologie, Estetică, Rezerve naţionale, Statistică.

III. Vânzarea lemnelor în picioare. Cauzele depresiunei. Remedii. Contingentări. Tarife vamale şi feroviare. Impozite. Economia exploatărilor şi în general toate măsurile proprii a ajuta silvicultura. Asocierea proprietarilor pentru vinderea produselor. Măsurile prin cari se pot folosi lemnele indigene în locul furniturilor de lemne streine şi în locul materiilor ce înlocuesc lemnul.

Comerţul lemnului, Industriile forestiere, Legislaţie.

IV. Lemnul ca sursă de carburant naţional. Studiul disponibilităţilor forestiere pentru utilizarea lemnului şi cărbunelui de lemn drept carburant naţional în legătură cu toţi ceilalţi carburanţi de înlocuire a benzinei de petrol: huilă, lignit, şisturi, uleiuri vegetale, resturi dela produsele silvicole, agricole şi horticole. Amenajarea pădurilor în vederea utilizării carbonului forestier. Aparate pentru prepararea lemnului. Carbonizarea în pădure. Distilarea lemnului. Recuperarea de subproduse. Distribuţia şi vânzarea Carbonului-Carburant.

Gazogene fixe şi mobile. Aplicaţiunea gazogenului mobil la automobilism. turism, transporturi în comun, exploatări forestiere şi agricole.

Măsuri de luat pentru a favoriza întrebuinţarea carburanţilor naţionali.

Documentare internaţională.

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAŢIUNII" SIBIIU

Comitetul organizator invită pe toţi acei ce se interesează de materiile cuprinse în programul de mai sus să participe la lucrările congresului şi îi roagă de a-şi trimite adeziunea lor Comitetului organizator la Bruxelles, rue du Méridien, 5.

Această invitaţie se adresează tuturor Societăţilor sau organizaţiunilor a căror activitate este în legătură cu materiile din program.

Rapoartele şi comunicăriile ce se prezintă Congresului trebuesc trimise Comitetului organizator pentru 10 Iunie 1935.

Pentru Comitetul organizator semnează ca secretar: Eug. Paschal şi ca preşedinte: Conte Goblet d'Alviella.

Inginer, N. Nedelcovici

R E C E N Z I I

Jäckle Karl, Dr., Diplom-Kaufmann: *Die Erfolgsrechnung in der Forstwirtschaft.* Eine Betriebswirtschaftliche Grundlegung, 168 pag. Edit. J. Neumann, Neudamm, 1934, Preţul 8 RM. (=cca 320 lei prin librăria „Cartea Românească").

Spiritul de amară socotire din întreprinderile comerciale şi industriale îşi face loc din ce în ce mai insistent şi în cea forestieră. Romantismul de până mai bine de curând al profesiunei noastre nu mai poate rezista vremurilor. Ce prozaic lucru! Să reduci totul numai la un joc de cifre. Şi cu toate acestea nu se poate altfel. Este poate singurul mijloc, de a pune la îndemâna acestei oropsite ramuri de producţiune, care este pădurăria, cea mai eficace armă a timpului nostru, în lupta sa de existenţă. Generaţiei tinere de silvicultori, de după război, îi revine o grea sarcină, sub acest raport. Ar părea curios lucru că ştiinţa forestieră germană, a unui popor ce iubeşte pădurea cu o pasiune atavică impresionantă, să manifeste cea mai viguroasă pornire de socotire bănească în exploatarea forestieră. Şi totuşi există o perfectă compatibilitate între aceste două lucruri. Astăzi, iubirea este mai mult chestiune de cap, decât de inimă. Noi, silvicultorii români, am avea mult de învăţat sub acest raport.

Ştiinţa şi practica forestieră germană cunosc de mai bine de 100 de ani, o disciplină contabilicească ajunsă la o înaltă treaptă de desvoltare. Rolul său a constat în a înregistra cu grije şi socoteală fenomenele de venituri şi cheltueli sub forma lor materială (lemne, etc.) şi bănească din exploataţiunea forestieră. In perioada următoare războiului, cu deosebire, lumea se arată nemulţumită de această formă simplă de contabilitate. Se cere cu insistenţă un alt instrument care să permită nu numai evidenţierea simplă a veniturilor şi cheltuelilor anuale, dar şi stadiul de schimbare al capitalurilor de producţiune, ale averii din exploataţiunea forestieră. Se cere, cu alte cuvinte, încheerea unui bilanţ în regulă, ca şi în întreprinderile comerciale şi industriale. Numai atunci ne vom putea da seama în mod neal de raportul veniturilor faţă de capitalurile angajate, de rezultatul producţiei forestiere. Dar în această materie, introducerea unei contabilităţi duble cu bilanţarea respectivă, este legată de dificultăţi incomparabil mai mari decât este cazul cu industria, comerţul sau chiar cu agricultura. Greutatea determinării anuale sau periodice a valorii capitalurilor de producţiune (sol şi arboret) numai noi silvicultorii suntem în stare a o aprecia suficient. Putem spune, că în stadiul actual de evoluţie al lucrurilor din silvicultura românească de pildă, aceasta este pur şi simplu insurmontabilă. Pentru aceste consideraţiuni concepţiile

*

şi soluţiile diferiţilor autori în materie sunt foarte diferite, în multe privinţe disparate.

Cartea ce ne preocupă în cele de faţă reprezintă unul dintre cele mai recente şi totdeodată destul de complete studii şi anume cel puţin în sens rezumativ asupra determinării rezultatului, efectului financiar din exploatarea forestieră. Ea a fost prezentată ca lucrare de doctorat de un specialist în chestiuni comerciale (Diplom-Kaufmann) la Facultatea de ştiinţe economice şi sociale a Universităţii Köln.

Dată fiind tinereţea acestei noi discipline, autorul îşi propune a se ocupa în primul rând de elementele de bază ale determinării efectului financiar şi cu deosebire întrucât acestea au un oarecare sens pentru gospodia forestieră.

In primul capitol al tratării chestiunii se face o simplă critică a formelor de aplicaţiune în materie de socoteli forestiere (forstliches Rechnungswesen), comparându-se totdeodată cu cele din disciplina întreprinderilor comerciale. Prin această materie a socotelilor (Rechnungswesen) se înţelege „totalitatea actelor de socotire cari se întâlnesc obişnuit într'un domeniu oarecare de exploataţiune:'. Cele forestiere sunt grupate în sens cronologic în trei grupe:

1) Socoteli cari au drept obiect trecutul (Contabilitatea).

2) Socoteli cari se raportă la prezent (Estimaţia forestieră).

3) Socoteli cari se referă la viitor (Statica forestieră).

In capitolul al doilea se discută obiectivele unei determinări a efectului exploatării în general şi obiectivele sale speciale în materie forestieră. Rezultatul absolut al unei întreprinderi, care în fapt se subînţelege drept o rentă a capitalurilor respective, este nespus de greu de determinat în practică. De aceea s'ar putea să renunţăm la căutarea cifrei rentii şi să ne mulţumim cu determinarea schimbărilor de rentă. Cu deosebire în exploatarea forestieră, ale cărei capitaluri de exploatare (valoarea solului, a rezervii lemnoase) sunt aproape imposibil de determinat cu precizia cerută de astfel de calcule, metoda determinării modificării rentei (Rentenveränderungsrechnung) apare ca singura indicată. Acest lucru presupune însă, păstrarea aceloraşi baze de contabilizare şi de calcul pe termene lungi. Un corolar al calculului rezultatului exploatării, îl constitue posibilitatea de comparaţie în spaţiu cu rezultatele altor exploataţiuni similare. De pildă, în cazul unei administraţiuni mari, cum ar fi aceia a pădurilor Statului, între ocoalele silvice. In acest caz se cere, bineînţeles, ca atât cheltuelile, cât şi veniturile să fie corect repartizate pe unităţile economice componente similare (ocoale silvice).

Cu privire la problemele materiale de exprimare în determinările rezultatelor exploatării forestiere, se face mai întâiu o discuţie generală de principii. Se defineşte cum trebue a se înţelege noţiunile: cheltueli, venituri, constanţa capitalului. Se trece apoi la un studiu critic şi comparat al diferitelor metode propuse între timp pentru exprimarea rezultatului exploatării forestiere. Mulţimea acestora îl obligă pe autor să le claseze sistematic în patru grupe, luând drept criteriu: modul de estimare al capitalului lemnos. Astfel avem:

1) Metode bazate pe valoarea de schimb, reprezentate în mod magistral prin Eberbach;

2) Metode bazate pe valoarea combinată de schimb şi de cost (Abetz, Godbersen, etc.).

3) Metode bazate pe valoarea combinată de aşteptare şi de schimb (Trebeljahr şi Reinhold).

4) Metode bazate pe valoarea pură de aşteptare (Oswald, Krieger).

Capitolul acesta constitue partea principală a lucrării, ocupând singur peste 120 de pagini. El este de altfel cel mai accesibil specialiştilor noştri.

In ultimele 9 pagini ale lucrării propriu zise se fac consideraţiuni comparate asupra problemelor principale ce se pun în chestiunea aceasta a determinării rezultatelor exploatării forestiere.

In treacăt vine vorba şi despre chestiunea celei mai potrivite forme de contabilitate în exploatarea forestieră: simplă sau dublă? Autorul îşi însuşeşte concluziile lui Abetz, o mare autoritate în materie, în sensul că acest lucru nu poate fi decis decât dela caz la caz.

Cartea de faţă este un exemplu tipic de minuţioasă şi onestă muncă ştiinţifică. Autorul, un nesilvicultor, ajunge, pentru pregătirea lucrării sale de doctorat, să stăpânească la perfecţiune cunoştinţele actuale în legătură cu economicul şi exploatarea forestieră (amenajament, estimaţie, statică forestieră, contabilitate forestieră). Evident că unui german îi stă la îndemână o literatură sistematizată şi completă ca nici una alta. Dar tot atât de adevărat este că în materie de ştiinţa exploatării forestiere, părerile diferiţilor autori sunt excepţional de disparate. Nu numai pentru un străin, dar chiar pentru un german, acest domeniu de cunoştinţe, reprezintă labirintul ştiinţelor silvice. Este deci uimitor lucru ca un nesilvicultor să vorbească cu competinţă tocmai într'un astfel de spinos domeniu. Chestiunea este cu atât mai interesantă, cu cât este privită cu ochiul specialistului în materie de exploataţiuni generale. Autorul este elevul şi se păstrează în cadrul şcolilor Profesorilor Schmalenbach şi Walb dela Universitatea Köln, autorităţi recunoscute în materie de exploataţiuni generale.

Pentru cel ce ar vrea să se dedice studiilor respective, cu aplicaţie la pădurărie şi se pare că, cadrul acestora îl depăşeşte pe cel al silvicultorilor, cartea de faţă poate fi luată ca punct de plecare.

Pentru silvicultorul român citirea sa nu va putea fi decât de folos. Puterea sa de înţelegere a lucrurilor forestiere nu va avea prin aceasta decât de câştigat. Credem totuşi, că puţini vor fi cei ce vor găsi interesul să o facă. In afară de aceşti puţini, cari ţin contactul cu chestiunile teoretice mai mult din consideraţiunii de mândrie profesională, marei majorităţi îi va fi inaccesibilă. Practica noastră forestieră stă mult prea jos, faţă de nivelul celei germane, din care a răsărit lucrarea în chestiune. O mulţime de factori externi condiţionează această stare de lucruri.

Ing. Ilie C. Demetrescu

V, Potârcă: *Valorificarea produselor.* Bucureşti, Edit. „Eminescu", 72 pag., Lei 10.

Este o broşură care trebue să reţină atenţiunea noastră a silvicultorilor atât pentru importanţa celor tratate, dar mai ales pentru faptul că autorul măsurilor preconizate în broşură este un membru marcant al unui destul de popular partid politic şi fost ministru al departamentului agriculturii şi domeniilor.

Broşura strânge la un loc o serie de articole deja publicate de autor în ziarul „Dreptatea", oficiosul partidului din care face parte.

D-sa împarte produsele agricole în 3 mari categorii şi anume:

a) Invariabile cantitativ şi calitativ: lemnele şi produsele animale;

b) Invariabile calitativ, variabile cantitativ: peştele şi vânatul;

c) Variabile calitativ şi cantitativ: cerealele, fructele şi vinurile.

Făcând această clasificare, autorul se întreabă cum se poate ca aceste probleme să fie aduse în discuţie în fiecare an „cu aceiaşi aparenţă de noutate, punând guvernele în situaţia să caute soluţii pripite, care produc întotdeauna pagube incalculabile producătorilor şi deci economiei naţionale".

Prin broşura amintită autorul îşi propune să aducă câteva „lămuriri" în această problemă a valorificării produselor şi în deosebi a celor agricole.

Pornind dela starea actuală a fiecărei categorii şi ţinând seama de locul pe care-l ocupă şi care ar trebui să-l ocupe, autorul preconizează diferite măsuri, grupate precum urmează:

a) Măsuri imediate;

b) Măsuri de lungă durată;

c) Măsuri potrivite cu starea actuală de lucruri;

d) Măsuri încadrate într'un complex, potrivit căruia este necesară o activare în mai multe direcţii, pentru a se putea atinge scopul urmărit.

Trecând la examinarea fiecărui produs în parte, D-sa se ocupă mai întâiu de l e m n e (produse invariabile cantitativ).

Datorită amenajamentelor, cu oarecare aproximaţie, se poate cunoaşte mai dinnainte cantitatea. Ca pentru toate produsele de care se ocupă, cunoaşterea debuşeurilor şi a concurenţei este de mare importanţă. Organele necesare pentru deplasare, colectare, expedierea la locul de consumaţie şi repartizarea între consumatori sunt în funcţie de natura producătorului. Dacă producătorul este Statul, se preconizează o instituţie dotată cu suficientă elasticitate, ai cărei agenţi vor trebui să conlucreze cu agenţii comerciali.

D-sa socoteşte însă că nu se poate trece deocamdată la o astfel de organizare, din lipsă de personal pregătit din punct de vedere comercial şi din lipsă de fonduri. Pentru situaţia de azi, care cere o valorificare grabnică, producerea materialului brut, de bună calitate şi desfacerea lui la locul de producere, o socoteşte drept o operaţie uşoară, ieftină şi remuneratorie. In acest caz, celelalte operaţiuni: transportul şi desfacerea la locul consumaţiei, urmează să se facă de specialişti în comerţul de lemn. Nu exclude însă plasarea directă atunci când s'ar prezenta „partide importante".

Pentru ca valorificarea materialului lemnos să se facă cu maximum de randament, autorul preconizează ca produsele să ajungă, în consumaţie, industrializate. Aceasta este o chestiune care cere timp; iar pentru îndeplinirea ei se impune un complex de măsuri complimentare: capital, specialişti. Din cauza crizei, D-sa nu vede când s'ar putea realiza aceste deziderate. Totuşi, presupunând că actuala criză nu poate merge la infinit, propune o serie de măsuri premergătoare: inventarierea şi clasarea materialelor ce urmează a fi exploatate, amenajarea drumurilor de exploatare, crearea de legături rapide şi uşor accesibile — toate, cu scopul de a readuce încrederea iniţiativei şi capitalului particular.

Dintre chestiunile îndepărtate preconizează punerea în valoare a terenurilor degradate d a r ş i d e f r i ş a r e a p ă d u r i l o r î n v e d e r e a c r e e r i i p ă ş u n i l o r c o m u n a l e, pentru care cere o examinare cât mai atentă.

A n i m a l e l e. Trecând la produsele animale, şi cercetând datele statistice, arată că bovinele, ovinele şi porcinele sunt în descreştete. Dacă ţara noastră vrea să exporte animale, atunci trebue să se ia măsuri pentruca să se mărească numărul vitelor. Pentru aceasta propune, între altele, amenajarea şi ameliorarea islazurilor.

P e ş t e l e. In ce priveşte problema

piscicolă, arată că la noi se prezintă sub condiţii deosebite decât în alte ţări. Având o mare suprafaţă de apă piscicolă (mare, fluvii, bălţi) ţara noastră nu are nevoie să lucreze artificial. N'avem însă venituri în proporţie cu suprafaţa apelor. Pentru a obţine maximum de randament se cere o bună organizare, cu posibilităţi de păstrare, transport şi valorificare internă şi externă.

Vânatul. Din datele pe care le dă asupra acestei chestiuni şi din preconizarea diferitelor măsuri, se trădează numai decât izvorul de informaţiuni. Aşa că nu trebue să ne mirăm când se propune organizarea Serviciului Vânătoarei, potrivit „cu rezultatele către care tindem şi cu importanţa pe care o merită", (vreo direcţie ??); precum şi protejarea vânatului cu ajutorul organelor de Stat.

Atingând chestiunea pescuitului în apele de munte şi arătând că aceasta se face acum „în mod sălbatec", crede că acesta trebue să fie trecut asupra Serviciului Vânătoarei.

Ca măsuri de lungă durată propune: colonizări de fazani, mufloni, potârnichi, reîmprospătarea sângelui la iepuri, desăvârşirea staţiunii ornitologice de pe lângă ad-ţia vânătorilor regale şi propaganda.

La sfârşit, dă schema viitoarei organizări a acestui serviciu. Până atunci însă cere să se menţie actuala organizare.

D-sa se ocupă apoi pe larg de chestiunea cerealelor, şi de aceea a vinurilor şi fructelor.

Un capitol separat este consacrat islazurilor. Asupra acestui punct ţinem să atragem în deosebi atenţiunea tuturor celor ce se interesează de păduri şi de soarta lor.

După ce arată că de rezolvarea acestei probleme este legată în bună măsură producţia agricolă şi produsele animale — cerând a organiza izlarurile pe baze ştiinţifice, D-sa arată că această problemă „trebue examinată şi în raport cu problema pădurilor şi cu problema peştelui".

In ce priveşte pădurile, autorul arată că „se cuvine să examinăm în ce mă„sură se impune defrişarea pă„durilor sau dacă nu ar fi mai a„vantajos, din punct de vedere general, „ca, cel puţin în regiunile de câmpie, „să mărim suprafeţele acoperite cu pă„duri".

Pentru a putea răspunde, D-sa porneşte dela cercetarea suprafeţelor actuale de islaz, cari însumează, pe ţară, 2.511.551 ha. Această întindere, dacă s'ar raporta la numărul total de vite, nu ne dă imaginea reală a problemei, pentru următoarele motive:

a) Păşunile şi animalele nu sunt repartizate în mod sistematic pe tot cuprinsul ţării;

b) Problema trebue soluţionată având în vedere scopul urmărit în viitor, nu în prezent.

c) Problema se prezintă diferit, după cum este vorba de păşunile dela şes, baltă şi munte.

Unele regiuni au păşuni suficiente sau prea multe (în acest de al doilea caz există un deficit de vite); altele au mai multe vite decât păşune, deci deficit de păşune. D-sa preconizează o cercetare pe localităţi, căutându-se a se vedea starea actuală şi posibilităţile de viitor, examinând dacă păşunile sunt în stare să hrănească mai multe vite sau dacă este cazul să se mărească suprafaţa de islaz.

Socoteşte că această operă e de lungă durată. Până la realizarea ei, recomandă curăţirea islazurilor de burueni, pregătirea terenurilor pentru plante furajere şi chiar cultivarea lor cu aceste plante.

Reţinându-şi atenţiunea asupra proble-

mei defrişărilor de păduri, autorul arată că, atât prin legea agrară, cât şi prin legi posterioare, s'a admis exproprierea lor cu scopul de a se constitui păşuni. Din această cauză „un conflict permanent există între solicitatori şi consiliul technic al pădurilor". Unii cer, iar alţii nu vor să dea, pentrucă din defrişare rezultă multe pagube.

După autor dreptatea este la mijloc.

Ţinând seamă de acest „adevăr", D-sa preconizează 2 măsuri:

1. „Acolo unde necesitatea de păşune este actuală, crearea de islazuri să primeze".

2. „Insă, alegerea terenurilor să fie „făcută în aşa fel ca să ajungem la sco„pul dorit, nu numai pentru câţiva ani, „ci pentru totdeauna".

Şi D-sa adaugă: „Este o problemă „care trebue examinată la faţa locului, „cu toată bunăvoinţa din ambele părţi, „iar odată acordul făcut, rezultatul, la „care s'a ajuns, să se pună în executare „imediat şi fără şirul nesfârşit de şicane, pe care şi „le fac azi unii celorlalţi".

Dar, pentrucă până acum n'a fost vorba decât de a se sacrifica noui păduri, autorul vine şi cu o linguriţă de dulceaţă, cerând ca la şes să se facă împăduriri, căci acolo „masivele păduroase au „mult de suferit, căci dacă se continuă „cu ritmul de azi, vom ajunge ca lemnul "de stejar să devină foarte rar, iar cli„matul şi mai schimbăcios".

Autorul rezervă un capitol aparte „Invoielilor agricole" arătând că încet, încet, legea respectivă care căzuse în desuetudine, se cere din nou a fi pusă în aplicare.

Problema producţiei fiind condiţionată în mare măsură de aceea a valorificării, autorul se ocupă şi de chestiunea ataşaţilor comerciali, de priceperea şi străduinţa cărora depinde în bună parte găsirea şi menţinerea debuşeelor.

Incheem aceste rânduri cu ceea ce am început. Ad-ţia şi organele silvice să ia aminte la cele cuprinse în broşură. Ele nu sunt de natură a ne linişti. Prin măsurile cari se preconizează în ce priveşte crearea de noui islazuri, se menţine la infinit o stare de provizorat care până acum a fost funestă pădurilor.

At. Haralamb.

REVISTA REVISTELOR

ALLGEMEINE FORST-UND JAGD-ZEITUNG.
1935, Nr. 1.

Prof. Dr. Vanselow.

Die neuen Preussischen Verfügungen im waldbaulicher Betrachtung.

Nouile dispoziţiuni prusiene în materie de cultura pădurilor.

Autorul analizează şi discută o serie de dispoziţiuni generale, în materie de silvicultură date de către actuala conducere a administraţiei silvice prusiene începând din anul 1933.

Prof. G. Baader.

Die Kontrollmethode, eine Gegenwartsfrage.

Metoda controlului, o chestiune de actualitate.

Năzuinţa administraţiei silvice prusiene de a reglementa exploatarea pădurilor după capacitatea lor de producţie a pus din nou în discuţie adoptarea metodei controlului. In studiul de faţă autorul face istoricul acestei metode, expune procedeul de aplicare şi arată dificultăţile pe cari le poate prezenta.

Prof. Dr. G. Reinhold.

Die Forstpolitik in der Gegenwart.

Politica forestieră în prezent.

Recenzii.

Prof. Dr. R. Schult. Das Forstzivilrecht im Deutschen Reich — de mai mulţi autori — Ed. I. Neumann-Neudamm.

Prof. G. Reinhold. Der zwischenstaatliche Holzverkehr in Europa 1925 bis 1932. Von Dr. Iosef Köstler. Ed. M. şi H. Schaper, Hannover 1934. Preţul 9 RM.

Trendelenburg.

Identification of the Commercial timbers of the United States (Determinarea lemnelor comerciale ale Statelor Unite). De H. P. Brown şi A. J. Panshin. MC Graw-Hill Book Company, Inc. New-York and London, 1934.

Vanselow. Taschenkalender für den Forstwirt für das Jahr 1935. Redact. de Dr. Friedrich Hempel. Wien. Ed. Perles. 2,60 RM.

«*Waldheil*». Calendar p. silvicutorii şi vânătorii germani, 1935. Ed. I. Neumann. Neudamm.

«Deutsche Jagd» (Calendar cu foi zilnice). Ed. I. Neumann. Neudamm.

Naturschutzkalender 1935. Ed. Neumann, Neudamm. Preţul 2,50 RM.

Der Kosmos-Kalender 1935 (Franky'sche Verlagshandlung Stuttgart. Preţul 2,40 RM.).

1935, Nr. 2.

Prof. Dr. C. Wagner.

Vom technischen Betrieb der Forstwirtschaft.

Despre mijloacele tehnice ale gospodăriei forestiere.

Autorul explică şi subliniază câteva idei fundamentale din cartea sa apărută de curând asupra amenajamentului.

F. Graner.

Der Altdorfer Wald in Oberschwaben.

Pădurea Altdorf din Şvabia de Sus.

Istoricul unei păduri.

H. Finkbeiner şi *Dr. Pfnorr.*

Holz als Motorentreibstoff.

Lemnul ca material combustibil pentru motoare.

Studiul cuprinde două părţi, scrise de câte unul din cei doi autori. Prima parte tratează despre latura technică a chestiunii, iar a doua despre importanţa transformării lemnului în gaz combustibil pentru economie în genere şi pentru economia forestieră.

Recenzii.

Vanselow. Die Durchforstung als Auslese- und Veredelungsbetrieb höchster Wertleistung. De Dr. W. Schädelin, 96 p. Ed. Paul Haupt, Bern-Leipzig 1934. 3,40 RM.

— Communicationes Instituti Forestalis Fenniae. 19. Helsinski 1934.

— Grundsätze und Regeln für den zwäckmässigen Betrieb der Forsten. De C. D. F. Reventlow. Levin und Munlesgard, Kopenhaga; Paul Parey, Berlin, 1934.

— Von der Wildpflanze zur Kulturpflanze. De Dr. H. Kuckuck. 68 p., 19 fig. Edit. Alfred Metzner Berlin. 2,80 RM.

Hausrath.

Mitteilungen der Schweizerische Anstalt für das forstliche Versuchswesen. Vol. 28, caietul 2. Zürich 1934, Beer & Co. 10 fr.

G. T. T.

L'ALPE.

Nr. 1/1935.

Alessandro Martelli profesor de geologie la Universitatea din Roma şi membru al Institutului agrar şi forestier din Florenza. Necrolog (2 pag.), Lista publicaţiilor.

A. Merendi.

Il Duce visita la „Selva del Circeo" (6 pag., 7 fig.).

Ducele vizitează pădurea din Circeo (Litoria).

Cronica vizitei Ducelui şi descrierea interesantelor lucrări de ameliorare făcute de miliţia forestieră în pădurea Circeo.

Amerigo Hofmann.

Il bosco di S. Marco di Montona. Storia di una foresta e del suo assestamento. (10 pag., 6 fig.).

Pădurea dela S. Marco din Montana. Istoricul uneipăduri şi îngrijirii sale.

Descrierea pădurii, istoricul, modul în care s'a îngrijit timp de opt secole, măsuri pentru viitor.

A. Merendi.

La inaugurazione dei nuovi locali della R. Stazione Sperimentale di silvicoltura (5 pag., 5 fig.).

Inaugurarea noilor locale

ale Staţiunii Regale de Experimentaţie Forestieră.

Cronica inaugurării, istoricul staţiunii, realizările, organizarea şi program pentru viitor.

Ing. Amedeo Verger şi ing. Leonardo Vignoli.

Per la determinazione rigorosa e celere del prezzo di macchiatico (9 pag., 1 fig.).

Pentru determinarea riguroasă şi rapidă a preţului arborilor în picioare.

Foarte interesant articol. Se dau formule, table de calcul şi exemple pentru determinarea preţului arborilor în picioare din parchetele ce vin în rând de exploatare.

La „Insemnări şi note practice".

Diguri din pământ bătut, în Offida. (2 pag., 2 fig.).

Modul de construcţie, întrebuinţări şi rezultate.

Efectele devastării pădurilor: Arezzo invadat de ape. (2 pag., 3 fig.).

Descrierea prăpădului făcut de inundaţii. Examinarea cauzelor. Populaţia cere împădurirea imediată a bazinelor din Alpi din cari se formează astfel de viituri şi corecţiunea torenţilor.

Recenzii:

Oliva Alberto: *Grâul în munţii italieni.*

Casimo Ridolfi: *Memorii asupra ameliorării colinelor.*

Poskin A.: *Stejarul pedunculat şi gorunul. Cultura lor în Belgia.*

Lucrările şi dările de seamă ale Institutului de Cercetări al pădurilor domeniale din Polonia.

N. G. G.

JOURNAL OF FORESTRY

Ianuarie, 1935.

Editorial.

H. H. Chapman şi Franklin Reed. Public cooperation under article X.

Cooperaţia publică sub imperiul articolului X.

Se susţine aplicarea art. X din Codul lemnului (Lumber Code) la proprietatea particulară forestieră, pentrucă şi interesul public şi cel privat cer aceasta.

American timberland owners study german private forest practice.

Proprietarii americani de păduri studiază practica forestieră particulară germană.

Un grup de Americani, oameni de afaceri din industria lemnului şi experţi forestieri, au vizitat mai multe păduri din Germania şi Cehoslovacia, în August 1934, conduşi fiind de Prof. Dr. F. Heske dela Tharandt şi asistentul său Dr. R. Trendelenburg.

In următoarele 5 articole se prezintă — în rezumat —, în formă de symposion, impresiile şi concluziile unora din participanţii la această călătorie de studii.

Ward Shepard.

The purpose of the European Forestry tour.

Scopul excursiei (de studii) forestiere în Europa.

Să facă o transfuzie de idei noui în practica forestieră americană, astfel încât pădurile să ajungă a fi ceeace sunt şi în Europa centrală: o podoabă a ţării şi o sursă de venituri constante pentru folosul tuturor generaţiilor.

Wilson Compton.

German forestry a teacher to America.

Silvicultura germană, profesoară pentru America.

Practica forestieră luminată, exercitată timp îndelungat în pădurile din Germania (şi Europa Centrală, în genere), şi rezultatele ei minunate sunt de cel mai viu interes pentru silvicultorii americani.

Cedric H. Guise.

Central European experience in the management of privately owned forests.

Experienţa din Europa Centrală în materie de amenajarea pădurilor particulare.

Din cele văzute la pădurile particulare amenajate (în special proprietăţile von Keudel şi von Schäffgotsch) se deduce atitudinea proprietarului forestier din Europa Centrală faţă de pădure, care e considerată ca o sursă sigură de venituri rezonabile indiferent de fluctuaţiile valutare.

Neapărat, pentru America, mult din technica amenajamentului trebue prelucrat pentru a fi ceva adaptat condiţiilor staţionale de acolo, dar cunoştinţa şi o înţelegere a foarte îndelungatei experienţe europene sunt de mare preţ pentru rezolvirea problemelor similare.

L. K. Pomeroy.

Applications of german forestry to conditions in the South.

Aplicaţiunile silviculturii germane la condiţiile din partea de Sud a Statelor-Unite.

In Germania, secole de experienţă, de studii intensive şi cercetări au dat metode de lucru foarte buue. O judicioasă utilizare a terenurilor (agricole, foreştiere, livezi, păşuni) şi o concepţie superioară a folosinţii pădurilor (pădurea este proprietatea generaţiilor viitoare; generaţia actuală are rol de custode şi uzufructuar), au înlesnit o amenajare raţională a pădurilor, pentruca tocmai prin folosire să se permanentizeze.

In opoziţie cu această stare de lucruri din Germania şi Europa Centrală, se prezintă starea din America (St. Unite), unde libertatea înseamnă utilizarea pădurii după bunul plac al proprietarului, care are voe chiar să o distrugă.

Deaceea, se recomandă să se însuşească punctul de vedere european (pădurile trebuesc protejate şi conservate pentru generaţiile viitoare), mai ales în Sud, unde asemenea idei s'ar putea aplica mai cu succes.

George F. Cornwall.

Impressions and lessons of the Oberlaender tour.

Impresiuni şi învăţăminte din excursia (organizată de Instituţia) Oberlaender.

Incă o pledoarie pentru principiul continuităţii, în care se arată că o aplicare a raportului susţinut la pădurile americane ar fi posibilă printr'un efort din partea Statului şi o înţelegere a proprietarului particular. Dar, desigur, nu se poate transplanta dintr'odată practica forestieră din Europa Centrală în America, ci trebue adaptată condţiilor din Statele Unite. In orice caz, experienţa germană oferă două concluzii: 1. Şi pădurea particulară amenajată rentează; 2. la problemele de silvicultură nu trebue să răspundă numai pădurile statului.

Dr. Franz Heske.

Forest estate data.

Date asupra proprietăţii forestiere.

Profesorul (de silvicultură (?)) dela Tharandt (Saxonia), fost conducătorul excursiei silvicultorilor americani, dă o seamă de amănunte despre proprietăţile forestiere Hohenlohe-Langenburg, (Cehoslovacia), Arnim (Silezia), Vitinphoff-Riesch.

C. E. Rachford.

National forest regulation G-20 A.

Regulamentul silvic naţional G-20 A.

In Martie 1934, Ministerul de Agricultură a aprobat şi ordonat aplicarea unui nou regulament silvic naţional, cunoscut sub prescurtarea aceasta : G-20 A. Acest regulament marchează începutul unei noui politici (federale) faţă de vânatul din păduri. Până acum, peştele şi vânatul erau sub protecţia Serviciului Silvic, dar folosirea numai potrivit legilor şi regulamentelor fiecărui stat în parte. In această concepţie, funcţiunile inginerului (ofiţerului) silvic naţional erau limitate, trebuia să coopereze cu funcţionarii Serviciului de vânătoare ai Statului, pentru împlinirea datoriilor lui.

Cu vremea însă, şi-a făcut loc şi a câştigat teren ideea că vânatul este parte integrantă din avuţia forestieră naţională, aşa precum sunt lemnul, păşunile, etc.; iar, neputinţa statelor de a-şi valorifica drepturile pe suprafeţe întinse a condus la cristalizarea acestei idei, în regulamentul despre care e vorba.

In acest articol se susţine punctul de vedere de mai sus.

Seth Gordon.

Is it wise? Will it stick?

E bine? Va rezista?

Fost mai mulţi ani Administrator al Serviciului de vânătoare, actualmente Prezidentul Societăţii Americane de vânătoare, autorul discută în cunoscător regulamentul G-20 A, exprimându-şi îndoiala în privinţa eficacităţii, aplicării, integrale a lui, pe tot teritoriul Statelor Unite, care au condiţii aşa de variate.

Elliot S. Barker.

A game official's view of regulation G-20 A.

Părerea unui funcţionar al Serviciului de vânătoare, asupra regulamentului G-20 A.

In ultimul timp, multe state din U. S. A. şi-au ameliorat serviciul de vânătoare, încât acum se poate vorbi de o eficacitate a lui. Iar dacă totuşi mai e ceva de îndreptat, cel mai bun lucru ar fi să se îmbunătăţească acesta, iar nu să se treacă la Regulamentul G-20 A.

Prin urmare, autorul acestui articol e în contra trecerii serviciului de vânătoare la Serviciul forestier.

R. V. Reynolds.

How much timber has America cut?

Cât lemn a tăiat America?

Se descrie o încercare de a măsura cantitatea de lemn tăiată în Statele-Unite, între 1630—1930. Sunt date şi rezultatele obţinute : cifre, tablouri, curbe sugestive.

Royal S. Kellog.

How much timber has America de out?

Cât lemn a tăiat America? Comentarii.

Autorul comentează cifrele date de Reynolds în articolul de mai sus, precum şi metoda întrebuinţată pentru a le prezenta. Găseşte lucrarea bună.

D. M. Matthews.

Comments.

Comentarii.

Profesor de Amenajament (la School of Forestry and Conservation), autorul arată concluziile care se pot trage, din datele prezentate de Reynolds, privitoare la bogăţia în lemn a Statelor-Unite precum şi a felului în care s'a folosit până acum.

James A. Hazard.

Possible public forest acquisition program for Tennessee.

Programul posibil de dobândirea pădurii publice pentru Tennessee.

Se schiţează un program de acţiune pentru achiziţionarea pădurilor publice de către Serviciul Federal, în Tennessee.

Robert Moore.

Effective extension procedure for the conservative cutting of pulpwood on small woodland areas.

Procedura efectivă de propagandă pentru tăierile raţionale ale lemnului de celuloză, pe suprafeţe mici de pădure.

E vorba tot despre o propagandă a principiilor silviculturii, pentru o oplicare a lor de către exploatatori de păduri şi fermieri, indicându-se o metodă de lucru.

J. W. Kimmey.

Susceptibility of principal Ribes of Southern Oregon to white-pine blister rust.

Susceptibilitatea principalelor specii de Ribes din sudul Oregonului, pentru ciuperca Cronartium ribicola Fischer.

Un studiu botanic. Concluzia: speciile de Ribes sunt gazde intermediare ale ciupercii în chestiune. Deci pentru a avea păduri de Pinus lambertiana Douglas (Sugar pine) în Sudul Oregonului, speciile de Ribes trebuesc distruse.

Se dă şi literatura consultată.

Ellery Foster.

Stand-basal area curves in American yield tables.

Curbele suprafeţei teriere în tablele de producţie americane.

Un studiu de dendrometrie.

Leo Isaac.

Life of Douglas fir seed in the forest floor.

Viaţa seminţei de Pseudotsuga taxifolia (La-Marck) Britton în pătura moartă a solului.

Cât timp rămâne viabilă sămânţa de Pseudotsuga taxifolia în sol sau îngropată în litieră?

Răspunsul la această chestiune e de importanţă pentru regenerarea arboretelor din această specie.

L. G. Hornby.

Fuel type mapping in region one.

Ridicarea în plan a tipurilor (de păduri) incendiabile, în regiunea I.

Instrucţiuni pentru cei cari lucrează în această direcţiune. Motivul pentru care se fac asemenea hărţi cu locurile supuse mai mult pericolelor incendiului, este acela de a se şti, înainte de a se întâmpla un foc, care ar putea fi (pentru anume

condiţii date: vreme, staţiune, etc.) iuţeala şi vigoarea de atac a incendiului.

Aceste hărţi vor arăta deci: probabila proporţie de întindere a incendiului şi rezistenţa la control.

Charles A. Connaughton.

Growth in virgin Ponderosa pine stands in Central Idaho.

Creşterea în arboretele virgine de Pinus Ponderosa în centrul statului Idaho.

Se dă rezultatele unor cercetări începute din 1913.

In restul Numărului (pe Ianuarie), mici articole şi note despre: o metodă pentru determinarea spaţiului în răriturí, un premiu de 50 dollari pentru un termen forestier, noua politică forestieră din Germania, întrebuinţarea clorurei de calciu la combaterea incendiilor, etc.

T. B.

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.
No. 1. Ianuarie 1935.

Dr. Feher.

Les principales lois régissant la vie du sol forestier. (Conférence).

Legile principale cari conduc viaţa solului forestier.

Cu prilejul unei călătorii de studii în Franţa, profeorul Dr. Feher, Directorul Institutului botanic de la Şopron a ţinut o interesantă conferinţă la Şcoala de Ape şi Păduri de la Nancy.

Expunerea acestui mare specialist în microbiologia solului se referă la variaţiunile pe cari le suportă factorii vitali (elementele nutritive, factorii fizici şi fizico-chimici) sub influenţa variaţiunilor climatice, precum şi la rolul fiinţelor microscopice în sinteza şi mobilizarea elementelor nutritive pe care le utilizează planta.

Conferinţa, însoţită de numeroase şi concludente grafice cari ilustrează aceste legi, rezumă rezultatele lucrărilor executate timp de un deceniu în Institutul de la Şopron.

A. Barbey.

Contribution à la culture de Douglas.

Contribuţiune la cultura Duglasului.

Prin rapiditatea creşterii şi calităţile lemnului, Duglasul este cea mai importantă esenţă străină introdusă în Europa.

In materie de cultură a acestui preţios conifer, prin elocvente exemple şi interesante observaţiuni, autorul arată că o atenţie deosebită trebue să se dea originei seminţelor, selectării semincerilor şi realizării asociaţiilor cu alte esenţe.

In partea ultimă a articolului tratează despre inamicii vegetali cari îl periclitează în tinereţe.

Et. Hubault.

Chronique entomologique.

Cronica entomologică.

I. O expunere succintă asupra experienţelor americanilor Collins şi Baker cari — cu ajutorul sondagiilor din avion — şi-au propus să descopere până la ce înălţime şi distanţă pot fi antrenate de vânt larvele lui Lymantria dispar.

II. Semnalează ultimele descoperiri privitoare la infectarea ulmilor cu ciuperca Ceratostomella ulmi de către insecta Eccoptogaster.

A. Roy.

Pour servir à l'histoire forestière du Dauphiné.

Pentru a contribui la istoria forestieră a ţinutului Dauphiné.

Un studiu asupra istoriei forestiere a Dauphinéului.

Articolul are urmare. In acest număr se tratează Capitolul «Reformaţiunea generală de la 1724—1732».

Les livres.

D-l H. Perrin face o amănunţită recenzie a lucrării D-lui A. Poskin: Le chêne pedonculés et le chêne rouvre. Leur culture en Belgique.

No. 2. Februarie 1935.

A Roy.

La lutte contre la pollution des aux dans le département de la Loire.

Lupta contra otrăvirii apelor în departamentul Loire.

O expunere asupra metodelor întrebuinţate şi rezultatelor pozitive obţinute până în prezent în departamentul Loire în lupta contra otrăvirii apelor de către aşezămintele industriale din această regiune.

Această chestiune — atât de importantă pentru agricultură, exploatarea piscicolă, higiena publică şi estetica ţării este studiată în două capitole mari:

a) epuraţia individuală de uzinele izolate şi b) epuraţia colectivă.

Intr'o anexă autorul tratează despre analizele biologice a eşantioanelor de lichid otrăvit, cari singure ne dau certitudine asupra gradului de vătămare care îl prezintă — pentru peşte — apele reziduare.

J. Sornay.

La chasse en France et son avenir.

Vânătoarea şi viitorul său în Franţa.

Autorul distinge în Franţa — din punct de vedere al abundenţei vânatului — două mari regiuni: jumătatea de Nord cu vânat mult şi bine ocrotit pe terenurile particularilor şi jumătatea de Sud cu vânat împuţinat din cauza practicei abuzive a vânătoarei.

In ultimul timp s'a luat iniţiativa creierii unor societăţi comunale de vânătoare în vederea remedierii acestei stări de lucruri.

Autorul arată această nouă organizare şi anticipează asupra rezultatelor ei.

A. Joubert, P.-A. Burollet.

Note sus les cyprès Californiens.

Notă asupra Cupresusului Californian.

Autorii dau câteva menţiuni din suplimentul No. 8 al Indexului din Kew apărut în 1933 în legătură cu Cupressus Mariae Sennen şi C. pendula Griff.

E. Genet.

La pierre sèche armée.

Système Reboget.

Zidăria uscată armată.

Până în ultima vreme la lucrările de artă pentru corectarea torenţilor — în Franţa — se întrebuinţa foarte mult zidăria fără mortar. Pentru a se putea folosi şi pietrele de dimensiuni mici cari, în mod normal, nu pot intra în zidăria uscată, s'a experimentat un nou sistem de zidărie uscată armată cu bare de fier, sistem deosebit de acela al gabioanelor.

In articolul de faţă autorul descrie acest nou sistem cunoscut sub numele „sistem Reboget".

A. C., Fălciu

SILVA.

No. 9.

Dr. Querengässer, Crelingen.

Neue Feststellungen über den Anbau der Weymouth-Kiefer.

Constatări noui despre cultura pinului strob.

Un referat despre una din chestiunile desbătute cu ocazia congresului al 30-lea al uniunei forestiere germane.

Pare că cultura pinului strob a fost prilej de multe decepţiuni între rândurile silvicultorilor germani. Se ajunsese chiar la propuneri tinzând la eliminarea pe viitor din cultura forestieră a acestei specii. Aceasta mai ales din cauza periclitării ei de către Cronartium ribicola cu forma lui accidială Peridermium strobi Kleb. Discuţiunile însă cari au avut loc, au pus în evidenţă multe calităţi valoroase ale strobului ca: creşteri excepţionale, resistenţă contra vânturilor, a umbrei laterale, a zăpezii şi a gerului, ca factor de ameliorarea solului etc., calităţi cari fac din pinul strob un excelent element de amestec în păduri de răşinoase şi în cele de fag. In acest sens a fost adoptată o moţiune care recomandă pinul strob ca specie de amestec în cazurile arătate.

Dr. Hemmann in Baden-Baden.

Holzpflaster aus Brennholz.

Pavagiu de lemn din material clasat ca lemn de foc.

Se descrie un procedeu nou care este excesiv de simplu şi ale cărui faze succesive se desfăşoară chiar în pădure, fără a necesita cheltueli mari de instalare şi de transport. Urmează arătarea amănunţită a costului şi a condiţiunilor cari trebuesc îndeplinite pentru a avea rezultate bune.

Este foarte important a nivela cât se poate de exact şi a comprima cât de perfect patul pe care urmează a se aşeza rondelele de lemn.

No. 10—12.

Oberforstrat Zimmerle.

Ergebnisse der wiederholten Aufnahme einer Weymouths-Kiefern Versuchsfläche. Aus dem forstlichen Versuchswesen Württembergs.

Rezultatele inventarierii — repetate a unui loc de încercare cu pinul strob.

Este vorba de un loc de încercare care timp de 40 ani a fost observat şi periodic inventariat. Autorul, bazat pe numeroase tablouri statistice atrage atenţiunea asupra producţiunei valoroase a acestei specii şi îşi exprimă părerea de rău că aceasta experienţă va fi curând abandonată din cauza vârstei înaintate a elementelor ce intră în compunerea locului de încercare. De altfel insistă asupra valorii culturale tehnice şi peisajiste a strobului şi regretă că această specie este sortită a dispare din pădurile Germaniei.

No. 13.

V. Dietrich, München.

Statistische Grundlagen und Methoden einer forstwirtschaftlichen Holzmarktkunde.

Temeiuri şi metode statistice pentru studiul, din punctul de vedere al economiei forestiere, al pieţei lemnului.

O nouă continuare a articolului semnalat în R. P. No. 10 dn 1933 pag. 460. A se vedea şi R. P. No. 12 din 1934, pag. 928.

*

* *

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

No. 11 şi 12.

Heske, Prof. dr. Ing. Franz.

Necrolog la moartea lui Adolf Cieslar.

Prell, Prof. Dr.

Necrolog la moartea lui William Baer.

Jahn, Dr. R.

Forstliche Bodenkarte des Leinawaldes.

Harta solurilor forestiere a pădurii Leina (Türingen).

Autorul arată în harta solurilor forestiere a pădurii Leina (Türingen) un exemplu de cartare a solurilor forestiere după „forme de soluri" aşa cum prevăd instrucţiile de amenajare din Bavaria din anul 1910, nu după tipuri sau specii de soluri. Sub numele de forme de soluri se înţeleg acele suprafeţe ce prezintă aceleaşi proprietăţi relative la sol şi cari pot fi tratate, din punct de vedere forestier, la fel.

Se arată situaţia şi forma regiunii cartate, geologia, clima şi solurile. Se dă şi o hartă.

Tredelenburg, Dr. Reinhard.

Untersuchungen über das Raumgewicht der Nadelhölzer.

I. *Grundlagen und vergleichende Auswertung bisheriger Forschungen.*

Cercetări asupra greutăţii specifice a răşinoaselor.

I. Bazele şi rezultatele comparative ale cercetărilor făcute până în prezent.

Autorul crede că în greutatea lemnului se găseşte un bun indicator al tuturor proprietăţilor lemnului. Greutatea specifică este în strânsă legătură cu clima. Există pentru o specie oarecare un optimum al greutăţii care probabil nu coincide cu cel al energiei de creştere. Variaţia în greutate observată în urma influenţii unui factor climatic se observă atât între speciile genului cât şi între indivizii speciei.

Gr. E.

ZEITSCRIFT FÜR FORST.-U. JAGDWESEN.

No. 10. 1934.

Dr. Abetz.

Bedarfsdeckung und Rentabilität in der Forstwirtschaft des Dritten Reich.

Satisfacerea trebuinţelor şi rentabilitatea în economia forestieră a celui de al treilea Imperiu.

Pădurea germană furnizează una din cele mai importante materii prime lemnul. Felul şi intensitatea producţiunei forestiere rezultă din însemnătatea sa pentru economia naţională. Rentabilitatea presupune conducerea unei bune contabilităţi, nu atât financiară, cât a producţiunei materiei lemnoase. Cheltuielile şi veniturile, trebue să stea în directă dependenţă de rezerva de material lemnos aflat în picioare. Producţiunea lemnului de foc este de dorit că pădurea are azi un scop sanitar naţional, date fiind condiţiunile nesănătoase, în cari se lucrează în minele de cărbuni.

H. Müller-Olberg.

Beiträge zur Geschichte des Wildes und der Jagd in Ostpreussen.

Contribuţiuni la istoria

vânatului în Prusia orientală.

Se studiază în acest articol istoria vânatului cocoşului de munte, cocoşului de mesteacăn şi iepurelui. La urmă se dă statistica actuală a vânatului în această provincie.

No. 11. 1934.

H. Froning.

Beitrag zur Forstgeschichte Westpreussens.

Contribuţiunea la Istoria Silviculturei în Prusia de Vest.

Acest studiu cuprinde istoria silviculturei din actualul coridor polonez, teritoriul Danzig şi Prusia orientală şi se trec în revistă chestiuni referitoare la Administraţie, staţiune, vegetaţie, exploataţiune, etc.

Dr. Gaussen.

Untersuchungen an Buchenstandorten Nord- und Mitteldeutschlands.

Cercetări în staţiunile de fag din Nordul şi Centrul Germaniei.

Fagul în aceste provincii este un element floristic de mare importanţă însă cu un areal restrâns. S'a căutat să se stabilească o legătură între factorii staţionali şi producţiune, ceeace nu s'a reuşit. Acolo unde se află fag, ca arboret principal sau accesoriu s'a constatat o îmbunătăţire a solului faţă de arboretele de pin.

No. 12.

Prof. E. Gehrhardt.

Leistet der Plenterwald mehr Massenzuwachs als der gleichalterige Hochwald?

Produce mai mult codrul grădinărit decât codrul cu tăeri succesive?

Amebele modalităţi de tratament prezintă o serie de avantaje şi dezavantaje; în anumite cazuri aplicarea lor este impusă de factori imperativi, cari nu permit o alegere. Acolo însă unde această alegere este la dispoziţia noastră se pune problema de mai sus. Se studiază pe rând părerile diferiţilor autori şi se arată că adevărul este la mijloc; în genere însă se constată că codrul regulat este mai productiv.

H. Gross.

Rotbuche in Ostpreussen.

Fagul în Prusia orientală.

Fagul se află la limita nordică şi vestică a arealului său în Prusia orientală. Se dă o listă a localităţilor cu fag şi o hartă de distribuţie a arealului său.

Fructificaţia sa aci este foarte rară şi suferă de gerurile târzii. Se stabilesc asociaţiile fagului.

H. Froning.

Beiträge zur Forstgeschichte Westpreussens.

Se continuă studiul istoriei silviculturei arătându-se mersul producţiunei.

C. C. G.

*

NECROLOG

†

JULIU ALBRICH

Ing. Inspector Silvic.

La 6 Martie 1935 a decedat, după o boală grea, al 12-lea consilier silvic al oraşului Braşov, Iuliu Albrich.

Şirul consilierilor silvici l-a deschis Wentzel Friedrich la 28 August 1805. De atunci au trecut 130 de ani şi 12 consilieri silvici au fost neîntrerupt în fruntea pădurilor oraşului Braşov.

Câtă tradiţie, câtă cultură silvică şi câtă continuitate conştiincioasă se leagă de această activitate de 130 de ani!

Albrich a găsit şi a preluat o succesiune preţioasă, bine păzită.

S'a născut în Braşov la 24 Decemvrie 1876; a urmat liceul „Honterus" în anii 1887—1895, iar în anii 1895—1899 Academia de Silvicultură din Schemnitz.

După terminarea studiilor silvice a intrat, în anul 1899, în serviciul oraşului Braşov, mai întâi ca stagiar silvic provizoriu apoi definitiv.

In 1901 a părăsit Braşovul plecând la Bistriţa, unde a funcţionat până la anul 1906, ca şef al serviciului silvic.

După o activitate de 5 ani la Bistriţa, plecă mai departe, în Austria, unde a preluat, în calitate de inginer particular, Ocolul Silvic al domeniilor private Wittgenstein, Rehof şi Furth din Moravia, pe care l-a condus până în anul 1910.

Pe lângă Silvicultura intensivă şi mult desvoltată, a fost ocupat, în acest timp, şi cu exploatarea raţională a vânătoarei.

Patriei sale însă, — munţilor şi codrilor din Braşov — le-a rămas credincios. Când în anul 1910 a devenit vacant postul unui şef de Ocol Silvic al

oraşul Braşov, în Zârneşti, Albrich a fost întâiul care a solicitat acest post. După alegerea sa a revenit în Transilvania şi a preluat conducerea Ocolului Silvic orăşenesc din Zârneşti.

Aici, la poalele Pietrii Craiului, a desvoltat o activitate intensă şi şi-a câştigat în scurt timp nu numai dragostea sinceră, ci şi întreaga încredere a populaţiunii muntene, atât de greu accesibilă, de care s'a bucurat până la sfârşitul şederii sale în Zârneşti.

In 1925 — după ce ocolul silvic Zârneşti pierduse toate pădurile, prin punerea în aplicare a reformei agrare — Albrich s'a mutat la Braşov, în locul lui Gustav Hain, care a părăsit serviciul trecând la pensie.

Acolo activitatea sa cade în timpul de după reforma agrară, urmând să continue administrarea restului de proprietate a oraşului Braşov, în sensul tradiţiei de până acum şi conform împrejurărilor noui, schimbate.

In timpul scurt care i-a stat la dispoziţie (1929—1935) el s'a bucurat de simpatia sinceră a tuturor acelora, cari au venit în contact cu dânsul.

In acest timp era şi casierul Cercului Regional al A. G. I. R. Braşov.

Trebue să mai menţionez, că din anul 1925 a administrat domeniul silvic al Majestăţii Sale Regina Maria, de lângă castelul din Bran, spre cea mai mare satisfacţie a M. S., şi pentru aceasta a fost distins de mai multe ori prin atenţiuni onorifice.

La înmormântarea sa, care a avut loc la 9.III. 1935 în Braşov, au participat din partea Societăţii Progresul Silvic şi din partea inspectoratului Reg. Silvic Sighişoara, următoarele persoane: Ing. Inspector Silvic Otto Witting, Inspector de control pe lângă Inspectoratul Reg. Silvic Sighişoara, Ing. s. Insp. Silvic I. Dimitrescu, şeful Ocolului Silvic Şercaia, Ing. s. Inspector Silvic Petre Peca, Şeful Ocolului Silvic Zârneşti, Ing. Şef Silvic Eugeniu Zehan, Şeful Ocolului Silvic Săcele, Ing. Silvic V. Frăţilă, Şeful Ocolului Silvic Braşov, precum şi colegii săi dela serviciul silvic orăşenesc.

Pe mormântul său s'a depus o coroană în numele Societăţii Progresul Silvic şi în numele colegilor săi, iar o delegaţie, sub conducerea inspectorului silvic Otto Witting, a exprimat familiei (înainte de înmormântare) condoleanţe, în numele Societăţii Progresul Silvic. La mormânt ultimul salut a fost rostit de D-nul Ing. subinspector silvic I. Dimitrescu.

Pădurile Tâmpei îşi plecau parcă dureros copacii, în momentul când sicriul se scobora în mormânt.

Toţi aceia, cari au cunoscut pe Juliu Albrich, îi vor păstra o bună amintire.

Ing. Otto Witing
Inspector Silvic.

INFORMAŢIUNI

Şcoala Superioară de Silvicultură din Tharandt publică un concurs pentru acordarea unui premiu de 300 RM., celei mai bune lucrări cu următorul subiect:

Ueber Dauer und Ausmass der Waldstreunutzung in einigen Gegenden Mitteldeutschlands, insbesondere des ehemals kursächsischen Gebietes.

(Asupra duratei şi intensităţii exploatării litierii în unele regiuni din centrul Germaniei, sau mai cu seamă în ţinutul fostei Saxoniii electorale).

Concurenţii pot fi numai studenţi, ingineri silvici, diplomaţi sau doctori ai Şcoalei Superioare de silvicultură Tharandt. Lucrarea se poate face şi în colaborare; în acest caz cel puţin unul din colaboratori trebue să îndeplinească condiţia de mai sus.

Lucrarea premiată poate fi folosită apoi şi ca teză de doctorat.

Pentru publicare se va prezenta întâi revistei Tharandter forstlicher Jahrbuch.

Termenul de predarea lucrării este până la 1 Mai 1936. Lucrarea se va înainta şcoalei în 5 exemplare scrise la maşină.

Buletinul informativ al CAPIR — Confederaţia Asociaţiilor de profesionişti intelectuali — No. 1 pe trimestrul Ianuar a. c. a apărut cu un bogat sumar conţinând: Darea de seamă asupra activităţii Confederaţiei pe 1934 şi a adunării generale a Consiliului general, etc. problema socială şi etnică a profesioniştilor intelectuali. Oficiul central al şomajului, relaţii externe diverse, Comitetul de direcţie; D-nii: Roger Niculescu şi Negoescu referatul despre: Camerile de muncă şi Consiliul economic.

Circulara No. 8 a Capir, întocmită de Comisia prezidată de D-l Manoilescu.

Buletinul conţine dări de seamă succinte ale secretarilor delegaţi, — referitor la activitatea Asociaţiilor Confederate şi anume a farmaciştilor, medicilor veterinari, inginerilor de mine, arhitecţilor şi Asoc. G-le a Inginerilor din România, — ultima este cea mai amplă şi judicioasă prezenare a întregei activităţi a AGIR-ului pe tărâmul revendicărilor de ordin profesional şi cel al muncii naţionale, înarmării ţării etc., — semnată fiind de camaradul Ing. Cezar Cristea.

Deasemeni un mic index bibliografic al cărţilor şi revistelor ce se primesc la CAPIR.

Prin Decizia Jurnal No. 4657 din 22 Martie 1935 se prelungeşte valabilitatea permisului de vânătoare al anului financiar 1934—1935 cu 30 de zile, adică, până la 30 Aprilie 1935 inclusiv.

Societatea „Progresul Silvic"

STIMATE ŞI IUBITE COLEG,

In conformitate cu dispoziţiunile art. 18 din statutele Societăţii noastre, avem onoare a vă aduce la cunoştinţă că Adunarea Generală a Societăţii în anul curent s'a fixat a se ţine în ziua de 29 Mai 1935, la sediul Societăţii din Bucureşti, Bd. Tache Ionescu 31, ora 11 dim.

Intrucât e posibil ca la această dată să nu se întrunească numărul de membri prevăzut de statute, Adunarea Generală se va ţine *irevocabil* în ziua de 6 Iunie 1935, ora 11 dim., în acelaş loc, cu orice număr de membri prezenţi, fără o nouă convocare.

Ordinea de zi asupra căreia adunarea e chemată a delibera este următoarea :

Ziua I-a, 6 Iunie

Deschiderea Adunării Generale la ora 11 dim.

1. Cuvântarea de deschidere a D-lui Prof. M. D. Drăcea, preşedintele Societăţii.

2. Darea de seamă a Consiliului de administraţie şi raportul cenzorilor pe 1934.

3. Aprobarea bilanţului şi contului de venituri şi cheltueli încheiate la 31 Decembrie 1934 şi descărcarea Consiliului de Administraţie de gestiunea pe 1934.

4. Aprobarea bugetului pe 1935.

5. Alegerea a 5 membri în Consiliul de ad-ţie pe 4 ani, cu începere de la 1 Ianuarie 1936, conf. art. 24 din statute, în locul D-lor: D. I. Ciurileanu, Aurel Eliescu, M. Suhăţeanu, St. Rodoteatu şi C. Emanoil.

6. Alegerea, pentru 1935, a 3 cenzori şi 3 cenzori supleanţi.

Ziua II şi III-a, 7 şi 8 Iunie

Discuţiuni asupra referatelor prezentate.

1. Chemarea socială a inginerului silvic de azi.
   Raportor D-l Prof. M. Drăcea.
2. Aspecte de politică silvică naţională.
   Raportor D-l Petre Ioan.
3. Propuneri pentru o eventuală modificare a statutelor Societăţii.
   a) organizarea pe centre
   b) apărarea intereselor de ordin profesional.
   Raportor D-l D. Grozescu.
4. Regulamentul apărării intereselor profesionale.
   Raportor D-l Andrei Ionescu.
5. Indreptări necesare şi posibile în serviciul forestier al Statului.
   Raportori C. C. Emanoil şi Al. Butoi.

Votarea moţiunilor.

Ziua IV şi V, 9 şi 10 Iunie

Excursie de studii forestiere după un program ce se va comunica ulterior.

*

Pentru ca Domnii membri să poată lua cunoştinţă anticipat de lucrările prezentate Adunării Generale şi pentru ca discuţiunile să fie cât mai rodnice, Consiliul a hotărât ca în acest an să publice rapoartele în chestiune înainte de ţinerea adunării.

In acest scop vă rugăm ca, fără întârziere, să comunicaţi Secretariatului subiectul ce doriţi a trata, aceasta constituind pentru Dvs. o obligaţie de a prezenta studiul chestiunei alese.

Referatele în chestiune le veţi înainta Societăţii până *cel mai târziu la 10 Mai ct.* pentru a fi tipărite la timp.

Privitor la concediu vă vom face comunicări la timp.

Adunările generale fiind prilejul cel mai potrivit pentru verificarea soliditătii unei asociaţiuni, avem convingerea că, trecând peste greutăţile de moment, veţi participa la şedinţe, contribuind la soluţionarea problemelor puse în desbateri.

Primiţi, vă rugăm iubite coleg, asigurarea sentimentelor de deosebită colegialitate.

Preşedinte, PROF. M. DRĂCEA

Secretar General, *Eugen Vâlceanu*

Cercul de studii forestiere al inginerilor silvici

EXPLOATĂRILE DE PĂDURI FAŢĂ DE ASIGURĂRILE SOCIALE

Conferinţa d-lui Ing. *C. Dragu*

D-l Ing. C. Dragu, a ţinut în ziua de 13 Martie, interesanta conferinţă despre: „Poziţia lucrătorilor din industria forestieră, faţă de Instituţia Asigurărilor Sociale".

D-sa a arătat succint evoluţia în decursul timpului a ideilor în ce priveşte asigurarea populaţiei sărace şi a lucrătorilor cu salarii reduse, precum şi modul cum a evoluat consacrarea acestor idei în legi, jurisprudenţă şi doctrină, a amintit regimul legilor noastre: Neniţescu, Trancu, D. R. Ioaniţescu, etc.

Dela „collegia tenuiorum" romană, s'a trecut la corporaţiile din occident, care în ţările române erau „b r e s l e l e" ; chiar la aceste bresle s'a ajuns la asigurarea obligatorie şi socială prin acea „c u t i e a m i l e l o r„ din care erau ajutaţi lucrătorii şi cei nevoiaşi, dar care trebuiau să facă parte obligator din tagma sau breasla respectivă.

Dreptul de asistenţă e bazat pe cotizaţia cu care contribue la fondul asigurărilor sociale, cei trei factori: salariatul muncitor, patronul şi statul prin organizaţiile sale: se are în vedere rolul important în producţia naţională al acestei ramuri care e industria forestieră, în care munca lucrătorului ocupă locul principal şi dă caracterul cel mai românesc în genere acestui capitol din industria ţării prin capitalul sol şi munca românească.

Caracterul lucrătorilor din industria forestieră este că aceştia se recrutează în majoritate aproape absolută din locuitorii satelor noastre, fiind însuşi isvorul de regenerare al naţiunii.

Activitatea lor şi-o petrec rămânând izolaţi în mediul depărtat de centrele aglomerate şi de cultură, înfundaţi în localităţi, unde serviciul medical care este ramura cea mai importantă a asigurărilor sociale nu este organizat. Medicul-apostol, care se izolează singur spre a răspunde chemării sale împlinind o datorie de conştiinţă profesională, aproape nu-l avem, din toleranţa legilor şi vitregia împrejurărilor. Abia acum se legiferează aceasta şi se vor acorda „premii" celor ce fac dovada curajului împlinirei apostolatului medical în bezna satelor şi pădurilor din munţii noştri. Acela este motivul pentru care lucrătorii din întreprinderile agricole nu au fost introduşi în asigurarea obligatorie prin legea din 1933, pentrucă legiuitorul a socotit că ar fi nedrept să pretinzi lucrătorilor cotizaţii, fără ca să poată beneficia de vre-un drept şi tratament uman în caz de nevoe.

Lucrătorii dela exploatările de păduri se găsesc în trista şi strania situaţie de a fi obligaţi la plata cotizaţiilor alături de patronii lor, fără să aibă avantagiile asigurărilor sociale şi în deosebi serviciul medical ce trebue să primeze.

De aceea se impune ca muncitorii agricoli să fie introduşi şi ei în asigurarea obligatorie, pentru ca în acest fel contribuţia sporindu-se şi generalizându-se funcţiunea, instituţia asigurării sociale să-şi poată organiza efectiv la sate serviciul medical. Numai astfel se va putea spune că într'adevăr avem o instituţie naţională a asigurărilor sociale, care îmbrăţişează toate domeniile de activitate, sau ramurile de producţie printre care cea agricolă şi forestieră nu trebue neglijate de factorii de răspundere şi legiuitori, în materie legislativă, pe viitor.

La discuţie au luat parte domnii ingineri: Păiş, Popescu-Salcie, C. Ivanovici, Tomuţa, Cristea C., Minescu, dr. V. Dinu şi profesor V. Stinghe, care a rezumat desbaterile.

DECE NU SUNT MAI MARI VENITURILE PĂDURILOR

Conferinţă ţinută de D-l Ing. *Al. Ştefanopol*, în ziua de 20 Martie

Nici teorii, nici descoperiri nouă nu a expus D-l Ştefanopol, ci a înfăţişat deschis cauzele specifice ţării noastre pentru care pădurile nu aduc venituri mai mari.

Aceste cauze ar fi :

1) Lipsa de coezine şi de conducători a Corpului silvic; 2) Munca de birou; 3) Influenţa politicei şi a politicianilor; 4) Cooperaţia; 5) Organizarea Vânătoarei.

Cele afirmate cu privire la excesiva muncă de birou, D-l Ştefanopol le ilustrează cu o mulţime de hârtii, formulare şi registre, pentru a căror complectare se cere timp, timpul pe care inginerul şef de ocol ar trebui să-l întrebuinţeze în pădure, pentru folosul ei.

Referindu-se la politică şi politiciani, conferenţiarul analizează pe rând toate relele cu cari inginerul silvic a avut şi are încă mult de luptat şi cari au cauzat pădurilor cel mai mare rău: defrişerile pentru islazuri, gratuităţile de lemne, păşunatul în păduri, amnestiile de delicte silvice etc.

Noua lege a cooperaţiei, prin obligaţiile ce le pune pădurilor împiedică dreapta lor valorificare.

Vânătoarea aduce venituri cari nici nu pot fi notate ca atare. Doi lei la ha, în timp ce în alte ţări mult mai sărace în vânat decât noi, ajunge aproape la 100 lei la ha! O mai bună valorificarea a vânatului s'ar răsfrânge asupra pădurilor.

Domnul Ştefanopol a adus în discuţiune lucruri cunoscute, dar dureroase şi le-a spus cu mult curaj şi destulă ironie. De aceea conferinţa sa a fost ascultată cu plăcere, dar nu a lăsat impresia unei juste aprecieri a realităţilor.

La discuţiuni, D-l C. *Dragu* a precizat că între preocupările oamenilor de ştiinţă şi acelea ale practicienilor nu este o ruptură, cum a lăsat D-l Ştefanopol, să se înţeleagă, la începutul conferinţei sale. D-l C. *Emanoil* a arătat apoi că mulţimea registrelor — unele de curând introduse — nu face decât să

simplifice munca de birou, completarea lor cerând foarte puţin timp şi atenţie. Şi a convins. D-l *Prof. Drăcea* a recunoscut, cu durere, lipsurile din Corpul nostru silvic, şi în special desbinarea dintre membri, dar a precizat că în judecarea cauzelor pentru cari pădurile nu aduc acum venituri mai mari, trebue să nu ne oprim la prezent. Pădurile de azi sunt moştenirea trecutului şi marea cauză a neînsemnatelor venituri este însăşi faptul că nu mai avem păduri bune. Şi în legătură cu această ultimă afirmare, D-l *Iuliu Moldovan* şi-a exprimat părerea că regia însăşi, aşa cum a fost practicată şi se practică încă, aruncând pe piaţă numai materialul de bună calitate, contribue la înrăutăţirea pădurilor. Această părere pare a nu rezista în faţa atâtor lucrări şi realizări în domeniul creierii şi ameliorării pădurilor din ultimii ani.

N. R.

P U B L I C A Ţ I U N I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţia Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,

Asupra raportului Domnului Director al Regimului silvic,

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/920,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul revizuit al pădurilor L a m b a etc., judeţul Teleorman, proprietatea Aşezămintelor Brâncoveneşti, în suprafaţă totală de 793 ha. 6300 mp. Regimul şi tratamentul crâng simplu cu revoluţia tranzitorie de 15 ani în seria I. Lamba, de 20 ani în seria II şi 30 ani în seria III-a.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vede technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 22 Februarie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. T. Cancicov.

No. 43223/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Valea Făgeţilor, judeţul Cluj, proprietatea Bisericei Greco-catolice din comuna Bercea, în suprafaţă de 60 ha. 7700 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Parniasca, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Nic. D. Stan şi alţii, în suprafaşă de 43 hectare 2100 mp. Regim şi tratament crâng simplu cu o mică suprafaţă de grădinărit. Revoluţia normală 20 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Dobreşti, judeţul Muscel, proprietatea Niculina şi Ion Mihalache, în suprafaţă de 30 hectare 3130 mp. Regim şi tratament crând simplu. Revoluţia normală 19 ani.

d) Amenajamentul pădurii Măgura, judeţul Năsăud, proprietatea Bisericilor Luterană şi Reformată din Sieu, în suprafaţă de 29 ha. 6958 mp. Regim şi tratament crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vede technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 25 Februarie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. T. Cancicov.

No. 40463/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Buriluţa seria VI, judeţul Mehedinţi, proprieatea Statului, în suprafaţă de 372 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cristeşti, judeţul Tutova, proprietatea D-nei C. L. Zissu şi alţii, în suprafaţă de 125 hectare 6821 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Rapa, judeţul Mehedinţi, proprietatea Vasile Ştefănescu, în suprafaţă de 40 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Tigveni lot. 15, judeţul Argeş, proprietatea Petre Petrescu, în suprafaţă de 15 ha. 3100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare de mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vede technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 15 Martie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor. (ss) M. T. Cancicov.

No. 53975/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi;

a) Amenajamentul pădurii Gheraeşti Seria VI-a, judeţul Roman, proprietatea Statului, în suprafaţă totală de 558 ha. 8300 mp. Regim şi tratament Codru cu trei tăieri succesive. Revoluţia normală 96 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentului mai sus menţionat se va face după zece ani.

Art. 3. — Acest amenajament se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament, referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietătei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 13 Martie 1935 în cabinetul nostru.

No. 53967/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi;

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Vladnic, judeţul Tecuci proprietatea Maria C. Plagino, în suprafaţă de 204 ha. 5400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Oradia, judeţul Prahova, proprietatea Maria N. Darvari, în suprafaţă de 108 ha. 2000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Valea Stejerişului, judeţul Mureş, proprietatea Văd. Gyarfas Ladislau şi fiului acesteia, în suprafaţă de 57 ha. 5500 mp. Regimul crâng cu 50 bucăţi rezervă la ha. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 14 Martie 1935 în cabinetul nostru.

No. 53971/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii A v r i g, judeţul Sibiu, proprietatea Comunei Avrig, în suprafaţă de 4081 ha. 7500 mp. Regimul: Două serii de Codru cu tăieri rase lăsându-se şi câte 60 seminceri la hectar a 3-a Codru cu tăieri rase şi a 4-a de protecţie. Revoluţia normală în toate seriile s'a fixat la 100 ani.

b) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii C i u h a D u m b r a v a, judeţul Sibiu, proprietatea comunei Vurpăr, în suprafaţă totală de 1282 ha. 3400 mp. Regim şi tratament: O serie de Codru cu tăieri succesive şi alta de păşune Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală în ambele serii 100 ani.

c) Amenjamentul pădurii S â m b ă t e n i, judeţul Arad, proprietatea comunei Sâmbăteni, în suprafaţă de 517 ha. 100 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani.

d) Amenajamentul pădurii D a b a c a, judeţul Cluj, proprietatea Ştefan Gidafolvy etc., în suprafaţă de 156 ha. 8100 mp. Regimul crâng cu 40 sau 80 goruni rezervă la ha. Revoluţia normală 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii S a m i s l a u, judeţul Sălaj, proprietatea comunei Samislău, în suprafaţă de 146 ha. 7300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii H a g i e ş t i, judeţul Ilfov, proprietatea Anghel N. Capră, în suprafaţă de 87 ha. 0200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 16 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii I l e a n a - D a n a b a s s i, judeţul Ilfov, proprietatea Moşt. I. C. Danabassi, în suprafaţă de 84 ha. 0450 mp. Regim şi tratament: Seria I Crâng cu rezerve şi Revoluţia normală 15 ani şi Seria II Crâng simplu şi Revoluţia normală 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii D o r g o s, judeţul Timiş-Torontal, proprietatea comunei Dargos, în suprafaţă de 28 ha. 7800 mp. Regim şi tratament crâng cu 150 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 22 Ianuarie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturei şi Domeniilor (ss) **V. P. Sassu.**

17915/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii C e r n a u c a, judeţul Cernăuţi, proprietatea Bernhard Rosenstock, în suprafaţă totală de 2087 ha. 1000 mp. Regim şi tratament: Seria I Codru cu tăieri succesive şi Revoluţie normală 90 ani. Seriile II şi III Crâng simplu cu revoluţia normală 35 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii T i g v e n i lot III, judeţul Argeş, proprietatea Mihail Oprescu, în suprafaţă totală de 30 ha. 6200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 16 Martie 1935 în cabinetul nostru.

No. 53959/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Muntele Mic şi Uileuc, judeţul Ciuc, proprietatea Composesoratului Nicoleşti, în suprafaţă de 1301 ha. 1615 mp. Regimul: Două serii de Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Leleasca-Dobrotea-sa, Lot. Nr. 3, judeţul Gorj, proprietatea Maria Spineanu, în suprafaţă de 69 ha. 6300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Foisoa, judeţul Dolj, proprietatea Moşt. Tache Dianu, în suprafaţă de 69 ha. 1300 mp. Regim şi tratament: Două serii de crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani la seria cu esenţe tari şi 10 ani la zăvoi.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 21 Ianuarie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) V. P. Sassu.

No. 13739/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru erploatare al pădurii Pârâul Roşu, judeţul Braşov, proprietatea Erezilor Ioana Dima. în suprafaţă de 102 ha. 8300 mp. Regim şi tratament Codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 90 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ghelemeneasa, judeţul Târnava Mică. proprietatea Composesoratului Ticmandru, în suprafaţă de 97 ha. 8900 mp. Regim şi tratament crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zicha-Pesac, județul Timiș, proprietatea Irma Zichy, în suprafață de 53 ha. 2100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Draganul Zăvoeni, județul Vâlcea, proprietatea Ștefan Drăghicescu, în suprafață totală de 35 ha. 1849 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 14 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Viilor, județul Gorj, proprietatea Const. Morărețu, în suprafață de 12 ha. 0600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

f) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Cuzdrioara, județul Someș, proprietatea Bisericei reformate din Cuzdrioara, în suprafață de 18 ha. 5200 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve gorun la ha. Revoluția normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de Exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 21 Ianuarie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) V. P. Sassu.

No. 13735/935.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Valea Drăganului și Valea Iadului, jud. Bihor, proprietatea statului, în suprafață de 18205 ha. 8800 m. p. Regim și tratament : două serii de codru cu tăeri rase. Revoluția normală 100 ani și a 3-a de protecție.

b) Amenajamentul pădurii Zăvoaiele și Ostroavele Garcov. Romanați, proprietatea statului, în suprafață de 492 ha. 3200 m. p. Regim și tratament : crâng simplu. Revoluția normală : 15 ani.

c) Amenajamentul pădurii Hălărești Seria VI : Bălănești, jud. Tutova, proprietatea statului, în suprafață de 992 ha. 1600 m. p. Regim și tratament : Codru cu trei tăeri succesive la opt ani interval. Revoluția normală 96 ani.

d) Amenajamentul pădurii Brătoaia, jud. Tecuci, proprietatea statului, în suprafață de 518 ha. 3000 m. p. Regim și tratament codru cu tăeri rase și revoluția normală 98 ani.

e) Amenajamentul pădurii Ostroavele Gârla Mare, etc., jud. Mehedinți, proprietatea statului, în suprafață de 148 ha. 8200 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 15 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de Exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

BIBLIOTECA CENTRALA „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi Februarie 1935 în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturei şi Domeniilor (ss) **V. P. Sassu.**

No. 23643/935.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurei M a d e r a t, judeţul Arad, proprietatea composesoratului foştilor Urbarialişti din comuna Maderat în suprafaţă de 530 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurei P l e ş i l e, judeţul Muscel, proprietatea Elena C. Berindei, în suprafaţă de 219 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

c) Amenajamentul pădurei M o f t i n u l M a r e, judeţul Satul Mare, proprietatea comunei Moftinul Mare, în suprafaţă de 110 ha. 4900 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurei F o t i n o a i c a, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Căpitan Emil Bălţăreţ, în suprafaţă de 23 ha. 4970 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 14 ani.

e) Regulament pentru exploatare al pădurei O l t a m u s u l, judetul Muscel, proprietatea Const. Busuiocescu, în suprafaţă de 13 ha. 9200 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 12 Februarie 1935, în Cabinetul Nostru.

Ministrul Agriculturei şi Domeniilor (ss) **V. P. Sassu.**

No. 26813/935.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii P e s t e V a l e, jud. Sălaj, proprietatea comunei Brebi, în suprafaţă de 162 ha. 1564 m. p. Regim şi tratament: crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

b) Amenajamentul pădurii D u m b r a v a, jud. Someş, proprietatea com. Codor, în suprafaţă de 85 ha. 3300 m. p. Regim şi tratament: crâng cu 30 rezerve la ha. Revoluţia normală : 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii Dosul Leului, jud. Someş, proprietatea Composesoratului din comuna Caţcău, în suprafaţă de 74 ha. 8400 m. p. Regim şi tratament: crâng cu 30 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani.

d) Amenajamentul pădurii Dumbrava, jud. Someş, proprietatea comunei Arman, în suprafaţă de 57 ha. 8400 m. p. Regim şi tratament: crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

e) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Obresne, jud. Satu Mare, proprietatea comunei Mogoşeşti, în suprafaţă de 57 ha. 5500 m. p. Regim şi tratament: crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani.

f) Amenajamentul pădurii Cioroiu, jud. Satu Mare, proprietatea comunei Hideaga, în suprafaţă de 48 ha. 9100 m. p. Regim şi tratament: crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani.

g) Amenajamentul pădurii Lucacesti, jud. Suceava, proprietatea Obştei de pădure din acea comună, în suprafaţă de 29 ha. 7300 m. p. Regim şi tratament: crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi Februarie 1935 în Cabinetul Nostru.

Ministrul Agriculturei şi Domeniilor (ss) **V. P. Sassu.**
No. 23647/935.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul, pentru exploatare al pădurii Ludeşti-Castel şi Valea Ulmului, jud. Dâmboviţa, proprietatea Eufemia Leng Niculescu, în suprafaţă de 236 ha. 3320 m. p. Regimul şi tratament: 2 serii de crâng şi alta de codru (protecţie). Revoluţia normală: 20 ani în seria I-a şi 6 ani în seria II-a.

b) Regulamentul, pentru exploatare al pădurii Odoba, jud. Buzău, proprietatea Constanţa Filipide, în suprafaţă de 132 ha. 4975 m. p. Regim şi tratament: crâng simplu. Revoluţia normală: 14 ani.

c) Regulamentul, pentru exploatare al pădurii Voineşti Mileşti, jud. Dâmboviţa, proprietatea Alex. Bratu şi Elena N. Frunzete în suprafaţă de 123 ha. 4400 m. p. Regim şi tratament: crâng simplu. Revoluţia normală: 11 ani.

d) Regulamentul, pentru exploatare al pădurii Salcia-Saseni, jud. Buzău, proprietatea Pericle Vernescu, în suprafaţă de 13 ha. 0280 m. p. Regim şi tratament: crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani.

e) Regulament, pentru exploatare al pădurii Purcăreaţa, jud. Muscel, proprietatea Aurel Ionescu, în suprafaţă totală de 10 ha. 0737 m. p. Regim şi tratament: crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 12 Februarie 1935, în Cabinetul Nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) V. P. Sassu.

No. 23651/935

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurei Câmpina-Voila, judeţul Prahova, proprietatea Iosefina de Thun Hohenstein, uzufructuar fiind Hans Blöme, în suprafaţă totală de 559 ha. 4800 m. p. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 70 ani.

b) Regulamentul pentru ezploatare al pădurei Amărăşti, judeţul Dolj, proprietatea Sofia Gabroveanu, în suprafaţă de 106 ha. 4900 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

c) Regulament pentru exploatare al pădurei Angelo-Ciulnosu, judeţul Vlaşca, proprietatea Ştefan Greceanu, în suprafaţă de ha. 9600 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 4 ani. Revizuirea după 4 ani.

d) Regulament pentru exploatare al pădurei Lunca Mirceşti, judeţul Roman, proprietatea Margareta Catargi, în suprafaţă de 26 ha. 4500 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate cu excepţia celui dela aliniatul c se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 11 Februarie 1935.

Ministrul Agriculturei şi Domeniilor (ss) V. P. Sassu.

No. 26817/935.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Regulament pentru exploatare al pădurei Valea Lupilor, judeţul Tecuci, proprietatea Jacques Leon, în suprafaţă de 473 ha. 9000 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

b) Regulament pentru exploatare al pădurei Buciumi, jud. Roman, proprietatea Rodica Tacu, în suprafaţă de 327 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

c) Regulament pentru exploatare al pădurei Chehaia, jud. Ialomiţa, proprietatea Petre Balaciu, tutor fiind Dr. Ana Balaciu, în suprafaţă de 72 ha. 2400 m. p. Regim şi tratament crâng cu tăere în scaun. Revoluţia normală 5 ani, revizuirea peste 5 ani.

d) Amenajamentul pentru exploatare al pădurei Bekk, judeţul Alba, proprietatea Bekk, în suprafaţă de 62 ha. 3000 m. p. Regim şi tratament crâng simplu, Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate cu excepţia celui dela alin. c se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 12 Februarie 1935.

Ministrul Agriculturei şi Domeniilor (ss) **M. T. Cancicov.**

No. 27779/935.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurei Boholţi, judeţul Făgăraş, proprietatea comunei Boholţi, în suprafaţă de 434 ha. 3600 m. p. Regim şi tratament : la seria I-a codru cu 2 tăeri succesive la 10 ani interval şi revoluţia normală 100 ani şi crâng simplu cu revoluţia normală de 30 ani la seria II-a.

b) Regulament pentru exploatare al pădurei La Peri-Dealul Popii etc., judeţul Someş, proprietatea Dr. Ludovic Schiling şi alţii, în suprafaţă de 128 ha. 9700 m. p. Regim şi tratament crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluţia normală 20 ani.

c) Regulament pentru exploatare al pădurei Toba şi Valea Bârâilor, judeţul Cluj, proprietatea fraţilor Pop, în suprafaţă de 58 ha. 4400 m. p. Regim şi tratament crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluţia normală 40 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurei Odoboaia, judeţul Buzău, proprietatea Preot Gr. Breschia, în suprafaţă de 13 ha. Regim şi tratament codru cu 2 tăeri succesive la 5 ani interval. Revoluţia normală 90 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurei Gârdeasca, judeţul Gorj, proprietatea Maria Preot Cureleanu, în suprafaţă de 14 ha. 1500 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurei Pintilia, județul Botoșani, proprietatea Moștenitorilor Stăchinaru, în suprafață de 11 ha. 9800 m. p. Regim și tratament 2 serii de crâng. Revoluția normală 20 ani și 3 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de Exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 11 Februarie 1935.

Ministrul Agriculturei și Domeniilor (ss) **V. P. Sassu.**

No. 26821/935.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PADURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M. — Rădulescu M,
Ioan P. — Sburlan D.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1935:

Preşedinte: Drăcea M.

Vice-Preşedinţi: Alimăniţteanu C., Stinghe N. V.

Secretar general: Vâlceanu Eug.

Casier: Priboianu N. V.

Secretari: Butoi Al., Minescu Gh.

Membrii:

Bunescu M. C. — Ioan P.
Ciurileanu D. — Ionescu A.
Drâmbă D. — Lazăr H.
Eliescu A. — Năstăsescu Gh.
Florescu M. P. — Nedelcovici Ath.
Georgescu P. C. — Rodoteatu St.
Grozescu D. — Ştefănescu-Suhăţeanu M.

Cenzori: Constantinescu Gh., Ionescu Gh., Chercea Gh.
Cenzori supleanţi: Florescu I., Marinescu Coman şi Simionescu I.

Preţul abonamentului:

Pe un an . . . . . 300 lei
„ „ „ pentru membrii Societăţii . . . . 200 „
„ „ „ pentru conductori şi brigadieri . . 75
Numărul 25

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

BUCOVINA
INSTITUT DE ARTE GRAFICE

I 24884

ANUL XLVII, Nr. 5 MAI 1935

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

BIBLIOTECA C... a „ASOCIAȚIA... SIBIIU

SUMARUL:

Studii:

Vegetația arborescentă a jud. R. Sărat . . . . *Ing. S. Pașcovski*

Referate — Comentarii:

Transportul lemnelor de foc pe canale de apă în pădurile uzinelor Reșița . . . . . *Ing. D. A. Sburlan*
Legea de vânătoare germană din 1934 . . . *Ing. Otto Witting*
Plopul tremurător ca materie primă pentru confecționarea pălăriilor . . . . . *Ing. N. Pașcovici*

Cronica:

Legi noui, conferințe, sebarea arborelui . . . . *A. Haralamb*
Protecția naturii și turismul . . . . . *C. Gr. C.*
Pe marginea evenimentului intrării inginerilor agronomi în A. G. I. R. . . . . *Cezar Gr. Cristea*
Serbarea sădirii arborilor:
La Chișinău . . . . . *Gr. Celpacci*
La Lugoj . . . . . *L. Nagy*
Societatea „Amicii arborilor" din Franța . . . *C. Gr. C.*
Cronica internațională a lemnului . . . . . *Gr. I. Ionescu*

Cercul de studii forestiere — Recenzii — Revista revistelor
Informațiuni. — Publicațiuni.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

97

XLVII-e Année. No. 5 Mai 1935 | XLVII. Jahrgang. Nr. 5 Mai 1935

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE

Etudes:

La végétation arborescente dans la région montagneuse de Râmnicu-Sărat — *S. Paşcovski*

Rapports-Commentaires:

Le transport du bois par canaux à l'eau dans les forêts de U. D. R. . . — *D. A. Sburlan*

La loi allemande de chasse de 1934 . . . . . — *Otto Witting*

Le tremble (Populus tremula L) comme matière première dans la fabrication des chapeaux . . — *N. Paşcovici*

Chronique — Récensions — Revue des revues Informations. — Publications: Décisions ministérielles.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

INHALT:

Abhandlungen:

Des Holzgewächs in Gebirgsgegend des Bez. Râmnicu-Sărat . . . . — *S. Paşcovski*

Mitteilungen:

Der Holztransport auf Wasserriesen in den Waldungen des U. D. R. . — *D. A. Sburlan*

Das deutsche Jagdgesetz 1934 . . . . . — *Otto Witting*

Der Zitterpappel (Populus tremula L.) als Rohstoff für Hutfabriken . . . . — *N. Paşcovici*

Chronik — Rezensionen — Die Zeitschriften — Nachrichten — Amtliche Veröffentlichungen.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

I 24884

Clişeu A. Haralamb

Însămânțare naturală de pin silvestru sub un masiv deperisant de gorun.
(Păd. Trestioara-Ruginoasa, Ocolul silvic Cislău-Buzău).
Ensemencement naturel de pin sylvestre sous un massif dépérissant de chêne rouvre.
(Cantonnement de Cislău - Buzău).
Natürliche Rotkieferverjüngung unter einem absterbenden Traubeneichenbestand.
(Forstbez. Cislău - Buzău).

Clișeu A. Haralamb

Malurile unui pârâu susținute de rădăcini de salcâm. (Oc. Cislău).
Les berges d'un ruisseau soutenues par les racines du robinier.
Ufer eines Baches aufgehalten von Wurzeln der Robinie.

- IUL. 2005
.... 2014

S T U D I I

VEGETAŢIA ARBORESCENTĂ A MUNŢILOR JUD. R. SĂRAT

de Ing. S. PAŞCOVSKI

In cele ce urmează voiu căuta să schiţez o imagine a lumii arborilor şi arbuştilor din regiunea muntoasă a judeţului R. Sărat; o imagine, ce rămâne încă destul de incomplectă; fiindcă pe de o parte nu cunosc până în prezent această regiune în întregime, şi chiar prin multe din localităţile vizitate am trecut în fugă, neputând lua decât câteva note în carnet; pe de altă parte deşi am studiat amănunţit unele păduri şi am cules material abundent, mi-a lipsit şi timpul, şi mai ales literatura şi materialul de comparaţie, necesare unui studiu adevărat ştiinţific. Totuşi, din ce am aflat până acum, aspectul general al vegetaţiei apare cu destulă precizie, cel puţin într'atâta cât poate interesa lumea forestieră.

*

* *

Judeţul Râmnicu-Sărat neajungând până la culmea principală a Carpaţilor, nici munţii lui nu sunt prea înalţi. Vârful cel mai important, Turul Mare, are numai 1472 m. altitudine. Iar în porţiunea de mai jos, cercetată de mine deocamdată, altitudinile variază între 380—800 m. pe văi şi 600—1100 m. pe culmi. Limita superioară a regiunii muntoase urmează bineînţeles cea a judeţului. Iar limita inferioară după părerea mea, trebuie trăsată astfel : satul Tulburea pe apa R. Sărat-satul Mohărţari-poiana Carpenului în păd. Peleticu-Tinosu — iar de aici, tăind pădurea Dealul Lung, spre satul Tărâtu.

*

39758

In interiorul acestei zone am studiat până acum destul de amănunţit vegetaţia pădurilor Statului — Jitia, Poiana Mărului, Lacul lui Vintilă Vodă, Purcelu şi Peleticu-Tinosu (zisă şi prescurtat Tinosu ori Tinoasa); iar mai superficial a celor particulare vecine — Bisoca, Neculele, Chiojdeni, Dumitreşti, Dealul Lung, Valea Neagră, etc. [1]).

Nu insist asupra condiţiilor orografice, hidrografice, geologice etc. ale regiunii; desigur că toate acestea se pot găsi descrise cu mai multă competinţă în lucrări de specialitate. Sunt totuşi câteva lucruri care frapează şi ochiul unui profan, şi pot avea oarecare interes pentru studiul de faţă; le înşir deci pe scurt.

In primul rând trebuie notată existenţa, în lungul cursului Râmnicului Sărat, a câtorva platouri, de întinderi destul de mari; sunt localizate pe stânga apei, atât în regiunea de munte, cât şi în partea superioară a celei de dealuri. Cel mai interesant pentru noi ar fi platoul Vintileasca, în suprafaţă de ca. 150 ha., purtând pe el un lac mare şi pitoresc, precum şi o vegetaţie, care merită deosebită atenţie.

Lacurile abundente constituie altă notă caracteristică a regiunii. Fie că sunt lacuri veritabile întinse şi adânci (ce-i drept — ici, colea mărite prin zăgazuri artificiale), fie numai nişte smârcuri şi băltoace cu tufărişuri de sălcie ori plante ierbacee hidrofile — se găsesc aproape la fiecare pas.

Subsolul regiunii cuprinde însemnate bogăţii minerale. Se găseşte păcura, care a dat nume multor puncte din pădure, ca Păcurile, Puţuri de păcură, etc. De sare nici nu vorbim; se găseşte în abundenţă peste tot, începând din trupul de pădure Sarea Roşie, unde stânci întregi de sare gemă, colorată puţin în roşu de săruri feruginoase, apar în malurile abrupte ale Râmnicului şi de unde apa acestuia devine sărată. Mai jos dăm iarăşi de stânci de sare, isvoare sărate ori numai cruste de sare, care acoper coastele repezi, apărând de departe ca nişte benzi albe. Bineînţeles această abun-

1) Notez că limita munţilor trasată de mine taie pădurile Chiojdeni, Dumitreşti, Peleticu-Tinosu şi Dealul Lung, o parte din el căzând în regiunea dealurilor. In articolul de faţă oriunde vorbesc de „partea superioară" a acestor păduri trebuie înţeleasă partea superioară a porţiunii muntoase, nu a pădurii întregi.

dență de sare influențează defavorabil vegetația, împiedicând instalarea ei în multe puncte.

Solul pădurilor de aici pare a fi în general un podzol-schelet; pe alocuri, ca de ex. pe plaiuri mai întinse și așezate — chiar podzol perfect format. Cu totul deosebit este solul numeroaselor fânețe și livezi: un sol negru la suprafață, care îți aduce aminte de cernoziomul veritabil și care după părerea mea arată că vegetația ierbacee este aici foarte veche; ca să se formeze un astfel de sol în plină regiune forestieră a trebuit, cred, un șir lung de ani.

Fânețe, livezi și pășuni ocupă suprafețe însemnate. Când străbați aceasta regiune, ori când te uiți numai pe hartă, ai dela început impresia că e puțin împădurită. E de presupus că această stare datează de mult; pe lângă solul caracteristic de locuri deschise, se găsesc și alte argumente. Cert este că avem de a face aici cu o populație veche, care probabil altădată nu era decât continuarea țării vecine a vrâncenilor. Locuitorii de aici, mai ales din Bisoca și satele vecine, feriți de contactul cu restul județului din cauza lipsei de drumuri, prezintă de multe ori trăsături, adevărat dacice. Sigur că avem de a face cu băștinașii locului; și e tot așa de sigur că ... tia de mult au căutat să-și creeze locuri prielnice pentru traiu, defrișând pădurea.

*

* *

Aspectul general al pădurilor de aici este un amestec de fag (Fagus sylvatica L.) cu brad (Abies alba Mill.), împestrițat cu pâlcuri de gorun (Quercus sessiliflora Salisb.), plop tremurător (Populus tremula L.) și pin (Pinus sylvestris L.), mai puțin mesteacăn (Betula verrucosa Ehrh.).

Bradul apare la altitudini mici; astfel un arboret bătrân frumos se găsește în păd. Jitia, pe versantul nordic al Părâului Sărat, începând dela 470 m. alt.; iar pe versantul sudic al Văii Motnăului, în păd. Peleticu-Tinosu, chiar dela 450 m. alt. Exemplare izolate, tinere de obiceiu, se pot găsi cam dela 430 m. în păd. Jitia, 460 m. în păd. Chiojdeni și 400 m. în păd. Peleticu-Tinosu. Acestei scoborîri joase a bradului se datorește și faptul, că găsim arborete de gorun vecine cu cele de brad, sau chiar amestec intim între aceste două esențe, un amestec destul de bizar la prima vedere. Exemplul cel mai bun îl găsim pe versantul amintit al Motnăului, la ca. 500—

600 m. alt. Aici exemplare de brad şi gorun cresc alături, uneori chiar aşa de aproape încât crăcile coronamentelor se împletesc; printre ele apar desigur şi pâlcuri pure de aceste specii, precum şi arborii izolaţi ori grupe mici de fag. In aceiaşi pădure vedem la fiecare pas semințişuri de brad, instalate sub arborete bătrâne de gorun, uneori foarte departe de brazi bătrâni; mai ales pe plaiuri mai aşezate (perpendiculare pe culmea principală „Plaiul Oilor") aceste semințişuri formează pâlcuri dese, ajungând azi până la 2 m. înălţime. Cam aceleaşi aspecte se pot vedea în pădurea Jitia, pe o scară mai restrânsă însă, precum şi în păd. Dealul Lung [1]). Instalarea semințişurilor de brad sub fag, frecventă şi în alte părţi, se observă desigur peste tot.

Creşterea cea mai frumoasă o are bradul, fără îndoială, în păd. Purcelu, unde se găsesc indivizi de dimensiuni remarcabile. In alte părţi, mai ales unde terenul e pietros, creşte mult mai prost, scund şi cioturos.

Dintre celelalte răşinoase, trebuie menţionat în primul rând pinul silvestru, zis în localitate „zedar". Este destul de răspândit, dând peisagiului o notă particulară, caracteristică. In multe părţi ajunge să formeze arborete pure destul de întinse. Aşa de ex. în partea de S. a pădurii Bisoca, la „Lacuri"; aici are creşteri destul de frumoase, ca şi în pădurea vecină a Statului Lacul lui Vintilă Vodă. Alt centru mai important al lui este situat pe coastele din jurul satului Vintileasca, unde deasemenea sunt pâlcuri pure de întinderi ceva mai mari; aici însă creşte mic şi crăcănos. Afară de aceasta l-am mai găsit până azi în păd. Jitia, trupurile Măgura şi Ulmuşoru, păd. Poiana Mărului, pe livezi între Bisoca şi Poiana Mărului, în păd. Neculele şi pe versantul stâncos cu expoziţia estică a păd. Purcelu [2]). In păd. Jitia se găseşte deobiceiu în grupuri mici, la margini, prin poeni şi în jurul lacurilor, de multe ori asociat cu mesteacăn. Se pare că nu trece în trupul Dealul Roşu din aceasta pădure, astfel încât limita estică a ariei sale principale de aici ar fi destul de tranşantă şi ar urma cursul pârâului Râmnicelu, iar dela

1) Amestecul de gorun şi brad în păd. Dealul Lung este deja citat în literatură; a se vedea „Contribuţiuni la studiul Distribuţiunii Geografice a Coniferelor din România", de Dr. G. P. Antonescu, pag. 42.

2) Aceasta din urmă staţiune este citată şi de Dr. G. P. Antonescu, op. cit. pag. 78.

confluenţa lui cu R. Sărat — cursul acestuia din urmă. Spre E dela această linie am găsit doar două grupe, de câţiva arbori fiecare, în păd. Peleticu-Tinosu, anume la Piatra Şoimăriei şi pe Piscul Pietrilor; e posibil însă să se mai găsească ceva prin păduri particulare.

Altitudinile punctelor, unde am observat până acum aceasta esenţă, variază între 500—1000 m. aproximativ.

Molidul (Picea excelsa L.) în general pare a fi rar. Exemplare izolate se găsesc pe ici-colea, mai în toate pădurile. In păd. Peleticu-Tinosu aproape lipseşte; doar pe stâncile dela Piatra Şoimăriei cresc câteva exemplare. Ceva mai abundent este în jurul satului Dealul Sării, pe un islaz construit cam în preajma războiului şi care azi în mare parte e acoperit de un păriş de brad, pin şi molid.

Cred, că faptul acesta împreună cu instalarea semiţişurilor de brad sub alte esenţe, semnalată mai sus, pot constitui o dovadă că există o tendinţă generală a coniferelor din această regiune să acapareze suprafeţe noi.

Alte specii de răşinoase sunt tisa (Taxus baccata L.) şi jenuperul (Juniperus communis L.) Prima există în mai multe exemplare în păd. Jitia, trupul Măgura, unde ajunge până la 15 cm. diametru terier şi 3—4 m. înălţime; mi-au fost aduse ramuri cu fructe şi din trupul Dealul Roşu, unde personal n'am văzut-o. In fine 2-3 tufe se găsesc şi în păd. Peleticu-Tinosu, pe Valea Neagră. Ienupărul este foarte frecvent în jurul satului Vintileasca, la Sarea Roşie; aici creşte chiar sub formă de arbore. Se mai găseşte în trupul Ulmuşoru din păd. Jitia, şi în păd. Lacul lui Vintilă Vodă. Mai spre E. pare rar; numai în păd. Chiojdeni am găsit un exemplar, pe Poiana Secăturii.

Dintre foioase am amintit de specii principale. Merită să revin puţin asupra gorunului. Acesta formează arbonete compacte şi frumos crescute în păd. Jitia, Dealul Lung şi Peleticu-Tinosu. Iar exemplare izolate ori grupe se găsesc şi în păd. Lacul lui Vintilă Vodă, Poiana Mărului, etc.; în păd. Purcelu, pe versantul stâncos spre pârâul Monteorului (expoziţia estică), exemplare izolate, diseminate într'un arboret de pin, se ridică până aproape de 1000 m. alt.

Un deosebit interes prezintă distribuţia în munţii R. Sărat a speciilor de anin, alb (Alnus incana L.) şi negru (A. glutinosa L.). Primul este destul de frecvent în lungul păraielor, formând pe alocuri arborete pure ca de ex. pe Pârâul Sărat ori pe Motnău. An-

ticipând puţin trebuie să precizez că scoboară şi în regiunea dealurilor, unde însă este sporadic. Aninul negru în schimb nu există în toată regiunea de dealuri şi câmpie a judeţului, cercetată de mine şi care cuprinde bună parte din bazinele Câlnăului. Râmnicului Sărat şi al Râmnei, nici în zăvoaiele de pe apa Buzăului (afară de un caz izolat, ce se va arăta la locul lui). Deci cu totul inexplicabilă se poate socoti apariţia lui în 2—3 puncte din regiunea muntoasă.

Pe platoul Vintileasca este foarte abundent; pâlcurile de pădure de pe acest platou (astăzi islaz) sunt constituite de anin, pur ori în amestec cu ceva mesteacăn şi fag. Creşte şi ca arbore şi sub formă de tufă. Această abundenţă nu se observă însă decât pe o suprafaţă relativ mică, în jurul căreia nu l-am mai găsit. In altă parte câteva exemplare există în păd. Jitia, lângă satul Dealul Sării; câteva în partea de S. a pădurii Lacul lui Vintilă Vodă. In fine, în păd. Dealul Lung există un punct, zis „la aninii negri"; acum nu mai este nici un anin acolo, dar desigur numele nu s'a dat degeaba şi mai înainte au fost.

Platoul Vintileasca este astfel un centru al aninului negru, dar coastele din jurul lui — al pinului silvestru şi ienuperului. Pe lângă aceasta mai este interesant şi prin lacul său, destul de întins şi adânc. Are în mijloc o adevărată insulă plutitoare, formată dintr'un covor de muşchiu, destul de desvoltat ca să menţină pe el un tufăriş des de salcie (ce specie anume nu ştiu până acum); printre sălcii se vede ici-colea şi câte o tufă de anin negru, iar golurile sunt acoperite de o vegetaţie ierbacee, din care de pe mal nu se pot distinge decât smocuri albe de păr, probabil ale unei specii de Eriophorum. In jurul insulei, pe apa liberă plutesc frunze şi flori de nufăr alb. Mai spre mal unde apa e puţin adâncă grupe de salcie cresc chiar pe fund; cred că aceasta se explică prin înălţarea artificială a nivelului apei, care a acoperit tulpinile arbuştilor ce s'au instalat la început pe mal. Altitudinea acestui lac este de ca. 700 m.

Pe un lăculeţ mic din păd. Lacul lui Vintilă Vodă (la. 850 m. alt.) procesul acoperirii cu muşchiu este mai avansat; covorul de muşchiu s'a întins până în mal, secând complect apa; are forma caracteristică, bombată la mijloc. S'au instalat pe el şi câteva exemplare chircite de Pinus sylvestris L., Alnus glutinosa L., Salix sp şi Betula pubescens Ehrh. Notez că această din urmă specie n'am identificat-o precis până acum în toată regiunea, decât în acest punct

După cum am mai amintit, în munții Râmnicului sunt foarte multe lacuri. Pentru noi ar mai merita atenție un lac mic, în apropierea satului Dealul Sării; are apa adâncă numai de 30—40 cm., fiind aproape în întregime ocupat de un tufăriș des de salcie (Salix sp.), crescut pe fund. Celelalte lacuri nu au vegetație lemnoasă, ci numai papură și alte plante acvatice ori hidrofile.

Toate lacurile amintite, cu începuturile de turbărie, reprezintă prin vegetația lor, diferită de a pădurii înconjurătoare, niște asociații azonale, care împestrițează aspectul general relativ uniform.

Afară de ele, găsim însă o altă formație vegetală azonală, anume cea de pe stâncării; se știe doar bine că acestea poartă oricând și oriunde o vegetație diferită de cea din jurul lor, și care cuprinde de multe ori elemente interesante. Chiar cazul acesta îl găsim pe stâncile dela vârful Ulmușorului, (945 m. alt.) și pe coasta de sub el. Avem întâiu o serie de specii, pe care nu le-am mai văzut în altă parte, în toată regiunea considerată. Cotoneaster integerrima Medic; Sorbus aria (L.) Cr. var. cretica (Lindl.) C. K. Scheid., Rosa pimpinellifolia L., Rosa pendulina L. subsp. subinermis Bess [1]). Pe lângă acestea găsim aici alte specii, care apar pe alocuri și în alte puncte, dar peste tot rar: Fraxinus Ornus L., Tilia cordata Mill., Spiraea Ulmifolia Scop., Acer platanoides L. Tabloul este complectat de Abies alba Mill., Fagus sylvatica L. Quercus sessiliflora Salisb., Carpinus betulus L., Corylus avellana L., Acer pseudoplatanus L., Crataegus monogyna Jacq., Cytisus nigricans L. și C. leucotrichus Schur., Daphne Mezereum L. Scorușul păsăresc (Sorbus aucuparia L.) apare atât tipic, cât și ca var. lanuginosa (Kittel.) Schur. In fine câteva specii, frecvente în alte părți, cresc aici pipernicite și mai mult târâtoare: Sorbus torminalis (L.) Cr., Evonymus verrucosus Scop., Lonicera xylosteum L.

Altă stâncărie cercetată de mine este cea de pe Piatra Șoimăriei, din păd. Peleticu-Tinosu. Și aici apar elemente inexistente în arboretul înconjurător, ca pin și molid ; restul speciilor însă nu prezintă interes deosebit: brad, fag, gorun, mesteacăn și drob (C. leucotrichus Schur.).

Afară de speciile amintite, întâlnim în toată regiunea o serie

1) Această specie mi-a fost determinată de Dr. C. C. Georgescu, căruia țin să-i aduc și aici mulțumiri.

de arbori şi arbuşti, răspândirea cărora nu prezintă nimic deosebit. Pentru a complecta imaginea florei forestiere locale, îi voiu enumera, indicând şi punctele unde i-am identificat :

Carpinul (C. betulus L.) este frecvent în toată regiunea, chiar şi în părţile superioare — păd. Purcelu şi Tinosu.

Alunul (C. avellana L.) în păd. Lacul lui Vintilă Vodă, Purcelu, Tinosu, la Sarea Roşie, pe Dealul Măgurei etc.

Mesteacăn (Betula verrusosa Ehrh.), după cum am mai amintit, în multe părţi devine una din esenţele dominante. In special, este abundent pe platoul Vintileasca şi în păd. Jitia, în jurul satului Dealul Sării. In păd. Tinosu, în schimb este rar.

Plopul tremurător (Populus tremula L.) deasemenea în multe părţi formează arborete aproape pure; mai ales este abundent în păd. Poiana Mărului.

Salcia căpreasca (Salix capraea L.) desigur este foarte frecventă.

Dintre celelalte specii de sălcii am identificat până acum numai S. fragilis L. şi S. alba L.; ambele au fost găsite pe apa Pârâului Sărat, în păd. Poiana Mărului, iar prima şi în păd. Jitia, trupul Măgura. In regiune se mai găsesc câteva specii de salcie, pe care însă nu le-am identificat până acum.

Ulmul de munte (Ulmus scabra Mill.) — în păd. Jitia, Lacul lui Vintilă Vodă, Purcelu, Tinosu. Aici am auzit că i se zice popular „vrelnic".

Tavălga (Spiraea ulmifolia Scop.), afară de staţiunea citată mai sus, se mai găseşte în păd. Purcelu, pe stâncile din valea Furului.

Părul păduret (Pyrus communis L.) e destul de frecvent pe platoul Vintileasca; se mai găseşte şi în păd. Peleticu-Tinosu.

Mărul păduret (Malus sp.) — în păd. Lacul lui Vintilă Vodă şi Peleticu-Tinosu.

Scoruş păsăresc (Sorbus aucuparia L.), afară de staţiunea amintită, mai apare în Purcelu, Lacul lui Vintilă Vodă, Poiana Mărului, pe Dealul Măgurei; destul de frecvent. Menţionez că în acte vechi pădurii Poiana Mărului i se zice şi Poiana Scoruşului.

Sorb (Sorbus torminalis (L.) Cr.) — în păd. Jitia mai peste tot, în păd. Poiana Mărului şi Tinosu; unele exemplare ating dimensiuni apreciabile.

Scoruș comestibil (S. domestica L.) numai în păd. Peleticu-Tinosu, partea superioară.

Păducel (Crataegus monogyna Jacq.) este abundent pe Dealul Măgurii, în păd. Lacul lui Vintilă Vodă, pe livezile com. Bisoca, pe platoul Vintileasca și la Sarea Roșie. In păd. Peleticu-Tinosu ajunge aproape de părțile superioare.

Măceș (Rosa canina L.) destul de frecvent în toată regiunea.

Smeură (Rubus idaeus L.) prin tăieturi, în păd. Niculele.

Alte specii de Rubus se găsesc prin pădurile regiunii; fiind însă greu de identificat nu m'am ocupat de ele.

Cireș (Prunus avium L.) destul de frecvent, mai în toate pădurile, și pe platoul Vintileasca.

Droghiță (Genista tinctoria L.) în păd. Jitia, Poiana Mărului și Peleticu-Tinosu.

Specii de drob (Cytisus nigricans L. și C. leucotrichus Schur.), pe lângă locul amintit, la Vârful Ulmușorului, se mai găsesc în păd. Peleticu-Tinosu.

Salbă moale (Evonymus europaeus L.) se găsește în păd. Jitia și Peleticu-Tinosu. In cea din urmă la punctul „Fântâna lui Cucu" am găsit un tufăriș întreg de exemplare pipernicite de această specie, abia de 20—30 cm. înălțime și aproape toate formate dintr'o singură tulpină neramificată; sunt legate între ele însă prin rădăcini. Astfel cred că toată asociația, care azi ocupă o suprafață de ca. 100 m. p., provine din câteva fire, care s'au înmulțit prin drajonare.

Salbă râioasă (E. verrucosus Scop.) în pădurile Jitia și Peleticu-Tinosu.

Paltinii (Acer pseudoplatanus L. și A. platanoides L.) sunt aproape deopotrivă de răspândiți, în păd. Jitia, Lacul lui Vintilă Vodă, Poiana Mărului, Purcelu și Peleticu-Tinosu.

Jugastru (A. campestris L.) destul de frecvent în păd. Jitia, Lacul lui Vintilă Vodă, Purcelu, Peleticu-Tinosu.

Teiu (Tilia cordata Mill.), pe lângă cele amintite, se găsește în părțile superioare ale pădurilor Jitia și Peleticu-Tinosu.

Tulichină (Daphne Mezereum L.) destul de frecventă în păd. Jitia, mai rară în Peleticu-Tinosu.

Cătina ghimpoasă (Hippophaë rhamnoides L.) abundentă în

jurul satului Jitia, pe livezile com. Bisoca, în păd. Lacul lui Vintilă Vodă.

Sânger (Cornus sanguinea L.) în păd. Jitia, Poiana Mărului, Purcelu, Peleticu-Tinosu.

Frasin (Fraxinus excelsior L.) în păd. Jitia (Dealul Roşu) şi Lacul lui Vintilă Vodă.

Mojdrean (F. Ornus L.), afară de staţiunea amintită, se mai găseşte în părţile superioare ale pădurilor Jitia (Valea Tociloasă). Chiojdeni şi Peleticu-Tinosu.

Lemnul câinesc (Ligustrum vulgare L.) în păd. Jitia, la Dealul Sării, Dealul Roşu şi Sarea Roşie.

Socul negru (Sambus nigra L.) este abundent în păd. Jitia, Purcelu, Peleticu-Tinosu şi pe livezile com. Bisoca. Socul de munte (S. racemosa L.) apare doar sporadic, prin pădurile Purcelu şi Peleticu-Tinosu.

Călin (Viburnum opulus L.) pe lângă ape, în păd. Jitia, Poiana Mărului şi Peleticu-Tinosu.

Dârmoz (V. Lantana L.) se găseşte prin poeni şi margini de pădure, în păd. Poiana Mărului, în trupul Măgura din păd. Jitia, pe platoul Vintileasca şi la Sarea Roşie.

Caprifoi (Lonicera xylosteum L.), afară de vârful Ulmuşorului, pentru care am amintit-o mai sus, se mai găseşte în păd. Poiana Mărului şi pe islazul vecin (expropriat din păd. Bisoca); această specie prezintă astfel o arie destul de restrânsă, înăuntrul căreia însă apare într'un număr apreciabil. In puţine exemplare creşte şi în păd. Jitia, trupul Măgura.

Dintre plantele agăţătoare găsim carpenul de pădure (Clematis vitalba L.) destul de răspândit, anume în păd. Jitia, Purcelu, Dumitreşti, pe livezile com. Bisoca; abundent este în păd. Peleticu-Tinosu, unde ajunge până la Vârful Gârbovei, cel mai înalt punct al ei (974 m.). Iedera (Hedera helix L.) este deasemenea frecventă.

Singura plantă parazită existentă este Vâscul alb (Viscum album L.), abundent în Purcelu şi Peleticu-Tinosu; parazitează pe brad.

In fine ca subarbuşti, interesanţi pentru noi, trebuie notat afinul (Vaccinium Myrtillus L.) şi coacăzul (V. vitis-idaea L.); ambele specii sunt foarte răspândite în toate pădurile de aici. Interesant este să notez, că în păd. Jitia am găsit aceste două specii formând

pătura solului într'un arboret pur de gorun. In altă parte nu mi s'a întâmplat până acum să văd această asociere, deși am urmărit chestiunea: nu găsiam acești subarbuști decât în arborete de fag ori de rășinoase.

*

Pentru încheere rămâne să amintesc esențele cultivate de om. In ce privește cultura forestieră, nu există decât mici începuturi, anume plantații de molid, mai puțin pin; sunt încă prea tinere ca să se poată pronunța asupra șanselor de reușită. Ca pomi fructiferi se cultivă în primul rând prunul, mai puțin nucul, mărul și cireșul. Afară de aceștia, am mai văzut: la Vintileasca — peri, la Jitia de Sus — gutui, caiși și duzi. Speciile decorative nu sunt nici ele neglijate: la Jitia de Sus se cultivă liliacul, mojdreanul, vița americană (Ampelopsis hederacea Michx.) și Symphoricarpus racemosus Michx. La Dealul Sării — teiul argintiu și chiar salcâmul; acesta din urmă însă crește pipernicit (ca 600 m. alt.). In fine, în apropierea satului Jitia de Jos, pe Valea Râmnicului există un grup de oțetar (Ailanthus glandulosa Desv.).

La végétation arborescente des montagnes de Râmnicu-Sărat.

Considérées en général, les forêts de la région étudiée présentent un mélange de hêtre avec le sapin argenté, parsemé des bouquets de quelques autres essences.

Le sapin qui descend jusqu'à 400 m altitude, a une tendance envahissante dans la zone de hêtre et même dans celle du chêne rouvre qui occupe la région des collines, avec lesquels il forme parfois des peuplements mélangés.

Mais en dehors du sapin, en ce qui concerne les résineux, on y trouve encore le pin sylvestre même sous la forme de peuplements purs; puis l'épicéa qui apparait en des quantités réduites presque partout; enfin l'if commun et le genévrier.

Entre les feuillus, en dehors de l'hêtre il faut citer en premier lieu le chêne rouvre qui monte dans la zone des montagnes et forme parfois même des peuplements compacts, d'un beaux aspect. Des exemplaires isolés se trouvent jusqu'à 1000 m altitude.

Intéressants du point de vue de la distribution géographique sont l'aune blanc et l'aune glutineux.

Les petits lacs et les marécages très fréquents dans la région, présentent l'aspect des tourbières. Autour de celles-ci la végétation constitue une association azonale, différenciée du reste de la forêt, ayant comme éléments quelques espèces de saule, puis l'aune, le pin sylvestre et le bouleau pubescent.

Une autre formation azonale apparait sur les rochers et se caractérise par Cotoneaster integerrima Medic, Sorbus aria L var. cretica Lindl, Rosa

pimpinellifolia L, Rosa pendulina L subsp. subinermis Bess : en dehors de ces espèces on trouve encore d'autres, qu'on peut, d'ailleurs rencontrer aussi dans la forêt même: Fraxinus ornus L, Tilia cordata Mill, Spiraea ulmifolia Scop, Acer platanoides L, Abies alba Mill, Fagus sylvatica L, Quercus sessiliflora Salisb, Carpinus betulus L, Crataegus monogyna Jacq. Cytisus nigricans L et C. leucotrichus Schur, Daphne Mezereum L, Sorbus aucuparia L. Il faut ajouter encore: Sorbus torminalis (L) Cr, Evonymus verrucosus Scop, Lonicera xylosteum L, à l'habitus rabougri.

L'auteur cite encore une quarantaine d'espèces de moindre importance qui se trouvent disséminées dans ces forêts de montagnes.

Das Holzgewächs in Gebirgsgegend des Bez. Râmnicu-Sărat.

Der allgemeine Anblick der Wälder in dieser studierten Gegend ergibt sich als eine Mischung von Buche und Tanne, in welcher Büsche anderer Holzarten vorhanden sind.

Die Tanne, welche bis 400 m Höhe herunter dringt, trachtet einzudrängen in die Zone der Buche und auch der Traubeneiche, welche die Hügelgegend bestockt um mit ihr manchmal sogar gemischte Bestände zu bilden.

Ausser Tanne befinden sich, von den anderen Hadelhölzern, die Rotkiefer, manchmal sogar als reine Bestände, dann die Fichte welche als einzelne Exemplare bereits überall vorhanden ist. Zum Schluss kommt noch die Eibe und Wacholder zum Vorschein.

Unter den Laubhölzern, ausser der Buche, muss man in erster Stelle die Traubeneiche zählen, welche sich bis in die Gebirgsgegend ausdehnt, und dort schöne geschlossene Bestände gründet ; einzelne Exemplare findet man bis zu 1000 m. Höhe. Aus botanisch geographischer Hinsicht sind interessant die Schwarz-und Weisserle.

Kleine Teiche und Sümpfe, sehr häufig dort vorkommend, zeigen den Beginn einer Torfbildung an. In ihrer nächsten Nähe bildet die Pflanzenwelt eine azonale Gemeinschaft unterschieden vom restlichen Teil des Waldes, welche characteristich einige verstummelte Arten von Salix, Schwarzerle, Rotkiefer und Birke besitzt.

Eine andere azonale Bildung erschein auf den Felsen, welche charakterisiert ist durch; Cotoneaster integerrima Medic, Sorbus aria (L) var. cretica Lindl, Rosa pinpinellifolia L, Rosa pendulina L, subsp. subinermis Bess; ausser diser Aren gibt es auch andere in den restlichen Teilen des Waldes verbreitet, wie; Fraxinus ornus L, Tilia cordata Mill, Spiraea ulmifolia Scop, Acer platanoides L, Abies alba Mill, Fagus sylvatica L, Crataegus monogyna Jacq, Quercus sessiliflora Salisb, Carpinus betulus L, Cytisus nigricans L, und C. leucotrichus Schur, Daphne Mezereum L, Sorbus aucuparia L. Man muss hinzufügen: Sorbus torminalis (L) Cr., Evonymus verrucosus Scop, Lonicera xylosteum L, mit einer verkümmerten Tracht.

Der Verfasser zählt noch ungefähr 40 Arten von geringerer Bedeutung welche sich in den Waldungen dieser Gebirgsgegend befinden.

REFERATE — COMENTARII

TRANSPORTUL LEMNELOR DE FOC PE CANALE DE APĂ, IN PĂDURILE UZINELOR REŞIŢA

(Din lucrările Institutului de Cercetări şi experimentaţie forestieră).

de D. A. SBURLAN

1. INTRODUCERE.

Cu ocazia unei excursii făcute în vara anului 1934 am avut posibilitatea de a cunoaşte câteva din investiţiile făcute de vechea şi marea Societate a Uzinelor şi Domeniilor din Reşiţa, în vederea punerii în valoare a pădurilor sale. Intre altele, Societatea posedă un complex de peste 100 km. uluce şi canale de apă, cu o capacitate de transport de aproximativ 200.000 steri anual. Această întinsă reţea se resfiră pe o suprafaţă de 150.000 ha, constituind cel mai mare ansamblu de canale, utilizat pentru transportul lemnelor de foc, din întreaga Europă.

Asupra acestei interesante lucrări nu se găsesc până azi atât în literatura noastră, cât şi în cea străină, decât puţine publicaţiuni [1]).

O monografie a Uzinelor Reşiţa, recent apărută [2]), conţine puţine date privitoare la domeniul forestier al Societăţii şi la instalaţiile de transport al lemnelor.

---

1) a) «Monografia pădurilor S. A. Uzinele de fier şi Domeniile de Reşiţa, publ. în Rev. pădurilor, pag. 1084—1103, anul 1924.

b) Dr. J. Ferfer: «Das Forst- und Domänenwesen der Reşiţaer Eisenwerke und Domäne», A.-G. Zeitschr. f. Forst- u. Jagdwesen, S. 625,1925.

2) Ing. Ion Păsărică: «Monografia Uzinelor de fier şi Domeniilor din Reşiţa şi frumuseţea naturală a împrejurimilor; M. O. şi Imprimeriile Statului, 88 pag., 1935.

Găsind că o cunoaştere a principalelor caractere technice şi a detaliilor de construcţie şi exploatare a acestor canale este de folos, am întocmit studiul de faţă), care nu are pretenţia de a epuiza această chestiune. Ar fi de dorit chiar, ca unul din colegii ingineri silvici din ad-ţia domenială U. D. R. să completeze relaţiunile ce am putut strânge, cu oricâte alte detalii technice. In acest chip, acest interesant sistem de transport al lemnelor de foc ar putea fi extins şi în alte regiuni păduroase ale ţării, înlesnind punerea lor în valoare sau sporindu-le rentabilitatea exploatării.

Pentru o înţelegere cât mai bună a împrejurărilor, în care Societatea Reşiţa a înfăptuit aceste mari lucrări, am găsit util să dau mai întâiu o scurtă expunere a evoluţiei acestei întreprinderi, dela înfiinţarea sa şi până astăzi, şi apoi o descriere sumară a domeniului său forestier.

2. ISTORICUL DESVOLTĂRII UZINELOR REŞIŢA

După lupte îndelungate armatele imperiului austriac au reuşit la 1716 să scoată Banatul Timişanei de sub stăpânirea otomană, care durase 164 ani. In urma păcii dela Passarovitz (1718), Banatul a trecut în patrimoniul coroanei habsburgice şi a fost administrat de austriaci timp de 151 ani, până la unirea Ardealului cu Ungaria şi alcătuirea dublei monarhii Austro-Ungare (1868).

Banatul era renumit din cele mai vechi timpuri pentru bogăţiile sale miniere. De aceia era de multă vreme râvnit de marea împărăţie dunăreană, ajunsă la acea epocă în culmea puterii şi înfloririi sale.

Exploatarea şi prelucrarea metalelor, a fierului, aramei şi aurului era practicată în Banat încă de pe vremea Romanilor şi a continuat în măsura permisă de împrejurări, chiar sub ocupaţia turcească. După anexarea la Austria, exploatarea minelor şi metalurgia au fost organizate sistematic şi desvoltate necontenit.

Luând în stăpânire bogata provincie, ad-ţia austriacă a considerat întreg teritoriul bănăţean ca formând averea statului şi i-a dat o organizare ad-tivă şi industrială potrivită concepţiilor de atunci.

Evoluţia industriei miniere a Banatului şi organizaţia acesteia în decursul vremurilor este deosebit de interesantă, însă nu putem da aci prea multe detalii în această privinţă.

---

3) In afară de publicaţiunile menţionate am folosit în mare măsură excelenta lucrare: «Monografia pădurilor şi domeniilor U. D. R.» prezentată în manuscris de D-l Ing. Gh. Roşescu, la examenul de subinspector silvic, în anul 1932; deasemenea, broşura ce ni s'a împărţit de D-l Director al U. D. R., Ing. V. C. Mihălcescu, şi notele luate în timpul excursiei din 1934, după expunerile verbale ce ni s'au făcut de inginerii U. D. R.

Intre 1718 şi 1736 minele şi furnalele din cuprinsul montan al Banatului, în special din Bocşa, au fost administrate de Stat, care le-a înzestrat cu păduri, pentru nevoile de cărbuni de lemn. Din cauza unor greutăţi financiare, ele au fost arendate apoi, timp de 2 ani unor particulari, pentru a fi reluate iarăşi în stăpânirea Statului la 1738, în urma unei invazii turceşti. A urmat o scurtă epocă de prosperitate, după care la 1749 s'a procedat din nou la arendarea acestor uzine, fapt care a dus în scurt timp la complecta lor ruinare. De aceea la 1768 ele au fost iarăşi luate în stăpânirea Statului. Acum, s'a procedat la refacerea şi mărirea lor. Intrucât la Bocşa terenul era inundabil, furnalele au fost mutate la Reşiţa, unde se putea folosi şi apa râului Bârzava. Cu această ocazie s'au afectat uzinelor încă 50.000 jugăre păduri.

Desvoltarea uzinelor din Reşiţa s'a făcut după aceia destul de repede, astfel încât la 1793 faima lor ajunsese şi în străinătate de unde veniau multe comenzi. Se fabricau în special arme : tunuri şi proiectile, cari au alimentat în bună parte armatele austriace în războaele cu Napoleon.

Pe la 1830 situaţia uzinelor a devenit din nou grea, aşa încât se vorbia iarăşi de închirierea sau vânzarea lor. Neputându-se realiza acest lucru, Curtea din Viena a hotărît să le sporească producţia, creind noui cuptoare şi modernizând atelierele şi laminoarele. La 1846 s'a reuşit să se folosească huila în procesul obţinerii fierului, ceeace a avut de rezultat extinderea exploatării minelor de cărbuni şi diminuarea tăierilor de păduri şi a fabricării mangalului.

In timpul revoluţiei dela 1848, uzinele au fost ocupate şi devastate de Sârbii şi Ungurii răsculaţi. Recucerirea lor de către armatele austriace s'a putut face în parte şi graţie ajutorului dat de Regimentul 13 grăniceri, compus din Români, singur rămas credincios împăratului. In timpul acestor lupte a ars complect şi arhiva uzinelor, astfel că multe fapte din trecutul desvoltării lor au rămas necunoscute.

La 1849 s'a început iarăşi refacerea şi modernizarea uzinelor, pentru ca la 1851 să se treacă la fabricarea şinelor de cale ferată, un produs nou şi de mare viitor în metalurgie. Prima cale ferată din ţară, Oraviţa-Baziaş, a fost construită cu şine produse la Reşiţa.

La 1852 s'a reluat fabricarea tunurilor şi s'a continuat până la 1859 când maşinile şi instalaţiile respective au fost mutate la arsenalul din Viena.

In acest timp, în urma războiului Crimeei (1854—55) Statul austriac trecând printr'o nouă criză financiară s'a pus iarăşi problema vânzării uzinelor. De data aceasta vânzarea avea să fie definitivă. Un consorţiu financiar internaţional, creiat de bancherul parisian P e r r i e r, cumpără la 1 Ianuarie 1855, pe numele «Soc. anonime austriace de căi ferate de Stat» («K. K. Oesterr, Staats-Eisenbahngesellschaft», prescurtat «Steg»), întreaga regiune minieră bănăţeană, cu toate averile şi sarcinele aferente şi cu reţeaua de căi ferate existente.

Domeniul cumpărat avea o întindere de 226.232 iugăre iar suma plătită a fost de 6,8 mil. florini (după alte izvoare 11,1 mil. fl. resp. 170 mil. franci francezi). Obiectul vânzării îl constituiau minele de aramă, argint şi fier din Oraviţa, Ciclova, Dognecea, Sasca, Moldova Nouă şi Slatina); uzinele de cărbuni din Doman, Cuptoare, Secul şi Anina ; uzinele şi atelierele din Oraviţa, Ciclova,

Sasca, Reşiţa, Văliug şi Bocşa ; apoi toate terenurile şi pădurile aparţinând minelor şi uzinelor şi toate terenurile camerale (embaticuri ale Statului), din districtele miniere Oraviţa şi Bocşa.

La 1858 şi 1860 Societatea «Steg» a mai cumpărat două moşii particulare, la Ciudanoviţa şi Bărbosu, iar la 1864, Statul austriac a răscumpărat reţeaua de căi ferate ale Societăţii, aceasta ocupându-se de aici înainte numai cu administrarea uzinelor, minelor şi domeniilor, pe atunci în întindere totală de 133.170 ha.

Datorită bunei administraţii şi comenzilor mari, ce primea din ţară şi străinătate, Societatea a făcut progrese continui, iar orăşelul Reşiţa deveni una din localităţile industriale cele mai importante din vechea Ungarie. Vastele domenii ale Societăţii cuprindeau aproape jumătate din întinderea comitatului Caraş, iar Societatea avea reprezentanţii ei în consiliile comunale şi chiar în Parlament.

Odată cu instaurarea regimului românesc în Banat, la 1919, s'a văzut nevoia ca Soc. «Steg» să fie transformată într'o întreprindere naţională. Prin Decretul-Lege No. 2455 din 8 Iunie 1920 s'a înfiinţat societatea «Uzinelor de fier şi Domeniile din Reşiţa» prescurtat «U. D. R.», în care «Steg» aducea ca aport întregul său avut mobiliar şi imobiliar situat în judeţul Caraş-Severin.

In schimbul acestuia, vechii acţionari au primit 148.400 acţiuni la purtător à 500 lei. Ulterior s'au făcut mai multe emisiuni, astfel că azi Societatea are un capital social de 750 mil. lei împărţit în 1,5 mil. acţiuni à 500 lei.

3. DOMENIILE U. D. R.

a) Intinderea. Din proprietatea domenială a Societăţii, de 133.170 ha dinaintea războiului, 127.242 ha au revenit ţării noastre, iar o întindere de 5.928 ha păduri şi terenuri arabile a rămas în Jugoslavia şi a fost ulterior lichidată.

Prin aplicarea reformei agrare din 1923, s'au expropriat 27.724 ha terenuri cultivabile, fâneţe şi poieni şi 3.482 ha păduri, în total 31.206 ha.

Suprafaţa actuală a Domeniilor Reşiţa este de 96.036 ha, din care: 38.245 ha păduri, 3.351 ha fâneţe, 2.090 ha improductive, 1.240 ha păşuni, 457 ha arături, 380 ha locuri de casă, grădini şi intravilane, 157 ha linii şi drumuri prin păduri, 65 ha vii şi 51 ha pometuri (livezi).

b) Situaţia ad-tivă: Domeniile U. D. R. se găsesc situate în marea lor majoritate în judeţul Caraş (înfiinţat în anul 1925). Numai o mică parte ţine de jud. Severin. In raza acestor domenii se găsesc 63 comune rurale şi 2 urbane (Oraviţa şi Reşiţa). Pădurile cad sub controlul Inspectoratului silvic Timişoara şi al Ocolului de Regim silvic din Oraviţa.

Ad-ţia silvică proprie se face printr'o direcţie centrală în Oraviţa, cu 5 secţii (secretariat, exploatări, amenajări, comercială, contabilitate), condusă de 2 directori, 3 şefi de serviciu, 4 ingineri, 1 arhitect şi 37 alţi funcţionari şi oameni de serviciu.

Serviciul exterior cuprinde 9 ocoale silvice (Moldova, Sasca, Oraviţa, Steierdorf, Văliug, Reşiţa, Dognecea, Bocşa montană şi Bocşa română), 2 depozite de lemne şi o ad-ţie a c. f. silvice. Ocoalele se divid în brigăzi (23) şi cantoane (127).

Suprafaţa medie a unui ocol este de 10.664 ha ; a brigăzii de 4.173 ha, iar a cantonului de 678 ha.

Personalul exterior se compune din 12 ingineri, 31 impiegaţi de birou, 23 brigadieri silvici, 127 pădurari de canton, 6 pădurari auxiliari, 2 viticultori şi 65 alţi funcţionari şi oameni de serviciu.

Ad-ţia domenială administrează în afară de cele 96.000 ha ale Domeniului, 5 fabrici de cherestea, 1 vărărie, 1 cărămidărie, 2 c. f. silvice, 2 ansambluri de canale, 3 vii, 2 distilerii, 2 crescătorii de peşte, 8 lacuri şi 27 depozite de lemne.

Intreg domeniul este cadastrat. Primele măsurători şi delimitări s'au făcut de Statul austriac între 1779—1810, în baza dispoziţiilor din legea agrară «Urbarium banaticum», care prevedea împroprietărirea locuitorilor băştinaşi cu plata pământului în dijmă şi prestarea de robot către ad-ţia minelor.

Alte ridicări în plan s'au mai făcut în 1847/48, când s'a desfiinţat iobăgia.

Trecând în posesia Societăţii de c. f. austriace (Steg), domeniul a fost măsurat din nou, între 1862—1875, când s'a făcut un cadastru al proprietăţii. Ridicări mai precise prin triangulaţie s'au făcut între 1885—1905 pentru 7 ocoale silvice din cele 16 existente şi au fost raportate pe planuri de detaliu la 1′ : 80⁰ (1 : 5760).

Sub era românească s'au completat ridicările şi pentru restul de 9 ocoale, s'au revizuit toate amenajamentele pădurilor, s'au transformat vechile scări la altele zecimale 1 : 10.000, etc. şi s'a restituit vechea toponimie românească locală.

c) O r o g r a f i a. Domeniul Reşiţa se întinde pe clina vestică a munţilor Banatului, între 44⁰14′ şi 45⁰30 lat. nordică, 39⁰15′—39⁰48′ longitudine estică (Far-Oer) şi pe altitudini variind între 80 m (Malul Dunării şi 1452 m (Vf. Semenicului). Orografia ţinutului e formată din următoarele patru catene de munţi şi dealuri :

1) Culmea Locvei, care se întinde dealungul Dunărei, dela Moldova Nouă până la Baziaş.

2) Grupul dealurilor calcaroase despre NE, cuprins între câmpia Timişoarei şi Vf. Semenicului.

3) Masivul Semenicului care ocupă partea centrală, întinzându-se spre N. până la linia Reşiţa-Caransebeş.

4) Munţii Metalici dela Dognecea şi Bocşa, cari se întind între Caraş şi Timiş.

Din întreg terenul domenial, aprox. 30% are caracter muntos, 65% deluros şi 5% plan.

Relieful este brăzdat de următoarele ape şi afluenţii lor (vezi fig. 1): Timişul şi Pogănişul spre E şi NE, Nera spre E şi Sud, Caraş spre Vest şi Bârzava spre N şi NV.

d) C l i m a : In regiunea câmpiei iernile sunt blânde, scurte, cu puţină zăpadă ; verile lungi, secetoase. Precipitaţii 400—500 mm; dese geruri târzii, până în Mai.

La dealuri şi munte, clima e mai aspră, cad anual 700-900 mm şi chiar 1200

*

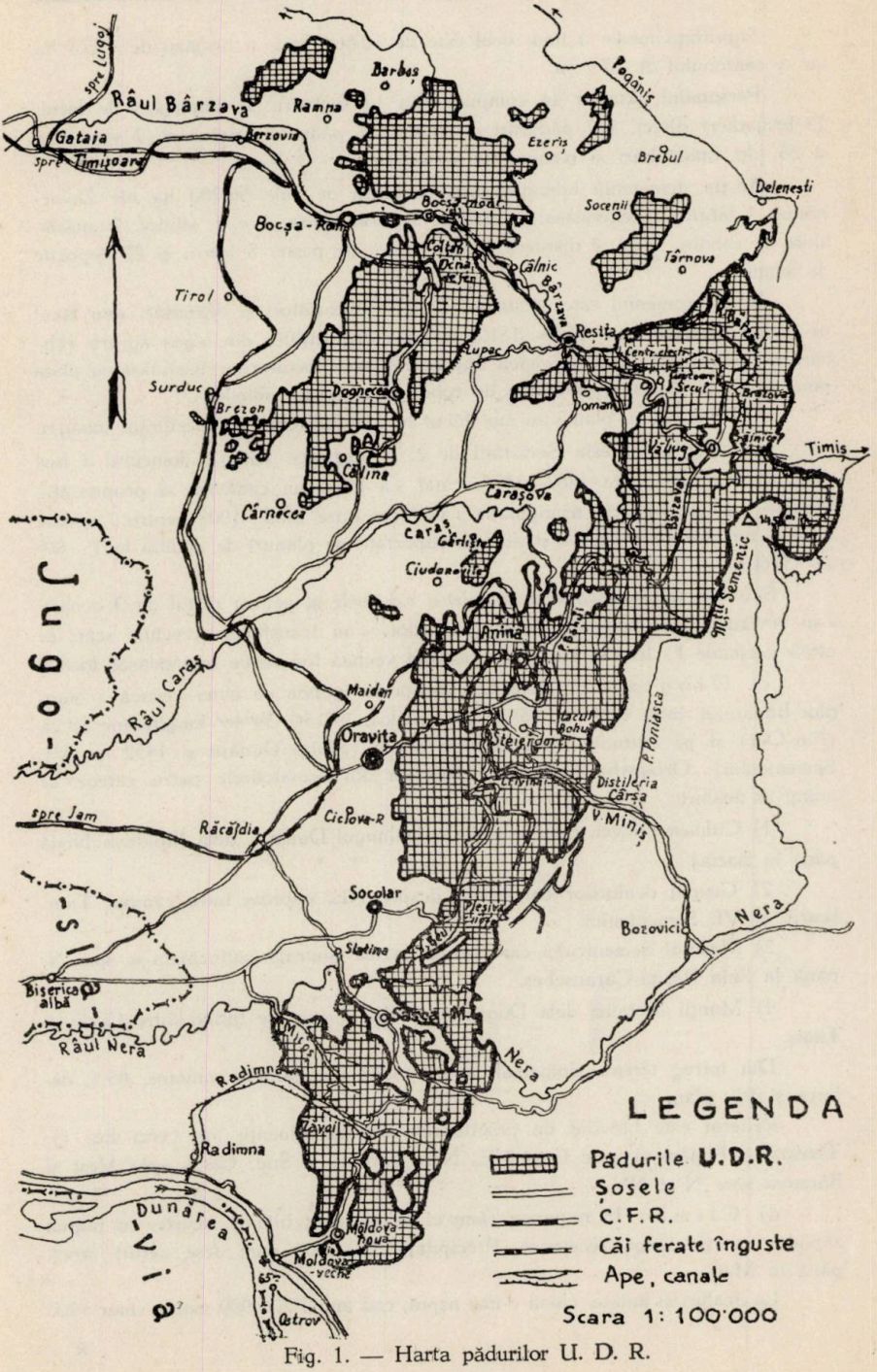

Fig. 1. — Harta pădurilor U. D. R.

mm precipitaţiuni (Prislop la 1000 m alt.). Temperatura medie anuală 10°8′ C (faţă de 9°5′ C a ţării).

Vântul cel mai puternic este Coşava, care bate primăvara dinspre S şi SV; e cald şi uscat, luând adesea un caracter violent (25 m/sec.).

Gerurile târzii sunt frecvente. In iarna 1928/29 temperatura scăzând la —40°, s'au uscat arborete întregi de fag, în special pe solurile superficiale, cu substrat stâncos calcaros.

e) Geologia: In regiunea Moldova-Anina-Caraşova, predomină calcarul cu intercalaţiuni de şisturi cristaline. Munţii Semenicului sunt compuşi din gneiss, ardezii şi granit; la Bocşa se întâlnesc roci cristaline, diorit, micaşisturi şi grezii; la Dognecea, calcar şi roci cristaline, minereuri de fer, grezii.

f) Arboretele. Fiind aşezate pe un relief aşa de variat ca altitudine şi expoziţie, pădurile Domeniului Reşiţa cuprind aproape toate speciile lemnoase ale Europei Centrale. Dintre răşinoase lipsesc în mod spontan laricele şi neamurile de pin. In schimb, în afară de brad şi molift, găsim ienuper şi chiar tisă.

Din foioase remarcăm prezenţa cărpiniţei, a alunului turcesc, a moşdreaşului, a cerului şi a altor specii submediteraneene, cari dovedesc odată mai mult blândeţea climei.

Dar deşi atât de variate ca alcătuire, marea majoritate a arboretelor au caracter de arborete pure. Foioasele predomină de departe ocupând 92% din întinderea totală, faţă de 8% răşinoase.

Dintre foioase, fagul şi carpinul sunt speciile cele mai bine reprezentate, ocupând 62% din întinderea pădurilor Domeniului; neamurile de stejar (stej. pedunculat, gorun, gârniţă, cer) 17%; paltinul, frasinul, etc. 8%; teiul 5%.

Această alcătuire a pădurilor ne arată predominarea speciilor cari dau mai mult lemn de foc.

Clasele de vârstă sunt aproape normale: 1—20 ani=19%; 21—40 ani=19%; 41—60 ani=24%; 61—80 ani=16%; 81—100 ani=22%.

Clasele de fertilitate: I (cea mai bună)=5.900 ha; II=61.525 ha; III=17.564 ha; IV=2.796 ha; =459 ha.

g) Amenajarea pădurilor. Pădurile proprietatea U. D. R. au fost afectate acestora pentru a satisface trebuinţele de material lemnos şi cărbuni de lemn ale minelor, uzinelor şi celorlalte instalaţiuni industriale ale Societăţii. De aceea, chiar sub stăpânirea Statului austriac, înainte de 1855, ele au fost supuse unui tratament raţional.

Exploatările de păduri erau concentrate la început, în jurul centrelor miniere şi metalurgice, producându-se mai cu seamă lemn de foc, stâlpi de mină şi cărbuni de bocşă. Paralel cu desvoltarea industriei miniere şi metalurgice, exploatările s'au extins pe toată suprafaţa domeniului.

Modalitatea de tratament aplicată a fost aceea a tăierilor succesive, scoţându-se la o primă tăiere lemnul de lucru şi de mină, iar la tăierea finală lemnul de foc. Nevoile mari de cărbune de lemn au permis şi executarea de operaţiuni culturale: curăţiri, răriturí.

Regenerările s'au făcut în cea mai mare parte pe cale naturală. In ultima vreme ele sunt completate pe o scară din ce în ce mai întinsă, în vederea în-

nobilării masivelor, prin plantaţii de molift, pin, larice, gorun, frasin, paltin. Cele mai vechi plantaţii datează din 1840, cu pin şi molift, şi sunt azi exploatabile.

Intre anii 1860—74 pădurile au fost dotate cu planuri topografice exacte şi amenajamente cari să asigure continuitatea tăierilor şi raportul susţinut. S'a adoptat în general tratamentul codrului cu tăieri succesive cu o revoluţie de 80 ani la fag şi de 120 ani la gorun. Pentru pădurile de câmpie s'a adoptat crângul simplu cu revoluţia de 40 ani.

Intre 1889—1905 aceste amenajamente au fost refăcute, adoptându-se o revoluţie mai mică, de 60—80 ani, în vederea producerii lemnului de mină. Deşi codul silvic ungar nu prevedea obligativitatea raportului susţinut pentru proprietăţile societăţilor şi ale particularilor, «Steg» şi-a amenajat totuşi pădurile după toate principiile unei silviculturi raţionale.

Paralel cu aceasta, pădurile au fost înzestrate cu o reţea foarte completă de drumuri şi instalaţii de transport, graţie cărora aplicarea tăierilor şi a operaţiilor culturale s'a putut face la timpul prescris de amenajamente.

După instaurarea ad-ţiei româneşti, potrivit legilor silvice în vigoare s'au refăcut amenajamentele tuturor pădurilor Societăţii. Lucrările de refacere au început în 1924 şi se continuă şi astăzi. Pădurile au fost amenajate pe ocoale silvice, adoptându-se pentru toate codrul cu tăieri succesive şi cu o revoluţie normală de 100 ani.

h) Exploatarea pădurilor. După noile amenajamente, suprafaţa acoperită de pădure este de 88.245 ha, iar posibilitatea anuală pe suprafaţă, în primul deceniu, de 860,40 ha.

Posibilitatea anuală pe volum este de 466.341 m³, din care 330.157 m³ din exploatări principale şi 136.184 m³ din operaţiuni culturale.

Capitalul lemnos aflător în pădurile domeniului este de 14,6 mil. m³, iar materialul lemnos normal ar fi de 13,8 mil. m³. Surplusul se datoreşte masivelor trecute de vârsta exploatabilităţii şi în parte încă virgine, din Ocoalele silvice Oraviţa, Steierdorf, Sasca şi Moldova.

In deceniul 1921—1931 s'au exploatat efectiv în fiecare an:

Intre 28.400 şi 45.100 în mediu 32.500 m³ lemn de lucru şi construcţie.
„ 18.000 „ 33.700 „ 26.500 „ „ mină.
„ 20.800 „ 58.700 „ 43.300 steri „ foc şi pentru mangal.

sau 8% lemn de lucru, 6% lemn de mină şi 86% lemn de foc.

S'au realizat în acest deceniu circa 384.000 m³ anual, ceeace arată un minus de aprox. 80.000 m³, adică 17% faţă de posibilitatea normală.

Marea proporţie de lemn de foc se datoreşte, după cum am arătat, atât alcătuirii pădurilor, în care predomină fagul, cât şi nevoilor de cărbuni de lemn ale uzinelor.

Utilizarea diverselor specii este cât se poate de bună: Fagul dă, în afară de lemne de foc, stâlpi de mină (15—30 cm. diam. mediu) şi buşteni de gater (dela 30 cm. în sus). Stejarul, gorunul şi gârniţa dau lemne de mină, buşteni de gater, stâlpi de telefon, traverse, par, araci de vie şi lemne de foc (din crengi). Cerul dă ceva stâlpi de mină, restul lemn de foc. Carpinul, când e în dimensiuni

mari, e tăiat în gater şi folosit la fabricele de unelte agricole. Paltinul furnizează lemnul pentru modelaje, în turnătorii; ulmul şi frasinul pentru căruţărie, iar teiul se taie în gater sau se vinde fabricii de chibrituri din Timişoara.

In fine, bradul şi moliftul dau buşteni de gater, stâlpi de mină, pari, stâlpi de gard şi de vie, lemn de foc, şi de cărbuni. Materialul cel mai bun se alege pentru şindrilă.

Materialul lemnos rezultat din exploatare este folosit integral, întrucât chiar ramurile subţiri îşi găsesc utilizare în fabricarea cărbunilor de lemn.

Tăierile se fac de ordinar iarna. Fagul şi răşinoasele se taie şi vara.

Exploatarea tuturor produselor forestiere şi transportul lor până la locurile de întrebuinţare se fac numai în regie, utilizându-se 2000—3000 lucrători zilnic.

Cea mai mare parte a producţiei pădurilor este folosită în atelierele, uzinele şi minele Societăţii. Lemnul de lucru, de construcţie şi de mină abia acoperă necesităţile întreprinderii. Lemnul de foc este utilizat în felul următor: Circa 170.000 steri anual, fag despicat clasa I este predat la distileriile din Reşiţa şi Cârşa, instalaţii cari aprovizionează uzinele cu cărbuni de lemn şi dau atâtea produse preţioase de destilare: alcool metilic, acid acetic, acetonă, acetat de calciu, gudron de lemn, pirolignos, formaldehidă, uleiuri, etc. O cantitate de 80—100 mii steri se folosesc pentru personalul U. D. R.

Materialele lemnoase ce prisosesc, în special lemne de foc, se vând în regiunea Banatului sau se transportă pe Dunăre, la Galaţi şi Brăila.

Asupra rezultatelor financiare ale exploatării domeniului forestier, ne lipsesc datele necesare. De ordinar bilanţurile Societăţii se închee global, astfel încât nu e posibilă o discriminare a diverselor conturi. Domeniile Societăţii, au fost evaluate în bilanţul pe 1933 la 427.857.226 lei.

i) C ă i l e d e c o m u n i c a ţ i e. Domeniul forestier al Uzinelor Reşiţa este străbătut de o reţea întinsă de şosele şi drumuri proprii, cari fac accesibile chiar părţile cele mai îndepărtate ale pădurilor. Toate aceste drumuri sunt bine construite şi întreţinute, ceeace este favorizat de altfel şi de natură, întrucât piatra se găseşte peste tot, chiar la locul de întrebuinţare.

Reţeaua de şosele forestiere şi drumuri, proprietatea U. D. R. are o lungime totală de 745 km şi anume: 125 km şosele principale, 242 km secundare şi 378 km drumuri de scoatere.

Şoselele principale servesc pentru circulaţia automobilelor; au platforma de 3—4 m. şi partea carosabilă de 1,5—2 m; sunt împietruite cu piatră spartă şi nisip şi apoi cilindrate.

Panta maximă 6%. Raza minimă a curbelor de racordare 12 m.

Circulaţia e reglementată, iar trecerea vehiculelor străine e îngăduită numai pe baza unui permis special.

Şoselele secundare au pante până la 8% şi servesc mai mult pentru transporturile forestiere. Au platforma lată de 2—3 m din care 1,5—2 m împietruită.

Drumurile de scoatere sunt de asemenea împietruite şi servesc exclusiv pentru transportul lemnelor.

In afară de aceste 3 categorii de şosele, domeniul U. D. R. mai este străbătut de o mare reţea de drumuri neîmpietruite, poteci de călărie şi de pază.

Tot pentru transportul produselor forestiere, U. D. R. mai are şi 169 km de căi ferate forestiere, grupate în jurul centrelor industriale Anina şi Reşiţa, ale căror nevoi de lemne le deservesc. Toate aceste c. f. au ecartamentul de 700 mm, raza minimă 30 m, panta maximă 50‰ (pe liniile secundare) numeroase viaducte şi tunele. Două din aceste c. f. sunt cu tracţiune animală, restul cu locomotive. Liniile dispun de 16 locomotive şi 220 vagoane construite de uzinele Reşiţa.

4. AMENAJĂRILE HIDROELECTRICE ŞI TRANSPORTUL LEMNELOR DE FOC.

Reţeaua de canale de care dispune Societatea Reşiţa se împarte în două grupe separate :

A. Complexul de canale dela N o r d, cari leagă pădurile din munţii Semenicului cu distileria de lemn şi uzinele din Reşiţa.

B. Canalul R a d i m n a la Sud care aduce lemnele de foc dn basinul văii Radimna, la malul Dunării.

Ne vom ocupa de fiecare din ele în parte.

A. G r u p u l c a n a l e l o r d i n N o r d.

Aceste canale s'au executat în anii 1901—1909. Prin construcţia lor s'a urmărit dublul scop : pe de o parte de a produce energie electrică ieftină, pentru nevoile Societăţii, înlocuind vechile centrale termo-electrice din 1883 şi 1886, cari foloseau drept combustibil huila, din ce în ce mai scumpă şi mai necesară cuptoarelor de fier, iar pe de altă parte, de a folosi canalele de aducere a apei la uzine, ca instalaţii de transport pentru lemnele de foc.

Dubla utilizare a canalelor a fost posibilă graţie faptului, că atât locul de folosire al căderii de apă, cât şi al lemnelor de foc se află în aceeaş localitate, în Reşiţa.

Până la începutul secolului nostru, transportul lemnului din pădurile Reşiţei până la locul de întrebuinţare se făcea aproape exclusiv pe osii, cu carele şi cu vagoanele căilor ferate înguste. Numai pe râurile Bârzava şi Nera se puteau transporta oarecari cantităţi de lemn de foc. Aceste râuri neavând un debit îndestulător şi o înălţime de plutire suficientă, apa era strânsă cu ajutorul unor opusturi, la obârşii, unde se strângeau şi lemnele de dat pe apă. Deschizând

stăvilarele, lemnele puteau pluti pe Bârzava spre Reşiţa şi pe Nera până la Sasca. Cum umplerea opusturilor cerea mult timp, mai ales vara şi pe timp de secetă, acest mijloc de transport nu putea satisface toate nevoile uzinelor.

In cuprinsul ocoalelor silvice Văliug şi Reşiţa, Societatea U. D. R. dispune astăzi de o reţea de canale în lungime de aproape 100 km, având o capacitate de transport de 1000 steri pe zi. Anual se transportă efectiv pe aceste canale 180.000—200.000 steri.

Complexitatea condiţiunilor în care aceste canale au fost construite, diferenţele mari de altitudine între obârşie (1295 m) şi gură (250 m) întinsa suprafaţă păduroasă pe care o deservesc (aprox. 150.000 ha), în fine modul ingenios cum este captată apa izvoarelor şi pusă în serviciul transportului, fac din această amenajare o construcţie unică în felul ei, nu numai în ţara noastră, ci în toată partea centrală şi sudică a Europei.

Pentru obţinerea debitului de apă necesar s'au utilizat afluenţii a trei din cele mai principale râuri bănăţene, cari îşi au obârşia pe versanţii Muntelui Semenic: N e r a cu afluentul său Zănoaga, partea dela obârşie a T i m i ş u l u i cu pâraiele: Murgilă, Cleanţul Popii, Roşeţ, Molid şi Grădişte şi în fine B â r z a v a cu afluenţii săi: Izvorul rău, Panalovăţ, Gozna, Bogat, Crainic şi Gropoz.

1. D e s c r i e r e a c a n a l e l o r.

Transportul lemnelor începe din basinul superior al râului Nera (vezi fig. 2), pe versantul sudic al Muntelui Semenic. Apa introdusă în canalul de plutit este colectată în timpul nopţii într'un baraj, ajutând transportul în timpul zilei.

a) Ş a n ţ u l c o l e c t o r Z ă n o a g a. Acest şanţ strânge apele din pârâul Zănoaga şi le conduce peste culmea Rătcoanei în canalul Semenic, unde se adaugă la debitul pâraielor de pe versantul estic al muntelui. Şanţul Zănoaga porneşte dela cota 1294,8 şi după ce parcurge 4,7 km cu o pantă medie de 3,5‰ se varsă la cota 1278,4 în albia naturală a pârâului Murgilă, care conduce cei 100 litri/sec ai săi în rezervorul Murgilă, construit din lemn, pământ şi beton şi situat chiar la obârşia canalului de plutit Semenic.

Şanţul Zănoaga are forma de trapez (vezi fig. 6) şi este săpat în pământ, având o secţiune de 0,35 m² suprafaţă. La trecerile peste

pâraie el este construit din lemn cioplit şi este sprijinit pe capre de lemn.

După ce a trecut de culmea Rătcoanei, canalul Zănoaga se ramifică în mai multe şanţuri, în dreapta şi în stânga, trasate cu o pantă mică pe întreaga suprafaţă a parcelelor de pădure numite „Intre Dealuri". Acest dispozitiv înlesneşte strângerea lemnelor din această regiune în pârâul Murgilă şi de aci în canalul Semenic, de unde începe plutitul propriu zis.

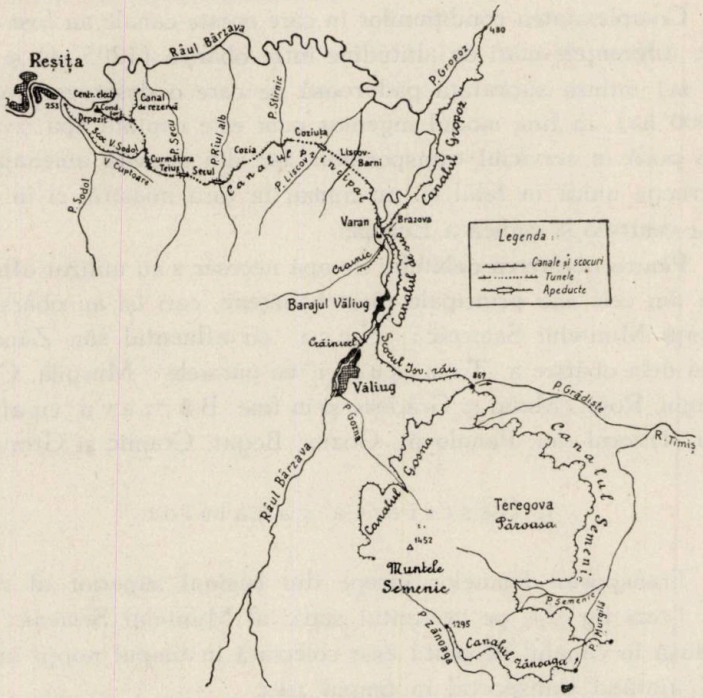

Fig. 2. — Grupul canalelor Văliug-Reşiţa Scara 1 : 200.000.

b) Canalul Semenic îşi are obârşia în bazinul Murgilă, cota 1035,2 şi se sfârşeşte la şeaua Prislop, cumpăna apelor între Timiş şi Bârzava (vezi fig. 2 şi 6). Are o lungime totală de 23,2 km şi o pantă de 1,6—1,8‰. El colectează prin baraje de priză apele pâraielor Roşeţ, Cleanţul Popii, Molid şi a tuturor pâraielor cari le traversează. Este săpat în pământ şi are dimensiunile: 0.25 m la fund, 1,5 m la faţă şi 0,90 m adâncime (v. fig. 6).

Are o suprafaţă udată de 0,84 m² ş un debit de 300 litri/sec. Serveşte numai pentru transportul lemnelor de foc. Canalul are pe-

reţii căptuşiţi cu dulapi de fag, groşi de 50 mm, laţi de 30—40 cm şi lungi de 4—6 m, bătuţi pe grinzişoare de profil, îngropate în pământ. Fundul e căptuşit cu argilă.

In câteva puncte, unde traseul a fost condus peste stânci (Grădişte, Prislop), canalul e zidit în piatră şi beton pe o lungime de circa 120 m. De asemenea a fost nevoie a se construi numeroase apeducte de lemn, ziduri de reazem, săpături.

Capacitatea de transport a acestui canal este de 700—900 steri zilnic, plutindu-se numai 12 ore. Plutitul este făcut cu ajutorul a 50—70 lucrători, majoritatea femei şi copii, doi pădurari şi trei supraveghetori, cari dispun şi de 4 posturi telefonice.

Printr'un dispozitiv special, în punctul Prislopul Balicii, situat pe culmea despărţitoare a celor două basine, apa luată din afluenţii râului Timiş este redată albiei acestuia, urmând ca de aci înainte pentru plutit să se folosească numai cei 100 litri aduşi din Zănoaga, afluentul Nerei. Acest lucru este înlesnit de faptul că dela Prislop declivitatea canalului creşte brusc, dela 1,6‰ la 286‰, coborând cu această pantă până la cota 860,4 m. De aci înainte panta scade la 105‰, iar canalul primeşte apa adusă de canalul secundar Gozna.

c) Canalul Gozna, porneşte din pârâul Panalovăţ afluent al Bârzavei şi are o lungime de 9,7 km. El este săpat în pământ şi are pereţii căptuşiţi cu dulapi de fag, fiind podit numai în părţile unde serveşte pentru plutiul lemnelor. Are secţiunea de 0,51 m², lărgimea la fund 0,5 m deasupra, 1,20 m şi adâncimea 0,6 m. Panta generală este de 1,4‰, debitul de 230—300 litri/sec. iar capacitatea de transport de 250—350 steri pe zi.

d) Scocul Izvorul rău începe dela cota 860,4 şi coboară către Bârzava până la 518,3 m. Are lungimea totală de 3,7 km şi merge pe fundul pârâului cu acest nume. El este construit în întregime din lemn şi e îmbrăcat în interior cu tablă de fier de 7 mm grosime (v. fig. 6). Are 0,40 m la fund, 1,19 m deasupra şi 0,70 m adâncime.

Panta lui către obârşia pârâului este de 105‰, iar către fundul văii Bârzava de 4,6‰. Aici, pe o lungime de 120 m canalul e construit din beton şi e căptuşit de asemenea cu tablă.

e) Canalul de sus, care urmează după scocul Izvorul rău are lungimea de 3,6 km, o secţiune transversală de 1,56 m², un debit de 2000 litri/sec şi dimensiunile: 1 m la fund, 1,60 la gură

şi 1,20 m adâncime (v. fig. 6). Acest canal începe mai jos de satul Văliug, la cota 520, în spatele barajului de priză „Crăinicel", graţie căruia aproape întreaga apă a râului Bârzava este introdusă în canal. Apa care depăşeşte debitul canalului trece peste coroana unui baraj-deversor în albia râului şi alimentează marele baraj-rezervor situat mai la vale de satul Văliug. Barajul „Crăinicel" este construit din piatră şi beton, ca şi barajul-deversor. Acesta din urmă are înălţimea maximă de 2,60 m şi lungimea de 17 m; pragul deversorului are 1,30 m lăţime. Curăţirea nămolului şi a materialelor de depunere se face printr'un stăvilar de 3 m lărgime, prevăzut cu o poartă de fier, mişcată printr'o cremalieră.

Canalul de sus serveşte atât pentru transportul lemnelor cât şi pentru conducerea apei la uzina din Brazova. Pentru ca să intre în canal în stare cât mai curată, apa trece prin 2 grătare, care se pot curăţa cu ajutorul unor greble şi sape speciale.

Canalul acesta este în întregime construit din zidărie de piatră cu mortar şi tencuit cu ciment Portland. Traseul acestui canal trece prin 4 tuneluri betonate, cu secţiunea ovală (v. fig. 6) având o lungime totală de 341 m.

Văile sunt traversate prin apeducte sprijinite pe bolţi de zidărie de piatră brută. Ele sunt în număr de trei şi au o lungime totală de 151 m.

Pe canalul de sus plutitul se face numai pe o distanţă de circa 2,5 km. La capătul lui se află un castel, de unde apa pătrunde într'o conductă forţată de 500 mm diametru, care o conduce la uzina Brazova. Uzina aceasta dă aprox. 400 HP, energia fiind utilizată pentru nevoile minelor din Secul.

Din punctul arătat, lemnele sunt conduse printr'un uluc construit din table de fier, aşezate pe suporţi de beton. Acest uluc are 80 m lungime şi conduce lemnele în „Canalul principal", care se află situat la un nivel cu 38,1 m mai jos, dealungul râului Bârzava.

f) Canalul principal începe din albia Bârzavei printr'un baraj de priză, înalt de 3,4 şi lung de 18 m, construit din piatră şi beton. Inainte de a intra în canal, apa trece prin două grătare, care o curăţă de impurităţi. Acest baraj este situat la 200 m în aval de barajul-rezervor din Văliug. Apa ce se scurge din barajul-rezervor, merge pe această distanţă prin albia naturală a râului până la barajul de priză, care o conduce în canalul principal.

Până la turbina Brazova acest canal are următoarele dimensiuni: 0,90 m la fund, 2 m la gură şi 1,40 m adâncime. De aci înainte dimensiunile se măresc ajungând către Reşiţa la 1,20 la fund, 2,50 m la gură şi 1,50 m adâncime.

Canalul principal are o lungime totală de 12,4 km şi o pantă medie de 1‰, cu excepţia porţiunii finale Ranchina-Castelul de apă Reşiţa, care are o pantă de 0,5‰. El este săpat în pământ, fundul fiind betonat, pereţii ziditi cu piatră brută sau beton iar suprafaţa udată tencuită cu mortar de ciment Portland (v. fig. 6). Debitul său este de circa 3,5 m/sec.

Văile întâlnite pe traseul acestui canal, între Brazova şi Reşiţa au fost traversate prin apeducte de fier sau de piatră. Cele de fier sunt construite din două grinzi zăbrelite de fier, aşezate pe mai mulţi piloni de asemenea metalici, iar canalul constă dintr'un uluc de tablă de fier (v. fig. 3).

Aceste apeducte, unice în felul lor în ţara noastră, sunt în număr de 5 şi anume: Varan, peste Bârzava, lung de 138 m şi înalt de 26 m; Stârnic de 28 m lungime şi 16 m înălţime; Râul alb 95 (38); Secul 216 (52) şi Curmătura 226 (20) metri.

Cel mai de seamă din aceste apeducte este cel dela Secul, care are 6 deschideri de câte 36 m şi o înălţime maximă de 52 metri. Suprastructura de fier a acestei mari construcţii a fost montată prin lansare şi e sprijinită pe piloni metalici, fixaţi pe fundamente de zidărie. Reazimele dinspre tunelul Secu sunt fixe, iar cele dinspre Reşiţa sunt mobile, spre a lăsa loc liber dilataţiei. Etanşeitatea canalului s'a obţinut prin table de aramă îndoită, care permit deformarea.

Apeductele mai mici, în număr de opt, sunt construite din zidărie de piatră şi au o lungime totală de 665 metri. Rambleurile peste depresiunile mai mici însumează de asemenea 1,1 km.

Culmile de munţi sunt străbătute prin tuneluri, săpate în mare majoritate în stâncă tare. Ele au o lungime totală de 5171 m, ceea ce reprezintă ⅓ din lungimea traseului acestui canal şi sunt în număr de şase:

Liscovul-Barnii de 1761 m lungime. Coziuţa 825 m., Cozia 792 m, Secul 382 m. Teiuş 280 m, şi Rachina 591 m. Ele sunt parte betonate, parte zidite în cărămidă iar restul în stâncă naturală tare. Pe partea dreaptă ele au o banchetă lată de 0,60 m, care permite vizitarea şi

supravegherea plutitului (fig. 6). Intre Varan şi podul Secul, o linie de c. f. îngustă urmăreşte treseul canalului, atât prin tunele cât şi pe apeducte.

In apropiere de Castelul de apă Reşiţa, canalul principal are o ramificaţie laterală (canal mort) de 1,5 km lungime, aproape orizontal, care serveşte de rezervor. El este de o construcţie analoagă cu aceea a canalului principal însă e mai larg şi mai adânc, putând înmagazina 25.000 m^3 de apă.

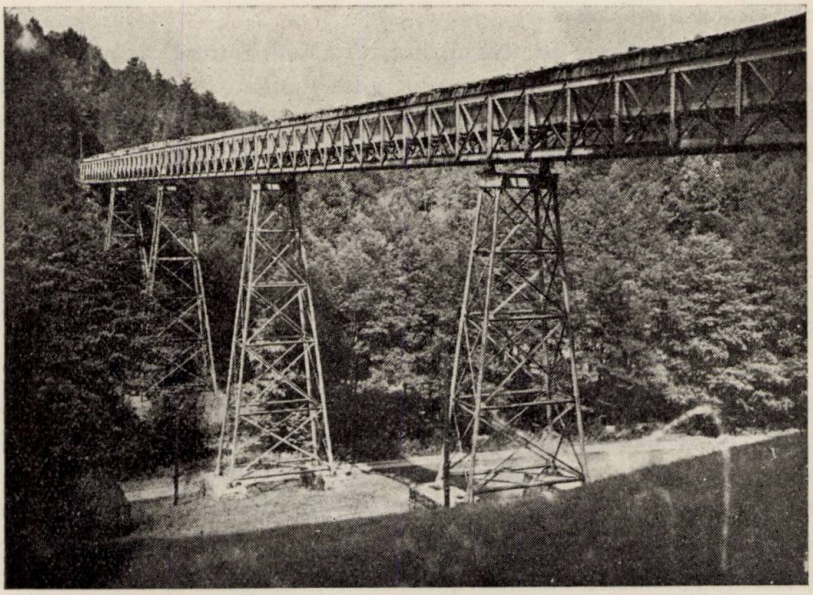

Fig. 3. — Apeductul Varan.

Castelul de apă e situat la 469,8 m şi e construit din piatră, pe stâlpi puternici de zidărie şi beton. Apa din canal trece printr'un grătar şi intră în 3 conducte forţate de câte 900 mm diametru cari o duc la cele trei turbine ale uzinei, situată cu 216 m mai jos. Aceste turbine livrează în mediu 7000 HP. Conductele au o lungime de 600 m şi prezintă 3 frânturi de traseu, din care una orizontală de 60 m. Ele sunt construite din tuburi de fier forjat de 2 m lungime, nituite şi cu flanşe. Grosimea pereţilor acestor tuburi este de 6 mm în partea superioară şi de 12 mm lângă turbine.

g) Cu 80 metri înainte de uzina din Brazova, în canalul prin-

cipal se varsă un canal colector „Crainic", construit din zidărie de piatră, lung de 1050 m şi cu o secţiune transversală de 0,43 m^2, având o pantă generală de 1.5‰ şi un debit de 0.5 m^3/sec. El se continuă în susul pârâului Crainic, pe o lungime de încă 1,8 km. printr'un uluc de lemn compus din 5 dulapi, pe care se scot lemnele de foc, ce cad în basinul acestui pârâu. Pentru reglarea plutitului, canalul are la obârşie un opust de 7.000 m^3 apă. Capacitatea de transport a acestei instalaţii este de 150—200 steri zilnic.

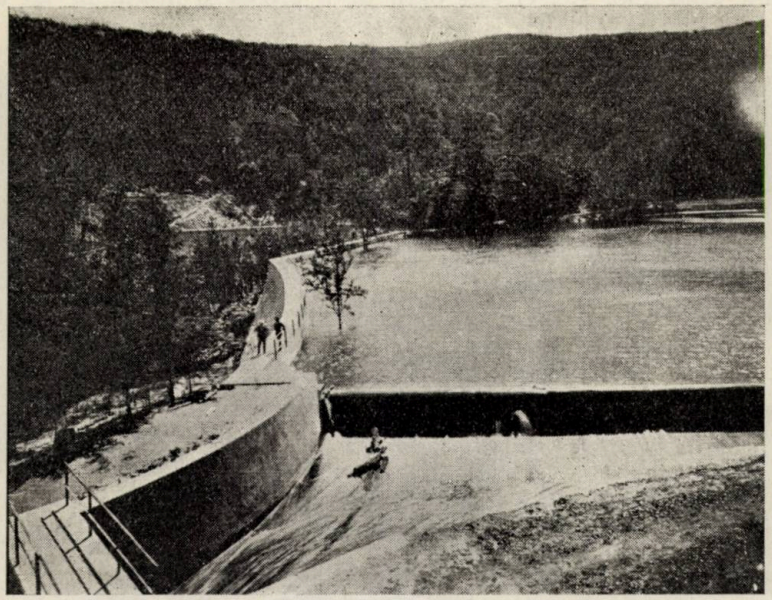

Fig. 4. — Barajul Văliug cu deversorul.

Canalul Crainic traversează valea Bârzavei pe un apeduct de fier de 68 m. lungime rezemat de piloni de fier, la rândul lor aşezaţi pe un zid de piatră, rămas dintr'un baraj neterminat.

h) Inainte de a trece pe apeducul Varan, canalul principal mai primeşte apa adusă de canalul colector „Gropoz-Bogat", lung de 10 km şi cu panta generală de 1‰. Acest canal are o secţiune de 0,51 m^2 la obârşie şi de 1,5 m^2 la confluenţă şi un debit de 1 m^3/sec. Colectează apele a 6 pâraie şi trece prin 3 tunele, cu o lungime totală de 300 m şi pe un apeduct de fier de 68 m. lungime. Transportă zilnic 300—450 steri din basinul pâraelor amintite.

Canalele colectoare Crainic şi Gropoz măresc basinul de recepţie al instalaţiei hidraulice cu 69.300 ha, aşa încât acesta se ridică în total la 146.200 ha. Fiind situate la atitudini mai mici ele contribuie, cu debitul lor, la punerea în funcţiune a turbinelor în special primele zile ale primăverii, când zăpezile de pe Semenic şi dela obârşia Bârzavei nu au început încă a se topi.

f) Dispozitivele dela Reşiţa. Lemnul pluteşte pe canalul principal numai până la capătul apeductului dela Curmătura, cota 456. Aci el este oprit de o greblă şi dirirat pe un mic

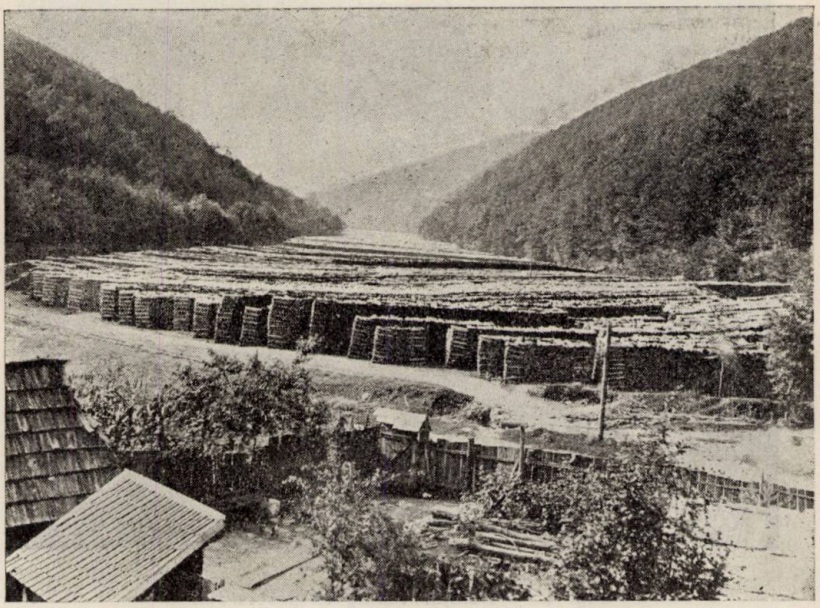

Fig. 5. — Depozitul de lemne Valea Cuptoare—Reşiţa

scoc lateral, săpat în pământ, zidit şi căptuşit cu tablă de fier, către marele depozit din Valea Cuptoare (v. fig. 5). Acest scoc are 1 km lungime şi o pantă de 10‰ în partea superioară şi de 1‰ în cea inferioară (v. fig. 6). Debitul lui este de numai 0,7 m^3/sec, apă pe care o ia din canalul principal.

Dela Curmătura, canalul principal, al cărui debit este de 3,43 m/sec, îşi continuă drumul spre castelul de apă şi uzina din Reşiţa, umplând şi canalul rezervor dela Ranchina.

h) Barajul Văliug. Munţii Banatului fiind situaţi în partea de sud a ţării, sunt caracterizaţi printr'o mare neregularitate

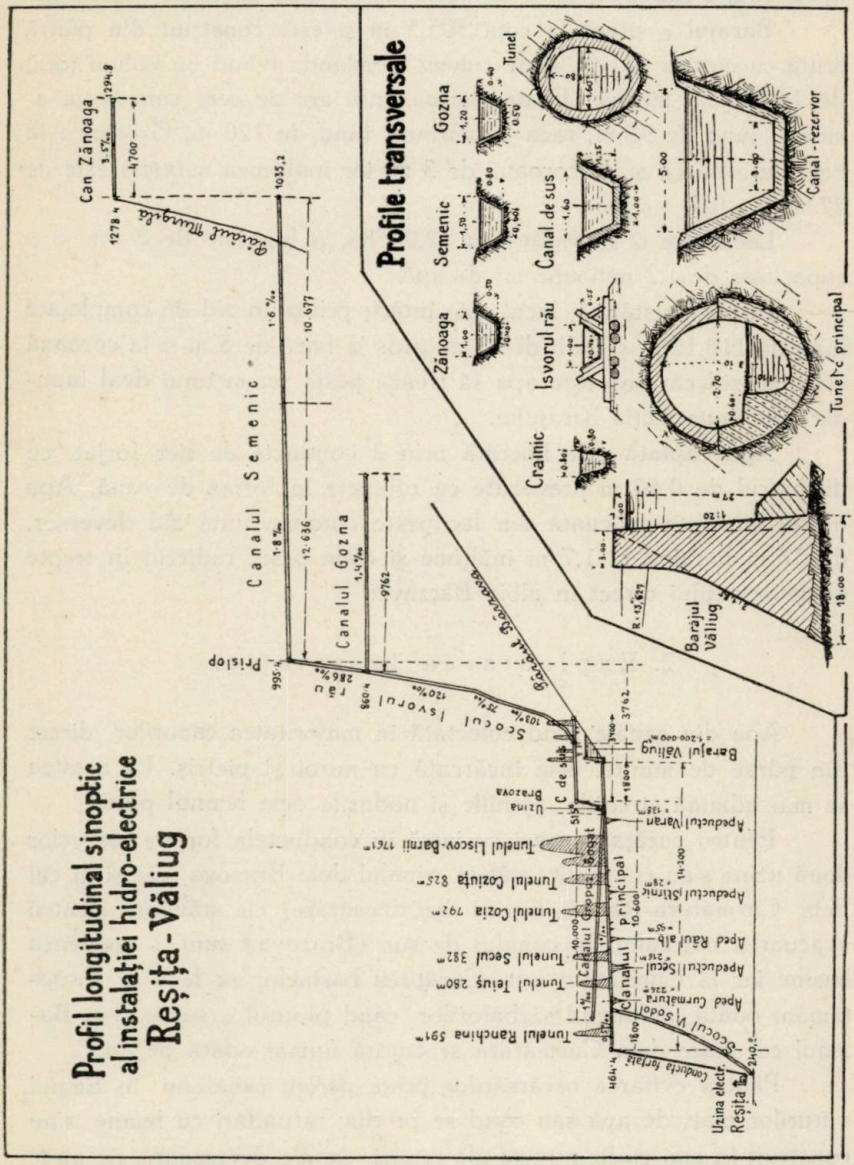

Fig. 6. — Profil longitudinal sinoptic şi profile transversale.

în distribuţia precipitatelor atmosferice în cursul anului. Aceasta face ca debitul pâraielor şi al râurilor ce alimentează canalele să fie foarte variat, mai ales toamna şi iarna.

Pentru înlăturarea acestui neajuns, Societatea a construit în anii 1907—1909 un mare baraj-rezervor la Văliug, care colectează apele râului Bârzava, dintr'un basin de recepție de peste 75.000 ha.

Barajul e situat la cota 505,5 m și este construit din piatră brută cu mortar de var și de ciment Portland, având un volum total de 13.100 m^3 zidărie. El are forma unui arc de cerc convex în amonte, lung de 91 m, raza de curbură fiind de 120 m. Grosimea la bază este de 18 m, la coroană de 3 m, iar înălțimea maximă este de 27 m (v. fig. 3 și 6).

Lacul are o suprafață de 12,06 ha, o lungime de 2 km și o capacitate de 1,2 milioane m^3 de apă.

In partea stângă, lacul este întărit printr'un zid de completare lung de 110,12 m și înalt de 12 m, gros la bază de 8 m și la coroană de 1 m, zid care oprește apa să treacă peste șeaua unui deal inundat prin construcția barajului.

Apa captată este liberată prin 2 conducte de fier forjat, cu diametrul de 0,60 m prevăzute cu robinete în formă de vană. Apa în surplus este evacuată din lac peste coroana unui zid deversor, de 37 m lungime și 1,7 m înălțime și cade peste radierul în trepte al deversorului direct în albia Bârzavei.

2. Exploatarea instalației.

Apa din canale fiind colectată în majoritatea cazurilor, direct din pârae de munte, este încărcată cu noroi și pietriș. La acestea se mai adaugă și cojile, așchiile și nodurile dela lemnul plutit.

Pentru curățarea apei ce intră în conductele forțate ale celor două uzine s'au construit, atât în canalul dela Brazova, cât și în cel dela Curmătura-Reșița, basine de decantare, cu stăvilare pentru evacuarea noroiului. In canalul de sus (Brazova) sunt 2 asemenea basine iar la Curmătura opt. Curățirea basinelor se face la 2 săptămâni odată, în timpul sărbătorilor, când plutitul e suspendat. Basinul cel mare dela Curmătura se curăță numai odată pe an.

Pentru evitarea revărsărilor peste pereții canalului în timpul viiturilor mari de apă sau când se produc înfundări cu lemne, s'au construit în mai multe puncte ale rețelei, canale deversoare, pe unde se elimină în mod automat surplusul de apă.

De asemenea, pentru complectarea debitului necesar în timpul

secetei, s'au făcut pe toate pâraiele traversate de canale, mici baraje de priză, cari se pun în funcţiune de câte ori nevoile o cer.

Traseul este supraveghiat şi întreţinut de cantonieri, cari îşi au dealungul acestuia locuinţele, prevăzute cu telefon.

Plutirea lemnelor ce vin de pe versanţii Semenicului se face în două etape, deoarece distanţa de plutit este prea mare, iar vitesa lemnelor redusă. In adevăr, dela barajul Murgilă şi până la depozitul din Valea Cuptoare, la Reşiţa, este o distanţă de 45 km. Cum vitesa lemnelor nu depăşeşte în mediu 3,5 km/oră, lemnele date pe canal dela obârşie, fac până la Reşiţa 12—13 ore.

Aşa dar, lemnele băgate pe canal la ora 6 dim. ar urma să sosească la depozitul din Reşiţa la ora 7 seara, adică după terminarea zilei de lucru. Pe de altă parte, plutitul nu se poate face decât ziua, în timpul nopţii fiind greu de supraveghiat.

Pentru a evita sosirea târzie a lemnelor în depozitul din Reşiţa, s'a construit la punctul de confluenţă al canalului Gozna cu Isvorul rău, un dispozitiv de reglare a transportului. Acesta constă din două canale deviatoare, care conduc lemnele sosite pe canal la câte 2—3 asvârlitoare, de unde lemnele plutite sunt aruncate într'un depozit cu o capacitate de 30.000 steri numit „Grămada mare".

Din acest depozit, care împarte sistemul de plutit în două secţiuni, lemnele încep a fi aruncate pe scocul Izvorul rău la ora 4 dimineaţa şi sosesc la Reşiţa deja dela ora 8 dim. Aruncatul, din depozitul „Grămada mare" trebue terminat la ora 2 p. m. pentru ca ultimele lemne să ajungă în Reşiţa până la 6 seara, când se termină ziua de lucru.

In acelaş scop, toate lemnele, ce vin de pe canalele Semenic şi Gozna după ora 2 p. m. sunt trecute în depozit, urmând a-şi continua drumul către Reşiţa a doua zi dimineaţa. Depozitul „Grămada mare" este alimentat cu lemne de pe cele două canale, până la 8 seara, această cantitate servind de rezervă, pentru a avea ce expedia spre Reşiţa în dimineaţa următoare.

B. CANALUL RADIMNA

Societatea U. D. R. posedă în partea de sud a Jud. Caraş, în cuprinsul Ocolului silvic Moldova, întinse suprafeţe de păduri, cari cad către Valea Dunării. Transportul lemnelor din aceste păduri

către centrele industriale din Valea Nerei (Sasca) se făcea în trecut pe o cale ferată îngustă. Fiind prea costisitor, iar consumul la Sasca fiind redus, Societatea a construit în 1933—1934 un canal pe Valea Radimnei, cu o lungime totală de 22 km. Acest canal porneşte din apropierea satului Moldoviţa şi ajunge la malul Dunării, lângă satul Radimna (v. fig. 1). La obârşie are o pantă de 27‰, iar în lunca Dunării de 0,5‰. Raza minimă de curbură adoptată a fost de 30 m.

Canalul este săpat în pământ şi căptuşit cu dulapi de fag de 50 mm grosime. Secţiunea lui e trapezoidală, având 0,26 m la fund, 0,84 m la faţă şi 0,50 m adâncime. Are un debit de circa 0,4 m³/sec.

Lemnele aduse pe acest canal sunt stivuite spre uscare într'un depozit situat pe malul Dunării, apoi sunt încărcate pe şlepuri şi expediate pe Dunăre în jos, găsind desfacere în special în oraşele Brăila şi Galaţi.

Costul canalului a fost de circa 400.000 lei pe km, adică aprox. egal cu acela al unei căi ferate înguste. Exploatarea este însă mult mai puţin costisitoare decât a unei c. f., cu toată durata redusă a lemnului de fag, cu care canalele sunt căptuşite.

Construcţia canalului a necesitat rezolvarea unor interesante probleme asupra debitului, la schimbările brusce de pantă, fiind necesar în câteva locuri, să se intercaleze pe traseu basine de reglare. Materialul lemnos necesar construirei canalului a fost fasonat din buşteni de fag, într'un fierăstrău cu un gater, înfiinţat ad-hoc la Zăvoi în 1933.

5. Concluziuni.

Instalaţiile de canale de pe Domeniile U. D. R. dovedesc că apele de munte pot fi folosite simultan şi pentru transportul lemnelor şi pentru producerea energiei electrice. Conflictul ivit pe alocuri între exploatatorii de păduri şi producătorii de curent electric pe tema folosirii apelor de munte rezidă mai mult în amenajarea defectuoasă a acestor ape şi în lipsa preocupării de armonizare a celor două interese, cari când sunt întrunite, ca la Reşiţa în aceeaş mână, pot fi totdeauna conciliate.

Construirea noului canal Radimna, arată că transportul lemnelor pe apă, când este bine conceput şi organizat este departe de a

fi un procedeu perimat. Cel puţin în ce priveşte lemnul de foc, transportul pe canale de apă rămâne pentru multă vreme, mijlocul cel mai economic şi cel mai indicat pentru punerea în valoare a acelor păduri, cari nu produc lemn de lucru şi cari deci nu suportă cheltueli de transport prea ridicate.

Le transport du bois par canaux à l'eau dans les forêts de U. D. R.

La société des Usines et des Domaines de Reşiţa (U.D.R.), possède en Banat un vaste domaine boisé, avec une superficie de plus de 88.000 ha, destiné à satisfaire les besoins en matériel de construction et en charbon de bois de ses mines, ateliers et fournaux. Ces forêts sont composées en majeur partie de hêtre, de charme et des espèces de chêne ; elles ont une possibilité annuelle de 466.000 m^3, bois de construction et de chauffage. Ce dernier est employé spécialement dans les distilleries de Reşiţa et Cârşa, où l'on obient des produits de distillation et du charbon de rétorte.

Avec le double but, de réaliser un transport facile du bois de chauffage et de produire l'énergie électrique nécessaire à ses installations industrielles, la société a construit en 1907—1909 dans la région du Mont Semenic-Reşiţa un ensemble de canaux à l'eau avec une longueur totale de 100 km. Par eux, l'eau des bassins de réception des rivières de Nera, Timiş et Bârzava est conduite aux usines hydroélectriques de Brazova et Reşiţa.

Ce réseau de canaux, le plus grand de l'Europe centrale et du SE, s'étend sur une supérficie de 150.000 ha, entre 250 et 1295 m. altitude. Il comprend parmi des travaux intéressants d'infrastructure; 5 aqueducs métaliques avec une longueur totale de plus de 700 m, 6 tunels de 5 km longueur totale et un grand barrage-réservoire avec une capacité de 1,3 millions m^3 eau.

Par ces canaux on transporte chaque année 180.000 stères bois de chauffage, tandisque l'énérgie électrique livrée par les deux usines mentionnées s'élève a 7500 H. P.

En 1933 et 1934 la Société U. D. R. a construit un nouveau canal de 22 km longueur — pour desservir le transport du bois de chauffage des forêts du Sud — jusqu'au bord du Danube, à Moldova. Là, ce matériel est chargé en bateaux et expédié vers les ports de l'Est de la Roumanie.

L'auteur donne des détails techniques sur le tracé, le débit, la section, les travaux d'infra et suprastructure et sur les matériaux employés dans la construction de ces canaux (v. fig. 6).

Ces grands investitions prouvent que les différends qui se produisent parfois entre les producteurs d'énergie électrique et les exploitants des forêts, en ce qui concerne l'utilisation des rivières de la région montagneuse, peuvent être conciliés, quand les deux intérêts sont concentrés dans la main d'une seule entreprise.

Der Holztransport auf Wasserriesen in den Waldungen des U. D. R.

Die Gesellchaft der Eisen-Hüttenwerke und Domänen von Reşiţa (U. D. R.), besitzt im Banat ein grosses Forstkomplex mit einer Fläche von 88.000 Ha., das dazu bestimmt ist, die Bedürfnisse der Bergwerke, Schlossereien und Giessereien in Baumaterialien und Holzkohle zu befriedigen. Die Forsten sind grösstenteils von Buche, Hainbuche und Eichenarten bestockt und haben ein Jahresetat von 466.000 fm., Nutz-und Brennholz. Letzteres wird besonders in den Distillationsanstalten von Reşiţa und Cârţa um Distillationserzeugnisse und Holzkohle zu gewinnen.

Mit dem doppelten Zweck, ein billiger Transport des Brennholzes zu verschaffen und auch electrische Kraft für die Anlagen zu erzeugen, hat die Gesellschaft, in den Jahren 1907—1909, ein grosses Netz von Wasserriesen und Kanälen mit einer Länge von 100 Km. im Gebiet von Semenic-Gebirge und Reşiţa geführt. Diese Wasserriesen, — die grössten in Mittel-und Südost-Nera, Timiş und Bârzava nach den Wasserkraftanlagen von Brazova und Reşiţa geführt.. Diese Wasserriesen, — die grössten in Mittel-und Südost-Europa — dehnen sich auf einer Fläche von 150.000 Ha. aus, zwischen 250 und 1295 m Höhe. Er hat als besonders interessante Unterbauobjekte; 5 eiserne Wasserleitungen mit einer Gesamtlänge von über 700 m, 6 Tunele von 5 Km und eine grosse Reservoir-Talsperre mit einem Inhalt von 1,3 Mill. fm. Wasser.

Durch diese Wasserriesen wird jährlich ungefähr 180.00 rm. Brennholz verflossen, während die gewonnene elektrische Kraft in den obenerwähnten zwei Anlagen, 7500 H. P. beträgt.

In den letzten Jahren 1933—1934, erbaute die Gesellschaft ein neues Wasserkanal in einer Länge von 22 Km, um den Transport des Brennholzes aus den südlichen Teil seiner Forsten bis zur Donauufer in Moldova-Hafen zu ermöglichen, wovon dasselbe auf Schleppen nach den grösseren Häfen Ost-Rumäniens verschifft wird.

Verfasser gibt eine technische Beschreibung des Trassees, der Wasserabflussmenge, der Querschnitt, der verschiedenen Unter-und Oberbauobjekte und der Baumaterialien dieser Wasserkanäle (s. Alb. 6).

Diese grosse Investitionen zeigen dass die Erzeugung von elektrischer Energie und das Flössen in Gebirgswässer, können gleichzeitig stattfinden, wenn beide Interesse einer Hand unterständig sind.

LEGEA DE VANATOARE GERMANA DIN 1934

de OTTO WITTING, Braşov

Dacă privim, în linii mari, desvoltarea istorică a ordonanţelor şi legilor de vânătoare, găsim că primele dispoziţiuni asupra vânătoarei, din evul mediu, au fost mai ales de natură social-politică, aşadar expresia regimului de caste din acel timp.

Secolul al 18-lea, cu mentalitatea sa mercantilistă, cu nenumăratele sale dispoziţiuni sporadice, simpliste şi baroce, a adus, în mod unilateral, în special îngrădiri de vânătoare poliţieneşti. Acestea au servit mai puţin interesului propriu al vânătoarei, cât mai ales protecţiei agriculturii şi siguranţei publice.

Abia secolul al 19-lea, care a realizat, în toate domeniile vieţii, o organizaţie clară şi unitară, a cuprins pentru prima oară, dispoziţiunile vânătoreşti sporadice şi unilaterale, într'un întreg unitar şi organic. In acest secol însă sunt preponderente mai ales condiţiunile economice, iar tendinţele de protejarea vânătoarei se evidenţiază abia în măsură redusă.

Mersul evoluţiei, trebuia să aducă cu sine, în mod logic, ca, în secolul al 20-lea, să apară în centrul preocupărilor — în interesul protejării vânatului şi ca reacţiune faţă de nemaipomenita desvoltare technică a armelor —, protecţia şi îngrijirea necondiţionată a vânatului, cu toate mijloacele, pe lângă cea mai mare restrângere proprie.

Sub înrâurirea acestor idei s'a născut în anul 1923 legea română de vânătoare.

Legea de vânătoare germană, de azi, care a apărut cu 11 ani mai târziu, în 1934, a cuprins într'un întreg unitar şi organic, în mod extrem de clar şi logic, ideile trecutului şi cele ale prezentului.

In această lege se exprimă clar, următoarele idei fundamentale, cari dovedesc înaltul nivel al legii :

1. Vânatul nu este res nullius (lucrul nimănui), ci un bun preţios naţional, asupra căruia cel ce exercită vânătoarea nu are decât un drept de folosinţă.

Ingrijirea şi protejarea vânatului, adică conservarea necondiţionată a acestei averi naţionale, trebue să fie aşadar o cerinţă fundamentală a oricărei economii de vânătoare.

Nu venitul net financiar, sau sporirea economică a producţiei, deci nu obţinerea unor valori materiale să fie idealul de bază al economiei vânătoreşti, ci restrângerea prudentă, în interesul conservării unei averi naţionale neramplasabile, de însemnătate ideală şi etică.

2. Exercitarea vânătoarei, cu respectarea strictă a prescripţiunilor respective, este o datorie categorică şi primordială a fiecărui vânător.

Se evidenţiază, în acest principiu de bază, dragostea caldă pentru natură şi creaţiunile ei, precum şi tendinţa de a împiedeca tot ceeace ar putea pricinui animalelor chinuri sau dureri fără rost.

Vânătorul să nu fie doar un împuşcător brutal, ci adevărat vânător, care să cinstească pe Creator, prin creaţiunile sale.

3. Ceeace trebue să cerem dela vânat este calitatea, iar nu cantitatea. In consecinţă străduinţa va fi să se obţină conservarea unui contingent de vânat în proporţii corespunzătoare, bogat în specii şi puternic şi sănătos, ca singuratice bucăţi.

In acest fel s'a înlăturat definitiv şi pentru totdeauna contrastul şi divergenţele străvechi dintre ţăran şi vânător.

Nu sporirea unilaterală şi nelimitată a vânatului, aşa precum o dorea în veacurile trecute egoismul fără scrupul al stăpânului feudal, să fie scopul adevăratei economii vânătoreşti, ci echilibrul natural şi sănătos în gospodăria naturii, în interesul agriculturii, al culturii generale a ţării şi al calităţii însăşi a vânatului.

Astfel vânătoarea a fost integrată în viaţa generală a economiei naţionale şi a fost hotărnicită în mod raţional şi clar.

4. Ca urmare logică a celor spuse până acum, vânător poate fi numai acela, care a învăţat exerciţiul vânătoarei şi care posedă aptitudinea morală şi fizică necesară.

5. Toţi vânătorii sunt grupaţi într'o asociaţie strânsă şi unitară, numită „Vânătorii Germani" (Deutsche Jägerschaft).

Indatoririle principale ale acestei asociaţii sunt:

a) Organizarea strânsă şi unificarea întregei vieţi vânătoreşti.

b) Realizarea, prin educare, a exercitării vânătoarei cu respectarea strictă a tuturor dispoziţiunilor.

c) Trezirea sentimentului social de breaslă (castă, profesiune).

In această asociaţie se validitează o s i n g u r ă voinţă, un s i n g u r conducător şi o s i n g u r ă reprezentanţă. Prin această organizaţie strictă şi bine determinată, — la fel cu cea a ofiţerilor şi funcţionarilor — se creiază o nouă categorie socială, străvechea „breaslă" a vânătorilor, şi prin aceasta se dă posibilitatea de a se naşte sentimentul profesional, unitar şi onoarea unitară profesională a castei (breslei).

Prin faptul, că fiecare vânător aparţine acestei categorii sociale, care are de scop suprem binele general, este o datorie de onoare a sa proprie, să subordoneze interesul său individual interesului general.

Şi precum categoria socială (casta) ofiţerilor şi funcţionarilor îşi are consiliile ei disciplinare proprii, astfel se institue şi pentru categoria vânătorilor un consiliu de onoare, special, căruia îi este supus, fără condiţie, fiecare vânător.

Astfel se ridică, prin aceste dispoziţiuni, vânătoarea la un nivel etic, cum încă nu a fost cazul niciodată până în prezent.

Dacă luăm sub cercetare dispoziţiunile singuratice ale acestei legi, trebue să relevăm mai ales următoarele, cari, izvorând din consideraţiunile de mai sus, constituesc, mai mult sau mai puţin, un domeniu nou :

1. Vânătoarea se poate exercita numai în baza principiilor generale recunoscute, ale dreptăţii vânătoreşti, germane. Fiecare vânător are dreptul şi obligaţiunea de a proteja vânatul (§ 4).

2. Dreptul de vânătoare se poate exercita numai pe districte de vânătoare (districte de vânătoare proprii şi comune). Numărul persoanelor, cari pot exercita vânătoarea pe un district de vânătoare propriu, poate fi limitat (§ 5).

3. Spre a se creia un acord între conformaţia districtelor de vânătoare şi cerinţele de ocrotire a vânătoarei, districtele de vânătoare pot fi rotunzite (§ 6).

4. Mărimea minimală a districtelor de vânătoare proprii este de 75 ha şi ea poate fi urcată la 150 şi la 500 ha (§ 8).

5. Mărimea minimală a unui district de vânătoare comun, este de 150 ha şi poate fi urcată până la 300 şi 500 ha (§ 9).

6. Cei cu drept de vânătoare asupra unui district vânătoresc comun, formează o asociaţie de vânătoare, cu calitatea de persoană juridică (§ 10). Vânătoarea se poate exercita prin vânători angajaţi (§ 11). In cazul unor daune de vânat, asociaţia de vânătoare răspunde pentru restituirea acestor pagube (§ 44).

7. Orice contract de arendă a vânătoarei are nevoe de aprobarea măestrului-vânător al districtului. Timpul de arendă pentru vânătorile de vânat mic este de cel puţin 9 ani, pentru cel mare este de cel puţin 12 ani (§ 12).

8. Arendaş poate fi numai acela care a fost cel puţin timp de 3 ani, în Germania, proprietarul unui certificat anual de vânătoare şi care face dovada că este membru al asociaţiei vânătorilor germani (§ 12).

9. Contractul de arendarea vânătoarei se stinge dacă arendaşul este exclus din asociaţia vânătorilor germani, sau dacă i se refuză, sau i se retrage certificatul de vânătoare (§ 19).

10. Prima acordare a unui certificat de vânătoare poate fi condiţionată de faptul, că solicitatorul să fi depus un examen de vânător (§ 22).

11. Certificatul de vânătoare trebue refuzat acelor persoane cari nu pot dovedi o asigurare suficientă a responsabilităţii de vânătoare (§ 23).

Certificatul se poate refuza persoanelor, cari au fost condamnate în ultimii 5 ani, pentru furtul silvic sau de câmp, sau pentru contravenţii la prescripţiunile poliţieneşti de vânătoare (§ 24).

12. Certificate de vânătoare se pot acorda, gratuit sau pentru o taxă redusă, măeştrilor-vânători, funcţionarilor silvici, vânătorilor de profesiune, paznicilor de vânătoare şi persoanelor cari se găsesc în situaţia de a se pregăti oficial, din punct de vedere forestier sau vânătoresc (§ 27).

13. Trecerea vânatului copitat, rănit, într'un district de vânătoare vecin, se va anunţa imediat celui care în acest district este îndreptăţit să exercite vânătoarea (§ 30).

14. Epidemiile la vânat se vor anunţa imediat măestrului-vânător al districtului (§ 32).

15. Cel îndreptăţit a exercita vânătoarea este obligat a se în-

griji, în timp de criză, pentru ca vânatul să fie corespunzător nutrit (§ 33).

16. Pentru districte de vânătoare mai mari, i se poate impune celui îndreptăţit să exerciteze vânătoarea, obligaţiunea de a ţine câini de vânătoare. In ocoalele statului hotărăşte serviciul silvic (§ 34).

17. Este interzis :

a) Impuşcătura cu alice şi cu poşuri, precum şi lovitura de graţie asupra vânatului copitat.

b) A împuşca asupra vânatului copitat cu cartuşe de foc marginal sau cu cartuşe ale căror tuburi sunt mai scurte decât 40 mm.

c) Intrebuinţarea de surse de lumină artificială la captarea sau răpunerea vânatului de orice fel.

d) Aşezarea oricărui fel de curse, în cari s'ar putea pierde vânatul.

e) Vânătoarea din aeroplan.

f) Vânătoarea de goană în zile de sărbătoare legale şi Dumineca, în timpul serviciului divin principal, în cazul când astfel se tulbură serviciul divin.

g) Otrăvirea animalelor ce se pot vâna, d. p. vulpi, pisici sălbatice, jderi, dihori, vidre, viezuri.

h) Vânătoarea cu copoi în districte de vânătoare mai mici decât de 1000 ha (§ 35).

18. Impuşcarea vânatului se va reglementa în aşa fel, ca pretenţiunile îndreptăţite ale economiei agricole şi forestiere, privind apărarea contra daunelor vânatului, să fie respectate. In cadrul limitelor astfel impuse, reglementarea împuşcării trebue să aibă efectul ca, stocul de vânat, în întregime şi individual sănătos, al tuturor speciilor de vânat indigene, să rămână conservat în număr corespunzător, generaţiilor viitoare.

Impuşcarea vânatului copitat (cu excepţia mistreţilor) se poate face numai în baza unui plan de împuşcare pe 3 ani, aprobat de maestrul-vânător al districtului.

Pentru speciile de vânat ameninţate, împuşcarea se poate interzice temporal sau definitiv ; dacă daunele cauzate de vânat sunt prea mari, timpul de cruţare poate fi din când în când suspendat, sau se poate ordona împuşcarea silită.

Impuşcarea, la vânători ale statului şi pentru vânători cari

sunt arendate de către stat, se reglementează de către serviciul silvic (§ 37).

19. Conform principiilor bunei protecţii a vânatului şi cu considerare la cerinţele agriculturii, se vor stabili pentru animalele ce se pot vâna, sezoane în cari se poate exercita vânătoarea (sezoane de vară). Din motive de agricultură, li se poate refuza complect timpul de cruţare, animalelor vânabile (§ 38).

20. Maestru-vânător al districtului poate ordona, ca cel ce este îndreptăţit să exerciteze vânătoarea, să micşoreze stocul vânatului, indiferent de timpurile de cruţare, în cazul dacă acest lucru este necesar cu considerare la nevoile economiei forestiere, agricole şi de pescărie (§ 42).

21. Evitarea daunelor vânatului, restituirea acestor daune, precum şi pagubele de vânătoare sunt exact reglementate, deasemenea şi comerţul cu vânatul (§ 41—51).

22. Autorităţile de vânătoare sunt:

a) Maestrul-vânător regnicolar, care este în acelaş timp şi maestru-forestier regnicolar. Astfel se stabileşte legătura dintre vânătoare şi silvicultură [1]).

b) Mastrul-vânător regional.

c) Maestrul-vânător districtual.

Ca ajutor şi sfătuitor al maestrului-vânător regnicolar figurează Consiliul de vânătoare regnicolar. Toţi maeştrii-vânători îşi exercită funcţiunea lor în mod onorific (§ 53).

23. In pădurile satului şi în districte de vânătoare, unde exercitarea vânătoarei este un drept al statului, autorizaţiile administrative ale maeştrilor districtuali şi regionali se controlează de către autoritatea administrativă competentă, adică de către serviciul silvic (§ 55).

24. Posesorii certificatelor anuale de vânătoare sunt cuprinşi în uniunea regnicolară a „Vânătorilor Germani".

25. „Asociaţia Vânătorilor Germani" cere dela membrii ei să respecte onoarea de vânător german. Ea procedează faţă de membrii cari contravin onoarei de vânător, în baza unui consiliu de onoare.

---

1) Maestru-silvic regnicolar este astăzi Ministrul Preşedinte al Prusiei, adică Ministrul Herman Göring, creatorul acestei legi de vânătoare.

In scopul acesta se înfiinţează la sediul maeştrilor-vânători regionali, consilii de onoare vânătoreşti (§ 57).

26. Consiliul de onoare poate stabili amenzi până la 150 RM., sau până la arenda de vânătoare de un an. El poate ordona şi retragerea definitivă sau provizorie a certificatului de vâtoare (§ 58).

Pentru toate contravenţiile, cari rezultă din nerespectarea dispoziţiunilor acestei legi, sunt prevăzute amenzi (§ 60).

Oricât ar fi de seducător a se face o paralelă între legea noastră de vânătoare şi între cea germană, ar fi prea puţin îndreptăţită această încercare. Legile sunt de natură relativă şi creaţii organice, născute din împrejurările specifice ale unei ţări. Germania, cu cultura sa vânătorească desvoltată şi cu tradiţia sa seculară, are nevoie de alte legi, decât ţara noastră. Cu toate acestea aşi dori să stabilesc următoarele deosebiri principale ale legii noastre de vânătoare, ca tot atâtea lipsuri evidente:

1. Accentuarea prea anemică a exercitării corespunzătoare a vânătoarei, şi a importanţei ideal-etice a vânătoarei.

2. Lipsa unei organizaţii severe a grupărilor vânătoreşti, ca organ educativ, care să aibă în vedere dreptatea de vânătoare, asemănătoare asociaţiei vânătorilor germani.

3. Excluderea complect nemotivată şi irațională a personalului silvic dela conducerea şi administrarea vânătorilor de stat în pădurile statului.

4. Soluţia prea puţin clară şi armonică a raporturilor de interese dintre economia de vânătoare, cea forestieră şi cea agricolă; nici una din acestea nu ar trebui defavorizată, fără temei, faţă de cealaltă.

BIBLIOTECA CENTRALĂ
„ASOCIAŢIUNEA"
SIBIIU

La loi allemande de chasse de 1934

L'auteur expose les principes de la loi.

Das deutsche Jagdgesetz 1934

Verfasser stellt die Grundideen des Gesetzes dar.

PLOPUL TREMURĂTOR CA MATERIE PRIMĂ PENTRU CONFECȚIONAREA PĂLĂRIILOR

de Ing. N. PAȘCOVICI

1. Generalități.

a) *Patria și desvoltarea acestei industrii.*

Conform indicațiunilor date de D-l Ernst Beutel, fabricarea spatriului pentru confecționarea pălăriilor de fibră de plop e o industrie casnică, ce preocupă populația întregului județ Rumburg, din Boemia de Nord, cu centrul în Alt-Ehrenberg, Cehoslovacia. Populația nevoiașă apreciând calitățile specifice ale lemnului de plop a înlocuit cu succes paiul de cereale cu fibra acestui lemn, încă prin anul 1806. Primele începuturi au dat rezultate satisfăcătoare, iar astăzi cu unelte perfecționate această industrie casnică e în măsură a satisface cerințele modei de pe piețele străine, ca Parisul, Berlinul și Viena.

b) *Materia primă și avantajele fibrei de plop față de paiul de cereale.*

Pentru fabricarea fibrei de țesut spatriul, se ia lemnul de plop tremurător, cu creștere spongioasă, cu inelul anual larg și uniform, din care se poate extrage o fibră lungă, fină, moale, lucioasă și de culoare uniformă albă. Lemnul acestui plop nu se poate înlocui cu o altă esență, fiindcă fășiile lungi eșite la rândea nu prezintă flexibilitatea și tenacitatea fibrei acestuia. Deasemenea nici o altă specie lemnoasă nu se pretează atât de mult la colorarea fibrelor, cât și la țesutul acestora, ca fibra de plop tremurător. Astfel s'a constatat că fibra altor varietăți de plop (exceptând populus canadensis), e mai

puțin flexibilă, conține prea mult calcar, se rupe ușor și mai conține multe materii colorante, cari se elimină greu la spălarea fibrelor. Din aceleași motive s'a exceptat teiul dela această industrie, cât și celelalte specii moi. Dar în trunchiul aceluiași arbore — după cum vom vedea mai jos — aflăm porțiuni propri și impropri la fabricarea spatriului.

Fibra plopului tremurător se scoate cu ajutorul rândelelor de mână. Firul are formă de talaj, în fășie lungă de 70 cm. și 125 cm.,

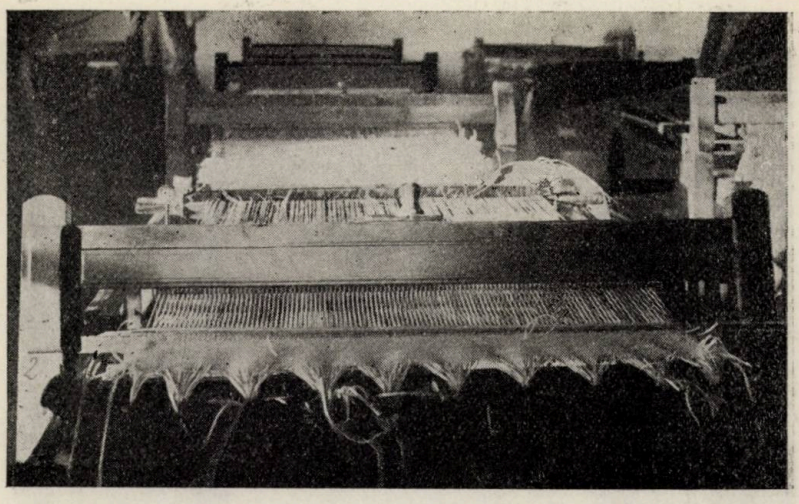

Războiu de țesut.

lat de 2 mm. și gros de 0,02 mm. Acesta e o fășie flexibilă, tenace, albă, cu luciu de mătase și se țese bine. Din aceste fire rezultă o pânză numită foaie de spatriu, ușoară, bine aerisită, de un alb lucios, proprie pentru confecționarea pălăriilor ușoare de vară de diferite forme.

Față de paiul de cereale, prezintă următoarele avantaje: Spatriul e cu mult mai ușor, mai rar și mai bine aerisit, mai ieftin și tot atât de durabil și rezistent la ploae ca și spatriul confecționat din paie de cereale. Coloarea se ia mai bine și mai lesne pe fibra de plop, iar costul materiei prime cât și al fabricatului fibrei, este cu mult mai redus.

2. Intrebuinţările lemnului de plop.

Din punct de vedere tehnologic cunoaştem plopul ca lemn cu structură uniformă, fibră lungă, destul de lucios, uşor fizibil, foarte moale, de mică densitate, destul de flexibil, la tracţiune puţin rezistent, uscat la aer cu o greutate specifică de 0,51 iar verde 0,80 ; lemn de mică durabilitate şi cu o putere calorifică de 0,58, din cea a fagului.

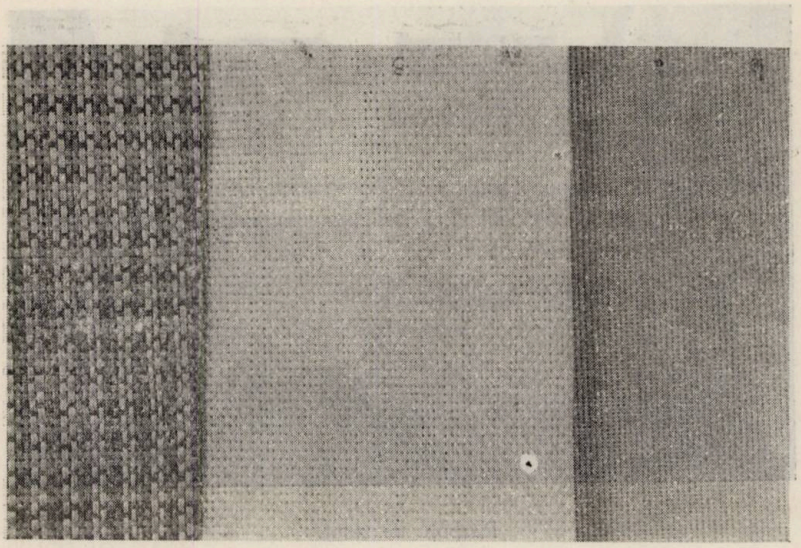

Ţesătură de plop.

Acest lemn fiind alb şi moale, e căutat în deosebi pentru fabricarea pastei de hârtie, apoi fiind uşor, ca lemn ascuns în mobilă şi caroserie, pentru construcţia frânelor, cofraje, chibrituri de Suedia, cutii fine, în legătorii de cărţi ; fin despicat, în Cehoslovacia serveşte la împleirea de matraţe, coşuri, pălării de paie, cuverturi de mese, talaj fin, apoi ca unelte casnice (cupe, racle, scafe, linguri, coveţi, fuse, etc.), iar în construcţii rurale ca material de şindrilă, furci, amnare şi bârnuială de case, unde e aproape imun faţă de Merulius lacrimans.

3. Locul unde-l aflăm în pădure și indiciile după care cunoaștem plopul tremurător, propriu pentru spatriu.

In Nordul Moldovii întâlnim acest plop în optimul său de vegetație, între 400—800 m. altitudine, pe soluri fertile și fresce, cu pantă dulce, pe platouri puțin ridicate, scutite de vânturi, în diseminația altor specii de valoare. Il căutăm pe versanții sudici, scutiți de vânturi, prin vâlceaua unui părău, basinul unei văi înguste, sub creasta unui deal, pe lângă revărsarea unui izvor, prin locuri infundate, unde prezintă o creștere viguroasă.

Pe solurile pietroase și lehmoase, compacte sau uscate, lemnul acestei esențe prezintă defectele arătate mai sus. Fibra cu nuanțe mici roșcate se mai poate întrebuința după spălare, pe când un roșu mai pronunțat se consideră ca defect. Deasemenea plopul de pe terenurile calcaroase are lemn vârtos, sfărâmicios, cu prea mare conținut în calcar, care se consideră ca impropriu, având fibra prea puțin flexibilă. Plopul de pe piscuri și picioare înalte, precum și de pe crestele expuse vânturilor prezintă torsiuni însemnate, ceeace-l face impropriu la scoaterea fășilor lungi de fibră.

4. Manipularea plopului în pădure, până la fabrica de pălării.

Considerând locurile de optimă desvoltare a acestei specii, după indiciile arătate mai sus, se aleg arborii în pădure, cu un diametru mai mare de 24 cm. la înălțimea pieptului. Arborii aleși vor avea următoarele caractere : să fie sănătoși, cilindrici, cu coajă subțire și netedă, cu creștere viguroasă, cu trunchiu spălat de crăci, fără noduri pe o înălțime apreciabilă, și pe o porțiune însemnată să nu prezinte ritidom. Se preferă deci un lemn mai tânăr, mai subțire, a cărui coajă e ca mai sus, pe o lungime cât mai însemnată. Partea de lemn acoperită cu ritidom conține un lemn mai dur, mai dens, mai puțin flexibil, bogat în calcar, sfărâmicios, din care 90% nu se poate întrebuința pentru scopul arătat. Un început de inimă roșie, sau chiar putregaiul lăuntric nu contează. Asemenea începuturi de depericiune se întâlnesc la arborii cu creștere viguroasă în mod obicinuit, la cei proveniți din drajoni, și se socotește drept un indiciu, că lemnul sănătos dela periferia trunchiului e propriu pentru extragerea fășiilor de fibre.

La fabrica de pălării se vor secţiona trunchiurile în porţiuni de 70 şi 130 cm. ceeace dă posibilitatea să se folosească şi lemnul dintre noduri.

Doborîrea şi fasonarea plopului are loc în timpul repaosului vegetativ, din Octombrie şi până la finea lui Martie. Pe solurile uscate exploatarea se poate face chiar pe la mijlocul lunei Septembrie, căci aici vegetaţia încetează ceva mai de timpuriu.

Arborii aleşi se doboară, se fasonează în piese lungi şi se transportă apoi al fabrică, în stare rotundă şi necojiţi. La aceste lucrări se iau măsuri, ca lemnul să nu sufere deteriorări. In deosebi se vor evita loviturile cu ţapina, înfigerea penelor, zdrobirea şi sfărâmarea lemnului la periferie, această zonă a lemnului fiind cea mai valoroasă. Arborii sub 24 cm. la înălţimea de 130 cm. nu se doboară, căci prezintă un randament prea scăzut. Deasemenea se evită arborii prea groşi, cu ritidom puternic, cu prea puţin lemn cu coajă netedă, sau prea crăcos.

Preţul acestui lemn ales e mai ridicat, cu dublu valoarea lemnului de foc, de aceeaşi esenţă.

5. Manipularea plopului tremurător la fabricarea de pălării.

La fabrică, lemnul în stare verde şi rotund, se secţionează în porţiuni lungi de 70 şi 130 cm., după cum permit nodurile şi alte defecte. Lemnul scurt se despică apoi radial în lobde subţiri, cu muchia exterioară de 6—8 cm., păstrând după posibilitate aceeaşi lăţime spre inima lemnului. Despicarea se face cu multă precauţiune şi se caută a scoate numai lobde curate, fără defecte. Deci lemnul vărtos, cu ritidom gros, nodoros şi cu defecte de culoare se aruncă la foc. Deasemenea se omit lobdele curbe. O lobdă bună prezintă lemn uşor, verde, cu inele lungi, cu fibra în linie dreaptă, şi de un alb lucios.

Lobdele astfel alese se dau apoi cu o rândea de mână pe partea coajei, până ce se obţine o faţă tangenţială plană pe toată lungimea. Pe această faţă urmează apoi a se însemna (tăia) adânc şi în sens radial lăţimea fâşiilor de fibre (2 mm.), cu o rândea specială în formă de pieptene, ai cărei dinţi sunt formaţi din dălţi mici, cari pătrund adânc în lemn. După această operaţiune, se trece cu prima rândea peste faţa însemnată şi se scot astfel fâşiile lungi

de fibră, ce au formă de talaj fin. Din lobdele scurte se scot fășiile scurte pentru bătătură de 61 cm., iar din cele lungi se extrag fășiile lungi pentru urzeală, de 125 cm. Grosimea și lățimea firelor se îndreaptă după rândea, variind după cerințe și calitatea spatriului (2/0,2 mm. — 3/0,5 mm.). Producția manuală fiind destul de însemnată la această fabrică, nu e nevoe deocamdată a se introduce mașini mecanice. Lemnul se lucrează numai în verde, lucrul fiind mai lesnicios și fibrele mai flexibile.

Randamentul la mc. lemn rotund e de 15—20%, iar restul se trece la talaj ordinar sau la foc.

Nu totdeauna se obțin fibre perfect albe. Lemnul de plop pentru spatriu, adesea prezintă nuanțe de culoare roșie sau vânătă, după cum am arătat mai sus. In pânza de spatriu aceste nuanțe sunt bătătoare la ochiu și depreciază marfa. Deaceea firele înainte de a le trece în răsboaie, se tratează cu diverși acizi pentru înălbire. Firele de nuanță roză slabă, se înălbesc dacă stau câteva ore în apă curată și caldă. Clorul se evită la această operațiune, căci atacă fibra.

Foaia de spatriu de calitate fină se înălbește în întregime, îndată după ce iese din răsboiu. Foaia de spatriu în colori se țese din fire mai înainte preparate pentru aceasta.

După prepararea descrisă, firele de urzeală se întind pe răsboaie speciale, iar bătătura se țese cu o spată de oțel special. Lucrul se exercită de către fete plătite cu ziua. O foaie de spatriu e de 125/65 cm. și se poate confecționa în 3 calități, după grosime. Din fiecare sortiment se confecționează alt sortiment de pălării.

Din răsboiu foaia de spatriu e trecută la apretare. Cu ajutorul cilindrilor compresori, se îndreaptă și se calcă iar pe partea stângă se alipește o pânză fină (gază) care-i dă soliditatea necesară. Cu această ultimă operațiune, foaia de saptriu e completă, urmând apoi a se confecționa pălăriile, de diverse forme (panamale, sport, cască colonială, pălării de damă, pentru plajă, etc.

6. Considerațiuni economice și sociale.

Spatriul este un articol de modă și deci piața îl cere numai atunci, când se poartă mai mult pălării de fetru și mătase garnisite cu paiu. De prezent au incurs la această fabrică numeroase cereri

pentru Bulgaria, Grecia şi Palestina, unde se importă această ţesătură. Industria casnică din Rep. Cehoslovacă se ocupă exclusiv de fabricarea spatriului, pe care îl exportă apoi ca foaie, fără a se confecţiona pălării la locul de producţie. Fabrica E. Beutel, chiar dela prima sa instalare, s'a îngrijit să puie în consumul popular produsele sale, ca pălării ieftine, cu atât mai mult, că şi în străinătate se prezintă debuşeuri favorabile pentru aceste articole. Astfel s'au plasat atât în interiorul ţării, cât şi în Germania şi Palestina pălăriile de pai cu mult succes. Debuşeurile cele mai însemnate pentru spatriu sunt pieţele din Paris, Berlin şi Viena, cari se aprovizionează din Republica Cehoslovacă, cu însemnate cantităţi. Date statistice asupra importului român nu posedăm, se pot însă obţine dela Ministerul de Industrie al Republicei Cehoslovace.

Referitor la cantitatea de lemn necesară acestei industrii putem afirma că randamentul său e foarte redus ; dintr'un metru cub de lemn rotund, numai 20% se utilizează, iar restul de 80% sunt deşeuri. O instalaţie mijlocie, cu 100 lucrători, e în măsură ca în decurs de 10 ani să extragă aproape tot plopul propriu din Moldova de Nord. Chiar fabrica la care facem aceste constatări, ne arată că în primul an de lucru a curăţat valea Păr. Humor de toţi plopii buni pe o lungime de 12 km. Costul lemnului e convenabil, însă fasonarea şi transportul sunt cu mult mai ridicate, în raport cu alte specii, având în vedere că plopii de calitate se află singuratici, pe locuri puţin accesibile.

O instalaţie de 100 răsboaie necesită în genere anual 1000 mc. neto, sau 5000 mc. bruto, la un randament normal de 20%.

In România se află în cantitate suficientă materia primă pentru această industrie, astfel că acoperirea necesităţilor consumului intern este asigurat pentru multe decenii. In văile laterale şi înguste ale Carpaţilor Orientali şi Transilvăneni din regiunile colinelor mari şi mici acoperite cu păduri, plopul tremurător de bună calitate, diseminat în masivele de brad, fag şi molid abundă pretutindeni. Mai greu are de luptat în această privinţă Republica Cehoslovacă, al cărei stoc de plop din Carpaţii maramureşeni nu ajunge, fiind astfel constrânsă a importa materia primă din Volynia. Condiţiunile fiind atât de favorabile la noi în ţară, se impune a se mai valorifica acest lemn la fabricarea cutiilor de farmacie, coşuleţe, matraţe pentru căptuşirea pereţilor, coverturi de masă, etc.

Acum, la începutul sezonului, Fabrica Beutel lucrează cu 36 lucrători români, dintre cari 9 sunt de origină etnică germană, iar 27 română. La țesut se pretează mai bine lucrătoarele românce, fiind tot atât de agere și iscusite ca și lucrătoarele cehoslovace. Condițiunile de admitere la lucru sunt următoarele: Proba fără plată durează 3 zile. Primele patru săptămâni lucrătoarea începătoare primește instrucție în mod gratuit, iar plata se face pe bucată, care pentru timp de o lună se urcă la 400—600 lei. O țesătoare îndemânatecă, în acord, poate ajunge zilnic la suma de 70—75 lei. Deci în comparație cu alte branșe, de prezent câștigul e destul de favorabil, mai ales într'o regiune lipsită de industrie și cu o populație sărmană și deasă.

7. Concursul ce trebue dat acestei industrii.

Statul e dator a sprijini această industrie casnică. Până în prezent suntem tributarii străinătății. Deci un început pe acest teren e binevenit.

Impozitele prea mari amenință această industrie în însăși existența ei. (De altfel, aproape toate greutățile pe cari această industrie le întâmpină, la noi, sunt de natură oficioasă). Se cere mai întâi ca Statul să revadă și eventual să reducă la minimum posibil acest impozit, fie chiar și din motivul că această industrie e la începutul desvoltării ei și că ocupă permanent un personal 75% de origină etnică română.

In interiorul țării plasarea articolelor fabricate de această industrie e sigură și fără concurență, căci ofertele din străinătate nu pot concura cu eftinătatea materiei prime și a mânei de lucru din țara noastră. Viitorul acestei industrii are o bază sigură și deci sprijinul Statului nu va fi zădarnic.

Avantajele ce decurg pentru stat în urma desvoltării acestei industrii, sunt destul de însemnate, căci obținem o mai bună valorificare a plopului, procurarea de lucru în regiunile de munte, unde populația e sărmană, acoperirea consumului intern cu produse indigene, exportul de produse industrializate, etc.

O condițiune de existență pentru această industrie, la noi în țară, e să fie lăsată a se desvolta cât mai mult, fără ca conducătorii acesteia să piardă vremea cu apeluri la impozite, recursuri și contestații.

Din partea silvicultorului se impune a sprijini această industrie, dând speciei de care ne preocupăm, o mai mare atenţie şi îngrijire. Ar trebui ca în staţiunile optime de vegetaţie a plopului tremurător, să se menţie şi să crească această specie în diseminaţie, printre speciile de valoare.

Deşi plopul tremurător în tinereţe e socotit ca o buruială copleşitoare, care jeneză şi periclitează cultura speciilor de valoare, totuşi din motivele silvico-culturale arătate mai sus, merită a se bucura de mai multă îngăduinţă în pădure.

Prin intervenţiuni la timp şi cu o îngrijire conştientă a arboretelor de valoare, în timpul creşterii, silvicultorul poate pune stavilă acţiunii dăunătoare a plopului. Se va putea lăsa exemplare diseminate, pe versanţi nordici apărând semeniţşurile esenţelor de valoare (brad, molid etc.) de copleşire prin elagarea artificială a plopului.

Cultura plopului în diseminaţie e uşoară, această specie fiind rustică, frugală şi repede crescătoare ; suportă bine şi chiar necesită un scut lateral. Totuşi pentru a obţine un lemn de bună calitate, se cere a fi adăpostită de vânturi, şi cultivată în staţiunea sa optimă.

Să se întreţie deci exemplarele de plop viguroase în diseminaţie printre speciile de valoare, ţinând seamă, că lemnul acestei specii se va cere cu timpul în cantităţi şi mai însemnate.

Le tremble (Populus tremula L.) comme matière première pour la confection des chapeaux.

Dans certaines parties et spécialement dans le nord de la Boème, le bois de tremble a remplacé avec succés les pailles de céréales dans la fabrication des chapeaux. La toile fabriquée de fibres de tremble est plus légère, mieux aérée, peut être colorée plus facilement et en comparaison avec celle de pailles est meileur marché.

On préfère le bois qui montre un accroissement rapide, sans noeuds, qui possède une couleur blanche et une écorce mince. Propre pour cette utilisation est le tremble entre 30 et 70 ans, avec un diamètre à 1,30 m. dépassant 24 cm.

L'abatage des arbres s'efectue pendant le repos de la végétation. Les bille non écorcées sont transportées à l'usine, et sectionnées en pièces de 0,75 m. et 1,30 m. longeur, fendues en placches d'où à l'aide des rabots, on obtient des bandes ayant les dimensions 65×2×0,2 cm ou 125×3×0,5 cm, qui entre ensuite dans les metiers à tisser.

Le rendement est de 20%.

L'auteur préconise l'introduction et l'encouragement de cette industrie en Roumanie.

Die Zitterpappel (Populus tremula L.) als Rohstoff für Hutfabriken

In einigen Gegenden Böhmens, namentlich im Norden des Landes, hat das Pappelholz das Kornstroh in der Hutfabrication mit Erfolg ersetzt. Der mit der Pappelfaser hergestellte Stoff ist leichter, färbt sich besser und ist billiger als der aus Kornstroh. Ausserdem ist das Fabrikat luftiger.

Das weitringige, weisse Holz soweit es astrein und dünrindig ist wird bevorzugt. Zur Fabrikation eignen sich Pappeln von 30—70 Jahren mit einem Brustdurchmesser von mehr als 24 cm.

Das Holz wird während der Vegetationsruhe geschlagen und wird, ohne entrindet zu sein, in die Fabrik geschafft. Daselbest wird es in Knuppel von 75—130 cm. Länge verschnitten und später in Scheite von 6—8 cm. gespalten. Darauf werden Hobelspane mit den Ausmassen 65×2×0,2 cm. oder 125×3×0,5 cm. hergestellt, welche in Webstühlen verwebt werden.

Der Ertrag ist etwa 20%.

Verfasser legt im Wort ein für die Einführung und Unterstützung dieser Industrie in Rumänien.

C R O N I C A

LEGI NOUI, CONFERINŢE, SERBAREA ARBORELUI

Legi noui. Trecuta sesiune parlamentară ne-a dat, încă odată, prilejul să ne ocupăm de atenţiunea pe care o acordă pădurilor, aleşii Naţiunii. Abstracţiune făcând de preocupările, mărunte în formă, egoiste ca: păşunatul în pădure, amnestii, cedări de păduri pentru cooperative, islazuri, sau mai ştiu şi eu ce. In sesiunea trecută, Corpurile noastre legiuitoare au avut de discutat şi votat trei legi de o deosebită importanţă pentru pădurile noastre. In cele de mai jos, ne vom opri o clipă la fiecare din ele.

1. Legea pentru pădurile de protecţie. (Mon. Oficial No. 94 din 20 IV 935, partea I).

Potrivit dispoziţiunilor acestei legi, sunt considerate de protecţie :

a) Pădurile necesare pentru menţinerea şi fixarea solului în vederea apărării aşezărilor omeneşti, precum şi cele necesare pentru garantarea siguranţei circulaţiei pe căile de comunicaţie ;

b) Pădurile necesare apărării naţionale;

c) Pădurile declarate ca monumente ale naturii şi rezervaţiunile cerute de Institutul de cercetări silvice ;

d) Pădurile pentru igienă şi starea sanitară a centrelor populate ;

e) Pădurile care prezintă o însemnătate deosebită pentru estetică şi turism, precum şi cele afectate, pentru experimentaţie, Institutului forestier ;

f) Pădurile necesare pentru asigurarea permanentă a debitului izvoarelor minerale din staţiunile balneare şi a sănătăţii publice a staţiunilor climaterice ;

g) Pădurile destinate ca perdele de protecţie şi irigaţii aeriene în regiunea de câmpie ;

h) Pădurile din basinele de recepţie ale torenţilor în jurul golurilor de munţi, cele necesare pentru împiedicarea surpărilor, mişcărilor de teren, eroziuni, dislocarea pietrelor şi a stâncilor, protejarea malurilor râurilor contra ruperilor şi mâncăturilor de apă, acelea care asigură cursul regulat al apelor şi conservarea izvoarelor, precum şi acelea care împiedică formarea nisipurilor mişcătoare, pădurile prevăzute la art. 16 din Legea publicată în Mon. Of. No. 141 din 28.VI.930, şi cele înfiinţate prin împădurirea terenurilor degradate.

Determinarea şi delimitarea acestor păduri se face de o comisie jude-

ţeană, la lucrările căreia vor fi chemaţi şi ascultaţi şi proprietarii terenurilor în cauză.

După un prealabil aviz al Consiliului Technic al Pădurilor — care nu este conform — Ministrul hotărăşte.

Legea mai prevede şi regimul de exploatare, care urmează să se aplice acestor păduri, trebuind să fie exploatate numai pe bază de amenajamente, cu continuitate în exploatări, specificându-se şi normele după care se fac aceste amenajamente. Tăierea rasă se admite numai excepţional şi numai la pădurile pure de molid, luându-se şi aici aprobarea Consiliului Technic al Pădurilor. Defrişarea nu este admisă decât numai în cazul când urmează să se construiască drumuri sau case.

Pentru aceste păduri, dările către Stat, judeţ şi comună sunt reduse la jumătate.

Legea prevede şi sancţiuni, contravenţiile şi delictele urmărindu-se după procedura Codului silvic, cu aplicarea îndoitului închisorii şi dublarea amenzilor.

2. Legea pădurilor necesare pentru apărarea naţională. (Mon. Of. No. 88 din 13 IV 1935 part. I).

Pădurile necesare pentru apărarea naţională sunt declarate păduri de protecţie. Ele sunt supuse prescripţiunilor legilor silvice şi celor cuprinse în legea aceasta specială.

Şi aici, pentru a se exploata, se cere un amenajament, oricare ar fi natura proprietarilor, întocmindu-se în conformitate cu dispoziţiunile art. 3 din Codul silvic. Defrişările sunt oprite, făcând excepţie :

a) Pădurile prevăzute la art. 13 al. e şi g din Codul silvic şi

b) Cele ce urmează a se transforma în păşuni împădurite, ca urmare a exproprierilor deja făcute în acest scop.

Aprobarea defrişării o dă Statul Major al Armatei, cu avizul Consiliului Technic al Pădurilor, după ce s'a făcut, în prealabil, o cercetare la faţa locului, de o Comisie mixtă prevăzută de lege.

Prin art. 4 al acestei legi se prevede că anumite terenuri, indicate de Statul Major al Armatei, pot fi împădurite.

In aceste zone de apărare naţională, pădurile noui creiate beneficiază de scutire de impozite către Stat, judeţ şi comună, iar cele existente, tratate în codru cu regenerări naturale, sunt impuse numai la jumătate din cotele fixate pentru impozitul agricol.

3. Legea privitoare la pescuitul în apele de munte. (Mon. Of. No. 93 din 19 IV 1935 part. I).

Dispoziţiunile acestei legi se referă numai la apele care conţin sau sunt capabile să conţină Salmonide. Ce păcat că autorii legii nu s'au priceput să cuprindă în dispoziţiunile ei şi mreana şi cleanul, două specii de peşte de foarte mare importanţă în apele din regiunea de deal şi munte.

Potrivit dispoziţiunilor dela art. 9 şi 33, executarea legii este dată: Direcţiei Regimului silvic, Casei Pădurilor Statului şi Serviciului Vânătoarei, prin organele prevăzute la art. 66 şi 94 din legea vânătoarei; deci şi cele onorifice. In proiectul iniţial însă, Administraţia silvică era complect omisă dela aplicarea

acestei legi. Dacă acum, urmează să se împartă atribuţiunile, aceasta se datoreşte modificărilor propuse la «Cameră», pe cale de amendamente, de un grup de deputaţi, care au înţeles că, fără personalul silvic, această lege ar fi fost sortită să devină ineficace. Aceasta le face cinste.

Tot pe cale de amendament, s'a mai admis ca din cei 5 membri, cari urmează să formeze Consiliul permanent al pescuitului în apele de munte, 2 să fie silvicultori şi anume: Administratorul Casei Pădurilir şi Directorul Regimului silvic.

De asemenea, s'a prevăzut ca toată procedura privitoare la introducerea acţiunilor în justiţie, în chestiuni de contravenţii şi delicte la dispoziţiunile acestei legi, să se facă prin ocoalele silvice.

Conferinţe. Pe răbojul nostru mai avem de însemnat, de data aceasta. încă trei conferinţe.

I. *D-l Ing. Cezar Cristea* a ţinut, în ziua de 20.IV.935, în sala şi sub auspiciile Soc. «Politechnica», o conferinţă tratând despre «*Renaşterea forestieră în cadrul timpului nostru*».

După ce face o scurtă trecere în revistă asupra rolului şi importanţei pădurilor din punct de vedere material şi imaterial, conferenţiarul arată că exploatarea pădurilor s'a făcut, de cele mai multe ori, fără să se fi ţinut seamă de cele mai elementare reguli ale unei silviculturi raţionale. S'a ajuns în felul acesta la un fel de închidare a domeniului forestier.

Amintind că s'a folosit de lucrările colegilor noştri Ilie C. Demetrescu şi V. Sabău, conferenţiarul arată ce s'a făcut în domeniul forestier, în Turcia, Italia fascistă, Ungaria, Franţa, Anglia, Rusia sovietică şi Statele Unite ale Americei, pomenind şi de marele plan de reîmpădurire al Preşedintelui Roosvelt. Aceste fapte au îndreptăţit pe conferenţiar să considere drept un aspect al timpului nostru revirimentul ce s'a produs în favoarea pădurilor, adevărată renaştere forestieră.

Trecând la România, arată că pe de o parte construim iar pe de alta năruim aproape tot, prin lipsa noastră de continuitate şi aceia a unui fir director în marile probleme agro-silvice.

In încheere, îşi exprimă nădejdea într'o nouă mentalitate, care să justifice posibilitatea de a ne încadra şi noi în acest spirit al timpului de «renaştere forestieră».

Conferinţa a fost urmată de discuţii, la care au luat parte D-nii Ing. C. Buşilă, Preşedintele Soc. «Politechnica», Ing. M. Drăcea, Directorul Institutului de cercetări silvice şi Ing. I. Comanici, membru în Consiliul Technic al Pădurilor.

2. *D-l Cezar Cristea* a mai cuvântat, în seara zilei de 1 Mai a. c. la Radio Buc. despre: «*Arborele şi sănătatea*», arătând rolul pe care îl are pădurea în ce priveşte acţiunea sanitară. Pădurea însemnează sănătate. D-sa explică în ce constă «cura de pădure» şi dă sfaturi cum trebue să se facă.

3. Tot la Radio, în (seara zilei de 6 Mai a. c., a vorbit şi *D-l Prof. M. Drăcea* despre: «*Învăţăminte din istoria unui arbore (Salcâmul)*».

In prima parte a cuvântării, D-sa face istoricul acestui arbore în America, Germania, Franţa, Anglia, Ungaria şi România.

In climatul nostru danubian, asemănător cu acela al ţării sale de origină, salcâmul pare să-şi fi găsit o nouă patrie. In Oltenia, pe nisipurile zburătoare depe malul Dunării, salcâmul are o rentabilitate pur şi simplu extraordinară, cu mult mai mare decât cea agricolă, arboretele de salcâm din Oltenia, spunea D-l Drăcea, sunt o minune mondială, de care trebue să ne mândrim toţi şi în special Olteniii. După războiu, folosirea salcâmului în lucrările de reîmpădurire a luat o extensiune foarte mare; din vreo 200 mil. de puieţi crescuţi de silvicultori, mai bine de jumătate sunt de salcâmi. Satele româneşti sunt azi adevărate păduri de salcâmi, devenit azi arborele cel mai propriu gospodăriei rurale. Salcâmul este «stejarul săracului, al micului proprietar şi al democraţiei».

*

De ziua arborelui. Ziua oficială fixată pentru sărbătorirea arborelui (ba nu, a «pomului», căci aşa vor unii domni) a fost 16 Aprilie. La această dată, urma ca în toată ţara să se organizeze serbări pentru sădirea şi sărbătorirea lui.

Bucureştii au organizat 3 asemenea serbări: la Academia de înalte studii agronomice, la Brăneşti şi Pasărea. Prima a sărbătorit «pomul», iar celelalte două, «arborele».

Organizarea serbării dela Brăneşti se datoreşte Soc. elevilor secţiei silvice dela Şcoala Politechnică, iar cea de la Pasărea, cercetaşilor din Bucureşti, care au fost onoraţi şi cu Inalta prezenţă a Marelui Voevod Mihai.

Serbarea arborelui a continuat însă, mult timp după data oficială, în tot cuprinsul ţării. Dări de seamă, privind această serbare, se vor publica separat şi în revista noastră.

Cu această ocazie, revistele şi ziarele au consacrat arborilor şi pomilor coloane însemnate. In afară de menţiunile deja făcute de noi în cronica lunii trecute, vom mai pomeni, în treacăt, atât cât ne-a ajuns la cunoştinţă, articolele publicate cu acest prilej.

Revista «Albina» (No. 16 din 18 IV 935) la pag. «Pădurile noastre» publică 4 articole, D-l Ghelmeziu semnează unul întitulat «Serbarea arborelui, serbarea muncii producătoare». Titlul articolului este aşa de cuprinzător încât ne dispensează de orice comentariu. D-l Petcuţ scrie despre cauzele pentru care nu se prind arborii plantaţi pe marginea şoselelor. D-na Victoria Heroiu tratează despre «Obiceiul distrugerii», care ar proveni din lipsa de educaţie a populaţiei. In fine, D-l Tr. H. arată lucrările, de natură forestieră, care se pot executa în cursul lunei Aprilie.

In ziarul «Universul» (12.IV.935) la «Pagina Agricolă», se publică şi două articole privitoare la problemele pădureşti semnate de Domnii Horia Lazăr şi C. Cristea.

La rândul ei, «Dimineaţa» din 8 Aprilie închină serbării pomului o pagină întreagă, în care numai D-l I. C. Teodorescu se ocupă şi de păduri.

«Curentul» dela 8 Aprilie publică cam aceleaşi articole ca şi «Dimineaţa». Tot în «Curentul», dela 15 Aprilie, au apărut 2 articole datorite D-lor M.

P. Florescu şi Valeriu Dinu. Primul scrie despre «Pădurea sacră» ideie lansată de directorul numitului ziar; iar al doilea, despre «Cultul arborilor şi al pădurii».

Tot D-l Valeriu Dinu semnează un articol, în «Excelsior» dela 20 Aprilie despre serbarea arborilor.

D-l Ion Minea elev la silvicultură semnează în «Naţionalul nou» un articol intitulat «Ziua sădirii arborelui».

Afară de aceasta, ziarele publică, în numere diferite, reportagii privitoare la felul cum a decurs serbarea arborelui în diferite puncte din ţară.

Articole de altă natură au mai publicat D-l G. Bădescu, despre despăduririle abuzive şi inundaţiunile catastrofale («Curentul» 9 Mai a. c.); D-l M. P. Florescu: «Pădurile cu prilejul Sfintelor Paşti» («Curentul» 28 IV a. c.); D-l Dragoş Vrânceanu, redactor la «Curentul» despre «Legea Pădurilor» (14 IV 935). Este vorba. în acest ultim articol, despre legea pădurilor de protecţie, votată de curând, pe care o crede ca foarte bine venită. «Pădurile noastre — scrie D-sa — «lăsate timp îndelungat vraişte, în robia imperfecţiunilor legilor şi regulamentelor «silvice, au fost vulnerabile şi vulnerate de regimul exploatărilor de tot soiul. «S'au distrus până acum averi şi valori economice şi naţionale, adică morale, «incalculabile din patrimoniul forestier al României. Pădurile Statului şi particu«larilor au fost şi sunt încă o vastă moşie în devălmăşie a cetăţenilor acestei «ţări». Aşa de mult este de lucrat în această privintă, încât D-sa socoteşte că «o guvernare întreagă şi-ar găsi titlul de existenţă, ar bine merita dela ţară, propunându-şi să rezolve numai o chestiune ca aceasta: regimul pădurilor». D-sa, în toate cele scrise, are perfectă dreptate.

*

Un fapt divers. Ca un fapt divers (din multe altele, mai mult sau mai puţin asemănătoare) relevăm şi ceva din domeniul astronomiei.

Se ştie că există, undeva în Basarabia, mi se pare pe la Doboşarii-Vechi, în Tighina, un observator de astronomie-fizică.

De unde până unde, în anul 1922, cu ocazia exproprierii în folosul Statului a pădurilor din Basarabia, s'a cedat amintitului observator, spre folosinţă proprie, o pădure de 1482 ha. Ce legături o fi avut astronomia cu folosinţa unei păduri nu ne este dat nouă, profani în ale astronomiei-fizice. să ştim. Fapt este că s'a dat şi că observatorul s'a folosit de această mândră pădure, până acum de curând, când, printr'un jurnal al Consiliului de Miniştri, Casa Pădurilor a luat această pădure asupră-şi, pentrucă era a Statului, s'o administreze aşa cum trebue să fie într'o ţară de ordine. Cât a trebuit să treacă, pentruca această pădure să ajungă acolo unde trebuia să fie! In felul acesta, sperăm, s'a pus capăt unei stări anormale, care nu mai putea să dăinuiască, fără ca să ridice suspiciuni. Numai de ar da Dumnezeu să nu-şi ia din nou zborul spre alte meleaguri.

*

De ale vânătoarei Disputa în jurul problemei administrării vânatului la noi a continuat. D-l Manole Stroici propagandistul oficial al Serviciului Vână-

toarei şi-a primit replica, pe care i-am dat-o eu în ziarul «Dimineaţa» dela 3 Mai a. c. sub titlul: «Dispute vânătoreşti».

In acelaş ziar, cu două zile mai înainte, D-l Demostene Botez semnează un articol mustrător la adresa celor din fruntea «Vânătoarei», Domni cari cu ocazia Expoziţiei de vânătoare din Parcul Carol, organizată cu prilejul «Lunei Bucureştilor», ar fi «desagregat întreaga operă desăvârşită» în muzeul de vânătoare, unde, după cât se ştie, alţii decât D-lor au pus râvna şi priceperea pentru ca să facă din muzeul de vânătoare ceea ce este azi, sau, mai exact ceea ce a fost până ieri.

Iar pentru cei care afirmă că vânatul românesc nu este la pădure, ci în altă parte, le mai aducem la cunoştinţă încă un fapt. La 20 Aprilie a. c. a avut loc în pădurea «Frasinul» din Jud. Buzău o vânătoare regală, cu care ocazie s'au împuşcat becaţine duble, becaţine mici şi găinuşe de baltă. Deci, tot la pădure !

At. Haralamb

PROTECŢIA NATURII ŞI TURISMUL

— Legi noui ; ostracizarea unei bresle : silvicultorii —

Din iniţiativa Ministerului Sănătăţii Publice, proectul de lege al turismului, va trece spre aprobare Parlamentului, devenind apoi realitate concretă.

Cu toate că Românul nostru, nu e din fire «turist» şi nu are pasiunea acestui sport, înţeles în rolul lui educativ, pentru regenerarea naţiei, (ci e mai curând «aventurist», sub influenţa politicei unde e mediul cu condiţii optime de desvoltare a sa), totuşi e bine că se legiferează şi la noi organizarea turismului.

Profitând de frumuseţile şi bogăţiile României întregite atât de minunat înzestrată cu varietate de decor, infinită, — de pe culmile carpatine, prin regiunea colinelor sau podgoriilor şi până în lunca Dunărei, Deltă şi litoralul mărei, cât de mult ar folosi economiei generale şi acest articol, când turismul va deveni şi la noi încetăţenit, fiind o atracţie mai ales pentru străinii ale căror caravane ar lăsa în ţară devize şi valutele lor mai puţin anemice !

Dar, pentru aceasta, ar trebui amenajarea drumurilor ce sunt încă în stare primitivă, cabane şi hotelurile azi certate cu estetica şi higiena, condiţii de confort, măcar un aspect de civilizaţie şi omenie, în locul «speculei» ce caracterizează staţiunile balneo-climatice din ospitaliera Românie întregită.

Numai pornind la drum, colindând ţara în lung şi 'n lat, o poţi cunoaşte, aprecia şi judeca, învăţând să o iubeşti pentru farmecul şi comorile ei unice ; nu vor exista bariere regionale, se vor aprecia just calităţile şi defectele fraţilor ce s'ar cunoaşte între ei ; aşa se scriu geografia, şi istoria vie a Patriei, îndeosebi pentru tineret.

Dar, urmărim şi un alt scop prin acest articol, vrând să atragem binevoitoarea atenţie a forurilor în drept şi a opiniei publice asupra unor alte laturi a problemei.

In Consiliul permanent al turismului, ce va fixa programul de lucrări,

centrele de acţiune, propaganda, o singură breaslă a fost ostracizată: Silvicultorii.

Şi doar ne aflăm la început de «ofensive silvice !»

Au fost consultate «ligi, cluburi şi societăţi», mai mult sau mai puţin interesate la promovarea turismului, cu care sunt în contact real sau numai pro-forma.

De ce oare au fost neglijaţi tocmai gospodarii celor mai multe din avuţiile ce intră în inventarul «turismului» atât ca floră cât şi faună, din care nu se poate exclude aportul pădurilor, al munţilor şi apelor, cunoscute şi în majoritate administrate şi conservate de aceşti solitari slujitori ai naturei ?

Tocmai cuvântul silvicultorilor trage greu în platanul balanţei, atunci când e vorba de organizarea regiunilor turistice, de colaborarea dintre stat, aceste oficii de turism şi particulari.

Construcţii de căi ferate, drumuri, cabane şi case de adăpost, poteci în munţi şi prin pădurile noastre, şi care constituie ţelul sau obiectul principal şi reazemul turiştilor deoarece dela Stat şi Corpul silvic, au a cere aceştia concursul întotdeauna.

Statul va procura materialul lemnos pentru poduri, drumuri şi case, va face scutiri şi avatagii mari, jertfind la capitolul «gratuităţi» avuţii imense, sacrificate voluntar din patrimoniul său, tocmai în interesul naţiei şi pentru valorificarea altor isvoare naturale de producţie.

De asemeni proectul de lege al regiunilor balneo-climatice privit şi sub aspectul protecţiei naturei, sau al monumentelor naturale şi al rezervaţiilor ştiinţifice, urmează a fi prezentat Corpurilor legiuitoare cu avizul Consiliului Legislativ, unde se află în prezent. Despre Regimul silvic se menţionează într'un singur capitol infim că : «măsurile ce se vor lua privind necesităţile şi starea pădurilor vor fi de acord între Ministerul Sănătăţii şi Serviciul Silvic!» In ce priveşte protecţia naturei, noul proect nu ar conţine prea mare lucru şi credem că era absolut necesar.

Nădăjduim de asemeni că între alţi specialişti vor fi consultaţi şi Corpul silvic. Ei sunt cei mai siguri paznici ai monumentelor naturale ce trebue socotite asemeni «monumentelor istorice», noi fiind numai uzufructuari şi datori generaţiilor viitoare, iar interesul însăşi al ştiinţei cere a le conserva. In diversele comitete (comisiuni) respective să figureze şi silvicultorii, ce nu fac niciun rău, ci din contră !

Acestea spre atenţia binevoitoare a Ministerelor Sănătăţii Publice, al Instrucţiunei şi celor cu glas hotărâtor.

Presa a dat semnalul recent asupra devastărilor în pădurile din regiunea Predeal-Braşov, ceia ce angajează soarta staţiunilor balneo-climatice.

Paza acestor rezervaţii, a monumentelor naturale, ca şi aceea a vânatului nobil şi a pescuitului în apele de munte şi baltă, atrăgând şi turiştii şi vânătorii străini, vor trebui fatal să aparţină tot silvicultorului, ca om şi breslaş care a făcut dovada spiritului de ordine, conservatorismului şi a naţionalismului său neprecupeţit !

Se vor crea parcuri naţionale, imitând vecinii cu splendidul parc naţional din munţii Tatra, colaborând şi noi cu Polonia şi Cehoslovacia, dacă nu vom ajunge a lucra în «stil american», având superbe rezervaţii ştiinţifice asemeni celebrelor «Jellowstone National Park şi Rocky Moutains National Park sau parcurilor şi rezervaţiilor din Ţările Scandinave, Franţa, Germania, Elveţia, Japonia, Coloniile engleze şi chiar Parcul Naţional «Bialoveja» de peste 100.000 hectare din Polonia; să fim geloşi pe spiritul conservator al altor naţiuni, imitându-l!

Legea protecţiei naturei legiferată urgent, trebue să devină obligatorie cu sancţiuni severe, măcar pe calea coerciţiunei intrând în sânge şi moravurile noastre.

Nu s'ar mai devasta pădurile de răşinoase, superbul decor şi scutul necesar staţiunilor climaterice şi balneare; creştetele pleşuve ale munţilor nu prea atrag turiştii şi pe cei ce-şi caută sănătatea în aceste staţiuni. Ruina pădurilor atrage nu numai agonia acestor centre, ci ameninţă căile de comunicaţie şi lucrările de artă, ele sunt obârşia torenţilor şi a ravenelor, aduc prăbuşiri de terenuri şi înnisipări de râuri, perturbând regimul normal al apelor şi clima.

Societatea «Prietenii Naturei» de la noi şi o alta «Amicii Arborilor» ce s'ar creia, — după exemplul Franţei, — ar trebui să cuprindă pe toţi oamenii de ştiinţă, naturalişti, geografişti, silvicultori, sportivii atât vânători cât şi turişti şi tineretul. — Trebue o propagandă persistentă şi educarea naţiunei în acest sens.

— «Cât de stearpă va fi educaţia generaţiilor viitoare când nu le vom putea arăta un colţ de natură nefalsificat şi un petec de pământ cu înfăţişarea străbună a Patriei», scrie în lucrarea sa: «Protecţia Naturei în România», D-l Profesor Univ. Al. Borza, animatorul acestor idei.

In conferinţa despre farmecul Dobrogii ţinută acum câţiva ani de prof. Ioan Simionescu, D-sa se exprima textual:

— «Natura a fost neasemuit de bună cu noi în Dobrogea ca şi în tot restul ţării, un pământ frumos şi bogat. Diamant ascuns în tină ce trebue descoperit şi şlefuit, aşa ne este ţara.

Dar, imperativul tuturor să fie: munca!

Tineri la drum, toiagul în mână şi sacul de excursie în spate, numai aşa se poate înrădăcina dragostea de ţară care nu se arată prin vorbe sonor declamate, ci numai munca în toate domeniile, tăcută şi ordonată, ea ne poate da o ţară prosperă, pe cât e de frumoasă dela natură».

C. Gr. C.

PE MARGINEA EVENIMENTULUI INTRĂRII INGINERILOR AGRONOMI IN AGIR.

Familia Inginerească s'a întregit; o nouă sursă de energii şi valori reale, ce fecundează glia ţării, a fost captată de Asociaţiune. Confraţii Agronomi au fost primiţi în Agir, iar recepţia din ziua de 11 Aprilie, care a avut loc în localul Societăţii noastre «Progresul Silvic», constitue un moment de o însemnătate covârşitoare.

Technicizarea specifică vremii, şi mecanizarea culturei pământului, — precum şi industrializarea — pentru o mai bună valorificare a produselor agriculturei şi tuturor ramurilor sale derivate, — trebuiau să grăbească acest proces al integrării Corpului agronomic în Asociaţia Generală a Inginerilor din România.

Tehnica brazdei şi întregirea breslei inginereşti.

Noui sosiţi, — acei din ceasul al 11-lea, la fel cu cei din ceasul întâi, — aduc, alături de balsamul Codrului nostru, — mireasma pământului natal, — şi vigoarea braţului românesc descătuşat, ce tinde spre naţionalizarea economiei sau a tuturor întreprinderilor.

Cărturarii agronomi, D-nii Prof. Ionescu-Sisești, Cipăianu, Nasta, Păsăreanu, Creţoiu ş. a., în răspunsul către «amfitrioni», au scris pagini de cronică, prin graiul plin de adevăr şi înţelepciune.

Iar discursurile rostite de D-l Prof. M. Manoilescu, preşedintele AGIR-ului, atât la şedinţa festivă, cât şi la agapa colegială, au fost epocale, constituind mândria Asociaţiei şi a Inginerimei.

Noi Silvicultorii, am întins dornici braţele şi le-am răspuns, în acel ceas sărbătoresc, prin D-nii: Prof. Drăcea, preşed. Soc. «Progresul silvic», (la recepţie), consilier C. P. Georgescu, Mişu Florescu şi Andrei Ionescu (la agapă), exprimându-ne bucuria regăsirei fraţilor pe cari-i aşteptam de mult, dornici de o conlucrare armonică, de o loyală şi sinceră colaborare pentru binele ambelor tagme, şi pe care o vedeam realizabilă, — sub auspiciile tutelare a AGIR-ului, ce înregistra astfel o nouă biruinţă.

Am crestat pe răbojul memoriei, — promisiunile inginerilor agronomi cari vizau cauza pădurilor, — mergând deci drept la inima noastră pe care se gravau; noi am văzut în noui veniţi mâinile ploase de Samarinean, cari se apleacă vrând să lege şi vindece rănile exproprierilor şi defrişerilor, cu tot cortegiul de urmări funeste ale reformei agrare, — deviată lela sensul şi scopul ei.

Nu au fost făgăduieli de circumstanţă, rostite protocolar în entuziasmul clipei solemne, — ci din contră, — erau angajamente durabile şi mărturisiri de credină.

Pentru noi a însemnat încheierea unuia dintre cele mai rodnice pacte pentru siguranţa ogorului şi a pădurii, ale căror destine se sudau complet. Era însăşi siguranţa şi belşugul acestei ţări, garantate de colaborarea breslelor : tehnicienilor agronomilor şi a Silvicultorilor.

In faţa întregei naţii, — în cadrul spovedaniilor din marea familie inginerească, — dintinşii exponenţi ai agronomiei, au spus răspicat racilele şi remediul pentru salvarea pădurilor, — în sensul că : vor pune tot entuziasmul, sufletul şi râvna pentru stăvilirea relelor ce decurg din politicianizarea excesivă şi pseudodemocraţia ce ne duc spre ruină.

Graţie şi sprijinului d-lor lor, — factori în intim contact cu poporul, — putându-l influenţa zilnic şi având priza directă, — putem nădăjdui că va înceta cu un ceas mai curând acel «mezat» al partidelor ce supralicitează produsul forestier şi se va opri definitiv păşunatul, — plaga ce a degradat solul şi arboretele noastre.

Se va face totodată apostolatul de educare a mulţimei, resădindu-i în suflet dragostea de pomi şi arbori în cari naţia să vadă : scutul protector al ogoarelor, belşugul satelor şi al Ţării.

Cu aceste gânduri — din pragul Casei inginereşti, — în aşteptarea deplinei întregiri a inginerimei române, — noi slujitorii Codrului, fraţi intraţi în AGIR cu câteva ceasuri mai devreme, le adresăm confraţilor agronomi urarea de: «Bună venire!» preţuindu-le just atât prietenia, cât şi munca realizatoare pe terenul realităţilor, tocmai în câmpul care este izvorul permanent de regenerare al Naţiunii!

Ing. silv. *Cesar Gr. Cristea*

SERBAREA SĂDIRII ARBORILOR

La Chişinău.

In ziua de 15 Aprilie a. c. din iniţiativa Direcţiei Regionale silvice Chişinău, s'a sărbătorit în localitate cu un deosebit fast ziua sădirii arborilor.

La pepiniera Regimului silvic ; în drum spre locul de plantare.

La această festivitate au luat parte, afară de personalul silvic, toate şcoalele secundare, Liceul Militar «Regele Ferdinand I», Corpul didactic, autorităţile civile şi militare şi un numeros public.

La ora 9 dimineaţa, elevii tuturor şcoalelor, împreună cu D-nii directori şi profesori, s'au adunat în faţa localului Direcţiunei silvice din strada de Herţa No. 3, unde s'au încolonat într'un cortegiu impunător, în frunte cu D-nii D. Macovei, Inspectorul Şef al învăţământului din Basarabia, Inginer Inspector G-l silvic St. Constantinescu, Directorul Regional, întregul corp didactic şi inginerese silvic şi în sunetele a patru fanfare liceale au străbătut oraşul, îndreptându-se spre locul de plantare din marginea oraşului pe terenul-proprietatea Statului, pus la dispoziţia Inspectoratului Regimului silvic pentru pepinieră şi împădurire.

Vederea generală a solemnităţii şi a terenului plantat.

In mijlocul a peste 2000 elevi, şi a foarte numeroşi invitaţi şi locuitori din împrejurimi, s'a oficiat serviciul religios de un sobor de preoţi în frunte cu I. P. S. S. Mitropolitul Gurie al Basarabiei, iar corul liceului Eparhial de fete a dat răspunsurile liturgiei.

După oficierea serviciului religios I. P. S. S. Gurie binecuvântează acţiunea frumoasă şi folositoare întreprinsă de inginerii silvici, şi plantează, ajutat fiind de D-l Inginer Inspector General St. Constantinescu, primul puiet de nuc.

S'a procedat apoi, sub conducerea inginerilor şi a personalului silvic, la plantarea terenului (coastele repezi ale unei vâlcele), exmplul fiind dat de către capii autorităţilor şi d-nii profesori, cari au plantat fiecare câte un puiet.

S'a plantat astfel în total peste 5000 puieţi de stejar, ulm, salcâm, nuc, etc.

După terminarea plantării, asistenţa s'a retras la gura văii, unde, pe iarba verde de primăvară şi lângă arbuşti înverziţi, s'a servit o gustare.

D-l Inginer Inspector general St. Constantinescu, luând cuvântul, îşi manifestă bucuria de a vedea oaspeţii şi tineretul în număr atât de mare, muncind pe terenul care acum trei ani nu prezinta altceva decât nişte râpi şi coaste repezi de dealuri acoperite cu buruieni, neaducând nici un folos societăţii.

I. P. S. S. Mitropolul Gurie plantând primul puiet.

Apoi toastează pentru M. S. Regele Carol al II-lea şi propune a se interveni ca pe viitor pepiniera Inspectoratului Regimului silvic din Chişinău să poarte numele «Regele Carol al II-lea». Propunerea este primită de cei prezenţi cu aplauze şi urale prelungite.

Urmează apoi cuvântările impresionante, rostite de D-nii: Colonel Nădejde, Comandantul Liceului Militar Ferdinand I, Avocat Grigore Cazacliu, fost Vice-Preşedinte al Camerii, Inspector Şcolar D. Macovei, etc.

La această serbare au mai participat:

D-l Colonel Lujanschi, Comandantul Garnizoanei Chişinău, Avocat Apostolescu, Vice-Primar al Municipiului Chişinău, Corneliu Popescu, Directorul Prefecturei de judeţ, Vlad. Cazacliu, Inspector Agricol cu mai mulţi Ingineri agronomi, Inginer Agronom I. Chircorov, Preşedintele Camerii Agricole, D-nii Marian Enea, Munteanu, Ebervein, Directorii de liceu cu întregul corp didactic, Inginerii Inspectori silvici, Alboteanu, Negrescu, Gr. Burda, Ostianu, Inginerii silvici V. Mihăilescu, M. Ionescu, L. Vaniş, Victor Ursu, Ion Duca, Personalul Direcţiei şi al Inspectoratului Regimului silvic, conductorii, brigadierii silvici, pădurarii etc.

Serbarea a luat sfârşit la ora 6 p. m.

*

Menţionez că un preţios concurs pentru buna reuşită a serbării ne-a fost dat de colegii Ingineri Metodiu Ionescu, Şeful Ocolului silvic Sadova, L. Vaniş, Şeful Ocolului silvic Străşeni şi Vasile Mihăilescu, Şeful Depozitului C. P. S. Chişinău.

Inginer Gr. V. Colpacci

La Lugoj.

In ziua de 2 Aprilie a. c. s'a ţinut la Lugoj, cu un deosebit fast serbarea sădirii arborilor.

După serviciul divin dela biserica ortodoxă din localitate, personalul Silvic, împreună cu autorităţile, armată, cercetaşi şi public s'au dus pe soseaua Lugoj-Tapia unde urma să se planteze pueţii destinaţi înfrumuseţării acestei Şosele.

Plantaţia s'a efectuat de către cercetaşii Cohortei Tapae dela liceul Coriolan Brediceanu din Lugoj cu care ocazie s'au plantat 200 buc. tei, 133 buc. dud, 200 buc. Sophora Japonica, pe ambele părţi ale şoselei, dându-se fiecărui cercetaş să planteze în parte câte un puet.

La faţa locului D-l Ing. Silvic Traian Roşu şeful ocolului silvic Lugoj le-a ţinut o documentată cuvântare, arătând elevilor scopul Serbării arborelui şi relevând îndeosebi importanţa pădurilor în economia naţională.

A răspuns D-l profesor Vasile Popescu, Comandantul Cohortei de cercetaşi, care a explicat importanţa plantării acestei şosele.

După terminarea cuvântărilor s'a început plantarea efectivă a pueţilor cu care ocazie personalul silvic a arătat fiecărui cercetaş mecanismul plantării pueţilor. — Pueţii au fost prevăzuţi, fiecare în parte cu 3 tutori prinşi cu cue în partea superioară 3 lănţeţi, legându-se totodată cu rafie pentru a nu fi expuşi zdrelirii. — Această plantaţie s'a dat în primirea serviciului drumurilor.

După serbare s'a dat o masă comună unde publicul delectat de cântecele şi jocurile cercetaşilor şi muzicii militare, a petrecut până seara când toţi s'au întors în oraş.

L. Nagy

SOCIETATEA «AMICII ARBORILOR», DIN FRANŢA

Societatea franceză «Amis des arbres» fondată în 1891 la Paris, lansează un apel prin care defineşte scopul şi compoziţia acestei Societăţi a amicilor arborilor.

Il rezumăm în ceea ce are mai esenţial, prin următoarele :

Societatea Amicilor arborilor are de scop:

Să înteţească şi propage, în Franţa şi Coloniile franceze, precum şi în ţările de sub mandatul sau protectoratul francez, iniţiativa individuală în vederea plantării, protecţiei şi a răspândirii arborilor, izolaţi sau în masiv.

Să ajute prin concursul său grupărilor creiate voluntar şi apărării intereselor proprietarilor prin aceste mijloace. Ea acţionează prin:

Incurajeri, acordând premii şi recompense pentru plantarea arborilor de orice fel: forestieri, fructiferi, sau decorativi de ornament, specii indigene sau exotice, uşurând producerea şi achiziţionarea lor de către aderenţi.

Publicare de lucrări ştiinţifice, economice, literare şi artistice, care să servească acestei cauze, instruind sau dirijând cultivatorii în alegerea şi în întrebuinţarea celor mai bune esenţe şi metode; să facă să fie iubiţi, respectaţi şi puşi în valoare arborii, vulgarizând apoi rezultatele experienţelor făcute în cât mai variate regiuni şi climate.

Reuniuni şi conferinţe publice, cu demonstraţii practice.

Creiare de biblioteci şi colecţii speciale, muzee, etc.

Studii şi urmărirea măsurilor legislative indispensabile pentru a ajuta efortul fiecăruia în scopul de a restabili vegetaţia lemnoasă în regiunile unde e necesară din punct de vedere al higienei publice, al bogăţiei şi siguranţei sau apărării naţionale. Societatea lansează apelul solicitând concursul adunărilor comunale şi departamentale, al diverselor societăţi chiar şi cele sportive, înmănunchiate în această societate tutelară care atacă o problemă ce interesează în cel mai înalt grad însăşi producţia agricolă a ţării.

Organizarea de sindicate ale particularilor şi comunelor, cu scopul de a complecta prin împăduriri remuneratoare, marea operă naţională a restaurării munţilor şi a terenurilor degradate, întreprinse de stat în numele utilităţei publice şi de a furniza astfel un cât mai mare şi util contingent în lupta contra incendiilor şi inundaţiilor care devasează periodic solul patriei.

Societatea are un buletin oficial trimestrial numit «L'arbre» — arborele.

Societatea franceză «Amicii arborilor» este compusă din secţii oficiale, constituite pe regiuni cu un număr de minim 10 inşi.

Aderenţii departamentelor ce nu sunt cuprinse în zona de acţiune a secţiei regulat constituită varsă cotizaţia Direcţiei Generale. Secţiile pot fi constituite din Federaţia Societăţilor şcolare franceze ca şi din colegieni, liceişti, şcoli primare, superioare, şcoli normale de învăţători şi învăţătoare, în genere din orice stabiliment de învăţământ secundar, superior, tehnic şi profesional.

Când oare vom avea şi la noi în România întregită o atare Societate a «prietenilor arborilor şi naturii?» —, şi care să înglobeze toate Societăţile sportive, naturaliste, geografiste şi de turism, canalizând entuziasmul tineretului şi al studenţimei, făcând din aceştia campionii ideii forestiere şi cei mai buni propagandişti!

Am vrea să se ia aminte de către cei în drept şi Ministerele respective.

C. Gr. C.

CRONICA INTERNAŢIONALĂ A LEMNULUI

Ianuarie — Martie 1935.

In anul 1935, comerţul internaţional de lemnărie a prezentat o susţinută tendinţă de ameliorare, extinsă şi asupra volumului şi asupra preţurilor.

Faţă de 1933, volumul exportului forestier european în anul precedent a crescut cu aproape cinci milioane m^3, adică dela 34.544.589 m^3 la 39.176.050 m^3.

Acoperirea nevoilor firmelor importatoare şi recrudescenţa situaţiei economice în unele din ţările consumatoare (Franţa, Belgia, Olanda) au avut ca efect diminuarea cererii şi o uşcară cedare a preţurilor spre finele anului.

Primul trimestru al anului curent se caracterizează printr'o accentuată nervozitate a pieţei lemnului, isvorîtă mai ales din perspectivele rele pe care le prezintă pentru consumul lemnului ţările cu valută forte. Pe lângă aceasta, teama de devalorizare a stocurilor şi reaua stare financiară a unora din exportatori, (Estonia, Polonia, firmele mici din Finlanda) au provocat o ofertă anormală şi concesiuni de preţuri în unele sectoare ale pieţei europene.

După cifrele recente publicate de Comitetul Internaţional al Lemnului (C. I. B.) din Viena, exportul european de lemne pe trimestrul Ianuarie — Martie 1935 a suferit o oarecare comprimare şi anume a fost de 3.686.993 m^3, faţă de 3.880.542 m^3 în 1934, trimestrul corespunzător.

Cu toate acestea, situaţia nu trebue socotită drept gravă, deoarece există perspective ca să se producă îndreptarea ei.

Pe ţări, piaţa internaţională a lemnului prezintă aspectele consemnate în cele ce urmează :

In ce priveşte Anglia este de relevat că importatorii s'au menţinut rezervaţi, deşi încheierea contractului ruso-englez putea servi drept bază la deschiderea cumpărăturilor de primăvară. De altfel, această atitudine — adoptată şi de detailişti — se crede că pleacă din consideraţiuni de tactică comercială, fiindcă perspectivele pieţei sunt dintre cele mai bune.

Preţurile cherestelei suedeze de pin — calităţi superioare — au fost la nivelul celor din vânzările făcute în toamna precedentă. Cheresteaua finlandeză s'a cotat la preţuri superioare celor din toamnă, dar mult sub cele din primăvara 1934.

In contractul încheiat recent cu U. R. S. S. preţurile pinului de calitate superioară diferă puţin de preţurile din contractul din 1934 ; la cheresteaua de brad şi molid diferenţa este mare — circa 2 lire sterlinge la standard.

Dintre faptele importante în legătură cu piaţa engleză a lemnului, notăm:

revizuirea contractului ruso-englez pe 1935 şi anume suprimarea clauzei scăderii de preţuri, în urma intervenţiei Canadei ;

conferinţa dela Londra, dintre importatorii englezi şi exportatorii suedezi şi finlandezi în legătură cu posibilităţile de absorbţie ale pieţei engleze pe 1935;

chestiunea plasării lemnului canadian a cărei presiune pare să scadă în urma perspectivelor exportului Canadei în Statele-Unite, efect al tratativelor comerciale începute la 18 Martie c.

Cererea de materiale lemnoase în Franţa a fost redusă, datorită în decisivă măsură crizei economice. Consumul intern este acoperit în cea mai mare parte — mai ales în calităţile mijlocii şi inferioare — de producţia indigenă. Posibilităţile de desfacere pentru lemnul importat sunt minime, mai ales că situaţia financiară a multora din firmele franceze s'a agravat.

In urma decretului interministerial din 4 Februarie c., importul pe anul curent a fost stabilit la nivelul celui din 1934, adică la 1.150.000 tone, cu observaţia că 230.000 tone sunt puse la dispoziţia Ministerului de Agricultură.

Pe linia aceleiaşi politici de protecţie a producţiei naţionale, la sfârşitul lunei Februarie c., s'a aprobat ca transportul lemnăriei tăiată şi prelucrată în interior să se facă după un tarif redus.

După tratative care au durat mai multe luni, un grup de mari firme franceze au încheiat un contract global cu Exportless-ul pentru 54.000 tone, din care urmează să se furnizeze 30.000 Stds. în primăvară şi vară şi 15.000 stds. în toamnă. Pentru restul de 9.000 stds. se vor duce tratative, ţinându-se seama de situaţia pieţei.

In Germania, piaţa lemnului a fost foarte activă. In ce priveşte importul, se crede că nivelul lui va fi inferior anului precedent, întrucât exploatările, mai ales în pădurile Statului, vor depăşi cu 50% posibilităţile normale.

Preţurile cherestelei de calitate superioară au arătat dela începutul anului o tendinţă ascensorială, tendinţă care s'a accentuat în urma ordonanţei Comisarului Reich-ului pentru controlul preţurilor (Reichskommissar für Preisüberwachung) din 13 Februarie prin care s'a stabilit pentru cherestelaua de pin netivită din Germania de Vest (60%) cl. I, 5—8 m, 24—28 mm). 105 mărci pro m³. In ce priveşte lemnăria importată, se pare că furnizorii Germaniei vor fi nevoiţi să facă oarecari concesiuni de preţuri.

In Suedia, s'a constatat că depozitele de lemn rotund ale fabricilor de cherestea sunt mai reduse ca în anul precedent, iar vânzările la export au fost cu mult sub nivelul celor din 1934. Astfel, la 1 Martie c. vânzările de cherestea pentru export se ridicau la 300.000 standards, faţă de 530.000 stds. în anul precedent.

Partenerii tranzacţiilor încheiate în trimestrul Ianuarie sunt din Germania, Danemarca şi Spania. Este cazul să se releve că până la finele lunei Martie exportatorii suedezi au refuzat orice concesiuni de preţuri.

Stocurile de cherestea în Polonia sunt relativ mici, iar campania de construcţii se anunţă intensă. Deşi aceste două fapte ar conduce la concluzia că oferta la export va fi redusă, totuşi, s'au notat în luna Martie vânzări pentru Anglia, făcute de firmele mijlocii şi mici, la preţuri de lichidare.

Acordul comercial polono-german a întâmpinat continue greutăţi şi toate eforturile depuse pentru înlăturarea lor au rămas infructuoase.

La 20 Februarie c. a fost semnat acordul comercial cu Anglia. Prin noul acord — care expiră la 31 Decembrie 1935 — guvernul englez s'a obligat să nu facă nici o dificultate exportului polonez de lemn.

Din cauza timpului nefavorabil şi a alegerilor, aprovizionarea Ungariei

cu lemnărie s'a făcut în limite restrânse, cererea fiind foarte mică. Cu toate acestea, se crede că piaţa va evolua favorabil, ceeace va necesita un import activ de lemnărie. Preferinţele pieţei la sfârşitul lunei Martie se îndreptau către marfa românească, calităţi superioare şi marfa îngustă austriacă.

Preţurile lemnăriei sunt, în general, cele fixate de organele de control din România şi Austria.

Pe ziua de 18 Februarie c., guvernul italian a instituit controlul importului. Conform noului regim, cu începere dela 31 Martie 1935, orice import de marfă va fi permis numai în baza unei licenţe. In acelaş timp, mărfurile au fost împărţite în două grupe: importul de mărfuri din prima grupă a fost complet interzis, iar importul articolelor din a doua grupă este permis numai în proporţie de 10—35% din volumul importat în anul prezent. *Lemnăria aparţine grupului al doilea.*

Restricţiunile noului regim nu sunt opozabile ţărilor din acordul tripartit dela Roma, adică Austriei şi Ungariei.

Piaţa lemnului la începutul anului curent a fost slabă. Ulterior, cererea de material s'a accentuat.

Preţurile au marcat o uşoară scădere, mai ales în a doua jumătate a lunei Martie.

In Jugoslavia, piaţa cherestelei de răşinoase, datorită lucrărilor de investiţii proiectate de guvern şi posibilităţile favorabile de export în Orient, Africa de Nord şi Spania, a fost animată. De asemenea, în urma încheierii acordului comercial provizoriu, exportul în Italia s'a făcut în condiţii mulţumitoare.

Aceste perspective au condus la o politică de preţuri mai fermă. In prezent, se constată o majorare a preţurilor atât la intern, cât şi la export.

La 21 Martie c., a avut loc la Belgrad adunarea de constituire a organizaţiunii de control a exportului, fiind ales preşedinte d-l Dr. Milan Ulmanski, iar ca vice-preşedinte d-l Ing. M. Lenarcic. Statutele acestei organizaţiuni — aşezată pe bazele unei întreprinderi particulare — au fost întocmite şi se aşteaptă ca să primească autorizarea de rigoare din partea guvernului, spre a-şi începe activitatea.

Exportul Austriei de lemn rotund şi de celuloză în Germania a fost foarte intens, cu toate că organele austriace au încercat să intensifice exportul cherestelei.

Exportul de cherestea s'a desfăşurat în mod normal în Ungaria; în Italia a decurs într'un ritm foarte viu, datorită măsurilor restrictive vamale şi valutare introduse în această ţară, măsuri cari nu ating interesele austriace. Spre Franţa, exportul forestier austriac a stagnat, iar în Elveţia s'a redus la cantităţi reduse.

Preţurile în interior au fost staţionare, iar la export s'au realizat preţurile minimale, în Italia obţinându-se chiar surplusuri.

Piaţa internă a fost slabă din cauza timpului nefavorabil.

Cu toate că regimul comerţului exterior al României a suferit în 1935 o serie de schimbări de natură a lipsi tranzacţiile de o bază certă, totuşi

exportul de lemnărie pe primul trimestru a marcat o uşoară creştere faţă de 1934. Preţurile, datorită controlului exercitat, s'au menţinut ferme.

Din cercetarea structurii exportului pe anul curent se constată că lemnul românesc a înregistrat pierderi în Egipt, Ungaria, Franţa, Italia şi Palestina, reuşind să realizeze sporuri în Germania şi Grecia.

Farţă de incertitudinea şi de greutăţile de care se loveşte comerţul nostru tocmai în raporturile cu principalele debuşeuri ale lemnului românesc (Grecia, Ungaria, Franţa), perspectivele exportului forestier sunt dintre cele mai sumbre.

Pe piaţa internă, cererea de lemnărie a fost redusă, campania de construcţii reîncepând abia în luna Aprilie.

Chestiunea stabilizării preţurilor a fost favorabil rezolvată, înţelegerea de preţuri din 1934 dintre firmele mari rămânând în vigoare şi pe 1935.

Gh. I. Ionescu.

Cercul de studii forestiere al inginerilor silvici

ISTORICUL ŞI EVOLUŢIA COMPOSESORATELOR FORESTIERE DIN ARDEAL

Conferinţă ţinută în ziua de 3 Aprilie 1935 de D-l Ing. *Eugen Zehan*

O conferinţă foarte interesantă, documentată, a ţinut d-l Inginer E. Zehan în ziua de 3 Aprilie. In cele ce urmează, încercăm a reda pe scurt datele mai de seamă.

Proprietăţile forestiere colective din Ardeal, în ordinea importanţei lor numerice şi teritoriale, sunt:

1) Composesoratele foştilor iobagi.

2) Composesoratele comunităţilor libere, numite şi composesorate nobile.

3) Proprietăţile indivize ale familiilor nobile, constituite în composesorate, în vedere împiedecării înstrăinării lor, precum şi pentru uşurarea exploatării acestora.

4) Proprietăţile cumpărate de cete de săteni după exproprierea din 1848 şi constituite în composesorate indivize, stabilind cotele drept proporţional cu contribuţia fiecărui cumpărător.

5) Composesoratele coloniştilor provenind din proprietăţile atribuite coloniştilor stabilizaţi în anumite centre, în special industriale, sau cumpărate de aceştia şi păstrate în stare indiviză.

Amintind composesoratele de sub numerile 3, 4 şi 5, am aminti şi modul de constituirea lor. Pentru a explica însă cum s'a ajuns la crearea celor dintâi, este necesară o cercetare mai amănunţită în trecutul proprietăţii forestiere din Ardeal.

Ca şi în alte părţi, pădurile şi celelalte proprietăţi funciare au trecut dela res nullius, prin ocupare, în stăpânirea triburilor, apoi la dispoziţia şefului statului, care le-a distribuit unora din supuşi drept răsplată pentru actele lor. In aceste danii şi-au avut origina proprietăţilor feudale ale veacului de mijloc, precum şi *composesoratele nobile propriu zise*, adică proprietăţile indivize ale cetăţenilor liberi, cari se bucurau de aceleaşi drepturi în faţa legilor ca şi feudalii şi *composesoratele nobile militare de două arme*, adică proprietăţile indivize ale cetăţenilor cari erau obligaţi să pună în schimb, la dispoziţia stăpânirii un număr de soldaţi.

Locuitorii stabiliţi pe proprietăţile feudale numiţi «*iobagi*» sau «*coloni*» nu aveau decât drept de uzufruct asupra locurilor de casă, fâneţelor şi pădurilor, în măsura satisfacerii trebuinţelor lor. In schimbul folosinţei însă erau obligaţi să dea mâna de lucru precum şi produse agricole şi casnice, în natură.

Exploatarea nemiloasă a iobagilor din partea feudalilor a dus la numeroase revolte în masă, cari au determinat intervenţia statului şi reglementarea raporturilor dintre cele două părţi.

Dispoziţiuni de asemenea natură găsim încă din veacul al XIII. Preocuparea de a se îmbunătăţi oarecum situaţia iobagilor se observă însă numai în legile de mai târziu (colecţia «Opus tripartidum» a lui Werböcsy din 1514 şi «Aprobatae Constitutiones» 1540—1653) — cari obligau pe proprietari să cedeze iobagilor locuri de casă şi cultură precum şi pădurile necesare propriilor trebuinţe, fără a-i expropria. La 1767 se constituie, prin lege, «lotul de iobag» (loc de casă şi cultură). La 1790 se legiferează dreptul iobagului de a-şi vinde lotul în cazul când se mută depe moşie, fără a putea ceda şi dreptul de uzufruct asupra proprietăţii feudale. La 1819/20 s'a făcut o inventariere a loturilor de iobagi, care s'a folosit, — după 1836 când s'a legiferat defalcarea din proprietatea feudală a pădurilor şi păşunilor necesare satisfacerii trebuinţelor iobagilor — la stabilirea drepturilor în pădurile comune, proporţional cu mărimea lotului. Tot legiuirile din 1836 înfiinţează pădurile particulare în mâinile ţăranilor neliberi căci se prevede că în lipsa terenului de cultură, lotul de iobag să se completeze cu pădure (cea mai mare parte din aceste păduri însă s'au transformat în păşuni şi teren de cultură). La 1847 bisericile şi personalul bisericesc devin proprietari liberi de păduri prin defalcarea din proprietăţile feudale a suprafeţelor necesare pentru acoperirea nevoilor de lemn ale acestora. In sfârşit la 1848 se desfiinţează iobăgia şi ţăranii devin proprietari în comun asupra pădurilor folosite de ei până la acea vreme. *Astfel s'au format composesoratele foştilor iobagi.*

Conducerea technică şi culturală, în vederea continuităţii pădurilor trece din mâna feudalilor în sarcina administraţiilor judeţene.

Legiuirile elaborate după 1848 referitoare la composesorate privesc în egală măsură toate felurile de composesorate. Ele au de scop să reglementeze în special drepturile fiecărui proprietar şi ieşirile din indiviziune. Dispoziţiunile luate însă, au dus repede la abuzuri, de cele mai multe ori cu complicitatea autorităţilor încât s'au devastat şi distrus o însemnată parte din păduri. Devastările practicate au provocat legea din 1879 care a constituit codul său silvic aplicat în Ardeal până la extinderea codului silvic român. Cu această lege însă nu s'a oprit ieşirea din indiviziune, care legiferată în anumite forme, prin abuz, a fost cauza adâncă a distrugerilor de păduri până la războiu. Prin legea din 1898 înfiinţându-se regimul silvic, proprietăţile forestiere ale persoanelor morale şi juridice, de interes public şi privat trebuiau să fie administrate de organele de specialitate. Prin aceasta se opresc devastările de păduri.

Composesoratele nobile au fost şi ele obiectul mai multor legiuiri, înainte de 1848, pentru reglementarea raporturilor dintre coproprietari. Cu protecţia şi cultura lor erau însăcinate administraţiile judeţene.

Ca un caracter deosebit se observă azi că pe când composesoratele forestiere ale foştilor iobagi s'au distrus în mare parte, cele nobile s'au păstrat aproape neatinse, prezentând azi complexe forestiere întinse şi bine întreţinute.

Toate aceste proprietăţi sunt înregistrate în cartea funduară ca proprietăţi particulare indivize pe teren.

Astăzi composesoratele sunt supuse dispoziţiunilor codului silvic român din 1910 şi legiuirilor ulterioare, cari nedeterminând în mod precis drepturile şi obligaţiunile, nu sunt în măsură să asigure pe deplin conservarea şi continuitatea pădurilor. In gestiunea composesoratelor se mai amestecă, în afară de Regimul silvic şi alte instituţii de stat, ale căror măsuri contrazic pe acelea ale organelor silvice şi de aici provin abuzuri şi nereguli. Controlul e insuficient; randamentul redus; delictele foarte numeroase; pădurile composesorale încearcă o nouă epocă de devastare. Reorganizarea lor este reclamată de interesul general al ţării.

N. R.

ACTUALELE CRIZE ECONOMICE FINANCIARE ŞI SOCIALE — SUGESTII PENTRU INLĂTURAREA LOR

Conferinţă ţinută în ziua de 10 Aprilie 1935 de D-l Ing. *Dem. Popescu-Coculescu*

După conferenţiar, actualele crize s'ar datora unei greşite rânduiri în folosinţa atât a bunurilor pământeşti cât şi a energiilor omeneşti. Nu se poate vorbi de criză de consum chiar când în anumite părţi ale pământului se dă foc la materii prime, atâta timp cât în alte părţi lumea se zbate în mizerie ; şi nici de o criză a lipsei de lucru nu poate fi vorba, atâta timp cât sunt încă destule de înfăptuit.

Cauzele răului stau :

1) In firea noastră egoistă care ne face să desconsiderăm nevoile celor mulţi şi să nu ne dăm seama că o prosperitate economică e numai atunci reală când are la bază pacea şi liniştea socială ; iar pacea şi liniştea socială depind de buna sau reaua stare a acestora.

2) In interpretarea şi rolul cu desăvârşire greşite ce s'au dat monedei, care în loc să rămână *instrument de schimb* a căpătat prin uz şi mai ales prin abuz un rol greşit şi periculos : *de specula şi parazitism.*

La noi în ţară, în afară de cauzele generale, mai sunt şi unele speciale : reforma agrară şi camăta şi datoriile.

Reforma agrară s'a bazat pe un principiu bun de dreptate socială, dar dând pământul unor oameni nepregătiţi şi fără mijloace, a dus la rezultate negative din punct de vedere economic : micşorare calitativă şi cantitativă şi eliminarea de pe pieţele mondiale.

Cămătăria practicată în mare măsură până şi de Banca Naţională, a dus la sărăcire şi neînţelegeri între debitori şi creditori.

Pentru a ieşi din această stare, conferenţiarul crede că trebue să se redea monedei atributele ei firesti le instrument de schimb şi animator în creaţia de bunuri şi valori. Pentru a se înlătura orice posibilităţi sau tendinţe de tezaurizare o măsură salvatoare ar fi ca, în schimbul impozitelor directe cari s'ar desfiinţa să se înfiinţeze un timbru sau taxă, impuse asupra monedelor în circulaţie. Cu acest sistem s'ar putea alimenta bugetul ţării integral, întrucât într'un an s'ar realiza întreaga valoare fiduciară. Timbrul sau taxa asupra monedei ar obliga pe detentorii de sume să le pună cât mai repede în circulaţie sau în caz contrar să le depună a casele statului. In posesia unor sume importante, Statul ar putea să le întrebuinţeze la opere productive, de utilitate generală, putându-şi împlini toate obligaţunile faţă de societate.

Interzicerea speculei, o circulaţie monetară intensă şi prin ea asigurarea producţiei şi circulaţiei bunurilor şi utilizarea tuturor energiilor omeneşti ar fi în esenţă imperativul vremilor noastre.

In cadrul acestor linii mari de program, conferenţiarul se ocupă pe rând de agricultură, silvicultură, industrie şi comerţ, dând pentru fiecare soluţii de îndreptare cari au la bază : raţionalizarea muncii şi producţiei în conformitate cu nevoile ţării şi cu nouile cerinţe moderne.

Se ocupă de posibilităţile de înfăptuire, elaborând principii de organizarea creditului, la baza cărora trebue să stea neapărat controlul permanent al statului în ceeace priveşte utilizarea sumelor avansate, cărora nu li se poate schimba destinaţia pentru care au fost cerute.

O deosebită importanţă o dă lucrărilor menite a îmbunătăţi şi completa patrimoniul obştesc, nelăsând nimic din ceeace constituie bun public, nerevăzut, nerefăcut, nevalorificat.

Se ocupă deasemenea de ridicarea neamului prin educaţie, muncă şi cultură, prin sănătate, trai bun, higienă, schiţând în linii mari norme şi programe de urmat.

In privinţa relaţiunilor cu străinătatea, preconizează plata în natură, din produsele ţării, pentru datoriile externe. Prin aceasta s'ar încuraja producţia naţională. Plata în natură ar fi avantajoasă şi din punctul de vedere al importului şi exportului.

Conferinţa d-lui Inginer Popescu-Coculescu a depăşit oarecum preocupările Cercului nostru de studii. D-sa a prezentat auditorului «probleme, constituind programe de ţară şi de neam ce nu-şi pot găsi înfăptuire în organizaţiunile efemere şi interesate ale diferitelor clase, grupe ori partide». D-l Popescu a fost curajos. Grija de binele ţării l-a făcut să ne expună acest amănunţit program de lucru având la bază preocuparea susţinută de a da *«posibilităţi de viaţă şi de creiaţie»*.

D-l Popescu-Coculescu depăşind timpul obişnuit pentru desvoltarea unei conferinţe, pe de altă parte problemele discutate fiind foarte variate şi importante a trebuit ca discuţiunile asupra subiectului să se amâne pentru ziua de 17 Aprilie.

La discuţiuni, d-l Dr. V. Dinu arată că sistemul propus de conferenţiar, de a se fixa un timbru sau taxă pe moneda în circulaţie, nu se poate realiza decât pentru circulaţie restrânsă şi pe o perioadă scurtă. D-sa a exemplificat cele spuse prin rezultatele încercărilor făcute în alte părţi.

Au luat apoi cuvântul mai mulţi participanţi, toţi căutând să se lămurească asupra eficacităţii celor propuse de d-l Coculescu. Nu toată lumea s'a declarat de acord. A fost de altfel şi o discuţiune de principii.

Cu aceasta ciclul de conferinţe al Cercului de studii pe anul 1934—1935 s'a încheiat.

N. R.

R E C E N Z I I

Conseil international de la chasse. (Troisième session. Varsovie 19—22 IV 1904; 482 pag.) Paris. Editions et imprimerie Rapide de la Presse.

Nu ştiu de ce, răsfoind volumul acesta luxos tipărit, conţinând desbaterile celei de a treia reuniune a Consiliului Internaţional al Vânătoarei, care a avut loc, anul trecut la Varşovia, gândul meu se îndreaptă spre rândurile, scrise într'una din revistele noastre forestiere (Viaţa Forestieră No. 10/934), privind felul cum se compun şi se comportă delegaţiile noastre, la diferitele congrese internaţionale ce se organizează.

In acest Consiliu internaţional al vânătoarei, care-şi are sed'ul la Paris, România este şi ea membră, plătind o cotizaţie anuală de 70.000 lei. Cei ce vor să se convingă de exactitatea acestei afirmaţiuni, să consulte bugetul Ministerului de Agricultură şi Domenii pe exercit'ul 1934/35, la art. 15 din Statul desvoltător al art. 49 (pag. 59).

Răsfoind acest volum eşti surprins de aproape totala absenţă a delegaţilor noştri.

In afară de redarea desbaterilor asupra gestiunii Consiliului şi a diferitelor propuneri făcute, s'au prezentat şi 35 de referate privind diferite probleme în legătură cu vânatul şi cu vânătoarea.

Ei bine, din aceste 35 de referate, nici unul nu se referă la România. Au prezentat comunicări toţi vecinii noştri: Polonezii, Cehoslovacii, Ungurii, Sârbii, Bulgaria. S'au făcut comunicări până şi despre vânatul din Indochina, România însă este absentă, deşi, la noi acasă, se face mult caz de bogăţia vânatului nostru, de frumuseţea şi raritatea lui, de necesitatea propagandei în străinătate prin vânătoare. Ce ocazie mai bună pentru propagandă ca această publicaţie a Consiliului internaţional al vânătoarei ! Totuşi, n'am făcut-o. Să nu se fi priceput delegatul nostru să prezinte chiar un referat de două pagini ! Ne place să vorbim mult la noi în ţară; când este vorba însă să ştie şi străinătatea, tăcem ca peştii.

Singura contribuţie a delegatului nostru a fost o întrerupere făcută cu ocazai discutării unui proect privitor la măsurile necesare pentru protecţia raţei sălbatice în Europa, şi un discurs. In plus o fotografie.

Să ne mai mirăm că nu ne cunosc străinii sau că ne cunosc aşa cum ne cunosc?

At. Haralamb.

Heinrich Wachner: *Kronstädter Heimat- und Wanderbuch.* Braşov 1934.322 pagini cu 40 figuri în text şi 85 fotografii afară din text. Preţul 190 lei.

Carte asupra ţinutul Braşovului şi a drumeţiei braşovene.

Dragostea de pământul natal, alături de dorința de a pune la îndemâna școlarilor săi (d-l Wachner este profesor secundar la una din școlile săsești din Brașov) o carte care să le înlesnească cunoașterea locurilor în care trăesc, au fost cele două mari îndemnuri ce au condus pe d-l Wachner să dea la lumină această carte.

Apariția unei asemenea cărți trebuie să ne bucure mult, regretăm numai că nu va putea fi accesibilă și cercurilor ce nu cunosc limba germană. Dar chiar dacă nouă celor de aici, de acasă, nu ne va putea servi așa de mult, în schimb va servi cu prisosință propaganda noastră în străinătate. Căci cartea d-lui Wachner deși a urmărit în mare măsură scopuri didactice, n'a scăpat din vedere să se mențină pe un plan de generalitate ce face din această carte un prețios ghid al Țării Bârsei. In timpurile de azi, când toate statele din lume, se străduesc pe ori ce cale a face cea mai răspândită propagandă, pentru atragerea călătorilor străini, aducători de devize, cartea de față este cea mai bună contribuțiune, ca să ne facă cunoscută una din frumoasele și mănoasele noastre regiuni, în străinătate, și mai cu seamă poporului german, poporul cu cel mai mare dor de a călători, amator de natură frumoasă.

Felul în care este scrisă, aranjamentul materiei, atrage dela început pe cetitor.

Cartea se compune din două părți mari. Prima parte, cuprinzând 190 pagini, ne prezintă în mod descriptiv mai toate localitățile ce formează Țara Bârsei. Nu ne sunt înfățișate în mod rece și sec, satele bogate bârsene, ci d-l Wachner s'a îngrijit ca toate acestea să le înlănțuiască într'o rețea de excursiuni pline de farmec.

Descrierile încep cu capitala Țărei Bârsei , cu Brașovul. O descriere amănunțită, istoricul Brașovului, așezarea lui, ce clădiri mai importante se găsesc aici, când au fost clădite,... etc. Cu grije d-l Wachner face să defileze în descrierile d-sale, mahalalele orașului, Orașul Vechi, Cetățuia, Blumăna. Vin după acestea, pe rând, împrejurimile Brașovului ; Tâmpa, Postăvarul, Hărman, Sânpetru, Feldioara, Râșnov, Bran, Tohan, Zărnești, etc.... Șapte Sate. La fiecare localitate descrisă se dă în schiță planul de situație, se arată amănunțit cum se leagă cu celelalte localități.

Pntru turiști acest lucru este de mare însemnătate. Subliniez, că partea întâia a cărței, prin informațiunile variate ce le posedă, rămâne pentru turist de un real folos.

Partea doua a cărții intitulată «Geografia Țărei Bârsei», o destină d-l Wachner școlarilor din cursul superior. Materialul variat și bogat face să atragă pe naturalist, economist, etnograf, fiecare găsind o părticică ce-l poate interesa.

După indicarea situației geografice a Țărei Bârsei se analizează orografia și topografia ținutului. Climei locale i se consacră câte-va pagini, iar hidrografiei aproape 20 pagini.

Dintre capitolele următoare, flora, fauna, demografia, istoricul evoluției așezărilor, și al vieței economice, ne vom opri mai mult asupra florei Țărei Bârsei având pentru silvicultor mai multă legătură cu preocupările lui.

Țara Bârsei se prezintă ca o regiune cu o floră foarte varită și bogată. Din cele 3300 specii, la cât se ridică flora României, Țara Bârsei ar număra 1441 de specii. Bogată este flora Țărei Bârsei în endenisme, mai bine de 14 la număr, dintre cari: Bromus barcensis, Agropyrum biflorum, Thesium Kernerianum, Draba compacta, Draba Hoynaldi, Isatis transilvanica, Saxifraga demissa, Primula Baumgarteniana, Dianthus collizonus, Aconitum Baumgartenianum, Geranium

coerulatum, Geranium Principis Caroli, Armeria alpina, Armeria barcensis.

Mai departe ni se înfăţişează asociaţiunile de plante cele mai importante, asociaţiunile de pe marginea râurilor, ale păşunilor umede, ale zăvoaielor, ale pădurilor de stejar, etc.... Intr'un subcapitol sunt analizate asociaţiunile munţilor până la limita vegetaţiei arborescente. Pădurea de fag este prezentată amănunţit, arătându-se răspândirea ei în această regiune, asociaţiunile de plante ce-o întovărăşesc. Mai departe sunt cercetate poenile, pădurile de răşinoase, dându-se pentru fiecare din ele, listele plantelor mai caracteristice. Cu aceiaşi preocupare de amănunte preţioase ni se prezintăşi asociaţiunile situate deasupra limitei de vegetaţie arborescente. Asociaţiunile cu «Pinus montana», asociaţiunile depe stânci, de grohoişuri şi ale golurilorţ alpine d-l Wachner ni le arată în modul cel mai complect.

In capitolul «fauna», vânătorul şi zoologul vor găsi preţioase informaţiuni asupra vieţei animalelor Ţărei Bârsei.

Un alt capitol se ocupă de locuitorii Ţărei Bârsei, cari se grupează în Români, Saşi şi Unguri, alte naionalităţi sunt în proporţie foarte mică. După statistica din 1930 populaţia jud. Braşov se ridică la 169.101 locuitori, din care: 49% Români, 23% Unguri, 21% Saşi, 1% Evrei şi 1% alte naiţonalităţi.

Admirabilele fotografii, şi ca subiect şi ca execuţie foto-tipografică, ne dau în imagini o idee de acest colţ frumos de ţară românească.

Iubitorilor de natură, şi încă de o natură din cele mai frumoase, cartea d-lui Wachner le va aduce cu prisosinţă cele mai înalte servicii.

Anton V. Rădulescu

Köstler Josef, Dr. phil., Dr. oec. publ.: *Der zwischenstaatliche Holzverkehr in Europa 1925—1932.* (Comerţul lemnului dintre statele europene în perioada 1925—1932). 210 pag. cu 23 fig. Edit M. & H. Schaper, Hannover, 1934, preţul 9 RM (= cca. 360 lei prin librăria «Cartea Românească»).

Desfăşurarea vieţii economice de după războiu şi cu deosebire criza actuală a pus clar în evidenţă şi în materie de economie forestieră, două fapte extrem de importante: 1. Relativitatea mărimilor valorilor; 2. Interdependenţa economiilor forestiere naţionale prin mijlocirea comerţului de lemn.

Perturbările grave provocate în desvoltarea acestui comerţ şi în orânduielile forestiere ale difereritelor ţări, prin aruncarea dezordonată pe piaţă a nemăsurate cantităţi de lemnărie, apoi grija pentru acoperirea viitoare a trebuinţelor în multe privinţe crescânde de asemenea materiale au aşezat problema lemnului pe un plan cu totul internaţional. O mulţime de anchete, lucrări şi documentări, congrese chiar, privitoare la economia forestieră şi mai ales aceia a lemnului au fost puse la cale şi realizate în primul rând de unele foruri internaţionale: Institutul Internaţional de Agricultură dela Roma, şi Societatea Naţiunilor. Iniţiativa particulară îşi are de asemenea partea sa de contribuţie. Citâm în această privinţă lucrările americanilor Raphael Zon şi Willian N. Sparhawk şi apoi aceia a lui Egon Glesinger.

Cu preocupări similare, a apărut în anul trecut lucrarea cu titlul de mai sus, pe care o preţuim în deosebi pentru claritatea sa, pentru precizia noţiunilor, pentru sforţarea continuă de a scoate în relief esenţialul în raporturile complexe de comerţul lemnului dintre statele europene participante. Cifrăria atât de comună şi

îngreuitoare din lucrările de acest gen, a fost, în cazul de față, inteligent aleasă și simplificată la maximum, la atât cât cerințele elementare de lămurire a lucrărilor au impus-o.

Autorul și-a propus să expună mersul evolutiv în diferitele domenii ale comerțului lemnului (intereuropean) din perioada 1925—1932 «să arate drumul în criza cea mare» și apoi să distingă problemele de interes științific deosebit. Cantitativ acest comerț ar reprezenta acea fracțiune de 1/5—1/4 din întreaga producțiune lemnoasă a pădurilor europene (65—100 milioane m^3 față de cca 425 milioane m^3) care face obiectul schimbului dela stat la stat. Restul ar reveni consumului imediat în cuprinsul aceleași gospodării și apoi comerțului național. Intre mărfurile de lemnărie se cuprind aici: lemnul brut și cel semi-fabricat, în genere cu excluderea mărfurilor gata fabricate (hârtia de pildă). Nu s'a făcut distincție între lemnul de rășinoase și cel de foioase, întrucât acesta din urmă joacă un rol neînsemnat (5—8%) în comerțul total dinstatele europene. Pe de altă parte nici nu s'a putut face abstracție de dânsul, deoarece pentru comerțul anumitor state, cum ar fi cele din sud-estul european, acesta este determinant. Perioada de timp aleasă este socotită de autor ca singură susceptibilă de un studiu mai serios. Abia dela 1925 înainte se poate vorbi de o așezare a lucrurilor și de o desvoltare propriu zisă a comerțului în genere. Pentru anii 1919—1924 ar lipsi pe de o parte date statistice utile, iar pe de alta actele de schimb ar fi prea deformate de politica monetară practicată în diversele state (inflație de diferite grade, stabilizări).

Problemele de ordin științific s'ar putea concentra în jurul a două chestiuni esențiale: «1) In ce măsură există în Europa un comerț de lemn între state condiționat de producțiunea lemnoasă și 2) Ce posibilități se oferă pentru ordonarea acestui comerț de lemn dintre state?» Acest fel de a pune chestiunile, impune următcarea dispoziție a materiei:

I. Elementele de bază (partea statistic-descriptivă);

II. Structura pieții lemnului (problematica chestiunii);

III. Posibilitățile reglementării prin intervenția Statului (partea de politică economică).

Partea întâiu, intitulată de autor: desfășurarea conjecturală dela 1925 până la 1932, se subdivide în: cantități și prețuri.

Sub raportul cantităților se disting piețe pe țări și piețe pe sortimente principale de produse lemnoase.

Diversitatea mare a condițiunilor naturale și economice a pădurii europene îndeamnă pe autor să distingă din punct de vedere al economiei lemnului 6 spații (Holzwirtschaftsräume). Fiecare dintre aceste spații cuprinde unul sau mai multe state cu condițiuni economice mai mult sau mai puțin proprii. Astfel spațiul franco-german, din care fac parte: Germania, Elveția și Franța, este caracterizat prin: țări importatoare de lemn, totuși cu unele ținuturi parțiale în surplus total sau numai din anumite sortimente; cea mai complicată structură în Europa, care se manifestă în timp de criză prin încordări interne de mari proporții; — economia forestieră și știința forestieră la un înalt grad de desvoltare. România dimpreună cu Cehoslovacia, Austria, Ungaria, Jugoslavia, Bulgaria și Polonia, sunt reunite în așa zisul «Donau-Weichsel-Raum», caracterizat astfel: țări cu prisos de lemn, cari dimpreună cu Rusia constitue cea mai mare greutate în ordonarea comerțului de lemn european; exploatare de secătuire a bogățiilor naționale și deci și a pădurilor; teren de operație al capitalului spe-

culativ în exploatarea pădurilor virgine ; economia şi ştiinţa forestieră în unele ţări la un înalt nivel de desvoltare (de ex. Austria), în altele se găsesc încă în faza tinereţii, «totuşi cu foarte multă vigoare şi pline de speranţe».

Pentru fiecare ţară în parte se arată pe scurt şi într'o formă pregnantă: condiţiunile economiei forestiere, bilanţul lemnului şi comerţul exterior al lemnului pe anii 1925—1932.

In privinţa României se arată pe trei pagini datele statistice şi caracteristicele principale ale economiei noastre forestiere şi ale comerţului nostru exterior de lemnărie. Stăruim asupra câtorva dintre aceste caracteristice, nu atât pentru că ar fi lucru nou pentru noi silvicultorii, cât mai ales, cu gândul că ar putea ajunge pe această cale şi la urechile unei opinii mai largi decât corpul nostru. Şi aceasta cu deosebire, pentrucă autorul este un bun cunoscător, din proprie experienţă, al condiţiunior noastre forestiere.

Prima frază: «România aparţine acelor ţări, ale căror condiţiuni de economie forestieră nu pot fi exprimate cu ajutorul cifrelor medii, din cauza diversităţii condiţiunilor staţionale». Aceasta este, fără îndoială, caracteristica cea mai esenţială a economiei noastre forestiere. Prin însemnarea sa la prim loc, autorul dovedeşte perspicacitate şi simţ de observare deosebit.

Pentru consideraţia de mai sus, se disting 4 mari ţinuturi forestiere (Waldgebiete): «1) Câmpia româno-basarabeană cu păduri amestecate de stejar şi alte foioase; 2) Colinele Regatului cu stejar şi fag; 3) Carpaţii cu enormele arborete de fag şi răşinoase; 4) Colinele transilvănene (noi obişnuim să zicem: platoul transilvan) cu stejar şi fag. Desigur că împărţirea aceasta în mare, ca mari ţinuturi, corespunde realităţii, cu adăogarea — poate de amănunt — că sub «Carpaţi» trebue să se înţeleagă şi Munţii Apuseni; că pădurile Cadrilaterului şi cele ale Tulcei ar constitui mai degrabă o anexă a colinelor Regatului şi o excepţie a Câmpiei româno-basarabeană ; apoi că pădurile zise «de luncă» cu arborete de salcii, plopi şi alte foioase — fără îndoială secundare ca mărime şi fără o stiuare masivă, totuşi distincte ca compoziţie, înfăţişare şi importanţă calitativă în economia locală — merită a fi amintite. Dintre cele patru ţinuturi forestiere, Carpaţii, cu cele aproape 70% din pădurile Ţării, reprezintă rezervorul propriu zise pentru exportul de lemn, ca şi pentru acoperirea trebuinţelor naţionale de lemnărie. Arboretele virgine din Carpaţii noştri, despre cari pomenesc diferiţi autori străini, ca şi d-l Köstler, pot fi impresionante, sunt însă mult mai puţin importante decât se crede obşnuit. Şi aceasta cu deosebire din punct de vedere al valorii tehnice a lemnului, şi cantităţii lemnului comerciabil, într'un cuvânt al valorii lor comerciale.

Asupra bilanţului lemnului se arată lucrurile esenţiale, devenite dogmă pentru noi silvicultorii, că producţia actuală a pădurilor noastre abia poate acoperi nevoile interne. «Chiar dacă am ţine seamă că o parte a lemnului (produs şi exportat» ar proveni de pe suprafeţele defrişate pentru scopuri agricole (cca 1 milion ha), o importantă supraexploatare nu poate fi negată». Pentru noi acest lucru este un trist adevăr, fără nici un fel de îndoială. Apoi, mai departe «Nu poţi să te sustragi impresiei generale că s'a exploatat numai ceea ce tehniceşte a fost de folos şi ceea ce se putea vinde cu câştig suficient». Desigur că acest lucru este perfect compatibil cu principiul economic. Numai că asemenea socoteli s'au făcut de cele mai multe ori numai în funcţie de condiţiunile momen-

tului. Firea producţiunii forestiere le cere încă în perspectiva timpului. Aici stă vina proprietarului de păduri şi cu deosebire a politicei forestiere de stat, care nu a ştiut sau n'a putut să creieze regimul corespunzător.

Exportul românesc este bine caracterizat prin puţinele cifre şi textul de o pagină şi jumătate. Din motive binecuvântate şi menţionate într'o parte introductivă a lucrării (Statistische Vorbemärkungen) s'au folosit pentru toate ţările aceiaşi factori de transformare a diverselor sortimente de lemnărie în lemn brut. Aceşti factori, calculaţi de Endres şi Streyfferth nu se potrivesc decât aproximativ condiţiunilor noastre forestiere. Credem, de pildă, că factorul 2,78 pentru cheresteaua de răşinoase, ar putea fără teamă de greşală să fie ridicat la 3,3, cel de 2.08 pentru lemnul de cherestea de foioase, la 2,40; iar cel de 2 pentru lemnul de foc, la 2.40. Dar, aceste observaţiuni au valoare numai pentru cel ce ar voi să se ocupe în special şi în amănunţime de comerţul românesc. Pentru scopul urmărit în lucrarea de faţă, nu se poate ridica nici-o imputare.

Cantitatea totală de lemnărie care a format obiectul comerţului dintre statele europene a atins în 1929 cam 100 milioane m³ lemn brut iar în 1932, 65 milioane. România a luat parte în aceste totaluri numai cu 4,9 respectiv 2,1 milioane m³. Se vede cât de modestă este contribuţia noastră sub raportul cantitativ. Chestiunea devine însă gravă atunci când este privită în raport cu posibilităţile pădurilor noastre.

In privinţa pieţelor după sortimentele de lemnărie, ceea ce ar reprezenta subîmpărţirea verticală a comerţului respectiv, prin opoziie cu pieţele după ţări, care ar reprezenta subîmpărţirea orizontală, autorul distinge 9 grupe de mărfuri: 1) cherestea; 2) lemn de hârtie; 3) lemn de mină; 4) lemn rotund şi cioplitură; 5) traverse; 6) lemn de foc; 7) cărbuni de lemn; 8) celuloză şi pastă de lemn; 9) diverse. Fiecare dintre acestea este discutată, pe de o parte după ţările importatoare iar pe de alta, după cele exportatoare. România prezintă importanţă numai pentru comerţul de cherestea, de lemn de foc şi de cărbuni de lemn. In privinţa primului şi pentru perioada în discuţie, am ocupat locul al cincilea, dimpreună cu Ausria şi imediat după Polonia. Suntem însă cea mai mare exportatoare de lemn de foc cu mult înaintea celorlalte ţări europene. In schimb ne mulţumim cu locul al patrulea în ceea ce priveşte cărbunii de lemn.

Preţurile, cel de al doilea aspect al părţii descriptive, ar trebui să fie cercetat în acelaş fel ca şi cel cantitativ. Greutăţile (prăbuşirile şi variaţiunile valutare, etc.) sunt însă aici cu mult mai mari, în mod practic de neînvins. Autorul se mulţumeşte să scoată în evidenţă câteva constatări de ordin mai mult sau mai puţin general. De pildă: constatarea că «cu cât prelucrarea materiei prime lemn este mai înaintată şi cu cât mărfurile respective sunt mai îngrijit sortate, cu atât sunt mai puţin expuse şocurilor conjecturale».

In partea a doua a lucrării întitulată: «Structura pieţii europene a lemnului», se încearcă o mai adâncă pătrundere a firii acestei pieţi speciale şi a factorilor ce o condiţionează.

Pentru a se pune în lumină intensitatea şi felul fluctuaţiunei conjecturale, autorul distinge 3 grupe de pieţe: 1) p. cu modificări structurale; 2) p. cu fluctuaţiuni conjecturale moderate şi 3) p. cu f. c. foarte intense.

Modificările de structură privesc factorii străini care îi dau altă înfăţişare

adevăratei sinusoide conjecturale. Dintre acești factori de primă importanță se menționează în cazul nostru: «reapariția Rusiei ca mare exportatoare pe piața europeană a lemnului». Este ușor de imaginat ce a însemnat pentru ceilalți copărtași ai comerțului european de lemn, apariția acestui nou și uitat factor. Posibilitățile sale imense, anumite îmrejurări interne proprii (organizare centralistă a producției, standard de viață redus al lucrătorilor) apoi nevoile presante de devize străine, au permis Rusiei să cucerească în decurs numai de 2 ani (1928—30), printr'un salt gigantic, locul al II-lea între țările exportatoare de lemn ale Europei. Singură Suedia mai poate rezista deocamdată impetuozității rusești.

Cel de al II-lea factor neconjectural ar fi: «exploatațiunea de secătuire (Raubbetrieb) practicată în perioada postbelică de către țările din spațiul Dunăre-Vistula». Dintre țările respective, locul întâi îl ocupă Polonia cu 62 milioane m^3 lemn total brut exportat în perioada 1925—932, iar locul ultim Jugoslavia cu 34 milioane m^3, fiind întrecută de România cu 1 milion m^3. Dacă însă am raporta cantitățile respective la suprafața fiecărei țări, atunci situația României și Jugoslaviei ar apărea dintre cele mai grave și cu deosebire dacă se iau în considerare numai pădurile de rășinoase.

Mai departe se menționează pe scurt dintre factorii respectivi principali: 3) Creșterea continuă a nevoilor de hârtie; 4) Înlăturarea lemnului dela unele întrebuințări (construcții de beton, fier etc.), iar pe de altă parte noile întrebuințări în generatorii cu gaz de lemn, etc.; 5) Războiul economic general și special; 6) Dificultățile accidentale ale anumitor ramuri de producțiune (de ex.: greva minieră engleză cu efectele sale de restrângere a importului de lemn de mină).

Fluctuațiuni conjecturale moderate sunt considerate acelea ce nu depășesc anumite limite normale, pe care autorul le estimează pentru cazul nostru la maximum 40% scădere a cantităților negociate între 1929—1932. Acestui tip i s'ar potrivi dintre importatori țările din spațiul Mării Nordului și Mediteranei (Anglia, Olanda, Belgia, Spania, Italia), adică acele țări cari contează practic numai pe import. Dintre exportatori ar corespunde țărilor nordice (Suedia, Finlanda, Norvegia), adică acele țări cari sunt mai puternic legate prin afaceri de comerț de grupa opusă, și cari se bucură de anumite avantaje de organizare a comerțului propriu (mărfuri standardizate și de calitate superioară).

Tipului de piețe cu fluctuațiuni conjecturale foarte intense îi corespund în primul rând Germania și Ungaria dintre importatori. Autorul vede în acest dezechilibru una dintre urmările tratatelor de pace. Noi credem că vina o poartă politica de ferecare a granițelor — cauza principală a marazmului economic actual — practicată mai mult sau mai puțin intens de toate statele. Germania ca țară producătoare și totdeodată și importatoare de lemn, a căutat să deplaseze efectele crizei numai pe socoteala importului. Dintre țările exportatoare se alătură acestui tip, cele din spațiul Dunăre-Vistula (Cehoslovacia cu 41% scădere, România 52%, Austria 54%, Jugoslavia 60% și Polonia 72%), adică țările dependente de cele din tabăra opusă și cu un comerț al lemnului mai slab organizat.

Dintre cauzele fluctuațiunilor conjecturale ale piețelor lemnului intereuropean se scoate în evidență în primul rând dependența acestui comerț de activitatea construcțiilor, a producției minelor.

Ultimele 20 pagini sunt rezervate celei de a treia parte principală a lucrării:

«Posibilităţile unei reglementări din partea Statului».

Din expunerea cărţii, se degajează următoarea impresie despre situaţia generală: «Pe de o parte deficit de lemn într'un viitor nu prea îndepărtat, pe de alta exploataţiuni de secătuire, risipă de lemn şi mobilizare de materii prime acumulate în decursul secolelor, congestionare a pieţii şi concurenţă nimicitoare». Contradicţia aceasta ar îndreptăţi intervenţionismul regulator al Statului. Acesta ar avea de restrâns numai libertatea anarhică a particularilor, fără a le paraliza iniţiativa. In ceea ce priveşte chestia noastră, aceasta (iniţiativa particulară) ar putea contribui la opera de reglementare a comerţului de lemn prin: 1) Asociaţiuni mari, pe cât posibil generale ale Industriilor de lemnărie; 2) Organizaţiuni de vânzare; 3) Înţelegeri cu caracter internaţional (de ex.: CIB). Măsurile respective, pornite din partea Statului, capătă aspect particular după cum este vorba de: 1) Ţări bazate numai pe import; 2) Ţări cu prisos de lemn; 3) Ţări importatoare cu o însemnată economie forestieră proprie. Un mare pas pe calea reglementării respective, ar fi căderea la înţelegere a diferitelor ţări. Interesele deosebite ale politicei economice, a nevoilor financiare, etc., nu ne îngăduie a ne face iluzii sub acest raport, ceea ce experienţa de până acum confirmă. «O învoială ideală nu va fi niciodată posibilă pe cale de tratative; ea rămâne o chestiune de luptă economică».

Stăruinţa noastră a depăşit spaţiul unei recenzii normale. Am făcut-o pentru satisfacţia ce ne-a procurat citirea acestei frumoase lucrări. Ne-am gândit apoi să împărtăşim unele lucruri interesante şi celor ce nu o pot citi în original.

Incheind reproducem câteva rânduri care exprimă suficient spiritul în care a fost compusă lucrarea respectivă: «S'a urmărit claritatea expunerii ideilor, cea mai mare restrângere a datelor statistice necesare şi simplitatea expresiei. Din fericire, recunoaşterea faptului că baricadele sofistice, încâlciturile de cuvinte şi îngrămădirile de cifrării nu fac decât să încurce calea înţelegerii, câştigă din ce în ce teren». Intr'aceasta stă marea valoare a acestei lucrări grele în idei şi uşoară de citit. Autorul a dovedit încă odată mai mult, temeinicele sale cunoştinţe în materie de economie teoretică şi practică şi talentul său de scriitor.

Noi o recomandăm cetitorilor noştri de limbă germană, cu toată căldura. Nu vor avea decât de câştigat şi nu puţin.

Ilie C. Demetrescu

REVISTA REVISTELOR

ALLGEMEINE FORST-UND JAGDZEITUNG.

Nr. 3, 1935.

R. Schober.

Die Schlitzer Lärche, ein Beitrag zur Lärchenfrage.

Laricele din Schlitz, contribuţiuni la problema laricelui.

A. Cotta.

Die Pflanzenverbände als dritter Faktor im Rahmen der forst-und landwirtschaftlichen Forschungen.

Asociaţiile de plante ca al treilea factor în domeniul cercetărilor silvice şi agricole.

Autorul studiază interdependenţa ce există între diferitele specii de plante ce alcătuiesc asociaţii naturale şi arată că atât în agricultură cât şi în silvicultură cunoaşterea acestor asociaţii şi a legilor care le guvernează este tot atât de importantă ca şi cunoaşterea solului şi a climei. Crearea arboretelor de amestec trebue să aibă la bază cunoaşterea asociaţiilor *naturale* de specii.

Ferdinand Graner.

Der Altdorfer Wald in Oberschwaben.

Pădurea Altdorf din Şvabia de Sus.

Sfârşitul unui articol din care prima parte s'a publicat în Nr. 2. Se face istoricul pădurii Altdorf.

Noutăţi literare.

Geschichte des Waldes in Altbayern. De Iosef Köstler. Beck München 1934, Preţul 7 R.M.

Merkblätter für die deutsche Waldarbeit. Vom Institut für forstliche Arbeitswissenschaft.

Reichsjagdgesetz. De Dr. Mantel, 82 p. Herschild-Verlag München-Berlin, 2,80 R.M.

Bosses Allgemeines Wirtschaftsbuch für deutsche Hausfrauen. 48 p. 1,20 R.M.

Bosses Allgemeines Wirtschaftsbuch für Ehemänner. 112 p. 2,50 R. M. Ambele editate de Hubert et Comp., G. m. b. H., Göttingen.

Lehrbuch der Botanik. De Prof. Dr. O. Schmeil. Ediţia a 49-a. 519 p. Ed. Quelle & Meyer Leipzig. Legată 14 R. M.

Feuersicherheit hölzerner Büromöbel. VDI-Verlag G. m. b. H., Berlin NW 7. Preţul 2 R.M.

Urwaldwildnis in deutschen Landen. De Walter Schoenichen. I. Neumann, Neudamm. 4,80 R. M.

Jahresringe. De Alfred E. Hoche. I. F. Lehmans Verlag, München, 4,50 R. M.

Ballistik der Faustfeuerwaffen. De Wolfgang Weigel. Edit. I. Neumann, Neudamm. 1,50 R. M.

Wald und Holz. De Dr. Wappes Fas-

cicola 17. Edit. I. Neumann, Neudamm. 3,30 R. M.

Entscheidungen des Reichserbhofgerichts. Edit. Fr. Vahlen Berlin W 9, Linkstr. 16 Preţul 1,50 R. M.

Buch der Holznamen. De Dr. Hans Meyer. Edit. M. u. H. Schaper, Hanover, 6,50 R. M.

Sternbüchlein 1935. De R. Henseling. Franky'sche Verlagshandlung, Stuttgart, 1,50 R. M.

G. T. T.

L'ALPE

Nr. 2—3, 1935.

Giovanni Bognetti, fost preşedinte al Turing Clubului Italian (2 pag.), Necrolog.

Il cambio della guardia al Ministero dell'Agricoltura e Foreste (2 pag., 1 fig.).

Schimbul gărzilor la Ministerul de Agricultură şi Păduri.

După cinci ani de activitate, conducerea M. d. A. şi P., încredinţată prof. Giacomo Acerbo, prof. Arturo Marescalchi şi prof. Arigo Serpieri, a fost dată d-lor Edmondo Rossoni, prof. Giuseppe Tassinari şi Gabriele Canelli. Se aminteşte rodnica activitate a foştilor conducători cari au dat viaţă agriculturii prin „bătălia grâului" şi au pus baze solide îmbunătăţirii economiei rurale din toată ţara prin creearea şi aplicarea legii îmbunătăţirii integrale.

Alessandro de Philippis.

La potatura delle piante forestali (17 pag., 10 fig., 6 tabl.).

Curăţirea plantelor forestiere.

Definiţii şi generalităţi asupra operaţiilor curăţirii arborilor, factorilor cari determină portul şi asupra procesului natural de uscare şi căderea ramurilor. Ramificarea trunchiului şi căderea ramurilor se poate influenţa prin procedee artificiale de curăţire fie a ramurilor verzi (potatura verde), fie a celor uscate (potatura secca). Se analizează amănunţit sistemul artificial de curăţirea ramurilor verzi, influenţa acestei operaţiuni asupra trunchiului, creşterii şi sănătăţii lemnului. Articol foarte interesant. Se continuă în numărul viitor cu descrierea sistemului de curăţire a ramurilor uscate şi concluziuni practice.

Dr. Giuseppe Mariani.

La foresta demaniale di Cadibona (8 pag., 6 fig.).

Pădurea domenială din Cadibona.

Se dă istoricul pădurii (dela anul 1191), prescrierile legilor pentru administrarea ei şi felul cum a fost amenajată până azi. Descrierea pădurii, produsele sale, modul cum se administrează azi şi măsuri pentru îmbunătăţirea ei în viitor. Astfel de monografii apar în fiecare număr al acestei reviste şi sunt foarte instructive, fiindcă măsurile de gospodărie pentru viitor se pot uşor judeca de cititor când se cunoaşte descrierea pădurii de azi şi evoluţia sa pe un interval de timp aşa de mare. Deasemenea se pot trage învăţăminte pentru cazurile similare din ţara noastră.

Ing. Benedetto Giovanazzi.

Sul «diritto di proprietà» in Cadore (7 pag., 3 fig.).

Asupra dreptului de proprietate în Cadore.

Se urmăreşte evoluţia dreptului de

proprietate asupra pădurii în regiunea Cadore începând din anul 1235.

Dott. Elio Bay.

Note sull'ambiente fisico del Carso fiumano (7 pag., 2 fig.).

Note asupra mediului fizic al Carstului din Fiume.

Descrierea geografică şi geologică a Carstului din provincia Fiume. Condiţiunile climatice, zonele vegetative cu descrierea lor pe tipurile Lauretum, Castanetum, Fagetum, Picetum şi Alpinetum şi zonele nude. Se insistă asupra tehnicei împăduririi acestor zone. Pinus nigra a dat rezultatele cele mai bune, dar dela vârsta de 40 ani arboretele trebuesc transformate în arborete amestecate la cari să ia parte şi specii cu material lemnos de valoare (Abies pectinata şi cephalonica).

La «Insemnări şi note practice».

Harta forestieră a Italiei.

Se lucrează la o hartă generală la scara 1 : 100.000. Hărţi parţiale forestiere s'au făcut la diverse scări: 1:25.000, 1:10.000 şi 1:250.000. Harta generală se face prin compilarea acestora.

— Asupra autotracţiunii cu gasogene. Rezultatele obţinute până acum. Incurajarea Statului. Legi. Măsuri pentru viitor.

— Problema forestieră în coloniile italiene.

Se schiţează un program de lucru în coloniile africane. Se propune: păstrarea şi îmbunătăţirea pădurilor existente şi creearea de noui perdele de protecţie contra vântului spre a permite desvoltarea agriculturii.

— Coaja de plută din Sardinia şi întrebuinţarea ei în industria pielăriei.

Se discută un articol al Prof. Baldracco publicat în «Bollettino Ufficiale della R. Stazione Sperimentale per l'Industria delle Pelli e Materie Concianti» (August 1934).

— Producţia de castane în anul 1934. Date statistice.

La «Viaţa forestieră în străinătate».

Belgia — Congresul internaţional de silvicultură şi cărbune carburant.

Franţa — Plantaţii pentru extragerea alcoolului din agave în colonii.

Anglia — Pinul laricio din Corsica în silvicultura britanică.

Statele-Unite — Shelter Belt (Centura de pădure de protecţie).

Recenzii:

Intre politică şi economie rurală de A. Serpieri.

Monografia chiparosului în Toscana, de Prof. A. Pavari.

Traverse de cale ferată şi pari de telegraf din eucalipt, de Fagiani G. Dr.

Analele şcoalei Naţionale de Ape şi Păduri şi ale Staţiunii de Cercetări şi Experimentaţie Forestieră din Nancy (Tome V, Fasc., I, 1933).

Analele Institutului Federal Elveţian de Cercetări Forestiere (XVIII, Bd., 2 Heft, 1934).

N. G. G.

BULLÉTIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 2, 1935.

Goblet D'Alviella.

Note sur les impots forestieres.

Insemnări asupra impozitelor forestiere.

Se studiază proiectul de lege pentru modificarea dispoziţiunilor în vigoare cu

privire la aplicarea impozitului fonciar asupra proprietăţilor forestiere.

L. van Tilt.

Problèmes d'estimation.

Probleme de estimaţie.

Autorul rezolvă câteva probleme de estimaţie forestieră, analoage cu cele publicate de d-l Jagerschmidt şi Goffin în Bulletin de la Société Générale forestière din Martie 1934, numai prin calcule foarte simple limitate la operaţiunile aritmetice fundamentale, fără să întrebuinţeze formule algebrice sau să se servească de table de logaritmi.

M. Boudru.

La thérapéutique interne chez les végétaux.

Terapeutica internă la vegetale.

Referindu-se la lucrările anterioare ale lui Mohrzecki, Rumbold, Schaltuck, etc. cu privire la vindecarea maladiilor interne ale plantelor, autorul face critica procedeelor întrebuinţate până acum arătând toate dificultăţile întâmpinate prin aplicarea lor şi expune noui procedee cu avantajele şi desavantajele ce le prezintă acestea.

Commerce du bois.

Comerţul lemnului.

Sunt arătate preţurile lemnelor pe anul 1934 şi taxele de vânzare şi revânzare a lemnelor.

Nr. 3, Martie 1935.

Communications du service des expériences et consultations forestières.

Comunicări ale serviciului de experienţe şi consultări forestiere.

G. Delevoy.

Note préliminaire sur l'influence de l'origine des graines chez le Pin maritime.

Notă preliminară asupra influenţei originii seminţelor de Pin maritim.

Este studiată transmiterea caracterelor raselor la Pinul maritim.

Note sur l'arboretum de Saint-Michel.

Insemnări asupra arboretului Saint-Michel.

Acest arboret este unul din cele mai vechi ale ţării. utorul arată speciile care se găsesc astăzi în acest arboret, acelea dispărute sau pe cale de dispariţie.

A. Rox şi Eug. Paschal.

Les transports hippomobiles sur pneumatique et roulements a rouleaux», coniques.

Transporturile hippomobile pe cauciucuri şi «rulmenţi cu rulouri», conice.

Este studiată din punct de vedere tehnic şi economic această nouă perfecţionare adusă vehiculelor cari transportă lemnul din pădure, prin care se realizează o micşorare a costului transportului şi a întreţinerii drumurilor în pădure.

E. R.

Régénération du chêne et lumière.

Regenerarea stejarului şi lumina.

Autorul examinează problema regenerării stejarului în pădurile tratate în codru grădinărit. unde, din cauza numărului prea mare de rezerve oprite la ha., şi din cauza rotaţiilor prea lungi (18—25 ani), semiţişul este ameninţat să dispară din lipsă de lumină.

Legislation. Code forestier, loi sur pêche et cod rural. Compétence et procédure en matière répressive.

Legislaţie. Codul forestier, legea asupra pescuitului şi codul rural. Competenţă şi procedură în materie represivă.

Cuprind raportul către rege şi textul articolelor de lege modificate, prin care se trece competenţa în materie de delicte, judecătoriilor de poliţie, şi se introduce sistemul transacţiunilor.

Commerce de bois.

Este arătat mersul comerţului de lemn pentru materialul în picioare, lemnul necojit şi lemnul de mină. Autorul arată nemulţumirile produse exploatatorilor de păduri de faptul că Soc. naţională a căilor ferate belgiene şi a căilor ferate vicinale, şi-au furnizat cea mai mare parte din materiile lemnoase de cari au avut nevoie, din afară, deşi în interior acestea se găseau disponibile în cantităţi mari.

E. V.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

1 Ianuarie, 1935, Caietul 1.

Dr. E. Rhomeder.

Wirkung sogennanter Erdstrahlen auf die Massenleistung älterer Fichtenbestände.

Acţiunea aşa ziselor raze ale pământului asupra creşterei în volum a arboretelor mai bătrâne de molift.

In urma cercetărilor ce autorul a făcut în Ocolul silvic Grafrath, de lângă München, asupra unor arborete de molift, aflate după indicaţiunile unui specialist în bagheta magică, parte pe terenuri cu radiaţiuni, parte pe terenuri fără radiaţiuni, ajunge la concluzia că diferenţele de creştere ce ar exista între arboretele sub influenţa radiaţiunei pământului şi acele pe soluri lipsite de radiaţiune, chiar dacă există, sunt inperceptibile.

Wilhelm Freiherr von Rotshausen.

Versuch zur Vorhersage des Pflanzenwachstums mit Hilfe der Wünschelrute.

Cercetare asupra creşterei plantelor cu ajutorul baghetei magice.

Se aduce câteva explicaţiuni, ca din partea specialiştilor baghetei magice. La aceste explicaţiuni se adaugă câteva precizări ale d-lui Fabricius, care s'a ocupat într'un articol precedent despre această chestiune, în cazul puieţilor tineri.

L. Fabricius.

Was entscheidet über Ankommen und Fussfassen der natürlichen Verjüngung unter Schirm?

Ce hotărăşte asupra începutului regenerării naturale sub masiv?

Relativ la unele afirmaţiuni ce s'au făcut în revista Forstbeamten despre reuşita sau eşuarea regenerărilor naturale sub influenţa razelor pământului (Erdstrahlen), autorul arată că în cazul regenerării sub acoperiş, nu poate fi vorba decât de concurenţa rădăcinilor. Lucrările anterioare ale autorului în această chestiune susţin cu prisosinţă afirmaţiunile d-sale.

W. Tischendorf.

Fragen der Massenermittlung. Eine Stellungnahme zu Hohenadls Arbeiten.

Probleme relativ la determinarea volumului. O atitudine faţă de lucrările lui Hohenadl.

In ultimii ani Hohenadl a publicat o serie de lucrări pline de idei noi în domeniul dendrometriei. Autorul analizează în articolul de faţă metodele noi propuse de Hohenadl pentru calcularea volumului arborelui, arboretelor, etc., metode bazate pe cele mai pure formule matematice. Parte din aceste metode sunt caracterizate ca originale şi uşor oplicabile.

Caietul 2, 15 Ianuarie 1935.

Karl Abetz.

Professor Dr. Heinrich Weber †.

In vaza anului trecut, învăţământul silvic şi silvicultura germană au pierdut, o figură proeminentă a lor, pe profesorul de Politică forestieră şi administraţie, de la Universitatea din Freiburg, Dr. Heinrich Weber. Cunoscut în lumea silvică de pretutindeni ca dătător la lumină a ediţiei a IV-a a manualului ştiinţelor silvice (Handbuch der Forstwissenschaft) al lui Lorey, şi ca redactor la Forstliche Rundschau, şi Allgemeine Forst-und Jagdzeitung.

Dr. G. Reinhold.

Über Papierholzfrage.

Asupra problemei lemnului pentru hârtie.

La adunarea anuală a inginerilor şi chimiştilor specialişti în celuloză şi hârtie d-l Reinhold a ţinut o conferinţă cu acest titlu. In chestiuni de politica lemnului de hârtie d-l Reinhold este un vechi iniţiat cu lucrarea d-sale apărută în 1927, «Aprovizionarea cu lemn pentru hârtie».

In Germania se consumă anual 7 milioane m. c. lemn, de industria celulozei şi a hârtiei. Dintre acestea numai 3 milioane sunt acoperite din producţia proprie, restul trebuind să se importe. Se analizează pentru viitor de unde va putea Germania să-şi procure lemnul cerut de aceste industrii, când multe din rezervele ce mai sunt astăzi în străinătate vor fi epuizate. Autorul crede că se va putea acoperi mult din consum prin folosirea lemnului de pin şi chiar de fag. Sunt în curs de a fi aplicate o seamă de perfecţionări la extragerea celulozei din pin şi fag.

Richard Lang.

Entgegnung auf:

Nochmals «Zur Bedeutung der Standortsfaktoren beim Wachstum der Lärche» von L. Tschermak.

Intâmpinare la; Incăodată «despre însemnătatea factorilor staţionali în creşterea laricelui» de L. Tschermak.

In unele articole precedente s'a afirmat de către Tschermak că laricelui îi place o climă termic-continentală. Cu unele date luate din răspândirea laricelui în Germania autorul a combătut această părere. De data aceasta se aduce un răspuns la unele critici ce Tschermak ar fi făcut autorului.

Caietul 3, 1 Februarie 1935.

Dr. A. Ebner.

Gewinnung und Verwendung geringwertigen Holzes.

Provenienţa şi întrebuinţarea lemnului mai puţin valoros.

Numirea de deşeuri, resturi (Abfälle) ce se întrebuinţează în terminologia exploatărei pădurilor pentru a arăta resturile ce cad la tăerea în gater, propune

autorul să fie înlocuite cu „lemn puţin voloros".

După ce pe scurt, se ocupă de procentul lemnului puţin valoros în gaterile din Statele-Unite şi Finlanda autorul comentează rezultatul unei circulări ce-a adresat la fabricele de cherestea din Bavaria superioară. Rezultă că randamentul de cherestea ar fi 67,2% pentru Bavaria superioară, 66,61% în America, ridicându-se până la 67,2—73,9% la fierăstrăul cu bandă fără sfârşit (Bandsäge).

M. Seehölzer, Aschaffenburg.

Der Spessartwald im Wandel der Zeiten.

Pădurea din Spessart în decursul timpurilor.

Spessartul este cunoscut ca producător al celui mai bun gorun din lume, pentru furnir (s'a vândut un m. c. până la 1000 R.M. = 40.000 lei). La întrebarea: ce va fi fost odată această pădure?, autorul ne spune că odinioară tot ţinutul a fost acoperit cu stejar; era epoca lui. Dela o vreme apare fagul, care se răspândeşte mereu, luând locul stejarului tot mai mult. A trebuit la un timp intervenţia omului, prin secolul al 18-lea, altfel gorunul era în fine complect înlocuit de fag.

In anul 1826 compoziţiunea arboretelor era: fag 73%, gorun 25%, răşinoase 2%. Astăzi compunerea este astfel: fag 46%, răşinoase 40%. Vedem din aceasta că cultivarea răşinoaselor n'a cruţat nici acest ţinut aşa de favorabil gorunului cu mult mai valoros decât ele.

Gorunii bătrâni de astăzi (300 ani) ce se mai găsesc în Spessart şi care dau celebrul furnir, sunt resturi din pădurea virgină de odinioară. O technică culturală plină de grijă, un grădinărit cu rezerve foarte bătrâne de gorun, în care fagul serveşte ca tovarăş, asigură azi existenţa acestei bogăţii forestiere germane.

Caietul 4, 15 Feb. 1935.

K. Honndorf.

Vorratsaufnahme durch Probeflächen in Thüringen.

Determinarea volumului lemnos prin pieţe de cubaj în Turingia.

Părăsindu-se metoda introdusă de Zetzsche, a locurilor de încercare circulare, se foloseşte astăzi în Turingia tot mai mult locuri de încercare în formă de bandă, lungă de 100 m. şi 10 m. lăţime.

Ant. V. Răd.

SCHWEIZERICHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

Nr. 4., Aprilie 1934.

Alfred Dür, Oberförster.

Die Begründung von neuem Schutzwald an der Lötschbergbahn.

Itemeerea nouei păduri de protecţie de a lungul căei ferate de munte Lötsch.

La alegerea traseului căii ferate de munte Lötsch din cantonul Wallis a fost nevoe să străbată între Lalden şi Brig peste un teren greu, stâncos, cu pantă repede şi pietre care se prăvălesc.

Din aceste motive s'a simţit nevoie ca odată cu începerea săpăturilor pentru terasamente, să se întreprindă lucrări costisitoare de consolidare.

Acest teren fusese acoperit acum 100 de ani cu pădure. A fost însă distrusă prin păşunat cu oi şi capre.

Pentru refacerea ei, s'a pornit mai întâiu la fixarea tuturor stâncilor, cari ameninţau să se disloace, şi la ridicarea

de ziduri perpendiculare pe linia de cea mai mare pantă pentru prinderea pietrelor.

Ulterior s'a trecut la semănarea terenului cu iarbă şi la plantarea cu pueţi de pin austriac, pin silvestru, stejar, mesteacăn, anin alb, paltin de munte şi sorb.

Intrucât coasta era expusă arşiţei solare şi în regiune plouă numai 600 mm., spre a evita uscarea plantelor s'a construit un sistem întreg de irigaţie cu bazin şi o reţea de ţevi perforate, care permit udarea.

Ca să se poată executa toate aceste lucrări, a fost necesar să se construiască 11 km. de drumuri şi poteci, iar, ca să fereasscă terenul de capre s'a împrejmuit cu gard de sârmă ghimpată pus pe alocuri pe stâlpi de fier încastraţi în stâncă. Suprafaţa pădurei de protecţie astfel create este de 60 ha., iar lucrările în afară de plata terenului, au costat 45.000 franci elveţieni.

H. Grossmann, Bülach.

Vergeschichtliche Hölzer im Utolehm.

Lemnele preistorice din lehmul dela Uto.

La poalele muntelui Uetli din vecinătatea oraşului Zürich, se găsesc câteva cărămidării, care-şi iau materialul brut din lehmul aflat în acel punct. Unele din aceste cărămidării datează din 1540.

In urma săpăturilor făcute pentru extragerea materialului necesar fabricării cărămidei, s'a dat de existenţa a numeroase tulpini de arbori verticali, cu lemn sănătos şi cu miros de răşină.

Din cercetările făcute s'a stabilit că majoritatea tulpinilor sunt de pin silvestru, iar restul de stejar şi de mesteacăn. cari au fost îngropate în masa de lehm depusă în urma diluviului.

Vârsta arborilor e de 150—200 ani, iar lehmul pare că a fost depus printre ei timp de 3000—5000 ani.

Otto Winkler. Kant. Forstadjunkt.

Schutz des Nussbaumes im Auslande und bei uns.

Protecţia nucului în streinătate şi la noi.

In urma tăerii în masă a nucilor pentru export, Turcia şi Jugoslavia au interzis exportul lemnului de nuc. Odată cu aceasta s'au luat măsuri pentru intensificarea culturii acestui arbore.

Asemenea măsuri s'au luat şi în Elveţia pentru apărarea naţională. Nu s'au aplicat însă la fel în toate Cantoanele.

H. Arthur Meyer.

Ueber ausgeglichene Stammzahlverteilungen. Erwiderung an Dr. H. Biolley.

Despre repartiţia numărului de arbori compensată.

Se răspunde unui articol al lui Biolley.

Nr. 5, Mai 1934.

I. W. Zehnder, Forstingenieur.

Ein nationaler Plan für die Amerikanische Forstwirtschaft.

Un plan naţional pentru economia forestieră americană.

In anul 1933, Serviciul silvic american a dat la iveală o lucrare de 1650 pagini cu privire la refacerea gospodăriei forestiere americane.

Problemele principale puse se referă la aprovizionarea susţinută cu lemne a ţării, punerea în valare, prin împădurire a terenurilor desgolite de vegetaţia lemnoasă prin exploatări desordonate şi incendii, cum şi a regiunilor părăsite de

agricultură, ameliorarea regimului apelor prin pădure şi mărirea domeniului forestier al statului şi provinciilor.

Pentru aducerea la îndeplinire a acestui program naţional lucrează stăruitor preşedintelui Roosevelt şi împrejurările sociale dificile prin care trece America cu multe milioane de şomeuri.

In capitolul privitor la desvoltarea economiei forestiere în U. S. A. se menţionează, că această ramură de producţiune naţională e foarte nouă aci. (In a doua jumătate a secolului trecut, distrugerea pădurii pentru obţinerea de teren de cultură agricolă, era considerată ca o virtute).

Pentru exploatarea lemnului, existau societăţi particulare, cu capitaluri mari, cari nu urmăreau decât să tae şi să transporte cu minimum de cheltueli, maximum de cantităţi de materiale din păduri.

Deabia în timpul din urmă statul a început să-şi creeze un domeniu silvic şi să se conducă gospodăria cu raport susţinut.

Astăzi se cheltuesc până la 25.000.000 dolari pentru serviciul silvic, s'au creat institute de cercetări, se combat incendiile, se măresc rezervaţiunile, se fac lucrări mari de împădurire, etc.

Dr. Erwin Buchholz. Eberswalde.

Die Lage der Wald-und Holzwirtschaft in der U. S. S. R.

Poziţia economiei forestiere şi a lemnului în U. S. S. R.

Cea mai mare parte a pădurilor din Rusia Sovietică se găsesc situate la nord şi est, unde populaţia e foarte rară, iar la sud unde populaţia e deasă lipsesc. Din această cauză conducătorii actuali au subordonat economia forestieră politicei lemnului. Şi anume tae fără nicio restricţiune lemnul din regiunile uşor accesibile, adică de acolo de unde pădurile sunt puţine şi lasă neexploatate regiunile cu păduri întinse.

Pe lângă acestea pădurile Rusiei actuale fiind brăcuite, au consistenţa şi creşterea mică. Ca urmare şi producţia lor la ha. e slabă.

In sud apoi, populaţia fiind deasă, iar industria foarte desvoltată, consumul lemnului creşte pe zi ce trece. Din această cauză peste puţin timp Rusa va înceta să se numere printre ţările cu rezerve mari de lemn pentru export.

Lemnul constitue însă unul dintre articolele esenţiale de export ale Rusiei. Spre a-l scoate uşor şi ieftin din regiunile bogate în păduri s'a plănuit o vastă reţea de canale între Marea Albă, Baltica, Marea Neagră şi Caspica. Lucrările merg însă greu din lipsă de capitaluri. In plus încercările de a popula aceste regiuni au dat greş. In privinţa exportului, ţara care cumpără cel mai mult lemn rusesc e Anglia. Cere însă mult lemn rotund.

A. Henne, eidgen. Forstinspektor.

Die Kleindarre Bern im Jahre kleiner Ernte.

Uscătoria de seminţe din Berna în anul de fructificaţie slabă 1933.

Se dau lămuriri asupra felului cum a funcţionat uscătoria de seminţe din Berna în 1933, cum s'au păstrat seminţele şi măurile, ce trebuesc luate în viitor pentru ameliorarea gospodăriei acelei uscătorii.

M. Rădulescu.

SUMARSKI LIST.

Nr. 1, 1931.

Ing. V. Koprivnik.

Randa şi dreptul de vânătoare.

Cu prilejul aniversării centenarului de la naşterea juristului ceh Antoniu Randa, autorul tratează în articolul de faţă despre părerile acestuia referitoare la dreptul de vânătoare.

Dr. P. Gjorgievic.

Picea omorica şi varietăţile sale.

Autorul descrie câteva varietăţi ale lui Picea excelsa, descoperite de el în Bosnia răsăriteană.

V. Lindtner.

Ciuperci subterane în Serbia.

Autorul descrie câteva trufe găsite în Serbia.

1935, Nr. 2.

Ing. E. Antonijevic.

Transformarea pădurilor virgine de fag în păduri grădinărite.

Dr. Fr. Kusan.

Vegetaţia plantelor epiphyte în pădurile Jugoslaviei.

Nr. 3, 1935.

Dr. Fran Kusan.

Vegetaţia plantelor epiphyte în pădurile Jugoslaviei.

Ing. A. Kanders.

Influenţa temperaturilor extreme asupra vegetaţiei de pe ţărmul Croaţiei.

Se dau rezultatele observaţiunilor făcute în vara anului 1928 şi iarna următoare, asupra influenţei extremelor de temperatură asupra arborilor şi arbuştilor depe litoralul croat.

G. T. T.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

Nr. 1 şi 2, vol. 86.

Langner, Dr. W.

Bestandsgeschichtliche Untersuchungen über Samenherkunft und ihre forstliche Bedeutung.

Cercetări istorice în arborete, asupra proveniţii seminţelor şi însemnătatea lor forestieră.

Autorul a cercetat proveniența seminţelor arboretelor de larice întemeiate în Germania la începutul secolului al 19-lea, arborete cari începând cu vârsta de 40 ani s'au îmbolnăvit şi au sfârşit prin a dispare din cauza cancerului.

Cercetările au fost întreprinse pentru arboretele de larice din pădurile statului Saxon. Rezultatul cercetărilor confirmă părerea lui Münch că nereuşita culturilor de larice în Germania se datoreşte în primul rând utilizării seminţelor de rasa alpină.

Arboretele încă în fiinţă astăzi se datorează seminţelor autohtone.

Grosskopf, Dr. Phil, Wilhelm.

Stoffliche und morphologische Untersuchungen forstlich ungünstiger Humusformen.

Cercetări morfologice şi de substanţă asupra formelor de humus nefaforabile din punct de vedere forestier.

Autorul caută să găsească noui metode pentru separarea naturală a diferitelor

substanţe din humus. Crede că găseşte în acetilbromid o substanţă adecuată. Deasemeni urmăreşte formarea a două grupe de substanţe: a ligninei şi a celulozei din resturile de plante netransformate încă.

Se arată mai departe cercetările morfologice făcute în humusul acid de molift, pin şi fag.

Recenzii.

1. *Die Durchforstung als Auslese-und Veredelungsbetrieb höchster Wertsleistung,* de prof. W. Schädelin.

2. *Der zwischenstaatliche Holzverkehr in Europa 1925—1932,* de Josef Köstler.

3. *Die Süsswasserfische unserer deutschen Heimat* de Dr. Karl Rühmer.

4. *Anleitung zur Mikrophotographie,* de L. Heim şi F. Skell.

5. *Das Reichswaldverwüstungsgesetz von 18. Ianuar 1934.*

No. 3.

Müler, Dr. Ing. G.

Zur Forst-und Wirtschaftsgeschichte des Marienberger Forstbezirkes in Erzgebirge.

Istoria forestieră şi economică a domeniului forestier Marienberg din munţii Metalici.

Autorul face o monografie a regiunii începând din anul 800 până în prezent.

Recenzii.

Grundsätze und Regeln für den zweckmässigen Betrieb der Forsten, de C. D. F. Reventlow.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band II, Heft. 1/3 (Okt.-Dez. 1934).

Grünwaldt Franz.

Die geschichtliche Entwicklung und der heutige Stand der Verwaltung der Wälder in Kanada.

Evoluţia istorică şi stadiul actual al administraţiei pădurilor în Canada.

In partea introductivă se vorbeşte pe scurt despre evoluţia politică a Canadei, ca şi despre elementele esenţiale ale economiei forestiere şi a lemnului. Din suprafaţa totală a ţării de cca. 950 milioane de ha., pădurea ocupă 31%, adică cca. 300 milioane de ha (înzecitul suprafeţii totale a ţării noastre). Diversitatea condiţiunilor climaterice fac ca distribuţia pădurilor să fie neuniformă. In diferitele provincii procentul de împădurire variază dela 12% până la 88%. Din suprafaţa păduroasă, 1/3 este considerată ca exploatabilă, 1/3 ca încă neexploatabilă; iar restul de 1/3 ca fără valoare pentru economia forestieră. Răşinoasele ocupă cea mai mare parte a pădurilor, cam 61% din suprafaţa productivă. Restul de 30% este împărţit între pădurile amestecate (27%) şi cele de foioase curate (12%). Esenţele principale din pădurile canadiene sunt specii de molid (Picea alba, nigra, sitchensis, Engelmanni), de pin (Pinus banksiana, murrayana, strobus, monticola), specii de brad, teiu, duglasie, de plop de mesteacăn şi de paltin.

Rezerva lemnoasă canadiană se estimează foarte aproximativ la 7¼ miliar-

de m³. Creşterea anuală este depăşită de către exploatări pierderi prin incendieri, etc. Clasele de vârstă ale arboretelor sunt foarte anormale, cu deosebire atunci când se iau în considerare diversele ţinuturi forestiere. Ca în toate ţările de curând deschise pentru exploataţiune, predomină arboretele bătrâne (virgine) şi cele tinere (exploatate). In trecut (sec. al 19-lea) exploatările au avut drept obiect pădurile de Pinus strobus din provinciile Ontario şi Quebec. Puterea comerţului actual de lemn îl formează lemnul pentru hârtie din părţile apusene. Pădurile canadiene sunt proprietatea statului într'o proporţie de 9/10. Problema centrală a politicii forestiere canadiene este găsirea unui modus vivendi între cererile industriei de lemn şi capacitatea de producţiune a pădurilor, cu grije de conservarea acestora. Mai departe, se vorbeşte despre: 1) organizarea autorităţilor forestiere de stat în diversele state ca şi despre tendinţele de centrlizare cari se manifestă; 2) organizarea întreprinderilor din industria lemnului; 3) măsurile administrative în materie forestieră. Drept concluzie, se face o paralelă între economia forestieră germană şi cea canadiană şi apoi se trece în revistă comandamentele viitoare ale economiei forestiere canadiene. Articolul (68 pag.) este deosebit de interesant. O mulţime de tablouri măresc înţelegerea textului.

Rubner K. Prof. Dr.

Das natürliche Waldbild Europas.

Icoana pădurii naturale a Europei.

Un studiu de ansamblu cuprinzând 90 pagini mari de revistă.

Considerând clima ca factorul de căpetenie în distribuţia pădurilor şi în determinarea ţinuturilor de păduri (Walgebiete) se schiţează mai întâiu ţinuturile climatice (Klimagebiete) principale ale Europei. Se disting astfel 5 asemenea ţinuturi, după numărul «zilelor de perioadă caldă» («Tage warmer Periode»): 1) Ţinutul climatic subarctic (subalpin) cu mai puţin de 60 zile de perioadă caldă; 2) Ţinutul climatic răcoros cu 60—120 zile de perioadă caldă; 3) Ţinutul climatic moderat cu 120—180 zile de perioadă caldă; 4) Ţinutul climatic cald-temperat cu 240—300 zile de perioadă caldă. Prin «zile de perioadă caldă» se înţeleg zilele cu o temperatură medie de peste 1°. Teritoriul european este împărţit în ceea ce priveşte vegetaţia forestieră în sensul geografiei botanice, în 9 regiuni păduroase (Waldregionen); acestea sunt subîmpărţite la rândul lor în ţinuturi păduroase (Waldgebiete). In ceea ce priveşte regiunile păduroase avem: 1) Regiunea pădurilor de răşinoase şi de mesteacăn nordeuropene; 2) Regiunea pădurilor de răşinoase şi foioase nordeuropene; 3) Regiunea pădurilor de fag din Europa centrală; 4) Regiunea pădurilor foioase vest-europene; 5) Regiunea pădurilor din Alpi; 6) Regiunea pădurilor de fag şi stejari din Europa răsăriteană şi sud-orientală; 7) Regiunea pădurilor de stejar şi de stepă din Europa sud-orientală; 8) Regiunea pădurilor din Crimeea; 9) Regiunea pădurilor de castan şi foioase tari sud-europeană. In mod principial s'au cuprins în acelaş ţinut păduros pădurile cu acelaş sau cu o asemănătoare compoziţie şi cu aceleaşi sau asemănătoare condiţiuni climaterice. Diferenţele de natură edafică (privitoare la sol şi viaţa din sol) n'au fost luate

în considerare. Atât studiul cât şi cele două hărţi anexate dau, repetăm, o bună orientare de ansamblu redusă la liniile generale ale problemei. Nu putem îndeajuns recomanda citirea sa.

Wicht C. L. Dr.

Metods of thinning research.

Metode de cercetare a răriturilor .

O scurtă revenire asupra articolului : «Zur Methodik des Durchforstungsversuchs» de Christian L. Wicht publicat în aceiaş revistă (caetul 8/9) şi recenzat în Rev. pădurilor 1934/752.

Raport internaţional forestier.

Se oferă un bogat material de informaţiuni, extras din presa străină, asupra stărilor şi mişcărilor de natură forestieră din diferite ţări străine.

I. C. Dem.

INFORMAȚIUNI

Biblioteca Societății «Progresul Silvic» (Bd. Take Ionescu 31) cumpără următoarele:

1. «Revista pădurilor», anii: 1881, 1882, 1886—1891, 1893—1896, 1899, 1910—1916, 1920—1925, 1927, 1929 și 1390;

2. «Economia forestieră», anii: 1920 (nr. 1) și 1921 (nr 10—12);

3. Revista «Pădurea», orice a apărut, în afara numerilor 8—10 din anul al III-lea;

4. Revista «Stejarul», orice a apărut, în afara numerilor 3—4 din anul I;

5. Orice altă revistă forestieră apărută înaintea războiului;

6. Deasemenea diverse publicații mai vechi românești, cu caracter forestier.

Ofertele, chiar și pentru numere izolate din revistele amintite, se vor adresa d-lui Ing. Ilie C. Demetrescu, dela biblioteca Societății.

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţia Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,
Asupra raportului Domnului Director al Regimului silvic,
Având în vedere art. 2 din codul silvic;
Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/920,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul revizuit al pădurilor M o l d o v i ţ a, din ocolul silvic Moldoviţa, proprietatea fondului bisericesc Ortodox român al Bucovinei, în suprafaţă totală de 12126 ha. 7800 m.p. Regimul o singură soeţie cu o singură serie regim codru cu tăeri rase cu posibilitate mixtă. Revoluţia normală 120 ani, avizul Consiliului Technic Nr. 817/934 făcând parte integrantă.

b) Regulament pentru exploatare al pădurei D e a l u l N e g r u, jud. Tutova, proprietatea Virginia Dimopol, în suprafaţă de 75 ha. 4909 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

c) Regulament pentru exploatare al pădurei L u n c a, jud. Covurlui, proprietatea Petre C. Plesnilă, în suprafaţă de 40 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

d) Regulament pentru exploatare al pădurei P r o i s t o s c e a s c a, jud Muscel, proprietatea Octavian C. Crassan, în suprafaţă de 17 ha. 1250 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 25 Februarie 1935, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. T. Cancicov.

No. 38249/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi;

a) Regulamentu pentru exploatare al pădurii Balotesti, jud. Ilfov, proprietatea Oficiului I. O. V., în suprafaţă de 136 ha. 4500 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia normală 20 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare prin operaţiuni culturale al pădurii Bicacel, jud Bihor, proprietatea comunei Bicăcel, în suprafaţă de 93 ha. 1006 mp. Se va aplica în 2 ani consecutivi extracţiunea arborilor uscaţi în picioare deperisanţi şi carpenul în punctele unde înăbuşe seminţişul de gorun şi fag.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate cu excepţia celui dela alin. b se va face după zece ani.

Art. 3. — Acest amenajament se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament, referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau întretimp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietătei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 13 Martie 1935, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. T. Cancicov.

No. 53963/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi;

a) Amenajamentul pădurii Coasta şi Vale, jud. Năsăud, proprietatea comunei Dipsa, în suprafaţă de 411 ha. 8800 mp. Regim şi tratament: o serie de codru cu tăieri succesive şi Revoluţie normală de 1000 ani şi alta de crâng cu 40 seminceri la ha. şi revoluţia normală 40 ani.

b) Amenajamentul pădurii Vicovul de jos, jud. Rădăuţi, proprietatea comunei Vicovul de jos, în suprafaţă de 83 ha. 2300 mp. Regim şi tratament Codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Antofiloaia, jud. Prahova, proprietatea M. Eftimiu, în suprafaţă de 26 ha. 8100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 8 ani. Revizuriea 1941/1942.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Prislopul, jud. Muscel, proprietatea I. Prislopeanu, în suprafaţă totală de 22 ha. 3200 mp. Regim şi tratament crâng. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate cu excepţia celui dela aliniatul c se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost

date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 15 Martie 1935, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. T. Cancicov.

No. 53979/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii P e t i d, jud. Bihor, proprietatea comunei Petid, în suprafaţă de 176 ha. 4900 mp. Regim şi tratament crâng compus cu minimum 100 seminceri la ha. Revoluţia normală 40 ani pentru element crâng şi 80 ani pentru element rezervă.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii M i u l e a s c a - V a l t e r, jud. Dâmboviţa, proprietatea N. N. Ghiţă, în suprafaţă de 131 ha. 1300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani.

c) Amenajamentul pădurii C a l c e ş t i, jud. Gorj, proprietatea Bisericei Catedrale din Tg. Jiu, în suprafaţă de 69 ha. Regimul crâng. Revoluţia normală 35 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii T o b o l e a, jud. Muscel, proprietatea Anela Robănescu şi Rodica Crassan, în suprafaţă de 13 ha. 7500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare de mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vede technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 20 Martie 1935, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. T. Cancicov.

No. 61997/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii G ă d i n ţ i, seria IV-a, jud. Roman, proprietatea Statului, în suprafaţă totală de 2406 ha. 3200 mp. Regim şi tratament Codru cu trei tăieri succesive. Revoluţia normală 96 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii C o m a n c a, jud. Vâlcea, proprietatea I. P. Seitea, în suprafaţă de 73 ha. 1000 mp. Regim şi tratament Codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 80 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii S t r u n g a - C r i v e ş t i, jud. Roman, proprietatea Emanoil Manolescu, în suprafaţă de 53 ha. 8272 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii C u c o r e n i, lot. II,

jud. Botoşani, proprietatea I. St. Goilav, în suprafaţă de 63 ha. 3500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vede technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 30 Martie 1935, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. T. Cancicov.

No. 68017/935.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii D u b o v a, jud. Cernăuţi, proprietatea Maria şi Gh. Niculiţă Popovici, în suprafaţă de 618 ha. 7000 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri progresive. Revoluţia normală 80 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii C l u c e r e a s a, jud. Muscel, proprietatea Jane Zătreanu, în suprafaţă de 91 ha. 5100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea 1938.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii S a c o l i c e, jud. Rădăuţi, proprietatea Mecheta şi Hafia Penteleiciuc, în suprafaţă de 10 ha. Regim şi tratament codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate cu excepţia celui dela alin. b, se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 23 Martie 1935, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. T. Cancicov.

No. 62005/935.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Lucrarea de revizuire a amenajamentului pădurii A r g e l şi R a ş c a din Ocolul Silvic Argel, proprietatea fondului bisericesc ortodox român al Bucovinei, în suprafaţă totală de 13.335 ha. 9200 mp. Regimul: O singură secţie, o singură serie de Codru cu tăieri rase, posibilitate mixtă pe suprafaţă şi volum şi Revoluţie normală 120 ani plus 10 ani pentru asigurarea regenerării exploatate.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 22 Martie 1935, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. T. Cancicov.

No. 61993/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Z ă v o i u l D o b r o t i n e t u l, jud. Olt, proprietatea Elisabeta Beyerman Marian, în suprafaţă totală de 131 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

b) Amenajamentul pădurii C o r n e ş t i, jud. Someş, proprietatea Balasz Iuliu, în suprafaţă totală de 81 ha. 1200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii P o e n a r i R a l i, jud. Prahova, proprietatea Maria Leonte, în suprafaţă de 80 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii B e u t u, jud. Buzău, proprietatea Obştei de cumpărare Victoria, în suprafaţă de 38 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 4 ani. Revizuirea după 4 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii P a c i o i a n c a, jud. Muscel, proprietatea Dr. Haralambie Păcescu, în suprafaţă de 16 ha. 2300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii C o n ţ e ş t i, lot. Nr. 4, jud. Teleorman, proprietatea Haretina P. Neaţu, în suprafaţă de 13 ha. 6095 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor mai sus menţionate cu excepţia celor dela alin. c şi d, se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vede technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 23 Martie 1935, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. T. Cancicov.

No. 62001/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Planul special pentru exploatare al pădurii M u n t i n u l M a r e, jud. Gorj, proprietatea Societăţii Carpatina, în suprafaţă totală de 446 ha. 8600 mp. Regim şi modalitatea de tratament menţinându-se cele din Regulamentul de Exploatare aprobat cu Deciziunea Ministerială Nr. 17977/922 publicată în Monitorul Oficial 275/1922.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii C h i o j d e n i, jud. Râmnicul Sărat, proprietatea Maria P. Rădulescu, în suprafaţă totală de 408 ha. 7100 mp. Seria I de Codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval şi 80 ani, revoluţia normală. Seria II-a de crâng compus cu 100 rezerve la hectar. Revoluţia normală 40 ani pentru element crâng şi 80 ani pentru element rezervă.

c) Amenajamentul pădurii A l u n e ţ u l, jud. Hunedoara, proprietatea Composesoratului de pădure Gothatea, în suprafaţă de 116 ha. 1600 mp. Regimul şi tratament crâng. Revoluţia normală 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii S i l a g i u, jud. Timiş-Torontal, proprietatea comunei Silagiu, în suprafaţă de 90 ha. 600 mp. Regim şi tratament crâng cu 80 rezerve la hectar. Revoluţia normală 40 ani şi 80 ani pentru rezerve.

e) Amenajamentul pădurii R o ş c a n i, jud. Iaşi, proprietatea Moritz Stern, în suprafaţă de 84 ha. 3613 mp. Regim şi tratament crâng. Revoluţia normală 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii C a r b u n a r, jud. Sălaj, proprietatea com. Bozieş, în suprafaţă de 75 ha. 5400 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani.

g) Amenajamentul pădurii G ă t a i a, jud. Timiş-Torontal, proprietatea com. Gătaia, în suprafaţă de 48 ha. 7700 mp. Regim: Intr'o perioadă de 5 ani se va recepa salcâmul de pe 5 ha. şi concomitent în 15 ani se va împăduri golul de circa 43 hectare.

h) Amenajamentul pădurii M e g e a, jud. Sălaj, proprietatea Composesoratului foştilor urbarialişti din com. Doh, în suprafaţă de 47 ha. 7600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 26 Martie 1935, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. T. Cancicov.

No. 62009/935.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii M ă g u r e n i, jud. Prahova, proprietatea Alexandrina B. Catargi, în suprafaţă totală de 1194 ha. 2400 mp. Regim si tratament: Trei serii de crâng simplu cu o revoluţie normală de 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu

Dată astăzi Aprilie 1935, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. T. Cancicov.

No. 73792/035.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii R ă c h i t a, jud. Prahova, proprietatea Doamnei A. C. Nasopol, în suprafaţă de 71 ha. 8400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii F r u n t e ş u l şi V a l e a M a l u l u i, jud. Muscel, proprietatea Moşt. Gh. D. Iorgulescu, în suprafaţă de 41 ha. 1000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii M ă g u r a, jud. Prahova, proprietatea Olimpia Angheleanu, în suprafaţă de 38 ha. 9511 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani.

d) Amenajamentul pădurii S t o b o r u l m i c etc., jud. Cluj, proprietatea Composesoratului Urbarial din comuna Stobor, în suprafaţă de 38 ha. 3000 mp. Regim şi tratament crâng cu 20 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani.

e) Amenajamentul pădurii L a F a n a t e, jud. Sălaj. proprietatea Composesoratului de pădure din comuna Poptelec, în suprafaţă de 30 ha. 7873 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii P â r â u l B r a i c u l u i, jud. Ciuc, proprietatea Bis. Ortodoxe Române din Mercurea Ciuc, în suprafaţă de 28 ha. 7750 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii B e r b e c a r u, judeţul Vlaşca, proprietatea Niţă Popescu, în suprafaţă de 24 ha. 7000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani.

h) Amenajamentul pădurii G â r b o v i t a, jud. Alba, proprietatea Bisericei Gr. Cat. Gârboviţa, în suprafaţă de 18 ha. 1800 mp. Regim şi tratament Două serii de crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Z ă v o i u l M o a r a l a P o p i, jud. Dâmboviţa, proprietatea Mihail Bendic, în suprafaţă de 16 ha. 2130 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii P r u t e ţ u l, jud. Fălciu, proprietatea Moştenitori Săulescu, în suprafaţă de 14 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost

date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi Aprilie 1935, -n cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. T. Cancicov.

No. 73796/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii B ă l ă b ă n e ş t i, jud. Tutova, proprietatea indiviză a fraţilor Dobrovici, în suprafaţă de 147 ha. 8400 mp. Regim şi tratament crâng cu 50 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Z a p o d i e H u l i, jud. Târnava Mare, proprietatea Mihail Linzing, în suprafaţă de 23 ha. 8100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 2 Aprilie 1935, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. T. Cancicov.

No. 71217/935.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii R a s c a, jud. Botoşani, proprietatea Eufrosina Erbiceanu, în suprafaţă totală de 50 ha. 6500 mp. Regim şi tratament: Două serii de crâng simplu cu revoluţia normală respectivă de 10 şi 3 ani.

b) Regulament pentru exploatare al pădurii P o i a n a V â n t u l u i, jud. Tutova, proprietatea Eliza Volansky, în suprafaţă totală de 42 ha. 8400 mp. Regim şi tratament crâng cu 50 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani.

c) Regulament pentru exploatare al pădurii P i s c u l P e t r e s e i jud. Muscel, proprietatea Moşt. Maria G. N. Boboc, în suprafaţă de 35 ha. 6300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani

d) Regulament pentru exploatare al pădurii T i g v e n i lot. IV, jud. Argeş, proprietatea Ion Apostol Gheorghiu, în suprafaţă totală de 15 ha. 1 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

e) Regulament pentru exploatare al pădurii M i h a l a c h e M i-

c e ş t i, jud. Muscel, proprietatea Const. Zărnescu, în suprafaţă totală de 14 ha. 3400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

f) Revizuirea Regulamentului pentru exploatare al pădurii B ă l e n i, 2 trupuri, jud Dâmboviţa, proprietatea Grigore N. Boboşilă, în suprafaţă de 12 ha. 1144 mp. Regim şi tratament: se prevăd numai operaţiuni culturale. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 2 Aprilie 1935, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. T. Cancicov.

No. 71221/935.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii P ă r ă u l l u i M o ş T o m a, judeţul Sălaj, proprietatea Composesoratului Someş Odorhei, în suprafaţă de 92 ha. 0742 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

b) Amenajamentul Pădurii P ă d u r e a M a r e, jud. Cluj, proprietatea comunei Dezmir, în suprafaţă de 87 ha. 0696 mp. Regim şi tratament crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii F ă g e t, judeţul Turda, proprietatea Composesoratului din comuna Ploeşti, în suprafaţă de 76 ha. 6029 mp. Regim şi tratament crâng cu 20 rezerve la hectar. Revoluţia normală 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii D u m b r a v a, jud. Someş, proprietatea Composesoratului din Urişor, în suprafaţă de 59 ha. 0400 mp. Regim şi tratament crâng cu 90 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani.

e) Regulament pentru exploatare al pădurii V a l e a M e r i i, judeţul Someş, proprietatea Dr. Ion Boca, în suprafaţă de 54 ha. 7500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii L a B o r t e, judeţul Someş, proprietatea comunei Corneşti, în suprafaţă de 40 ha. 3100 mp. Regim şi tratament crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluţia normală 40 ani.

g) Amenajamentul pădurii F a t a, judeţul Someş, proprietatea Composesoratului urbarial din comuna Pustuţa, în suprafaţă de 27 ha. 6900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

h) Amenajamentul pădurii C o r n e ş t i, judeţul Someş, proprietatea comunei Morău, în suprafaţă de 27 ha. 6200 mp. Regim şi tratament crâng cu 30 rezerve la hectar. Revoluţia normală 36 ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii V a l e a m i c ă, judeţul Alba, proprietatea Iuliu Ionaş, în suprafaţă de 19 ha. 6200 mp. Regim şi tratament crâng cu 50 rezerve gorun la ha. Revoluţia normală 15 ani.

j) Amenajamentul pădurii Ş e s u r i şi D o s u, judeţul Someş, proprietatea comunei Batin, în suprafaţă de 17 ha. 5100 mp. Regim şi tratament crâng cu 50 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 13 Aprilie 1935, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. T. Cancicov.

No. 73800/935.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurilor comunale, judeţul Satu Mare, proprietatea Municipiului Satu Mare, în suprafaţă totală de 3346 ha. 8200 mp. Regim şi tratament: Seria Negreşti şi Seria Noroeni Codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 80 ani la prima şi 100 ani la a 2-a. Seria Pădurea Mare codru cu tăieri rase şi 80 ani. Revoluţia normală. Seria Gorun crâng cu 40 rezerve la hectar şi 40 ani revoluţie normală.

b) Amenajamentul pădurii D e a l u l F â n a ţ e l o r, judeţul Sălaj, proprietatea Composesoratului Bârsa, în suprafaţă de 16 ha. 8300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 15 Aprilie 1935, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) V. P. Sassu.

No. 78577/935.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii O b r e s n e, judeţul Satu Mare, proprietatea Composesoratului Urbarial din comuna Fersig, în suprafaţă totală de 138 ha. 4100 mp. Regim şi tratament crâng cu 60 rezerve la hectar. Revoluţia normală 40 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii C u i u c h i o i, judeţul Caliacra, proprietatea Moştenitori Costof Dumitru Barzacof şi Ermiu Osman, în suprafaţă de 89 ha. 5058 mp. şi 8 ha. 2381 poeni. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

c) Regulamentul pădurii C e r e t, judeţul Cluj, proprietatea Composesoratului din comuna Mera, în suprafaţă de 88 ha. 0400 mp. Regim şi tratament crâng cu 30 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani.

d) Regulament pentru exploatare al pădurii B u s o n, judeţul Sălaj, proprietatea Familiei Wersebe, în suprafaţă de 80 ha. 2918 mp. Regim şi tratament: Două serii de crâng simplu. Revoluţia normală respectivă de 30 ani şi 18 ani.

e) Amenajamentul pădurii S o b o d L i g h e t, judeţul Sălaj, proprietatea comunei Resighea, în suprafaţă totală de 36 ha. 8300 mp. Regim şi tratament crâng cu 40 rezerve stejar la hectar. Revoluţia normală 40 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice altc cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 15 Aprilie 1935, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) V. Sassu.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii H a ţ u i c a, judeţul Trei Scaune, proprietatea Composesoratului din comuna Hatuica, în suprafaţă de 244 ha. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani.

b) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii L u p o a i a, judeţul Bihor, proprietatea comunei Lupoaia, în suprafaţă de 80 ha. 5700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

c) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii R a t u S a r c h i i, judeţul Sălaj, proprietatea Composesoratului de pădure din Someş, Odorhei, în suprafaţă de 36 ha. 8297 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

d) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii T e i c a, judeţul Vâlcea, proprietatea Bisericei Sf. Ion Gură de Aur, în suprafaţă de 24 ha. 7500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Z ă v o i u l l u i C r a s s a n, judeţul Muscel, proprietatea Octavian Crassan, în suprafaţă de 18 ha. 6104 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

f) Regulament pentru exploatare al pădurii C o n ţ e ş t i, lot Nr. 1, judeţul Teleorman, proprietatea Adrian F. Danielovici, în suprafaţă de 13 ha. 1000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii B u ţ e ş t i, jud. Vlaşca, proprietatea Stela şi Alexandrina Cristopol, în suprafaţă de 12 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate, se vor face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi Aprilie 1935, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) V. P. Sassu.

No. 78585/935.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

BUCOVINA
INSTITUT DE ARTE GRAFICE

REVISTA PADURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: Stinghe V.

Membri:

Drăcea M. — Rădulescu M.
Ioan P. — Sburlan D.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1935:

Preşedinte: Drăcea M.

Vice-Preşedinţi: Alimăniţeanu C., Stinghe N. V.

Secretar general: Vâlceanu Eug.

Casier: Priboianu N. V.

Secretari: Butoi Al., Minescu Gh.

Membrii:

Bunescu M. C. — Ioan P.
Ciurileanu D. — Ionescu A.
Drâmbă D. — Lazăr H.
Eliescu A. — Năstăsescu Gh.
Florescu M. P. — Nedelcovici Ath.
Georgescu P. C. — Rodoteatu St.
Grozescu D. — Ştefănescu-Suhăţeanu M.

Cenzori: Constantinescu Gh., Ionescu Gh., Chercea Gh.
Cenzori suplcanţi: Florescu I., Marinescu Coman şi Simionescu I.

Preţul abonamentului:

Pe un an . . . . . 300 lei
„ „ „ pentru membrii Societăţii . . . . 200 „
„ „ „ pentru conductori şi brigadieri . . 75
Numărul 25

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

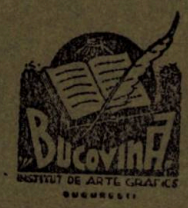
BUCOVINA
INSTITUT DE ARTE GRAFICE

I 24885

ANUL XLVII, Nr. 6 IUNIE 1935

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

BIBLIOTECA C... „ASOCIAŢIUNII" SIBIIU

SUMARUL:

Studii:

Alunul turcesc . . . . . *Ing. V. Al. Ionescu*

Referate — Comentarii:

Relativ la nomenclatura stejarului şi gorunului . *Ing. Anton Rădulescu*
Exigenţele castanului bun (Castanea vesca Gaertn) faţă de sol . . . . . *Ing. At. Haralamb*
Mijloacele de transport ale şefului de Ocol . . *Ing. Andrei Mălăescu*
Nevoia şi posibilitatea de popularizare a cunoştinţelor despre economia forestieră . . . . . *Ing. Tr. Ionescu-Heroiu*
Câteva date statistice noui . . . . . *Ing. Aurelian Ionescu*

Cronica:

Expoziţia naţională de vânătoare . . . . . *Ing. S. Paşcovski*
Bucurii şi amărăciuni . . . . . *A. Haralamb*
Adunarea generală a Soc. «Progresul Silvic» . *N. G. Ghelmeziu*
«Distrugerea solului» . . . . . *Cezar Gr. Cristea*
Grădina botanică — parc public . . . . . *C. Gr. C.*

Recenzii — Revista revistelor — Informaţiuni — Soc. «Progresul Silvic»

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREŞTI

97

XLVII-e Année. No. 6 Juin 1935 | XLVII. Jahrgang. Nr. 6 Juni 1935

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE

Etudes:

Le noisetier de Byzance . *V. A. Ionesco*

Rapports-Commentaires :

Sur le dénominations du chêne pédonculé et du chêne rouvre . . . . . *A. Rădulescu*
Les exigences du châtaignier . . . . . *A. Haralamb*
Les moyens de transport du chef de cantonnement . *A. Mălăescu*
Nécessité et possibilité de répandre les connaissances d'économie forestière . . . . . *T. Ionesco-Heroiu*
Quelques dates statistiques . *Anton Ionesco*

Chronique — Récensions — Revue des revues Informations. — Soc. «Progresul Silvic»

INHALT:

Abhandlungen :

Corylus colurna L. . . . *V. A. Ionescu*

Mitteilungen :

Zur Steil-und Traubeneichebennenung . . . . . *A. Rădulescu*
Die Ansprüche der Edelkastanie dem Boden gegenüber . . . . . *A. Haralamb*
Die Transportmittel des Forstverwalters . . . . *A. Mălăescu*
Notwendigkeit und Möglichkeit zur Verbreitung der Kenntnisse über die Forstwirtschaft . . . . *T. Ionescu-Heroiu*
Forstliche Zahlen . . . . *Anton Ionescu*

Chronik — Rezensionen — Die Zeitschriften — Nachrichten — Soc. Progresul Silvic».

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCURESTI

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCURESTI

Limită de vegetație forestieră în M-ții Ciucașului
Limite de végétation forestière dans les Monts de Ciucaș
Obere Waldgrenze im Ciucaș-Gebirge

Clișeu At. Haralamb

- IUL. 2005
2014

Clișeu At. Haralamb

Clișeu At. Haralamb

Fixarea, cu ajutorul pinului silvestru, a unei coaste. Păltiniș, — Buzău.
Sus: *la data plantării, în 1928.* — **Jos**: *după cinci ani.*
La fixation, à l'aide du pin sylvestre, d'un versant. Păltiniș, — Buzău.
En haut: *en 1928.* — **En bas**: *Après cinq ans.*
Aufforstung mittels Kiefer eines Abhanges. Păltiniș, — Buzău.
Oben: *Im 1928.* — **Unten**: *Fünf Jahre später.*

S T U D I I

ALUNUL TURCESC

VEGETAŢIA ŞI DISTRIBUŢIA SA IN BANAT ŞI OLTENIA [1])

de Ing. VASILE AL. IONESCU

Una din speciile cele mai rare şi interesante, ce decorează stâncile şi pantele însorite ale munţilor din Banat şi Oltenia, este alunul turcesc (Corylus colurna L şi C), un arbore frumos, de talie mare, care vegetează în perfecte condiţiuni în pădurile de fag şi de stejar, pe solurile adăpostite şi în regiuni anumite.

Alunul turcesc este un arbore de climă caldă ; preferă regiunile mediteraneene şi balcanice [2]).

La noi, a fost găsit şi identificat în munţii Cernei-Banat [3]), în jurul mânăstirii Tismana, în Gorj şi în Valea Sirinia (ocolul silvic Berzeasca), aproape de Drencova. Cel mai important centru, unde se poate spune că formează chiar o pădure de aluni, este în munţii Cernei, pe muntele Domogled şi pe versantul drept al pârâului Proloz, unde se află diseminat sau în buchete, pe aproximativ 100 ha. sau în pâlcuri mici ori arbori izolaţi, în pădurea înconjurătoare. Din acest punct central se întind mai multe ramificaţii : pe muntele Suşcu (1200 m. altitudine deasupra mării Adriatice), la „Şeaua Padina",

---

1) Articolul acesta este o redare mai succintă a unei părţi dintr'o lucrare mai mare, referitoare la alunul turcesc, prezentată la examenul de subinspector din sesiunea Oct.—Nov. 1934.

2) Al. Borza-Cluj : Guide de la sixième excursion phytogéographique internationale. Roumanie 1931, pag. 2, 3, 4.

3) Iuliu Prodan : Flora pentru determinarea şi descrierea plantelor ce cresc în România. Vol. I, pag. 262, 263.

39759

valea Jelerăului, spre crucea Albă şi pe culmea Muşuroanelor, toate găsindu-se pe teritoriile comunelor Băile Herculane, Peceneaşca şi Valea Bolvaşniţa, din plasa Orşova judeţul Severin-Banat.

In aceste locuri arborii au o creştere viguroasă, ating înălţimi de 18—22 m. şi chiar mai mari şi diametre de 0,30—0,70 m. şi formează tulpini drepte, cu un coronament puternic desvoltat în jumătatea superioară a înălţimii lui.

Alunul turcesc se găseşte foarte bine reprezentat şi pe valea râului Tismana, în pădurile de fag şi stejar din jurul mânăstirii Tismana, pe teritoriul comunelor Tismana şi Topeşti din plasa Brădiceni, judeţul Gorj, unde formează pâlcuri compacte, cu arbori foarte frumoşi. Aici însă abia atinge altitudini de 300—500 m, pe când la Băile Herculane se urcă până la 900 şi chiar 1100 m.

In cel de-al treilea centru, pădurea Berzeasca depe Valea Sirinia din munţii Almajului, la 7—10 km. depărtare de Dunăre, se găseşte la circa 300 m. altitudine (d. mării Adriatice). Arborii ating dimensiuni mari. Vreo 10 exemplare au diametre de 0,50—1 m.

In toate aceste trei puncte unde s'a găsit, alunul turcesc este spontan şi vegetează în bune condiţiuni.

Este un arbore al Europei de Sud şi Sud-Est. La noi, deşi în regiuni cu climat mediteranean, se găseşte numai sub pereţi stâncoşi de calcar, adăpostit de vânturi şi ger, pe stânci calcaroase sau pe soluri formate din desagregarea rocelor calcare, de multe ori împreună cu Pinus Pallassiana, Corylus tubulosa (C. maxima) şi Syringa vulgaris, sau în apropierea acestora, toate esenţe de climat dulce, mediteranean, a căror origină o găsim în terţiar.

*

Lângă muntele Domogled (1106 şi 1200 m.) nu de mult, Corylus colurna forma o adevărată pădure, curioasă şi atrăgătoare [1]). Azi sub poiana Domogledului, pe versantul drept al pârâului Prolaz-Pâţa, între culmea Padeşului şi culmea Domogledului, o întinsă suprafaţă este ocupată numai de alun turcesc şi liliac, formând un arboret de toată frumuseţea, cu arbori de dimensiuni mari. Vegetând pe un sol pietros calcaros, puţin profund, cu expoziţie sudică pronunţată, alunul a reuşit, în acest punct, să elimine toate celelalte

1) Al. Borza et I. Nyarady. Grands thermes d'Hercule-Banat. Roumanie 1918, pag. 16—18.

esențe, afară de liliac [1]), care a rămas ca subarboret și încă puține plante tot de climă dulce, care populează regiunea.

In jurul acestui centru se mai găsește alun turcesc, tot spontan, pe valea Jerălăului la tranșee, între Crucea Albă și fântâna Jerălău, la o altitudine de max. 550 m. și apoi la Stâna Pogara în Rudina de lângă Stâna Pogara, în „Rudina Moșoroanelor" (936 m.), pe culmea Domogledului (950 m.) și apoi două exemplare transplantate din pădure, chiar în parcul ocolului silvic Băile Herculane (140 m.) și altele în grădina fostei Direcții Orșova (80 m. altit.).

Sub vârful Sușcului (1200 m.), jos sub stânci, spre Padina-largă, scoboară până la 300 metri împreună cu Pinus Pallassiana [2]).

Tăierile distrugătoare din trecut l-au rărit mult. Dar prin declararea regiunii ca monument al naturii, această frumoasă specie este salvată și se va mai răspândi încă.

*

In regiunea Tismanei se găsesc chiar mici pâlcuri de câte 30—40 exemplare, formând arborete pure, în imediata apropiere a castanului bun, a liliacului și a alunului ursăresc. Vegetează tot pe soluri pietroase, puțin profunde, provenite din desagregarea mecanică naturală a stâncilor.

Culmea Topeștilor, care începe din masivul „Piatra Boroștenilor" se termină în râul Tismana, la confluența acestuia cu pârâul Maga, printr'o stâncă masivă înaltă de 50—60 m., numită „Steiul Daiei". La adăpostul stâncii crește alunul turcesc. Pe culme însă, se găsește atât Corylus colurna, cât și C. tubulosa. Se găsește tot pe pante cu expoziții sudice. Crește destul de viguros ; atinge înălțimi de peste 25 m. și diametre până la 0,70 m.

*

In cel de-al treilea centru, pe Valea Siriniei, la confluența pârâului Cozila cu pârâul Sirinia și anume pe versantul drept al celui din urmă, se găsește un grup de circa 10 exemplare, iar pe versantul stâng un exemplar străvechiu, cu diametru de peste 1 m. Tot pe versantul stâng, la „Bobot", se mai găsesc numeroase exemplare mai tinere ; vegetează în bune condițiuni, pe același sol și cu aceleași exigențe ca și cele dela Băile Herculane și Tismana.

*

1) Al. Borza, op. cit.
2) Al. Borza, op. cit.

Constatăm că alunul turcesc se găseşte în puncte cu totul deosebite şi depărtate unele de altele, dar care îndeplinesc aceleaşi condiţiuni de adăpost, expoziţie şi căldură a solului.

Altitudinea la care creşte variază între 80 m. la Orşova (cultivat) şi 1000 m. la Băile Herculane, menţinându-se însă, în medie, la 300—600 m. deasupra nivelului mării.

Se pare că alunul turcesc, pe lângă adăpost şi expoziţie la soare, preferă şi soluri mai calde, cum sunt cele din jurul staţiunii Băile Herculane, care, cu izvoarele sale termale şi cu subsolul încălzit de magma vulcanică încă fierbinte, sau de radioactivitatea puternică a rocelor sale, radiază căldura şi spre stâncile calcare ale Domogledului prin faliile şi decreptitudinile constatate de geologie, pe unde se ridică şi izvoarele fierbinţi. Peşterile calde din regiunea Tismana, încă arată soluri mai calde. Acest fapt ne-ar da şi explicaţia perpetuării acestei specii din terţiar până azi.

In regiunile cari, în erele trecute au avut vulcani în activitate, deci soluri încălzite, s'au putut menţine vegetaţia în zona intermediară, între gheţurile perioadei glaciare şi vulcanii fierbinţi. Astfel se poate găsi şi o explicaţie a insulelor cu floră terţiară rămasă în Banat şi Oltenia, în apropierea munţilor Vulcan şi a izvoarelor termale dela Băile Herculane.

Este posibil să mai existe şi alte staţiuni de Corylus colurna, la noi în ţară, fie spontan, fie cultivat, dar un lucru este sigur: nu se poate găsi decât numai la expoziţii sudice şi pe pante bine încălzite, unde găseşte condiţii de vegetaţie optime.

Intr'un studiu mai complet ar urma să fie căutat în lungul Dunării, la Moldova Nouă şi eventual la Nădrag, cum şi în celelalte localităţi unde vegetează şi castanul bun, cu care pare a fi în strânsă legătură.

Din punct de vedere botanic, această specie este puţin descrisă şi puţin cunoscută, iar din punct de vedere silvic, deşi este un arbore care creşte în pădurile ţării noastre şi care produce un lemn bun şi frumos pentru mobile, este şi mai puţin cunoscut.

Este un arbore de mărimea a doua. Face parte din aceeaşi familie cu carpinul, alunul şi Ostria.

Zaharia C. Panţu, în lucrarea sa „Plantele cunoscute de po-

porul român [1]), îl dă ca vegetând în pădurile de pe colinele din regiunea montană şi uneori cultivat, iar zona sa de distribuţie întinzându-se din Banat ţinuturile dunărene până în Creta şi Asia Mică. Numeşte însă alun turcesc şi pe Corylus tubulosa.

Deasemenea este citat şi în „Flora pentru determinarea şi descrierea plantelor ce cresc în România" de Iuliu Prodan [2]), unde este arătat ca vegetând prin pădurile din jurul Cernei. Acelaşi autor îl mai citează în „Flora mică ilustrată a României" la pag. 120, însă nu face nici o distincţie de numire românească între Corylus colurna şi C. Maxima Mill., numind ambele specii aluni turceşti.

La Tismana şi Topeşti-Gorj, Corylus tubulosa Wild. este numit de popor „alun ursăresc", alun roşu.

Alunul turcesc este arbore de lumină şi caută expoziţiile sudice, puternic luminate şi încălzite de soare. In tinereţe poate suporta şi umbra, iar în masiv şi la adăpostul stâncilor nu se resimte de lumină, însă creşte mai încet. Spre deosebire de alunul comun, suferă de gerurile târzii şi timpurii, însă în mică măsură.

Ca formă se deosebeşte foarte mult de alunul comun ; se aseamănă mai mult cu stejarul, atât la aspect cât şi la coajă. Crescut în masiv strâns, pierde crăcile şi îşi formează trunchiuri drepte şi bune de debitat în cherestea.

Inrădăcinarea acestui arbore este trasantă. Rădăcinile sale se strecoară şi printre stânci şi pietre, dându-i posibilitatea să vegeteze bine şi în soluri argilo-nisipoase şi în pietrişuri. In primii ani de vegetaţie rădăcinile se desvoltă puternic lateral şi apoi îşi formează şi un scurt pivot central, care însă nu se adânceşte mult în sol.

Frunzele sunt rotund-cordate, cordiforme şi ascuţite la vârf, acut lobate, cu lobii seraţi la bază de regulă, puţin cuneat contrase în peţiol, iar pe partea inferioară sunt mai mult sau mai puţin glabre, însă glanduloase şi lipicioase [3]). Peţiolii frunzelor deobiceiu sunt lungi, de 2—5 cm. şi glanduloşi ca şi mlădiţele tinere.

Infloreşte în lunile Martie-Aprilie [4]) mult înainte de înfrunzire.

---

1) Z. C. Panţu. Plantele cunoscute de poporul român — Vocabular botanic cuprinzând numirile franceze, germane şi ştiinţifice. Buc. 1906, Minerva, pag. 5 şi 6.

2) Iuliu Prodan: Flora, Cluj, 19923, pag. 262—263.

3) Iuliu Prodan — Flora mică. Pag. 5 şi 6.

4) Z. C. Panţu — op. cit. pag. 5i şi 6.

Florile sunt monoice şi la fel cu cele de alun comun, dar amenţii sunt mult mai lungi şi mai mari, iar involucrul fructifer la florile femele — cupula — este de două ori mai lung, tubulos ca un degetar, ca lacinii înguste, campanulat, foliaceu, cărnos şi deschis la vârf.

Inflorescenţa femelă, la început se aseamănă cu un mugure obişnuit, de care se distinge cu greu ; însă pistilele, de culoare roşie, care apar deasupra, ne arată că în realitate este inflorescenţă femelă[1]). Laciniile la vârf sunt fimbriate pe margini, sectate şi lacerate, dinţate, patente şi cu peri setoşi glanduliferi, mult mai lungi decât fructul, care este prins puternic de fundul cupulei şi nu se desprinde decât târziu, când fructul începe să se usuce, deseori numai după ce glomerulul cu fructe a căzut jos.

Fructele au o formă rotundă la bază şi turtită sau ascuţită la vârf, atingând de obiceiu un diametru de circa 1 cm., mergând până la 1,3 sau chiar 2 cm. (dimensiune maximă la noi); neregulate, cu coaja mult mai tare decât a alunelor obişnuite, iar miezul are mult ulei şi este comestibil. Se coc în Septembrie şi Octombrie. Coapte, cad cu cupule cu tot, în glomerule de 6—10 bucăţi la un loc[2]).

Lemnul de alun turcesc e uniform, nevărgat, necolorat, cu aspect alb-gălbui ; în secţiune tangenţială apare mat, uniform, cu mici oglinzi lucitoare şi cu ape frumoase de culoare albă-roz. In secţiune radială oglinzile sunt mai pronunţate şi de culoare mai închisă. Creşterile anuale variază între 1—4 mm. Nodurile mici rămase în lemn sunt aderente. Nefiind nici prea tare, se lucrează uşor, se lustruieşte frumos şi de aceea e căutat de tâmplari pentru mobile fine. Rudarii îl caută pentru a ciopli din el obiecte de gospodărie. Foarte multe exemplare s'au extras, pentru întrebuinţările arătate mai sus, din regiunea Peceneaşca şi Băile Herculane.

Cultura

Până în prezent în ţara românească s'au făcut foarte puţine încercări de a cultiva acest arbore. Ţăranul român n'a ştiut de cât să distrugă ceeace a dat natura, fără să pună nimic la loc.

In anul 1930 s'au făcut la Băile Herculane, în pepiniera centrală, situată chiar în faţa ocolului silvic, mici încercări de cultură,

1) Iuliu Prtdan — Flora, pag. 260.
2) I. Prodan, Flora, Vol. I, pag. 258—261.

prin semănături şi butaşi. Rezultatele obţinute sunt foarte îmbucurătoare, Sistemul acesta de cultură însă este numai în studiu.

Alunele aşezate de cu toamnă la stratificat în nisip puţin reavăn amestecat cu gunoi putred, sau după ce au fost ţinute 3—5 zile în apă călduţă, spre a se îmbiba cu umezeala necesară germinaţiei, au fost semănate primăvara în straturi obişnuite, la adâncime de 1,5—2 cm. Distanţa între rânduri pe răzor, s'a luat de 15—20 cm., iar între alune de 5—10 cm. Se pot semăna şi direct în pepiniere, toamna după recoltare, când germinează complect în primăvara următoare.

In pământ bun, afânat, plivit şi udat la timp, puieţii ating în al treilea an, o înălţime de 15—20 cm. şi sunt proprii pentru a fi plantaţi, având sistemul radicilar destul de desvoltat.

Este recomandabil însă a fi plantaţi mai târziu, în al 5-lea sau chiar al 6-lea an, căci după plantare rădăcinile desvoltându-se anevoie, puieţii cresc foarte greu şi sunt expuşi a fi copleşiţi de buruieni. Este deasemenea de preferat şi de recomandat ca pepinierele să se facă în imediata apropiere a locurilor unde urmează să se planteze puieţii, pentru a se putea aclimatiza mai repede.

Pentru crearea de arborete noui, puieţii de alun turcesc se vor planta de preferinţă în soluri cu substrat calcaros, destul de profund, pe locuri aşezate (padine), la expoziţii sudice şi sud-estice ; vegetează însă destul de bine şi la expoziţii vestice şi sud-estice, dar numai la adăpostul stâncilor.

Puieţii tineri suportă uşor umbrirea, la începutul existenţei lor. Se desvoltă însă mult mai încet ca în lumină şi de aceea este de recomandat să fie plantaţi în masive rărite şi în special toamna. In acest caz reuşita este mai sigură şi se pot folosi chiar puieţi luaţi din semănişuri naturale.

Pentru crearea de arborete amestecate, se va căuta să se introducă alunul turcesc, prin semănare în cuiburi şi prin plantare în pâlcuri, în arborete rărite de fag, stejar, pin sau brad, în locuri bine luminate de soare, unde se desvoltă repede.

In vederea producerii fructelor şi ca arbore de ornament, se recomandă răspândirea lui şi sub formă izolată, în grădini, curţi, alei şi parcuri publice.

Gropile de plantat se fac de 20×30 cm. Solul, în fundul lor, se mobilizează bine, pentru a se înlesni desvoltarea rădăcinilor trasante ale puieţilor.

Dacă anii de fructificaţie ai alunului turcesc sunt abundenţi şi dacă se pot recolta cantităţi mai mari de sămânţă, se pot face şi semănături directe, în special pe stânci calcare, cu sol profund, în scobituri şi pe terenurile unde, în trecut, pădurile au fost distruse de incendii. In aceste locuri condiţiile de vegetaţie sunt mult mai favorabile. Inainte de semănare însă, alunele trebuiesc preparate cu îngrijire ca şi pentru semănare în pepinieră (se pot păstra şi îngropate în pământ, acoperite cu frunze, toată iarna). Pentru a nu fi distruse de şoareci, e bine ca înainte de semănare să se trateze cu minium de plumb.

In vederea unei culturi mai intense a alunului turcesc la noi, ar fi necesar să se recolteze în fiecare an, întreaga cantitate de alune din toţi arborii şi arboretele din ocoalele silvice unde acest arbore creşte spontan şi să se semene apoi, fie în pepiniere, fie direct.

Incheere

In cele de mai sus am căutat să arătăm aria de distribuţie a alunului turcesc la noi în ţară şi să insistăm asupra culturii şi răspândirii lui. Origina sa fiind însă în discuţie, noi admitem că el s'a perpetuat aici din terţiar, spre deosebire de cei ce susţin că el a fost adus din alte ţări şi aclimatizat.

Răspândirea alunului turcesc şi în alte părţi ale ţării este de dorit, nu atât din punct de vedere forestier, cât mai mult pentru fructele sale care pot aduce venituri însemnate prin comercializare.

In adevăr, alunii turceşti cu coronamente bine desvoltate şi bine expuşi la lumină, dau o recoltă foarte abundentă de alune mari şi de bună calitate; la 30—40 ani pot da câte 50—70 kg.

Cu timpul, producţia din ţară ar putea satisface nevoile interne, suprimând importul din străinătate pentru care se fac sacrificii.

Serviciul silvic al Statului ar putea să facă întinse plantaţiuni şi semănături de Corylus colurna în Dobrogea, Oltenia şi Banat, în terenurile proprii şi ar putea recolta frumoase beneficii din vânzarea fructelor, aşa precum în prezent realizează venituri apreciabile din vânzarea fructelor de Castanea vesca din arboretele dela Tismana.

In regiunea Balcicului şi pe întreg litoralul mării Negre, în partea de sud a Dobrogei, pe stâncile calcaroase şi cretacee, în mare parte golite de vegetaţie, în locurile bine expuse la soare, adăpostite

de curenți și suficient de umede, s'ar putea face întinse plantațiuni de alun turcesc, clima regiunii fiind foarte dulce.

Azi, la noi, fructele sunt complet neglijate. O acțiune intensă de propagandă din partea serviciului silvic al Statului, prin organele sale exterioare, ar putea da rezultate frumoase, introducându-se alunul turcesc, prin semănaturi și plantațiuni și în alte regiuni, din Muntenia, la poalele munților și în special în depresiunea subcarpatină din Oltenia, cum și în regiunea dealurilor joase (regiuni viticole) din județele Argeș, Muscel, Buzău, etc., unde condițiunile de climă și sol sunt asemănătoare, cu acelea unde vegetează acum.

Le noisetier de Byzance.

Le noisetier de Bysance (Corylus colurna L) est un arbre provenant des contrées méditerrannéennes. L'auteur remarque sa présence spontanée dans quelques localités de Banat et d'Olténie; il le cite à Băile Herculane, sur la valée de Sirinia et dans la région de Tismana, mais il convient qu'il y a d'autres localités de Banat où il peut être aussi trouvé.

Il prospère seulement sur des terrains calcareux, disséminé ou en bouquets, à l'abri des vents et des gélées, d'habitude sur les expositions au sud, souvent associé au Pinus Pallassiana, Corylus tubulosa, et Syringa vulgaris ; il monte jusqu'à 1000 m. (sur Domogled).

Jusqu'à présent on n'a pas cultivé cette essence. Tout récement on a fait quelques expériences à Băile Herculane.

L'auteur qui donne aussi une description, au point de vue botanique et des détails sur la culture, estime que le noisetier de Bysance devrait être cultivé sur une plus grande échelle vues les qualités excellentes du bois — propre pour la fabrication des meubles — et spécialement de ses fruits, très appréciés par le commerce.

Corylus colurna L.

Corylus colurna, Baum der mediteranischen Gegenden, kommt natürlich vor, auch in einigen Örtern in Banat und Oltenia, und zwar: neben Băile Herculane, im Tale Sirinia und in der Gegend von Tismana. Verfasser glaubt dass man auch noch andere Standorte in Banat finden konnte.

Wächst nur auf kalkhaltigen Böden, einzel oder in Büschen, geschützt von Winden und Frost, meistens in südlichen Lagen, öfters in Gemeinschaft mit Pinus Pallassiana, Corylus tubulosa und Syringa vulgaris. Steigt manchmal bis 1000 m. (auf Domogled).

Es empfielt sich eine Ausdehnung der Kultur, des Holzes wegen, welches für Möbel sehr geeignet ist, und insbesondere für seine Früchte die im Handel sehr bewertet werden.

Verfasser macht auch eine botanische Beschreibung dieser Art und gibt Einzelheiten für seine Kultur.

REFERATE — COMENTARII

RELATIV LA NOMENCLATURA STEJARULUI ŞI GORUNULUI

de Dr. ANTON V. RĂDULESCU
Ing. Silvic

Din consultarea numirilor ştiinţifice date plantelor, reese, că speciile lemnoase posedă cea mai bogată şi variată nomenclatură. Speciile lemnoase bat recordul în privinţa sinonimelor. Numărul lor ajunge, la unele specii, până la cincisprezece şi chiar în cazuri destul de dese la mai mult (Salix nigricans, 38 sinonimi). Din aceşti termeni era natural ca să devină termen principal nu unul, restul trecând ca sinonim, ci o serie întreagă, după preferinţele uneori nejustificate ale autorilor. Aşa s'a ajuns ca astăzi să avem specii ce se cunosc în lumea botaniştilor sub o denumire cu totul diferită de cea sub care este cunoscută în lumea silvicultorilor. Faptul se constată foarte elocvent în cazul gorunului şi stejarului de care ne-am propus a ne ocupa în această notă. Cazuri de acestea sunt nenumărate; amintesc, nomenclatura bradului, mesteacănilor, ulmilor, teilor, etc.

Va trebui cât mai curând să se facă o revizuire generală, de către silvicultori şi dendrologi, a întregei nomenclaturi a speciilor lemnoase [1]), căci cum vom arăta mai departe, sunt serioase neplăceri ce rezultă din această nepotrivire a terminologiei.

Printre speciile ce au căpătat numiri felurite din partea bota-

1) In Bulletin de la Société Centrale forestière de Belgique, 1934, pg. 107, d-l G. Délevoy, Şeful Serviciului special de experimentaţie şi consultaţiuni ştiinţifice forestiere, în cadrul principiilor de nomenclatură expuse la Congresul internaţional botanic din Cambridge 1930, propune o listă de termeni pentru răşinoase.

niştilor se găsesc şi speciile cele mai importante ale genului Quercus; stejarul şi gorunul. A contribuit foarte mult la înmulţirea termenilor, afară de faptul că aceste specii, în cazuri extreme, au caractere mult asemănătoare (azi sunt botanişti cari înclină să considere stejarul şi gorunul, alături de stejarul pufos, ca forme homoloage ale aceleiaşi specii), şi aceea că C. Linné, în opera sa capitală, „Species plantarum" 1753, trecuse ambele specii sub termenul comun Quercus robur, deosebindu-l numai cu varietăţiile α şi β.

Iată câţi termeni sinonimi găsim, de exemplu, pentru stejar, în manualul pentru denumirea foioaselor (Handbuch der Laubholz-Benennung) al lui L. Beissner, E. Schelle şi H. Zabel, 1903: Q. pedunculata Ehrhart (1789), Q. Robur var α Linné (1753), Q. foemina Wither, Q. racemosa Lamark (1783), Q. pedunculiflora K. Koch, Q. robur pedunculata Martyni (1814), Q. femina Miller (1768), Q. fructipendula Schrank (1789).

Insumându-i pe toţi vom vedea că avem în total opt termeni. Dar nu sunt numai aceştia opt. In monumentala operă „Synopsis der Mitteleuropäischen Flora" de P. Aschersen şi P. Graebner, vol. IV, apărut în 1913, găsim o listă şi mai bogată de sinonimi. Aci se află la paginile 496 şi 497, pe lângă sinonimii citaţi, încă şapte, cari sunt: Q. cupulatus Gilib (1792), Q. longaeva Saksb. (1796), Q. pedunculata α borealis Heuffel (1850), Q. germanica Lasch (1857), Q. aestivalis Stev. (1857), Q. lucorum Vuk. (1883), Q. borealis (Heuffel) Simk. (1890). Numărul a ajuns la 15, ceeace ne îndreptăţeşte să trecem stejarul în rândul speciilor cu cea mai bogată sinonimie.

Faţă de gorun se pare că pasiunea botaniştilor de a fi naşi a fost ceva mai mică. Lista sinonimilor săi ajunge după citata operă a lui Aschersen şi Graebner abia cifra unsprezece. Cu titlu de curiozitate transcriu această listă, cum o găsim la pag. 510—511: Q. sessilis Ehrh. (1789(, Q. robur L. (1753), Q. petiolata Wintel (1789), Q. Robus var sessilis Martyn (1792), Q. sessiliflora Salisb (1796), Q. robur β sessiliflora Vahlbg (1833), Q. intermedia D. Don (1841),Q. petiolata Döll (1843), Q. longipetiolata Döll (1843). Q. regalis Burnet (1847), Q. montanae Vuk. (1889).

Din sumedenia aceasta de termeni, în decursul secolului al 19-lea, au fost mai des folosiţi de diverşi cercetători botanişti, numai doi. Astfel întâlnim până către sfârşitul sec. al 19-lea, în operile

botanice cele mai importante întrebuințându-se pentru stejar, numirea Q. pedunculata Ehrh., iar pentru gorun, Q. sessiliflora Salisb. Voi cita ca să ilustrez afirmația mea numai două din cele mai celebre opere botanice; 1) Flora v. Deutschland publicată de Dr. D. F. L. v. Schlechtendal, Dr. L. E. Langethal și Dr. Ernst Schenk, ediția V — 1880—1887, revăzută de Dr. Ernst Hallier, 2) lucrarea de sinteză a întregei flori a globului pământesc, Die natürlichen Pflanzenfamilien, publicată în jurul anului 1889 sub conducerea lui Engler, A, și Prantl, K. In prima lucrare gorunul este denumit după Smith, nu după Salisbury cum o fac cei mai mulți.

Către sfârșitul secolului al 19-lea și la începutul sec. 20, aproape toți botaniștii părăsesc întrebuințarea termenilor indicați, făcând loc tot mai mult la alți termeni din seria sinonimilor. Așa în locul lui Q. pedunculata, Ehrh., vom găsi în lucrările acestora; Q. robur L., iar Q. sessiliflora Salisb, este substituit cu Q. sessilis Ehrh.

De sigur această schimbare a fost numai o consecință a congreselor botanice internaționale ce au avut loc între timp cu scopul de a face ordine în nomenclatura botanică, stabilindu-se că, numirea cea mai veche urmează să aibă prioritate. Intr'adevăr dacă ne uităm la listele de sinonimi, vom vedea că dintre toți termenii, cei mai vechi sunt: Q. robur L., la anul 1753 și Q. sessilis Ehrh., la 1789.

Intrebuințarea noilor termeni a devenit în ultima vreme generală, In mai toate operile botanice nu mai găsim decât acești termeni. Amintesc numai opera în curs de apariție, începută în 1921 de A. Hayek, „Prodromus Florae peninsulae Balcanicae", operă monumentală pentru flora balcanică, fiind toată în limba latină, deci mult mai accesibilă. La pagina 78 vol. I autorul dă ca termen principal, pentru stejar, Q. Robur [1]) L. și ca singur sinonim Q. pedunculata Ehrh. Tot în acelaș volum întâlnim la pag. 77 pentru gorun termenul Q. sessilis Ehrh., având ca sinonim Q. sessiliflora Salisb.

Chiar în „Flora pentru determinarea și descrierea plantelor ce cresc în România" de d-l Iuliu Prodan, se folosește pentru stejar denumirea Q. robur L. Cât pentru gorun d-sa mai folosește însă Q. sessiliflora Salisb.

Din cele expuse până acum reese că vechiul termen Q. pedunculata Ehrh., trebue să fie înlocuit și în literatura forestieră cu Q.

1) Hayek scrie robur cu r mare. Sunt autori cari scriu cu r mic.

robur L. [1]), aşa cum se face deja în scrierile botanice de câţi-va zeci de ani. De asemenea în cazul gorunului, Q. sessiliflora Salisb. să se substitue Q. sessilis Ehrh.

Se va obiecta, dar pentru care motive să facem noi de aici înainte această înlocuire, când am apucat şi cunoaştem aşa de bine vechii termeni ?

In primul rând voi aminti numai obligaţia morală de a respecta strădania depusă de un botanist care a descris pentru prima dată acea plantă.

Dece noi silvicultorii din sec. al 20-lea, când de botanişti se întrebuinţează termeni noi, să nu-i adoptăm, aşa cum au făcut înaintaşii noştri din sec. al 19-lea cari foloseau aceiaşi termeni ca şi botaniştii? Tradiţia nu justifică în ştiinţă cu nimic păstrarea formelor anacronice.

Un motiv, care va trebui în sfârşit să ne convingă pe toţi de necesitatea adoptărei noilor termeni, este de domeniul practic. In silvicultură îşi face din zi în zi loc tot mai mult preocupările fitogeografice, pentru stabilirea de tipuri de păduri, tipuri de arborete. Studii de acestea sunt totdeauna pline cu liste de plantele ce se găsesc într'un tip sau altul de pădure. Orice asemenea studiu ne va cădea în mână, imediat, dela primele pagini, va furniza cu prisosinţă dovada afirmaţiei mele.

Denumirile acestor plante se dau mereu fără a arăta cine le-a numit astfel. De aici o serie întreagă de neplăceri pentru a identifica aceste denumiri cu acelea cunoscute de noi. Identificarea este uneori foarte greoaie, fiind termeni ce s'au dat la o specie de un autor, şi tot acelaş termen s'a dat la altă plantă de alt autor.

Cât îi va da de lucru unuia dintre noi, care am apucat să ne asimilăm o terminologie ce nu mai corespunde celei de azi, când i se va prezenta, spre exemplu, pentru un tip de pădure dela deal următoarea listă de plante: Ulmus glabra, Betula alba, Quercus sessilis. Q. robur, Tilia cordata, etc. Va trebui să răsfoim câteva „flore", până să ajungem a stabili că Ulmus glabra este tot una cu Ulmus campestris L., aşa de bine cunoscut de noi.

1) A se vedea în acest sens şi articolul Was ist Quercus Robur, E ? de Dr. E. Ulbrich, în Mitteilungen der Deutschen Dendrologischen Gesellschaft, 1924, pg. 311.

BIBLIOTECA CENTRALĂ ... SIBIU

Mai amintesc, numai, micile discuţii la care pot da naştere nepotrivirile acestea ale termenilor. De câte ori nu mi s'a întâmplat să am discuţii de acest gen şi încă chiar cu silvicultori. Foarte frecvente vor fi asemenea cazuri când vom sta de vorbă cu botaniştii.

Ca să ne eliberăm de aceste mici neplăceri pomenite, şi ca să ne punem de acord cu noua terminologie folosită astăzi de botanişti, se impune, ca ceva mai de vreme să introducem în uz noile denumiri ştiinţifice; Quercus robur L. pentru stejar şi Q. sessilis Ehrh. pentru gorun.

Sur les dénominations du chêne pédonculé et du chêne rouvre.

Dans la littérature forestière on trouve encore des noms d'arbres, auxquels les botanistes ont rénoncé déjà depuis longtemps.

L'auteur s'occupe de la nomenclature scientifique du chêne pédonculé et du chêne rouvre et propose la substitution des vieux noms avec ceux utilisés dans les ouvrages récentes des botanistes : Quercus robur L. et Q. sessilis Ehrh.

Zur Steil-und Traubeneichebennenung.

In unserer Forstliteratur benützen wir gegenwärtig Pflanzennamen die von den Botaniker selt langer Zeit verlassen worden sind.

Der Verfasser beschäftigt sich mit der wissenschaftlichen Bennenung der Stiel-und Traubeneiche und schlägt vor, die alten mit den neuen in den botanischen Werken verwendeten Namen, also, Quercus robur L. und Q. sessilis Ehrh, zu ersetzen.

EXIGENȚELE CASTANULUI BUN (CASTANEA VESCA GAERTN.) FAȚĂ DE SOL

de Ing. AT. HARALAMB

In coloanele acestei reviste s'a publicat o recenzie a noastră [1]) asupra unui studiu despre castan datorit D-lui I. Conea [2]).

Cu acel prilej am relevat și pus la punct afirmațiunile autorului studiului amintit privind exigențele castanului din punct de vedere al solului pe care crește.

In studiul său, D-l Conea susținea caracterul calcicol al castanului arătând că, atât în alte țări cât și la noi în Oltenia, el crește pe soluri calcaroase. Citățm : „In regiunile mediterane, în Tirol, „în pădurile din preajma Parisului și în genere oriunde întâlnim pă-„duri de castani, se observă că ele sunt crescute pe soluri calcaroase" (pag. 125); „Castanul, de pildă, caută solurile calcaroase" (pag. 122). Iar în alt loc arată că prezența lui în număr mare, în partea de Vest a depresiunii Olteniei s'ar datori, în parte, și faptului că „bordura meridională a munților Vâlcan este cu mult mai bogată în calcar decât aceeași bordură a munților Parângului și în genere a Carpaților Olteni, din Jiu și până în Olt — și am văzut cât de legat este castanul de calcar" (pag. 124—125).

Noi silviculturii cunoaștem însă castanul drept un arbore care fuge de calcar. De aceea, în fața acestor afirmațiuni care contraziceau complet cunoștințele noastre asupra acestui arbore, a trebuit să insistăm. Și noi scriam atunci : „Asupra acestei afirmațiuni, atât de categoric enunțată, se cade să ne oprim și să insistăm ceva mai mult" [3]).

---

1) Haralamb. At. Asupra castanului din Oltenia. Rev. Pădurilor, anul 1932 pag. 463—469.

2) Conea I.; Studiul geografic al castanului din Oltenia. Buletinul Soc. Regale Rom. de Geografie. 1931, pag. 114—137.

3) Haralamb At.: Op. cit. pag. 465.

Dintru început am fi putut să aducem probe cu care să dovedim că, atât în jurul Parisului cât şi în multe alte părţi din alte ţări (unele cunoscute de noi), castanul nu creşte pe calcar. N'am vrut însă s'o facem din dorinţa de a simplifica lucrurile. Pentru aceasta, am recurs la o lucrare care punea la punct şi chestiunea ce ne interesa şi pe care noi o socoteam cea mai completă lucrare despre castan [4]). Pentru realizara ei, autorul, pe lângă consultarea unui foarte bogat material bibliografic (a consultat 486 lucrări asupra castanului), a întreprins numeroase cercetări şi experimentări, care l'au condus la următoarele concluziuni :

1) Castanul nu este o adevărată şi proprie specie care fuge de calciu, de care are nevoie în mică măsură ;

2) Creşte stingherit când calcarul este abundent şi piere repede dacă proporţia de calciu este mai mare de 1,8%;

3) Potasiul în sol face tolerabilă o mai mare cantitate de carbonat de calciu.

Această constatare din urmă l-a făcut pe autor să considere castanul drept un arbore de potasiu.

In ce priveşte România, am scris că la noi castanul nu creşte pe solurile calcaroase, aducând în sprijinul afirmaţiunilor noastre „şi constatările altora" ca de pildă: D. Grecescu, P. Enculescu, N. Iacobescu şi G. C. Ionescu.

Recenzia noastră a fost onorată cu un răspuns semnat de data aceasta de două persoane [5]), răspuns care trădează, în totul, oarecare iritare a autorilor lui. Ce ni se răspunde? Că acest arbore creşte pe calcar ; că îi combatem cu argumente luate de pe la alţii ; că, afirmând caracterul calcifug al castanului, nu spunem pe ce anume fel de sol creşte. Şi D-lor continuă :

«Tot ceea ce am scris noi despre castanii din Oltenia, am scris *din văzute*, «din văzute *cu proprii noştri ochi*. O fi, pe ici pe colea, şi câte un pâlc de câţiva «castani, care să nu crească pe soluri calcaroase, dar *marea, marea masă* a cas«*tanilor din Oltenia pe soluri calcaroase creşte*» [6]).

---

4) L. Piccioli : Monografia del Castagno. Firenze 1922, 2-a edizione, Stab. Tip. Spinelli, 397 pagini.

5) V. Al. Ionescu şi I. Conea: Un răspuns în legătură cu castanii din Oltenia. Buletinul Soc. Regale Rom. de Geografie 1932, pag. 371—372.

Notă: In acest răspuns, faptul cel mai curios este că d-l Conea, cel căruia se datora studiul vizat de recenzia noastră, semnează al doilea, iar nu primul.

6) Ionescu şi Conea, op. cit., pag. 372.

«Oricine se va convinge, la faţa locului, că la Tismana castanii toţi — dar «absolut toţi — *cresc pe sol calcaros*. Aşa e şi la Pocruia, la Runcu, la Polo-«vraci. Să ia cineva o hartă geologică a regiunii — şi va vedea că zona cal-«carului de pe marginea sudică a Carpaţilor Olteni e aceeaşi cu regiunea de răs-«pândire a castanului. Aiurea, în Italia, Grecia, o mai fi crescând castani şi pe «alt soiu le soluri. Pentru Oltenia însă, să ne dea voie d-l H. A. ca, fiind noi «singurii, până azi, cari am umblat şi văzut pas cu pas toate locurile cu castani «din această provincie, să ne dea voie să nu credem în cele ce, *luate dela alţii*, «afirmă domnia-sa; ci să credem numai în cele ce am scris noi» [7]).

Prin urmare atât D-l Conea cât şi D-l V. Al. Ionescu se menţin pe poziţiile D-lor de mai înainte [8]): la noi castanul creşte pe terenuri calcaroase.

Cu toate acestea, D-nii Conea şi Ionescu se înşeală. Castanul (chiar şi cel dela noi din Oltenia) nu creşte pe soluri calcaroase. Vom face, mai jos, şi dovada.

Pentru faptul că pe onoraţii noştri preopinenţi nu-i interesează decât situaţia dela noi din ţară, ne vom ocupa, mai întâiu, de aceasta. Apoi, cu toată declaraţia pe care au făcut-o că nu-i interesează ceea ce se petrece în alte ţări, vom arăta că totuşi pe cel puţin unul din D-lor l-a interesat. La urmă, vom vedea întrucât au dreptate atunci când ni se atribuie afirmaţiunea că la noi în ţară castanul creşte pe expoziţiile Nord şi Nord-Est.

S o l u r i l e d e c a s t a n. Şi de astădată ne vom folosi tot de o lucrare, recent apărută, la noi în ţară, care răstoarnă complet constatările D-lor Conea şi Ionescu, cu toate că tot ceea ce susţin este „din văzute cu proprii noştri ochi" şi cu toate că D-lor sunt „singurii, până azi, care au umblat şi văzut pas cu pas toate locurile cu castan din această provincie', lucrare care confirmă, în acelaşi timp, afirmaţiunile noastre. Este vorba despre studiul D-lor Ing. Dr. C. Chiriţă, Ing. Th. Bălănică şi Ing. R. Munteanu, asupra exigenţelor staţionale ale castanului bun la Tismana şi Polovraci [9]). Tocmai ceea ce ne interesa în deosebi.

---

7) Conea şi Ionescu: Op. cit., pag. 372.

8) Ionescu V. Al.: Condiţiile de vegetaţie ale castanului bun (Castanea vesca) la Tismana şi împrejurimi. Arhivele Olteniei. Anul VIII, 1929, No. 45—46, pag. 480—486.

9) Chiriţă Const. Dr. Ing. în colaborare cu Bălănică Th. Ing. şi Munteanu Radu Ing.: Contribuţiuni la cunoaşterea staţiunilor şi a exigenţelor staţionale ale castanului bun în România. Cercetări în Oltenia, la Tismana şi Polovraci. Analele Institutului de Cercetări şi Experimentaţie Forestieră. Seria I, anul I, No. 1, pag. 9—65.

Să urmărim deci acest nou studiu.

După o scurtă introducere privind distribuţia geografică a castanului — în general şi la noi — şi exigenţele lui saţionale (cu care ocazie se relevă, în treacăt, şi controversa asupra chestiunii în litigiu), autorii intră în tratarea subiectului, care cuprinde două părţi :

a) Investigaţiuni pe teren ;

b) Cercetări de laborator asupra probelor luate.

In prima parte, autorii arată că la Tismana „aria de distribuţie a castanului se află situată pe o platformă întinsă la poalele munţilor" [10]). Este vorba de platforma Gornoviţa.

Autorii nu neagă prezenţa dolinelor (pe care, fără îndoială, le-a văzut toată lumea, care a fost pe acolo) dar, examinând cu atenţie rocele care constituie această platformă (nu numai harta generală geologică), ajung să conchidă :

«că platforma Gornoviţa nu este un masiv calcaros, şi că vechile roce «locale (între care şi calcarul) au fost îngropate sub pietrişurile primei aluviuni) «şi apoi sub pietrişurile şi produsele mai noui de eroziune, de origină granitică «şi calcară. Foarte probabil, proporţia produselor calcare de eroziune a fost mică, «fiindcă astăzi, acolo unde nu este stâncă compactă de calcar, pietrele rulate «întâlnite sunt numai pietre granitice.

«Că ne aflăm într'o regiune care la început a fost calcaroasă pe mari «întinderi, aceasta o dovedesc, pe lângă calcarele dela suprafaţă, şi numeroasele «doline (vârtoape), care sunt scufundături caracteristice ţinuturilor calcaroase.

«Pe mari întinderi, roca dela suprafaţă este şi astăzi calcarul. Dar, de ase-«menea pe mari întinderi, vechile roce — şi calcarul deci — au fost îngropate «sub un strat gros de produse de aluviune şi eroziune. Care este grosimea acestui «strat, e greu de spus. Foarte probabil însă, ceeace se constată în pereţii unei «doline, ne poate da indicaţii preţioase, de valabilitate generală sau foarte în-«tinse în acest sens. Astfel, într'una din dolinele cele mai strâmte — dolina «Mârşelea — calcarul (în strat continuu de stânci) se află la aproximativ 6 m. «adâncime. Este acoperit din un strat de sol roşcat — caracteristic —, apoi de un «sol galben, în care găsim încă pietrişuri rare, de natură granitică. Acest sol «se întinde apoi împrejur pe mari suprafeţe. Chiar dacă calcarul nu ar fi la «6 m., ci numai la 3 m. sau chiar la 2 m. îngropat, regiunea îngropată în pietre «granitice nu o putem considera calcaroasă, din punctul de vedere al vege-«taţiei arborescente cel puţin, fiindcă această vegetaţie utilizează, în deosebi în «solurile grele sub adâncimea de 40—50 cm., un strat de sol mai puţin gros «decât stratul care a îngropat calcarul» [11]).

Prin urmare, D-nii Conea şi Ionescu constatând prezenţa do-

10) Chiriţă şi colaboratorii săi op. cit., pag. 21.

11) Idem, pag. 21—23.

linelor, ignorau ceva de foarte mare importanță, care i-a condus la concluzii cu totul greșite.

Dar să nu ne oprim aci. D-l Chiriță și colaboratorii D-sale ne prezintă o hartă geologică de detaliu a regiunii cu castani dela Tismana, arătând formațiunile geologice care se găsesc acolo: granitul de Tismana, lias și terase superioare (pietrișuri).

Referindu-se la fiecare punct mai de seamă din cele ocupate de castani pe platforma Gornovița, autorii citează, în ce privește geologia locului, și un pasaj din Emm. de Martonne:

«Urcând pe Pocruia printr'un drum pietros tăiat în calcare, ajungem pe o «platformă săpată de doline, unde câmpurile de porumb se amestecă cu livezile. «Urcușul reîncepe curând printre castani, cari marchează prima apariție la su«prafață a granitului» [12]).

La punctul «la Tream» se observă «o tranșantă separație între arboretul de «castan și linia rocelor de calcar ce ies la suprafață: castanul păstrează o dis«tanță de 4—6 m. de calcar.

«Totuși, apreciind imediata vecinătate a calcarului am fi tentați să credem «că aci castanul crește pe un sol format pe calcar. Cercetând însă solul în spa«țiul dintre castan și calcar, am constatat că avem a face cu un sol provenit «din desagregarea granitelor. In sfărâmăturile de rocă din sol nu s'a găsit niciun «fragment de rocă calcaroasă» [13]).

Autorii enumeră apoi, pentru fiecare din aceste puncte mai de seamă, rocele găsite. Așa de pildă, pe Pocruia au identificat: granit aplitic, porfir, pegmatit, șisturi cristaline de contact, „toate, roce rulate, transportate pe cale torențială" [14]).

Cam aceleași roce au fost găsite pe plaiul Hieronilor, pe plaiul Zăpodini și pe plaiul Nereaz, deși, cum se prezintă cazul la acest din urmă punct, aparența ne-ar putea face să credem altfel, dat fiind faptul că plaiul amintit se găsește: „în josul unui teren stâncos, calcaros, cu aspect de Karst" [15]).

Se face apoi descrierea solurilor arătând că arborii (castanii) evită fundurile de dolină și de văi, solurile unde cresc castanii fiind diferite de cele din fundul dolinelor [16]).

Rezumând cele constatate pe teren, D-l Chiriță și colaboratorii D-sale, constată:

---

12) Chiriță, op. cit., pag. 25.
13) Idem, pag. 27—28.
14) Idem, pag. 28.
15) Idem, pag. 37.
16) Idem, pag. 31.

«Castanul bun creşte pe soluri provenite din dezagregarea rocelor acide, «în deosebi a granitului aplitic, bogat în minerale potasice. Cele mai multe pietre «găsite fiind pietre rulate, trebue admis că staţiunile de castan sunt în cea mai «mare parte depozite de pietrişuri torenţiale, a căror prezenţă aici se explică «de alfel prin modul de constituire al Platformei Gornoviţa.

«Prezenţa castanului bun pe soluri formate direct pe calcar nu a putut «fi stabilită nicăieri la Tismana. Din contră, se constată o extremă sensibilitate, «faţă de aceste soluri, pe care le evită chiar când acestea se află în imediata «vecinătate a grupelor mari de castan.

«Intre solurile formate pe roce silicioase (granitice) şi cele formate pe «calcar, se constată foarte mari deosebiri, atât de profunzime cât şi de consti- «tuţie fizică şi chimică» [17]).

Investigaţiunile pe teren făcute la Polovraci, lângă mănăstire, unde, precum se ştie, pe o suprafaţă de 2 ha., se află un număr de circa 60 de castani bătrâni şi deperisanţi în amestec cu gorunul, au dus la aceleaşi rezultate.

«Cercetând rocele care apar la suprafaţă, precum şi cele din sol, constatăm «că avem aci diferite variante de roce din magmă granitică, precum şi calcare «marnoase, marne calcaroase, etc» [18]).

Castanul însă evită sistematic punctele unde apare calcarul. D-l Chiriţă ni-o spune clar :

«Observând pe teren, cu atenţie, distribuţia speciilor de arbori, se constată «sistematic că punctele cu roce marnoase sau calcaroase sunt ocupate de gorun, «pe când costanul apare numai în cele cu roce silicioase» [19]).

Şi ceva mai departe autorii adaugă :

«Poate nicăieri nu se poate evidenţia mai bine evitarea de către castan «a calcarului, de cât la Polovraci, unde pe spaţii mici avem o întâlnire repetată «a rocelor silicioase cu cele marnoase şi calcaroase şi o sistematică localizare pe «cele dintâi a castanului. Evident, nu s'au cercetat rocele la sau sub toţi cas- «tanii. Dar străbătând de repetate ori arboretul în lung şi în lat şi făcând nume- «roase gropi, am constatat cu prisosinţă acest fapt. Nu am găsit nici un castan «pe roce calcaroase. Este interesant de observat cum acolo unde în mod nejus- «tificat la prima vedere se constată o depărtare prea mare între castani, aceasta «se explică clar dacă se cercetează rocele din subsol: între castanii depărtaţi «sunt roce calcaroase, pe care aceştia le-au evitat» [20]).

---

17) Chiriţă, op. cit., pag. 39.
18) Idem, pag. 40.
19) Idem, pag. 43.
20) Idem, pag. 43.

Investigaţiile de pe teren au fost continuate şi completate cu cercetări minuţioase şi îndelungate de laborator, care nu au făcut decât să confirme cele stabilite pe teren, precizând astfel poziţia castanului din punct de vedere al însuşirilor pe care le au solurile pe care creşte.

Din aceste cercetări de laborator rezultă că solurile de castan sunt în general profunde, marcând o levigare evidentă. „Toate solurile „de care ne ocupăm aci—scrie D-l Chiriţă—atât cele de pe rocele silicioase, cât şi cele de pe marne şi calcare, sunt soluri levigate, absolut lipsite de carbonaţi" [21]).

D-l Chiriţă constată chiar că şi solurile formate pe marne şi calcare nu fac efervescenţă cu acizii, „până la roca mumă" [22]).

Aceste constatări au făcut pe autori să afirme că în regiunea Tismana şi Polovraci, unde şi-au reîndreptat investigaţiunile, „nu „există soluri propriu zise calcaroase, adică soluri cu un bogat con„ţinut de CO_3Ca la suprafaţă, nici chiar pe marne şi calcare. De „aceea, este absolut fals când se vorbeşte despre soluri calcaroase „aci" [23]).

In ce priveşte aciditatea solurilor de castani dela Tismana şi Polovraci, s'a constatat că reacţiunea este acidă chiar şi în solurile roşii formate pe calcar. Aceasta înseamnează că acele soluri sunt destul de levigate.

Concluziile generale ale studiului D-lor Chiriţă, Bălănică şi Munteanu, în legătură cu staţiunile şi exigenţele castanului bun din Oltenia, sunt enunţate în 10 puncte. Din acestea, vom da mai jos numai pe acelea care privesc direct chestiunea ridicată de noi.

1) Castanul se află numai pe soluri provenite din desagregarea rocelor silicioase, acide, în deosebi granite albicioase, bogate în minerale potasice.

2) Nu s'a putut stabili prezenţa castanului pe soluri rezultate din desagregarea calcarelor sau a marnelor calcaroase.

3) In foarte frequente cazuri castanul se află în vecinătatea calcarului, dar evită sistematic solurile formate pe şi din această rocă.

4) La Tismana, solurile formate pe calcar, pe care castanul le evită în mod sistematic, nu conţin calcar, deci nu pot fi numite soluri calcaroase.

---

21) Chiriţă, op. cit., pag. 50.
22) Idem, pag. 50.
23) Idem, pag. 50.

Iată deci cea mai completă confirmare a obiecţiunilor făcute de noi studiului D-lui Conea, şi care în răspunsul ce ne-a dat spunea că ceea ce a scris este din văzute cu proprii D-sale ochi şi că nu-l interesează ceea ce spun autorii cu care îl combatem, ori care ar fi ei.

Fără îndoială, cineva poate trece de multe ori printr'o regiune, văzând-o în felul acesta „cu ochi proprii", dar nu este suficient numai atât. „Cel ce nu cercetează solul, poate fi foarte uşor victima unei iluzii" [24]).

In asemenea împrejurări, socotim că este mult mai bine să crezi ceea ce spun alţii, care s'ar putea întâmpla să se priceapă mai bine într'o anumită chestiune. Căci, iată, s'a dovedit că ceea ce au spus alţii a fost exact şi nu a fost exact ce s'a văzut cu ochii proprii.

Ni s'a mai reproşat că, negând prezenţa castanului pe solurile calcaroase, nu precizăm ce anume fel de soluri preferă. Din citatele făcute după Piccioli şi autorii români însă se puteau vedea solurile de castan.

Aceasta pentru ţara noastră.

Pe d-l Conea nu-l interesează ceeace se petrece cu castanul în alte ţări, ci numai în România — aşa spune în răspunsul D-sale. Pe noi însă ne interesa, căci nu puteam să credem că la noi în ţară castanul se găsea în situaţia de a face excepţie ; era un lucru greu de admis.

Cu toate acestea d-l Conea s'a ocupat şi de ceea ce se petrece aiurea. Aşa de pildă, în studiul său scrie: „In regiunile mediterane, în Tirol, în pădurile din preajma Parisului, şi în genere, oriunde întâlnim păduri de castani, se observă că sunt crescute pe soluri calcaroase" [25]), pentru ca mai târziu în răspunsul pe care-l dă recenziei noastre să scrie : „Aiurea, în Italia, Grecia o mai fi crescând castani şi pe alt soiu de soluri" [26]).

Iată deci contrazicerea, pe care, de altfel, a remarcat-o şi d-l Chiriţă în studiul său.

Nouă ne-ar fi uşor să-i dovedim că prima afirmaţiune nu este exactă, dar nu mai este nevoie din moment ce i s'a dovedit că nici

24) Chiriţă, pag. 15.

25) Conea, Studiul geografic al Castanului din Oltenia, pag. 125.

26) Ionescu şi Conea: Un răspuns în legătură cu castanii din Oltenia, pag. 372.

în România, unde a văzut cu ochi proprii, nu este aşa precum a afirmat.

E x p o z i ţ i a. Şi acum, o ultimă chestiune despre care d-nii Conea şi Ionescu afirmă că-i combatem, bine înţeles, fără ca să avem dreptate. Este vorba de expoziţia preferată de castan.

Să vedem deci în ce constă desacordul nostru. In această privinţă, în recenzia noastră scriam :

«Cât despre expoziţie, nu este exigent, dar obişnuit în optimum său cli-«matic vegetează mai bine pe versanţii Nord şi Nord-Est. Numai în locurile «mai reci caută expoziţiile sudice, cu condiţia ca să fie protejat de vânt, cum «se prezintă cazul la noi, în Oltenia» [27]).

Acest fenomen se petrece de altfel cu toate speciile forestiere atunci când ies spre Nord din optimul lor climatic.

Noi socotim că acest pasaj este clar. In optimum climatic, care nu este în România (fapt care se desprinde şi din studiul d-lui Conea), castanul vegetează mai bine pe versanţii Nord şi Nord-Est. Numai în regiunile mai reci — din punct de vedere al exigenţelor lui — castanul caută expoziţiile sudice, cum se prezintă cazul în România. Căci ţara noastră se găseşte spre limita nordică a ariei sale de vegetaţie, iar nu în optimul lui climatic.

Pentru faptul că pe d-nii Ionescu şi Conea nu-i interesează expoziţiile preferate de castan în alte ţări, nu li se poate face — se înţelege — nici o imputare ; dar nici noi nu putem fi limitaţi în discutarea unei probleme, chiar atunci când aceasta ar fi format obiectul de studiu al altcuiva. A răstălmăci însă scrisul nostru şi a spune că din el rezultă că, în Oltenia, castanul se cantonează pe versanţii Nord şi Nord-Est, socotim că aceasta nu poate fi îngăduit. Din lectura pasajului citat, cititorii se pot convinge.

In felul acesta, credem că declaraţia solemnă pe care o fac d-nii Conea şi Ionescu „d e p r o p r i o v i s u, a u d i t u, t a c t u q u e că aşa ceva nu se poate vedea n i c ă i r i, în toată Oltenia subcarpatină" devine pur şi simplu ridicolă.

Cu toate că d-nii Conea şi Ionescu au brutalizat adevărul, ofensându-ne, astăzi în posesia dovezilor că D-lor au fost complet nedocumentaţi, deşi pretind că au fost singurii cari au umblat şi

27) Haralamb. At.: Asupra castanului din Oltenia, pag. 465.

văzut pas cu pas toate locurile cu castani din acea provincie, ne scuzăm față de cititori că nu putem să răspundem la fel.

Iar, ca încheere, repetăm, chiar fără asentimentul Domniilor-lor:

Castanii dela noi, din Oltenia, nu cresc pe soluri calcaroase, ci pe soluri provenite din desagregarea rocelor silicioase, acide.

Les exigences du châtaignier

L'auteur qui a eu une polémique avec M. I. Conea au sujet des exigences du châtaignier, en ce qui concerne les propriétés du sol, appuyé, cette fois, aussi sur une étude récemment parue dans les «Annales de l'institut de recherches forestières de Roumanie», due à M. M. Dr. Chiriță, T. Bălănică et R. Munteanu, combat de nouveau les assertions de M. Conea (soutenues plus tard aussi par M. V. Ionescu). Il conteste qu'en Oltenie le châtaignier végète sur des sols calcaires, comme d'ailleurs l'a prouvé M. Chiriță et ses collaborateurs, par des laborieuses recherches, qui ont permis de préciser que les sols du châtaignier ne sont pas calcaires; il sont provenus de la désagrégation des roches siliceuses acides, spécialement des granits blanchâtres, riches en minéraux potassiques.

Die Ansprüche der Edelkastanie dem Boden gegenüber.

Verfasser, welcher mit dem Herrn I. Conea eine Polemik über die Ansprüche der Edelkastanie in Rumänien hatte, stützt sich diesmal auch auf ein Studium, vor kurzem veröffentlicht in dem «Jahrbuch der rumänischen forstlichen Versuchsanstalt», verdankend den Herren Ing. Dr. C. Chiriță, T. Bălănică und R. Munteanu, und widersagt von neuen den Behauptungen des Herrn Conea (gestützt später auch von Ing. V. Ionescu), der in einem vor einigen Jahren herausgegebenen Studium behauptete, dass die Edelkastanie in Rumänien auf Kalkböden wächst. Dr. C. Chiriță und seine Mitarbeiter gelangen, nach mühsamen Studien zur Folgerung, dass die Böden der Edelkastanie in Oltenia nicht kalkhaltig sind, sondern abstammen durch Zersetzung der kieselartigen säuerer Gesteine insbesondere der hellen Granite reich in Kalimineralien.

MIJLOACELE DE TRANSPORT ALE ŞEFULUI DE OCOL

de Ing. ANDREI MĂLĂESCU

In N-rul 4, din Aprilie 1935, al Revistei Pădurilor, a apărut sub titlul de mai sus un articol semnat de D-l Ing. Th. Widiniwski în care, la sfârşit, a dat cuvântul acelui director silvic din Ardeal, care a reuşit acum câţiva ani să înzestreze cu automobile toate Ocoalele din Direcţia ce conducea.

Şi fiindcă redacţia Revistei Pădurilor a arătat într'o notă la acest articol, că înzestrarea cu automobile a tuturor şefilor de ocoale s'a întâmplat la Societatea U. D. R. (Reşiţa), credem că facem un bun serviciu colegilor dela C. A. P. S. şi dela Regimul Silvic, arătând — cu asentimentul Direcţiunii Silvice şi Domeniale U. D. R. — care a fost situaţia la Soc. U. D. R. înainte de anul 1929, când s'au introdus pentru prima dată automobilele de serviciu la ocoale şi care este situaţia astăzi.

Până la 1929, şefii de ocoale erau obligaţi a întreţine, în interes de serviciu doi cai şi una trăsură, iar ajutorii de şefi de ocoale şi brigadierii întreţineau câte un cal de călărie.

Caii, trăsura, harnaşamentul şi şeaua erau cumpărate de Soc. U. D. R. şi formau proprietatea ei.

Inlocuirea lor nu se putea cere decât după 10 ani, socotiţi dela procurarea primă, după aprecierea Direcţiunii.

Societatea U. D. R. schimba caii de serviciu numai dacă avizul veterinarului arăta că aceia au devenit incapabili de serviciu, fără vina angajatului.

In cazul contrar, angajatul era obligat a înlocui calul pe spesele proprii cu altul de aceiaş calitate.

In cazuri bine motivate, mai ales în cazuri de boală sau accidente, cheltuelile avute cu tratamentul, precum şi onorariul veterinarului erau suportate de Soc. U. D. R.

Angajaţii obligaţi la întreţinerea cailor de serviciu, primeau pentru fiecare cal o raţie anuală de 1750 kg. ovăs şi 3000 kg. fân, iar pentru acoperirea diferitelor cheltueli necesare la întreţinerea cailor şi trăsurii (potcovitul cailor, spesele veterinarului în cazuri uşoare, reparaţiuni pentru trăsură, harnaşament, şea, plata vizitiului şi întreţinerea lui), o indemnizaţie specială în numerar, care se stabilea din caz în caz de către Direcţiunea Generală U. D. R.

Intre anii 1926—1929 această indemnizaţie era :

1) In Regiunile Silvice Oraviţa şi Bocşa Română (unde viaţa era ceva mai eftină):

a) Pentru funcţionarii cu un cal	Lei 18.200	anual
b) Pentru funcţionarii cu doi cai	„ 33.800	„
c) Pentru subfuncţion. (brigadierii) cu un cal	„ 6.200	„

2) In Regiunile Silvice Reşiţa şi Steierdorf-Anina (unde viaţa era ceva mai scumpă):

a) Pentru funcţionarii cu un cal	Lei 18.200	anual
b) Pentru funcţionarii cu doi cai	„ 36.400	"
c) Pentru subfuncţionarii cu un cal	„ 6.700	„

Indemnizaţia de ovăs şi de fân se lichida anticipat pe baza preţurilor fixate de Direcţiunea Generală U. D. R. şi anume :

Anul, pentru raţia fânului, începea la 1 Iulie şi prin urmare semestrul I era Iulie-Decemvrie, iar semestrul II, Ianuarie-Iunie.

Contravaloarea şi indemnizaţia de fân stabilită, se lichida cel mai târziu până la 1 Iulie a anului de procurare.

Raţia de ovăs, precum şi indemnizaţia pentru întreţinerea cailor se lichida angajatului respectiv, cu începere din ziua aducerii în grajd a numărului de cai fixat.

Atâta timp, cât procurarea cailor nu era efectuată angajaţii erau în drept a se folosi în inspecţiile lor de cai de serviciu de trăsuri, ori de cai de călărit în contul Soc. U. D. R.

Era strict interzis angajaţilor de a folosi caii şi trăsura Societăţii pentru transporturi cu plată.

In Decemvrie 1929, Regulamentul de Serviciu al Soc. U. D. R. s'a schimbat în sensul, că, pe viitor, „toţi angajaţii U. D. R., cari ajung într'un serviciu, care prin natura lui face necesară întreţinerea de cai de serviciu, pot fi obligaţi, în imteres de serviciu, să-şi cumpere şi să întreţină, pe cont propriu, un

cal de călărit, o trăsură cu doi cai sau un automobil de serviciu".

„Pentru cumpărarea acestora, angajaţii vor putea primi un ajutor în bani, rambursabil în cel mult un an prin reţineri lunare. Aceste ajutoare se vor fixa dela caz la caz, după propunerea Direcţiunii Silvice şi cu aprobarea Direcţiunii Generale".

Pentru întreţinerea automobilului, sau cailor, harnaşamentelor şi trăsurilor, cât şi pentru acoperirea diferitelor cheltueli provenind din folosirea automobilului, cailor şi trăsurilor, precum sunt: reparaţiile de tot felul, potcovitul cailor, spesele veterinarului, plata şoferului sau a vizitiului, benzina, hrana cailor, etc. s'a fixat o idemnizaţie anuală, plătibilă în rate lunare anticipate, după cum urmează :

Pentru un cal de călărit :

Inginerii Silvici	50.000 Lei
Brigadierii	35,000 „
Pentru o trăsură cu doi cai	100,000 „
Pentru automobil	100,000 „

In primul an (1930) s'a lăsat la aprecierea şefilor de ocoale alegerea între cai şi automobile. In acest an nu şi-au cumpărat automobile, decât vreo 4 şefi de ocoale. Insă după experienţa primului an, care a dovedit, că automobilul facilitează, incomparabil mai mult serviciul de control şi de supraveghere al şefului de ocol, s'a dat ordin tuturor şefilor de ocoale să treacă dela cai şi trăsuri la automobile.

Ajutorul amintit mai sus pentru cumpărarea automobilului a fost fixat de Direcţiunea Silvică U. D. R. la 100.000 lei, rambursabil într'un an prin reţinere din salariu în rate lunare egale.

Astăzi toţi şefii de ocoale dela Soc. U. D. R. sunt utilaţi cu automobile de serviciu, însă indemnizaţia anuală pentru întreţinerea lor s'a redus la 65,000 Lei.

La fixarea acestei sume s'a luat de bază numărul maxim de km. parcurşi într'un an în interes de serviciu, de şeful celui mai greu ocol.

Cum acest număr s'a constatat în 3—4 ani a fi de 5000 km. pe an şi cum pe piaţă costul unui km este de 8 Lei, adecă în total 40.000 Lei, cum pe de altă parte, un automobil „Ford" tip preconizat la noi, ca fiind cel mai apt pentru drumurile publice proaste din ju-

deţul Caraş, costă astăzi circa 125,000 Lei, s'a mai adăogat la suma de 40,000 Lei reprezentând cheltuelile efective de exploatare, încă 25,000 Lei anual pentru amortizarea maşinii (în timp de 5 ani, care este durata medie a unei maşini „Ford", în împrejurările dela noi).

Pentru distanţele parcurse în afară de raza ocolului lor, şefii de ocoale mai primesc, în afară de pauşalul susamintit, 5 Lei de fiecare km.

Brigadierii primesc astăzi o indemnizaţie anuală de 10,000 Lei pentru întreţinerea calului lor de călărit.

In afară de aceasta, mai primesc până la 4 jug. cad. teren de hrană, pentru care plătesc o arendă pentru fâneţ de 220 Lei/jug., iar pentru terenul arabil de 240 Lei/jug. anual.

Les moyens de transport du chef de cantonnement.

Tous les cantonnements du domaine forestier de la soc. U. D. R. possèdent des automobiles. L'introduction de ce moyen de transport a eu lieu en 1930. Jusqu'alors, la direction forestière entretenait près de chaque cantonnement une voiture à deux chevaux pour les besoins du service du chef. Les frais étaient aussi élévés que pour l'auto ; et comme celle-ci donnait possibilité à un contrôle plus facile, elle a été introduite d'une façon obligatoire.

Le personel inferieur se sert toujours de chevaux de selle.

Die Transportmittel des Forstverwalters.

Alle Forstverwaltungen der Forstgüter des U. D. R., haben heute Automobile. Dieses Transportmittel wurde erst im Jahre 1930 eingeführt. Bis damals hatte die Fortsdirektion jeder Verwaltung einen Wagen und zwei Pferde für die Dienstbedürfnisse des Forstverwalters. Die Auslagen waren dieselben wie die der Automobile. Dies bieten aber eine leichtere Kontrolle dar, unde wurden deshalb allgemein verpflichtend eingeführt. Das untere Personal hat auch noch heute Reitpferde.

NEVOIA ŞI POSIBILITATEA DE POPULARIZARE A CUNOŞTINŢELOR DESPRE ECONOMIA FORESTIERĂ

de Ing. TR. IONESCU-HEROIU.

Spiritul cercetător al omului de ştiinţă, în veşnic neastâmpăr, caută să prindă cu răbdare şi metodă migăloasă, adevărul faptelor din mediul cosmic şi biologic. Pe când profanul, în imensa sa majoritate, nu-şi pune problema descifrării fenomenului ce se petrece sub ochii lui, acceptându-l ca atare, omul de ştiinţă, în infima sa minoritate, este torturat de origina fenomenelor, de înlănţuirea dintre cauză şi efect, de posibilitatea de influenţare asupra acestora, în scopul vreunei utilităţi oarecare.

Dacă omenirea în mersul ei s'a sprijinit totdeauna pe această infimă minoritate de spirite în veşnică frământare după adevăr, nu este mai puţin just, că între înaltul şi agitatul lor spirit, adeseori de neînţeles, şi imensa majoritate a populaţiei, foarte adesea impasibilă şi naivă, s'a interpus întotdeauna o falangă de valoroşi interpreţi. Aceştia au căutat a se apropia de culmile de elaborare ale oamenilor de ştiinţă, dându-şi seama concomitent: de greutatea înţelegerii lor şi de nevoia de a fi înţeleşi. Ei au luat adevărurile faptelor din rigida lor închegare, le-au tălmăcit şi răstălmăcit, făcându-le accesibile tuturor acelora cari aveau nevoie de folosul lor, dar cari nu se puteau apropia de ele din cauza zidului de ghiaţă de care erau înconjurate.

Opera mare a tuturor intepreţilor deci, este *aceea de a încălzi şi topi zidul despărţitor între citadela ştiinţei şi massa mare a populaţiei, înlesnindu-le astfel o punte de trecere cât mai solidă şi cât mai plăcută.*

Fără să-şi dea seama, oamenii nutresc în ei dorinţa de a cunoaşte. Greutatea cunoaşterii însă, îi ţine departe de această râvnită bogăţie, pe care o visează numai. Ori de câte ori se găseşte o că-

lăuză, care să le descopere această comoară, ei se îndreaptă într'acolo bucuroşi.

Este dela sine înţeles, că pentru a vedea o cât mai mare mulţime de oameni îndreptându-se către bogăţiile ştiinţei, trebuie să existe întâiu ştiinţa în sine, apoi călăuzele care să lumineze calea înţelegerii acesteia.

Intre ştiinţele, de a căror nevoie, practica vieţii omului s'a resimţit de timpuriu, este fără îndoială că n'a fost economia forestieră. Dacă omul a simţit de mult timp nevoia, de a se îngriji de hrana şi sănătatea lui, nu tot astfel s'a întâmplat cu pădurea lui, care, cel puţin la noi, este lăsată încă la voia întâmplării.

Ştiinţa economiei forestiere, adică ştiinţa tuturor ramurilor ce comportă cultura şi valorificarea pădurilor, începe la noi pe la finele veacului XIX, adică odată cu învăţământul silvic. De atunci şi până azi a rămas apanajul unei foarte restrânse aristocraţii de specialişti, necoborînd din turnul său de fildeş decât foarte puţin, în mediul marilor proprietari de păduri sau al organelor subalterne de execuţie.

In rândurile dese ale populaţiei nu a pătruns deloc. Şi era foarte necesar, deoarece 1/3 din pădurile ţării stau în mâinile proprietăţi particulare. In afară de aceasta, nevoia de cunoştinţe despre viaţa pădurii se întinde peste toată populaţia, datorită binefacerilor generale ce oferă această creaţie monumentală a Naturii.

Prin ce mijloace ar fi putut populaţia să primească cunoştinţe despre pădure ? Prima şi cea mai importantă cale ar fi fost aceea a învăţământului, de mult folosită pentru toate ramurile de cunoştinţe necesare omului. Acest învăţământ, în afară de şcoalele speciale, a fost şi este încă absent la noi. A doua cale ar fi fost aceea a difuzării cunoştinţelor în masa adulţilor prin mijlocul publicaţiunilor de tot felul : foi, ziare, cărţi, broşuri. Exceptând câteva timide încercări, am putea spune că şi această cale nu a fost deşteleniţă şi nu a făcut obiectul unei asidue preocupări în acest sens. Nu trebuie să ne gândim la revistele, cărţile sau foile de specialitate, care circulă aproape exclusiv în mijlocul corpului silvic. Această activitate nu se poate confunda cu difuzarea cunoştinţelor forestiere ; ea rămâne o operă foarte importanţă de perfecţionare a corpului de specialişti. Apoi, prin natura lor, acele publicaţiuni nici nu sunt accesibile populaţiei.

Şi totuşi nevoia de a imprima în rândurile mulţimii un minimum de cunoştinţe, p e r z i s t ă ş i s e a c c e n t u i a z ă din ce în ce mai mult. Perzistă, pentru că perzistă şi relele ce decurg din ignorarea acestor cunoştinţe ; se accentuiază, pentru că actualitatea cere perfecţionarea omului şi mediului său de viaţă. Cum la această perfecţionare sunt chemate să colaboreze toate sectoarele de activitate ale societăţii, este uşor de înţeles, că nu mai putem sta lângă problemele noastre specifice de technică profesională, ci trebuie să ne avântăm în mulţime pentru luminarea ei, pentru combaterea răului la origină. Căci în mod cu totul eronat ne plângem astăzi de consecinţele dezastruoase ale tratamentului barbar al pădurilor. Ori de câte ori suntem tentaţi a aduce învinuiri populaţiei, să ne întrebăm mai întâiu ce am făcut noi spre a o scoate din ignoranţă ? Societatea ne oferă la diferite epoci diferite grade de cultură şi civilizaţie, deci diferite manifestări ale sufletului şi intelectului său. Dacă vrem ca ţara noastră să ofere mâine o economie forestieră mai prosperă, cu păduri mai bogate şi mai bine tratate, dacă vrem să o scutim de aspectul barbar ce-i sluţeşte astăzi peisajul, atunci *trebuie să ne străduim noi astăzi, pentru ca să înlăturăm ignoranţa, izvorul permanent al tuturor relelor.*

Această străduinţă este o nouă perlă la coroana de activitate a inginerului silvic, menită să pună într'o nouă lumină conceptul profesiunii lui.

Pentru a răspunde acestei chemări, chemarea socială, inginerul silvic este solicitat a da şi altora din bogăţia lui intelectuală şi din căldura sufletului său.

A da cu largheţă şi a nu ţine sub obroc, ceeace este necesar să ştie populaţia pentru cultura şi civilizarea ei în sectorul economiei forestiere, este calea cea mai bună pentru terapeutica tuturor pagubelor de care suferă pădurea.

Ce posibilităţi avem pentru aceasta ?

Societatea „Progresul Silvic" dându-şi seama că energiile s'au înmulţit, iar râvna de acţiune nu lipseşte, şi-a îndreptat în primul rând grija spre găsirea mijlocului, prin care să difuzeze cunoştinţele forestiere. Mijloacele materiale modeste nu permit tipărirea de broşuri, cari în compunera a câtorva pagini şi în insuficientul număr

de 5000 exemplare, costă zeci de mii de lei. Folosirea celor mai răspândite reviste populare a părut ca cel mai bun mijloc, cu atât mai mult, cu cât pe lângă tirajul mare, mai oferă şi avantajul pedagogic de a strecura pe lângă alte cunoştinţe mai plăcute, intrate mai de mult în patrimoniul intelectual al populaţiei, şi alte chestiuni mai noui, care sunt totdeauna mai greu de acceptat. S'a obţinut astfel, deocamdată, o pagină lunar la revista săptămânală „Albina" a Fundaţiei Regale „Principele Carol", care are un tiraj de 36.000 exemplare şi 2 pagini la revista lunară „Satul", care are un tiraj de 9.000 exemplare.

In scopul susţinerii acestor pagini s'a făcut un apel *) la colegii din exterior, cari sunt în directă legătură cu realităţile pădurii şi cu realităţile sociale şi cari au imaginea mai vie a supărătoarelor consecinţe, ce decurg din ignorarea celor mai elementare cunoştinţe de economie forestieră.

Societatea Progresul Silvic cerând membrilor săi material pentru susţinerea acestor pagini, cerea contribuţia lor la luminarea sau lămurirea populaţiei, cerea sprijinul la popularizarea disciplinei noastre forestiere.

Recunoaştem greutatea muncii din exterior şi complexitatea serviciului, care uzează energia colegilor. Dar nu putem să neglijăm singura metodă eficace de a lupta contra pericolului ce ameninţă permanent pădurea şi de care ne plângem permanent: pericolul ignoranţei.

Am credinţa că spiritul de înţelegere a împrejurărilor va situa pe colegii noştri din exterior pe punctul cel mai just, din care vor putea concilia greutăţile serviciului şi necesitatea insistentă de a părăsi puţin liziera pădurii şi uşa cancelariei pentru a se avânta în popor în scopul lămuririi lui.

Poate că această evadare din cadrul prea împresurat al problemelor speciale, ne va aduce concomitent şi o altă prismă de privire a lucrurilor şi o satisfacţie, o înviorare, deci o reconfortare a energiei sufleteşti.

---

*) Vezi Rev. Păd. No. 3/935, pag. 236.

Din informaţiile ce le avem, apelul nu a recoltat mare succes *). Dar nu a decepţionat, nici conducerea societăţii noastre şi nici pe semnatarul acestor rânduri, care, până la găsirea unui mai competent şi entuziast susţinător al ideii, se ocupă de aceste două pagini.

62 ALBINA

PĂDURILE NOASTRE

Pădurile sunt bogăţia unei ţări. Ele dau frumuseţea şi rodul pământului, aduc ploile şi prefiră aerul greu. Pădurile sunt sănătatea unui popor

Pădurile Ţării

„Codrul frate cu românul?"

Pădurea, casă de economie

Din ale pădurii pe anotimpul de iarnă

Poate că acel apel a scăpat neobservat, poate că a căzut într'un sezon de multă activitate în exterior, poate că articolele sunt în curs de elaborare, etc. etc. *Refuzăm să credem, că până la sfârşit nu vom avea o avalanşă de articole, pentru că vedem de o parte o*

*) Fac aci menţiunea onorabilă a 2 articole, singurele primite dela colegii Cernescu şi Vulcan G. din Dir. Regtm. Silvic, care au şi apărut: al D-lui Cernescu în «Albina» (No. 21/935) şi al D-lui Vulcan în «Satul» (No. 55/935).

•

energie tinerească care se vrea valorificată, iar pe de alta constatăm o mulțime de racile : soluri degradate, regenerări compromise, iluzii de păduri, coaste surpătoare, terenuri sterile, delicte și braconaj, păşunat abusiv, regiuni insalubre, climă înrăutățită, izvoare ce seacă, *adică un întreg război contra pădurilor, contra căruia trebuiesc mobilizate toate energiile viguroase ale corpului.*

Fără să păcătuim prin repetire, spicuim ceeace este mai important din apelul făcut, în scopul de a fixa mai bine unele cerințe în materie de popularizare.

Glasul pădurii

CINE MĂ CREŞTE, ARE DREPTUL SĂ MĂ ŞI FOLOSEASCĂ

Glasul pădurii

De vorbă cu sătenii, despre păduri

Dat fiind că atât populația, cât și conducătorii ei imediați nu au o atitudine favorabilă pădurii, este necesar, ca acțiunea de difuzare a cunoștințelor să fie precedată sau presărată de o literatură plăcută, care să atragă și să poată deschide inima către o înțelegere a intențiunii noastre și a cunoștințelor ce dorim a imprima.

In ce privește technica articolelor, apelul formula câteva condițiuni pe care le reproducem :

1. — Facem popularizare nu ştiinţă.

In acest sens articolele vor trebui să fie pe înțelesul poporului, lipsite de neologisme sau termeni technici. Dacă unii termeni sunt inevitabili, vor trebui neapărat explicați.

2. — F a c e m e d u c a ţ i l e n u p r o p a g a n d ă.

In acest sens articolele vor trebui să se refere la realităţi concrete şi la îmbunătăţirea relaţiunilor dintre om şi pădure, spre folosul lui şi al economiei naţionale. Urmărim un scop practic educativ, care ne cere pătrunderea realităţilor, iar nu acea banală şi bombastă «propagandă» fără miez, fără contur precis şi de atâtea ori indigerabilă.

3. — Ţ i n t i m e f i c i e n ţ ă, i a r n u r i s i p ă d e e n e r g i e.

Dorim ca articolele noastre să fie căutate şi citite, iar cetăţeanul să rămână cu ceva în urma trecerii mai departe a paginii. De aceea p a g i n i l e *) trebuiesc să fie atrăgătoare şi cu fond.

Realizăm această condiţiune, dacă articolele sunt cât mai variate, cât mai mici (maximum 3 pagini format normal — 210 × 297 mm. scris la maşină; foarte bune sunt cele de 1—2 pagini, chiar 1/2 pagină),, cât mai documentate (cifre, diagrame şi mai ales fotografii) şi mai ales cât mai aproape de realităţile culturale şi economice ale populaţiei.

Iată deci, că suntem pe drumul cel bun: avem 2 organe de cea mai bună calitate pentru difuzarea cunoştinţelor, s'a fixat în linii generale metoda de urmat, avem şi energiile necesare.

La revista „Albina" suntem la a VI-a pagină, la revista „Satul" la prima. Dăm spre edificare câte o imagine a acestor 2 pagini.

Nu ne mai trebuie acum decât o largă înţelegere a colegilor pentru acest gen de manifestare, pentru ca prin participarea vie a fiecărui inginer silvic, să dovedim că suntem lângă Societate pentru ideile ce o frământă, idei, cari sunt în acelaş timp sintetizarea a tot ceeace simte şi gândeşte fiecare din noi.

Inainte de a critica anumite stări supărătoare de fapte, să ne întrebăm ce am făcut în trecut sau ce facem în prezent pentru atenuarea sau înlăturarea lor.

Societatea singură, prin cei câţiva exponenţi ai săi, nu va putea ajunge la mari realizări, fără contribuţia membrilor săi.

Trimiţând articole de popularizare, fiecare membru va aduce lumina sa pentru marea operă de luminare a poporului.

Atâtea motive, pentru a lua atitudine pozitivă în faţa tuturor relelor de care ne plângem.

Nevoi există, posibilităţi de acoperire există, ne trebuie un minimum de sensibilitate faţă de aceste nevoi şi o mare doză de voinţă activă. Nu avem nici un motiv, să nu credem că vom vedea realizându-se aceste nobile însuşiri ale corpului nostru profesional.

---

*) In text se menţionează «Pădurile noastre», adică pagina ce o aveam la acea dată la «Albina». Astăzi mai avem încă o pagină la «Satul».

Nécésité et possibilité de répandre les connaissances d'économie forestière.

Chez nous la science forestière est de date assez récente. Les connaissances de cette nature sont limitées au cercle étroit des professionistes. Si l'on constate des fautes et des inadvertences dans le traitement des questions forestières, coupables sont parfois les spécialistes, parce qu'ils ne se sont pas donnés la peine de répandre des connaissances exactes dans le grand public.

L'école — primaire et secondaire — en serait un bon moyen, mais jusqu'à présent peu utilisé.

Ensuite les revues; non pas celles de spécialité qui ne sont pas accessible à tout le monde, mais celle de popularisation.

L'article nous fait connaître les premières tentatives de ce genre chez nous et constitue en même temps un appel pour l'intensification de cette salutaire action.

Notwendigkeit und Möglichkeit zur Verbreitung der Kenntnisse über die Forstwirtschaft.

Die Forstwissenschaft entwickelte sich bei uns erst in letzter Zeit und die diesbezüglichen Kenntnisse blieben nur im engen Kreis der Fachleute. Wenn noch heute in der Forstwirtschaft unzulässige Fehler gemacht werden, so liegt dies auch im Verschulden der Fachleute, weil sie ihre wissenschaftlichen Erungenschaften nicht in weiteren Kreisen verbreiteten.

Zur Erlangung dieses Zweckes wäre die Schule ein erfolgreiches Mittel, jedoch bis nun im allzu geringen Masse verwertet.

Von grosser Wichtigkeit ist hiefür auch die tägliche Presse, nicht die Fachblätter, welche nicht einem Jeden zugänglich sind. In manchen Volkszeitungen, wie auch in anderen volkstümlichen Schriften hat man diesbezügliche nennenswerte Bestrebungen feststellen können.

Der Verfasser lenkt die Aufmerksamkeit auf diese beachtenswerte Anfänge und richtet gleichzeitig einen Aufruf an alle Kollegen dieser Volkspresse, ihre fachmännische Unterstützung zu gewähren.

CĂTEVA DATE STATISTICE NOUI

de Ing. Dr. AURELIAN IONESCU

Sfârşindu-se centralizarea şi prelucrarea datelor statistice relative la pădurile statului pe anul expirat 1934, credem că este de folos a oferi, colegilor noştri şi publicului, primele rezultate ale acestor lucrări, cari deşi se referă numai la pădurile Statului (o statistică generală a pădurilor ţării lipsind), totuşi ne poate da pe de o parte mulţumirea că se aduce pe calea aceasta un pic de lumină în gospodăria forestieră românească, iar pe de altă parte colegii dornici de studiu sau preocupaţi sincer de soarta pădurilor vor găsi material informativ suficient.

Multe greutăţi se pun în calea unui serviciu de statistică, avem tot dreptul să sperăm că va veni vremea muncii, cinstei şi priceperii ; iar lumea se va convinge că fără lumină şi fără adevăr nu se poate face nimic, nici în viaţa publică, nici în cea particulară.

Cu toate greutăţile existente, totuşi lucrările actuale de statistică croite după normele ştiinţifice, reprezintă un mare progres faţă de trecut.

Avem în ţară 2306 păduri ale statului cu 4426 trupuri.

Pădure propriu zisă	1.909.980	ha.
Goluri de munte	37.972	,,
Poieni	72.473	,,
Terenuri neproductive	12.928	,,
Total	2.033.354	ha.

Impărţite pe specii avem :

Răşinoase	346.337	ha.
Fag	608.641	,,
Stejar	499.859	,,
Salcâm	25.908	,,
Specii moi	81.761	,,
Diverse specii	374.474	,,

După vârste avem :

C.	I-a	0—20 ani	360.812 ha.
,,	II-a	20—40 ,,	375.017 ,,
,,	III-a	40—60 ,,	273.977 ,,
,,	IV-a	60—80 ,,	245.027 ,,
,,	V-a	80—100 ,,	258.525 ,,
,,	VI-a	100—120 şi peste	396.623 ,,

După regim :

Tratate în codru	1.437.033 ha.
,, ,, crâng	427.947 ,,
Amenajate	1.295.923 ,,
Neamenajate	614.057 ,,

Repartizate pe provincii avem :

1) Ardealul	cu	432.074 ha.	sau 21	%
2) Banatul	,,	224.302 ,,	,, 11	%
3) Basarabia	,,	213.824 ,,	,, 10,5	%
4) Bucovina	,,	13.335 ,,	,, 0,5	%
5) Dobrogea	,,	198.977 ,,	,, 10	%
6) Maramureş	,,	47.856 ,,	,, 2	%
7) Moldova	,,	373.310 ,,	,, 18,5	%
8) Muntenia	,,	353.578 ,,	,, 17,5	%
9) Oltenia	,,	176.098 ,,	,, 9	%

Situaţia exploatărilor pădurilor statului pe anul 1934, este următoarea :

Produse Principale.

Suprafeţe exploatate:

Codru	Tăere rasă	5.584 ,,
	Codru regulat	11.480 ha.
	Extrageri	2.920 ,,
Crâng	Simplu	12.818 ha.
	Compus	1.705 ,,

Felul produselor :

Lucru	Răşinoase	1.045.957	m³
	Stejar	193.988	,,
	Fag	51.615	,,
	Diverse	62.699	,,
Foc	Steri	377.419	m³
	Crăci	399.810	grămezi

Valoarea în lei : 297.894.421 lei.

Produse secundare.

Suprafaţa parcursă : 129.208 ha.

Mat. rezultate	lucru	186.987	m³.
	foc	687.622	steri
	gr. crăci	65.713	

Valoarea în lei: 45.382.104 lei.

Produse extraordinare.

Materiale rezultate	lucru		64.661	m.c.
	foc	steri	246.003	
		gr. crăci	2.518	

Valoarea în lei : 15.206.525 lei.

Produse accidentale.

Materiale rezultate:	lucru		208.050	m³
	foc	steri	643.197	
		gr. cr.	35.232	

Valoarea în lei : 54.804.927 lei.

Totalul produselor lemnoase.

Materiale rezultate:	lucru		1.512.663	m³
	foc	steri	5.356.447	
		gr. cr.	400.281	

Valoarea în lei : 413.443.500 lei.

Produse accesorii.
13.722 m³.
2.185.081 kgr.
22.162 ha.

Valoarea în lei: 33.054.177 lei.

Modalitatea de exploatare.

Regie	ha. 94.901. Lei 345.410.955.
Antrepriză	ha. 43.123. Lei 74.031.905.

In ce privește regenerarea pădurilor Statului și starea pepinierelor putem da următoarele cifre statistice:

In anul 1934 s'au făcut împăduriri pe o suprafață de: 13.048 ha. cu fondurile proprii ale Casei Pădurilor; iar suprafața de 1215 ha. s'a împădurit de Societăți particulare, conform contractelor.

Costul acestor lucrări a fost de: 7.421.173 lei din fonduri bugetare, iar 1.309.586 lei prin cedare de material; Societățile particulare au cheltuit pentru același scop lei: 1.262.069.

Pepiniere.

Semănături: 2.611.431 m³

Kgr. sămânță	52.111	Repicări:	233.349 m.p.
Hl. „	689	numărul puieților	
buc. semințe	83.720	în mii:	12.711.

Cheltueli:

Cu fonduri bugetare	5.367.574 lei (Soc. part. 12.150 lei).
Prin cedare de materiale:	37.778
Total:	5.405.352 lei (Soc. part. 1.150 lei).

Recoltări de semințe.
70.540 kgr. 5376 hl. 57.900 bucăți.
Cheltueli făcute: cu fonduri bugetare: 1.374.230 lei
Prin cedare de material: 4.210 lei
Total 1.378.440 lei

Diverse lucrări executate:

Cu fonduri bugetare:	1.192.382	lei
Prin cedare de material	84.645	lei
Total:	1.277.523	lei (+85.382 lei de Soc. part.).

Total general.

Sume cheltuite din fonduri bugetare	15.355.857	lei
„ „ prin cedare de material	1.436.219	lei
Total	16.792.076	lei
Soc. particulare	1.359.601	lei

In sfârșit, este interesant să se știe personalul specialist și administrativ al Casei Pădurilor la 1 Ian. 1935:

1)	Ingineri silvici	439	89
2)	conductori	86	93
3)	brigadieri	856	130
4)	pădurari	3812	387
5)	specialiști contab.	31	117
6)	„ avocați	7	—
7)	„ arhitecți	1	—
8)	„ ing. mecanic	1	—
9)	„ mecanici	3	—
10)	„ desenatori	2	—
11)	„ topometri	2	—
12)	agenți	48	—
13)	cameriști	23	3
14)	pers. ad-tiv	173	375
	Total	5484	1194

Sperăm că în lunile viitoare să putem prezenta și alte cifre statistice importante.

Quelques dates statistiques.

L'auteur nous fait connaître les dates statistiques concernant la situation des forêts de l'Etat en 1934.

Forststatistiche zahlen.

Verfasser macht die zahlen bezüglich der Situation der Staatswaldungen in 1934 bekannt.

CRONICA

EXPOZIŢIA NAŢIONALA DE VANATOARE

Este desigur un eveniment de primul ordin în viaţa noastră vânătorească, ori câte critici justificate sau nejustificate i s'ar aduce.

Se poate spune că la apelul centrului vânătorii din provincie au răspuns din plin, trimiţând tot ce aveau mai bun; şi ne-au dat astfel un prilej minunat de a vedea la un loc toate trofeele, pe care le cunoaştem până acum din descrieri şi fotografii.

Intr'adevăr au figurat în această expoziţie în primul rând trofee de vânat mare: coarne de cerb, căprior, ţap negru, colţi de mistreţ, piei de urs — recorduri mondiale de azi şi din trecut, toate provenite din ţară ; pe lângă ele o mulţime de alte trofee, unele aproape egalând aceste recorduri, altele mai modeste ca dimensiuni, toate însă de o rară frumuseţe. In special colecţiile de coarne de căprior au fost foarte bogate şi variate; n'au lipsit nici anormalităţile atât de preţuite de unii amatori.

S'a adus undeva o învinuire organizatorilor expoziţiei că au aşezat trofee-record împrăştiate prin standurile judeţene în loc să le grupeze la un loc; socotesc că într'adevăr aceasta ar fi o aşezare mai fericită. Alături de recordurile mondiale actuale de cerb, ţap roşu, ţap negru şi mistreţ, care au fost expuse la un loc, meritau să stea şi cele din trecut, precum cel puţin şi toate celelalte care au luat premiul I. In felul acesta am avea o idee mai completă asupra valorii exponatelor.

Oricum însă au fost aşezate, toate piesele expuse fac să se întărească o idee, de altfel veche: superioritatea incontestabilă a trofeelor româneşti faţă de cele din centrul şi apusul Europei. Un vânător german, care a doborât în viaţa lui zeci de cerbi şi capre negre, spune cu multă satisfacţie că cel mai puternic cerb al său a întrunit 165 puncte (conform formulelor de apreciere a trofeelor), iar cei mai puternici ţapi negri — 100—101 puncte. La expoziţia noastră astfel de trofee nici n'au fost clasate, iar trofee cu mult mai bune au luat abia premiul III.

De sigur vânatul mare a constituit principalul punct al întregei expoziţii. Notez că pe lângă cel autohton au figurat şi trofee de vânat aclimatizat artificial — muflon şi cerb-lopătar, — destul de multe şi puternice ca să putem considera încununată cu deplin succes această operă de aclimatizare.

Dar şi din vânatul mic au fost multe piese interesante. Notez exemplarul de şacal din Oltenia, unicul în ţară până acum. Foarte multe pasări împăiate de specii rare. Multe exemplare de mamifere, şi pasări anormal colorate.

De o deosebită valoare artistică sunt grupurile biologice expuse de Muzeul din Chişinău; în câte o cutie cu pereţi de sticlă — păsări cu cuiburi ori pui — raţe, corcodei, potârnichi etc. —, preparate însă toate cu atâta măestrie încât se pot numi adevărate minuni ale artei dermoplastice. Astfel de grupuri se fac de altfel curent, se mai găseau şi la această expoziţie, dar sunt departe de perfecţiunea celor dela Chişinău. Acelaş muzeu expune şi altfel de preparate, foarte originale : un fel de tablouri, în care pe un fond pictat şi aranjat cu plante artificiale, sunt prinse păsări, tăiate însă în lung astfel încât se vede numai o jumătate a corpului cu penaj, puţin în relief faţă de fondul tabloului, aranjate în poziţiuni foarte naturale. Desigur astfel de preparate n'au vre-o importanţă ştiinţifică deosebită, dar sunt foarte decorative. Toate acestea, precum şi o mulţime de păsări împăiate expuse sunt datorite fostului conservator al Muzeului din Chişinău A. Ostermann (care este şi autorul singurei lucrări mai complecte ce s'a scris până acum asupra păsărilor acestei provincii).

Diorama vieţii păsărilor de apă în Delta Dunării este deasemenea impresionantă. Păcat însă că n'a fost însoţită de nici o explicaţie, încât majoritatea vizitatorilor a rămas complect nedumerită, ce anume specii de păsări erau expuse. Se ştie doar că şi prin massa vânătorilor noştri cunoştinţele de zoologie sunt prea reduse, iar de marele public nici n'ar trebui să vorbim. Ori alături de specii comune erau acolo şi rarităţi; măcar asupra lor trebuia atrasă atenţia, ceeace nu s'a făcut nici prin etichete, nici în catalog.

In general catalogul expoziţiei e foarte slab. Spun aceasta fără nici o răutate la adresa nimănui. Când majoritatea lucrurilor expuse n'au nici un fel de etichete cu explicaţii, eşti forţat să iei catalogul presupunând că acolo găseşti ce te interesează, dar degeaba. Chiar dacă trecem peste unele greşeli datorite poate tiparului, rămân multe omisiuni grave. De ex. numele păsărilor răpitoare (un capitol destul de interesant pentru adevăratul vânător) sunt date vag sau greşite deabinelea; ba chiar la două exemplare din aceiaşi specie s'a zis diferit; numele latinesc, singurul prin care specia e perfect identificată, de multe ori lipseşte. Şi culmea: la un număr oarecare scrie «coarne de căprior», iar în realitate găseşti o pasăre împăiată, şi încă ce specie: gâsca de Turkestan (anser indicus) exemplar rarisim, singurul împuşcat în ţară; aruncat într'un colţ obscur n'avea nici etichetă, nici în catalog nu era trecut. La fel n'ar fi stricat să se accentueze şi alte exemplare rari; nu era nici o greutate să se specifice, de ex. că vulturul bărbos este o specie aproape dispărută, că gâsca cu gât roşu, raţa cu oglindă ş. a. sunt oaspeţi rari la noi, „rătăciţi în timpul pasajului", că aşa zisul cocoş mijlociu (Tetrao medius) este în realitate bastard între cocoş de mesteacăn şi găină de munte, şi se găseşte foarte rar, etc. Toate acestea se puteau

aranja de un specialist în câteva ceasuri; şi doar expoziţia a avut o secţie specială de ornitologie, conducătorul căreia, desigur, n'ar fi refuzat să facă aceasta.

Secţia de ornitologie cuprinde iar o serie de păsări împăiate, nu prea multe dar frumos peparate şi caracteristice ţării. Câteva grafice interesante tind să arunce o lumină asupra chestiun'i veşnic pasionante a migraţiei păsărilor şi în special asupra rezultatelor experienţelor prin inelare întreprinse în această direcţie. M'a surprins că n'a participat deloc Staţiunea ornitologică dela Timişoara; dece oare ?

Cred că o atenţie mai mare trebuia dată artei fotografierii animalelor în natură. Se ştie că prin alte părţi acest sport a ajuns să fie considerat tot atât de nobil ca şi vânătoarea propriu zisă, ba uneori chiar şi mai mult. La noi e deabia în faşă. Totuş', printre cele câteva fotografii expuse în secţia ornitologică erau adevărate capo d'opere, de ex. vultur pleşuv la hoit, buhaiu de baltă, pelicani şi cormorani pe apă, etc. Păcat că au fost prost aşezate. Grupate la un loc şi însoţite de explicaţii adevărate ar putea trezi mult interes, atât pentru arta în sine, cât şi pentru studiul animalelor în general. O fotografie bună luată în natură ori un film, spun ochiului incomparabil mai mult decât un animal oricât de bine împăiat.

Erau expuse şi mai multe tablouri ; unul în special — un cocoş de mesteacăn rotind — mi-a atras atenţia prin delicateţea culorilor, care aduce aminte operele maestrului picturii animaliere W. Kuhnert. Pictorul poate fi sincer felicitat.

Relativ slab reprezentate au fost uneltele de vânzătoare; câteva arme vechi, cornuri pentru pulbere, 2—3 capcane şi atâta tot. Remarc splendida colecţie de cornuri pentru praf de puşcă, fabricate din corn de cerb, expusă de d-l Ionel Popp.

Chestiunea protecţiei şi prăsirii vânatului atinsă numai în treacăt; câteva fotografii, de altfel foarte sugestive, ale instalaţiilor de fazanerie şi câteva exemplare împăiate de diverse specii de fazani. Doritorii puteau însă să găsească alături, în Muzeul permanent de vânătoare, chestiunea tratată cu lux de detalii.

Secţiunea pescuitului, cu piese relativ puţine, dar interesante, nu se ocupă decât de pescuitul şi prăsirea salmonidelor în apele de munte. O dovadă că pescuitul sportiv în râuri de şes şi în mare, la noi n'a ajuns încă la o prea mare desvoltare.

Ar mai fi multe de amintit, însă şi aşa mă tem că am ieşit din cadrul unui rapid reportaj. Deci pentru încheiere mă mulţumesc a constata participarea importantă a silvicultorilor la această expoziţie. O serie întreagă de ingineri silvici au expus trofeele lor, în special cei din Bucovina; încă odată proba că educaţia forestieră germană consideră silvicultura strâns legată de vânătoare. A participat şi Fondul Bisericesc din Cernăuţi. E de regretat că a lipsit Casa Pădurilor şi Secţia Silvică a Şc. Politechnice; doar am fi avut câte ceva de arătat şi cu puţină bunăvoinţă se putea aduna materialul. Cred că nu aveam decât să câştigăm dacă am fi luat parte. Să nu pierdem ocazia viitoare.

Ing. S. Paşcovski.

BUCURII ŞI AMARACIUNI

Scăderile unei splendori. — Am vizitat şi eu Expoziţia Naţională de Vânătoare din Parcul Carol, deschisă cu ocazia Lunei Bucureştilor. Şi cât de plin de mândrie îmi era sufletul în mijlocul atâtor splendori ! Bogăţii ale ţării mele !

Dar bucuria şi recunoştinţa pentru organizatorii acestei expoziţii, pe care le-am simţit privind minunăţiile cinegetice, s'au transformat la un moment dat în adevărată durere. Căci am făcut o constatare: Afară de trofeele regale, aparţinând marei şi strălucitei noastre Case Domnitoare, magnifice trofee, dintre care nu lipseau nici acelea ale Augustului nostru Suveran, restul aproape tot — ca să nu zic totul — purta străine coroane cu 3—7 ramuri distinctive şi nume cari chiar când puteau fi descifrate nu aduceau deloc a româneşte. Şi de ce ?

Nu au găsit organizatorii, trofee în mâinile Românilor ? Dacă au găsit de ce nu le-au luat ? Dar dacă nu au găsit ? Este şi mai trist. Căci aceasta ne arată încă odată că ţara aceasta este românească numai în ceeace însemnează greu şi suferinţă, belşugul şi desfătarea fiind apanajul străinilor.

Această dezolantă prezentare a ţării mi-a ruşinat cugetul. Mi se părea că ţara întreagă a fost pălmuită şi ruşine grea s'a abătut asupra ei.

Cu cât mai orbitoare a fost splendoarea, cu atât mai usturător ne-a lovit ruşinea acesteia.

Totuşi, sperăm şi credem fanatic, că va veni odată ziua când, prin silvicultori, toate aceste bogăţii vor aparţine întâi Românilor şi apoi tuturor celorlalţi.

Alte expoziţii. — La Bruxelles s'a organizat anul acesta o expoziţie internaţională. România a ţinut să fie şi ea prezentă acolo. Pavilionul nostru, construit în stil românesc, cuprinde pe deoparte trei secţii, cu artă religioasă, cărţi, artă populară, artă plastică şi turism, iar pe de altă parte alte secţii privind bogăţiile ţării. Pădurile au fost şi ele reprezentate, materialul necesar fiind ales prin îngrijirea şi sârguinţa d-lui profesor V. Stinghe, secundat de D-nii ingineri Şterba şi Aurel Constantinescu.

Pavilionul românesc a obţinut un mare succes. Ziarele i-au consacrat coloane elogioase, comentând în termenii cei mai aleşi remarcabila contribuţie românească la această manifestaţie internaţională.

Cam în acelaş timp, s'a organizat la Berlin, din iniţiativa Camerei de Comerţ Germano-Română, o expoziţie turistică românească, prezentând un bogat material de vederi din ţară, tablouri, covoare, ceramică şi obiecte casnice.

Aranjată cu un gust artistic desăvârşit, într'o splendidă sală depe una din cele mai frecventate străzi ale Berlinului (Unter den Linden), expoziţia aceasta a întrecut toate aşteptările.

Insfârşit, la noi acasă nu am fost mai pe jos. Tot cu prilejul lunei Bucureştilor, între alte multe expoziţii de tot felul, s'a organizat şi o săptămână a cărţii.

Cu această ocazie, Librăria «Socec» a expus în vitrinele sale şi o serie de cărţi silvice româneşti.

Pe de altă parte, prin sârguința colegului Sabău, Societatea Progresul Silvic a publicat bibliografia silvică românească pentru intervalul 1930—1935.

Oficiul de turism sau uite popa, nu e popa. — Înființat cândva de «unii» pe lângă Președinția Consiliului de Miniștri, Oficiul de turism a fost desființat de «alții», îndată ce au putut s'o facă, pentru motive de «economii bugetare».

Intre timp nu știm ce se va fi petrecut, căci tot acești «alții», care desfăcuse ceeace pusese pe roate predecesorii lor, au găsit de cuviință că este cazul să-l reînființeze; de data aceasta însă este atașat pe lângă Ministerul de Interne.

Scopul Oficiului de turism și la unii și la alții este același: organizarea și supravegherea turismului în România.

Ne pare rău că nu ne mai aducem aminte compunerea fostului comitet de acțiune; astăzi am fi putut să-l comparăm cu cel de curând constituit, dat publicității prin ziare. Înșirarea delegaților este lungă, dar este bine s'o facem. Astfel găsim reprezentate următoarele instituții: Ministerul Sănătății, Subsecretariatul aerului, C. F. R., P. C. A., Direcția drumurilor, Comisiunea monumentelor istorice, Statul Major al Armatei, Direcția presei, Serviciul Vânătoarei, Oficiul de educație al tinerilor, Automobil Club Regal Român, Societatea de hidrologie medicală. Atât. Zadarnic ar căuta cineva să descopere și delegatul pădurilor, căci nu-l va găsi. Turismul nu are nevoie de slujitorii pădurilor, în țara aceasta unde pădurile oferă cele mai frumoase priveliști, constituind o bună parte din domeniul turistic al țării. Sau poate s'a socotit suficientă prezența acolo a unui delegat al «Direcției» Vânătoarei, pentru faptul că în noua sa orientare se ocupă și de chestiuni de pură silvicultură? Să nu aibă nevoie Oficiul de turism de concursul și priceperea silvicultorilor? Dar cine, mă rog, se ocupă de acele splendide monumente ale naturii care sunt pădurile: C. F. R., P. C. A., A. C. R. R., sau celelalte instituții înșirate mai sus? Cine ar putea fi mai în măsură, acolo sus în cetatea munților pădurоși, să traseze drumuri și poteci, să le întrețină, să le marcheze, să construiască cabane, să le amenajeze, să le păzească? Cine sunt păzitorii vânatului și ai peștelui din râuri? Iată atâtea întrebări, cărora s'ar putea adăoga și altele. Oficiul de Turism nu are nevoie de silvicultori.

O achiziție de mare valoare științifică. — Se știe că în apropiere de Timișoara, la vreo 15 km. depărtare, în localitatea Bazoș, există un parc dendrologic, cunoscut și sub denumirea de parcul Ambrozie, după numele întemeietorului, Contele Ambrozie. Amator dendrolog, contele a înființat acest parc pe la începutul secolului, după ce, în calitate de trimis al Ungariei în America, a văzut la Boston celebrul Arnold-Arboretum, cel mai mare și cel mai complet arboret de acest fel din toată lumea, cunoscând în acelaș timp și pe conducătorii lui.

Parcul Ambrozie, cu o suprafață efectivă de câteva ha., ocupă porțiuni interioare într'un pâlc de pădure depe teritoriul localității Bazoș, pe fosta proprietate a Contelui Ambrozie.

In vechea monarhie Austro-Ungară se pot cita multe alte asemenea parcuri, ca cel dela Simeria, dela gara Zam, etc. Toate acestea au fost înființate în

timpul marei mişcări dela sfârşitul secolului trecut, în vederea experimentării exoticelor.

Intr'unul din numerele Buletinului editat de Arnold-Arboretum dela Universitatea din Harvard, prin anul 1925, pe baza unei scrisori pornită desigur dela un cetăţean ungur, se poate citi ştirea că acest interesant obiect de o rară valoare ştiinţifică este ameninţat să cadă pradă reformei agrare dela noi, făcându-se în acelaşi timp apel la lumea civilizată să-l salveze.

Nimic mai neadevărat ca această ştire. Arboretul, chiar fără intervenţia numitului cetăţean maghiar, graţie simţului de răspundere al celor ce au aplicat reforma agrară, a fost dela început şi cu deosebită grijă cruţat, nefiind supus exproprierii şi ferit de orice vătămări. De aceasta s'a putut convinge şi d-l Edgar Anderson profesor de botanică la Universitatea din Boston şi membru în comitetul de conducere al Arboretului Arnold, care ne-a vizitat ţara în toamna anului trecut. In contra informaţiunilor, cu scop de ponegrire, d-sa a putut să constate că arboretul se găseşte în perfectă stare de conservare, că arborii cresc viguros şi că Administraţia Casei Pădurilor duce tratative pentru cumpărarea acestui parc, greu de administrat de proprietarul lui.

Cu toate greutăţile financiare prin care trecem, Casa Pădurilor a reuşit în primăvara anului acesta să-l cumpere pe preţul de câteva milioane lei; Probabil, parcul va fi trecut Institutului de cercetări silvice, împreună cu o parte din clădirile, arboretele şi pepinierele Şcoalei de conductori silvici dela Casa-Verde, în vederea înfiinţării unei staţiuni regionale de experimentaţie.

Premiile Academiei Române. — Fostul silvicultor Şt. Demetrescu-Vergu, care s'a ocupat multă vreme de pădurile Academiei Române, a lăsat acesteia un fond din care să acorde, anual, un premiu de 10 mii lei celei mai bune cărţi apărută, în acel an, în domeniul silviculturii.

Anul acesta, premiul a fost împărţit egal între d-l D. A. Sburlan şi d-nii G. Nedici şi Gr. Zotta. D-l Profesor Sburlan, pentru a patra oară premiat de Academie cu acelaşi premiu, a prezentat anul acesta lucrarea: «Fabrici de cherestea», scrisă în limba română, despre care şi revistele de specialitate, din străinătate, au scris, pagini elogioase. D-nii Nedici şi Zotta au prezentat lucrarea: «Tratat de drept silvic».

Pe când vom putea scrie şi despre premiile şi premianţii Societăţii Progresul Silvic ?

Rezultatul ofensivei agricole şi forestiere : păşunatul în păduri. — Deslănţuită cu multă pregătire, ofensiva agricolă şi silvică şi-a ajuns anumite ţinte ; aşa cel puţin ne spun ziarele. Ministerul de resort este azi în măsură să-i cunoască obiectivele atinse. Sunt sigur însă că nu i-au fost aduse la cunoştinţă şi punctele unde nu numai că nu s'au păstrat poziţiile, dar a trebuit chiar să se retragă în faţa duşmanului bine întărit în poziţiile păstrate de el de zeci de ani.

Nu ştiu dacă Ministerul va fi mulţumit; noi însă, din pomenirea numai a două fapte ştiute de noi, nu suntem de loc în situaţia nu numai de a putea surâde, dar nici de a tăcea. Iată-le :

Pe teritoriul unei comune din întinsa câmpie uscată de timpuriu de arşiţa soarelui dogoritor, există o pădure a statului. Importantă ca întindere, dacă o socotim în comparaţie cu celelalte întinderi pădurcase din această câmpie şi tot aşa de importantă din punct de vedere al rosturilor ei economice. Bani mulţi şi trudă multă s'au cheltuit cu ea până să ajungă în situaţia de azi, refăcută, după ce fusese degradată în cel mai rău hal prin păşunatul abuziv exercitat de ani şi ani. Ce să mai caute vitele în pădurea tânără de salcâm, unde şi legea opreşte păşunatul ?

Au doar, pe întinsa câmpie, loc berechet pentru islaz, şi chiar islaz. Dar nu, oamenii vor păşunat în pădure. Că pe islaz nu ar fi iarbă şi că sunt mai mult scaeţi şi dracilă, nu ne priveşte pe noi. Am mai spus-o: cine are barbă, trebue să aibă şi pieptine. Iar dacă oamenii satelor socotesc că iarba este mai verde la umbra pădurii decât în câmp deschis, n'au decât să-şi planteze islazul ca să aibă iarbă.

Scurt şi cuprinzător. Nouă să ne lase pădurile în pace, căci noi facem păduri pentru lemn, nu păduri pentru păşune.

Dar ţăranii nu vor să ştie, vor să păşuneze în pădure. Şi nu le-a fost greu din moment ce de partea lor au avut — se pare — chiar şi sprijinul celor cari sunt chemaţi să păstreze ordinea în stat. Se zice că prefectul n'ar fi fost strein de aceasta. Să fie adevărat? Dacă este aşa, atunci este lucru grav. Cum se chiamă oare călcarea legii de către cei puşi s'o aplice şi s'o apere?

Al doilea fapt. «Adevărul» dela 20 Iunie a. c. ne anunţă că în judeţul Vaslui, unde seceta pare că se simte mai puternic, islazurile sunt complet uscate, vitele murind de foame din lipsă de iarbă. Tot acest ziar mai anunţă că Prefectura a cerut Ministerului de Agricultură să permită păşunatul în pădure, fără niciun fel de restricţiune. Cu alte cuvinte, chiar peste lege.

Această ştire, dată despre situaţia din Vaslui, ne duce cu gândul la faptul că, nu prea de mult timp, ci chiar în anul acesta, s'au dat în acelaşi judeţ — Vaslui — 2000 ha. pădure ca să fie transformată în păşune. Intreg Codrul Racovăţului a căzut pradă toporului, pentru ca să facă loc islazului.

In faţa acestei stări de lucruri, noi ne întrebăm: Pentru ce a fost atunci nevoie să se pună la pământ atâtea păduri, dacă tot la pădure se apelează pentru păşunat ? Putea-va cineva să ne răspundă ?

Iată rezultatul ofensivei agricole.

Insemnări din presă. — In capul acestei rubrici ne facem o deosebită plăcere să remarcăm succesul pe care l-a obţinut şi în străinătate lucrarea colegului nostru Dr. V. Sabău intitulată: *Die Grundlagen der rumänischen Forstwirtschaft und ihre Bedeutung für den internationalen Holzverkehr.* Iată de pildă ce spicuim din revista Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen nr. 86 din Mai 1935, unde se publică o amplă şi elogioasă dare de seamă asupra acestei cărţi. «Construcţia clară a fondului (lucrării), limba curgătoare şi materialul statistic «extrem de bogat», au atras pe autorul acestei recenzii, din ce în ce mai mult, să citească această carte. Şi recenzentul adaogă: «Deşi autorul cărţii arată că «lucrarea are mai mult un caracter naţional, te convingi că nu este vorba nu-

«mai de o lucrare excelentă de economie națională și silvică, ci, pe drept cuvânt, «de una internațională sau cel puțin de importanță europeană».

Această recenzie ar merita să fie redată în întregime; noi ne mărginim s'o evidențiem, adăogând și încheerea acestei dări de seamă: «merită (lucrarea) deplina recunoștință a autorităților în drept, a poporului român și în afară de aceștia a silvicultorilor, a economiștilor, a oamenilor de finanțe și a industriașilor cu vederi largi din Europa». Față cu așa cuvinte de laudă, ce mai putem adăoga noi, ca să le putem depăși?

Din scrisul mai mărunt citim iar pagina pădurilor a revistei «Albina» nr. 21 din 31 Mai, care prezintă articole semnate de d-nii T. Heroiu, A. Haralamb și Tiberiu Cernescu.

Ziarele, la rândul lor, au publicat articole semnate de d-nii M. P. Florescu (Curentul 16.V.935), Șt. Rubțov (Curentul) și V. Dinu (Excelsior).

Deasemenea, ținem să atragem atenția asupra articolului d-lui profesor universitar I. Simionescu, publicat în «Universul» dela 25 Maiu 935 sub titlul «Românești».

Remarcând împrejurimile încă împădurite ale Bucureștilor, d-l Simionescu, prin contrast, ne prezintă tabloul dezolant al orășelului basarabean Românești, lângă gara Basarabeasca. Acest orășel îi apare ca «o așezare omenească de prin ținuturile Siriei ori ale Palestinei... Un peisaj al dezolării și al chinului adus de arșiță». Niciun arbore aproape, doar pe vârful dealului, în jurul bisericei, câțiva salcâmi. Incolo, pustiu. Miriști uscate. Ici colo câte o cicoare. In rest scaeți. «Dacă nu ar fi cârdurile de vite și oi, singurele semne că ținutul este locuit, căci satele, rare, sau ascunse, în îndoituri de teren» nici nu ai crede că ținutul este locuit.

Acest tablou sinistru l-a determinat pe d-l Simionescu să se informeze asupra situației pădurilor dela noi. Pentru aceasta a citit lucrările d-lor Ilie Demetrescu, Sabău, Sburlan și Ionescu. Din citirea lor a rămas îngrozit.

Și d-l Simionescu adaogă: «Inchidem ochii la viziunea schimbării podoabei din jurul mânăstirii Cernica în pustiul dela Basarabeasca. Nu este exclusă căci lăcomia n'are frâu, iar acelor care sunt ținuți să chibzuiască, le-a luat Dumnezeu mințile».

Ca urmare a celor presimțite de d-l Simionescu, atragem aci atenția asupra ultimelor reportagii din presă, care ne anunță afaceri scandaloase în perspectivă, în legătură cu pădurile. Sus în Bucovina operează «Bradul», mai jos în munții Neamțului nu știu ce necurățenie iese la iveală, dincolo la Bistrița-Năsăud «lucrează» samsarii, iar pe Lotru «Carpatina» «achiziționează». Așa că, dacă toate acestea sunt adevărate (dacă nu sunt adevărate de ce nu se desmint?), d-l Simionescu are dreptate atunci când își sfârșește articolul cu vorba românească: «Bună țară, rea tocmeală...».

A. Haralamb.

*

ADUNAREA GENERALĂ A SOC. «PROGRESUL SILVIC»

Adunarea generală a Soc. «Progresul Silvic», ţinută anul acesta în zilele de 6—9 Iunie, a însemnat pentru viaţa Societăţii un moment de o deosebită importanţă, fiindcă mai mult decât oricând s'a accentuat asupra organizării şi activităţii sale astfel, ca ea să aibă un rol hotărîtor de inspiratoare a tuturor măsurilor ce se iau în economia forestieră.

Mulţimea participanţilor la toate şedinţele şi viul interes cu care au fost urmărite discuţiile au arătat că, în vremurile de azi Corpul silvic este conştient de rolul pe care trebue să-l aibă în economia generală a ţării şi caută să-l definească precis.

Desbaterile au fost bine organizate şi bine conduse. Introducerea unui referent la fiecare punct din ordinea de zi, a contribuit la descongestionarea desbaterilor, rezumând în esenţial toate referatele depuse în aceeaşi chestiune.

Discuţiunile, sub remarcabila conducere de un deosebit tact şi energie a preşedintelui, nu au avut nici un moment de scădere a nivelului, cu toată însufleţirea ce a domnit tot timpul. Organizarea şi conducerea desbaterilor au ţinut încordate atenţia şi interesul participanţilor.

Şedinţa de deschidere, anul acesta, nu a însemnat doar o formalitate. Prin discursul-program al D-lui Prof. M. Drăcea s'au definit liniile mari de activitate ale societăţii, în care D-sa înscrie în primul rând elaborarea, pe baza principiilor fundamentale ale silviculturii, unui plan general de durată pentru orice activitate în domeniul economiei forestiere, plan care să fie ţinut la dispoziţia tuturor conducătorilor, lăsându-le acestora nobila sarcină de a se întrece în executarea lui şi continua luptă pentru realizarea unei conduceri unitare în administraţia pădurilor ţării prin crearea unui Subsecretariat de Stat al Pădurilor. Cuvintele rostite de D-nii : Petrovici, decanul baroului de Ilfov şi preşedintele C. A. P. I. R.-ului, Păsăreanu, preşedintele Asociaţiei inginerilor agronomi, au arătat perfecta integrare a Societăţii şi a preocupărilor ei între celelalte asociaţiuni de profesionişti, iar cuvântul D-lui Ministru M. Cancicov a însemnat o recunoaştere a muncii şi a rolului pe care Societatea l-a avut la formarea politicii forestiere în ţara noastră şi un imbold la acţiunea continuă, prin asigurarea concursului D-sale în opera pe care voeşte să o realizeze Corpul silvic.

S'a plecat dela această şedinţă cu orizontul preocupărilor mărit şi cu încrederea ce o dă sentimentul că în acţiunea noastră nu suntem izolaţi.

Darea de seamă a Consiliului de ad-ţie, a Comisiei de cenzori, bilanţul pe anul expirat şi bugetul pe anul viitor au fost votate după discuţii la care au luat parte D-nii : C. Chiriţă, C. Ivanovici şi Gh. Chercea.

De remarcat din cuvintele D-lui C. Chiriţă este ideea de a se împărţi Consiliul de ad-ţie în secţiuni cu domeniu definit de preocupări şi activitate pentru ca rezultatele străduinţelor să fie mai mari.

Alegerile au dat următoarele rezultate :

pentru Consiliul de ad-ţie D-nii: A. Eliescu, C. Emanoil, Tr. Ionescu-Heroiu, Luţescu şi St. Rodoteatu ;

pentru Comisia de cenzori D-nii: Constantinescu Gh., Ionescu Gh. şi

Chercea Gh., aceiaşi din anul trecut, iar pentru cenzori supleanţi D-nii: St. Teodorescu, Popescu-Salcie şi A. Constantinescu-Fălciu.

Prima chestiune la ordinea dezi, «Chemarea socială a inginerului silvic de azi», a avut ca referent pe D-l Prof. M. Drăcea. Au depus referate în această chestiune D-ni: Tr. Ionescu-Heroiu, M. P. Florescu, Valeriu Dinu, Cezar Cristea şi Gh. Bădescu, iar la discuţii au luat parte D-nii: Horia Lazăr şi I. Comaniciu. Firul comun între toţi l-a format ideea că inginerul silvic trebue să iasă din izolarea pe care i-ar impune-o exercitarea meseriei sale în pădure şi să ia parte la toate manifestările vieţii sociale, pentru a deveni în mediul său un factor de cultură. Metodele propuse : colaborarea strânsă cu Corpul agronomic, Corpul didactic, Clerul şi Asociaţiile profesionale, astfel ca la orice manifestaţie a vieţii locale îndrumarea inginerului silvic să se facă simţită, introducerea câtorva ore cu subiecte din economia forestieră în învăţământul de toate gradele şi intrarea inginerilor silvici în conducerea tuturor întreprinderilor forestiere.

Subiectul, «Aspecte de politică silvică naţională» a avut ca referent pe D-l Petre Ioan. Au depus referate D-nii St. Rodoteatu, I. Coşei şi M. P. Florescu, iar la discuţii au luat parte D-nii: Prof. V. Stinghe, Vâlceanu, I. Dumitrescu, Focşăneanu, Horia Lazăr, C. Emanoil, Minescu şi Prof. M. Drăcea.

Ideea dominantă a constat în afirmarea odată mai mult, a necesităţii de a se forma un plan general pentru întreaga activitate din economia forestieră, astfel ca, ştiind ce voim, strădania noastră să nu se mai risipească în căutarea fragmentelor de plane de multe ori contradictorii, ci să se concentreze în înfăptuirea acestuia. In acest sens D-l P. Ioan a şi ctit proectul unui asemenea plan.

In discuţiunile ce au avut loc în jurul acestui punct din ordinea de zi, s'a putut observa oarecare scoborîre de pe planul ideilor fundamentale ale politicei forestiere, cari trebue să-i conducă pe toţi, la apărarea instituţiunilor în care lucrează. Continua săgetare dintre inginerii dela Cooperaţie şi cei dela C.A.P.S. a ilustrat acest fapt. S'a remarcat de asemenea lipsa în tot timpul congresului, şi regretabilă, mai cu deosebire la această şedinţă, a inginerilor silvici din întreprinderile cu destul de mare importanţă: Domeniul Coroanei, Reşiţa, Eforia Spitalelor Civile, Fondul Grăniceresc, etc. Menirea reuniunilor din cadrul societăţii este tocmai să dea posibilitatea tuturor de a pleca cu o aceeaşi idee călăuzitoare în materie de păduri, pentru ca aceştia să o imprime instituţiilor în cari lucrează ; ori, cei ce au luat parte la această şedinţă au arătat tendinţe contrare, iar ceilalţi au ignorat mijlocul cel mai eficace de a se simţi mult mai puternici în acţiunile lor.

In cadrul acestui punct din ordinea de zi D-l N. Nedelcovici a ţinut o conferinţă despre întrebuinţarea lemnului şi a cărbunelui de lemn sub formă de gaz sau pulberi fine în motoare cu combustiune internă. D-l V. Sabău, la discuţii, a susţinut că această chestiune nu prezintă vreun interes practic pentru ţara noastră atât de bogată în combusibili din petrol.

D-l D. Grozescu, raportor la chestiunea Statutelor Societăţii, a susţinut necesitatea modificării acestora, propunând, între altele, organizarea unor centre regionale ale Societăţii şi înfiinţarea mai multor secţiuni în Consiliul de ad-ţie.

Discuţiile în jurul chestiunii reglamentului pentru apărarea intereselor profesionale, al cărei raportor a fost D-l Andrei Ionescu, la care au luat parte

D-nii: Prof. V. Stinghe, C. Chiriță, Dragu, C. P. Georgescu, St. Rodoteatu, I. Dumitrescu, Caragea, C. Emanoil, N. Nedelcovici și Prof. M. Drăcea au fost din cele mai animate. Au depus referate D-nii: Cezar Cristea și Tr. Ionescu-Heroiu.

S'a ajuns la concluzia că un astfel de regulament este necesar și o comisie a fost aleasă pentru studiul și redactarea sa.

Ultimul punct din ordinea de zi: Indreptări necesare și posibile în serviciul forestier de Stat, raportor fiind D-l C. Emanoil și referenți D-nii: Al. Butoiu, V. Lazăr, Al. Ștefănescu și Tr. Ionescu-Heroiu, s'a bucurat de atenția deosebită a celor prezenți și de discuții ample la care au luat parte D-nii: D. Drâmbă, I. Dumitrescu, A. Constantinescu-Fălciu și M. Drăcea și Ivănceanu.

S'a propus: înființarea unui birou de studii și documentări ad-tive, stabilirea unui program general de lucru al C.A.P.S.-ului pe un timp mai îndelungat, înființarea unor birouri de statistică pe lângă fiecare direcție silvică, reducerea suprafețelor ocoalelor, introducerea examenului de șef de ocol, măsuri pentru plata cheltuelilor de deplasare și pentru experimentarea tuturor dispozițiilor ad-tive, înființarea ocolului silvic experimental. Deasemenea s'a subliniat necesitatea imediată de a se curma anomalia existenții în ad-ție a inginerilor silvici diurniști prin încadrarea lor în buget, anomalie care dăunează mult bunului mers al instituției.

Tot în cadrul acestui punct din ordinea de zi, s'a adus la cunoștință încercarea Direcției Vânătoarei de a desființa Școala de Conductori silvici dela Casa Verde Timișoara, spre a se înființa în locul ei o școală de brigadieri de vânătoare.

D-nii: Ath. Haralamb, Horia Lazăr, N. Economu, M. Florescu și M. Drăcea, au arătat inutilitatea unei astfel de școli de brigadieri de vânătoare, necesitatea menținerii Școlii de conductori, la Casa Verde, unde în trecut a fost o stațiune de experimentație forestieră bine înzestrată căreia I. C. E. F.-ul îi va da din nou viață și marile avantaje pentru economia țării ce s'ar obține din revenirea grijii vânatului în seama Corpului silvic care este destul de pregătit în acest sens.

Adunarea s'a încheiat cu o frumoasă excursie de studiu în pădurile ocoalelor Gruiu și Țigănești unde s'au văzut reușite lucrări de regenerarea pădurilor de șteajar în ochiuri.

Adunarea de anul acesta a fost una din cele mai instructive și a arătat încă odată intensitatea vieții Corpului silvic, adunat în jurul Soc. «Progresul Silvic».

N. G. Ghelmeziu.

DISTRUGEREA SOLULUI

— Conferință ținută la «Radio» de D-l *G. Ionescu-Sisești* —

Vineri 14 c. D-l Profesor Dr. G. Ionescu-Sisești, a ținut înaintea microfonului, extrem de interesanta conferință cu titlul de mai sus, — făcând cea

mai frumoasă şi utilă pledoarie a cauzei pădurilor, — cum poate nici unul dintre noi silivicultorii n'am fi făcut-o cu atâta convingere.

Distrugerea solului sub acţiunea : apei şi a vântului în deosebi, — şi ca o consecinţă funestă a despăduririlor, a fost evidenţiată, de eminentul cărturar şi exponent al Corpului agronomic, — prin luxul de exemple, ce constituiau istoricul problemei, — mergând paralel cu însăşi civilizaţia omenirei.

Ţările din basinul Mediteranean, au cunoscut mărirea şi decadenţa, — odată cu dispariţia faimoşilor codri de stejar, pin şi vestiţi cedri (cedrii Libanului).

In secolul al 16-lea despăduririle Gasconiei franceze, atrag calamităţile inundaţiilor în serie şi secete, pentru ca acum, după 2 secole să se vindece cu enormă trudă şi cheltuială parte din răni prin replantarea coastelor şi refacerea solului, căruia i se redă scutul şi armatura vegetală. Intâi au fost distruse terenurile în pantă : munţii şi dealurile, cari au tras şi consecinţele, apoi distrugerea s'a extins la terenurile agricole vecine, treptat cu extinderea agriculturei, iar urmările defrişerilor n'au întârziat nici aici.

In America : 50.000 hectare sunt distruse anual, 3 miliarde tone sol măcinat şi dus, — grație distrugerii din ultimii 50—70 ani; fermierii ară astăzi subsolul, deoarece solul este de mult spălat !

In România, fenomenul distrugerii solului e tot aşa de grav, dar cine-l observă ?, cine se gândeşte la consecinţele de mâine, rănile adâncindu-se şi cine se pune împotriva puhoiului devastator ?

S'a alarmat lumea şi presa în contra : «exportului de pământ în Palestina»! Grav: 1000 vagoane, care nu reprezintă decât 4 ha ! Dar nu se alarmează nimeni şi devenim complici prin pasivitatea noastră, la distrugerea miilor de hectare pustiite, degradate sub ochii noştri; cele 1 mil. hectare păduri expropriate, defrişate, şi peste 5 milioane ha. terenuri necultivate, sustrase economiei naţionale şi o ruşine pentru ţară ! Pădurile continuă a se tăia în dezordine,păşunatul abuziv s'a îndătinat, fenomenele de pustiire se văd pretutindeni. Pe valea Topologului — studiul regretatului mare silvicultor Petre Antonescu şi Piceak, — cari au dat de mult alarma, — dar răul — pecinginea se întinde.

In Mehedinţi distrugerea pădurilor şi păşunatul abuziv, — ca şi în Caraş-Severin, unde numai anul 1912 s'au distrus circa 3600 jug. teren arabil, sute de locuinţe şi vieţi omeneşti înnecate.

In Gorj, Vâlcea, Argeş, Buzău, Vrancea, prin basinul Mureşului şi mai ales în sărmana Basarabie, peste tot se văd plăgile eroziunilor, a dealurilor desgolite şi dezolantul aspect al peisagiilor pustii, fără păduri şi vegetaţia vrednică de acest pământ. Dar răul nu e numai localnic, pământul ros, aflat în suspensiune e dus la gurile Dunării, împotmolindu-le, periclitând eşirea la Mare.

Sudul Olteniei — o fâşie de 175 km. lungime şi 70 km. lăţime, de nisipuri zburătoare, — consecinţă a distrugerii vechilor păduri şi păşunatului cu porcii (exemple în ocoalele Ţugureşti, Ciuperceni, urme ale unor astfel de degradări — dunele, dar şi de realizările prin împăduriri, ale corpului nostru silvic).

Echilibrul factorilor naturali: sol şi vegetaţie, a fost tulburat, din însăşi nesocotinţa factorului om.

Pădurea Letea, un monument al naturii şi superbă rezervaţie ştiinţifică din Deltă, a fost cerută pentru tăiaz, iar faptul să nu ne mire, faţă de moravurile politicianiste şi tendinţele democraţiei !

Reforma agrară a agravat enorm fenomenul secătuirei, al degradării solului, întinzând pustiul; s'a exportat şi distrus pădurile, — în loc de a rezolva problema creşterii şi ameliorării vitelor prin culturi cu plante de nutreţ, stăulizare, etc.

Pădure — sol — echilibru, fertilitate, distrugerea solului este o primejdie naţională; grija păstrării solului să fie a tuturor generaţiilor şi guvernanţilor noştri.

Cu alt prilej, vom arăta şi sugestiile pentru a remedia acest rău pe care nu-l înţelegem şi apreciem suficient. Vom indica soluţiile practice, pe care suntem datori să le urmăm !

Iată în esenţă conferinţa academicianului Profesor G. Ionescu-Sisești, care şi cu acest prilej s'a dovedit un mare şi sincer prieten al cauzei forestiere.

Ing. *Cezar Gr. Cristea*

GRĂDINA BOTANICĂ — PARC PUBLIC.

(Inaugurarea ei şi desvelirea bustului Dr. Brândză)

Printr'o convenţie, grădina botanică dela Cotroceni a fost cedată Primăriei Municipiului spre transformare în parc public. «Cu arborii ei seculari ce-şi aruncă umbra peste verdele peluselor, peste alei şi cărări ce şerpuesc prin luminişuri înflorite, printre arbuşti pitici şi întreaga varietate a florei adusă aci de pe întreg pământul românesc, grădina inaugurată în ziua de 6 Iunie de însuşi M. S. Regele, constitue un plămân sănătos al respiraţiei oraşului şi un loc încântător pentru refugiu în linişte al bucureştenilor». Aşa au scris ziarele.

Din cuvântului D-lui Primar Al. G. Donescu reţinem:

— «Nu sunt simple obligaţii edilitare, nici o întâmplare că de aici începem aplicarea planului de sistematizare, prin refacerea grădinei botanice şi amenajarea întregului cartier al Cotrocenilor.

E o sfântă datorie, fiindcă Regele întregitor de neam Ferdinand I-iul, aici şi-a petrecut aproape întreaga sa viaţă.

Cotrocenii sunt legaţi de istoria neamului şi trebue să rămână Capitalei o mărturie vie a recunoştinţei şi prilej de înălţătoare amintiri.

Dar, grădina mai reprezintă ceva: Intre copacii aceştia bătrâni, în mijlocul naturii sălbatice, M. Voastră şi-a alintat primele gânduri şi cele dintâi visuri ale tinereţii Sale.

Când Prinţul răsfăţat de altădată îşi împletea aici firul viitorului său legat de al neamului nostru, poate nu se gândea că va veni o zi când nevoia de sănătate a oraşului va pune stăpânire şi pe acest parc !»

Profesorul univ. M. Vlădescu:

Directorul Institutului botanic şi continuatorul marelui dispărut Brândză, a arătat în un succint istoric opera predecesorului, înfăpuind cu trudă între anii

1884—1895 grădina botanică, — unul dintre parcurile reputate înainte de războiu, sub ocupaţie distrusă; refăcută ştiinţificeşte de noi, mai rămăsese totuşi o mină ca aspect exterior, împrejmuiri şi instalaţii. Graţie concursului D-lui Prof. N. Iorga — ca prim-ministru, — actualul Primar al Municipiului şi câtorva oameni de bine s'a ajuns la ceiace este astăzi ; aplicând convenţia ea trece sub auspiciile Primăriei, fiind astfel redată marelui public, fără a-ş pierde însă adevăratul caracter ş primul său rol pur ştiinţific.

La desvelirea bustului D-rulu Brândză, d-l Prof. Popovici-Bâsnoşeanu a reliefat această creaţie a sa, — grădina botanică, — la care a colaborat chiar la facerea planurilor, la zidirea institutului şi la plantarea pomilor. Astăzi cu aspect aproape îmbătrâniţi. D-rul Brândză şi-a împlinit apostolatul profesorului: atât misiunea didactică a sa, cât şi aceia de promovare a ştiinţei. Au trecut 4 decenii dela moarta sa, şi descoperirile lui sunt perfect valabile, ar lucrărle sale ştinţifice formează baza oricărei cercetări asupra florei României.

Cam la acestea s'ar rezuma evenimentul peste care noi silvicultorii nu puteam trece uşor; grădina botanică predată uzului marelui public, va contribui la desvoltarea pasiunii ştiinţifice, simţului estetc, la scuţirea spiritului de observaţie al tineretului studios, va forma totodată altă mentalitate de mai mult respect de orice lucru de folos obşesc şi faţă de podoabele naurii.

Dar !... se învederează tot mai mult rolul centurilor verzi şi al spaţiilor libere, în tehnica modernă edilitară, în ştiinţa urbanismului, în care vegetaţia: floare şi arbore joacă un rol considerabil; squarurile, parcuri şi păduri de agrement, plămânii marilor aglomeraţii urbane, pledează: rolul binefăcător al arborilor asupra sănătăţii (susţin tema «Sylvoterapiei» — cura în păduri, — despre care noi am şi conferenţiat la Radio); rolul pădurilor în higiena socială, — prin filtrarea, zonificarea, răcirea şi constanţa termică, — sunt cuceriri definitive ale ştiinţei şi au suportul realităţilor. Iată de ce, am considerat drept o datorie de a cresta pe răbojul forestier un fapt care vine direct în ajutorul operii noastre, susţinând cauza pădurilor.

Ing. *Cezar Gr. Cristea*

R E C E N Z I I

Raport sur l'activité de l'Administration Forestière en 1932. — 76 pag. Helsingfors, 1934.

Suprafaţa domeniului forestier al Statului finlandez este de 13.678.356 ha., din care 8.241.261 ha, pădure; raportate la cele 18.589.000 ha, cât totalizează pădurile Finlandei, pădurile Statului reprezintă circa 44%.

Gospodărirea domeniului public forestier din Finlanda se face de către Direcţia Pădurilor care a funcţionat pe baza legei din 1921, până la finele anului 1931, când — potrivit legei din 31 Decembrie — toate fabricile şi instalaţiunile industriale au fost trecute societăţii «Veitsiluoto Osakeyhtio», în care Statul deţine majoritatea acţiunilor.

Din punct de vedere administrativ, pădurile Statului finlandez sunt împărţite în 90 cantonamente (ocoale), cu o suprafaţă medie de 151.982 ha. Din aceste ocoale, 85 sunt grupate în 10 inspectorate; restul de 5 ocoale este afectat Universităţii din Helsingfors şi altor şcoli forestiere elementare, pentru studii practice.

In 1932, Direcţia Pădurilor Satului a vândut pe picior pe bază de contracte şi cale licitativă:

2.293.920 trunchi pentru cherestea etc.

693.290 steri de lemn de celuloză şi pari de mine.

34.820 steri lemne de foc,

iar în detaliu, la preţuri tarifare:

74.238 m³. buşteni de cherestea.

188.807 m³. buşteni subţiri.

Preţul total al arborilor vânduţi a fost de *58,5 milioane mărci.*

Exploatările în regie ocupă şi în valorificarea pădurilor de Stat din Finlanda un loc important. Astfel, în 1932, din 134.729.354 mărci încasate din materiale vândute în regie, preţul pe picior al lemnului a fost de 54,25 mil. mărci.

In total, în 1932, s'a exploatat din pădurile Statului un volum de 3.932.562 m³., ceeace corespunde la 0,69 m³. pe ha. de pădure. Volumul de mai sus a fost, astfel, valorificat:

Vânzări pe picior (antrepriză 45,53%.

Vânzări în regie 49,74%.

Lemn dat gratuit 4,73%.

Veniturile totale ale Administraţiei Pădurilor de Stat finlandez pe 1932 se ridică la suma de cca. 273 milioane mărci, iar cheltuelile însumează 176 mil. mărci.

In afară de administrarea şi valorificarea pădurilor Statului, Direcţia Pădurilor mai depune o intensă activitate în scopul colonizării populaţiei în pădurile Statului. Indrumează, apoi, exploatarea pădurilor parohiale ale bisericii e-

vanghelice şi a pădurilor care prezintă un interes general.

Tot Direcţia Pădurilor exercită controlul asupra gospodăriei pădurilor particulare şi întreţine o serie de şcoli elementare chemate să formeze pregătirea elementelor destinate exploatării, industriei şi comerţului forestier.

Gh. I. Ionescu.

Dimitrie Cantemir. *Descrierea Moldovei.* Traducere de *Gheorghe Adamescu*, Buc. Edit. Cartea Românească, 1935 XXXI + 170 pag., 5 fig. în text şi una hartă în anexă. Preţul lei 60.

O fericită inspiraţie, pornită dintr'un pios gând faţă de trecutul nostru istoric, a făcut ca de Rusalii să fie aduse din Rusia pribegiei sale şi depuse în pământul Patriei osemintele Domnitorului moldovean Dimitrie Cantemir. Cu acest prilej, presa noastră zilnică a publicat carecari note asupra vieţii şi activităţii sale. Nu se poate ca mândria noastră de Români, ofensată de spectacolul prea puţin reconfortant al vieţii noastre politice, să nu fi încercat acea înfiorătoare tresărire, pe care studiul trecutului nostru necăjit dar glorios, ne-o poate prilejui. Cât de mult rău face acestei naţiuni predispoziţia presei noastre zilnice, de a prezenta şi amplifica cu vinovată nesocotinţă, numai negativul aşezărilor noastre! Zi de zi ni se strecoară pe nedrept în suflete otrava neîncrederii în noi şi a descurajării. Şi cu toate acestea, sunt aşa de multe înfăptuiri bune, atât în trecut cât şi sub ochii noştri, cari scapă ne luate în seamă. Pentru binele poporului nostru este necesar, absolut necesar, de a ne schimba modul acesta de privire a lucrurilor.

Printr'o ciudată vrere a destinului, Dimitrie Cantemir, fiul simplului într'ale cărţii,dar «slujit şi la toate priceput» Constantin Cantemir Voevod, reprezintă un fenomen al vremii sale. Pus din fragedă tinereţe în contact cu mediul intelectual rafinat al Constantinopolului şi având parte de profesori aleşi (vestitul călugăr Ieremia Cacavelas şi alţii), a putut să-şi desvolte minunatele-i daruri naturale şi să acumuleze cunoştinţe întinse, de o surprinzătoare universalitate. Unele dintre lucrările sale au avut multă vreme o valoare europeană. Academia din Berlin l-a prenumărat printre membrii săi, acordându-i-se şi titlul de prinţ german. Nu mai vorbim de consideraţiunea deosebită de care s'a bucurat în lumea intelectuală ţarigrădeană, franceză, engleză şi rusească. O mare prietenie a găsit în împăratul Petru cel Mare.

Neputând depăşi prea mult cadrul revistei noastre semnalăm în cele de faţă una dintre cele mai de seamă opere ale multilateralului învăţat moldovean, care are o însemnătate oarecare şi pentru preocupările noastre de specialitate.

Cartea cu titlul, în traducere românească, de mai sus a fost scrisă în limba latină acum vreo 210 ani, în vremea pribegiei autorului în Rusia, după înfrângerea Ruşilor de către Turci la Stănileşti. Ea i-a fost cerută de către colegii săi din Academia dela Berlin. Oarecare vreme a rămas sub formă de manuscris. Numai mai târziu a văzut lumina tiparului şi anume în traducere germană, într'o revistă de istorie şi geografie. Pe româneşte o avem acum, ca cea de a treia traducere.

Pentru noi Românii, însemnătatea acestei cărţi este de nepreţuit. Ea constitue unul dintre prea puţinele izvoare care ne înfăţişează cu rigoare ştiinţifică stările din ţara Moldovei de acum peste 200 de ani şi în carecare măsură şi cele româneşti în genere.

Materia este dispusă în trei mari părţi:

I. Partea geografică;

II. Partea politică;

III. Despre starea bisericească şi literară a Moldovei.

Fiecare din acestea este subîmpărţită în cât mai multe capitole.

Aspectele multiple sub care s'au privit lucrurile şi desvoltarea relativ restrânsă în sens cantitativ a materiei, au făcut ca multe chestiuni să fie numai schiţate. S'a dat o deosebită importanţă părţii politice de Stat, se înţelege, cea mai apropiată de preocupările, atât ale autorului cât şi ale vremurilor acelora. Regretăm că celor economice li se rezervă numai un loc secundar. Găsim totuşi, pe ici, pe colo, preţioase date privitoare şi la economia forestieră.

Astfel, vorbind despre râurile Moldovei, autorul arată că prin ajutorul lor se pluteau mărfurile ţării, «mai ales sare, miere, unt, ceară şi *multe lemne pentru construcţiile de corăbii şi case nu numai la Constantinopol dar şi în Egipt şi în Africa Turcilor*» (pag. 7). Galaţii erau şi atunci ca şi azi cel mai vestit port de lemnărie al ţării. «Aci, de două-trei ori pe an vin vase nu numai din locurile vecine ale Mării Negre, din Crimeea, Trapesund, Sinope, Constantinopol, dar şi din Egipt şi chiar din Barbaria (Nordul Africei) şi se întorc încărcate cu *lemne moldoveneşti, stejar, corn, brad*...» (pag. 14). Un capitol (VI, partea I) este consacrat *câmpiilor şi pădurilor Moldovei*, altul (VII), *animalelor sălbatice şi domestice* şi în sfârşit altul (IX, partea II) *vânătorilor domneşti*. Ni se dau întâmplător oarecare indicaţiuni asupra *dreptului de proprietate* şi în mai mare măsură asupra *stărilor sociale*.

Traducerea de faţă a acestei lucrări s'a făcut deosebit de îngrijit, complectându-se textul cu o mulţime de explicaţii. Traducătorul a găsit de cuviinţă să adauge textului însăşi al lucrării o introducere asupra acesteia, o notiţă biografică despre autor, o notiţă bibliografică a operii sale şi s'o închee cu un indice explicativ al diferitelor expresii mai însemnate.

Dat fiind preţul modest al cărţii respective cât şi marea sa valoare naţională şi documentară, n'ar trebui să lipsească din biblioteca niciunui silvicultor.

Ilie C. Demetrescu

REVISTA REVISTELOR

L'ALPE.

Nr. 4, 1935.

L'attività della Milizia Forestale nell' anno XII E. F. (2 pag.)

Activitatea Miliţiei Forestiere în anul XII era fascistă.

Comentarea raportului de activitate al Miliţiei Forestiere şi a comunicatului dat de Duce relativ la această activitate. Din raport extragem următoarele date : s'au reîmpădurit în anul trecut 12.764 ha. de terenuri nude întrebuinţându-se 60 milioane puieţi şi 600.000 kg. seminţe, s'au construit 386.000 m³ zidărie pentru corecţiunea torenţilor.

Alessandro de Philippis.

La potatura delle piante forestali (15 pag., 11 fig.).

Curăţirea plantelor forestiere.

Continuarea articolului cu acelaşi titlu publicat în numărul trecut. Se examinează sistemul artificial de curăţirea ramurilor uscate, influenţa acestei operaţiuni asupra calităţii lemnului. Influenţa curăţirii asupra mediului. Instrumente pentru curăţirea arborilor. Timpul necesar curăţirii, munca, preţul. Vârsta cea mai potrivită acestor operaţiuni. Cantitatea de material ce se recoltează şi valoarea sa. Concluziuni şi directive practice.

Repetăm ceeace am spus în numărul trecut, este un foarte interesant articol.

L. Fenaroli.

La vegetazione e la flora del lago d'Iseo (8 pag., 8 fig.).

Vegetaţia şi flora lacului Iseo.

Descrierea geografică şi a vegetaţiei împărţită pe următoarele orizonturi: orizontul foioaselor verzi tot timpul anului şi orizontul foioaselor verzi numai o parte din an. Descrierea plantelor acuatice şi de pădure. Teritoriul este foarte interesant din punct de vedere botanic.

Giovanni Friedmann.

Come si affiena con la pioggia (5 pag., 5 fig., 2 tabl.).

Cum se recoltează fânul pe ploaie.

Se descriu diferitele sisteme de a se aşeza fânul după cosire spre a se evita stricarea sa din cauza ploii. Se insistă asupra sistemului cu capre de lemn. Sunt interesante datele comparative asupra componenţilor fânului după diferitele sisteme în cari a fost recoltat.

Dott. Giuseppe Banti.

Le abetine din Cortino (6 pag., 3 fig.).

Pădurile de brad din Cortino.

Descrierea geografică. Se insistă asupra regimului precipitaţiilor şi asupra solului. Studiu amănunţit al pădurilor de brad în amestec cu alte esenţe şi al pădurilor pure de brad.

La «Insemnări şi note practice»

Producţia păşunilor permanente dela munte (2 pag.).

La «Viaţa forestieră în străinătate».

Console Amerigo Hofmann.

Politica forestieră a celui de al III-lea Reich. (3 pag.).

Recenzii.

Cormio Raffaele: Arbori istorici. Chiparosul dela Somma Lombardo din punct de vedere botanic şi istoric. Contribuţie la studiul pentru determinarea vârstei arborilor în picioare.

Fascetti G.: Enciclopedia cazeificării. Vol. II. «Unt şi brânză».

Schweizer Naturschutz. Nr. 1, 1935.

Lazaroff Slawi: Pădurile Bulgariei.

Pavesi de Rosmini G. G.: Note asupra culturii tartufelor.

N. G. G.

JOURNAL OF FORESTRY.

Februarie, 1935.

Editorial.

Franklin Reed.

The facts for a premise.

Faptele pentru o premisă.

In noua politică şi activitate forestieră, faptele noui trebue să primeze şi să impună directivele, dându-se la o parte vechile consideraţiuni.

Elers Koch.

The passing of the Lolo trail.

Distrugerea drumului Lolo.

E o problemă în America: Ce să se facă cu ţinuturile (forestiere) de mică valoare? Autorul prezentului articol, mare admirator al naturii sălbatice, susţine că Serviciul Forestier a făcut foarte rău deschizând drumuri prin anumite regiuni, care trebuiau păstrate aşa cum le-a lăsat Dumnezeu.

Earl W. Loveridge.

The opposite point of view.

Punctul de vedere contrar.

In aceeaş chestiune de mai sus, dar de partea cealaltă a barricadei.

H. B. Shepard.

Forest fire insurance in the Pacific Coast States.

Asigurarea în contra focului, în statele de pe coasta Pacificului.

Chiar cu excelente măsuri de protecţie, rămâne un risc destul de mare, încât asigurarea în contra focului e utilă.

R. R. Fenska.

The shade tree expert.

Arboricultorul.

Se descrie rostul şi activitatea foarte probabilă a silvicultorului care ar voi să se dedice arboriculturii, arătându-se totodată că, până ce şcolile vor da specialişti în materie, forestierii sunt singurii pregătiţi pentru această îndeletnicire.

S. T. Dana, C. H. Guise, Walter Mulford.

Education in forest economics.

Invăţământul forestier.

Se arată importanţa economiei forestiere şi necesitatea de a avea oameni pregătiţi în materie; se propune un program de studii de 6—7 ani, care ar forma specialiştii necesari.

G. A. Pearson.

Timberstand improvement in the southwest.

Ameliorarea arboretelor din SW.

Creiarea armatelor de muncă cu cei fără de lucru (C.C.C. şi N. I. R. A.) a pus la dispoziţia silvicultorilor o cantitate de braţe în proporţii neaşteptate şi nebănuite. S'a avut şi se are prilejul de a se face curăţiri, tăieri de ameliorare, rărituri, etc,. pe o scară întinsă.

Se mai arată, în prezentul articol, cum au cooperat silvicultorii din Serv. Adm'nistrative şi cei dela Staţiunile de Experimentaţie.

L. H. Reineke.

A movable, constant-orientation lookout mapboard.

O planşetă mobilă cu orientare constantă.

In turnurile de supraveghere, determinarea locului unde s'a declarat un incendiu se face cu ajutorul unei hărţi întinse pe o planşetă şi cu o alidadă, prin care se vizează în spre locul incendiat.

Se poate întâmpla însă uneori, ca viza să pice tocmai pe o margine de fereastră, o giurgiuvea, etc. şi să fie împiedicată astfel vederea.

Pentru a evita aceasta, hărţile trebuesc puse pe nişte planşete speciale, care pot fi mutate în jurul pivotului fără a schimba orientarea iniţială. Sunt date detalii de construcţie şi manipulare.

M. F. Morgan.

Soil factors in relation to proposed plains shelterbelt plantings.

Factorii din sol în raport cu plantaţiile fâşiilor de protecţie propuse.

Sunt pe întinsul acestor proiectate benzi, multe suprafeţe care prezintă condiţiuni de umiditate a solului sufic'ent de favorabile pentru creşterea speciilor forestiere adaptate la uscăciune.

Alegerea acestor staţiuni favorabile trebue să se facă prin cooperarea silvicultorului cu specialistul în soluri, dacă se urmăreşte obţinerea unui succes în această operă.

C. R. Clear.

A method of traversing roads.

O metodă de drumuire.

Se arată o metodă expeditivă şi destul de precisă, utilizată de Serviciul Forestier din Californ'a.

Ralph C. Hall.

Cape Cod pitch pine: its resistance to gips moth defoliation and its advantages as a forest tree.

Pitchpine din Cape Cod: rezistenţa lui la defolierea provocată de Porthretia dispare I. (+ Liparis dispar) şi avantajele lui ca arbore de pădure.

Un studiu de entomologie. Constatare: pentru condiţiile staţionale din Cape Cod, pitchpine e cel mai longeviv decât oricare altă specie cu care este asociat, e atacat de insecta în chestiune numai după ce ceilalţi arbori au fost terminaţi; foarte rezistent la foc.

Concluzia: pitch pine e indicat ca orbore de pădure şi de plantaţie pe marginea şoselelor.

T. B.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT,

Caietul 5, 15 Martie, 1935.

Dr. P. E. Dobler.

Erwiderung auf die Abhandlungen von Professor Dr. von Angerer: «Ein physikalischer Nachweiss der Erdstrahlen?» und von Dr. Lüppo-Cramer: «Über den photographischen Nachweiss der sogennanten Erdstrahlen und die Lösung des Wünschelrutenfrage» im Forstwissenschaftlichen Centralblatt vom 15 Dezember 1934.

Răspuns la articolele prof. Dr. von Angerer: «o dovadă fizicală a razelor terestre?» şi al Dr. Lüppo-Cramer: «asupra dovezei fotografice a aşa ziselor raze terestre şi soluţionarea chestiunei bagheta magică; apărute în această revistă la 15 Decembrie 1934.

Dr. Dobler a afirmat că prin cercetările d-sale fotografice ar fi reuşit să probeze pe această cale, existenţa razelor terestre. Această afirmaţiune a fost combătută de d-nii Dr. Angerer şi Lüppo-Cramer, explicând că cele ce-a obţinut dr. Dobler pe plăcile fotografice ar fi datorite mai mult umidităţei şi prezenţei apei oxigenate.

Afirmaţiunea d-rului Dobler a fost combătută şi de fizicianul Friderich într'o conferinţă ţinută la «Institutul pentru studiul razelor» dela Berlin. Aceiaş părere ca şi Friderich, o împărtăşeşte şi profesorul Behr.

Jul. Wilde.

Die Weisstanne, Abies pectinata (Syn. Abies alba Mill) in der Rheinpfalz.

Bradul in Palatinat.

In Palatinat, bradul nu se găseşte spontan. După unele acte vechi, se constată că provenienţa seminţei de brad, din care se trag exemplarele de azi, aflate în Palatinat, ar fi din Pforzheim, cunoscut în cronici sub numele de brad de Durlach.

Dr. Hans Eschenhohr.

Wald und Waldpolitik in China unter besonderer Berücksichtigung der südchinesischen Verhältnisse.

Pădurea şi politica pădurii în China, având-se mai ales în vedere condiţiunile din Sudul Chinei.

Despre condiţiunile forestiere ale Chinei, noi europenii suntem încă destul de puţin informaţi.

Din întreaga suprafaţă a imensului imperiu (peste 8 mil. km² cu Manciuria), abia 6,9% ar fi păduri.

Se disting două regiuni mari: Nordul Chinei şi Sudul.

Nordul e mai puţin împădurit. Aici fiind leagănul poporulu chnez, s'au distrus, în mileniile de existenţă, pădurile de odinioară. Astăzi despăduririle au un caracter catastrofal; citäm numai revărsările Hoang-Ho-ului, care străbate această regiune.

Ca specii predominante ale acestei regiuni, avem: Thuja orientalis, Juniperus sinensis, Larix dahurica, Pinus sinensis, cultivat pe lângă temple, se găseşte Gingko biloba.

Sudul Chinei este favorizat din punct de vedere forestier. Aci clima este mai puţin uscată, populaţia mai rară decât în nord.

Pădurea predominantă este cea de bambus. Din bambus îşi face chinezul tot ce-i trebueşte. In mare proporţie se gă-

sesc şi pădurile de Pinus massoniana şi Cunninghamia.

Greutăţi mari întâmpină exploatarea aici din cauza lipsei de drumuri. Scoaterea lemnelor din pădure se face cu spinarea, până la cel mai apropiat râu plutibil.

Vremurile din urmă au adus o mişcare de împădurire a terenurilor sterile.

Din motive de propagandă naţională, autorul recomandă, ca silvicultorii germani să caute a merge în China dacă sunt solicitaţi.

L. Tschermak.

Schlusswort «Zur Bedeutung der Standortsfaktoren beim Wachstum der Lärche».

Incheere «relativ la importanţa factorilor staţionali în creşterea laricelui».

La polemica cu Richard Lang, ce durează de aproape 3 ani, în chestiunea laricelui, autorul aduce ultimele argumente pentru susţinerea părerilor d-sale.

Caietul 6, 15 Martie 1935.

H. Eidmann.

Das Luftbild als Mittel zum raschen Erkennen von Frassschäden forstlicher Grossschädlinge.

Fotografia aeriană ca mijloc rapid de recunoaştere a atacurilor de insecte în stil mare.

Pentru pădurile puţin accesibile şi în ţările mai puţin civilizate, cu ajutorul fotografiei aeriene se poate uşor identifica în cazul unui atac mare, care sunt porţiunile de pădure atacate.

Dr. Kurt Mantel.

Der Vollzug des Reichsjagdgesetzes in Bayern.

Punerea în aplicare a legei de vânătoare a Reichului în Bavaria.

La 18 Ian. 1934, s'a promulgat o lege de vânătoare, care urmează să se aplice în întreaga Germanie, o părticică din programul de unificare legislativă a naţional-socialiştilor.

Autorul se ocupă de unele dispoziţii de trecere dela vechea lege, ce se aplică în Bavaria şi noua lege.

F. Huderzeck.

Eine Forsteinrichtungskartei.

O fişieră pentru amenajament.

Se reia propunerea făcută de Pelleter, prin anul 1923, asupra întocmirei amenajamentului sub formă de fişe.

Printre avantajele unui asemenea amenajement se aminteşte: Se pot cu uşurinţă scoate părţi din amenajament, de care avem nevoie, putinţa de grupare a fişelor cum dorim; se pot lăsa în unele cazuri la o parte acele părţi ce nu sunt trebuitoare.

Intre dezavantagii se spune că, fişele se pot uşor falsifica, din cauza mobilităţii lor.

Se dă o serie de modele de fişe.

Ant. V. Răd.

LESNICKA PRACE

No. 2, 1935.

Jaromir Klika.

Regiuni forestiere naturale, în Cehoslovacia.

Un comitet constituit pentru a determina regiunile naturale de păduri din Cehoslovacia, pe bază de cercetări geobotanice, a adoptat în prima sa şedinţă,

BIBLIOTECA CENTRALĂ "ASTRA" SIBIU

împărţirea în climaxe a lui Hilitzer, care deosebeşte:

1) Regiunea boreală a pădurilor de răşinoase, pe podzoluri înaintate, corespunzătoare în întregime climaxului Piceian.

2) Regiunea montană a pădurilor de foioase cu predominanţa fagului (Fagion).

3) Pădurile de foioase dela câmpie şi coline (Querceto-Carpinetum).

Aşa zisa regiune forestieră din Europa de mijloc, este ocupată, în Cehoslovacia (după harta lui Hilitzer), de păduri cari au fost mult schimbate prin cultură.

In interiorul regiunilor de climax se disting asociaţiuni, în care sunt cuprinse apoi cele mai mici unităţi, tipurile de pădure.

Dr. Ing. Antonin Nemec.

Cercetări asupra influenţei îngrăşămintelor verzi asupra creşterii puieţilor repicaţi în pepinieră.

O influenţă favorabilă au culturile leguminoase numai în solurile sărace în azot.

Ing. Dr. Boh. Maran.

Influenţa molidului, asupra solurilor cu ortstein în cazul când cultura lui este însoţită de îngrăşăminte.

In cazul când solul se amendează, în special cu calciu, cultura molidului este binefăcătoare solurilor cu ortstein. Fără îngrăşăminte, molidul măreşte aciditatea solului şi grăbeşte procesul de levigare.

Jaroslav Ruzicka.

Experienţe cu privire la împădurirea suprafeţelor de mare întindere pe care pădurea a fost devastată de insecte, doborîtă de vânt sau de zăpadă.

Sunt expuse cum trebue procedat pentruca acţiunea de împădurire a acestor suprafeţe să fie mai rodnică. Indicaţiunile sunt bazate pe experienţele de 10 ani făcute în mai multe ocoale din diferite ţinuturi ale Cehoslovaciei: deci aproape general valabile.

Ing. Dr. techn. F. Korsun.

Despre folosinţa practică a tabelelor de volum.

O verificare a rezultatelor date de cele mai vechi tabele Bavareze (privite ca cele mai puţin exacte) şi a rezultatelor date de măsurătorile volumului după metoda Huber, cu acelea ale unei măsurători exacte, a dus la constatarea că folosirea acestor tabele dă aceeaşi aproximaţie ca şi metoda Huber.

Ing. Dr. Arnoşt Hansel.

Importante experienţe cu privire la plutăritul lemnelor în Rusia Subcarpatină, cu o contribuţie la teoria plutăritului.

Pluta merge mai repede decât apa pe care pluteşte. S'a stabilit că iuţeala relativă a plutei pe o aceeaşi pantă este constantă, nu depinde de iuţeala apei (care poate varia după stare şi temperatură). Iuţeala plutei creşte cu lungimea lemnelor şi cu grosimea lor şi scade cu numărul buştenilor şi al legăturilor.

N. R.

SILVA.

Nr. 14, 15/16, 17.

Oberforstrat Wezel, Stuttgart.

Beiträge zur Wild-und Jagdkunde auf Grund von Erfahrungen und Untersuchungen an württembergischen Hirschen aus «Schönbuch» und Schwarzwald.

Contribuţiuni la studiul vânatului şi al vânătoarei pe baza faptelor observate şi cercetărilor întreprinse asupra cerbilor württemberghezi din «Schönbuch» şi din Pădurea Neagră.

Nr. 18.

V. Dietrich.

Wissenschaftsziele der forstlichen Hochschulstätten.

Ţeluri ştiinţifice ale instituţiunilor de învăţământ forestier superior.

Organizarea logică a învăţământului forestier superior este o chestiune care preocupă mai de mult pe profesorul V. Dietrich dela universitatea din München. Incă din anul trecut a publicat un articol intitulat «în chestiunea organizării învăţământului forestier", despre care s'a relatat pe larg în R. P. No. 4, pag. 321.

Prin articolul de faţă D-sa revine din nou şi adânceşe chestiunea şi mai mult. Ideea diviziunei muncii care în Germania — în vederea condiţiunilor specifice ale acestei ţări, scrie D-sa — este dominantă în toate domeniile ştiinifice şi practice, inspiră lui D. şi principiile de organizare ale învăţământului forestier. Dovadă declaraţia următoare : «*Să ne ferim a face din toate lucrările ce incumbă ici şi colo girantului silvic obiectul unor pregătiri ştiinţifice. Unele din ele, adeseaori sau chiar de regulă, pot fi perfect efectuate prin simpla aplicare a unor formule profesionale ori a unor dispoziţiuni legale sau administrative. Procedând altfel, am ajunge la suprasaturaţie ştiinţifică a studentului forestier, fapt care totuşi n'ar înlătura insuficienţa lui în viaţa practică. Afară de astea, în asemenea caz există pericolul, ca acele chestiuni care trebue să formeze miezul pregătirii silvicultoreşti să fie vitreg tratate sau poate chiar neglijate*". Această idee D. o desvoltă pe larg în articolul de faţă. Fără a subestima importanţa unor anumite ştiinţe, în genere, sau pentru alte ramuri ale activităţii omeneşti, D. constată că în economia forestieră ele au caracter secundar, sunt şi trebue să rămâe ajutătoare. Aşa fiind, cere ca extensiunea ce li se dă în învăţământul forestier să fie în raport logic cu însemnătatea ce au pentru rezolvarea diverselor probleme „extrasilvice" ce se ivesc în gestiunea pădurilor. De ex., pentru a face instalaţiuni simple de transport cum sunt obicinuite şi justificate în gospodăria silvică sau pentru a face construcţiuni modeste, nu e nevoe de elemente cari să egaleze pe „inginerul de poduri şi şosele" ; penru a apăra interesele proprietăţii forestiere înaintea instanţelor juridice, nu e nevoe de jurisconsulţi ; pentru a cuba arbori nu e nevoe a ne perde în subtilităţi matematice, etc. D. crede că pregătirea ştiinţifică în direcţiunile arătate trebue să fie facultative nu obligatorii. Că unii sau alţii, cu anumite aptitudini să se specializeze în anumite direcţiuni astfel încât în viaţa practică să poată funcţiona ca experţi sau sfătuitori în chestiuni cari ies din sfera imediată a intereselor silvice — lucrul acsta D. îl crede util şi desirabil, dar nu vrea — repet cuvintele de mai sus — să ajungă la suprasaturaţie ştiinţifică pentru toată lumea.

In schimb, cere aprofundarea cât mai

*

desăvârşită în ştiinţele naturale, în cele economice şi negreşit în cele pur silvice. Ceeace trebue să prevaleze în învăţământul forestier de astăzi sunt ştiinţele naturale (biologice) şi economice; cele tehnice (cu excluderea bine înţeles a tehnicei silvice) trebuesc strict proporţionate cu nevoile silvicultorului practician. Pentru evidenţiarea acestui adevăr, D. face reflecţiuni comparative de ex. asupra resinajului, asupra cubajului şi asupra muncii raţionalizate de care astăzi se vorbeşte aşa de mult.

Efectuarea raţională a resinajului şi a cubajului, apoi organizarea raţională a muncii de sigur au însemnătatea lor în orice gospodărie silvică, însă aceasta — după D. — nu însemnează că pregătirea studentului trebue astfel orientată ca să stăpânească deopotrivă latura pur forestieră (biologică) şi economică şi cea tehnică inerente diverselor chestiuni ce aşteaptă rezolvarea din partea girantului silvic. După principiile diviziunei muncii rezolvarea potrivită a chestiunilor tehnice trebue lăsată în grija altora.

D. merge mai departe şi crede că anumite cunoştinţe de cari girantul silvic are nevoe, dânsul ar putea să şi le însuşească cu folos, fie în timpul anului de practică premergător studiilor universitare fie în timpul stagiului ce urmează după acele studii. In asemenea caz, am fi feriţi de acea suprasaturaţie de care a fost vorba la început şi ar rămâne timpul necesar a aprofunda acele ştiinţe de care silvicultorul în primul rând are nevoe.

Măcar că articolul e scris cu privire la condiţiunile speciale germane, el merită atenţiunea oricărui silvicultor care se interesează de organizarea temeinică a învăţământului forestier.

* * *

INFORMAŢIUNI

Dorind a face o cât mai largă publicitate scrierilor forestiere de orice fel, autorii de cărţi, broşuri etc., redactori de reviste de specialitate, sunt insistent rugaţi să trimită în mod regulat, la biblioteca I.C.E.F., Str. Clopotarii Vechi Nr. 1, Bucureşti, câte un exemplar din lucrările lor ce vor apare de aci înainte.

PROCES-VERBAL No. 3

Şedinţa dela 25 Ianuarie 1935.

Prezidează d-l prof. Dr. *M. Drăcea*, preşedinte.

Membrii prezenţi, d-nii: *C. M. Bunescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, H. Lazăr, G. Minescu, G. Năstăsescu, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, V. N. Priboianu, Eugen Vâlceanu.*

Şedinţa se deschide la orele 19.

D-l preşedinte *Drăcea* propune ca procesele-verbale ale şedinţelor anterioare, neaprobate încă, să se citească într'o şedinţă viitoare. Consiliul aprobă.

Intrându-se în ordinea de zi, se dă cuvântul d-lui Stinghe, care citeşte memoriul întocmit de Comisiunea desemnată de Consiliu, privitor la întâmpinarea Societăţii noastre relativ la proectul de lege a cooperaţiei.

D-l *M. P. Florescu*, în legătură cu cu memoriul sus arătat, aduce la cunoştinţa consiliului, jurnalul Consiliului de Miniştri No. 2679/935 prin care Statul renunţă la valcarea materialului lemnos, în folosul populaţiei din regiunea moţilor (Gilău), organizaţi în Cooperativă.

Sesizează consiliul asupra acestei noui exproprieri a pădurilor, date gratuit în ultimul moment.

D-l *P. Ioan*: Se declară cu totul nemulţumit de cuprinsul acestui fel de memoriu, pentrucă:

1. Este impreciş şi nedefinit. Ferindu-vă să faceţi critica obiectivă, dar serioasă a proectului — cum trebuia — aţi lunecat pe panta generalizărilor şi a tuturor felurilor de teorii, fără legătură cu cooperaţia şi deci cu proectul.

2. Amendamentele introduse în proect nu modifică nici unul din principiile ce trebuiau combătute; sunt simple explicaţiuni, lămuriri cari şi-ar avea locul într'un regulament al proectului modificat.

3. Nu se exprimă un categoric punct de vedere silvic, ce se poate extrage din moţiunile adunărilor noastre generale trecute.

4. Se comite marea greşală de a se accepta ca printr'o modificare a legii cooperaţiei să se rezolve cum nu se poate mai prejudiciabil pentru păduri, ad-ţie şi Corp, principiile importante de politică silvică şi de politica lemnului.

In acest chip se dă impresia că Consiliul a pierdut simţul de raţiune

chiar împotriva celor mai scandaloase măsuri ce se iau împotriva pădurilor şi a Corpului şi deci, nu mai corespunde rolului de reprezentant şi apărător al lor.

D-l Cenzor *Gh. Constantinescu* arată că Ad-ţia C. A. P. S. a depus direct la Minister un memoriu privitor la această lege.

D-l *Rodoteatu* constată că s'a procedat greşit, întru cât în prealabil trebuiau discutate principiile legii şi apoi să se treacă la discuţia pe articole. Punctul de vedere al Societăţii noastre, pe care îl ştim toţi, poziţia ei faţă de cooperative, faţă de desvoltarea acestora, nu e prezentată. Trebue să ţinem seama de pericolul desvoltării cooperaţiei, chiar pe baza legii vechi, Desvoltarea cooperaţiei ne stânjeneşte. Memoriul nearătând punctul nostru de vedere general, vom ajunge la chestiuni de tocmeală.

In concluzie, repetă că, punctul de vedere al Soc. nu se găseşte exprimat.

D-l preşedinte *Drăcea* arată că, principiile de cooperaţie şi raporturile cu pădurile, pot forma o temă amplă de discuţie. Cred că în această chestiune, în conjunctura în care suntem angajaţi, raportul comisiunei e maximum ce se poate face. El este foarte tare în fond.

D-l Drăcea, fiind nevoit să plece, ia preşedenţia *d-l V. Stinghe.*

Domnia-sa arată că s'a obiectat tonul din memoriu. Este o chestiune de temperament şi de felul cum dorim să vorbim cu Ministrul.

Trebue să mergem în etape.

Politica forestieră nu se tranşează în moţiunea noastră. Cine va voi să legifereze această politică, mai târziu, nu va avea nici un inconvenient, faţă de moţiunea respectivă.

Simţul nostru este că, dacă d-l Ministru face ceeace este în memoriu, noi reuşim ca să salvăm ceeace se mai poate salva.

D-l *G. Minescu,* arată că este de acord cu o parte din amendamentele propuse în memoriu, ca: introducerea de dispoziţiuni drastice contra cooperativelor camuflate, avantagii pentru transporturi de puieţi, etc. Găseşte însă că el conţine multe dispoziţiuni pe cari nu le poate admite. Deasemenea, afirmă că în multe părţi memoriul se exprimă prea tare. De aceea, votează contra lui. La cele exprimate de d-l Minescu, se asociază şi d-l ing. Eug. Vâlceanu.

D-l *M. P. Florescu* face următoarea declaraţie: din punct de vedere românesc şi cu gândul de apărare a pădurilor şi Corpului Silvic, şi în teama ca actuala lege să nu dea posibilitate politicianilor şi străinilor, ca prin cooperative, să acapareze pădurile, *mă abţin dela vot.*

Memoriul se pune la vot şi se aprobă cu majoritate.

Şedinţa se ridică la ora .

Preşedinte, *M. Drăcea.*

p. Secretar General, *George Minescu.*

PROCES VERBAL No. 4

Şedinţa din 31 Ianuarie 1935.

Şedinţa se deschide la ora 18, sub preşedinţia d-lui Profesor Dr. *M. Drăcea.*

Membrii prezenţi d-nii : *Alimănişteanu C., Bunescu C., Cărileanu A. Butoi, Grozescu D.. Ioan Petre, Ionescu Andrei, G. Minescu, A. Nedelcovici, I. Priboianu, V. Stinghe, M. Ştefănescu-Suhăţeanu, G. Năstăsescu.*

D-l preşedinte *Drăcea* salută prezenţa în consiliu a d-lui vice-preşedinte C. Alimănişteanu, pe concursul căruia contează, fără a fi cerut.

D-l *Alimănişteanu* mulţumeşte pentru cuvintele adresate, şi declară că va căuta să lucreze şi d-sa astfel cum în trecut a lucrat, în mod glorios restul membrilor.

Se citeşte pr.-verbal No. 3 al şedinţei din 25 Ianuarie a. c. şi se aprobă.

Intrându-se în ordinea de zi, se citeşte întâmpinarea înreg. la No. 38/935 a unui grup de 30 membri ai Societăţii, prin care se cere Soc. să ia atitudine în legătură cu:

a) Proectul de lege privitor la protecţia naturii şi la turism.

b) Noua lege a cooperaţiei.

c) Chestiunea administrării islazurilor comunale de către Ministerul de Interne.

Ia cuvântul d-l preşedinte *Drăcea,* care arată că avalanşa de atacuri asupra pădurilor creşte, şi este nevoie ca *Societatea* să-şi cristalizeze punctul său de vedere, *definitiv* în legătură cu problemele ridicate.

Privitor la punctul b. din întâmpinare, d-sa constată că Soc. şi-a arătat punctul său de vedere, într'un memoriu, care va fi prezentat Ministerului de Domenii, în câteva zile.

In chestiunea proectului pentru protecţia naturii şi turism, aduce la cunoştinţă că, din informaţiunile ce a cules, Ministerul Sănătăţii, unde se elaborează proectul, a numit o comisiune compusă din d-nii: *Mihai Haret, E. Bucuţă, Dr. Banu* şi *General Vicol.*

D-l *Grozescu* arată că şi la Ministerul de Domenii se intenţionează a se alcătui un proect de lege, privitor la protecţiunea staţiunilor climaterice.

D-sa crede că este cazul a se pune în legătură proectele respective dela Ministerele: Sănătăţii şi Domeniilor.

D-l preşedinte *Drăcea* motivează că, faţă de ultimele exploatări practicate, naşte în prezent o problemă a pădurilor din jurul staţiunilor climaterice. Interesul, din ce în ce mai mare, al publicului pentru aceste staţiuni, pentru parcurile naţionale, pentru pădurile din jurul oraşelor, pentru campinguri ale maşinilor în mijlocul pădurilor, la care se adaogă interesul pentru turism, crează necesitatea aducerei unei legi speciale pentru aceste chestiuni.

D-l *Andrei Ionescu* propune ca această chestiune să fie soluţionată în mod unitar şi pe calea cea mai firească şi juridică, aceia a legiferării pădurii de protecţie, aşa cum s'a făcut şi în alte ţări, iar nu pe cale fragmentară şi de către instituţiuni în afara celor silvice.

Iau parte la discutarea privitoare la această chestiune, d-nii Alimănşteanu, Suhăţeanu, Petre Ioan, Andrei Ionescu şi Năstăsescu.

Consiliul decide a se interveni la Ministerul Sănătăţii şi Ministerul Domeniilor, pentru a se aproba numirea în comisiunile de redactare a proectelor respective, a câte doi delegaţi din sânul Societăţii.

In acest scop, Consiliul deleagă, de pe acum, pe d-nii: M. Drăcea şi Năstăsescu G., pentru Comisia dela Ministerul Sănătăţii şi pe d-ni: D. Grozescu şi A. Nedelcovici la Ministerul de Domenii.

Se precizează că, în cazul când se va reuşi a se face un singur proect de lege, delegaţii sus menţionaţi, vor colabora împreună pentru proectul unitar ce se va întocmi.

D-l preşedinte *Drăcea* accentuează, că înţelege colaborarea tuturor membrilor Societăţii şi Consiliului, prin depunerea de *sugestii scrise* atât la această chestiune, cât şi la orice altă chestiune interesând scopul Societăţii.

Se ia în discuţiune chestiunea trecerii păşunilor la Ministerul de Interne.

D-l *Grozescu* citeşte Decretul-Lege No. 3028/934 care reglementează această trecere.

D-sa arată, că în prezent la Ministerul de Interne se elaborează o decizie prevăzută de decretul lege respectiv, prin care se creiază anumite eforii ale păşunilor. Rezumă cuprinsul acestui proect de decizie şi expune lacunele ce prezintă în legătură cu interesele pădurilor şi ale Corpului silvic.

Iau parte la discuţiuni d-nii Suhăţeanu, Priboianu, Andrei Ionescu, Năstăsescu, Drăcea.

D-l Petre Ioan spune că, în legea păşunilor din 1928, s'au trecut multe dispoziţiuni păgubitoare pădurilor. Arată că ultimele creeri de păşuni nu s'au făcut pe baza legii respective din 1933, ci pe baza unui aliniat nebăgat în seamă din decretul lege din Iulie 1934.

Pe baza ultimului Decret-Lege, se dau acum, cu inventar, o mulţime de feluri de păşuni (păşuni de rezervă, păşuni dela baltă, etc.).

Este necesar ca la predarea inventarului, să nu se predea păduri pentru păşuni. In ultimele legi şi regulamente, se definesc *păşunile comune*. S'ar putea mări considerabil păşunele, decretându-se păduri drept izlazuri.

D-l *V. Priboianu* propune, ca la Direcţia Islazurilor din Ministerul de Interne, să se creieze un serviciu silvic, condus de ingineri silvici.

Consiliul deleagă pe d-nii Grozescu, Priboianu şi Andrei Ionescu a studia toate dispoziţiunile privitoare la islazuri, din diferite legi, şi a prezenta propunerile respective, de urgenţă, consiliului, pentru ca Societatea să-şi poată formula punctul său de vedere în această privinţă.

2. Se citeşte întâmpinarea d-lui inginer Haralamb, înreg. la No. 40/935, privitor la ante-proectul de lege al pescuitului în apele de munte.

Consiliul deleagă pe d-l Al. Butoi ca împreună cu d-l inginer Haralamb să studieze acest ante-proect, făcând propunerile necesare Consiliului.

3. D-l inginer G. Minescu citeşte o întâmpinare, privitor la măsurile necesare a se lua pentru ca, sumele provenite din vânzarea materialelor lemnoase de pe islazuri, să fie utilizate de Casa Pădurilor în scopul de achiziţionări de noui păduri.

Se dă delegaţie d-lui C. Bunescu şi d-lui G. Minescu ca să refere Consiliului în această chestiune.

Se citeşte adresa Asociaţiei Presei Agricole Silvice şi Zootehnice şi se acceptă de Consiliu această titulatură.

In Consiliul acestei asociaţiuni se deleagă d-nii: M. Drăcea, V. Stinghe şi G. Năstăsescu.

Şedinţa se ridică la ora 20,30.

Preşedinte, *M. Drăcea.*

p. Secretar General, *George Minescu*

PROCES-VERBAL No. 5

Şedinţa din 7 Februarie 1935

Şedinţa se deschide la orele 18, sub preşedenţia d-lui Prof. *M. Drăcea*, preşedinte.

Se dă citire procesului-verbal al şedinţei din 31 Ianuarie 1935, şi se aprobă cu modificările propuse de d-nii: D. Grozescu, Andrei Ionescu şi V. Priboianu.

Intrându-se în ordinea de zi, se amână luarea în discuţie a întâmpinărilor d-lor: Pere Ioan, Andre Ionescu şi St. Rodoteatu pentru şedinţa viitoare.

1. Se citeşte întâmpinarea unui grup de membri, privitor la rolul d-lui Andrei Ionescu în legătură cu proectul de lege al organizării Corpului Tehnic.

D-l *St. Rodoteatu*, în legătură cu cele cuprinse în această întâmpinare, declară că nu înţelege a se accepta discuţia ei, pe tema că d-l Andrei Ionescu ar fi trădat interesele Corpului în această chestiune.

D-l *C. P. Georgescu* arată că, întrucât d-l Andrei Ionescu n'a avut la congresul A. G. I. R. Galaţi, unde s'au discutat cele menţionate în întâmpinare, mandatul Corpului Silvic, rezultă că d-sa a exprimat un punct de vedere pur personal.

D-l *V. Stinghe*, menţionează că fiecare are dreptul să-şi spună părerea, ori unde, chiar dacă ea nu corespunde cu aceea a majorităţii. Punerea sub acuzare pentru convingeri proprii, trebuie să dispară.

Pentru consiliul Societăţii, chestiunea trebuie luată în considerare, pentru că interesează Corpul Silvic într'un grad foarte mare.

D-l *M. Ştefănescu-Suhăţeanu* arată că acela care lasă să transpire în mod public o idee care priveşte un interes profesional, poartă o răspundere, Consiliul trebue să dezavueze pe acel coleg, care într'o anumită situaţiune, a activat într'un fel care nu corespunde scopului Societăţii. Constată că unele din frazele întâmpinării sunt nepotrivite ca stil.

D-l *Petre Ioan* precizează că vorbitorii anteriori s'au exprimat principial, fără a se referi la cazul Andrei Ionescu.

D-l *Andrei Ionescu* declară că-şi ia răspunderea totală asupra celor ce a susţinut la congresul A. G. I. R. Galaţi, având conştiinţa deplină că a fost singurul în această ocazie care a apărat interesele de eri, de azi şi de mâine ale Corpului silvic. Nu a fost vorba de un proect de lege, ci a pus numai pro-

blema în legătură cu întregirea Corpului tehnic ingineresc cu inginerii silvici.

D-l Dr. *Drăcea* crede că este necesar:

a) Să fixăm punctul de vedere al societăţii, în legătură cu legea Corpului Tehnic;

b) Să ne fixăm limitele libertăţii de gândire în chestiunile profesionale şi limitele puterii de intervenţie a Societăţii noastre în această direcţie.

Consiliul hotărăşte să trimită întâmpinarea arătată d-lui Andrei Ionescu, cu indicaţia ca d-sa, în şedinţa viitoare, să refere asupra raportului dintre legea corpului silvic, în legătură cu legea corpului tehnic, arătându-ne şi felul în care s'a angajat până acum în chestiunea nouei legi a corpului tehnic.

2. Se citeşte adresa Ministerului Domeniilor, Direcţia Regimului Silvic, No. 278.858/934 cu privire la acţiunea de reîmpădurire şi ameliorare a terenurilor degradate.

D-l *Petre Ioan*, cere să se facă o expunere în şedinţa viitoare faţă cu reprezentanţii Regimului silvic.

Consiliul deleagă pe d-nii: *M. Drăcea, G. Năstăsescu* şi *Priboianu*, pentru a studia, împreună această chestiune şi a formula punctul de vedere al societăţii.

D-l *M. Drăcea* face cunoscut Consiliului că în ziarul «Dimineaţa» apare la fiecare 10 zile câte o pagină forestieră. Face apel la membrii societăţii să colaboreze la acea pagină.

Consiliul ia în discuţie cererea d-lui V. Ionescu, înreg. la No. şi decide ca, începând dela 1 Ianuarie până la 1 Sept. 1935 să-i majoreze Bursa la suma de 1.000 franci francezi lunar. In această sumă nu se cuprind cheltuelile pentru excursia generală şi cheltuielile de drum până la Nancy.

I se va cere să trimită lunar un memoriu asupra activităţii.

Consiliul aprobă primirea ca membri noui în societate, pe ziua de 1 Ianuarie 1935, a d-lor Arthur Koneczni, Pană I. Gheorghe şi Arthur Schick, sub rezerva plăţii anticipate, pe un an, a taxelor statutare.

Şedinţa se ridică la orele 20,30.

Preşedinte, *M. Drăcea.*

p. Secretar General, *George Minescu*

PROCES-VERBAL No. 6

Şedinţa din 14 Februarie 1935

Se deschide la ora 18,30.

Prezidează D-l Profesor *M. Drăcea*, preşedinte,

Membrii prezenţi: *C. Alimăniţeanu, C. Bunescu, Al. Butoi, D. Drâmbă, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, P. Ioan, A. Ionescu, G. Minescu, G. Năstăşescu, D. Grozescu, V. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. St. Suhăţeanu* şi *E. Vâlceanu.* Asistă şi d-l Cenzor *G. Constantinescu.*

Se citeşte procesul-verbal al şedinţei din 7 Februarie 1935.

D-l *Andrei Ionescu*, cere să se modifice acest proces-verbal în sensul ca partea relativă la întâmpinarea făcută de mai mulţi colegi în chestiunea pro-

ectului de lege al Corpului Tehnic, să fie redată mai scurt şi anume numai hotărîrea luată de Consiliu, şi declaraţia d-sale că-şi asumă întreaga răspundere a celor scrise, întrucât chestiunea urmează a fi desbătută în fond într'o şedinţă viitoare, când desbaterile vor fi în detaliu.

In urma explicaţiunilor date de d-nii: C. P. Georgescu şi P. Ioan, Consiliul nu aprobă cererea.

Se aprobă procesul-verbal.

D-l *C. Alimăniţeanu* comunică Consiliului că s'a întocmit şi se discută un proect de lege al Colegiului Inginerilor.

Propune să se studieze, la timp, acest proiect de lege, iar Soc. Progresul Silvic să-şi fixeze şi să-şi susţină punctul său de vedere.

Consiliul deleagă pe d-nii: V. N. Stinghe, E. Vâlceanu şi A. Ionescu să studieze proectul de lege şi să întocmească un referat.

Se intră în ordinea de zi:

D-l *Preşedinte* referă Consiliului că chestiunea dela pt. 1 din ordinea de zi, întâmpinările d-lor: P. Ioan, A. Ionescu şi St. Rodoteatu, este în strânsă legătură cu chestiunea dela pt. 2 din ordinea de zi: întâmpinarea inginerilor din serviciul cooperaţiei. Propune conexarea lor.

Consiliul aprobă conexarea.

D-l *P. Ioan* cere ca înainte de a-şi desvolta şi susţine întâmpinarea făcută, d-l preşedinte să comunice Consiliului rezultatul audienţei la d-l Ministru al Agriculturei şi Domeniilor, a comisiunii delegată de Consiliu să prezinte memoriul şi amendamentele propuse de soc. Progresul Silvic, la proectul de lege al cooperaţiei, întrucât întâmpinarea sa este corolarul proectului de lege al cooperaţiei şi nu se poate discuta decât împreună cu acest proect de lege.

D-l *Preşedinte* comunică Consiliului că, împreună cu comisia delegată de Consiliu, s'a prezentat d-lui Ministru Sassu şi d-lui Subsecretar de Stat M. Negură cărora le-a expus punctul de vedere al Societăţii, în chestiunea proectului de lege al cooperaţiei, înmânându-le câte un memoriu.

D-nii Miniştri au luat act de intervenţia soc. Progresul Silvic şi vor aviza.

După discuţiuni la care au luat parte d-nii: M. Drăcea, P. Ioan, M. P. Florescu, C. Alimăniţeanu, C. P. Georgescu, V. N. Stinghe, St. Rodoteatu, A. Ionescu, M. St. Suhăţeanu E. Vâlceanu şi G. Minescu se fac 3 propuneri:

1) Să se convoace o adunare generală extraordinară a societăţei, în care să se fixeze punctul general şi permanent de vedere al Corpului silvic în materie de politică forestieră şi politica lemnului, precum şi punctul de vedere al Corpului silvic faţă de noua lege a cooperaţiei.

2) La discuţia pe articole a legei cooperaţiei, să se susţină, cu toată tăria, amendamentele întocmite de Consiliu şi prezentate d-lui Ministru al Agriculturii şi Domeniilor.

3) Să se aducă la cunoştinţa d-lor: Prim-Ministru şi Ministru de Finanţe, precum şi tuturor şefilor de partide, urmările dezastroase ale legii cooperaţiei, cu privire la păduri.

Paralel cu această acţiune, să se înceapă o campanie prin presă şi alte publicaţiuni, prin care să se facă cunoscut punctul nostru de vedere, precum şi urmările punerei în aplicare a legii.

Să se întocmească un memoriu detaliat asupra chestiunii, în care să se arate şi toate sacrificiile făcute de păduri până în prezent, care să se împartă tuturor deputaţilor şi senatorilor.

Se pune la vot prima propunere şi se respinge.

Se revine la discuţia întâmpinărilor trecute la pt. 1 şi 2 din ordinea de zi.

D-l *P. Ioan* arată că-şi susţine în totul întâmpinarea scrisă, iar din întâmpinarea inginerilor din serviciul Cooperaţiei înţelege să facă un nou punct de acuzare contra d-lor Minescu şi Vâlceanu.

D-l *Andrei Ionescu* consideră chestiunea solidarizărei colegilor din serviciul cooperaţiei, cu d-nii Minescu şi Vâlceanu, ca un fapt nou, ca o intimidare, adusă consiliului şi cere ca să se amâne discuţia întâmpinărei făcută de d-sa pentru a o completa cu acest fapt nou.

D-l *St. Rodoteatu* cere să se discute întâmpinarea sa, dar constată că azi a intervenit un fapt nou : întâmpinarea inginerilor din serviciul cooperaţiei care s'a conexat cu întâmpinarea sa şi deci trebuie să-şi completeze întâmpinarea cu acest fapt nou.

D-l *G. Minescu* cere să se discute toate întâmpinările făcute contra sa şi să fie judecat de Consiliu, chiar în şedinţa de astăzi.

Se amână discutarea tuturor întâmpinărilor pentru şedinţa următoare.

Şedinţa se ridică la ora 20,30.

Preşedinte, *M. Drăcea.*

Secretar General, *Eugen Vâlceanu*

PROCES-VERBAL No. 7.

Şedinţa din 21 Februarie 1935.

Prezenţi d-nii: *M. Drăcea, Al. Butoi, M. P. Florescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, G. Minescu, St. Rodoteatu* şi *Eug. Vâlceanu.*

Nefiind prezenţi numărul de consilieri cerut de statute, şedinţa nu s'a ţinut.

Preşedinte, *M. Drăcea.*

Secretar General, *Eugen Vâlceanu*

PROCES-VERBAL No. 8

Şedinţa din 28 Februarie 1935

Prezidează D-l Prof. Dr. *M. Drăcea,* preşedinte.

Membrii prezenţi D-nii: *C. M. Bunescu, Al. Butoi, D. I. Ciurileanu, D. Drâmbă, C. P. Georgescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, H. Lazăr, G. Minescu, A. Nedelcovici V. N. Priboianu St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu* şi *Eug. Vâlceanu.*

Asistă D-l cenzor *Gh. Constantinescu.*

D-l Preşedinte, deschizând şedinţa, aminteşte că azi se împlinesc 150 de ani dela moartea tragică a martirilor românismului: Horia, Cloşca şi Crişan,

eroii revoluţiei naţionale şi ţărăneşti din Ardeal din 1784/85. Situaţiunea grea a poporului român iobag, ridică pe primul plan pe aceşti răsturnători de nedreptăţi sociale şi ei mor zdrobiţi pe roată pentru dreptul şi dreptatea neamului românesc.

Jertfa lor să fie pururea pildă vie tuturor cetăţenilor conştienţi de menirea lor. Societatea noastră cu adâncă pietate se închină memoriei acestor eroi naţionali.

Şedinţa se ridică pentru 10 minute.

La redeschidere D-l Preşedinte reamintind încetarea din viaţă a colegului nostru în Consiliu Prof. P. Antonescu, ing. consilier silvic, arată meritele defunctului pentru Societate, pentru Corp, pentru învăţământul silvic şi pentru economia forestieră a ţării.

Aduce la cunoştinţa Consiliului încetarea din viaţă a ing. consilier silvic Terenţiu Buhescu din Ad-ţia Domeniului Reşiţa, unul din primii ingineri silvici cari au participat la preluarea domeniului forestier odată cu efectuarea unirii Ardealului şi dintre primii organizatori ai serviciului silvic ardelenesc.

Asemenea cu durere aminteşte încetarea din viaţă a Prof. Dr. M. Chiriţescu-Arva, Rectorul Academiei Agricole Bucureşti, unul din marii prieteni ai Corpului nostru şi ai pădurilor şi primul care a pus în literatura noastră de specialitate problema irigaţiunilor verzi (perdele de pădure) în stepă.

Consiliul îşi impune câteva momente de reculegere în semn de pioasă amintire a memoriei defuncţilor, prin ridicarea şedinţei 10 minute.

Se intră în ordinea de zi:

La puncul 1. — *Legea Cooperaţiei.*

D-l Preşedinte expune rezultatul întrevederii avute cu D-l Subsecretar de Stat M. Negură privitor la amendamentele propuse de Societate, precum şi a discuţiunilor ce a avut cu D-l D. Alimănişteanu, preşedintele Secţiei Economice a Camerii, căruia i-a expus doleanţele Societăţii privind legea respectivă şi care a promis că va da tot concursul pentru transformarea în text de lege a amendamentelor propuse de Societate.

Punctele 2 şi 3 se amână.

Punctul 4. — Legea colegiului inginerilor.

D-l *Andrei Ionescu* citeşte referatul întocmit de comisiunea instituită de Consiliu privitor la acest acest proect de lege.

După discuţii la cari iau parte membrii prezenţi, Consiliul aprobă, propunerea D-lui D. Grozescu ca art. 2 din lege pt. c, al., să primească următoarea redactare:

«Diploma sau certificatul eliberate de fosta Şcoală de silvicultură dela Brăneşti sau Bucureşti ori de şcoalele similare din străinătate şi echivalate de Comisiunea care a funcţionat pe lângă Ministerul Agriculturii şi Domeniilor sau de Comisiunea prevăzută la art. 5 din Legea de organizare a Corpului silvic publicată în Mon. Of. No. 141 din 26 Sept. 1923».

La art. 2 pt. c, alin. 3, Consiliul cere a se da redactarea următoare:

«Diploma de inginer eliberată de o şcoală tehnică superioară din streinătate similară, celor de mai sus, echivalată după specialitate de comisia de echivalare de pe lângă Şcoala Politehnică din Bucureşti, prevăzută la art. 45 din

Decretul-Lege relativ la înființarea și organizarea Școalelor Politehnice din România, cu avizul conform al Secției respective din Școala Politecnică, sau al Academiei de Înalte studii agronomice; Comisiunea de echivalare de pe lângă Școala Politehnică se va completa pentru fiecare caz cu al 7-lea membru din specialitatea respectivă, desemnat de însăși comisiune și de Senatul învățământului agronomic».

La punctul «Diverse»:

Consiliul deleagă pe D-l Președinte să participe la Adunarea generală a Asociației generale a medicilor veterinari din România, ce se va ține Sâmbătă 2 Martie 1935.

Consiliul aprobă propunerea făcută de D-l Administrator al Casei Pădurilor de a se adresa o scrisoare de mulțumire D-lui Pamfil Șeicaru, directorul ziarului «Curentul» pentru articolul «Drama Despăduririlor».

Consiliul hotărăște ca ședințele viitoare să se țină Marți la orele 21.

Ședința se ridică la orele 21.

Președinte, *M. Drăcea.*

Secretar General, *Eug. Vâlceanu.*

PROCES-VERBAL No. 9
Ședința din 4 Martie 1935

Prezidează D-l *M. Drăcea,* președinte.

Membrii prezenți D-nii: *Al. Butoi, D. Drâmbă, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, P. Ioan, H. Lazăr, Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, Eug. Vâlceanu.*

Ședința se deschide la orele 17.

D-l Președinte referindu-se la ordinea de zi: *Precizarea atitudinei Societății noastre* față de proectele de legi privitoare la:

— concentrarea învățământului tehnic superior,

— exercitarea profesiunei de inginer și înființarea colegiului inginerilor și

Convocarea unei consfătuiri a membrilor Societății noastre pentru Duminică 10 Martie cr., împreună cu celelalte asociațiuni de ingineri privind mijloacele de acțiune pentru transformarea în lege a menționatelor proecte, arată lupta ce se duce între inginerii universitari dela Institutele universitare și inginerii dela școlile speciale (Politehnice) pe chestiunea admiterii inginerilor universitari în Corpul tehnic și a concentrării învățământului tehnic superior în Școlile Politehnice.

Relatează Consiliului că s'a depus din inițiativă parlamentară un proect de *lege privitor la concentrarea învățământului tehnic superior* și un *proect privitor la exercitarea profesiunei de inginer și înființarea colegiului inginerilor.*

Reprezentanții școlilor politehnice și ai asociațiunilor de ingineri (AGIR, Soc. Politehnică, Soc. ing. diplomați ai Politehnicilor, Soc. Progresul Silvic, etc.) au avut o consfătuire Sâmbătă 2 Martie cr. în care s'a decis tactica de urmat pentru lămurirea opiniei publice și a forurilor conducătoare în vederea transformării în lege a proectului privitor la *concentrarea învățământului tehnic su-*

perior în Şcolile Politehnice, decizându-se printre altele şi ţinerea unei consfătuiri comune a tuturor inginerilor membri ai asociaţiilor respective.

Invăţământul superior silvic e legat de Şcoala Politehnică şi e o datorie de onoare să acţionăm alături de această instituţie în vederea concentrărei învăţământului tehnic superior.

D-l *C. P. Georgescu,* arată că nouă nu ne face nimeni concurenţă. Consiliul urmează să autorize pe preşedinte să adere la acţiunea dusă de şcolile politehnice şi celelalte asociaţiuni de ingineri.

D-l *V. N. Stinghe:* Inginerii respectivi vor să dea o amploare acţiunei întreprinse şi se cere să fim şi noi în număr cât mai mare.

D-l *St. Rodoteatu,* scuză absenţa dela şedinţa asociaţiilor de ingineri de Sâmbătă 2 Martie cr. şi cere să se lămurească poziţia noastră în acţiunea respectivă, adică:

— activăm ca Societate aparte,

— sau activăm ca membri ai AGIR-ului.

După propunerea D-lui *C. P. Georgescu,* Consiliul stabileşte că în această chestiune, lucrăm ca *societate aparte.*

D-l *P. Ioan:* Urmează să fixăm acţiunea tactică a inginerilor silvici. Concentrarea învăţământului tehnic superior presupune realizată organizarea absolvenţilor într'un *colegiu unic.*

D-sa arată că neajunsurile ce întâmpină inginerii în epoca de trecere dela raţionalizare la mecanizare şi lupta ce duc cu politicianiştii interesaţi, cu profesioniştii de diferite provenienţe, cu profesioniştii de aceiaşi provenienţă şi crede că prin înfiinţarea colegiului inginerilor nu vor dispare aceste neajunsuri totuşi trebue să ne hotărîm a adera la înfiinţarea colegiului.

D-sa consideră concentrarea învăţământului tehnic superior ca un corolar al înfiinţărei colegiului inginerilor.

Cere ca concomitent cu stabilirea legăturilor dintre diferitele feluri de profesionişti din aceiaşi categorie să se soluţioneze şi problema învăţământului silvic mediu şi inferior, precum să se organizeze şi cadrele respectve.

Cu privire la învăţământul nostru silvic superior, d-sa găseşte *că nu prea e silvic,* dat fiindcă are profesori silvici numai 3/11; are conferenţiari silvici numai 3/12 iar la 3 catedre ocupate de profesori silvici cari au făcut epocă, azi cursurile se predau de alţi specialişti;

că nu prea e tehnic profesional pentrucă scoate funcţionari nu profesionişti, şi

nu e adaptat noilor nevoi ale serviciului, pentrucă nu a ţinut pas cu desvoltarea tehnică şi economică.

Cere să se păstreze caracterul strict naţional al învăţământului tehnic silvic.

D-l *M. P. Florescu* dă relaţiuni asupra intenţiei conducătorilor de a trece învăţământul mediu la Ministerul Instrucţiei.

D-l *D. Drâmbă.* Se cere ca Societatea noastră să adere la ideia învăţământului tehnic, însă unde ? în şcoala Politehnică sau în altă parte ?

D-l *Horia Lazăr* dă relaţiuni asupra cercetărilor ce se fac de reprezentanţii Ministerului de Instrucţie de a trece învăţământul silvic mediu şi inferior

la acel Minister şi arată raţiunea pentru care acest învăţământ n'ar putea fiinţa mai folositor decât acolo unde este azi la Ministerul Agr. şi Domeniilor.

D-l *Gh. Năstăsescu* propune ca acţiunea indicată de D-l *P. Ioan* — organizarea învăţământului silvic mediu şi inferior — să fie studiată amănunţit pentru a fi pregătiţi în orice moment ni s'ar cere propuneri în cauză.

După discuţii la cari iau parte D-nii: *V. Stinghe, Al. Butoi, P. Ioan, C. P. Georgescu,*

Consiliul aprobă ca D-l Preşedinte să adere în numele Societăţii la acţiunea întreprinsă de Şcolile Politehnice şi celelalte asociaţiuni inginereşti (AGIR, Soc. Politehnică, Soc. Ing. diplomaţi ai Şcolilor Politehnice, etc.) să ia contact cu iniţiatorii acţiunii şi să convoace la o consfătuire pe membrii Societăţii noastre la data fixată de comun acord cu acele asociaţii.

Şedinţa se ridică la ora 18,30.

Preşedinte, *D. Drăcea.*

Secretar General, *Eugen Vâlceanu.*

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

„BUCOVINA"
INSTITUT DE ARTE GRAFICE
BUCUREȘTI

REVISTA PADURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: Stinghe V.

Membri:

Drăcea M. — Rădulescu M,
Ioan P. — Sburlan D.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1935:

Preşedinte: Drăcea M.

Vice-Preşedinţi: Alimăniţteanu C., Stinghe N. V.

Secretar general: Vâlceanu Eug.

Casier: Priboianu N. V.

Secretari: Butoi Al., Minescu Gh.

Membrii:

Bunescu M. C. — Ioan P.
Ciurileanu D. — Ionescu A.
Drâmbă D. — Lazăr H.
Eliescu A. — Năstăsescu Gh.
Florescu M. P. — Nedelcovici Ath.
Georgescu P. C. — Rodoteatu St.
Grozescu D. — Ştefănescu-Suhăţeanu M.

Cenzori: Constantinescu Gh., Ionescu Gh., Chercea Gh.
Cenzori supleanţi: Florescu I., Marinescu Coman şi Simionescu I.

Preţul abonamentului:

Pe un an . . . . . 300 lei
„ „ „ pentru membrii Societăţii . . . . 200 „
„ „ „ pentru conductori şi brigadieri . . 75
Numărul 25

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

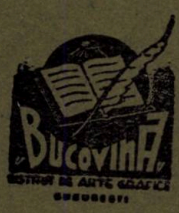
BUCOVINA
INSTITUT DE ARTE GRAFICE

I 24886

7022

ANUL XLVII, Nr. 7—8 IULIE-AUGUST 1935

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNII SIBIIU

SUMARUL:

Studii:

Notă asupra câtorva plante din pădurile județului Durostor . . . . . *P. Cretzoiu* și *J. Neuwirth*
Alunul Turcesc, contribuții la distribuția sa în Banat . . . . . *Ing. F. Páll*

Referate — Comentarii:

Considerațiuni asupra economiei forestiere germane sub cel de al III-lea Imperiu . . . *Ing. Dr. I. C. Demetrescu*
Pe marginea anchetei „statistice" forestiere . . *Ing. Dr. V. Sabău*
Stejarul în zona nisipurilor zburătoare din Oltenia . . . . . *Ing. N. Constantinescu*
Cariera de silvicultor . . . . . *Ing. Th. Bălănică*
Frontul misionarilor.

Cronica:

Pentru două luni . . . . . *At. Haralamb*
Expoziția silvică din Buzău . . . . . *A. C. Fălciu*
Industrializarea betonului armat . . . . . *Cezar Gr. Cristea*

Recenzii — Revista revistelor — Informațiuni — Publicațiuni: decizii ministeriale.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

XLVII-e Année. No. 7-8 Juillet-Août 1935 | XLVII. Jahrgang. Nr. 7-8 Juli-August 1935

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE:

Etudes:

Note sur quelques plantes des forêts de Durostor . *P. Cretzoiu* et *J. Neuwirth*
Le noisetier de Bysance. Contributions à l'étude de sa distribution en Banat . . . . . *F. Páll*

Rapports-Commentaires :

Considérations sur l'économie forestière allemande dans la III-ème Reich *I. C. Demetrescu*
A propos de l'enquête statistique forestière . . . *V. Sabău*
Le chêne dans la zone des sables mouvents de l'Olténie . . . . . *N. Constantinescu*
La profession d'ingénieur forestier . . . . . *Th. Bălănică*
Le front des missionaires .

Chronique — Récensions — Revue des revues Informations. — Publications: Décisions ministerielles.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

INHALT:

Abhandlungen :

Floristische Noten aus Durostor-Wäldern . . . . *P. Cretzoiu* u. *J. Neuwirth*
Corylus Colurna. Beiträge zur seine Verbreitung in Banat . . . . . *F. Páll*

Mitteilungen :

Betrachtungen über die deutsche Forstwirtschaft im Dritten Reich . . . *I. C. Demetrescu*
Über die rumänische forststatistische Erhebung . *V. Sabău*
Der Eiche in der Zone der Flugsande von Oltenia *N. Constantinescu*
Forstingenieur-Beruf . . . *Th. Bălănică*
Kampf um das forstliche Gewissen.

Chronik — Rezensionen — Die Zeitschriften — Nachrichten — Amtliche Veröffentlichungen.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

24886

Clișeu At. Haralamb

Pădure de stejar după tăierea secundară. — Heltiu-Vrânceni, (Bacău).
Forêt de chêne après la coupe secondaire. — Forêt Heltiu-Vrânceni, (Bacău).
Eichenwald nach dem Räumugshieb. — Heltiu-Vrânceni, (Bacău).

97
- IUL. 2005
2014

Plantație de pin silvestru executată în 1929 pe un versant pietros, nestabil, unde, în prealabil, s'a instalat, în mod natural, Callamagrostis. — Pădurea Trestioara-Ruginoasa, (Buzău).

Plantation de pin sylvestre, exécutée en 1929, sur un versant pierreux et instable, où s'est instalé en préalable la bauche, (Callamagrostis). — Forêt Trestioara-Ruginoasa, (Buzău).

Kieferkultur vom Jahre 1929 auf einem steinigen beweglichen Abhang, wo vorher Callamagrostis auf natürlichen Weise gekommen ist.

Clișcu At. Haralamb

S T U D I I

NOTĂ ASUPRA CÂTORVA PLANTE DIN PĂDURILE JUDEȚULUI DUROSTOR

de PAUL CRETZOIU și JAN NEUWIRTH

In primăvara anului 1934 am avut ocaziunea de a lua parte la o excursie botanică în județul Durostor, sub conducerea domnului Prof. Dr. Const. C. Georgescu dela Școala Politechnică din București.

Printre plantele recoltate cu această ocazie, din regiune, multe sunt interesante, în cea mai mare parte puțin sau deloc cunoscute. Lista lor, împreună cu observațiunile ce am crezut nimerite, o dăm în cele ce urmează.

Contribuțiunea de față reprezintă numai un fragment din lista complectă a plantelor ce am recoltat în acea excursie, conținând numai plante ce am crezut că e necesar să fie cunoscute un moment mai devreme.

Fam. Ophioglossaceae.

Ophioglossum vulgatum L., Spec. pl., p. 1062.

Locuri umede în pădurea Bobla ; e o specie nouă pentru flora Cadrilaterului.

Fam. Liliaceae.

Hyacinthella leucophaea (Stev.) Schur., in Oesterr. Bot. Zeitschr., VI, p. 228. — Syn.: Hyacinthus leucophaeus Stev. apud Kunth, Enum., IV, p. 312; Hyacinthus pallens M.-Bieb., Fl. Taur. — Cauc., I, p. 283; Muscari pallens Bess., Hort.

39760

Crem., p. 29; Muscari leucophaeum K. Koch, in Linnaea XXII, p. 254; Botryanthus stereophyllus Herb., Stirp. rar. Buk., p. 30; Czekelia transsilvanica Schur, in Oesterr. Bot. Zeitschr., VI, p. 237; Bellevalia leucophaea Boiss.. Fl. Orient., V, p. 305.

Locuri ierboase şi coaste cu expoziţiune sudică în pădurea Bobla.

E o plantă nouă pentru flora judeţului Durostor. In România mai e cunoscută în literatură din Bucovina şi Transilvania. A mai fost găsită şi în jud. Caliacra pe la Balcic.

In afara limitelor României mai creşte în Rusia sudică, Bulgaria, Yugoslavia şi Asia Mică.

Fam. Orchidaceae.

Cephalanthera alba (Crantz) Simk., Enum. fl. Transs., 504. — Syn.: Serapias grandiflora Scop.. Fl. Carniol. ed. 2, II, p. 203; Cephalanthera lonchophyllum Rchb. f. in Rchb., Icon. fl. germ. et helv. XIII, t. 119; Epipactis pallens Willd., Spec. pl., IV, 85; Cephalanthera pallens Rich., in Mém. Mus. Paris, IV, p. 60.

Locuri umbroase şi puţin umede din pădurea Bobla, destul de rar.

Din Cadrilater mai este cunoscută tot numai în judeţul Durostor (dela Calipetrovo lângă Silistra, conf. Panţu, Orchidaceele din România p. 141 şi Panţu, Contr. fl. Dobrog. Nouă, p. 38).

Fam. Caryophyllaceae.

Herniaria incana Lam., Encycl., III, p. 124.

var. latifolia Fenzl, în Ledeb., Fl. Ross., II, p. 161. Syn.: Herniaria macrocarpa Sibth. et Sm., Prodr. fl. Graec., I, p. 167.

Locuri deschise în pădurea Bobla.

E o plantă cunoscută din mai multe localităţi din ambele judeţe ale Cadrilaterului. Ca varietate este menţionată aci pentru prima dată.

Fam. Ranunculaceae.

Anemone silvestris L., Spec. pl., p. 540.

Luminişuri în pădurea Bobla.

Din Cadrilater, planta aceasta e cunoscută numai dela Silistra, de unde a fost indicată de Urumov (conf. Panțu, Contr. fl. Dobrog. Nouă, 52).

Fam. Rutaceae.

Dictamnus albus L., Spec. pl., 383. — Syn. Dictamnus fraxinella Pers., Syn. I, 464.

Locuri deschise, coaste cu expoziţiune estică, în pădurea Bobla, printre tuferişuri de Cotinus Coggygria, abundent.

Din Cadrilater planta aceasta mai e cunoscută tot din județul Durostor (dela Arabagilar, conf. Panțu, Contr. fl. Dobrog. Nouă, 76).

Fam. Rosaceae.

Sorbus aucuparia L., Spec. pl., 477.

var. lanuginosa (Kit.) Beck, Fl. v. Nied.-Oesterr., 308. — Syn.: Sorbus lanuginosa Kit. in Schult., Oesterr. Fl., ed. 2, II, 50.

In pădurea Bobla, locuri cu expoziţiune sudică şi estică, împreună cu Cotinus Coggygria, Quercus Cerris, Quercus lanuginosa, Acer campestre, etc.

La această varietate atât foliolele cât şi rachisul şi lujerii anuali sunt lanuginoşi-păroşi. Foliolele sunt pe margini ceva mai mărunt dinţate.

Sorbus aucuparia var. lanuginosa este cunoscută din ţara noastră numai din Transilvania (Valea Someşului-Rece) Basarabia şi Banat (Valea Cernei). Este deci o plantă nouă pentru flora județului Durostor. Sorbus aucuparia în forma sa tipică este un arbust de munte, care urcă pe văile din Carpaţi până în regiunea alpină superioară de cele mai multe ori ţinând tovărăşie Liliacului de munte (Alnus viridis).

Prunus fruticosa Pall., Fl. Ross., I, 19. — Syn.: Prunus Cerasus pumila L., Spec. pl., 474; Prunus Chamaecerasus Jacq., Coll., I, 133; Prunus intermedia Poir., in Lam., Encycl. V, 674; Cerasus Chamaecerasus Poir., Nouv. Duh., V, 29.

In pădurea Bobla, formând tuferişuri pe marginea pădurii şi a drumurilor.

Din Cadrilater mai e cunoscut tot numai din judeţul Durostor (dela Alfatlar, conf. Petrescu, Contr. pour la fl. de Dobrog., 319 şi Panţu, Contr. fl. Dobrog. Nouă, 65).

Fam. Primulaceae.

Androsace maxima L., Spec. pl., 141.

Pe câmp în locuri deschise în împrejurimile localităţii Turtucaia.

Specia aceasta n'a fost indicată până acum din judeţul Durostor.

Fam. Labiatae.

Ajuga genevensis L., Spec. pl., 561.

f. roseiflora Chorosch., conf. Gams in Hegi, Illustr. Fl. v. Mittel-Europa, V/4, 2545.

Diferă de forma tipică prin florile roze deschise.

Pe câmpii, în locuri ierboase, la Turtucaia. Forma aceasta n'a fost indicată până acum pentru Dobrogea.

Salvia nutans L., Spec. pl., 27.

Locuri luminoase şi aride, cu expoşiţiune sudică, în pădurea Bobla.

A mai fost indicată atât din judeţul Durostor (dela Arabagilar) cât şi din Judeţul Caliacra (Calaidgidere), conf. Panţu, Contr. fl. Dobrog. Nouă, 98.

Fam. Composaceae.

Doronicum hungaricum Rchb. f., Icon. germ. et helv.. XVI, t. 65, f. 1.

Pădurea Bobla, în locuri umbroase şi ceva mai umede.

Din Judeţul Durostor mai e cunoscută dela Srebrna; asemenea şi din judeţul Caliacra (conf. Panţu, Contr. fl. Dobrog. Nouă, 113).

Note sur quelques plants des forêts de Durostor

Floristische Noten aus Durostor-Wäldern

ALUNUL TURCESC

Contribuţii la distribuţia sa în Banat

de Ing. F. PALL.

In legătură cu studiul preţios al d-lui Ing. Vasile Al. Ionescu din N-rul 6/1935 al Revistei Pădurilor. îmi permit a completa datele relative la distribuţia alunului turcesc în Banat.

La cele 2 centre din Banat: Valea Cernei şi Valea Şirinei, menţionate de autorul studiului, trebuie adăogat încă un al 3-lea centru important, cel din masivul Pleşiva, judeţul Caraş.

Pleşiva este punctul culminant din partea sudică a Munţilor Metalici din Banat, situată între Valea Minişului şi Valea Nerei, având înălţimea de 1144 m. d. mării Adriatice (vezi schiţa).

Partea vestică a masivului Pleşiva — aparţinând Soc. An. U. D. Reşiţa, Ocolul Silvic Socolar (Sasca) — este acoperită de păduri seculare de fag în amestec cu carpin, frasin, paltin, ulm, tei şi puţin gorun.

Pe versantele abrupte, în general superficiale şi stâncoase, ale Peşivii, pe roca de calcar, în expoziţii sudice-sudvestice, mai mult pe locuri adăpostite de furiosul vânt local numit Coşava, se găsesc insule însemnate din acest soiu frumos şi interesant, şi anume în următoarele subparcele:

1) Seria II, parcela 19, subparcelele b şi d, pe locul numit „Dosul Mare" diseminat între fag, tei şi alte foioase, pe o suprafaţă de 187 ha.

2) Seria II, parcela 20, subparcelele b şi c, pe locul numit „Dosul Stârminos" diseminat pe o suprafaţă de 41 ha.

3) Seria II, parc. 21, subp. b, pe locul numit „Cârşia Beuşniţa" pe o suprafaţă de 43,5 ha intrând aci în proporţia speciilor cu 1/10, (la consistenţa 0.6).

4) Seria II, 22, a. (Dosul Pleşivii) pe o suprafaţă de 154 ha, diseminat, împreună cu o altă specie rară: tisa.

5) Seria II. 24. a. (Padina Largă) pe o suprafaţă de 32 ha, diseminat.

6) Seria II. 25. a. (Cârşia Cornetului Inalt) pe o suprafaţă de 11 ha, diseminat.

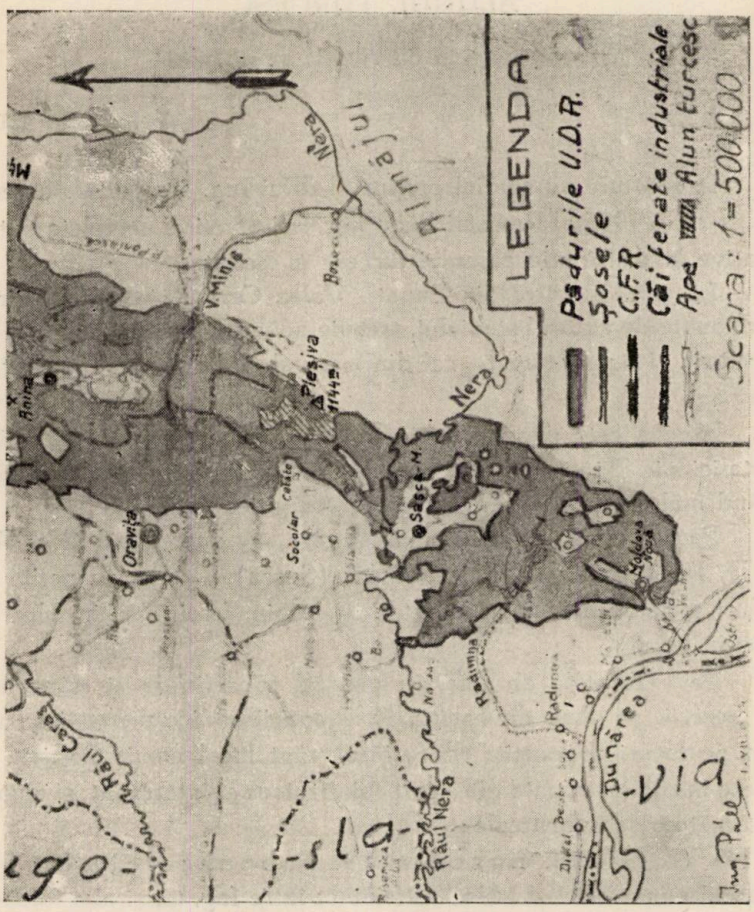

7) Seria III. 12. d. (Cracul Dobriţii). Aci se găseşte grosul stocului de aluni turceşti ce-l posedăm pe Domeniile Reşiţei. Pe o suprafaţă de 56 ha alunul turcesc ocupă cel puţin 1/10 parte, pe unele locuri formând chiar insule aproape pure (la consistenţa 0.6).

8) Seria III. 16. a. (Padina Doia Mică) pe o suprafață de 48 ha, diseminat.

*

De altfel, constatările d-lui Ing. Ionescu relativ la exigențele și proprietățile speciei alun turcesc, se confirmă de noi întru toate.

Aria lui de răspândire verticală, pe aci, este între 350 m.—1010 m. d. mării. Arborii și aici „ating înălțimi de 18—22 m. și chiar mai mari și diametre de 0,30—0,70 m. și formează tulpini drepte, cu un coronament puternic desvoltat în jumătatea superioară a înălțimii lui".

Suprafața reală acoperită aici de alunul turcesc se poate evalua la circa 10 ha (calculată la consistență plină); iar volumul lui lemnos la circa 2200—2500 m^3.

Lemnul alunului turcesc cu duramen frumos de culoare roz e ușor de prelucrat ; tâmplarii afirmă însă că e greu de lustruit.

Le noisetier de Bysance. Contributions à l'étude de sa distribution en Banat.

L'auteur établit qu'en dehors des stations mentionées par M. V. Al. Ionescu, dans son article publié dans le Nr. 6/935 de notre revue, on trouve en Banat une autre : le massif montagneux Pleșiva (dép. Caraș). On donne quelques détails sur les aspects locaux.

Corylus colurna. Beiträge zur seine Verbreitung in Banat

Verfasser betont, dass es ausser den, von V. Al. Ionescu in unserer Zeitschrift No. 6/935, angegebenen Standorten, in Banat noch einen, und zwar sehr wichtigen, im Gebirge Pleșiva gibt. Er gibt auch einige Einzelheiten über die örtliche Lage.

REFERATE — COMENTARII

CONSIDERAȚIUNI ASUPRA ECONOMIEI FORESTIERE GERMANE SUB CEL DE AL III-lea IMPERIU

de Ing. Dr. ILIE C. DEMETRESCU

Introducere.

Se poate spune fără exagerare că ultimele două decenii prețuesc în evoluția politică socială și economică a Germaniei mai mult decât secole întregi de mai înainte. Războiul cel mare, izbucnit și întreținut timp de 4 ani cu sforțări supraomenești sub regimul monarhiei imperiale, se închee dezastruos odată cu instaurarea regimului republican al Constituției dela Weimar. Spiritul democratico-capitalist cu nuanțe marxiste, ce a caracterizat viața politică internă din cei 15 ani următori încheerii ostilităților, a produs nemulțumiri profunde și un simțimânt de nesiguranță în massele mari ale populațiunei. După o îndelungată gestație, mișcarea național-socialistă, oarecum contrabalansată până în ultimul timp de cea marxistă, reușește, în sfârșit, să ia în mână, cu hotărâre, frânele unei Germanii sfâșiate de curente politice disparate, la începutul anului 1933.

Dictatura reprezentată de cel de al III-lea Imperiu, acceptată printr'o zdrobitoare majoritate a poporului, își propune să schimbe pe cale oarecum revoluționară, însăși fundamentele Statului, să clădească o nouă Germanie.

Statului de drept burghez-liberal, lipsit de autoritate („autoritätsloser u. bürgerlich-liberaler Rechtsstaat") urmează să i se substituie statul de drept național, condus autoritar („autoritärer Führerstaat u. nationaler Rechtsstaat" [1]). Politica sa social-economică

1) Mantel K., Dr.: Art. «Waldwirtschaft und Forstrecht im nationalsozialistichen Staate». Fortwiss. Centralblatt. 1934, pag. 439.

urmează să aibă în vedere ţelurile fundamentale de atins cât mai bine :

„Apărarea productivităţii pământului german ca fundament statornic al întregii noastre vieţi şi activităţi economice", apoi, „Promovarea muncii naţionale, care să înlesnească existenţa tuturor conaţionalilor" [1]).

In două cuvinte fatidice: „Blut und Boden" (Sângele şi pământul), se vrea sintetizată întreaga aşa zisă politică de reînnoire a germanismului. Orice acţiune a Statului naţional-socialist are atâta valoare cât poate asigura mai bine viitorul poporului [2]).

Concepţia liberalistă a regimului burghezo-capitalist, care presupune o neînfrânată luptă reciprocă a diverşilor factori de producţiune, este socotită ca perimată. Statul şi organizaţiunile de drept public au misiunea de a interveni în această luptă în aşa fel încât, fără a se paraliza iniţiativa particulară, să se evite fricţiunile şi încordările reciproce, în primul rând spre cel mai mare bine în prezent şi viitor al obştei naţionale.

*

* *

Se înţelege, că evoluţia politică pe care Germania a suferit-o, în perioada următoare războiului s'a răsfrânt din plin şi asupra economiei forestiere.

Imediat după revoluţia socialistă din 1918 s'a vorbit insistent despre exproprierea şi statificarea pădurilor particulare sau cel puţin

---

1) Mantel K., Dr.: Art. «Ziele und Richtung der Forstpolitik im Dritten Reich». Allg. Forst-u. Jagdzeitung 1934, pag. 149.

2) Intr'un apel al Ministerului Reich-ului pentru educaţie şi propogandă, îndreptat către organizaţiunile, asociaţiile, etc. din Germania, se pot citi rânduri de felul celor ce urmează: «Intreaga viaţă naţională şi de stat va fi condiţionată şi determinată în viitor de către cea mai viguroasă acţiune a ideilor de rasă şi politica populaţiunii. După cum puncte de vedere de politica populaţiunii au devenit fundamentul nouei noastre politici agrare germane, după cum programul de muncă urmăreşte prin impozitul pe celibatari contractarea a noui căsătorii, după cum serviciul muncii va fi folosit pentru selecţiunea în sensul rasii a întregi contingente din generaţia tânără, la fel vor fi concepute şi hotărâte pe viitor toate legile, regulamentele şi dispoziţiunile într'o îndepărtată perspectivă asupra viitorului naţiunii». (Forstwisseschaftliche Centralblatt 1933, pag. 657).

a marii proprietăţi forestiere [1]). Dacă acest lucru, din diferite motive n'a putut fi realizat, economia forestieră germană a dus totuşi o viaţă foarte grea. Impozitele funciare asupra întregii proprietăţi imobiliare şi deci şi asupra celei forestiere deveniseră zdrobitoare. Regimul rigid al contractelor de muncă cu tarife de salarizare oficiale, creiase condiţiuni nefavorabile producţiunii forestiere, prin ridicarea disproporţionată a costului său. Pe de altă parte, preţurile lemnului, în continuă descreştere sub presiunea invaziei lemnului străin, se menţineau într'o situaţie cu totul necorespunzătoare. Din aceste motive, multe administraţiuni forestiere deveniseră deficitare. S'a vorbit mult despre falimentul economiei forestiere germane [2]).

Regimul naţional-socialist înseamnă dimpotrivă, o adevărată renaştere a acestei ramuri a economiei naţionale. Principiile de bază actuale ale prefacerii Statului şi economiei germane, îşi găsesc o fericită aplicaţie în economia forestieră, cu a cărei fire se armonizează atât de uşor. Pădurăria, după cum se ştie, îşi înfinge rădăcinile adânc în trecut. Planul său de lucru se întinde mult în viitor. Ea este condiţionată de colaborarea mai multor generaţii, în constanţa ţelurilor şi a mijloacelor de producţie. Despre nici o ramură a economiei naţionale nu se poate spune că este legată în aceiaşi măsură cu „viaţa permanentă a naţiei", ca despre economia forestieră. Poporul German, care iubeşte pădurea cu o pasiune atavică, ca nici unul altul, are conştiinţa adânc înrădăcinată că aceasta este un bun obştesc,

---

1) In 1919 n'a lipsit mult ca toate pădurile particulare din Bavaria să fie statificate. Guvernul de atunci luase toate dispoziţiunile în acest sens. Este interesant de menţ'onat că, cu toată duşmănia regimului socialist respectiv faţă de proprietatea particulară, n'a fost vorba despre o confiscare propriu zisă, ca în Rusia de pildă. Astfel, în moţiunea partidului socialist (SPD) adoptată în întrunirea dela Kiel (1927) prin care s'a cerut între altele şi exproprierea pe seama statului a tuturor pădurilor mai mari de 100 hectare, s'a prevăzut «contra despăgubire, calculată după valoarea de impunere fiscală a terenului» (Grundstück) (citat din Mantel, Art. «Waldwirtschaft... pag. 439).

2) Vrem să accentuăm, că relele de care a suferit economia forestieră germană până la venirea la putere a naţional-socialiştilor nu au fost rezultatul urii împotriva pădurii ca atare, ci al politicei generale economico-sociale de lovire a proprietăţii imobiliare particulare. Ori care ar fi regimul politic, poporul german nu va înceta de a-şi iubi pădurea cu pasiune.

„ein gemeinschaftliches Gut" [1]). In concepția național socialistă, care susține primatul intereselor obștești permanente peste interesele trecătoare individuale, pădurea găsește, cu atât mai mult, un extraordinar sprijin.

*

* *

Măsurile luate de conducerea actuală a Germaniei în domeniul forestier tind a se închega într'un tot unitar bine definit. Scopul urmărit este: pe de o parte, de a creia condițiuni de viață cât mai convenabilă economiei forestiere, iar pe de alta, de a o pune în cea mai mare măsură în slujba națiunii [2]). In special se stăruește asupra rostului economiei forestiere în îndestularea poporului cu materii prime și oferirea de prilej de muncă, adică asupra caracterului său de „Instituție de asistență social-politică". Iar toate acestea, urmărite în spiritul unificării desăvârșite și treptate a vieții politice, economice și sociale, potrivit unuia din principiile de bază ale Statului național-socialist.

Dreptul de liberă dispoziție al proprietarului de pădure, în sensul principiului de drept roman: jus utendi, fruendi et abutendi, se înțelege, că va suferi serioase îngrădiri [3]).

Inlesnirile și favorurile acordate contrabalansează însă, acele îngrădiri, astfel încât interesul proprietarului pentru cultura forestieră să fie nu numai menținut, dar chiar crescut de ceeace era cazul în ultimele două decenii. Din presa de specialitate și din alte manifestațiuni profesionale se degajează, de altfel, o neobișnuită încredere și entuziasm pentru cultura forestieră.

Măsurile de care este vorba au drept obiect atât economia forestieră cât și economia lemnului. Ele au, cu alte cuvinte caracter, pe de o parte, de politică forestieră, iar pe de alta, de politica lem-

---

1) Expoziția forestieră a Ministerului pădurilor Reich-ului, aranjată alături de agricultură în cadrul «Săptămânii verzi Berlin 1935», s'a deschis sub expresia conducătoare (Leitwort): «Wald ist Volksgut» (Pădurea este bun al poporului).

2) «Cel ce are marele avantaj de a stăpâni pământ german, pădure germană are și obligația de a le trata în așa fel, încât să rezulte cel mai mare folos pentru obște» (Parchmann, Ministerialrat: Art. «Forst-u. holzwirtschaftliche Aufbauarbeit im Dritten Reich». Der Deutsche Forstwirt. 1934, pag. 201).

3) «Eigentum verpflichtet» («Proprietatea obligă», sau cum s'a afirmat la noi în vremea reformei agrare: «Proprietatea pământului este o funcție socială») este unul dintre principiile fundamentale ale dreptului național-socialist.

nului. Accentuăm această distincție întrucât ea este puțin obișnuită la noi. Chestiunile respective sunt diferite ca natură deși într'o strânsă și reciprocă dependență.

In cele ce urmează ne vom opri, deocamdată, asupra organelor de îndeplinire a politicei forestiere și asupra legislației forestiere noui.

I. Organizația forestieră sub cel de al III-lea Reich.

Până la instaurarea regimului actual la conducerea Reich-ului, chestiunile politice privitoare la păduri și vânătoare erau de competința țărilor federale. Astfel, în privința organizării forestiere, găsim în țările respective „Administrațiuni ale pădurilor Statului" ca secțiuni (Abteilungen) ale Ministerelor de Finanțe, de Agricultură, etc. Pe lângă gospodărirea pădurilor Statului și deci a vânatului respectiv, acestea mai exercitau supravegherea, uneori chiar și o colaborare efectivă la gospodăria tehnică a pădurilor (Beförsterung) persoanelor de drept public (comune, etc.) și aplicarea legilor de poliție silvică. Intr'o mulțime de chestiuni ale pădurilor comunale, etc., (gospodărirea propriu zisă, economică, etc.) aveau un rol determinant organele Ministerelor de Interne.

Desavantajele rezultate dintr'o asemenea situație erau foarte serioase. Intâi, administrațiile forestiere respective ajunseseră la remorca unor scopuri cari nu totdeauna erau compatibile cu o bună gospodărire a pădurilor. Apoi existența mai multor administrațiuni forestiere în cuprinsul Reich-ului, cu conduceri deosebite, fără nici un organ de unire, ridica multe obiecțiuni din punct de vedere social, al economiei naționale și chiar și al economiei forestiere însăși. Cu deosebire în decursul războiului, s'a simțit foarte neplăcut lipsa unui organ al Reich-ului, care să centralizeze și coordoneze rezolvarea diverselor probleme de natura politicii forestiere și în special a politicii lemnului. Aprovizionarea metodică cu lemn a armatei de operațiune și a restului consumului intern (industrii de război, etc.), satisfacerea obligațiunilor față de învingători prin predări de materiale lemnoase în contul reparațiunilor, sunt câteva dintre principalele probleme a căror bună deslegare a suferit din motivul arătat.

Pentru remedierea răului, se luase în 1920 hotărârea de a se creia anumite organe în cadrul Ministerului economiei Reich-ului,

însărcinate să refere asupra chestiunilor de economie forestieră şi a lemnului. Lucrul nu a putut fi înfăptuit propriu zis decât de guvernarea actuală, prin crearea mai întâiu a unui asemenea despărţământ distinct (Abteilung) în cadrul Ministerului Reich-ului pentru Aprovizionare şi Agricultură.

Incă un pas decisiv în această materie s'a făcut prin emiterea aşa zisei „Gesetz zur Ueberleitung des Forst und Jagdwesen auf das Reich" (Lege privitoare la transmiterea chestiunilor forestiere şi vânătoreşti asupra Reich-ului") din 3 Iulie 1934, complectată şi precizată prin regulamentul său din 12 Iulie acelaş an [1]).

Potrivit dispoziţiunilor sale se creiază pentru prima dată în istoria politică a Germaniei un Minister al Pădurilor pentru întreg Reich-ul (Reichforstamt), condus de către aşa zisul Reichsforstmeister, egal în grad cu oricare ministru al Reich-ului. Indatoririle nouii instituţii sunt enunţate principial astfel: „Asigurarea menţinerii şi îngrijirii pădurii germane aşa cum o cere însemnătatea sa în cultura agricolă şi forestieră, a promovării economiei forestiere pentru împlinirea obligaţiunilor sale privitoare la îndestularea poporului cu materii prime şi cu ocazie de muncă, printr'o administrare şi gospodărire unitară a pădurilor publice şi prin unificarea supravegherii celorlalte păduri, ca şi a reglementării unitare a vânătorii germane". Sub acest ultim raport, conducătorul Ministerului respectiv poartă şi titlul de Reichsjagdmeister [2]).

Spre a se marca impotanţa mare ce se atribuie pădurilor în economia naţională, conducerea acestui Minister a fost încredinţată Generalului Göring, Preşedintele Consiliului de Miniştri din Prusia şi mâna dreaptă a Cancelarului Hitler.

Deocamdată, noul Minister emite instrucţiuni de administrare şi gospodărire uniformă a pădurilor publice şi a celor aparţinătoare persoanelor morale. In măsura în care este vorba de pădurile comunale şi ale unor anumite instituţii publice, el lucrează în înţele-

---

1) Textul integral al legii respective se poate găsi în următoarele reviste dela Bibl. Soc. «Progresul Silvic».

a) Der Deutsche Forstwirt. 1934, pag. 577 ;

b) Forstliche Wochenschrift Silva, 1934; pag. 222.

2) Se vede aşa dar, că în Germania, nu se poate concepe o despărţire a chestiunilor vânătoreşti de cele forestiere.

gere cu Ministerul de Interne al Reich-ului. De asemenea are îndatorirea de a întocmi şi emite instrucţiuni pentru autorităţile de politică silvică ale ţărilor asupra supravegherii pădurilor particulare. Acelaş lucru se face şi în materie de vânătoare.

Funcţiunile în amănunt şi apoi în devenire ale acestei noui instituţii se pot deduce din organizarea sa centrală. Se disting astfel, următoarele patru Direcţiuni (Abteilungen):

I. Dir. Personalului, care se ocupă cu chestiunile de personal ale Reichsforstamt-ului.

II. Dir. Administrativă, de care ţin chestiunile privitoare la: 1) Organizare şi exploatare; 2) Buget, casă şi contabilitate; 3) Chestiuni generale ad-tive sau privitcare la Reich; 4) Chestiuni generale de economie forestieră; 5) Ad-trarea pădurilor Statului; 6) Supravegherea celorlalte păduri; 7) Ştiinţa forestieră, învăţământul şi cercetarea forestieră; 8) Chestiuni referitoare la funcţionarii forestieri; 9) Chestiuni referitoare la lucrătorii de pădure; 10) Procurarea de lucru; 11) Protecţia pădurii şi a economiei forestiere; 12) Presă, expoziţii, etc.; 13) Chestiuni de drept.

III. Dir. politicii forestiere, de care ţin: 1) Legislaţia forestieră; 2) Incurajarea culturii forestiere;)3 Impozitele forestiere; 4) Reglementarea reprezentativă în economia forestieră; 5) Statistica forestieră.

IV. Dir. vânătorii cu preocupări referitoare la: 1) Legislaţia cinegetică; 2) Ad-ţia vânătorii; 3) Ştiinţa vânătorii; 4) Chestiuni de tir vânătoresc; 5» Artă şi expoziţii cinegetice.

Problemele de economie şi de politică a lemnului (de ex,: organizarea pieţii lemnului, politica vamală faţă de lemn, a transporturilor lemnului, etc.) rămân şi pe mai departe în cadrul Ministerului Reich-ului pentru aprovizionare şi Agricultură.

In vederea păstrării unităţii şi armoniei necesare dintre politica forestieră şi cea a lemnului [1]), s'a făcut uz de măsura uniunii personale a conducerii organelor corespunzătoare. Astfel, Direcţiunea a III-a, a politicei forestiere, din Ministerul Pădurilor şi Direc-

1) Naţional-socialiştii pun extraordinar de mult preţ pe evitarea oricărei fricţiuni sau situaţiuni de adversitate dintre producţiunea (economia forestieră) şi consumul lemnului (economia lemnului). Asemenea situaţii ar fi fost apanagiul regimului liberalist înlocuit.

«Toţi acei ce cunosc concepţia naţional-socialistă în materie economică, vor recunoaşte că producătorii şi consumatorii se sprijină reciproc, că prăpastia care desparte aceste două grupe urmează să fie înlăturată şi ar fi trebuit să fie înlăturată». (Parchmann, Ministerialrat. Art. «Schluss mit dem Liberalismus in der Forst-und Holzwirtschaft». Der Dt. Forstwirt. 1934, pag. 409).

ţiunea economiei lemnului din Ministerul Aprovizionării sunt conduse de aceiaşi persoană: astăzi, Ministerialrat Parchmann. Dar chiar în afară de aceasta, Ministerul Pădurilor cooperează în mod principal la prelucrarea chestiunilor de politică a lemnului.

Prin creiarea acestui Minister al Pădurilor, avem o nouă autoritate superioară forestieră în Germania, care îşi întinde firele unificatoare asupra tuturor Ad-ţiilor forestiere de Stat din ţările foste federale. Incolo, acele administraţii îşi păstrează încă individualitatea, atât în ceea ce priveşte gospodărirea pădurilor Statului, cât şi în materie de aplicarea legilor silvice şi exercitarea poliţiei forestiere.

Tot aici mai trebuie să amintim creiarea a două importante organe de unificare în materie de politică forestieră şi cea a lemnului. Este vorba despre Consiliul superior forestier şi cel al lemnului (Reichsausschuss für Forstwirtschaft şi Reichsausschuss für Holzwirtschaft). Ambele sunt organe onorifice şi consultative ale guvernului Reich-ului. La alegerea membrilor componenţi respectivi s'a avut în vedere ca aceştia să aibă calitatea de reprezentanţi pricepuţi profesionaliceşte ai diverselor cercuri active în economia forestieră şi cea a lemnului dar mai cu seamă, să fie pătrunşi de idealurile mişcării naţional-socialiste [1]).

Un loc de seamă în determinarea politicei forestiere germane l-au jucat întotdeauna asociaţiunile de proprietari de păduri. Din începuturile lor, — care se manifestau către 1879 — şi până în preajma războiului, aceastea au avut caracter local şi preocupări de natură mai mult tehnică şi de informare ştiinţifică. Abia în timpul războiului şi în ultimul timp acestea s'au tot concentrat în asociaţiuni de un ordin superior ca întindere în suprafaţă, culminând cu înfiinţarea aşa zisei: „Reichsverband Deutscher Waldbesitzerverbände" (Centrala asociaţiilor germane a proprietarilor de păduri). Nevoia de apărare în aspra luptă economică şi politică din vremea Republicei a fost determinantă în închegarea acestei asocia-

1) Consiliul superior forestier este compus în chip curat naţional-socialist. Cei 34 membrii ai săi, sunt exclusiv vechi luptători încercaţi ai mişcării, cari în decursul anilor de luptă ai lui Hitler pentru puterea în Stat, nu au şovăit un moment şi au rămas credincioşi Führer-ului chiar atunci când situaţia era critică» (Parchmann: «Schluss...», pag. 411).

ţiuni, reprezentând interesele a aproape 4 milioane ha păduri, în cea mai mare parte particulare.

Sub cel de al III-lea Imperiu. care îşi propune să concilieze raporturile dintre diversele ramuri şi factori de producţiune, aceste asociaţiuni au devenit de prisos. Din proprie iniţiativă, Centrala Reich-ului şi cea a Prusiei s'au dizolvat la 26 Ianuarie 1934, lăsând loc înfiinţării şi creşterii unei alte organizaţiuni: Reichsnährstand. Această nouă instituţie este gândită în sensul organizării corporatiste a tuturor ramurilor de producţiune a pământului, în special a agriculturii şi silviculturii. Ea va cuprinde în viitor întreaga reprezentanţă, în sensul dreptului public, a numitelor ramuri de producţie, înlocuind atât Asociaţiile de proprietari cât şi Camerile de agricultură. In sens local, instituţia respectivă se ramifică în organizaţiuni pe ţări (provincii), judeţe, circumscripţii şi comune (Landes=Kreis=Bezirks=und Ortsbauernschaften). Preocuparea sa se concentrează cu deosebire, asupra proprietăţii particulare mici. Despărţămintele forestiere ale aşa ziselor Bauernschaften locale au instituit organe de îndrumare şi sfat (Beratungsorgane) pentru micii proprietari de păduri şi organe de valorificare a lemnului (Holzverwertungsstelle), un fel de cooperative de desfacere.

* * *

Din această expunere, se vede că guvernarea naţional-socialistă din Germania face — cu menajamentele necesare — tabula rasa şi în materie de organizaţiune forestieră, ca şi în prefacerea întregului Reich. O multitudine de instituţii născute independent ca timp şi spaţiu în diversele ţări germane, având fiecare istoria sa deosebită, sunt înlocuite cu câteva instituţii, legate într'un sistem unitar gândit de sus în jos pentru tot Reich-ul, cu ţeluri bine definite.

(Urmează legislaţia)

PE MARGINEA ANCHETEI „STATISTICE" FORESTIERE

de Ing. Dr. V. SABĂU

Convinsă de rolul important pe care îl joacă statistica la soluţionarea problemelor de gospodărie şi politică forestieră, Direcţia Regimului Silvic întreprinde o vastă anchetă asupra domeniului silvic al ţării.

Prin acest „recensământ" al pădurilor se urmăreşte adunarea elementelor numerice care, după concepţia modernă de a conduce şi administra, sunt absolut indispensabile unei gospodării, întreprinderi sau altei instituţii economice.

Fără aceste indicaţiuni numerice, o politică forestieră serioasă şi adequată împrejurărilor curente, este imposibil de conceput, după cum imposibilă este şi limpezirea atmosferei atât de întunecată ce pluteşte în jurul pădurilor noastre. Fără o statistică promptă şi de încredere, nu se poate pune un fundament ştiinţific politicii noastre economice forestiere şi niciodată nu se vor atinge obiectivele ei fixate de către factorii de conducere.

Cu o adâncă înţelegere faţă de acest rol de seamă pe care îl are statistica la rezolvarea problemelor de existenţă ale silviculturii româneşti, Regimul Silvic, porneşte prin organele sale subalterne o acţiune de mare anvergură, care să-i pună la îndemână elementele necesare la îndrumarea economiei silvice, spre noui orizonturi, spre „Excelsior"-ul silviculturii româneşti.

Acei, cari au urmărit mai de aproape evoluţia istorică a statisticei forestiere dela noi, ştiu, că aceasta a trăit timpuri întunecate şi de mare frământare. Dacă va arunca cineva o privire retrospectivă asupra activităţii din trecut de pe tărâmul statisticei forestiere, se va convinge fără multă dificultate, că Ad-ţia pădurilor româneşti a fost continuu preocupată de creiarea unei statistici a pădurilor. Iată deci, că întocmirea acestei lucrări nu este numai un

imperativ al timpurilor, ci de fapt un vechi deziderat al silviculturii româneşti.

Incă dela primele începuturi administrative silvice din a doua jumătate a secolului trecut, predecesorii noştri au urmărit cu o straşnică tenacitate creiarea unei statistici a pădurilor, lucru care, cu toată lăudabila lor strădanie, până în prezent nu s'a putut realiza.

Cu câtă putere de convingere, voinţă fermă şi hărnicie a fost urmărită această problemă în trecut, dovedesc în mod sugestiv numeroasele încercări din ultimele 3—4 decenii ale ad-ţiei, de a întocmi o asemenea statistică.

Dorinţa lor nu s'a tradus niciodată în fapt, din motive foarte naturale, pe care înaintaşii noştri nu le-au putut, pe atunci, descoperi.

Incercări au fost destule. Ele însă nu sunt decât un document al bunelor intenţii din trecut. „Statisticele" tipărite ca rezultat al muncii lor lăudabile, sunt în realitate nişte inventare, pe baza cărora nu se putea întreprinde nici o măsură de conducere sau gospodărire a pădurilor. Mai mult chiar, ele nu învederează nici măcar situaţia reală depe vremuri a pădurilor noastre.

Nici în epoca postbelică Ad-ţia pădurilor româneşti nu a reuşit să dea silviculturii noastre, în materie de statistică, ceeace împrejurările de atunci ar fi reclamat. Fluctuaţiunile tulburi şi prefacerile economice sociale prin care au trecut în această epocă pădurile şi în genere ţara, nu permiteau încă să se întocmească o statistică a pădurilor pe baze ştiinţifice şi reclamată de nevoile timpului. Mai lipseau încă o serie de condiţiuni, fără de care nu se putea nici măcar concepe o lucrare serioasă de statistică.

Aşa dar, în mod foarte logic, încercările de a întocmi o statistică forestieră în epoca de după războiu, se pot considera tot atât de zadarnice şi nereuşite, ca cele de mai înainte.

Statisticile rămase ca fruct al acestor încercări, oglindesc cât se poate de bine vitregia împrejurărilor în care s'a lucrat.

Cauzele insuccesului sunt multe. Din acestea numărăm aci numai câteva mai principale.

Ad-ţia silvică era prea tânără şi insuficient desvoltată. Apoi lipsea organizaţia ad-tivă adequată care să permită a se întocmi o statistică forestieră serioasă. Lipseau elementele numerice uniforme, deasemeni concepţia clară de a le aduna, prelucra şi încadra în tabele statistice în aşa fel încât să se poată trage concluzii pe

baza lor. Şi ceeace este mai important, nu se cunoştea scopul sau rostul pentru care se întocmea o asemenea lucrare şi nu ştia nimeni cum să se servească în definitiv de ea. Odată întocmită şi publicată statistica, bună sau rea cum era, nu folosea la nimic. Aşa dar, nu exista o conştiinţă statistică propriu zisă, care să-i garanteze acesteia o reuşită deplină.

Mai lipsea apoi experienţa necesară unor anchete statistice forestiere, prin natura lor foarte dificil de întreprins şi personalul de conducere şi execuţie technică a lucrărilor. Şi tocmai lipsa acestei din urmă condiţii a fost una din cauzele principale ale naufragierii tuturor anchetelor statistice de până acum.

Am înşirat aci, aceste cauze de ordin general, care au împiedicat sistematic întocmirea unei statistici temeinice a economiei noastre silvice, pentru ca nimeni să nu rămână nedumerit de ce nu avem până azi statistici forestiere detaliate şi utilizabile, şi cu intenţia de a demonstra, că nu suntem la prima încercare statistică de această natură şi dacă istoria va vrea, nici la ultima.

Trecând peste orice considerente de ordin istoric şi ferm decisă să rupă odată orice legătură cu trecutul, Direcţia Regimului Silvic caută să învingă prin ancheta ce întreprinde, toate greutăţile ce s'au pus în trecut în calea realizării unei statistici forestiere.

Stăm, aşa dar, din nou în faţa unei răspântii. Suntem iarăşi la un moment hotărîtor din evoluţia economiei noastre forestiere. Va fi oare acesta momentul cel mare, cel al realizărilor concrete, sau numai unul din cele obişnuit repetate în istoria statisticei noastre forestiere?

De astă dată ancheta „statistică" s'a întreprins cu atâta calm şi încredere, încât se pare că ar fi venit în adevăr ziua cea mare a silviculturii şi a Ad-ţiei româneşti. Se porneşte cu conştiinţa împăcată să se realizeze acel vechiu deziderat al silviculturii noastre în faţa căruia ad-ţia silvică stătea neputincioasă atâta amar de vreme. Ne întrebăm însă, dacă de astă dată într'adevăr frumoasele intenţii ale Ad-ţiei nu se vor lovi iarăşi de aceleaşi greutăţi şi lipsuri ca în trecut?

Lăsăm posterităţii să răspundă în ultima instanţă la această întrebare. Noi ne permitem însă a face câteva observaţiuni critice,

cu gândul unor îndreptări folositoare şi a pune lucrurile în făgaşul marilor obiective pe care istoria ni le-a lăsat moştenire.

De dorit ar fi ca lucrarea să fie încununată de cel mai deplin succes, fiindcă numai astfel va fi răsplătit sacrificiul material adus de bugetul statului şi mai cu seamă devotamentul şi munca adevărat titanică la care au fost înhămate cu această ocazie organele silvice exterioare. Un insucces al lucrării ar compromite la noi pentru multă vreme ideia de statistică, ar provoca nemulţumiri în rândul celor din afară şi ar slăbi încrederea în reuşita unei alte anchete ce ar urma.

Nu ne îndoim că Ad-ţia a cântărit în deplină maturitate toate greutăţile ce stau în calea realizării statisticei şi că şi-a luat deplina răspundere asupra reuşitei aceste lucrări, găsind că împrejurările optime creerii acestei statistici sunt tocmai cele de azi.

Viitorul va verifica dacă obiecţiunile noastre exprimate mai jos au fost sau nu juste şi dacă într'adevăr toate neajunsurile trecutului au fost fără urmă înlăturate. O apreciere depe acum ar fi considerată prematură, fiindcă stăm în faţa primei faze a lucrării; totuşi aspectele mai principale ale anchetei pot fi deja depe acum discutate în mod obiectiv şi rezultatele se pot sconta depe acum. Fără a anticipa cu nimic, vom analiza numai, întru cât pot fi aspiraţiile Ad-ţiei justificate de a crea acea lucrare istorică la care aspiră silvicultura românească de atâta vreme.

In acest scop, trecem în revistă cele trei aspecte ale problemei: 1. P r i n c i p i u l şi s c o p u l care stă la baza anchetei; 2. M e t o d a de culegere a datelor statistice şi 3. T e c h n i c a adunării acelor date.

1. P r i n c i p i a l, o anchetă statistică de proporţiile celei de faţă se face la anumite date însemnate din istoria economică a unei ţări, date care marchează începutul sau sfârşitul unei etape din evoluţia vieţii economice şi sociale a statului respectiv.

Astfel de date ar fi, la noi, data Unirii Principatelor, Războiul dela 1877 şi anexarea Dobrogei, proclamarea Regatului, Anexarea Cadrilaterului, Revoluţia dela 1907, data Unirii dela 1918, etc., etc.

Dar asemenea date istorice nu sunt învrednicite să trăiască toate ţările şi deoarece temeiurile numerice necesare la organizarea şi conducerea vieţii de stat sunt absolut indispensabile, s'a născut necesitatea să se facă asemenea anchete statistice mult mai des, nu

numai la aniversări şi ocaziuni istorice. Deaceea astăzi anchetele statistice se întreprind la sfârşitul unui deceniu sau din 5 în 5 ani (recensământul populaţiei din România la 1930). Respectarea acestor termene a devenit oarecum obligatorie pentru fiecare stat, prin faptul că la aceste date îşi întocmesc aproape toate Statele statisticile lor. Simultaneitatea ridicărilor statistice permite orânduirea rezultatelor numerice obţinute în fiecare ţară, într'o situaţie statistică internaţională, astfel ca datele să se poată compara şi trage pe baza lor concluziuni folositoare, atât pentru economia internaţională, cât şi în parte pentru economia naţională a fiecărei ţări.

Niciodată nu s'a simţit mai mult nevoia respectării acestei clauze decât azi când se vorbeşte de crize mondiale şi de soluţiuni cu caracter internaţional pentru înlăturarea lor, de blocuri şi confederaţiuni economice, etc.

Dar în afară de clauza simultaneităţii anchetelor statistice în diferitele state, în însăşi cadrul unei economii naţionale bine organizate şi matur dirijată, există o necesitate inexorabilă, să coincidă anchetele statistice din toate ramurile economice şi sociale, fiindcă în lipsa acestei coincidenţe nu se mai pot raporta datele dela o ramură economică la alta, nu se poate face legătura între ele şi nu se pot trage nici concluziile cele mai judicioase şi imagina măsurile cele mai indicate de conducere.

Nu este nevoie să argumentăm că ziua de 15 Septembrie 1934, aleasă de instrucţiunile anchetei forestiere, nu corespunde din nici un punct de vedere nevoilor de mai sus. In constelaţia internaţională şi evoluţia economică naţională, această zi nu marchează nici o etapă mai însemnată şi nu se racordează nici cu o anchetă statistică din alt domeniu economic naţional. Sub acest raport, aşa dar, ancheta statistică nu se întocmeşte la momentul oportun, fiindcă ea rămâne complet izolată în concernul anchetelor statistice din alte ramuri economice.

Dar să trecem şi peste aceste considerente şi să privim lucrarea numai sub raportul serviciilor pe care le va aduce eventual economiei silvice în cazul când se va izola în splendidul turn de fildeş al pădurilor şi nu va menţine legătura cu nici o altă ramură economică naţională sau satisface anumite obligaţiuni cu caracter internaţional.

Şi în acest caz data de 15 Septembrie 1934 este arbitrar aleasă.

Ancheta statistică, indiferent de natura sa, se face la începutul anului astronomic, financiar sau economic. Dintre aceştia, în materie de silvicultură trebuie să se respecte anul economic, tocmai fiindcă în această ramură de gospodărie toată activitatea Naturii şi a omului urmează un ritm şi formează un ciclu în limitele anului forestier. Data de 15 Septembrie nu corespunde însă decât în mod aproximativ cu începutul ciclului economic forestier, adică cu anul pădurăresc. Prin urmare, ancheta statistică de faţă nu numai că nu marchează vreun moment caracteristic din evoluţia economică naţională, dar ea nu se încadrează nici în lucrările generale de statistică a ţării şi nu ţine seamă nici de specificul economiei forestiere.

In interesul pe care ancheta doreşte să-l servească, momentul întocmirii statisticii trebuia principial fixat la date care se încadrează într'un sistem economic naţional, iar din punct de vedere forestier corespunde cu momentele caracteristice acestei ramuri de activitate.

Un alt aspect, tot de principiu, care comportă neapărat o discuţie, este extinderea prea mare ce s'a dat anchetei. Intr'adevăr, după câte se poate vedea din formularele şi instrucţiunile elaborate, lucrarea este atât de monumentală, încât întrece orice altă încercare de această natură, nu numai dela noi, dar chiar şi din străinătate. Proporţiile, cu drept cuvânt exagerate pe care le îmbracă ancheta, ar putea găsi o singură explicaţie în nota timpurilor. Astăzi peste tot se vorbeşte de lucrări de mare anvergură, de lucrări silvice fantastice (planul de împădurire Roosevelt, împădurirea Spaniei, etc.), dar ne întrebăm dacă era oportun să se dea această notă tocmai lucrărilor de statistică forestieră din România şi tocmai în anul de criză 1934 ?

Prin extinderea exagerată ce s'a dat anchetei, nu numai că se complică şi încurcă chestiunea, dar se uită un lucru, acela, că în materie de statistică niciodată anchetele vaste nu sunt exacte. Prin forţa împrejurărilor, cu cât volumul anchetei (cantitatea) creşte, cu atât datele obţinute sunt mai puţin precise, ceeace înseamnă, că, în calitate indicaţiunile numerice scad, iar statistica pierde din claritate. Ancheta de faţă cade tocmai în acest păcat, mai cu seamă că ea nu se mulţumeşte numai cu inventarierea si-

tuaţiei actuale (15 Sept. 1934), dar pretinde organelor exterioare să înceapă cu anul 1922. Subliniem din nou faptul, că atât data întocmirii statisticei, cât mai cu seamă punctul de plecare — anul 1922 — de când se încearcă a se urmări evoluţia numerică a proprietăţii şi în genere a gospodăririi pădurilor, nu sunt potrivit alese.

Toate aceste fenomene şi-ar fi găsit în parte justificarea să fie urmărit începând cu data Unirii (1918) sau cu anul 1930—1935, ca astfel să se stabilească mişcarea domeniului forestier măcar pe cinci ani din urmă.

Dar ce rost practic are în definitiv această reconstituire tardivă, această desgropare a morţilor? Trebuie să fim prea naivi ca să credem, că vom putea obţine date asupra unei păduri expropriate în 1924 de exemplu, al cărui sol de 10 ani încoace este cultivat agricol, fără nici o urmă de pădure pe teren sau în arhiva ocolului.

In cazul de faţă de ex., cine simţia nevoia să se urmărească cu atâta preciziune mişcarea domeniului forestier din primul deceniu de după războiu, aşa cum voieşte să-l urmărească formularul A (galben) şi ce rost mai are să o stabilească? Ce concluziuni se urmăresc a se trage pe baza acelor date şi care sunt măsurile oportune care trebuiesc luate în funcţie de acele date? Nu era suficient să se ştie de unde am plecat — anul 1918 — şi unde am ajuns? Nu se puteau trage concluziuni suficiente pe baza de comparaţie între aceste date?

Perioada 1922—1934, Sept. 15, mai este însă nepotrivită, pentru a trage concluzii folositoare, şi din alte puncte de vedere. Anume, caracterul esenţial al statisticii este posibilitatea ce oferă de a face comparaţii între cifrele ce prezintă, fie cu alte date anterioare, fie cu datele ţărilor străine. Pentru a putea face însă o asemenea comparaţie şi a vedea progresul realizat nu numai faţă de străinătate, dar şi faţă de perioadele anterioare, a c e s t e p e r i o a d e t r e b u i e s ă f i e a b s o l u t e g a l e. Altfel se trag concluzii greşite, fiindcă elementul esenţial, adică timpul în care s'au produs acele fenomene, nu este acelaşi. Teoria statistică este cât se poate de clară în această privinţă şi nu permite nici o comparaţie între perioade de timp neegale, fiindcă se cunosc ereziile la cari se ajunge pe baza unei astfel de comparaţii. Datele statistice din perioade consecutive neegale nu sunt prin urmare niciodată comparabile între ele. Iată explicaţia simplă a uzanţelor statistice inter-

naționale și a celor naționale, de a se respecta perioada statistică, deceniile sau jumătățile de decenii.

Ancheta statistică prezentă stabilește, prin forța împrejurărilor, perioada de 12 ani 8 luni și 15 zile. Ceeace însemnează, că, pentru a putea avea în viitor perioade de comparație egale, următoarea anchetă statistică va trebui făcută în anul 1947 Mai 30. Iar de aci înainte perioadele statistice să urmeze acest ritm.

In concluzie, data întocmirii statisticii a fost nepotrivit aleasă și presupunând cazul fericit că ancheta statistică va reuși, termenul ales va da în viitor mult de furcă statisticienilor, spre a putea corecta greșeala de azi, ca să-și poată raporta studiile la această dată arbitrară.

O altă chestiune, care trebuiește principial stabilită, este, dacă ancheta de față se poate numi cu drept cuvânt anchetă statistică?

Justificarea teoretică a acestei numiri nu se poate descifra din formularele anchetei, fiindcă în acestea predomină, nu elementul statistic, ci informațiunile numerice cu caracter nestatistic. In bună parte datele cerute nu reprezintă „fenomenele ce se petrec în masă", ci informațiile de ordin general, care imprimă anchetei o altă notă decât cea statistică. Preponderența detaliilor nestatistice lasă să se înțeleagă că intenția Ad-ției nu era aceea să facă o statistică, ci un cazier al pădurilor, rânduit în biblioraturi moderne, care să dubleze arhiva de până acum.

Nu știm dacă prin dublarea și rezumarea dosarelor pe fișe, uzanțele biurocratice se raționalizează și modernizează; știm însă, că acele fișe așezate în biblioraturi moderne, au următoarele trei mari desavantaje:

a) Se rezumă ca volum și timp la anumite detalii, pe când în arhivă se pot găsi, cu lux de amănunte, toate mișcările de proprietate, amenajări, exproprieri, etc. Prin urmare tot arhiva este mai bună, fiindcă dosarele îți dau o informație completă și autentică.

b) Intocmirea fișelor dau, față de foloasele pe care le aduc, prea mult de lucru organelor exterioare.

c) Prin faptul, că fișele trebuiesc întocmite de agenți din afară, indicațiunile ce conțin nu vor corespunde cu cele din dosare. Or, în fața instanțelor sunt valabile numai actele din urmă și nu fișele din cazier, cari nu pot avea decât un rol pur informativ.

Aceste din urmă defecte s'ar putea înlătura cu multă uşurinţă, dacă s'ar completa fişele, nu de organele din exterior, ci de către cele centrale, după dosarele arhivei pe care le are la dispoziţie serviciul respectiv. Procedându-se astfel, sarcina organelor exterioare se va uşura foarte mult, fiindcă vor scăpa de o paperasierie plictisitoare şi fără nici un rost practic pentru ei.

Să trecem acum la un alt aspect al anchetei, anume la canevasul pe care se intenţionează a se clădi statistica. Ancheta statuiază drept fundament al lucrării unitatea de „pădure" şi „trup".

In mod foarte curios şi absolut greşit, din punct de vedere al ştiinţei şi economiei silvice, toate statisticile româneşti, începând cu cea dela 1900, întocmită cu ocazia Expoziţiei dela Paris, au admis ca unitate statistică pădurea sau trupul, care la drept vorbind, nu corespund necesităţilor economice silvice, practice şi teoretice. In limbajul obişnuit se pare, că pădurea şi mai ales trupul, reprezintă o unitate silvică destul de bine definită; din punct de vedere economic şi ştiinţific însă ambele noţiuni sunt elastice şi nedefinite.

Economia silvică îşi are unităţile ei economice şi technice pe care le cunoaştem cu toţii depe băncile şcolii: s e r i i l e ş i p a r c e l e l e. Dece nu s'au admis acestea, aşa cum era normal, ca unităţi şi dece s'au pus la baza unei lucrări ştiinţifice, improvizaţii fără sens economic împrumutate din limbajul obişnuit, nişte elemente antiştiinţifice, empirice şi nenaturale?

Definiţia clară a noţiunilor caracterizează mai presus de toate valoarea unei statistici impecabile. O lucrare numerică excelează prin claritate şi precizie. Care va fi sub acest raport, valoarea ştiinţifică şi economică a statisticii de faţă, se poate prevedea depe acum.

Odată ce statistica se menţine în greşelile trecutului, admiţând ca unitate pădurea, se pune pe temelii confuze şi este greu să aşteptăm o reuşită demnă de munca ce se depune la întocmirea ei.

Admiterea seriei ca unitate de ridicare statistică, era imperioasă nu numai din considerente doctrinare, dar mai ales practice. In orice studiu de amenajament, datele statistice propriu zise (suprafaţa, vârsta, speciile, posibilitatea, creşterile, veniturile, etc.) sunt calculate pe serii. Admiţând deci ca unităţi seriile, prin aceasta statistica ar fi câştigat în preciziune, ar fi e v i t a t a p r e c i e r i l e a r b i t r a r e şi ar fi simplificat foarte mult munca organelor exterioare cari nu mai erau obligate să recalculeze datele seriilor pe trupuri sau păduri. Ce-i drept, fişele s'ar fi înmulţit poate, dar ele

ar fi conținut în schimb date precise, nu recalculate sau scrise în fișe pe bază de apreciere.

Prin faptul că s'a admis pădurea ca unitate de ridicare statistică, s'au îngreuiat lucrările în special la ocoalele din Transilvania și Bucovina, unde noțiunea de pădure, în sensul întrebuințat de anchetă, este cu totul străină.

Față de această situație, cu toate eforturile lăudabile și bunele intenții, statistica ce se va întocmi nu va limpezi prea mult atmosfera atât de nebuloasă care plutește în jurul pădurilor noastre. Ea nu pare să fie acea lucrare istorică care trebuiește silviculturei noastre, ci una care față de statisticile anterioare nu prezintă nici un progres nici o inovație cu toate că de atunci și până astăzi concepția în materie de statistică a evoluat. Statistica pădurilor va fi o fidelă copie a încercărilor din trecut.

In afară de observațiile de mai sus, mai există, o chestiune de mare importanță pe care dorim s'o subliniem, anume, că statistica nu va putea servi la concluzii utile și pe baza ei nu se va putea lua nici o măsură de ordin practic, fiindcă ea nu satisface o altă cerință de ordin statistic foarte importantă prin natura ei.

După socotelile noastre, ancheta și prelucrarea datelor va dura prin forța împrejurărilor încă 3—5 ani, adică rezultatele finale se vor putea cunoaște abia în anul 1938—1940. La această dată însă, pe baza indicațiunilor numerice culese astăzi nu se vor mai putea concepe măsuri de politică forestieră, din simplul motiv că cifrele nu vor mai fi actuale. Or, în materie de economie, prima condiție ce se cere unei statistici, este să fie promptă, ca astfel factorii de conducere să poată lua din vreme măsurile impuse de împrejurări. Ancheta statistică deja este învechită, deja nu se mai pot imagina pe baza ei măsuri oportune de ordin economic. Până la întocmirea ei definitivă nimeni nu se va mai gândi măcar să-i exploateze practic cifrele.

Rolul de a descrie trecutul așa cum vrea să-l facă ancheta statistică, îi revine istoriei și istoriografilor. Statistica are un singur mare scop, acela să pună conducerii la îndemână elementele numerice necesare, ca aceasta să poată cârmui cât mai bine instituția economică ce conduce și să poată lua măsurile prompte impuse de împrejurările curente. De fapt între statistică și istorie există numai acea diferență, că prima descrie prezentul pentru a putea privi în viitor, a doua descrie trecutul pentru a ne da seama de prezent.

Ancheta n'a reuşit să facă această finețe de interpretare între două discipline şi aici este marea greşală de principiu pe care se reazămă întreaga anchetă „statistică".

Dar, ordinul circular al anchetei nu urmăreşte cunoaşterea promptă a situaţiei actuale spre a lua măsuri de conducere pentru viitor, ci de a pune la îndemâna urmaşilor noştri date statistice. Citâm textual: „Pe lângă datoria Dvs. de specialist, sunteţi obligaţi să contribuiţi la uşurarea sarcinilor celor cari vin după noi, urmaşii Dvs. să aibă la îndemână date asupra pădurilor şi atunci dânşii vor găsi imbold la muncă, colaborând la lucrările necesare desvoltării acestei ramuri importante a economiei naţionale, pădurea" (probabil economia forestieră). Confuzia ce se face, aşa dar, între statistică şi istorie e clară. Mai mult, acest citat lasă să se întrezărească că de fapt nu se ştie care este rostul statisticei şi scopul ce trebuie să urmărească. Statistica se face fără să se ştie dece, fără să se fi gândit cineva dece ne trebuiesc în definitiv acea imensitate de date statistice. Citatul de mai sus alterează şi denaturează în aşa măsură sensul statisticei încât ne face să bănuim că totuşi piedicile care se puneau în trecut întocmirii unei statistici nu sunt încă pe deplin înlăturate.

Ce nevoie au urmaşii noştri să aibă aceste date la îndemână ca să-şi poată „uşura sarcinile" şi să găsească imbold la muncă? Noi n'am moştenit nici o statistică serioasă şi totuşi avem imbold la muncă. Suntem naivi, prea iluzionişti şi generoşi, să cheltuim atâta muncă şi fonduri pe vremuri de criză, spre a pune la îndemâna urmaşilor cimitire de cifre de care ei nu vor avea nici o nevoie, după cum nici noi n'avem vreo nevoie practică să cunoaştem de ex.: situaţia statistică a pădurilor noastre dela anul 1848.

Oricât am câştigat noi silvicultorii obişnuinţa să ne preocupăm, prin natura meseriei noastre, de trebuinţele generaţiilor viitoare — revoluţii lungi, etc. — scopul statisticei nu se loveşte cu cel al silviculturii. Statistica, fie ea şi forestieră, se întocmeşte după principiile ei cari trebuesc cunoscute înainte de a-şi asuma cineva răspunderea unei astfel lucrării.

2. A doua obiecţiune ce avem de făcut este în ce priveşte m e t o d a de culegere a datelor. In genere se obişnuieşte ca o anchetă ad-tivă, cum este cea de faţă, să se facă pe chestionare simple, uneori sub formă de fişe, alte ori pe tablouri. Ancheta prezentă nu adoptă nici unul din aceste formulare, sau mai bine zis

le aplică pe amândouă. Cu aceasta se moştenesc desavantajele ambelor formulare de culegerea datelor şi se face o confuzie nu numai de principiu, dar şi de metodă.

Judecată în lumina experienţelor din trecut, metoda mixtă aplicată şi infinitatea de detalii nestatistice cerute, complică şi îngreuiază aşa de mult lucrarea, încât cu tot devotamentul şi concursul neîntrecut al organelor silvice exterioare, ele nu vor putea răspunde la toate întrebările puse. Acest caz va fi cât se poate de frecvent, mai ales în Ardeal, unde pe lângă numeroasele categorii de proprietăţi forestiere, unitatea de pădure admisă, este o noţiune complet necunoscută.

Necompletarea tuturor coloanelor depe fişe va aduce cu sine acel mare inconvenient că datele nu se vor putea centraliza complet. Va fi suficient să lipsească elementele numerice numai din câteva coloane, ca să nu se mai poată face adunarea lor şi suntem siguri, că nu va exista o coloană măcar la care să se răspundă complet. Prin urmare centralizarea definitivă va fi imposibilă. Lucrarea este deci de pe acum condamnată şi se poate considera ca neizbutită. Viitorul va confirma afirmaţia noastră.

Dar să trecem peste considerentele de ordin statistic metodologic, care sunt tot atât de importante, poate chiar mai importante decât cele de principiu şi să presupunem, că datorită priceperii şi sârguinţii neîntrecute a organelor silvice exterioare, se va înlătura pe cât posibil, acest defect de organizare al anchetei. Cu toate acestea, statistica ce eventual se va întocmi, nici pe departe nu va avea valoarea economică care se scontează. Ceeace face problematică exactitatea rezultatelor finale este tocmai elementul informativ ce conţin chestionarele care, faţă de elementul statistic, este atât de preponderant, încât ultimul element, adică cel statistic, apare drept o anexă fără importanţă. După felul cum sunt concepute fişele, organele exterioare nu pot descifra ce este important şi ce nu. Să prefere a răspunde mai întâiu care a fost numărul sentinţei de expropriere a pădurii X, dată de comisiunea de ocol judeţeană sau Comitetul Agrar în anul 1922, sau să înşire numărul recipiselor de regenerare a pădurii Y, sau speciile de peşte din râul Z. In acelaşi sens, ce interesează, de ex., statistica, cu ce număr s'a expropriat sau aprobat studiul de defrişare al unei păduri în anul 1923? Dar schiţele de plan ce caută într'o lucrare statistică?

Fără a avea un resentiment preconceput, când dai cu ochii de infinitatea de întrebări şi pătrăţele mărunte din fişe, care toate trebuiesc completate, lucrarea te respinge. Insăşi Ad-ţia îşi dă seama de marile greutăţi ce vor întâmpina şefii de ocoale la completarea fişelor, deaceea găseşte potrivit să le dea următorul imbold la muncă :

„Recunoaştem, căci (!) completând fişele va trebui să depuneţi foarte multă muncă şi mult discernământ, în aşa fel, încât datele ce veţi da, să ne poată folosi la scopurile pe care le urmărim. Cerem dela Dvs. mult sacrificiu, dar să fiţi încredinţaţi că veţi fi copărtaşi la opera mare pe care voim să o realizăm".

Nu insistăm asupra stilului interesant în care este concepută circulara, ci amintim că lucrurile cele mai complicate sunt şi cele mai simple, după cum şi ancheta de faţă ar fi fost în adevăr o „mare operă" dacă ar fi fost simplă şi precis concepută. Acest lucru nu trebuia să se piardă din vedere.

3. Să trecem acum la câteva chestiuni de technică statistică.

In această privinţă nu insistăm decât asupra unei serioase lacune descoperită în instrucţiuni. De fapt o discuţiune asupra technicei statistice ar fi încă prematură, fiindcă aceasta numai la prelucrarea datelor poate avea loc. In prezent nu ştim încă după ce principii se vor prelucra datele statistice, lucrarea fiind în curs de întocmire.

Remarcăm totuşi modul curios cum s'au conceput instrucţiunile referitoare la repartiţia speciilor, care desigur va avea grave repercusiuni asupra clarităţii statisticii, şi denotă o lipsă de experienţă în materie de prelucrare şi exploatare a materialului statistic.

Iată în ce constă acest defect care va avea repercusiuni foarte grave asupra întregei statistici a pădurilor şi peste greşelile anterioare va compromite întreaga lucrare: In chestionar se disting 19 coloane, pentru tot atâtea specii forestiere. Pentru „diverse" s'a înfiinţat o coloană separată. După cele mai elementare principii de statistică, dacă o specie dintre cele înşirate în cele 19 coloane ocupă în masiv un procent cât de mic măcar, se trece suprafaţa ei în coloana respectivă. In coloana diverselor nu se înscrie decât suprafaţa ocupată de alte specii forestiere neînşirate în coloanele anterioare. In orice caz similar se procedează după teoria statistică în acest mod.

In contradicţie cu uzanţele statistice, instrucţiunile statuiază,

că indiferent dacă specia este sau nu înşirată în cele 19 coloane, dacă proporţia ocupată de ea în masiv scade sub 5%, această suprafaţă se va trece în coloana „diverselor".

Cât de arbitrară este această dispoziţie şi ce confuzii vor rezulta pe urma ei, exemplificăm în mod practic astfel: După statisticile de până acum speciile care ocupă în pădurile româneşti un procent mai mare de 5% sunt: fagul (38%), molidul (18,4%), gorunul (9,7%), stejarul (9,1%) şi bradul (6,3%). Restul speciilor nu ating proporţia de 5%, deci în statistica ce se va întocmi, potrivit instrucţiunilor, se vor trece global la coloana „diverselor". Prin urmare, statistica viitoare a pădurilor româneşti nu va mai specifica în viitor suprafeţele ocupate de ulm, frasin, castan, salcâm, tei, etc. Ea nu va da nici măcar atât cât ne-au dat anchetele anterioare, faţă de care lucrarea statistică botezată a fi „mare operă" nu numai că nu va arăta nici un progres, dar este o eclatantă operă de regres.

Dece s'au mai înfiinţat atunci coloane pentru aceste specii până şi pentru Carpinus duinensis şi Tilia rubra, ultima botaniceşte necunoscută încă ?

Natural, socoteala globală de mai sus va suferi în practică unele modificări, prin faptul, că luate în parte, vor fi anumite păduri în cari ulmul, frasinul, etc. vor întrece proporţia de 5% şi prin urmare în coloanele respective va apare o suprafaţă pădurosă ocupată şi de aceste specii.

In orice caz însă, dispoziţiunile anchetei vor produce o mare neclaritate statistică, fiindcă nu se va şti precis ce suprafeţe ocupă o specie oarecare din pădurile noastre, aşa cum se ştie acest lucru din statisticile anterioare. In viitor pe baza acestei statistici dacă va dori cineva să ştie ce suprafaţă ocupă de ex. molidul, va spune, suprafaţa specificată în coloana respectivă, plus o suprafaţă necunoscută dela diverse.

Acestea sunt în rezumat observaţiunile pe care am avut să le facem asupra anchetei. Observaţiunile noastre se adresează mai mult posterităţii, pe care însăşi ancheta doreşte s'o servească în mod aşa de generos.

Să nu ne facem iluzii în faţa cascadei de întrebări depe fişe, fiindcă ele nu sunt de natură să ne lămurească asupra problemelor de economie şi politică forestieră. Ad-ţia centrală ar trebui să înţeleagă din vreme inutilitatea acelor detalii şi să corecteze gre-

şelile de principiu, metodă şi technică statistică. Este în însuşi interesul ei să îndrepte greşelile ce conţine ancheta şi concepţiile false ce stau la bază. Indreptarea se impune fiindcă în afară de munca de prisos ce se depune actualmente la această anchetă, în dauna lucrărilor curente dela ocol, o nereuşită a lucrării pregătită cu atâtea fonduri, va aduce o scădere a entuziasmului cu care organele exterioare execută ordinele venite dela centru, iar posibilitatea întocmirii unei statistici serioase a pădurilor va rămâne multă vreme nerealizabilă.

A propos de l'enquête statistique forestière

En vue d'une enquête statistique, la direction du régime forestier a rédigé les instructions qui se trouvent maintenant dans la possession des services extérieurs.

L'auteur soumet ces instructions à une analyse critique et fait resortir les lacunes qu'elles contiennent, spécialement en ce qui concerne la précision des notions et la période pour laquelle on fait ce relèvement statistique.

Über die rumänische forststatistische Erhebung

Gelegentlich der forststatistischen Erhebung hat die Direktion des Forstwesens die üblichen Anweisungen vorgeschrieben. Verfasser macht eine kritische Würdigung dieser Instruktionen und besonders bespricht er die Grundsätze, Organisation und die Methoden der statistischen Arbeiten. Er weist auf bestimmten Unzulänglichkeiten der Erhebung.

STEJARUL IN ZONA NISIPURILOR ZBURĂTOARE DIN OLTENIA

Ing. N. CONSTANTINESCU

Pentru zona nisipurilor sburătoare din sudul Olteniei, salcâmul a fost o binefacere a Providenței. Dintr'o regiune în care viața devenise cu adevărat imposibilă, a făcut o regiune bogată. Din terenuri, cari, nu numai că nu produceau nimic pentru economia națională, dar distrugeau și recoltele din terenurile vecine prin nisipurile duse de vânturi, a făcut terenuri cari dau un venit întrecând venitul celor mai bune terenuri agricole. In plus, pădurile de salcâm au avut în această regiune, o influență binefăcătoare și asupra climei: fenomen simțit de locuitorii regiunii.

Datorită acestor foloase, foarte repede apreciate de populația băștinașe, salcâmul având și avantajul, față de alte esențe, de a se instala cu foarte multă ușurință, a fost introdus, peste tot în acea regiune, cu excepția bălților și a terenurilor inundabile, unde apa stă timp mai îndelungat și deci unde salcâmul n'a putut trăi.

Cel ce cercetează această regiune poate observa că între dunele de nisip, există depresiuni de întinderi apreciabile, neinundabile, în care solul cu toate că este nisipos, are totuși un însemnat procent de argilă, așa zisul nisip negru. Suprafața acestor depresiuni, plantată cu salcâm, este de mai multe mii de hectare.

In aceste depresiuni însă, încă de acum 40 de ani, au fost instalate și câteva pâlcuri de stejar, înconjurate de păduri de salcâm. Acești stejari au creșteri foarte viguroase; cei depe marginea pâlcurilor, cari s'au bucurat de mai multă lumină, ating diametre ce trec de 60 cm. și continuă să crească cu vigoare; în schimb salcâmii rămași neexploatați în apropierea acestor pâlcuri, nu depășesc 40 cm., încetând de mult de a mai crește atât în înălțime cât și în diametru. Sub stejarii mai luminați s'a instalat semințiș natural. Putem spune deci că în zona nisipurilor zburătoare

există terenuri proprii stejarului. Acestea sunt toate depresiunile dintre dunele de nisip, cu nisip negru.

Față cu micșorarea continuă și rapidă a suprafeții ocupată de stejar atât prin exproprieri pentru pășuni comunale din pădurile Statului, cât și prin degradarea prin pășunat abuziv, a celor rămase, fie ele proprietatea statului sau particulare, cred că această pierdere ar putea fi compensată prin ocuparea cu stejar a tuturor terenurilor proprietatea statului unde stejarul poate vegeta în mod mulțumitor.

Pentru salcâm rămân și așa suficiente terenuri, unde nu poate vegeta stejarul, cari pot fi puse în valoare numai cu salcâm. Sunt dunele de nisip, sunt terenurile degradate, coastele râpelor surpătoare; pe lângă acestea, în curând îl vor chema — unele au început chiar — atâtea islazuri comunale, care vor deveni râpi surpătoare. Acolo, el poate da maximum de foloase, căci repară foarte repede greșelile oamenilor și din terenuri păgubitoare, face terenuri producătoare de venituri. De asemenea, proprietarul particular, fie el mare sau mic, găsește în salcâm un arbore rentabil, care în plus îi dă, în scurt timp, piesele de care are el nevoe, pentru nevoile gospodăriei sale. Deci sunt suprafețe suficiente unde salcâmul, numai el, este stăpân.

Salcâmul produce mult, dar numai până la vârsta de 15—20 ani și produce piese ce rar trec de 30 cm în diametru. Cu toate acestea, are defecte cari îl fac inapt pentru multe întrebuințări. Astfel salcâmul nu poate înlocui stejarul în toate întrebuințările pe care acesta le satisface. Marile foloase ce le-a adus și le aduce nu trebue să ne determine să-l instalăm și acolo unde stejarul vegetează mai mult decât mulțumitor.

Statul, care este paznicul intereselor colectivității, trebuind să se îngrijească și de interesele generațiilor viitoare, este dator să vegheze ca stejarul, care satisface nevoi ce nu pot fi împlinite de salcâm, să nu fie gonit de acesta din terenurile sale. Cum am spus, unele din aceste terenuri sunt depresiunile dintre dunele de nisip, care se găsesc nu numai în zona nisipurilor sburătoare din Oltenia, dar și pe toată lungimea Dunării și în Delta ei.

Pâlcurile de stejar, de care am pomenit, sunt în ocolul silvic Ciuperceni fiind instalate de Gh. Crăciunescu fost șef al acestui ocol, acum 40 de ani.

Asemenea locuri există şi în Ocolul Ţugureşti, pe care-l conduc azi. Solul îmi arătă că stejarul putea să meargă în depresiunile de natura celor despre care am menţionat mai sus. Nu aveam însă siguranţa că va reuşi. Datorită însă D-lui I. Caloianu şeful ocolului Ciuperceni, care m'a informat asupra prezenţei şi vigoarei de creştere a pâlcurilor de stejar din ocolul Ciuperceni, am fost determinat să fac încercări şi în ocolul Ţugureşti. In acest scop în primăvara anului 1934 am plantat o porţiune din pădurea Plantaţia Cârna — în aceaşi zonă a nisipurilor sburătoare — cu puieţi de stejar crescuţi în pepinieră, iar în toamna aceluiaşi an am făcut semănături directe. Avem credinţa că rezultatele acestor încercări vor fi de natură să confirme cele scrise mai sus.

Iată, după părerea noastră, o problemă care merită o deosebită atenţie. Chiar dacă nu suntem noi primii care o relevăm, o menţiune în plus nu strică.

Le chêne dans la zone des sables mouvents d'Oltenie

On constate que dans les dépressions contenant un sable riche en humus et qui se trouvent entre les dunes de sable mouvent d'Olténie, la végétation du chêne est beaucoup plus vigureuse que celle du robinier.

L'auteur est d'avis que dorénavant ces portions de terrain doivent être acquises pour la culture de cette première essence.

Die Eiche in der Zone der Flugsande von Oltenia

Man bemerkt dass in den humusreichen Flugsandmulden von Oltenia, die Vegetation der Eiche viel kräftiger als die der Robinie ist. Verfasser meint dass künftig diese Flächen für die Kultur der Eiche in Anspruch genommen werden müssten.

CARIERA DE SILVICULTOR

de Ing. TH. BĂLĂNICĂ

In materie de orientare profesională, literatura existentă dovedeşte un interes şi activitate, cercetări, îndreptate mai mult către profesiunile manuale. Profesiunile intelectuale au format mai puţin obiectul atenţiei psihologilor noştri dela Universitate, încât tinerimea studioasă a ţării, când e vorba de îmbrăţişat o carieră, nu prea are multe isvoare de informaţie.

Cărţile de această natură lipsesc. Şi aşa se face că profesiunile se aleg din considerente de tradiţie sau pur hazard, în majoritatea cazurilor, fără o judicioasă cercetare a vocaţiei. O cunoaştere prealabilă a profesiunii care va forma cadrul de activitate al atâtor cetăţeni (activitate în folosul lor personal, desigur, dar nu mai puţin şi al ţării), e de multe ori inexistentă, pentru motivul foarte simplu, că în liceu şi în pragul Universităţii, n'are cine să vorbească studenţilor, n'are cine să scrie, despe aşa ceva [1]).

Se pune, firesc, întrebarea: Cine să se priceapă la toate aceste profesiuni şi să le descrie ?

Cel mai bun lucru, care s'ar putea face, ar fi, credem, o anchetă, din partea Laboratorului de psichologie aplicată, de pe lângă Universităţi, în lumea specialiştilor de toate categoriile. Rezultatele, coordonate, sintetizate, în genul testelor [2]) pentru profesiunile manuale şi apoi difuzate, cât mai la îndemâna turora. Iar dacă o ase-

---

1) Vizita medicală a candidaţilor pentru Politechnică — secţia silvică — precum şi materiile din care se examinează la concurs pot fi considerate doar ca un început de selecţie — orientare profesională.

2) Fişe de aptitudini.

menea inițiativă lipsește [1]), asociațiile profesionale o pot anticipa, punând la dispoziția tinerimei în căutare de carieră și a publicului în general, informații despre profesiunea respectivă.

Folosul va fi multiplu.

Cunoștințele acestea de natură informativă vor îndruma pe bacalaureați către studiile cele mai apropiate de condițiile lor morale, intelectuale și materiale, dar vor folosi, nu mai puțin, chiar profesioniștilor actuali, căci se va cunoaște rostul, folosul lor pentru s o c i e t a t e, se va mări prin această activitate de r e l a ț i i p u b l i c e bunul renume al profesiunii, obiectiv care nu se disprețuește deloc.

Dar, asemenea lucrări nu se alcătuesc totdeauna ușor, pentrucă, mai întâi, trebue să se simtă tare necesitatea lor și apoi, mai trebue să existe anumite condee inspirate, cu înclinație și pregătire pentru genul acesta de monografie, unde priceperea psihologică, cunoștințele istorice (pentru profesiunea respectivă) și justele informații actuale, trebue să se întâlnească neapărat.

In ce privește necesitatea, putem declara în cunoștință de cauză, că există. (E de altfel, un adevăr general-uman). Ea se simte în lumea studenților — dela Politechnică, cel puțin — exprimându-se prin trecerile dela o specialitate la alta, în cursul anilor de studii ; mai înainte de cursuri, prin înscrierile la specialități (secția în Politechnică) cunoscute doar prin ipoteză, din auzite ; iar mai târziu, se simte lipsa de orientare inițială, prin neadaptarea la realitatea situației, și prin căutarea unor plasamente destul de depărtate de meseria propriu zisă, învățată.

Spuneam însă, că pentru a rezolva problema, trebue să existe și condee inspirate. Pentru a le găsi, credem că o serie de conferințe în contradictoriu (symposionuri), în jurul acestui subiect, ni-ar putea releva pe scriitorul căutat. Rămâne numai ca cineva să ia inițiativa unor asemeri desbateri : societățile de profesioniști, ori chiar de studenți (cari și-ar găsi în acest gen de activitate

---

1) Aflăm acum în urmă, că prin 1928—29, Seminarul de pedagogie teoretică de sub conducerea D-lui Prof. G. G. Antonescu a făcut o anchetă în lumea profesioniștilor intelectuali (medici, avocați, inginer, architecți, pictori, preoți, etc.). Pentru silvicultori a răspuns D-l Dr. Aurelian Ionescu Ing. Insp. Silvic.

Rezultatele acestei anchete n'au văzut însă lumina tiparului.

debuşeu pentru excesul de energie şi deslușiri pentru ce-i frământă). Să amintim că la Politechnică s'a încercat aşa ceva în cadrul cursului de Economie politică, la lucrările de seminar (primăvara lui 1927: „Inginerul în viaţa şi economia modernă"). Bine înţeles, în proporţiile pe care le puteau da puterile studenţilor. De asemeni, Federaţia Elevilor dela Politechnică a avut propuneri concrete (în timpul comitetului din 1929—30) de a se organiza conferinţe în jurul unui subiect central: „De ce sunt inginer?", cu concursul personalităţilor (reprezentative) din fiecare specialitate de inginerie. Nu s'a realizat însă nimic. Poate că acum, avantajaţi de faptul că Economia politică e predată de un inginer (D-l Prof. M. Manoilescu), Elevii Politechnicei vor şti să rezolve problema propusă.

Mărginindu-ne numai la ingineria silvică, să spunem că în româneşte, cine din marele public ori din lumea studenţească ar vrea să cunoască detalii cu privire la profesiunea de silvicultor în ţara noastră, n'ar putea folosi decât următoarele isvoare:

„Istoricul învăţământului silvic în România" de P. A. Grunau, o broşură apărută în 1906, cu prilejul aniversării a 40 de ani de domnie ai Regelui Carol I.

„Invăţământul silvic în România" de P. Antonescu, o comunicare făcută la congresul internaţional de silvicultură dela Roma, în 1926; e publicată şi în Revista Pădurilor pe 1926.

şi o

„Scurtă privire asupra învăţământului silvic superior în România între anii 1906 şi 1933", tipărită în 1933, de către decanatul secţiei silvice, cu prilejul împlinirii a 10 ani de viaţă în Politechnică, pentru această secţie.

Afară de acestea, mai există o conferinţă a D-lui Prof. Stinghe, ţinută la Societatea Elevilor ingineri silvici, în Decembrie 1933; deocamdată, nu-i avem decât cronica (Revista Pădurilor din 1933, pg. 818). Să sperăm că mai târziu va fi tipărită.

De asemeni, D-l Prof. Drăcea a ţinut o conferinţă la Politechnică, prin 1930. Textul conferinţei, în manuscris, poate că se păstrează la Biblioteca Societăţii.

Aceste două din urmă conferinţe au avut un caracter mai mult filozofic, căutând să definească obiectul principal intrinsec al profesiunii. Celelalte trei isvoare au un caracter istoric informativ.

Din punct de vedere practic, al detaliilor de viaţă studen-

țească, comunicarea făcută la Roma de Prof. Antonescu, e cea mai utilă.

Rămâne ca cineva să scrie o carte în românește și despre viața ca profesionist a silvicultorului român, pentru a avea un ansamblu de date cu ajutorul cărora să se poată întocmi o monografie a profesiunii de inginer silvic în țara românească.

Cu titlul de exemplu citâm, în legătură cu cele de mai sus, o broșură de circa 70 pag., scrisă de D-l Arthur D. Read, un silvicultor american, și intitulată „The Profession of Forestry" [1]).

De altfel, tocmai lectura acestei cărți ne-a îndemnat să discutăm subiectul din titlul articolului.

In America, practica mereu crescândă a silviculturii și folosirea ei intens și cu succes în opera de ajutorare a celor fără de lucru, au trezit un interes pentru această profesiune. Incât, ca răspuns la această curiozitate manifestată, s'a scris cartea menționată, care se adresează deopotrivă marelui public și tinerilor în căutarea unei cariere.

Meritul cărții stă în detaliile de viață profesională înfățișate și în informațiile privitoare la învățământul silvic precum și — lucru foarte important — în ce privește posibilitățile de plasament sub dublul aspect: al genului de activitate și al remunerației. In felul acesta, autorul. plimbându-și cetitorii prin cât mai diverse ținuturi forestiere ale Americei, le arată activitatea de toate zilele, ocupațiile, silvicultorului, viața și câștigul lui, pentru ca, în concluzie, tânărul să știe la ce se așteaptă, dacă vrea să îmbrățișeze carierea de silvicultor. De aceea, în colecția cărților de orientare profesională, mai adăogăm și prezentul opuscul al D-lui A. Read. E o carte pe care o recomandăm camarazilor noștri cetitori de limbă engleză, și, în deosebi, studenților. Slujește și ea la întărirea unei convingeri: silvicultura, ca și cariera armelor, e o îndeletnicire de aristocrați (corolar și punct de plecare: se impune a se avea avere personală și o concepție de viață corespunzătoare).

O activitate pe acest tărâm al orientării profesionale, credem că este un prim pas în mișcarea de renunțare la „splendida izolare" a

---

1) «The profession of Forestry» by Arthur D. Read. New-York. The Mac Millian Company, 1934. VIII+13 fot.; 19 cm.; 183 lei. Se poate găsi în biblioteca Soc. «Progresul Silvic».

corpului silvic, atacată (izolarea) în recentul congres al silvicultorilor (1935, Bucureşti). Mai ales că s'a opinat pentru cursuri de silvicultură — în sensul general al cuvântului — la Universităţi, licee, şcoli normale, seminarii [1]). Deşteptând un interes pentru profesiunea noastră, în şcoli, înseamnă că iscălim obligaţia de a-l satisface şi a-l alimenta prin cărţi (interesul). E o grea, dar nobilă sarcină pe care ne-o luăm. Se impune să ştim a o îndeplini.

De aceea, subliniind, prin aceste câteva rânduri, importanţa subiectului îl supunem atenţiei camarazilor, pentru meditaţie asupră-i, discuţie şi tratare completă a lui.

La profession d'ingénieur forestier

L'orientation professionnelle étant un problème très important pour la jeunesse d'un pays, on s'impose la rédaction des monographies de professions, lesquelles, mises à la portée des jeunes gens en quête d'une carrière, puissent les dirriger vers les activités les plus propres pour leurs conditions morales, intelectuelles et matérielles.

En ce qui concerne la profession d'ingénieur forestier, il n'existe en roumain un livre qui envisage la vie de chaque jour d'un silviculteur, ses occupations, les détails vifs lesquels détermineraient un jeune homme à opter pour cette spécialité.

C'est pourquoi, on propose une discussion publique (symposion) au sujet de ce problème, à fin qu'on puisse cueillir le matériel necessaire à la rédaction de la monographie en question, à propos de laquelle on cite, à titre d'exemple, la brochure de Mr. A. Read «The Profession of Forestry»; celle-ci, quoique écrite pour les Américains, peut servir comme point de départ dans cette discussion.

Forstingenieur-Beruf

In Bezug auf die grosse Wichtigkeit der beruflichen Orientierung der Jugend, schlägt Verfasser die Zusammenstellung einer Art Monographie vor, die die Schritte der Jugend entsprechend ihrer seelischen und intelektuellen Neigung, zu den besten Beruf zu leiten.

Was der Forstberuf in Rumänien anbelangt, gibt es noch kein geschriebenes Werk, das die Jugend über diesen Beruf objektiv zu informieren. Deswegen schlägt er vor eine öffentliche Diskussion dieser Frage, damit man das nötige Material für die Monograpie sammeln. Als Grund der Erörterungen empfiehlt Verfasser das Buch von Arthur D. Read: «The Profession of Forestry».

---

1) Presa a şi început să vorbească despre acest lucru. Vezi «Curentul» din 14 Iunie, articolul lui Dragoş Vrânceanu.

FRONTUL MISIONARILOR

Misionarul silvic.

Mânaţi de cursul vremii, care cere din partea omului mai multă cunoaştere şi mai caldă simţire pentru triumful binelui public, am ajuns însfârşit să inaugurăm şi noi un nou gen de activitate profesională : răspândirea în marea masă a poporului a cunoştinţelor despre rostul şi binefacerile pădurii în mediul înconjurător.

Fără îndoială, această activitate nu s'a început acum. Străduinţe şi realizări s'au înregistrat încă de mult, coincizând cu debuturile învăţământului silvic.

Ceeace inaugurăm acum, este un nou gen de activitate în această materie : acţiunea directă asupra răului. Ce metodă mai bună, oare, de contribuţie la triumful binelui, decât aceea de a lucra direct asupra originei şi efectelor răului ?

O primă echipă de colegi, imitând apostolii creştinătăţii, au pornit să lupte contra ignoranţei, prin graiul viu în mijlocul celor mulţi şi neştiutori şi căutând să îndrepte la faţa locului prin faptă imediată, efectele acelei ignoranţe.

Nu le vom da aci numele, pentru că nu vrem să începem cu elogiul persoanelor, ci al acţiunii.

De altfel nu s'ar simţi nici unul bine să-şi vadă numele tipărit şi afişat, înainte ca să fi înfăptuit prin truda lor, ceva trainic şi demn de cunoscut.

Apostolii au fost şi vor rămâne totdeauna caracterizaţi prin modestia lor, pentru această nobilă virtute ce le dă liniştea concentraţiunii şi puterea galvanizatoare de energie din toate străfundurile sufletului.

Omul care este stăpânit de ambiţii şi vanităţi este chinuit de evidenţierea persoanei lui, zădărnicindu-şi în acest sector toată

energia, ne mai rămânând nimic pentru fapte ce depăşesc persoana sa, pentru acţiuni cerute de binele colectiv.

Acest considerant, credem, a determinat Fundaţia „Principele Carol" să comenteze atât de elogios moţiunea Adunării generale a Societăţii noastre din anul acesta şi a cerut să ne alăturăm acţiunii de muncă culturală la sate. Pentrucă această muncă cere abnegaţie, sacrificiu, depăşire de sine.

Este meritul Soc. Progresul silvic de a fi agitat ideia chemării sociale a inginerului silvic şi de a fi reuşit să angreneze în această înălţătoare muncă diverse Instituţii forestiere.

Dându-şi seamă că nu mai poate întârzia de a trece la fapte pozitive, ieşind astfel din critica negativă a stărilor de ignoranţă, propune Ministerului de Agricultură şi Domenii, ca organele silvice să păşească la realizări practice şi să se ataşeze deocamdată Fundaţiei regale „Principele Carol", care a îmbrăţişat încă din anul trecut această metodă de acţiune.

Ministerul a acceptat propunerea şi a cerut, ca şefii Instituţiilor forestiere, să facă propuneri concrete de colaborare.

Incheerea conducătorilor de instituţii forestiere.

Astfel s'a ajuns la o încheere, pe care, dat fiind desvoltarea ce prevedem că o va lua această acţiune, este bine să o cunoaştem în întregime. De aceea îi facem loc :

13 Iulie 1935
Văzut şi aprobat
(ss) *Sassu.*

INCHEERE

luată în şedinţa din 4 Iulie 1935, ţinută la Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, între subsemnaţii :

Ion Simionescu, Ad-torul Casei Pădurilor Statului

Marin Drăcea, Directorul Institutului de cercetări şi experimentaţie forestieră şi Preşedintele Soc. „Progresul silvic".

Horia Lazăr, Directorul Regimului silvic

D. Grozescu, Subdirectorul Regimului Silvic

Eug. Vâlceanu dela Oficiul Cooperaţiei, Secretar General al Soc. „Progresul silvic"

Tr. Ionescu Heroiu, dela ICEF.

în baza deciziei Ministeriale din 2 Iulie a. c. privind :

Stabilirea modalităţii de colaborare a Corpului silvic la acţiunea culturală întreprinsă de Fundaţiile Regale.

In urma discuţiunilor urmate pe baza stipulaţiunilor cuprinse în moţiunea adunării generale a Soc. Progresul silvic, ţinută în Iunie a. c. şi având în vedere sesizarea făcută Societăţii respective de către Fundaţia Regală «Pr. Carol» precum şi decizia Ministerială sus menţionată, s'a ajuns la următoarele concluziuni :

1. Ad-ţiile silvice de stat (Casa Pădurilor Statului, Dir. Regimului silvic, Oficiul Naţional al Cooperaţiei Române) vor participa la acţiunea de culturalizare a poporului, dând deocamdată un număr restrâns de ingineri silvici, având o experienţă în serviciu de minimum trei ani şi activând numai în opt din cele 13 centre de acţiune, stabilite de conducerea Fundaţiilor Regale.

2. Administraţia Casei Pădurilor va da câte un inginer silvic pentru centrele :

— Ferdinand I — Jud. Constanţa
— Percineaga — Jud. Tulcea.
— Olăneşti — Jud. Cetatea Albă.

Dir. Regimului silvic va da câte un inginer silvic pentru centrele :

— Nereju — Jud. Putna
— Stăneşti — Jud. Muscel
— Leşu — Jud. Năsăud (dela Dir. Silvică a Fondului Grăniceresc Bistriţa Năsăud).

Institutul de cercetări şi experimentaţie forestieră, precum şi Oficiul Cooperaţiei, vor detaşa fiecare câte un inginer silvic în centrul Clopotiva (Hunedoara) iar la Sadova (C. Lung-Bucovina) se va interveni pe lângă Fondul Religionar să detaşeze un inginer.

3. Salariile, cheltuelile de deplasare şi diurna aferentă gradului ale D-lor ingineri detaşaţi la aceste lucrări, vor fi suportate de instituţiile de cari depind.

4. D-nii ingineri detaşaţi pe lângă Fundaţiile Regale, vor fi desărcinaţi pe cât posibil de lucrările curente ale serviciului ce îndeplinesc pe tot timpul activităţii lor în cadrul programului de lucru al acestor Fundaţiuni.

5. Directivele şi aplicarea programului pentru această acţiune, vor fi date de Institutul de cercetări şi experimentaţie forestieră, care va delega pe lângă Fundaţiile Regale şi un consilier permanent, această acţiune însă se va duce de comun acord cu Soc. Progresul Silvic şi cu toate celelalte Instituţii participante.

6. Fiecare din instituţiile silvice reprezentate, va desemna pe D-nii ingineri silvici respectivi, comunicând numele lor Institutului de experimentaţie şi cercetări forestere, în cel mai scurt timp posibil.

Drept care am stabilit această încheere.

Administratorul CAPS (ss) *I. Simionescu.*
Directorul Reg. Silv. (ss) *H. Lazăr.*
Subdir. Reg. Silv. (ss) *D. Grozescu.*
Dir. ICEF. şi Preş. Soc. Progesul silvic (ss) *M. Drăcea.*
Of. Naţ. al Coop. Secret. Gl. (ss) *Eugen Vâlceanu.*

Ministerul de Agricultură şi Domenii prin Direcţia Regimului silvic, sesizează apoi toate instituţiile forestiere citate spre a-şi desemna delegaţii.

Aceste instituţii, s'au executat şi au numit colegii ingineri silvici, cari vor lucra împreună cu ceilalţi technicieni din echipele regale.

Pe ziua de 3 August a. c. au fost convocaţi de Institutul de Cercetări şi experimentaţie forestieră, spre a-i iniţia în acţiunea Fundaţiei, în importanţa inginerului silvic în această acţiune şi în răspunderea mare a Corpului pentru opera în care ne angajăm.

Astăzi sunt toţi la post, au luat contact cu realităţile şi s'au integrat programului general de muncă culturală la sate.

Apelul Societăţii „Progresul Silvic".

Societatea „Progresul Silvic", care a iniţiat ataşarea Corpului silvic la acţiunea culturală a Fundaţiei regale „Principele Carol", deşi constată că această frumoasă mişcare a trecut asupra organelor administrative, înţelege să-i poarte şi în viitor un viu interes, urmărind-o ca pe o foarte temeinică acţiune de ridicare a nivelului de cultură şi civilizaţie a populaţiei rurale.

Şi pe drept cuvânt, de oarece pe deoparte economia forestieră ocupă un loc important în viaţa rurală, iar pe de altă parte, dintr'un nivel superior de cultură şi civilizaţie, atât pădurea cât şi păstrarea ei vor avea enorm de câştigat.

Acesta este adevăratul motiv, pentru care Soc. „Progresul Silvic" a trimis un apel tuturor organelor silvice (Regim, CAPS, Oficiul naţional al Cooperaţiei, Fondul grăniceresc Bistriţa Năsăud, Fondul religionar rom. ortodox din Bucovina etc.) cari sunt în jurul centrelor, unde anul acesta lucrează cei 8 ingineri silvici, primii noştri misionari.

Pentru că acest apel poate să fie tot aşa de bine lansat mâine, tuturor organelor silvice, noi sperând să avem în viitor cât mai multe centre, facem cunoscut tuturor, acest apel.

Societatea
«PROGRESUL SILVIC»
B-dul Take Ionescu No. 31
București III.

STIMATE COLEG,

După cum vă este cunoscut, în ultimul timp, se evidențiază din ce în ce mai mult nevoia de îndrumare silvică în straturile largi ale poporului, pentru imprimarea și adâncirea «conștiinței forestiere», singura care va putea decide de soarta pădurilor, de soarta unei bune părți din economia națională.

Desbaterile congresului din acest an au dovedit cu prisosință cât de actuală a devenit problema și cât interes i s'a acordat de membrii societății noastre, cari au subliniat-o foarte pronunțat în moțiunea lor.

Fundația regală «Principele Carol», care a început încă din anul trecut o campanie de muncă culturală la sate, sesizându-se de această moțiune, a comentat-o foarte elogios și a cerut să delegăm ingineri silvici în echipele regale.

Societatea intervenind la Ministerul Agriculturii și Domeniilor în acest sens, s'a căzut de acord, în sensul ca să lucrăm în anul acesta în cel puțin 8 centre din cele 27 unde lucrează Fundația «Principele Carol», detașând în acest scop ingineri din fiecare Instituție, îndrumarea și conducerea lucrărilor revenind Institutului de cercetări forestiere.

Incheerea fiind aprobată de D-l Ministru prin decizia dela Jurn. No. 16472 din 1935, urmează să înceapă campania în următoarele centre : Ferdinand I — Constanța, Pecineaga-Tulcea, Olănești-Cetatea Albă, Nereju-Putna, Stănești-Muscel, Șanțu-Năsăud, Clopotiva-Hunedoara, Sadova-Câmpulung (Bucovina).

In sprijinul mișcării, Societatea a aprobat din modestele sale fonduri suma de lei 15.000, iar pentru cunoașterea acțiunii Fundației, a abonat la «Revista Căminul cultural»: Direcțiile, Inspectoratele silvice și alte instituțiuni forestiere.

Deși mișcarea inițiată de Societate, a trecut astăzi în mâna organelor administrative ale Ministerului de Agricultură și Domenii, Societatea îi poartă același viu interes, știut fiind că de acest început depinde succesul acțiunii în viitor.

In consecință, Societatea se adresează tuturor organelor administrative, cari vin în atingere cu membrii primei echipe de misionari-ingineri silvici, să le dea tot sprijinul, spre a-și îndeplini cât mai bine arida, dar nobila lor sarcină.

Cunoscută fiind lipsa mijloacelor materiale, această echipă de apostoli a plecat la un drum enorm de greu, recunoaștem, încărcați numai de pasiunea mișcării.

Societatea dorește, ca cel puțin pe unde acești misionari întâlnesc colegi de ai lor, cari suferă la fel din ignoranța populației față de cele forestiere, să nu le prilejuiască prin nimic scăderea elanului, ci din contra, să caute prin orice mijloace să le vină în ajutor și să le ușureze sarcina lor, care este a noastră a tuturora.

Remarcând că pe acest domeniu suntem în flagrantă întârziere față de alte corpuri, salutăm însfârșit un început de realizare, la care chemăm

cu toată căldura pe toţi membri corpului, dar cu deosebire pe cei cari simt în apropierea lor, că anumiţi camarazi, jertfindu-şi timpul de concediu şi hotărându-se să se avânte spre greu, s'au dedicat unei munci pe cât de anevoioasă pe atât de înălţătoare.

Deviza lor fiind munca în tăcere, munca devotată şi trainică, pentru înlăturarea răului, ei nădăjduesc să fie mai degrabă căutaţi şi încurajaţi la lucrul lor, decât ei să caute, să se afişeze şi să cerşească un eventual sprijin.

Societatea Progresul silvic crede, că această primă echipă de misionari are tot dreptul să se simtă susţinută şi să înfrunte toate greutăţile luptei cu mizeria şi ignoranţa populaţiei, deoarece nu-şi închipuie că există vreun membru al său, care să nu fie capabil de sacrificiu pentru o cât de modestă contribuţie la cultura şi civilizaţia Neamului Românesc.

In virtutea acestei credinţe repetăm apelul nostru pentru sprijinul colegilor, cari au pornit pe drumul faptelor vii pentru îndreptarea relelor de care suferă Ţara şi Naţiunea, dintr'o rea concepţie şi vitregă tratare a bogăţiilor ei forestiere.

Preşedinte, (ss) M. Drăcea.

Secretar (ss) E. Vâlceanu.

Crezul inginerului silvic misionar.

Ca în orice acţiune, cei cari sunt chemaţi să o ducă la bun sfârşit, au nevoie da câteva linii directoare, care să le călăuzească paşii şi să le lumineze judecata, ori de câte ori în calea lor ar găsi obstacole, ce trebuesc negreşit învinse.

S'au strâns astfel la un loc 10 principii, sub adăpostul cărora inginerul silvic misionar îşi va găsi : şi poziţia sa în adevărata muncă culturală şi tăria cu care va învinge dificultăţile, cari însoţesc regulat orice operă de „cultură".

In credinţa că vom găsi un misionar în fiecare coleg al nostru, care prin natura profesiunii lui se află în mijlocul populaţiei dela sate, ne îngăduim a da la lumină crezul, cu care cei 8 colegi de ai noştri au pornit la luptă directă pe frontul ignoranţei şi inculturii:

1. Cred în geniul forestier român, menit să restaureze pământul ţării, să mărească bogăţia naţională şi să făurească o nouă conştiinţă despre rostul pădurilor în Natură, în economia şi sănătatea poporului.

2. Munţii măcinaţi, dealurile golaşe, coastele prăvălite, câmpia şi stepa arsă de soare, aşteaptă salvarea lor dela energia, spiritul de creaţie şi entuziasmul inginerului silvic.

3. Pădurile existente şi cele ce se vor înfiinţa trebuesc regenerate şi transmise generaţiilor viitoare: în mai mare suprafaţă, de mai bună calitate şi de mai sigură şi diversă producţie, cultivându-se esenţele cele mai de preţ.

4. Munca în pădure este nobilă, ca orice muncă cinstită, ea trebue să evidenţieze pregătirea, înţelegerea şi puterea de acţiune a corpului profesional; pentru valorificarea braţelor şi amplificarea forţei morale şi materiale a populaţiei rurale.

5. Produsele vii şi moarte ale pădurii civilizează şi înavuţesc gospodăriile; dar numai prin întrebuinţarea lor raţională, aceasta trebue demonstrată şi imprimată populaţiei, creind în mijlocul ei o ambianţă favorabilă, pentru binefacerile pădurii.

6. In credinţa că cine priveşte pădurea numai prin foloasele ei materiale, vede prea puţin din adâncurile ei, inginerul silvic misionar simte puternic datoria de a înlătura această piedică de deformare a adevărului şi a repune pădurea în lumina ei firească, evidenţiindu-i toate comorile imateriale.

7. Piedicile din calea culturii fiind mari şi adânc înrădăcinate, inginerul silvic misionar îşi dă seama de greutatea misiunei sale, dar crede şi simte că o poate îndeplini, făcând operă trainică printr'o muncă devotată şi perseverentă, depusă cu dragoste curată, pentru binele public, cu bună dispoziţie, cu grija calităţii, metodic, în ordine şi tăcere.

8. Misionarul silvic acceptă idealul de a servi cauza pădurilor, atât ca reprezentant al instituţiilor forestiere cât şi ca simplu membru al colectivităţii, încadrându-se de bunăvoie în acţiunea de a realiza cât mai curând o Românie prosperă, cu păduri bogate, frumoase şi bine îngrijite.

9. Contribuţia inginerului silvic este efectivă, fiindcă se realizează la căldura spiritului de armonie şi colaborare cu reprezentanţii celorlalte ramuri de activitate, cari la fel au de suferit din cauza ignoranţei şi inculturii poporului.

10. Pentru munca sa, inginerul silvic misionar nu aşteaptă lauda nimănui, ci îşi găseşte deplină satisfacţie în reuşita muncii şi mai ales în munca însăşi, pe care o depune cu zel şi desinteresare pentru binele obştesc, pentru desvoltarea energiei româneşti şi a virtuţilor străbune.

Şi astfel, mânaţi de cursul vremii, care cere din partea omului mai multă cunoaştere şi mai caldă simţire pentru triumful binelui public, înregistrăm şi noi o grupă de colegi misionari şi o campanie de muncă culturală, la care, cel puţin la începutul ei, am lipsit.

Fie ca, aceşti colegi, prin profunda înţelegere a cauzei, prin priceperea şi elanul lor, şi mai ales prin temeinicia operei ce vor clădi, să dovedească adevărul dictonului biblic : cei de pe urmă, întâi. Este şi de aşteptat, pentrucă în compoziţia echipelor inginerii silvici sunt cei de o reală pregătire technică.

Reporterul frontului.

Le front des missionaires

Pour le relèvement du niveau cultural de la population rurale, la Fondation royale «Principele Carol» a organisé un nombre d'équipes d'intélectuels ayant divers spécialités, qui, pendant l'été, développent une intense activité dans les villages. Cette année, aux membres de chaque équipe, on a ajouté aussi un ingénieur forestier.

On publie la décision des representants des institutions forestières d'Etat qui ont fourni ce personnel, aussi que l'appel de la soc. Progresul Silvic, adressé aux ingénieurs forestiers du pays, leur demandant l'appui de cette action dont le but est la formation d'une conscience forestière dans les masses rurales.

Kampf um das forstliche Gewissen

Um den kulturellen Stand der Landesbefölkerung zu heben, organisierte die königliche Stiftung «Principele Carol», Mannschaften aus bestimmten Berufsfächern, die im Laufe des Sommers in einigen karakteristischen Dörfern Rumäniens eine grosse Tätigkeit entwickelten. In diesem Jahre wurden zu diesen Mannschaften zum erstenmal auch Forstleute zugeteilt.

Man veröffentlicht im obigen Aufsatz, den Beschluss der Forstbehörden durch welche die Teilnahme der Forstleute zu dieser Handlung gebilligt wird, und den Aufruf des Vereines der rumänischen Forstingenieure «Progresul Silvic» an alle rumänische Forstleute, um sie diese Tätigkeit mit allen Kräften zu fördern.

C R O N I C A

PENTRU DOUĂ LUNI

La lucru cu echipele Fundaţiilor Regale.

Primul punct din ordinea de zi din anul acesta a adunării generale a Societăţii «Progresul Silvic» s'a referit la chemarea socială a inginerului silvic de azi.

Desbaterile asupra acestei probleme s'au încheiat cu constatarea, înscrisă şi în moţiune, că «azi mai mult ca oricând» se simte nevoia unei acţiuni «de «îndrumare şi lămurire a tuturor straturilor poporului în materie de economie «forestieră, pentru a restabili cât mai curând raporturi normale între economia «forestieră, pe de o parte şi interesele permanente ale neamului, pe de altă parte».

In vederea atingerii acestui scop, între alte mijloace de folosit, s'a preconizat să se aleagă anumite puncte caracteristice din ţară (cel puţin 15 la număr) unde să se purceadă la realizarea unui program integral pentru ameliorarea condiţiunilor forestiere şi pentru educaţia silvică a populaţiei rurale.

Pentru aceasta s'a căzut de acord să se dea preferinţă acelor centre în care iniţiativa este chiar luată de Fundaţiile Regale şi de Ministeeul de Agricultură şi Domenii.

Nu s'a lăsat să se piardă prea multă vreme. Incă din anul trecut, Fundaţiile Regale au început o activitate rodnică la sate, trimiţând, în peste 20 centre, echipe de lucru cu menirea să cerceteze viaţa satelor şi să dea îndrumări. Din aceste echipe nu au lipsit : medicul uman, medicul veterinar şi agronomul.

Cu începere din anul acesta, ca urmare a hotărîrilor dela noi, s'au făcut demersurile necesare, atât la Fundaţiile Regale, cât şi la autorităţile silvice, să se trimeată, deocamdată în 8 centre, şi ingineri silvici, urmând să activeze în vederea promovării ideii forestiere, dar căutând să se încadreze perfect în metodele de lucru ale echipelor regale,

Pentru această nouă activitate, s'a întocmit, la I. C. E. F., un program de lucru, din care enunţăm punctele mai de seamă : Problema ravinării terenurilor pe coaste (mijloacele de folosit pentru împiedicarea provocării lor şi cele de vindecare). Infiinţarea de pepiniere forestiere locale. Lucrări de împădurire, de cultura şi explcatarea raţională a produselor pădurii. Chestiunea islazurilor, Colaborare la opera edilitară a echipelor, la creiarea muzeului local şi la educaţia populaţiei.

Vedem deci că avem de a face cu un program cu adevărat vast. Reuşita lui depinde, în acelaş timp, de stăruinţa la lucru a celor trimişi să activeze — care trebue să aibă tot timpul în vedere înţelegerea exactă a lucrurilor pentru fiecare caz în parte — şi de posibilităţile materiale, absolut necesare, pentru îndeplinirea misiunii ce li s'a încredinţat. Noi nu ne îndoim de elanul inginerilor noştri ; nutrim însă nădejdea că, în acelaşi timp, se vor găsi şi mijloacele necesare pentru ca munca depusă de ei să fie cât mai rodnică.

Sesiunea comisiei permanente a regimului apelor din basinul Dunării. — Se ştie că, în urma desmembrării Austro-Ungariei, s'a creiat, prin tratatul dela Trianon, o comisiune permanentă, compusă din delegaţi ai tuturor statelor succesorale (România, Austria, Ungaria, Jugoslavia şi Cehoslovacia) căreia i s'a încredinţat misiunea să se ocupe de problema regimului apelor din bazinul Dunării, fiind ştiut că unii din afluenţii acestui fluviu isvorăsc dintr'o ţară şi trec într'alta, cum este de pildă cazul unora din râurile noastre din Ardeal. Comisia este pusă sub autoritatea Ligii Naţiunilor, care desemnează şi pe preşedintele ei. Ea se găseşte în al 15-lea an de activitate, întrunindu-se în vara aceasta, la Sinaia, în a 18-a sesiune.

România a fost reprezentată prin d-l V. V. Pela, asistat de d-nii R. Opreanu, Directorul Apelor din Ministerul de Lucrări Publice şi D. Grozescu, Subdirectorul Regimului Silvic din Ministerul de Domenii.

In urma desbaterilor din această sesiune, s'au întocmit 8 protocoale. Primele 3 se referă la situaţia financiară a comisiunei, buget şi sumele de alocat pentru exerciţiul budgetar 1936. Protocolul 4 priveşte problema funcţionării serviciului hidrometric şi al anunţării creşterilor apelor. Prin protocoalele 5 şi 6 se ia act de expozeele sumare asupra lucrărilor hidraulice executate în 1934, iar prin al 7-lea, comisiunea ia în considerare rapoartele asupra situaţiei forestiere din cursul anului 1934. Prin ultimul protocol se hotărăşte ca sesiunea următoare a comisiunei să aibă loc, în Iulie 1936, în Cehoslovacia la Tatranska-Lomnica.

In ce priveşte situaţia dela noi din ţară, din raportul prezentat de expertul nostru forestier, d-l D. Grozescu, rezultă că s'au împădurit 19116 ha în regiunile exploatate, depăşindu-se în felul acesta cu 6600 ha suprafaţa împădurită în anul 1933 ; iar în terenurile ravinate s'au împădurit 1400 ha. In anul 1934 s'a cheltuit în total suma de 29 milioane lei, adică cu 8 milioane mai mult decât în anul precedent ; iar pentru anul 1935 programul de lucru necesită frumoasa sumă de 27 milioane lei.

Oficii judeţene şi locale de turism.

Am amintit în numărul precedent al revistei, la aceiaşi rubrică, despre reînfiinţarea oficiului naţional de turism şi scopurile lui.

Ca urmare a creierii oficiului central, s'a hotărît şi înfiinţarea unor oficii judeţene şi chiar privind numai anumite localităţi.

La oficiile judeţene, prefectul face funcţia de preşedinte având ca membri de drept : primarul municipiului sau oraşului de reşedinţă, inginerul şef al ju-

deţului, câte un reprezentant al corpului didactic primar şi secundar, un delegat al căilor ferate din localitea respectivă (poate fi chiar şeful de staţie), un reprezentant al hotelierilor şi restauratorilor, un reprezentant a Societăţilor de turism existente în localitate, un delegat al Camerei de Comerţ.

Oficiile locale au cam aceeaşi factură.

După cum vedem, şi din aceste oficii judeţene (chiar şi din cele locale) silvicultorul a fost omis, ca să nu spunem ignorat. Există însă o portiţă (cam laterală) care dă putinţa să se coopteze şi alţi reprezentanţi ai instituţiunilor culturale locale ori persoane care s'au ocupat, sau se ocupă cu turismul. Pe această portiţă pot intra şi silvicultorii. Este drept, nu este aceea care ni se cuvenea, dar trebue s'o acceptăm şi s'o folosim.

Aşa vedem că s'a întâmplat în judeţul Dâmboviţa unde au fost cooptaţi toţi şefii de ocoale din judeţ. Nădăjduim că şi în celelalte judeţe, cel puţin pe această cale, vor fi invitaţi şi inginerii silvici să facă parte din aceste oficii, fiind convinşi că prezenţa lor acolo nu poate fi decât de folos.

Oficiile judeţene şi locale de turism se vor îngriji de bunul mers al staţiunilor climaterice şi turistice, exercitând un control efectiv asupra hotelurilor, camerilor mobilate şi restaurantelor. Vor lua iniţiativa amenajării localităţilor şi înfrumuseţării lor cu parcuri, grădini, plantaţii şi promenade. Vor veghea la buna stare a drumurilor şi potecilor. Vor înfiinţa birouri de informaţiuni care, prin persoanele puse, să stea le dispoziţia vizitatorilor şi turiştilor pentru orice fel de referinţe în legătură cu scopul pentru care au fost creiate. Vor căuta să redacteze broşuri de propagandă şi ghiduri.

Mai rămâne să menţionăm că aceste oficii sunt împărţite, la rândul lor, în secţii : de informaţii, comunicaţii şi altele.

Şi o variantă.

De curând a luat fiinţă, în Bucovina, din iniţiativa «Ligii Culturale» secţia Cernăuţi, un oficiu ştiinţific de turism care, împreună cu reprezentanţii comisiunii monumentelor istorice, ai arhiepiscopiei Bucovinei, ai C. F. R.-ului şi în colaborare cu oficiul naţional de turism, să lucreze în vederea organizării excursiunilor de profesori, studenţi, cercetaşi, elevi, etc., dornici să viziteze mânăstirile, cetăţile şi monumentele naturale ale Bucovinei. Acest oficiu îşi mai propune să procure excursioniştilor posibilităţile unui trai mai bun şi informaţiunile cele mai bogate. El îşi oferă serviciile în mod gratuit.

La şcoala de brigadieri silvici dela Gurghiu.

Mai este nevoie să amintesc că la Gurghiu, pe valea râului cu acelaşi nume, afluent al Mureşului, la 12 km. de Reghinul Săsesc, se află, chiar dela unirea Ardealului, o şcoală de brigadieri silvici ?

Şcoala este condusă azi cu multă pricepere, dublată de tot aşa de multă tragere de inimă pentru propăşirea şi bunul ei renume, într'o parte a ţării unde mai trăesc şi alţii care nu sunt de naţionalitate română, de colegul nostru Dr. Emil Negulescu. Supuşi la o disciplină pe care, fără exagerare, am putea-o numi de fer, elevii primesc în această şcoală o instrucţiune şi o educaţie de aşa

natură încât sunt convins că absolvenţii ei ies de acolo bine pregătiţi pentru viaţă şi pentru meserie. Ne-am convins de aceasta văzându-i la lucru, văzându-i în orele lor de repaus. Iar impresionanta despărţire din Iulie anul acesta, care a topit în căldura ei sufletul profesorilor cu al elevilor, rămâne pentru absolvenţi o amintire de neuitat. Dar nu numai atât, cel care şi numai pentru o jumătate de oră trece prin şcoală, este izbit de ordinea şi curăţenia desăvârşită care domneşte atât în şcoală cât şi în parcul ce-i este ataşat, înzestrat cu multe esenţe indigene şi tot aşa de multe exotice de un interes deosebit pentru noi.

Păcat însă că şcoala nu mai este dotată cu pădurea necesară pentru executarea lucrărilor despre care li se vorbeşte elevilor în clasă. Am spus n u m a i e s t e pentrucă, până de curând, şcoala avea pădurea ei. Azi nu o mai are, văzându-se nevoită să meargă după aceste exemple vii în păduri supuse altei administraţii. Este o lacună care, după părerea noastră, ar trebui să fie cât mai curând completată, dându-se şcolii acea independenţă de care are absolută trebuinţă pentru desăvârşita pregătire a elevilor.

Un caz de rebeliune.

S'a petrecut în Ţara Moţilor, despre care am spus că vom mai avea prilejul să ne ocupăm. Iată, ziarele ne anunţă că un număr de vreo 300 de Moţi, din comuna Scărişoara, au pătruns într'o pădure proprietatea statului, unde au început să taie lemne (Universul 29. 7. 1935). Din aceste ziare se desprinde ideia că acest gest ar fi fost urmarea unui discurs ţinut — cu prilejul sfinţirei unei troiţe — de un exponent al lor. Rezultatul: inginerul silvic şi ajutoarele lui care, făcându-şi datoria, s'au dus să-i scoată afară din pădure, au fost crunt bătuţi de delicvenţi. Corespondentul ziarului amintit caută să justifice gestul Moţilor pe considerentul că numita comună ar fi vitregită dela natură de păduri. Să fie care aşa? Dar, chiar de ar fi adevărat, tot nu poate îndreptăţi pe cineva să facă ceeace au făcut scărişorenii.

Deocamdată, noi notăm că, cu toată solicitudinea guvernelor noastre pentru Moţi, ei fac acte de rebeliune. Şi când? Tocmai atunci când un ziar, care propovăduieşte primatul muncii româneşti (Frontul Românesc 12. 7. 935), se arată mulţumit de măsurile luate până azi pentru ameliorarea situaţiei Moţilor.

Ultimul act.

La mânăstirea Neamţului a avut loc, în ziua de 29 Iunie a. c,, cu mare alai, predarea «Vetrei Inconjurătoare», redată mânăstirii prin legea specială publicată în Monitorul Oficial Nr. 80 din 4 Aprilie 1935. Despre această «vatră» — un nimic de vreo câteva mii de ha. de pădure — s'a mai scris în revista noastră, dar mai ales prin ziare. De aceea, nu socotim necesar să mai revenim asupra ei. Fapt este că s'a luat din averea statului un imens masiv forestier ca să se dea mânăstirii să-l gospodărească. Parcă n'ar fi fost mai simplu şi mai bine să se înscrie anual în budgetul Casei Pădurilor o sumă egală cu venitul acelor păduri (sumă care s'ar fi putut fixa şi prin lege) decât să se dea bisericei spre gospodărire. Să fie mai bine aşa? A pomenit doar, cu ocazia acestei solemnităţi, P. S. S. Episcopul Puiu al Bălţilor despre «nedestoinicia

clerului conducător" de altădată, nedestoinicie care — după P. Sf. Sa — se vede şi azi. (Curentul 1. 7. 935). Pentru aceasta a trebuit să se dea? Dar însfârşit, lucrul este consumat. De acum, rămâne călugărilor dela mânăstirea Neamţului să se ocupe de cultura şi exploatarea pădurilor, lăsând în grija noastră să ne ocupăm de sectanţii care bat la poarta mânăstirii. Şi lucrurile vor merge bine. Vom trăi şi vom vedea.

Spicuiri din presă.

Mai întâiu revistele : «Albina» din 3 Iulie a. c. conţine şi pagina pădurilor cu trei articole. D-l Tr. H. semnează unul privitor la lucrările ce urmează să întreprindă proprietarul de pădure în cursul lunilor Iunie şi Iulie. D-l V. Linţea se ocupă de ocrotirea puilor vânatului util în timpul verii. Iar subscriitorul acestor rânduri consideră că împădurirea islazurilor se impune din moment ce — cu toate pădurile defrişate — lumea continuă să ceară păşunat la pădure.

Tot în «Albina» Nr. 29. 1935, la pagina «Legiuiri», se găseşte un articol, unde se arată dispoziţiunile principale ale legii, de curând votată, a pescuitului în apele de munte.

Revista «Satul» (Nr. 56—57) cuprinde, la rândul ei, pagina numită «Glasul pădurii», unde se sfătueşte populaţia să ferească pădurile de incendii. In plus, «Moş Niculae» arată câteva pericole care ameninţă pădurea : păşunatul, delictele, invazia esenţelor moi, incendiile; distrugerea puilor vânatului util.

Revista «Căminul Cultural», care apare sub auspiciile Fundaţiilor Regale, publică în Nr. 5, un articol semnat de d-l Ap. Culea, un mare iubitor al pădurilor şi susţinător al cauzei lor, în legătură cu serbarea sădirii alborilor. «Ziua sădirii pomilor şi copacilor — scrie D-sa — cel mai bun mijloc de educaţie populară, prin exemplul pilduitor al faptei, a devenit obiceiu şi la noi, dar mai ales în ţările Apusului. Dacă proprietatea este o funcţie socială, nu mai puţin e şi plantaţia, pădurea. Fără concursul înţelegător al şcolilor şi sătenilor, vor merge greu chiar legile : pentru plantarea drumurilor publice, a păşunilor, etc., plantaţiile trebuind date în grija obştei sătenilor recâştigaţi şi educaţi ca atare».

Aceiaşi revistă, în Nr. 7, publică o recenzie semnată de d-l G. N. Ionescu, asupra lucrării colegului nostru Dr. Ilie C. Demetrescu : «Politica forestieră a câtorva state reprezentative, în comparaţie cu a României Noui».

In scrisul cotidian trebue să remarcăm, în primul rând, preocuparea de aproape zi de zi a ziarelor în ce priveşte greutăţile pe care le întâmpină exportul nostru de cherestea. Acestea s'ar datori schimbării politicii noastre comerciale. Iată, de pildă, pe D-l I. G. Dumitrescu care, în articolul intitulat : «Exportul nostru de lemnărie în primul semestru al anului 1935», constată — cu regret — că scăderea exportului nostru spre Germania şi Grecia, este o consecinţă a acestei schimbări. «In comerţul de lemnărie — scrie D-sa — nu se «poate schimba de azi pe mâine destinaţia mărfurilor, fiindcă uzanţele şi cali-

«tăţile diferă dela ţară la ţară. Asemenea operaţiuni se fac numai din toamnă «când se taie lemnul în pădure pentru perioada de export a anului următor. De «aceea greşit a procedat guvernul nostru când a luat măsuri ca să împiedice «comerţul nostru în Germania şi Grecia, unde erau posibilităţi mari de plasare».

Trecând în alt domeniu — acela al păşunatului — remarcăm, în treacăt, articolul d-lui I. F. publicat în «Viitorul» (17. 7. 935), unde se arată că am sacrificat o mare suprafaţă de păduri pentru ca să avem azi islazuri pe cale de ravinare, iar dacă nu se găsesc în această situaţie, sunt copleşite de burueni şi de mărăcini. E o temă cunoscută.

Ţinem însă să insistăm asupra altui articol publicat în «Excelsior» (29. 6. 935 sub titlul: «Problema păşunatului în România» datorit d-lui agronom G. Tănăsescu. Iată ce cuprinde acest articol — reţinându-ne deocamdată să face orice fel de obiecţiuni asupra cuprinsului lui :

Cu toate că în urma aplicării legilor pentru constituire de islazuri s'a afectat ca păşuni o suprafaţă de 2.467.610 ha., totuşi şi azi se mai cer noui islazuri, asistând la dispute şi încăerări sângeroase între oamenii satelor. Aceasta înseamnează că nu a fost încă satisfăcută nevoia în suprafaţă.

Este sau nu reală această nevoie de noui islazuri ? Examinând locul pe care-l ocupă păşunile faţă de întinderea terenurilor agricole în alte ţări şi la noi, d-sa constată : Anglia are 54%, Italia 22%, Franţa 21%, Jugoslavia, Ungaria, Cehoslovacia 18%, România 14%. Deci, ţara noastră are mai puţin, cu toate că se pretinde eminamente agricolă şi cu toate că vrea să fie ţară exportatoare de vite.

Trecând la numărul vitelor, arată că avem, socotite în vite mari, 8.624.533 capete. Repartizate la suprafaţa de mai sus rezultă că revin 3½ vite mari la ha de păşune, pe timp de 6 luni (23.IV—26.X.).

In realitate situaţia este şi mai rea. Păşunile noastre sunt de proastă calitate, aflându-se mult sub nivelul celor ale ţărilor amintite. Din această cauză, capacitatea de hrană a păşunilor noastre este mult mai mică. Ea variază între 3/4—4 vite mari; în mediu 2 vite mari la ha. Aceasta înseamnează că la numărul nostru de vite, avem un deficit de 2 milioane ha păşuni.

Autorul găseşte că nevoia de păşune este şi mai accentuată din cauza practicării păşunatului fără regulă, fără amenajări. Iar dacă socotim că vitele nu pot găsi — în climatul nostru — hrană pe tot timpul celor 6 luni, atunci situaţia apare în tragic. Aceasta măreşte cu încă 2/3 nevoia de păşunat (4 luni din 6, vitele nu mai găsesc hrană). Intr'un an de zile nevoia de păşunat se soldează cu un deficit de 4½ milioane capete de vite.

Avem deci o criză de păşunat caracterizată prin două feţe : a) deficit de suprafaţă b) epocă de secetă (deficit de timp).

Privită astfel, problema păşunatului are 3 planuri :

1. Producţia a 2.467.610 ha. păşuni reprezintă un capital fonciar de 12 miliarde.

2. Intreţinerea a 8½ milioane capete mari de vită în care este angajat un capital de 30 milioane lei.

3. Nevoia de hrană a 4 milicane familii rurale.

Aceasta ne obligă la o soluţie favorabilă problemei.

Ca să reducem numărul vitelor la suprafaţa şi capacitatea actuală a islazurilor nu este posibil; din contră, trebue să-l mărim. Nu ne rămâne decât să sporim capacitatea păşunilor. Pentru aceasta se cere o campanie de lămurire.

O altă categorie de articole este aceia privitoare la t u r i s m. Suntem doar în plină vară, când multă lume, profitând de vacanţă sau numai de câteva zile libere, caută să evadeze din oraşe spre înălţimile munţilor sau spre întinsul albastru al mării. Ziarele sunt pline cu reportagii şi articole asupra sezonului şi staţiunilor climaterice şi balneare. In toate găsim o preocupare constantă de mai bine. De data aceasta, nu vom aminti decât două articole. D-l Şeicaru, în ziarul său (Curentul 20. 6. 935) vorbeşte — pentru a nu ştiu câta oară, — despre amenajările care trebuesc aduse coastei noastre marine, din ce în ce mai mult căutată de streini (Polonezi, Cehoslovaci, Germani). Ei vin să ne lase bani. Noi suntem datori să le oferim un minimum de confort. O coastă maritimă nu poate fi lăsată cum ne-a dat-o Dumnezeu ; ea trebue organizată. Trebuesc şosele bune şi lipsite de praf, trebuesc hoteluri şi restaurante bune şi cu preţuri modeste. Se cere un întreg program de organizare balneară şi turistică.

Al doilea articol pe care vrem să-l amintim este al d-lui Romulus Dianu (Curentul 22. 7. 935) intitulat : «Oameni cu securea». Autorul arată năpasta ce s'a abătut asupra arborilor Bucureştilor, care cad sub secure să facă loc caselor cu multe caturi sau expoziţiunilor. Edilii noştri ar trebui să ştie că dacă într'un an se poate ridica o casă cu multe etaje, un arbore, ca să fie mare, cere cel puţin 40 ani.

Ecouri dela Radio-Bucureşti.

Societatea de radio-difuziune dela noi nu s'a lăsat nici ea mai pe jos. A dat în acest sezon o deosebită importanţă conferinţelor de interes turistic sau de informaţie geografică. Vom menţiona numai pe acelea pe cari am avut prilejul a le asculta, fiind convinşi că am scăpat multe din ele.

Aşa de exemplu, d-l Molin a vorbit în ziua de 24 Iunie despre : «Drumeţia în Oltenia», arătând splendorile munţilor şi minunăţiile mânăstirilor oltenesti. Drumeţia este la începutul ei în Oltenia; ea îşi caută cărările şi tinde spre emancipare.

O zi mai târziu, a vorbit d-l profesor Simeon Mehedinţi despre hotarul de unde începe marea Siberie : Nistrul. Este cea mai frumoasă apă a ţării noastre. Ne impresionează prin făptura malurilor sale, fără pereche la orice alt râu al ţării : statornice, cu valea adâncită, arcuită şi frumos sculptată în piatră — şanţ uriaş de 2000 m. adâncime; ne impresionează apele lui adânci, dar line şi malurile împădurite, care schimbă complet impresia de stepă, avută până la el şi dincolo de el, amintindu-ne de poalele Carpaţilor. Nistrul a fost şi este un bun hotar de ţară, greu de trecut. E greu să cobori în vadul Nistrului în vreme bună ; şi este şi mai greu — imposibil chiar — pe vreme rea.

Tot d-l S. Mehedinţi a vorbit la 26 Iulie despre Ţara Mioriţei : Vrancea de altădată, acel stâlp vechi al ţării, mai vechi chiar decât Ţara Românească şi decât Moldova. Ne-a vorbit despre Vrancea munţilor cu ferăstrae şi cu stâni

(Vrancea antică) cu ciobani care nu cunoşteau decât cremenea, iar calendar nu aveau decât ziua şi noaptea, vara şi iarna. Ne-a vorbit despre Vrancea satelor din ulucul strâns între creasta munţilor dela cotul Carpaţilor (acei munţi despre care Slavici a spus că nu a mai văzut alţii mai frumoşi) şi Măgura Odobeştilor, unde lumea nu cunoştea decât legea pământului («stăpâni pe pământul lor şi nimeni afară de ei»).

Acea lume a murit însă odată cu chemările la oaste, cu distrugerea pădurilor şi cu votul universal supranumit şi strechea alegerilor.

Vrancea de azi? Munţi fără de păduri, terenuri ravinate, sate fără sănătate şi suflete turburate.

Insfârşit, D-l D. Sârbescu, a cuvântat la 4 August despre Munţii Buzăului, cu pădurile nesfârşite şi virgine ale Penteleului, în adâncurile cărora mişună ursul şi căprioarele, cu apele lor sălbatice încărcate de peşte.

Ing. At. Haralamb.

EXPOZIŢIA SILVICĂ DIN BUZĂU

In ziua de 23 Iunie a. c. s'a inaugurat tradiţionalul bâlciu anual Drăgaica din imediata vecinătate a oraşului Buzău.

In cadrele acestei manifestări economice a jud. Buzău, Direcţia Regională silvică Bucureşti — prin ocoalele din cuprinsul acestui ţinut şi cu concursul Prefecturii şi al Primăriei — a organizat o frumoasă expoziţie silvică.

La deschiderea pavilionului silvic au luat parte: P. S. S. Episcopul Ghenadie al Buzăului însoţit de un sobor de preoţi, D-nii G-ral Iacob, Comand. Corp. teritorial Buzău, C. Teglăneanu Prefectul judeţului, Stan Sărane Primarul oraşului şi multe personalităţi din oraşul Buzău.

Explicaţiunile au fost date de D-nii Ing. I. Dimitriu, D. Galbenu, E. Jangoci şi N. Georgescu.

Pavilionul, construit din mesteacăn pe o suprafaţă de circa 70 mp., prin forma octogonală, turla cu buciumaşi, maximele forestiere cari ornează partea de afară a pereţilor, — este o realizare al cărei exterior a constituit un punct de atracţie al Drăgaicei.

In interiorul pavilionului se află aranjată expoziţia propriu zisă.

După o introducere în economia forestieră generală a ţării, organizatorii au redat prin prezentarea unui multiplu, dar ordonat material: diagrame, tablouri, fotografii, mostre, etc. condiţiunile forestiere specifice judeţului Buzău.

Diagramele şi tablourile expuse se referă la următoarele situaţiuni ale jud. Buzău: repartiţia pădurilor pe natură de proprietari, repartiţia pădurilor pe vârste şi naturi de proprietari, procentul de împădurire în regiunile de şes, deal şi munte, repartiţia solului pe naturi de folosinţe, producţie, consum, surplusul anual de materiale lemnoase, terenurile degradate destinate a fi ameliorate prin împăduriri, islazurile expropriate, lucrările de pepinieră şi recoltarea seminţelor, serbările sădirii arborilor, lucrările de împădurire efectuate (zilele întrebuinţate şi sume cheltuite), calităţile lemnului, etc., etc.

Mostre de lemn şi foarte multe articole din industria ţărănească a lemnului au prezentat ocoalele Tisău, Pârscov, Vintilă-Vodă, Cislău şi Pogoanele, iar material industrializat (bulzi debitaţi, cherestea, parchete, frize, etc.) fabrica CAPS-Furnica.

Pentru iniţierea vizitatorilor în cultura şi exploatarea pădurilor, organizatorii au expus în miniatură : două pepiniere, un jilip, un funicular, un fierăstrău de apă, o capră de despicat traverse, etc.

N'a lipsit nici colţul alcătuit din frumoase trofee vânătoreşti.

Pavilionul silvic a fost cel mai vizitat din întregul târg, organizatorii ajungându-şi pe deplin scopul. Merită o menţiune deosebită D-nii Ing. I. Dimitriu, D. Galbenu, E. Jangoci şi N. Georgescu cari au centralizat şi sistematizat datele şi materialul, precum şi D-nii: conductor de lucrări publice Tănăsescu şi Cpt. Dr. Georgescu care au contribuit la organizarea colţului vânătoresc, şi D-l Prefect Tegănescu, care a sprijinit băneşte această manifestare.

In întreaga ţară capitalele de judeţ înregistrează anual bâlciuri care adună vizitatori din toate straturile sociale.

Generalizat, exemplul colegilor din Jud. Buzău, socotim că poate constitui începutul unei noui acţiuni cu roade sigure în slujba ideii de realizare a unei conştiinţe forestiere româneşti.

A. C. Fălciu.

INDUSTRIALIZAREA BETONULUI ŞI A BETONULUI ARMAT.

(Lemnul în concurenţă sericasă).

D-l Inginer Niculae Ganea din Direcţia Întreţinerii C. F. R., a ţinut în primăvara aceasta, la Societatea Politehnică, o conferinţă extrem de interesantă cu subiectul de mai sus; autorul ne-o redă şi într'o broşură editată de Imprimeria Naţională.

Probloma pusă de emeritul coleg, — un consacrat betonist — autor de tratate în materie, având contingenţe cu profesiunea noastră, nu poate fi neglijată, deoarece, graţie concurenţei betonului în construcţii, traverse de căi ferate şi vagoane, vase plutitoare, sere, garduri, etc., lemnul este eliminat, pierzându-şi debuşeele. Consecinţa este scăderea consumului atât intern cât şi extern. fapt care fatal va duce la conservarea pădurilor, sau, graţie ştiinţei şi tehnicei moderne, se vor descoperi noui întrebuinţări şi lemnul îşi va continua drumul, destinul său !

Conferinţa camaradului N. Ganea a avut trei părţi distincte, îmbrăţişând stadiul actual şi perspectivele de viitor şi anume :

1. Necesitatea şi posibilitatea industrializării construcţiilor din beton şi beton armat.

2. Aplicarea industrializării la diferitele ramuri de construcţii şi căi ferate.

3. Perspectivele desvoltării betonului şi betonului armat prin realizarea industrializării.

Ca tehnicieni, ne interesează totul ce se referă la : Construcţii, C. F. R., materialele utilizate şi progresul realizat în industrializarea betonului; totuşi, — ca silvicultori — vom reliefa ceiace e în directă atingere cu breasla noastră, aceste produse concurând făţiş lemnul. Dăm cuvântul d-lui Ing. N. Ganea :

I. «Despre traversele din beton armat. Pentru linii de căi ferate normale şi înguste şi linii de tramvai, avantagiile lor ar fi imense : a) din punct de vedere tehnic : avantajul greutăţii proprii mai ridicate, permiţând o mai mare stabilitate şinelor şi deci mersul mai lin al trenurilor.

«Rigiditatea mare a betonului armat micşorează încovoierea şi vibraţia traversei care, — din lemn fiind, — produce cu timpul în patul de balast şi pe terasament astfel de perturbaţiuni, încât însăşi rezistenţa acestora este atinsă. Înălţimea mai mare a traversei de beton armat influenţează de asemeni favorabil asupra rezistenţei patului, deoarece influenţa îngheţului descreşte cu adâncimea. In fine rezistenţa la intemperii a betonului garantează traversei de beton armat o viaţă mai lungă decât a traverselor din lemn sau fier ; deci o mărire a siguranţei circulaţiei care nu mai este stânjenită nici de desele schimbări de traverse.

Din punct de vedere economic, intervine în primul rând avantajul amintit al duratei, apoi reducerea cheltuelilor de întreţinere şi posibilitatea producerii lor în centre judicios distribuite, astfel ca să se economisească costul transportului adesea foarte ridicat. La noi, traversele de fag exploatate în regiuni de păduri sunt transportate sute de kilometri la uzina din Ploeşti pentru a fi creozotate, apoi retransportate alte sute de kilometri spre a fi puse pe linie.

Mai intervine chestiunea economică foarte importantă a cruţării pădurilor de fag şi în special de stejar, prin întrebuinţarea traverselor din beton. Inginerii noştri silvici au dat de mult alarma în ceea ce priveşte distrugerea stejarului în România şi necesitatea de a-l menaja.

Se reproşează traverselor de beton armat: rezistenţa mică la şoc, deteriorarea muchiilor la burare, dificultatea fixărei şinelor şi preţul mai ridicat faţă de cele din lemn.

Răspundem : soluţionarea va depinde de cercetări şi experienţe minuţioase; preţul însă e mai redus dacă ai în vedere şi durata; iar ceea ce scumpeşte la noi traversa de beton ar fi preţul cimentului.

Prima ideie a aplicării betonului armat la traverse datează dela Monier — în 1884, — iar în 1889 primele traverse s'au pus în Maroc; în America de Nord a început cu multă râvnă dela 1900, cu 70 tipuri de 4 categorii. După apariţia traverselor americane, Franţa încearcă în Indochina, Turcia şi liniile Bordeaux-Paris-Lion, etc.

Italia începe la 1900 cele mai sistematice încercări cu 300.000 piese pe linia Arcona-Toggia, şi trece în fruntea ţărilor şi curentului pentru betonul armat. In Anglia din 1909 apar diverse sisteme.

La traversele de beton armat, intervin principial 2 probleme importante : pe deoparte fixarea şinei, respectiv a plăcii pe traversă, pe de alta forma cea mai nimerită pentru repurtarea sarcinei de pe şină în balast. Când sarcina creşte brusc şi repede, — la şoc, lucrează întâi numai betonul; trebue deci micşorată forţa şocului, repartizând-o pe timp mai îndelungat, — aceasta prin-

tr'un strat de elastic între placă şi traversă. Mai trebue împiedicată apariţia tensiunilor locale, forţele să nu producă decât presiuni, etc. Traversele sub fiecare şină trebue să fie independente una de alta, pentru a nu se influenţa reciproc.

Este însă regretabil că diferitele direcţiuni de căi ferate, nu comunică rezultatele ce obţin, pe baza cărora se pot face deducţii, — ameliorări şi progrese. Dar, pe lângă convingerea că betonul armat nu e prea indicat la executarea traverselor, dar dat fiind variatele sale întrebuinţări, va avea o fericită aplicaţie şi aci».

Vasele plutitoare cuprind : chesoane, pontoane, bărci : şlepuri şi cargoboaturi.

Din cauze economice, aplicarea betonului armat la vapoare propriu zise este azi aproape exclusă şi-l mărginesc numai la două domenii în cari, graţie actualelor şi viitoarelor cunoştinţe tehnice, va putea concura cu succes lemnul şi ferul. Acestea sunt în primul rând chesoanele pentru fundaţii, apoi în al doilea rând pontoane pentru debarcadere, drage şi macarale plutitoare.

Aici, betonul armat are o mulţime de avantagii faţă de alte materiale :
simplicitate, rapiditate şi eftinătate în construcţie ;
durată mare, betonul în apă capătă o rezistenţă crescândă ;
asigurarea unei bune plutiri prin prevederea pereţilor dubli ;
excluderea acţiunilor distrugătoare a algelor, microorganisme şi cochilelor ;
excluderea pericolului de incendiu.

La vase plutitoare aplicaţia e încă restrânsă şi nu pare să ajungă la prea mare importanţă.

La vagoane — numai la cele de marfă, şi încă şi aci anumite părţi se pot executa uşor şi eftin. Inainte de războiu Italia avea cele mai multe vagoane în circulaţie ; în timpul războiului Puterile Centrale, iar apoi Statele Unite.

A treia etapă a industrializării betonului armat, nouă dar foarte desvoltată, consistă din sistemul de a executa lucrări de construcţie din beton armat nu după metoda de azi — în vigoare pretutindeni, — adică cu ajutorul schelelor şi cofrajelor, care să determine forma ce va avea să o aibă betonul armat odată turnat, ci din piese executate în fabrică, conform planului şi asamblate apoi pe şantier. Deci o adaptare a sistemului construcţiilor în lemn şi fier, adaptare care să permită exploatarea deplină a posibilităţilor moderne de transport şi montaj.

Avantajele sunt foarte mari :

a) economie de cofraje şi schelă mai ales,

b) rapiditate de construcţie, montare uşoară fără pădurea de popi (stâlpi),

c) fabricaţie independentă de anotimp şi temperatură (construcţia sezonieră, devine permanentă, cu lucrători calificaţi, deasemeni permarenţi).

Electrobetonul — în ultimii 3 ani, — din Rusia Sovietică, a trecut de faza experimentării şi introdus definitiv.

Alte avantaje :

d) executarea exactă conform planurilor şi supravegherea amănunţită.

e) posibilitatea demontării deplasării şi remontării unei construcţii din piese de beton armat.

f) imbold către sistematizare şi normalizare, deci economie şi raţionalizarea generală a construcţiilor.

La clădiri, colonii, bisericii — ziduri împrejmuitoare ; la sere de flori — unde betonul concurează cu mult succes lemnul şi fierul, deoarece din cauza umezelei lemnul putrezeşte, iar fierul ruginește din cauza apei de sudaţie.

După războiu a adus mari servicii la reconstruirea clădirilor deteriorate, la biserici şi catedrale. La construcţii industriale ; reguli generale nu se pot da ; aplicaţia e funcţie de ingeniosităţea inginerului proiectant».

Dimpreună cu colegul Ing. Sergiu Baldovin, pentru fabricile de armament dela Copşa Mică, D-l N. Gane, a studiat procedeul la toate halele din grinzi cu zăbrele de deschideri mari ce urmau să se toarne jos şi apoi să se monteze cu macarale.

După acest sistem s'a executat între altele Hala de maşini pentru centrala de forţă Hennigsdorf (Berlin), garajul de camioane din Aachen, construit în 1925 de Fa. Wayss & Freitag, o cupolă de 24 m. etc.

Am spicuit şi citat textual, cele reţinute din conferinţa d-lui Ing. N. Gane, verificate apoi cu textul broşurei d-lui coleg, pe care recenzându-le cu acest prilej, împlinesc o datorie faţă de toţi camarazii silvici cărora le semnalez o lucrare de excepţională importanţă, asupra căreia însă — specialiştii îndreptăţiţi au cuvântul în fond.

Cezar Gr. Cristea.

R E C E N Z I I

Activitatea şi situaţia învăţământului agricol şi casnic de gradul I şi II şi de popularizare în anii 1927—1932. Intocmită sub conducerea D-lui Ing. Agr. Insp. general *Victor Georgescu*. Editura Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, Serv. educaţiei agricole. Bucureşti 1935.

Publicaţia ce ne preocupă are drept scop de a ne înfăţişa, cu caracter oficial, situaţia şi activitatea şcolilor de agricultură, de horticultură şi silvicultură de gradul al II-lea şi gr. I şi de iarnă, cum şi a şcolilor de economie casnică de gradul I, pe o perioadă de 6 ani. Ea se referă nu numai la şcolile ce aparţin Ministerului de Agricultură, ci şi la celelalte şcoli agricole de acelaş fel, aparţinătoare altor autorităţi şi instituţii, puse însă sub controlul didactic al Ministerului de Agricultură. Este vorba aşa dar de totalitatea învăţământului agricol practic. Cel superior (Academii agricole) nu este luat în considerare.

In ritmul de desvoltare al învăţământului respectiv, anul 1929/30 constitue o dată deosebit de importantă. Legile de reorganizare adoptate în acel an, îi definesc într'o mai mare măsură decât era cazul în trecut, ţelurile, firea (structura) şi funcţionarea sa.

Specializarea acelui învăţământ ca natură a preocupărilor şi ca intensitate a instrucţiunii se accentuiază. Acelaş sens urmează caracterul său de învăţământ practic, în strânsă legătură cu realităţile şi nevoile imediate ale agriculturii româneşti locale.

Expunerea materiei se face în trei părţi distincte, fiecare cu mai multe subîmpărţiri.

Partea I-a se referă la situaţia didactică a şcolilor respective, adică la numărul lor pe grade, personalul didactic şi administrativ, situaţia elevilor şi programele analitice.

Partea a II-a are drept obiect activitatea de propagandă a şcolilor de agricultură : cursurile de popularizare, conferinţele agricole, consultaţiile şi sfaturile, etc,

Partea a III-a se ocupă cu situaţia economică şi financiară a şcolilor : patrimoniu, venituri, cheltueli.

In încheiere se fac consideraţiuni asupra situaţiei învăţământului agricol practic faţă de restul învăţământului profesional, insistându-se asupra necesităţii de a se desvolta şi perfecţiona învăţământul agricol. Este incontestabil că, faţă de locul preponderant pe care îl ocupă agricultura şi viaţa casnică rurală în ocupaţiunile şi felul de a trăi al locuitorilor acestei ţări, învăţământul nostru agricol practic, în stadiul său de desvoltare actual, apare cu totul insuficient. Agricultura noastră, aşa cum se practică în marea majoritate a cazurilor, necesită în mod imperios o largă perfecţionare, atât sub aspectul său tehnic cât şi economic. Empirismul ancestral al agriculto-

rului român nu mai poate fi îngăduit fără sericase pericole pentru economia naţională şi aşezarea noastră socială,

Publicaţia de faţă prezintă importanţă şi pentru cercurile noastre forestiere. In primul rând o seamă de silvicultori iau parte ca membri în conducerea Camerilor de agricultură. Aceştia, cel puţin, au datoria de a cunoaşte stările agricole de la noi. Apoi, cultura forestieră, cu deosebire sub condiţiunile româneşti, este în foarte mare măsură funcţie de stadiul de evoluţie al culturii şi al instrucţiei agricole. O clasă de agricultori luminaţi va putea avea înţelegerea — ca să zicem aşa — altruistă pe care o pretinde pădurăria. Ţintirea şi stabilirea unui just echilibru dintre agricultură şi silvicultură în folosirea permanentă şi fără împuţinare a puterii de producţie a pământului Patriei, presupune o cât mai difuzată şi sericasă instrucţie agricolă a maselor populare, atât de hotărâtoare în conducerea ţării.

Felul cum este întocmită programa analitică, desminte intenţia legiuitorului de a accentua caracterul practic al învăţământului nostru agricol ce ne preocupă. Prea s'a lăsat loc mult obiectelor de cultură generală. Orice învăţătură sau cunoştinţe de acest fel pot fi utile. Problema ce se pune în cazul nostru este : cari sunt cele mai utile cunoştinţe pentru a da o anumită pregătire, într'un timp determinat, tinerilor respectivi?

Intre altele, trebue să recunoaştem că silvicultura, atât de rudimentar practicată în ţara noastră şi totuşi cu un deosebit de important loc în cultura pământului nostru, lipseşte aproape cu totul ca obiect de studiu. Din cele 96 de ore ocupate săptămânal de cursurile celor 4 ani ai şcolilor de gradul al II-lea, silvicultorilor dimpreună cu horticultorii şi viticultorii, abia li s'au rezervat 8 ore adică abia 8%. Nu mai vorbim de restul şcolilor de gradul II (viticultura şi horticultura) ca şi tuturor celor de gradul I, etc., cari sunt cu totul lipsite de cunoştinţe silvice. Abia în programa şcolilor de iarnă se prevede 1 oră de «Noţiuni de silvicultură cu aplicaţie la împădurirea şi fixarea terenurilor degradate» între cele 56 ore de curs săptămânale. De asemenea în activitatea de propagandă agricolă, nu există nici o urmă de preocupare pentru cultura forestieră a maselor noastre agricole. Şi acestea atunci când 22% din pământul ţării este ocupat de pădure, când suprafeţe întinse de teren, epuizate şi degradate printr'o agricultură rapace, aşteaptă a fi însănătoşite prin cultura forestieră şi când întregi populaţii rurale, îşi găsesc ocupaţia principală în pădurărie, cum este cazul muntelui şi a unei mari părţi din regiunea dealurilor.

Vina acestei stări de lucruri o purtăm în primul rând noi silvicultorii, căci n'am ştiut, poate, să punem în lumină suficientă importanţa culturii forestiere, alături de cea agricolă, în valorificarea puterii de producţie a pământului ţării. Tot atât de responsabili în această materie sunt, credem, cei din afara cercului nostru, cari privesc lucrurile dintr'un punct de vedere prea strict egoist — profesional, fără o mai largă înţelegere a intereselor permanente ale adevăratei agriculturi şi ale economiei noastre naţionale.

Ilie C. Demetrescu

Frate Nicolae der siebenbürgische Karpathenbär. Eine Lebensgeschichte.
(Frate Nicolae ursul din Carpaţii Transilvăneni. Istoria unei vieţi) de *Emil Witting*, pg. 221. Sibiu 1931.

Pasionat vânător şi mare admirator al naturii, autorul descrie cu un rar talent, bogată şi atrăgătoare imaginaţie, viaţa

plină de poezie, romanticism şi zbucium, a celui mai simpatic locuitor băştinaş al Carpaţilor noştri: ursul.

In romanul de faţă, se indentifică cu o desăvârşită măiestrie bionomia ursului, aşa cum trăeşte el în singurătatea codrilor seculari şi se dau scene din viaţa lui cu atâta vioiciune şi pitoresc local, încât cititorul simte alături de «Moş Martin» toate bucuriile şi durerile sale în luptă cu vânătorul viclean, ciobanii fricoşi şi dulăii lor zurbagii.

Romanul începe prin a descrie în culori vii ţinuturile din Carpaţii sudici unde se petrece acţiunea în jurul peşterii Cioclovina, regiunea Parângului, etc.; ca să treacă apoi la o serie de amănunte captivante asupra vieţii intime a ursului.

O aventură de dragoste şi repede vedem pe bătrâna ursoaică cu trei pui bondoci, zburdalnici, dolofani şi veşnic dispuşi a se desfăta în joacă chiar în momente critice şi pericol, când mamă-sa dă târcoale cu ei stânelor şi turmelor de oi.

După multe peripeţii, în care ni se arată întreaga strategie a ursoaicei, povestite cu un talent şi cunoştinţe neîntrecute, Frate Nicolae, — eroul principal şi unul din cele trei odrasle ale ursoaicei — îşi pierde rând pe rând, pe gingaşa sa surioară, prinsă fiind de ciobani la un atac nereuşit asupra turmelor de oi, pe mamă-sa împuşcată la pândă de un vânător şi pe frate-său de asemeni căzut într'o bătaie, răpus fiind de glonţul vânătorului.

Lipsit de tovarăşii săi dragi, şi orfan de mamă, Frate Nicolae, face primii paşi cu greu în viaţă pe socoteala sa proprie. Pe potecile întortochiate şi în noianul necunoscut al văilor şi munţilor la început se simte singur dar umbrele adânci şi tainice ale pădurii îl protejează contra vreunui pericol şi îi ţin de urât. La început se strecoară timid printre lupii ce-l atacă. El îi înconjoară cu urechile ciulite, prudent şi totuşi plin de curaj. Este încă tânăr dar la nevoie se angajează în luptă chiar cu doi lupi, pe care îi scuipă în faţă şi le arată forţa labei sale crudă încă de tinereţe.

Puterea şi inteligenţa sa excepţională, moştenită dela mamă-sa, îi permit să înceapă în curând o viaţă de haiduc. De frica lui ştiu în curând toate convieţuitoarele din juru-i. In scurt timp devine un mare dibuitor de posibilităţi regeşti de hrană (fructe, oi, vite, mistreţi, căprioare, etc.). Loviturile sale date la stâne şi expediţiile sale întreprinse ziua în amiazi la dangătul de clopot al turmelor de oi şi al talangii cirezilor paşnice de vite, devin proverbiale. A devenit regele temut al ţinutului şi duce o viaţă îmbelşugată în miezul munţilor.

Citindu-i isprăvile, iei parte cu el la bucuria izbândei şi admiri frumuseţa loviturilor variate şi aşa de inteligent pregătite.

Ingeniozitatea atacurilor sale bagă în panică ciobanii din jur.

Până la urmă însă nici el, neîntrecutul stăpân al munţilor, nu-şi poate înconjura destinul său trist. Vânătorul i-a făcut de petrecanie. Săgetat de un glonţ şi rănit greu se retrage în palatul său plin de mister: bârlogul, unde îl ajunge sorocul zilelor, mândru şi înconjurat de glorie, fiindcă nimeni nu l'a mai găsit să comită impietatea de a-i priva cadavrul de blana sa preţioasă. O baltă de sânge cald îi formează catafalcul pe care îşi dă ultimul icnit. Aşa a murit Frate Nicolae.

Cartea D-lui E. Witting merită deplina recunoştinţă a noastră. Autorul s'a făcut cunoscut prin această lucrare în străinătate nu numai pe sine, dar a făcut acolo şi o frumoasă propagandă pentru ţara noastră, atrăgând atenţia străinilor asupra farmecului şi a neîntrecutului pitoresc al Carpaţilor româneşti.

Recomandăm lucrarea tuturor colegilor ce cunosc limba germană şi sunt câtuşi

de puţin introduşi în arta cinegetică, se îndeletnicesc cu turismul şi deopotrivă naturalişti, fiindcă citind-o, vor găsi într'însa adevărate clipe de reculegere şi distracţie plăcută.

Dr. V. Sabău.

Hirtenfeuer. Ein Karpathenroman. (Foc de ciobani. Un roman din Carpaţi), de *Emil Witting*, pag. 359, Sibiu 1932.

Angajată pe trei fronturi ; sus dinspre golurile alpine, pe frontul ciobanilor şi al turmelor de oi, jos dinspre vale pe frontul Reformei agrare şi al seraficei demagogii a înfrăţirii democratice, şi peste ambele bombardamentul aerian al năpastelor plutocraţiei internaţionale şi al samsarilor de tot felul, reprezentaţi prin exploatatorii de păduri «Weiss & Co.», P ă d u r e a R o m â n e a s c ă din Carpaţi, îşi trăeşte din plin tragedia.

Nu vom exagera botezând romanul D-lui E. Witting, drept romanul tragic al pădurilor noastre. El începe mult înainte de războiu şi se termină odată cu Reforma agrară, din păcate până azi încă neisprăvită. Prin urmare un roman cu o mare notă de actualitate cu o acţiune ce se continuă în realitate şi azi, acolo în Carpaţii noştri plini de farmec.

Autorul a practicat în Transilvania multă vreme meseria de silvicultor, deci a avut o admirabilă ocazie să cunoască viaţa grea a pădurilor din Carpaţi, încă de pe vremea contrabandelor de vite de la vechea frontieră şi să urmărească fazele tuturor atacurilor date contra pădurii, atât cu ocazia delimitării frontierei pe baza tratatului de pace dela Buftea, cât mai ales pe timpul exproprierilor, al Reformelor agrare şi al politicianismului demagogic de după război. Sunt discutate în această lucrare, sub forma unui roman, nu numai tragedia pădurilor noastre, dar toate stările sociale ale vremurilor, atingându-se multe probleme de politică forestieră naţională.

Animat de o dragoste neţărmurită faţă de păduri, autorul descrie multe realităţi crude, cari la prima vedere ţi-ar părea a avea anumite tendinţe. Dacă însă reflectezi, mai insistent asupra celor afirmate de autor, îi dai dreptate în multe cazuri. Witting a prins de fapt în condeiul său unul din cele mai dureroase capitole ale economiei silvice din Carpaţi. El a privit lucrurile drept în faţă şi într'o manieră vijelioasă, pe alocurea repezită, a vorbit pe şleau. Witting a scris în realitate contra manevrelor drăceşti ale cercurilor exploatatoare de păduri şi a intenţiei lor de a se pripăşi distrugând admirabilele noastre păduri şi a ne duce la sapă de lemn. Idealurile noastre ale Românilor, dar mai ales ale silvicultorilor, nu se identifică cu intenţiile celor pripăşiţi ai ignoranţei noastre şi nu ne înrudim cu ei nici prin sânge şi nici prin obiceiuri. Vinovaţii adevăraţi, contra cărora se îndreaptă romanul de faţă, este «Weiss & Co.» şi pe alocuri politica demagogiei inconştiente. Noi nu avem de ce să ne supărăm de cele cuprinse în roman, fiindcă în luptă contra paraziţilor de mai sus ai pădurilor noastre, ne simţim alături de autor.

Adevărul însă doare. Citind acest roman ne-au durut şi pe noi multe lucruri. Dar le-am suportat cu resemnare, fiindcă în afară de latura sentimentală a acestei chestiuni altceva nu ne poate supăra. Cunoaştem lupta criminală dusă de către cercurile exploatatoare de a lichida şi extirpa pădurile, luptă din care noi silvicultorii, apărătorii leali ai intereselor naţiunii, ieşim întotdeauna învinşi. Pe dărâmăturile îngerate din arena pe care se dă această luptă, formată din munţii goliaşi, de izlazurile comunale degradate, de torenţii provocaţi de apele sălbatece

ce se prăvălesc sălbatec la vale şi stâncile pleşuve rămase în urma lor, noi silvicultorii suntem transformaţi în hoituri vii. Contra acestei realităţi luptăm şi noi silvicultorii şi credem, că ne găsim alături nu numai de D-l E. Witting, ci şi de întreaga suflare românească conştientă.

Romanul ce recenzăm are un singur păcat. Acela de a fi scris în nemţeşte, o limbă mai puţin accesibilă oamenilor dornici de literatură uşcară. Tocmai această limbă streină este nepotrivită pentru acest roman, findcă, înainte de a lua cunoştinţă străinii asupra celor ce conţine ar fi fost bine să le ştie toţi factorii noştri răspunzători. In felul acesta poate multe lucruri s'ar fi putut îndrepta, iar cauza pădurilor din Carpaţii atât de dragi nouă silvicultorilor şi autorului, ar fi fost poate mai bine servită.

Cine vrea să reflecteze puţin asupra ruinei pădurilor noastre să le cunoască păsurile şi să le îndrăgească, acela să citească lucrarea D-lui E. Witting.

Dr. V. Sabău.

Beiträge zur Form der Waldsäge und zur Technik des Sägens, de *Dr. H. Glaser,* 103 pag. 1932. Eberswalde.

In lucrările de doborâre şi fasonare cu ferestrăul de pădure, de cele mai multe ori lucrătorii întrebuinţează forţele lor fizice şi timpul cu un redus randament, în special din cauza uneltelor. Majoritatea administraţiilor silvice pretind eforturi maxime cu aceleaşi unelte, rele, vechi de zeci de ani; pe când prea puţine caută a le mai ameliora şi a reduce forţa fizică şi timpul de lucru, înlesnind în acelaş timp procurarea celor mai moderne ferestrae.

In Elveţia cu 1,5 zile de lucru se cumpără un ferestrău modern «Tuttle» pe când la noi trebuesc 7—10 zile de lucru pentru un ferestrău iraţional (dinţătura triunghiulară neîntreruptă, etc.).

In tendinţa actuală de raţionalizare, studiile de îmbunătăţirea celei mai importante unelte de lucru în pădure — ferestrăul — sunt bine venite. Un studiu important ni-l prezintă autorul de mai sus, care se poate considera ca o continuare a lucrării «Die Methodik des Sägeversuchs» von Dr. E. Strehlke, lucrare efectuată sub auspiciile Institutului arătat mai jos, care a fixat noţiunile şi a pregătit calea încercărilor ulterioare spre a se putea compara rezultatele şi decide ceiace e demn de relevat.

Dr. Glaser precizând ce se cunoaşte despre ferestrău până în 1932 — şi aci cartea e de un folos enorm pentru acel ce vrea să studieze teoriile emise asupra technicei ferestrăului —, personal prin un training de peste un an de zile în care a efectuat 1376 tăeturi, a putut ajunge la progrese reale pentru ferestrae cu dinţatura triunghiulară întreruptă — singura formă încercată cu scop de a face comparabile rezultatele cu acelea ale lui Strehlke. A cercetat numai influenţa razei de curbură, cea mai perfectă technică cu tăiatul ferestrăului prin adoptarea ceaprazului cel mai favorabil, lungimea cea mai preferabilă, influenţa poziţiei de tăere, a iuţelei trasului asupra producţiei şi consumului de energie.

N'a cercetat adoptarea celui mai productiv sistem de dinţatură şi influenţa aliajului, rămânând aceste puncte necercetate până în prezent temeinic.

In stabilirea datelor s'a folosit de date zyklografice de filmări şi de metoda fiziologică de măsurarea consumului de calorii faţă de randament.

Concluziunile la care a ajuns sunt în rezumat: ,

a) Producţia creşte în raport direct cu raza de curbură, însă peste o limită a razei consumul de energie creşte enorm

iar producţia e redusă dat fiind energia consumată.

Optimul este acolo unde raza de curbură e destul de mare spre a produce mult, dar nu prea mare spre a nu obosi lucrătorul.

La buşteni de pin verde cu diam. de 0,30 cm., optimul s'a găsit la lungimea de 1400 mm. şi raza de 2500 mm. pentru tăeri transversale şi 1700 mm. la tăerile de doborâre.

b) Lungimea influenţează direct producţia iar consumul de energie descreşte, însă e limitată de alte desavantaje (preţ, întreţinere, spaţiu de lucru etc.).

c) Producţia creşte cu cât ceaprazul se micşorează (minim de 0,25 mm.).

d) Producţia creşte dacă se lucrează cu repulsiune şi atragere în loc de lucrul numai trăgând, dar cere antrenament solid.

e) Poziţia de tăere în genunchi e cea mai avantajoasă şi e de preferat a lucra cu ambele mâini.

La tăerile de doborâri cu fierăstrae curbate să se tae prin procedeul «înainte».

f) Tempo-ul maxim de lucru e de 62-68 trăsături duble pe minut la o anumită rază de curbură a ferestrăului.

La lucrări de durată se recomandă din motive de sănătate 55—62 trăsături duble pe minut. Mărindu-se tempo de lucru creşte şi producţia şi energia.

Lucrarea a fost efectuată din îndemnul Prof. Dr. Hilf dela Institutul pentru lucrări forestiere ştiinţifice din Eberswalde şi formează un studiu foarte interesant şi util pentru acel ce vrea să se ocupe de forma şi technica tăiatului cu ferestrăul de pădure, preocupaţiune care găseşte la noi «un champ en friche» întru cât din cauze diverse ferestraele moderne nu s'au introdus, iar munca naţională nu este just răsplătită din cauza randamentului redus şi relei technice a tăiatului.

E de relevat că unele Societăţi silvice de exemplu «L'Association forestière vaudoise» distribue tăetorilor de păduri, ferestrae moderne americane de tipul «dinte-rindea» separat de grupe de 2 dinţi tăetori.

I. Guran

Sumsko-privredna geografija. de *Marinovic Milan, Prof., Ing., Dr:* (Géographie économique forestière). Beograd (Belgrad) 1934, (Drzavna stamparija kraljevine Jugoslavije). X+612 pag, 20X 27 cm; 149 fig.+167 tab. în text şi 1 hartă în anexă. Preţul 300 dinari (cca. 750 lei); pentru silvicultorii români 25% reducere.

Până de curând, chiar dacă lucrurile nu s'au spus pe adevăratul lor nume, lumea s'a legănat în iluzia unei oarecari abundenţe a lemnului. Măcinarea deşănţată a rezervelor naturale din mai toate ţările şi ţinuturile tinere pentru schimbul internaţional al bunurilor, nevoile în multe privinţe crescânde de materiale lemnoase, ridică la orizont spectrul lipsei acestei materii prime esenţiale pentru civilizaţia noastră. «Problema lemnului» a devenit una dintre problemele de primul ordin ale economiei omenirii. Studiile şi statisticele din ce în ce mai numeroase din ultimii 10—15 ani, privitoare la posibilităţile de producţiune ale pădurilor existente încă, au avut darul să mărească îngrijorarea. In faţa acestei situaţiuni, cercurile conducătoare din statele conştiente de importanţa lemnului în economia actuală şi cea viitoare, s'au hotărât, mai peste tot, pentru o energică politică de promovare a culturii forestiere.

De sigur, consideraţiuni similare, în legătură cu orientarea factorilor responsabili, au fost determinante pentru au-

torul cărţii de mai sus, atunci când a întreprins facerea sa.

Avem în faţa noastră o carte impunătoare ca aspect tipografic şi ca proporţie a materialului documentar prezent. Din păcate, nu ne este accesibilă în amănunt, fiind scrisă în limba sârbo-croată. Bănuind, după anumite elemente de reper, marea sa valoare documentară, nu ne-am putut abţine de a nu o semnala celor interesaţi, în stare să învingă dificultăţile de limbă.

In introducere se definesc noţiunile de economie forestieră şi cea de geografie economică forestieră, stăruindu-se asupra scopului şi importanţei acesteia din urmă. Se explică apoi obiectul lucrării, metoda de lucru şi planul de expunere.

Materia propriu zisă este dispusă în două părţi principale:

I. Principii generale, cu două subîmpărţiri: 1. Bazele fundamentale ale economiei forestiere şi 2. Dinamica pădurilor şi extinderea lor actuală;

II. Geografia economică forestieră specială, cu patru subdiviziuni: 1. Bazele statistice ale geografiei economice forestiere; 2. Intrebuinţările multiple ale produselor forestiere; 3. Pădurile şi economia forestieră în diferitele ţări ale lumii; 4. Privire generală a pădurilor şi economiei forestiere universale.

O mulţime de tabele statistice, diagrame inteligent construite spre a reda pe o cale simplă raportul datelor statistice, cum şi o seamă de fotografii caracteristice de tipuri de păduri, industrii, mijloace de transport forestiere, etc., sunt presărate în cursul expunerii, mărind astfel eficacitatea sa de exprimare.

Considerând personalitatea marcantă a autorului, nu numai în lumea specialiştilor patriei sale, dar şi peste hotare, cum şi documentarea literară extraordinar de bogată, de care s'a făcut uz, nu putem decât să fericim pe cei ce o vor putea citi în original.

Ing. Dr. *Ilie C. Demetrescu*

REVISTA REVISTELOR

ALLGEMEINE FORST- UND JAGDZEITUNG.

Nr. 4, Aprilie 1935.

Ing. Hans Schwarz.

Gebiete des Wachtums der Buche in Österreich und ihre klimatische Kennzeichnung.

Regiunile în care creşte fagul în Austria şi caracteristicile lor climaterice.

Studiul cuprinde următoarele capitole:

— Clasaficarea vegetaţiei forestiere a Austriei.

— Pădurile de fag ale Austriei.

— Condiţiunile climaterice ale Austriei.

— Condiţiunile climaterice ale pădurilor de stejar din Austria.

— Comparaţie între condiţiunile climaterice ale optimului de vegetaţie pentru fag în Austria şi în Germania.

R. Schober.

Die Schlitzer Lärche, ein Beitrag zur Lärchenfrage.

Laricele din Schlitz, contribuţiuni la problema laricelui.

Continuarea unui studiu al cărui început s'a publicat în Nr. 3 al revistei.

Noutăţi literare.

Die Kleinschmetterlinge Deutschlands. De Dr. Karl Eckestein. Stuttgart 1933. Editura K. G. Lutz.

Der Hausbock (Hylotrupes bajulus L.). De Dr. Karl Eckstein. Vedagbuch, Berlin 1935.

Die Forleule in Preussen im Iahre 1933. De Dr. H. Eidmann. Hann. Münden. Edit. H. şi M. Schaper. Preţul 9 R. M.

Die Singvögel der Heimat. De Dr. O. Kleinschmidt. Atlas colorat. Legat în pânză 7 mărci. Edit. Quelle şi Meyer, Leipzig.

Die heimischen Singvögel. Berlin Lichterfelde, Hugo Bermühler Verlag. Legat în pânză 4.80 mărci.

Die heimischen Raubvögel. De Dr. Martin Löpelmann. Berlin-Lichterfelde, Hugo Bermühler Verlag. Legat în pânză 4 mărci.

Jahresbericht der Landesgruppe Sachsen des Deutschen Forstvereins (Sächsischer Forstverein) 1934. Im Selbstverlag der Landesgruppe Sachsen des Deutschen Forstvereins.

Nr. 5, Mai 1935.

Prof. Dr. Max Dingler.

Grundsätzliche Bemerkungen zu Werner Schmidts «Rüsselkäferbilanz».

Observaţiuni principale

asupra lucrării lui Werner Schmidt «Bilanţul Rhynchophorelor».

R. Schober.

Die Schlitzer Lärche, ein Beitrag zur Lärchenfrage.

Laricele din Schlitz, contribuţiuni la problema laricelui,

Sfârşitul unui studiu publicat şi în n-rele 3 şi 4.

Noutăţi literare.

Forststatistischer Jahresbericht der badischen Forstverwaltung für das Jahr 1932. 47 Jahrgang.

Une relique de la Sapinière Mediteranéenne, le mont Babor. De A. Barbey. Edit. Libraire Agricole Paris.

Die Alpenländische - Erzgebirgler Dachsbracke. De A. Baumann. Edit. Leykam, Graz.

Der Grosse Brockhaus. 19. Band. F. A Brockhaus Leipzig, 1934.

G. T. T.

L'ALPE.

Nr. 5—6/1935.

Număr special dedicat foioaselor exotice. Specii totdeauna verzi.

Adriano Fiori.

Il genere „Acacia" (2 pag.).

Genul „Acacia".

Scurtă descriere generală şi cheie de determinare pentru următoarele specii: A. cyanophylla, saligna, pycnantha, podalyriaefolia, cultriformis, cyclopis, melanoxylon, longifolia, decurrens, dealbata, Farnesiana, Cavenia şi horrida.

Aldo Pavari.

Acacie da tannino (7 pag., 8 fig.).

Acacie cu tanin.

Toate speciile de Acacia au tanin în coaje. Cel mai mult îl au speciile: A. decurrens şi A. pycnantha. Descrierea amănunţită a acestor specii şi a condiţiilor lor de viaţă. Perspectivele cultivării accaciilor cu tanin în Italia. A reuşit în subzona caldă din Lauretum în Sardinia, Calabria şi Sicilia dând rezultate superioare chiar regiunilor în care creşte natural.

Luigi Puecher Passavalli.

Due importanti acacie da rimboschimento (7 pag., 6 fig.).

Două importante acacie de împădurire.

A. saligna şi A. cyanophylla sunt două specii cari dau rezultate excelente la împădurirea dunelor de nisip. Prin căderea frunzişului abundent formează un strat de materie organică pe nisip transformându-l în sol fertil. Se propune cultura lor pe scară mare în Libia.

Ernesto Allegri.

Alcune acacie di minore importanza per la selvicoltura italiana (6 pag., 7 fig.).

Câteva acacie de mică importanţă pentru silvicultura italiană.

Este vorba de acaciile de ornament. Se descriu cele mai proprii Italiei: A. horrida, longifolia, dealbata şi melanoxylon.

L. Fenaroli.

Le Casuarine (8 pag., 6 fig.).

Casuarinele.

Caracterele genului. Caracterele generale ale speciilor cunoscute până acum.

Descrieri amănunţite pentru Casuarina equisetifolia, stricta, glauca, cunninghamiana şi torulosa cu indicarea localităţilor unde se găsesc în Italia. Majoritatea acestor specii servesc la fixarea dunelor de nisip.

Adriano Fiori.

Il canforo (2 pag., 2 fig.).

Canforul.

Descrierea exemplarelor de Canfor (Cinnamomum Camphora) cari se găsesc în Italia.

A. de Philippis.

Generalità sul genere „Eucalyptus" (16 pag., 11 fig.).

Generalităţi asupra genului „Eucalyptus".

Note botanice şi sistematice, cheie de determinarea speciilor. Descrierea eucalipţilor în patria lor. Note istorice asupra răspândirii eucalipţilor în lume. Răspândirea şi posibilitatea culturii eucalipţilor în Italia, care are foarte multe regiuni cu condiţiuni foarte bune acestei specii. Preţul şi produsele eucalipţilor. Note asupra creşterii şi cultivării eucalipţilor. Inamici vegetali şi animali.

A. Pavari şi A. de Philippis.

Cenni monografici sugli eucalipti piu importanti per la selvicoltura italiana (19 pag., 22 fig.).

Note monografice asupra eucalipţilor mai importanţi pentru silvicultura italiană.

Se descriu speciile importante pentru silvicultura italiană indicându-se locurile unde se găsesc în Italia exemplare din ele şi se dau indicaţii pentru răspândirea lor în viitor. Speciile descrise sunt: E. amygdalina, botryoides, cladocalyx, globulus, gomphocephala, Maideni, resinifera, robusta, rostrata, rudis, saligna şi tereticornis.

L. Senni şi A. Pavari.

Il mioporo e altre specie secondarie (4 pag., 4 fig.).

Mioporul şi alte specii secundare.

Mioporul creşte în grădinile de pe coasta meridională a Siciliei, în Catania şi Sardinia unde dă rezultate foarte bune. Se descrie amănunţit Myoporum insulare.

Tamarix articulata cultivată în Tripolitania pentru apărare contra vântului. Originar din India.

Schinus molle creşte pe plajele calde din Liguria până în Sicilia. Originar din Chile. Specie bună pentru prepararea împăduririlor zonelor aride.

Se citează ca esenţe din categoria de foioase verzi tot anul Ficus, Phytolacca şi Porkinsonia aculeata cari pot fi introduse prin parcuri în Italia şi mai extins în coloniile africane.

N. G. G.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

René Navez.

Excursion annuelle en 1934.

Excursia anuală din 1934.

Dare de seamă asupra excursiei Societăţii Centrale Forestiere a Belgiei făcută în Ardennes françaises (regiunea Rocroi) şi în zona dintre Sambre şi Meuse (regiunea Couvin-Chimay), sunt descrise pădurile şi lucrările silvice mai importante ce au fost văzute, printre care pădurea comunală Chimay, Calestienne, pădurea domenială Potées, domeniul Couvin, etc.

G. Delevoy.

Réserves foerstières, paturages et contrôle de glossines en Afrique tropicale.

Rezervele forestiere, păşunile şi controlul în Africa tropicală.

Autorul face o serie de consideraţiuni asupra regiunilor de „Savane împădurite", în legătură cu lupta dusă pentru stârpirea ţânţarilor de care suferă populaţia locală şi în legătură cu crearea şi conducerea rezervelor forestiere pentru a se obţine şi bune păşuni pentru vite. Deasemenea sunt arătate efectele incendierii ierburilor în aceste păduri şi necesitatea reglementării lor.

E. R.

La dévaluation du franc et les prix des bois.

Devalorizarea francului şi preţul lemnelor.

Studiind variaţiunile preţurilor lemnului în raport cu devalorizarea francului belgian, autorul arată consecinţele ce le suferă economia forestieră a Belgiei, ţară care importă în fiecare an aproape de două ori cantitatea ce poate produce în interior.

Incendies forestiers en 1934.

Incendii forestiere în 1934.

Constatări asupra incendiilor în păduri în anul 1934, cu privire la suprafaţa incendiată, cauzele incendiilor, natura pădurilor şi epocile anului în care s'au produs.

Commerce du bois.

Comerţul lemnului.

Observaţiuni cu privire la taxa de trasmisiune de 2,5% în comerţul cu lemne şi la acordul comercial intervenit între Belgia şi Statele Unite,

Société. Assemblée générale du 27 Mars 1935.

Societate. Adunarea generală din 27 Martie 1935.

Dare de seamă asupra Congresului.

Congres international de sylviculture et du carbone carburant près l'exposition universelle et internationale de Bruxelles.

Congresul internaţional de silvicultură şi carbon carburant la expoziţia universală şi internaţională din Bruxelles.

Programul congresului şi condiţiuni de participare.

Biblioteca Societăţii.

Este dată o listă a cărţilor cuprinse în această bibliotecă.

Cronica forestieră.

E. V.

LESNICKA PRÂCE.

No. 3, 1935.

Ing. Dr. K. Siman.

T. G. Masaryk. Cu ocazia împlinirii a 85 de ani.

Dr. Lad. Smolik.

Reducere chimică în solurille forestiere.

Bedr. Cerny.

O nouă practică pentru semănarea în pepinierele forestiere,

Se recomandă semănarea seminţelor în rigole adânci de cel puţin 3 cm, având direcţia E—V şi acoperirea lor cu un strat de humus. Intre rânduri să se planteze apoi lupin care, în timpul verii ţine adăpost puieţilor.

Ing. Dr. Boh. Polansky.

Comentarii despre producţia forestieră şi silvicultură.

1. Despre lumina din arborete şi determinarea ei.

2. Unitatea de răritură şi ceva despre importanţa răriturii în general.

3. Uşurarea regenerării arboretelor prin întrebuinţarea acoperişului de crăci.

Boh. Vincent.

O nouă construcţie de fotometru.

Se descrie un instrument bun şi eftin pentru determinarea intensităţii luminoase, întrebuinţat la lucrările din pădurile oraşului Brno.

N. R.

SILVA.

No. 19.

Prof. i. R. Dr. phil. I. Busse, Tharandt.

Gruppendurchforstung.

Răriturí pe buchete.

Pornind de la adevărul că uniformitate în natură nu există, Busse declară că tendinţa dominantă de până acum, de a obţine, prin practicarea răriturilor, o repartizare cât mai uniformă a indivizilor ce constitue un arboret, este eronată.

Indepărtarea din masiv prin răriturí a tot ce e bolnăvicios, slab şi fără viitor fiind o necesitate culturală, este evident că prin intervenţiunile succesive, uniformitatea, dacă cumva a existat de la început, va fi distrusă, că ochiuri, goluri, răriturí mari sau mici — se vor naşte. Rezultatul ce se va accentua din ce în ce mai mult va fi o structură pe buchete sau grupe a arboretului. Intre acestea se pot face următoarele deosebiri: buchete în sens restrâns al cuvântului cari se prezintă ca o unitate indisolubilă şi buchete în sens larg cărora caracterul de unitate lipseşte. La efectuarea răriturilor, cele dintâi trebuesc respectate, fiindcă desvoltarea prielnică a elementelor lor constitutive arată că convieţuirea lor pe un spaţiu relativ restrâns nu este prin nimic împiedicată, cele d'al doilea din contra trebuesc supuse tăerilor ajutătoare, eliminând progresiv pe acei indivizi cari jicnesc desvoltarea armonică a întregului. In cursul desvoltării este posibil ca buchete în sens restrâns să treacă în categoria celor în sens larg şi vice versa, iar după cum se întâmplă şi felul intervenţiunei noastre trebue modificat. In buchetele de categoria I toporul nu are ce căuta, pe când în cele d'aldoilea trebue să acţioneze mai mult sau mai puţin energic. Obiectul tăerilor culturale nu trebue să fie nici arboretul, nici arborii în parte, ci grupul, buchetul de arbori.

No. 20.

Greiss, München.

Die Trennung von Wald und Weide.

Delimitarea între păduri şi păşuni.

Aut. la început aminteşte că în partea de Est a Bavariei superioare o suprafaţă de 125372 ha a teritoriului forestier este grevată de servituţi, având de obiect păşunatul. Din această cauză fricţiunile între partea aservită şi cea indrituită nu mai contenesc. Aşa fiind, amândouă părţile au ajuns la concluzia că delimitarea între

păduri şi păşuni ar fi mijlocul cel mai bun de restabilirea armoniei între reprezentanţii animaliculturei şi acei ai silviculturei. Totuşi există deosebiri de vederi în privinţa posibilităţii înfăptuirei acestei operaţiuni. Aut. studiază problema dintr'un dublu punct de vedere. Intâi cercetează premisele ce trebuesc îndeplinite pentru punerea în practică a separaţiunii, al doilea expune procedura ce trebue urmată la separaţiune. In ce priveşte premisele, le împarte în cele de natură economică şi cele de natură juridică. Din punctul de vedere economic cere a se lua în serioasă consideraţiune, înainte de a se admite separaţiunea, atât condiţiunile staţiunei cât şi cele ale arboretelor cari trebuesc sacrificate. Apoi trebue să existe mijloacele financiare şi mai ales voinţa celor îndrituiţi de a transforma prin muncă migăloasă terenul cedat în păşune bună.

„De altfel, dacă lucrări de ameliorare nu se vor face rezultatele separaţiunei vor fi totdeauna desastroase. Din punctul de vedere juridic aut. examinează dispoziţiunile generale şi speciale azi în vigoare în Bavaria şi cari se ocupă cu condiţiunile ce trebue să îndeplinească terenul cedat, ca îngrădirea lui, cu perioade de transiţie, în fine cu caracterul cesiunei. Aut. insistă că nu poate fi vorbă de cedarea unui drept de proprietate, ci numai al unui drept de uzagiu care în anumite condiţiuni poate fi revocat.

No. 21.

Dr. Auerengässer Creglingen.

Ueber Erfahrungen mit Dauner Aufastungssägen.

Despre experienţe făcute cu ferăstrae de elagat usitate în ocolul Daun.

Elegarea se practică în Germania cu scopul de a activa curăţirea târzie şi incompletă a reşinoaselor şi implicit a corija calităţile lor ca lemn de lucru. Aceasta pentru a lupta cu succes contra lemnelor arctice cari, lepădând de vreme crăcile şi crescând foarte încet, nu sunt mai nici odată devalorizate prin noduri aşa zise negre.

Până acum existau diverse modele de elagat cari toate prezintau anumite avantage şi inconveniente. Acum în urmă, personalul ocolului Daun a închipuit o nouă formă de ferestrae cu un randament superior modelelor cu cari s'a lucrat până acuma. Cu ocazia congresului uniunei forestiere germane din 1934 o demonstraţie a fost făcută congresiştilor, punând în evidenţă superioritatea noului ferestrău faţă de cele obicinuite până acuma.

Aut. acestui articol a repetat la rândul său experienţele în ocolul său şi a ajuns la aceleaşi rezultate. Totuşi face oarecari rezerve, afirmând că ferestrăul „Daun" care în parte cel puţin exclude întrebuinţarea scărilor, lucrează avantajos numai în arborete de răşinoase, pe când în cele amestecate sau în cele frunzoase şi mai ales în cele de stejar, practica de mai înainte — utilizând scările — este preferabilă.

* * *

SUMARSKI LIST.

Nr. 4, Aprilie 1935.

Dr. Iosip Balen.

Contribuţiuni la cunoaşterea pădurilor noastre mediteranene,

Ing. Vladimir Zjuzin.

Delimitarea pădurilor domeniale în Serbia de Sud.

Autorul descrie modul de delimitare a pădurilor Statului din Serbia de Sud, atât din punct de vedere technic cât şi juridic. După delimitare, care acum e pe sfârşite, va urma inventarierea şi amenajarea acestor păduri.

Nr. 5, Mai 1935.

Dr. Iosip Balen.

Contribuţiuni la cunoaşterea pădurilor noastre mediteranene.

Continuarea studiului început în n-rul precedent.

Ing. Rudolf Pipan.

Calculul taxelor forestiere.

Autorul studiază metodele forestiere de calculul preţului de vânzare al lemnului, în comparaţie cu metodele comerciale, şi găseşte că acestea din urmă sunt mai precise şi mai potrivite cu cerinţele pieţei.

G. T. T.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Ianuarie 1935.

Prof. A. Dengler.

Einzelstammwirtschaft.

Cultura individuală a arborilor.

Această problemă s'a discutat la adunarea anuală a Societăţilor forestiere germane din Bonn. Autorul combate dispoziţiunea adoptată de Administraţiunea forestieră prusiană de a se admite modalitatea de tratament a grădinăritului intensiv pe consideraţiunea că prin extracţii individuale de arbori se poate obţine inele anuale uniforme. Arboretele de vârste uniforme produc deasemenea, în condiţiuni de bună cultură forestieră, creşteri anuale optime; în acest scop se recomandă ca în lucrările culturale de întreţinere şi recoltare să se aibă în vedere nu numai arbori, cari se extrag ci şi arboretul de viitor.

Studien über den Massenwechsel einiger Forstschädlinge.

Studii asupra alternanţei calamităţilor câtorva insecte dăunătoare forestiere.

Numărul de indivizi al unei specii în un spaţiu limitat depinde de numărul de indivizi din generaţiunea anterioară aflată şi numărul indivizilor reproduşi de acestea, precum şi de rezistenţa mediului. exterior.

Autorul stabileşte în lucrarea de faţă climatul favorabil apariţiei calamităţilor în diferite teritorii pe baza atacurilor semnalate şi cunoscute în arhivele forestiere.

Astfel pentru atacurile în masă de Bupalus piniarus stabileşte că condiţiunile climaterice sunt: temperatura medie anuală 6,7—8,6° C., precipitaţiunile medii anuale 400—800 m, umiditatea medie anuală.

Dr. H. Hennecke.

Vergleichende Standortsuntersuchungen in Kieferbeständen.

Studii comparate de staţiuni în arborete de pin.

Solurile nisipoase cercetate de autor prezintă o fertilitate variată după capaci-

tatea lor pentru apă, adâncimea şi proprietăţile apei freatice şi fineţea structurei.

Dr. Wiedemann.

Zur Klärung der Durchfostungsbegriffe.

Spre lămurirea noţiuni de răriturí.

Autorul distinge trei grade pentru răriturí în etajul inferior (A—C) şi două grade pentru cele din etajul superior.

Februarie 1935.

R. Strecker.

Forstwissenschaft un Forstphilosophie.

Ştiinţele silvice şi filosofie silvică.

Autorul după ce defineşte noţiunea de pădure, trece la o clasificare a disciplinelor ştiinţei silvice.

F. Kollmann.

Die Bedeutung der Physik für die moderne Holzforschung.

Importanţa fizicei pentru cercetarea modernă a lemnului.

Fizica ne învaţă a calcula mişcările lemnelor sub influenţa variabilă a umidităţei, dând tabele de calcul volumului în funcţie de umiditate. Prin diagrame făte cu raze Röntgen s'a putut deduce structura membranei, după care apoi se poate explica cauza mărirei de volum prin inbibare cu apă a lemnului. Tot fizica ne explică dependenţa elasticităţei lemnului de construcţia sa cristalină.

F. Schwerdtfeger.

Studien über den Massenwechsel einiger Forstschädlinge.

Studii asupra apariţiei în mare a câtorva insecte dăunătoare pădurilor.

Autorul constată că insectele cele mai vătămătoare pădurilor, Bupalus piniarus L. Panolis flammea Schiff şi Dendrolimus pini L. apar în masă în arealul natural de răspândire a pinului şi caracterizat prin precipitaţiuni mai reduse anuale, umiditatea atmosferică din Maiu până în August mai redusă şi temperatura lui Aprilie până în Septembrie mai ridicată, decât restul teritoriului ocupat de pin în Germania.

Forstmeister Guderiou.

Beobachtungen bei der Aufforstung von Spülflächen und Ablagerungsflächen am Plauer Kanal.

Observaţiuni la împădurirea suprafeţelor acoperite cu pământ scos din dragajul canalului Plauer.

Pământul scos din canal şi depozitat alături a fost împădurit după o prealabilă cultură cu Lupin.

C. C. G.

INFORMAŢIUNI

DONAŢIE

Doamna Hertha C. Rădulescu a donat bibliotecii I. C. E. F. cărţile notate mai jos, în număr de 40, din biblioteca decedatului ei soţ, Ing. Insp. g-l silvic, Const. B. Rădulescu, fost director Regional la Buzău. I. C. E. F. aduce şi pe această cale vii mulţumiri Doamnei Rădulescu precum şi D-lui Insp. silvic Constantin Gheorghe, pentru interesul ce-l are faţă de această instituţiune.

Cărţile donate sunt :

Lorey's — Handbuch für Forstwissenschaften (4 volume).

Raman — Forstliche Bodenkunde und Standortslehre.

Dr. Sorauer — Handbuch für Pflanzenkrankheiten.

Schwarz — Forstliche Botanik.

Baur — Lehrbuch der niederen Geodäsie.

Judeich — Die Forsteinrichtung.

Gravelius — Logaritmentafeln.

Schwappach — Fortpolitik (Jagd und Fischerei).

Hess — Der Forstschutz (2 volume).

Mayr — Dei Waldungen von Nordamerika.

Gayer — Der Waldbau.

Baur — Die Holzmesskunde.

Gayer — Waldbenutzung.

Müller — Die Holzmesskunde.

Schlickmann — Staatsforstverwaltung in Preussen.

Hartig — Pflanzenkrankheiten.

Judeich und Nitsche — Forstinsektenkunde (2 volume).

Hayer — Waldbau.

Clouth — Tafeln zur Berechnung geometrischer Coordinaten.

Fürst — Forstwissenschaftlichen Centralblatt (4 volume).

Ashley — Waldwegebaukunde.

Ashley — Englische Wirtschaftsgeschichte 14—16 Jahrhundert.

Marchet — Waldwegebaukunde.

Stengel — Rechtsenciclopädie.

Löwe — Koordinaten-Tafeln.

Ehrhardt — Flächenberechnung.

Kissling — Tabakbau.

Arnold — Repetitorium der Chemie.

Baur — Die Rotbuche.

Heck — Freie Durchforstung.

Soetlik — Gesetze für das Forstwesen.

—— Mitteilungen der deutschen Dendrologischen Gesellschaft.

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţia Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,
Având în vedere art. 2 din codul silvic;
Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/920,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor Ocolului silvic V a m a, proprietatea Fondului Bisericesc ortodox Român al Bucovinei, în suprafaţă totală de 11.622 ha. 2000 mp. Regim şi tratament: vechea împărţire: adică o secţie cu o singură serie de codru cu tăieri rase sau 3 tăieri succesive. Revoluţia normală 120 ani, plus 10 ani durata regenerării arboretelor exploatate.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamenete, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau ori ce alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Mai 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea Cancicov.

No. 88179/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Revizuirea amenajamentului pădurii P o i a n a, judeţul Bihor, proprietatea Abatiei de Melk, în suprafaţă totală de 223 ha. 1800 mp. Regimul se menţine bazele amenajamentului aprobat cu Decizia 3804/927 publicată în Monitorul Oficial 158/927 aprobându-se planurile speciale pe al II-lea deceniu.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamenete, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau ori ce alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 17 Mai 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea Cancicov.

No. 91679.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii C i u m b r u d, judeţul Alba, proprietatea Composesoratului urbarial Ciumbrud, în suprafaţă de 99 ha. 7000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamenete, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau ori ce alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 18 Mai 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea Cancicov.

No. 97675/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii D e a l u l M i h a i l i, etc., judeţul Cluj, proprietatea Lazăr Iuliana, în suprafaţă de 130 ha. 0700 m. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

b) Regulamentul pădurii S o b o d - L i g h e t, judeţul Sălaj, proprietatea comunei Andrid, în suprafaţă de 97 ha. 8300 mp. Regim şi tratament crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluţia normală 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii F a ţ a M a r e, judeţul Cluj, proprietatea composesoratului urbarial din comuna Cubles, în suprafaţă de 25 ha. 5500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamenete, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau ori ce alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 22 Mai 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea Cancicov.

No. 96477.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii R u p t u r a, judeţul Someş, proprietatea comunei Ocna Dejului, în suprafaţă de 194 ha. 8100 mp. Regim şi tratament crâng cu 30 rezerve la hectar. Revoluţia normală 36 ani.

b) Amenajamentul pădurii D r ă g e ş t i, judeţul Bihor, proprietatea comunei Drăgeşti, în suprafaţă de 46 ha. 0379 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii V a l e a I a d u l u i, judeţul Sălaj, proprietatea comunei Boghiş, în suprafaţă de 51 ha. 3800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamenete, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau ori ce alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 22 Mai 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea Cancicov.

No. 99843/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii L u p o a i a, judeţul Buzău, proprietatea Enache şi George M. Georgescu, în suprafaţă de 544 ha. Regim şi tratament: Două serii de crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii S u b F a g e t, judeţul Târnava Mare, proprietatea Composesoratului de pădure din Zlagna, în suprafaţă de 268 ha. 1700 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii M a n a i l e a s a, judeţul

Vâlcea, proprietatea V. Oancea din Brezoi şi alţi 6, exploatarea fiind Mica S. A. R. minieră din Bucureşti pentru o suprafaţă de 60 ha. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în doi ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii C a c o v a, judeţul Sălaj, proprietatea Bisericei greco catolice din comuna Tămăşeşti, în suprafaţă de 13 ha. 3800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamenete, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau ori ce alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 22 Mai 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea Cancicov.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii F o n a u, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Fonău, în suprafaţă de 361 ha. 6600 mp. Regim şi tratament codru cu 8 tăieri succesive la 7 ani interval. Revoluţia normală 80 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamenete, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau ori ce alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 23 Mai în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea Cancicov.

No. 99847/935.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii S t u p c a, judeţul Suceava proprietatea Niculiţă Popovici, în suprafaţă totală de 703 ha. 5200 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani.

b) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii P i a t r a H a i l o s a r, judeţul Maramureş, proprietatea composesoratului Câmpulung, în suprafaţă totală de 1046 ha. 6600 mp. Regîmul: O serie de codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval şi revoluţia normală 100 ani, a 2-a de codru cu tăieri rase şi revoluţia normală 100 ani şi a 3-a de codru grădinărit extrăgându-se arbori uscaţi, rupţi de vânt sau deperisanţi.

c) Amenajamentul pădurii G a r d a n i, judeţul Sălaj, proprietatea Barbara, Friderich şi Iuliu Blomberg, în suprafaţă totală de 660 ha. 7600 mp. din care se amenajează 486 ha. 0300 mp. Regimul: o serie de codru cu 3 tăieri succesive la 7 ani interval şi revoluţie normală 80 ani şi alta de crâng cu revoluţia normală de 30 ani.

Ar.t — II. Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziusi.

Dată astăzi 31 Mai 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea T. Cancicov.

No. 203065/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii C o r h a n, judeţul Mureş, proprietatea Comunei Lueriu, în suprafaţă de 141 ha. 4500 mp. Regim şi tratament crâng cu 50 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii T i g v e n i, judeţul Argeş, proprietatea Alice Panaitescu, în suprafaţă de 85 ha. 8938 mp. din care se amenajează 85 ha. 5032 mp. Regimul şi tratamentul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

c) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii B o r l a c, judeţul Cluj, proprietatea Composesoratului Sânpaul, în suprafaţă de 46 ha. 8456 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi Iunie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculiurii şi Domeniilor (ss) Mircea Cancicov.

No. 109029/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii S t ă n c e ş t i - D e d u l e ş t i, judeţul Prahova, proprietatea Pavel P. Pantzu, în suprafaţă de 86 ha. 9000 mp. Regim şi tratament crâng simplu în ambele serii. Revoluţia normală 14 ani şi 10 în seria de zăvoi.

b) Amenajamentul pădurii S o u c u i u s, judeţul Bihor, proprietatea Com. Sânmartin, în suprafaţă de 80 ha. 5700 mp. Regim şi tratament crâng cu 80 rezerve la hectar. Revoluţia normală 40 ani şi 80 ani la element rezervă.

c) Amenajamentul pădurii V a l e a O g r ă z i l o r, judeţul Satu Mare, proprietatea comunei Rus, în suprafaţă de 77 ha. 1100 mp. Regim şi tratament crâng cu 50 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii U d o v a, judeţul Storojineţ, proprietatea Emil Berthold Sobel etc. în suprafaţă de 38 ha. 8500 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani.

e) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii C o a s t a M a l u r i l o r, judeţul Satu Mare, proprietatea composesoratului Alexandru cel Bun, în suprafaţă de 27 ha. 3900 mp. Regim şi tratament crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani.

f) Amenajamentul pădurii S a n c r a i, judeţul Mureş, proprietatea Csiki Ianka etc. în suprafaţă de 34 ha. 1600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 19 Iunie 1935, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) Mircea Cancicov.

No. 109089/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii U g r a, judeţul Ciuc, proprietatea Dajbukat David şi alţii, în suprafaţă totală de 135 ha. 4500 mp. Regimul şi tratamentul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani.

b) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii S u g u l e a, judeţul Turda, proprietatea Bis. Gr. Cat. Micești, în suprafaţă totală de 62 ha. 5324 mp. Regim şi tratament : 2 serii de crâng simplu cu revoluţia normală respectivă de 30 şi 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii B i r t a, judeţul Năsăud, proprietatea Bis. ref. din comuna Nimigea de Jos, în suprafaţă de 23 ha. 0200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 10 Iunie 1935, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculiurii şi Domeniilor (ss) Mircea Cancicov.

No. 109073/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii B u l a t, judeţul Satu Mare, proprietatea comunei Baia Sprie, în suprafaţă de 101 ha. Regim şi tratament Codru cu 2 tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani.

b) Amenajameniul pădurii P ă d u r e a M a r e, judeţul Mureş, proprietatea comunei Comlod, în suprafaţă de 69 ha. 1400 mp. Regim şi tratament crâng cu 30—50 rezerve stejar la hectar. Revoluţia normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii B o n d o r i, judeţul Mureş, proprietatea comunei Fărăgău, în suprafaţă de 42 ha. 5800 mp. Regim şi tratament crâng cu 30—50 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată azi 10 Iunie 1935, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculiurii şi Domeniilor (ss) Mircea Cancicov.

No. 109045/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii B u r l a, jud. Rădăuţi ,proprietatea comunei Burla, în suprafaţă de 125 ha. 4300 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani.

b) Amenajamentul pădurii P r a p o d e a, judeţul Satu Mare, proprietatea comunei Coruia, în suprafaţă de 76 ha. 8000 mp. Regim şi tratament Codru cu 2 tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani.

c) Amenajamentul pădurii C a p u l D e a l u l u i, judeţul Satu Mare. proprietatea comunei Remeţi, în suprafaţă de 46 ha. 0400 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri rase rezervându-se 60 seminceri la hectar. Revoluţia normală 80 ani tranzitorie 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 10 Iunie 1935, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculiurii şi Domeniilor (ss) Mircea Cancicov.

No. 109077/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Mărului, etc. judeţul Argeş, proprietatea Gh. Georgescu şi alţi 5 proprietari de chingi, în suprafaţă de 252 ha. 7200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 16 ani.

b) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Ticlea, judeţul Someş, proprietatea com. Somcuţul Mic, în suprafaţă de 51 ha. 2200 mp. Regim şi tratament crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani.

c) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Şesul, judeţul Satu Mare, proprietatea com. Arieşul de Pădure, în suprafaţă de 49 ha. 4900 mp. Regimul şi tratamentul Codru cu tăieri rase. Revoluţia transitorie 30 ani.

d) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Jimborii, în suprafaţă de 11 ha. 9700 mp. Regim şi tratament crâng cu 30—50 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 10 Iunie 1935, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculiurii şi Domeniilor (ss) Mircea Cancicov.

No. 109069/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiul Dintre Oluri, judeţul Olt, proprietatea Ion P. G. Roşculescu şi alţi 6, în suprafaţă totală de 177 ha. 8100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 14 ani.

b) Amenajamentul pădurii Prisaca, judeţul Bihor, proprietatea com. Soncuiuş, în suprafaţă de 77 ha. 1100 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase, Revoluţia normală 80 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii De la Mazaroi, jud. Gorj, proprietatea Grig. Hortopan, în suprafaţă de 42 ha. 2727 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentului de exploatare se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 10 Iunie 1935, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculiurii şi Domeniilor (ss) Mircea Cancicov.

No. 109081.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cricov din Luncă, judeţul Ialomiţa, proprietatea I. R. Tudorache, în suprafaţă de 79 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Avas, judeţul Trei Scaune, proprietatea Domokos Dionisie, în suprafaţă de 54 ha. 4300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani,

c) Amenajamentul pădurii Cajo etc. judeţul Mureş, proprietatea com. Sântandreiu, în suprafaţă de 46 ha. 7900 mp. Regim şi tratament crâng cu 70—80 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii Bogdan, judeţul Mureş, proprietatea Sântana-Niraj, în suprafaţă de 38 ha. 3800 mp. Regim şi tratament crâng cu 70–80 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii Intre păduri etc. judeţul Mureş, proprietate acomunei Mura Mică, în suprafaţă de 32 ha. 2000 mp. Regim şi tratament crâng cu 75 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani.

f) Amenajamentul pădurii Pădurea Mare-Surduc, judeţul Mureş, proprietatea Bis, ref. din comuna Pădureni, în suprafaţă de 29 ha. 8000 mp. Regim şi tratament crâng cu 70 rezerve la hectar, Revoluţia normală 30 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiul Morii (6 trupuri), judeţul Muscel, propr. Th. P. Păcescu, în suprafaţă de 18 ha. 9100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 10 Iunie 1935, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculiurii şi Domeniilor (ss) Mircea Cancicov.

No. 109065.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Pădurea Mare-Aluniş, judeţul Mureş, proprietatea comunei Periş, în suprafaţă totală de 124 ha. 7500 mp. Regim şi tratament crâng cu 70 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Leş, judeţul Bihor, proprietatea comunei Leş, în suprafaţă de 57 ha. 5500 mp. Regim şi tratament crâng cu 150 rezerve la hectar. Revoluţia normală 40 ani şi 80 ani pentru element rezervă.

c) Amenajamentul pădurii Ierbăriş, judeţul Mureş, proprietatea Bis. ev. reformate, în suprafaţă de 44 ha. 6400 mp. Regim şi tratament crâng cu 50 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 10 Iunie 1935, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculiurii şi Domeniilor (ss) Mircea Cancicov.

No. 109049.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Hevedr, judeţul Trei Scaune, proprietatea Composesoratului Săsăuşi, în suprafaţă de 104 ha, 9800 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Revoluţia normală 80 ani.

b) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Măgura şi Chicera, judeţul Someş, proprietatea comunei Cremenea, în suprafaţă de 54 ha. 2400 mp. Regim şi tratament crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii La Păduri, judeţul Cluj, proprietatea Melik Ieremos, în suprafaţă de 26 ha. 2500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 10 Iunie 1935, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) Mircea Cancicov.

No. 109041.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Harghita, judeţul Ciuc, proprietatea Composesoratului Simoneşti, în suprafaţă de 1037 ha. Regim şi tratament Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 10 Iunie 1935, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) Mircea Cancicov.

No. 109085/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii P u t n a I n t u n e c o a s ă, judeţul Ciuc, proprietatea comunei Subcetate, în suprafaţă totală de 605 ha. 2700 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 11 Iunie 1935, în cabinetul nostru.

Ministrul Agricul urii şi Domeniilor (ss) Mircea Cancicov.

No. 109037.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii C u c o r e n i Lot I, judeţul Botoşani, proprietatea Mihai St. Goilav, în suprafaţă totală de 99 ha 8200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 16 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii H a n c e a C o r ă c ă e ş t i, Lot. B, judeţul Botoşani, proprietatea Alex. Greceanu, în suprafaţă de 23 ha. 6800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 14 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii P e l e p c o v a, judeţul Rădăuţi, proprietatea Eudochia Culaş, în suprafaţă de 17 ha. 2900 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii T i s n e t e a, judeţul Rădăuţi, proprietatea dlor Simohe şi Kalman Sekler, în suprafaţă de 17 ha. 9800 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii P r i s t e ş t i, judeţul Dorohoi, proprietatea Moşt. L. Goilav, în suprafaţă de 23 ha. 9800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Hrobusna, judeţul Rădăuţi, proprietatea Teodor a lui Iftimie Daneliuc, în suprafaţă de 16 ha. 9600 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Na Plosca, judeţul Rădăuţi, proprietatea Maria şi Ion Zbercea, în suprafaţă de 14 ha. 0900 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani. ,

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lunca Dornesti, jud. Botoşani, proprietatea Gh. Michim şi Gh. Rotaru, în suprafaţă de 16 ha. 4500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Crasaghiu, jud. Rădăuţi, proprietatea Foiciuc Boico Eremie, în suprafaţă de 13 ha. 6100 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Crasnaghiu, jud. Rădăuţi, proprietatea Ihnatiuc Fedor şi alţii, în suprafaţă de 11 ha. 7200 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4 — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 12 Iunie în cabinetul nostru.

Ministrul Agricul urii şi Domeniilor (ss) Mircea Cancicov.

No. 109033/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurilor Statului din Bazinul râului Lotru din comunele Novaci şi Baia de Fer-Gorj şi Romani, Regele Carol II şi Călineşti-Vâlcea. Ocoalele silvice : Novaci, Horez, R.-Vâlcea. Regim şi tratament : Seria I protecţie în jurul golului de Munte sub formă de bandă extrăgându-se numai arborii uscaţi. Seria II-a Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani,

Art. 2. — Revizuirea amenajamentului de exploatare mai sus menţionat se va face după

Art. 3. — Acest amenajament de exaloatare se aprobă numai din punct de vedere technic silvic luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări, sau alte cauze, amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzuto în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi Iunie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea T. Cancicov.

No. 109053.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Mare, judeţul Satu Mare, proprietatea comunei Satu Lung, în suprafaţă totală de 86 ha. 3200 mp. Regim şi tratament crâng cu 60 rezerve la hectar. Revoluţia normală 40 ani.

b) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Obresne, judeţul Satu Mare, proprietatea comunei Pribeliște, în suprafaţă de 69 ha. 1900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Lapusel, judeţul Satu Mare, proprietatea comunei Colţirea, în suprafaţă totală de 37 ha. 1500 mp. Regim şi tratament crâng cu 60 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani.

d) Amenajameniul pentru exploatare al pădurii Coasta Malurilor, judeţul Satul Mare, proprietatea Composesoratului de pădure Mihai Viteazul, în suprafaţă de 12 ha. 4300 mp. Regim şi tratament crâng cu 60 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii Coasta Malurilor, judeţul Satu Mare, proprietatea composesoratului de pădure Avram Iancu, în suprafaţă de 11 ha. 5100 mp. Regim şi tratament crâng cu 60 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani.

f) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Composesoratului San Martin, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Sân Martin, în suprafaţă de 38 ha. 9477 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

g) Regulamentul pentru operaţiuni culturale al pădurii Garboveţi, judeţul Tutova, proprietatea Natalia Lt. Simionescu, în suprafaţă totală de 25 ha. 9000 mp. Bazele de amenajare fiind cele publicate în Monitorul Oficial Nr. 230/930.

h) Amenajamentul pădurii Hedel Mare, judeţul Mureş, proprietatea Bisericei evanghelice reformate Reghin-Sat, în suprafaţă de 12 ha. 9600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

i) Amenajamentul pădurii Cinod, judeţul Mureş, proprietatea comunei Milăşel, în suprafaţă de 14 hectare 3800 mp. Regim şi tratament crâng cu 30—50 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 13 Iunie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea T. Cancicov.

No. 109057.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Dumbrăviţa Mică, judeţul Bihor, proprietatea comunei Dumbrăviţa Mică, în suprafaţă de 86 ha. 3200 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani.

b) Amenajamentul pădurii Saitosiu, judeţul Sălaj, proprietatea Bis. Ref. din comuna Camăr, în suprafaţă de 57 ha. 5400 mp. Rigim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiul Produleasca, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Alexandrina de Vismes de Ponthieu, în suprafaţă de 44 ha. 5400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 8 ani. Revizuirea în 1941.

d) Regulamentul pentru ixploatare al pădurii Tisnetea, judeţul Răräuţi, proprietatea Ion Macoveiciuc, în suprafaţă de 32 ha. 4500 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani.

e) Regulamentul pentru ixploatare al pădurii Cobela Meles, judeţul Rădăuţi, proprietatea Mih. Poleic etc. în suprafaţă de 22 ha. 9000 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Rosisnei, judeţul Rădăuţi, proprietatea Varvara Times, etc. în suprafaţă de 16 ha. 9600 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate cu excepţia celor dela alin. c. se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi Iunie 1935, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea T. Cancicov.

No. 109061.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurilor proprietatea Comunităţii de avere a fostului regiment confiniar romăno-bănăţean din Caransebeş, din bazinele Bistra, Sebeş, Timiş, Nera, Cerna şi Clisura Dunărei din jud. Caraş Severin, în suprafaţă totală de 58.705. Regim şi tratament o secţie de 56309 ha. cu 10 serii de codru cu tăieri rase şi revoluţia normală de 100 ani şi alta de protecţie 2273 ha. cu o singură serie de grădinărit.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 26 Iunie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. P. Sassu.

No. 121029.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii D r a g h i n a M a r e, etc., judeţul Muscel, proprietatea Obştei de Moşneni Brătieni-Argeş, în suprafaţă totală de 1937 ha. 3400 mp. din care 937 ha. 5000 mp. pădure curată. Regim şi tratament : Seria I-a Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani ; seria II-a protecţie Codru grădinărit cu exploatabilitate fizică.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii B ă l ă n o a i a S t a r c u, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Ilie Cătănoiu, în suprafaţă de 19 ha. 7550 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Are. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4, — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 26 Iunie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. P. Sassu.

No. 121021.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurilor destinate coproprietarilor din ocolul silvic Orşova, proprietatea Comunităţei de avere a fostului regiment confiniar românobănăţean Nr. 13 din cuprinsul ocolului silvic Orşova, în suprafaţă de 8640 ha. 8800 mp. 19 serii de raport şi una de protecţie în seriile de raport regim şi tratament codru cu 2 tăieri succesive şi revoluţia normală 80 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii M e g a, judeţul Storojineţ, proprietatea Friderich Bigot de St. Qneutni, în suprafaţă totală de 1476 ha. 9500 mp. Regim şi tratament o serie de codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani.

Are. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4, — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 27 Iunie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. P. Sassu.

No. 121033/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Revizuirea Regulamentului pentru exploatare al pădurii Verdele, judeţul Putna, proprietatea Obştei moşnenilor Voloşcani din comuna Vidra, în suprafaţă de 2276 ha. Regim şi tratament : Patru serii de Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani în toate seriile exploatarea în 10 ani pentru seriile I, II şi III din care 6 cu începere din 1928 sunt deja expiraţi şi 12 ani pentru seria IV. Revizuirea după expirarea perioadei de 12 ani de aplicare adică în anul 1945.

b) Revizuirea Regulamentului pentru exploatare al pădurii Dealul Negru, judeţul Putna, proprietatea Obştei Moşnenilor Secătura Părosul din comuna Tichiriş, în suprafaţă de 1673 ha. Regim şi tratament : Două serii de codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani, pentru toate seriile exploatarea în 13 ani pentru seria II din care 9 ani cu începere din 1924 sunt deja expiraţi, iar pentru seria I-a nu se prevăd decât lucrări de regenerare.

c) Revizuirea Regulamentelor pentru exploatare al pădurii Paiselele, judeţul Putna, proprietatea Obştei moşnenilor Negrileşti, comuna Păişelele, în suprafaţă de 1122 ha. Regim şi tratament : Trei serii de Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani, pentru toate seriile exploatarea în 10 ani din care 6 ani cu începere din anul 1928 sunt expiraţi.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate cu excepţia celui dela alin. a se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4, — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 27 Iunie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. P. Sassu.

No. 121025/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Huta de Voivozi, judeţul Bihor, proprietatea comunei Huta de Voivozi, în suprafaţă de 166 ha. 8000 mp. Regim şi tratament codru cu 2 tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani.

b) Amenajamentul pădurii Visaga, judeţul Satu Mare, proprietatea composesoratului Colău, în suprafaţă de 89 ha. 2600 mp. Regim şi tratament crâng cu 50 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani.

c) Amenajamentul pădurilor Dealu Jojica, judeţul Satu Mare, proprietatea comunei Mocira, în suprafaţă de 72 ha. 1400 mp. Regim şi tratament codru cu 2 tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lapis, judeţul Sălaj, proprietatea Coloman Bruell etc. în suprafaţă de 54 ha. 3800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani.

Are. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc au

fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 3 Iulie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea T. Cancicov.

No. 123723/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii D u m b r a v a, judeţul Alba, proprietatea Mihail Mikeş, în suprafaţă totală de 213 ha. 0300 mp. Regim şi tratament : două serii de crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, pentru seria I şi 4 ani seria II-a. Revizuirea în anul 1940.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii P i s c u l D r a g o s u l, judeţul Muscel, proprietatea Obştei C. Lung, în suprafaţă de 22 ha. 4800 mp. pădure curată. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate cu excepţia celui dela aliniatul a. se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi Iulie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea T. Cancicov.

No. 123727/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii A v a s, judeţul Trei Scaune, proprietatea Boer Oliver şi alţii, în suprafaţă de 141 ha. 1600 mp. Regim şi tratament crâng simplu cu revoluţia normală 30 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii M o g o s, judeţul Trei Scaune, proprietatea Gheorghe Iooş, în suprafaţă de 28 ha. 4800 mp. Regim şi tratament : O serie de codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval cu revoluţia normală 80 ani şi alta de crâng cu 30 rezerve la ha. şi revoluţia normală 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii V i s a g a, judeţul Satu Mare, proprietatea com. Coltău, în suprafaţă de 19 ha. 5700 mp. Regim şi tratament crâng cu 60 seminceri la ha. Revoluţia normală 25 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii T i s n e t e a, jud. Rădăuţi, proprietatea Mihai Macoveiciuc, în suprafaţă de 10 ha. 9500 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă

numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4, — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 3 Iulie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea T. Cancicov.

No. 123719/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii S a n i o b, judeţul Bihor, proprietatea comunei Sâniob, în suprafaţă de 90 ha. 9200 mp. Regim şi tratament crâng cu 50 rezerve stejar pedunculat la hectar. Revoluţia normală 30 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii L a p i s, judeţul Sălaj, proprietatea R. Silberstein şi alţii, în suprafaţă de 54 ha. 3800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani.

c) Amenajamentul pădurii V o r u m l o c, judeţul Târnava Mare, proprietatea Bis. ev. luth. din comuna Vorumloc, în suprafaţă de 51 ha. 7900 mp. Regim şi tratament crâng cu 30 rezerve la gorun. Revoluţia normală 40 ani.

d) Amenajamentul pădurii U i l a c - B e d e c i n, judeţul Odorhei, proprietatea Văduva Ludovic Orosz şi a fiilor, în suprafaţă de 46 ha. 4900 mp. Regim şi tratament crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani.

f) Amenajamentul pădurii L a p u s, judeţul Mureş, proprietatea Kantor Papai Iuliu, în suprafaţă de 20 ha. 8800 mp. Regim şi tratament crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii A v a s, judeşul Trei Scaune, proprietatea Rez Dominic, în suprafaţă de 18 ha. 9900 mp. Regim şi tratament crâng cu 30 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani.

Are. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4, — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 2 Iulie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea T. Cancicov.

No. 123735/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii L u n c a B u m b a t a, judeţul Fălciu, proprietatea Epitropiei Sft. Spiridon Iaşi, în suprafaţă de 85 hectare 1043 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

b) Amenajamentul pădurii Cerbu, judeţul Odorhei, proprietatea comunei Mercurea Niraj, în suprafaţă de 55 ha. 8200 mp. Regim şi tratament crâng cu 20—30 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Chiţorani, judeţul Prahova, proprietatea Moise Chivulescu, în suprafaţă de 49 ha. 5300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fundul Elanului, lot. 2, judeţul Fălciu, proprietatea Elena Eug. Petit, în suprafaţă de 28 ha. 2200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fundul Elanului, lot. 1, judeţul Fălciu, proprietatea Aurora Pavelescu, în suprafaţă de 17 ha. 2600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Frumoasa, judeţul Trei Scaune, proprietatea Nagy Barabas etc., în suprafaţă de 13 ha. 9600 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii La Colibă, judeţul Turda, proprietatea Bis. reformate din comuna Călăraşi, în suprafaţă de 13 ha 9402 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate cu excepţia celui dela alin. a. se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 2 Iulie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea T. Cancicov.

No. 123739/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Mierea-Văcăreasca, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Prof. D. Drăghicescu, în suprafaţă totală de 181 ha. 2760 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealu Miului, jud. Muscel, proprietatea Max Apostolescu, în suprafaţă de 19 ha. 400 mp. Regim şi tratament crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 15 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pluscul, judeţul Gorj, proprietatea Maria General Mărculescu, în suprafaţă de 16 ha 2400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Are. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare,

sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 2 Iulie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea T. Cancicov.

No. 123731/953.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Talpoş, judeţul Bihor, proprietatea comunei Talpoş, în suprafaţă totală de 345 ha. 5700 mp. Regim şi tratament crâng cu 150 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani, pentru elementul crâng şi 80 ani pentru elementul rezervă.

b) Amenajamentul pădurii Ianoşda, judeţul Bihor, proprietatea comunei Ianoşda, în suprafaţă totală de 244 ha. 2900 mp. Regim şi tratament crâng cu 150 rezerve la ha. Revoluţia normală la 40 pentru elementul crâng şi 80 ani pentru elementul rezervă.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ceair Alta, judeţul Caliacra, proprietatea Chr. şi Gh. Popescu, în suprafaţă de 91 ha. 14 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Piteasca Pasărea, judeţul Ilfov, proprietatea I. Podgoreanu, în suprafaţă de 31 ha. 2699 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Mineşti, judeţul Argeş, proprietatea C. A. Stoianescu, în suprafaţă de 17 ha. 5165 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Petseneş, judeţul Trei Scaune, proprietatea Agneta Szoze, în suprafaţă de 6 ha. 4200 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Olves, judeţul Trei Scaune, proprietatea Agneta Szoke, în suprafaţă de ha. 4200 mp. Regim şi tratament codru cu tăiiri rase. Revoluţia normală 90 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Coasta Chinz, judeţul Trei Scaune, proprietatea Nagy Ana, în suprafaţă de 6 ha. 3200 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Iohan, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Nic. Ionescu, în suprafaţă de 4 ha. 8700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Gornetului, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Const. S. Voiculescu, etc., în suprafaţă de 3 ha. 8880 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

l) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Panaiteasca, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Preot Const. I. Panaitescu, în suprafaţă de 2 ha. 7585 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani.

Are. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tichnic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 16 Iulie în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea T. Cancicov.

No. 137975/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Beleghet-Caruntа, judeţul Bacău, proprietatea Paul Haimsohn, în suprafaţă de 220 ha. 0900 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase lăsându-se câte 30 rezerve la ha. Revoluţia normală 80 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Mlaci şi Seci, judeţul Muscel, proprietatea Lelia Popovici etc. în suprafaţă de 6 a. 9600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Ogrăzile, judeţul Muscel, proprietatea Decebal Popescu, în suprafaţă de 5 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Sili, judeţul Muscel, proprietatea Ion Bănăţeanu, în suprafaţă de 3 ha. 6000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ghemelia şi Piscul cu tufele, judeţul Muscel, proprietatea Maria Mateescu, în suprafaţă de 2 ha. 7540 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Goleasca, judeţul Muscel, proprietatea Ion Alex. Ghencea, în suprafaţă de 2 ha. 4864 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Cetăţii, judeţul Muscel, proprietatea Gh. D. Preda, în suprafaţă de 1 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Aninoasa, judeţul Argeş, proprietatea Maria I. Voicu, în suprafaţă de 1 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 26 ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Linii, judeţul Muscel, proprietatea Nicolae G. Popescu, în suprafaţă de 9990 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Piscul lui Stan, judeţul Muscel, proprietatea Maria Gr. Diaconescu, în suprafaţă de 6600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 27 Iulie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea T. Cancicov.

No. 142619/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Berzasca, Valea Sirinea, Seria IV, judeţul Caraş, proprietatea Statului, în suprafaţă de 7016 ha. 2800 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani.

b) Amenajamentul pădurii Brăeşti, judeţul Iaşi, proprietatea Statului, în suprafaţă totală de 1335 ha. 3896 mp. Regim şi tratament Codru cu trei tăieri succesive. Revoluţia normală 120 ani.

c) Amenajametul pădurilor Truseşti Ionaşeni, Gorbăneşti, Seria Truşeşti, judeţul Botoşani, proprietatea Statului, în suprafaţă totală de 834 ha. 7200 mp. Regimul Conversiune dela crâng la codru prin regimul crângului cu modalitatea de tratament crâng compus numărul arborilor rezervaţi la hectar fiind 300, revoluţia fixată fiind 40 ani; iar posibilitatea bazată pe suprafaţă.

d) Amenajamentul pădurii Zăvoaiele Ciuperceni, seria III-a, judeţul Dolj, proprietatea Statului, în suprafaţă de 157 ha. 5200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

e) Amenajamentul pădurii Grădina Crăiasca, judeţul Maramureş, proprietatea Statului, în suprafaţă de 49 ha. 0900 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani.

Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se vor face după zece ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 22 Iulie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea T. Cancicov.

No. 137983/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Planul special pentru comutarea tăierilor la pădurea Coasta Benghii, judeţul Gorj, pentru parchetele 1—5 inclusiv, în suprafaţă de 212 ha. scadente în intervalul 1934—1938 inclusiv păstrându-se bazele de amenajare din Regulamentul de Exploatare al acelei păduri publicat în Monitorul Oficial Nr. 275/922 din care prezentul plan special face parte integrantă. Revizuirea după anul 1938.

b) Planul special pentru comutarea tăierilor la pădurea Petrimanul, judeţul Gorj, pentru parchetele 1—4 inclusiv, în suprafaţă de 196 hectare scadente în intervalul 1934—1937 inclusiv păstrându-se bazele de amenajare din Regulamentul de Exploatare al acelei păduri publicat în Monitorul Oficial Nr. 281/922 din care prezentul plan special face parte integrantă. Revizuirea după anul 1937.

c) Planul special pentru comutarea tăierilor la pădurea Muntinul Mic, judeţul Gorj, pentru parchetele 1—5 inclusiv în suprafaţă de 106 hectare scadente în intervalul 1934—1938 inclusiv păstrându-se bazele de amenajare din Regulamentul de Exploatare al acelei păduri publicat în Monitorul Oficial Nr. 275/922 din care prezentul plan special face parte integrantă. Revizuirea după anul 1938.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Frumoasa, judeţul Trei- Scaune, proprietatia Kupan Francisc, în suprafaţă de 10 ha. 7800 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ocolul Sovarăşului etc., jud. Dâmboviţa, proprietatea Maria G. Sârboiu, în suprafaţă de 6 ha. 2185 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Gura Văii Largi etc., judeţul Muscel, proprietatea Joiţa C. Tentea, în suprafaţă de 5 ha. 5352 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cornet Pascarea etc., judeţul Dâmboviţa, proprietatea Dumitru N. Scarlat, în suprafaţă de 4 ha. 7300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dumbrăveana, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Nic. I. St. Neagu, în suprafaţă de 2 ha 7200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Platz şi Potocel, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Marian Popescu, în suprafaţă de 1 ha. 1760 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Coada Mangii, judeţul Muscel, proprietatea Andrei I. Barbu, în suprafaţă de 7500 mp. Regim şi tratamentul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate cu excepţia celor dela alin. a, b, c., se ca face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 26 Iulie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea T. Cancicov.

No. 139607/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Luncşoara, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Luncşoara, în suprafaţă de 220 ha. 4000 mp. Regim şi tratament codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 80 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Braţila, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Ing. N. G. Duldurescu etc., în suprafaţă de 4 ha. 0964 mp. Regim şi tratament crâng simplu Revoluţia normală 20 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ghemelia etc., judeţul Muscel, proprietatea Gheorghe C. Popescu, în suprafaţă de 2 ha. 4018 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ghemelia etc., judeţul Muscel, proprietatea Pr. I. Popescu, în suprafaţă de 2 ha. 4018 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Lenţii, judeţul Muscel, proprietatea Const. N. Miu, în suprafaţă de 2 ha. 3420 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Lenţii, judeţul Muscel, proprietatea Gh. Crasan Mocioc, în suprafaţă de 1 hectar 6450 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Linii, judeţul Muscel, proprietatia Nic. Grăjdan etc., în suprafaţă de 1 ha. 5550 mp. Regim şi tratament crâng cu 100 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cetăţuia, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Nic. Olteanu, în suprafaţă de 1 ha. 2200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Teişu, judeţul Muscel, proprietatea Marin N. Oancea, în suprafaţă de 1 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Potlogeanu, judeţul Prahova, proprietatea Maria Pr. Diaconu, în suprafaţă de 7500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 27 Iulie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea T. Cancicov.

No. 139599/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Gurbediu, judeţul Bihor, proprietatea comunei Gurbediu, în suprafaţă totală de 332 ha. 1800 mp. Regim şi tratament crâng cu 150 rezerve la hectar. Revoluţia normală 40 ani pentru elementul crâng şi 80 ani pentru elementul rezervă.

b) Amenajamentul pădurii Coasta Dominic, judeţul Turda, proprietatea Composesoratului urbarial Mihai Viteazul, în suprafaţă de 57 ha. 5464 mp. Regim şi tratament crâng cu 20 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pietrişul, judeţul Muscel, proprietatea Moşt. Lazăr Vălimăreanu, în suprafaţă de 19 ha. 9000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

d) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Fata, judeţul Târnava Mare, proprietatea Bisericei Ortodoxe din comuna Văleni, în suprafaţă de 17 ha. 0600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Floroaia, judeţul Braşov, proprietatea Al. P. Niţu, în suprafaţă de 8 ha. 4200 mp. Regim şi tratament codru cu 2 tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Priboeni etc., judeţul Argeş, proprietatea Elena G. I. Nicolescu, în suprafaţă de 9 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Coasta Drocii etc., judeţul Muscel, proprietatea Const. M. Sârbu, în suprafaţă de 3 ha. 7204 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Topoloveanu, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Gh. Gr. Badea, în suprafaţă de 3 ha. 4760 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii P a s c a r e a etc., judeţul Dâmboviţa, proprietatea Nic. D. Stan şi alţii, în suprafaţă de 3 ha. 3360 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii B u l u m a c, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Petre N. Vâlcea, în suprafaţă de 1 ha. 4260 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4, — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 23 Iulie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea T. Cancicov.

No. 137979/935.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PADURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: Stinghe V.

Membri:

Drăcea M. — Rădulescu M,
Ioan P. — Sburlan D.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1935:

Preşedinte: Drăcea M.

Vice-Preşedinţi: Alimăniţeanu C., Stinghe N. V.

Secretar general: Vâlceanu Eug.

Casier: Priboianu N. V.

Secretari: Butoi Al., Minescu Gh.

Membrii:

Bunescu M. C. — Ioan P.
Ciurileanu D. — Ionescu A.
Drâmbă D. — Lazăr H.
Eliescu A. — Năstăsescu Gh.
Florescu M. P. — Nedelcovici Ath.
Georgescu P. C. — Rodoteatu St.
Grozescu D. — Ştefănescu-Suhăţeanu M.

Cenzori: Constantinescu Gh., Ionescu Gh., Chercea Gh.
Cenzori supleanţi: Florescu I., Marinescu Coman şi Simionescu I.

Preţul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ pentru membrii Societăţii	200 „
„ „ „ pentru conductori şi brigadieri	75
Numărul	25

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

BUCOVINA
INSTITUT DE ARTE GRAFICE
BUCUREȘTI

T 24887

ANUL XLVII, Nr. 9—10 SEPT.-OCT. 1935

2022

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNEA" SIBIIU

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Studii:

Vegetația lemnoasă în regiunea de dealuri și în câmpia jud. R. Sărat . . . . . *Ing. S. Pașcovski*

Referate — Comentarii:

Schimburile noastre comerciale cu Franța . . . *Ing. Dr. V. Dinu*
Considerațiuni asupra economiei forestiere germane sub cel de al III-lea Imperiu . . . *Ing. Dr. I.C. Demetrescu*
Lucrările de împădurire executate de Caps în anul 1934 . . . . . *Ing. Gr. Vasilescu*
Un incendiu de pădure . . . . . *Ing. Th. Wydiniwski*

Cronica:

Momente . . . . . *At. Haralamb*
Evadări din obișnuit . . . . . *A. Crivăț*
Solemnitatea dela Mihăești, 13 Octomvrie 1935 *T. P. Eălănică*
Articole privind economia forestieră, publicate în ziare.

Recenzii — Revista revistelor — Necrolog: Iuliu Moldovan, G. Huffel
Informațiuni — Soc. «Progresul Silvic» — Publicațiuni: decizii ministeriale

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

XLVII-e Année. No. 9-10 Sept.-Oct. 1935 | XLVII. Jahrgang. Nr. 9-10 Sept.-Okt. 1935

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE:

Etudes:

La végétation ligneuse de la région de collines et de plaine du département R. Sărat . . . . . *S. Paşcovski*

Rapports-Commentaires:

Nos échanges commerciaux avec la France . . . . *V. Dinu*
Sur l'économie forestière du troisième Reich . . . . *I. C. Demetrescu*
Les travaux de reboisement exécutés dans les forêts de l'Etat pendant l'année 1934 . . . . . *Gr. Vasilescu*
Une incendie de forêt . . *Th. Wydiniwski*

Chronique — Récensions — Revue des revues Informations. — Publications: Décisions ministerielles.

INHALT:

Abhandlungen:

Die Holzgewächse im Hügelande und in der Ebene des Bez. R. Sărat . . *S. Paşcovski*

Mitteilungen:

Unsere Handelsbeziehungen mit Frankreich . . . . *V. Dinu*
Ueber die deutsche Forstwirtschaft im Dritten Reich . . . . . *I. C. Demetrescu*
Die während des Jahres 1934 aufgeführten Aufforstungen in Staatswäldern . . . . . *Gr. Vasilescu*
Ein Waldbrand . . . . . *Th. Wydiniwski*

Chronik — Rezensionen — Die Zeitschriften — Nachrichten — Amtliche Veröffentlichungen.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

I 24887

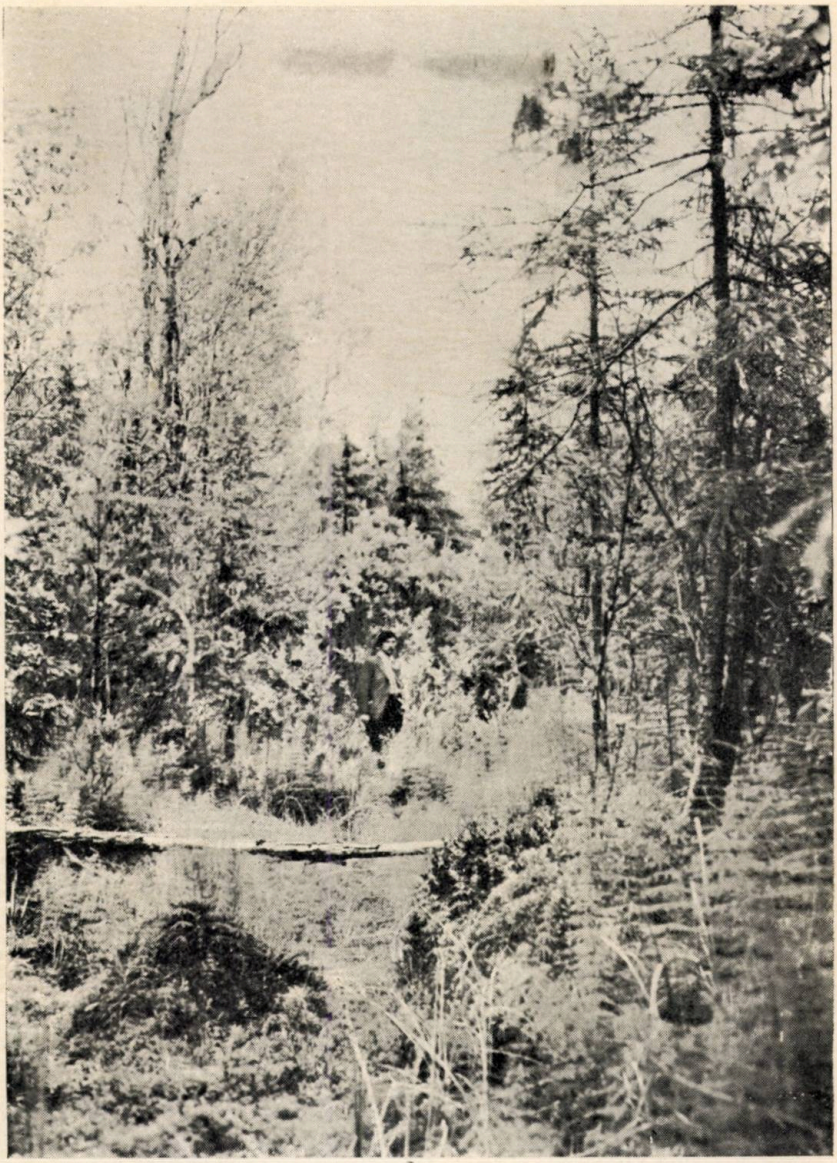

Clișeu At. Haralamb

Vegetație de turbărie. — Poiana Stampei.
Végétation de tourbière à Poiana Stampei.
Moorvegetation bei Poiana Stampei.

1990
97
- IUI 2005
IAȘI 2014

Clișeu At. Haralamb

Vegetație de turbărie. — Poiana Stampei.
Végétation de tourbière à Poiana Stampei.
Moorvegetation bei Poiana Stampei.

S T U D I I

VEGETAȚIA LEMNOASĂ IN REGIUNEA DE DEALURI ȘI IN CÂMPIA JUD. RÂMNICU-SĂRAT

Ing. S. PAȘCOVSKI.

I.

In articolul meu precedent [1]) am descris vegetația lemnoasă a munților din jud. R.-Sărat. Vreau să trec acum în revistă celelalte două regiuni naturale — de dealuri și de câmpie — ale județului. Cum însă flora forestieră a lor e destul de diferită, trebuie privite aparte ; iar pentru aceasta desigur trebuie trasată în primul rând o linie de despărțire între ele. Socotesc că hotarul regiunii deluroase propriu zise trece prin satele Racoviteni-Zaplaz-Oratia-Tâmboești-Cotești-Faraoanele.

Mai jos de această limită există o zonă de trecere, care după părerea unora ar trebui înglobată în câmpie. Este marginea dealurilor care, deși se ridică destul de simțitor înspre N. și V., n'are încă relieful puternic accidentat caracteristic dealurilor veritabile. S'ar putea spune de această fâșie de teren, că privită de departe se înglobează dela sine în dealuri; când calci pe ea însă îți face impresia de câmpie, doar înclinată ceva mai mult. Puținele păduri care cad în această zonă de trecere prezintă o asemănare vădită cu cele de dealuri adevărate, nici decum cu cele de câmpie. Prin urmare le voiu examina odată cu celelalte păduri de deal. Această zonă de trecere se'ntinde în jos până aproape de șoseaua națională Buzău-R. Sărat-Focșani.

---

1) Vegetația lemnoasă din regiunea muntoasă a jud. R.-Sărat, Rev. Păd. No. 5, 1935.

39761

In ce priveşte limita superioară a dealurilor, am stabilit-o când am descris vegetaţia munţilor.

*

In interiorul regiunii de dealuri îmi este cunoscută mai bine până acum partea ei de vest, cuprinzând bazinele râurilor Câlnău şi R.-Sărat ; partea de est, respectiv bazinele Râmnei şi al Milcovului, n'a fost vizitată de mine decât în trecere ; rog deci pe cititor să ţină seamă că de câte ori fac afirmaţii cu caracter general mă refer la porţiunea studiată de mine.

Imi sunt cunoscute următoarele păduri : Modreni şi Chiciura în bazinul Câlnăului; Buda, Deduleşti, Bălueca, Băbeni şi Balţatu în bazinul Râmnicului (mai puţin — Chiojdeni, Dumitreşti şi Sinaia); Petreanu, Peleticu-Tinosu şi mai puţin Dealul Lung în bazinul Râmnei [1]); în fine pădurile Putreda (azi aproape dispărută) şi Teişu, situate între Câlnău şi Râmnic, în bazinul neînsemnat al Văii Cochirleanca, tributară lacului Jirlău. Partea sudică a acestor două păduri din urmă ar intra în zona de trecere spre câmpie ; în această zonă am mai studiat pădurea Greceanu, precum şi tufărişuri interesante pe malurile înalte ale Râmnicului, lângă satul Jideni (ca. 4—5 km. la nord de oraş).

N'ar fi prea mult de spus asupra caracterelor generale ale acestei regiuni. Fără să intrăm în amănunte geologice, trebuie să amintesc că terenul mai peste tot e argilos şi supus foarte uşor eroziunii şi alunecării de straturi. Din acest punct de vedere despăduririle, care continuă şi astăzi, reprezintă un pericol demn de luat în seamă. Valea Râmnei aproape în tot lungul ei are maluri râpoase şi degradate, care se rup mereu. Peisagiul de lângă satul Faraoanele aminteşte cine ştie ce canione americane. Iar lângă satul Deduleşti pe părâul Babei terenul astăzi apare în terase, din cauza alunecărilor continui ale suprafeţelor mari, ce se desprind şi se deplasează în jos cu totul. S'ar putea aduce şi alte multe exemple.

Altitudinile regiunii propriu zise a dealurilor variază destul de mult. Pe valea Câlnăului sunt cuprinse între 200—400 m., pe Râmnic între 160—380 m., pe Râmna între 110—300 m. Altitudini pe muchi sunt între 240—680 m. Vârfuri mai înalte (peste 500 m.)

---

1) Asupra acestor trei păduri am mai făcut o scurtă comunicare, reprezentând nişte observaţii mai vechi. Am crezut indicat a cuprinde şi acele observaţii vechi în lucrarea de ansamblu din faţă.

se găsesc atât înspre munți, în păd. Chiojdeni, Dumitrești, Petreanu, cât și mai jos, chiar aproape de câmpie, ca de ex. la Nerăști — 614 m., la Putreda — 559 m. (ambele în teren despădurit), la Posada în păd. Băbeni — 551 m. etc. In zona de trecere spre câmpie, altitudini sunt: ca. 125 m. pe Râmnic în oraș, 100 m. pe Râmna în com. Plaineşti; iar pe muchi — 230-300 m. în păd. Putreda și Teișu, 290 m. în păd. Greceanu, 240 m. în com. Oratia.

Regiunea dealurilor propriu zise trebuie considerată destul de împădurită [1]). Locurile astăzi goale s'au defrișat în general destul de curând, multe după războiu ; astfel nu s'a putut încă schimba caracterul de regiune eminamente păduroasă, care se'ntinde aproximativ până în zona de trecere, unde păduri aproape nu mai sunt (e și explicabil — locul fiind mai așezat a fost căutat pentru culturi agricole). Notez că pe valea Câlnăului lucrul se schimbă ; aici limita pădurilor pare să se ridice în sus, mai ales pe partea dreaptă a apei ; pe lângă aceasta pădurile sunt mai rare. Această despădurire chiar dacă nu e naturală, cred că e foarte veche. La altitudini destul de mari (300—350 m. pe firul văii) peisagiul îți amintește de stepă, cu tot terenul accidentat ; petecele de pădure au fost și ele influențate în aspectul lor, după cum vom vedea mai jos (pădurea Chiciura).

* *

Esențele predominante în regiunea dealurilor sunt : gorunul (Quercus sessiliflora Salisb.) și fagul (Fagus sylvatica L.); se poate spune în general că sunt deopotrivă de răspândite. O a treia specie frecventă și care ajunge în multe părți principală este carpinul (Carpinus betulus L.).

Desigur gorunul ocupă mai mult stațiuni cu expoziția sudică și vestică, precum și culmi și vârfuri. Arboretele frumoase de această esență se găsesc în pădurile Modreni, Buda, Bălușca și Peleticu-Tinosu. Fagul e localizat pe văi și dosuri. Creșterea sa în general lasă mult de dorit ; doar în partea superioară a regiunii, prin păd. Chiojdeni, ajunge la o desvoltare demnă de remarcat, cu trunchiuri drepte, înalte și frumos elagate. Se poate cu drept cuvânt susține

1) Vorbind de regiunea muntoasă am afirmat din contra că e puțin păduroasă. Rog a nu se trage de aici concluzia că ar fi păduri mai puține la munte decât la deal ; e tocmai invers. Afirmațiile mele trebuie luate în comparație cu aspectul regiunilor respective din alte părți ale țării.

că aici se găseşte în optimum lui de vegetaţie. Separaţia între arboretele de gorun şi de fag este destul de tranşantă, mai peste tot unde nu s'a intervenit cu exploatarea. Amestecuri intime între aceste esenţe nu găsim pe suprafeţe mari. Unde s'au făcut tăieri, tabloul obişnuit este — exemplare bătrâne de gorun, sub care s'a instalat un arboret des de fag şi carpin, în diferite grade de desvoltare. Năvala esenţelor de umbră în staţiuni naturale ale gorunului este şi aici destul de accentuată, iar prin intervenţia nechibzuită a omului se întinde tot mai mult. In alte părţi găsim sub gorun un subarboret des, în stare de nueliş-păriş, format din esenţe secundare — mojdrean, teiu, jugastru, scoruş, sorb etc. — însoţite de diferiţi arbuşti ; cazul e mai ales frecvent în păd. Peleticu-Tinosu. Regenerarea naturală în gorun se observă pe alocuri, de ex, în păd. Buda, iar în stadiu ceva mai avansat în partea sudică a păd. Modreni, unde cu toate că nu s'a aplicat tăierea definitivă avem astăzi un la doilea etaj de gorun în stare de prăjiniş, provenit în cea mai mare parte din sămânţă.

Carpinul, cum am mai amintit, este foarte răspândit, mai ales în amestec cu fagul. Ocupă în general partea cea mai joasă a văilor, platouri joase etc. In multe părţi are o creştere regulată şi frumoasă, formând trunchiuri drepte, cilindrice şi neobişnuit de înalte pentru această esenţă ; astfel se prezintă de ex. în pădurea Deduleşti, porţiunea Malu Mare, unde constituie arboret aproape pur (parte din el a fost defrişat în ultimul timp, pentru islaz).

Dintre esenţele diseminate trebuie să mă ocup în primul rând de celelalte două specii de stejar, care se găsesc aici : stejarul pedunculat (Q. robur L.) şi tufanul (Q. lanuginosa Lam.).

Primul este desigur mai abundent în partea inferioară a dealurilor şi în zona de trecere spre câmpie, în păd. Putreda şi Teişu, la Jideni, în păd. Balţatu, Chiciura, Modreni, Băbeni ; trebuie notate câteva exemplare foarte mari din păd. Deduleşti, de lângă cantonul de pădurar Hagiu ; în această pădure se mai găseşte şi în Poenile Babei. Se ridică însă şi mult mai sus ; câte un exemplar izolat am găsit în pădurile Bălușca şi Peleticu-Tinosu (cam la 400 m. alt. în fiecare). Iar în pădurea Buda, pe partea stângă a părâului Spidelor apar mai multe exemplare, amestecate în arboret de gorun ; prezenţa lor aici, departe de aria repartiţiei lui continuă, este destul de curioasă. Se explică probabil prin faptul că avem de a face cu o staţiune foarte favorabilă — o coastă lină, aproape pla-

tou, cu expoziția sudică, altitudine mică (350—370 m. aproximativ) și adăpostită din toate părțile. Aici se găsesc și multe exemplare de arțar tătăresc (Acer tataricum L.), deasemenea mult îndepărtate de locuri unde este abundent ; aria lui aici e chiar mai întinsă decât a stejarului ; trece la N. peste muche, până la părâul Cătăuțu.

După cercetările mele precedente, pe Valea Nișcovului în jud. Buzău, aș fi dispus să cred că aceste două esențe — stejar pedunculat și arțar tătăresc — în regiunea de dealuri se găsesc totdeauna împreună. Pentru jud. R. Sărat această presupunere nu se adeverește ; nu mai există tovărășie strânsă și în special sunt stațiuni multe ale stejarului, unde n'am putut da de arțar, deși l-am căutat destul de atent.

Revenind asupra stațiunilor stejarului, se pare că nu crește decât în părțile inferioare ale coastelor, unde terenul e mai așezat, precum și pe platouri. Nu l-am găsit în părțile superioare ale versanților, nici pe culmi, afară de exemplarul din păd. Peleticu-Tinosu, un puet tânăr ; acesta însă fiind singurul stejar pedunculat din toată pădurea, cred că provine dintr'o ghindă adusă întâmplător. Arborete pure de pedunculat găsim în păd. Teișu.

Ultima specie, tufanul, ocupă o arie foarte restrânsă, în partea inferioară a dealurilor și zona de trecere spre câmpie. In sus se ridică mai puțin decât pedunculatul, iar la câmpie nu scoboară de loc [1]). In pădurea Teișu, mai ales în partea inferioară, este foarte abundent. Pe Valea Câlnăului se ridică mult în sus ajungând până în partea sudică a pădurii Chiciura, unde se găsesc și exemplare mai mari, de 7—8 m. înălțime și 25—30 cm. diametru terier. L-am mai găsit în pădurile Greceanu și Balțatu și prin tufărișuri în jurul satelor vecine Zaplaz și Răducești, de unde exemplare izolate ajung până la marginea sudică a pădurii Băbeni. In fine în tufărișuri la Jideni ; aici pe coaste foarte repezi, cu expoziția vestică, întrerupte de râpi adevărate, se desvoltă o asociație extrem de interesantă de arbuști, unul din elementele principale ale căreia este această specie (alt. 180—220 m.).

Acest petec de teren prezintă cel mai mare interes, fiind sin-

1) Intr'un articol publicat în «Viața Forstieră» (IX, 1934) am amintit că mi s'a vorbit de «tufa răioasă» din pădurile de câmpie ale județului; trecând la fața locului, în păd. Spătăreasa, am văzut că acest nume se aplică exemplarelor din lăstar, crescut prost, de pedunculat.

gurul punct unde am găsi până acum cărpiniţă (Carpinus orientalis Mill.); creşte aici într'un număr mic de exemplare sub formă de tufe, pe o suprafaţă restrânsă. Este asociată cu alte două specii mediteranene: mojdreanul (Fraxinus Ornus L.) şi paţachina (Rhamnus saxatilis Scop.); apoi cu Rhamnus cathartica L., Viburnum Lantana L., Berberis vulgaris L., Acer tataricum L., şi o mulţime de alte specii de arbuşti, precum şi stejarii pedunculat şi tufan; creşte aici şi curpenul de pădure (Clematis vitalba L.), care lipseşte în restul zonei de trecere spre câmpie.

Rhamnus saxatilis Scop. atinge aici o desvoltare exuberantă într'un număr foarte mare de exemplare. In afara acestui loc, ocupă o zonă restrânsă care aproape se suprapune ariei lui Q. lanuginosa. Ca şi acesta e abundentă în păd. Teişu, mai ales partea ei sudică (aici i se zice „baţachin"), şi în păd. Greceanu; foarte abundentă în păd. Balţatu; exemplare izolate s'au găsit în păd. Băbeni şi chiar pe hotar între pădurile Deduleşti şi Buda, pe muchea Ernaticei (cumpăna apelor între Râmnic şi Călnău).

Fraxinus Ornus L. are o arie mult mai largă, fiind foarte abundent mai peste tot, atât în dealuri propriu zise, cât şi în zona de trecere spre câmpie; nu l-am găsit doar în pădurile Chiciura şi Greceanu. Am văzut că trece şi în regiunea de munte; în păd. Peleticu-Tinosu am urmărit înaintarea lui în sus; se pare că aici e strâns legat de altă esenţă, tipică dealurilor, anume scorușul comestibil (Sorbus domestica L.); ambele specii sunt foarte abundente în această pădure şi limtele superioare ale ariilor lor coincid perfect (ceva mai sus de limita dealurilor fixată de mine). In pădurile de pe valea Râmnicului aceasta nu se mai observă, fiindcă pe de o parte mojdreanul merge mult mai sus, pe de altă parte scorușul e mai rar.

Mai găsim în regiunea de dealuri încă o esenţă mediteraneană, anume scumpia (Cotinus Coggygria Scop), aria căreia este deasemenea interesantă. Este abundentă astăzi în pădurea Modreni, pe culmi mai înalte, între 450—550 m. alt. (aici există şi „Dealul Scumpiei"); trece şi în pădurea imediat vecină, Buda, în care se mai găseşte şi în alte puncte, pe Dealul Fierului (ca. 450 m. alt.) şi pe Piciorul Gurgu (ca. 420 m. alt).

In păd. Dealul Lung am găsit-o pe Piscul cu Nisip, la ca. 350 m. alt., în imediată vecinătate a satului Tinosu, deci la 3 klm. numai de limita regiunii de munte, aşa cum am fixat-o. Prin urmare această

specie este localizată în partea superioară a dealurilor, unde pare că-i prieşte (deşi majoritatea exemplarelor rămân pitice). Iar mai în jos : în păd. Deduleşti, trupul Nord, se găsesc câteva fire ; pădurarul postului susţine că au fost mai multe şi au dispărut (ca. 350 m. alt.);

tot în păd. Deduleşti, trupul Sud, există „Piscul Scumpiei", azi însă fără scumpie ; pădurarul şi-aduce aminte că a fost. (ca. 400 m. alt.);

în fine mai spre sud, în regiunea satului Zaplaz găsim iar „Dealul Scumpiei" [1]), dar nici aici n'am putut vedea vre-un exemplar de scumpie.

S'ar deduce prin urmare că : 1) altădată aria acestei specii a fost mult mai largă ; 2) astăzi a dispărut din partea inferioară; pare că procesul dispariţiei durează şi acum, avansând treptat în sus.

Un fapt, care frapează când străbatem regiunea ce descriu, este lipsa zăvoaielor în lungul râurilor ; în special este curios să vezi întinse suprafeţe inundabile din valea Râmnicului fără pădure de esenţe albe. Nu găsim decât cătinişuri de Tamarix Pallassi Desv. şi mai puţin Hippophaë rhamnoides L., printre care rar se mai vede câte un fir de salcie. Prima din aceste esenţe, cătina roşie, se ridică până aproape de regiunea muntoasă ; ultimele exemplare le-am găsit în dreptul satului Chiojdeni; cealaltă, cum am văzut, trece şi la munte. Această lipsă a zăvoaielor se datoreşte, cred, intervenţiei omului, în primul rând probabil păşunatului. Dovada este că în păd. Deduleşti, unde pe o mică distanţă, proprietatea Statului, ajunge până în apa Râmnicului, pe lângă cătinişuri mult mai desvoltate a început să se formeze şi un zăvoiu adevărat constituit din Populus alba L. şi Salix purpurea L. Pe valea Râmnei găsim deasemenea numai cătinişuri cu exemplare rare de P. alba L. şi P. nigra L.

Curioasă este distribuţia foarte restrânsă a aninului. Se găseşte numai aninul alb (Alnus incana L.). Este ceva mai abundent în partea superioară a regiunii, în păd. Petreanu şi Chiojdeni, unde există pe multe păraie. Mai jos e localizat în câteva puncte şi peste tot în puţine exemplare: în păd. Buda pe păraiele Cătăuţului, al Spidelor şi al Titilelor, în păd. Modreni pe Câlnău ; ultimele exem-

1) Este curios că poporul a dat o deosebită atenţie acestei plante şi oriunde creşte a botezat cu numele ei dealuri, piscuri şi muchi (staţiunile ei preferate).

plare în jos sunt cele din dreptul pepinierei Roiu, pe valea Râmnicului (mai sus de satul Deduleşti, la ca. 210 m. alt.).

Deosebită atenţie merită aria de răspândire a lui Daphne Mezereum L.; într'adevăr acest arbust, pe care suntem obişnuiţi a-l considera tipic munţilor, se găseşte aici sporadic şi în regiunea de deal, anume în pădurile Buda (la Părâul Mare), Modreni şi în 2—3 puncte din păd. Deduleşti, unele la punctele Striga şi Mândriceaua atinge limita sa sudică (ca. 300—350 m. alt.).

Un alt exemplu de distribuţie sporadică prezintă viţa sălbatică (Vitis sylvestris Gm.); am găsit-o până acum în păd. Peleticu-Tinosu, Buda (Părâul Mare) şi Deduleşti, unde în porţiunea Striga-Stufoasa este ceva mai abundentă.

In fine sporadic este şi Crataegus pentagyna W. et R.: destul de abundent este în păd. Balușca; în altă parte n'am găsit decât câte un exemplar în păd. Buda (lângă satul Spidele) şi pe şosea ceva mai sus de satul Deduleşti (acesta poate plantat). Cum vom vedea mai jos şi în regiunea câmpiei această specie este localizată într'o singură pădure.

Interesantă de urmărit este aria speciilor de vâsc. Vâscul de stejar (Loranthus europaeus Jacq.) este foarte abundent în toată regiunea propriu zisă a dealurilor. Notez că am cercetat chestiunea, dacă dă preferinţă vreunei specii de stejar, cu substrat ; în pădurea Chiciura, unde toate trei speciile de stejar sunt destul de răspândite, parazitează fără deosebire pe câteşi trei. Vâscul alb (Viscum album L.) prezintă o distribuţie foarte curioasă : pe valea Râmnicului e abundent doar în fundul regiunii muntoase, pe brad ; la deal am găsit un singur exemplar (pe jugastru) în păd. Chiojdeni, la Dănăoaia (ca. 400 m. alt.). De aci spre Est — în pădurile Peleticu-Tinosu şi Dealul Lung, la 400—600 m. alt., nu mai este o raritate, dar nici abundent nu e ; parazitează aici pe jugastru, sorb, teiu alb (la N. de aici, în munte, e iarăşi abundent pe brad). Mai spre N-E, pe drumul dintre satele Dealul Lung şi Petreanu devine din ce în ce mai frecvent ; iar în pădurea Petreanu (între 230—670 m. alt.) ajunge să fie atât de abundent (împreună cu vâscul de stejar, care şi el pare să atingă aici maximum), încât cu drept cuvânt această pădure se poate numi invadată de ambele specii de vâsc; pe lângă esenţele amintite l-am mai găsit aici pe plopul tremurător şi carpin ; substratul preferat pare a fi sorb. Iar pe drumul între Dealul Lung şi Petreanu am găsit un exemplar de vâsc alb pe ulm ; faptul pare

a fi de cel mai înalt interes, nefiind până acum amintit în literatura botanică. Din păcate, fiind grăbit atunci, n'am luat nici o probă, nici n'am identificat mai exact locul, unde se găsește acest exemplar.

*

Am arătat mai sus distribuția speciilor principale, precum și a celor care mi-au părut mai interesante. Dar pe lângă acestea intră desigur în compunerea pădurilor de aici încă o mulțime de specii de arbori și arburști ; pentru a da o idee asupra bogăției florei, țin să precizez că numărul total al speciilor lemnoase ajunge la 65 [1]). Dat fiind acest număr mare de specii și numărul mare de păduri (și alte localități) cercetate, renunț de a mai da pentru fiecare specie toate stațiunile, unde a fost găsită ; aceasta ar îngreuna prea mult lucrarea. Cred că e mai sugestiv chiar modul de expunere adoptat mai jos, anume împărțind toate esențele în câteva grupe, după aria lor de răspândire.

Pentru a da un tablou complect am introdus în listele astfel întocmite și speciile descrise amănunțit mai înainte.

Mă voiu ocupa întâiu de regiunea propriu zisă a dealurilor unde deosebesc următoarele grupe :

1. Specii răspândite mai mult ori mai puțin deopotrivă în toată regiunea :

Fagus sylvatica L.
Quercus sessiliflora Salisb.
Carpinus betulus L.
Corylus avellana L.
Populus tremula L.
,, alba L.
Salix capraea L.
,, purpurea L.
,, alba L.
,, fragilis L.
,, triandra L.
Ulmus scabra Mill.
Loranthus europaeus Jacq.
Hedera helix L.
Clematis vitalba L.
Pyrus communis L.
Malus communis Lam.
,, sylvestris Mill.
Sorbus domestica L.
,, torminalis Cr.
Crataegus monogyna Jacq.
Rosa canina L.
Prunus avium L.
Prunus spinosa L. var. dasyphylla Schur.
Genista tinctoria L.
Cytisus nigricans L.
,, hirsutus L. (?)
, leucotrichus Schur.
Evonymus europaeus L.

1) Abstracție făcând de genul Rubus, de care nu m'am ocupat.

Evonymus verrucosus Scop.
Acer platanoides L. [1]).
,, pseudoplatanus L.
,, campestris L.
Tilia tomentosa Mnch.
,, cordata Mill.
Tamarix Pallasii Desv.
Hippophaë rhamnoides L.
Cornus mas L.
,, sanguinea L.
Fraxinus excelsior L.
,, ornus L.
Ligustrum vulgare L.
Sambucus nigra L.
Viburnum Lantana L.
,, opulus L.

Trebuie să menţionez că cele două specii de măr, în general, nu se pot deosebi decât după o examinare mai atentă, care nu mi-a fost posibilă în majoritatea cazurilor ; astfel le-am clasat în această grupă mai mult considerându-le la un loc. O cercetare mai amănunţită poate va dovedi că ariile lor nu se suprapun ori că una dintre ele este mai frecventă. Momentan notez că M. communis Lam. l-am identificat precis în păd. Peleticu-Tinosu, iar M. sylvestris Mill. în aceiaşi pădure şi în păd. Teişu.

Aceiaşi remarcă trebuie făcută şi în privinţa celor două specii de drob : C. hirsutus L. şi C. leucotrichus Schur.; de cele mai multe ori am rămas nelămurit cu care anume am de a face. Aici însă aş putea să afirm că specia în general răspândită este C. leucotrichus Schur.; îl am, identificat după exemplare colectate, din păd. Deduleşti, Dealul Lung şi Peleticu-Tinosu. C. hirsutus L. nu-l am, precis determinat, decât din păd. Balușca ; se prea poate că este mult mai puţin răspândit, de aceea îl trec în această grupă cu un semn de îndoială.

2. Specii a căror arie este limitată în partea superioară a dealurilor :

Alnus incana L. (cu excepţiile arătate).
Viscum album L.
Cotinus Coggygria Scop.

3. Specii a căror arie este limitată în partea inferioară a dealurilor :

Quercus robur L.
,, lanuginosa Lam.
Ulmus glabra Mill.
Berberis vulgaris L.
Rosa gallica L.

1) Numele popular al acestei specii în localitate este «arţar»; «paltin» se zice exclusiv următoarei.

Cytisus austriacus L. Acer tataricum L. [1]).
Staphylea pinnata L. Rhamnus saxatilis Scop.

Dintre aceste specii Q. robur L. și A. tataricum L. se prezintă în mod excepțional și într'un punct mult avansat în sus, în păd. Buda, de care a fost vorba. Iar R. gallica L. de abia atinge prin aria sa continuă, regiunea veritabilă de dealuri ; limita ei superioară trece cam pe la marginea de sud a pădurii Balțatu și prin păd. Teișu.

Se prezintă însă și mai sus, în insule izolate: pe marginile păd. Balușca și a păd. Buda, la Părâul Mare.

In fine, fiindcă am vorbit mai sus de oarecare afinitate între stejar pedunculat și arțar tătăresc, țin să precizez că acesta din urmă, afară de păd. Buda, se mai găsește în păd. Teișu și Balțatu, în păd. Deduleşti (La Mândriceaua și în poenile Babei) și pe liziera vestică a pădurii. Poiana Mărului-Dănulești.

4. Specii răspândite cu totul sporadic :

Betula verrucosa Ehrh. (mai mult în partea superioară, în păd. Chiojdeni, Buda ; excepțional însă și în păd. Teișu ; peste tot rar);

Rhamnus cathartica L. (un singur exemplar, pe drum, între Dealul Lung și Petreanu ; poate plantat);

Lonicera xylosteum L. (un singur exemplar în păd. Modreni); precum și cele amintite :

Populus nigra L. Vitis sylvestris Gm.
Crataegus pentagyna W. et R. Daphne Mezereum L.

In zona de trecere între dealuri și câmpie se pot deosebi :

1. Specii răspândite aproape peste tot :

Quercus sessiliflora Salisb. Pyrus communis L.
,, robur L. Malus sylvestris Mill.
,, lanuginosa Lam. Crataegus monogyna Jacq.
Carpinus betulus L. Rosa canina L.
Populus tremula L. ,, gallica L.
Ulmus glabra Mill. Prunus avium L.
,, ,, var. Suberosa Mnch. ,, spinosa L. var. dasyphylla
Berberis vulgaris L. Schur.

1) Această specie este puțin cunoscută locuitorilor; cei cari știu s'o deosebească îi dau în general numele de «gladiș». Numai în regiunea Putreda-Teișu am auzit că i se zice «arțar».

Genista tinctoria L.
Cytisus austriacus L.
„ leucotricus Schur.
„ nigricans L.
Evonymus europaeus L.
„ verrucosus Scop.
Acer tataricum L.
„ campestris L.
Rhamnus saxatilis Scop.
Tamarix Pallassi Desv.
Hippophaë rhamnoides L.
Cornus sanguinea L.
Fraxinus ornus L.
Ligustrum vulgare L.
Viburnum Lantana L.

2. Specii rare (şi anume toate găsite în tufărişuri la Jideni):

Carpinus orientalis Mill.
Clematis vitalba L.
Rhamnus cathartica L.

In fine, fiindcă am amintit de pădurea Chiciura de pe partea dreaptă a Câlnăului ca având oarecari caractere particulare faţă de restul regiunii deluroase propriu zise, dau mai jos lista complectă a speciilor din această pădure (380—575 m. alt.):

Quercus sessiliflora Salisb.
„ robur L.
„ lanuginosa Lam.
Fagus sylvatica L.
Carpinus betulus L.
Corylus avellana L.
Populus tremula L.
Salix purpurea L.
„ capraea L.
Ulmus glabra Mill.
„ „ var. suberosa Mnch.
Loranthus europaeus Jacq.
Pyrus communis L.
Malus sp.
Crataegus monogyna Jacq.
Rosa canina L.
Prunus avium L.
„ spinosa L. var. dasyphylla Schur.
Cytisus austriacus L.
Acer campestris L.
Tilia cordata Mill.
Hippophaë rhamnoides L.
Viburnum Lantana L.

Din această listă se deduce imediat: 1) o sărăcie în esenţe faţă de restul pădurilor regiunii; 2) o avansare în sus a lui Quercus lanuginosa Lam. şi a lui Ulmus glabra Mill var. suberosa Mnch., pe care i-am văzut frecvenţi mai spre marginea inferioară a dealuriior.

*

Afară de esenţele spontane proprii regiuni, enumerate mai sus, trebuie să amintesc şi cele care tind să se introducă în păduri, din culturi. Puieţii de nuc (Juglans regia L.), ca şi în alte părţi, se găsesc instalaţi prin pădure, mai ales la Buda şi Modreni; probabil însă că nu durează, căci n'am văzut nici un exemplar mai mare. De

asemenea s'au găsit și duzi (Morus sp.) prin păduri, iar în păd. Buda am văzut și un exemplar de corcoduș (Prunus cerasifera Ehrh.).

Cu totul curioasă mi-a părut prezența unui puet de brad (Abies alba Mill.), de 5—6 ani, în păd. Buda (la Părâul Mare); probabil sămânța a fost adusă de vreo pasăre din pădurea vecină, Chiojdeni, unde, la ca. 5—6 klm. de aici, începe zona naturală a bradului.

Merită amintite și oarecari încercări de culturi forestiere făcute în această regiune. In primul rând notez o plantație foarte reușită de pin silvestru (Pinus sylvestris L.), pe o coastă repede spre apa Râmnicului, în dreptul satului Chiojdeni (ca. 350 m. alt.); se zice că s'a făcut din ordinul lui Al. Marghiloman, care a stăpânit într'un timp moșia Chiojdeni.

Incercări de plantații cu salcâm (Robinia pseudoacacia L.), pentru fixarea coastelor, s'au făcut în păd. Modreni (ca. 400 m. alt.) și Deduleşti (ca. 220 m. alt.); prima, azi de 5—6 ani, pare a fi destul de reușită, cealaltă e prea tânără ca să se poată pronunța asupra succesului. In stare izolată, pentru ornament, salcâmul este cultivat până în regiunea muntoasă ; exemplare de dimensiuni remarcabile se găsesc la Dumitrești (300 m. alt.); mai sus crește pipernicit.

In alte părți, împăduriri s'au făcut aproape numai cu esențe autohtone (gorun, frasin) și sunt prea recente ca să putem vorbi de ele ; în 1934 și 1935 s'au făcut plantații de nuc negru (Juglans nigra L.) în păd. Deduleşti, pe o scară foarte redusă însă.

In ce privește pomii fructiferi și arborii ornamentali cultivați de locuitori sunt desigur de foarte multe specii, regiunea fiind prin excelență favorabilă culturii lor. Fără să intru în detalii, îmi permit să mă opresc asupra limitelor superioare până la care s'a reușit cultura unor specii : plopul piramidal (Populus italica Mnch.) este cultivat cu succes la Dumitrești, la ca. 390 m. ; iar la Chiojdeni, unde se găsesc ultimele livezi de pomi mai îngrijite, se mai cultivă : măr, păr, gutui, scoruș comestibil, prun, corcoduș, cais, piersic, dud și nuc, iar dintre speciile decorative — oțetar (Ailanthus glandulosa Desv.).

II.

Distribuţia pădurilor în câmpia judeţului R.-Sărat prezintă particularităţi importante care ar merita un studiu complect şi amănunţit. Din păcate, nu cunosc regiunea decât cu totul superficial; totuşi nu pot să mă rezum numai la enumerarea speciilor ce cresc pe aici; vreau să ating şi o chestiune de ansamblu bătătoare la ochi şi după părerea mea destul de interesantă.

Chiar dintr'o singură privire aruncată pe hartă se poate sesiza diferenţa ce există în răspândirea pădurilor la nord de apa Râmnicului Sărat, faţă de regiunea de la sud de acest râu.

Intr'adevăr, în prima porţiune vedem, începând din apropierea oraşului, mai multe păduri mici, înşirate una lângă alta în direcţia S--N. (cam în lungul liniei ferate R. Sărat—Focşani): sunt pădurile Crângul Ursului, Ochiuri, Păd. Cornii, Bulibaşa, Tivga, Crângul Meilor etc. Nu poate exista nici o îndoială că sunt resturi ale unui complex mai mare, care urma de aproape marginea regiunii de dealuri. Aceste păduri sunt situate la altitudini între 55—145 m. Iar mai la est de această fâşie se mai găsesc câteva pădurici — Proca Mare şi Mică, de ex. — ori resturi de păduri, azi doar tufărişuri rare — Hâria, de ex. —, care par nişte posturi desprinse de masivul principal şi înaintate în stepă, ce se 'ntinde de aici în spre Siret. Altitudinea acestora este cam 35—45 m.

Din toate aceste păduri n'am cercetat însă decât prea puţine: Crângul Ursului, Tivga şi Crângul Meiului, iar cu totul fugitiv — Proca Mică, Ochiuri, Hâria. Fiindcă voiu vorbi mai jos de păd. Crângul Ursului, ca staţiunea câtorva esenţe interesante, îi voiu preciza mai bine poziţia: se găseşte la 6 klm. la N-E. de oraşul Râmnic şi are altitudini cuprinse între 80—90.

Alt aspect găsim în câmpie între apele Râmnicului şi a Buzăului. Nu există păduri de podiş decât în două puncte destul de îndepărtate: 1) Păd. Sălcioara (90 m. alt.) lângă satul cu acelaş nume; în jurul ei se mai găsesc tufărişuri, care arată întinderea mai mare de altădată; 2) Pădurile Spătăreasa, Ghilicu şi Suligatu (45—55 m. alt.) în jurul satului Vâlcele, poate indicând de asemenea existenţa în trecut a unui masiv ceva mai mare. Toate aceste păduri împreună ocupă o suprafaţă cu totul neînsemnată. Incolo — multe zăvoaie şi cătinişuri pe apa Buzăului, mai puţine pe apa Râmnicului. Iar pe toată întinderea câmpiei de prin prejur — forma-

țiuni de tufișuri tipice de stepă, care ajung până aproape de marginea dealurilor.

In pădurile de câmpie din nordul apei Râmnicului găsim o floră arborescentă relativ bogată. Esența principală este ori ulmul (Ulmus glabra Mill.) ca în Crângul Ursului și Proca, ori stejarul (Quercus robur L.) ca în Tivga și Crângul Meiului. Alte specii de arbori sunt: păr (Pyrus communis L.) și măr (Malus sp.); în păd Crângul Meiului am găsit și jugastru (Acer campestris L.). Păd. Crângul Ursului, în schimb, este bogată în frasin, care apare aici în trei specii: foarte frecvent Fraxinus excelsior L., mai rar F. holotricha Koehne [1]), și rarisim F. oxyphylla M. B. Flora arbuștilor este bine reprezentată. Frecvente peste tot sunt următoarele specii: Ulmus glabra Mill. var. suberosa Mnch., Crataegus monogyna Jacq., Rosa canina L., Prunus spinosa L. var. dasyphylla Schur, Evonymus europaeus L., Cornus sanguinea L. Ligustrum vulgare L. In pădurile Cr. Meiului și Cr. Ursului s'au găsit Acer tataricum L., Rhamnus cathartica L. și Sambucus nigra L. In fine numai în Cr. Ursului — Crataegus pentagyna W. et R., Evonymus verrucosus Scop. și Viburnum Lantana L.; prima dintre aceste specii e interesantă, crescând aici izolat, fără cât de slabă legătură cu stațiunile ei dela deal. Interesantă este și prezența în păd. Tivga a lui Clematis vitalba L., pe care nu l-am mai găsit în toată această regiune; s'ar explica poate prin ușoara diseminație a acestei plante; semințele au fost probabil aduse de vânt din păduri de deal.

Tufișurile ce se'ntâlnesc pe câmp, între păduri, sunt compuse din Prunus spinosa L. dasyphylla Schur. în primul rând, la care se asociază Ulmus glabra Mill., tipic și var. suberosa Munch., Crataegus monogyna Jacq., Rosa canina L., Rubus sp.? și de multe ori lăstari de stejar din buturugi vechi.

In pădurile câmpiei, cuprinse între râurile Râmnic și Buzău, numărul esențelor e mult mai mic. Stejarul pedunculat și ulmul domină și aici; din ceilalți arbori găsim numai părul pădureț. Arbuști mulți, dar de specii puține: Ulmus glabra Mill., suberosa Mnch., Crataegus monogyna Jacq, Rosa gallica L., Rosa canina L., Prunus spinosa L. dasyphylla Schur., Rhamnus cathartica L., Sambucus nigra L. Interesantă este creșterea acestuia din urmă în păd.

---

1) Această specie se găsește și în plantațiile din oraș, de ex. pe Bulevardul Gării.

Ghilicu, unde ia formă de arbore, înalt până la 5 m., menţinându-se aproape la nivelul etajului principal de ulm. In păd. Spătăreasa găsim în plus tufărişuri de migdal pitic (Prunus nana Stokes). Această specie mai creşte şi în lungul căii ferate Buzău—R. Sărat, începând cam dela hotarul jud. Buzău şi oprindu-se la ca. 5½ klm. înainte de Râmnic ; aici este asociată cu Ulmus glabra Mill., tipic şi var. suberosa Mnch., Rubus sp?, Prunus spinosa L. var. dasyphylla Schur., Crataegus monogyna Jacq., Rosa gallica L. şi R. canina L. Aceste din urmă specii (fără migdal) formează şi tufărişuri pitice răspândite pe câmpurile din această porţiune a judeţului.

*

Pentru a complecta imaginea vegetaţiei lemnoase spontane din câmpia Râmnicului rămâne să examinăm zăvoaiele. Pe Valea R. Sărat (porţiunea cercetată de mine, între oraş şi com. Pueştii de jos) sunt reduse la nişte cătinişuri, formate aproape numai de Tamarix Pallasii Desv. Esenţele albe adevărate se'ntâlnesc doar icicolo, anume: Populus alba L., P. nigra L. şi Salix alba L. [1]). In unele părţi apar şi alţi arbuşti. Astfel în cătinişurile din dreptul satului Macrina am mai găsit : Berberis vulgaris L., Pyrus communis L., Crataegus monogyna Jacq., Rosa canina L., Hippophaë rhamnoides L., Rhamnus cathartica L., Cornus sanguinea L., Ligustrum vulgare L. Tufărişuri de Tamarix Pallassi Desv. se găsesc şi lângă alte ape de ex. în jurul bălţii Băleştilor.

Pe valea Buzăului (porţiunea între păd. Boboc şi com. Corbeni, cercetată de mine) găsim şi azi zăvoaie de întinderi apreciabile, formate în special din plop alb şi salcie albă, cu un subarboret bogat de: Pyrus communis L., Crataegus monogyna Jacq., Rosa canina L., Prunus spinosa L. var. dasyphylla Schur., Cornus sanguinea L., Rhamnus cathartica L. şi Ligustrum vulgare L. Aceste zăvoaie alternează cu cătinişuri, formate din Tamarix Pallassi Desv., în amestec cu Hippophaë rhamnoides L. şi cu puţine exemplare de specii de mai sus.

Trebuie accentuată lipsa aproape totală a aninului ; singurul exemplar de Alnus glutinosa L., văzut de mine, era un puet mic, pe malul nisipos al Buzăului, în păd. Gradiştea.

In zăvoaiele Amara şi Gradiştea creşte şi ulmul (Ulmus gla-

1) Desigur au fost mai abundente în trecut, dar le-au distru ţăranii, proprietarii terenurilor.

bra Mill.). In primul se găsesc doar fire izolate, tinere, în celalt însă ajunge să formeze chiar pâlcuri compacte, destul de bine desvoltate (în parchetul 7 tăiat în iarna 1934—35 ajungea la prăjiniș).

In păd. Gradiștea, pe lângă toate speciile citate, am mai găsit câteva exemplare de Evonymus europaeus L. și de Clematis vitalba L.

Toate astea ar face impresia, că în această pădure vegetația este mai bogată decât în celelalte zăvoaie. Faptul este destul de curios dacă ținem seamă, că această pădure este situată mai jos pe cursul Buzăului (abia la 30 m. alt.), decât altele mai sărace în esențe (de ex. Amara, care e la 40 m. alt.), și în condiții climaterice mai proaste; la Gradiștea cantitatea anuală a precipitațiilor este sub 400 mm., pe când la Amara trece de această cifră. Zăvoiul următor, mai jos de Gradiștea, văzut de mine, anume Borca (20 m. alt.) este iarăși mai sărac în esențe, mai sărac chiar decât Amara.

In regiunea de câmpie a județului avem încercări de împăduriri făcute mai de mult. Deosebit de interesante sunt plantațiile dela Borca (lângă satul Corbeni), fostă proprietate a Domeniilor Coroanei care a și făcut această lucrare (iar azi a Camerei de agricultură R. Sărat). Sunt interesante mai ales prin faptul că acest domeniu cade în acea regiune extrem de secetoasă (cu mai puțin de 400 mm. precipitațiuni anuale), de care am amintit; altitudinea lui este de 20—25 m. Plantația reprezintă în primul rând un masiv de salcâm, de 15—18 ani aproximativ, destul de bine încheiat și ocupând ca. 50 ha. Prima plantație s'a făcut acum ca. 30 ani și s'a tăiat în timpul războiului. Printre salcâm găsim și azi exemplare de stejar pedunculat și ulm; se zice că s'a încercat a se planta în amestec, dar în urmă salcâmul desigur a eliminat aproape complect celelalte esențe. O parte din arboretele de salcâm a fost de curând exploatată, regenerându-se destul de frumos (avem de a face deci cu a 3-a generație). Restul plantațiilor, afară de acest masiv principal, reprezintă niște perdele de protecție de salcâm, late de ca. 30—40 m., plantate pe moșie în jurul parcelelor de teren agricol. Astăzi aceste perdele s'au menținut numai pe porțiunea revenită Camerei de Agricultură, unde vegetează destul de frumos. Dacă folosesc într'adevăr ceva agriculturii ori nu — cred că n'a cercetat nimeni. Perdelele ce au căzut pe loturi atribuite țăranilor au fost defrișate fără milă.

Plantații de salcâm cam de aceeași vârstă cu cele dela Borca

găsim pe o suprafaţă ceva mai mare în jurul com. Boldu, iar petece mici — în păd. Spătăreasa, apoi lângă com. Sătuc etc.; toate vegetează până acum destul de frumos. Plantaţii mai recente de salcâm (sub 10 ani) sunt foarte numeroase.

Dintre alte esenţe — avem în păd. Spătăreasa o mică plantaţie de stejar şi frasin, care lâncezeşte. In ultimii ani se încearcă din nou împăduriri cu stejar, frasin, gleditţă etc., atât la Stat cât şi la particulari.

In ce priveşte speciile de pomi fructiferi şi arbori decorativi, sunt cultivate desigur destul de multe ; n'am avut însă prilej să studiez chestiunea. Mă mulţumesc să amintesc ce ne poate interesa mai mult : plantaţiile pe şosele. Sunt câteva esenţe care reuşesc, dând exemplare viguroase, şi deci ar putea fi recomandate şi pentru viitor : salcâm, gleditţă, plop piramidal, dud, ulm, pe alocuri frasin şi plop negru. In special însă arţarul american (Acer negundo L.) pare a fi indicat ; găsim pe multe şosele exemplare foarte frumos crescute, cu coronament des care produce multă umbră. Pare că se adaptează foarte uşor condiţiunilor staţionale din stepă şi nu ar fi exclus ca introducerea lui şi în culturile forestiere de aici să dea rezultate bune.

La végétation ligneuse de la région de collines et de plaine du département R. Sărat.

Les forêts de la région de collines sont constituées, en premier lieu, de chêne rouvre et de hêtre, avec un peu de charme. Viennent ensuite un nombre d'essences qui se remarquent spécialement par leur intéressante distribution géographique. Nous mentionnons ici d'abord Quercus robur et Q. lanuginosa, ensuite Acer tataricum, Alnus incana, Daphne Mezereum, Vitis sylvestris, Crataegus pentagyna et enfin les plantes parasitaires: Loranthus europaeus et Viscum album: quant à ce dernier, il faut mentionner qu'il a été trouvé sur un orme.

Notă :

In articolul meu precedent, tratând vegetaţia munţilor R. Sărat (Rev. Pădurilor, Mai 1935), s'au strecurat câteva greşeli de tipar.

Anume, la pag. 323, rândul 14, se va citi «Furul Mare» în loc de «Turul Mare»; iar la pag. 324 rând. 35 şi 36, pag. 331. rând, 2 şi 34, şi pag. 332, rândul 8, se va citi peste tot «părţile inferioare» în loc de «părţile superioare».

Une grande importance ont les espèces de provenance méditerranéene, parmis lesquelles Fraxinus ornus est très fréquent; moins répandus sont Cotinus coggygria et Rhamnus saxatilis; enfin une seule fois a été trouvé le Carpinus orientalis qui occupe une surface très restreinte. Intéressante est l'absence des forêts de saule au long des cours d'eaux; ici on ne trouve que quelques fourrés de tamarix.

A la fin, l'auteur cite toutes les autres espèces trouvées dans la région et donne des relations sur celles cultivées.

II

Dans la région de la plaine, les forêts sont peu nombreuses. On peut préciser deux zones différentes; l'une au nord du cours d'eau R.-Sărat, l'autre au sud. Dans la première, la flore est plus riche, contenant quelques éléments plus rares: Fraxinus holotricha, Fr. oxyphylla, Crataegus pentagyna. Dans la seconde zone, la flore est très pauvre. Caractéristique pour la région est l'apparition de Prunus nana. Les essences prédominantes dans les deux zones sont le chêne pédonculé et l'orme. On trouve ici aussi des forêts de saule, spécialement au long de Buzău, dans la constitution desquelles entrent: Populus alba, Salix alba, aussi que le tamarix et quelques exemplaires d'orme; remarquable est l'absence totale de l'aune. A coté des forêts proprement dites, on rencontre, dans toute la région de la plaine, beaucoup de formations composées exclusivement des fourrées de tamarix, aubépine, etc.

Pour finir, l'article nous mentionne les essaies de culture forestière faites dans la région: celles de robinier semble avoir donné les meilleurs résultats.

Die Holzgewächse im Hügellande und in der Ebene des Bezirkes R. Sărat.

Die Wälder im Hügellande setzen sich zusammen, in erster Reihe, aus Traubeneiche und Rotbuche, weniger Weissbuche. Ausser diesen, findet man noch einige Holzarten, von denen einige, eine sehr interessante Verbreitung haben. Zu diesen gehören zuerst Quercus robur und Q. lanuginosa, dann Acer tataricum, Alnus incana, Daphne Mezereum, Vitis sylvestris, Crataeus pentagyna. Ebenso haben auch die Schmarotzerpflanzen Loranthus europaeus und Viscum album ein interessantes Verbreitungsgebiet, namentlich die letztere. Es wird ein Fall angeführt wo sie schmarotzend auf der Ulme gefunden wurde. Eine ganz besondere Bedeutung haben die Holzarten mittelländischer Provenienz, von denen die häufigste Fraxinus ornus ist; weniger verbreitet sind Cotinus coggygria und Rhamnus saxatilis. In einem einzigen Orte wurde auch Carpinus orientalis gefunden, dessen Verbreitungsgebiet sehr klein ist. Interessant ist das Fehlen der Auwälder längs der Flüsse; es kommen nur Gebüsche von Tamarix vor.

Zuletzt werden alle anderen Gattungen welche in dieser Gegend gefunden wurden angeführt, und werden einige Beschreibungen über die kultivierten Holzarten gegeben.

II

In der Ebene gibt es wenige Wälder; die Flora ist sehr arm. Es können zwei verschiedenartige Zonen angeführt werden: die eine nördlich vom Flusse R. Sărat gelegen und die andere südlich. In der ersten Zone findet man eine etwas reichere Flora, in welcher auch einige seltene Elemente vorkommen: Fraxinus holotricha. Fr. oxyphylla und Crataegus pentagyna. In der zweiten Zone, ist die Flora sehr arm; es gibt wenige Wälder; karakteristisch ist das Vorkommen von Prunus nana. Die Vorherrschenden Holzarten in beiden Zonen sind die Stieleiche und Ulme. In dieser Gegend findet man auch Auwälder, meistens am Buzău-Flusse, bestehend aus Weisspappel und Weissweide, ebenso auch Tamarix. Vereinzelt kommt auch Ulme vor. Bemerkenswert ist das fast gänzliche Fehlen der Erle. Ausser den eigentlichen Wäldern findet man in der ganzen Ebene viele Formationen von Holzgebüschen : Tamarix längs der Flusse, Steppensträucher auf der Ebene.

Der Aufsatz endet mit einigen Betrachtungen betreffend die Aufforstungen. Die Robinienkulturen scheinen ganz gute Erfolge zu haben.

REFERATE — COMENTARII

SCHIMBURILE NOASTRE COMERCIALE CU FRANȚA

— SITUAȚIA GREA A LEMNULUI ROMÂNESC —

de Ing. Dr. VALERIU DINU

In comerțul exterior al României republica franceză a ocupat întotdeauna un post modest. Dacă până la războiul mondial debușeul mărfurilor românești în Franța reprezinta o cotă-parte constant sub 10% din totalul exportului nostru, aceasta se putea explica, cu relativă ușurință, atât din punct de vedere economic cât și politic.

După războiu — și făcând abstracție de primii patru ani, când participarea României la comerțul mondial a fost neînsemnată — nu numai că exportul românesc nu câștigă o poziție mai bună pe piața franceză, așa cum politic ar fi fost justificat, ci dimpotrivă scade cu cca. 50% în timp ce importul francez aproape își triplează volumul în țara noastră.

In 1913 exportul în Franța reprezintă 9,5% din totalul exportului românesc, în 1925 abia 5,7%, iar în 1929 coboară la 4,5% de unde se va ridica pentru anii următori în jurul lui 10%.

Importul din Franța însumează în 1913 cca. 5,8% din totalul importului României ; în 1925 crește la 7,8%, de aici prin 5,5% în 1929 la 14% în 1932, cifră în preajma căreia se stabilizează.

Cu deosebire în ultimii ani, raporturile noastre economice cu Franța s'au desfășurat sub egida limitării restrictive în continuă creștere. E drept că ritmul general al evoluției schimburilor comerciale internaționale se menține neschimbat : tendința constantă de comprimare a volumului transacțiilor.

Franța, care a excelat în politica protecționistă a epocei noastre, ale cărei rigori țara românească le suportă cu atâta docilitate,

găseşte totuşi — după cum vom arăta mai jos — suficiente modalităţi să favorizeze unele ţări cu tot cadrul rigid al protecţionismului său. Acordarea de contingente la import pentru ţări care, conform stipulaţiunilor precise ale legislaţiei în curs, nu au acest drept, excluderea s'au limitarea altora la cote inferioare quantumului ce li se cuvine, supracontingentele, etc. sunt arme suficiente pentru a creia „legal" avantagii unor state în detrimentul celorlalte.

Un exemplu? România nu a avut niciodată un contingent pentru unele produse ale economiei agricole (porci vii, conserve de legume, păsări tăiate, untură, slănină, fructe de tot felul, etc.), pentru motivul că nu a exportat în Franţa astfel de mărfuri în cei trei ani luaţi ca bază la fixarea contingentelor (1930—1932). Irlanda, în aceiaşi situaţie, le obţine. La fel alte ţări.

De aceia nu e o surpriză faptul că situaţia raporturilor noastre comerciale a fost din an în an mai defavorabilă României. Volumul total al schimburilor româno-franceze evoluiază în ultimii 4 ani astfel :

	Import rom. în Fr.	Export fr. în Rom.
1931	565.143.000 fr.	115.135.000 fr.
1932	456.331.000 „	153.181.000 „
1933	353.998.000 „	128.823.000 „
1934	246.776.000 „	167.109.000 „
1935 (5 luni) .	75.891.000 „	114.915.000 „

După cum rezultă din cifrele de mai sus exportul românesc scade vertiginos în timp ce Franţa îşi măreşte la noi debuşeul produselor sale. Soldul favorabil României trece astfel dela 450 mill. fr. în 1931 la cca. 80 mill. fr. în 1934, spre a deveni deficitar în primele cinci luni ale anului 1935 (Ian.—Mai) cu 39.024.000 fr.

Amintim în treacăt că pe acelaş interval în anul trecut balanţa comercială se soldează în favoarea noastră cu 39.568.000 fr.

Trebue menţionat aici faptul că în acest an Franţa trece energic la o politică economică de comprimare a importului, pentru a reduce pe cât posibil deficitul balanţei sale comerciale. Efectele intervenţionismului administrativ în domeniul comerţului exterior se repercutează asupra exportului şi implicit asupra soldului balanţei comerciale. Astfel statistica arată pentru intervalul Ian.—Mai 1935 următoarele cifre :

Volumul total al schimburilor comerciale: 15,649 miliarde fr. faţă de 18,013 în 1934. Importul 8.928.042.000 fr. faţă de 10 miliarde 647.245.000 în 1934 deci o scădere de 16%. Exportul 6.720.796.000 fr. faţă de 7.366.167.000 fr. 1934, ceea ce revine la o comprimare de 9%. In sfârşit dificitul balanţei e redus la 2.207 mill. fr. dela 3.281 mill. fr. în aceiaşi perioadă a anului 1934.

* * *

Intre puţinele noastre articole care-şi găsesc plasamentul în Franţa, primul loc îl ocupă produsele petrolifere, urmate de cereale şi derivatele lor şi în rândul al treilea lemnul românesc cu semifabricatele sale.

Deşi Franţa posedă o suprafaţă păduroasă de 9,8 mill. ha. adică cu 50% mai mare decât a României, totuşi faţă de nevoile unei populaţii duble celei a noastre şi a unei industrii mare consumatoare de lemn, consumul intern cere un import ridicat de produse forestiere. Din aceste motive Franţa a contat întotdeauna între ţările mari, importatoare de lemn, constituind unul din permanentele debuşeuri ale ţărilor exportatoare.

Ţările furnizoare au fost totdeauna cele nordice : Suedia, Finlanda, Rusia, St. Unite şi monarhia Austro-Ungară odinioară, azi statele succesorale din centrul Europei (laolaltă cca. 80% din import) apoi cu neînsemnate participări Germania (5%) România, Ungaria.

In ultimii doi ani, deşi criza a menţinut şi pe alocuri a redus încă volumul schimburilor internaţionale şi cu toată forma din ce în ce mai autoritară a tendinţelor de limitare a importului, pentru a promova interesele producătorilor autohtoni, Franţa a fost obligată totuşi să accepte în 1933 un import de 770.103 tone material lemnos, pe care a reuşit să-l reducă în 1934 la 622.203 tone.

Limitându-ne la aceşti doi ani observăm că România participă cu o cotă modestă faţă de celelalte ţări, ocupând cu lemnul un loc tot atât de neînsemnat în importul francez, după cum menţionăm mai sus pentru totalul exportului nostru raportat importului total francez.

Să precizăm : în 1933 Franţa importă 381.091 tone c h e r e s t e a, dintre care România abia furnizează 26.782 tone, adică 7% ocupând astfel între furnizorii Franţei rangul 4, după Finlanda,

Suedia, Austria. Aproape aceiaşi situaţie se menţine în 1934 când la un import de 297.846 tone România participă cu 24.236 tone(8%).

In afară de scânduri Franţa mai importă mari cantităţi de grinzi.

La acest articol situaţia noastră e şi mai nemulţumitoare. Intr'adevăr la un import total de 389.012 tone, în 1933, România furnizează numai 9.162 tone, adică un neînsemnat procent de 2,5% situându-se astfel mult departe după Suedia (132.465 tone), Finlanda, (114.280 tone), Rusia, Polonia, Letonia şi Austria (18.919 t.). In 1934 participarea României reprezintă 3% cu 9.852 tone la un total de 324.357 tone, adică o cantitate infimă faţă de posibilităţile noastre de export.

După datele Institutului nostru de export structura importului francez, în aceşti ultimi doi ani, se prezintă astfel:

Importul lemnului în Franţa

	Tone 1934	Tone 1933
Scânduri Total . . .	*297.846*	*391.091*
din Finlanda	72.705	111.897
„ Suedia	57.868	105.610
„ Austria	44.170	60.657
„ România	24.236	26.782
„ Polonia	18.988	26.431
„ Statele Unite	15.916	15.394
Grinzi Total	*324.357*	*389.012*
din Suedia	77.744	132.465
„ Finlanda	69.602	114.280
„ Rusia	66.590	—
„ Polonia	45.028	54.979
„ Letonia	17.928	23.545
„ Austria	12.839	18.919
„ România	9.852	9.162

Dacă ne întoarcem puţin la anii anteriori acestei perioade, trebue să notăm că dela războiu Franţa s'a menţinut fără întrerupere

la aceiași atitudine economică față de România : cumpărător modest și dificil.

Obiectul articolului de față ne obligă de exemplificări din domeniul lemnului, de aceia subliniem că dela 1922 la 1933 Franța a cumpărat în medie abia 3,5% din totalul exportului nostru anual de produse forestiere.

Concluziile, evidente chiar pentru orice neinițiat, lămuresc suficient sprijinul economic pe care marea noastră aliată ni l-a acordat cu atâta constanță.

Inainte de a menționa câteva fapte, care să dovedească greutățile ce întâmpină în Franța plasarea, cu modestă rentabilitate, a produselor noastre forestiere și subliniem atât de necesare acolo, notăm cifrele totale (cantități și valori) ale exportului nostru în ultimii 4 ani :

Exportul de lemne al României în Franța
1930—1934

	Tone	Mii lei
1930	27.085	78.767
1931	68.642	156.769
1932	46.560	87.254
1933	45.818	87.047
1934	40.715	81.080

Să mai menționăm că, în medie, pe ultimii 15 ani, excelenta și, față de prețurile mondiale, eftina cherestea românească este depășită în Franța de 6 țări, ocupând locul 7 după Italia, Germania și chiar Bulgaria, deși acest gen de marfă este necesar și căutat în canități considerabile pe piața franceză ?

Prin aplicarea sistemului contingentării importului, Franța a acordat României următoarele contingente anuale :

	Articolul 128, 128 bis și 133 Cherestea	Art. 597 și 600 Obiecte de lemn
1932	35.038 t.	39. t.
1933	39.716 t.	50.4 t.
1934	49.500 t.	
1935 (6 luni)	17.800 t.	

Nu mai e de mult un secret situaţia gravă a exportului produselor forestiere româneşti, care pentru a pătrunde pe piaţa franceză are de luptat cu o serie întreagă de greutăţi ce pe zi ce trece devin mai numeroase şi care, dacă se menţin, vor diminua continuu plasamentul produselor noastre în Franţa. Să notăm pe scurt câteva dintre cele mai însemnate :

1) Caracterul prohibitiv al taxelor vamale franceze (180 fr. taxa vamală + 80 fr. taxa de licenţă + 4% = cca. 286 fr. de fiecare tonă) încarcă cu cca. 70% valoarea cif sau aproape 100% valoarea fob a lemnului românesc, care pătrunde pe piaţa republicei.

2) Netransmisibilitatea permiselor de import, precum şi faptul că acestea nu pot fi folosite la orice vamă franceză, reduc deopotrivă elasticitatea transacţiilor comerciale.

3) Lipsa unor reduceri însemnate la transporturile pe C. F. — aceasta mai ales că nouă nu ne este posibil un transport rentabil pe apă — afară de Bucovina care ar putea transmite nordului Franţei prin Danzig, dacă şi aici nu ar fi de suportat suprataxele ce ajung la cca. 50 fr. de tonă, suprataxe de care Cehoslovacia şi Austria au fost scutite.

*

* *

La aceste dificultăţi se adaugă atitudinea protecţionistă a asociaţiilor forestiere franceze, care, prin grupul forestier din Camera Deputaţilor şi Senat, exercită presiuni asupra guvernului, pentru a-l determina la reducerea masivă a importului lemnului străin. In general aproape nu există ramură de producţie naţională care solicitând Parlamentului francez sprijin să nu fi fost susţinută şi satisfăcută. Economia forestieră şi cu deosebire interesele comercianţilor de lemn au în grupul forestier al Camerei Deputaţilor şi Senatului un instrument puternic şi autoritar. Senatorul Néron, conducătorul grupului, e cunoscut pentru energia şi trecerea de care se bucură, de aceea cererile lui — pe care le vom examina mai jos — nu pot fi uşor trecut cu vederea.

După legea „asanării pieţii animalelor şi cărnii" din Aprilie curent, care necesită cca. 100 mill. fr. pentru aplicare, grupul forestier a cerut la 16 Aprilie, printr'o scrisoare adresată preşedintelui Consiliului de Miniştri nici mai mult nici mai puţin decât:

1) Reducerea contingentului de lemn, cu începere din 1936, cu 80% faţă de 1934.

2) Prohibirea importului lemnului de mină.

3) Reducerea importului lemnului pentru pasta de celuloză, care în interval de trei ani s'a dublat (140.000 tone în 1930 la 305.750 t. în 1933).

Iar în cazul nerealizării acestor deziderate, grupul forestier se mulțumește „numai" cu urcarea taxelor vamale cu 180 fr. per tonă și aplicabilă tuturor categoriilor de lemn (cherestea, lemn rotund, ambalaje, fabricate, etc.).

Justificările acestei atitudini autarhice sunt simple: protecția producției naționale, mărirea rentabilității culturii forestiere și asigurarea de venituri mai mari comunelor proprietare de păduri.

Ce ar însemna realizarea acestor deziderate pentru exportatorii din Franța e ușor de închipuit. Ea ar echivala cu o sistare a transacțiilor deoarece taxele existente (urcate de trei ori în interval de doi ani) sunt deja mult prea ridicate pentru convenienta modestă a lemnului adus dela mii de km. pe piața franceză. In acelaș timp contingentele existente ar deveni inutilizabile.

Deocamdată, în urma protestărilor energice a guvernelor străine interesate, cererile grupului forestier au rămas în studiu, ceea ce însă nu exclude surpriza unui succes, dată fiind autoritatea asociațiilor forestiere franceze.

Să nu se uite că anul trecut, în urma unei acțiuni similare, s'a obținut un tarif de transport pe căile ferate franceze de 25% din cel normal, pentru lemnul indigen (20 Decemb. 1934).

Avantaje speciale Austriei.

Toate dificultățile de fapt, menționate până aici, ne îngăduiau încă o modestă participare la importul francez, dacă prin aranjamentul preferențial încheiat la 15 Mai 1935 în Viena, între Franța și Austria, cheresteaua românească nu primea cea mai dușmănoasă lovitură, care echivalează cu o quasi prohibire [1]).

---

1) Iată textul acestui aranjament după «*Journal Officiel de la Republique Français*» No. 121 din 23 Mai 1935:

Avenant à l'arrangement Franco-Autrichien du 29 décemvre 1932 sur le traitement préférentiel des bois austrichiens.

Le Gouvernement français, désireux de contribuer au redressement économique de l'Autriche dont la situation spéciale a été reconnue par la commission d'études pour l'union européenne dans sa session de Genève (15—21 mai 1931),

Intr'adevăr prin aranjamentul menţionat, publicat în Jurnalul Oficial din 28 Mai, guvernul francez acordă lemnului austriac o reducere a taxelor de licenţă de import, cuprinsă între 50—70 fr. la tonă, după dimensiunile materialului. Dacă ţinem seamă de faptul că această taxă de licenţă a importului de 80 fr. per tonă a fost deja redusă odată pentru Austria în 1932 (aranjamentul preferenţial din 29 Decembrie) la 50 fr. înseamnă că prin noua reducere lemnul austriac va avea acum faţă de cel românesc un avans de 50 fr. la tonă, ceeace îi va exclude orice concurenţă (la materialul

---

et considérant que l'arrangement franco-autrichien, signé à Paris le 29 décembre 1932, ne répond plus entièrement aux conditions économiques actuelles entre les deux pays, se déclare disposé à améliorer les dispositions contenues dans cet arrangement.

A cet effet, le Gouvernement français et le gouvernement autrichien sont tombés d'accord sur les disposition ci-après :

Art. 1-er. — Le contingent de bois communs (nos 128-128 bis-133, du tarif douanier français) alloué à l'Autriche est ramené de 152.000 tonnes à 100.000 tonnes par an. Toutefois, au cas où la situation du marché du bois français viendrait à s'améliorer sensiblement, le Gouvernement français pourrait augmenter ce chiffre.

En cas de suppression du contingentement des bois à l'entrée en France et de son remplacement par une majoration tarifaire l'Autriche continuera à bénéficier des réductions de taxes prévues ci-après dans la limite du contingent ainsi fixé.

Art. 2. — Le taux des taxes à acquitter, en vertu de l'article 56 de la loi de finances du 26 février 1933 et du décret du 12 mai 1933, par les importateurs de bois, est modifié, pour les catégories de bois reprises sous le no. 128 bis du tarif douanier français, originaires et en provenance d'Autriche, conformément aux indications du tableau ci-dessous :

Numéro du tarif	Désignation des marchandises	Montant de la taxe
128 *bis*	Bois communs, équarris ou sciés : Traverses pour voies ferrées en bois tendre ou dur ayant d'épaisseur	80 millimètres et au-dessus . 3 fr. Moins de 80 millimètres . . 3 „
	Autres ayant d'épaisseur	80 millimètres et plus . . . 3 „ De 35 millimètres exclus à 80 millimètres exclus . . . . 2 „ De 2 millimètres inclus, non compris les feuilles et feuillets de placage . . . . . 1 „

Art. 3. — Il est bien entendu que le régime préférentiel institué par le présent avenant en ce qui concerne les modifications de la taxe de licences, ne sau-

de calități superioare noi aveam până la această dată un avans de 20 fr. per tonă).

Să mai adăugăm și avantajele pe care lemnul austriac le are la tranzitul prin Italia, unde beneficiază de o reducere de 75% pe căile ferate italiene, precum și amănuntul că, cu avansul pe care-l are acum față de lemnul românesc, poate utiliza foarte favorabil tariful degresiv al căilor ferate franceze, pentru transportul la distanțe mari. Aceste circumstanțe vor permite Austriei să înfrângă fără nici o dificultate concurența României și Poloniei, care în sud, și respectiv în nord, câștigaseră debușee permanente.

---

rait être, en raison de l'état actuel du marché du bois français, étendu à d'autres pays, pour quelque raison que ce soit.

En conséquence, si l'application du régime qui fait l'objet du présent avenant est réclamée par une autre pays, le gouvernement autrichien s'engage à faire, d'accord avec le Gouvernement français, tous ses efforts en vue d'obtenir l'abandon de cette demande.

En outre, ce régime ne s'appliquera qu'à des bois produits sur le sol autrichen à l'exclusion de tous autres.

Art. 4. — Le présent avenant, qui fait partie intégrante de l'arrangement du 29 décembre 1932, en suivra le sort ,sera mis en vigueur, à titre provisoire, aussitôt que possible et sera ratifié ultérieurement, conformément à la législation respective de chacun des deux Etats.

En foi de quoi, les plénipotentiares soussignés, dûment autorisés, ont signé le présent arrangement et y ont apposé leur cachet.

Paux *Von Bergher*

Décrète :

Art. 1-er. — Les taux des taxes au payement desquelles sont astreints, par le décret précité du 12 mai 1933, les importateurs de bois bénéficiaires de licences d'importation ou de certificats de contingentement, sont fixés, pour ce qui regarde les bois communs sciés (no. 128 bis du tarif douanier) d'origine et de provenance autrichiennes importés dans la limite du contingent admissible au régime préférentiel prévu par l'avenant à l'accord franco-autrichien du 29 décembre 1932, ainsi qu'il résulte du tableau ci-après :

Numéro du tarif	Désignation des marchandises	Unité de perception	Taux de la taxe
Ex. 128 *bis*	Bois communs, équarris ou sciés :		
	Traverses pour voies ferrées en bois tandre ou dur	100 kgr. brut	3 francs
	Autres ayant d'épaisseur :		
	80 millimètres et plus	—	3 „
	De 35 millimètres exclus à 80 millimètres exclus	—	2 „
	De 2 millimètres exclus à 35 millimètres inclus, non compris les feuilles et feuillets de placage	—	1 „

Să mai menţionăm un fapt : printr'un aranjament intervenit de curând între Austria şi Franţa se crede că Austria va creia lângă Paris un antrepozit pentru cca. 10.000 vag. lemn. De aici difuzarea materialului în interiorul Franţei s'ar face pe căile de apă, ceeace revine la o economie de 25% faţă de transporturile pe căile ferate. O astfel de realizare ar creia Austriei o poziţie extrem de puternică şi ar face inevitabil conflictul cu însăşi producătorii autohtoni din nord, ale căror interese ar fi periclitate.

Deocamdată rezultatele politicei autarhice a Franţei şi de sprijin acordat numai unor ţări se oglindesc pentru noi perfect în statistica primelor 5 luni ale anului curent :

Importul lemnului românesc în Franţa
Ianuarie—Mai.

	1935		1934	
	Tone	mii fr.	Tone	mii fr.
Cherestea de stejar . . .	194	170	189	193
„ „ răşinoase . .	6.739	3.151	12.816	6.231
Doage stejar	942	570	1.571	1.079
„ fag, etc.	0	0	51	38
Total	7.875	3.891	14.627	7.541

— După statistica franceză —

O scădere cu 50% a vânzărilor de cherestea, cu 40% a doagelor de stejar şi dispariţia doagelor de fag, etc. In total pe primele 5 luni România pierde, faţă de 1934, 3.650.000 fr. numai la exportul lemnului.

Dacă ar fi să ţinem seamă de faptul că în acest interval de timp importul total francez a fost comprimat cu 16% (pe când exportul a suferit o reducere de numai 9%) ar urma, în mod logic, că diferenţa până la cca. 50% (cu cât a scăzut importul lemnului românesc în Franţa) a trecut în favoarea marelui nostru concurent : Austria.

La un contingent minim de 100.000 tone anual, capabil de a fi mărit după nevoile pieţei franceze (până la 22 Mai Austria avea un contingent de 152.000 tone, adică mai mult chiar decât Rusia — 150.000 tone —, pe care nu-l putea acoperi, de aceea a acceptat

ușor reducerea), cu avantajele excepționale acordate prin noul aranjament, care nu se pot extinde nici unei alte țări (art. 3 al. 1 și 3) Austria și-a asigurat o situație excepțională pe piața franceză.

Pentru scopuri de natură pur politică, diplomația franceză copleșește cu daruri și răsfață împărătește adversarul de ieri — astăzi hitlerizat pe jumăate — uitând prea devreme experiența Sarr-ului chivernisit la fel timp de 15 ani.

României îi refuză cu hotărâre orice avantaj acordat cu atâta largheță altora. Suprataxa exportului prin Danzig, suprimată Cehoslovaciei și Austriei, nouă, cu toate repetatele cereri, nu ni se poate nici măcar reduce. Taxa ad-valoreum de 4% rămâne pentru noi imuabilă deși celor mai multe țări le-a fost redusă la 2%.

Dacă până la încheerea convenției austro-franceză dezideratele noastre erau :

1) Mărirea contingentului.

2) Scăderea taxei asupra importului dela 4 la 3%.

3) Suprimarea taxei de 50 fr. per tonă, pentru lemnul românesc transitat prin Danzig.

4) Schimbarea pe alte baze a modului de repartiție a licențelor de import.

5) Reducerea taxelor asupra licențelor dela 80 fr. pe tonă la 30 fr. sau, de nu va fi posibil, extinderea și asupra României a tarifului preferențial austriac (5 fr. pe 100 kg.).

Acum, însă, după cele amintite până aici referitor la Austria, nu vedem ce s'ar putea obține. Intr'o astfel de conjunctură e clar că menținerea debușeului nostru va însemna un eroism. De aceea putem pe drept cuvânt spune că situația actuală a lemnului românesc pe piața franceză e din cele mai grave.

Exemplul lemnului ar putea fi repetat și pentru alte produse românești exportate în Franța, spre a dovedi astfel desinteresul republicei aliate față de economia românească, atât de năpăstuită de criza internă și de lipsa totală a unui sprijin internațional. Fiindcă — de ce nu am spune lucrilor pe nume — atâta timp cât Franța nu poate sau nu vrea să cumpere dela noi, e mai mult decât dușmănie să împiedici, din considerente politice, orientarea mărfurilor românești spre țările unde acestea se pot plasa ușor și rentabil pentru producătorii noștri. Ultimele fapte, din domeniul politicei noastre comerciale externe, lasă să se întrevadă intervenția diplomației franceze împotriva intereselor economiei noastre naționale.

Rezultatele nu vor întârzia să se arate. După Franţa, vom avea în curând să ne ocupăm de alte ţări, unde produsele noastre vor pierde, într'un tempo şi mai accelerat, terenul câştigat cu atâta trudă şi risipă de timp.

Primatul politicului asupra economicului se dovedeşte odată mai mult nefast.

Nos échanges commerciaux avec la France.

Au cours des dernieres années et tout spécialement en 1935, nos échanges commerciaux avec la France se sont développés d'une manière qui justifie les soins les plus inquiétants pour la Roumanie.

L'auteur expose l'évolution du marché français comme débouché pour les produits de l'économie nationale roumaine en insistant sur le commerce du bois. Il fait l'examen des difficultées qui ont mené jusqu'à présent à cette situation, pour étudier ensuite l'accord préférentiel conclu dernièrement entre la France et la République autrichienne. Les conclusions qui se dégagent de cette analyse, en ce qui concerne l'avenir du bois roumain sur le marché français sont, pour l'auteur, très inquiétantes.

Unsere Handelsbeziehungen mit Frankreich.

In den letzten 4 Jahren und besonders seit Anfang dieses Jahres, entwickelte sich der französische Absatzmarkt sehr ungünstig für Rumänien.

Verfasser prüft eingehend die ganze Lage der rumänisch-französischen Handelsbeziehungen, um nachher seine Aufmerksamkeit auf den Holzverkehr zu lenken. An Hand statistischer Zahlen werden nicht nur Entwicklung und Struktur der Holzausfuhr behandelt sondern auch alle Schwierigkeiten hervorgehoben, die gegenwärtig fast unüberbrückbaren Hemmungen für den rumänischen Absatz bedeuten. Eine besondere Stellung nimmt für die rumänischen Sorgen das am 15-en Mai 1935 zwischen Frankreich und Österreich getroffene Preferänz-Abkommen, welches den französischen Markt zu Ungunsten Rumänien beeinflussen wird.

CONSIDERAȚIUNI ASUPRA ECONOMIEI FORESTIERE GERMANE SUB CEL DE AL III-LEA IMPERIU

de Ing. Dr. ILIE C. DEMETRESCU

II. Legislația forestieră[1]).

Istoricul desvoltării sale. Potrivit dispozițiunilor legii introductive la codul civil german (Einführungsgesetz zum B. G. B.) din 18 August 1896, chestiunile de legislație forestieră erau lăsate pe seama exclusivă a parlamentelor țărilor federale. Acest principiu a fost păstrat intact până la isbucnirea revoluției din 1918. După această dată, a început a prinde consistență din ce în ce mai mult ideia îndreptățirii Reich-ului de a se amesteca în acea parte a politicei forestiere, determinată prin mijlocirea legislației forestiere. O luptă serioasă s'a angajat sub acest raport între guvernul Reich-ului și cele ale țărilor federale. In fruntea opoziției se aflau în special cele două țări federale mai mari: Prusia și Bavaria.

In Septembrie 1920, Consiliul forestier imperial (Reichsforstwirtschaftsrat) a adoptat chiar într'o ședință plenară ținută în München, un proiect de lege forestieră pentru întreg Reich-ul, după principiile propuse de Ministerul Reich-ului pentru Aprovizionare și Agricultură. Rezistența întâmpinată din partea țărilor federale a făcut ca lucrurile să nu poată depăși acest stadiu. O a doua încercare similară făcută în 1921 a avut aceiași soartă. Imprejurări ulterioare mai prielnice din acest punct de vedere, au dat posibilitate guvernului Reich-ului de a emite pe cale extraordinară „Decretul asupra promovării economiei forestiere și pastorale" din 7 Februarie 1924.

In fond acesta n'a făcut decât să întărească încă odată mai

---

1) Vezi începutul în Revista pădurilor, 1935, pag. 518.

mult dreptul de intervenţie aproape exclusivă a ţărilor federale în materie de legislaţie forestieră [2]).

Datorită unor asemenea împrejurări, legislaţia germană s'a desvoltat foarte divers, nu numai dela ţară la ţară, dar chiar în cuprinsul unora dintre ţările respective. Cea mai blândă era cea din Prusia, iar cea mai aspră cea din unele ţări sudice (Baden, Würtenberg, Saxonia).

Cu instaurarea la putere a guvernării naţional-socialiste, se începe un nou capitol în evoluţia legislaţiei forestiere germane. Potrivit concepţiilor sale generale de organizare a Statului, problema unei asemenea legislaţiuni comune pentru întregul Reich s'a pus cu hotărâre, fără posibilitate de opoziţie. Acest lucru este în afară de discuţie. Ceea ce interesează este metoda de aplicat, timpul necesar pentru atingerea acestui obiectiv şi apoi demarcarea cea mai justă dintre dispoziţiunile cu caracter general, referitoare la întregul Reich şi cele cu caracter local. Deosebit de aceasta, Reich-ul urmăreşte un mai adânc intervenţionism al Statului, decât până acum, în dreptul de liberă dispoziţie al proprietarului sau uzufructuarului „trecător" al pădurii în vederea asigurării intereselor „permanente" ale Obştii. In prefacerea respectivă acţionează prin urmare consideraţiuni de două naturi deosebite: de politică de Stat şi de politică forestieră.

In scurtul răstimp a doi ani, actuala conducere a Germaniei a promulgat două legi forestiere generale, şi alte câteva legi propriu zis neforestiere, însă de mare importanţă pentru economia forestieră.

I. Legea contra distrugerii pădurii (Reichswaldverwüstungsgesetz) din 18 Ianuarie 1934 ;

II. Legea purităţii raselor forestiere (forstliche Artgesetz) din 13 Decembrie 1934.

---

2) «In scopul promovării economiei forestiere, legile ţărilor pot să impună, atât proprietarului cât şi uzufructuarului (Nutzungsberechtigter), îndatorirea :

de a respecta anumite reguli spre o gospodărire ordonată a pădurilor, cu rezerva că proprietarul sau uzufructuarul poate să hotărască, potrivit intereselor sale: regimul, iar în limita unei îngrijite economii forestiere, şi exploatabilitatea (Wirtschaftsziele) mersul exploatării şi tratamentul tehnic al pădurii ;

de a împăduri suprafeţele exploatate, goluri şi terenuri degradate (Oedlendereien)», (traducere a citatului din Weber: Forstwirtschaftspolitik, pag 177).

III. Dintre legile neforestiere merită atențiune :

a) Legea pentru protecția naturii (Reichsnaturschutzgesetz) din 26 Iunie 1935 ;

b) Legea gospodăriei succesorale (Reichserbhofgesetz) din 29 Septembrie 1933.

In cele ce urmează ne vom ocupa cu expunerea principiilor acelor legi și cu discutarea lor sumară.

I. Legea contra distrugerii pădurii[1]) reprezintă prima lege forestieră propriu zisă, valabilă pentru întreg Reichul.

Sub raportul politico-forestier se urmărește prin decretarea acestei legi de a se contribui pe cale coercitivă la „păstrarea pădurii și garantarea producțiunii lemnului necesitat an de an de către economia națională germană" (§ 1). Am întrebuințat cuvântul „contribui" întrucât, după cum se va vedea mai departe, în cazul de față se atacă numai o parte din domeniul unei legi forestiere de amploarea ce ne este obicinuit cunoscută și apoi aplicația sa asupra economiei forestiere germane este numai parțială.

De asemenea am adăogat „pe cale coercitivă" deoarece politica forestieră național-socialistă s'a folosit în largă măsură și de alte mijloace de cât cel al legislației silvice în atingerea obiectivelor sale.

In cazul de față, măsurile prevăzute întru atingerea scopului propus sunt :

a) Interzicerea tăierii arboretelor de rășinoase neajunse încă la vârsta exploatabilității (hiebunreife Nadelhochwaldbestände);

b) Interzicerea tăierilor pe suprafețe disproporționat de mari în pădurile de codru.

Prin „arborete de rășinoase neajunse încă la vârsta exploatabilității" legea înțelege arborete de rășinoase mai tinere decât 50 ani. Drept „tăiere" (Abholzung), în sensul legii, este considerată orice operațiune (exploatare propriu zisă, răritură) prin care se reduce volumul lemnos al arboretelor cu mai mult decât jumătatea

1) Textul integral al legii se găsește publicat în următoarele reviste, accesibile celor interesați la biblioteca Soc. «Progresul silvic»:

a) Der Deutsche Forstwirt. 1934, pag. 76 ;

b) Forstliche Wochenschrift Silva 1934, pag. 38 și 230.

c) Zeitschrift f. Forst.-u Jagdwesen. 1934, pag. 170.

volumului lemnos n o r m a l, corespunzător esenței, vârstei și clasei de vegetație (Standortsklasse) respectiv.

Restricțiunile referitoare la mărimea suprafeței de exploatat au drept obiect pădurile de codru, indiferent esența, cu o gradare schematică după întinderea suprafeței totale.

Pădurile respective prea mici, sub 10 ha, cum sunt cele țărănești, sunt libere de această restricție. Desigur că aici anumite considerațiuni practice de natură tehnică (micimea suprafeței, etc.), economică (contractări de vânzări mai favorabile în cantitate mare, etc.), sau subiectivă (nevoile accidentale ale țăranului [înzestrări, lichidări de partaje, etc.]) au fost decisive. Din motive similare, suprafața maximă a tăierilor variază cu suprafața totală a unității de exploatare (Betriebseinheit) din care pădurea respectivă face parte. Astfel în pădurile de 10—15 ha ea este de 1/20 din total; în cele 50—100 ha, este de 1/30; iar în cele de peste 100 ha, de 1/40.

Au fost lăsate cu totul în afara prevederilor legii pădurile cu regenerare bazată pe lăstărire (cele de crâg sau de crâng compus tipic). Acestea ocupă și așa, un loc cu totul secundar în economia forestieră germană (abia cca 8% din suprafața totală împădurită).

Prevederile legii se referă numai la pădurile cari nu sunt ale Statului, adică numai la acelea unde într'adevăr poate exista eventual un rău de îndreptat. Se știe că în Germania, pădurile Statului ca și cele în proprietate indiviză cu Statul sau chiar și cele supuse numai gospodărirei tehnice a ad-ției forestiere de Stat (Beförsterung), constitue model de îngrijire, așa cum o cer interesele permanente ale națiunii.

Pedepsele prevăzute pentru eventualele contraveniri constau din închisoare, care poate merge până la un an, și din amendă bănească sau numai dintr'una din acestea. Intenția de călcare a legii constitue o circumstanță agravantă, pe când neglijența, una ușurătoare. Lemnul rezultat dintr'o tăere în contravenție poate fi confiscat. Suprafețele tăiate în contravenție vor trebui să fie reîmpădurite într'un termen dat (2 ani). Autoritățile de aplicare a legii pot încuviința prelungirea acestui termen până la 4 ani, bine înțeles, în împrejurări excepționale. In scopul aducerii la îndeplinire a acestei obligațiuni, autoritățile respective pot pretinde depunerea unei garanții bănești corespunzătoare.

O caracteristică de căpetenie a legii respective rezidă în aceia că dispozițiunile sale nu desființează și nu unifică decât acele dispoziții din legiuirile forestiere în vigoare în diferitele țări ger-

mane, care sunt mai blânge sau lipsesc cu totul. Cele ce depăşesc în asprime pe ale legii imperiale sau constituie o particularitate a legislaţiei locale faţă de legea imperială, rămân neatinse. Intenţia legiuitorului este clară. El a ţinut ca să întărească şi totodată să unifice legile forestiere existente, în nici un caz să le slăbească.

Determinarea normelor de drept (Regulamente) şi dispoziţiunilor administrative generale necesare pentru aplicarea legii respective este lăsată în seama autorităţilor superioare ale ţărilor. Ceva mai mult, acestea pot să aprobe excepţiuni chiar, la dispoziţiunile generale ale legii şi să transmită astfel de competinţe asupra autorităţilor ce vor socoti de cuviinţă. Prin aceasta legiuitorul a avut în vedere diversitatea mare pe care economia forestieră o prezintă dela loc la loc sub raportul factorilor naturali şi economici şi apoi din punctul de vedere al intereselor subiective ale proprietăţii şi ale tradiţiei în materie de intervenţionism al Statului. Dispoziţiunile drastice, schematizat formulate şi amănunţite, cu deosebire în legiuirile silvice, nu pot să ducă decât la fricţiuni serioase în aplicaţie, spre paguba economiei naţionale şi a prestigiului autorităţii de Stat.

Potrivit principiului expus mai sus, autorităţile superioare din principalele ţări germane, au emis în scurtă vreme regulamente şi norme de aplicare [1]) prin care se interpretează în amănunt prevederile legii imperiale, după tradiţia, condiţiile şi nevoile lor particulare şi totdeodată se fixează organele şi modalităţile administrative de aplicare. Excepţiunile de cari s'a vorbit mai sus nu pot avea caracter de principiu, prin care să se schimbe în mod masiv însăşi sensul legii şi intenţiile legiuitorului. Ele vor putea fi încuviinţate, aşa dar numai dela caz la caz şi în împrejurări speciale [2]).

---

1) Dintre acestea citãm: Prusia la 24 Febr. 1934; Oldenburg la 15 Mai 1934; Hessa la 27 Mai 1934; Bavaria la 15 Iunie 1934; Mecklenburg la 12 Iulie 1934. [După Mantel (Lit. fine No. 6) pag. 580, Fussnote].

2) Dăm câteva exemple de asemenea împliniri a sensului legii imperiale pe calea regulamentelor ţărilor, spre a se putea înţelege mai bine spiritul legislaţiei respective.

Asupra pădurilor stăpânite de Stat în indiviziune cu alţi proprietari, legea nu este clară, cum trebue să fie asimilate. Prusia, Hessa şi Oldenburgul le pun alături de cele ale Statului şi le scot astfel de sub influenţa legii. La fel sunt privite pădurile administrate de Stat (comunale, etc.) din Hessa şi Oldenburg.

Regulamentul de aplicare bavarez scoate pădurile explcatate în mod grădinărit de sub prevederile legii, deşi potrivit sensului general al legislaţiei, grădinăritul este socotit ca un tratament în cadrul regimului codru. In acelaş fel priveşte culturile forestiere anume pentru pomii de Crăciun.

Din punct de vedere al tehnicei legiste, legea aceasta poate fi socotită ca o încercare în sensul posibilității de intervenție în economia forestieră, generalizată pentru întregul teritoriu al Reichului. Acest lucru reiese din însăși spiritul legii. Regulamentele țărilor vor da prețioase indicațiuni în acest sens. In cercurile forestiere germane se vorbește de altfel cu insistență despre apropiatul cod forestier german („Das kommende Reichsforstgesetz").

II. Legea purității raselor forestiere[1]) este o noutate atât în legislația forestieră germană cât și în genere în cea universală.

Scopul său este să „asigure păstrarea și creșterea (Nachzucht) prețioasei moștenir a păduri germane și să elimine arboretele și arborii de rasă inferioară".

S'ar părea că este vorba de un fel de extindere imitativă și în materie forestieră, a mult discutatei și criticatei doctrine rassiste din domeniul uman[2]). Lucrurile nu stau tocmai așa. Intr'adevăr, a existat în lumea forestieră germană o destul de veche mișcare contra întrebuințării fără alegere a semințelor forestiere în cultura pădurilor. Ea datează cam dela începutul secolului actual și a luat naștere cu deosebire în urma proastelor experiențe făcute cu cultura pinului din semințe străine în Germania de Nord. Se și constituise de mai mult timp o comisie superioară a semințelor forestiere (Hauptausschuss für forstliche Saatgutanerkennung) secondată de mai multe comisii locale, cu misiunea de a se pronunța asupra celor mai proprii arborete, deocamdată de pin[3]) pentru producerea unei semințe de calitate superioară, proprie diferitelor ținuturi de vege-

---

1) Textul integral al legii se găsește publicat în următoarele reviste accesibile celor interesați la Biblioteca Soc. «Progresul silvic»:

a) Der Deutsche Forstwirt. 1934, pag. 1098 ;

b) Forstliche Wochenschrift Silva. 1934, pag. 415.

2) Se știe că guvernarea național socialistă a înțeles să dea realizare practică doctrinei purificării și înnobilării rasei germane. Deja de peste un an de zile funcționează în Germania anumite instituțiuni juridice și tehnice pentru deosebirea și sterilizarea indivizilor umani cu tare de degenerescență.

3) Asupra chestiunii raselor de pin cunoștințele sunt și cel mai bine clarificate din punct de vedere teoretic. în urma mai multor studii de incontestabilă valoare științifică și practică (Münch, Vanselow, etc.).

taţie. Rezultatele practice n'au fost mulţumitoare, din lipsa de sancţiuni legale. De pe urma sforţărilor din trecut a rămas sigur o serioasă pregătire a terenului pentru realizările actuale. Ori cum, este în afară de îndoială, că acestea se datoresc în mare parte şi simpatiei, predispoziţiunii de transpunere hotărâtă în practică, găsite la conducerea actuală a destinelor Germaniei.

Mijloacele legale prin care legiuitorul voeşte să atingă scopul propus sunt :

a) Obligaţiunea suprimării arboretelor sau arborilor de rasă inferioară ;

b) Obligaţiunea întrebuinţării numai de seminţe garantate oficial în cultura forestieră.

Spre deosebire de legea anterioară, cea de faţă nu face distincţie după natura proprietăţii. Prescripţiile sale au valabilitate chiar şi pentru pădurile Statului. Ceva mai mult, în textul legii se insistă asupra menţinerii obligaţiunilor respective atât pentru proprietarii de păduri cât şi pentru uzufructuari (Nutzungsberechtigten).

Timpul, măsura şi modalitatea de aplicare a legii este lăsată la aprecierea Ministrului pădurilor Reich-ului (Reichsforstmeister), (Un pas mai mult deci, spre centralizarea şi unificarea politicei forestiere germane). Numai în cazul seminţelor de pin se statorniceşte prin însăşi textul legii de faţă, obligaţiunea de a nu fi recoltate sau întrebuinţate decât cele din arborete sau arbori găsiţi proprii de către autorităţile în drept.

Abaterile dela prescripţiile legale sau dela dispoziţiunile ministeriale se pedepsesc cu amendă până la 10.000 RM. (400.000 lei) sau cu închisoare ori arest.

Pagubele care ar putea rezulta eventual din aplicarea legii şi a dispoziţiunilor ministeriale nu îndreptăţesc cereri de despăgubire. Prevederea respectivă indică o nouă orientare în materia dreptului de proprietate, aşa cum era conceput şi garantat în legislaţia anterioară.

Din felul foarte general şi concis cum sunt formulate dispoziţiunile legii, se vede intenţia legiuitorului de a stabili mai curând un principiu, de a „fixa ideia", dându-se puteri neobişnuit de mari Ministrului pădurilor în aplicarea sa. Deşi maniera aceasta este perfec compatibilă cu regimul politic actual din Germania — legea respectivă este ea însăşi, de fapt, un decret-lege — s'a avut în

vedere, de sigur şi condiţiunile cu totul speciale ale culturii şi economiei forestiere. Marea lor diversitate dela loc la loc, impune o deslegare deosebită a problemei, aproape dela caz la caz, ceace ar fi fost foarte greu, dacă nu chiar cu neputinţă de prevăzut în însăşi textul legii. Timpul, experienţa şi cumineenia organelor de aplicare, cărora li se acordă multă încredere, vor da măsura traducerii în fapt a intenţiunilor legiuitorului. In felul acesta s'a asigurat elasticitatea de aplicare, aşa de necesară în materie forestieră.

Prin opoziţie cu legea anterior discutată, care urmăreşte înainte de toate o producţiune cât mai mare de lemn, ca volum, aceasta din urmă are în vedere calitatea producţiunii. Ea poate intra oarecum în conflict cu principiile celei anterioare. De pildă pe baza dispoziţiunilor sale se pot exploata arborete sau arbori mai înainte de a se fi atins vârsta exploatabilităţii atunci când consideraţiuni de puritatea raselor ar cere-o. Altfel, şi această lege ca şi cea precedentă, prezintă un pas mai mult în spre forma complectă a viitorului cod forestier german. Caracterul său de provizorat a fost determinat de nevoi urgente adânc simţite.

III. a) Legea pentru protecţia naturii[1]), depăşeşte, calitativ cel puţin, cu mult cadrul restrâns al unei legi forestiere. Totuşi, pădurea şi anexele sale (animalele sălbatice, rezervaţiunile naturale şi estetice, etc.) ocupă cantitativ, un aşa de precumpănitor loc în acel cadru, încât legea capătă o foarte puternică coloratură forestieră. Că este aşa, rezultă şi din faptul că aplicarea sa cade în sarcina Ministerului pădurilor (Reichsforstamt).

Chestiunea protecţiei anmalelor de vânat a fost reglemntată de către legea vânători[2]). Legii de faţă i se rezervă, într'o extraordinar de cuprinzătoare măsură şi într'o unitară factură, protecţia plantelor, a animalelor altele decât vânatul, a monumentelor naturale şi împrejurimilor lor, a perimetrelor de protecţie a naturii şi a altor porţiuni peisagere din natura liberă, „a căror păstrare este de interes public din pricina rarităţii, frumuseţii, particularităţii, sau pentru însemnătatea lor ştiinţifică, locală (heimatlich), forestieră sau vânătorească".

1) Vezi şi expunerea din Silva, 1935, pag. 231.

2) Principiile acestei legi au fost expuse de Domnul Ing. Otto Witting în Rev. Pădurilor (1935), pag. 359, sub titlul: «Legea de vânătoare germană din 1934».

Sensul foarte larg, și neprecis al acestor noțiuni obligă legea la o seamă de definițiuni. Nu se reușește însă mare lucru, întrucât aici este vorba de chestiuni de apreciere, de gust. Pentru acest motiv, se prevede înființarea unui fel de Consiliu pentru protecția naturii (Naturschutzstelle) pe lângă autoritățile locale și cea centrală de aplicare a legii. Aceste organe au să-și dea avizul asupra tuturor chestiunilor cari se pot ridica în practică (alegerea obiectelor de protejat, cercetări științifice, măsuri de pază, propagandă, etc.). Altfel, și în acest caz ca și al celorlalte legi național-socialiste, se rezervă autorităților de aplicare foarte întinse puteri de interpretare și de dispozițiune.

Prin măsurile de protecție a naturii nu trebuie să se prejudicieze apărarea națională, circulația pe uscat sau apă sau buna funcționare a stabilimentelor economice de importanță esențială.

Proprietarii sau uzufructuarii terenurilor atinse de legea respectivă sunt obligați să accepte aplicarea măsurilor autorităților de resort sau, de vor, să ia asupra lor aducerea lor la îndeplinire. In anumite împrejurări se poate face uz chiar și de exproprierea terenurilor învecinate sau înglobate în așa zisele Reichsnaturschutzgebiete (perimetre de protecție naturală de stat) defalcate din proprietățile Reich-ului sau ale țărilor.

Diversele măsuri de protejare propriu zisă a naturii luate de autorități pe temeiul legii, a regulamentelor sau instrucțiunilor de aplicare, nu îndreptățesc pretenții de despăgubire. Cheltuelile pe care însă, în mod suplimentar, proprietarii și le iau asupra lor, cu avizul autorităților, sunt restituite.

III. b) Legea gospodăriei succesorale se depărtează și mai mult de caracterul unei legi propriu zis forestiere Prezintă însă atât de multă însemnătate pentru economia forestieră, încât nu ne putem opri de a nu o semnala în cele ce urmează. Putem să o socotim poate ca o lege parțial și indirect forestieră.

Obiectivul de bază al legii este întărirea clasei țărănești, ca adevăratul rezervoriu de regenerare și perpetuare a națiunii [1]). In

1) Cancelarul Adolf Hitler s'a exprimat astfel, în această chestiune : «Germania viitorului nu poate fi decât un imperiu de țărani. Altfel, va pieri, după cum au pierit și imperiile Hohenstauf-ilor și Hohenzollern-ilor, cari n'au știut să

acest scop, proprietatea agricolă sau forestieră în suprafaţă de 7½ — 125 hectare este supusă unui regim special obligatoriu. Ea nu poate fi înstrăinată, divizată prin vânzare ori pe cale de succesiune sau grevată de datorii, ipoteci, etc. Părţile sale componente, cum ar fi arboretele în cazul pădurii, nu pot fi atacate în chip nemăsurat, chiar când este vorba de lichidat bănoşte drepturi succesorale. Ea trebue să rămână aşa dar, ca un tot intact, transmisibil din generaţie în generaţie. Legea de faţă reprezintă prin aceasta o radicală întoarcere dela principiile dreptului de proprietate roman către vechiul drept germanic. Urme ale acestui drept se mai păstrau încă, în multe provincii ale Germaniei, în ceeace priveşte succesiunile ţărăneşti, cât şi în proprietatea mare fidei comisară, suspendată de revoluţia din 1918.

Efectele bune ale acestei legi pentru economia forestieră sunt uşor de înţeles. Din acest punct de vedere este de semnalat în primul rând interzicerea diviziunii, atât de funestă pentru o raţională cultură forestieră; apoi posibilitatea păstrării unui capital lemnos mai ridicat. Ea vine în sprijinul proprietăţii forestiere mici şi mijlocii ţărăneşti, pure sau asociate celei agricole, în cadrul gospodăriei, adică tocmai acelei forme de proprietate care se prezenta mai înainte în celele mai desavantajoase condiţiuni de gospodărire.

După unele aprecieri, cam 1/4 din totalul pădurilor particulare adică circa 1.500.000 ha vor fi supuse prescripţiunilor legii respective. Cifra aceasta poate eventual creşte, întrucât, în mod facultativ, se pot admite a fi supuse aceluiaş regim şi proprietăţi mai mari decât 125 ha.

* * *

---

găsească în sine însăşi pârghia economică şi socială. *Orice lovitură a soartii, orice criză poate fi învinsă, atunci când bazele vii ale poporului sunt constituite dintr'o ţărănime sănătoasă şi puternică!* Popcarele cari din lăcomia nesocială a banului au sacrificat ţărănimea lor, au fost în toate vremurile şterse din istorie». Walther Darré, Ministrul Aprovizionării şi al Agriculturii continuă: «*Moartea ţăranilor înseamnă moartea poporului!* Germania este condamnată, fără de scăpare, la stingere progresivă, dacă nu reuşeşte să menţină isvorul de putere al poporului, care este o ţărănime înfloritoare» ...«*Noi, naţional-socialiştii, vedem în pământul german garanţia hrănirii depline a poporului nostru, dar înainte de toate fundamentul sănătos pentru păstrarea şi sporirea sângelui său celui bun*». (Das Reichserbhofgesetz de Landesgerichtsrat Dr. W. Saure. Berlin 1934. Pag. 7 şi 10).

Aruncând o privire de sinteză asupra prefacerilor din legislația forestieră germană, cari se săvârșesc sub ochii noștri, nu se poate să nu remarcăm două caracteristici principale diferite ca natură :

a) O tendință de unificare pentru întreg Reich-ul ;

b) O altă tendință de un mai accentuat intervenționism al Statului în dreptul de liberă dispoziție al proprietarilor de păduri, cu scopul unei mai bune serviri a intereselor mari obștești.

Din aceste puncte de vedere, sare în ochi asemănarea extraordinar de mare dintre prefacerea legislației ce ne preocupă în cele de față și cea românească, începută în 1921. Fără să vrem ne gândim la o frază a D-lui Dr. Haager, prilejuită de recenzia unei lucrări a noastre [1]): „Dacă privim în ansamblul lor prescripțiunile de poliție forestieră respective, constatăm o surprinzătoare identitate a problemelor politice, economice și de drept forestier în diversele State din Orient cu ale celor din Occident".

Diferențele, mai mult sau mai puțin mari, se referă la metoda unificării, amploarea intervenționismului Statului, constituția organică a legislației respective. Astfel, unificarea germană se face numai prin emiterea de legi noui pentru întreg Reich-ul, cu păstrarea încă pe mai departe a acelor părți din legislațiile forestiere ale diverselor țări, cari depășesc prevederile legilor Reich-ului. In România unificarea s'a practicat pe două căi paralele:

a) prin aproape completa desființare a legilor forestiere din provinciile noui și extinderea celor din Vechiul-Regat ;

b) prin emiterea de legi unitare pentru Țara cea nouă. Cu toată aparența de inconsecvență, în fond și legislația românească a căutat să mențină cuceririle reprezentate de legislațiile provinciilor unite și să le adopte în legislația unificată.

O reală diferență o constitue faptul că legislația germană este etajată după alte norme. Cea a Reichului, care constitue etajul cel mai superior, cum ar fi constituția față de legislația generală, conține principii oarecum general valabile. Etajele următoare, al regulamentelor de aplicare, al instrucțiunilor și al interpretării însăși dela caz la caz, nu mai sunt generale, ci cu totul locale. Ele sunt lăsate la dispoziția diverselor țări și autorități locale. In cazul României

1) «Das Problem der einheitlichen Forstgesetzgebund in Neu-Rumänien». Recenzată în: Centralblatt für das gesamte Forstwesen. 1935 pg. 63.

toate acestea sunt generale. Chiar dacă localul a trebuit să fie luat în seamă el a fost menţionat de legile din primul plan sau în regulamentele tot generale. Ceva mai mult: chiar interpretarea dela caz la caz este oprită autorităţii locale, fiind numai de competinţa autorităţii centrale. (Ministerul, cu avizul Consiliului tehnic). Desigur, această rigiditate şi centralizare a legilor româneşti este o serioasă lipsă. Ea ar fi însă greu de ocolit, date fiind anumite imprejurări specifice nouă (ingerinţele politice, nivelul de conştiinciozitate şi profesional mai scăzut al funcţionarului român, etc.).

Asupra accentuării intervenţionismului de Stat, care este comună ambelor legislaţii, e de remarcat, că în cazul german ea se face cu mult mai multă prudenţă decât în cel român. La noi proprietarul de păduri este un fel de cobai docil.

Operaţia de prefacere din Germania se face, oricum, mai metodic, fără zig-zag-urile celei româneşti. Legiuitorul român nu are perspectiva clară a legiuitorului revoluţionar german. Acesta din urmă are în faţa sa numai câteva principii directoare, câteva ţeluri generale, perfect cristalizate; cel român, un amestec haotic a diferite influenţe disparate, variabile în ansamblul lor, dela un moment la altul al legiferării.

Şi în cazul legislaţiei, ca şi într'al organizaţiei forestiere, regimul naţional-socialist închee o îndelungată şi complicată evoluţie cu mari diversităţi locale, şi inaugurează un început unitar, simplu gândit şi armonios închegat.

LITERATURA FOLOSITĂ

în afara articolelor citate în josul paginelor precedente :

1. *Collenberg, Freiherr Rüdt v.:* Art. «Die Selbstauflösung des Reichsverbandes Deutscher Waldbesitzerverbände und des Landesverbandes preussischer Waldbesitzer». Der Deutsche Forstwirt, 1934, pag. 325 ;
2. *Demetrescu, Ilie C.:* Politica forestieră a câtorva state reprezentative în comparaţie cu a Romăniei-Noui. Buc. 1934 ;
3. ..... Politica forestieră românească în lumina legislaţiei silvice postbelice. Buc. 1933 ;
4. *Dieterich V., Prof., Dr.:* Art. «Die künftige Gestaltung des Forstwesens in Deutschland». Forstliche Wochenschrift Silva, 1934 pag. 225 ;
5. *Endres M., Prof.,* Dr.: Forstpolitik, II. Aufl., Berlin, 1922 ;
6. *Mantel K., Dr.:* Art. «Das neue Reichsgesetz gegen Waldverwüstung und sein Vollzug in den deutschen Ländern». Forstwiss. Centralblatt, 1934, pag. 577 ;
7. *Weber, H. W.:* Forstwirtschaftspolitik, Berlin 1926.

Sur l'économie forestière du troisième Reich.

On trouve dans l'introduction de l'article une considération générale sur les modifications succesives de la politique interne allemande, après la guerre et leurs répercussions sur l'économie forestière du pays, on fait la remarque que si on accuse les gouvernements qui sont succédés avant 1935, d'avoir créé des conditions peu favorables pour le developpement de cette économie, on parle à présent de sa résurrection, sous la conduite national-socialiste.

Le fait le plus important dans ce domaine est la suscitation de l'intérêt, même de l'enthousiasme, pour l'activité forestière économique et culturale, chez les divers propriétaires de forêts.

En reste, l'auteur étudie les changements intervenus dans l'organisation et dans la législation forestière sous le troisième empire.

On expose d'une manière plus détaillée, d'abord la loi contre la dévastation des forêts et celle pour la protection des espèces forestières, comme intéressant directement la sylviculture; puis la loi de l'exploitation agricole successorale et celle pour la protection de la nature, qui, indirectement, vont influencer l'économie forestière allemande.

Ce qui caractérise cette légifération c'est d'une part, la tendance vers l'unification pour tout l'empire, d'autre part, l'empiètement sur les droits de propriété en faveur de la collectivité.

Les multiples dispositions forestières variant en rapport avec la localité et l'époque dans lesquelles elles ont été prises, sont maintenant succesivement réunies en un système unitaire et conséquent.

Cette réforme a une remarcable rassemblance avec celle de la législation forestière roumaine d'après la guerre, en ce qui concerne son but; quant à la méthode, elle se présente sous un aspect très différant.

Ueber die deutsche Forstwirtschaft im Dritten Reich.

In der Einführung des Aufsatzes werden die Wandlungen der inneren Politik Deutschlands in der Nachkriegszeit kurz gewürdigt, als auch die Einflüsse die sie auf die Forstwirtschaft des Reiches ausgeübt haben. Wenn die verschiedenen Regierungen vor dem Jahre 1933 recht ungünstige Bedingungen für die deutsche Forstwirtschaft geschaffen haben, so spricht man nun von einer Wiedergeburt derjenigen unter der nationalsozialistischen Regierung. Die wichtigste Errungenschaft auf diesem Gebiet besteht wohl in der Erwachung der Interesse ja der Begeisterung für die forstwirtschaftliche und forstkulturelle Tätigkeit verschiedener Waldbesitzer.

Vorläufig befasst sich Verfasser mit der Umformung der deutschen Forstorganisation und-gesetzgebung unter dem Dritten Reich. Was die neuen Gesetze anbetrifft, werden die Grundsätze des Reichswaldverwüstungs- und forstlichen Artgesetzes als eigentliche Forstgesetze und des Reichserbhof- und Reichsnaturschutzgesetzes wegen ihrer Wichtigkeit für die zukünftige Entwicklung der deutschen Forstwirtschaft einghend dargestellt.

Im ganzen genommen, zeigt, sowohl die Forstorganisation als auch die Forstgesetzgebung, einerseits eine Vereinheitlichungstendenz für das ganze Reich und andererseits ein tieferes Eingreifen in die Eigentumsrechte der Forstbesitzer zugunsten der Allgemeinheit, als es früher der Fall war. Zeitlich und örtlich verschiedene Einrichtungen auf dem Forstgebiete in den deutschen Ländern, werden durch ein einheitlich gedachtes zielbewustes System von Einrichtungen allmählich ersätzt.

Diese Umformung weist eine auffallende Änlichkeit mit derjenigen der rumänischen Forstgesetzgebung in der Nachkriegszeit was die Ziele der Umformung anbetrifft, jedoch gewisse Differenzen im Bezug auf die Methode der Durchführung.

LUCRĂRILE DE IMPĂDURIRE EXECUTATE DE CAPS. IN ANUL 1934.

de Ing. VASILESCU GRIGORE

Mulţumită unui an cu o abundentă fructificaţie de ghindă şi graţie măsurilor luate din vreme, de organele silvice, suprafeţele împădurite în anul 1934 (1 Aprilie 1934—31 Martie 1935) de ocoalele silvice Caps se ridică la 21.019,92 Ha, cea mai mare cifră atinsă până în prezent.

Repartizată după felul lucrărilor, această suprafaţă se împarte astfel :

	Semănături		Plantaţiuni		Total	
Poeni, goluri şi terenuri degradate. . . .	3168.90 Ha	40%	4917.52 Ha	37%	8086.42 Ha	38%
Tăieri rase	1157.71 Ha	15%	4502.36 Ha	34%	5662.07 Ha	27%
Completări în arborete create artificial . . .	251.70 Ha	3%	2457.10 Ha	19%	2708.80 Ha	13%
Compl. în arborete regen. incompl. natural .	785.47 Ha	10%	367.34 H.	3%	1152.81 Ha	6%
Sub masiv	2281.62 Ha	29%	145.91 Ha	1%	2427.53 Ha	11%
Arborete degradate . .	265.04 Ha	3%	719.25 Ha	6%	984.29 Ha	5%
Total . . .	7910.44 Ha	100%	13109.48 Ha		21019.92 Ha	100%

După speciile utilizate suprafaţa împădurită se împarte astfel :

	Semănături		Plantaţiuni		Total	
Molid	323.58 ha	4%	5605.91 Ha	43%	5929.49 Ha	28%
Alte răşinoase .	667.83 Ha	2%	60.37 Ha	0.5%	224.20 Ha	1%
Stejar . . .	7318.86 Ha	92.5%	1300.92 Ha	10%	8619.78 Ha	41%
Salcâm . . .	50.75 Ha	1.5%	4945.04 Ha	38%	4994.79 Ha	24%
Frasin	6.65 Ha		456.89 Ha	3%	463.54 Ha	4%
Alte foioase. . .	42.77 Ha		744.35 Ha	5.5%	787.12 Ha	4%
Total :	7910.44	100%	13109.48 Ha	100%	21.019.92 Ha	100%

Aceste lucrări au costat 10.017.738 lei din fondurile bugetare

şi 2.043.244 lei valoarea terenurilor date pentru cultură intermediară agricolă, adică un total general de 12.060.982 lei.

La lucrările de mai sus mai trebue adogată suprafaţa de 1252,24 Ha împădurită de Soc. exploatatoare cu mijloace proprii, conform clauzelor contractuale, pentru care au cheltuit 1.540.134 lei.

Costul mediu al lucrărilor a fost de 307 lei/Ha de semănătură şi 571 lei Ha de plantaţie.

Suprafaţa totală a pepinierelor ocoalelor silvice Caps e de:

Suprafaţă cultivată . .	585.*5078* Ha
„ de odihnă .	132.*3804* Ha
Drumuri, poteci, etc. .	124.*4726* Ha
Total . . .	842.*3608* Ha

In anul 1934 s'a semănat o suprafaţă de 428.*5979* Ha cu 68852 kgr. şi 11705 Hl. seminţe de diferite specii şi s'a repicat 18.301 mii puieţi pe o suprafaţă de 42.*2133 Ha*.

Costul lucrărilor de pepiniere a fost de 7.365.903 lei din fonduri bugetare plus 60.140 lei valoarea cedărilor de folosinţe, adică un total de 7.426.043 lei.

In perioada 1 Aprilie 1934—31 Martie 1935 s'a recoltat de ocoalele silvice Caps. 92156 kgr. şi 42689 Hl. seminţe de diferite specii după cum urmează:

	Kg.	Hl.
Molid	9.553	—
Alte răşinoase. .	3.713	—
Stejar	—	42.570
Salcâm	44.476	—
Alte foioase. . .	34.414	119
Total . .	92.156	42.689

Recoltarea seminţelor a costat 3.251.307 lei din fonduri bugetare plus 38.457 lei cedări de folosinţe, adică un total general de 3.289.764 lei.

Pentru lucrările de îngrijirea arboretelor s'a cheltuit 1.079.933 lei din fondurile bugetare şi 453.106 lei valoarea cedărilor de folosinţe, adică un total general de 1.533.039 lei.

In schimbul acestor sume s'a mobilizat solul pe 4.117 Ha, s'a recepat o suprafață de 203 Ha și s'a degajat 4919 Ha de plantațiuni.

Insfârșit pentru diverse lucrări ca transport de puețI, pluguri forestiere, fotografii, paznici contra incendiilor, etc. s'a cheltuit 933.388 lei din fonduri bugetare și 50.447 lei cedări de folosințe, sau în total 983.835 lei.

Totalul lucrărilor de pepiniere, plantațiuni, recoltări de semințe, etc. în anul financiar 1934 (1 Aprilie 1934—31 Martie 1935) se ridică la :

fonduri bugetare	22.929.037 lei
cedări de folosințe	2.645.394 lei
Total	25.574.431 lei

Cifrele ce arată suprafața împădurită, suprafața semănată și repicată în pepiniere și cantitățile de semințe recoltate sunt cele mai mari, atinse până în prezent și dovedesc cu prisosință, străduniile depuse de corpul silvic, pentru mărirea patrimoniului forestier al țării.

Ca încheiere pentru a nu fi vreo îndoială, sunt nevoit să fac o rectificare : în articolul „Câteva date statistice noui" al d-lui ing. Dr. Aurelian Ionescu din Revista Pădurilor No. 6 pe luna Iunie din acest an se dau câteva date referitoare la regenerarea pădurilor statului pe 1934.

Datele sunt precise numai că reprezintă activitatea pe anul 1933 (1 Ianuarie—31Decembrie 1933) nu pe 1934 cum din eroare s'a afirmat.

Les travaux de reboisement exécutés dans les forêts de l'Etat pendant l'anée 1934.

Die während des Jahres 1934 aufgeführteten Aufforstungsarbeiten in Staatswäldern.

UN INCENDIU DE PĂDURE

de Ing. THEO WYDINIWSKI

D'n toate incendiile pe cari le-am cunoscut, cel mai neobişnuit în ceea ce priveşte cauza, întinderea cum şi încercările de stingere, a fost cel a cărui descriere urmează :

Vârful Muntelui Măgura Caşinului, a fost pe la sfârşitul războiului teatrul de luptă între trupele româneşti şi cele austriace. Culmea Măgurei era ocupată de armata austriacă iar poalele muntelui de cea românească.

Pădurea ce acopere acest munte este proprietatea statului şi e constituită din molid, brad, pin şi fag. In timpul ocupaţiei mare parte din materialul lemnos a fost întrebuinţat pentru construcţiuni : bordee, subterane, tot felul de adăposturi, căptuşirea tranşeelor, iar o altă parte a fost d'strusă de bombardament. Trupele austriace, surprinse în acele locuri de evenimentele din Octombrie şi Noembrie 1918 au părăsit poziţiile, lăsând în tranşee şi prin bordee tot felul de muniţiuni, de infanterie, artilerie de toate calibrele, granate de mână, mine, etc.

In locul pădurei tăiate şi bombardate, după războiu s'a instalat o pătură deasă de rugi de mure, smeură şi afini. Numai în marginea pădurei rămase în picioare s'a instalat pâlcuri de molid.

Contra prevederilor codului silvic, această pădure se păştea de oi, învoite de ocolul silvic.

In mijlocul pădurei M-rea Caşin, sub muntele Măgura Caşinului se găseau instalaţiunile fabricei de cherestea Scutaru, proprietatea Societăţii Union, din grupul Foresta, o fabrică de cherestea mare, cu turnătorie proprie, ateliere mecanice, etc. Turnătoria fabricii, pentru procurarea materiei prime necesară turnării diverselor piese de maşini, cumpăra tuburi de alamă de cartuşe de infanterie. Astfel, mai ales în anul 1928 când populaţiunea locală, care în primul rând se ocupa cu lucrul la pădure, începu să resimtă criza în industria lemnului, îşi formase un nou mijloc de câştig prin adunarea şi vânzarea la fabrică a tuburilor de cartuşe. Cum însă în pădure se găseau pe lângă tuburi goale şi cartuşe întregi neîntrebuinţate, aceşti adunători de tuburi, pentru a nu transporta din pădure la fabrică pe lângă tubul de alamă, obiecul comerţului, o greutate fără folos: glontele cu pulberea, se obişnuise să scoată plumbul, să scuture pulberea şi să transporte numai tubul gol.

Pentru a-şi procura o cantitate mai mare de tuburi, ei făceau în pădure un mic depozit de cartuşe, apoi începeau operaţia scosului gloanţelor şi scuturatului pulberei. Astfel rămânea, de obiceiu pe poteci, cantităţi destul de respectabile de pulbere.

In anul 1928, luna Iulie, după o lună de secetă, unul din aceşti adunători de tuburi, din neglijenţă, aprinde o asemenea grămăgioară de pulbere. Focul cuprinde repede pătura moartă din apropiere, şi aprinde pădurea din vârful Măgurei Caşinului. Vântul puternic care bătea şi mulţimea de cadavre de arbori tăiaţi sau bombardaţi în timpul războiului, material foarte prielnic pentru propagarea focului, ajutară ca incendiul să cuprindă vreo 100 hectare.

Acolo unde focul, ajungea la cartuşele împrăştiate peste tot locul, ele luau foc şi exploziile dese te făceau să crezi că în apropiere se trage un vehement foc de infanterie, poate contra vreunui inamic în desfăşurare pentru atac ; explodau obuzele şi şrapnelele lăsate în părăsire în 1918, iar din densitatea detunăturilor, care îţi dădea impresia unui destul de vioi foc de artilerie de toate calibrele, puteai trage concluziuni asupra numărului mare de muniţiuni abandonate ce se aflau acolo. Câteodată se auzia şi detunătura zdravănă a vreunei mine instalată în cine ştie ce subterană părăsită, acoperită, uitată.

Schijele nu mai aveau razanţa cu care ne obişnuisem în timpul războiului şi erau mult mai mari, deoarece explozibilele fiind expuse atâta timp intemperiilor şi chiar din cauza vechimi numai, îşi pierduse din forţa lor de explosiune. Aceste schije mari şi înfierbântate, cari veneau încet prin aer, erau cele mai periculoase propagatoare ale incendiului : acolo unde cădeau pe pământul uscat şi plin cu frunze moarte sau de resturi din timpul războiului, se năştea imediat un nou focar.

Izbucnirea incendiului a fost raportată imediat Direcţiunei silvice. S'au luat de ocol cele mai urgente măsuri pentru concentrarea locuitorilor la lucrările de stingere ; autorităţile comunale cum şi jardamii ne-au dat tot concursul necesar. Când câte un grup de săteni se apropia de foc şi când începeau a distinge şi mai bine detunăturile şi se auziau cum sboară schijele, se înapoiau spunând că ei nu înţeleg să-şi lase viaţa la un incendiu de pădure când din războiu au scăpat teferi.

Aceiaşi soartă au avut şi încercările ce am făcut cu o echipă de 15 lucrători maramureşeni ce lucrau la o exploatare din apropiere. Ii înşirasem în apropierea focului şi începuse să taie o zonă de izolare. Focul era la o distanţă de noi de cca 100 m. şi se auzia cum pârâiau flăcările în desişul de molid de pe Vârful Măgurei. Exploziile cartuşelor de infanterie se auziau fără încetare ; cele ale muniţiei de artilerie aminteau zile de crâncenă luptă. Cu toată această vecinătate neplăcută maramureşenii noştri tăiau arborii şi curăţiau pătura moartă de pe zona ce trebuia făcută. Intre această zonă şi focul din apropiere se găsea un brad cu vârful rupt demult, poate de vreun obuz, iar înfipt în trunchiul lui se vedea un obuz neexplodat, de calibru 150. A fost destul ca unul din lucrători să zărească acel obuz, pentru ca toţi să-şi dea seama de pericolul ce creştea din moment în moment, pe măsură ce focul se apropia de locul unde se afla bradul cu pricina, şi să părăsească lucrarea.

Ne mai rămânând nici un lucrător în acel punct periculos, părăsesc punctul lăsând un pădurar acolo pentru a înşira, imediat ce vor veni, lucrătorii ce eventual îi voi trimite autorităţile comunale, şi fac încercarea de a trece pe sub stâncile şi grohotişurile Măgurei înspre capătul de vest al culmei, unde — aceasta o ştiam din ziua trecută, — focul ardea cu putere.

Partea „Sub Măgură»» este formată din grohotişuri cu blocuri de pietre mari. Aceste blocuri, până la războiu, erau acoperite cu litieră pe care, de bine de rău, vegetau molizi şi fagi, iar pe o porţiune destul de însemnată şi pin autohton. In timpul războiului o mare parte din această pădure, mai ales că era aşezată între ambele linii, a fost distrusă de bombardamente şi în parte a fost tăiată de unii sau de alţii. După războiu pe această zonă unde pădurea fusese distrusă, s'a instalat un covor des de muşchi, de afinişuri, de rugi de smeură şi de mure. In alte porţiuni rămăsese blocurile goale, iar între ele resturi de păturâ moartă, şi de arbori bombardaţi. In această parte focul ardea cu putere, desvelind complect stânca şi intrând în puiezime şi în pădurea întreagă de pin, unde găsia o bună hrană în buturugile şi trunchii uscaţi.

Aci dau de un pădurar cu vreo câţiva lucrători, cari încearcă a goli de litieră terenul ; o lucrare de prisos, întrucât focul se propagă şi pe sub pietrele grohotişului, găsind acolo destul material combustibil.

Lucrătorii opreau focul deasupra blocurilor într'o linie, iar pe sub blocuri focul îşi găsea eşirea şi apărea în spatele lucrătorilor.

Aci aflu că în partea de vest a culmei nu este nici un lucrător şi că acei câţiva aduşi dela fabrica Scutaru, la primele bubuituri, ce au auzit, ar fi fugit. In Dosul Măgurei, unde se aud cele mai multe bubuituri nu este nici un lucrător.

Ajung la convingerea că numai soldaţi conduşi cum trebuie, ar putea, eventual, izola incendiul. Pericolul de a se întinde în pădurea întreagă era foarte mare.

Cobor deci dela munte la ocol şi cer prin Direcţia Bacău telegrafic ajutorul armatei.

Inainte de a veni soldaţii ceruţi, sosesc domnii: director silvic, prefect şi comandant al legiunei de jandarmi. Faptul de a mă fi expus, împreună cu personalul ocolului, zilnic, pericolului, nu a fost înţeles. Pentru cererea de ajutor dela armată, singura soluţie în cazuri aşa de excepţionale, am fost învinuit că exagerez şi că nu am energia necesară pentru a putea concentra pe locuitori ; că nu trăiesc bine cu populaţia rurală din care cauză nu ar vrea locuitorii să iasă la stingerea focului.

Singurul răspuns : rog pe d-l Director să se convingă personal, la faţa locului.

Urcăm a doua zi la munte. Tot timpul urcuşului, — parcă era anume comandat — nu se aude nici o bubuitură. Ajungem la cume. Pe potecă, în picioare, un obuz calibru 150 neexplodat. Focul pârâia sub noi în rugii de pe grohotişuri.

Pădurarul care ne însoţeşte sună din corn şi se adună din coţurile cari mai au legătura cu punctul unde stăm, personalul ocolului însărcinat cu paza focului. Ei raportează că nu au lucrători şi că stau numai pentru a-i pune la lucru pe eventualii lucrători ce ar veni. Toţi cari fusese aduşi de ei au fugit.

Deodată se aude în apropiere o bubuitură zdravănă. Domnul director tresare şi întreabă ce a fost. Ii explicăm. Prima bubuitură este urmată de altele.

Un pădurar spune că aproape de locul unde a stat el se găseşte un fel

de căsuţă mică din care iese un maţ negru. Era, desigur, o mină părăsită de Austriaci, care putea fi foarte periculoasă.

Domnul director se convinge acum că singurii cari pot da ajutor sunt soldaţii. Plecăm devale. Ajungem pe poteca unde văzusem obuzul în picioare.

Focul ce cu vreo oră înainte ardea pe traşeul de sub culme, între timp a ajuns la potecă. In potecă, nu departe de noi, era obuzul. Am o satisfacţie. Domnul director nu se mai gândeşte la observaţiile făcute în ajun ci o ia repede la vale, deadreptul, peste grohotişuri, prin tot felul de rugi.

In drum, pe un bloc de piatră, zăreşte un proiectil necunoscut de D-sa : o granată de puşcă austriacă. Dealtfel, asemenea lucruri ca şi pericolul ce te ameninţă la stingerea unei păduri incendiate, plină cu explosibile nu se pot cunoaşte decât de acei cari au văzut frontul.

Dela telegrama mea până la sosirea soldaţilor se pierduse trei zile.

A doua zi după această plăcută excursie sosesc : o companie de infanterie, un divizion de artilerie — ambele din Bacău — şi o companie de jandarmi dela regimentul de instrucţie din Tg.-Ocna.

Complectăm la cantina fabricei dela Scutaru alimentele trupei şi plecăm la locul incendiului.

Jandarmii ocupă partea de Est a muntelui, infanteriştii şi artileriştii pe cea opusă.

Inşirăm pe soldaţi şi le explicăm cum trebuie procedat pentru a izola restul pădurii de partea incendiată.

In porţiunea ocupată de jandarmi se curăţă numai pătura moartă, întrucât focul aci trecuse de porţiunea goală şi întrase în pădurea mare. Cu toate că aceasta era din molid pur, arborii nu fusese cuprinşi de incendiu.

Focul se întindea numai pe sol şi singurul pericol de a avea aci vreo surpriză erau numai schijele fierbinţi cari ar fi putut trece peste zona ocupată de jandarmi, conduşi de gradaţii lor şi de personalul silvic.

Ei toţi, cu tot pericolul de moarte, au fost în stare să oprească focul ; aci s'a putut arăta ce importanţă poate avea o zonă bine curăţită, bine păzită, şi un personal silvic disciplinat.

In partea opusă se înşirase infanteriştii şi artileriştii. Linia pe care ei au fost întâi înşiraţi, începuse să o cureţe pe o lărgime de cca 5 m.

Munceau din zor, râdeau şi făceau mult haz de bubuiturile ce se auziau, cum şi de focul de muniţie de infanterie. Erau toţi tineri şi dintre toţi singurii căpitanul Mateescu şi locotenentul Humă făcuseră războiul şi deci îşi dădeau seama de pericolul existent. Lucrul lor a fost însă întrerupt într'un mod foarte neplăcut. In faţa lor, la vreo 30 metri deodată explozii peste explozii, un adevărat bombardament. Schijele se auziau sburând şi rupând crăcile. Mult mai bine ar fi fost dacă ei s'ar fi ascuns de aceste schije în dosul copacilor ; la instrucţie însă, se vede, că învăţase aceşti recruţi că trebuie să se culce pe burtă în asemenea cazuri. Schijele mari sburau mai încet, aproape drept în sus şi cădeau aproape din zenit. Este o adevărată minune că în aceste două săptămâni, cât a durat stingerea focului nu am avut de înregistrat victime omeneşti, nici măcar răniţi.

Singurul de care s'ar putea zice că a fost puţin rănit, era un soldat care

în adevăratul sens al cuvântului şi-a tăiat craca de sub picioare. La acel bombardament focul ajunsese la un mic depozit de muniţiuni situat în faţa zonei începută de soldaţi. Trupa a părăsit această linie şi a început una nouă la vreo sută metri mai la vale. Tot odată au început să facă legătura cu jandarmii din stânga. Şi această zonă, ca şi cea făcută de jandarmi, au avut efect. Focul, acolo unde a ajuns la ea, a fost oprit; unde prin schije sau bucăţi de jar aruncate a trecut peste această zonă, imediat a fost stins.

La vreo două săptămâni dela isbucnirea incendiului, o ploaie sdravănă l-a stins. Abia atunci s'a putut vedea că în interiorul porţiunei arse au rămas multe pete de iarbă şi chiar puiezime de molid nearsă. Cele mai puternic arse porţiuni erau acelea în care rămăsese lemnărie tăiată din timpul războiului. De abia atunci s'a desvelit mulţimea de obuze şi şrapnele părăsite la terminarea războiului şi rămase neincendiate, — cred — din cauza iuţelei cu care focul a trecut peste acele locuri.

Faţa Măgurei ajunsese o faţă de blocuri de piatră, fără nici o urmă de pătură moartă şi fără nici o speranţă de a putea reface, ceia ce focul a distrus.

Acesta a fost incendiul de pe Măgura Caşinului, la care tot personalul ocolului M-rea Caşin, cu riscul vieţei, şi-a făcut datoria. Ca răsplată, în loc de laude, a primit mustrări; iar bravilor soldaţi, conduşi de şi mai bravii ofiţeri nu li s'a mulţumit nici măcar prin o adresă oficială, fără a mai vorbi de plata acestei munci prestată în plus, cu riscul vieţii, pentru a apăra avutul Casei Pădurilor.

In Noembrie, acelaşi an adică patru luni după «stingerea» incendiului am trecut prin porţiunea incendiată şi am zărit în Dosul Măgurei, aproape de apa Curiţei, un fum. Cercetând de unde provine, am găsit într'un petec negru rămas dela incendiu o buturugă de brad, în care tot mai mocnea focul. Se poate deci presupune că definitiv acel foc a fost stins abia cu venirea zăpezii.

A urmat în anul 1929 vânzarea materialelor uscate rămase de pe urma incendiului, iar în anul 1930 s'a început plantarea porţiunei incendiate.

Despre rezultatele acelei plantaţiuni cum şi ale celor ce de sigur au urmat, sunt chemaţi să dea relaţiuni acei colegi cari în urma mea au condus ocolul.

Un incendie de forêt.

Ein Waldbrand.

CRONICA

MOMENTE

Două adunări profesionale.

De curând s'au ţinut, la Bucureşti, adunările generale ale asociaţiunilor conductorilor silvici, brigadierilor şi pădurarilor.

N'am putut asista la nici una din ele. Ziarele însă, care au relatat destul de amplu desbaterile, ne-au informat suficient asupra chestiunilor puse la ordinea de zi. Amândouă asociaţiile au avut de discutat două serii de probleme: una de ordin profesional şi alta de natură «culturală».

Dela început trebue să mărturisesc că nu mă găsesc de partea acelora care vor să se dea preocupărilor acestor asociaţiuni, un colorit prea «cultural». Înţeleg ca aceste asociaţii să se ocupe de chestiuni de ordin strict profesional. In această privinţă aş dori să văd două asociaţii tari ai căror membri, strâns uniţi, să facă să se realizeze cât mai curând revendicările lor juste. Şi câte nu sunt! Dacă nu ar fi decât aceea a unei mai bune salarizări tot ar fi destul.

Aş mai înţelege ca, într'o oarecare măsură, să se ocupe şi de chestiunile de natură să-i conducă la completarea pregătirii lor profesionale, dar numai atât, fără ca să se scape din vedere locul pe care-l ocupă fiecare în administraţie şi rolurile ce i se încredinţează. Altfel se sare peste cal.

Eu nu pot, de pildă, să înţeleg ce rost are, într'o adunare generală a brigadierilor şi pădurarilor, discutarea unor teme ca acestea :

1. Problema păşunatului în păduri.
2. Chestiunea divizării composesoratelor.

Sunt probleme care depăşesc rolul lor.

Dincolo, la conductori, la fel. Iată-l pe D-l C. prezentând adunării un referat privitor la necesitatea înfiinţării staţiunilor de experimentaţie forestieră, arătând, între altele, că actualul Institut de cercetări silvice din Bucureşti, are mai mult preocupări de ordin teoretic. Constatând această stare de lucruri, adunarea hotărăşte să se ceară celor în drept înfiinţarea acestor staţiuni, pe zone de vegetaţie pentru principalele esenţe forestiere, precizând şi ce anume urmează să facă Institutul cu aceste staţiuni.

Citind aceste rânduri, rămâi pur şi simplu uluit. Aceasta este mai mult decât inadvertenţă. Iată-i deci pe conducătorii Institutului de cercetări, oameni cu o vastă pregătire profesională, aflaţi pe treapta cea mai înaltă a erarhiei silvice şi profesori la Şcoala Politechnică, primind — dela cine ? — indicaţiuni de ceea ce trebue să facă. Mare lucru este să-şi cunoască cineva lungul nasului.

Am mai remarcat la brigadieri hotărârea de a cere să nu se mai admită să concureze la şcoala de brigadieri silvici decât absolvenţi cu cel puţin cursul inferior secundar sau şcoli echivalente acestui curs. De ce mă rog? De ce să opreşti pe absolventul învăţământului primar, care nu a avut posibilitatea materială să facă şi câteva clase de liceu, să poată să se facă şi el brigadier silvic? La concursurile pentru admitere în secţia silvică dela Şcoala Politechnică sunt admişi şi absolvenţii şcoalelor de conductori, iar la acestea din urmă şi cei dela şcoalele de brigadieri. De ce să împiedicăm pe cei cu şcoala primară să concureze la şcoalele de brigadieri? Experienţa de până acum a dovedit că aceştia nu lasă nimic de dorit, dând probă de calităţi deosebite. Să-i lăsăm deci să meargă şi ei înainte, din moment ce au dovedit şi dovedesc că pot.

Reacţiune promptă.

Pentru a nu ştiu câta oară, se încearcă desfiinţarea şcoalei de conductori silvici dela Casa-Verde (Timişcara), pentru ca să aducă în locu-i o şcolă de «gonaci de vânătoare», care nu-şi mai găseşte loc în ţara românească, aşa precum nu şi-a găsit nici rost.

Noi am protestat la timp, arătând forurilor superioare utilitatea şcolii de conductori în acea localitate şi inutilitatea completă a celeilalte. Protest viguros s'a ridicat în adunarea generală, din anul acesta, a Societăţii «Progresul Silvic» şi rânduri energice s'au scris în revista «Viaţa Forestieră».

Avem acum satisfacţia să constatăm că protestului nostru s'a adăogat şi acela al tuturor ziarelor din capitală şi provincie. «Curentul», «Frontul Românesc», «Dimineaţa», apoi toate ziarele din Timişoara şi Arad, indiferent de naţionalitate («Opinia», «Timişoara», «Banatul», «Biruinţa», «Unirea», «Ecoul», «Temesvarer Zeitung», «Déli Hirlap»), au reacţionat, prompt şi energic, împotriva acestei tentative, întrebuinţând termenii cei mai vehemenţi şi cerând menţinerea şcolii de conductori silvici.

Să nădăjduim că cei ce încă mai cred în necesitatea unei şcoli speciale de brigadieri de vânătoare au înţeles că nu mai trebue să încerce acolo unde nu se poate.

Ştim că este simplu şi comod să te aşezi într'un loc unde toate le ai de-a-gata. Am vrea însă să-i vedem ce pot face acolo unde trebue să ia totul dela cap. Aceasta pentru ca laudele cu care, fără a le merita, sunt obişnuiţi, să li se cuvină, şi pentru ca să putem şi noi, odată, să vorbim altfel.

Sub cerul României se mai găsesc şi alte locuri, tot atât de plăcute ca şi cel dela Casa-Verde, unde să se stabilească şcoala pomenită.

Lupta contra secetei.

Parcă niciodată seceta, care se ţine lanţ de câţiva ani de zile, nu ne-a anunţat perspective mai sinistre ca anul acesta. Recolta multor judeţe din Moldova şi Basarabia a fost complet compromisă, şi foametea a început să bântuie satele mai înainte ca frunzele să se fi îngălbenit, cu mult înainte ca vântul tăios dela N—E să fi început să-şi arate colţii. Se îngrozeşte lumea înaintea acestei perspective, iar guvernanţii nu mai găsesc soluţii.

Aceşti ani continui de secetă au făcut pe mulţi să se gândească la bine-

facerile pădurilor, pe care le mai doboară şi azi — chiar în aceste ţinuturi — pentru a creia islazuri unde niciodată iarba nu va fi verde. Ziarele vorbesc tot mai des de necesitatea plantării perdelelor de păduri în ţinutul câmpiilor bântuite de secetă. «Drumeţul care se abate prin câmpiile Basarabiei, este dureros impresionat — scrie Radu Vifor în «Curentul» dela 3 şi 4 August — de nesfârşitul câmpiilor arse de soare, rău îngrijite, fără un pic de umbră, fără nimic pitoresc în lungul şi în latul ogoarelor». Codrii, care altădată erau vestiţi, ca cei dela Ulmu, Volcineţ (Lăpuşna), Cuhneşti (Bălţi), au fost curăţaţi de pe suprafaţa pământului. Trebue să ne desmeticim, spune D-sa, să revenim la pădure. Să mărim procentul păduros, după un plan judicios, pentru ca să ajungem la o ameliorare a climei locale şi la reducerea efectului dezastros al secetelor. Şi D-sa arată că rău s'a făcut atunci când, aplicându-se legea de reformă agrară, nu s'au rezervat şi terenuri pentru pădure. D-sa merge până acolo încât cere să se modifice reforma agrară, de aşa natură încât că se defalcheze din loturile deja date, suprafaţa necesară perdelelor de păduri.

Se pare însă că aceste deziderate nu sunt izolate. Agronomii chiar încep să militeze pentru perdelele de păduri. Ba, ceva mai mult, la ultima şedinţă a comisiei pentru ofensiva forestieră, titularul Ministerului de Agricultură şi Domenii, D-l Ministru V. Sassu, a arătat că trebue să se intensifice acţiunea silvică pentru o împădurire cât mai activă, atât în terenurile ravinate cât şi în regiunile de stepă, ştiut fiind că prin pădure se uşurează efectele secetei. Ca urmare a acestei hotărîri s'au şi dat dispoziţiuni pentru punerea la punct a lucrărilor preliminare.

Dar, la acea şedinţă, s'a mai produs un fapt de o deosebită importanţă, în sensul celor preconizate de autorul articolului relevat de noi mai sus. D-l Ministru Sassu a arătat că, din plusul de pământ atribuit statului potrivit legii din 1931 privitoare la comasare, se vor rezerva suprafeţele necesare şi pentru creiarea perdelelor de pădure în regiunile de stepă. Iată o măsură care, dacă se va aplica, nu va putea aduce decât bine pentru agricultură.

At. Haralamb.

EVADĂRI DIN OBIŞNUIT

Nu este prea departe timpul când silvicultorii erau socotiţi de unii numai simpli «pădurari», iar pădurarul o îndeletnicire timid de restrânsă, care contracta deadreptul bizar cu ceea ce se înţelegea prin intelectualitate.

Sunt neajunsurile dureros de supărătoare ale oricărui început şi prin cari poate că noi silvicultorii am trecut mai greu încercaţi decât celelalte ramuri de activitate. Era şi natural, prin condiţiunile cu totul speciale în care eram puşi să lucrăm. Efortul nostru, oricât ar fi fost de merituos, nu răsbătea în lumea din afară, iar între noi, prea rar când aceasta ar fi însemnat destul pentru ca să smulgă o vorbă bună conducătorilor de atunci.

Astăzi se pare că lucrurile au luat o întorsătură cu totul nouă, de care s'ar cădea, pe bună dreptate, nu numai să luăm cunoştinţă, sau să le lăsăm

înregistrate în paginile revistei noastre, dar chiar să ne strecoare în suflet cea mai deplină satisfacţie.

Iar acestor momente trebue să le prindem întreaga semnificaţie şi să le dăm cuvântul de laudă pe care le merită.

O astfel de clipă înălţătoare, a avut loc acum de curând, în ziua de 24 Septembrie cr., la Gurghiu în Judeţul Mureş, ca rod al trudei colegului Dr. Emil G. Negulescu, directorul şcoalei de brigadieri silvici din acea localitate.

Ce s'a petrecut acolo, a depăşit poate cu mult aşteptările multora dintre noi.

Fără să fi neglijat cu nimic, sau mai bine zis, ridicând la maximum ceeace se poate realiza într'o şcoală de gradul acelei pe care o conduce, colegul nostru a găsit drumul care să-l ducă în rosturile celor mai înalte preocupări, reuşind, prin el, să situeze pe unul de ai noştri, acolo unde nu oricare ar isbuti să răsbată.

Monumentul Regelui Ferdinand, din Gurghiu.

Conducător al căminului cultural «Petru Maior» din Gurghiu, a luat iniţiativa ridicării unui monument Regelui Ferdinand I, care de atâtea ori, în anii de după Unire, a căutat linişte şi reculegere pe meleagurile Gurghiului.

Intregul monument este opera colegului Negulescu, prin care azi toată lumea poate lua cunoştinţă de un talent ţinut, cu o vinovată modestie, în neafirmare.

Iar serbarea desvelirii a fost ceva care a depăşit obişnuitul şi imediatul comod, în care se complac atâţia, indiferent de cadrul în care activează.

Pe lângă poporul satelor şi intelectualii veniţi din toate părţile, M. S. Regele Carol II a ţinut să cinstească cu prezenţa sa, nu numai munca dar şi realizarea artistică a camaradului nostru. Ca invitaţi ai M. Sale, se mai găseau de faţă M. S. Mihai, Mare Voevod de Alba-Iulia, principele Friederich de Hohenzollern, principele de Wied şi suita, care au luat loc într'o tribună foarte frumos împodobită şi străjuită de jur împrejur de o gardă formată din elevii şcoalei de brigadieri silvici şi paznicii de vânătoare ai Casei Regale.

După serviciul religios oficiat de protopopul ortodox al Reghinului, I. Maloş, M. S. Regele Carol II a binevoit să lase să cadă tricolorul ce acoperea monumentul.

La vederea bustului, mare ca proporţii şi impresionant ca asemănare, chipul M. Sale a fost transfigurat de o profundă emoţie.

In cuvântarea adresată Regelui, părintele protopop a subliniat întregul merit al colegiului Negulescu, care vine prin această sărbătorească realizare, să încoroneze activitatea tuturor celorlalte societăţi culturale din judeţ.

Apoi, ieşind în faţa tribunei regale, d-l Negulescu adresează Regelui următoarele cuvinte :

Majestate, Când acum aproape un deceniu, am fost adus de soartă în această binecuvântată vale a Gurghiului, şoaptă de pretutindeni veni'a să-mi spună că Regele Erou Ferdinand I Desrobitorul, s'a lăsat îndrăgostit de frumuseţea plaiurilor şi cumineţenia omului de aici.

Vorbeau ca 'n basme florile, pădurea-şi înfigea tot mai sus vârful în lumina soarelui, spre a binemerita admiraţia regeştilor ochi albaştri ; iar ca o 'ncununare, omul crescuse vânjos, spre a fi la nevoie braţ neînfricat de puternic Regelui Tuturor Românilor, Ferdinand I.

Târziu apoi când durerea trecuse, iar tăcerea se prefăcuse în legendă, am bătut cu sfială întrebând spre tainiţele acestei lumi ce se părea că împietrise în jale grea, şi-am ascultat cu 'nfrigurare răsunetul ce vuia în piepturile acestui oţelit popor românesc.

Ecoul purta în el o poveste greu de rostit în cuvinte.

Spunea cum că Marele Părinte al Majestăţii Voastre şi tatăl Victoriei Româneşti reînviase în taină în sângele ce curge sub cuta aspră a acestor cămăşi albe şi una cu sufletul poporului nostru se făcuse nemuritor.

Sufletul Lui cel Loial, al Marelui Ferdirand I, Intregitorul de Neam şi Ţară, trecuse pe nesimţite în noi, fiii acestei puternice Ţări, dintre cari splendoarea primei vrednicii încununa fruntea Majestăţii Voastre.

Dumnezească vrere prefăcuse ca 'n epopei, un rege într'un întreg popor.

Il simţim deatunci mereu vibrând în noi, cu fiecare svâcnitură a inimii bătând tot mai năvalnic în vinele noastre, neputând părăsi niciodată poporul ce i-a stat totdeauna atât de strâns alături cu braţul şi cugetul.

Prin noi, urmaşii Lui, El va rămâne de-apururi viu, ca 'nvingător şi 'ntregitor de neam.

La răspântia acestei minunate reîntruchipări, Căminul Cultural «Petru Maior» şi-a oprit pios pasul şi-a crescut cu omenească trudă acest modest altar, spre a-l aduce omagiu Augustei Figuri, ca o nepieritoare mărturie a devotamentului românesc pentru Tron şi Ţară.

Totodată, Căminul nostru aduce prin mine cuvânt de cea mai profundă recunoştinţă pentru Inalta Cinstire ce ne-o arată Majestatea Voastră, primind a fi de faţă atunci când poporul îşi rosteşte simbolic descântecele, vrăjind ursitoarele viitorului cu piatră şi bronz.

Vor veni spre el tot mai des Românii de-aici şi de mai departe, şi înnodând în cuget semnul crucii vor jura unire cât mai strânsă spre o cât mai gloricasă domnie Majestăţii Voastre.

Am sădit la temelia acestui monument, credinţă isbăvitor de curată în temeinicia drepturilor noastre de primi băştinaşi pe acest pământ fericit al vechii Dacii.

Din ea va răsări şi creşte acea virtute românească, prin care va izbândi neamul nostru de azi încolo, în pace ca şi 'n război.

Căci, Sire, ne îneacă bucuria şi nu putem uita o clipă măcar că noi suntem minunea pe care destinul a ţinut-o ascunsă aproape două milenii.

De sub dărâmături şi de sub cenuşe am renăscut.

Ţara aceasta noi ne-am clădit-o ,fir cu fir, prin sudoare de om, sacrificiu de erou şi credinţă de sfânt.

Oricine va săpa adâncurile acestui pământ, va da peste rădăcinile noastre.

Mizeria a putut întârzia, dar singură nu reuşeşte nicicând să înlăture cu totul desăvârşirea evenimentelor istorice, cari răsbind odată şi odată dincolo de răutăţile omeneşti în vrerile firii, împrumută aparenţa unor adevărate revelaţii cosmice.

De aceea, citind istoria poporului nostru şi privindu-l astăzi după ce i-ai urmărit viaţa de greu şi silnicie a trecutului, nu poţi să-ţi stăpâneşti uimirea, ca 'n faţa unui miracol, al marelui miracol românesc.

Iar Regele Ferdinand I, va rămâne de-apururi simbolul acestui românesc şi Dumnezeesc miracol.

Stau mărturie veşnică pământul şi cerul, c'aşa a fost.

Glasurile trezite ca prin farmec ale acestor adâncuri şi slăvi româneşti se alătură şi strigă cu noi, să trăiţi Majestate, să trăiască Marele Voevod Mihai.

După aceasta, M. S. Regele, descinzând din tribună, s'a îndreptat spre autorul bustului, felicitându-l călduros pentru măestria cu care a redat chipul Părintelui Său, decorându-l totodată ca un final de apoteoză.

Iar această decoraţie, primită prin Inaltul gest regal, am purtat-o cu mândrie, în acea zi, toţi cei peste 30 ingineri silvici, veniţi la solemnitate din Bucureşti, Cluj, Sighişoara şi alte localităţi din ţară.

A. Crivăţ.

SOLEMNITATEA DELA MIHĂEŞTI, 13 OCTOMBRIE, 1935

Desvelirea bustului lui Iuliu Moldovan înseamnă o dată, pe lângă celelalte două din 1934 (Mai 27 şi 28), marcate, în timpul congresului de acum un an, cu aceleaşi festivităţi de consacrare şi postum a unor înaintaşi creiatori din falanga ctitorilor silviculturii româneşti. Incă unul din vechea gardă a entuziaştilor precursori şi-a căpătat chipul în bronz, în mijlocul făpturilor şi înfăptuirilor lui.

Dar dacă N. G. Popovici şi Theodor G. Pietraru s'au ilustrat în deosebi în cariera didactică, Iuliu Moldovan a avut în «Serviciul Exterior» domeniul de afirmare a competenţii, puterii de muncă, perseverării, a realizării destinului lui de înfăptuitor, cu toate adversităţile inerţiei şi neînţelegerii unor contemporani. Căci a fost un luptător toată viaţa, pe care şi-a trăit-o din plin pe câte planuri a înţeles să şi-o cheltuiască : profesional, social, politic. Peste tot însă, ca idee

centrală : pădurea şi Corpul Silvic ! Pentru respectul, dragostea şi folosul lor a făcut politică, a activat social, a luptat.

Comitetul de iniţiativă din jurul «Vieţii Forestiere» a făcut o faptă bună, care îşi are semnificaţia ei, alături de celelalte două manifestări din anul trecut, ale congresului Inginerilor.

Să facem însă un scurt reportaj.

Duminică, 13 Oct. 1935, s'au întrunit la Mihăeşti (Muscel) circa 70—80 de ingineri silvici de toate gradele, din toate unghiurile ţării — un congres în mic — pentru a asista la solemnitatea desvelirii bustului lui Iuliu Moldovan. O slujbă religioasă a inaugurat festivitatea, creştineşte, aşa după cum a înţeles să trăească şi să se pregătească de moarte Iuliu Moldovan şi după cum stă bine Românilor, tradiţional ! Au cuvântat apoi, într'o atmosferă de pietate şi comuniune sufletească, reprezentanţii tuturor acelora cari l'au cunoscut, iubit, cari au lucrat cu el şi l'au apreciat : d-l C. D. Chiriţă, în numele comitetului de iniţiativă («Viaţa Forestieră»), D-l Ad-tor I. Simionescu în numele D-lui Ministru V. Sassu şi al Casei Pădurilor, D-l Prof. M. Drăcea, pentru Societatea «Progresul Silvic», D-l O. D. Rădescu, în numele Dir. Reg. Silvice Piteşti şi a foştilor stagiari la Mihăieşti, D-l Cotta, în numele Direcţiei Reg. silvice Arad, D-l M. P. Florescu, în numele inginerilor dela Eforie, D-l Mircea Popescu, în numele Ocolului silvic Mihăieşi.

Bustul lui I. Moldovan, la Mihăeşti.

Toţi au avut cuvinte de preamărire a faptelor lui Iuliu Moldovan. Decorul de toamnă al Parcului, în mijlocul căruia a fost înălţat bustul [1]), a dat un cadru nu se poate mai potrivit înălţătoarelor cuvântări rostite. A fost cu adevărat o pioasă sărbătoare.

Timpul nefavorabil a împiedicat însă ca festivitatea să se continue într'altfel şi la masa comună, în Parc — deja aranjată — unde desigur alţii din cei ce l-au cunoscut sau i-au cercetat activitatea ar fi adus contribuţiile respective la cuncaşterea vieţei lui Iuliu Moldovan şi sub alte aspecte, mai de amănunt, care vin să întregească farmecul unei vieţi de om. Totuşi, aşa cum a decurs, festivitatea dela Mihăieşti rămâne înscrisă în analele Corpului Silvic.

1) Bustul lui Moldovan e opera colegului nostru Emil Negulescu (ing. Dr.), Directorul Şcoalei de Brigadieri dela Gurghiu ; tot D-sa e autorul bustului Regelui Ferdinand, inaugurat la 24 Sept. 1935, la Gurghiu, în prezenţa M. S. Regelui Carol II.

Şi iată pentru ce aminteam la începutul cronicei, de N. G. Popovici şi Theodor G. Pietraru. Şi lor anul trecut, li s'au ridicat chipurile în bronz, pentru amintire a faptelor care dau dreptul la recunoştinţa posterităţii. Câte şi trei sunt exemple mari de ceeace va să zică activitate creatoare, bazată pe ideal şi competenţă, înarmată cu dragoste şi nobilă ambiţie perseverentă. Corpul silvic are în ei înaintaşi, cu care se mândreşte, pentrucă viaţa şi fapta lor au creat o tradiţie pentru Corp. Şi judecăm comemorările din acest punct de vedere : al perspectivei anilor. Totdeauna ne-am explicat dificultăţile serviciului prin tinereţea noastră ca Stat şi Corp. Comemorările vin şi ne spun că au fost şi alţii înaintea noastră, cari s'au isbit de greutăţi şi mai mari, între cari inerţia începutului! Ei au în-

Asistenţa, în timpul slujbei religioase.

vins ! Şi gândurile se înlănţue, pentru a ajunge la o concluzie : începem să avem o tradiţie a noastră, românească, scrisă pe pământul ţării, de preţuit şi iubit încă şi pentru acest motiv.

Dar faptele acestor predecesori mai înseamnă dragostea lor şi pentru cei ce trebuia să le urmeze, creindu-le cale pentru ascensiune. Ne-au iubit cei cari au fost înaintea noastră ; să-i iubim pe cei cari vor veni după noi, aşa după cum ne-au învăţat strămoşii : prin fapte de creaţie! Acesta cred că e învăţământul comemorării dela Mihăieşti !

T. P. Bălănică.

ARTICOLE PRIVIND ECONOMIA FORESTIERĂ, PUBLICATE IN ZIARE

Luna August 1935

Curentul: 3 şi 4 August, Radu Vifor semnează două reportaje : «Impăduririle şi seceta». Se arată importanţa împăduririlor pentru Basarabia ;

ce ar fi de făcut pe terenurile neproductive. Relele reformei agrare şi ale politicei concretizate în exproprieri şi defrişări.

5 August. — Pădurile sacre, de Cezar Cristea.

7 August. — Idem de M. P. Florescu.

9 August. — Despre jaful în Masivul Topologului, şeful de ocol Jiblea, ing. Vidinivschi şi exploatatorul Iavirschi. Se cere urgent ancheta Direcţiei Piteşti.

10 August. — Greutăţi la exportul cherestelei româneşti în Egipt.

11 August. — Pădure incendiată în judeţul Constanţa, plantaţia de salcâm Tufeşti.

14 August. — Desfăşurarea comerţului exterior din Bucovina.

22 August. — 1) Exportul cherestelei în Egipt a fost reluat şi 2) Examenele de sub-inspector.

26 August. — Indrumarea agriculturii. Comisiunea dela Ministerul Agric. şi Domeniilor şi măsurile pentru lucrările forestiere.

— Mercator semnează articolul «Lemnele săracului,» reliefând abuzul ce se face cu tarifele C. F. R., reducerile sezoniere fiind fără efect pentru cei lipsiţi de mijloace.

Universul. — 22 August. — Exportul de cherestea întâmpină mari dificultăţi.

24 August. — Publicaţie, licitaţie silvică dela pădurea Piciorul Caprei, ocolul Cislău.

— Congresul Internaţional de silvicultură dela Bruxelles.

Excelsior. — 3 August. Cooperaţia forestieră, de Dr. Adrian Sfinţescu.

17 August. — Situaţia pe piaţa lemnului.

31 August. — Cronica lemnului.

Ţara Noastră. — 24 August. — Instrăinarea pădurilor ţării şi rolul silvicultorului pe teren social, de M. P. Florescu.

Argus. — 18 August. — Combustibilul lemnos pentru motoare; Cererile industriaşilor din Bucovina, faţă de lipsa de vagoane ce periclitează grav exploatările forestiere.

Prezentul, — 10 August. — Pavaje de lemn în capitală.

— In jurul interzicerii importului de cherestea românească în Egipt: sunt represalii?

20 August. — Sporirea contingentului lemnului românesc în Ungaria.

Ideia Naţională (Buzău). — 30 August. — Pădurile Miclăuşanului. Pe marginea procesului cu Soc. Goetz. Se cer măsuri şi dreptate.

Luna Septemvrie

Curentul. — 2 Sept. — D-l Dragoş Vrânceanu recenzează «Călăuza excursionistului în pădure» de Prof. Popovici Băznoşanu.

4 Sept. — Argentina interesată pentru cheresteaua din România.

9 Sept. — Răspunsul şi precizările d-lui A. Bentoiu.

— Dificultăţile exportului produselor forestiere în Bucovina.

12 Sept. — Exportul a 3800 mc. lemn de nuc prelucrat în ţară, prin Halmei, în Cehoslovacia.

13 Sept. — Dispoziţiuni pentru unele reglementări ale vânatului.

16 şi 18 Sept. — Adunarea generală a conductorilor silvici, cu moţiunile adoptate.

27 Sept. — Exportul forestier : Evoluţia în ţările europene, semnat de Mercator.

Universul. — 8 Sept. — Viaţa politică : De necrezut (Cazul intervenţiei A. Bentoiu la Caps pentru moşnenii Albinari).

16 şi 18 Sept. — Adunarea generală a Conductorilor silvici, cu moţiunile adoptate.

24 şi 25 Sept. — Despre Congresul şi moţiunea Corpului silvic inferior.

Excelsior. — 21 Sept. — Cronica lemnului ; exportul lemnului de nuc în Cehoslovacia şi noul regim al exploatărilor forestiere cu modificarea dispoziţiunilor transitorii în vigoare pentru anii 1935—1937 ale Ministerului Agriculturii.

Ţara Noastră. — 13 Sept. — Exportul de cherestea e mai redus (după datele Caps ale ing. Filip pentru Galaţi).

Prezentul. — 9 Sept. — Mari posibilităţi pentru exportul produselor forestiere din Bucovina (1300 vagoane restante).

12 Sept. — Exportul a 3800 mc. lemn de nuc prelucrat în ţară, prin Halmei, în Cehoslovacia.

13 Sept. — Ce va putea exporta România în Franţa ? Reducerea taxei ad valorem dela 4—2% pentru importul lemnului românesc şi a taxei de origină. O nouă stare de spirit în Franţa, problema transferului şi clearing general.

15 Sept. — Exploatarea pădurilor supuse regimului silvic, norme ; noui amenajamente şi regulamente de exploatare aprobate ; reîncepe exportul de cherestea în Germania.

16 Sept. — Lemnul pe piaţa românească : producţie, preţuri, export, industrie şi comerţ ; cauzele scăderii şi sugestii pentru remediere.

21 Sept. — Gh. D. I. semnează situaţia exportului produselor forestiere în Germania, Ungaria, Grecia şi alte ţări. Discuţii în Comitetul asociaţiei industriei forestiere.

27 Sept. — Exportul de lemn al României în perioada Ianuarie-Iulie a. c. şi intensificarea exportului de produse forestiere din Bucovina.

Zorile. — 12 Sept. — Cum se vor da autorizaţiile de tăiere a pădurilor amenajate.

13 Sept. — Cherestegia lovită de moarte ; scade consumul intern şi exportul, din cauza C. F. R. şi a mijloacelor de transport.

Epoca. — 18 Sept. — Articol despre doleanţele conductorilor silvici.

R E C E N Z I I

Cartea crescătorului de peşti de T. Buşniţă. Edit. Fundaţia culturală regală «Principele Carol» str. Latină Nr. 8, Bucureşti, 148 pag., 30 lei.

Fundaţia culturală regală «Principele Carol» a luat iniţiativa să scoată o serie de cărţi folositoare populaţiei noastre de la sate. Cartea crescătorului de peşti este a 9-a din serie.

Lucrarea a fost încredinţată spre redactare d-lui Buşniţă care, prin pregătirea şi competinţa d-sale, apărea drept unul din cei mai indicaţi să se ocupe de ea.

Autorul îşi propune să vină în ajutorul acelora cari vor să se ocupe cu creşterea peştilor în eleştee şi iazuri. Nu este deci vorba nici despre apele Dunării sau ale lacurilor ce o mărginesc şi nici despre pescuitul la mare. In cuprinsul ţării noastre, există o sumedenie de mici lacuri sau iazuri, unde populaţia locală se duce să pescuiască câţiva peşti pentru ca să mai varieze oarecum mâncarea de toate zilele. Din lipsă de îngrijire însă, aceste iazuri au fost invadate de burueni acvatice, sau chiar colmatate. Peştele, la rândul lui, a degenerat, s'a împuţinat. Spre aceste iazuri îşi îndreaptă d-l Buşniţă atenţia, arătând ce se poate face pentru a avea peşte din belşug şi de bună calitate. Ceva mai mult, d-sa indică şi cum putem creia noi asemenea lacuri (eleştee), atunci când configuraţia terenului nu este favorabilă formării unui iaz.

Cartea cuprinde astfel un bogat material informativ. Păcat însă că are scăderi.

Primele 40 pagini suferă de metodă şi de claritate. Din această cauză trebuie să faci sforţări pentru ca să poţi să găseşti firul expunerii.

Limba, la rândul ei, de multe ori. nu este prea fericit aleasă.

Înţelegem, autorul a vrut să folosească un limbaj, care să fie pe înţelesul celor dela sate, dar această grijă nu trebuia împinsă prea departe. Nu găsesc, de pildă, prea fericită ideia de a zice «câtime» în loc de cantitate, «adâncătură» în loc de adâncitură, «gazuri» în loc de gaze, «hrănire» în loc de hrană şi multe alte cuvinte de acest fel.

Construcţia frazelor apoi lasă de multe ori de dorit. Dăm numai două exemple: 1. «Ca să putem construi un iaz, trebuie să avem o vale largă şi (sic !) care poate fi închisă într'un loc printr'un dig...» (pag. 12). 2. «Adâncimea şanţului va fi atât, până nu va ajunge la stratul de lut» (pag. 19). Am putea să înmulţim exemplele, dar ne oprim. pentrucă scopul nostru nu este acesta.

Câteodată, autorul se exprimă de aşa natură, încât nu poţi să-i acorzi nici-o scuză. Ce putem crede atunci când, vorbind despre *călugăr* (dispozitivul necesar pentru regularea şi menţinerea ni-

velului apei în iaz sau eleşteu). scrie că este «*un tub pătrat... cu diametrul de 30—40 cm.?*» (pag. 20). Cum poate un pătrat să aibă diametru?

Dacă ne-am oprit asupra acestor scăderi, am făcut-o din dorinţa de a le vedea înlăturate la a doua ediţie, fiind convinşi de necesitatea cărţii. Noi îndrăsnim chiar să sugerăm ideia schimbării întregului plan al lucrării.

Nu toată cartea suferă însă de aceste lipsuri. Cam de pe la Cap. V, expunerea devine mai metodică, mai clară. Autorul se găseşte de aici încolo mai la largul său.

In lucrarea aceasta, d-l Buşniţă se ocupă, în 13 pagini, şi de cultura păstrăvului, capitol care trebuie să atragă, în special, atenţiunea noastră a silvicultorilor. Se înţelege că, în 13 pagini, nu putem avea toate cunoştinţele asupra culturii păstrăvului, dar atât cât cuprinde capitolul este bine scris.

Remarcăm cartea în special pentru brigadieri şi pădurari, cari nu au decât de câştigat, mai ales că preţul de 30 lei nu este prea mare.

Al. Haralamb.

Los bosques y la industria madererea en Rumania de Henry Helefant. 52 pag., Madrid. 1935.

Suprafaţa pădurilor Spaniei este de 4.866.000 ha., cu o producţie anuală de aproximativ 4,5 milioane m³. Consumul intern depăşind această producţie, Spania este obligată să importe lemn. Astfel, în 1934 — an care corespunde unui consum foarte redus, din cauze cunoscute — Spania a importat 534.248 m³ lemnărie, din care 410.881 m³ cherestea de răşinoase.

România a participat şi participă la aprovizionarea pieţei spaniole cu cantităţi neînsemnate. In 1934, ţara noastră a exportat în Spania numai 11.256 m³, ceeace înseamnă abia 2% din volumul de lemnărie importat.

Luând în considerare felul materialelor lemnoase cerute de consumul spaniol, este neîndoelnic că România ar putea participa în mod mai activ la importul forestier al Spaniei, mai ales că lemnul românesc — şi în special fagul — este foarte apreciat de comercianţii spanioli.

In vremurile actuale, când situaţia lemnului românesc, pe principalele lui debuşeuri este periclitată şi când tonajul exportului nostru forestier scade dela an la an, se impune o politică de natură a asigura mărirea zonei de penetraţie a produselor noastre, pe pieţele socotite până acum de ordin secundar.

Spania, ţară avizată în mod permanent la import de lemn, trebuie să constituie unul din primele obiective şi de aceea orice efort făcut în acest sens trebuie relevat.

Cartea d-lui H. Helefant: P ă d u r i l e ş i i n d u s t r i a l e m n u l u i î n R o m â n i a constituie unul din mijloacele de acţiune, având rolul de a face cunoscute în Spania şi în ţările latine din America de Sud bogăţia noastră forestieră şi posibilităţile noastre de producţie şi export. Lucrarea de faţă a d-lui H. Helefant, care este Ataşat Comercial la Legaţia României din Madrid, vine să se adaoge la o serie de monografii scrise de d-sa asupra petrolului, animalelor şi cerealelor româneşti.

In cartea despre p ă d u r i, d-l H. H. dă dealungul celor 52 pagini, în mod succint, tot ce este necesar a documenta pe cei dornici sau interesaţi să cunoască — în linii generale — România din punct de vedere forestier. Se găsesc, astfel, date asupra: suprafeţei, repartizării şi compoziţiei pădurilor noastre; producţiei şi prelucrării lemnului românesc; consu-

mului şi exportului nostru forestier ; legilor şi administrării pădurilor. D-l H. H. a consacrat, apoi, două capitole speciale Casei Pădurilor Statului şi Cooperativelor, iar la finele lucrării a dat o listă de fabricile de cherestea şi un tablou de firmele exportatoare de lemn, din România.

Un număr însemnat de fotografii, de diagrame şi hărţi completează în mod fericit cartea d-lui H. Helefant care a adus un real serviciu intereselor româneşti, după cum subliniază şi d-l Ministru Al. Zeuceanu, în elogioasa prefaţă pe care o semnează.

Gh. I. Ionescu,

Zur Entwicklung der Jagdwirtschaft in U. S. A. (Despre desvoltarea economiei cinegetice în Statele Unite ale Americii) de Ing. *A. M. Comşa,* Montreal (Canada). (Art. în Zeitschrift für Weltforstwirtschaft, Bd. II, 1934—35, pag. 224—249).

Insemnăm aci deosebita noastră satisfacţie de a fi aflat într'o revistă germană de prim ordin, cu foarte mare autoritate în cercurile forestiere internaţionale, frumoasa contribuţiune a unui compatriot atât de îndepărtat de noi. Faptul că d-l Ing. Comşa ajunge să trateze o atât de importantă problemă, privitoare la o ţară aşa de mare, ne dă măsura înaltei d-sale competinţe în materie de economie cinegetică şi a deosebitei autorităţi de care se bucură în cercurile americane. Importanţa chestiunii, cât mai ales modul magistral în care este expusă de autor, ne îndeamnă să redăm, în cele ce urmează, un scurt rezumat al frumosului studiu. Sfătuim totuşi pe cei ce citesc nemţeşte şi au şi prilejul, să-l citească în original.

Datorită unor particularităţi prea diferite de cele europene, prefacerile mediului vegetal şi animal original, care au cerut peste o mie de ani în Vechiul Continent, aci s'au efectuat într'un timp zorit, poate numai în spaţiul unui secol. După risipa, masacrul pionierului american, care era obişnuit şi vânător, a urmat securea, casmaua, plugul şi focul fermierului. Acestea au distrus mediul de trai al multor specii de vânat. Pe de altă parte agricultura cu culturi monotone pe mari suprafeţe, a favorizat înmulţirea vânatului de câmp (de ex. a iepurilor, etc.). «Aceeaşi veşnică lege biologică şi aici : o specie de animale se comportă faţă de noul mediu — potrivit habitus-ului său — fie adaptându-se, fie emigrând sau încetând de a mai exista. Condiţia esenţială a adaptării este, ca prefacerea biotop-ului, adică a staţiunii, să se efectueze pe încetul, iar nu brutal de repede, cum a fost cazul aici».

Către sfârşitul secolului trecut cantitatea de vânat de pădure atinsese cel mai scăzut nivel. Cu emiterea unei legi a vânătorii, cu instituirea aşa ziselor «National Parks» (care ating astăzi o suprafaţă de 5.800.000 ha) şi a pădurilor de Stat («National Forests»), cu o suprafaţă actuală de peste 65.000.000 ha, situaţia acestui vânat s'a ameliorat mult.

In privinţa păsărilor migrătoare, s'a ajuns la o înţelegere de tratament ordonat, între Statele Unite şi Canada. Se speră că în curând să fie câştigat pentru această înţelegere şi Mexicul, stabilindu-se astfel norme unitare pentru întreaga Americă de Nord.

In evoluţia aplicării legii de poliţie cinegetică, se remarcă o continuă îngrădire, atât a timpului de vânat, cât şi a cantităţii maxime de împuşcat sau prins. Astfel, de unde în 1900 epoca de împuşcare a găinuşii de preerie şi de tufiş (Prärie- und Buschhuhn) era de 65

zile, astăzi a fost redusă la numai 25 ; iar cantitatea de vânat a fost restrânsă dela 25 bucăţi pe zi şi de vânător, la numai 4 bucăţi. Afară de aceasta se mai prevede şi un maximum pe sezon, care reduce încă şi mai mult cantitatea maximă diurnă indicată.

Legea vânatului americană, aproape identică cu cea canadiană, s'a inspirat după cea engleză, bine înţeles adaptându-se condiţiunilor locale proprii. Potrivit acestei legi, diversele specii de găinuşe şi de păsări migratoare se bucură de o epocă de linişte şi anume în timpul înmulţirii (Fortpflanzungsperiode). Sezonul vânatului cu pene se începe fără excepţie toamna şi se termină cel mai târziu către sfârşitul iernii. Aceasta reprezintă o incontestabilă superioritate din punct de vedere biologic a legii americane faţă de cele ale Continentului european. O serioasă scădere a legii americane ,din acest ultim punct de vedere, constă într'aceea că permisiunea de împuşcare a vânatului copitat (restrâns la numai o bucată pe an şi vânător) se referă numai la masculi şi cu totul excepţional şi la femele.

Pentru a ni se da o oarecare idee de evoluţia vânătoriei americane, autorul schiţează câteva momente privitoare la provincia Pensylvania (cam ¼ din întinderea Germaniei), care constituie, de altfel, un model pentru celelalte state americane sub acest raport. Inainte de a se fi păşit la luarea de măsuri pentru protecţia vânatului adică până către sfârşitul sec. al 19-lea, împuşcarea unui urs sau a unui cerb era privită ca un eveniment extraordinar. Datorită, mai întâi iniţiativei private (1895), apoi intervenţiei din ce în ce mai active din partea statului, s'a ajuns să se regenereze în oarecare măsură vânatul de lipsă. Astfel, s'a putut vâna 300 cerbi în 1907, 1102 în 1914, 3300 în 1920 şi 26.000 în 1930. La aceste cifre urmează a se mai socoti împuşcările în delict estimate la cca. 15%. Pe lângă înmulţirea oarecum exagerată, se mai adaugă, ca o mare lipsă, disproporţia, cu totul nenormală, a sexelor (prea puţini masculi, cerbi), ceeace se manifestă prin oarecari semne de degenerescenţă. Şi la celelalte specii de vânat se observă o viguroasă înmulţire. Secretul acestei prosperări se explică prin aceea că : «Organismul administraţiei vânătorii este cu totul despoliticianizat (era să traducem deparazitat), dispune de o mare putere şi este subordonat direct Guvernatorului. Organele se recrutează prin concurs sever asupra calităţilor psihice şi fizice, sunt supuse la cursuri de vară regulare şi li se acordă competinţa necesară».

Distrugerea în masă a diverselor specii de găinuşe, a făcut necesară introducerea, pe scară întinsă, de păsări similare exotice : fazanul european (din Anglia); potârnichea cenuşie şi mexicană (Mexican quail), cât şi înmulţirea şi difuzarea pe cale artificială a celor locale. In acest scop, s'a întrebuinţat felurite metode : împărţire de ouă şi de pui sub anumite obligaţiuni ; acordare de premii, etc. Toate acestea au ca idee fundamentală : cooperarea dintre autorităţile de stat, vânători şi proprietarii terenurilor (farmers) în acelaşi gând de înmulţire a vânatului.

Incercarea n'a reuşit decât între anumite limite latitudinale (atât fazanul cât şi potârnichea cenuşie nu s'au putut aclimatiza până acum în ţinuturile sudice latitudinei de 45°). In legătură cu opera de colonizare şi refacere a vânatului respectiv, a apărut o puternică industrie a crescătoriilor de felurite păsări (fazani, potârnichea mexicană, raţe sălbatice, etc.), practicată atât de particulari cât şi

de asociaţii vânătoreşti sau de Stat, cum şi un înfloritor comerţ.

Şi în materie de colonizarea iepurilor s'a lucrat uneori destul de mult. Se dă ca exemplu în această privinţă statul Missouri (17.900.000 ha), cu o producţie anuală de 3—5 milioane iepuri.

Felul în care este împărţit, compus şi cultivat terenul agricol (câmpul) este în general foarte favorabil înmulţirii vânatului respectiv, astfel în cât ferma americană exercită un fel de «radiere dinamică de vânat» (dynamische Wildausstrahlung) asupra locurilor înconjurătoare. O scădere constă în aceea că porţiunea de pădure — în mijlociu cam 13,9% din suprafaţa fermei — este mai peste tot în decadenţă din pricina păşunatului. In ultimul timp s'au luat măsuri de prevenire a răului.

Vânatul mic de câmp, ca şi unele specii de răpitoare, manifestă o periodicitate de 8—11 ani în ceea ce priveşte cantitatea sa.

Vânatul de apă este destul de bine reprezentat şi cu deosebire în jurul golfului Mexic şi pe coastele celor două oceane. Schimbarea condiţiunilor climatice sau vegetative provoacă adesea deplasări şi concentrări mari ale acestui vânat. In orice caz s'a lucrat mult în domeniul faprotivnică a omului. dar chiar şi acolo unde a fost împuţinat prin intervenţia potrivnică a omului, dar chiar şi acolo unde a lipsit în mod natural.

In privinţa vânatului răpitor (atât cu păr cât şi cu pene), nu se practică o politică de completă exterminare, ci se tinde a-l ţine între anumite limite acceptabile. Aceasta pentru consideraţiuni biologice.

Păşunatul din pădurile nerezervate (offene Forstflächen) în unele privinţe încă insuficient reglementat, creiază serioase dificultăţi, cu deosebire vânatului mare copitat, încât se simte nevoia hrănirii sale cu fân în timpul iernii. Se constată totuşi o însemnată înmulţire a se mai pretutindeni unde acest păşunat a fost restrâns sau reglementat. Autorul stăruieşte asupra influenţei nefaste a acestui păşunat în legătură cu vieţuirea vânatului respectiv, în primul rând din cauza schimbării biotopului vegetal.

Ursul negru se prezintă destul de bine şi anume în condiţiuni deosebite în diversele provincii americane, astfel încât şi dispoziţiunile legale pentru protecţia sau reducerea sa diferă dela provincie la provincie. In schimb cel cenuşiu (Grizzly) este în mare parte dispărut (cca. 850 exemplare în 1932).

In rezumat, se poate spune că politica cinegetică americană se concentrează în jurul a două idei: «restoration and conservation» (restaurare şi conservare), transpusă fiind în practică prin: 1) măsuri pentru salvarea vânatului rămas; 2) determinarea de ţinuturi de protecţie; 3) reintroducerea şi răspândirea speciilor naţionale dispărute cu încetăţenirea unora exotice; 4) creiarea de ferme de vânat, etc. Realizările respective găsesc din ce în ce mai mult un preţios sprijin în noua mişcare de evadare irezistibilă a americanului spre pădure, râu şi mare. «Viaţa în aer liber, sau cum e numită de acesta: 'Outdoor life', este practicată în puţine ţări cu atâta intensitate ca aici». Concepţia vânătorului american s'a schimbat în sensul bun al lucrului, neobişnuit de mult în ultimii 30 de ani, datorită unor înţelepte măsuri şi unei susţinute propagande de educare. Iniţiativa particulară a contribuit mult sub acest raport.

Programul de reconstrucţie forestieră al regimului Roosevelt, ca şi simpatia şi înţelegerea din ce în ce mai mare, pe care economia cinegetică o găseşte la cercurile diriguitoare, deschide acesteia foarte frumoase perspective de viitor. O

comisiune specială din Ministerul de Agricultură a stabilit un program de proporţii americane pentru protecţia şi înmulţirea vânatului de tot felul. Intre punctele principale ale programului respectiv se menţionează: 1) Achiziţionarea imediată a unei suprafeţe de 1.600.000 ha, proprie pentru găzduirea şi înmulţirea vânatului de apă; 2) Achiziţionarea altor 2.000.000 ha de terenuri agricole părăginite pentru vânatul de câmp, care suprafaţă urmează a fi mărită ulterior la 4.000.000 ha; 3) Achiziţionarea a cel puţin 400.000 ha în ţinuturi proprii pentru păsările cântătoare şi insectivore; 4) Achiziţionarea a 800.000 ha pentru reintroducerea speciilor de vânat mare şi pentru producerea blănurilor; etc. In referire la finanţarea acestui plan s'au prevăzut peste 50.000.000 dolari dintre cari 5.000.000 dolari au şi fost puşi la dispoziţia administraţiei competinte.

Toate acestea înfăţişează voinţa americană de progres în materie de economie cinegetică sub o justă concepţie a lucrului. «Vânătoarea va reţine şi mai departe interesul maselor largi ale poporului, nu atât prin îngrădirea drepturilor şi a privilegiilor, cât mai cu seamă prin promovarea sforţărilor colective spre o mai bună situaţie. Vânatul este privit ca un produs capabil să ridice venitul general al tuturor terenurilor. Obiectivul mai îndepărtat rămâne: Producerea a cât mai mult şi cât mai ieftin vânat, prin colaborarea ştiinţei şi asigurarea continuităţii recoltei de vânat».

Incheind, adresăm călduroase felicitări autorului pentru frumosul studiu de faţă şi ne permitem de a exprima speranţa preţioasei D-sale colaborări şi la «Revista» noastră.

Ilie C. Demetrescu

REVISTA REVISTELOR

Reviste străine

L'ALPE.

Nr. 7/1935.

Ing. Amedeo Verger.

Il parco nazionale del Gran Paradiso (11 pag., 10 fig.).

Parcul naţional «Gran Paradiso».

Italia are patru parcuri naţionale proteguite de legi speciale şi administrate de un serviciu propriu. Cel mai vechiu şi mai mare este parcul del Gran Paradiso, în suprafaţă de 56.000 ha., din care 75% roce, zăpezi şi gheţari, 13% păşuni, 11% păduri şi 1% culturi agricole. Este situat în provincia Aosta şi a fost înfiinţat în anul 1922. In acest articol se face o amănunţită descriere geografică şi un studiu al florei şi faunei acestei regiuni.

Dott. Giovanni Videsott.

Note sulla difesa contro le valanghe (12 pag., 10 fig.).

Note asupra apărării contra avalanşelor.

Se face un istoric al legilor din diferite timpuri cu privire la măsurile ce trebuesc luate pentru apărarea contra avalanşelor. Se studiază lucrările din trecut şi de acum pentru apărarea contra avalanşelor şi pentru evitarea formării lor.

Dott. Nicola Tozzi Condivi.

Il calanco e la sua bonifica nella provincia di Ascoli Piceno (9 pag., 12 fig.).

Ogaşele şi îmbunătăţirea lor integrală în provincia Ascoli Piceno.

Se arată amănunţit lucrările ce s'au făcut pentru a se corecta ogaşele din provincia Ascoli Piceno. Lucrările sunt asemănătoare acelora de corecţiunea torenţilor. Este un articol foarte interesant.

La «Insemnări şi note practice».

Viburno.

Restaurarea pădurilor deteriorate în zona sistematizărilor hidraulico-forestiere.

— Pinii din Roma şi reintroducerea chiparosului.

Recenzii.

— *La legge sulla bonifica integrale nel quinto anno di applicazione*, de Serpieri A.

— *La Milizia forestale nell'anno XII.*

— *La Valle dello Spluga*, de De Simoni G.

— *Höhengrenzen der Pflanzendecke in Pyrenäen, Alpen und Bergen Südeuropas*, de L. Koegel.

Nr. 8—9/1935.

A. Merendi e Aldo Pavari.

Il congresso internazionale del carbonio carburante e di selvicoltura a Bruxelles (25—29 Luglio 1935), (6 pag. 4 fig).

Congresul internaţional al cărbunelui carburant şi al silviculturii dela Bruxelles (25—29 Iulie 1935).

Cronica congresului.

Ing. Generoso Patrone.

I piani di assestamento delle abetine demaniali della Toscana (15 pag., 7 fig.).

Planurile de amenajare ale pădurilor domeniale de brad din Toscana.

Se vorbeşte de importanţa amenajamentului şi se dau date din amenajamentele pădurilor Vallombrosa, Camaldoli şi Boscolungo privitoare la : descrierea generală a acestor păduri, ridicarea topografică, descrierea parcelară, revoluţia. posibilitatea şi consideraţiuni asupra calculului acesteia.

A. Verger şi F. Reggiani.

La Milizia forestale alla fiera di Padova ed alla IV mostra nazionale dell' agricultura. (7 pag., 5 fig.).

Miliţia forestieră la târgul din Padova şi la a IV expoziţie naţională a agriculturii.

Se descriu amănunţit pavilioanele Miliţiei forestiere la cele două expoziţii. Foarte interesante fotografii.

Dott. Alfonso Lenzi.

Due anni di lavoro in Sila (8 pag., 8 fig.).

Doi ani de lucru în Sila.

Se descriu rezultatele obţinute în provincia Sila după doi ani de lucru în baza «legii de ameliorare integrală». Se arată greutăţile întâmpinate, metodele de lucru încercate şi eforturile, în urma cărora în aşa scurt timp s'au făcut adevărate minuni în acest ţinut atât de sărac până acum 2 ani.

Dott. Ettore Parente.

I boschi comunali del monte Amiata (7 pag., 7 fig).

Pădurile comunale de pe muntele Amiata.

Istoricul pădurilor comunale de pe muntele Amiata. Repartizarea lor pe comune. Descrierea amănunţită a pădurilor, amenajarea lor în viitor.

F. Caldart.

I pascoli del Carso (9 pag., 5 fig.).

Păşunile din Carso.

Intre lucrările de ameliorare ale carstului, acelea îndreptate spre păşuni dau rezultatele cele mai imediate. Operaţiunile făcute sunt următoarele: distrugerea ienupărului, spargerea pietrelor superficiale, extragerea muşchilor, îngrăşarea organică şi chimică, extirparea plantelor nefolositoare şi semănarea acelora bune de păşune. Munca a fost extrem de grea, dar rezultatele în carstul triestin sunt dincolo de aşteptări.

La «Insemnări şi note practice».

L. Senni.

Cazurile fitopatologice observate la esenţele forestiere în 1934 (2 pag.).

A. de Philippis.

Asupra plantării ştejarului. Un nou sistem de plantare.

La «Viaţa forestieră în străinătate».

Franţa — Daunele unui uragan.

Statele Unite. — Curăţirile în plantaţiile de conifere.

Recenzii:

Il transporto solido nei corsi d'acqua italiani de Ministero del LL. P. P. Servizio idrografico.

Malattie e degenerazione della potata, con brevi norme per la selezione, la coltura e la conservazione, de Catoni G.

Effect of frequent fires on chemical composition of forest soils in the longleaf pine region, de Heyward F. e Barnette R. M.

Das natürliche Waldbild Europas, de K. Rubner.

N. G. G.

BULLETIN DELA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

No. 6, Iunie 1935.

V. Antoine.

Insectes nuisibles aux essences résineuses.

Insecte vătămătoare esenţelor răşinoase.

Intr'un raport prezentat Comisiei superioare a pădurilor, autorul face un studiu asupra insectelor Dioryctria splendidella H. S. şi Dioryctria abietella Schief. care cuprinde descrierea insectelor, biologia lor, răspândirea în Belgia, esenţele atacate, felul şi mărimea pagubelor, mijloacele de apărare şi combatere.

Articolul se va continua cu alte insecte din genul Dioryctria.

Marcel-V. Homes.

Problemes de physiologie végétale a l'ordre du jour.

Les hormones de croissance chez les plantes.

Probleme de fisiologie vegetală la ordinea zilei.

Hormonii de creştere la plante.

Cercetările de fisiologie vegetală din ultimul timp asupra creşterii plantelor, au ajuns să descopere existenţa unor hormoni asemănători cu acei dela regnul animal. Autorul arată studiul acestor cercetări şi problemele care urmează să fie rezolvate în viitor.

M. G.

Les migrations d'arbres aux temps préhistoriques.

Migraţiunile arborilor în timpurile preistorice.

Făcând un istoric al evoluţiei pământului dela starea incandescentă şi până la forma de azi, sunt arătate speciile forestiere cari s'au instalat în diferite regiuni ale globului şi cum au emigrat cu timpul sub influenţa climatului.

Commerce du bois.

Comerţul lemnului.

Sunt arătate materialele lemnoase cari au fost impuse la taxa de transmisiune de 5% la import şi acele ce fac excepţie.

Biblioteca societăţii.

In continuare sunt arătate cărţile care se găsesc în biblioteca societăţii.

Nr. 7, Iulie 1935.

V. Antoine.

Insectes nuisibles aux essences résineuses.

Insecte vătămătoare esenţelor răşinoase.

In continuare la articolul publicat în numărul precedent, sunt arătate pagubele cauzate de insectele din genul Dioryctria în pădurile din Campine.

Sunt studiate originile atacului, predispoziţia acestei păduri la atac, consecinţele şi ravagiile provocate, etc.

H. Perrin.

La régression du chêne dans les taillis sous futaie du Nord-est de la France.

Regresiunea stejarului în crângurile compuse din Nord-estul Franţei.

Autorul studiază evoluţia următoarelor trei tipuri de crâng compus.

1. Cu destul de numeroase rezerve de Quercus rubra aproape pur.

2. Cu destul de numeroase rezerve de Quercus rubra în amestec cu Quercus pedunculata.

3. Cu destul de numeroase rezerve de Quercus pedunculata pur.

Procesul de regresiune a stejarului este urmărit cu fiecare din aceste tipuri.

M. Terwagne.

Le cyprès de Lawson en Haute Belgique.

Autorul face un studiu asupra acestui arbore în vederea lărgirei culturii lui în Belgia.

Pentru aceasta s'a servit de o parcelă din Arboretul Sevenciken din Hertogewald unde există o plantaţie din 1907.

După descrierea regiunii şi a condiţiunilor staţionale pe baza unei analize de arbore sunt arătate creşterile marcate de acest arbore. Sunt arătate deasemenea calităţile tehnice ale lemnului şi modul cum s'ar putea lărgi cultura acestuia.

A. Lamy.

La protection de la forêt au Ruanda-Urundi.

Protejarea pădurii în Ruanda-Urundi.

Articolul desbate problema pădurii coloniale a Belgiei din Congo, în faţa tendinţei de defrişare din partea populaţiei locale prin dreptul pe care-l are de a-şi recolta materiale lemnoase, la păşunat, vânat, etc.

Impozitul forestier.

Cuprinde decretul de lege din 13 Mai 1935 asupra venitului cadastral.

E. V.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 7, 1 Aprilie 1935.

Dr. E. Rohmeder, München.

Zusammenhänge zwischen Baumklasseneinteilung und Wasserreiserbefall jüngerer Eichenbestände.

Relaţiuni între împărţirea arborilor în clase (clasele cunoscute la răriturí) şi apariţia de crăci lacome la arborete mai tinere de stejar.

In urma cercetărilor făcute în Hochspessart la arborete tinere de stejar, autorul trage concluzia importantă că, arborii din clasa dominanţilor sunt cei care trebuesc menţinuţi, ei fiind mai puţin expuşi a forma crăci lacome. Pentru practica răriturilor la stejar, aceste rezultate ne arată că trebuie să aibă loc răritura în etajul dominat.

Fritz Backmund.

Zur Geschichte der Forsteinrichtung in Bayern.

Relativ la istoria amenajamentului în Bavaria.

Primele începuturi, simpliste, de lucrări în vederea unui amenajament, se găsesc în Bavaria deja la anul 1579. Era vorba pentru acea vreme, mai mult de o descriere puţin pretenţioasă a pădurei. La anul 1613 se fac nişte instrucţiuni generale pentru descrierea pădurilor, în aceste instrucţiuni se defineşte pentru prima oară noţiunea de revoluţie. Acestor instrucţiuni le urmează altele în 1752, 1788.

Cu anul 1790 se încep adevăratele lucrări de amenajare de către Mathias Schilcher, considerat în Bavaria ca tatăl amenajamentului.

Antonin Nemec.

Versuche über die Wirkung der Gründüngung auf das Wachstum der Verschulpflanzen in den Waldbaumschulen.

Cercetări asupra acţiunii îngrăşământului vegetal (leguminoase) asupra creşterei puieţilor repicaţi în pepinierele forestiere.

In urma cercetărilor făcute între anii 1930—1934, autorul ajunge la concluzia că, îngrăşământul vegetal are o acţiune apreciabilă asupra creşterii puieţilor numai în solurile sărace în azot şi în acid fosforic şi postasiu. Când azotul este în proporţie de 0.13% şi solubil, 30 mg la 1 kgr. sol, atunci rezultatele îngrăşământului sunt din cele mai bune.

Astfel se poate şti dinainte, din analiza chimică a solului, dacă îngrăşământul va da sau nu rezultate.

Hans Schwarz, Wien.

Klimatische Bedingungen des besten Gedeihens der Buche im wastdeutschen Buchengebiet.

Condiţiunile climatice cele mai favorabile fagului în partea vestică a Germaniei.

Folosind datele meteorologice: precipitaţiile, temperatura şi umiditatea relativă dela câteva staţiuni, aflate în această regiune bogată în fag, autorul deduce, care ar fi cele mai bune condiţiuni de vegetaţie.

Caietul 8, 15 Aprilie 1935.

M. Seeholzer, Aschaffenburg.

Rindenschäle und Rindemiss an Rotbuche im Winter 1928—29.

Cojirea şi plesnirea coajei la fag în iarna 1928-29.

Iarna siberiană din 1928-29 a cauzat fagului multe stricăciuni, între altele; descojirea şi plesnirea coajei.

După observaţiuni proprii, autorul încearcă să explice aceste fenomene prin diferenţa mare de temperatură dintre zi şi noapte, şi chiar prin pârlirea scoarţei, cu toate că fenomenul a avut loc iarna.

F. Schwerdtfeger.

Kleine Beiträge zur Kenntnis der Forleule (Panolis flammea Schiff.).

Mici contribuţii la cunoaşterea lui Panolis flammea Schiff.

După marele atac ce-a avut loc în anul 1933 în Prusia, s'a pornit o campanie de cercetări mari pentru cunoaşterea exactă a evoluţiei insectei. O parte

din rezultate, cu caracter particular, sunt prezentate de autor. Se aduce lămuriri asupra numărului de ouă ce le depune, cum mănâncă omida, cantitatea de excremente, etc.

Karl Eckstein.

Fangbäume.

Arbori cursă.

In Suedia au fost în anii 1931, 1932, furtuni mari, cari au adus înmulţirea lui Ips typographus.

O publicaţie în limba suedeză, apărută de curând, prezintă rezultatele obţinute cu arborii cursă în combaterea insectei. Arborii cursă trebuie să aibă cel puţin 20 cm. diametru, cu coaja subţire, şi cel puţin 2 m. lungime. Numărul la ha. a variat între 5—30.

Dr. K. Schedl.

Kritische Bemerkungen zu Werner Schmidts «Rüsselkäferbilanz».

Observaţiuni critice relativ la raportul lui Werner Schmidt asupra lui Hylobius.

Se remarcă o serie de greşeli şi lipsuri în lucrarea despre Hylobius. I se impută că, lucrarea sa nu se adresează unei anumite categorii, nu este nici pentru specialişti nici pentru marele public.

Caietul 9, 1 Mai 1935.

Dr. A. Ebner.

Geräte zum Aufarbeiten von Windwürfen.

Instrumente pentru fasonarea arborilor doborîţi de vânt.

La o doborâtură de vânt sunt o serie de arbori agitaţi aplecaţi, care la tăere mai totdeauna plesnesc, stricându-se pe lungimi mari. Pentru a împiedica aceste plesnituri, crăpături, s'a experimentat de Institutul de silvicultură şi exploatarea pădurilor din Bavaria, o serie de 3 instrumente.

Este vorba de un lanţ cu care se încinge tulpina în partea de jos a ei, deasupra punctului unde urmează să se facă tăetura de doborâre. Acest lanţ este puternic strâns cu un şurub, de felul celui dela presa de hârtie. Rezultatele obţinute au fost foarte satisfăcătoare. Se recomandă a se înlocui lanţul cu un cablu de oţel fiindcă la rupere, dă mai întâi de veste, ruperea nu este bruscă ca în cazul lanţului.

Dr. Kurt Mantel.

Die Waldbesteuerung nach der Steuerreform vom 16 Oktober 1934.

Impunerea pădurilor după reforma impozitelor din 16 Octombrie 1934.

Acest articol urmează în mai multe numere, se va rezuma la numărul cu sfârşitul.

Caietul 10, 15 Mai 1935.

Dr. F. E. Eidmann, Darmstadt.

Die Forstwirtschaft in Niederländisch-Indien.

Economia silvică în Indiile Olandeze (Sumatra Java Borneo etc.).

Articolul de faţă cuprinde conferinţa cu acelaş titlu, ce autorul a ţinut-o în Noembrie 1934, la Şcoala Superioară Silvică din Hannover-Münden.

Multe şi felurite sunt impresiunile pe care le capătă un european când îi este dat să vadă priveliştile variate ale Javei.

Pădurile de aici se caracterizează prin marea varietate a speciilor; se evaluiază numărul speciilor lemnoase la 4000 (în România abia 200). Din cele 4000 de specii, numai 700 ajung să dea tulpini până la 30 cm. în diametru.

Trei tipuri mari de păduri (în Dengler se numesc Waldformation) se cunosc în Java. Pădurea de Mangrove, se află la ţes pe marginea lacurilor şi a mării. Speciile acestui tip stau foarte mult în apă, în mare parte fiind din familia Rhisophoreelor.

Un alt tip de pădure este cel montan, care începe dela 500—700 m. şi se ridică până la 3000 m. Aci este răspândită mult feriga arborescentă. Peste 2000 m. se întâlnesc numai specii de lasuarine.

Al treilea tip, este pădurea Muson. O jumătate de an speciile acestui tip trăesc în cea mai mare umiditate, iar o jumătate de an în cea mai groaznică uscăciune, din care cauză în acest timp arborii îşi pierd frunzele. Specia cea mai importantă este Tectona grandis, care dă un lemn trainic şi bun de lucru. In ultima vreme se cultivă mult pe cale artificerestelei. 16% din buştenii tăiaţi în termediare de leguminoase.

Dr. Ing. Lecpold Vorreiter, Wien.

Über Sägemehl und Sägespänne.

Despre făina de lemn şi rumeguş.

Sunt milioane de mc. lemn ce se pierd sub formă de rumeguş în industria cherestelei. 16% din buştenii tăiaţi în gater se transformă în rumeguş.

Autorul analizează posibilităţile de valorificare a rumeguşului, enunţând 13 întrebuinţări practice.

Ant. V. Răd.

JOURNAL OF FORESTRY.

No. 3, Martie 1935.

Acest număr este închinat congresului silvicultorilor americani, ţinut la 28, 29 şi 30 Ianuarie 1935 la Washington. Conţine referatele prezentate şi desbaterile cari au avut loc.

Pentru motive de economie de spaţiu vom da în traducere numai titlurile referatelor destul de numeroase (31).

F. G. Wilson.

Zonificarea ca parte din programul de folosire a pământului.

F. A. Silcox.

Silvicultorii trebue să aleagă.

Condiţiile noui economice impun o nouă orientare în politica forestieră. Ce baze se aleg pentru acestea? Concluzia: silvicultorii trebue să se gândească şi la rostul lor social, nu numai la probleme de technică silvică.

H. H. Chapman.

Responsabilităţile profesiunii de silvicultor în situaţia actuală.

H. S. Graves.

Raportul asupra «Regulamentuului pentru exploatarea pădurilor particulare».

C. W. Bahr.

O scurtă ochire a preparativelor Codului pentru produsele lemnoase de lucru şi cherestea.

J. B. Woods.

Amendamentul C şi regulele practicei forestiere.

E vorba de un amendament al Preşedintelui Roosevelt, la celebrul art. X din Codul lemnului.

A. E. Wackerman.

Silvicultura raportului susţinut în regiunea de pin din Sud.

B. F. Heintzleman.

Propăşirea viitoare sub imperiul Codului Lemnului.

C. H. Guise.

dă o scurtă dare de seamă de discuţiile sumare care au avut loc în jurul problemei Învăţământului forestier.

P. C. Redington.

Raportul comitetului pentru Istoria Silviculturii.

W. C. Lowdermilk.

Corecţia torenţilor.

P. A. Herbert.

Raportul subcomitetului pentru cercetarea organizaţiilor C. C. C.

A. H. Oxholm.

Raport preliminar al comisiunii pentru întreţinerea fermelor silvice.

Ralph Hosmer.

Raportul final al comisiunii pentru pădurile publice şi protecţia zonelor forestiere.

A. Leopold.

Raport preliminar asupra amenajamentului silvic şi cinegetic.

R. S. Hosmer.

Raportul comisiei pentru relaţiile internaţionale.

W. Shepard.

Raportul comisiei pentru art. X din Codul Lemnului.

R. M. Ross.

Raportul asupra organizaţiilor silvice de Stat.

G. M. Conzet.

Sferele de influenţă ale politicei forestiere de Stat şi federale şi ale suprafeţelor cumpărate.

H. A. Smith.

Achiziţionarea pădurilor de stat.

J. S. Illick.

Câteva foloase ale administraţiei silvice de stat.

A. B. Hastings.

Protecţia în contra fo-

cului în câmpiile de pe coasta din Sud.

E. L. Demmon.

Aspectele din p. d. v. al silviculturii ale problemelor focului în pădure, în regiunea Pinului palustru (Pinus palustris Mill).

W. C. Wahlenberg.

Efectul focului şi păşunatului asupra însuşirilor solului şi reproducerea naturală a lui Pinus palustris Mill.

S. W. Greene.

Relaţia între incendiile de iarbă din iarnă şi păşunatul vitelor în pădurile de Pinus palustris Mill.

I. F. Eldredge.

Probleme administrative în protecţia contra focului în regiunea de Pinus palustris Mill. şi P. Caribaea Morelet. din Sud.

H. L. Stoddard.

Intrebuinţarea focurilor controlate în amenajamentul de vânat de munte din regiunea Sud-Est.

Din ansamblul referatelor, o concluzie generală: o conştiinţă puternică a rolului forestierului, a importanţei profesiunei pentru buna stare a ţării.

T. B.

LESNICKA FRACE.

No. 4—5, 1935.

Ing. Dr. A. Leporsky.

Importanţa câtorva studii dendrometrice pentru silvicultură.

Şi în economia forestieră scopul final este rentabilitatea. Pentru îndrumarea silviculturii trebue să ne sprijinim pe anumite date a căror prelucrare şi propunere cade în domeniul dendrometriei şi cari pot arăta în mod obiectiv rezultatele ei.

Acest fapt l-a arătat Biolley cu cifre în «Amenajamentul» său.

In acest articol autorul studiază relaţiile dintre diametrul la înălţimea pieptului şi diametrele la ¼, ½ şi ¾ din înălţimea trunchiului, din care deduce anumite consecinţe cu privire la forma trunchiului. Studiază relaţiile dintre diametrul la înălţimea pieptului şi: lăţimea şi lungimea coroanei, coeficientul de formă şi elementele amintite mai sus; după aceea relaţiile între lăţimea coroanei, distanţa dintre arbori, numărul cel mai potrivit de arbori la ha. ş. a.

No. 6, 1935.

Dr. P. Sillinger.

Ideia de asociaţie vegetală forestieră.

Ing. Hubert Jordan.

Pierderea în valoare a arboretele de molift după cultivarea agricolă a solului.

S'a constatat, într'o pădure de molift în care solul la început a fost lucrat agricol 3—5 ani, că s'a format la suprafaţă un strat de 25—30 cm. (adâncimea lucra-

tă), foarte îndesat. Urmarea acestei tasări a fost un atac puternic de Trametes radiciperda care a făcut nefolosibil până la 12% din material.

Ing. Dr. F. Korsun.

Viaţa arboretului normal, în formule.

Pe baza unui însemnat număr de analize de arbori, autorul a exprimat în formule, în funcţie de timp, următoarele mărimi: volumul trunchiului, numărul de arbori la ha, volumul la ha, înălţimea arborelui, diametrul la înălţimea pieptului şi suprafaţa terieră la ha. Pe cale matematică, se ajunge la foarte interesante rezultate.

No. 7—8, 1935.

Ing. Dr. Antonin Nemec.

Proprietăţi fizice şi chimice ale solului forestier din ocolul Adamov, lângă Holic, după folosirea lui la cultura agricolă intermediară.

Regenerarea pădurilor de pe nisipurile sburătoare de lângă Holic se face pe cale artificială. Pădurea se taie ras, apoi se scot rădăcinile, se ară pământul, se plantează în rânduri între care apoi se face cultură de cartofi, până la închiderea masivului.

S'au cercetat calităţile solului pe o suprafaţă unde se plantase puieţi de pin de un an, în rânduri distanţate de 1 m. între care, timp de 3 ani, s'au cultivat cartofi. Cercetarea s'a făcut la 7 ani de la plantare. S'a constatat : Înălţimea puieţilor era de 118,4 cm. faţă de 64.6 pe suprafeţele necultivate agricol; pe 100 m² erau 71 puieţi faţă de 43; conţinutul în aer şi capacitatea de reţinere a aerului în stratul de 10—30 cm. de sol, mult mai mari. In schimb solul este mai sărac în săruri de fosfor, calciu şi potasiu; mai bogat totuşi în azot, în straturile de 10—50 cm.

Jar. Ruzicka.

Insemnătatea practică a foioaselor pentru pădurea noastră.

După marile calamităţi de nonă, s'a ajuns la o supraprețuire a foioaselor pentru pădure. Apoi, câteva rezultate proaste, au produs desiluzie. S'a văzut că nu poate fi înlocuit molidul ca esenţă principală.

După valoarea lor, foioasele s'ar clasa în ordine astfel: frasin, stejar, acerinee, tei, plopi, anin negru, anin alb, plop tremurător, ulmi, mesteacăn, salcâm, carpin şi fag. Fagul ocupă, în Cehoslovacia cam 1 milion ha., fiind în procent mai mare în partea de răsărit a ţării.

Este foarte rezistent în contra zăpezii şi chiciurii, destul de rezistent în contra vântului, dar foarte puţin rezistent la ger. Exemplarele tinere sunt, dintre toate esenţele, cel mai mult vătămate de vânat. Pare a fi rezistent şi contra insectelor. Autorul crede că este greşită afirmarea că fagul în amestec ar apăra de atacul insectelor esenţa principală.

Influenţa fagului asupra solului iarăşi a fost supraestimată. Cercetări atente au arătat că solul dintr'o pădure de fag nu este mai bun ca solul de aceeaşi origină, dintr'o pădure de molid.

Ca urmare, autorul propune menţinerea fagului numai în procent mic (10%-30%) şi numai în amestec. In locul lui, pe soluri de o fertilitate mijlocie, să se introducă molift cu brad şi larice, iar pe cele bune stejar şi frasin.

In Cehoslovacia reducerea fagului trebue să se facă cu 50%.

Prof. Dr. S. A Wilde.

Pădurile din nordul Statelor-Unite ale Americii.

După ce se face o schemă de clasificare a solurilor din statele Minnesota, Wisconsin şi Michigan, se descrie pădurile ce cresc pe aceste soluri şi asociaţiile de plante erbacee ce le caracterizează.

Ing. Dr. techn. F. Korsun.

Comunicări despre cercetările preliminare referitoare la studiul pădurilor naturale din Rusia Subcarpatică.

Lucrările preliminare trebuiau să stabilească: cea mai bună metodă de cubaj, cel mai potrivit dendrometru şi drumul pentru determinarea volumului lemnos total. Se arată lucrările şi rezultatele.

N. R.

SILVA

No. 22. 23. 25.

V. Dietrich.

Statistiche Grundlagen und Methoden einer forstwirtschaftlichen Holzmarktkunde.

Temeiuri şi methode statistice pentru studiul, din punctul de vedere al economiei forestiere, al pieţei lemnului.

O nouă continuare a articolului semnalat în R. P. No. 10 din anul 1933, pag. 460. A se vedea şi R. P. No. 12 din anul 1934 pag. 928 şi R. P. No. 4 din anul 1935, pag. 301.

No. 24.

Iosef Köstler.

Grundsätzliche Bemerkungen zu einer Geschichte des Forstwesens in Deutschland.

Observaţiuni principiale referitoare la o expunere istorică a silviculturei în Germania.

No. 26.

Dr. Hemmann.

Die Walnuss in reinen Beständen.

Arborete pure de nuc..

O comunicare asupra încercării de a creşte nucul în arborete pure şi asupra rezultatelor obţinute.

No. 27/28.

Carl Metzger in Helsingfors.

Zur Kenntniss der sibirischen Lärche,

O comunicare asupra laricelui siberian.

Aut. care a studiat laricele siberian la faţa locului în Rusia europeană, de la Marea Albă până în munţii Ural şi dincolo de aceştia în Rusia sovietică, până în preajma râului Obi, formulează că laricele siberian, a cărui creştere măreaţă o admirăm în Europa, în afară de staţiunea lui originară, nu provine, cum s'a crezut din sămânţa recoltată în munţii Urali, ci din aceea recoltată în pădurile ce se găsesc în regiunea râurilor Petschora, Mesen, Dvina şi Pinega cu afluenţii lor. In munţii Urali climatul şi condiţiunile staţionale, în genere, n'ar fi prielnice laricelului care în lupta pentru existenţă ce trebue să o susţie cu molidul şi bradul totdeauna este învins de speciile arătate

şi rare ori se poate menţine între ele. Din contră, pe aluviunile râurilor amintite şi mai ales pe grindurile dealungul lor, laricele ajunge a forma arborete viguroase şi frumoase. Concluzia: Dacă vrem să încercăm în Europa împăduriri cu laricele siberian, pentru a avea succese trebue să ne asigurăm în mod prealabil că sămânţa de care dispunem provine din arborete crescute în regiunile joase de care a fost vorba. După aut. diferenţa între laricele uralian şi acel de pe şesurile situate în faţa munţilor spre vest ar fi aceiaşi care există între laricele din Alpi şi Carpaţi şi acel din Sudeţi.

No. 29.

Dr. Hans Mayer.

Holzschutz gegen die Bohrmuschel durch Xylamon. Aus dem Institut für angewandte Botanik der Universität Hamburg.

Ocrotirea lemnului prin „Xilamon" faţă de atacurile diverselor specii de Teredo şi altele.

O comunicare asupra cercetărilor făcute în porturile europene şi extraeuropene, pentru a găsi un mijloc de apărare contra distrugerilor calamitoase de către „Teredo" a diverselor specii lemnoase întrebuinţate în lucrările hidrotehnice. Incercările au fost continuate timp de 7 ani şi au dovedit că impregnarea cu «Xylamon» a materialului întrebuinţat în asemenea lucrări, efectuate în porturile mărilor nordice, ar la rezultate excelente, neputându-se găsi nici urme de atac în lemnele astfel tratate.

* * *

SUMARSKI LIST.

Nr. 6, 1935.

Dr. J. Balen.

Contribuţiuni la cunoaşterea pădurilor noastre mediteranene.

Continuarea unui studiu publicat şi în n-rele 4 şi 5.

Ing. S. Tregubov.

Reliefuri în formă de cruce pe trunchiurile de conifere.

Autorul descrie şi explică un fenomen necunoscut până acuma, care s'a observat într'un arboret de molid şi pin silvestru din Bosnia apuseană (Alpii Dinarici). Coaja arborilor prezintă, în majoritate, nişte linii ieşite în relief a căror întreţăşare formează un fel de romburi. La intersecţia liniilor acestora se găseşte totdeauna vreun mugure proventiv sau vreun ciot. Fenomenul s'a explicat prin acţiunea de torsiune în două sensuri, exercitată pe rând de vântul de Nord şi vântul de Sud asupra arborilor.

Nr. 7, 1935.

Dr. J. Balen.

Contribuţiuni la cunoaşterea pădurilor noastre mediteranene.

Ing. V. Koprivnik.

Definiţia pădurii şi a terenului forestier.

Autorul arată unele lacune ale legii silvice jugoslave din 1929 referitoare la definiţia pădurii şi a terenului forestier.

Prof. A. Kauders.

Note referitoare la teritoriul inspectoratului de păduri Segne.

Autorul explică de ce nu merge castanul pe litoralul adriatic croat .

Nr. 8, 1935.

J. Balen.

Contribuţiuni la cunoaşterea pădurilor noastre mediteranene.

Ing. J. Stanimirovic.

Amenajarea pădurilor din Serbia.

In Serbia procentul pădurilor amenajate este foarte redus. Autorul studiază mijloacele prin care aceste păduri ar putea fi amenajate.

G. T. T.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

Heft 4 u. 5.

Krauss, Prof. Dr. G. und Wobst, W.

Über die standörtlichen Ursachen der Waldbaulichen Schwierigkeiten in vogtländischen Schiefergebiet.

Asupra cauzelor staţionale ale greutăţilor de cultură silvică în regiunea şisturilor din Saxonia (Vogtland).

Serviciul de amenajări al statului saxon a hotărât acest studiu al solurilor în regiunea Vogtland; din cauza relei şi micei creşteri a culturilor.

Se arată condiţiunile locale generale (situaţia, clima, subsol), caracteristicile solului (felul şi profitul solului), arboretele şi flora solului, humusul, înrădăcinarea moliftului, pinului, pinului strob., fagului etc. conţinutul în apă şi azot, urmări silviculturale.

Petrini Sven.

Ein Fehler in den Faustmannschen Formel.

O greşală în formula lui Faustmann.

E vorba de formula valorii solului. Autorul găseşte că e greşită din cauză că formula presupune egale cheltueli de administraţie la diferitele vârste ale arboretului. Se dă o modificare a ei din acest punct de vedere.

Holzpreisbewegung in den sächsischen Staatsforsten 1934.

Mersul preţului lemnului în pădurile de stat ale Saxoniei.

Rubner, Prof. Dr.

Höhentriebe der Lärche und Fichte im Jahre 1934.

Înălţimea lujerului terminal al laricelui şi molidului în anul 1934.

Se arată înălţimile lujerilor anuali.

Bavendamm Prof. Dr.

Woran erkennt man Cenangium abietis?

Cum se recunoaşte Cenangium abietis?

Se arată caracteristicele maladiei.

Bavendamm, Prof. Dr

Dothidea noxia an amerikanischen Eichen.

Dothidea noxia pe stejarii americani.

Se arată atacul şi mijloacele de combatere.

Rundfrage zur Biologie des Hamsters.

Circulară asupra biologiei grivanului.

E dată de Hans Petzsch.

Recenzii.

Der Baumm. Ein Gedichtkreis von Johannes Linke.

Kartei-Handbuch des Wirtschaftsrechtes de Böttcher, Dr. Konrad.

Heft 6.

Paes, Rudolf.

Die Geschichte der Lärche im Braunschweigischen als Beitrag zur Lärchen-Rassenfrage.

Istoria laricelui din Braunschweigischen ca o contribuţie la problema raselor laricelui.

Se arată originea seminţelor de larice dela 1724—1900. Se constată că în amintita regiune laricele de provenienţă tirolează nu a dat rezultate. De asemenea o mare influenţă a felului de creştere.

Rubner, Prof. Dr. K.

Der Nebelniederschlag im Wald und seine Messung II.

Ceaţa în pădure şi măsurarea ei II.

Se arată metoda de măsurare şi rezultatul măsurării.

Gr. E.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Aprilie 1935.

Prof. Dr. Wittich.

Einzelstammwirtschaft im norddeutschen Kieferwald.

Economia bazată pe individ în pădurea de pin din Nordul Germaniei.

Prin economia bazată pe individ se înţelege recoltarea uniformă a indivizilor după calităţile lor în vederea obţinerei lemnului. Pentru ca acest grădinărit să fie posibil trebue ca să fie îndeplinite în pădure anumite condiţiuni fiziologice, cari să permită desvoltarea arboretului de viitor. Măsurile noastre de recoltare trebue să aibă în vedere nu numai raporturile speciei cu staţiunea, dar şi învăţămintele, cari se pot scoate din trecutul arboretelor.

Prof. Rich. Lang.

Zur Lärchenfrage.

Asupra problemei Laricelui.

Laricele cere un sol in permanenţă reavăn şi bine aerisit. Poate suporta in o oarecare măsură şi soluri cu humus acid, dacă ele sunt bine aerisite. Pe soluri bazice uscate şi calde creşterea sa încetează de vreme.

In solurile bogate şi climate calde deşi arată în tinereţe o creştere rapidă suferă mai târziu în starea de codrişor din cauza supra nutriţiei şi se usucă.

Dr. J. Bartels u. Dr. J. Schubert.

Witterung und Bodenfeuchtigkeit im Jahre 1934.

Intemperii şi umezeala solului în anul 1934.

La observatorul Academiei din Eberswald s'au făcut măsurători paralele şi continue pentru stabilirea variaţiunei factorilor climatici:

vânt, presiunea atmosferică, strălucirea soarelui, temperatura aerului la 8 m dela sol precipitaţiuni atmosferice, evaporaţia apei, scurgerea apei la nivelul solului şi în fine umezeala solului până la 1,20 m.

Anul 1934 este caracteristic prin o secetă prelungită, care a adus uscarea solului mai ales în porţiunile cu graminee.

C. C. G.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band II, Heft 4/6.

Buchholz Erwin, Dr.

Die Waldflächen und die Holzvorräte der Sowjetunion. Ein Beitrag zur Weltforststatistik.

Suprafeţele şi rezervele lemnoase ale Rusiei sovietice. Contribuţie la statistica forestieră universală (31 pag.).

Autorul este un admirabil cunoscător al condiţiunilor economiei forestiere ruseşti, trecând ca cel mai competent specialist străin în materie. Cunoscând la perfecţie limba rusă, D-sa ne oferă în articolul de faţă noui date, pe lângă multe altele publicate sub formă de articole în diversele reviste de specialitate sau sub formă de broşuri independente. De astădată, nu se intră în amănunte statistice — acestea de altfel nesigure — ci se caută mai mult a se da o orientare generală, în măsura în care are importanţă pentru politica forestieră germană şi europeană de largă perspectivă în timp.

Comsia, A. M.

Zur Entwicklung der Jagdwirtschaft in U. S. A.

Despre evoluţia economiei cinegetice în Statele Unite ale Americei (25 pag.).

Pentru importanţa şi frumuseţea acestui studiu, stăruim mai mult asupra sa în altă parte.

(Vezi «Recenzii», pag. 677).

Frhr. v. Vietinghoff — Riesch, A. Dr.

Die neuen Bestrebungen des forstlichen Naturschutzes in Deutschland mit besonderer Berücksichtigung des Vogelschutzes.

Noile străduinţe de protecţia pădurii în Germania cu considerare specială a protecţiei păsărilor de pădure (31 pag.).

Intr'o primă parte se face istoricul mişcării pentru apărarea peisagiului natural (în fond, al protecţiei pădurii), din Germania, în lumina ideilor filosofice ale timpului. Intr'o a doua parte se expun consideraţiunile cari pledează pentru refacerea, pe cât posibil, a pădurii naturale şi a lumii sale de păsări, pentru adevărata bună stare a omului.

Schwarz H. Ing.

Klimatische Kennzeichnung des Buchenwaldgebietes am Alpen-Ostrand.

Particularităţile climatice ale regiunii de fag din extrema răsăriteană a Alpilor.

Cronica forestieră internaţională.

In 100 de pagini ni se oferă o mulţime de ştiri şi comunicări privitoare la stările şi mişcarea forestieră la comerţul lemnului, la industria forestieră şi la literatura forestieră din diferitele ţări şi ţinuturi ale lumii.

Band II (1934/35), Heft 7/9.

v. Buhrmeister W.

Die forsttechnisch wichtigen Bäume und Sträucher des Fernen Ostens.

Arborii şi arbuştii importanţi din punct de vedere forst-technic ai extremului Orient.

Autorul a avut prilejul, în timpul unei lungi activităţi profesionale în Asia centrală şi orientală, apoi ca conducător al secţiunii de cultura pădurilor de pe lângă Institutul de cercetări forestiere din Moscova, să cunoască de aproape şi să experimenteze o mulţime de plante lemnoase forestiere, cari ar putea prezenta mult interes pentru cultura forestieră în general.

In articolul de faţă se vorbeşte despre o seamă de arbori şi arbuşti şi anume numai din punct de vedere al importanţei lor economice şi tehnice (p. industrie chimică, etc.) cari ar putea fi introduşi în cultura forestieră germană.

Credem că această chestiune ar putea prezenta mult interes şi pentru cultura noastră forestieră, întrucât condiţiunile noastre staţionale se apropie, în unele privinţe, de cele germane.

Ebner A., Dr.

Die Holzgewinnung in Amerika in kritischer Darstellung und Würdigung und Formung der neuzeitlichen Fragestellungen.

Expunere şi consideraţiuni critice asupra modului de recoltare a lemnului în America şi problematica actuală a chestiunii.

Noţiunea de recoltarea lemnului (Holzgewinnung) este luată într'un sens general, cuprinzând: pregătirea lemnului pentru scoatere şi transport; transportul însăşi şi industrializarea primă a lemnului. Studiul prezintă interes întrucât, după cum afirmă autorul: «America poate fi privită ca ţara clasică a recoltării lemnului, în care se învaţă şi se aplică în felurite chipuri şcoala înaltă a acestei tehnice». Cele expuse sunt fructul studiilor şi observaţiunilor făcute de autor la faţa locului în decursul a două călătorii special făcute în America şi Canada.

In partea introductivă ni se vorbeşte despre: 1) Concepţia economică americană; 2) Date de statistică forestieră; 3) Evoluţia modalităţilor recoltării lemnului în America; 4) Similitudinea condiţiunilor canadiene faţă de cele ale Statelor Unite.

Tratarea propriu zisă se începe cu: Organizarea muncii şi Problema muncitorilor de pădure. Restul va continua în caetele următoare.

Cronica forestieră internaţională (126 pagini) oferă interesant material documentar asupra următoarelor:

1) Ştiri forestiere din presa silvică a diferitelor ţări (Aprilie 1935);

2) Legislaţia forestieră privitoare la pădurile particulare în economia forestieră universală;

3) Bibliografia forestieră;

4) Aspecte din economia forestieră a diferitelor ţări. *Ilie C. Dem.*

Reviste româneşti

DRUMUL NOU».

In această revistă, organ al Camerilor de agricultură, — pentru îndrumarea plugărimei noastre, — pe lângă celelalte preocupări de pură specialitate: despre pomii roditori, nuci, divezile de prun, plante medicinale, Institutul de Cercetări agricole, creşterea vitelor, păşunile, săptămâna laptelui şi a fructelor, noi probleme în agricultura românească şi Comasarea

proprietății rurale, găsim și două chestiuni tratate de D-l Ing. agr. Aurel Tălășescu și care interesează silvicultura și pe noi.

In No. 7 din 15 Aprilie, D-sa face o bună pledoarie: «Plantați perdele de salcâm!», iar în No. 2 pe Ianuar a. c., scrie despre: «Iepurii, — o pacoste a plantațiilor».

Vom spicui câteceva, esențialul din ambele:

— «O mare nenorocire ne amenință țara noastră, este împuținarea ploilor, din cauza despăduririlor. Această schimbare a climei, — cu ploi torențiale ori neîndestulătoare și secete grozave, — se datorește în bună parte nimicirei pădurilor.

Plugarii să nu aștepte totul dela Stat și bunătatea lui Dumnezeu!

Plantarea hotarelor e un izvor de bogăție necunoscut. Iată foloasele ce le vom avea: statornicirea pe veci a hotarelor, se vor împuțina delictele și prisosul lemnelor se va vinde cu bani grei din 5 în 5 ani.

Comuna Berceni-Ilfov a plantat în jur islazul comunal pe 4000 m. lungime, o bandă lată de 3 metri, — iată un hectar și un sfert plantat în 1910; în 1920 au tăiat-o, în 1931 idem, luând la licitație 110.000 lei! Ori, ce cultură mai produce azi peste 100.000 lei net la ha? Și cât de ușor se face o astfel de plantație. Recomandăm salcâmul, pentru că: se obține ușor din sămânță și pueți, — rabdă la secetă și 'n orice pământ, crește iute în 5 ani putându-l exploata; dă apoi din nou, lăstărind puternic, e bun lemn de foc, și tare — în lucru și contrucții, chiar de tânăr. Produce câștig mare și mai repede ca alte specii.

Plantarea hotarelor cu salcâmi ne-ar da foloasele:

a) cruțăm lemnul pădurilor Statului — pentru export ce aduce aur în țară.

b) perdelele — cu șanțul lor împiedică vânturile și uscăciunea, secătuirea pământului.

c) zăpada nu va mai fi troenită, spulberată, rămânând de folos culturilor.

d) oferă adăpost în timp de răsboi, și contra aeronavelor (aeroplanelor).

e) vor schimba — ameliorând climatul țării, — asanând și aerul satelor și câmpiei noastre.

Producția agricolă și silvică a țării va fi sporită, — prin colaborarea autorităților agricole, silvice și administrative (județene), — stăruind la împlinirea programului, iar ce se plantează ferind de vite furt, incendii etc.

Respectați plantațiunile, căci arborele vă umbrește, vă hrănește, oprește vânturile și aduce ploaia mănoasă, vă apără de dușmani; pomii roditori și copacul de pădure trebuie îngrijit, iar nu distrus!»

In celălalt articol, D-l Tălășescu, se ridică în contra pacostei prea marei restricții a vânatului de epuri cari s'au prea înmulțit fiind o calamitate pentru tinerele plantații, a căror cheltuială e adesea de 10.000 lei la ha. Iepurii să se declare animale vătămătoare, permițând vânătoarea lor, — cel mai bun mijloc de a-i combate, în afară de parcurile și terenurile îngrădite ale Soc. de vânătoare, fără a distruge prin un simplu sport, care încă nici nu e organizat și nici sursă de venituri, — o altă ramură de muncă și avuție națională — care este pomicultura. E un punct de vedere personal, — în parte just, și un glas sincer al unui constant prieten al arborelui și pădurilor, pentru care îi suntem recunoscători Autorului și Uniunii Camerilor Agricole.

C. Cr.

NECROLOG

†

IULIU MOLDOVAN

1864—1935

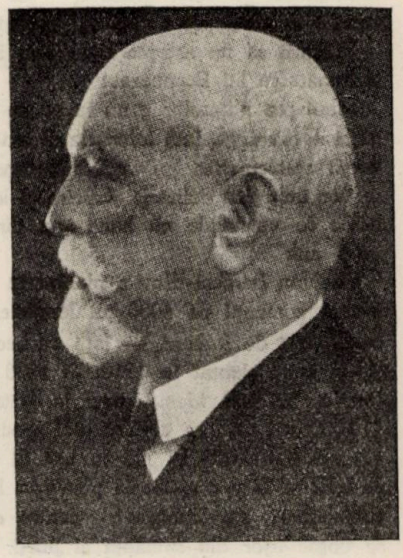

In mijlocul pădurii, pe un înflorit plai moldovean, s'a stins din viaţă, lin şi cu conştiinţa senină, în ziua de 1 Septembrie, copilul Aradului, entuziastul silvicultor care a fost Iuliu Moldovan.

Societatea noastră, cernindu-şi amintiri de demult, vine acum a spune cuvinte drept despre un înaintaş, ale cărui fapte se ridică în faaţ viitorului cu tăria bronzului.

In sufletul precursorilor noştri a încolţit de acum o jumătate de veac şi a crescut, împuternicindu-se neîncetat, gândul înfăptuirilor mari cari să înnobileze ideia forestieră şi să-i creeze suportul absolut necesar într'o ţară fără tradiţie silvică. Printre puţinii luptători ai acestei rodnice idei, Iuliu Moldovan a fost unul din cei mai tari soldaţi. In1892, în epoca maturităţii sale viguroase, se încredinţează lui Iuliu Moldovan, spre norocul silviculturii româneşti, conducerea ocolului dela Mihăeşti, numit mai târziu Carol I. Aici depune o muncă neobosită, timp de 10 ani, pe cele mai variate domenii ale manifestării forestiere, o muncă tenace, competentă şi extrem de rodnică. Dacă vicisitudinile vieţii noastre româneşti au putut voala în parte frumuseţea realizărilor lui, la unele păduri mai îndepărtate, în tot cazul, în apropierea reşedinţei stau mărturie neclintită a acestei exemplare activităţi, plantaţiile şi amenajările de tot felul.

Astfel ocolul silvic Carol I a devenit curând şi va rămâne şi în viitor,

în istoria silviculturii române, un luminos punct de plecare pe căi bune. La acest ocol nu se poate merge fără a se pronunța numele lui Iuliu Moldovan.

Mihăeștii nu constituesc însă decât primul aspect al activității lui Moldovan. In Dobrogea, cei mai în vârstă dintre noi, l-au văzut sau l-au secondat la munca sa trudnică de a soluționa una din cele mai grele probleme de silvicultură și de cultură națională.

Poporul român, de cum a revenit în Dobrogea, a înțeles că are o imperioasă datorie nu numai față de sine ,dar față de întreaga lume, de a civiliza acest cu adevărat minunat colț de țară. Și astfel a pornit la mari lucrări de împădurire, cu o hotărîre puțin egalată în storia silviculturii. Pe frontul acestei lupte cu necunoscutul, pentru civilizație, ca cel mai îndrăzneț și mai tare soldat, Moldovan a fost proiectat de destin la avangardă, pentru ca apoi, ca orice avangardă, să cadă eroic pierdut înaintea frontului și cu răni neînfășate, într'un războiu în care numărul celor ce vor să cadă luptând nu s'a încheiat încă. Dar azi nu se poate vorbi de opera de civilizare a Dobrogei fără a se pronunța cu respect numele silvicultorilor și în fruntea acestora, numele lui Moldovan.

Gonit pe alte meleaguri de vitregia soartei — o vitregie care n'a putut fi mai mare decât tăria virtuții sale — Moldovan continuă a trăi pentru înaltele sale idealuri, pe cari nimic nu i le putea întuneca: arborele și pădurea. O rodnică activitate desvoltă timp de 30 ani la Dofteana, unde îngrijind o mare avuție forestieră particulară, găsește și timpul și mijloacele necesare de a întinde pe sute de hectare cercetări și experimentări de o valoare considerabilă pentru lămurirea technicei silviculturei noastre naționale. Insuflețind semințe din toate părțile lumii, întemeind, îngrijind și apărând păduri, întărind suflete, dădea elementele de doctrină silvică și îndreptare forestieră celor ce conduceau destinele țării și de cari îl apropiaseră caracterul și competența sa.

Suum cuique tribuere !

Prin muncă, prin caracterul și prin înfăptuirile sale, Iuliu Moldovan din ținutul Aradului a cinstit numele de român de pretutindeni, a înnobilat ideia forestieră, corpul din care făcea parte; ca atare, și pe această puternică societate a noastră, care aci își exprimă prinosul de recunoștință.

A răscolit adânci simțiri fierbințeala unor lacrimi, a căror urmă se vede și azi undeva în actele ocolului, vărsate de el acum câțiva ani în urmă, când un cerc intim s'a dus la Mihăești spre a se închina operei sale cu discreția și cu convingerea cu care el o înfăptuire. Acele ferbinți lacrimi au reînviorat și opera lui Moldovan și sufletele, și au rodit entuziasmul — de atunci mereu crescând — cu care Societatea noastră l-a proclamat membru de onoare, spre a da astfel cea mai târzie, dar și cea mai meritată răsplată unui om care a pătimit pentru binele public, dar care în sine se mulțumia și numai cu conștiința că și-a făcut datoria. A fost un luptător cu fapta mai ales.

Dar când vorba luminată a putut aduce folos cauzei forestiere, a spus-o cu tărie. A spus pentru binele pădurei cuvinte calde în parlamentul constituantei dela 1922 și învățământul silvic așezat pe bazele dorite de întregul corp,

nu va uita niciodată cât datorește raportorului legii respective, lui Iuliu Moldovan.

Azi, încă odată, societatea noastră, cu trecutul și cu viitorul ei, vine — cu sufletul ușurat în fața mărturisirii adevărului și cu credința în dreptatea eternă, — să-și aducă prinosul său de recunoștință distinsului său înaintaș și membru de onoare, Iuliu Moldovan.

R. P.

LA MOARTEA LUI G. HUFFEL

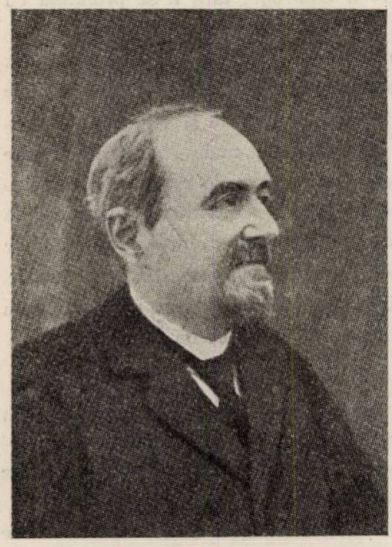

La 5 August a. c. a trecut în lumea de unde nimeni nu s'a mai întors vreodată, G. Huffel.

Prin moartea lui, silvicultura franceză pierde una din cele mai ilustre figuri ale ei, prin dispariția lui, silvicultura din lumea întreagă este lipsită de una din mințile cele mai luminoase și mai rodnice.

S'a născut în Alsacia, la Haguenau, în marginea masivului păduros cu același nume «a cărei vecinătate a făcut, probabil, să încolțească în el, încă din copilărie, vocația forestieră». A absolvit cursurile școalei naționale de ape și păduri din Nancy în anul 1881, trecând apoi în serviciul silvic al statului francez, unde, în scurt timp, s'a făcut remarcat de șefii săi ierarhici prin cultura sa generală, prin spiritul de discernământ și cunoștințele sale temeinice de natură techn'că. Așa că atunci când ministerul nostru de agricultură s'a adresat celui francez să-i acorde un forestier capabil să poată să-și dea avizul asupra modalităților cele mai eficace de folosit pentru a se putea pune în valoare bogățiile noastre forest'ere, personalitatea lui Huffel s'a impus numaidecât alegerii ce trebuia să se facă.

A stat la noi un an (Oct. 1888—Oct. 1889), în care timp a reușit să cunoască condițiile noastre forestiere, cercetând cauzele care împiedică desvoltarea și propășirea economiei noastre silvice și propunând apoi soluțiunile cele mai potrivite.

Rezultatul acestor cercetări l-a depus într'o serie de rapoarte, care s'au tradus şi publicat în româneşte. Citãm câteva din ele : Nisipurile sburătoare de pe malurile Dunărei; Centrele de exploatare în regie a pădurilor Statului : Studiu sumar asupra pădurii Seaca-Optăşani ; Formarea unui fond de punere în valoare a pădurilor Statului; Pădurile din delta Dunării: Studii asupra pădurilor din România şi modul lor de exploatare. Proiect de Cod silvic.

Mai târziu, reîntors în Franţa, Huffel a continuat să se ţină la curent cu cele ce se petreceau la noi şi să scrie articole interesante în legătură cu pădurile noastre. Aceasta nu i-a fost de loc imposibil, căci în timpul petrecut la noi a învăţat limba românească. Nu putem să nu amintim articolul «Brădeturile din Carpaţii României» publicat în 1894 în Revue des Eaux et Forêts, din citirea căruia se poate vedea cât de bine cunoştea stările dela noi. «Oricare ar fi nerăbdarea Românilor trebuie să se resemneze a aştepta încă, pentru a vinde brazii lor fără a-i risipi». Arată apoi că pădurile noastre, în condiţiunile în care se găsesc, nu s'ar putea exploata decât ras, pe suprafeţe mari, prin comercianţi străini care creiază căi de transport provizorii. «Aceste căi efemere absorb, pentru construirea lor, cantităţi enorme de lemn luate gratuit din masiv şi dispar repede după câţiva ani, fără a lăsa pentru pădure vreun avantaj. Proprietarul regăseşte domeniul rău ruinat pentru un secol sau două tot aşa de inaccesibil ca altădată, fără ca să fi fost rezultat avantaje pentru altcineva decât pentru vreun speculator străin de ţară».

Noi însă n'am vrut să ne resemnăm a aştepta şi am tăiat ras. Rezultatele sunt cele arătate mai sus. Cel ce colindă azi văile închise pentru zeci de ani se poate convinge de justeţea celor scrise de el acum 40 de ani.

Tăerea rasă nu era socotită de el drept un tratament ci «un procedeu de a lichida rapid, în câţiva ani, cu orice preţ, tot ceeace este de vândut în pădurile încă existente, fără grijă de trebuinţele viitoare care se vor mări şi înmulţi necontenit». Noi am făcut-o. Am făcut ceeace Francezii nu au aplicat nici în pădurile Marocului.

*

Misiunea din România l-a ridicat pe Huffel şi mai mult în ochii şefilor săi, aşa că în momentul când s'a pus problema succesorului lui A. Puton la catedra de Economie forestieră şi Amenajament, tot numele lui Huffel s'a pronunţat.

Trecând la şcoală, începe o nouă misiune, ale cărei roade, socotite după 37 ani, la 1926, când cere scoaterea sa la pensie, constitue pentru el un titlu de glorie. Rămâne însă să facă un curs onorific despre «Istoria pădurilor Franţei» curs pe care şi subscriitorul acestor rânduri a avut norocul să-l asculte, dovedindu-se un adânc cunoscător al trecutului pădurilor ţării sale, pentru cercetarea căruia a depus multă muncă.

Patruzeci şi şapte de ani a închinat Huffel silviculturii franceze, din care 37 învăţământului, cercetărilor şi expansiunei metodelor forestiere franceze, aşa că nu s'a exagerat atunci când a fost egalat în Istoria silviculturii cu Lorentz şi Parade.

Ca să arătăm ce a însemnat activitatea sa în cursul celor 37 ani de profesorat, ne permitem să împrumutăm dintr'un articol datorit d-lui Vaillant, succesorul său la catedră, cele ce urmează :

«In 1889, singura metodă indicată pentru amenajarea codrului regulat este metoda combinată a afecţiunilor permanente ; afecţiunea unică a lui Puton apărea ca o noutate periculoasă şi lipsită de «ideal»; în realitate numai metoda lui Cotta abia modificată a devenit şi rămâne oficială, dar necesită pentru a fi aplicată, atâtea artificii încât toată arta amenajistului pare a se reduce la întrebuinţarea, mai mult sau mai puţin oportună, dacă nu judicioasă, a uneia sau alteia din veritabilele «reţete» indicate în cursuri. Grădinăritul este în plină defavoare, considerat ca un tratament barbar şi empiric. Tratamentul crângurilor compuse, abandonat rutinei, duce la exagerarea rezervelor de unde rezultă dispariţia crângului înăbuşit şi a seminţişurilor stejarului susceptibil de a perpetua codrul».

După 37 de ani de muncă, Huffel ajunge să pună în adevărata lor valoare metodele vechi, precizând pe unele cum este aceea a grădinăritului şi evidenţiând altele noui. In acelaşi timp crează el însuşi o metodă nouă de amenajare (méthode par contenance pure). Intreaga teorie a grădinăritului a fost edificată de el folosindu-se şi de lucrările altor forestieri francezi, «plecând dela concepţia abia bănuită de predecesorii săi, aceia a constituţiei normale a pădurii» (Vaillant).

Huffel n'a neglijat nici crângul compus, regimul cel mai mult aplicat pădurilor Franţei, dar asupra căruia, până atunci ,lumea nu era prea edificată. In această privinţă ajunge să stabilească numărul rezervelor, arătând şi modalităţile de urmat pentru protejarea stejarului şi regenerarea lui pe cale naturală. Astfel reuşeşte să conceapă modalitatea de tratament numit codru rărit (futaie claire) fiind indicat drept cel mai potrivit de aplicat pădurilor din Estul Franţei, unde domneşte un climat mai aspru, şi unde crângul compus s'a dovedit «dificil de aplicat şi chiar periculos». Acest nou tratament este «adaptarea esenţelor de lumină la metodele de grădinărit» (Vaillant).

Huffel a scris mult. Ne mărginim să citâm numai câteva din lucrările lui.

La 1893 face să apară : «Arborii şi arboretele forestiere», «sinteză a rezultatelor obţinute până la acea epocă de toţi forestierii ce s'au consacrat studiului legilor creşterii». Apoi studiul pădurilor Haguenau şi Aschbruch ; Metodele de amenajament în Franţa.

In afară de aceasta a publicat nenumărate articole în revistele franceze şi străine.

Opera cea mai de seamă a lui este însă «Tratatul de Economie forestieră» apărut în 3 mari volume. Prima ediție s'a publicat în cursul anilor 1904—1907, iar a doua în 1910—1926. Acest tratat apare ca «un veritabil monument al științei forestiere franceze, lucrarea cea mai completă și cea mai atașantă în această materie».

*

G. Huffel a fost membru de onoare al societății noastre. Regretăm profund dispariția din mijlocul nostru a acestui mare forestier și prieten sincer al României, care nu scăpa nici o ocazie să-și afirme legăturile sale cu «Progresul Silvic».

Dr. At. Haralamb.

INFORMAŢIUNI

— Comisiunea de avansare a inginerilor silvici, pe 1936, a fost constituită din D-nii: I. Simionescu, H. Lazăr, I. Comaniciu, I. Moldovanu, Gh. Luţescu, N. Marţian, M. Rădulescu şi I. Marinescu,

— Situaţia şomajului în România, pe primele 6 luni ale anului în curs, — după datele Statistice ale Oficiului de Studii din Ministerul Muncii, — arată şomajul în continuă scădere; dela 20.670 şomeri pe Ianuarie, — la 11.332 pe luna Iunie. Repartizaţi pe ramuri de activitate, — pentru grupa lemnului avem : lemnari 417, şi muncitori de pădure 1027, — situându-se pe al treilea plan după muncitorii de fabrică în număr de 2630 şomeri, — iar cei din metalurgie: 1720 inşi.

— «Revue Internationale du Bois» — în Nr. de Septembrie, publică o traducere completă şi comentată a: Termenilor şi definiţiilor britanice normalizate şi aplicate lemnelor răşinoase.

Acesta e rodul sforţării Instituţiei British Standards», iar D-nii: *Collardet* Dir. tehnic al Comitetului Naţional de lemne coloniale şi Prof. la Şc. Superioară, — împreună cu Ing. *R. Picourt,* ne oferă acest prim tratat atât de folositor în uzanţele comerciale şi silvice internaţionale.

— Noi broşuri apărute :

1) Ing. Şt. R. Bărbulescu: Sporirea producţiei agricole prin împăduririle în stepă.

Cunoştinţi folositoare pentru agricultori.

2) Ing. Dem. Popescu-Coculescu: Actualele crize economice-financiare-sociale; sugestii pentru înlăturarea lor.

3) Indrumări statistice. Instrucţiuni-norme pentru culegerea şi pregătirea datelor statistice, editat de Caps.

4) Casa pădurilor Statului: Primul «Buletin Statistic pe anul 1934» tipogr. Modernă 1935.

— *Două cărţi noui:* «Les mathématiques et la technique» de Paul Labérenne, şi «La mécanique et l'astronomie» de Henry Mineur. Ambele arată: reacţiunea crizelor asupra ştiinţei în genere şi rolul tehnicei în desfăşurarea crizelor economice.

Anuarul şi lista de experţi a inginerilor membrii ai A.G.I.R., a apărut sub îngrijirea d-lui inginer Octav Păduraru, în Editura Imprimeriei Statului şi sub auspiciile Asociaţiei.

Preţul în librărie 100 lei, membrii A. G. I. R. îl primesc gratuit pe lângă Buletin, iar Asociaţia Inginerilor îl trimite la cerere, gratuit: Autorităţilor judiciare, Camerelor de Comerţ şi Industrie, Organizaţiilor Profesiorale, etc.

Este o lucrare extrem de interesantă şi utilă, conţinând : listele repartizate pe

localităţi şi specialitate a 2.400 ingineri diplomaţi, apoi normele pentru remunerarea lucrărlor de: Proecte, execuţie, expertize şi arbitraj efectuate de inginerii diplomaţi recunoscuţi.

«Industrializarea României», — studiu evolutiv istoric, economic şi juridic, este titlul tezei de doctorat în ştiinţele politico-economice susţinută recent de d-l Dr. *Inginer N .P. Arcadian*, din Ministerul de Industrie şi Comerţ. Teza a obţinut distincţia «magna cum laudae».

— Inspectoratul Regimului Silvic din Focşani a adresat următoarea

Chemare către domnii învăţători:

Cercul de foc apărut pe orizontul nefastelor despăduriri ale trecutului, revarsă din ce în ce mai mult flama distrugătoare asupra agriculturei.

Seceta din acest an lărgeşte atât de mult efectul *lipsei de păduri*, încât noui judeţe vin să sporească suprafeţele «regiunilor înfometate» aruncând în ghiarele acestui grozav flagel: «foametea» zeci şi sute de mii de suflete.

Este atât de infiltrată ideia de distrugere a pădurilor, încât, rumai dv. dascălii, puteţi răsădi în sufletele fragede ale odraslelor noastre, ideia de *Cult al arborelui*.

Nu trebue să se uite că agricultura, fără sprijinul pădurei, este ca şi un muribund.

Mari au fost cuvintele, după cum mari au fost şi faptele *Răposatului Rege Ferdinand: «Cine taie un pom, nu trebue să uite, că găteşte sicriul agriculturii»!*

Iar Olandezii spun că: *«Unde nu mai poate merge fierul plugului, să plantăm un pom»*.

Atâta adevăr în aceste cuvinte, încât dv., discipolii marelui *Spiru Haret*, trebue să vă faceţi cei mai aprigi propovăduitori ai ideii *«Sădirii Pomilor»* lansată de el, încă, din 1908.

Creeaţi-vă *parcuri şcolare* unde — sub atmosfera curată a arborilor — să faceţi să încolţească în sufletele copiilor sămânţa atât de rodnică a *proteguirei pădurilor*.

Arătaţi-le că cea mai duioasă marcare a evenimentelor (naştere, căsătorie, etc.) se poate face prin *plantarea arborilor*, cari îşi vor desfăşura viaţa, alături de a acelui care-i admiră vârsta.

Căutaţi să le smulgeţi din suflete ideia că nu se poate face cununie fără sacrificarea brazilor.

In tot momentul să aveţi înaintea dv. acest deziderat, recent exprimat de A. S. Principele Nicolae, al creerei *parcurilor şcolare*, când, trecând pe la o şcoală din judeţul Muscel, a găsit pe învăţător cu copiii în grădina de pomi.

Daţi fiecărui pom plantat de copii, un nume istoric, un nume de erou, urmărind prin aceasta şi scopul educativ: învăţământul prin comparaţie.

Cu ocaziunea excursiunilor dv., cu copiii, arătaţi-le *funestele aspecte ale despăduririlor* prin măcinarea de către ape — zi de zi şi an de an — a suprafeţelor cari odinioară erau stăpânite de *frumoşii codrii ai noştri*. Arătaţi-le că pe acele coaste golaşe, nici iarba nu-şi mai găseşte sprijin şi că singură *pădurea poate salva căminurile lor, Biserica şi Şcoala satului*.

Arătaţi-le că prin plantarea unui arbore fiecare îşi leagă întreaga fiinţă de acea părticică de pământ care ar putea deveni cândva bomba distrugătoare a aşezământului omenesc. Arătaţi-le că *pădurea şi numai pădurea* este aceea care a dat adăpost străbunilor noştri pentru a scăpa Ţara de lăcomia barbarilor şi că toate popoarele fără *păduri*, sunt condamnate pieirei.

In ordinea realizărilor, daţi tot concursul de care dispuneţi dv. pentru a se putea :

1. *Să se recolteze orice cantităţi de seminţe* de arbori forestieri şi fructiferi pe cari le veţi conserva la şcoală, până în momentul prielnic semănărei ;

2. *Să se folosească orice părticică de teren* unde sămânţa ar putea să vă dea micii pueţi, viitorul pădurilor noastre ;

3. *Să se valorifice actualele terenuri improductive* prin plantaţiuni.

4. *Să se îngrijească plantaţiunile* executate anterior ;

5. Dar mai presus de toate, *arătaţi tuturor, că ne găsim într'o stare precară din punct de vedere al suprafeţelor păduroase.*

Căutaţi şi desvoltaţi în sufletul tuturor *ideia împăduririlor* şi nu consideraţi ca sacrificii orice efort care vă va da posibilitatea acestor lămuriri.

Acesta este cuvântul nostru !

Nu pierdeţi nici un moment în care credeţi că veţi putea propovădui *ideia de conservare a pădurilor*, dar mai ales *căutaţi momentul* când prin puterea dv. de convingere, veţi putea reda solului podoaba de odinioară, făcând să se aştearnă pe pământ verdele odihnitor al *pădurilor.*

Acesta este rolul dv. şi suntem siguri că vom putea regăsi în dv. ecoul strigătului de alarmă : *refaceţi pădurile, altfel, moare agricultura.*

Inginer inspector silvic, M. Georgescu.
Inginer Silvic, D. G. Stelorian.

— Prin Dec. Min. No. 250253/1934 s'a interzis vânătoarea epurilor până la 15 Octombrie 1936 pe teritoriul comunelor: Cornul Luncei, Sasca, Baia, Rotopăneşti şi Horodniceni din Jud. Baia.

— Prin Dec. Min. No. 32915/1935 s'a interzis vânătoarea epurilor, până la 15 Oct. 1936 — pe terenul Com. Chersig din Jud. Bihor.

— Prin Dec. Min. No. 97405/1935 — s'a interzis vânătoarea oricărei specii de vânat util, până la 15 Oct. 1937, pe teritoriul comunei Ţopa-Sâncrai, din judeţul Cluj.

— Prin. Dec. Min. No. 40499/935 s'a interzis vânătoarea oricărei specii de vânat util, până la 15 Oct. 1937, pe teritoriul comunelor : Ciurila şi Sălicea din judeţul Cluj.

— Prin Dec. Min. No. 22095/1935 — s'a interzis vânătoarea epurilor, până la 15 Oct. 1936, pe teritoriul comunelor: Bruiu, Tcarcla, Somartin, Gherdeal, Noul Român, Găinari, Colun, Feldioara, Rucăr, Felmer, Cobor, Ticuşul Vechiu, Calbor, Boholt, Soarş, Suma, Hălmeag, Bârcuţ Lovric, Seliştat, Văleni, Cincul, Merghindeal, Rotbav şi Cincsor — din Jud. Făgăraş.

— Prin Dec. Min. No. 61045/1934 — s'a interzis vânătoarea oricărei specii de vânat util, până la 15 Octombrie 1937, pe teritoriul Comunei Vrânceni — din Judeţul Cernăuţi.

— Prin Dec. Min. No. 39085/1935 — s'a interzis vânătoarea iepurilor şi potârnichilor, până la 15 Oct. 1936 pe terenurile comunelor: Nucet, Poiana de Sus, Poiana de Jos, Valea Voivozilor, Ulmi, Colanu, Văcăreşti (exceptând terenul D-nei Caribolu), Rânceiovu, Priseaca, Târgovişte, Teis, Viforâta, Cazaci, Balenii Sârbi, Gorgota, Brăteşti, Bilciureşti, Cojasca, Cătunu, Frasinu, Corneşti, Finta, Brezoaele, Morceşti, Sperieţeni din Jud, Dâmboviţa.

— Prin Dec. Min. Nr. Idem — s'a interzis vânătoarea oricărei specii de vânat util, până la 15 Oct. 1936, pe teri-

toriul Comunelor: Priboiu, Sturzeni, Căprioru, Tătărani, Boteşti, Pietrari, Vulcana-Pandele, Isvoarele, Manga, Gemenea, Cândeşti de Deal şi Cândeşti de Vale — din Jud. Dâmboviţa.

— Prin Dec. Min. Nr. 11244/1935 — s'a interzis vânătoarea oricărei specii de vânat util, până la 15 Oct. 1937 — pe teritorul comunelor: Hotarele şi Greaca — din Jud. Ilfov Personalul de vânătoare al pădurei Măgura din apropiere poate exercita poliţia vânătoarei şi pe teritoriul comunei Hotarele şi Greaca.

— Prin Dec. Min. Nr. 35333/1935 — s'a interzis vânătoarea iepurilor şi potârnichilor, până la 15 Oct. 1937, pe teritoriul comunelor: Dobra, Abuce şi Stretea, din Judeţul Hunedioara.

— Prin Dec. Min. Nr. 228205/1934 — s'a interzis vânătoarea oricărei specii de vânat util, până la 15 Oct. 1937 — pe teritoriul comunelor: Rucăr, Dragoslavele, Nămăeşti inclusiv terenurilor moşnenilor din hotarul acestor comune), Lereşti şi Voineşti — din Jud. Muscel.

— Prin Dec. Min. Nr. 37632/1934 — s'a interzis vânătoarea iepurilor, potârnichilor şi găinuşilor de alun, până la 15 Oct. 1936 pe teritoriul Comunelor: Micoşti, Ciumeşti, Purcăreni, Jupâneşti din Jud. Muscel şi Comunelor: Budeasa, Zărneşti şi Gălăşeşti din Jud. Argeş.

— Prin aceeaşi Decizie — s'a interzis vânătoarea iepurilor şi potârnichilor, până la 15 Octombrie 1936 — pe teritoriul comunelor: Aninoasa Bălileşti, Bughea de Sus, Bughea de Jos, Boteni, Bârzeşti, Colibaşi, Conteşti, Cetăţenii din Deal, Cotesti, Davideşti. Dărmăneşti, Drăghici, Furnicoşi, Goleşti, Godeni, Hârtieşti, Jugur, Lăreşti, Livezeni, Mioveni, Mărăcineni, Mătău, Mihăeşti, Negreşti, Poenari, Poeniţa, Racoviţa, Piscani, Rădeşti, Retevoeşti, Berevoeşti, Stâlpeni, Schitu-Goleşti, Suslăneşti, Iliteşti, Vlădeşti, Voineşti, Văcărea, Valea Popii, Vălenii, Valea Mare, Văleni Podgoria, Nămăeşti şi Stoeneşti din Judeţul Muscel.

— Prin Dec, Min. Nr. 11387/1935 — s'a interzis vânătoarea iepurilor până la 15 Octombrie 1937 pe teritoriul comunelor: Perieţi, Bacea, I. G. Duca, Vintilă I. C, Brătianu, Mierleşti şi Băleni — din Jud. Olt.

— Prin Dec. Min. Nr. 24533/1935 — s'a interzis vânătoarea oricărei specii de vânat util, până la 15 Octombrie 1937 — pe teritoriul comunei Băneşti din Jud. Prahova.

— Prin Dec, Min. Nr. 14069/1935 — s'a interzis vânătoarea oricărei specii de vânat util, până la 15 Oct. 1937, în pădurile statului: Gropi, Gherăeşti, Dealul Mărului şi Oniceni din Jud. Roman.

— Prin Dec. Min. Nr. 11087/1935 — s'a interzis vânătoarea oricărei specii de vânat util, până la 15 Oct. 1937, pe teritoriul comunelor: Avereşti, Broşteni-Cârligul, Cotu Vameş, Dogăta-Dulceşti, Giurgeni, Mirceşti, Mogoşeşti, Muncelul de Sus, Oţeleni, Poenari-Păucesti, Tupilaţi şi Roşiori din Jud. Roman.

— Prin Dec. Min. Nr. 228771/1934 — s'a interzis vânătoarea oricărei specii de vânat util, până la 15 Oct. 1937 în păducerea expropriată pentru com. Cernuc — pădure situată în hotarul Com. Garbou — Jud. Someş.

— Prin Dec. Min. Nr. 99371/1935 — s'a interzis vânătoarea oricărei specii de vânat util, până la 15 Oct. 1936, pe teritoriul comunelor: Veza, Spătac şi Tiur — din Jud. Târnava Mică. Deasemenea pentru porţiunea de teren a Comunei

Ciufud, situată pe malul stâng al rîului Târnava Mare.

— Prin Dec. Min. Nr. 52695/1935 — s'a interzis vânătoarea potârnichilor până la 31 Dec. 1936, pe întreg teritoriul Jud. Sibiu.

— Prin Dec. Min, Nr. 99905/1935 — s'a interzis vânătoarea oricărei specii de vânat util, până la 15 Octombrie 1937, pe teritoriile comunei Sintar şi Comeat din Jud. Timiş.

— Prin Dec. Min. Nr. 127401/1935 — s'a interzis vânătoarea oricărei specii de vânat util — până la 15 Oct. 1937 — pe teritoriul Comunei Chesinţi din Judeţul Timiş.

— Prin Dec Min. Nr. 65629/1935 — s'a interzis vânătoarea iepurilor până la 15 Octombrie 1937, pe teritoriul comunelor: Obedeni, Vadul Sat, Angheleşti, Clejani, Bucşani, Ueşti şi Goleasca din jud. Vlaşca.

— Prin Dec. Min. No. 129237/935 s'a interzis vânătoarea tuturor speciilor de vânat util, până la 31 Dec. Dec. 1936, pe terenurile expropriate dela D-l Ionel Mocsony şi Livia Betlen — situate în hotarul comunelor Căpâlnaş şi Birchiş. Deasemenea pe întreg teritoriul comunei Băcăul de Mijloc şi în pădurile statului din hotarul comunelor Băcăul de Mijloc, Ostrov şi Virişmort — din jud. Severin.

— Prin Dec. Min. No. 156059/935 — s'a interzis vânătoarea fazanilor (ambele sexe) până la 15 Oct. 1936, pe întreg teritoriul jud. Severin.

— Prin Dec. Min. No. 165921/935 — s'a interzis vânătoarea potârnichilor, până la 15 Oct. 1936, pe întreg teritoriul judeţului Severin.

— Prin Dec. Min. No. 15338/935 — s'a interzis vânătoarea fazanilor (ambele sexe) până la 1 Februarie 1936, pe teritoriul oraşului Timişoara şi comunelor : Chişoda, Urseni, Moşniţa Veche, Moşniţa Nouă, Bucovăţ, Remetea Mare, Ghiroda, Ianova, Cerneteaz, Covaci, Jadani, Seceani, Fibiş, Maşloc, Remetea Mică, Nadaş, Ciacova, Ghilad, Gad, Ghilvăz, Ivanda şi Iohanisferd din jud. Timiş.

— Prin. Dec. Min. No. 11364/935 — s'a interzis vânătoarea căprioriior şi căprioarelor dela 1 Nov. a. c. până la 31 Dec. 1937, în întreg judeţul Tulcea.

— Prin Dec. Min. No. 168697/935 — s'a interzis vânătoarea oricărei specii de vânat util, până la 31 Dec. 1936, pe terenurile comunelor : Gaiul Mic şi Banloc din jud. Timiş.

— Prin Dec. Min. No. 136679/935 — s'a interzis vânătoarea de iepuri şi potârnichi până la 15 Oct. 1937, pe teritoriul comunelor : Hăşmaş, Clit, Chişalca şi Craiova, jud. Bihor.

Prin aceiaş deciziune s'a interzis vânătoarea fazanilor (ambele sexe) până la 15 Oct. 1936 pe terenul comunei Coroiu, jud. Bihor.

— Prin Dec. Minist. No. 15063/935 — s'a revenit asupra Dec. Min. No. 39085 din 1935, ridicându-se restricţiunea de vânătoare aplicată terenurilor com. Nucet, Brăteşti, Târgovişte, Văcăreşti şi Luca din jud. Dâmboviţa.

Prin aceiaşi deciziune s'a interzis vânătoarea epurilor şi potârnichilor până la 15 Octombrie 1936, pe teritoriul comunelor: Ulmi, Colan, Valea Voevozilor şi Priseaca, din judeţul Dâmboviţa.

— Prin Dec. Minist. No. 15754/935, s'a revenit în parte asupra restricţiunilor de vânătoare aplicate terenurilor com. : Mărgineni, Sebeş, Berivoii Mari, Beri-

voii Mici şi Copăcel din jud.Făgăraş, în sensul că ,în sezonul actual, se pot împuşca iepuri (individual) pe oricare din aceste terenuri, cu condiţiunea ca un vânător să nu depăşească numărul de 5 bucăţi (pentru întreg sezonul).

Deasemenea pentru terenurile comunelor : Sona Felmer, Boholţ şi Calbor — în sensul că se poate face câte o singură vânătoare cu bătaie, sub condiţiunea ca un vânător să împuşte numai câte un epure.

— Prin Decizia Minist. No. 15443/935, s'a revenit în parte asupra Dec. Minist. No. 22095/935 — permiţându-se ca membrii societăţei de vânătoare «Cincul» să vâneze iepuri, în sezonul actual, pe terenurile comunelor : Cincul, Cincşor şi Toarcla, judeţul Făgăraş, cu condiţiunea ca un vânător să nu depăşească numărul de 10 iepuri, pentru întreg sezonul.

PREMII

1 .REGULAMENT PENTRU ACORDAREA PREMIULUI «C. DISSESCU».

Art. 1. — Premiul C. Dissescu în valoare de 8000 (opt mii) lei constituit din :

a) Vânzarea la cursul zilei a unui titlu de 1000 lei scris Urban Bucureşti. Dobândă 5% ce constitue fondul alienabil «C. Dissescu».

b) Veniturile acumulate până la data de 31 Decembrie 1934 acestui fond şi contribuţia Societăţii Progresul Silvic pentru majorarea fondului în memoria ilustrului jurist şi prieten al pădurilor ţării, Constantin Dissescu, până la complectarea sumei de 8000 opt mii lei,

se va decerne potrivit regulamentului de faţă.

Art. 2. — Premiul se acordă pentru cea mai bună lucrare intitulată «Criza pădurilor în România şi mijloacele de combatere» cu următorul sumar :

1. Se va face o schiţare istorică asupra originei proprietăţii forestiere în România.

2. Se va arăta cât va fi posibil mai exact suprafaţa acestor păduri pe natură de proprietar.

3. Se vor enumera cauzele care au contribuit la micşorarea forţelor de producţiune şi la reducerea patrimoniului forestier al ţării şi prin ce anume s'au manifestat consecinţele lor.

4. Se va face propuneri amănunţite pentru prevenirea acestora, pentru regulamentarea exploatărilor în pădurile aparţinând diferitelor naturi de proprietari şi pentru sporirea fondului nostru forestier prin împădurirea poenilor şi a locurilor goale, a nisipurilor sburătoare, a terenurilor neproductive, etc.

Se lasă candidatului libertatea de a desvolta şi întocmi materia cum va crede mai nimerit.

Art. 3. — Termenul prezentării manuscriselor pentru concurs va fi până la 1 Februarie 1936.

Manuscrisele se vor prezenta fără numele autorului, purtând un «motto» ales de autor: ele vor fi însoţite de un plic sigilat, pe care se va scrie «motto» din fruntea manuscrisului în care se va afla închis numele autorului.

Plicul va fi deschis numai dacă lucrarea va fi premiată.

Manuscrisele nepremiate vor fi restituite autorilor cari le vor cere şi-şi vor dovedi proprietatea la Secretariatul Soc. Progresul Silvic prin deschiderea plicului cu numele lor, manuscrisele nereclamate timp de un an dela pronunţarea rezultatului, vor rămâne proprietatea Societăţii.

Art. 4. — Pentru examinarea lucrărilor prezentate, Consiliul de Administraţie al Soc. Progresul Silvic va constitui un juriu compus din trei membri. Juriul alege un referent care va întocmi referatul asupra lucrărilor prezentate de trei membri din sânul său făcându-se propunerile de premiere.

Consiliul de Administraţie al Soc. Progresul Silvic în şedinţă plenară, pe baza referatului prezentat, hotărăşte premierea.

Art. 5. — Prezentul regulament s'a aprobat în şedinţa dela 14 Mai 1935 a Consiliului de Administraţie al Soc. Progresul Silvic.

2. REGULAMENT PENTRU ACORDAREA PREMIULUI «G. CRĂCIUNESCU»

Art. 1. — Premiul «G. Crăciunescu» instituit de defunctul Ing. Insp. Silvic G. Crăciunescu Societăţii Progresul Silvic, prin scrisoarea de donaţie din 12 Martie 1929, constituit din :

a) Fondul în numerar de 3948 lei subscris de Inginerul Inspector Silvic G. Crăciunescu la fostul «cerc al Silvicultorilor», aflat disponibil la Soc. Progresul Silvic cu dobânzile aferente acumulate ;

b) Contribuţia Soc. Progresul Silvic până la suma ce se arată în art. următor în memoria donatorului fost membru al Societăţii,

se va decerne potrivit scrisoarei de donaţie mai sus menţionate şi regulamentului de faţă.

Art. 2. — Premiul este de 10.000 (zece mii) şi este indivizibil.

Art. 3. — Premiul se decerne pentru cea mai bună lucrare intitulată : *«Punerea în valoare a terenurilor fugitive şi surpătoare depe proprietăţile de moşneni sau răzeşi devenite improductive de pe urma despăduririlor sau abuzului prin păşunat»*, cu următorul sumar precizat prin scrisoarea din 12 Mai 1929 a donatorului :

1. Un proect detaliat cu devize şi planuri asupra lucrărilor de executat pe o anume proprietate, aleasă de concurent, de dorit ar fi ca să se întocmească un proect pentru o proprietate din regiunea de munte şi unul pentru o proprietate din regiunea de dealuri, unde plantaţiunile în vederea fixării terenului, s'ar propune cu diferite specii forestiere pe părţile abrupte, — maluri, isvoare — şi cu pomi roditori pe părţile mai aşezate, rezervându-se şi amenajându-se unele porţiuni propice pentru islaz, fâneaţă, şi chiar locuri de cultură, — căci trebueşte ţinut seamă şi de interesul imediat al proprietarului.

2. Mijloacele cele mai practice de executare.

3. Propuneri de ordin legislativ, relative la obligativitatea unor astfel de lucrări, cum şi pentru încurajarea proprietarilor : scutiri de impozitul funciar, premii, etc.

4. Mijloace şi măsuri cari trebuesc prevăzute pentru întreţinerea şi conservarea lucrărilor executate.

5. Un istoric al proprietăţei, după hrisoave sau, în lipsă, după naraţiuni orale, în ce priveşte origina proprietăţii, de modul cum au decurs împăduririle, fotografii de e posibil pe porţiuni care să prezinte o icoană mai vie, asupra gradului de degradarea terenului, etc.

6. Date asupra stărei de fapt a proprietăţii: toată în indiviziune sau divizată, ori numai o parte.

Consideraţiuni şi conclusiuni asupra avantajelor şi desavantajelor din starea de indiviziune.

Cum s'ar executa şi mai ales cum s'ar întreţine şi conserva mai bine lucrările executate de punerea în valoare: proprietatea rămânând în stare de indiviziune sau să se înlesnească chiar prin măsuri legislative eşirea din indiviziune? *Părerile şi dorinţele proprietarilor. Conclusiunile şi părerile autorului.*

Bineînţeles că ar fi de dorit ca autorii să se preocupe cât mai mult de măsurile şi mijloacele practice pentru executarea şi încurajarea unei asemenea lucrări, căci din punct de vedere teoretic şi al utilităţei, chestiunea a fost desbătută de mult şi poate prea mult, fără a se da soluţii, sau dacă s'au dat, unele mergeau până în a propune exproprierea. *Sunt de dorit soluţii practice şi realizabile.*

Se lasă candidatului libertatea de a desvolta materia cum va crede mai nimerit.

Art. 4. — Termenul prezentărei manuscriselor pentru concurs va fi până la 1 Februarie 1936.

Manuscrisele vor fi prezentate fără numele autorului, purtând un «motto» ales de autor: ele vor fi însoţite de un plic sigilat pe care se va scrie «motto» din fruntea manuscrisului în care se va afla închis numele autorului.

Plicul va fi deschis numai dacă lucrarea va fi premiată.

Manuscrisele nepremiate vor fi restituite autorilor cari le vor cere şi-şi vor dovedi proprietatea la Secretariatul Soc. Progresul Silvic prin deschiderea plicului cu numele lor. Manuscrisele nereclamate timp de un an dela pronunţarea rezultatului, vor rămâne proprietatea societăţii.

Art. 5. — Pentru examinarea lucrărilor prezentate, Consiliul de Administraţie al Soc. Progresul Silvic va constitui din sânul său un juriu compus din trei membrii.

Juriul alege un referent care va întocmi referatul asupra lucrărilor prezentate, făcând şi propunerile de premiere.

Consiliul de Administraţie al Soc. Progresul Silvic în şedinţă plenară. pe baza referatului prezentat, hotărăşte premierea.

Art. 6. Manuscrisul lucrării premiate este proprietatea Societăţei, autorul are însă dreptul de executarea şi publicarea lucrării.

Art. 7. — Prezentul regulament s'a aprobat în Şedinţa Consiliului de Administraţie al Soc. Progresul Silvic, din 14 Mai 1935.

3. REGULAMENTUL PENTRU ACORDAREA PREMIULUI «VASILE A. GOLESCU».

Art. 1. — Veniturile acumulate ale Fondului «Vasile A. Golescu» de 5000 lei, valoarea nominală într'un titlu al împrumutului național 5%, instituit Societăței «Progresul Silvic» prin actul de donație autentificat de tribunalul Ilfov Secția Notariat sub No. 8690/1921 vor servi la decernarea premiului «Vasile A. Golescu» în condițiunile actului de donațiune mai sus menționat și regulamentului de față.

Art. 2. — Premiul este de 5000 lei și se va decerne atunci când veniturile acumulate vor atinge această sumă.

Premiul este indivizibil.

Art. 3. — Premiul va fi destinat fie elevilor distinși ai Secției Silvice de pe lângă școala Politehnică din București, ciclul II, fie inginerilor silvici, pentru lucrări meritorii de botanică sau silvicultură, de preferință de silvicultură în partea respectivă de botanică generală și aplicată.

Se lasă candidatului elev sau inginer libertatea de a împărți și desvolta materia cum va crede mai nimerit. Cuprinsul va fi de minimum 30 pagini coală scrise la mașină în afară de fotografii, diagrame și planșele anexe.

Lucrarea va avea un fond original și va trata probleme specifice țării noastre. Se va indica cât mai complet isvoarele utilizate.

Art. 4. — Pentru anul 1935 Premiul este destinat pentru elevii ingineri silvici ciclul II al școalei Politehnice. Termenul prezentării manuscriselor va fi până la 1 Februarie 1936.

Manuscrisele se vor prezenta fără numele autorului purtând un «motto» ales de autor; ele vor fi însoțite de un plic sigilat pe care se va scrie «motto» din fruntea manuscrisului în care se va afla închis numele autorului. Plicul va fi deschis numai dacă lucrarea va fi premiată.

Manuscrisele nepremiate vor fi restituite autorilor care le vor cere și-și vor dovedi proprietatea lor la Secretariatul Soc. Progresul Silvic, prin deschiderea plicului cu numele lor; manuscrisele nereclamate timp de un an de la pronunțarea rezultatului, vor rămâne proprietatea Societății.

Art. 5. — Pentru examinarea lucrărilor prezentate, Consiliul de Administrație al Societății Progresul Silvic, va constitui din sânul său un juriu format din trei membri. Juriul alege un referent care va întocmi referatul asupra lucrărilor pezentate făcând și propunerea de premiere.

Consiliul de Administrație al Soc. Progresul Silvic în ședință plenară, rilor prezentate făcând și propunerea de premiere.

Art. 6. — Prezentul regulament s'a aprobat în ședința din 14 Mai 1935 a Consiliului de Administrație al Soc. Progresul Silvic.

PROCESE VERBALE

PROCES VERBAL No. 10
Şedinţa din 5 Martie 1935

Prezidează D-l *Prof. Dr. M. Drăcea*, preşedinte.

Membrii prezenţi D-nii : *C. M. Bunescu, D. Drâmbă, M. P. Florescu, Petre Ioan, Andrei Ionescu, George Minescu. Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu şi Eug. Vâlceanu;*

Asistă D-l Gh. Constantinescu, cenzor.

Se citesc şi se aprobă procesele-verbale No. 7, 8 şi 9/935.

Se ia în discuţie ordinea de zi.

1. — *Legea cooperaţiei.*

D-l *Preşedinte* dă relaţiuni asupra întrevederilor avute de membrii comisiei pentru amendarea legii cooperaţiei, cu D-l Subsecretar de stat M. Negură, arătând că s'a acceptat aproape 80% din propunerile făcute de Societatea noastră.

D-l *P. Ioan* susţine că trebue să se arate Consiliului ce anume s'a acceptat de D-l Subsecretar de Stat şi ce nu s'a acceptat din propunerile făcute. La această părere se raliază D-l Rodoteatu.

Atrage atenţia comisiei că e mai bine să dea acum deslusiri decât să lase la urmă acest lucru, pentru a nu lua asupra ei o prea mare răspundere.

D-l *A. Nedelcovici* susţine că din moment ce Consiliul a delegat pe cei mai reprezentativi exponenţi ai săi să ia contact cu forurile conducătoare, nu vede pe alţii mai destoinici a se ocupa de această chestiune şi întrucât încrederea majorităţii Consiliului se menţine, comisiunea este rugată să-şi continue mandatul.

D-l *St. Rodoteatu* cere să se scoată dela ordinea de zi această chestiune dacă Consiliul nu e informat asupra celor ce a putut obţine.

Informaţiunile ce le cerem nu echivalează cu neîncrederea noastră în comisie ; ne supunem comisiei dacă aceasta e tactica cea mai bună.

2. — *Bugetul pe 1935.*

D-l *P. Ioan* observă că am intrat în a treia lună şi nu avem buget.

D-l *Preşedinte* relevă că aceasta se datoreşte sistemului de discuţie în Societatea noastră.

D-l *P. Ioan* observă că proectul de buget e lipsit de o expunere de motive, că nu cuprinde toate veniturile (lipsesc dela venituri circa 1.076.000 lei), că sunt sume trecute la cheltueli fără ca să aibă contra post la venituri (venitul acumulat al Fondului Moşandrei de 295.000 lei), că sunt sume cari trebue încasate, totuşi nu apar la venituri (subscripţia pentru busturile N. G. Popovici şi Petraru, medalia Prof. P. Antonescu, că sunt sume cari revin Societăţii, dar nu sunt urmărite de nimeni fiindcă nu apar nicăeri (suma de 301.596 lei donată de C.A.P.S. pentru construirea unui pavilion la Techirghiol).

D-sa recunoaşte că sunt unele sume incerte, aceasta însă nu exclude indicarea lor.

Bugetul să se despartă în : buget ordinar, şi buget extraordinar.

D-l *Priboianu :* D-l Petre Ioan nu face o critică obiectivă. D-sa arată că nu s'a luat în consideraţie suma de lei 301.596 donată de C.A.P.S. pentrucă această sumă nu s'a incasat şi e neincasabilă, fiindcă e *blocată* de Ministerul de Finanţe.

Şi chiar dacă s'ar încasa suma constitue un *fond*, nu un venit curent.

D-l *V. Stinghe.* Suma aceasta a fost votată de Consiliul C.A.P.S. şi a apărut în bugetul pe 1935, dar nu a mai apărut pe 1934; D-sa se întreabă dacă există acest fond.

D-l *Vâlceanu.* Dacă această sumă reprezintă un fond atunci nu are nici o raţiune a fi trecută în buget, suma trebue trecută în acest caz în bilanţ.

Pentru completa lămurire e de văzut sub ce condiţiuni s'a făcut această donaţie.

D-l *Petre Ioan* explică rostul acestei donaţii; să se cheltuiască pentru ameliorarea Vilei Techirghiol.

Consiliul hotărăşte să se ia măsuri pentru incasarea sumei de 301.596 lei donată de C.A.P.S. şi să se treacă în buget.

D-l *St. Rodoteatu.* arată necesitatea de a se face o expunere de motive la buget. Faţă de constatarea că în proectul de buget nu se cuprind toate veniturile, cere să se retragă proectul şi să se aducă în formă acceptabilă în şedinţa viitoare.

D-l *G. Minescu.* In buget să se treacă separat venitul acumulat şi separat venitul anual cu dispoziţii de cheltueli.

D-l *E. Vâlceanu.* Administrarea fondurilor să apară distinct.

D-l *Suhăţeanu* propune să se facă un buget cuprinzând mai multe părţi: partea I : buget ordinar ; partea II : buget extraordinar ; partea III: buget de fonduri, etc.

Consiliul hotărăşte :

Bugetul va cuprinde ca părţi distincte :

Bugetul ordinar,

Bugetul extraordinar,

Bugetul special pentru administrarea fondurilor.

D-l *V. Priboianu* dă relaţii asupra subscripţiilor cari sunt fonduri nebugetare şi apar numai în bilanţ.

D-l *Petre Ioan* cere să se înscrie toate fondurile (Disescu, Crăciunescu. etc., etc.).

Se ia în discuţie bugetul de venituri pe articole.

D-l *M. St. Suhăţeanu* propune studierea modificărilor ce necesită clădirea din Bucureşti pentru a spori veniturile.

D-l *Preşedinte* arată că această chestiune merită o examinare atentă împreună şi cu altele de ordin statutar, dat fiindcă azi ni se pun probleme diferite, mult mai complexe decât acelea cari ni se puneau acum câţiva ani.

D-l *Stinghe* cere a se aduce chestiunea modificării imobilului într'o şedinţă viitoare.

D-l *P. Ioan.* Dacă chestiunea modificării clădirei se va aduce după discutarea bugetului, e de prisos, căci nu avem fonduri din care să le facem şi propune a se prevedea în buget fondurile necesare investiţiunilor.

D-l *Cenzor G. Constantinescu* arată că există un excedent bugetar de peste 1.000.000 lei, căruia i se poate da destinaţia cerută de investiţiunile noui.

Cu privire la îmbunătăţirile dela vila Techirghiol fac propuneri: D-l P. Ioan, ca să se ridice un etaj; D-l Stinghe: ca să se clădească o vilă nouă, dărâmându-se actuala construcţie.

D-l *Andrei Ionescu* cere ca să nu se scumpească chiria camerelor, dat fiindcă aci vin foarte mulţi colegi suferinzi.

1. Se aprobă propunerile pentru: chiria clădirei Bucureşti 1.800.000 lei.
» » cămin 70.000 lei
» » sala festivă 85.000 lei
» » C. E. A. C. S. 10.000 lei
» » Vila Sylva 500.000 lei
» » Vila Techirghiol 60.000 lei

II. Se aprobă propunerile din proectul de buget.

III. Se aprobă propunerea pentru bugetul ordirar, iar la bugetul extraordinar, se vor înscrie restanţele de 126.520 şi abonamente curente 77.600 lei.

IV. Să se treacă la bugetul ordinar propunerile, iar la bugetul extraordinar diferenţele până la sumele datorate.

V. Se aprobă propunerile, trecându-se diferenţele la bugetul extraordinar.

VI. Să se facă buget special al tuturor fondurilor.

VII. Se aprobă propunerile.

Consiliul decide: să se reexamineze veniturile şi să se întocmească proectul de buget după indicaţiunile date (buget ordinar, buget extraordinar şi buget special al fondurilor).

Şedinţa se ridică la orele 23,45.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea.*

Secretar general, (ss) *Eug. Vâlceanu.*

PROCES VERBAL No. 11

Şedinţa din 12 Martie 1935

Prezidează D-l *Prof. Dr. M. Drăcea*, preşedinte.

Membrii prezenţi D-nii: *D. I. Ciurilean.u M. Drăcea, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, Andrei Ionescu, C. Minescu, V. N. Priboianu, V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu. Eug. Vâlceanu.*

Asistă D-l Cenzor Constantinescu.

D-l Preşedinte aduce la cunoştinţa Consiliului încetarea din viaţă a camaradului ing. subinsp. silvic Iuliu Albrich dela primăria Braşov. Consiliul, în memoria defunctului, ţine un minut de reculegere.

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

D-l *Andrei Ionescu* propune ca în ordinea de zi să se prevadă un punct «comunicări».

După propunerea D-lui *C. P. Georgescu*, Consiliul hotărăşte ca în ordinea de zi să apară la urmă un punct special sub denumirea: «Comunicări».

D-l *M. St. Suhăţeanu* cere relaţiuni asupra necompletării Consiliului.

D-l *Prof. M. Drăcea* arată că față de rolul important pe care l'a avut def. Prof. P. Antonescu în viața noastră silvică se impunea să se lase neocupat locul vacant un timp mai îndelungat.

D-l *M. Suhăţeanu* se declară mulţumit cu acest răspuns.

Se intră în ordinea de zi.

Asupra punctului 1 «Legea Cooperaţiei», d-l Preşedinte dă relaţiuni în cauză.

Asupra purctului 2. «*Bilanţul pe 1934 şi Bugetul pe 1935*».

D-l *D. Grozescu* citeşte raportul cenzorilor asupra bilanţului pe 1934.

Privitor la repartizarea excedentului pe 1934, Consiliul deleagă pe D-nii: D. Grozescu, G. Minescu şi cenzor G. Constantinescu să facă propuneri concrete, Consiliul indicând principial că trebue amortizat cât mai tare mobilierul, iar din restul excedentului se va reduce valoarea imobilelor.

D-l *D. Grozescu* dă citire bilanţului pe 1934 care se aprobă de Consiliu.

D-l *V. N. Priboianu* citeşte proectul de buget pe 1935.

In chestia dobânzilor datorate de D-nii Leon Vasiliu şi I. Botescu, Consiliul deleagă pe D-nii: M. P. Florescu. G. Minescu şi cenzor G. Constantinescu să studieze actele şi să facă propuneri în cauză.

Privitor la datoria de Lei 6180 a D-lui V. Constantinescu fost restaurator la Govora, Consiliul decide: Comisia pentru administrarea Vilei Sylva să refere; suma nu se va trece în buget.

Asupra datoriilor colegilor cari au obţinut împrumuturi pentru tipărirea diverselor lucrări Comisia aprobă cele propuse prin proectul de buget.

Cu privire la debitorii dela cămin, Consiliul hotărăşte să se avizeze respectivii ca în termen de două săptămâni să-şi aranjeze situaţia conturilor, altfel se vor urmări pe calea justiţiei.

Consiliul aprobă statul de salarii propus.

In chestia antreprenorului Gh. Corani, Consiliul hotărăşte ca suma de lei 17.998 din care se va scădea sumele poprite pe care Societatea i-o mai datorează să se depună la Casa de Depuneri în contul şi pe seama sa. Nu se va purta cu d-sa nici o corespondenţă.

Consiliul aprobă să se treacă în buget suma de 781.815 lei pentru impozite şi 85.000 lei în contul datoriei la C.E.A.C.S.

Se aprobă ca să se asigure imobilul pe valoarea cu care a fost asigurat şi în trecut.

După discuţii la cari participă membrii prezenţi, se aprobă proectul de buget pe 1935 cu modificările de amănunt făcute în şedinţă, însumând:

la bugetul ordinar	3.200.000 lei.
la bugetul extraordinar	1.003.616 lei
la bugetul fonduri speciale	323.582 lei

Consiliul deleagă pe D-nii: Prof. M. Drăcea, Prof. V. N. Stinghe şi Andrei Ionescu să întocmească un regulament pentru întrebuinţarea premiilor diferitelor donaţii făcute în acest scop Societăţii.

Consiliul decide să se facă recurs asupra impunerilor.

La punctul «Diverse».

Asupra cererii D-lui Ing. D. I. Ciurileanu pentru a i se acorda un îm-

prumut de lei 80.000 pentru confecţionarea de *compasuri forestiee şi ciocane automate* necesare serviciilor C.A.P.S.

Consiliul decide: deleagă pe D-l V. N. Priboianu a lua contact cu CAPS. spre a vedea cantităţile şi în ce fel Societatea se poate asigura de plata sumei avansate în termen.

Celelalte chestiuni la ordinea de zi se amână.

Şedinţa se ridică la orele 24,30.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea.*

Secretar general, *(ss) Eug. Vâlceanu.*

PROCES VERBAL No. 12
Şedinţa din 19 Martie 1935

Prezidează D-l *Prof. Dr. M. D. Drăcea*, preşedinte.

Membrii prezenţi D-nii: *Al. Butoi, D. I. Ciurileanu, M. Drăcea, D. Drâmbă. M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, G. Minescu, Gh. Năstăsescu, V. N. Priboianu, Eug. Vâlceanu.*

Asistă D-l cenzor Gh. Constantinescu.

Se citeşte şi se aprobă procesul verbal No. 11 din 12 Martie.

Se ia în discuţie ordinea de zi.

1. — La punctul 1: *Legea cooperaţiei.*

D-l *Preşedinte* referă Consiliului asupra demersurilor făcute pentru amendarea proectului de lege al cooperaţiei arătând că s'au admis o mare parte din propunerile făcute de Societatea noastră.

D-l *P. Ioan* se declară nemulţumit cu acest răspuns chiar dacă s'ar fi admis integral propunerile făcute de Societate.

2. — La punctul 2: *Memoriul inginerilor diurnişti.*

Se citeşte întâmpinarea şi memoriul inginerilor diurnişti privitor la încadrarea lor în bugetul CAPS.

D-l *P. Ioan* face constatările următoare :

a) se afirmă în memoriu că întreaga administraţie a pădurilor statului este numai pe seama inginerilor diurnişti şi lucrători cu ziua ;

b) o susţinere *pro causa* că administraţia Casei Pădurilor mai necesită un număr important de ingineri;

c) memoriul se întemeiază pe nevoia de elemente noui la lucruri noui.

Caracteristica memoriului este o susţinere specială a necesităţii încadrărei în buget a inginerilor diurnişti şi lucrători cu ziua.

Punerea acestora în buget însă nu rezolvă problema armonizării nevoilor şcolii cu nevoile administraţiei pădurilor şi cu dispoziţiunile legii de organizare a Corpului silvic.

D-sa citeşte un memoriu în care pune problema raportului dintre absolvenţii şcolii şi personalul ingineresc silvic de stat.

Stărue asupra necesităţii armonizării *legii pentru organizarea Corpului silvic* cu *legea de administrarea pădurilor.* D-sa arată că în afară de inginerii diurnişti şi lucrătorii cu ziua mai sunt o seamă de ingineri — inginerii avan-

saţi în pericada de aplicare a legilor de restricţiuni financiare şi inginerii avansaţi onorific.

Situaţia inginerilor diurnişti şi lucrători cu ziua trebue pusă în raport cu legea de organizare a Corpului silvic şi legea de administrarea pădurilor.

Faţă de legea de organizare a corpului silvic, inginerii diurnişti şi lucrători cu ziua sunt în drept să ceară înscrierea în Corp unde pot fi admişi în mod onorific. Faţă de legea de administrare a pădurilor, o administraţie — în speţă Casa Pădurilor — nu poate angaja elemente noui peste limitele rentabilităţii. La *regiile* CAPS, posibilitatea de plasare a acestora era nelimitată. Dacă se desfiinţează *regia* numărul inginerilor silvici va îngreuna considerabil bugetul ad-ţiei silvice a Casei Pădurilor dela simplu la dublu. In ipoteza antreprizei numărul inginerilor e prea mare, în ipoteza *regiilor* inginerii au un mare debuşeu, iar veniturile sunt sporite.

D-sa preconizează următoarele soluţii:

1) Inginerii diurnişti şi lucrători cu ziua să ceară înscrierea în corp.

2) Să ceară să li se recunoască gradul conform legii de organizare a Corpului silvic.

3) Administraţia să le plătească leafa ce poate în cadrul rentabilităţii.

D-l *D. Grozescu* arată că problema plasării inginerilor silvici este mult mai complexă şi trebue examinată în întregime şi soluţionată complet, însă nu această problemă generală se pune de inginerii diurnişti şi lucrători cu ziua. Aceştia cer legalizarea lor în funcţiunile ce li s'au atribuit de Administraţia silvică de stat.

E o problemă şi pentru serviciile publice legalizarea în funcţiuni a acestor ingineri. Nu este nici o raţiune ca ei să nu fie numiţi cu Decret Regal.

In concluzie D-sa susţine :

a) Necesitatea încadrării în buget a acestor ingineri;

b) Legalizarea numirii lor în funcţiune prin Decret Regal;

c) Studierea problemei plasărei noilor promoţii de ingineri.

D-l *Prof. V. N. Stinghe.* Prin acest memoriu un număr de membri nedreptăţiţi la alcătuirea bugetului cer intervenţia noastră ca Societate pentru soluţionarea favorabilă a cererii lor.

D-sa argumentează că Societatea are şi căderea şi datoria să intervină la organele în drept pentru o soluţie legală, întrucât constatăm că se face *gestiune* cu personal care n'are calitatea legală. *Propune ca Societatea să facă demersurile necesare pentru legalizarea acestei stări de fapt.*

Privitor la plasamentul noilor promoţii de ingineri silvici D-sa este de părere că trebue să căutăm a schimba mentalitatea curentă că numai fostul şef de ocol silvic poate fi un inginer bun şi să îmbrăţişăm şi alte ramuri de activitate.

D-l *Andrei Ionescu* crede că nu e disproporţie între producţia şcolii — secţia silvică — şi capacitatea de absorbţie a diverselor servicii publice sau particulare. Să se arate aceasta printr'un memoriu, precum şi faptul că pe când la unele servicii publice s'a restrâns activitatea în schimb şi-au mărit personalul. la păduri, din contra, activitatea s'a mărit cu personal restrâns.

D-l *M. P. Florescu* crede că am avut ani cu promoţii prea mari şi de aci situaţia de azi a o parte din camarazi. D-sa socoteşte că *regiile* de stat

constitue un prim debuşeu pentru inginerii silvici. Observă că pădurile se împuţinează. Cere să se ia măsurile de rigoare pentru satisfacerea doleanţelor colegilor respectivi.

D-l *Al. Butoi.* Camarazii solicitanţi pun problema legală şi morală: nu au siguranţa unde lucrează şi nu sunt angajaţi cu forme legale şi cere ca în acest sens să se supună celor în drept doleanţele lor.

D-l *D. Grozescu* cere să se ia măsuri imediate, argumentându-se că micşorarea numărului absolvenţilor şcolii pune administraţia în situaţia de a nu putea activa normal.

D-l *Preşedinte M. Drăcea,* rezumând discuţiile :

1. — Memoriul nu se poate prezenta aidoma administraţiei, deoarece autorii făcând aprecieri privitoare la administraţie, Societatea nu se poate angaja pe o atare direcţie.

2. — Dispoziţiile rigide ale legilor financiare nu ne dau posibilitatea unei acţiuni de reuşită decât numai prin convingerea pe cale amicală a forurilor conducătoare că soluţiile nu comportă nici o sarcină în plus pentru bugetul statului.

3. — Să căutăm debuşeuri pentru camarazii din promoţiile noui, în special la Fondul religionar, la cooperaţie, etc.

4. — Să ajutăm procesul de românizare al diferitelor întreprinderi forestiere.

5. — Trebue să facem un memoriu arătând:

— necesitatea încadrării acestor ingineri,

— mărirea cadrelor.

Problema trebue pusă nu pe temeiu de rentabilitate, căci o bună parte din rostul pădurilor nu constă în rentabilitatea lor.

Consiliul hotărăşte:

1. — D-nii Prof. V. N. Stinghe, D. Grozescu şi Andrei Ionescu vor întocmi un memoriu scurt şi documentat pentru susţinerea cauzei inginerilor diurnişti şi lucrători cu ziua.

2. — D-nii D. Drâmbă, P. Ioan. Gh. Năstăsescu şi Al. Butoi vor alcătui un studiu privind debuşeurile pentru plasarea inginerilor silvici.

3. — Să se răspundă colegilor respectivi că Societatea s'a sesizat din timp şi a făcut demersurile necesare pentru soluţionarea favorabilă a doleanţelor lor.

Conform dispoziţiunilor articolelor 31 din statute, Societatea «Progresul Silvic» va fi valabil angajată prin semnătura D-lor Prof. Dr. M. Drăcea, preşedintele Societăţii şi Ing. Insp. G-ral silvic V. N. Priboianu, consilier delegat cu casieria.

La punctul 4. Invăţământul profesional :

Consiliul dă delegaţie comitetului de direcţie să prezinte ordinea de zi şi schema problemelor de discutat.

La punctul 4: Invăţământul profesional:

D-l *Andrei Ionescu* citeşte referatul în chestiunea şcolii de conductori silvici dela Casa Verde.

D-l *P. Ioan* face rezerve asupra necesităţii acestor şcoli.

D-l *D. Grozescu* dă relaţiuni asupra situaţiei şcolilor medii de agricultură cari s'a hotărît a rămâne tot la Minitserul de Agricultură şi Domenii.

După propunerea D-lui Preşedinte, Consiliul îşi însuşeşte memoriul D-lui Andrei Ionescu şi al Şcolii de conductori dela Casa Verde şi hotărăşte a se interveni la Ministerul Agriculturii şi Domeniilor şi la Ministerul Instrucţiunii Publice în sensul concluziilor puse.

Consiliul deleagă pe D-nii: M. Drăcea, C. P. Georgescu, Gh. Năstăsescu. D. Drâmbă şi M. P. Florescu în Consiliul C.A.P.I.R., iar pe D-l Andrei Ionescu în comitetul de redacţie al buletinului CAPIR.

La adresa CAPIR dată în şedinţă de D-l Andrei Ionescu se deleagă tot d-sa să refere.

La punctul 5: Inscrieri de noui membri.

Se aprobă înscrierea în Societate ca membri activi pe ziua de 1 Ianuarie 1935 a D-lor ingineri: N. V. Fomino, G. St. Ciobanu. Conrad Siegmund şi I. Dinulescu.

La punctul «diverse».

D-l casier V. N. Priboianu referă în chestiunea împrumutului solicitat de D-l Ciurileanu.

D-l *P. Ioan* propune ca această chestiune să fie trecută la CEACS.

Consiliul aprobă un avans de 80.000 lei D-lui D. Ciurileanu pe baza comenzilor ce d-sa are dela CAPS. şi cu garanţia acesteia.

Şedinţa se ridică la orele 24.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea.*

Secretar general (ss) *Eugen Vâlceanu.*

PROCES VERBAL No. 13

Şedinţa din 26 Martie 1935

Prezidează D-l Prof. *M. Drăcea,* preşedinte.

Membrii prezenţi D-nii: *Al. Butoi, D. I. Ciurileanu, D. Drâmbă, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, G. Minescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, Eug. Vâlceanu.*

Asistă D-l cenzor Gh. Constantinescu.

Se citeşte şi se aprobă procesul verbal No. 12 al şedinţei din 19 Martie c.

Inainte de a intra în ordinea de zi, Consiliul fixează pentru comisii ziua de Luni la ora 18.

Se ia în discuţie ordinea de zi.

1. — *Cooptarea unui membru în Consiliu.*

D-l *Preşedinte* propune pe D-l C. Emanoil care a întrunit şi cele mai multe voturi la adunarea generală din anul trecut.

D-l *M. St. Suhăţeanu* propune pe D-l Al. Stefanopol ca reprezentant al colegilor din exterior.

D-l *M. P. Florescu* propune pe D-l N. Brătescu din cadrul particular.

Ne mai fiind alte propuneri se procedează la vot secret.

D-l C. *Emanoil* întrunind majoritatea este cooptat în Consiliul de administraţie în locul def. Prof. P. Antonescu în condiţiunile prevăzute de statute.

2. — *Legea cooperaţiei.*

După discuţiile urmate, Consiliul roagă comisia care a studiat legea cooperaţiei să prezinte un referat cuprinzând

textul legii în vigoare,

amendamentele propuse de Societate,

amendamentele votate şi

modificări noui introduse în proectul respectiv.

3. — *Întâmpinările D-lor P. Ioan, St. Rodoteatu şi Andrei Ionescu şi a inginerilor din cooperaţie,* se amână până după studierea legii cooperaţiei de comisia respectivă.

4. — *Adunarea generală.*

D-l *Preşedinte* dă relaţiuni asupra subiectelor ce urmează a fi tratate în adunarea generală din anul acesta.

După discuţiuni la cari participă D-nii: P. Ioan, Andrei Ionescu, D. Grozescu, St. Rodoteatu, C. P. Georgescu şi V. N. Priboianu, Consiliul aprobă următoarele subiecte :

1. — Aspecte de politică silvică naţională.

2. — Chemarea socială a inginerului silvic de azi.

3. — Propuneri pentru o eventuală modificare a statutelor.

a) organizarea pe centre a Societăţii.

b) apărarea intereselor de ordin profesional.

4. — Regulamentul apărării intereselor profesionale.

5. — *La punctul 5: Referatul studentului Victor Ionescu.*

Se citeşte referatul studentului Victor Ionescu, bursierul fondului Moşandrei, la Nancy, privitor la cursul de muzică vânătorească şi se ia act.

6. — Adresa de trimis Casei Centrale a asigurărilor sociale privitoare la prescripţiunile pentru prevenirea accidentelor în fabricile pentru prelucrarea lemnului.

D-l *P. Ioan* crede că răspunsul dat e insuficient şi propune a se studia de un inginer de la fabricile CAPS. prescripţiunile trimise.

Consiliul aprobă a se răspunde în sensul referatului D-lui ing. D. Sburlan şi Tr. I. Heroiu.

7. — Referatul D-lui consilier D. Drâmbă privitor la delegaţiile avute în străinătate în 1934. Lipsind D-l Drâmbă, se amână discutarea.

8. — *Proectul de lege pentru pescuitul în apele de munte.* Se citeşte referatul D-lor Al. Butoi şi At. Haralamb.

D-l *G. Minescu* informează Consiliul că această lege a trecut prin Senat şi e posibil să se fi votat şi de Cameră. In eventualitatea nevotării încă propune a se întocmi amendamente.

D-l *P. Ioan* arată că o atare lege nu se poate amenda fiindcă ar trebui schimbate principiile pe cari se întemeiază. Proectul de lege respectiv are un caracter poliţienesc, nu se ocupă de cultura peştelui în apele de munte şi nici de administrarea acestor bunuri. S'a crezut numai că se poate îmbunătăţi pescuitul în apele de munte dacă se trece la Direcţia Vânătoarei.

D-sa se angajează a face un răspuns protest ce ar urma să fie susţinut de Societate.

D-l *M. Suhăţeanu.* Interesul practic e să îndreptăm nu să ne răsboim.

D-l *St. Rodoteatu,* în legătură cu cele expuse în referatul D-lor Al. Butoi şi A. Haralamb, arată că un paznic onorific n'are nici un interes pentru prestarea unui serviciu constiincios.

Consiliul hotărăşte: D-nii M .St. Suhăţeanu, Al. Butoi, At. Haralamb şi V. Linţia vor alcătui amendamentele necesare îndreptării situaţiei.

Deleagă pe D-l I. Minescu să se intereseze la parlament dacă această lege a fost votată şi de Cameră.

9. — *Diverse.*

a) Se citeşte scrisoarea D-lui Cezar Cristea din 18 Martie ct. Consiliul decide să i se răspundă colegului Cristea că deja s'au luat dispoziţiuni anterior sesizării d-sale.

b) Se citeşte cererea Soc. Cultul Ercilor. Consiliul acordă un ajutor de 2000 (două mii) lei.

c) Nu se aprobă din lipsă de fonduri, cererile d-lor Ing. V. Harnagea, T. Brumărescu, Ev. Pelicu şi elevul Zugravu Mircea.

D-l *M. P. Florescu* insistă să se dea totuşi un ajutor elevului Zugravu.

d) Consiliul nu aprobă reducerea solicitată de Cercul studenţesc Covurluian din preţul sălii. Se aprobă cererea cu preţul tarifar.

e) Se amână soluţionarea cererii de ajutor a D-nei El. Manolescu spre a se colecta şi alte eventuale asemenea cereri.

Şedinţa se ridică la orele 24.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea.*

Secretar general, (ss) *Eugen Vâlceanu.*

PROCES VERBAL No. 14
Şedinţa din 2 Aprilie 1935

Prezidează D-l *Prof. M. D. Drăcea,* preşedinte.

Membri prezenţi D-nii: *Al Butoi, D. Drâmbă, C. Emanoil, M. P. Florescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, Eug. Vâlceanu.*

La deschiderea şedinţei D-l Preşedinte salută pe noul Consilier D-l C. Emanoil, cooptat în locul def. Prof. P. Antonescu.

Se citeşte şi se aprobă procesul verbal No. 13 din 26 Martie a. c.

Se ia în discuţie ordinea de zi.

La punctul 1: *Referatul D-lui consilier D. Drâmbă privitor la delegaţiile avute în străinătate în 1934.*

D-l D. Drâmbă face o expunere amplă asupra delegaţiilor ce a avut în Franţa din partea Societăţii şi anume :

— la congresul naţional al lemnului de foc şi al cărbunelui de lemn, ţinut la Nancy în cursul lunei Iulie 1934;

— la comemorarea cincantenarului şcolii forestiere din Barres.

Congresul dela Nancy a fost precedat de expoziţia internaţională dela Nancy.

Scopul congresului: examinarea şi coordonarea chestiunilor ştiinţifice, technice şi economice în legătură cu producţiunea, utilizarea lemnului de foc şi a cărbunelui de lemn în Franţa şi colonii, precum şi organizarea apărării şi randamentului pădurii franceze.

Comemorarea cincantenarului şcolii forestiere secundare din Barres a fost prilejul cimentării legăturilor de camaraderie a Corpului silvic francez prin decretarea posibilităţii ce s'a dat diplomaţilor din Barres ca să urmeze Şcoala de Ape şi Păduri din Nancy.

Cu acest prilej D-l Drâmbă a ţinut cuvântări ocazionale apărute în ziarele «L'Est Republicain» şi «Le Gatinais». D-l Drâmbă cere publicarea rapoartelor respective în Revista Pădurilor.

D-l *Preşedinte* aduce mulţumiri D-lui D. Drâmbă, personal şi în numele Consiliului, de modul cum s'a achitat de însărcinarea dată de Societate.

D-l Drâmbă anunţă că va ţine o conferinţă Luni 8 Aprilie ct. la ora 18, la Cercul Militar, cu subiectul: *Contribuţia pădurilor Franţei la victoria aliaţilor în războiul 1914—1918.* Solicită lei 1500 din fondul de propagandă, pentru planşe, hărţi, proecţiuni.

Consiliul aprobă suma solicitată.

La punctul 2: *Proectul de lege pentru pescuitul în apele de munte.*

D-l *Al. Butoi* referă asupra amendamentelor alcătuite de comisia delegată în şedinţa trecută, aduce la cunoştinţa Consiliului că aceste amendamente au fost acceptate de D-l Ministru al Agriculturii şi Domeniilor şi de D-l raportor al legii respective.

La punctul 3: *Referatul D-lor C. Bunescu şi G. Minescu privitor la cumpărarea de păduri cu sumele provenite din fondul rezultat din vânzarea materialului lemnos de pe islazuri.*

Se amână.

La punctul 4: *Afilierea Societăţii şi a administraţiilor silvice la acţiunea de propagandă culturală a Fundaţiei Regale Principele Carol.*

D-l *Preşedinte* arată acţiunea întreprinsă de Fundaţiile Regale la sate şi insistă asupra necesităţii de a participa şi inginerii silvici, precum şi elevii de la Şcoala Politechnică la această sănătoasă mişcare.

In această chestiune se va depune un referat amănunţit asupra programului şi mijloacelor de acţiune.

Consiliul hotărăşte a se repune chestiunea pe ordinea de zi, invitându-se şi D-l Ing. Tr. I. Heroiu ca referent.

La punctul 5: *Adunarea generală.*

Consiliul fixează:

a) data adunării generale la 29 Mai a. c. pentru prima şedinţă şi 6 Iunie pentru a 2-a şedinţă.

b) Termenul pentru depunerea referatelor se stabileşte până la 10 Mai.

c) Raportori: 1) D-l *Prof. M. Drăcea:* Chemarea socială a inginerului silvic de azi. 2) D-l *P. Ioan:* Aspecte de politică silvică naţională. 3) D-l *D.*

Grozescu: Propuneri pentru o eventuală modificare a statutelor. 4) D-l *Andrei Ionescu:* Regulamentul apărării intereselor profesionale.

d) Consiliul deleagă pe D-l *Prof. V. Stinghe* ca președinte al Comitetului de lucrări.

e) Excursia. D-l Stinghe propune și Consiliul acceptă:

1) o excursiune de 2 zile: Târgoviște—Pucioasa—Bazinul Ialomița (Uzinele Dobrești)—Sinaia—Valea Azugii.

2) sau o excursie în regiunea Dobrești-Muscel, vizitarea lucrărilor de corecțiunea torenților.

La punctul 6: *Diverse — Administrative.*

a) Se aprobă cererea D-lui Ing. I. Popescu-Zeletin, acordându-i-se un ajutor de 5000 lei pentru studii în streinătate.

b) Se aprobă cererea Revistei «Satul» acordându-i-se 2500 lei pentru numărul închinat serbării sădirii arborilor.

c) Se aprobă cererea Soc. elevilor Ingineri silvici acordându-se lei 6000 în vederea susținerii cheltuelilor cu organizarea serbării sădirii arborilor.

Consiliul hotărăște să participăm și noi ca Societate.

Asemenea hotărăște să se invite și D-l Ministru al Agriculturii și Domeniilor.

d) La raportul Ocolului silvic Satu Mare No. 593/935, Consiliul aprobă un ajutor de 5000 (cinci mii) lei pentru acoperirea cheltuelilor avute de D-l Ing. Z. Spârchez cu expoziția silvică organizată în Satu Mare.

e) Se ia act de adresa Societății «The Men of the trees» și Consiliul aprobă a se stabili relațiuni cu această Societate în vederea obținerii de informațiuni de ordin silvic.

f) Raportul D-lui M. Rădulescu privitor la intervențiunile de făcut pentru punerea în vânzare a unei mărci poștale simbolizând sădirea arborelui. Consiliul deleagă pe D-l Andrei Ionescu să studieze chestiunea și să refere.

g) Cererea D-lui Insp. N. Mateescu de a se amâna plata cotizației pe 1933/934 nu se aprobă.

h) Cererea D-lui Ing. Al. Ștefănescu de a se reduce la ½ cotizația pe 1933—1934 nu se aprobă.

i) Consiliul ia act de referatul contabilității din 194/935 și decide:

— Comisia care se va ocupa de administrarea generală și exploatarea Vilei Sylva se va compune din D-nii: D. Grozescu, St. Rodoteatu, Andrei Ionescu și N. N. Caragea.

— Comisia pentru administrarea căminului se compune din D-nii: Andrei Ionescu și N. N. Caragea.

j) La congresul internațional de silvicultură și carburant dela Bruxelles — 26 și 27 Iulie 1935 — Consiliul deleagă pe D-l Președinte M. Drăcea.

k) Se respinge cererea de ajutor a elevului brigadier Ilie G. Constantin.

l) La întâmpinarea D-lui V. Sabău și a D-lor N. Nedelcovici, Nicolae Ion ș. a., Consiliul hotărăște ca D-l Andrei Ionescu să refere.

m) Se aprobă înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1935 a D-lui Ing. Ion Păcurariu.

Consiliul ia act de adresa Ministerului de Finanțe prin care Societatea este

scutită de impozitul supracotă de lei 680.000 pe 1934 şi 1935 şi hotărăşte a se aduce mulţumiri formale colegului C. Alimănişteanu care ne-a susţinut cererea la Finanţe.

La punctul 7: *Comunicări.*

D-l *Preşedinte M. Drăcea* aduce la cunoştinţa Consiliului că a reprezentat Societatea Duminică 31 Martie a. c. la parastasul def. Prof. P. Antonescu.

Şedinţa se ridică la orele 24.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea*

Secretar general, (ss) *Eugen Vâlceanu.*

PROCES VERBAL No. 15

Şedinţa din 9 Aprilie 1935

Prezidează D-l Prof. *M. D. Drăcea*, preşedinte.

Membrii prezenţi: *D. Curileanu, D. Drâmbă, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, Andrei Ionescu, G. Minescu, G. Năstăsescu, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe şi Eug. Vâlceanu.*

Se citeşte şi se aprobă procesul verbal din 2 Aprilie ct.

Privitor la cererea D-lui Consilier D. Drâmbă de a se publica în Revista Pădurilor raportul său referitor la delegaţiunile ce a avut în streinătate în cursul anului 1934, Consiliul hotărăşte ca D-nii Prof. V. Stinghe şi D. Drâmbă să stabilească un aranjament în chestiune.

D-l Preşedinte aduce mulţumiri D-lui D. Drâmbă pentru conferinţa ţinută de d-sa la Cercul Militar în ziua de 8 Aprilie ct., la care se raliază întreg Consiliul.

Consiliul hotărăşte ca D-l Drâmbă să facă demersurile necesare ca să se publice conferinţa sub auspiciile Ministerului Apărării Naţionale, la rigoare Societatea noastră suportând costul tipărirei.

In caz că Ministerul Apărării Naţionale nu va publica această conferinţă, atunci Societatea va lua măsuri pentru publicarea ei în broşură.

D-l Drâmbă solicită lei 1300 pentru acoperirea cheltuelilor prilejuite de ţinerea conferinţei (transport de aparate, operator, oameni de serviciu, etc.). Consiliul aprobă.

D-l *St. Rodoteatu* cere relaţiuni asupra comunicării ce i s'a făcut privitor la desemnarea d-sale ca referent pentru adunarea generală. Consiliul hotărăşte că D-l Rodoteatu este referentul chestiunei respective, iar D-l Andrei Ionescu raportor.

D-l *V. Stinghe* dă relaţiuni asupra publicărei Dării de seamă a adunării generale din anul 1934.

Se ia în discuţie ordinea de zi.

La punctul 1: *Legea pescuitului în apele de munte.*

D-l *G. Minescu* referă asupra stadiului proectului respectiv arătând că s'a votat de Cameră admiţându-se şi parte din amendamentele alcătuite de Societatea noastră.

Consiliul ia act şi decide a se interveni pentru înlesnirea unei interpretări juste a unor dispoziţiuni nelămurite prin provocarea unei declaraţiuni ministeriale la Senat.

Se decide asemenea a se îngriji ca în regulamentul legii să se introducă preciziunile necesare conform amendamentelor susţinute de Societate.

La punctul 2 : *Referatul D-lor C. Bunescu şi G. Minescu, privitor la fondul pentru cumpărarea de păduri provenit din materialul de pe islazuri.*

Se citeşte referatul respectiv.

Consiliul hotărăşte ca să se intervină la Minister în sensul concluziunilor referatului.

D-l *St. Rodoteatu* după ce scuză absenţa D-lui P. Ion dela şedinţă, propune ca să se amâne chestiunea până va fi prezent şi D-l P. Ioan, care ar putea da relaţiuni în cauză.

Consiliul aprobă ca la sumar să se dea relaţiuni de către D-l P. Ioan.

D-l *St. Rodoteatu* ridică chestiunea creiării de islazuri din păduri şi propune ca membrii Societăţii aflaţi în administraţie să informeze Consiliul de diferitele acţiuni ale conducătorilor în legătură cu pădurile.

D-l *G. Năstăsescu* arată că sunt defrişeri de păduri cari se fac în baza avizului Consiliului Technic şi numai pe temeiul unei legi în vigoare. Consiliul Technic e foarte atent şi examinează chestiunile respective cu toată seriozitatea, neavizând favorabil la defrişeri decât numai când toate elementele de fapt şi de drept duc la aceasta.

D-l *M. Drăcea* insistă asupra următoarelor :

a) Funcţionarul public a depus jurământ şi nu-l poate călca ; divulgarea chestiunilor de ordin administrativ constitue o abatere dela îndatoriri cu urmări pentru funcţionar.

b) Intreabă pe D-l Rodoteatu dacă cunoaşte cazuri de defrişeri fără lege.

c) D-sa crede că Consiliul technic îşi îndeplineşte cu scrupulozitate îndatoririle puse de lege în privinţa apărării pădurilor.

D-l *St. Rodoteatu* răspunde că se fac defrişeri de păduri contra credinţei noastre.

La punctul 3: *Referatul D-lui Ing. Tr. Ionescu-Heroiu, privitor la acţiunea de propagandă culturală a Fundaţiilor Regale.*

D-l *Tr. I.-Heroiu* invitat la şedinţă face o expunere amănunţită asupra acţiunii dusă de Fundaţia Regală «Principele Carol» la sate şi insistă asupra necesităţii de a activa şi elementele silvice în această direcţie, încadrându-se în programul de lucru al acestei Fundaţiuni.

După discuţiuni la cari participă membrii prezenţi, Consiliul hotărăşte:

a) Societatea noastră se sesizează de această chestiune.

b) Se aprobă ca referatul rezumat întocmit de D-l Heroiu să fie publicat în Revista Pădurilor.

c) Societatea va interveni la CAPS. pentru a se face abonamente la Revista «Căminul cultural».

d) Se aprobă lei: 15.000,— pentru susţinerea activităţii întreprinsă de Fundaţiunea respectivă la sate.

e) Se deleagă D-l Preşedinte M. Drăcea şi D-l Tr. I. Heroiu să com-

pleteze programul Fundaţiilor cu chestiuni de ordin silvic, intervenindu-se la locul în drept pentru acceptare.

f) Societatea va lua contact cu Fundaţiile regale arătând că se raliază la această mişcare.

g) Societatea va sesiza atât Şcoala Politechnică cât şi Societatea Elevilor ingineri silvici pentru a găsi modalitatea să participe la acţiunea respectivă.

h) Se va interveni la Minister, CAPS, Regimul silvic şi Cooperaţie să delege un număr de ingineri, după posibilitate cari să participe efectiv la acţiune, detaşându-se aceştia pe lângă Fundaţiile regale pe sezonul de activitate.

i) Se deleagă D-l Preşedinte să participe la această acţiune.

La punctul 4: *Anteproectul de lege pentru pădurile de protecţie.*

D-l *Gh. Năstăsescu* expune principiile proectului de lege pentru pădurile de protecţie, arătând şi cari anume păduri sunt declarate ca atare, precum şi tratamentele la cari sunt supuse.

D-l *Andrei Ionescu* stăruie asupra necesităţii acordării unor juste şi echitabile despăgubiri proprietarilor ale căror păduri vor intra în categoriile arătate.

Chestiunea rămâne în studiu.

La punctul 5 şi 6: *Regulamentul întrebuinţării fondurilor destinate pentru studii în streinătate şi puncte din programul ofensivei agricole, se amână.*

La punctul 7: *Diverse — Adminstrative.*

a) Se aprobă înscrierea în Socieate pe ziua de 1 Ianuarie 1935 a D-lui Ing. Ioan D. Samoilescu.

b) La întâmpinarea D-lui N. Nedelcovici, privitoare la punerea la ordinea de zi a Adunării generale, a chestiunei carbonului carburant, Consiliul hotărăşte să se depună de D-l Nedelcovici referat cu concluziuni, încadrând subiectul în problemele puse în discuţia adunării generale.

c) La întâmpinarea colegului I. Guran, privitoare la broşura d-sale «Metode de cubajul pădurilor», Consiliul roagă comisia instituită anterior să refere urgent.

d) Consiliul aprobă lei : 4000,— ajutor D-nei Alexandrina Manolescu, văduva def. ing. N. Manolescu şi lei: 2000,— D-nei Elena Ghinerariu, văduva def. ing. I. Ghinerariu.

e) Consiliul ratifică aprobarea dată de D-l Preşedinte al AGIR-ului pentru folosirea sălii de festivităţi în ziua de 11 Aprilie c. în vederea primirii inginerilor agronomi în AGIR.

Se invită D-nii membri a participa la această festivitate precum şi la masa colegială ce va avea loc în acea seară la restaurantul Luzana.

La punctul 8: *Comunicări.*

D-l *Preşedinte* dă relaţiuni asupra organizării serbării sădirii arborilor ce va avea loc la Brăneşti, Duminică 14 Aprile c.

Şedinţa se ridică la orele 24.15.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea.*

p. Secretar general, (ss) *George Minescu.*

P U B L I C A Ţ I U N I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţia Regimului silvic

D E C I Z I U N E

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,
Având în vedere art. 2 din codul silvic;
Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/920,

D E C I D E M :

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii L a z ă r e a, judeţul Ciuc, proprietatea Composoratului Lazărea, în suprafaţă de 2153 ha. Regim şi tratament codru cu tăieri rase în ambele serii. Revoluţia normală 100 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 27 Iulie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea Cancicov.

No. 139597/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Revizuirea Amenajamentului pădurii Hudeşti Lot. II şi IV, Concești, judeţul Dorohoi, proprietatea Ion Franc, în suprafaţă de 1265 ha. 8200 mp. tratată în două serii. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Cârlovoaia, judeţul Buzău, proprietatea Alex. Dumitrescu, în suprafaţă de 183 ha. 300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Renea Mare, judeţul Ilfov, proprietatea Olga Florescu, în suprafaţă de 32 ha. 4581 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Sovarăşti, judeţul Teleorman, proprietatea Marin St. Cojoacă şi Ion St. Cojoacă, în suprafaţă de 69 ha. 3840 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate cu excepţia celui dela alin. c, se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Septembrie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea Cancicov.

No. 162421.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Valea Secăturei, judeţul Someş, proprietatea comunei Bărdiu, în suprafaţă de 145 ha. 3800 mp. Regim şi tratament crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Pădurea lui Vodă, judeţul Făgăraş, proprietatea comunei Săsăuş, în suprafaţă de 61 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Ciopârceni, judeţul Prahova, proprietatea Aneta N. Dumitrievici, în suprafaţă de 50 ha. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 90 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Sărata-Nenciuleşti, judeţul Buzău, proprietatea Alexandrina Barbu Catargi, în suprafaşă de 28 ha. 4600 mp. Regim şi tratament crâng cu 30 rezerve la ha. Revoluţia normală 10 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4, — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Septembrie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea Cancicov.

No. 162425.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii V r a t a, judeţul Mehedinţi, proprietatea D. M. Burileanu, în suprafaţă de 1236 ha. 8091 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

b) Amenajamentul pădurii P â r l i t u r a, judeţul Someş, proprietatea comunei Coplean, în suprafaţă de 91 ha. 1700 mp. Regim şi tratament crâng cu 40 rezerve al ha. Revoluţia normală 30 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii R u d a, judeţul Argeş, proprietatea Maria V. Al. Gibescu şi Ioana G. Cernătescu, în suprafaţă de 45 ha. 1160 mp. tratată în două serii. Regim şi tratament crâng simplu în seria I-a şi crâng compus şi seria II-a. Revoluţia normală 25 ani, în seria I-a şi 35 ani în seria II-a.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Z a p o d i a - U r l ă t e a s c a, judeţul Prahova, proprietatea N. Ianculescu, în suprafaţă de 12 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Septembrie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. P. Sassu.

No. 164163.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Ş o i m u l, judeţul Turda, proprietatea comunei Poiana de Arieş şi alte 16 comune, în suprafaţă totală de 1887 ha. 4400 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase, posibilitatea pe suprafaţă şi revoluţia normală 100 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii S t ă n c e ş t i lot. II B., judeţul Botoşani, proprietatea Saul Axler şi Iancu Heller, în suprafaţă de 110 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

c) Regulament pentru exploatare al pădurii P e c o a s t e, judeţul Someş, proprietatea Composesoratului urbarial din comuna Agrişul de jos, în suprafaţă de 36 ha. 2400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 25 Septembrie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **V. P. Sassu.**

No. 178233/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

Amenajamentul pădurii Valea Bistreî Seria I-a, din judeţul Turda, proprietatea Statului, în suprafaţă de 783 ha. 9300 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani.

b) Aplicarea cu titlu de încercare pe termen de cinci ani a amenajamentului pădurii Mânăstirea Caşin, judeţul Bacău, proprietatea Statului, în suprafaţă de 17368 ha. 4800 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani.

c) Amenajamentul pădurii Soimos Milova, judeţul Arad, proprietatea Statului în suprafaţă totală de 6269 ha. 1300 mp. Regim şi tratament: Două serii de codru cu tăieri succesive şi exploatarea cu tăieri rase în 6 ani a unei suprafeţe de 493 hectare constituind parch. 1—12 inclusiv din seria II-a.

d) Amenajamentul pădurilor din ocolul silvic Colencăuţi, judeţul Hotin, proprietatea Statului, cuprinzând 32 păduri în suprafaţă de 8154 hectare. Regim şi tratament: Secţia I-a trei serii de Codru, primele două tratate cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval în o revoluţie normală de 80 ani şi a 3-a de protecţie cu exploatabilitatea fizică. Secţia II-a Trei serii de crâng simplu, în primele două revoluţia normală se stabileşte la 25 ani şi în ultima la 3 ani. Aprobarea amenajamentului este dată cu condiţia de a se lăsa pe liniile dintre parchete şi pe hotare un număr de circa 50 arbori de fiecare parchet pentru a produce ghinda necesară ca fiind deja aclimatizată.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 9 Septembrie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **V. P. Sassu.**

No. 168593.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Muntele Fagului şi Zmida câmpului, judeţul Ciuc, proprietatea Broştean & Co. din Braşov Soc. în nume colectiv, în suprafaţă de 371 ha. 6900 mp. din care 358 ha. 9800 mp. împădurită. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani.

b) Amenajamentul de exploatare al pădurii Cetenat, judeţul Someş, proprietatea comunei Mesteacăn, în suprafaţă de 105 ha. 900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Feţei, judeţul Năsăud, proprietatea Reghina Schau născută Rosenfeld, în suprafaţă de 12 ha. 5900 mp. Regim şi tratament crâng cu 50 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani.

Are. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Septembrie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **V. P. Sassu.**

No. 168585.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Pârâul Racila, judeţul Mureş, proprietatea a 25 biserici ortodoxe din tractul protopopesc Tg. Mureş, în suprafaţă de 143 ha. 8700 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani.

b) Amenajamentul pădurii Groapa Ciurgăului, judeţul Someş, proprietatea comunei Diviciori Mari, în suprafaţă de 77 ha. 1500 mp. Regim şi tratament crâng cu 50 seminceri stejar la hectar. Revoluţia normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Valea Perilor, judeţul Someş, proprietatea comunei Răsbuneni, în suprafaţă de 75 ha. 1000 mp. Regim şi tratament crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluţia normală 36 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Curtişoara, judeţul Romanaţi, proprietatea Jeana Lt. Stoenescu, în suprafaţă de 41 ha. 0963 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate cu excepţia celor dela alin. c. se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 9 Septembrie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **V. P. Sassu.**

No. 178237/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Revizuirea Regulamentului pentru exploatare al pădurii D a n u M u r g a s u, judeţul Vâlcea, proprietatea indiviză a Soc. Carpatina cu Eforia Spitalelor civile, în suprafaţă totală de 1023 ha. 1700 mp. Regim şi tratament: cele din Regulamentul vechi aprobat cu Decizia Ministerială dela Jn. 28775/925. Prezenta revizuire se referă la restul de 418 ha. 7000 mp. rămas neexploatat care se va tăia ras în zece ani.

b) Amenajamentul pădurii W e r t h e i m s t e i n, judeţul Bihor, proprietatea Victor şi Aranca Wertheimstein, în suprafaţă totală de 717 ha. din care 618 ha. 5500 mp. formează obiectul amenajamentului. Regim şi tratament crâng cu câte 80 rezerve la hectar, stejar pedunculat şi sesiliflor. Revoluţia normală 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurei G i u r c a, Lotul Nr. 1, judeţul Buzău, proprietatea moştenitor. Colonel Rătescu, în suprafaţă totală de 488 ha. 8400 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 27 Septembrie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **V. P. Sassu.**

No. 168589.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii V a l e a S e a c ă, judeţul Sălaj, proprietatea Composesoratului Unguraş, în suprafaţă de 115 ha. 610 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii T a t o m i r, judeţul Ilfov, proprietatea Radu Grecianu, în suprafaţă de 81 ha. 5914 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

c) Amenajamentul pădurii N y i r e s, judeţul Sălaj, proprietatea comunei Recea, în suprafaţă de 42 ha. 5841 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase făcându-se conversiune în crâng. Revoluţia normală 80 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii M a x i m e t i, judeţul Rădăuţi, proprietatea Ştefan şi Parasca Tonievici, în suprafaţă de 20 ha. 2500 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii L u p c i u, judeţul Rădăuţi, proprietatea Chaim Schreiber, în suprafaţă de 12 ha. 5000 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamenete, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau ori ce alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 9 Octombrie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Mircea Cancicov.**

No. 195095/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii B l ă n d e ş t i, judeţul Botoşani, proprietate P. Gh. Lupescu, în suprafaţă de 103 ha. 36 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii F o r o s i g, judeţul Bihor, proprietatea comunei Forosig, în suprafaţă de 51 ha. 4600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii B e r e z l o g i, judeţul Baia, proprietatea Th. Rotaru, în suprafaţă de 48 ha. 4300 mp. Regimul: O serie de crâng simplu cu revoluţia normală de 30 ani şi a 2-a de protecţie cu explotabilitate fizică.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii P i e t r o a s a, jud. Muscel, proprietatea Aurelia N. I. Marinescu, în suprafaţă de 21 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

Ar.t — II. Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 9 Octombrie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Mircea Cancicov.**

No. 195099/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Bârzeşti, judeţul Bihor, proprietatea comunei Bârzeşti, în suprafaţă de 170 ha. 8100 mp. Regim şi tratament crâng cu 150 rezerve la hectar. Revoluţia normală 40 ani şi 80 pentru elementul rezervă.

b) Amenajamentul pădurii Hidişel Nou, judeţul Bihor, proprietatea comunei Hidişel Nou, în suprafaţă de 109 ha. 8600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fotinoaica, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Lt. Col. C. Drăgănescu, în suprafaţă de 25 ha. 8312 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 9 Octombrie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Mircea Cancicov.**

No. 195111/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Vipcina, judeţul Rădăuţi, proprietatea Ştefan Cocerhan, în suprafaţă de 86 ha. 4400 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani.

b) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii La Hotare, judeţul Someş, proprietatea comunei Maia, în suprafaţă de 78 ha. 6400 mp. Regim şi tratament crâng cu 40 rezerve gorun la hectar. Revoluţia normală 40 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sărata, judeţul Rădăuţi, proprietatea Ilie Gheorghe şi Eugen Galan, în suprafaţă de 60 ha. 9800 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pohaneşti-Ghicea, judeţul Rădăuţi, proprietatea Gheorghe Perdei, în suprafaţă de 44 ha. 1100 mp. Regim şi tratament codru de tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiul Zăbăroaia judeţul Dâmboviţa, proprietatea Alex. Vasilescu, în suprafaţă de 42 ha. 3100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Voineşti, judeţul Buzău, proprietatea Av. Nic. D. Stănescu, în suprafaţă de 26 ha. 5717 mp. Regim şi tratamtnt crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valtera Stăneşti, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Obştei de Cumpărare Mircea, în suprafaţă de 24 ha. 1735 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

Art. 2. — Rtvizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate cu excepţia celor dela alin. e şi h, se vor face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietătei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 11 Octombrie 1935 în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea Cancicov.

No. 195115/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii L a u r a, judeţul Rădăuţi proprietatea S. şi N. Flondor, în suprafaţă de 499 ha. 8300 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani.

b) Regulamtntul pentru exploatare al pădurii B u l b u c a t a, judeţul Vlaşca, proprietatea Maria şi Constantin Voina, în suprafaţă totală de 91 ha. 2584 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ţ â n d ă r e a s c a D e d u l e a s c a, jud. Prahova, proprietatea Colonel H. Iarca, în suprafaţă totală de 39 ha. 7900 mp. Regim şi tratamtnt crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii H l i b o c a, judeţul Rădăuţi, proprietatea Tănase Raicalo etc., în suprafaţă de 17 ha. 9000 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii B i s c h i u, judeţul Rădăuţi, proprietatea Alexa şi Trifan Scripciuc, în suprafaţă de 10 ha. 8900 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 12 Octombrie 1935 în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea Cancicov.

No. 195087/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurei C o b o l a s - S u m e i, judeţul Timiş-Torontal, proprietatea Ludovic Iakobffy, în suprafaţă totală de 389 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

b, Regulamentul pentru exploatare al pădurii B o e r e a s c a, judeţul Muscel, proprietatea Stancu Rădulescu, în suprafaţă totală de 27 ha. 1500 mp. Regim şi tratament crâng. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate cu excepţia celui dela alin. a. se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4, — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 12 Octombrie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss, Mircea Cancicov.

No. 195103/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii F a t a S e c u, judeţul Sălaj, proprietatea Composesoratului Urbarial din comuna Chichişa, în suprafaţă de 143 ha. 5438 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

b) Amenajamentul pădurii V a l e a S e a c ă, judeţul Cluj, proprietatea Composesoratului Urbarial din comuna Arghiş, în suprafaţă de 126 ha. 0600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii B o b e i c u ţ a, jud. Rădăuţi, proprietatea Fedor Mehno, în suprafaţă de 19 ha. 9800 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani.

d) Amenajamentul pădurii H i r i a, judeţul Alba, proprietatea composesoratului urbarial Hiria, în suprafaţă de 15 ha. 3400 mp. Rogim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Are. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4, — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 12 Octombrie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea Cancicov.

No. 195107/935.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PADURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: Stinghe V.

Membri:

Drăcea M. — Rădulescu M,
Ioan P. — Sburlan D.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1935:

Preşedinte: Drăcea M.

Vice-Preşedinţi: Alimănişteanu C., Stinghe N. V.

Secretar general: Vâlceanu Eug.

Casier: Priboianu N. V.

Secretari: Butoi Al., Minescu Gh.

Membrii:

Bunescu M. C. — Ioan P.
Ciurileanu D. — Ionescu A.
Drâmbă D. — Lazăr H.
Eliescu A. — Năstăsescu Gh.
Florescu M. P. — Nedelcovici Ath.
Georgescu P. C. — Rodoteatu St.
Grozescu D. — Ştefănescu-Suhăţeanu M.

Cenzori: Constantinescu Gh., Ionescu Gh., Chercea Gh.
Cenzori supleanţi: Florescu I., Marinescu Coman şi Simionescu I.

Preţul abonamentului:

Pe un an . . . . . 300 lei
„ „ „ pentru membrii Societăţii . . . . 200 „
„ „ „ pentru conductori şi brigadieri . . 75
Numărul 25

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

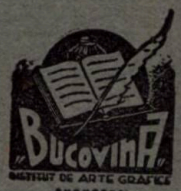
„BUCOVINA"
INSTITUT DE ARTE GRAFICE
BUCUREȘTI

I 24888

2022

ANUL XLVII, Nr. 11 NOEMBRIE 1935

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Studii:

Intrebuințarea lemnului în construcția străzilor *Ing. Dr. D. A. Sburlan*

Referate — Comentarii:

Observațiuni relative la legea pentru protecția plantelor . . . . . *Ing. Dr. Gr. Eliescu*

Lămuriri asupra răspândirii și culturii lui Sarothamnus scoparius (L.) Wimm. în România . . . . . *Ing. At Haralamb și P. Cretzoiu*

Cronica:

Spre mai bine . . . . . *At. Haralamb*

Congresul Internațional de Silvicultură și Carbon carburant, ținut la Bruxelles la 25—27 Iulie 1935 . . . . . *N. Nedelcovici*

Pavilionul silvic la expoziția din Iași . . . *C. Gr. Cristea*

Prof. Julius Marchet . . . . . *D. A. Sburlan*

A murit un prieten al pădurilor . . . . . *I. R.*

Articole privitoare la economia forestieră, publicate în ziare . . . . . *C. Cristea*

Recenzii — Revista revistelor

Informațiuni — Soc. «Progresul Silvic»

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: B-DUL TAKE IONESCU No. 31

BUCUREȘTI

XLVII-e Année. No. 11 Novembre 1935 | XLVII. Jahrgang. Nr. 11 November 1935

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE:

Etudes:

L'emploi du bois dans la construction des rues et des chaussées . . . . *D. A. Sburlan*

Rapports-Commentaires :

Observations concernant la loi pour la protection des plantes . . . . . *Gr. Eliescu*

Sarothamnus scoparius en Roumanie . . . . . *At. Haralamb et P. Cretzoiu*

Chronique — Récensions — Revue des revues Informations.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

INHALT:

Abhandlungen :

Verwendung des Holzes beim Strassenbau . . . . . *D. A. Sburlan*

Mitteilungen :

Bemerkungen betreffend des Gesetzes für Pflanzenschutz . . . . . *Gr. Eliescu*

Sarothamnus scoparius in Rumänien . . . . . *At. Haralamb u. P. Cretzoiu*

Chronik — Rezensionen — Die Zeitschriften — Nachrichten.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

Clișeu C. Chiriță

Pepiniera „Vultureşti" (lângă Balcic) — de stejar pedunculat.
La pepinière de Vultureşti, près de Balcic. Chêne pédonculé.
Forstliche Baumschule von Vultureşti, Stieleiche.

- IUL. 2005
ANI 2014

Clişeu C. Chiriţă

Arboret de brad de 50 ani, pe domeniile Reşiţa (ocolul silvic Anina).
Peuplement de sapin argenté, âgé de 50 ans. Domaines de Reşiţa.
Fünfzigjähriger Tannenbestand. Domänen Reşiţa.

S T U D I I

INTREBUINŢAREA LEMNULUI IN CONSTRUCŢIA STRAZILOR ŞI ŞOSELELOR [1])

Realizări şi curente noui.

de D. A. SBURLAN

Construcţia străzilor din oraşe şi a şoselelor de mare trafic a realizat în ultima vreme progrese importante. Inainte de război, cea mai mare parte a şoselelor din lume aveau încă o suprastructură din pietriş şi nisip, consolidată prin cilindrare. In ultimii 15 ani foarte multe din aceste şosele au fost cu totul transformate, pavate sau asfaltate, în vederea satisfacerii cerinţelor tracţiunii automobile, atât de mult sporită.

De data aceasta şi ţara noastră s'a ţinut aproape de progresele realizate în construcţia drumurilor. Prin lucrări începute în 1931, s'a păşit mai întâi la modernizarea şoselei Oradea-Bucureşti-Giurgiu, menită a deservi şi traficul internaţional. Construcţia acestei importante artere de circulaţie va fi urmată de altele: Timişoara-Arad, Bucureşti-Piteşti, Bucureşti-Oltenita-Constanţa, etc., într'un viitor apropiat.

In construcţia şoselelor şi străzilor moderne dela noi şi din alte ţări, pentru consolidarea părţii lor carosabile, s'a făcut uz de materiale şi procedee de lucru foarte diferite. Cea mai mare importanţă s'a dat, pe bună dreptate, betonului, asfaltului şi diverselor roci tari.

---

1) Extras dintr'o conferinţă ţinută la Cercul de studii al Inginerilor silvici.

39762

In ultima vreme privirile constructorilor de drumuri se îndeaptă şi asupra lemnului. Acesta posedă excelente însuşiri ca material pentru construcţii rutiere şi este menit să joace în viitor un rol însemnat în dotarea drumurilor cu o îmbrăcăminte corespunzătoare nevoilor circulaţiei moderne. Astfel se explică pentru ce în ultimii 3 ani au fost pavate cu lemn, în diverse ţări ale Europei, sute de kilometri de şosele şi străzi, cari se comportă perfect la toate cerinţele traficului.

Faţă cu importanţa ce acest material tinde să câştige în construcţia drumurilor moderne, am găsit necesară o expunere sumară a utilizării ce s'a dat până în prezent lemnului în construcţia străzilor şi a rezultatelor obţinute, precum şi o examinare a procedeelor de lucru mai noi, cari l-au pus iarăşi pe un plan de seamă al construcţiilor rutiere.

Studiul de faţă va cuprinde deci două părţi: într'una se va arăta modul cum a fost folosit lemnul în trecut în construcţia străzilor din principalele oraşe ale Europei; în cea de a doua se vor descrie nouile sisteme de construcţie, introduse în ultimii ani în technica drumurilor.

I. Lemnul în construcţia străzilor din oraşe.

1. — Istoric.

Din cele mai vechi vremuri, lemnul şi-a găsit o întrebuinţare destul de largă în consolidarea părţii carosabile a drumurilor. Din săpături făcute recent în Germania, în regiunea Bremen, reese, că sub forma de prăjini sau grinzi, aşezate în latul drumului, lemnul ar fi fost utilizat în părţile de Nord ale Germaniei, încă înainte de cucerirea romană. Din aceste locuri ar fi învăţat legionarii romani construirea acelor «pontes longi», cu cari străbăteau ţinuturile mlăştinoase ale imperiului (14).

Ca material de căptuşire sub formă de grinzi, lemnul a fost întrebuinat mult timp în oraşele Europei. Acest mod de construcţie nu s'a putut păstra însă în epocile mai noui, cari cereau drumuri mai rezistente, la traficul sporit şi la greutatea din ce în ce mai mare a vehiculelor. Cu toate acestea, la noi în Bucureşti şi Iaşi acoperirea străzilor cu «poduri» construite din bârne de stejar, a dăinuit până către mijlocul secolului trecut, cauzând, după cum se ştie, distrugerea multor păduri de stejar.

Intrebuinţarea lemnului ca material pentru pavaje propriu zise, în felul celor de piatră, este deasemeni destul de veche. Unele burguri medievale şi biserica San Paolo din Roma sunt şi azi pavate cu lemn, care pe alocuri are o vechime de mai bine de 1000 ani (3).

In vremurile noui, primele pavaje cu lemn s'au făcut pe la 1820, la Petersburg și în America.

La început pavelele aveau forma cilindrică, așa cum rezulta din retezarea cu fierăstrăul a prăjinilor rotunde de lemn. Ulterior, s'au folosit pavele prismatice, hexagonale rezultate prin cioplire cu toporul, sau dreptunghiulare obținute din dulapi și grinzi.

La Paris, primele pavaje cu lemne s'au făcut la 1842; la Londra la 1843, iar în orașele Germaniei ceva mai târziu.

Aceste pavaje se așezau la început pe un substrat de nisip sau pietriș. Construcțiile de acest fel făcute la Londra au fost în genere nesatisfăcătoare și au dus la concluzia, că numai o infrastructură omogenă, rezistentă și impermeabilă, cum ar fi aceea de beton, poate asigura stabilitatea pavajului. Străzi cu substrat de beton au început a se construi la Londra pe la 1878 și au atins încă din 1893 o întindere de peste 1,3 milioane m^2.

La Paris pavajele de lemn făcute între 1842 și 1881, au dat rezultate mediocre. La 1881 o societate engleză a construit și în acest oraș câteva străzi pavate cu lemn, pe infrastructură de beton. Excelentele rezultate obținute au determinat ad-ția străzilor acestui oraș să ia imediat asupra sa acest nou sistem de construcție. Pavajele cu lemn au atins după aceea o desvoltare extraordinară în Paris, trecând dela 7000 m^2 în 1881, la 250.000 m^2 în 1890 și la aproape 2 milioane m^2 în 1908.

In 1922 erau acolo aproximativ 2,5 milioane m^2 de pavaje de lemn; în ultima vreme (10) extensiunea lor ar fi scăzut la 2,1 milioane m^2, ceea ce reprezintă totuși cam 22,5% din suprafața pavată a străzilor Parisului. Deasemenea străzile orașelor Bruxelles, Haga, Bordeaux, Lyon, etc., sunt pavate într'o proporție însemnată cu lemn.

Spre deosebire de acestea, orașele Germaniei nu au făcut până azi prea mult uz de lemn. In 1913 întinderea străzilor pavate cu lemn în întreagă Germania era de numai 900.000 m^2, ceeace reprezintă mai puțin de 1% din suprafața totală pavată (10).

La noi în țară deasemenea, s'au încercat în trecut pavajele de lemn. Prin 1900 s'au pavat două din străzile cele mai importante ale Bucureștilor (Calea Victoriei și str. Lipscani) cu calupuri de lemn cari au durat până la război.

Cât de nesigură a fost calea parcursă de constructorii de pavaje de lemn în 50 ani, ne-o arată faptul (5), că până la 1914 se propuseseră nu mai puțin de 330 sisteme de lucru.

2. — Speciile utilizate.

Chestiunea alegerii speciilor de lemn potrivite pentru pavaje a format obiectul unor îndelungate cercetări. Chiar dela început a existat străduința de a se găsi specia, care, față de împrejurările climatice locale și de natura și intensitatea circulației, să dureze cât mai mult și să fie cât mai ieftină.

Incercările s'au extins asupra unui număr important de specii răşinoase şi asupra unor foioase tari indigene sau exotice.

Dintre speciile răşinoase au fost utilizate (12): în Franţa, pinul maritim din Lande, pinul silvestru din Suedia, moliftul din Vosgi, bradul din Jura şi Pitchpine; în Germania s'au încercat: pinul din Suedia, pinul austriac, laricele din Stiria şi moliftul din Bavaria; în Statele Unite s'au utilizat Yellow pine (P. ponderosa), Douglas şi Tamarack (Larix laricina).

Dintre esenţele tari s'au încercat, la Paris, Londra şi Berlin, diverse specii de Eucalyptus din Australia şi anume: Red gum (Eucalyptus saligna), Blackbutt (E. pilularis); Blue Gum (E. botroides) merişor alb (E. albeus); Tallowwood (E. microcorys); Jarrah (E. marginata); Karry (E. diversicolor); Teak, Lien, Acajou, Caroubien, etc., iar dintre speciile tari europene, stejar şi fag.

Incercările practice şi de laborator ca şi discuţiunile făcute timp de 50 ani asupra avantajelor şi inconvenientelor oferite de aceste specii, nu au dus până azi la rezultate definite. Iată de ex. la ce concluziuni a ajuns oraşul Paris (6):

Prin folosirea lemnelor tari se spera să se realizeze următoarele avantaje: o strivire mai mică a fibrelor sub sarcini; o mai mică uzură în contact cu roţile vehiculelor şi cu copitele animalelor; o mai mică permeabilitate pentru apă şi alte lichide şi deci o quasi-imputrescibilitate. Aceste calităţi ale lemnelor tari trebuiau să aibă drept rezultat: o durată mai mare a pavajului; o umflare mai mică sub influenţa umidităţii şi deci o micşorare a împingerii pavajului asupra bordurilor.

Experienţa a arătat însă, că lemnele tari sunt mai sensibile decât cele moi la izbituri (şoc), cari provoacă desfibrarea muchilor pavelelor şi tind să le rotunjească. Aceste lemne se umflă şi se contractă mult vara, de unde rezultă o mărire a rosturilor. Odată acestea desfăcute, fiecare calup izolat de vecinele sale se mişcă în alveola sa, isbind ca un ciocan în fundaţia străzii. Când pătrunde şi apa, efectul distrugător e complect şi strada e curând ruinată. Suprafaţa pavajelor cu lemn tare ia adeseori un aspect vălurat, ceea ce face ca rostogolirea vehiculelor să fie foarte desagreabilă, iar şocurile foarte frecvente.

Pentru a împiedica această deformaţiune, unii constructori englezi compun blocuri din 4—6 calupuri, solidarizate pe dedesubt prin pene de lemn tare («sectional block»).

In afară de aceasta, lemnele tari (cu excepţia fagului) se impregnează foarte greu, iar vara pe uscăciune crapă puternic.

Dintre speciile tari exotice, cel mai bine s'a comportat Tallowwood. Incercările făcute cu pavele de stejar şi fag la Paris şi Viena, nu au dat rezultate bune, fiind nevoie pe alocuri să fie înlocuite

chiar după 2—3 ani. Insuccesul pare a se fi datorat relei alegeri a materialului (fag cu inimă roşie) şi mai ales prezervării imperfecte.

Din contră, pavajele făcute cu specii moi, în special cu pin silvestru din Suedia (cu creşteri fine) şi cu pin maritim din Lande, resinat sau nu, au dat rezultate foarte bune. Aceste specii dau străzilor o îmbrăcăminte mai elastică decât cele tari şi dacă sunt impregnante, au o durabilitate aproape egală cu rezistenţa la uzură. lemn să se facă aproape exclusiv cu speciile de pin arătate, în mai toate oraşele mari ale Europei.

Aceste rezultate au făcut ca în ultimii ani, pavajele din calupuri de

3. — Calităţile lemnelor de pavaje.

Lemnele folosite pentru pavaje trebue să aibă anumite calităţi fizice şi mecanice, cari să le facă apte pentru această utilizare. Ele trebue să fie sănătoase, cu creşteri uniforme, omogene şi să fie lipsite de anumite defecte technologice ca: noduri moarte, coajă concrescută, crăpături inelare, etc. La speciile cu duramen se admite şi alburnul, deoarece se impregnează bine cu substanţe prezervative.

Inainte de a fi fasonate în pavele, lemnele sunt supuse la câteva încercări, pentru a li se determina densitatea, umflarea prin umezeală, rezistenţa la strivire (aceste două din urmă în sens perpendicular pe fibre); apoi rezistenţa la şoc, rezistenţa la uzură şi permeabilitatea.

Pentru diversele încercări, la Paris se lucrează pe epruvete prismatice de 8×8 cm, cu secţiunea şi înălţimea 12 cm; sau pe plăci de 8×20 cm secţiune şi 3 cm înălţime.

Determinarea densităţii se face pentru fiecare specie pe 3 epruvete uscate la 30° C atâta timp, până când greutatea pieselor nu mai variază decât cu cel mult 1% în cântăriri distanţate din 24 în 24 ore.

Rezistenţa la strivire se determină cu presa hidraulică, pe o serie de 3 epruvete uscate, confecţionate ca mai sus, şi pe o altă serie de 3 epruvete îmbibate cu apă prin imersiune complectă timp de 30 zile.

Determinarea umflării sub influenţa umidităţii se face pe un ansamblu de 6 plăci, provenind din acelaşi dulap. Acestea sunt

uscate în prealabil la 30° C. până la constanţa greutăţii şi sunt aşezate pe o lamă de sticlă, una lângă alta, după care sunt udate continuu printr'un fir de apă. Se măsoară lungimea acestor probe la fiecare 24 ore, până când ea nu mai variază.

Comisiunea franceză permanentă de standardizare a propus următoarele metode de lucru pentru determinarea rezistenţei la compresiune şi a umflării (dilatării) din cauza umidităţii (6):

Compresiunea axială (în secţ. transversală) să se facă pe două serii de pavele, unele având 15% umiditate şi altele saturate prin imersiune cu apă, timp de 30 zile.

Umflarea tranversală să se determine pe pavele, măsurându-se variaţiile de ecartament a 4 puncte fixe, dispuse în cruce şi considerate două câte două. Piesa de lemn, în prealabil uscată până la constanţa greutăţii, este plasată apoi în apă curgătoare la temperatura ordinară, timp de 3 zile, apoi ţinută într'o atmosferă saturată cu vapori timp de alte 8 zile. Se fac atunci măsurătorile liniare arătate, apoi piesa se usucă la aer, se bagă în etuva de desecat la 100° C şi se procedează din nou la măsurătcarea ecarturilor, cu ajutorul cărora se stabileşte apoi procentul umflării.

După caetul de sarcini general al oraşului Paris, caracteristicile admise pentru lemnele de pavaje adoptate sunt următoarele :

Specia	Densit. minimă a lemn. uscat	Alung. datorită umidităţii	Rezist. la strivire pe cm.² lemn uscat	lemn udat
Pin marit. resinat	0,600	5‰	500 kg	300 kg
„ „ neresinat	0,550	5 „	500 „	250 „
„ silvestru	0,475	5 „	400 „	180 „
Larice	0,550	6 „	500 „	250 „

Incercările la şoc se fac cu ciocanul pendul de 20 kg, cu o înălţime de cădere de 2 m. Se măsoară numărul de lovituri necesar pentru a produce strivirea unei epruvete de 7×7 cm secţiune şi 15 cm înălţime.

Rezultatele medii obţinute au fost: Pin maritim rezinat 8—9 lovituri; nerezinat 5—6; specii tari diverse 10—15 lovituri. S'a observat că unele lemne se rup înainte de a se turti.

Asupra rezistenţei la şoc menţionăm că s'au făcut deja de multă vreme cercetări în laboratoarele Şc. de Poduri şi Şosele din Paris (5). Acestea au arătat că la lemnele îmbibate cu apă (ude), efectul şocurilor se face observat mai de vreme ca la cele uscate. La acestea din urmă însă, isbiturile repetate provoacă deformaţiuni mai mari decât la cele ude, unde fibrele devin mlădioase.

Monnin (11) prescrie pentru lemnele întrebuinţate la pavaje o cotă dinamică $\frac{K}{D^2} > 1$, pe care nu o posedă însă nici chiar unele din lemnele cari s'au comportat bine în asemenea lucrări (laricele, pinul silvestru).

Incercările de rezistenţă la uzură se fac în diverse moduri: cele mai vechi au fost făcute pe o tocilă de smirgel (după B a u s c h i n g e r şi B ö h m e), cu 2000 rotaţiuni pe minut, lemnul fiind în prealabil bine udat în apă. Experienţele au arătat că lemnele se rod cu atât mai mult, cu cât sunt mai moi, mai uşoare. Astfel, dacă notăm uzura stejarului cu 1, aceea a fagului este 1,2; a pinului maritim 2,06; a pinului de Suedia e 2,23, iar a moliftului 3.

Dela 1900 încercările de rezistenţă la uzură se fac de preferinţă cu suflaiul de nisip (după G a r y), determinându-se volumul erodat de un curent de nisip de 2 atm., care acţionează timp de 3 minute pe o suprafaţă circulară cu diametrul de 4—5 cm.

Incercări asupra unui mare număr de specii lemnoase de la noi din ţară (110 probe din 21 specii) au fost făcute de D-l Profesor C. T e o d o r e s c u, în laboratorul Şc. Politechnice din Timişoara. Rezultatele acestor lucrări (8) au arătat că speciile lemnoase au o uzură foarte diferită, care variază în proporţie de 1:9.

După uzura în secţiune transversală, adică aceea care interesează pentru pavaje, esenţele lemnoase dela noi se clasifică astfel (începând cu cele ce arată uzura cea mai mică):

Fagul 0,37 mm.; mesteacănul 0,38; jugastrul şi carpinul 0,41; paltinul 0,48; gârniţa 0,51; scorușul şi salcâmul 0,54; cireşul 0,59; ulmul şi gorunul 0,64; frasinul 0,67; salcia 0,80; cerul 0,86, plopul 0,95; aninul 1,19; teiul 1,48; laricele şi molidul 2,27; pinul 2,83 şi bradul 2,84 mm.

Din aceste cifre se vede, că cele mai puţin rezistente la uzura prin suflai cu nisip sunt tocmai speciile răşinoase, adică acelea care au fost şi sunt aproape exclusiv folosite în pavajele cu lemn din Paris, Londra, Viena, etc. Remarcăm deasemenea faptul, că una din speciile noi, mesteacănul, se uzează mai puţin decât carpinul, care este considerat ca un lemn prin excelenţă dur şi de cât gârniţa, gorunul şi cerul; deasemenea salcâmul are o uzură mai mică decât a ulmului şi neamurilor de stejar, etc.

Aceste cifre ne dau indicaţiuni preţioase cu privire la alegerea diverselor specii pentru pavaje. Fagul este materialul cel mai preţios, dacă i se va asigura durabilitatea prin impregnare; deasemenea mesteacănul. Din aceste cifre mai rezultă că un lemn care are în acelaşi timp o uzură redusă şi o mare trăinicie naturală, este s a l c â m u l, specie destinată prin calităţile sale, să constitue în viitor un excelent material pentru pavajele dela noi.

4. — I m p r e g n a r e a.

Pavajele făcute cu lemne neimpregnate, chiar din cele mai trainice, nu durau decât puţin timp, deoarece în pavaje lemnul este

pus în condiţiile cele mai favorabile pentru desvoltarea ciupercilor, care îi cauzează putrezirea. De aceea, chiar dela început s'au căutat substanţe şi mijloace cari să-i sporească durabilitatea. In anumite cazuri, acest lucru se făcea prin spălarea des repetată a străzii cu un lichid antiseptic, ceea ce pentru străzile cu trafic mare poate fi indicat, deoarece pavajul se uzează prin circulaţie, înainte de a apuca să putrezească. Pe străzile cu o circulaţie redusă, ca şi pe cele rău aerisite sau puţin bătute de soare, putregaiul se poate ivi însă mai curând, iar mijlocul de prezervare arătat nu mai e îndestulător. In acest caz e necesar ca lemnul să fie îmbibat înainte de a fi aşezat în stradă, cu o substanţă care să omoare germenii putregaiului. Astăzi toate pavajele se execută numai cu lemne impregnate.

Injectarea are scopul nu numai de a combate putregaiul, dar şi pe acela de a impermeabiliza lemnul faţă de apă şi de a-i reduce astfel umflarea şi contragerea sub influenţa umezelii. Pentru ca operaţia impregnării să aibă succes, trebuie ca prezervativul să nu poată fi spălat din lemn, când strada este udată de ploaie sau stropită, iar proprietăţile mecanice ale lemnului, în special elasticitatea lui, să nu fie diminuate.

6. — Substanţele prezervative întrebuinţate au fost foarte variate, în decursul timpului. Dintre acestea, sărurile metalice, solubile în apă (sulfatul de cupru, clorura şi sulfatul de zinc, sulfatul de fier), deşi pătrund uşor în lemn şi sunt destul de eficace în ce priveşte acţiunea lor fungicidă, au desavantajul de a fi lavabile. De aceea ele nu şi-au putut găsi utilizare decât în pavajele acoperite (ateliere, hale), unde sunt apreciate pentru completa lor lipsă de miros, de care păcătuesc cele îmbibate cu creozot.

Din contră, uleiurile grele rezultate din distilarea huilei (creozotul), ca şi gudronul din distilarea lemnului, apoi silicaţii, uleiurile pirogenetice şi unele produse speciale ca: microsol, aczol, wiczol, basilit, triolit, etc. nu au inconvenient. In anumite cazuri (în oraşul Viena) s'a utilizat un amestec de clorură de zinc şi creozot, sau de petrol şi creozot, în proporţii diferite.

Prezervativul cel mai eficace şi mai mult utilizat astăzi la pavajele din oraşe este creozotul. Pentru aceasta el trebue să îndeplinească anumite condiţiuni: să fie fluid la 15° C să nu conţină mai mult de 1% apă şi să aibă o densitate la 15° C de cel puţin 1,05.

7. Modul de injectare este deasemenea diferit, după gradul de prezervare ce se urmăreşte, respectiv după cantitatea de prezervativ ce trebuie să rămână în lemn. In general costul impregnării trebuie să fie corespunzător scopului şi eficacităţii urmărite. Dacă impregnarea se face imperfect, prezervarea are loc numai la suprafaţa calupului, aşa că apa pătrunde în lemn prin crăpături şi îl expune curând la putrezire. Pe de altă parte, dacă lemnul se îmbibă cu o cantitate prea mare de prezervativ, costul prezervării se măreşte, iar creozotul în exces, pe vreme călduroasă iese afară din lemn („exhudă") şi face strada unsuroasă, alunecoasă şi rău mirositoare, ceea ce poate fi deosebit de neplăcut pentru locatarii străzii.

Impregnarea se face adeseori prin simpla cufundare a pavelelor într'o baie de creozot cald de 70° C, timp de 10—12 minute, după care ele sunt scoase şi răcite. Prin aceasta se realizează însă numai o impregnare superficială, care totuşi poate fi suficientă pentru anumite specii (de ex. pentru speciile de pin ; 4 şi 5).

In America se utilizează adesea sistemul «Open tank», care constă în cufundarea succesivă a lemnelor într'o baie caldă şi în alta rece de creozot. unde ele se ţin un interval de timp variind între 20 minute şi câteva ore, după gradul de impregnare ce se urmăreşte.

Ad-ţia căilor de comunicaţie ale oraşului Paris a adoptat următorul procedeu de impregnare (6): Se aşează pavelele într'un rezervor cilindric, unde se introduce uleiul de creozot încălzit la 70° C. Recipientul se închide ermetic, se ridică temperatura la 180° C şi se comprimă uleiul la 5 atm.; operaţia durează 2 ore. Se lasă temperatura şi presiunea să scadă timp de o oră, apoi se deschide căldarea, se scot pavelele şi se lasă să se răcească. Sub efectul temperaturii şi al presiunii urcate, pavelele absorb circa 120 kg. ulei la m^3, cantitate suficientă atât pentru a preîntâmpina putregaiul, cât şi spre a evita exhudaţia sub acţiunea căldurii. Prin acest procedeu alburnul se impregnează complet, în vreme ce în duramen prezervativul pătrunde la o adâncime mică.

In alte părţi se procedează după sisteme similare celor aplicate la impregnarea traverselor de cale ferată. Se face mai întâi vid în cilindru timp de o oră, pentru a scoate apa din lemn, apoi se introduce creozotul la 70° C sub presiune de 7—10 atm. (sist. Bethell & Blythe). Deasemenea se mai utilizează un procedeu prin care excesul de creozot e scos din lemn în modul următor (sist. Rüping): se aşează pavelele în cilindru şi se comprimă aer la 4 atm. Se introduce apoi creozot cald la 100° C. şi se ridică presiunea la 8 atm. după care se lasă să scadă presiunea, se scurge lichidul rămas şi se face vid în cilindru. Prin aceasta aerul comprimat la început în celulele lemnului se destinde, expulzând creozotul în exces, în timp ce în lemn rămân circa 50 kg/m^3.

In ce priveşte influenţa pe care impregnarea o are asupra proprietăţilor fizice şi mecanice ale lemnelor, s'au făcut numeroase cerce-

tări de laborator şi observaţiuni practice. Din încercările făcute de Janka (2) pe diverse specii europene, rezultă că lemnul impregnat cu creozot devine aproape impermeabil pentru apă şi de aceea prezintă variaţii în volum de 9—10 ori mai mici decât acelea ale lemnului neimpregnat. După experienţe mai recente, făcute la Paris (6), impregnarea cu creozot, sub presiune, sporeşte întru câtva şi rezistenţele lemnului.

In ultimul timp s'au imaginat procedee de impregnare cari urmăresc îmbunătăţirea unora din proprietăţile mecanice ale lemnelor, în special rezistenţa la strivire. Cele mai multe din acestea folosesc silicaţi (de ex. fluoro-silicatul de sodiu), cari sunt introduşi în lemn prin vid şi presiune.

5.— Forma pavelelor este aceea de paralelipiped dreptunghiu şi se obţine prin secţiuni transversale din dulapi groşi (bastings, deals, Dielen), tăieturile fiind aşezate în aşa chip, încât pavelele aşezate să vină cu fibrele verticale.

Dimensiunile pavelelor sunt variabile după uzanţele locale şi specia lemnului (3):

La Londra pavelele din lemn moale au următoarele dimensiuni: lung. 20—24 cm.; lăţ. 7,5—8,8 cm.; înălţ. 12,7—15 cm. La Paris: lung. 22—25 cm; lăţ. 8 cm.; înălţ. 12—11 cm. la Berlin: lung. 12—23 cm; lăţ. 8—10 cm; înălţ. 10—13 cm.

Speciile tari se fasonează de obiceiu în pavele mai mici; de asemenea pe străzile laterale, cu circulaţie mică grosimea pavajului poate fi mai redusă.

6. — Execuţia pavajelor.

Pavajele de lemn comportă: a) o fundaţie de beton sau cel puţin de piatră spartă, bine bătută şi drenată şi b) o suprastructură formată din pavele prismatice foarte regulate, îngrijit aşezate şi bine legate între ele.

a) Fundaţia de beton are în Paris în mediu 15 cm grosime. Azi există însă tendinţa de a o spori pe străzile cu circulaţie mare, sau la acelea, la cari pământul din patul străzii a fost săpat în repetate rânduri sau nu e prin natura lui prea rezistent (6).

In Londra străzile pavate au pe alocuri o fundaţie de 30 şi chiar 40 cm grosime. Dozajul adoptat pentru acest beton în Paris (6) este în general următorul: 1 m^3 pietriş de 2—6 cm; 0,5 m^3 nisip

cu grăunţii de cel mult 6 mm; 200 kg. ciment Portland sau 250 kg. ciment normal.

Inainte de a se turna betonul, platforma străzii este în prealabil reglată, udată şi cilindrată cu grijă, în special dealungul bordurilor.

Stratul de beton, bătut şi potrivit prin plimbarea unei rigle de profil, este îmbrăcat după ce a făcut priză, cu o pătură de mortar de ciment Partland, de 1 cm grosime, conţinând 450 kg. ciment la un m^3 nisip fin. Scopul acestui ciment este de a face betonul impermeabil pentru apă şi de a-l feri astfel de efectul gerurilor. Indată după confecţionare şi până la aşezarea pavajului, fundaţia e protejată de ploi sau geruri, printr'un strat de nisip sau de scânduri.

Pentru ca apa din ploi să fie repede evacuată, pavajului de lemn i-se dă o pantă transversală corespunzătoare (circa 3% către mijlocul străzii şi 5% spre bordura trotuarelor). Cum rosturile dintre pavele, cu toată execuţia şi întreţinerea îngrijită a străzii nu se pot menţine strânse, mai ales la schimbările de pantă, trebuie să se aibă grijă ca şi apa, care ajunge la fundaţie să fie drenată şi evacuată. Mijlocul prin care se realizează acest lucru constă în colectarea apei prin mici şănţuleţe de drenare în hasnale de fontă sau ciment, de unde ea e condusă în canalele străzii sau în şanţurile şoselei.

b) Aşezarea pavelelor: Pavajele de lemn fiind elastice şi foarte exact dimensionate, se pot aşeza direct pe fundaţia de beton. Totuşi, pentru ca pe deoparte apa care se infiltrează prin rosturi să nu ajungă la beton şi să-l expună la desagregare, iar pe de alta însuşi lemnul să nu putrezească, s'a propus folosirea unui strat izolator oarecare. In America se foloseşte o pătură groasă de 2—3 cm de nisip amestecat cu 10% gudron cald, nisip care făcând priză înconjoară pavelele şi constitue un tampon elastic şi impermeabil. In alte părţi se pune numai nisip sau grus de piatră.

Pavelele sunt aşezate în cap, (cu fibrele verticale) în rânduri transversale şi pe cât posibil cu inelele anuale perpendiculare pe axa străzii. La borduri pavajul de lemn este uneori încadrat cu 2 rânduri de pavele de piatră şi separat de acestea printr'un rost de dilatare de 4 cm, care se umple cu nisip, mortar de ciment sau asfalt moale. Rândurile de pavele se aşează la sfoară, toleranţa admisă fiind de cel mult 3 mm. Intre rânduri se lasă rosturi de 5—8 mm, cu ajutorul unei rigle, ce se aşează între ele. In rosturi se toarnă mortar compus din nisip fin şi ciment Portland 600 kg. la m^3 nisip. Mortarul se introduce în rosturi cu mături de sârmă.

Se mai foloseşte uneori, în acest scop, un mastic făcut din sgură de huilă cu gudron. Ambele materiale se răspândesc numai pe suprafaţa în prealabil uscată a pavelelor.

După turnarea lor se împrăştie nisip, care se strânge după câteva zile.

După o metodă nouă, utilizată din ce în ce mai mult la Paris, rândurile de pavele se aşează strâns unele lângă altele, iar rosturile ce eventual mai

rezultă, se umplu cu chit sau mortar de ciment. Cum însă suprimarea rosturilor nu poate fi perfectă, aşa că apa tot pătrunde în corpul pavajului, mulţi constructori cred că e mai bine să se amenajeze din loc în loc rosturi largi, în care să se introducă mastic asfaltic.

Pavelele de lemn, chiar impregnate cu materii uleioase, rămân încă permeabile pentru apă, iar după stropire sau ploaie, îşi măresc volumul în sens radial şi tangenţial. Efortul ce ia naştere poate atinge 500—1200 kg (6) şi se manifestă mai mult prin împingeri asupra bordurilor, decât în sens longitudinal. Pentru evitarea acestui inconvenient, se poate conta în sens longitudinal pe efectul rosturilor, când pavarea s'a făcut cu rosturi. In sens tranversal, se lasă dealungul bordurilor o joantă (rost) de dilatare de 4 cm lărgime, care se umple cu un material deformabil, de ex. nisip, rumeguş de lemn, (cari au însă desavantajul că sunt permeabile), asfalt moale sau un etupaj gudronat.

Uneori se folosesc tampoane de tolă sau plăci compresibile din carton gudronat.

7. Intreţinerea. Pavajul odată terminat, nu trebuie lăsat sie-şi, ci pentru obţinerea unei suprastructuri durabile trebuie întreţinut cu grijă. Lucrările de întreţinere constau din împrăştierea de pietriş mărunt din timp în timp, care să împiedice lustruirea. Pentru a preîntâmpina formarea de crăpături şi mişcarea pavelelor, se recomandă ca în fiecare an să se stropească suprafaţa străzii cu gudron cald de huilă şi cu nisip. Vara trebuie stropit des cu apă sau cu o emulsie de petrol, spre a împiedica formarea prafului. Măturarea şi curăţirea pavajelor de lemn se face în modul obişnuit pentru celelalte străzi.

8. Durata pavajelor de lemn este foarte variată şi depinde de o serie de împrejurări ca: specia lemnului întrebuinţat; înălţimea pavelelor; natura materialelor de impregnare şi modul cum s'a făcut aceasta; modul de aşezare în cale, natura infrastucturii şi modul de întreţinere. De o influenţă tot aşa de mare asupra duratei sunt apoi condiţiile locale: panta străzii, clima, aerisirea şi gradul de umbrire al străzii, etc.

La străzile principale, cu o circulaţie mare, durata depinde de uzarea mecanică a pavelelor; pe când pe căile secundare, de durabilitatea lemnului. Pavajul se consideră uzat, când s'au tocit muchile pavelelor, când acestea se mişcă lăsând apa să pătrundă la infrastructură şi când au început să arate găuri cauzate de putregai. Uzarea datorită roţilor vehiculelor e diferită, după specie şi frecvenţa circulaţiei. In Germania s'a măsurat 5 cm în 15 ani pe pavele de pin la o circulaţie mare şi numai 0,6 cm pe lemn tare.

La Paris uzura a fost de numai 1,5 cm în 12 ani. Se înţelege că nu se pot da cifre valabile pentru toate cazurile. După Freese (6) durabilitatea pavajelor de lemn moale este de 10—13 ani în străzile cu circulaţie mare şi de 14—20 ani în străzile de cartier. După încercări făcute la Viena, durata ar fi numai de 10 ani. La Berlin se contează pe o durată medie de 12 ani; la Breslau 13—20 ani. In Paris durabilitatea medie a pavajelor de lemne moi ar fi pe străzile cu circulaţie intensă numai de 6 ani.

Pavajele cu lemne tari australiene durează cel puţin 15 ani.

9. Costul execuţiei şi al întreţinerii pavajelor de lemn a fost în trecut foarte diferit, din cauza diversităţii procedeelor de lucru adoptate,

precum şi a materialului lemnos întrebuinţat, aşa de variat ca specie şi preparare.

Inainte de războiu, la Londra, costul pavajelor din lemne moi, impregnate cu creozot se ridica la aproximativ 11 fr. aur pe m², material şi manoperă, fără infrastructura de beton; la Berlin costul unui m² pavaj cu pin de Suedia era de 11,5—13 Mărci (5).

La Paris (6) pavajul cu lemn de pin din Lande se ridica în 1912 la 17—20 fr. m², inclusiv fundaţia de beton.

După război preţurile au fost deasemenea foarte variabile, din cauza instabilităţii costului materialelor şi al monezilor. In 1928 pavajul cu pin de Suedia impregnat costa la Berlin 21 RM m² fără infrastructură, dar cu obligaţia întreţinerii de primii 6 ani. La Paris costul varia în 1930 între 100 şi 150 fr. metrul patrat, inclusiv infrastructura.

10. Costul întreţinerii pavajelor de lemn este evaluat la Berlin (5) la 0,3—0,5 RM anual pe m². In Germania această operaţie se concesionează fie societăţilor constructoare, fie unor asociaţii anume constituite.

11. Păreri asupra pavajelor de lemn. Poziţia pe care o iau astăzi constructorii de drumuri moderne faţă de pavalele de lemn, de felul celor descrise, este diferită, după ţară. In Germania, unde ele nu s'au bucurat de o răspândire prea mare, concepţia actuală este (12) că pavajele de lemn constituie o îmbrăcăminte bună pentru străzi şi că graţie greutăţii reduse şi marei lor elasticităţi sunt în deosebi potrivite pentru pavarea podurilor metalice. Lipsa de sgomot şi praf a acestor pavaje le fac foarte recomandabile pentru localităţile climaterice şi balneare, pentru străzile din apropierea şcolilor, spitalelor, şi clădirilor publice, apoi pentru aşezarea între liniile tramvaielor, pentru poteci de picior în grădini publice, pentru poteci de călărie, etc.

Marea rugozitate a acestor pavaje le face cu deosebire indicate pentru străzile în pantă, unde asfaltul nu e potrivit.

In Franţa şi Anglia pavajul de lemn a fost până azi în general mult mai bine apreciat ca în Germania, de aceea răspândirea lui nu s'a mărginit numai la străzile principale ale oraşelor, ci şi la străzile de cartier sau de acces la locuinţe şi chiar la şoselele (avenues) de plimbare, cu circulaţie intensă, însă frecventate de vehicule nu prea grele.

II. Pavaje cu rondele de lemn.

De câţiva ani construcţia pavajelor de lemn a luat sub o altă formă, un nou avânt, mai ales în Germania, Austria, Cehoslovacia, etc., adică tocmai în acele ţări, unde pavajul din lemne ecarisate se bucurase de o răspândire modestă.

De data aceasta însă, nu s'au mai folosit pavele de formă paralelipipedică, obţinute din grinzi sau dulapi, ci bucăţi scurte de lemn rotund sau despicat, fasonate din prăjini şi chiar din lemne de foc.

Folosind încercări făcute deja de mai multă vreme în această direcție în Danemarca, s'au elaborat de curând în Germania (13) o serie întreagă de metode de pavaj cu rondele de lemn.

Deosebirea între nouile procedee și cele deja descrise anterior și folosite de mai bine de 50 de ani în marile orașe din Apus constă în următoarele:

1. Speciile lemnoase folosite pentru nouile pavaje sunt cele ce cresc în pădurile noastre, aproape fără alegere. Această procedare este pe deplin justificată, dacă ținem seama că rășinoasele, cari au de fapt cea mai mică rezistență la uzură, s'au comportat foarte bine în pavajele cu calupuri de lemn. Pentru a realiza construcții cât mai ieftine, se utilizează de obiceiu lemne subțiri, puțin valoroase și cari de obiceiu nu mai pot fi folosite decât ca lemne de foc. Singura condiție, pe care ele trebuie să o îndeplinească, este să fie sănătoase și să nu aibă noduri sau crăpături prea mari.

2. Forma pavelelor este aceea ce se obține din retezarea prăjinilor rotunde și a lemnelor despicate. Cele mai bune rezultă din prăjinile de 10—14 cm diametru. Se pot folosi însă și lemne mai groase, cari eventual se despică. Înălțimea rondelelor este de 10—15 cm, după grosimea ce urmează să aibă pavajul, respectiv după sarcinile pe cari le va suporta.

Rondelele se fasonează de preferință din lemne verzi, fiindcă în această stare se pot impregna mai bine cu anumite substanțe prezervative. Rondelele, obținute prin tăieturi perpendiculare și netede, se cojesc imediat și trebuesc impregnate cât mai curând, ca să se evite crăparea. Cojirea trebue făcută cu multă grijă, fiindcă la unele specii (la salcâm) fâșiile de liber ce rămân prinse de lemn împiedică pătrunderea substanțelor de impregnare.

3. Impregnarea pavelelor se face în multe feluri, după importanța străzii și gradul de durabilitate dorit. Operația se face de obiceiu pe șantier, prin cufundarea rondelelor în butoaie umplute cu substanțe prezervative sau prin simplă vopsire. Alteori impregnarea se execută chiar în cale, în modul următor: după ce s'au așezat și cilindrat rondelele, se mătură bine suprafața străzii și cu mături sau perii, se ung capetele rondelelor.

Substanțele prezervative folosite la aceste pavaje sunt cele deja cunoscute și anume: creozotul rezultat din distilarea huilei și diversele săruri sau combinațiuni de săruri minerale și organice cu acțiune fungicidă.

Creozotul se foloseşte cald sau rece, sau în ambele stări. La o şosea construită recent la Baden-Baden, rondelele au fost aşezate în cutii cu pereţii din gratii de lemn şi cufundate cu totul într'un rezervor metalic umplut cu gudron rece, unde au fost ţinute timp de 20 minute.

In alte părţi s'a folosit procedeul american „open tank" (rezervoare deschise), care constă în cufundarea rondelelor într'un rezervor plin cu gudron încălzit la 75—100° C, unde se ţin 20—30 minute, după care se trec în al doilea rezervor, plin cu gudron rece, unde se ţin ceva mai mult, după specia lemnului şi gradul de impregnare dorit.

Prezervarea rondelor cu creozot poate fi ieftinită dacă acesta se amestecă cu reziduuri de petrol benzinos (nu parafinos). După cercetări făcute de Bateman (7) în America, acţiunea fungicidă a amestecului se menţine, chiar dacă proporţia creozotului este de numai 20%. Rondelele impregnate cu acest amestec câştigă în calităţi, însă pe vreme călduroasă exhudă şi fac strada unsuroasă.

Aceste procedee de tratare a rondelelor cu gudron nu le asigură o impregnare suficientă, de aceea lemnul trebuie reîmbibat cu antiseptice şi după ce strada a fost dată în circulaţie şi rondelele s'au uzat puţin.

In ultima vreme se utilizează pentru prezervare substanţe ce au o putere mult mai mare de pătrundere în lemn. Acestea sunt diverse combinaţii de săruri metalice cu fluoruri şi dinitrofenol (9). In comerţ se găseşte o serie întreagă de asemenea preparate şi sunt cunoscute sub numele generic de „sărurile lui Wolman". Cele mai mult folosite sunt următoarele: Triolith, un amestec de 73% fluorură de natriu, 18% dinitrofenol şi 9% bicromat de sodiu, în soluţie de 1,8—2%. Adaosul de dinitrofenol serveşte pentru a împiedica atacarea pereţilor rezervorului de fier în care se prepară: Basilit sau Bellit compus din 18% fluorură de Na şi 11% anilină dinitrofenolică; Impregnol, Osmolit, Thanalit (Cobra), Trioxan ş. a. cu compoziţie similară; apoi Aczol sau Wiczsal, care constă din 7,5% hidrat de Cu, 4% Zinc; 15% acid carbolic şi 73,5% amoniac. Unele din aceste sustanţe se prezintă sub forma unor paste.

Impregnarea se poate face chiar pe şantier, prin cufundarea rondelelor în rezervoare, timp de 3—5 minute, sau prin vopsirea în cale, în modul arătat mai înainte. Pătrunderea prezervativelor în

lemn se bazează pe principiul osmozei. Condiția esențială pentru reușită este ca lemnul să fie tăiat de curând și plin cu sevă (verde). In acest caz substanța prezervativă, care are o concentrație mai mare ca aceea a sevei din lemn, sub influența presiunii osmotice pătrunde prin pereții vaselor lemnoase (cari joacă în acest proces locul unor membrane permeabile) și se amestecă cu seva, până ce întreg lichidul atinge același grad de concentrație. Prezervativul va pătrunde deci atât de adânc în lemn, cât de adânc se găsește și seva.

In acest fel seva, încărcată cu substanțe fungicide, nu va mai favoriza desvoltarea ciupercilor și lemnul va fi ferit de putrezire.

Substanțele folosite în acest fel fiind lavabile, rondelele trebuiesc impermeabilizate, ceea ce se obține printr'o nouă cufundare a lor în creozot sau prin acoperirea cu un strat de mastic bituminos sau de vopsea.

Aceste procedee de impregnare, atât de simple, se speră a fi foarte eficace, sporind durabilitatea rondelelor până la 25 ani. Unele din ele, împreună cu prezervativul respectiv, sunt patentate în Germania, Austria și alte țări.

După date germane, costul impregnării pavelelor cu asemenea substanțe se ridică actualmente la 20—25 lei pe m^2 de pavaj, ceea ce reprezintă o ieftenire considerabilă a operației prezervării.

3. Executarea pavajului se face în modul următor: Pe străzile sau șoselele cu circulație redusă, scobitura părții carosabile se aplanează și se bate cu cilindrul compresor, dându-i-se profilul necesar pentru scurgerea apelor. După aceea se așterne un strat de nisip de 5—6 cm și se începe așezarea rondelelor. La șosele, dealungul marginilor longitudinale, către acostamente, se pune un rând de pavele mai mari și mai groase de 20—25 cm înălțime, obținute prin despicarea în două a unor rondele cu diametrul de 15—25 cm. Ele se îngroapă în patul șoselei pe 10 cm și se dispun cu partea rotundă spre axa platformei, astfel încât despicăturile lor să formeze o linie dreaptă spre exterior.

La străzile cu borduri de piatră sau cu trotuare, rondelele dela margine nu e nevoie să fie mai înalte decât celelalte. Ca la orice pavaj, ele se așează pe o mică distanță înainte, după care se face pavarea corpului șoselei.

La şoselele şi străzile destinate unei circulaţii mai mari sau cu vehicule grele, infrastructura trebuie consolidată în mod corespunzător. Pentru şoselele din afara oraşelor este suficient, de multe ori, să se aştearnă un strat de piatră spartă de 15—20 cm grosime, care se aşează la profil şi se cilindrizează de mai multe ori. Piatra colţuroasă şi tare dă o infrastructură elastică şi rezistentă.

In ţinuturi lipsite de piatră, infrastructura se poate face dintr'un al doilea strat de rondele, care eventual se îmbibă cu substanţe prezervative şi asfalt, ca şi suprastructura. Grosimea acestei fundaţii de lemn este, după caz, de 15—20 cm, rondelele având diametrul de 15—20 cm. La margini se aşează, în modul arătat, rondele spintecate în două după diametru şi înalte cât grosimea celor două strate de lemn suprapuse. După cilindrare şi umplerea rosturilor cu mastic, se procedează la facerea suprastructurii.

La străzile din oraşe, frecventate mai ales de automobile şi camioane grele, este necesară o fundaţie de beton, de 15—30 cm grosime.

In ce priveşte suprastructura, ea se execută în modul următor : Rondelele tăiate, cojite şi eventual impregnate, după unul din procedeele descrise, se aşează unele lângă altele, astfel ca spaţiile dintre ele să fie cât mai mici. Când se folosesc şi pavele rezultate din lemne despicate, acestea se dispun în aşa fel, încât colţurile lor să pătrundă în spaţiile lăsate de rondele. Uneori aceste spaţii se umplu şi cu spărturi scoase din rondelele cu defecte sau cu piatră spartă, cu nisip ori cu argilă, spre a micşora cantitatea de asfalt necesară umplerii lor.

După ce lucrarea s'a executat pe o lungime convenabilă (la şosele 200—300 metri) se cilindrează de mai multe ori, până ce rondelele nu se mai clatină. Pavajul astfel obţinut are înfăţişarea unui ster de lemne de foc, aşezat îngrijit (v. fig. 2). La străzile cu bombament pronunţat, pavelele trebuesc cioplite puţin în partea de jos, pentru ca să lase rosturi mai mici. După aşezarea şi cilindrarea pavajului, se face eventual impregnarea în cale, apoi se umplu rosturile cu un mastic de asfalt. Acesta se toarnă fierbinte pe suprafaţa pavajului şi se introduce în rosturi cu perii de metal. La urmă se aruncă pe deasupra piatră spartă mărunt (grus) sau nisip de râu cu bobul mare. După răcire strada se mai cilindrează odată, umplându-se cu asfalt şi golurile ce se mai ivesc.

*

După cum am spus, construcţia străzilor şi şoselelor pavate cu rondele de lemn a luat în ultima vreme o mare desvoltare în ţările Europei centrale. Cu ocazia congresului internaţional al drumurilor, ţinut în Septembrie 1934 la München, s'au vizitat între altele şi şoselele pavate cu rondele de lemn dela Birkenwerder, cari s'au bucurat de aprecierea deosebit de favorabilă a participanţilor. Aceasta a determinat Serviciul Drumurilor din Germania şi Austria să facă în mai multe părţi asemenea pavaje, în special în regiunile unde piatra lipseşte, iar lemnul se găseşte din belşug.

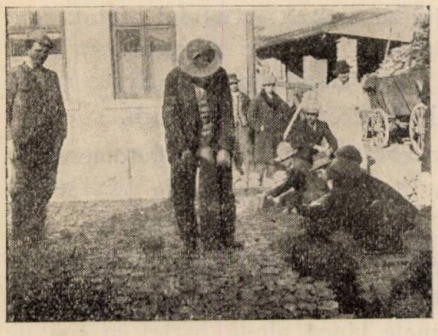

Fig. 1: Aşezarea rondelelor în stratul de beton asfaltic şi baterea lor.

La noi, I. C. E. F. s'a sesizat dela început de importanţa acestui nou procedeu de construcţie a drumurilor şi a întreprins o serie de studii, în vederea introducerii lui în România.

Spre satisfacţia noastră am putut înregistra, mai curând de cât nădăjduiam, o primă încercare a acestor pavaje, chiar în Bucureşti, Primăria Sectorului I Galben [1]), a găsit util să încerce, odată cu alte interesante procedee de construcţie şi pavajul cu rondele de lemn.

Lucrarea s'a făcut în cursul lunii Noembrie 1935, pe o porţiune de stradă de circa 70 metri lungime şi 7 metri lăţime. Strada pavată nu este supusă unei circulaţii prea frecvente, însă pe parcursul ei se află un depozit de lemne, unde intră şi ies vehicule grele.

Infrastructura a fost făcută dintr'un blocaj (Packlage) de bolovani, din fostul pavaj al străzii, la care s'a adăogat puţin pietriş; totul s'a aşezat după profil şi s'a cilindrat. Deasupra s'a aşezat un strat de 5—6 cm de beton asfaltic, preparat pe şantier şi turnat cald pe infrastructură. Rondelele de lemn s'au aşezat în acest asfalt

1) Meritul acestei realizări revine d-lor Ing. I. Săbăreanu, Primarul Sectorului şi Ing. Bogdan Alexandrescu, şeful serv. Căilor de comunicaţii, cari n'au precupeţit nici un sacrificiu pentru facerea acestui pavaj de încercare, pe care ICEF, cu slabele sale mijloace băneşti nu-l putea realiza.

cald, astfel încât şi-au creiat o alveolă în el. Scopul aşezării acestui strat a fost de a impermeabiliza pe dedesubt îmbrăcămintea de lemn a străzii, ferind-o de apele de infiltraţie.

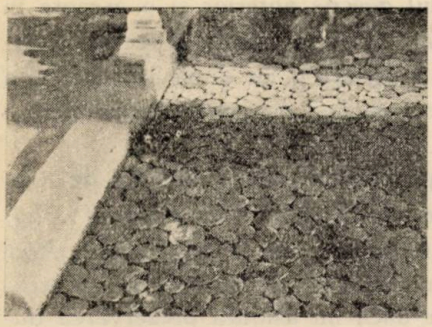

Fig. 2. Aspectul pavajului înainte de asfaltare.

Pavajul s'a făcut din rondele de salcâm, cilindrice şi despicate, având înălţimea de 15 cm şi grosimea variind între 6 şi 20 cm. Calitatea lemnului folosit a fost mediocră, cu mare procent de putregai, deoarece era un lemn de foc obicinuit, luat din depozitele CAPS-ului. Pe viitor va fi nevoe să se creeze un sortiment special pentru pavaje, care să cuprindă numai lemne sănătoase, drepte, fără noduri, etc. E de văzut de asemenea, dacă nu va fi mai avantajos ca pavelele să se fasoneze chiar la pădure şi eventual să se şi impregneze acolo.

S'a ales lemnul de salcâm, pentru că dintre speciile indigene el are cea mai mare durabilitate naturală şi o foarte mare rezistenţă la uzură (v. pag. 745). Pe lângă aceasta, salcâmul este produs astăzi în cantităţi din ce în ce mai mari, din plantaţiunile ce se fac pe tot cuprinsul ţării şi este tăiat la o vârstă corespunzătoare dimensiunilor cerute pentru pavaje. In prealabil s'au făcut la I. C. E. F. câteva încercări sumare spre a determina uşurinţa de impregnare a salcâmului şi a altor specii, ce era vorba să fie încercate (fag, stejar). S'a constatat cu această ocazie, că pe când alburnul de salcâm se impregnează destul de uşor, duramentul, având vasele astupate cu thylle, este aproape impermeabil pentru creozot.

Fig. 3. Turnarea liantului şi a masticului de asfalt.

Rondelele au fost cojite şi aduse pe şantier, după ce au fost eliminate cele cu început de putregai sau rău dimensionate. Aşezarea lor pe stratul de beton asfaltic s'a făcut în modul arătat mai înainte. S'au încercat două sisteme: o aşezare neregulată dar cât mai strânsă a rondelelor, în felul descris anterior şi o aşezare în formă de segment (mozaic). Acest din urmă sistem a reclamat cioplirea pe 4 părţi a rondelelor şi o sortare a lor după grosime; el a dat însă un pavaj mai strâns, economisind materialul de umplere a rosturilor.

După ce au fost aşezate pe porţiuni mici şi înainte de a se răci asfaltul dela bază, rondelele au fost bătute cu maiuri (v. fig. 1), ca la pavajele de piatră şi îndreptate exact după profil. Apoi suprafaţa lor a fost măturată, iar rondelele au fost vopsite cu creozot rece. Această operaţie, chiar dacă nu asigură prezervarea durabilă a lemnului, înlesneşte aderenţa liantului şi a masticului turnat peste ele.

Rosturile dintre pavele au fost umplute cu un liant de nisip asfaltic cald (Sandasphalt), care făcând priză, a consolidat perfect rondelele. După aceea s'a turnat peste întreaga suprafaţă a străzii un mastic de asfalt cald, care a fost întins cu perii de metal, presând liantul în rosturi şi umplând toate golurile. In fine, deasupra s'a presărat nisip şi s'a netezit suprafaţa cu rulouri.

Aspectul străzii construite în acest fel este în totul asemănător celui al unei străzi pavate cu mozaic de piatră (v. fig. 3). Ea este netedă, dar destul de rugoasă (deci antiderapantă), plăcută la mers, curată, lipsită de sgomot şi de praf. Cele câteva ploi căzute între timp, ca şi circulaţia vehiculelor, nu i-au adus nici o stricăciune. Iarna ce vine va arăta şi efectul pe care îl pot avea gerurile şi zăpada asupra ei. Dacă până în primăvară strada va păstra acelaşi frumos aspect, pe care îl are azi, Capitala va extinde mult acest pavaj, care este frumos, higienic şi mai ales ieftin.

După informaţiile preliminare ce ne-au fost date, costul acestui pavaj, material şi manoperă nu depăşeşte 250 lei de m^2. El costă tot aşa de puţin ca şi pavajul cu bolovani de râu, căruia îi este însă mult superior ca frumuseşe, calitate şi chiar ca durabilitate.

Cu această primă experienţă, sperăm că pavajele cu rondele de lemn vor cunoaşte şi la noi extensiunea pe care o merită. Multe regiuni din ţara noastră (Basarabia, câmpia Dunării), sunt lipsite de cariere de piatră, pe când păduri se găsesc peste tot. România

dispune apoi, după cum se ştie, de nesfârşite păduri de fag, al căror lemn nu-şi găseşte plasament. In fine plantaţiunile de salcâm, cari azi nu dau decât lemn de foc, vor găsi un debuşeu sigur în construcţia drumurilor.

Prin introducerea acestui nou mod de pavare a şoselelor se vor putea scoate din praf şi din noroi multe oraşe sărace dela câmpie, cari nu-şi pot permite luxul unor pavaje cu granit; se vor putea pava periferiile Capitalei şi creia o serie de autostrade ieftine în localităţile noastre de cură şi de agrement. Lemnul nu va constitui un concurent al pavajelor grele depe străzile şi şoselele supuse unei circulaţii intense. El va trebui însă să înlocuiască, în măsură cât mai mare, acele pavaje cu bolovani de râu, atât de imperfecte ca aspect, higienă şi durabilitate.

LITERATURĂ

1. *A. Petsche:* Le bois et ses applications au pavage, Paris, 1896.
2. *G. Janka:* Die Eignung des Buchenholzes zu Strassenpflaster im Vergleiche mit Nadelhölzer, Wien, 1902.
3. *H. Wespermann:* Über die Verwendung des Holzes zu Pflasterzwecken. Leipzig, 1912.
4. *Congrès internationale de la route:* IV. Pavages en bois, Londres, 1913.
5. *H. Freese:* Das Holzpflaster in London, Jena 1914.
6. *P. le Gavrian:* Les chaussées modernes, Paris, 1922.
7. *American Wood-Preservers'Ass:* Proccedings, 1924.
8. *C. Teodorescu:* Incercări de uzură a lemnului indigen la suflaiul cu nisip, în Rev. Pădurilor, 1927.
9. *R. Baumann:* Das Holz als Baustoff, München, 1927.
10. *Malke-Troschel:* Handbuch der Holzkonservierung, VI, Strassenbau von H. Wespermann, Berlin, 1928.
11. *M. Monnin:* Méthode française des essais de bois, Paris, 1931.
12. *E. Neumann:* Der neuzeitliche Strassenbau, Berlin, 1932.
13. *A. T. F.:* Merkblatt für die Verwendung von Holz beim Strassenbau.
14. *Müchener* Int-ler Strassenkongress, Die Strasse, München, 1934.

L'emploi du bois dans la construction des rues et des chaussées.

La construction des routes modernes, capables à satisfaire aux nécessités de la circulation automobile a pris, depuis quelque temps, un grand essor. Dans tous les pays du monde existent déjà à l'heure actuelle des milliers de km. de routes pavées. Les matériaux de construction employés dans ce but ont été surtout le béton, le bitume et les roches dures.

Cependant les constructeurs s'intéressent aussi de bois, qui a été utilisé d'ailleurs dans les constructions routières, depuis les temps les plus anciens.

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAŢIUNII SIBIIU

Dans une première partie de son étude, l'auteur donne un court historique du développement des pavages en bois équarri, indiquant les essences employées, les procédés d'imprégnation, la forme et les dimensions des pièces, les travaux d'infrastructure et de pavage proprement dit ; ensuite nous montre l'état actuel des conceptions sur ces travaux, dans les différents pays de l'Europe.

La deuxième partie contient une description technique sur les procédés récemment introduits dans la construction de ces pavages. Il est question maintenant de pavages en bois rond, mince, qui ont pris dans le dernier temps un grand développement, surtout en Allemagne, en Austriche et en Tchécoslovaquie. La suprastructure de ces routes consiste en pièces, ayant une hauteur de 10—15 cm. L'imprégnation se fait sur le chantier même, avec les sels de Wolman ou de créosot et surtout par un nouveau procédé, basé sur les principes de l'osmose.

On décrit ensuite le mode de construction utilisé à Bucarest sur une petite portion de rue de 70 × 7 mètres, qui fut pavée, à titre d'experience, avec du bois de robinier faux-acacia.

L'infrastructure est faite en pierre concassée et pressée au cilindre, sur laquelle fut appliquée une couche de béton asphaltique. On a posé ensuite les rondins et on a rempli les interstices avec de sable bitumineux, tandis que la surface de la rue fut innondée par un mastix bitumineux chaud. La construction des routes pavées en bois, tout spécialement de robinier, qui a une grande résistence à l'usure et une remarquable durabilité naturelle, vont prendre un grand développement en Roumanie, car elles sont d'un bel aspect, antisonores, hygiéniques et beaucoup moins chères que tout autre pavage (à Bucarest 20 fr. fr. le mètre carré, inclusivement l'infrastructure).

Verwendung des Holzes beim Strassenbau.

Der neuzeitliche Strassenbau, den Bedürfnissen des motorischen Verkehrs entsprechend, hat in letzter Zeit einen grossen Aufschwung genommen. In fasst allen Ländern der Welt bestehen heute tausende von Kilometern gepflasterter Strassen. Die dazu verwendeten Baustoffe waren in erster Linie Beton, Asphalt und Hartsteine.

Heute greift der Strassenbau wieder auf das Holz zurück, welches ja schon früher dazu verwendet wurde.

Im ersten Abschnitt seiner Abhandlung gibt Verfasser eine kurze geschichtliche Darstellung über die Entwickelung des Holzpflasters im Laufe der Zeit, sowie über die dazu verwendeten Holzarten. Des weiteren bespricht er die Imprägnierungsverfahren, die Form und Ausmasse der benutzten Klötze, die Unterbettung und die Oberbauarbeiten. Schliesslich setzt er die verschiedenen Ansichten und Gesichtspunkte über Holzpflasterung, welche gegenwärtig in verschiedenen Ländern Europas bestehen, auseinander.

Im zweiten Teil wird die Technik der seit kurzem in die Praxis des Holzplasters aufgenommen Bauarbeiten dargelegt. Es handelt sich um Rundholzpflaster, welches seit einiger Zeit in Deutschland, Oesterreich und der Tschechoslowakei in bedeutenden Masse zur Anwendung kommt. Der Oberbau dieser Strassen besteht aus 10—12 cm hohen Holzklötzchen, welche aus rund oder gespaltenen Brennholz aller Art geschnitten werden. Die Imprägnierung erfolgt an Ort

und Stelle, mittelst Wolmansalzen oder Teeröl und zwar gewöhnlich nach dem Osmose-Verfahren.

Zum Schluss wird ein neues in Bukarest angewendeten Verfahren beschrieben. Versuchsweise wurde daselbst eine Strecke von 70 × 7 m. mit Robinienholz gepflastert. Die Unterbettung besteht aus einer Steinpacklage und einer Schicht Asphaltbeton, auf welche die Holzklötze gesetzt wurden. Die Fugen wurden mit Sandasphalt gefüllt, die Oberfläche aber mit einem Asphaltmastix begossen und mit Steingruss bestreut. Diese Bauart, besonders mit Robinienholz, welches grosse Abnutzungsfestigkeit und gleichzeitig grosse Abnutzungsfestigkeit besetzt, wird in Rumänien warscheinlich grosse Ausdehnung erfahren. Die sogebauten Strassen haben ein schönes Aussehen, sind hygienisch, dämpfen den Lärm und übertreffen alle anders gepflasterten bedeutend an Billigkeit. In Bukarest hat z. B. en Holzpflaster beschriebener Art kaum etwa 5 RM. pro m^2 gekostet. In diesen Preis ist die Unterbettung einbegriffen.

OBSERVAŢIUNI RELATIVE LA LEGEA PENTRU PROTECŢIA PLANTELOR

de Ing. Dr. GR. ELIESCU

La Ministerul de Agricultură şi Domenii se lucrează în prezent în vederea legiferării protecţiei plantelor. Am în faţa mea anteproectul, rezultatul lucrărilor unei comisiuni instituite în acest scop. Deşi nu în acelaş grad ca pe horticultori, viticultori sau agricultori, problema interesează şi pe silvicultori, deoarece în menţionatul anteproect este vorba şi de cultura forestieră. De aceea, am găsit nimerit publicarea consideraţiunilor ce vor urma. Ele au fost făcute, nu numai pentru a arăta situaţia actuală sau a discuta posibilităţile celei viitoare, dar şi pentru a da ocazia unei sugestii din partea celor interesaţi: proprietari de păduri, comercianţi de lemne, etc.

Inainte de a discuta ante-proectul de lege, trebue să arăt de ce şi când sunt necesare asemenea legi de protecţia plantei.

Se ştie că oricare ar fi natura culturii (viticolă, horticolă, silvică), cultura plantelor e supusă vătămărilor. Pagubele aduse de diferiţii agenţi vătămători sunt imense. Dar dacă pagubele erau suportate mai uşor cândva, astăzi ele se suportă din ce în ce mai greu. Situaţia economică din ziua de azi cere o cât mai bună producţiune atât calitativ cât şi cantitativ. De aceea nevoia de a se lua măsuri în vederea apărării culturilor, măsuri cari trebuesc legiferate, pentru a putea fi aplicate, fiindcă aduc restrângeri în exercitarea dreptului de proprietate.

Unele state au căutat să-şi ţină culturile la adăpost de insectele (şi ciupercile) cari puteau fi introduse din alte ţări odată cu plantele importate.

Un celebru exemplu în această privinţă este introducerea fluturelui Lymantria dispar din Europa în Statele Unite ale Americei. Acest fluture constitue, dela 1868 până azi, una din cele mai mari

probleme de entomologie aplicată ale Statelor Unite. De aceea statele au introdus restricţiuni la import: fie prohibirea anumitor plante cari puteau fi infectate cu diferite insecte vătămătoare, fie inspectarea plantelor în anumite puncte de vamă. Ţările exportatoare la rândul lor au căutat în urma acestor interdicţii să-şi apere exportul fie făcând propagandă printre cultivatori, pentru a avea culturi neinfectate, fie controlând exportul şi eliberând certificate de sănătate.

Asemenea lege de protecţie trebue să cuprindă prevederi relative la :

1. Stabilirea poliţiei fitosanitare.
   a) Dreptul statului de a înfiinţa acest control.
   b) Limitele aplicării acestui drept.
   c) Regimul ordonanţelor fitosanitare.
   d) Dreptul statului de a interveni în combatere.
   e) Constrângerile asupra locuitorilor în vederea ajutorului manual.
   f) Controlul produselor chimice utilizate în combatere.
2. Stabilirea organizaţiei de aplicare.
   a) Organe pentru emiterea ordonanţelor fitosanitare şi conducere.
   b) Organe de control vamal, intern, propagandă şi combatere.
   c) Fonduri.
3. Sancţiuni.

Legea ce se proectează e binevenită, pentrucă România e o ţară exportatoare de produse vegetale, care are deci tot interesul să ofere pe piaţa streină marfă sănătoasă.

Mărturisim însă, că trebue să facem anumite rezerve asupra prevederilor ei relative la producţia forestieră.

Deşi de importanţă metodologică, trebue să fac observaţia că legea e greşit intitulată „de protecţia plantelor". In această privinţă, e bine dela început să definim, ce se înţelege prin protecţia plantei, fiindcă nu totdeauna sfera acestei noţiuni e aceeaşi.

Noi silvicultorii, care urmărim în şcoală şi un curs de protecţia pădurii, ştim că protecţia pădurii însemnează măsurile de apărare ce trebuesc luate în contra tuturor agenţilor vătămători, şi anorganici şi organici. Ba chiar, şi e important de subliniat, protecţia pădurii tinde de la măsuri care să apere nu numai actuala pădure ci îngrijeşte şi de viitorul ei, deci de însăşi existenţa culturii forestiere.

Rolul unei legislații protecționiste forestiere apare în primul rând pentru menținerea pădurii. Pădurea a fost amenințată — și este încă — în existența ei în primul rând de om. Așa se explică deci prima legislație protecționistă a pădurii a fost contra omului și apoi în vederea altor agenți vătămători. Legea actuală a Regimului Silvic este deci o lege de protecția plantelor forestiere. Direcția Regimului Silvic, care are în observație aplicarea legiuirilor silvice este o Direcție a protecției plantelor forestiere. Din acest punct de vedere creiarea unei Direcțiuni a protecției plantelor este o încălcare a atribuțiilor Direcției Regimului Silvic.

Sub protecția plantelor se mai înțelege și măsurile de luat numai împotriva organismelor vătămătoare, măsuri fitosanitare cum se mai numesc. Aceasta fiindcă în cultura agricolă în general, pe primul plan de măsuri, nu intră decât măsurile represive, contra organismelor vătămătoare ; cele preventive, și împotriva agenților anorganici, sunt cu totul pe planul al doilea.

Deci legea concepută în înțelesul al doilea, și așa este înțeles și actualul anteproect, este o lege de poliție fitosanitară. Ar fi mai bine ca legea să fie intitulată așa.

1. Relativ la stabilirea controlului fitosanitar.

a) In privința stabilirii poliției fitosanitare se arată în art. 1 că se stabilește „un regim de protecția plantelor cultivate, care se va exercita de Ministerul de Agricultură și Domenii prin Oficiul (Direcția) protecției vegetalelor".

b) Acest drept al statului se extinde asupra tuturor celor ce produc, dețin, pun în vânzare semințe, plante sau părți de plante. Din titlul și art. 1 al legii s'ar înțelege că e vorba numai de plante cultivate în adevăratul sens al cuvântului. Din conținutul legii însă, se vede că și producția forestieră e avută în vedere. Art. 5 (care mai bine ar fi fost al doilea) prevede precis că :

„Delegații autorizați ai Ministerului de Agricultură și Domenii au drept de a cerceta toate terenurile, ori care ar fi cultura și destinația lor, precum și de a intra în toate localurile si depozitele publice sau particulare de semințe sau de ori ce fel de material agricol (nu se specifică dacă e vorba și de cherestea, depozite de lemne de foc), cum și în trenuri, vapoare, avioane și ori ce fel de vehicul,

pentru a se asigura de starea sanitară a seminţelor, a culturilor sau a produselor şi materialelor vegetale respective.

In cazul când s'a constatat prezenţa boalei sau a paraziţilor declaraţi vătămători, delegaţii autorizaţi vor proceda la desinfectarea sau distrugerea materialului infectat sau infestat, încheind procese verbale după norme ce vor fi stabilite prin regulament şi prin ordonanţe fitopatologice, oprind ieşirea depe teritoriul comunei respective a oricărui material care ar putea duce infecţiunea mai departe".

Prin art. 3 se crează obligaţiuni pentru pepinieriştii şi comercianţii de plante :

„Pepinieriştii şi comercianţii de plante, părţi de plante sau seminţe destinate culturii sunt obligaţi :

a) să aibă autorizaţie de funcţionare dată de Ministerul de Agricultură şi Domenii după normele fixate în cazul fiecărei specialităţi de administraţiile respective.

b) Să pună în vânzare numai produse garantate în ceeace priveşte sănătatea, conformându-se în această privinţă normelor legii de faţă, regulamentului şi diferitelor ordonanţe fitopatologice date de Ministerul de Agricultură şi Domenii pe baza acestei legi.

c) Să se supună controlului pe care Ministerul de Agricultură şi Domenii îl va exercita în virtutea acestei legi.

d) Să specifice în facturile sau notele de vânzare, sub sancţiunea răspunderii faţă de cumpărător, că produsele ce vând sunt sănătoase şi lipsite de paraziţi transmisibili şi periculoşi.

e) Să ţină un registru numerotat şi parafat de judecătoria Ocolului respectiv, în care să se înscrie numele şi adresa cumpărătorilor, localitatea de unde provin şi unde se plantează, precum şi produsele ce au fost vândute".

Prin art. 4 şi 6 se prevăd în cazul infecţiunilor, desinfectările produselor, distrugeri, oprirea circulaţiei şi admiterea ei numai prin certificate de sănătate, despăgubiri.

Art. 7 prevede :

„Producătorii şi comercianţii ce cad sub prevederile art. 3 sunt obligaţi să facă cunoscut oficiului de protecţia plantelor prin serviciile agricole judeţene sau prin ocolul silvic respectiv, după natura cazului, orice apariţie de boală sau paraziţi vătămători culturilor şi plantaţiilor precum şi orice alte indicaţiuni referitoare la acestea".

Art. 8 şi 9 prevăd că se pot emite ordonanţe fitopatologice, obligativitatea lor, că se pot lua măsuri de combatere în colaborare sau în contul proprietarilor, obligativitatea prestării mânii de lucru din partea locuitorilor.

In privinţa controlului importului, transitului şi exportului se prevede mai mult importul (art. 10—17). Şi pentru export se prevede un eventual control (art. 18).

Din expunerea aceasta se vede că, întrucât se vorbeşte de plante, părţi de plante şi seminţe, dreptul statului la controlul fitosanitar e întins şi asupra întregei culturi forestiere.

Nu văd dece. Sunt în acest anteproect măsuri cari cadrează foarte bine cu culturile agricole (horticole şi viticole mai ales) dar nu cu cele silvice.

O lege fitosanitară este ieşită dintr'o necesitate economică. Ea caută să oprească intrarea sau ieşirea din ţară a organismelor declarate vătămătoare. Deci control fitosanitar vamal. Exportul nostru forestier până în prezent n'a fost niciodată respins pe motivul organismelor vătămătoare. Şi aceasta pentrucă nu se face de către ţările importatoare un asemenea control al producţiei forestiere.

Import de produse forestiere nici nu facem. Poate numai de seminţe forestiere. In acest caz eventualele prohibiri la import ar fi de cu totul altă natură; ar fi relative la origina seminţelor. Asemenea restricţiuni ar fi urmarea unei politici în materie de silvicultură şi aceasta ar urma să fie înscrisă în codul regimului silvic.

Dar prin faptul că şi produsele forestiere ar putea introduce cine ştie ce agenţi vătămători agriculturii, sau că cine ştie ce stat importator de cherestea românească ar opri intrarea lemnelor infectate de cine ştie ce insectă, liber e statul să facă control tuturor produselor vegetale ce intră sau ies din ţară.

Dar legea mai caută şi aplicarea controlului fitosanitar silvic intern. Care e scopul? Bineînţeles pentru a forţa pe proprietarul respectiv să ia măsurile de combatere în vederea distrugerii cutărei insecte care ar prejudicia nu numai proprietatea respectivă ci şi economia generală.

Este cazul acesta, cazul producţiei forestiere? Se poate impune proprietarului de pădure luarea măsurilor de combatere? Să vedem când!

Codul nostru silvic nu prevede nimic relativ la vătămările aduse de organisme vătămătoare. Prevede numai măsuri relative la

păşunat. Situaţia să nu ne sperie însă. Ea este în toate ţările ; chiar în cele cu o culturc forestieră mai înaintată. Peste tot se are în vedere legislaţia fitosanitară agricolă. Cauza este tot de natură economică. Apare nevoia unei legiferări acolo unde nevoia de apărare este de cel mai mare interes. Acesta e mare în cazul culturilor intensive şi uniforme şi unde pericolul poate fi mai frecvent sau poate ajunge catastrofal pentru economia naţională. Aceste condiţii le-a îndeplinit în primul rând viticultura şi horticultura şi apoi agricultura, şi foarte rar silvicultura. Deaceia au şi apărut întâi legi fitosanitare viticole, horticole şi mai puţin agricole şi silvice.

Cultura forestieră e extensivă. Poate că termenul de cultură nici nu e tocmai corect în comparaţie cu al celorlalte culturi.

De aceea e foarte rar cazul când în pădure statul trebue să intervină forţând proprietarul să facă combaterea. Acesta e cazul unui pericol pentru economia naţională.

In România a fost un asemenea caz între anii 1916 şi 1922, când, din cauza necojirii molizilor doborâţi de vânturi sau a materialului tăiat şi împuşcat de trupe în timpul războiului, a avut loc o supraînmulţire a Ipidelor. Urmarea a fost o coerciţiune pentru proprietarii de păduri pentru a lua măsuri de combatere (Legea relativă la combaterea lui Bostrichus typographus, 1920).

In cazul micilor calamităţi, fără un pericol de infecţie generală, statul nu poate să aplice o constrângere şi aceasta pentrucă într'o cultură extensivă, combaterile — în general vorbind — sunt scumpe. Aşa se explică dece tendinţa protecţiei pădurilor este de a forţa pe cultivatorul de pădure să creeze arborete rezistente, prin însăşi compoziţia şi structura lor, la atacul organismelor vătămătoare.

Va ajunge cultura forestieră intensivă în acelaş grad cu celelalte culturi? Nu putem afirma. Deocamdată ordonanţe fitopatologice silvice vor fi foarte greu de dat. Combaterea, uşor de suportat de unii proprietari (statul de exemplu), va fi foarte greu de suportat de alţii (micii proprietari particulari). Va interveni statul acolo unde proprietarul nu o va putea face? E foarte puţin probabil, dacă nu e un pericol general.

Deci şi în cazul poliţiei fitosanitare interne, cultura forestieră nu constitue un obiect.

Cazul unei calamităţi generale viitoare e problematic şi pentru această eventualitate cultura forestieră nu trebue supusă ace-

leiaşi legi fitosanitare ca şi cultura horticolă. Afară de aceasta, legea din 1920 contra lui Ips typograhus e încă în vigoare.

S'ar putea obiecta că cultura silvică întreţine insecte — câteva importante, căci de acelea este vorba în protecţia plantelor — comune cu ale horticulturii şi că deci trebuesc combătute întâi în pădure, ca să salvăm culturile horticole. Răspund că e o imposibilitate să stingem speciile de insecte vătămătoare din păduri, aşa cum tindem în grădinile de arbori fructiferi. Cine se gândeşte la aşa ceva nu cunoaşte scopul combaterilor forestiere. Apoi culturile sunt rar atacate de insecte ce ies (invadează) din păduri. Dacă se face o curăţire perfectă în grădina de pomi fructiferi sau în vie, rar se va întâmpla să fie pomii sau via atacate de omizi ce vin. Şi un şanţ izolator, făcut la timp, e suficient. Deci nici pentru acest caz nu găsim necesară legiferarea întregului control fitosanitar al culturii forestiere.

O asemenea legiferare ar putea veni — cine ştie când — pe motiv de cultură silvică, pentru intensificarea culturii unei anumite esenţe silvice periclitate în existenţa ei, şi pe care ar prevedea-o codul silvic, ca reprezentant al unei poliţii forestiere.

Afară de aceste considerente, credem că pentru pepinierele silvice se aduc dispoziţii ce nu se potrivesc. Pepiniera silvică ţine, în majoritatea cazurilor, puieţi tineri cari niciodată nu constituesc focare de infecţii. Dacă au loc atacuri de insecte, acestea sunt vătămătoare numai prin faptul că aduc realmente în momentul acela pierderi în bani şi timp. Şi — generalizând — acest caracter îl au toate atacurile în materie forestieră. Nu frica de infectare e pe primul plan. Există ori unde în pădure aşa zisa „masă rezistentă", masa minimă dintr'o specie de insecte, care totdeauna în condiţii favorabile produce o supraînmulţire. Pe planul întâi stă pericolul unei supraînmulţiri. In materie de protecţia plantelor forestiere, nu legislaţia represivă de tipul legilor fitosanitare interesează, ci legislaţia culturală protecţionistă de tipul regimului silvic.

Iată dece noi nu găsim actuală necesitatea legiferării generale fitosanitare pentru cultura silvică; fiind convinşi că tot ce a fost până acum, va fi şi de aci înainte, afară bine înţeles de ceva corespondenţă în plus.

c) Se arată la art. 8 că Ministerul de Agricultură şi Domenii, cu avizul conform al Consiliului superior pentru protecţia plantelor

cultivate, poate da ordonanţe fitopatologice. In anteproect nu se scrie decât atât.

Credem că e o greşală că aceste ordonanţe nu se publică în Monitorul Oficial, fiindcă ele fac parte integrantă din această lege fitosanitară. De fapt numai în virtutea lor controlul poate fi exercitat. Deasemeni credem că bine ar fi fost să se arate precis, în lege, că diferitele dispoziţiuni coercitive se iau n u m a i în virtuea unei ordonanţe. Altfel legea va da naştere la abuzuri. Legea poate prevedea în general opriri în circulaţie, distrugeri, etc., dar numai prin ordonanţe trebue să se specifice unde, când, de când până când, asupra căror materiale, etc.

d) Art. 8 prevede dreptul statului de a executa el însuşi combaterea, fie pe seama statului, fie pe seama proprietarilor.

e) Art. 9 prevede obligativitatea prestării lucrului în natură al populaţiei pentru combatere. Dacă se ţine seamă de toate cazurile, credem că e un abuz ceeace se legiferează. Evident sunt cazuri în care toată populaţia trebue să dea mână de ajutor, dar acestea ar trebui hotărâte tot prin ordonanţe fitopatologice, nu numai la cererea Oficiului de protecţia plantei.

f) Art. 19—24 prevăd controlul produselor bactericide, fungicide, insecticide, insectifuge, erbicide sau al altor substanţe întrebuinţate la combaterea duşmanilor la plante.

2. R e l a t i v l a s t a b i l i r e a o r g a n i z a ţ i e i p e n t r u a p l i c a r e a l e g i i.

a) Organul principal în noua organizaţie este Consiliul superior al protecţiei plantelor, fiindcă cu avizul conform al lui:

1. se dau ordonanţe fitopatologice (art. 8).
2. se utilizează fondul pentru organizarea combaterii (art. 33).
3. se iau măsuri de combatere (art. 25).

Consiliul este compus din 19 membri din care specialişti în materie sunt: doi fitopatologi ai Institutului de Cercetări Agronomice, un fitopatolog şef de laborator şi Directorul Oficiului de protecţia plantei. Silvicultori sunt: Directorul ICEF-ului, Administratorul C.A.P.S.-ului şi Directorul Regimului Silvic. Cultivatorii au doi reprezentanţi. Noi credem că ar trebui mărit numărul — nu total care şi aşa e prea mare — ci al specialiştilor şi al cultivatorilor.

Organul de execuţie este Oficiul (Direcţia) pentru protecţia plantelor. El supraveghează culturile, cu scop de a constata apa-

riția și extensiunea boalelor și dușmanilor vegetalelor, controlează comerțul de insecticide, exportul și importul, face propaganda, intervine prin măsuri de combatere. Are un serviciu permanent de control central și exterior pentru poliția fitosanitară în interior a importului, exportului și transitului de plante, părți de plante și semințe și viitoare alte servicii după trebuință (laboratoare, etc.).

b) Remarcăm că dacă se spune că directorul oficiului poate fi inginer agronom, silvicultor, sau naturalist, pentru personalul de control nu se spune din cine vor fi recrutați agenții. Problema pregătirii fitopatologice e foarte importantă, dar nu e pusă deloc prin prezentul proect.

Dealtfel, din anteproect, nu reese clar cum și de cine se va face controlul. Art. 5 prevede „delegați autorizați" cari vor cerceta toate terenurile oricare ar fi cultura.

Cine vor fi delegații pentru păduri, cine pentru cultura horticolă, cine pentru chimicale? Va fi un corp al agenților fitopatologiști? Nu se știe. Se prevede organizarea acestui oficiu prin regulament. Noi credem că e greșit că nu se precizează. Lucru va da naștere la neînțelegeri. Iată dece. In ipoteza că va fi un corp de agenți, aceștia trebue să aibă cultură unitară și în prezent n'o pot avea. Cunoștințele necesare unui fitopatologist se dau la noi în țară numai în școli de agricultură și silvicultură. Deci nu pot fi primiți decât agronomi și silvicultori (eventual și naturaliști cu practică fitosanitară), ce trebuesc utilizați în ramurile lor de specialitate. Această soluție trebue să ducă la un corp de silvicultori fitopatologiști pe care ne îndoim că statul o să-l creeze. Așa că Oficiul de protecția plantelor va trebui să lucreze cu actualii agenți silvici. Dealtfel chiar art. 25 al. *b* 2 prevede că și „serviciile technice de toate gradele ale diferitelor ramuri de administrație din Ministerul de Agricultură și Domenii sunt organe de execuție", pe lângă Oficiul de protecție.

Pentru treburile silvice, până în prezent, Direcția Regimului Silvic este deținătoarea respectului codului silvic și al legii bostrichizilor. Din acest punct de vedere, prin anteproect, se încalcă atribuțiile Direcției Regimului Silvic, punându-se aceasta la ordinele Direcției protecției plantelor. De aceea și din acest punct de vedere suntem contra prevederilor acestui anteproect.

In noua situație Oficiul protecției plantelor va trebui să lucreze numai prin Direcția Regimului Silvic. Regretăm că această dis-

poziţie nu a fost trecută în anteproect. Se va aduce perturbaţii în serviciu dacă noua direcţie va lucra direct cu agenţii, iar Direcţia Regimului Silvic şi implicit Consiliul Technic ar rămâne izolaţi în materie fitosanitară.

Legea ar aduce astfel mai multe prejudicii decât foloase.

c) Art. 32 creiază un fond „pentru combaterea duşmanilor plantelor cultivate" din taxe şi amenzi rezultate din aplicarea legii. La paragraful 5 al acestui articol se prevede o taxă fitopatologică de control pentru pepiniere şi stabilimente horticole, comercianţi de seminţe. Ar trebui să se specifice că nu se are în vedere produsele şi seminţele forestiere.

3. Sancţiunile.

Art. 36, 37 şi 38 vorbesc de sancţiuni.

Dacă din cele expuse mai sus nu se vede tocmai bine marea deosebire între legiferarea protecţiei plantelor cultivate şi legiferarea protecţiei pădurilor, din cele de mai jos, relative la sancţiuni, sperăm să se vadă bine că aceste legiferări nu pot fi făcute decât din două puncte de vedere deosebite; iar dacă se ţine să se facă o singură lege, apoi trebuesc, în această lege, să se arate clar atitudinea statului faţă de cultura forestieră.

Art. 36, 1 prevede amenda dela 500—5000 lei primarilor şi tuturor celor ce vor contraveni la dispoziţiunile art. 7, 8, şi 9 din lege. Art. 7 prevede că producătorii şi comercianţii sunt obligaţi să facă cunoscut Oficiului de protecţia plantelor, prin serviciile agricole judeţene sau prin ocolul silvic respectiv, după natura cazului, orice apariţie de boală sau paraziţi vătămători culturilor şi plantaţiilor, precum şi orice indicaţii referitoare la acestea". Mă întreb: va fi aplicabil acest articol 36 şi inclusiv şi art. 7 pentru orice coronament defoliat, sau pentru câteva grămezi de ouă de *Lymantria dispar* din arboretele de sălcii de pe marginea Dunării? Ori când i se va putea da unui proprietar de pădure această amendă. Credem că sub forma aceasta dispoziţia este inaplicabilă. In pădure nu poate fi vorba de apariţii. In pădure organismele vătămătoare sunt totdeauna.

Combaterea agricolă tinde la distrugerea, pe o porţiune mică de teren cultivat, a oricărei insecte vătămătoare; cea silvică, la menţinerea unui număr normal de insecte admis de mai înainte ca imposibil de distrus.

*

Ceeace se potriveşte pepinieristului comerciant de arbori fructiferi sau celui ce are o livadă, nu se potriveşte unui pădurar cu paza a 1000 ha pădure.

In rezumat :

1. Prin anteproectul pentru protecţia plantelor cultivate se tinde să se legifereze fenomene silvice cari nu sunt similare cu cele horticole, nu ca natură, ci ca masă.

2. Credem că legiferarea nu e oportună, nefiind cerută de practica silvică.

3. Practiceşte, reforma nu reformează nimic din punct de vedere silvic, afară de subordonarea organelor silvice unei noui direcţiuni.

4. Părerea noastră ar fi să se facă o „lege fitosanitară agricolă", lăsându-se, pe baza evoluţiei economiei forestiere, pentru mai târziu, problema fitosanitară silvică, atât de strâns legată de celelalte probleme de cultură forestieră.

Observations concernant la loi pour la protection des plantes.

La question de la protection des plantes est d'actualité en Roumanie.

Un projet de loi a été élaboré. Il institue une police phytosanitaire pour n'importe quelle culture, y comprise celle forestière.

L'article fait un exposé et une critique de la loi en état de projet. L,auteur est d'avis que les dispositions de police, en ce qui concerne la production forèstière ne peuvent pas être aussi étendues et rigoureuses que celle pour la production agricole et horticole. Du reste il pense qu'une telle loi, se référant aux produits des forêts, doit être en concordance avec la nature de la culture forestière, qui diffère, profondément de celle agricole et horticole.

Bemerkungen betreffend des Gesetzes für Pflanzenschutz.

Die Frage des Pflanzenschutzes ist aktuell für Rumänien. Eine vorliegende Gesetzesnovelle verlangt die Einführung eines pflanzengesundheitlichen Kontrolle für jede Kulturart, einbegriffen die forstliche.

Vorliegender Aufsatz befasst sich mit der Dariegung der besagten Novelle und unterzieht dieselbe einer eingehenden Kritik.

Verfasser ist der Ansicht, dass gesundheitliche Bestimmungen polizeilicher Art, für die Forstwirtschaft, nicht so weitgehend und streng sein dürfen, wie für Land- und Gartenwirtschaft. Sie sollten, was die Forstwirtschaft anbelangt, im Einklang stehen mit der Natur der forstlichen Kultur, welche ganz andere Wege geht als die landwirtschaftliche und gärtnerische.

LĂMURIRI ASUPRA RĂSPÂNDIRII ŞI CULTURII LUI SAROTHAMNUS SCOPARIUS (L) WIMM. IN ROMÂNIA

de Ing. AT. HARALAMB şi P. CRETZOIU

Literatura vânătorească recomandă ocrotitorilor de vânat o serie de plante din cele mai indicate pentru hrana vânatului util. Este vorba, în special, de acele plante care oferă vânatului hrană în timpul iernei, când sălbăticiunile pădurilor întâmpină dificultăţi în procurarea hranei.

Referinţe de această natură se întâlnesc şi în cărţile de vânătoare scrise în limba românească.

Intre plantele folositoare vânatului, Sarothamnus scoparius, cunoscut adesea şi sub numirea de Spartium scoparium, iar în româneşte drob în formă de mătură, este recomandat cu căldură, pentru hrana căprioarelor şi iepurilor, datorită însuşirilor de care dispune de a-şi păstra ramurile verzi şi în timpul iernei.

Casa Pădurilor, în acţiunea sa în vederea ocrotirii vânatului din pădurile Statului, ţinând probabil seamă de cele cuprinse în literatura cinegetică, a cerut ocoalelor silvice, ca, acolo unde este posibil, să pue să se recolteze sămânţa de Sarothamnus scoparius, pe care s'o semene apoi în pepiniere.

In rândurile de mai jos, voim să arătăm întrucât este posibilă recoltarea seminţelor la noi şi cum trebue să recunoască, personalul pus să execute acest ordin, specia indicată, de altele cu care s'ar putea confunda, atât ca port, cât şi ca eventuale denumiri populare.

*

Elemente de determinare.

Sarothamnus scoparius (L.) Wimm. (Sinonime: Spartium scoparium L.; Spartium angulosum Gilib.; Sarothamnus vulgaris Wimm.; Genista scoparia Lam.; Genista glabra Spach.; Genista hirsuta Moench.; Genista vulgaris Gray.; Cytisus scoparius Link.).

Este o tufă înaltă de 0,5 m—2 m., atingând rareori 3 şi 5 m., cu înrădăcinare puternică, lemnoasă, purtând pe rădăcinile sale secundare tuberculi mici, palmaţi.

Ramurile sunt erect-patente sau atârnânde, groase de 1—2 cm, oblice, cu coaje brună, cu 5 muchii longitudinale, în tinereţe puţin păroase.

Frunzele sunt dispuse în spirală, având un peţiol lung de cel mult 1 cm. şi cu trei foliole obovate sau lanceolate, lungi de 1—2 cm., de obiceiu argintiu păroase pe faţa inferioară. Frunzele superioare, sesile şi nedivizate, se desvoltă abia după apariţia florilor. rămânând verzi până în iarnă.

Inflorirea are loc în al treilea an, mai rar în al doilea şi al patrulea. Florile sunt lipsite de nectar şi nu au miros.

Florile sunt aşezate pe lujeri subţiri; aceştia au 2—3 bractee obovate şi 1—2 flori, în aparenţă solitare la axila frunzelor superioare şi formând false inflorescenţe alungite. Fiecare floare este lungă de 2—3 cm. susţinută de un peduncul, care nu este mai lung decât jumătate din lungimea florii. Calicele are 2 lobi ovali, cel superior cu 2 dinţi, cel inferior cu 3 dinţi; se usucă devreme. Corola este galbenă deschisă, în mod excepţional albă, cu petala superioară (stindardul) mare, resfrântă în sus. Staminele sunt concrescute la bază. Ovarul este scurt pedicelat, alb-lânos-păros, cu pistil puternic curbat, glabru.

Păstaia este alungită, puternic comprimată, spre vârf ascuţită, iar spre peduncul treptat îngustată, pe laturi glabră, numai în lungul suturilor prevăzută cu peri lungi, albi sau gălbui. La maturitate, păstaia devine neagră. Are seminţe numeroase, brun negricioase, aproape rotunde.

Sarothamnus scoparius (L.) Wimm. nu se poate confunda cu niciuna din speciile noastre de Genista, care au, toate, frunzele întregi şi flori mult mai mici.

Are oarecare asemănare cu Cytisanthus radiatus (Genista radiata) care se întâlneşte şi la noi prin Banat, căci şi acesta are frunzele formate din 3 foliole ca Sarothamnus scoparius, însă ramurile lui Cytisanthus sunt subţiri, în 4 muchi, nu în 5, alb-argintiu păroase, florile mici, aşezate câte 2—7 în capitule la vârful ramurilor. La Cytisanthus, fructul este o păstaie scurtă, abia odată mai lungă decât lată.

De speciile de Cytisus, care se întâlnesc la noi în ţară, se deosebeşte şi mai uşor, prin faptul că acestea, oricare ar fi specia, nu au ramurile în formă de nuele lungi, verzi, sulcate (brăzdate) longitudinal.

Exemplar de Sarothamnus scoparius aflat în Erbarul secţiei silvice dela Şc. Politechnică din Bucureşti ; recoltat de I. Römer lângă Braşov.

O plantă cu care are şi mai multă asemănare este Spartium junceum L., care se cultivă une ori şi pe la noi. Spartium junceum însă are ramurile rotunde, frunzele sunt nedivizate, iar păstaia este mărunt-mătăsos-păroasă.

De reţinut deci 3 caractere importante şi uşor vizibile pentru recunoaşterea lui Sarothamnus scoparius: florile mari, având petala superioară răsfrântă în sus, frunzele trifoliate şi ramurile sulcate.

Arie de vegetaţie.

In studiul său „Nomenclatura şi formele lui Sarothamnus scoparius" [1]), Ulbrich trasează pe o hartă aria de desvoltare a acestei plante. Ea cuprinde: Două treimi dinspre nord ale Peninsulei Iberice, Franţa, Belgia, Olanda, Danemarca, întinzându-se, la nord, în partea estică a Irlandei, în Anglia fără Scoţia, în sudul Norvegiei şi sudul Suediei, linia nedepăşind, spre nord, latitudinea Stockholm-ului. Se găseşte apoi în Elveţia, Austria, Cehoslovacia şi Germania.

Spre est se întinde până la o linie care ar urma creasta Carpaţilor româneşti şi Valea Vistulei, cuprinzând astfel Ardealul nostru, Ungaria şi partea de Vest a Poloniei. După Hegi [2]) linia ar trece chiar prin Lituania.

Mai la est de această linie s'ar mai găsi câteva staţiuni sporadice; chiar şi în Ural. Cultivat se întâlneşte în Japonia şi India.

Spre sud, linia lui îmbrăţişează întreaga Franţă, ceva din Corsica, cea mai mare parte din „cizma" italică ; urcând apoi coasta italiană a Adriaticei, lasă afară Peninsula Istria, urmând în sfârşit Valea Savei, pentru ca apoi să ţie şira Carpţilor.

După Hayek [3]) însă se găseşte în Croaţia, Bosnia şi Herţegovina, ceea ce însemnează că linia lui Ulbrich, în partea Peninsulei Balcanice, trebue să treacă ceva mai la sud.

La vest, în afara Europei, s'ar mai afla, după Hegi [4]), în insulele Madeira şi Tenerifa.

Înăuntrul ariei astfel descrisă, există o insulă care cuprinde Alpii Centrali, unde lipseşte.

In partea de sud, aria de vegetaţie a lui Sarothamnus scoparius se acoperă cu limita nordică a lui Spartium junceum L. — plantă şi mai meridională — a cărei linie nordică ar trece ceva mai la miază-noapte de jumătatea Peninsulei Iberice, prin sudul Franţei, ar cuprinde mai toată Italia, Peninsula Balcanică, iar la noi, linia ar trece prin regiunea dealurilor Olteniei şi Munteniei, pentru ca

1) Dr. E. Ulbrich: Benennung und Formenkreis des Besenginsters. Mitteilungen der Deutschen Dendrologischen Gesellschaft, 1921, pag. 129—137.

2) Hegi G.: Illustrierte Flora von MittelEuropa. Vol. IV, p. 3, pag. 1182—1189.

3) Hayek A.: Prodromus florae peninsulae Balcanicae. 1 Band. 1927, pag 904.

4) Hegi G.: op. cit.

să apuce, spre est, prin sudul Moldovei şi Basarabiei[5]), înconjurând, pe la nord, Marea Neagră.

Exigenţe staţionale.

Sarothamnus scoparius este considerat drept o specie sud-vest europeană atlantică, iubitoare de climat dulce. Se fereşte de regiunile cu un climat cu caracter pronunţat continental, lujerii lui fiind tot aşa de sensibili la gerurile prea pronunţate, cât şi la căldurile mari, de durată şi la secetă. De aceea limita estică a ariei sale de vegetaţie nu depăşeşte Polonia Centrală şi Germania unde în mod spontan planta este rară, suferind adesea de ger, în locurile neadăpostite, în iernile prea friguroase, cum au fost spre pildă cele din anii 1916-17 şi 1921-22, când au degerat toate tufele până la părţile groase ale tulpinilor lor. Ţinând seamă de aceasta, Ulbrich socoteşte că toate staţiunile de Sarothamnus scoparius din regiunile orientale, deşi sporadice, ar fi provenite din cultură.

Faptul că cele mai variate forme ale acestei specii se găsesc în sud-vestul Europei şi că toate speciile înrudite cu ea se află în Peninsula Iberică, constitue, pentru acelaş autor, o dovadă în plus despre caracterul ei atlantic.

Este o specie de lumină, apărând, de preferinţă, în margini şi luminişuri de păduri.

Este socială, instalându-se pe solurile sărace silicioase bogate în silicaţi, caracterizate în Germania, prin acele formaţiuni vegetale numite „Heide", asociindu-se cu Calluna vulgaris, Pteris aquilina, Festuca ovina, Vaccinium myrtillus, Vaccinium vitis-idaea, Potentilla erecta, Antennaria dioica, Carlina vulgaris, Veronica officinalis, Rumex acetosella, Luzula albida ş. a. De asemenea, constitue subarborete în pădurile de pin silvestru, mesteacăn şi castan, mai rar în pădurile de fag şi molid.

Pe când unii autori, ca Ulbrich, o arată drept o plantă foarte sensibilă faţă de conţinutul în calcar al solurilor pe care creşte, alţii, ca Hegi, arată că această sensibilitate variază după regiuni. Aşa de exemplu, pe când în Alpii de nord este foarte sensibilă la conţinutul în calcar al solurilor, în Spania, Franţa, regiunea Rinului şi Boemia ar creşte pe soluri destul de bogate în calcar. După Conte-

5) După Săvulescu (Materiale pentru flora Basarabiei, Vol. III, pag. 69) această specie se găseşte în Basarabia, însă numai cultivată şi sălbăticită.

jean şi Kraus G., abia suportă 1% CO_3Ca; îndată ce atinge însă 3%, planta suferă, calcarul devenind vătămător. In România, cum vom vedea mai jos, într'unul din punctele unde a fost semnalată, existenţa ei ar fi legată de prezenţa unei stânci de calcar.

*

Sarothamnus scoparius în România.

In privinţa staţiunilor spontane de Sarothamnus scoparius la noi, ceea ce ne indică literatura nu este de natură să satisfacă intenţiunile Casei Pădurilor, căci nu se cunosc până azi decât 3 staţiuni şi anume:

P. Enculescu a găsit această plantă „lângă pădurea Nemţianca la Tecuci, calea ce duce spre Cosmeşti" [6]).

Iulius Römer a descoperit o singură tufă, bine desvoltată, la punctul Trei-Isvoare sub Piatra Corbului pe lângă Scheiul Braşovului. Ceva mai târziu a mai găsit, tot pe acolo, încă o tufă, dar n'a mai dat de ea nicăeri în altă parte în împrejurimile oraşului sau în Ţara Bârsei. Datorită faptului că Schur [7]) şi Fuss [8]) o indicau în lucrările lor şi în Transilvania, Römer a socotit pentru moment că se află în faţa unei staţiuni spontane. Mai târziu însă a ajuns la convingerea că acele tufe ar fi ieşit din seminţe aduse, cu ocazia lucrărilor de împădurire cu pin făcute prin anul 1880 în apropiere de locul unde au fost găsite [9]).

A treia staţiune cunoscută se datoreşte D-lui Prof. Al. Borza, care a descoperit-o în Transilvania, în Valea Gălzii, între Galda de sus şi Intre Galde, Jud. Alba-Inferioară, în marginea pădurii „la poalele stâncilor calcare abrupte". Ea a fost găsită „în mare număr de exemplare, alcătuind o asociaţie adevărată, un desiş greu de străbătut, un stat de om înalt", departe de locuinţele omeneşti, dând „toate aparenţele spontaneităţii" [10]).

Alte localităţi nu se mai cunosc deocamdată. Autorii o indică într'un mod cu totul vag. Aşa, D-l I. Prodan scrie despre ea că se

---

6) D. Grecescu: Supliment la Conspectul florei României (1909), p. 43.

7) Schur F.: Enumeratio Plantarum Transsilvaniae (1866), p. 143.

8) Fuss M.: Flora Transilvaniae Excursoria (1866), p. 148.

9) Römer I.: Observaţiuni la articolul despre Sarothamnus scoparius în Transilvania. Buletinul de informaţii al Grădinei botanice şi Muzeului botanic din Cluj, 1922. No. 4, pag. 116.

10) Borza Al.: Două plante indigene ale României. Bulet. de informaţii al Grădinei botanice şi al Muzeului botanic din Cluj, 1922 No. 3, pag. 85.

găseşte în vechiul regat, Transilvania şi în părţile nord-vestice [11]). Dintre cei mai vechi, Schur o indică în Ardeal, dar nu aminteşte localitate [12]) iar Fuss o citează la Crasna şi Şimleul Silvaniei, după datele lui Baumgarten [13]), localităţi cari, după D-l Borza, s'ar găsi în afară de graniţele Ardealului istoric [14]).

Se prea poate să mai existe şi în alte părţi din ţara noastră, fără să fi fost descoperite până azi. Urmează să fie căutate.

In tot cazul, nu ne putem aştepta la prea multe, datorită faptului că ne găsim la limita ariei sale de vegetaţie.

Cultivat însă, se întâlneşte în multe părţi; în parcurile silvice dela Mihăeşti (Muscel), Dofteana (Bacău), Căiuţi (Bacău) şi Brăneşti (Ilfov). Ceva mai mult, la Brăneşti s'a cultivat pe o scară mai întinsă în pepinieră, de unde a fost luat şi apoi plantat în pădurea Pusnicul, la locul numit „Fazaneria veche", probabil tot pentru scopuri cinegetice [15]). Ce se va fi întâmplat cu această plantaţie, nu ştim. Rămâne să se vadă.

Cultura.

Faţă cu numărul aşa de restrâns de staţiuni cu Sarothamnus scoparius cunoscute până acum şi chiar dacă s'ar mai găsi şi altele, rezultă că nu ne putem gândi deocamdată să strângem sămânţă dela noi din ţară în cantităţi suficiente. Nu ne rămâne deci altceva de făcut decât să ne procurăm sămânţa din străinătate.

Cultura în pepinieră nu are nimic deosebit de celelalte specii folosite, unde puieţii nu se ţin decât un an. In anul al II-lea sunt scoşi şi plantaţi la locul destinat.

Sarothamnus are o creştere rapidă. In primul an, plantele ajung până la 30—40 cm; iar în al II-lea, depăşesc un metru. Creşterea maximă o atinge în anul al IV-lea; după aceea începe să scadă. In anul al II-lea începe să se ramifice. De obiceiu planta nu depăşeşte vârsta de 11—12 ani.

---

11) Prodan I.: Flora pentru determinarea şi descrierea plantelor ce cresc în România (1923) Vol. I, pag. 609.

12) Schur F.: op. cit.

13) Baumgarten I.: Enumeratio Florae Magni Principatui Transsilvaniae (1812) Tom. II. pag. 319.

14) Borza Al.: op. cit.

15) Comunicare făcută de D-l Ing. M. Petcu care a introdus această specie la Brăneşti, prin anul 1929, odată cu alte exotice.

In afară de întrebuinţarea lui ca hrană pentru vânat, Sarothamnus scoparius mai este folosit în unele ţări, ca Germania, la plantarea terenurilor inculte, sărace sau sărăcite, care se îmbogăţesc pe această cale în azot. De asemenea se întrebuinţează pentru fixarea dunelor, prundişurilor şi taluzelor de cale ferată.

Atunci când în acelaş timp cu Sarothamnus se mai plantează pe un teren oarecare şi alte specii forestiere, cum se obişnueşte adesea, folosindu-se în special pinul silvestru, acestea au o creştere mai viguroasă, datorită îmbogăţirii solului în azot, prin intermediul acestei leguminoase. In plus, plantaţia de Sarothamnus ocroteşte puieţii de specii forestiere de frig, căldură şi de pericolul animalelor. In acest caz însă trebue să se aibă grijă ca, după 3 ani, Sarothamnus să fie tăiat sau rărit; altfel, crescând mai repede decât puieţii de specii forestiere, îi poate înăbuşi.

Sarothamnus scoparius en Roumanie

Pour la protection du gibier, on a mis en discussion la culture en forêt du Sarothamnus scoparius (L.) Wimm. Après la description de cette espèce, les auteurs de cet article montrent qu'en Roumanie il n'y en a que trois stations spontanées. En Roumanie, Sarothamnus scoparius se trouve à la limite Est de son aire de végétation.

Sarothamnus scoparius in Rumänien

Die Kultur des Besenginsters (Sarothamnus scoparius/L./Wimm.) wurde in Rumänien als Wildschutzmittel empfohlen. Die Verf., nachdem sie die Pflanze beschreiben, betonen dass in Rumänien bisher nur drei natürliche Standorte bekannt sind und dass diese Art sich an die östliche Grenze ihres Verbreitungsgebietes befindet.

CRONICA

SPRE MAI BINE

Regulamentul serviciilor centrale şi exterioare CAPS.

Potrivit art. 9 din legea privitoare la regiile autonome şi art. 5 din regulamentul Administraţiei Casei Pădurilor Statului publicat în Monit. Oficial No. 45 din 22 Febr. 1935, s'a întocmit regulamentul amintit mai sus având de scop organizarea şi încadrarea serviciilor, atât centrale cât şi exterioare, stabilindu-se pentru fiecare, în parte, atribuţiunile şi competinţele.

Nu vom intra în examinarea acestui regulament. Vom spicui însă câte ceva.

Partea I a regulamentului se ocupă de Ad-ţia centrală, care este împărţită în 4 direcţii : administrativă, comercială technică şi financiară. Fiecare din ele se subîmparte în servicii şi birouri, însumând 16 servicii cu 55 birouri. In plus, pe lângă ad-ţia centrală se găseşte «Controlul general», iar pe lângă direcţia financiară «controlul general contabil şi financiar».

Pe deasupra tuturor se găseşte Administratorul Casei Pădurilor, ajutat de 2 subadministratori, precum şi Comitetul de direcţie.

Partea II-a a regulamentului priveşte serviciile exterioare, care sunt de 4 feluri : Direcţiuni regionale, centre de exploatare, ocoale şi oficii comerciale.

Sunt 12 Direcţii: Chişinău, Iaşi, Bacău, Constanţa, Bucureşti, Piteşti, Craiova, Sebeş, Cluj, Lugoj, Arad şi Cernăuţi. Fiecare din ele are 4 servicii, corespunzătoare direcţiunilor din Centrală, plus controlul regional. Acesta din urmă formează două grupe : pe deoparte controlul administrativ, technic, silvic şi comercial, care se face de inspectorii de circumscripţii, iar pe de altă parte, controlul financiar, care se exercită numai asupra lucrărilor ce privesc gestiunea în bani şi materiale, control ce se face de inspectorul financiar, unul singur pe direcţiune.

Centrele de exploatare sunt «unităţi locale cu caracter comercial care coordonează lucrările de exploatarea produselor lemnoase din două sau mai multe ocoale vecine, situate în acelaşi basin sau care converg către aceleaşi debuşeuri, în vederea industrializării şi comercializării în comun a materialelor exploatate în regie şi a unei mai bune şi susţinute valorificări a lor».

De centre mai depind fabricile, depozitele şi mijloacele de transport ce se găsesc în raza ocoalelor ce le compun.

Ele se «nfiinţează prin decizie ministerială şi depind de direcţiile regionale.

Ocoalele silvice sunt unităţi locale prin care se fac : «paza, cultura,

exploatarea, industrializarea şi comercializarea pădurilor statului din raza lor, fiind subordonate direcţiilor de care depind».

Infiinţarea ocoalelor se face prin decizie ministerială, suprafaţa lor neputând fi mai mică de 5000 ha şi nici mai mare de 20000 hectare.

Reşedinţa ocoalelor se va stabili, de preferinţă la oraşe, în centrele industriale, comerciale, administrative, culturale din regiunea respectivă şi acolo unde statul are imobile proprii de reşedinţă. Faptul că ele se vor stabili «de preferinţă la oraşe», constitue fără îndoială o deosebire faţă de trecut.

Inovaţia cea mai de seamă a regulamentului este înfiinţarea examenului pentru funcţiunea de şef de ocol, examen care se va ţine, în fiecare an, în toamnă, la Casa Pădurilor. Ocoalele libere se vor ocupa de cei reuşiţi, în ordinea vechimei examenului şi a clasificării. Vor fi admişi la examen inginerii silvici cu o vechime în serviciu de cel puţin 4 ani, din care cel puţin 2 trebue să fi fost la ocol sau la un centru de exploatare. Fac excepţie dela această dispoziţie actualii şefi de ocoale cu gradul de inginer şef sau subinspector, precum şi inginerii, subinspectorii sau inginerii şefi, care au mai funcţionat ca şefi de ocoale cel puţin un an.

Ocoalele se împart în două categorii, după importanţa lor, fiind înzestrate (să nu fie numai pe hârtie!) cu personal suficient de teren şi de cancelarie.

Avem însă credinţa că numai doi brigadieri de teren nu sunt suficienţi.

In afară de conductori, personalul de teren — brigadierii şi pădurarii — se împarte în două categorii: de pază şi control şi de gestiune.

Oficiile comerciale sunt organe de vânzare, de reprezentanţă şi de informaţii comerciale, creiate fie în cadrul direcţiunilor regionale, fie depinzând direct de Administraţia Centrală, «acolo unde nu există unităţi în scopul de a asigura o mai bună desfacere a produselor lemnoase pe piaţa internă şi externă».

Aceste oficii sunt de două feluri: de vânzare (depozite), sau de reprezentanţă şi informaţiuni comerciale.

Depozitele gestionează produsele lemnoase ce li se dirijează.

Oficiile de reprezentanţă şi informaţii comerciale fac angajamente de vânzări, manipulează materialele provenite din executarea contractelor şi întreţin legături cu firmele străine din ţară şi străinătate. Ele pot fi stabilite atât în ţară cât şi în străinătate.

Regulamentul acesta nu înlocueşte complet vechiul Regulament al serviciului exterior din 1924. Normele technice prevăzute de acel regulament continuă să se aplice, până în momentul când se vor întocmi şi pune în aplicare altele.

Norme privitoare la conservarea, ameliorarea, exploatarea şi regenerarea pădurilor supuse regimului silvic.

Cam în acelaş timp cu regulamentul CAPS-ului, Direcţia Regimului silvic a dat (Mont. Of. Nr. 226 din 2 Oct. 1935) aceste norme.

Şi în acest caz, nu putem face decât o enumerare a capitolelor ce cuprind.

Cap. I se ocupă cu tăierile în pădurile amenajate.

Cap. II se ocupă cu tăierile în pădurile neamenajate.

Cap. III. Autorizarea tăierilor în pădurile destinate pentru creiarea de păşuni comunale împădurite, precum şi în cuprinsul păşunilor comunale.

Cap. IV. Exploatarea şi punerea în valoare a pădurilor propriu zise şi a celor expropriate sau destinate pentru creiarea de păşuni împădurite.

Cap. V. Exploatarea păşunatului şi a frunzarelor în păduri.

Cap. VI. Regenerarea pădurilor şi asigurarea lor.

Cap. VII. Aplicarea art. 40 şi 54 din legea pentru administrarea pădurilor şi competenţa inspectoratelor de regim silvic.

«Normele» mai conţin şi o serie de anexe privind formalităţile de îndeplinit pentru anumite lucrări, avize ale Consiliului technic, analize de preţuri, formularul tip al unui studiu de transformare, ş. a.

Citind aceste «norme» rămâi uimit de mulţimea de legi, regulamente şi dispoziţiuni la care se referă. Reflectând asupra mulţimii lor ai atunci un motiv în plus să crezi că este necesară o revizuire a legilor silvice concentrându-le pe toate într'un cod al pădurilor.

Examenul de subinspector.

In cursul lunei Octombrie a avut loc examenul cerut de legea de organizare a Corpului silvic, probă în plus cerută pentru promovarea la gradul de inginer subinspector silvic.

Data fatală a pus, se înţelege, pe duduială pe cei ce aveau dreptul şi voiau să se prezinte la acest examen.

Mai întâiu, se cerea o lucrare personală. Poate că la început, numai gândind la ea, apărea uşor de redactat. Indată ce încerci însă să pui mâna pe condei ca să scrii, atunci vezi că nu este aşa de simplu. Dificultăţi din ce în ce mai mari apar în cale ; se înţelege că numărul şi mărimea lor sunt în funcţie de seriozitatea lucrării pe care vrei s'o prezinţi. Şi deodată te vezi în ajun de examen fără să ai lucrarea gata. Deaceea nu puţini au fost aceia cari, cu toată dorinţa lor de a se prezenta la examen, s'au văzut siliţi să amâne cu încă un an pentruca să poată să întocmească lucrarea. Cei ce vin la rând, să ia deci aminte, o primă recomandare : să facă lucrarea din timp.

In al doilea rând, ies din nou la iveală «cursurile» din şcoală, căci examenul cere şi o serie de cunoştinţe teoretice. Aşa că sunt puse din nou în ordine şi aşezate, uneori chiar de mâini mai delicate, la îndemână, pentru ca în timpul liber, să mai revadă materia şi «să se pună la punct».

După mine, examenul acesta, aşa de mult discutat, îşi are rostul lui. Să nu se pară lucru de glumă. Această desmorţeală este de foarte mare importanţă. Nu ţin deocamdată să insist asupra acestui fapt. Apoi acele lucrări personale, pe care mulţi din candidaţi nu le-ar fi scris dacă nu erau chemaţi la acest examen, conţin atâtea observaţiuni de preţ, pentru noi, încât ar fi fost păcat să se piardă prin ne-scoaterea lor la iveală. Dar să nu stăruim prea mult, această argumentare a mea putând găsi, oricând, din partea altora, o altă contrarie.

Examenul din anul 1935 pare a fi fost altfel îndrumat. Lucrarea personală a fost, pentru marea majoritate a candidaţilor, dacă nu pentru unanimitate, baza de discuţie între comisie şi candidat. Aceasta nu însemnează că la un moment dat nu puteai fi întrebat de revoluţie, exploatabilitate, metode de cubaj, regim, locul de aşezare al unei fabrici, când semeni şi când plantezi şi aşa mai departe. Căci, de ce nu se poate lega comisia, chiar atunci când nu se depărtează de lucrarea personală !

Insemnează deci că trebue să-ţi dai perfect de bine seama de tot ceeace ai afirmat în lucrare.

Sau socoteşte cineva că, împrumutând cât de cât dintr'o lucrare oarecare, nu trebue să spuie de unde a luat, pentrucă s'ar teme că lucrarea sa se diminuiază ? Din contră.

In general, n'a fost vorba de o «ascultare», ci, aşa cum trebuia, o discuţie între candidat, care odată învestit cu gradul de «inspector» urmează să conducă, cerându-i prin aceasta «multe» (chiar şi ţinută) — şi comisiunea examinatoare, care împovărată de răspunderea ce i s'a dat, trebue să cântărească serios, din toate punctele de vedere, pe viitorul «conducător» şi «reprezentant» al Corpului.

Şi parcă-ţi pare rău, că după o oră sau două de «examinare, timp care pentru cei de afară, ce aşteaptă să le vie rândul, apare drept o veşnicie, ai scăpat aşa de iute. Ai fi dorit să mai rămâi.

Deasemenea, parcă regreţi că nu te-a întrebat nimic din cursurile pe care le-ai revăzut poate aşa de atent.

Şi totuşi...

De aceea, de neînţeles apare pentru unii faptul că, deşi au răspuns «pe puncte», până la urmă s'au văzut a nu fi avut noroc.

Proba scrisă, pentru care s'a dat candidaţilor 4 ore, a constat din tratarea — chiar telegrafică — a două subiecte, alese de candidat din două grupe de câte cinci.

Acestea au arătat multora că, în afară de «cursuri», se mai cere să fii la curent şi cu ceea ce s'a scris şi se scrie, cel puţin în revistele de specialitate.

Pentru convingere iată şi subiectele date în anul acesta :

Grupa I. 1. Modificări de introdus în technica amenajamentului românesc pentru ca în termenul cel mai scurt să se poată constata o ameliorare a masivelor forestiere şi o ridicare a rentei.

2. Manifestările inginerilor silvici în viaţa economică şi socială a ţării.

3. Ideia naţională în exploatările şi industria forestieră. Propuneri pentru apărarea ei.

4. Tendinţele internaţionale în politica comercială a lemnului şi influenţa lor asupra pieţei interne.

5. Intrucât este necesară şi oportună o revizuire şi o completare a legiuirilor noastre silvice şi în caz afirmativ ce obiective trebuesc urmărite.

Grupa II. 1. Forma în care ar trebui făcut controlul aplicării amenajamentului ; utilitatea sau necesitatea acestui control.

2. Priviri critice asupra raportului susţinut în pădurile ţării.

3. Influenţa legilor de reformă agrară asupra pădurilor ţării, asupra economiei generale şi asupra administrării forestiere a diverşilor proprietari.

4. Regimul actual al exportului de lemn românesc în ţările europene, în Siria, Palestina, şi Egipt: normele de sortare, livrare şi plată; organele de distribuţie, supraveghere şi control.

5. Ce urmări poate avea pentru economia noastră forestieră degradarea actuală a patrimoniului nostru silvic.

In sfârşit, a treia probă a fost la pădure. Iată-i pe candidaţi înşiraţi dealungul unei linii somiere, într'una din pădurile ocolului Ţigăneşti, puşi în faţa unor arborete de şleau, degradate prin păşunat abuziv, sau transformate, datorită tratamentului din trecut, în arborete pure de carpen sau tei, cerându-li-se să arate — cu variante — ce trebue să se facă pentru ca în viitor să se realizeze o pădure, în care stejarul să-şi recapete locul. Dificil ?

Iar pentru cei ce împrejurările i-au pus să mai facă din când în când câte un amenajament, o descriere parcelată «ca pentru amenajament» a apărut drept o jucărie.

Puţină panică a provocat un maldăr de arbuşti, specifici regiunii, dar trecătoare. Este parcă aşa dificil să recunoşti arborii şi arbuştii din flora României ?

Treizeci şi cinci au fost candidaţii din anul acesta, ceeace reprezintă doar 20% din cei 170 câţi aveau dreptul să se prezinte la examen. Rezultatul final se poate vedea la altă rubrică a acestei reviste.

Doctoratul la Şcoala Politehnică din Bucureşti.

Cu anul acesta, Şcoala Politechnică din Bucureşti începe să acorde şi titlul de «doctor-inginer».

Titlul îl conferă în urma unei lucrări originale de valoare — teza — şi a unui examen corespunzător.

Teza trebue să constitue proba că cel ce voeşte să fie doctor are aptitudini de a putea contribui prin cercetări personale la progresul ştiinţei în domeniul în care s'a specializat.

Subiectul lucrării trebue să fie mai întâiu aprobat de Consiliul profesoral al secţiei respective, iar tratarea lui se face sub conducerea şi controlul unuia din profesorii sau conferenţiarii definitivi ai secţiei.

Pe baza avizului favorabil al profesorului respectiv, consiliul profesoral al secţiei desemnează comisiunea de examinare a tezei şi candidatului, comisie din care face parte şi profesorul sub controlul şi îndrumarea căruia s'a lucrat teza. Această comisie urmează să hotărască asupra acceptării tezei.

In cazul când lucrarea a fost admisă, se tipăreşte pe cheltuiala candidatului şi numai după aceea, se procedează la «susţinerea tezei», care este publică.

Se poate înscrie la doctorat orice diplomat al Şcoalelor Politechnice din ţară sau posesorul unei diplome echivalată de către aceste şcoli.

Inscrierea la doctorat nu se poate face decât după trecerea a cel puţin un an dela obţinerea diplomei de inginer, iar examenul de doctorat nu se poate da decât după cel puţin un an dela înscriere.

Congresul inginerilor diplomaţi ai Şcoalei Politechnice din Bucureşti.

In zilele de 10—12 Noembrie a. c. a avut loc la Bucureşti Congresul Asociaţiei inginerilor diplomaţi ai Şcoalei Politechnice din Bucureşti având o foarte bogată ordine de zi.

Ea a fost dominată de ideia naţională : naţionalizarea capitalului, protegiurea muncii naţionale, etc. Au mai figurat apoi : concentrarea învăţământului technic superior în Politechnică, problema colegiului inginerilor, salarizarea, învăţământ, ş. a.

A fost astfel un nou şi binevenit prilej de a se arăta forurilor conducătoare rolul inginerilor în economia generală a ţării, punându-l în contradicţie cu tratamentul adesea vitreg ce li se aplică şi mai ales ce se intenţionează să li se aplice prin nouile legiuiri : simplificarea aparatului de Stat şi armonizarea salariilor.

Am putut apoi afla atitudinea guvernului ţării, care a fost reprezentat prin D-nii Subsecretari de Stat Caranfil şi Bejan, precum şi opiniunile somităţilor noastre inginereşti — reprezentanţi sau nu ai unor instituţii de Stat sau particulare — faţă de aceste probleme puse la ordinea de zi.

Nu strică.

Şcoala Ţărănească.

Din iniţiativa «Fundaţiei culturale Principele Carol» se organizează, începând dela mijlocul lunei Noembrie a. c., la Poiana-Câmpina din jud. Prahova, o «şcoală ţărănească», cu totul de altă natură decât celelalte şcoli cunoscute de noi până azi. Ea are de scop ca prin cunoştinţele teoretice date, dar mai cu seamă prin lucrările practice ce se vor executa în timpul celor 4 luni de zile cât durează cursurile, să ajungă să facă din elevii ei oameni capabili şi hotărâţi să întocmească, în satele de unde sunt, gospodării model demne de imitat.

La aceste cursuri, Fundaţia chiamă câte 2—3 tineri din satele din jurul localităţii alese, necăsătoriţi, de preferinţă cu serviciul militar satisfăcut, cu purtări frumoase, dornici de înnoiri şi plini de râvna de a şti şi de a se ridica prin muncă.

In tot timpul cât durează cursurile, tinerii ţinuţi pe cheltuiala Fundaţiei, vor căpăta cunoştinţe privind : sănătatea, viaţa sufletească, viaţa cetăţenească, munca şi producţia.

In cadrul ultimelor două preocupări, se cuprind şi cunoştinţe privind pădurile, vânatul şi pescuitul.

Pentru predarea cunoştinţelor de natură silvică, cinegetică şi piscicolă, eventual şi pentru altele cuprinse în programul de cursuri şi lucrări, Fundaţia a făcut apel la cunoştinţele silvicultorilor.

Iată dar o nouă cale de folosit pentru propagarea ideii forestiere în rândurile populaţiei noastre rurale.

Inlăturarea unei lacune.

Prin decretul regal No. 2336/935, publicat în Mon. Of. No. 245 din 25 Oct. D-l Prof. M. Drăcea a fost numit, pe o perioadă de 6 ani, membru în Comisia centrală a monumentelor naturei.

Suntem siguri că prezența unui silvicultor în această comisie nu poate fi decât chezășia unei activități și mai rodnice în privința păstrării monumentelor naturale, căci și în această privință nimeni alții nu se găsesc în situația Corpului silvic ca, prin organizarea și preocuparea de tot momentul, să păstreze intacte acele rarități puse sub ocrotirea legii monumentelor naturale.

Turism.

La această rubrică avem de remarcat mai multe fapte.

Mai întâiu ne exprimăm satisfacția de a vedea reparată o greșală, care s'a făcut atunci când s'a constituit comitetul central al Oficiului național de turism. Astfel aflăm că D-l I. Simionescu, Administrator al Casei Pădurilor Statului a fost numit membru al acelui comitet. Nu știu dacă, în afară de D-sa, a mai fost numit și altcineva din partea Corpului silvic.

Așteptăm să vedem dacă prin noua lege a turismului la noi se va da Corpului silvic rolul pe care-l merită în organizarea și promovarea turismului în țara noastră, unde este așa de mult de făcut în acest domeniu.

Turismul cere multe: drumuri, poteci, case de adăpost în munte, hoteluri, restaurante, confort. Trebue deci să se lucreze în toate aceste ramuri.

Iată de pildă un caz: Existau înainte de războiu, dealungul graniței noastre de altădată, o serie de șosele strategice, construite după toate regulele și în bună stare de funcționare. Cu îndepărtarea frontierelor, aceste șosele au fost lăsate de ele singure. Timpul însă macină și piatra cea mai tare. Din lipsă de îngrijire și printr'o rea folosință, aceste șosele s'au deteriorat.

Așa spre pildă, admirabila șosea Novaci-Valea Lotrului a fost adusă în stare de nefolosință prin transportul lemnelor dela Rânca unde o cooperativă de cherestea din Novaci are o exploatare.

Datorită însă primului Ministru al țării, această șosea a fost refăcută în anul acesta. Azi lumea poate să meargă în automobil sau alt vehicul dela Tg.-Jiu Novaci, la Sibiu, trecând munții pe la 2000 m. altitudine pe sub Păpușa, putând admira priveliștea pe care o oferă masivul Parângului cu semețele lui vârfuri, valea Lotrului care-și poartă apa pe 100 de km. printre munți acoperiți cu păduri, valea Sebeșului cu munții ei cu forme domoale și masive pure de molid.

Aș dori ca toate județele dela munte, să aibă ca județul Gorj, câte un Prim Ministru de fel din partea locului, pentru ca fiecare la rândul lui să vadă refăcute și celelalte șosele tot așa de ruinate. Ce frumos de parcurs ar fi valea Doftanei, folosind șoseaua care trece prin Predeluș! Dar drumul care trece pe Muntele Marginea din Argeș?

Pentru ca să atragem turiștii străini, s'a isbutit ca drumul internațional Londra-Istambul să treacă prin România. Este, se înțelege, un mare câștig pentru noi. Dar, nu trebue să scăpăm din vedere că streinii sunt extrem de pretențioși. Să fim deci pregătiți, să fim deci organizați.

De acest lucru însă trebuie să fie pătrunsă toată lumea, nu numai oficialitatea, care în realitate nu poate face mare lucru, dacă nu este secundată de populație.

Iată pentruce oficiul național de turism a hotărît redactarea unui buletin, al cărui scop este să răspândească în public cunoștințele necesare în vederea acestei organizări.

Primul număr a apărut cu articole semnate de D-nii N. Iorga, Sergiu Dumitriu, Em. Bucuța și alții.

Să salutăm deci și această nouă publicație, în care se vor scrie, fără îndoială, multe rânduri și despre pădurile noastre. Să dăm concursul nostru nouei organizații pentru ca să-și ajungă ținta.

Vânătoare.

«Cotidianele vorbesc de vânătoare...» este titlul primului articol din No. 9 Revista Vânătorilor, cei dela revistă arătându-se mulțumiți că ziarele se ocupă din ce în ce mai mult de ale vânătoarei.

Dar... există un *dar*. «Să-i lămurească bine» este dorința Domniilor-lor.

De aceea, se grăbesc să îndemne pe cei ce vor să scrie pentru lămurirea marelui public, să ceară mai întâiu informații dela Serviciul vânătoarei și chiar dela Uniunea Generală a Vânătorilor, arătând că acestea sunt gata — fiind datoria lor — să-i ajute» să nu inducă în eroare marele public».

Articolul care a provocat răspunsul acesta, semnat de D-l V. Băcilă, a fost publicat în «Credința» dela 3. IX. 1935. Ce afirmă autorul articolului ? Că vânatul din pădurile Statului se află în mâinile magnaților vânătoarei ; că arenzile obținute de Stat sunt oneroase ; că în schimb arendașii realizează de pe urma vânatului averi colosale ; că în alte țări Statul este acela care realizează venituri mari, prin practicarea unei exploatări directe ; că Statul trebue să reintre în drepturile sale, exploatând el însuși vânatul, în mod rațional, căci «nu este permis, ca situația de astăzi — gheșefturile antreprenorilor vânatului nobil monopolul lor, în favoarea exclusivă a pungii lor personale — să dăinuiască și mai departe, în paguba Statului, a vânătorilor noștri, Români, și chiar în paguba vânatului însuși» că actualele contracte de arendare ar putea fi, în parte, anulate, căci dacă s'ar face un control riguros s'ar putea ușor constata că cea mai mare parte a arendașilor și-au îndeplinit obligațiunile contractuale, obligațiuni considerate de ei ca simplă formă.

Iată rezumatul articolului. Ce o fi neadevărat din toate acestea ca să fie nevoie să treacă lumea, mai întâiu, pe la Serviciul vânătoarei ?

— Nr. 10 din «Carpații» aduce, între altele, un interesant articol semnat de D-l Dr. Capesius : «Ocrotirea vânatului să fie în armonie cu interesele îndreptățite ale gâranului».

E vorba de constatarea pe care o face autorul articolului că anumite specii de vânat — spre pildă, porcii mistreți — provoacă agriculturii mari pagube. «Afirmațiile făcute de unii colegi de vânătoare în «Revista Vânătorilor» și «Carpații» că pagubele cauzate de mistreți ar fi minimale și s'ar putea plăti cu ușurință din partea societăților, le găsesc cu totul greșite» scrie D-l Capesius. «Cunosc multe regiuni unde mistreții fac pagube enorme în semănăturile apropiate de păduri, ducând agricultorii la disperare». După un calcul al D-sale, pagubele «minimale» se urcă la «sute de vagoane».

In continuare, D-să arată că deşi legea prevede despăgubiri, «până azi nu-mi este cunoscut încă nici un caz când arendaşii să fi plătit o asemenea despăgubire» căci «vânătorii se referă la o jurisprudenţă prin care se precizează că numai în cazul când arendaşul ocroteşte în revirele sale mistreţi pe care îi are în permanenţă, punându-le iarna hrană şi când nu va face tot posibilul prin alungarea şi uciderea lor, poate fi făcut responsabil pentru daune». Deşi socoteşte că această hotărîre judecătorească este dreaptă — pentru care aduce o serie de argumente, uşor criticabile — totuşi, autorul găseşte că trebue să se facă ceva şi pentru ocrotirea agricultorilor. Altfel, autorul crede că în curând vânătorii se vor găsi în neplăcuta situaţe de a suprima mistreţii prin toate mijloacele, chiar şi prin otravă

Dar — adăugăm noi — pabe nu suferă numai agricultură. Semănăturile de ghindă făcute de unele ocoale silvice au avut şi au foarte mult de suferit de pe urma mistreţilor.

Să se gândească deci vânătorii la problema aceasta şi chiar la propunerea D-lui Capesius.

Să trecem însă şi la alte chestiuni. Ştiţi vestea cea mai de seamă? Ministerul s'a hotărât în anul 1935 să dea fondului de vânătoare, creiat pe baza art. 98 din legea vânătoarei din anul 1921, adevărata lui întrebuinţare, folosindu-l la «îmbunătăţirea situaţiei vânătoarei în general şi în special pentru ocrotirea şi înmulţirea vânatului prin combaterea branconajului».

Să ne pregătim deci de surprize. Prima ne-a fost servită : jandarmeria de vânătoare.

Incă una. In urma intervenţiei Consiliului Internaţional al Vânătoarei, care-şi are sediul la Paris, în vederea uşurării circulaţiei vânătorilor streini, cu arme de vânătoare şi de tir, s'a admis înfiinţarea unui triptic de vânătoare, care să le înlesnească de a intra şi ieşi din ţară cu arme cu glonţ şi cu alice.

Şi ultima. «Carpaţii», revista cinegetică dela Cluj, publică la rândul ei, ştirea desvelirii bustului Regelui Ferdinand «întregitorul de Neam şi Ţară» ridicat la Gurghiu (Mureş). Revista trece însă sub tăcere faptul că acest bust s'a ridicat din iniţiativa şi este opera unui silvicultor. De ce ? Pentrucă aceasta a pornit dela un silvicultor ?

Reviste şi Ziare.

Pagina Agricolă a ziarului «Dimineaţa». Ca şi «Universul», care-şi are pagina sa săptămânală, ziarul «Dimineaţa» a inaugurat pagina sa, în luna August a acestui an. In viitor, în coloanele ei vor apărea şi articole în legătură cu pădurile. Până acum s'au publicat numai trei; bănuesc că s'ar fi publicat şi mai multe, dacă redactorul şef al paginei ar fi avut articole. In lipsă, le-a înlocuit cu altele de altă natură.

Primul articol, apărut la 25 August, se datoreşte D-lui Sburlan care face o caldă pledoarie în favoarea arborilor din oraşe «striviţi între ziduri înalte şi între acoperişe dogoritoare». Al doilea este scris de D-l Marin Rădulescu, tratând despre regenerarea şi ameliorarea pădurilor Statului (17. IX). Cel de al

treilea este semnat de D-l Tr. Heroiu, care se ocupă de păşunatul în păduri (20. X. 935).

Ne bucurăm de acest nou sprijin al cauzei pădurilor şi dorim ca «pagina agricolă» a acestui ziar să poată înscri, de acum înainte mulţi ani, pentru propăşirea agriculturii şi spre binele silviculturii.

Revista «*Albina*», continuă să dea pădurilor câte o pagină pentru fiecare lună. De data aceasta, înscrim pe răbojul ei paginile din numerile 30, 34, 40 şi 43, unde se publică o serie de articole, variate ca conţinut şi foarte instructive, încadrate de multe vorbe cu tâlc despre păduri şi fotografii pline de învăţături.

Redăm mai jos numele autorilor şi titlurile articolelor publicate. D-l D. Sburlan: La poalele muntelui Semenic; Tiberiu Cernescu: Iubiţi şi îngrijiţi pădurile; C. Cristea: Sănătatea noastră şi pădurea; Nae Constantinescu: Pentru ce nu trebue să se păşuneze în pădure; G. D. C.: Grijă, după plantarea puieţilor; Tr. Heroiu: Ce spun câteva trepte pe cărarea din pădure; G.: Colaborarea şcoalei primare la opera împăduririlor; St. Rubţov: Rolul perdelelor de pădure în stepă; At. Haralamb: Duşmanii vânatului; Tr. H.: Securea nemiloasă.

Trecând o privire asupra acestei înşirări de nume se poate vedea că materialul de pe 4 pagini, care reprezintă, în timp, 4 luni de zile, cuprinde nume de autori cari se repetă şi de trei ori. Nu este exclus însă ca sub diferitele iniţiale şi pseudonime să se ascundă aceleaşi nume. Aceasta numai după 4 pagini, la un Corp de sute de intelectuali. Nu ne poate deci bucura. Atunci, pentru ce am discutat atâţia ani şi am proclamat, sus şi tare, cu toţii laolaltă, necesitatea propagandei forestiere în rândurile populaţiei rurale, dacă numai după scurgerea câtorva luni, ne dăm din colţ în colţ, fiecare lăsând-o în seama altuia ?

Ei bine, aşa nu mai poate merge, căci trebue să se înţeleagă odată că şi cei ce până acum au scris, au şi alte lucrări de făcut, nu numai să scrie toată ziua articole.

Toată lumea trebue să scrie.

Revista «*Satul*», despre care am mai avut prilejul să mai scriu şi în alte împrejurări, a mai dat găzduire altor pagini lunare închinate pădurilor, ba chiar şi mai des, pentru articole izolate. Aşa de pildă, în No. 59 de pe luna Octombrie s'a publicat un articol al D-lui I. Cota despre «Vânatul mare». Cu acest articol, revista Satul începe să publice, la rubrica pădurilor şi articole privitoare la vânat. In No. 60 din Noembrie, din nou, «Moş Nicolae» sub titlul «Se începe munca la pădure» arată muncitorului dela pădure necesitatea de a fi cât mai bine pregătit pentru această muncă.

Ziarele. In Revista Pădurilor din luna trecută, s'a publicat o listă a tuturor articolelor şi reportajelor privitoare la păduri, apărute în diferite ziare în cursul lunilor August şi Septembrie. Lista este mare. Nu înţelegem să revenim asupra nici unui articol trecut acolo.

De data aceasta, remarcăm aci numai două articole, apărute ulterior. Primul, datorit D-lui H. V. Găbunea, intitulat «Impădurirea ţării», a fost publicat

în «Pământul nostru» oficiosul «Uniunei Agrare» a D-lui Argetoianu — dacă nu ne înşelăm.

Problema, afirmă autorul articolului, s'a discutat şi în Congresul Uniunei Agrare «desbătându-se, alături de celelalte mari probleme, care interesează ţara».

După ce aminteşte soarta pe care au avut-o ţări ca Persia, Fenicia, Grecia, după ce şi-au distrus pădurile, după ce arată că nu este nevoie să mai insiste asupra rolului pădurii ca proctector al agriculturii, autorul se opreşte asupra stărilor de lucruri din Basarabia, afirmând că această provincie nu se poate salva decât «printr'o împădurire cât mai rapidă».

Al doilea articol, publicat în «Curentul» dela 20 Oct. a. c. se datoreşte D-lui Pamfil Şeicaru căruia cauza pădurilor îi datoreşte aşa de mare sprijin. Este întitulat: «Pe urmele unei devastări». Articolul a fost, probabil, urmarea călătoriei pe care a făcut-o D-sa odată cu reluarea circulaţiei pe şoseaua Sibiu-Novaci, care traversează Munţii, trecând pe la isvoarele Lotrului. Cu acea ocazie a putut să vadă urmele exploatărilor făcute de marile societăţi de exploatare.

O fi ştiind însă D-l Şeicaru că Valea Lotrului se va închide până 'n doi ani, pentru 100 de ani de acum înainte ?

Dela Radio Bucureşti.

Nu suntem în măsură să putem aminti toate conferinţele ţinute la postul nostru de radio, în legătură cu pădurile. Vom menţiona deci numai pe acelea pe care împrejurările ne-au pus în situaţia de a le asculta.

La 6 Septembrie, D-l Aurel Tălăşescu, care nu-i silvicultor, vorbind despre lupta pe care trebue s'o ducă agricultorii noştri împotriva secetei, a insistat mult asupra rolului pe care-l pot avea pădurile.

La 4 Sept., D-l C. Cristea, a vorbit despre foloasele pădurilor, redând în mare măsură ideile din conferinţa ţinută de D-sa la Societatea «Politechnica» sub titlul: Renaşterea forestieră în cadrul timpului nostru».

Remarcăm apoi două cuvântări cu caracter vânătoresc. Prima a fost rostită de D-l Manole Stroici, la 22 Sept., cuvântare care nu a corespuns din nici un punct de vedere; a vorbit ca să se afle în treabă. In schimb, cuvântarea D-lui Demostene Botez, privitoare la deschiderea sezonului de vânătoare, a fost minunată.

Ne bucurăm mult că D-l Ştefanopol are trecere şi la Radio. Credem însă că în seara de 9 Noemb. nu a fost inspirat până la sfârşit, ca să ne vorbească despre «O raită prin pădure la început de Noembrie». In plus, o tuse, provocată probabil de dorinţa de a vorbi «pedalat» l'a dezavantajat şi mai mult. Nu ştiu dacă şi D-sa va crede ca mine că vorbirea nu a corespuns cu «Cronica turistică» unde a fost pus să cuvânteze.

Cu o zi mai târziu, D-l Prof. Ionescu-Sisesti, în cadrul conferinţei D-sale: «Ţăranii şi Satul», arătând ce trebue să facă plugarii în vremurile acestea de grea încercare pentru agricultură când secetele se ţin lanţ, a pomenit şi despre rostul perdelelor de păduri, în atenuarea efectului vântului.

In aceiaşi seară, D-l Apostol Culea, director la Fundaţia culturală «Principele Carol», ocupându-se de activitatea din anul acesta a echipei zisă stu-

denţeşti, la Pecineaga pe Dunăre, a amintit şi despre activitatea colegului nostru Cioltan, detaşat pe lângă echipă pentru lucrările de natură silvică. Nici două luni n'au trecut deci de când s'a scris la aceiaşi rubrică despre acest nou cămp al nostru de activitate pe teren social şi rezultate mulţumitoare încep să iasă la iveală.

Inlesniri de călătorie pentru muncitorii forestieri.

Direcţia generală a Căilor ferate a dat dispoziţiuni, prin care se aprobă o reducere de o treime din taxele legale, oricărui grup de cel puţin 5 persoane, pentru lucrătorii dela pădure.

Reducerea se acordă în baza unor adrese din partea primăriei de unde pornesc şi din partea autorităţilor din localitatea unde se duc.

Eventual, se aprobă şi vagoane sau chiar trenuri speciale, cerute de proprietarii de păduri, sau fabrici, excluzându-se intermediarii, chiar dacă aceştia au contracte cu lucrătorii.

Incepe deci să se facă înlesniri şi oropsiţilor lucrători de la păduri.

In Memoriam.

La Brăila a avut loc, de curând, desvelirea monumentului lui Al. Constantinescu, fost Ministru.

Monumentul a fost ridicat din iniţiativa Camerei de Agricultură locală. Bustul este opera sculptorului Oscar Spaethe.

La solemnitatea desvelirii a luat parte şi D-l M. Drăcea, preşedintele societăţii «Progresul Silvic», cu care ocazie a rostit o cuvântare omagială pentru acela care a fost preşedintele societăţii noastre.

A. Haralamb

CONGRESUL INTERNAŢIONAL DE SILVICULTURĂ ŞI CARBON-CARBURANT, ŢINUT LA BRUXELLES, LA 25—27 IULIE 1935.

Şedinţele solemne de deschidere şi închidere au fost prezidate de d-l Guinier, directorul Şcoalei de ape şi păduri din Nancy. Congresul a lucrat în patru secţiuni, din care trei de silvicultură şi una de carbon-carburant.

Urmează mai jos o dare de seamă asupra rapoartelor prezentate la secţia de silvicultură.

1) Mijloace pentru a menţine şi a spori producţia forestieră de *Jean Blanc*, vice-preşedinte al Uniunii forestiere din Sud-Estul Franţei, proprietar de păduri.

Pleacă dela postulatul d-lui conte Goblet d'Alviella, preşedintele Soc. centrale forestiere din Belgia: «Trebue să stăm la pândă şi să tragem cu urechea pentru a îndepărta orice acţiune vătămătoare pădurii, pentru a sugera şi favoriza tot ce ar putea fi util existenţei şi prosperităţii sale, care corespunde cu aceea a patriei: Per silvam pro Patria».

«Creînd pădure publică sau particulară, lucrăm pentru Patrie şi Umanitate».

Arată situaţia grea creeată pădurilor Franţei prin permiterea importului de lemne din Rusia, Finlanda, Austria etc. şi cere să se desfiinţeze reducerea de taxe ce li s'a acordat la transportul lemnelor pe calea ferată franceză şi să se mărească taxele vamale, nepermiţându-se importul decât pentru materiale pe cari pădurea franceză nu le-ar putea furniza.

De asemenea cere să se reducă impozitele actuale asupra venitului pădurilor.

Propune o uniune internaţională între Franţa, Belgia şi Elveţia, — ţări importatoare de lemn, la cari să poată adera şi alte state cu interese similare, care să discute şi să ceară guvernelor să ia măsuri cari să apere producţia şi conservarea pădurilor, azi în pericol.

Faptul că d-l Jean Blanc, proprietar de păduri, vine în un congres internaţional să ceară măsuri pentru protecţia pădurii, este consecinţa situaţiunii din Franţa şi Belgia, unde proprietarii de păduri, inginerii silvici şi amicii pădurii sunt uniţi în societăţi forestiere, graţie cărui fapt cunosc nevoile pădurilor şi capătă înţelegerea interesului pentru cultura şi valorificarea lor.

Concluzia: Trebue să se ia iniţiative pentru înfiinţarea unei asociaţiuni formată din proprietari de păduri, ingineri silvici şi amici ai pădurii, pentru a se apăra interesele pădurii de orice natură şi să se dea posibilitate unei desvoltări cât mai largi a silviculturii la noi.

2) Micşorarea şomajului mai ales la ţară, de *A. Borremans,* directorul Societăţii belgiene de punere în valoare a terenurilor încă necultivate.

Şomerul consumă fără ca să producă, iar desvoltarea sa intelectuală şi profesională sufere, astfel că d-sa propune a se lucra cu şomeri.

Regularea cursurilor râurilor, construirea de drumuri, irigaţiuni, împădurirea terenurilor degradate şi a acelora ce nu sunt bune pentru cultura agricolă sau pastorală, canalizări, aducerea de apă potabilă, case, spitale, şcoli profesionale, biblioteci, luminat electric, parcuri publice. Cu banii cari se dau azi şomerilor, să se plătească lucrările de utilitate publică mai ales la ţară.

Propunerea de a se face lucrări la ţară în vederea dării de lucru şomeurilor, are mare aplicaţiune la noi în vederea îmbunătăţirii vieţii din satele noastre, rămase cu mult în urmă cu civilizaţia. In timpul rămas liber după efectuarea muncilor agricole, s'ar putea întrebuinţa braţele locuitorilor dela ţară la lucrările arătate mai sus.

3) Boala ulmului în Belgia, de *M. Bondru.*

Din 1919 până în prezent, ulmii sunt atacaţi de Ceratostomella ulmi şi sunt decimaţi. Studii pentru găsirea mijloacelor curative şi preventive s'au făcut. Se pot face încercări de tămăduire cu injecţiuni în trunchii sau ramurile arborilor cu: verdele de malachită, junoxol, chinosol. soluţiuni de 1/20000, sau chiar mai diluate. Din punct de vedere preventiv trebuesc căutate varietăţile cari rezistă. Inocularea sporilor la ulmi tineri, ne dă repede rezistenţa lor şi ne dă astfel rezultate asupra sensibilităţii sau imunităţii lor.

Printre ulmii europeni, există indivizi cari au o rezistenţă mare şi a căror cultură se poate face. Să recoltăm sămânţa dela indivizi cari rezistă în zona atacată, să inoculăm artificial puieţi şi să izolăm pe acei, cari după un număr de încercări repetate mai mulţi ani, nu s'au îmbolnăvit. Apoi să-i înmulţim.

4) Privire asupra lucrărilor technico-forestiere executate în bazinele râurilor din România transcarpatină, conform stipulaţiunilor dela Trianon, de *Dr. D. Drâmbă.*

Autorul arată lucrările făcute şi rezultatul fericit al colaborării statelor interesate, punând în evidenţă utilitatea şi posibilitatea colaborării internaţionale.

5) Influenţa răriturilor în pădurile de pin, de *G. Delevoy,* inspector principal de Ape şi Păduri, şef al serviciului de experienţe şi consultaţiuni ştiinţifice forestiere, Belgia.

Ne dă rezultatul obţinut în locurile de experienţă din l'Exel şi Rochefort. Primul instalat în 1901, este situat în centrul şesului campinian, la 55 m. altitudine cu climat relativ continental. Solul este format din nisip cuaternar, cu grăunţi de grosime medie, mobil, uscat, destul de sărac.

Câmpul din Rochefort este instalat la 1898, la poalele masivului Ardenilor la 290 m. altitudine. Ocupă un versant cu pantă uşoară, către Nordul unei creste formată din şisturi şi calcare. Solul destul de adânc, mobil, fertil, dar uscat. In locurile cu declivitate mai pronunţată este mai pietros şi superficial şi de calitate mai inferioară.

Aceste două locuri pentru cercetări cuprind fiecare 7 pieţe de 35 ari, supuse în principiu la următoarele feluri de răriturî :

1) Nici o extracţiune.

2) Răritură slabă, extrăgând dominaţii şi deperisanţii.

3) Răritură medie, extrăgând în plus prăjinile rămase în urmă cu desvoltarea, dar cari ajung la înălţimea dominanţilor.

4) Răritură mijlocie, extrăgând prăjinile rămase în urmă cu desvoltarea, dar cari ajung la înălţimea dominaţilor şi respectând etajul dominat.

5) Răritură forte, rărind etajul dominant şi extrăgând dominaţii.

6) Răritură forte, rărind etajul dominant şi respectând etajul dominat.

7) Răritură specială, nerărind arboretul decât în apropierea arborilor de viitor, pe cari i-am indicat.

In rezumat, aceste cercetări conduc a preconiza răriturî foarte moderate în tinereţe şi până la o vârstă cu atât mai mare cu cât staţiunea este mai mediocră, urmate de răriturî forte cu cât staţiunea este mai bună. Periodicitatea ar putea rămâne destul de scurtă la început, dar ar putea fi alungită cu vârsta. Tratamentul poate varia după natura produselor ce căutăm a obţine.

Autorul ne dă o bogată bibliografie.

6) Vânzarea lemnelor în picioare, de *J. Evrard,* preşedintele Consiliului general al comerţului şi industriei lemnului, Belgia.

Ne arată cauzele situaţiunii actuale şi mijloacele de îndreptare.

Autorul arată că legea cererii și a ofertei a fost împiedicată prin intervenția diferitelor guverne: contingentări, clearinguri, dumpinguri. Statul este chemat a controla și reprima, nu a dirija. Direcțiunea economiei, inițiativa, aparține individului, care este singur judecător al intereselor sale și pe care tutela Statului le-a aservit și degradat. Băncile sunt vinovate de starea actuală. Ele au investit și imobilizat din ce în ce mai mult capitalurile lor în întreprinderi naționale sau locale și pe cari puterea lor le-a permis să le facă să fie protejate de Stat.

Protecționismul american, tatăl și inițiatorul protecționismului, datează dela intrarea masivă a creditelor bancare, în industria americană. Anglia nu a devenit protecționistă decât în ziua când bancherii săi fură definitiv angajați în industrie.

Banca era singura forță care putea apăra politic comerțul internațional. Din momentul ce ea nu-l mai apără, nimeni nu putea s'o facă serios în locul său.

Stabilitatea monetară.

Cea mai mare parte din beneficiu sau pierderi dela armistițiu, trebue atribuită mișcării schimbului. Pentru înlăturarea acestui lucru, este necesară stabilitatea monetară, sau cel puțin de a urma cursul lirei sterline.

Drumuri de scoatere, cari prin construcția lor, ridică simțitor prețul actual al lemnului în picioare.

Propagandă pentru întrebuințarea lemnului de foc, care este cel mai igienic.

Credit ieftin. Scăderea impozitelor.

7) Împădurirea vechilor cariere în Belgia, de *M. Gobiet*, subinspector de ape și păduri.

Propune o serie de măsuri în vederea împăduririi carierelor ce nu se mai exploatează, pentru a putea folosi aceste terenuri azi improductive și cu un apect urât. Crede necesar ca această sarcină să se dea Administrațiunii silvice.

8) Arborete de rășinoase de două și trei generațiuni în Belgia, de *H. Gathy* și *A. Herbignat*, subinspector de ape și păduri.

Chestiunea succesiunii mai multor generațiuni de pin pe un același teren, este de o importanță capitală pentru regiunile nisipoase ale Belgiei.

In principiu se poate să facem să se succeadă arborete rășinoase pe solurile nisipoase. Reușita unei reîmpăduriri, vigoarea vegetațiunii, depinde în o mare măsură de lucrările preparatorii ale plantațiunii — lucrarea pământului, îngrășarea și eventuala asanare.

Se pot planta, dar să se lucreze bine pământul și să se îngrașe.

Să utilizăm de preferință plante produse din semințele recoltate în regiune.

9) Influența tăierilor forte în un arboret de vârstă uniformă de molid, de *A. Jacquemin*.

Tăierile forte practicate, au stimulat mult creșterea în diametru și în volum a molidului; ele au provocat o oarecare agravare la încetinirea creșterii în înăl-

time. Ele nu au nici o influenţă defavorabilă asupra formei arborilor, dacă înaintea tăierii aveau deja înălţimea de fus şi formă convenabilă. Ele nu pot fi practicate decât în arborete ţinute strâns mult timp, în cazul de faţă 64 ani. Prudent conduse nu expun la rupturi de vânt şi permit de a aduce solul către o stare convenabilă pentru introducerea esenţelor de amestec şi pentru a încerca regenerarea naturală. Ele sunt justificate prin avantajele lor economice şi financiare, căci produc lemne groase şi sănătoase, cu un material relativ redus şi care funcţionează cu un procent avantajos, dând de timpuriu multe produse.

10) Infiinţarea Asociaţiunei Internaţionale permanente de silvicultură, de Ing. *N. Nedelcovici*, România.

Asociaţiunea va avea ca membri pe reprezentanţii diverselor guverne, ai asociaţiilor forestiere, ingineri silvici, proprietari de păduri, amicii pădurilor şi membrii de onoare.

Organele de conducere vor fi alcătuite din Adunarea Generală, Comitetul Internaţional Permanent, Comitetul de Direcţiune şi Secretariatul General.

In urma discuţiunilor avute, s'a hotărît ca proectul statutelor Asociaţiunei să fie supus desbaterilor adunării generale a viitorului congres internaţional de silvicultură.

11) Studiul câtorva plantaţiuni de exotice în pădurea D'Amance (Meurthe et Moselle), de *M. Oudin*, inspector principal de ape şi păduri, şef al primei secţiuni dela staţiunea de cercetări a Şcoalei naţionale de ape şi păduri din Nancy.

A făcut studii asupra exoticelor următoare:

Pseudotsuga douglasii, Larix leptolepis, Quercus rubra, palustris, Picea sitchensis.

Dintre toate aceste specii, Pseudotsuga douglasii este aceea care a dat cele mai bune rezultate, dând creşteri de 20 m. c. pe an şi hectar şi un lemn ale cărui proprietăţi mecanice sunt cel puţin tot atât de bune ca cel de origină americană. El ocupă o suprafaţă mare în Vestul Americei de Nord. Creşte dela nivelul mării până la 2200 m. altitudine în munţii Cascadelor. Poate ajunge până la 80 m. înălţime şi 3 m. diametru. Ii plac nisipurile lehmoase, fresce şi adânci; nu-i plac nisipurile uscate, argilele compacte, terenurile mocirloase. Poate să crească în terenurile calcaroase şi umede. Inrădăcinare variabilă. Frunziş des. Cere lumină, îi place adăpostul lateral. Se rupe uşor de vânt, dar se reface destul de bine. Se regenerează uşor din sămânţă. Creşte repede. Lemn f. bun. Scoarţa bogată în tanin.

12) Regresiunea stejarului în crângurile compuse din Nord-Estul Franţei de *H. Perrin*, profesor la Şcoala naţională de ape şi păduri din Nancy.

Crângul compus poate fi considerat în ce priveşte stejarul sesiliflor, ca un regim definitiv, furnizând un rendement economic destul de satisfăcător în prezent şi viitor; în ce priveşte pedunculatul, se poate spune că revoluţiunile relativ lungi şi rezervele numeroase, conduc la eliminarea esenţei preţioase pen-

tru a se da loc esenţelor secundare, aceasta din cauza cerinţelor sale, faţă de lumină, fiind o esenţă delicată.

Dacă voim să păstrăm pedunculatul în păduri, trebue să perfecţionăm tratamentul actual, prin numeroase şi costisitoare degajări şi rărituri şi eventuale semănături.

13) Regenerarea naturală a arboretelor de esenţe foioase în Belgia, de *A. Poskin*, profesor la Institutul agronomic al Statului din Gembloux.

Elementele tinere nu sunt suficient reprezentate în pădurile de fag sau stejar şi în crângurile compuse, unde domină stejarul. Regenerarea acestor două esenţe nu se obţine uşor în Belgia. Anii de sămânţă nu sunt deşi. Numărul seminţişului este prea mic în raport cu sămânţa căzută pe sol. Vânatul mic şi mare sunt adesea cauzele principale de distrugerea seminţelor şi plantelor. Este deci necesar de a-i favoriza regenerarea naturală prin operaţiuni şi îngrijiri executate în momentul oportun.

14) Noţiunea de vârstă în codru grădinărit, de *Leon Schaefer*, inspector de ape şi păduri, Asistent la secţiunea întâia a Staţiunii de încercări şi experienţe din Nancy.

Noţiunea de vârstă îşi are origina în amenajamentul codrului regulat, în codru grădinărit, îşi pierde semnificarea.

Posibilitatea în codru grădinărit se va calcula, ţinând seama de creşterile diferitelor clase de diametre. Astfel pentru arbori din clasa mijlocie de diametre, se va extrage o fracţiune din creşterea cuprinsă între ½ şi ⅓. Din clasa arborilor groşi, se va extrage între 1,6—2,25 din creşterea lor. Această concluziune se aplică codrilor grădinăriţi cu arbori groşi. Arborii cu diametre dela 20—40 cm. sunt mijlocii, cei dela 45 cm. în sus, sunt arbori groşi.

15) Ciprul de Lawson în partea ridicată a Belgiei, de Guard, general ajutător, de ape şi păduri.

Parcela studiată face parte din arboretul sevenciken, pe un platou la altitudine de 475 m. cu slabă orientare Nord-Vest. Argila albă compactă şi impermeabilă apare la 25 cm. adâncime şi este acoperită de pământ turbos.

Plantaţiunea s'a făcut la 1907, în un crâng de mesteacăn rar, la distanţă de 1,4—2,20 m. sau 1,2/2 m., s'au plantat circa 3600 plante la hectar.

Avem azi 3190 plante cu un volum de 250 m³. la ha. la vârsta de 27 ani.

Calităţile tehnice ale lemnului sunt bune: tare, uşor şi rezistent, se lucrează şi lustruesţe bine.

Creşte repede în tinereţe, se regenerează uşor fructifică devreme şi des. Crede că este o esenţă, care poate fi recomandabilă pentru a se face plantaţiuni pe o scară mai mare. Cum el nu se desvoltă mult lateral, — iar elagajul se face greu, e bine a se planta la 1×1 m. Cerbii şi căprioarele îi mânâncă scoarţa.

Acest arbore se găseşte în mod natural în Vestul Statelor-Unite între 500—1300 m. altitudine, unde are înălţimi până la 50 m. şi diametre până la 2,6 m. Cere o atmosferă umedă. Preferă nisipurile lehmoase profunde şi umede:

nu-i plac nisipurile prea uşoare şi argilele compacte. Ii plac lumina, nu suferă de umbrirea laterală şi poate suporta şi umbra. Inrădăcinare puternică. Creşte încet la început. In teren descoperit, plantaţiunile suferă din cauza căldurilor mari.

16. Cercetări asupra creşterii lui Larix leptolepis şi decidua, Pseudotsuga douglasii şi Pinus nigra, în Olanda, de *J. L. Lonkhuyzen.*

Concluziuni :

Pseudotsuga douglasii, în arborete dela 19—47 ani, a dat o creştere medie de circa 6 m. c. la hectar.

Pinus nigra corsicana, în arborete de 21—41 ani, a dat o creştere medie de circa 6 m. c. la hectar.

Larix decidua, în arborete de 31—58 ani, a dat o creştere medie la hectar de circa 5 m. c.

Larix leptolepis, în arborete de 13—42 ani, a dat o creştere medie de circa 8 m. c. la hectar.

Pinus laricio de Corsica şi mai ales Pinus laricio de Austria, suportă bine vânturile din largul mării şi sunt deci indicaţi pentru plantarea dunelor litorale. Duglasul şi laricele cer situaţiuni adăpostite. Toţi se pot desvolta suficient pe soluri nisipoase, care nu sunt prea sărace.

17) Raport asupra plantaţiunilor de pe drumurile provinciale, de *C. L. van Tilt,* Belgia.

Crede că la acordarea autorizaţiunilor viitoare ce se vor da pentru construirea de case de-alungul drumurilor, unde sunt plantaţiuni sau unde e posibil a le face, să se ţină seama de zona necesară dezvoltării arborilor şi să se ceară astfel retragerea lor pe o anumită lărgime.

Plantaţiunile, în afară de scopul estetic şi util, mai pot da şi venituri.

Din punct de vedere estetic, trebuesc create regulat; şi dacă din cauza terenului sau altor cauze, un drum trebue plantat cu diferite esenţe, este bine să grupăm fiecare esenţă pe bucăţi de drum bine limitate prin văi, cotituri etc., în aliniamente drepte prin localităţile ce întrerup plantaţiunile.

Trebue să sacrificăm plantaţiunile neregulate cu creşterea rea, cu esenţe sau vârste diferite, cari nu vor forma niciodată o alee, la care toată frumuseţea constă, în aspectul de ansamblu.

Un drum lung şi larg, cere arbori înalţi, cu coroane bogate şi înalte; pe când la un drum îngust şi sinuos, pot fi bune şi esenţele de dimensiuni mijlocii.

Se pot planta drumurile alternând două esenţe, din care una cu creştere repede şi care va fi tăiată când esenţa principală a ajuns dimensiunile necesare. Plopul de Canada poate să ne facă servicii în acest caz. Il putem planta alternând cu stejarul, fagul, platanul, frasinul, paltinul.

Insistă asupra influenţei construcţiunii moderne a drumurilor, faţă de plantaţiuni, când partea împietruită şi ecartamentele sunt impermeabile aerului şi apei, astfel că arborii plantaţi în imediata vecinătate vor suferi.

Ca esenţe principale recomandă: stejarul, nucul american, platanul, fagul,

plopul, stejarul roșu de America, paltinul de câmp și munte. Este contra castanului sălbatic, care cere teren bun, lemnul nu are valoare, dă umbră foarte puternică, stricând culturilor vecine și menține umezeala pe drum.

Cere ca puieții ce-i vom planta, să fie cât mai buni, lipsiți de răni, cu înrădăcinare puternică, tulpină dreaptă, toți la fel de dezvoltați. E necesar să se facă un plan al plantațiunilor, cel puțin pentru 10 ani, care să se arate esențele alese, numărul necesar și calitățile lor. Plantația să se facă în regie și cu specialiști.

Să se creeze lângă cantonieri, mici pepiniere în care să avem rezerve pentru umplerea golurilor, ce s'ar ivi. Tutorii se vor înfige înainte de a se face plantația, pentru a nu strica rădăcinile plantelor. In primii ani se va prăși în jurul plantelor.

Excursiunea silvică organizată de Societetea centrală forestieră din Belgia, în zilele de 27, 28 și 29 Iulie 1935, ca o complectare a Congresului internațional de silvicultură din Bruxelles.

Obiectul excursiunii a fost pădurile din regiunea orașului Bruges, creeate pe terenuri cari nu aparțineau culturii forestiere, cum și împădurirea dunelor statului, de pe litoralul ce se întinde dela Ostanda la Blankenberghe.

Majoritatea pădurilor vizitate, sunt creeate de proprietari particulari, prin plantațiuni de pin silvestru, pseudotsuga douglasii (duglasul verde), larice, pinul laricio de Corsica etc. Pădurile de foioase sunt formate din fag și stejar.

Ca esențe de parc și alei, găsim: tulipierul de Virginia, castanul bun, Thuja gigantea, Cedru de Liban, fagul cu frunza roșie, stejarul, bradul nordmanian, ciprul de Lawson, laricele etc.

In majoritatea domeniilor ce am vizitat, găsim un conac, care adesea este un adevărat castel, în care sunt comori de artă și bogăție. Proprietarii — de obiceiu, cavaleri, baroni, se ocupă de pădure. Pădurea fiind creația lor, își fac o cinste în a conduce pe vizitatori și a le arăta rezultatele frumoase obținute prin muncă și perseverență. Ingrijirea pădurii și exploatarea ei rațională, îi preocupă mult, pădurea fiind obținută din plantațiuni cu multă muncă și cheltuială și nu moștenită ca un bun oferit gratuit de natură. Proprietarii sunt în continuă legătură cu inginerii silvici, iar proprietarii mai mici se folosesc de sfaturile șefului de ocol. Societatea centrală forestieră din Belgia, are ca membri: ingineri silvici. proprietari de păduri și pe amicii pădurii.

Ca un exemplu putem lua domeniul Beernem, care aparține Doamnei Lippens T. Serstevens.

Domeniul are circa 500 hectare, Terenul este nisipos, pe un nisip glauconifer terțiar, stratul de tuf a fost sfărâmat.

Domeniul este format din crâng compus de stejar și fag, cum și din plantațiuni de rășinoase de vârste uniforme. Pădurea a fost exploatată ras de armata germană, ceea ce ne explică vârsta tânără a tuturor plantațiunilor.

Domeniul are 50 km. de drumuri împietruite. Aceste drumuri sunt plantate în cea mai mare parte cu stejar sau fag, între cari sunt intercalate plantațiuni: melez, Thuja gigantea (1865) cypru de Lawson, etc.

Aceste plantațiuni, au o vegetație bună și dau lemne de foc, mină, pari

pentru hamei, lemn pentru fierăstrău etc. Creşterea medie la hectar, este de 6—7 m³, pentru pinul silvestru de 30 ani, 10—12 m³ la hectar, pentru melezul de 30 ani, 12—14 m³ la hectar pentru douglas, 10 m³ la hectar pentru pinul laricio de Corsica la vârsta de 33—37 ani.

Plantarea dunelor dintre Ostende şi Blankenberghe.

Pe partea despre uscat a dunelor se plantează anin negru, care merge mai bine ca cel alb, frasin în amestec cu anin, plopul de Canada, Pinus laricio de Corsica etc.

Plantaţia are circa 5 ani şi vegetează bine, dând un aspect plăcut locurilor cari mai înainte erau nisipuri goale.

Concluziuni referitoare la Congresul de silvicultură şi carbon-carburant cum şi la excursiunile şi vizitele făcute cu această ocazie.

Silvicultura.

1) Pădurea română, pentru a ajunge la nivelul celei din Apusul Europei, trebue să caute prin toate mijloacele să-şi mărească veniturile, lucru ce nu se poate obţine decât învestind o cât mai mare parte din aceste venituri pentru cultura arboretelor, construcţiuni de drumuri forestiere împietruite, case pentru personal, fabrici pentru debitatul şi prelucratul lemnului, creearea de serii artistice, cari să facă pe cât mai mulţi să guste din frumuseţile şi sănătatea ce ea le oferă.

2) In vederea unei mai bune culturi şi rentabilităţi a pădurilor, indiferent de natura proprietarului, este necesar ca să înfiinţăm o asociaţiune generală a proprietarilor de păduri din România, sau chiar un sindicat. Astfel difuzarea cunoştinţelor silvice teoretice şi practice se vor putea face mai uşor, iar rezultatul va fi foarte bun.

Interesul ce poartă proprietarii particulari din Belgia pădurilor, se datoreşte în bună parte Societăţii centrale forestiere, care prin conferinţe, reviste, excursiuni, sfaturi, discuţiuni, a pus şi pun în curent pe proprietarii pădurilor, cu cunoştinţele de economie forestieră şi a convins că o pădure bine cultivată, le poate da venituri frumoase şi o viaţă agreabilă. Fiii proprietarilor sunt adesea auditori liberi la diferitele cursuri ale învăţământului silvic superior.

3) Pentru intensificarea relaţiunilor internaţionale forestiere, este necesar să se înfiinţeze o Asociaţie internaţională de silvicultură cu caracter privat, din care să facă parte reprezentanţii diferitelor state, societăţi forestiere, membrii cu titlu personal, amici ai pădurii şi membri de onoare. Ea va folosi mult ţării noastre prin armonizarea cunoştinţelor forestiere şi prin stimulentul ce va produce, cum şi pentrucă va servi ideea păcii de care România este atât de legată.

4) Cu ocazia participării la diverse congrese internaţionale de silvicultură şi carbon-carburant la Paris şi Bruxelles, am constatat dorinţa participanţilor de a se ţine unul şi în România, urmat de o excursiune.

Este un examen de conştiinţă forestieră pe care trebuie să-l trecem înaintea camarazilor din lumea întreagă.

Congresul nu-l vom putea avea, în cel mai bun caz înainte de 3 ani, în 1936 este la Budapesta, în 1937 la Paris, iar poate în 1938 la Bucureşti.

Hotărîrea în principiu de a se organiza un congres internaţional de silvicultură la noi, este bine să se ia de pe acum, — pregătirea lui cerând vreme şi muncă multă, pentru aldătuirea rapoartelor şi punerea la punct a pădurilor ce vom vizita.

Carbonul-carburant.

1) Utilizarea lemnului, cărbunelui de lemn, cărbunilor fosili pentru producerea gazului necesar punerii în funcţiune a motoarelor diferitelor autovehicule, ia din ce în ce mai mare avânt, în special în Franţa şi Italia.

Acest lucru se datoreşte în bună parte şi Comitetului internaţional de carbon-carburant, care a stimulat şi dirijat această întrebuinţare.

Franţa şi Italia au scutit de taxele de circulaţie vehiculele ce merg cu gazogen. Italia le dă şi prime, dar în schimb impune ca 1% din vehiculele grele cu motor să utilizeze carbonul-carburant, Germania a organizat un concurs de 20000—30000 km. pentru opt săptămâni, cu începere dela 19 August 1935, la Berlin, în jur şi între Berlin şi Colonia, pentru camioane cu o sarcină utilă de cel puţin două tone, construite în Germania.

Acest concurs este făcut pentru a se putea preciza exact ce pot da gazogenele şi întrebuinţarea carburanţilor şi combustibililor germani: lemnul, cărbunele de lemn, cărbunele de turbă, ligniţi, coksul de lignit, coksul de huilă, antracitul, brichetele de lignit, coksul de turbă, gazul de iluminat sau gazul metan, uleiurile grele de gudron şi metanolul.

2, In Franţa : Société Anonyme des Anciens Établissements Panhard et Levassor, Paris, — construeşte vehicule cu gazogen cu cărbune de lemn, fabrica Berliet la Lyon construeşte vehicule cu gazogen cu lemn; Compagnie des Procédés Gohin-Poulenc, Paris, construeşte gazogene cu cărbune de lemn sau cărbuni fosili, sau mai bine un amestec din ambii, pentru vehicule sau diverse cuptoare.

In Italia „Soterna" Societa generale Per L'utilizzazione Dell Energia Termica Dei Combustibili Nazionali, Milano, construeşte gazogene cu lemn, pentru diverse vehicule.

3) In ce priveşte România, cred că s'ar putea lua dispoziţiuni ca vehiculele cu gazogen să fie scutite de vamă şi de orice taxă de circulaţie, pentru a se putea introduce cel puţin pentru încercare câteva vehicule cu gazogen.

Mai târziu se vor putea fabrica în ţară gazogene, construcţia lor fiind simplă şi uşor de realizat, cumpărând licenţe streine sau imaginând un sistem românesc.

Ing. N. Nedelcovici.

PAVILIONUL SILVIC LA EXPOZIŢIA DIN IAŞI

Răspunzând invitaţiei Direcţiunii I Reg. Silvice Iaşi, adresată forurilor noastre superioare, Societatea «Progresul Silvic» m'a delegat să vizitez Pavilionul pădurilor, organizat în cadrul «Lunei Iaşilor» pentru Expoziţia dela Copou.

Profitând de excursia-pelerinaj organizată de «Cercul Ieşenilor» din Capitală şi a reuniunii promoţiei 1915 a lic. nternat, mi-am împlinit cu drag acest mandat.

Am vizitat cele 2 cabane-chioşcuri forestiere, chiar dela intrarea Expoziţiei — şi care prin originalitatea şi bogăţia lor, reuşeau să oprească vizitatorii.

N'am auzit pe nimeni să ne bârfească munca şi frumoasa realizare a Direcţiunii regionale şi Inspectoratului de regim, eşene, prin efortul tuturor Ocoalelor Silvice, cari n'au precupeţit nici o strădanie, pentru a-şi da obolul, care i-a entuziasmat chiar pe cei mai pretenţioşi. Personalităţi ce vizitaseră pavilioane similare şi expoziţii străine, prin comparaţie, au fost impresionate de pavilionul nostru dela Iaşi, criticând în schimb altele, de exemplu cel dela Bruxelles, care nu a corespuns aşteptărilor şi n'a prea servit cauza pădurilor şi produselor româneşti.

După cum le-a sistematizat însuşi prospectul editat de Direcţia II silvică Iaşi, obiectele şi lucrările noastre au fost încadrate în 9 grupe:

1) Cultura pădurilor: soluri, esenţe forestiere, seminţe şi pepiniere, operaţiuni culturale, boli, incendii, entomologie etc.

2) Dendrometrie şi estimaţie: Cubaj de arbori, arborete, creşteri, etăţi.

3) Tehnologie: anatomie, colecţii, indicând: proprietăţile lemnului, defecte, anomalii.

4) Exploatarea: diferite produse şi sortarea, exploatări, în miniaturi şi fotografii.

5) Industrializarea: debitare la gater, traverse, pari de mină; conservarea lemnelor superficial şi profund, obiecte confecţionate şi mica industrie rurală.

6) Construcţii forestiere: scocuri, jilip, poduri, căi ferate, ferestrae, maşini, obiecte reale, fotografii şi planşe.

7) Torenţi: lucrările de corecţie a torenţilor şi de consolidarea terenurilor degradate, fotografii şi chiar o sugestivă machetă de ghips, prezentând un râu dela obârşia sa, în două basine vecine, unul acoperit de vegetaţie şi altul despădurit. Această lucrare a Regimului Silvic, impresionează în deosebi, arătând rolul pădurilor şi al lucrărilor de artă: baraje, garduri vii, plantaţii, pentru fixarea acestor perimetre degradate şi micşorarea efectului destructiv al apelor.

8) Vânătoarea şi Zoologia forestieră, cu fotografii şi colecţiile lor de paseri, animale, ş. a.

9) Statistica: a) generalităţi: hărţi, diagrame; procentul de împădurire al Molodovei.

b) împăduriri: diagrame şi tablouri, pe 10 ani, cu pepiniere, plantaţii şi însămânţări directe.

c) exploatări — producţia şi mersul exploatărilor, în raport cu starea normală a pădurilor, prezentată în grafice, tablouri şi fotografii.

d) comercial: evoluţia preţurilor, aprovizionare, consumul Moldovei, depozitele şi activitatea lor.

e) amenajări: repartiţia pe regime, păduri amenajate şi neamenajate, — pe clase de vârste şi pe ultimii 10 ani de activitate.

f) vânătoarea: specii, repartiţia pe regiuni, vânatul împuşcat anual, — Societatea de vânătoare.

Credem că nu e lipsit de interes, o succintă privire asupra celor expuse de fiecare Ocol, — într'o ordine, care nu indică numai decât valoarea sau gradul contribuţiei. Le vom trece în revistă pe rând :

Ocolul *Ciurea:* lungimi excepţionale — stejar şi frasin trunchi de 30—40 m., vase şi unelte, case, poduri, etc.

Ocolul *Cernăuţi:* obiecte şi trofee de vânat, rondele de molift din Codrul Cosminului şi Putila.

Ocolul *Creţeşti:* unelte şi tipuri de căruţe din regiunea Fălciului.

Ocolul *Dorohoiu :* vânat împăiat : mistreţi, lupi, veveriţe, dihori, cocoşi de munte, sitari, o moară de apă şi o superbă troiţă.

Ocolul *Floreşti:* piese excepţionale, rondele de creşteri, printre care una de afară — impresionantă având 1,30 m. diametru luat la 4 m. dela faţa solului, înfăţişează un fag veteran de 250 de ani, martor al atâtor evenimente din istorie, marcate fiecare în dreptul rondele respective.

Ocoalele: *Fâstâci, Furceni, Griviţa* şi *Ghermăneşti* expun: obiecte casnice: căuşe, caveţe, scaune şi mese, apoi: butoae, roţi, căruţe cu specificul local, seminţe forestiere.

Ocolul *Râşca:* acoperişuri de draniţe, tipuri de case de vânătoare, ferestrae de apă, cantoane, etc.

Ocolul *Sineşti:* vase de lemn lucrate artistic.

Ocolul *Tătăruşi:* case şi fântâni, bisericuţa dintr'un lemn etc.

Ocolul *Râchitoasa* şi *Floreşti:* obiecte, coşuri de răchită lucrate manual, linguri, furci şi putine.

Ocolul *Torneşti:* industriile mici locale iar *Tarcăul* (Neamţ): interesante fotografii a tuturor lucrărilor în pădure prin fazele: regenerare, exploatare, comercializarea produselor.

Instituţia CAPS expune şi separat: vederi de păduri virgine, în exploatare, industriile naţionale — cu interesante dispozitive, iar fabricile caps (din nordul Moldovei şi munte): cherestea, rezonanţă, parchete şi mobile de lemn.

O splendidă bibliotecă de mesteacăn, expune în formă de cărţi, sugestive colecţii — analize şi creşteri de arbori, tot soiul de secţiuni, radiale, transversale, tangenţiale cu, ori fără ritidom, lustruite sau nu.

Deasemeni piese cu anumite curiozităţi: tumori, cancere, tăeri reglementare, conservarea lemnelor prin injectare şi impregnare. Nu lipseau la intrare nici pepinierele reale, pe specii.

Tablourile cu date statistice şi sinopticele sunt extrem de interesante : eloquente prin sine. In chiar prospect — se menţionează la fine că: Regiunea silvică Iaşi (Caps), are 124191 ha. păduri, producând anual — circa 500.000 m. c., în valoare de 75 milioane lei. Venitul netto pe an şi hectar al pădurilor

Direcţiunei este de 366 lei, — cari ar reprezenta valoarea a 2,86 m. c. producţie lemnoasă la hectar.

Trebue, — să menţionez munca stăruitoare depusă de D-nii Inspectori generali silvici: George Petrescu şi N. Gh. Teodorescu, conducătorii Direcţiunii Regionale şi al Inspectoratului de Regim, — cari graţie şi spiritului ordonat al camaradului C. Gâlcă, — neobosit întru realizarea acestei simbioze a Capsului şi Regimului contopite în Pavilionul Silvic, C. A. P. S., — spre cinstea întregului nostru corp silvic.

Materialul se va păstra în majoritate, în o sală special amenajată în acest scop, constituind nucleul viitorului nostru muzeu regional — permanent; — aceasta, după desfacerea pavilioanelor la 15 Noembrie, odată cu închiderea Expoziţiei şi «Lunei Iaşilor».

Regretăm faptul că ne-au lipsit fotografiile, cari ar fi prin sine însăşi mărturia cea mai elcquentă; — le-am cerut celor în drept, şi nu ne-au fost procurate, deşi prin colegul Gâlcă şi D-l Director Petrescu, s'au adus la Caps, atât fotografii, cât şi albumele-prospect, — dar... nu le-am putut da de urmă, pe oricine am întrebat !

Ca ecou în presă, Pavilionul nostru a meritat atenţiunea deosebită, despre el scriindu-se în: Gazeta agricolă (Iaşi) pagina: Glasul pădurii şi Pavilionul Silviculturei; apoi în «Argus» (31 Oct.): «Regiunea Iaşi în lumina cifrelor oficiale: producţia de lemn, cheltueli şi venituri, pepiniere şi lucrări de împădurire, rezultate, — o muncă rodnică». Deasemeni în Revista «Satul» pentru popor, No. 60 pe Noembrie, pavilionul silvic.

In cadrul Expoziţiei urbanistice: artistică, industrială, viticolă, culturală, şi agro-silvică, — alături de pavilioanele Reşiţei, Cam, Textila, diverse fabrici şi mici industrii moldoveneşti, — expoziţii de covoare şi ţesături a şcolilor de menaj, profesionale, normale şi de meserii, — pavilionul central cu: conducte de apă Timişeşti-Iaşi şi relieful în ghips al Iaşului, — produse ale viilor vestite şi pepinierelor vecine, — pavilionul CAPS, a izbutit să se situeze pe primul plan al atenţiei oficialităţii şi publicului.

In cadrul «primăverii Iaşului şi «centenarelor instituţiilor de cultură» ce vor fi sărbătorite prin Mai viitor, — iniţiativa desigur se va relua, — corectând chiar micile greşeli inerente poate : grabei — improvizărei doar în câteva săptămâni, cu destulă lipsă de fonduri, poate vor avea şi un concurs mai generos, dat din timp, al organelor superioare, ce nu se pot dezinteresà, — ci din contră: fapte ca pavilionul dela Dragaica (Buzău), altul în Basarabia, — şi cel dela Copou, — împreună cu muzeele permanente din Capitală (Parcul Carol ş. a.), radiază asupra întregului Corp o altă mentalitate — prin care publicul să ne judece şi aprecieze just, după fapte pozitive şi realizări ce nu se pot nega.

Aşa se face «propaganda forestieră» cea mai convingătoare, şi mai ales prin lucrările reale din însăşi gospodăria noastră, dar puţin cunoscute marelui public, — graiul, slova şi clişeul, trebuind puse în slujba lor, metodic şi stăruitor... dacă oficialitatea!... dar ne oprim aici; ...cu acest «d a c ă» ! ?

Inginer *Cezar Gr. Cristea*

† PROF. JULIUS MARCHET

La 26 Octombrie a. c. a fost înmormântat în micul cimitir Gersthof, din marginea Pădurii vieneze, bătrânul şi renumitul profesor Julius Marchet, de la Şcoala superioară pentru cultura pământului din Viena.

Născut la 1858 el închide ochii în vârstă de 77 ani după o viaţă plină de realizări, închinată în părţi egale carierei silvice şi celei de profesor. Absolvent în 1880 al Şcoalei de silvicultură, Marchet este chemat la 1882 ca asistent al lui Exner, la cursul de construcţii forestiere. Spre a nu rămâne însă un teoretician desrădăcinat de realităţi, părăseşte în 1884 acest post şi intră în ad-ţia silvică în calitate de şef al Serv. construcţiilor la Innsbruck. De acolo trece la Viena iar la 1904, după ce publicase importante lucrări în domeniul instalaţiilor de transport, este numit profesor la Hochschule, la catedra unde funcţionase şi ca asistent.

In anii următori întreprinde o excursie de studii în Europa şi publică o importantă lucrare asupra comerţului lemnului, în principalele ţări europene. Pe la 1906 a venit şi în România şi adesea în lecţiunile sale vorbia cu simpatie de ţara noastră, de realizările ei în timp aşa de scurt, de podul peste Dunăre, de Constanţa şi de Valea Bistriţei.

Marchet a publicat multe lucrări în domeniul instalaţiilor de transport, din care una a fost tradusă şi în limba română (Dr. de alunecare trad. de Şt. Caraman 1916). Cea mai recentă: Landstrassen- und Waldwegebau, 1925, este una din cele mai bune în acest gen. Intre anii 1930—1932 a publicat, împreună cu Hitschmann, acea renumită enciclopedie silvică: Wademekun f. d. Forst- und Holzwirtschaft, care în scurt timp a fost reeditată de Wappes.

In domeniul comerţului lemnului, Marchet a fost promotorul unei înţelegeri între statele producătoare şi consumatoare, contribuind în largă măsură la crearea Comitetului internaţional al lemnului la Viena.

După retragerea la pensie, în 1929, Marchet se dedicase studiului gazogenelor cu lemn, răpind bătrâneţelor sale multe din orele de odihnă la care avea dreptul.

A închis ochii un om cu mare putere de muncă, un deschizător de căi, un pioner al culturii forestiere. Foştii lui elevi români şi cei ce l'au cunoscut şi apreciat, se închină cu respect memoriei sale.

D. A. Sburlan

A MURIT UN PRIETEN AL PĂDURILOR

In Dragoslavele, satul său natal, s'a stins din viaţă, în dimineaţa de 3 Noembrie 1935, preşedintele Obştei Moşnenilor Dragoslăveni din jud. Muscel, N. Catrinescu.

Prin moartea aceasta, silvicultorii pierd un tovarăş de luptă, iar obştea Dragoslavele pe iniţiatorul constituirii ei şi pe cel care a condus-o neîntrerupt şi cu deosebită competenţă, ultimii 30 de ani.

In lunga sa carieră de conducător al acestei Obşti, care posedă încă

în prezent 9000 hectare pădure de munte, şi datorită deosebitei sale puteri de pătrundere şi înţelegere N. Catrinescu şi-a asimilat complect noţiunile de economie forestieră.

Poseda în mod desăvârşit convingerea gospodăriei raţionale a pădurilor, şi urmărea cu neţărmurită grijă, regenerarea şi refacerea arboretelor.

Din dorinţa de a pune odine în regenerări, în creşterea şi ameliorarea pădurilor, s'a conformat întotdeauna prevederilor amenajamentelor, şi a desvoltat pe terenul silviculturii o activitate intensă, plină de interes de mai bine şi mai frumos pentru viitorul îndepărtat al pădurilor, pe care doria să le lase, ca o mândră moştenire, generaţiilor viitoare.

Suflet entuziasmat de frumosul naturii, el s'a integrat şi identificat pe deplin preocupărilor pădurilor, punând ordine în exploatări şi căutând a ridica rentabilitatea lor, prin refacerea şi innobilarea arboretelor.

Fiind cunoscut şi mult apreciat în cercul silvicultorilor, dispariţia lui umple sufletele celor ce l-am cunoscut de regret şi de recunoştinţă pentru dragostea cu care a luptat pentru cauza pădurilor.

I. R.

ARTICOLE PRIVITOARE LA ECONOMIA FORESTIERĂ, PUBLICATE IN ZIARE

Universul, 6 Oct.: — Acţiunea de împăduriri şi hotărârile comisiei pentru îndrumarea agriculturii dela Min. Agric. şi Domeniilor.

Curentul, 13 Oct.: — M. P. Florescu: o nouă şi mare panama forestieră, iarăşi afacerea „Albina" Prahova, pentru Min. de Justiţie.

Adevărul, 5 Oct.: — Acalmie pe piaţa lemnului, tarifele în urcare şi lipsa de vagoane. Concurenţa Caps-ului neloială, neplătind taxe şi-a asigurat rolul preponderent în Sindicat. Caps-ul furnizează material mult superior calitativ, dar ar trebui să fie în organism de echilibru între Stat şi particular. — ss. Sandu Florea.

Argus, 29 Oct.: — ss. G. I. Ionescu Ing. Caps: Viaţa Europeană a lemnului: scăderi de preţuri, micşorarea exportului, concurenţa rusească, piaţa internaţională şi cea românească a lemnului. Concurenţa lemnului român pe piaţa ungară de către produsele austriace; import şi export în Jugoslavia, Germania, Cehoslovacia, Austria, Anglia, Polonia şi Franţa.

31 Oct.: — Regiunea forestieră Iaşi în lumina cifrelor oficiale: producţia de lemn, pepiniere şi lucări de împădurire, rezultate; cheltueli şi venituri.

Prezentul, 4 Oct.: — Protejarea pădurilor supuse regimului silvic şi autorizarea tăerilor.

5 Oct.: — Fixarea normelor pentru încheerea bilanţurilor Administraţiilor comerciale (Regii Autonome).

6 Oct.: — Regimul valutar şi al comerţului exterior în lumina frământărilor de azi (declaraţiile Ing. I. Dumitrescu Dir. Asoc. Ind. Forest.).

Soluţiile bune, taxă de 30% în loc de 44%; ce cursuri să se fixeze la

valutele slabe, spre care ţări să dirijăm exportul nostru prin compensaţie şi măsurile pentru reuşita noului sistem.

6 Oct.: Noui credite de 3.500.000 lei pentru desvoltarea acţiunei silvice de împăduriri.

14 Oct.: — ss. G. D. I. recte Ing. I. G. Dumitrescu: Exportul produselor noastre forestiere în grea cumpănă; o interesantă propunere a Asociaţiei producătorilor forestieri: situaţia în diferite ţări: Ungaria, Palestina, Grecia, Egipt, Germania, Franţa, Italia, Algeria, Anglia şi Olanda ca ţări de mare consum.

Situaţia actuală a produselor forestiere şi singura soluţie practică pentru descongestionarea pieţii: exportul de cherestea în Anglia, Olanda şi Argentina, dirijate şi sub controlul Asociaţiei, calitatea şi sortimentele. 200.000 m. c. cherestea de răşinoase şi fag în compensaţie cu art. lista B, pentru Anglia repartizată numai între producătorii calificaţi.

31 Oct.: — Administraţia Caps şi nedreptăţirea Corpului contabililor.

Excelsior, 5 Oct.: — 1) Cronica lemnului. — 2) Protejarea pădurilor supuse regimului silvic şi autorizarea tăierilor. — 3) Noui Credite de 3.500.000 lei pentru desvoltarea acţiunii silvice de împăduriri. — 4) Lemnul ca înlocuitor al benzinei de G. I. Ionescu.

Dreptatea, 25 Oct.: — Abuzurile Insp. silvic Stătescu din Sighişoara.

Viitorul, 15 Oct.: — Impărţiri de islazuri în păduri la Vaslui.

Ţara Noastră, 31 Oct.: — Naţionalizarea pădurilor de Ing. M. P. Florescu.

Naţionalul Nou, 16 Oct.: — 1) Transportul buştenilor destinaţi fabricilor de cherestea pentru export — dispoziţiile C. F. R. — 2) Condiţiile acordurilor încheiate cu Turcia: lista mărfurilor admise la import-export. Ce mărfuri putem exporta. Capitolul privitor la lemn, desvoltat pe larg. şi lista mărfurilor turceşti de import.

Exploatări de păduri supuse regimului silvic.

3) România şi sancţiunile împotriva Italiei: grâul nostru înlocuit cu grâu unguresc, iar lemnul cu produse austriace.

Zorile, 29 Oct.: — Din durerile Moţilor: dintr'o avere de 30.000 jugăre pădure, Moţii ajung muritori de foame.

Porunca Vremii, 27 Oct.: — Beiuşul Voevozilor de altădată şi codrii Bihorului în mâini străine. — ss. N. Călin-Cordoş.

Gazeta Agricolă (Iaşi), 21 Oct.: — Silvicultura la pavilionul Caps şi Inspectoratul de regim Loco în cadrul „Lunii Iaşilor-'.

C. Cristea

R E C E N Z I I

Bärenthoren 1934. Der naturgemässe Wirtschaftswald, de *Krutsch* şi *Dr. Weck*. Ed. I. Neumann-Neudamm 1935. 161 pag., 25×17 cm.

La începutul deceniului trecut, pădurile ocolului silvic Bärenthoren din Saxonia, gospodărite după tipul «pădurii permanente», formau adesea obiect de discuţii în lumea silvicultorilor germani. Pentru a da o bază reală acestor discuţiuni, Serviciul de amenajament al Statului saxon a însărcinat pe silvicultorul Krutsch cu studiul acestor păduri. Rezultatele studiului au fost publicate apoi în cartea Bärenthoren 1924.

Dar din lipsă de date asupra gospodăriei din trecut, Krutsch nu a putut formula concluzii, încât lucrările sale au format doar începutul unor cercetări, organizate de acelaş serviciu, asupra pădurilor dela Bärenthoren.

Dela 1924 încoace, s'a înregistrat tot materialul lemnos extras din păduri; s'a cercetat flora şi asociaţiunile vegetale, clasele de vârstă, distribuţia esenţelor în masive; s'au făcut analize le arbori, etc. încât după un deceniu, la 1934, în urma unei noi inventarieri, s'au putut determina creşterile pentru fiecare din aceşti 10 ani.

Cartea D-lor Krutsch şi Weck, în prima parte, Bärenthoren 1934, cuprinde rezultatul inventarierilor, rezultatele cercetărilor şi observaţiunilor făcute dela 1924 până la 1934, descrierea metodelor de cercetare şi observaţiuni critice asupra productivităţii.

Caracteristica gospodăriei de azi dela Bärenthoren este grija deosebită ce se dă tuturor factorilor de producţiune.

Forma actuală de gospodărie a fost începută la 1884.

O descriere a ocolului dinainte de această dată, îl caracterizează astfel: Sol nisipos în cea mai mare parte. In mică măsură se exploata încă litiera, iar păşunatul şi cositul ierbii se practicau cât se putea de intens. Arboretele neregulate; vârsta medie pe ocol 26 ani; Volumul la ha, în picioare, 94 m³; posibilitatea, la 1884, era de 1,55 m³ la ha. Pădurea se exploata prin tăieri rase.

După 50 de ani de aplicare a gospodăriei de forma pădurii permanente, producţiunea s'a ridicat uimitor: Dela 1924 la 1934 s'a recoltat pe an şi pe ha 4,12 m³ lemn plin folosibil. In 1934 vârsta medie pe ocol era de 51 ani; volumul, la ha, în picioare, 187 m³. Creşterea, în ultimul deceniu a fost de 5,31 m³ lemn plin folosibil, la ha iar în unele părţi chiar 5,60 m³.

Se constată deci o mărire a volumului materialului lemnos şi a vârstei medii cu 100% şi o sporire a creşterii cu 340%. Solul s'a îmbunătăţit, trecând dela clasa IV la cl. III-a de fertilitate.

Se crede că şi dela 1884 până la 1924 s'a scos în mediu 3 m³ pe an şi ha, adică

o cantitate de două ori mai mare decât posibilitatea care se stabilise.

Creşterea producţiunii se datoreşte îmbunătăţirii condiţiilor de vegetaţie, prin îngrijirea factorilor de producţie. Astfel, s'au evitat tăierile rase, extracţiunile brusce şi deschiderile laterale, pentru a nu strica clima pădurii; s'a oprit exploatarea litierii, păşunatul şi cositul ierbii, pentru păstrarea sănătăţii solului, şi s'a dat o deosebită grijă arboretului prin ridicarea posibilităţii «cu firul» şi totdeauna a exemplarelor rău conformate; prin supravegherea de aproape a vânatului util şi prin introducerea esenţelor de amestec în masive.

Expunerea este însoţită de numeroase tablouri comparative şi diagrame. In anexă la partea I, se dă, sub formă tabelară, descrierea comparativă a arboretelor după inventarierile făcute la 1913 (parţial) 1924 şi 1934, precum şi 20 fotografii de cea mai perfectă execuţie, reprezintând tipuri de arborete şi deferite stadii de vegetaţie ale pădurilor dela Bärenthoren.

In partea a II-a a cărţii, Der naturgemässe Wirtschaftswald, autorii, cercetând pe rând factorii de producţiune şi condiţiunile lor optime pentru pădure, în lumina rezultatelor dela Bärenthoren, ajung la concluzia că, pentru Germania, se impune trecerea dela actuala formă de gospodărie, bazată în general pe tăieri rase, la aceea a pădurii economice cu structură naturală (naturgemässe Waldwirtschaft). Trecerea ar fi să se facă treptat, pentru a nu suferi prea mult economia naţională, căci procesul se produce cu sacrificiul parţial al posibilităţii pădurilor. In 50 de ani însă s'ar putea ajunge să se acopere o nevoie de lemn egală cu cea de azi; iar mai târziu, sacrificiul va fi mult răsplătit. Se cer însă pentru aceasta următoarele condiţiuni:

1) Voinţa pentru păstrare şi creare la toţi membrii comunităţii întreprinderilor forestiere (Betriebsgemeinschaft).

2) Continuitate conştientă şi asigurarea desvoltării organice în acord cu viaţa în pădure, la toate măsurile economice.

3) Inlăturarea tuturor servituţilor din pădure.

4) Singurul pricipiu de recoltare: Ce e rău se scoate, ce e bun rămâne.

Noua formă de gospodărie impune şi o nouă politică forestieră, o reorganizare administrativă şi a exploatărilor, probleme pe care autorii le examinează amănunţit.

Astăzi, majoritatea pădurilor se exploatează încă prin tăieri rase, deşi se recunoaşte că acest tratament, aplicat repetat, duce gospodăria la dezastru. Lumea este în căutare de metode mai bune.

Pentru toţi cultivatorii de păduri, cartea D-lor Krutsch şi Weck este deopotrivă de valoroasă. Unora le dă siguranţa succesului, tuturor, preţioase indicaţiuni.

N. Rucăreanu

Istoria Românilor. I. Din cele mai vechi timpuri până la moartea lui Alexandru cel Bun (1432), de *Const. C. Giurescu*, prof. univ. Bucureşti. Bucureşti 1935, Edit. Fundaţiei p. literat. şi artă „Regele Carol II". XIV+586 pag. cu 137 fig. în text şi 7 hărţi afară din text. Preţul 200 lei.

Datorită unor metode pedagogice nepotrivite, cât şi unor manuale greoaie, semnatarul acestor rânduri a rămas de pe urma instrucţiunii din şcoala secundară cu o foarte pronunţată aversiune pentru ceeace este istorie. Iată însă, în sfârşit, o carte — cea de faţă — care

odată începută, nu i-a mai dat pace până nu a fost terminată. Credem că ne păstrăm în limitele moderației, afirmând că este pur și simplu captivantă.

Nu este rolul nostru de a-i face aici critică din punctul de vedere al exactității expunerii sau interpretării în sine a datelor istorice. Asta e treaba confraților de specialitate ai autorului. Desigur că aceștia nu vor lipsi dela datorie, cu toate exagerările inerente unor asemenea cercuri. Ceace vrem noi aici, este numai semnalarea unei admirabile lucrări, cel puțin pentru cultura generală a silvicultorului de pe aceste meleaguri și mai cu seamă, pentru educarea spiritului său critic, atât de trebuitor în studiile de istorie forestieră. Accentuăm acest din urmă punct de vedere, întrucât disciplina respectivă reprezintă pentru noi silvicultorii un foarte important și încă virgin câmp de investigație științifică. Intr'adevăr, nici-o ramură de producțiune nu este interesată într'o așa de mare măsură la cunoașterea trecutului ca economia forestieră. Amplitudinea procesului de producțiune în silvicultură este extraordinar de mare. Uneori se poate întinde peste sute de ani (codru de stejar). Aspectul și structura componentelor pădurii (flora, fauna, solul cu toate ale sale) se resimt foarte îndelungată vreme de acțiunea omului sau a fenomenelor revoluționare naturale (incendieri, doborîturi de vânt, etc.). Știm ce înseamnă procesul infinit de lung al succesiunii vegetale și deci și animale și de sol, către acel ultim echilibru numit climax, corespunzător factorilor stațională dați.

Autorul își propune să prezinte cetitorului, pe aceleași baze, „întreaga istorie a poporului românesc, din cele mai vechi timpuri până la înfăptuirea României Mari" (pag. VII). In această expunere, el socotește de o egală îndreptățire, atât aspectul politic, cât și cel social, economic și cultural al evoluției noastre. Lucrarea este plănuită în trei volume. Cel de față — singurul apărut până acuma — cuprinde trecutul nostru cel mai îndepărtat, până la moartea lui Alexandru cel Bun (1432).

In primul titlu, „Pământul românesc" se expun, într'o fericită formă sintetică, condițiunile fizice ale mediului, sau cum am zice noi, staționale, în care a avut a se desvolta poporul nostru. Cu titlul de exemplu, citâm câteva rânduri. Vorbind despre prefacerile, ce a avut să sufere flora pământului românesc, «mai ales în ultimul secol» autorul se exprimă textual:

«In primul rând pădurile s'au tăiat pe un cap. Acolo unde odinioară erau codrii vestiți, azi e loc de arătură. Știe toată lumea din auzite, dintr'o vorbă de tristă reputație, de codrul Vlăsiei. El se întindea pe o suprafață considerabilă, între Ploești și București. Azi au rămas numai petece de pădure și, ici și colo, în mijlocul câmpului, câte un stejar singuratec, martor al vestitului codru de odinioară. Tot așa s'au tăiat grozavele păduri ale Teleormanului: însuși numele, de origină turcă veche, poate pecenegă sau cumană, înseamnă «pădure nebună» sau «mare». (Cf. Deliormanul, cu același înțeles din Dobrogea de miază-zi). Și tot așa pretutindeni, pe tot întinsul pământului românesc, pădurile au fost lăzuite spre a se face locuri de arătură. Mai ales în partea câmpului și a podgoriei s'a petrecut această prefacere. Nici muntele însă n'a scăpat cu totul, fiind desbrăcat — și în multe locuri hoțește, — de această minunată podoabă» (pag. 5).

Și mai departe :

«Tăerea pădurilor a avut urmări atât în ce privește clima cât și asupra regimului apelor. Umiditatea a scăzut, uscăciunea aerului a devenit mai pronunțată. Pe de altă parte, râurile au căpătat un

caracter torențial tot mai accentuat. Ne mai fiind pădurea care s'o oprească, apa de ploaie se scurge repede pe coastele dealurilor și munților, cărând totdeodată și pământul vegetal cu ea. Rezultatul: sălbăticirea unor părți însemnate din regiunile străbătute de râuri, o pagubă imensă pentru agricultură și în genere pentru economia țării. P ă d u r e a, t ă i a t ă f ă r ă s o c o t e a l ă, s e r ă z b u n ă» (pag. 8). Intr'adins am citat pasagii, cari se referă la materia profesiunii noastre. Din acest exemplu se poate vedea mult: o temeinică pregătire și o adâncă pătrundere a lucrurilor.

Primele titluri și cele mai numeroase, cuprinzând cea mai mare parte a lucrării, au caracter de ansamblu, mai puțin legate de anumite personalități sau evenimente importante singuratice. Astfel avem: Epoca preistorică; Tracii. Dacii sau Geții; Istoria politică a Dacilor până la Decebal; Civilizația și cultura Dacilor; Dacia Traiană; Neamurile germanice în Dacia. Sarmații; Hunii; Creștinarea Daco-Romanilor; etc. Către sfârșit, expunerea materiei se concentrează în jurul personalităților proeminente ale timpului, Voevozii creiatori de istorie. Peste tot răsare preocuparea autorului de a ne înfățișa viața socială însăși, sub diversele sale aspecte, ferindu-se de înșiruirile de nume și date, atât de seci și supărătoare în cele mai multe cărți de istorie.

Materia cărții este expusă «sine ira et studio», după o riguroasă metodă științifică, cum rar ne-a fost dat să întâlnim în literatura istorică. Afirmațiunile se bazează în primul rând pe documentele sigure. Unde acestea lipsesc, se face loc deducțiunii logice sau ipotezii, arătându-se lămurit acest lucru. Cu toate acestea, o caldă iubire de neam și de pământul patriei însoțește ca un discret miros de tămâie paginile sbuciumatului nostru trecut.

Inlănțuirea diverselor chestiuni se face după o logică odihnitoare. Preocuparea autorului de înțelegătoare sistematizare a lucrului apare peste tot. Tabla de materie — «Cuprinsul» — este o oglindă a disciplinei de gândire și de expunere. Fiecare dintre cele 30 de titluri — cu mai multe subtitluri — se încheie cu o bibliografie. La urma cărții întâlnim: un foarte cuprinzător indice de nume (61 pagini pe două coloane dese), o listă a figurilor și o alta a hărților. Ordine desăvârșită în tot locul, încât orientarea cetitorului este cât se poate de lesnicioasă.

Din puținele rânduri citate mai sus — și așa este peste tot — se poate vedea stilul simplu, cu frază scurtă clară și limba românească cizelată.

Autorul a fost, dealtfel, într'adins preocupat de acest lucru. «Socotesc că astăzi mai mult decât oricând, ș t i i n ț a nu trebue să rămână închisă în turnul ei de fildeș. Mai ales când e vorba de trecutul neamului. Am căutat deci să prezint rezultatele cercetărilor mele într'o formă accesibilă câtor mai mulți, în orice caz tuturor acelora care posedă un minimum de cultură generală» (pag. IX).

Condițiunile de prezentare exterioară sunt ireproșabile: un tipar cu totul civilizat (Imprimeria Națională a Monitorului Oficial); o hârtie gălbuie de calitate superioară, foarte proprie pentru citit; figuri și hărți clare, bine executate ornează cartea și înlesnesc mult pătrunderea lucrurilor.

In puține cuvinte, autorul s'a dovedit un neîntrecut tehnician într'ale scrisului. Cartea poate fi dată ca model cel puțin sub acest raport.

Pentru cele arătate mai sus, recomandăm cetitorilor noștrii, cu adâncă convingere, cercetarea acestei frumoase cărți. (Se găsește și în biblioteca Soc. «Progresul silvic»).

Ing. Dr *Ilie C. Demetrescu*

REVISTA REVISTELOR

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

No. 8 şi 9; August şi Septembrie, 1935.

G. Delevoy.

De l'influences de l'éclaircie dans les pineraies.

Despre influenţele răriturii în arboretele de pin.

Studiul cuprinde rezultatele cercetărilor făcute asupra răriturii în arborete de Pinus silvestris pe sol aproape mediocru. Experienţele s'au făcut în două păduri diferite cu şapte pieţe de experienţe fiecare, reprezentând şapte grade de răritură. După descrierea acestor păduri, pentru fiecare din ele sunt arătate: evoluţia numărului de tulpini, influenţa răriturii asupra creşterii arborilor, structurii şi calităţilor lemnului, etc.

Articolul se va continua.

D. Drâmbă.

Aperçu sur les travaux technico-forestiers exécutés dans les bassins des rivières de la Roumanie transcarpathine, conformément aux stipulations du „Traité de Trianon".

Examinând, în raportul prezentat ca delegat al României, la congresul de silvicultură dela Bruxelles din anul acesta, prevederile tratatului dela Trianon asupra regimului apelor (art. 292 şi 293), autorul arată lucrările efectuate de România, conform acestor prevederi, în

Cu ocazia împlinirei vârstei de 70 ani teva rânduri.

Cl. L. van Tilt.

Les plantations sur les routes provinciales.

Plantaţiunile pe drumuriile provinciale.

Studiul cuprinde următoarele trei părţi:

1. Consideraţiuni generale asupra plantării drumurilor (din punct de vedere estetic, utilitar, etc.).

2. Esenţele ce pot fi utilizate.

3. Plantarea şi întreţinerea arborilor. Acest studiu constitue un material interesant şi foarte util pentru problema plantării drumurilor.

P. D.

Excursion forestière dans l'entre Sambre et Meuse.

Excursie forestieră în provincia dintre Sambre şi Meusa.

Cu prilejul excursiei făcute în împrejurimile Rosée Philippeville, s'a vizitat pădurea domenială Florennces şi pădurea domeniilor miniere.

Prima este pe larg descrisă, cuprin-

zând descrierea arboretelor din diferite cantoane, a condiţiunilor staţionale, desvoltarea speciilor şi regenerarea lor. Cea de a doua este tratată mai sumar.

Congresul internaţional de silvicultură dela Bruxelles.

Cuprinde o dare de seamă asupra acestui congres ţinut anul acesta cu ocazia expoziţiei universale, la Bruxelles, cu discuţiile şi rapoartele prezentate de delegaţii statelor participante.

E. V.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 11, 1 Iunie 1935.

Max Woelfle.

Wald und Windschutz.

Pădurea şi protecţia contra vântului.

Pentru determinarea influenţei unui arboret asupra vântului, autorul a început o serie de cercetări. In articolul de faţă ne prezintă locurile unde s'a început a se face observaţiile şi măsurătorile. Rămâne ca rezultatele să fie publicate mai târziu. Rezultatele prezintă pentru România un deosebit interes în legătură cu perdelele de protecţie de care se tot vorbeşte.

G. Jaroschenko.

Der Einfluss der natürlichen Reinigung des Stammes von Asten auf die Bildung des falschen Kerns bei der Buche und einiger ähnlicher Bildung bei anderen Holzarten.

Influenţa elagajului natural asupra formării inimei roşii la fag şi câteva formaţiuni asemănătoare la alte specii.

In urma observaţiunilor făcute la 100 de fagi din pădurile Caucazului, autorul stabileşte că formarea inimei roşii la fag este în strânsă legătură cu elagajul şi rănirea rădăcinilor. O elagare târzie este totdeauna o cauză a formării inimei roşii. Autorul a mai observat la pin că fasciculele de vase ce merg la cioatele rămase dela elagare se înbibă cu răşină şi la putrezirea trunchiului acestea, rezistând putregaiului, apar ca un schelet.

Caietul 12, 15 Iunie 1935.

Dem. 70. Jährigen Dr. Dr. h. c. Arthur Georgi.

Septuagenarului Dr. Dr. h. c. Arthur Georgi.

Cu ocazia împlinirei vârstei de 70 ani a lui Arthur Georgi, proprietarul editurei Paul Parey din Berlin, care editează şi această revistă, redacţia îi închină câteva rânduri.

Rudolph Geiger, München.

Gewitter und Forst.

Furtună şi pădure.

Pentru paza pădurilor în Statele Unite, regiunea Oregon, s'a instalat 200 de posturi de observaţie în caz de incendiu.

Din datele adunate până acum, publicate în revista de meteorologie a Statelor Unite W. R. Stevens şi W. G. Morris, reese că furtuna cea mai periculoasă pentru pădure este cea cu caracter general care dă până la 66% din cazurile de incendiere a pădurei prin trăsnet.

G. Jaroschenko, Armenia.

Zur Frage des Einflusses des Bestandesdichte auf Hohenwachstum der Buche.

Relativ la problema influenţei consistenţei arboretului asupra creşterei în înălţime a fagului.

După cercetările făcute de Schwappach şi Wiedemann rezultă că răriturile făcute în etajul dominat la fag nu au o influenţă asupra creşterei în înălţime.

Făcând cercetări şi observaţiuni în pădurile de fag din Armenia autorul ajunge la concluzia că influenţa asupra creşterei în înălţime este foarte mare dacă se face răritura în etajul dominant. Aceasta justifică, pentru fag, facerea răriturilor numai în etajul dominant.

Caietul 13, 1 Iulie 1935.

Hugo Lendle.

Richard Lang †

In ziua de 18 Aprilie 1935, a încetat din viaţă, în urma unui atac de cord, titularul catedrei de soluri dela Universitatea din München.

Născut la 27 Sept. 1882, după ce tribulează câţiva ani între a se face comerciant şi a se dedica ştiinţei, se decide pentru cea din urmă, fiind numit în 1910 asistent la Univ. din Tübingen la catedra de geologie. In anul 1927, Lang trece la Univ. din München.

Activitatea ştiinţifică a lui Lang este foarte variată. O serie mare de lucrări de geologie şi mineralogie, mai ales în primii ani, la care în ultima vreme se adaugă tot mai multe cu caracter pedologic forestier.

Lucrarea care l'a făcut mult cunoscut pe Lang în lumea silvicultorilor este cartea asupra staţiunei forestiere (Forstliche Standortslehre, apărută în 1927.

Dr Kurt Mantel.

Die Waldbesteuerung nach der Steuerreform vom 16 Oktober 1934.

Impunerea pădurilor după reforma impozitelor din 16 Octombrie 1934.

Articolul de faţă a început deja din caietul 9, luând sfârşit în acest număr, îl rezumăm în întregime aici.

In mai bine de 60 pagini autorul a căutat să ne dea în mod amănunţit noile dispoziţiuni fiscale referitoare la păduri.

Urmându-şi programul său, guvernul naţional socialist a promulgat la 16 Oct. 1934 o serie de legi fiscale. Scopul lor era să adapteze fixarea şi încasarea impozitelor principiilor de guvernare ce domnesc în imperiul al III-lea. S'a avut în vedere acea comunitate (Gemeinschaft) care este una din lozincile partidului dela putere. Toate legile publicate se bazează pe principiul promovării înmulţirei populaţiei. Astfel, familiile bogate în copii se bucură de însemnate uşurări şi scutiri de impozite. Cei necăsătoriţi şi familiile fără copii plătesc impozite mult mai mari.

O micşorare a impozitelor nu se va realiza prin noile legi.

In impunerea pădurilor s'a păstrat vechiul sistem; impunerea după proprietate şi impunerea după venit. La fixarea actelor se are în vedere principiul favorizării familiilor grele.

Aproape în tot articolul autorul ne arată, în comparaţie cu vechile dispoziţiuni, ce s'a schimbat şi ce a rămas ca mai înainte. O atitudine critică nu ia autorul, probabil din motivul că în noua Germanie „se ascultă, nu se face critică".

Prof. Dr. Ing. Eduard Krca.

Eine Forsteinrichtungskartei.

O fişieră pentru amenajament.

O scurtă pledoarie pentru întocmirea amenajamentului sub formă de fişe; ca o

complectare a articolului cu acelaş subiect apărut în Caietul 6, 1935, al acestei reviste, de Dr. F. Hudeczeck.

Caietul 14, 15 Iulie 1935.

Dr. A. Ebner.

Die Benutzung des Waldes zu Zwecken der Erholung in Amerika.

Folosirea pădurii pentru recreiare în America.

Odată cu progresele mari ale industrializării şi mecanizării, din ultimii ani, pădurea a devenit din ce în ce mai mult căutată de omul dela oraş cu scopul de a se recreia.

Ca să uşureze cât mai mult vizitarea pădurilor statul a luat diferite măsuri, între care şi asupra reglementării circulaţiei automobilelor în păduri; la 5 locuitori revine un autobolul.

(Articolul va urma).

K. Honndorf, Meiningen.

Holzvorrat und Hiebsatz.

Capital lemnos şi posibilitate.

Stabilirea posibilităţei se face cel mai adesea pe suprafaţă. Determinarea aceasta are defectul că nu dă acelaş volum, decât când avem arborete uniforme.

In Thuringia s'a început de curând a se stabili posibilitatea după ce în prealabil s'a făcut cluparea întregului capitol lemnos şi gruparea lui în clase de vârstă şi de diametre.

Dr. Jegel.

Nutzung und Pflege der Altnürnberger Reichswälder.

Exploatarea şi îngrijirea pădurilor imperiale ale Vechiului Nürnberg.

Vechiul oraş Nürnberg a fost în trecut considerat ca oraş imperial, ceeace îi aducea o serie de avantagii de ordin politic şi economic. El a posedat o serie de păduri care de asemenea s'au bucurat de un regim special.

Autorul caută să scoată din archive cum au evoluat diferitele decrete relative la exploatarea şi îngrijirea acestor păduri. Astfel primul decret pentru păstrarea pădurii se dă la 6 August 1294, de către Regele Rudolph. Prin acest decret se defineşte pădurea ca un bun destinat majorităţii, nu persoanelor particulare.

La 1331 o dispoziţie pentru pedepsirea celor ce aduc stricăciuni pădurii.

(Articolul va urma).

Ant. V. Răd.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Mai 1935.

Ortegel.

Einzelstammwirtschaft.

Economia bazată pe individ lemnos.

Această metodă este de fapt un grădinărit intensiv, în care individul lemnos este supus unei culturi îngrijite. Autorul în o polemică cu prof. Dengler caută să combată argumentele, cari se aduc de acesta în contra grădinăritului.

In adevăr grădinăritul are următoarele dezavantaje:

a) Inelele anuale nu sunt uniform conformate.

b) Nu se realizează în condiţiunile ideale elagajul.

c) Speciile de lumină se conduc foarte greu.

Delus.

Untersuchungen über «Wertbirken» im Forstamt Pfeil in Ostpreussen.

Cercetări asupra „Mesteacănului de furnir" în Ocolul silvic Pfeil din Prusia Orientală.

In pădurile din Prusia orientală din apropierea graniţei lituane se desvoltă mesteacăni al cărui lemn preţios este foarte întrebuinţat pentru fabricarea furnirurilor. Indivizii cari produc acest lemn se desvoltă pe un sol marnos aluvial.

Dr. D. Feher.

Das Robinienproblem.

Problema salcâmului.

Prin cercetări asupra solului se stabileşte:

Circulaţia CO_2 şi respiraţia solului în solurile nisipoase de pădure este favorabilă vegetaţiunei. Economia humusului în pădurea de salcâm este nefavorabilă din cauza descompunerei rapide a frunzişului, astfel încât nu se poate forma o rezervă de humus atât de necesară schimbului de substanţe din solul pădurii. Din cauza creşterei sale rapide şi revoluţiunilor scurte adoptate, salcâmul sleeşte solurile nisipoase în compuşi fosforaţi şi de potasiu, astfel că în a doua şi mai ales a treia revoluţie creşterea se micşorează şi apar acele fenomene neplăcute (înţelenirea solului; rărirea arboretelor, etc.) cari ameninţă continuitatea şi rentabilitatea gospodăriei forestiere. Având în vedere acestea cultura salcâmului în soluri nisipoase să se continue numai dacă condiţiunile economice permit o îngrăşare a solului; acolo unde această manoperă nu e posibilă se recomandă cultura pinului negru.

Dr. C. G.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band II. (Heft 10/12,, 1935).

Ebner A., Dr.:

Die Holzgewinnung in Amerika in kritischer Darstellung und Würdigung und Formung der neuzeitlichen Fragestellung.

Expunere şi consideraţiuni critice asupra modului de recoltare a lemnului în America şi problematica actuală a chestiunii.

Se continuă studiul început în caetul precedent al revistei şi semnalat la timpul său.

De astădată ni se vorbeşte despre: doborîrea şi prima fasonare a lemnului, strângerea, scoaterea şi transportul prin diferite mijloace a materialelor lemnoase rezultate din exploatare. Chestiunile sunt privite din punct de vedere technic. Materialul ce ni se oferă în acest studiu este pur şi simplu impresionant, atât din punctul de vedere al studiului în sine, cât şi cu privire la extraordinarele mijloace technice puse de americani în slujba exploatărei vastelor lor păduri. In afara faptului că a făcut o amănunţită anchetă la faţa locului, autorul a consultat şi folosit şi 165 lucrări, în primul rând americane. Asta înseamnă seriozitate ştiinţifică!

Stumpf Fr., Dr.:

Waldbrandversicherung in Deutschland.

Asigurarea în materie de incendii de pădure în Germania.

Sprijinit pe o serioasă statistică a incendiilor de păduri din Prusia. ţinută în mod regulat din 1881 încoace, autorul

face o seamă de consideraţiuni asupra acestei probleme în condiţiunile date: însemnătate, tendinţe, cauze, etc.

Deşi asigurările contra acestui gen de calamitate sunt de multă vreme practicate în Germania, ele sunt totuşi departe de ceea ce ar trebui să fie, faţă de mărimea pagubelor real stabilite.

Se expun mai departe, consideraţiuni asupra modalităţii de a se face asemenea asigurări: reciproce, naţionalizate, sau să fie lăsate cu totul iniţiativei particulare. etc.

Schwarz H.

Die klimatischen Möglichkeiten des Anbaus der Hickoryarten in Deutschland.

Posibilităţile climatérice pentru cultura speciilor de Carya în Germania.

Autorul crede de însemnătate o asemenea problemă faţă de calităţile minunate ale lemnului de hicori (caria), cât şi a faptului sleirii rezervelor naturale de asemenea lemn din America de Nord.

In articolul respectiv se descrie aria de distribuţie naturală, cu condiţiunile staţionale ale diverselor specii de Carya. Faţă de acestea, autorul crede că multe dintre speciile respective ar putea fi cultivate cu succes în unele ţinuturi ale Germaniei. Alegerea celor mai potrivite specii sau chiar subspecii nu este tocmai uşoară din lipsă de studii suficiente asupra calităţilor lemnului.

Internationaler Forstwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internaţională.

Oferă un extraordinar de bogat material de ştiri forestiere din cele patru părţi ale lumii. Se fac şi rezumate de lucrări asupra diferitelor probleme forestiere şi asupra condiţiunilor de economie forestieră din diferite ţinuturi.

I. C. Dem.

INFORMAŢIUNI

Prin Dec. Minist. Nr.160981/1935, s'a interzis vânătoarea iepurilor, până la 15 Octombrie 1936, pe teritoriul Com. Păncești, jud. Putna.

*

In vara aceasta, un număr de tineri ingineri români au emis ideia înființării unei fabrici de produse electro-mecanice, finanțată de ingineri.

La apelul făcut de comitetul de inițiativă au aderat până la 6 Noembrie c., 250 ingineri, cari au subscris 3.500.000 lei și 10 societăți consumatoare cari au subscris alți 3.500.000 lei.

Intrunirea membrilor aderenți, dela 6 Nov., s'a hotărît ca pe baza subscrierilor ce se vor face până la începutul lunii Decembrie, să se întocmească actul constitutiv al Soc. Anonime pe Acțiuni «Grupul Industriilor Electrice» G. I. E.

Au fost delegați în consiliul de Ad-ție D-nii : N. Vasilescu-Karpen, rectorul școalei politechnice din București; C. D. Buşilă și I. Cantuniar profesori la politechnică, I. Bujor, director g-ral al Soc. Petroşani, C. Budeanu, Dir. G-ral Credit pentru Intrepr. Electrice, M. Constantinescu, Dir. G-ral Credit Minier, Al. Bunescu și I. Gh. Lăzărescu-București, și N. Stoicescu Vornicu-Prahova.

Ideia a fost unanim aprobată de congresul recent al Asoc. Ing. Dipl. ai Şc. Politechnice din București.

Inginerii cari nu au aderat încă sau nu au primit statutele și formularele de cec, procură sau scrisoare etc., pentru a putea subscrie, se pot adresa secretariatului comitetului de studii pe adresa : Ing. I. Gh. Lăzărescu, Str. Uranus 130, București VI.

*

Şcoala de Mecanică Agricolă, Morărit și Panificație pregătește meseriași în specialitățile: mecanică agricolă, morărit și panificație.

Funcționarii cari doresc să-și îndrumeze fiii spre aceste ramuri de activitate practică pot cere prospecte și relații dela cancelaria școalei din gara Titu sau dela biroul din București, Str. Mihai Vodă No. 40.

*

Domnul Inginer Inspector General silvic A. Lazurianu a binevoit să doneze bibliotecii noastre cărțile notate mai jos.

Ne îndeplinim o elementară datorie de recunoștință, exprimându-i și pe această cale viile noastre mulțumiri.

1) *A. Des-Cars-C. Haber:* Das Aufästen der Bäume. Köln, 1868.

2) *Ph. Gayer:* Der Wald im nationalen Wirtschaftsleben. Leipzig, 1879.

3) *C. Preser:* Ueber den Einfluss entwaldete Höhen auf die Bodencultur. Prag, 1884.

4) *Fr. Freiherm v. Löffelholz-Colberg:* Die Bedeutung und Wichtigkeit des Waldes. Leipzig, 1872.

5) Oesterreichische Monatschrift für Forstwesen. Wien, 1881.

6) Idem 1882.

7) *J. Binder:* Instruction für die Anfertigung der forstwirtschaftlichen Betriebspläne. Hermanstadt, 1881.

8) *M. Mohl:* Einige Beiträge zur Wald-Erhaltungs-Frage. Stuttgart, 1879.

9) *M. Kozesnik* : Ein Mahnruf dem Forstcultivator ! Wien, 1890.

10) *M. R. Pressler:* Das Gesetz der Stammbildung usw. Wien, 1886.

11) *O. v. Bentheim:* Wie sind reine Buchenhochwaldungen zu bewirtschaften? Leipzig, 1890.

12) *E. Ebermayer:* Hygienische Bedeutung des Waldes usw. Wien, 1890.

13) *H. Fürst.* Plänterwald oder schlagweiser Hochwald. Berlin. 1885.

14) *J. Ph. E. L. Jäger:* Das Forstkulturwesen nach Theorie und Praxis. Marburg, 1874.

15) *Th. Nördlinger:* Der Einfluss des Waldes auf die Luft- und Bodenwärme. Berlin, 1885.

16) *Fr. A. v. Alemann:* Ueber Forst-Culturwesen. Leipzig, 1884.

17) *F. Wang:* Grundris der Wildbachverbauung. I. Theil Leipzig, 1901.

18) Idem. II. Theil. Leipzig, 1903.

19) *C. E. Ney:* Der Wald und die Quellen. Tübingen, 1894.

20) *J. Boehm:* Warum steigt der Saft in der Bäumen. Wien. 1878.

21) *O. v. Bentheim:* Anregungen zur Forstbildung von Forstwirtschaft und Forstwissenschaft. Trier, 1901.

22) Dienst-Instruction für die k. k. Forst- und Domänen- Verwalter. Wien, 1884.

23) *E. Böhmerle :* Der Hainburger Herrenwald. Wien, 1904.

24) *A. Woditschka:* Die Drahtriese. Wien, 1897.

25) Forstliches Jahrbuch für Oesterreich-Ungarn. Wien, 1880.

26) *A. Tuchschmid:* Neue Untersuchungen über den Brennwerth verschiedener Holzarten. 1890.

27) *A. Ritter v. Guttenberg:* Die Wachstumsgesetze des Waldes. Wien, 1885.

28) *F. Faukhauser jun.:* Die Bedeutung der Ziegenwirtschaft für die schweizerischen Gebirgsgegenden usw. Bern. 1887.

29) Centralblatt für das gesamte Forstwesen. Wien, 1890 (Ian.-Iulie incl.).

30) Idem 1890 (lipsă Ian.).

31) Economia naţională, Bucureşti, 1896 (lipsă 6, 7, 9, 10, 17).

32) Idem 1897 (lipsă 17—24).

33) *A. Lazurianu:* Chestia pădurilor în România. Bucureşti, 1907 (mai multe exemplare).

*

La examenul de subinspector silvic ţinut în toamna anului 1935, au reuşit următorii ingineri :

Cu menţiunea foarte bine: Emil Câmpeanu, Haralamb Atanasie.

Cu menţiunea bine: Bretcanu N., Constantinescu T. C., Dragu C., Ionescu M. Ion, Mayer Eduard, Negulescu Emil, Popescu Mircea, Pop Liviu, Stănei I., Weiss M.

Cu menţiune suficient: Boiangiu Emil, Ciobanu Gh., Corbeanu T. Criveanu C., Domusci Gh., Gheorghiu N., Lupşa Gh., Miulescu Gh., Niculescu I., Nestorescu C., Onaca D., Popescu Făurei C., Podeanu Dem., Popp Absolon, Popescu V. Mihai, Rusu V., Scharbert Frederic.

*

PROCES-VERBAL No. 16.

Şedinţa dela 16 Aprilie 1935

Membrii prezenţi D-nii: *M. Drăcea, V. Stinghe, P. Ioan, A. Ionescu. S. Rodoteatu, V. Priboianu, Al. Butoi, D. Drâmbă, G. Minescu.*

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedenţia d-lui *M. Drăcea.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei din 9 Aprilie a. c. şi se aprobă.

D-l *Petre Ioan* în legătură cu sumarul şedinţei precedente, arată că în privinţa chestiunei cumpărărei de păduri, administraţia C. A. P. S.-ului, între anii 1930—1933, a avut un program complect studiat şi pus în lucrare, datorită căruia la sfârşitul anului 1933, la plecarea d-sale din fruntea instituţiei, lăsase un fond de 108 milioane lei în acest scop.

Suma respectivă s'a cheltuit însă de actuala Casa Pădurilor, în alte scopuri, pentru a-şi putea realiza bugetul de venituri şi cheltuieli.

Este sceptic în privinţa politicei guvernului în materie de cumpărări de păduri, faţă de anumite cazuri ce le cunoaşte în această privinţă.

Propune ca în intervenţia ce se va face la Minister, să se accentueze destinaţia precisă ce a avut fondul de mai sus, cerându-se stăruitor, a i se menţine scopul.

Intervertindu-se ordinea de zi, pentru comunicări, D-l Andrei Ionescu arată că societatea a fost sesizată de o parte din membri, pentru ca în ordinea de zi a Adunării generale să se introducă şi chestiunea «Indreptării necesare şi posibile în serviciile forestiere ale Statului».

Consiliul aprobă a se completa ordinea de zi amintită, introducându-se şi această chestiune, pentru care se desemnează ca raportori D-nii: C. Emanoil şi A. Butoi.

*

* *

D-l *Mihail P. Florescu* aduce la cunoştiinţa Consiliului cercetările ce a făcut la *Mărăşeşti,* în vederea realizărei *«Pădurei sacre».*

Arată că sunt 2 terenuri cari s'ar preta pentru această pădure :

a) Unul de circa 100 ha. pe malul Siretului, lângă podul Cosmeşti,

b) Altul, de 20 ha. situat în jurul mausoleului dela Mărăşeşti.

D-l *P. Ioan,* arată că faţă de numărul mare de participanţi (armată, auto-

rităţi, populaţie) cari iau parte în fiecare an la comemorarea luptelor dela Mărăşeşti, comemorare ce se efectuiază în jurul mausoleului respectiv, pădurea care s'ar creea în jurul acestuia, n'ar putea rezista aglomeraţiei şi ar împiedica şi desfăşurarea festivităţilor.

Menţionează că pădurea va trebui să aibă cel puţin 100 ha. suprafaţă.

D-l *Preşedinte Drăcea* arată că Societatea «Progresul Silvic» ia act cu plăcere de aceste iniţiative şi stă la dispoziţia iniţiatorilor, cu toate indicaţiunile technice necesare precum şi cu o contribuţie financiară modestă, în raport cu puterile ei financiare.

* * *

D-l *M. Drăcea* aduce la cunoştiinţă, cadrul măreţ în care s'a serbat Duminica trecută, «Serbarea Sădirei arborelui» la Brăneşti, cu participarea M. S. R. Marele Voevod Mihai, Miniştrii de Stat, peste 1200 cercetaşi etc., Constată că există tendinţa de a se transforma serbarea «*sădirei arborelui*» în aceea a «*sădirei pomului*» deşi, acei care au iniţiat această serbare au fost inginerii silvici, cari sau gândit la «arbori».

Intrându-se în ordinea de zi, se amână punctele 2 şi 3.

D-l *Ing. G. Minescu* arată demersurile ce a făcut pentru a se preda societăţei «Progresul Silvic» de către Direcţia silvică Constanţa, şi inventarul vilei dela Tekirghiol, pe care îl consideră vândut Societăţii odată cu vila, fiind «imobil prin destinaţie».

După discuţiuni la cari iau parte D-nii P. Ioan, A. Ionescu şi V. Stinghe, Consiliul decide a se interveni în acest sens de către D-l Preşedinte la Ad-ţia C. A. P. S. şi eventual la Minister.

Pentru administrarea acestei vile se dă delegaţie D-lor P. Ioan, A. Butoi şi Directorului Direcţiunei silvice Constanţa.

— Se aprobă un ajutor de 2000 lei văduvei Ing. T. M. Teodorescu.

— Se aprobă închirierea sălei de festivităţi D-lui Ing. Bucur Mărăcine, cu 2000 lei, pentru ziua de 5. V. 935.

Şedinţa se ridică la orele 23.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea.*

Secretar, (ss) *G. Minescu*

PROCES-VESBAL No. 17

Şedinţa din 24 Aprilie 1935

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui Prof. *M. D. Drăcea*, preşedinte.

Membri prezenţi D-nii: *Al. Butoi, D. I. Ciurileanu, C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, Andrei Ionescu, G. Minescu, A. Nedelcovici, Gh. Năstăsescu, V. N. Priboianu, V. Stinghe, Eugen Vâlceanu.*

Se citeşte procesul verbal No. 16 din 16 Aprilie ct. şi se aprobă.

In legătură cu sumarul şedinţei precedente D-l Gh. Năstăsescu propune

ca să se facă demersurile necesare pentru a se fixa o anumită dată în vederea serbării sădirii arborilor, eventual chiar prin o decizie ministerială.

D-l *M. Drăcea*. Scopul urmărit de silvicultori a fost răspândirea *sădirii arborilor*. Acest scop a fost atins.

E momentul pentru a face propagandă în vederea alcătuirei unei *asociaţii cu statute* în care să se concretizeze: o *mărturisire*, o *credinţă şi un legământ*.

D-l *D. Grozescu* propune să se reia activitatea de propagandă arătându-se ceiace s'a realizat în această direcţie.

D-l C. Emanoil susţine că serbarea sădirii arborilor trebue astfel organizată încât să se păstreze tot timpul o ţinută demnă.

Consiliul ia act de propunerile precedente.

Referitor la Vila de la Techirghiol.

Consiliul cooptează în Comisia pentru administrarea şi exploatarea vilei pe D-nii: V. Priboianu şi G. Minescu.

Pentru luarea în primire a vilei se deleagă D-nii: G. Minescu şi C. Emanoil, care vor putea să ia în primire vila, menţionând că în privinţa mobilierului urmează a se decide ulterior, după ce se va lua înţelegere între CAPS şi Societate.

Se ia în discuţie ordinea de zi.

1. — *Legea cooperaţiei.*

D-l D. Grozescu citeşte raportul întocmit de comisia desemnată de Consiliu în acest scop, expunând comparativ textul propus de societate şi textul votat de Corpurile legiuitoare.

După citirea raportului iau cuvântul D-nii:

D-l M. Drăcea stăruind asupra înţelegerii pe care comisia a găsit-o atât la D-l Ministru, la D-l Subsecretar de stat, cât şi la diferiţi parlamentari, cari constatând obiectitatea cu care Societatea a susţinut punctul ei de vedere, au acceptat în cea mai mare parte propunerile făcute ; la aceasta contribuind în mare parte şi colegii noştri din cooperaţie.

D-l M. P. Florescu constată că Societatea noastră şi-a făcut datoria şi în această împrejurare, ca întotdeauna; propune ca pe viitor să se stărue de Societate pentru cooperaţia de muncă, iar cooperativele forestiere să fie etatizate trecând la Casa pădurilor.

D-sa aduce mulţumiri comisiei care a lucrat la redactarea amendamentelor şi la susţinerea lor precum şi colegilor din cooperaţie cari au dat sprijinul pentru apărarea pădurilor.

D-l V. N. Stinghe propune a se aduce mulţumiri tuturor celor cari au sprijinit acţiunea Societăţii noastre — miniştri şi parlamentari — pentru a se creia şi menţine o ambianţă favorabilă susţinerilor Societăţii cari sunt numai în folosul general al ţării.

D-l Andrei Ionescu declară că în ce priveşte latura cooperaţiei forestiere, părerile şi doctrina Societăţii în această materie nu concordă cu cuprinsul textelor actuale respectiv cum nu concordă nici cu cele din vechea lege.

D-sa nu se raliază la mulţumirile pe care D-l M. P. Floressu le aduce colegilor din cooperaţie.

D-l C. Emanoil propune a se aduce mulţumiri numai parlamentarilor cari au susţinut punctul de vedere al Societăţii.

D-l D. Grozescu arată că în faţa unei situaţii grele — legea votată la Senat — Societatea a făcut maximum de efort şi a obţinut tot ceiace era posibil să se obţină în situaţia dată.

D-l M. Drăcea prin mulţumirile ce urmează să aducem nu însemnează să aderăm la doctrina vreunui partid politic părăsind doctrina Societăţii noastre.

D-l G. Minescu propune a se aduce mulţumiri verbale tuturora cari au înţeles sforţările şi au acceptat propunerile Societăţii.

Consiliul hotărăşte :

Se deleagă D-l Preşedinte M. Drăcea şi D-l Gh. Năstăsescu să mulţumească, în numele Societăţii, D-lor Miniştri şi parlamentari cari au sprijinit acţiunea Societăţii.

2. Punctele 2—5 din ordinea de zi se amână.

3. Punctul 7 comunicări :

D-l Preşedinte aduce la cunoştinţă că D-l Cezar Cristea a ţinut o conferinţă remarcabilă la Soc. Politechnică, iar D-l Andrei Ionescu remarcă lipsa auditorilor colegi silvici.

D-l M. Drăcea comunică participarea d-sale şi a D-lor V. Stinghe şi Gh. Năstăsescu la consfătuirea Asociaţiei presei agricole, silvice şi zootechnice, şi susţinerea punctului de vedere al Societăţii ca asociaţia respectivă să poarte titlul: *Asociaţia presei agricole, silvice şi zootechnice* aşa cum s'a decis de Consiliu atânci când s'a hotărît participarea noastră la această asociaţie.

D-l Preşedinte arată în acelaş timp greutăţile ce se ridică contra pădurilor şi relevă necesitatea de a strânge rândurile Corpului silvic pentru a putea face faţă neprevăzutului.

Consiliul ia act şi mulţumeşte D-lui preşedinte şi celorlalţi delegaţi pentru acţiunea întreprinsă şi rezultatul obţinut.

Punctul 6: Diverse — Administrative.

a) Se citeşte referatul D-lui Ing. Al. Georgescu-Băbeni.

D-l D. Grozescu dă lămuriri Consiliului şi propune să se aprobe cererea colegului Al. Georgescu.

Consiliul aprobă reducerea datoriei D-lui Georgescu cu 50% plata făcându-se în termen de o lună de la data comunicării.

b) Se citeşte referatul Serv. Comptabilităţii privitor la asigurarea imobilului.

Consiliul hotărăşte să se ceară oferte pentru asigurarea imobilului pentru suma de 6 milioane lei.

c) Se ia act de cererea d-lui ing. Eug. Feneşanu şi referatul contabilităţii şi constatând că d-sa nu mai e membru în Societate din anul 1925, nu se poate urmări pentru cotizaţii şi abonamente la revistă. Nu i se va mai trimite revista, după cererea d-sale.

d) Cererea colegului L. A. Cerna: Consiliul aprobă să se plătească câte 40 lei pe zi la cămin de la 15—30 Aprilie ct. şi lei 10 pentru fiecare bae făcută copilului.

Şedinţa se ridică la ora 24.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea.*

Secretar General, (ss) *Eugen Vâlceanu*

PROCES-VERBAL No. 18

Şedinţa din 14 Mai 1935

Şedinşa se deschide la orele 21, sub preşedinţia D-lui *Prof. M. Drăcea*, preşedinte.

Membri prezenţi D-nii: *A. Butoi, D. Drâmbă, C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, Andrei Ionescu, G. Minescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, V. Stinghe şi Eug. Vâlceanu.*

Se citeşte procesul verbal No. 17 din 24 Aprilie a. c. şi se aprobă.

La sumar D-l St. Rodoteatu ţine să accentueze că mulţumirile adresate în acest proces verbal sunt pentru rezultatul obţinut de Societate în atenuarea unei mari primejdii ce ameninţă pădurile.

Se ia în discuţie ordinea de zi:

La punctul 1 «*Regulamentul pentru acordarea premiilor diferitelor donaţiuni făcute Societăţii în acest scop*».

După citirea proectelor de regulamente întocmite de D-nii M. Drăcea şi Andrei Ionescu, *Consiliul aprobă :*

a. — Proectul de regulament pentru acordarea premiului G. Crăciunescu

— majorarea premiului la suma de 10.000.— zece mii lei

— introducerea modificărilor înserate în text în şedinţă.

— manuscrisul lucrărei premiate rămâne proprietatea Societăţii, autorul rezervându-şi dreptul de execuţie şi publicare.

b. — Proectul de regulament pentru acordarea premiului C. Dissescu majorând cota premiului la suma de Lei: 8.000.— (opt mii).

c. — Proectul de regulament pentru acordarea premiului V. A. Golescu, cu modificările introduse în şedinţă şi cu menţionarea că acest premiu, pentru primul an, se institue pentru studenţii ingineri silvici.

2. — Punctul 2: *Intâmpinările D-lor P. Ioan, St. Rodoteatu, Andrei Ionescu şi a inginerilor din cooperaţie.*

Consiliul amână discuţia acestei chestiuni în mod irevocabil pentru şedinţa viitoare, comunicându-se aceasta în convocare şi învitându-se cei interesaţi a participă neapărat la şedinţă sau a depune concluzii scrise.

3. — *Punctul 3. — Diverse — Administrative.*

a) La cererea D-nei Zenobia P. Antonescu, Consiliul aprobă o cameră la Vila Sylva cu 2 paturi pe preţ redus cu 50% din acel tarifar şi o cameră cu preţ integral.

b) Cererea Asociaţiei de vânătoare a inginerilor silvici AVIS. După discuţiuni la cari participă D-nii: D. Grozescu, M. Drăcea, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, Consiliul având în vedere că una din îndatoririle Societăţii noastre este şi aceia de a se îngriji de cultura şi ocrotirea vânatului, aprobă solicitatoarei Lei: 30.000.— (treizeci mii). Suma se va avansa pe bază de acte justificative şi treptat cu mersul lucrărilor efectuate de AVIS din fondurile proprii.

Consiliul condiţionează avansarea acestei sume de achitarea la zi a tuturor obligaţiunilor membrilor AVIS-ului către societatea «Progresul Silvic».

Consiliul hotărăşte că nu se poate cere nimic dela Societate dacă solici-

tantul nu este la curent cu toate obligaţiunile statutare şi datoriile contractate la Societate.

c) Privitor la suma de 10.000 lei donată de D-na Demetrescu-Vergu pentru ajutorarea membrilor săraci ai Corpului silvic, Consiliul primeşte donaţia dispunând a se aduce mulţumiri donatoarei şi cerându-se să binevoiască a preciza dacă această sumă constitue un fond de ajutorare sau nu.

d) La adresa No. 20.867/935 a Casei Pădurilor Statului prin care propune să se susţină de Societate decorarea D-lui I. Cornea primpretor pensionar, care a desfăşurat o rodnică activitate pentru împădurirea terenurilor degradate din Valea Mureşului, *Consiliul hotărăşte:*

— Să se aducă mulţumiri D-lui I. Cornea pentru această activitate.

— Să se intervină la Ministerul Agriculturii şi Domeniilor pentru a fi propus la decorare cu *Meritul agricol.*

c) La întâmpinarea D-lui Ing. St. Mantea; Consiliul hotărăşte :

— Societatea se sesizează de propunere,

— Se va interveni la forurile în drept în sensul propunerilor d-sale pe baza unui referat întocmit de D-nii D. Grozescu şi A. Ionescu.

4. — Punctul 5: *Comunicări.*

a) *D-l M. P. Florescu* arată că Societatea «Foresta» este în curs să încheie cu Casa Pădurilor o transacţie prin care «Foresta» va primi 9000 ha. Pădure virgină de răşinoase pe Valea Tarcăului, plătind o sumă derizorie de 1,50 lei hârtie/mc.

Pentru acoperirea acestei operaţii, din care Statul, pierde peste 30 milioane lei, Soc. «Foresta s'a obligat să renunţe a mai tăia un pretins rest de 50% din volumul unei suprafeţe de 1.800 ha. pădure ce a exploatat pe aceiaşi vale.

In realitate Soc. Foresta a tăiat 95% din volumul respectiv astfel că ea nu renunţă de fapt la nimic.

Protestează contra acestui nou atac al streinilor asupra pădurilor ţării.

D-l G. Minescu arată că operaţiunea respectivă care intrase în faza de definitivare s'a anulat. Organele silvice în primul stadiu au arătat că operaţiunea este în detrimentul Statului.

Consiliul ia act de această chestiune şi speră că nu se va definitiva.

b) *D-l Andrei Ionescu* propune a se pune la ordinea de zi:

1) Legea administrativă

2) Modul cum s'a aplicat legea pentru protecţia muncei naţionale.

Consiliul aprobă şi numeşte referenţi pe D-nii: M. Florescu şi C. Emanoil pentru punctul din urmă.

c) *D-l M. Drăcea* referă Consiliului asupra legilor :

— pescuitul în apele de munte

— protecţia pădurilor

— pădurile de apărarea naţională

învederând şi rolul avut de Societatea noastră pentru a se introduce dispoziţiuni cari să ducă mai bine la scopul propus de legiuitor.

Consiliul ia act.

d) *D-l V. Stinghe* referă asupra modului de acţiune al Asociaţiei presei agricole, zootechnice şi silvice, în vederea organizării *săptămânii cărţii* dând

relaţiuni asupra standurilor de cărţi de specialitatea noastră la diferite librării.

D-l Preşedinte invită pe membri la conferinţa D-lui D. Drâmbă ce va avea loc Vineri 18 Mai a. c. la sediul Societăţii, ora 18,30.

Şedinţa se ridică la ora 24.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea.*

Secretar General, (ss) *Eugen Vâlceanu*

PROCES-VERBAL No. 19

Şedinţa din 22 Mai 1935

Prezidează D-l Prof. *M. D. Drăcea*, preşedinte.

Membri prezenţi D-nii: *C. M. Bunescu, D. Drâmbă, M. P. Florescu, C P. Georgescu, D. Grozescu, P. Ioan, A. Ionescu, G. Minescu, A. Nedelcovici, G. Năstăsescu, V. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe şi E. Vâlceanu.*

Se citeşte procesul verbal No. 18 al şedinţei din 14 Mai a. c. şi se aprobă.

După discuţiile urmate la sumar D-l M. P. Florescu îşi ia obligaţiunea să facă o expunere scrisă asupra chestiunii Letea Foresta în legătură cu pădurea Tarcău.

Se ia în discuţiune ordinea de zi şi după intervertire, la punctul 5: *comunicări* D-l preşedinte M. Drăcea aduce mulţumiri D-lui D. Drâmbă pentru frumoasa conferinţă ţinută în ziua de 17 Mai a. c. cu subiectul *«Idei noi în technica lemnului»*. — D-l D. Drâmbă informează consiliul că va mai ţine aceiaşi conferinţă şi la Academia de Inalte Studii Comerciale şi Industriale, la şcoala de Arte şi Meserii, precum şi la Cercul de betoane.

Consiliul aprobă suma de lei 3.000.— cerută cu adresele 4 şi 5 ale D-lui D. Drâmbă dela fondul de propagandă, cheltueli ocazionate cu ţinerea susmenţionatei conferinţe.

D-l D. Drâmbă donează pentru biblioteca societăţii un exemplar din propunerile făcute de defunctul Prof. N. Gh. Popovici, în vederea propagandei culturale la sate.

Consiliul primeşte cu mulţumiri.

D-l Drâmbă referă consiliului asupra stadiului lucrărilor începute la Marele Stat Major în legătură cu propunerile făcute în conferinţa ce a ţinut la Cercul Militar.

Asemenea D-sa citeşte scrisoarea primită dela Direcţia Apelor şi Pădurilor din Franţa, răspuns la comunicarea ce a făcut-o privind conferinţa : Pădurile.

Dă relaţiuni asupra comunicării ce i s'a făcut de Direcţia Şcoalei de Ape şi Păduri din Nancy cu privire la elevul Victor I. Ionescu.

Punctul 1 din ordinea de zi se amână.

Punctul 2: Intâmpinările D-lor: Petre Ioan, St. Rodoteatu şi Andrei Ionescu şi aceea a Inginerilor din Cooperaţie.

La propunerea D-lui C. P. Georgescu Consiliul desemnează ca secretar de şedinţă pe D-l M. P. Florescu.

D-nii: *P. Ioan, St. Rodoteatu şi Andrei Ionescu* îşi citesc preîntâmpinările scrise la adresa D-lor: Eugen Vâlceanu şi G. Minescu aflate la dosar.

Se citeşte preîntâmpinarea colegilor Ingineri Silvici din Cooperaţie aflată la dosar.

D-l St. Rodoteatu citeşte o nouă întâmpinare în care aminteşte şi de modul cum s'a solidarizat Inginerii Silvici din Cooperaţie cu colegii lor Minescu şi Vâlceanu, această preîntâmpinare fiind semnată şi de domnii Petre Ioan şi Andrei Ionescu, şi îşi arată surprinderea că tot ce se discută în Consiliul de Administraţie se află şi în afară.

D-l M. Drăcea aminteşte că e de dorit ca discuţiile să rămână în sânul Consiliului.

D-l C. P. Georgescu susţine şi D-sa, că influenţele din afară abat mersul normal al societăţii.

D-l Andrei Ionescu în continuarea preîntâmpinării citite şi în complectarea ei susţine că în urma sesizării făcută de către D-l P. Ioan cu privire la votarea în 1934. de Senat, a legii Cooperaţiei şi graţie comisiunii constituită din sânul consiliului s'a mai putut atenua ceva din acea lege. Susţine că vina celor doi colegi din Cooperaţie rămâne în picioare din însă-şi analiza aprecierilor defavorabile chiar ale multor membri din consiliu exprimate în şedinţele în care s'a discutat legea Cooperaţiei. D-sa, crede că D-nii Minescu şi Vâlceanu au fost autori integrali ai acestei legi cu privire la păduri şi face aluzie în special că şi recent au trecut în lege ca din Comisia de înaintări a Corpului Silvic să facă parte şi un Inginer Silvic din Cooperaţie.

D-lor au făcut mai mult jocul politicianilor pentru care societatea totdeauna a lucrat dârz. E foarte dureros că ceeace s'a discutat aci a putut fi comunicat afară, căci numai aşa se explică ultimatumul colegilor din Cooperaţie adresat societăţii. Arată defectele cooperaţiei româneşti din cauza înfiltrării politicianizmului, politicianism care a fost întotdeauna în dezacord atât cu interesele pădurilor cât şi ale Corpului.

Faţă de cele expuse crede că singuri colegii să-şi tragă consecinţele căci consideră ca o anomalie ca dânşii să reprezinte interesele societăţii, dând dovadă de rea credinţă profesională. La sfârşit cere demiterea lor din însărcinările ce au în consiliu.

D-l G. Minescu îşi citeşte preîntâmpinarea D-sale, aflată la dosar din care rezultă următoarele: Sinceritatea de a-şi exprima cineva convingerile nu poate şi nu trebue să constitue un mijloc de atac din partea acelora care au alte convingeri asupra aceleiaşi chestiuni.

Mişcarea cooperatistă a fost începutul unei adevărate naţionalizări a industriei forestiere şi a luat fiinţă înainte de războiu, s'a desvoltat puternic după războiu, având astfel o destul de lungă perioadă de activitate. In acest timp se făceau amenajamente pentru foarte multe păduri din ţară bazate pe artificii care au dus la distrugerea pădurilor.

Regiile de Stat cu privire la exploatarea pădurilor apar foarte de curând sub forma de regii integrale.

In perioada de desvoltare a Cooperaţiei forestiere şi a regiilor de Stat

fiinţau puternicile societăţi capitaliste care au exploatat pădurile ţării aşa cum le-a dictat interesele capitalului lor.

Cooperativele au apărut ca o necesitate pentru românizarea exploatării. Intre ele şi regiile de Stat de azi, nu poate fi decât loc de colaborare.

Arată că înlocuirea Comisarilor Guvernului depe lângă Comunităţile de avere din Caransebeş şi Bistriţa Năsăud cu Ingineri Silvici aşa cum s'a prevăzut în legea cooperaţiei nu poate fi interpretată de cât ca o lărgire a cadrului de activitate a Inginerilor Silvici şi această precum şi toate celelalte dispoziţiuni din lege nu pot constitui obiect de prigoană Inginerilor din Cooperaţie care au lucrat la această lege.

D-sa conchide că o colaborare sinceră între regiile de Stat şi cooperativele forestiere va duce la românizarea exploatărilor de păduri iar înţelegerea între aceste două sisteme de exploatare se va putea face cu uşurinţă, atunci când toată lumea va înţelege rostul lor social.

D-l Eugen Vâlceanu citeşte preîntâmpinarea sa aflată la dosar din care rezultă că intenţiunea forurilor conducătoare de a modifica legea pentru organizarea cooperaţiei a fost adusă la cunoştinţă societăţii noastre, în adunarea generală din Mai 1934 de către D-l Subsecretar de Stat M. Negură; că proectul modificator al acestei legi s'a desbătut în Senat în cursul lunilor Aprilie—Iulie 1934.

Susţine că modificările propuse şi cari privesc pădurile nu schimbă principiile din legea pentru organizarea cooperaţiei în vigoare precum nu schimbă nici pe acelea introduse în legile anterioare. Mai mult aceste principii au fost introduse şi în art. 65 din legea pentru administrarea pădurilor la care desigur că unii din acuzatorii săi au lucrat.

Constată că parte din acuzatorii săi au avut atribuţiuni însemnate atât în Consiliul societăţii cât şi în administraţia pădurilor Statului atunci când s'au introdus principiile respective în legile care guvernează cooperaţia şi n'au acţionat în nici un sens la momentul oportun, deşi astăzi aduc încriminări altora, — pentru aceleaşi principii.

D-sa conchide că îşi însuşeşte integral proectul modificator al legii cooperaţiei pentru că se creează posibilităţi de lucru şi pentru muncitori şi pentru Inginerii Silvici, — iar cooperaţia va constitui sitemul de exploatare care se va impune chiar dacă Inginerii Silvici i s'ar aşeza de-a curmezişul.

D-l *Andrei Ionescu* crede că D-nii: Minescu şi Vâlceanu în expunerile lor s'au depărtat de acuzările ce li s'au adus făcându-şi autobiografia şi nespunând precis modul cum au înţeles să se facă cozile de topor ale oamenilor politici în chestia legii cooperaţiei, lege care este în detrimentul intereselor Statului.

D-l *St. Rodoteatu* susţine deasemenea că D-l Minescu şi Vâlceanu s'au îndepărtat dela actul acuzării asupra legii cooperaţiei de care au fost învinuiţi servind numai cauza politicianismului care e diametral opusă intereselor pădurilor, socoate că D-lui Vâlceanu nu îi este permis a avea reticenţe, căci D-sa, ca secretar general nu poate activa pe două fronturi opuse, unul în slujba cooperaţiei şi altul a Corpului.

D-l Andrei Ionescu interpretează art. 39 din legea cooperaţiei cu privire

la plasarea Inginerilor Silvici în cooperaţie şi susţine că acest plasament este foarte slab asigurat fiind în funcţie de centru adică tot de oamenii politici.

D-l Minescu învederează posibilităţile de lucru creeate Inginerilor Silvici de această lege.

D-l M. Drăcea propune închiderea discuţiei.

D-l V. Stinghe susţine: că acuzarea nu-i precisă şi nu reese din nimic vina celor doi colegi. Faţă şi de colaborarea ce au dat-o comisiei instituită pentru amendarea legii crede că nu D-lor au fost autorii legii respective.

D-l P. Ioan, susţine contrariu bazându-se pe unele conversaţii avute cu D-l Minescu.

D-l V. Stinghe în continuare spune că având în vedere că D-nii Minescu şi Vâlceanu au activat de mulţi ani în cooperaţie D-lor nu pot fi acuzaţi dacă servesc două servicii: cooperaţia şi interesele silviculturii.

S'a accenuat prea mult asupra situaţiei D-lui Vâlceanu pe care o are ca Secretar General şi care fiind angajat în cooperaţie n'ar fi lucrat pentru Corp şi Societate. Crede că discuţiile să se limiteze şi printr'un vot consiliu să hotărască asupra situaţiei colegilor acuzaţi.

D-l C. P. Georgescu crede că d-nii Vâlceanu şi Minescu au lucrat cu bună credinţă, dar problema silvică este mult mai mare şi nu poate fi soluţionată privind-o numai sub unghiul cooperaţiei. Din acest incident e de tras învăţământul că orice problemă de asemenea natură să fie adusă în desbaterea consiliului societăţii şi numai hotărârea acestuia să constitue punctul de susţinere în cauză.

D-l St. Rodoteatu persistă în afirmaţia că D-l Vâlceanu a avut un rol important în această chestiune şi că D-sa nu poate fi slujbaş al cooperaţiei şi Secretar General al Societăţii.

D-l M. Drăcea observă că împărţirea Corpului în grupe după serviciile ce îndeplinesc colegii nu are nici o raţiune. Corpul trebue să rămână unitar indiferent unde membrii săi îşi exercită profesiunea. Inginerii silvici dela cooperaţie au avut un rol important în organizarea începutului exploatărilor forestiere pe baze naţionale. Dacă legea cooperaţiei se prezintă ca o lege avansată faţă de interesele pădurii, vina nu o poartă colegii noştrii care activează în cooperaţie şi aceasta cade în seama evoluţiei partidelor politice.

Invederează necesitatea de a fi strânşi uniţi în jurul ideii forestiere. D-sa, nu găseşte nici o vină colegilor din cooperaţie şi se raliază la punctul de vedere exprimat de D-l C. P. Georgescu ca orice chestiune în legătură cu problemele silvice să fie adusă în prealabil în discuţia consiliului societăţii.

D-l V. N. Stinghe cere să se pună la vot următoarea rezoluţie: Consiliul nu găseşte că este cazul să se formuleze învinuiri contra D-lor Vâlceanu şi Minescu. Găseşte însă prilejul să constate nevoia unei precizări în sânul societăţii a unei directive unitare în diversele domenii care interesează şi vor interesa silvicultura ţării.

D-l C. P. Georgescu, formulează următoarea rezoluţie:

Din incidentul petrecut D-nii Vâlceanu şi Minescu au de tras învăţăminte pentru viitor, obligatorii şi pentru ceilalţi membrii ai societăţii când se vor găsi în situaţii similare, iar consiliul constată încă odată necesitatea de a fixa puncte

unitare de vedere în ce priveşte toate problemele politice silvice româneşti de unde să se inspire fiecare la rândul său.

Consiliul, cu majoritate, acceptă această a doua rezoluţie, la care nu se raliează D-nii: Andrei Ionescu, St. Rodoteatu şi P. Ioan, întrucât declaraţiunea de faţă nu corespunde la cererile susţinute de D-lor în scris.

Şedinţa se ridică la orele 24.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea*

p. Secretar General, (ss) *M. P. Florescu*

PROCES-VERBAL No. 20

Şedinţa din 28 Mai 1935

Prezidează D-l *Prof. M. D. Drăcea.*

Membrii prezenţi D-nii: *Al. Butoi, D. Drâmbă. C. Emanoil, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, P. Ioan, A. Nedelcovici, V. Priboianu, St. Rodoteatu, V. Stinghe şi Eugen Vâlceanu.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţelor din 29 Noemvrie, 8 şi 10 Decemvrie 1934.

După discuţiunile urmate, Consiliul decide ca o Comisie alcătuită din D-nii: M. P. Florescu, Eugen Vâlceanu şi Andrei Ionescu să dea o nouă redactare acestui proces verbal, ţinând seama şi de fondul chestiunilor ridicate de D-l P. Ioan prin memoriul său din

Se citeşte procesul verbal din 22 Mai 1935.

Consiliul deleagă pe D-l M. P. Florescu să dea o nouă redactare acestui proces verbal, introducând, în rezumat argumentele ridicate în întâmpinările D-lor Ingineri: G. Minescu şi Eugen Vâlceanu.

Prezidează D-l Stinghe.

Se ia în discuţie ordinea de zi :

Punctul 1: *Darea de seamă* a Consiliului de Administraţie pe anul 1934.

D-l Eugen Vâlceanu citeşte darea de seamă asupra activităţii Societăţii pe anul expirat 1934, care, se aprobă.

Chestiunile 2—4 inclusiv din ordinea de zi se amână pentru şedinţa următoare.

Punctul 5: *Diverse — Administrative.*

a) In chestia Vilei Tekirghiol se autorizâ Comisia anterior instituită să ia măsuri de punerea pavilionului în stare de a fi utilizabil.

b) Consiliul a luat act cu mulţumire de scrisoarea D-nei Caliopi St. Vergu cu privire la donaţia sumei de lei 10.000.

c) Consiliul a aprobat *lei 1.000* (una mie) conform cererilor No. 7 şi 3 a D-lui D. Drâmbă contul «diferite clişee».

Şedinţa se ridică la ora 24.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea*

Secretar General, (ss) *Eugen Vâlceanu*

PROCES-VERBAL No. 21
Şedinţa din 5 Iunie 1935

Prezidează D-l *Prof. V. N. Stinghe*, Vice-Preşedinte.

Membrii prezenţi D-nii: *C. M. Bunescu, Al. Butoi, M. Drăcea, D. Drâmbă, C. Emanoil, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, Petre Ioan, Andrei Ionescu, H. Lazăr, G. Minescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, V. Stinghe, Gh. Năstăsescu, M. Suhăţeanu şi Eugen Vâlceanu.*

La ordinea zilei: Chestiuni în legătură cu Adunarea generală.

Consiliul stabileşte biroul Adunării Generale — conform statutului — care se va compune din:

Preşedinte, Vice-Preşedinţi şi Secretarul General, delegaţii Onor. Guvern sau ai Ministerului Agriculturii şi Domeniilor.

Consiliul deleagă pe D-l Al. Butoi pe lângă Biroul Presei; iar pe D-l G. Minescu, pe lângă stenograf.

Se angajează stenograf D-l Ing. Cioltan.

Asupra lucrărilor puse pe ordinea de zi a Adunării generale se hotărăşte rezumarea lor şi expunerea în adunare de către D-nii raportori. La discuţii se vor acorda 10 minute fiecărui vorbitor.

D-l Stinghe dă relaţiuni asupra excursiei ce se va face în ziua de 9 Iunie cu vizitarea câtorva păduri din ocolul Silvic *Gruiu* şi Ocolul *Ţigăneşti*, precum şi vizitarea Mânăstirei Căldăruşani şi a parcului Snagov.

D-l D. Drâmbă arată că a fost rugat de Fundaţiile Regale şi Liga Culturală să ţină câteva conferinţe de propagandă şi în acest scop are nevoie de cercetări şi material documentar. Solicită lei 7.000 din fondul de propagandă.

D-l G. Minescu apelează la generozitatea D-lui Drâmbă de a renunţa la această sumă ţinând seamă că sunt şi alţi conferenţiari cari lucrează gratuit.

Consiliul aprobă suma de lei 7.000 D-lui D. Drâmbă din fondul de propagandă.

D-l Preşedinte M. Drăcea informează Consiliul că la Adunarea Generală va participa D-l Ministru Subsecretar de Stat M. T. Cancicov.

Şedinţa se ridică la ora 20.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea*

Secretar General, (ss) *Eugen Vâlceanu*

PROCES-VERBAL No. 22
Şedinţa din 25 Iunie 1935

Prezidează D-l Prof. *M. Drăcea*, preşedinte.

Membrii prezenţi D-nii : *Al. Butoi, D. Drâmbă, C. Emanoil, M. P. Florescu, Andrei Ionescu, Horia Lazăr, Gh. Minescu, Gh. Năstăsescu, V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu şi Eugen Vâlceanu.*

Şedinţa se deschide la orele 21.

Se citesc procesele verbale No. 19 din 22 Mai, No. 20 din 28 Mai şi No. 21 din 5 Iunie a. c. şi se aprobă.

D-l Președinte dă citire telegramei colegilor ingineri silvici de la Fondul Bis. Ort. român din Bucovina, răspuns la comunicarea telegrafică ce li s'a făcut cu prilejul adunării generale a Asociației lor.

Se intră în discuția ordinei de zi.

1. *Moțiunile votate de adunarea generală din 1934.*

Se citesc moțiunile votate de adunarea generală din acest an, precum și rezoluțiunile luate.

Consiliul deleagă pe D-l Prof. M. Drăcea, președinte și pe D-l C. Alimănișteanu, vice-președinte, să prezinte moțiunile respective D-lui Ministru al Agriculturi și Domeniilor.

Intervertindu-se ordinea de zi, se ia în discuție punctul 7: Diverse — Administrative — Comunicări.

a) *D-l D. Drâmbă*, dă citire demisiei D-lor P. Ioan și St. Rodoteatu din Consiliul de ad-ție pe ziua de 25 Iunie 1935.

Consiliul hotărăște ca această chestiune să se pună la ordinea de zi a unei ședințe viitoare.

b) *D-l Andrei Ionescu* își arată nemulțumirea că în adunarea generală membrii Consiliului nu au susținut expunerea sa de motive la proectul de regulament pentru apărarea intereselor profesionale.

Acuză în mod expres pe D-l vice-președinte V. N. Stinghe, susținând că D-sa i-a făcut o opoziție puternică și o critică(aspră în deosebi atunci când a declarat că acest regulament a fost băgat pe gât membrilor de către raportor (A. Ionescu).

Față de această atitudine a D-lui Prof. Stinghe întreabă Consiliul:

1) Dacă aprobă manifestarea aceasta a D-lui Stinghe:

2) Cum înțelege Consiliul să realizeze solidaritatea efectivă și constructivă a membrilor ?

D-l Eugen Vâlceanu arată greșala raportorului D-l A. Ionescu de a fi polemizat cu auditoriul și de a nu fi fost obiectiv în expunere, precum și faptul că D-sa nu a precizat noțiunile din regulamentul respectiv.

Azi, greșit D-l raportor se adresează Consiliului căci numai adunarea generală avea căderea să se pronunțe asupra chestiunilor ridicate de d-sa acum.

D-l C. Emanoil arată că fatpul de a propune în adunarea generală o chestiune, principial admisă de Consiliu, nu implică ridicarea dreptului ce are orice membru al Societății de a o critica și nimeni — chiar consilier fiind — nu e obligat a accepta părerile raportorului.

D-l V. Stinghe susține că dacă *proectul de regulament* prezentat în adunare de raportor ar fi fost opera consiliului și d-sa, ca membru al Consiliului, l'ar fi combătut, desigur că i s'ar putea face imputări.

Intrucât însă proectul de regulament propus adunării generale de D-l Andrei Ionescu nu a fost opera Consiliului de Ad-ție acuzarea ce i se aduce de D-l A. Ionescu este fără temeiu.

D-l M. Suhățeanu remarcă inconsecvența Consiliului în această chestiune.

Recunoaște că n'a fost prezent la desbateri, dar din cele expuse de D-l Andrei Ionescu rezultă această stranie situație: raportorul solicitat să susțină o

ideie admisă de Consiliu, iar un alt membru al Consiliului să spună că aceasta e părerea personală a raportorului.

D-l Prof. V. Stinghe recunoaşte şi a recunoscut totdeauna necesitatea unui asemenea regulament, nu însă a unui regulament în formă neprecisă, cum s'a prezentat de D-l raportor.

Declară formal că nu a afirmat că raportorul «a băgat pe gât membrilor» acest regulament, ci că D-sa ca redactor al Revistei unde adesea trebue să facă ce i se cere nu totdeauna ce vrea sau ce socoteşte că e bun.

D-l Preşedinte M. Drăcea constată că s'a ridicat o chestiune de ordin personal şi nu e momentul de discuţii zadarnice pe asemenea chestiuni, mai ales după ce munca depusă de fiecare dintre membri şi de D-l Andrei Ionescu în special, în adunarea generală, şi cu atât mai mult cu cât am avut o manifestare de corp din cele mai frumoase. Este cazul să trecem peste chestiunile personale şi mărunte şi să continuăm activitatea luând în desbatere ordinea de zi.

D-l Andrei Ionescu constată că asemenea rezoluţii nu rezolvă sufleteşte chestiunea ridicată de D-sa.

c) *D-l M. Suhăţeanu* în chestiunea ajutorului solicitat de Soc. AVIS se ridică contra măsurilor luate în şedinţa trecută prin care s'a decis că Societatea nu acordă nici un ajutor decât dacă solicitatorul este la curent cu obligaţiunile sale faţă de Societate.

Consiliul, în urma discuţiunilor la cari iau parte membrii prezenţi, aprobă a se avansa Soc. AVIS 15.000 lei pentru plata arenzilor terenurilor de vânat, urmând ca restul să se elibereze numai după ce membrii AVIS-ului îşi vor fi aranjat datoriile la Societate.

d) Se citeşte cererea D-lui C. Ceauşu referitor la reducerea datoriilor de la Societate. Consiliul hotărăşte să se pună în discuţie după ce solicitatorul va începe plata acestor datorii.

e) Se citeşte adresa Fundaţiei Regale «Principele Carol» No. , din care rezultă sesizarea acestei instituţiuni de problemele discutate în adunarea generală.

Consiliul hotărăşte: 1) A se interveni la Ministerul Agriculturii şi Domeniilor pentru a detaşa un număr de 5 ingineri silvici (2 de la Regimul silvic, 2 de la CAPS şi eventual 1 de la Cooperaţie) pentru lucrările propuse de Fundaţie, I. C. E. F.-ul dând un consilier technic.

2) Se aprobă a se susţine, pe cât posibil, şi de Societatea noastră cheltuelile necesitate de înfăptuirea programului fonestier al Fundaţiilor Regale.

3) Se aprobă ca Societatea noastră să se aboneze la revista Căminul cultural» editată de numitele Fundaţii: Direcţia Generală CAPS, Direcţia Regimului silvic, Consiliul Technic al Pădurilor, precum şi toate Direcţiile şi Inspectoratele regimului silvic.

f) Se citeşte adresa Institutului Internaţional de Agricultură din Roma, privind Congresul Internaţional de silvicultură ce se va ţine în toamna anului 1936 la Budapesta. Consiliul hotărăşte a se sesiza Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, cerându-i ca în Comitetul naţional de propagandă în vederea congresului respectiv să se numească şi un reprezentant al Societăţii.

g) Consiliul, conform delegaţiei anterioare dată D-lui preşedinte de a

BIBLIOTECA CENTRALĂ
A „ASOCIAŢIUNII"
SIBIIU

reprezenta Societatea la Congresul internațional de silvicultură de la Bruxelles, ce se ține în Iulie ct., aprobă ca cheltuelile de reprezentare să fie susținute de societate. Consiliul autorizează pe D-l președinte ca în timpul vacanței să dea delegațiune și altor membri, în cazul când aceștia ar dori să participe pe speze proprii.

h) Se ia act de adresele CAPIR.

i) Se aprobă un ajutor de 3000 lei D-nei Mirică, văduvă de silvicultor.

j) Se dispune ca să se ceară oferte pentru asigurarea imobilului din București și de la Societățile de asigurare «Dacia» și «Națională».

Punctul 2 din ordinea de zi: «Măsuri de luat în vederea publicării desbaterilor adunării generale».

Consiliul hotărăște a se trimite fiecărui vorbitor stenograma cuvântării ținută în adunarea generală cu rugămintea a o corecta și înapoia în termen de 10 zile.

Asemenea să se ceară colegilor cari au avut lucrări scrise să le depună la birou în același termen.

Punctele 3—5 inclusiv se amână.

Punctul 6: *Fixarea normelor de lucru pe durata vacanței.*

Consiliul hotărăște să nu se mai țină ședințe pe timpul vacanței, urmând ca biroul să rezolve chestiunile curente.

Chestiunile importante și urgente se vor aduce în desbaterile unui consiliu anume convocat pentru aceasta.

Ședința se ridică la orele 24.

Președinte, (ss) *M. Drăcea*

Secretar General, (ss) *Eugen Vâlceanu*

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PADURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: Stinghe V.

Membri:

Drăcea M. — Rădulescu M,
Ioan P. — Sburlan D.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1935:

Preşedinte: Drăcea M.

Vice-Preşedinţi: Alimănişteanu C., Stinghe N. V.

Secretar general: Vâlceanu Eug.

Casier: Priboianu N. V.

Secretari: Butoi Al., Minescu Gh.

Membrii:

Bunescu M. C. — Ioan P.
Ciurileanu D. — Ionescu A.
Drâmbă D. — Lazăr H.
Eliescu A. — Năstăsescu Gh.
Florescu M. P. — Nedelcovici Ath.
Georgescu P. C. — Rodoteatu St.
Grozescu D. — Ştefănescu-Suhăţeanu M.

Cenzori: Constantinescu Gh., Ionescu Gh., Chercea Gh.
Cenzori supleanţi: Florescu I., Marinescu Coman şi Simionescu I.

Preţul abonamentului:

Pe un an . . . . . 300 lei
„ „ „ pentru membrii Societăţii . . . . 200 „
„ „ „ pentru conductori şi brigadieri . . 75
Numărul 25

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

„BUCOVINA"
INSTITUT DE ARTE GRAFICE

I 24889 1935 = Cre... 2022

ANUL XLVII, Nr. 12 DECEMBRIE 1935

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

SUMARUL:

Studii:

Stațiunea de Pinus Cembra din abruptul prahovean al Bucegilor . . . . . *P. Cretzoiu* și *Al. Beldie*

Referate — Comentarii:

Considerațiuni critice asupra legii pentru pădurile necesare apărării naționale . . . . *Ing. I. C. Demetrescu*
Chihlimbarul din regiunea Buzău. . . . . *Ing. V. Al. Ionescu*

Cronica:

In pas cu vremea . . . . . *Ing. At. Haralamb*

Recenzii — Revista revistelor — Informațiuni — Cercul de studii forestiere — Soc. «Progresul Silvic» — Publicațiuni: Decizii Ministeriale

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

XLVII-e Année. No. 12 Décembre 1935 | XLVII. Jahrgang. Nr. 12 Dezember 1935

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE:

Etudes:

La station de Pinus Cembra de Jepi (Bucegi) . . . *P. Cretzoiu et Al. Beldie*

Rapports-Commentaires :

Considérations critiques sur la loi pour la protection des forêts nécessaires à la défence nationale . . *I. C. Demetrescu*

L'ambre de Buzău . . . . *V. Al. Ionescu*

Chronique — Récensions — Revue des revues

Informations. — Soc. «Progresul Silvic»

Publications : Décisions ministeriélles.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

INHALT:

Abhandlungen :

Die Zirbelkieferstation auf dem Jepi-Berg . . . . *P. Cretzoiu u. Al. Beldie*

Mitteilungen :

Kritische Betrachtungen des Gesetzes über die für die nationale Verteidigung notwendigen Forste . *I. C. Demetrescu*

Der Bernstein von Buzău . *V. Al. Ionescu*

Chronik — Rezensionen — Die Zeitschriften —

Nachrichten. — Verein «Progresul Silvic»

Amtliche Veröffentlichungen.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

Creasta-cu-Zâmbri (dreapta), *vedere generală.*
În stânga fața sudică a Caraimanului. (v. art. pag. 835).
Vue de la montagne de Jepi, avec Pinus Cembra (à droite)
(v. l'art. pg. 835).
Ansicht von Jepi-Berg mit Zirbelkiefer.
(s. den Aufsatz, S. 835).

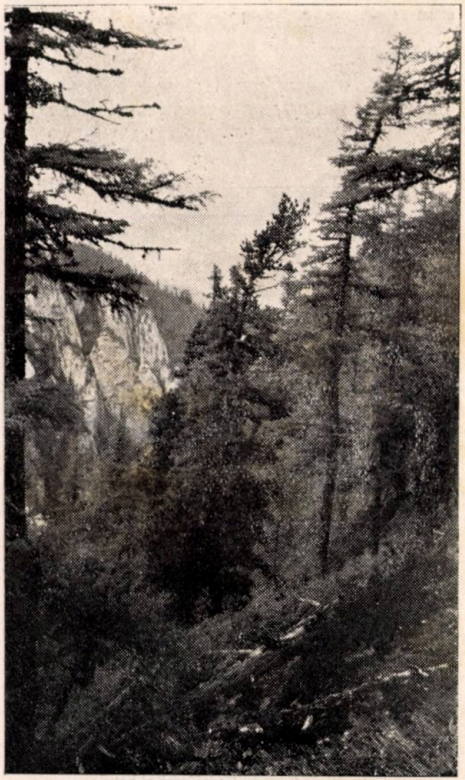

Exemplar de Pinus Cembra de mărime mijlocie, între Larix polonica.
Exemplaire de Pinus Cembra de taille moyenne entre Larix polonica.
Zirbelkiefer mittlerer Grösse zwischen Larix polonica.

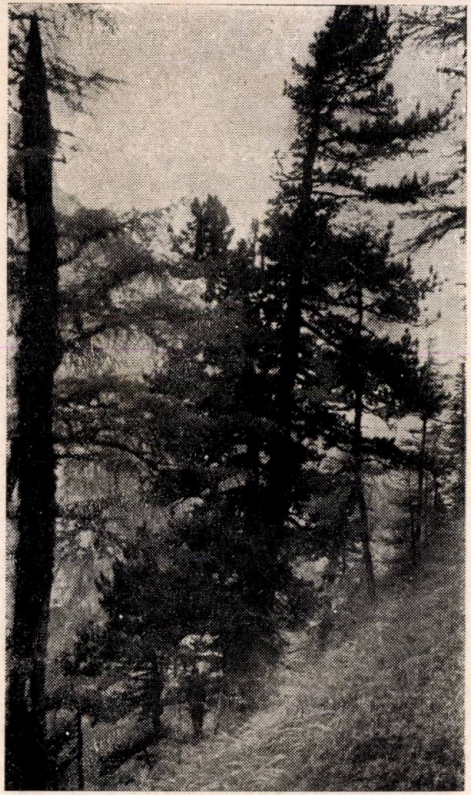

Cel mai mare exemplar de Pinus Cembra dela Creasta-cu-Zâmbri (21 m. înălţime şi 85 cm. diam.)
Le plus grand exemplaire de Pinus Cembra de la station de Jepi (hauteur 21 m., diam. 85 cm.)
Der grösste Zirbelkiefer des Standortes. (21 m. hoch, 85 cm. Durchm.)

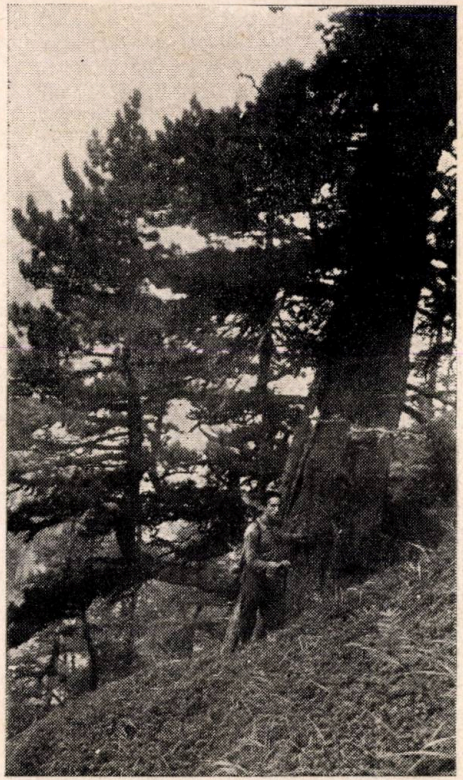

Acelaş exemplar. Se observă forma de candelabru.
Le même exemplaire de Pinus Cembra.
Derselbe Stamm von Pinus Cembra.

(Clişee Dr. Ionescu-Dunăreanu)

- IUL. 2005
2014

S T U D I I

Din lucrările Laboratorului de Botanică
al Şcoalei Politehnice «Regele Carol II»
Bucureşti.

STAŢIUNEA DE PINUS CEMBRA DIN ABRUPTUL PRAHOVEAN AL BUCEGILOR

de P. CRETZOIU şi AL. BELDIE

Lucrarea de faţă nu aduce la cunoştinţă o descoperire nouă, ci doar dovada existenţei uneia din cele mai interesante plante lemnoase din flora ţării noastre, Zâmbrul (Pinus Cembra L.), într'o regiune a munţilor Bucegi, unde era cunoscută şi mai dinainte, dar negată apoi de cercetători mai noi, cum reese şi din scurtul istoric ce-l dăm în rândurile de mai jos.

Asupra răspândirii generale a Pinului Cembra, cât şi asupra staţiunilor sale din Carpaţii României nu e nevoie să discutăm aci. Aceste date se pot găsi în lucrarea D-lui Prof. Dr. C. C. Georgescu (Asupra staţiunilor de Pinus Cembra din Carpaţii României, Rev. Pădurilor, XLIV, 1932, pp. 531—543).

Staţiunea de care ne ocupăm în articolul de faţă se află situată pe versantul estic al masivului muntos Bucegi şi anume pe muntele Jepii-Mici, adică pe acea latură a întregului masiv, cunoscută în general sub numele de „abruptul prahovean". Staţiunea este situată între 1690 şi 1750 m. alt., expoziţiunea NV şi ocupă coasta dinspre valea Jepilor a primei creste spre Vest de creasta numită Clăiţa. Pentru o mai uşoară identificare a acestei staţiuni, dăm în cele ce urmează o descriere exactă a drumului de urmat spre a ajunge aci, luând ca punct de plecare localitatea Buşteni. Varianta a doua a itinerarului se poate urmări şi pe harta alăturată, alcătuită după ridicări proprii. In special partea aceasta din urmă, adică porţiunea Brâului-Mare al muntelui Jepii-Mici, dela Creasta-cu-Zâmbrii până în valea Jepilor constitue şi un capitol inedit pentru geografia-to-

39763

pografică a munţilor Bucegi; atât pe hărţile Marelui Stat-Major, cât şi pe harta turistică a munţilor Bucegi şi Gârbova editată de Soc. Unirea-Braşov la 1 : 30.000, Brâul-Mare nu e trecut decât dela Claia spre Est, lipsind complect spre Valea Jepilor. Aducem deci aci şi dovada evidentă a existenţei sale pe porţiunea amintită.

La punctul cu Pinus Cembra de pe Brâul-Mare al Jepilor-Mici, se poate ajunge pe două căi, pornind din Buşteni: prin Valea Jepilor, sau prin Valea Urlătorilor, pe poteca funicularului fabricei de hârtie Schiel.

Posibilitatea a doua e cea mai indicată, drumul fiind mai lămurit şi urcuşul mai puţin greu. Pentru aceasta urmăm din Buşteni, din dreptul fabricei de hârtie, poteca „Schiel", pe marcajul T. C. R. negru şi alb, potecă destul de bună, iar după un urcuş continuu de ca 3 ore pe serpetine, ajungem în punctul unde poteca traversează creasta dintre văile Urlătoarea-Mare şi Urlătoarea-Mică, deasupra limitei pădurii. Este punctul de unde devine brusc vizibil cantonul funicularului depe Jepi şi de unde poteca începe să fie săpată în stâncă. Altitudinea acestui punct este de 1810 m. Din punctul acesta părăsim poteca şi ne angajăm spre dreapta pe Brâul-Mare al Jepilor, un larg pridvor înierbat, ce încinge pereţii stâncoşi şi care se poate urmări departe spre Nord, cu toate şerpuiturile sale. Urmăm astfel Brâul-Mare, care coboară mult, traversând câteva pâlcuri de jnepeni şi liliac de munte şi curând întâlnim un hăţaş ce vine din dreapta. Continuând pe acest hăţaş, care urmează cu fidelitate brâul, coborâm în firul unei mari depresiuni: Valea Urlătoarea-Mică. Traversând această vale, brâul nostru prezintă o importantă denivelaţie. Urcăm aşadar direct coasta ierboasă din faţa noastră, adică malul stâng al văii Urlătoarea-Mică, până sub pereţii de stâncă din partea sa superioară. In acest punct, chiar sub peretele vertical, întâlnim un alt hăţaş: ne aflăm din nou pe brâu. Urmăm acest hăţaş spre dreapta şi de aci înainte vom căuta să nu-l pierdem. Brâul urmează apoi urcând şi coborând, traversând pe rând primul fir, apoi cel de al doilea fir al văii Comorilor. In cel de al treilea fir al acestei văi, întâlnim a doua denivelaţie a brâului, însă mai mică decât cea din valea Urlătoarea-Mică, acum fiind nevoie de un urcuş direct pe firul văii de numai 10 m spre a prinde din nou brâul, care de aci, curând atinge creasta avântată a muntelui Claia-Mare. De aci brâul trecând pe deasupra văii Seci-a-Clăii se îndreaptă spre Nord, traversează creasta Clăiţei printr'un pâlc des de jnepeni.

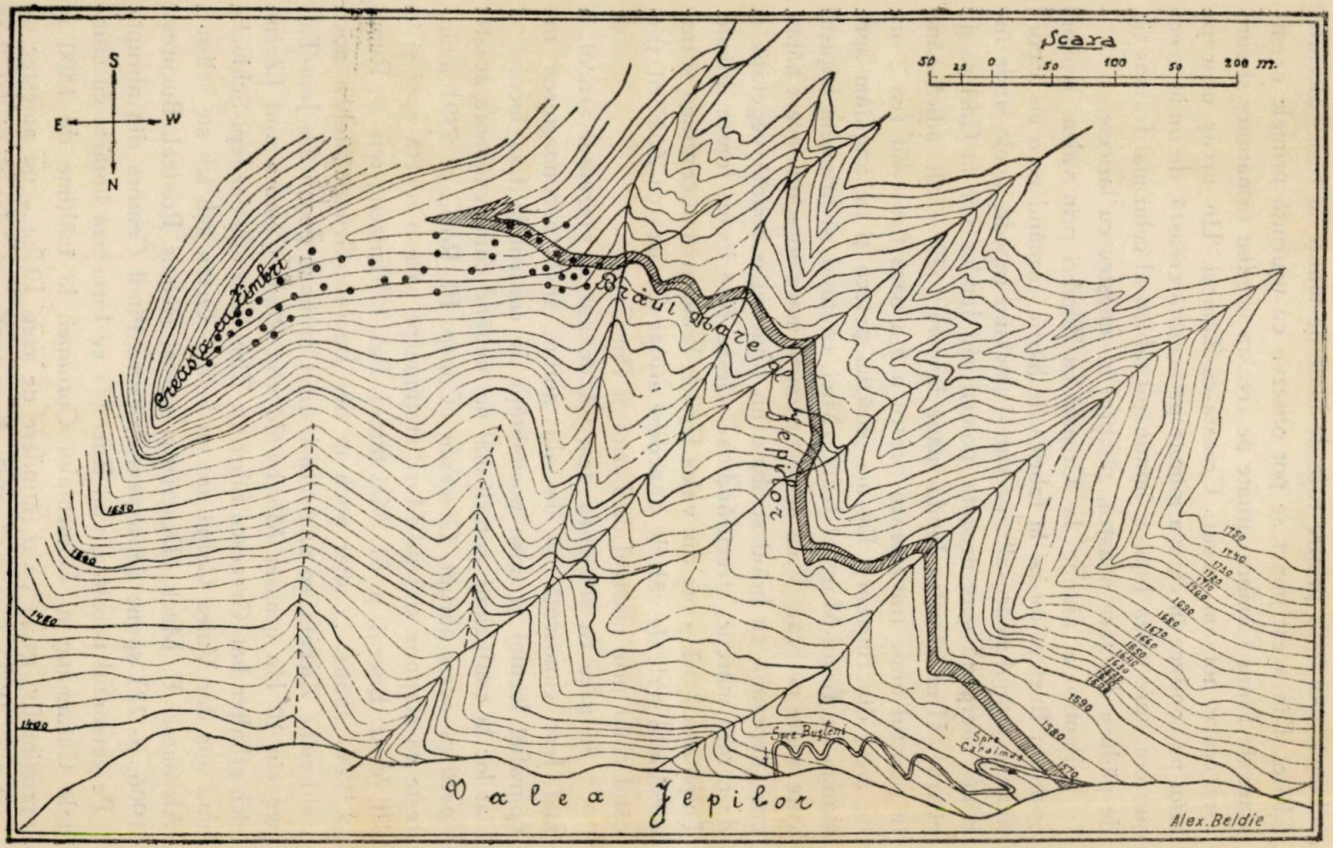

Planul stațiunei de Pinus Cembra din Jepii-Mici. Punctele reprezintă exemplarele de pin.

coboară apoi mult printre tufe de liliac de munte în firul vâlcelului Clăiţei. Din acest punct se pot observa cu uşurinţă primele exemplare de Pinus Cembra situate pe creasta imediat următoare şi care este ceace noi am numit: Creasta-cu-Zâmbri. Un urcuş uşor pe brâu ne conduce în câteva minute pe această creastă, de unde avem sub noi, spre valea Jepilor, minunatul tablou al celui mai frumos tip de pădure din ţara noastră, zâmbrul în amestec cu laricele.

Pentru a ajunge la Creasta-cu-Zâmbri prin valea Jepilor, eşim din Buşteni tot pe la fabrica de hârtie, urmând pe o mică porţiune marcajul negru-alb, pe care-l părăsim repede, acolo unde întâlnim mergând spre dreapta, poteca văii Jepilor (pe la Cariera de piatră). Urmăm valea Jepilor până la cota 1570 m alt. adică până în punctul unde traversează pentru a 5-a oară firul văii (ca 2 ore de mers din Buşteni). De aci părăsim poteca şi ne angajăm spre stânga pe Brâul-Mare al Jepilor-Mici, căutând să prindem hăţaşul care apare pe brâu. Vom urma cu foarte mare atenţiune acest hăţaş, care împreună cu brâul străbate un ţinut cu o bogată vegetaţie şi de o rară măreţie, strecurându-se adesea prin locuri foarte dificile. După alte 2—2½ ore din valea Jepilor, brâul urcând continuu şi traversând o serie de vâlcele stâncoase atinge Creasta-cu-Zâmbrii, trecând chiar prin masivul de Larice şi Pin Cembra.

Se pare că staţiunea descrisă de noi în prezentul articol, a mai fost cunoscută şi de alţi autori, însă necunoaşterea topografiei locului şi lipsa posibilităţii de control la faţa locului, a dat loc la confuziuni, autorii mai noi negând chiar existenţa acestei specii pe acest abrupt. Grecescu (Consp. Fl. Rom., p. 539) aminteşte ca staţiune şi Jepii-Mari, staţiune pe care o repetă apoi şi în Pl. Vasc. Bucegi, p. 81. Mai târziu, Pax (Pflanzengeogr. v. Rum., p. 124) spune: „...aber auch in der Bucsecs-Gruppe stehen noch zahlreiche Zirbeln, so namentlich am Caraiman gegen des Jepi-Tal, wo ein 10 Ha grosser Mischwald von Pinus Cembra und Lärche sich erhalten hat. Grecescu führt die Zirbel nur aus der Jepi-Schlucht und aus der Valea Colţei an; an beiden Orten sah ich sie selbst". Alt autor, F. Mack (Descrierea moşiei Regale Predeal, Bucureşti 1906, p. 22) spune deasemenea despre Pinul Cembra din abrupt: „Pe versantul nordic al văii Epei (?) ce formează hotarul cu munţii Caraimanu al Domeniului Coroanei, la înălţime de 1800 m aproximativ, avem pe o întindere de vreo 10 ha.... un amestec de melez cu Pinus Cembra", fără alt comentar sau descriere detailată

a staţiunei. De aci a luat probabil Pax indicaţia de 10 ha ca suprafaţă pentru staţiunea pusă de el în Caraimanu. In fine Georgescu (l. c., p. 354) spune „....pe muntele Caraiman, valea Jepilor, ..., unde s'ar afla un arboret de $1^1/_2$ Ha în amestec cu laricele ; aceste centre nu se cunosc în starea lor actuală, se pare însă că sunt mult micşorate sau chiar dispărute, întrucât lucrările noi nu le mai citează, iar de cercetători noi cari au colindat regiunea nu au mai fost văzute". Din cele de mai sus se poate vedea clar cât de confuzi sunt Grecescu şi în special Pax în precizarea staţiunei. Pe muntele Jepii-Mari putem preciza cu hotărâre că nu există Pinus Cembra; unul din autori, pentru alte scopuri, a colindat acest munte cu deamănuntul. Se poate să fi dispărut, fiind mult căutat de localnici pentru lemn. Şi azi există în Sinaia şi Buşteni delicvenţi cari extrag toate exemplarele situate pe locuri accesibile. Că Pax a confundat muntele Caraiman cu Jepii-Mici, este pentru noi clar. Este exclusă existenţa Pinului Cembra pe versantul muntelui Caraiman spre valea Jepilor şi încă pe o întindere de 10 Ha ! pe o expoziţiune sudică. Pe această faţă a Caraimanului, Pax n'a văzut Pinus Cembra, tot aşa cum n'am văzut nici noi. El chiar aminteşte că a văzut numai staţiunile din Valea-Jepilor şi Valea Colţei. Desigur că a auzit însă dela ciobani sau vânători de staţiunea din Jepii-Mici. pe versantul dinspre Valea Jepilor, plasând-o însă greşit pe Caraiman. Pe harta alăturată, se poate vedea întinderea şi situaţia staţiunei noastre.

După cum am mai amintit, Pinus Cembra se află în staţiunea noastră în asociaţie cu Larix europaea var. polonica (Rac.) Ostf. et Syr.-Larss. şi anume într'un procent de 35%. Din acest punct de vedere staţiunea de pe Creasta-cu-Zâmbri are mare asemănare cu cea din muntele Cocora, de pe Colţii-lui-Nicodim spre Cheile-Urşilor ; în celelalte puncte unde îl mai aflăm în Bucegi, creşte în asociaţie cu Pinus pumillio Haenke (Valea Obârşia, Babele, Valea Doamnelor) sau cu Picea excelsa Lk. (Zănoaga, Colţi).

Starea în care se prezintă Pinus Cembra pe Jepii-Mici e din cele mai bune, arătându-ne toate vârstele şi dimensiuni cât se poate de variate, după cum se poate vedea şi din lista alăturată, în prima coloană fiind înălţimea în metri, iar în a doua diametrul în centimetri la înălţimea pieptului :

No.	Înălţimea m.	Diametru cm.	No.	Înălţimea m.	Diametru cm.
1	12	40	24	6	25
2	12	50	25	15	60
3	10	60	26	6	20
4	4	10	27	3	8
5	7	25	28	3	7
6	12	30	29	8	25
7	8	25	30	10	65
8	7	25	31	2	7
9	3	8	32	10	25
10	12	30	33	8	40
11	3	10	34	7	25
12	6	12	35	10	30
13	6	12	36	1	5
14	5	10	37	1	5
15	6	10	38	1,5	6
16	3	8	39	8	25
17	8	15	40	6	20
18	8	16	41	7	25
19	10	25	42	3	15
20	9	20	43	12	45
21	10	25	44	5	15
22	21	80	45	3	10
23	6	25			

Fructificaţii lipseau în anul 1935, complect ; totuşi exemplare foarte tinere, de 2—3 ani, ne arătau că fructificaţia a avut loc cu câţiva ani înainte.

Din lista de mai sus a dimensiunilor putem aduce unele aprecieri asupra vârstei arboretului. Prin compararea datelor obţinute de noi cu tabelele date în lucrarea lui Klein (l. c. 1904) pentru Pinus Cembra din Engadin, exemplarul nostru cel mai gros, de 80 cm diametru şi o înălţime de 21 m, ar trebui să aibă vârsta de 280—300 ani. Tot de această dimensiune se mai află aci câteva exemplare doborâte, această vârstă putând fi deci admisă ca maximă.

Din formele de creştere cari sunt date în literatură (Furrer, 1923 ; Rikli, 1909), am putut observa în staţiunea noastră numai forma strict conică a exemplarelor tinere, apoi forma columnară şi în fine forma lirată şi de candelabru a exemplarelor maxime cu

ramificaţia începând dela bază. Formele de creştere corespund totdeauna cu vârsta, neputând fi vorba de unităţi sistematice distincte. Aceasta este însă cazul în Siberia unde Pinus Cembra apare sub două forme constante, indiferente de vârstă : una erectă, identică cu exemplarele din Europa şi alta târâtoare în felul jneapănului (Pinus pumillio) dela noi.

Un profil de sol a fost efectuat de noi cu ocazia uneia din ultimele excursiuni la faţa locului. Rezultatele cercetării acestui profil, obţinute în Laboratorul de Soluri al Institutului de Cercetări Forestiere, de D-nii Dr. C. Chiriţă şi Ing. T. Bălănică, pentru care ţinem să le mulţumim şi aci, sunt următoarele :

Podzol primar nisipos, format pe rocă silicioasă, fragmente de micaşist, gresie silicioasă şi conglomerate quarţoase, cu ciment de nisip tot quarţos şi micaceu.

Solul prezintă următorul profil (succesiune de strate) :

A_0 strat de 5 cm. de humus brut străbătut de o pâslă deasă de rădăcini şi tulpini fine de plante cu multe muscinee ;

A_1 5—10 cm.: suborizontul de pătrundere al humusului ; brun-deschis-cenuşiu, nisipos, bogat în mică albă, cu un conţinut moderat de humus şi cu foarte multe rădăcini fine ;

A_2 10—15 cm.: suborizontul de podzolire maximă, cenuşiu ; nisip slab lehmos, cu multă mică albă, puţin pietriş quarţos mărunt, conţinut mediu de humus, multe rădăcini fine ;

A_3 15—25 cm.: trecere dela A_2 la B ; gălbui, tot nisipos, cu ceva pietriş quarţos şi fragmente de micaşist cu fierul hidratat ;

B 25—85 cm.: orizont galben-slab-ruginiu ; nisip slab lehmos cu fragmente de micaşist, cuarţit, gresie ;

sub 85 cm.: roca mumă arătată mai sus.

Reacţiunea solului, exprimată în valori pH, determinate după metoda Dr. Kühne, prezintă următoarele cifre :

5—10 cm	4,3
10—15 cm	4,4
15—25 cm	4,8
25—85 cm	5,0
85—95 cm	6,5

Prin caracterele de mai sus, solul din staţiunea noastră se aseamănă mult cu cel ce se întâlneşte în turbăriile înalte. De altfel şi vegetaţia, cu o mare bogăţie de muscinee, din care nu lipseşte

nici Sphagnum-ul, ne arată aceasta. Ar fi fost desigur interesant să fi putut compara rezultatele pedologice de mai sus cu acelea din alte staţiuni ale acestei specii ; acestea lipsesc însă până azi.

Vegetaţia acestei staţiuni este foarte interesantă. Solul este acoperit de un covor gros de muscine, pe cari a binevoit a-i determina D-l Dr. Const. Papp, dela Institutul Botanic al Universităţii din Iaşi. Masse compacte, acoperind suprafeţe de metri patraţi formează Hylocomium splendens (L.) Lindb., Rhytidiadelphus triquetrus Warnst., din loc în loc, găsindu-se şi câte un pâlc de Sphagnum sp. Celelalte două specii de muscinee, Dicranum elongatum Schleich. şi Dicranum fuscescens fo. falcifolia Braitw. cresc pe locuri desvelite, pe sol, la baza tulpinilor de larice şi zâmbru. Pe alocuri covoarele de muscinee sunt acoperite de talul verde viu al lichenului Peltigera aphtosa (L.) Willd. Este interesant de menţionat faptul că acest lichen a fost găsit aci pentru prima dată în flora României. A fost citat ce-i drept de multe ori din ţara noastră, dar, după cum m'am putut convinge, toate datele se referă la specia vecină Peltigera variolosa (Mass.) Gyel., cu care a fost confundat până acum.

Flora plantelor superioare e în general slab reprezentată ; dăm mai jos lista plantelor găsite de noi :

Plante lemnoase (arbuşti şi subarbuşti):

Vaccinium vitis-idaea L. 9—10
,, myrtillus L. 8—9
Rhododendron Kotschyi Simk. 8
Dryas octopetala L. 6
Salix reticulata L. 3
Salix retusa L. 3
,, silesiaca Willd. 2
Sorbus aucuparia L. 2
Cotoneaster integerrima Med. 1.

Plante erbacee :

Koeleria transsilvanica Schur. 4—5
Arrhenaterum elatius M. et K., 5
Sesleria Bielzii Schur. 2
Luzula spadicea DC., 3—4
,, albida Lej., 3—4
Veratrum album var. Lobelianum Bernh., 2
Coeloglossum viride Hartm., +
Gymnadenia conopsea R. Br., +
Cerastium transsilvanicum Schur., 5—6
Dianthus compactus Kit., 3
Silene inflata Sm., 2—3
Gysophila petraea (Baumg.) Rchb. 1—2, numai pe stânci
Biscutella laevigata L., 2
Hesperis matronalis L., 3—4
Hypericum maculatum Crantz., 5
Epilobium angustifolium L.,

Astrantia major L., 7—8
Heracleum palmatum Baumg., 1—2
Gentiana asclepiadea L., 5—6
Pedicularis exaltata Bess., +
„ verticillata L., 3
Campanula abietina Gris., 3—4
„ glomerata L., 3
„ Kladniana (Schur.) Wit., 2
„ rotundifolia L., 5—6
„ cochlearifolia Lam.,+ numai pe stânci
Pyteuma orbiculare L., +
Carduus alpestris Willd., 4—5
Adenostyles Kerneri Simk., 2
Crysanthemum rotundifolium W et Kit., 5
Doronicum austriacum Jacq., 2—3
Homogyne alpina (L.) Cass., 7
Senecio Fuchsii Gmel., 4
Soldanella montana Willd., 4
Solidago virga-aurea L., 4
Hieracium transsilvanicum Heuff., 5
Saussurea Porcii Degen, +.

In special Gramineele sunt aci în minoritate, aceasta din cauza marei desvoltări a vegetaţiei de muscinee. Primul loc dintre fanerogame îl deţin aci Ericaceele : Vaccinium vitis-idaea, V. myrtillus şi în al treilea rând Rhododendron Kotschyi, deci plante care în mod normal le găsim în golurile şi jnepenişurile situate deasupra limitei molidului. In linii generale, din punct de vedere ecologic, caracterul vegetaţiei este similar cu cel aflat în Alpi în staţiuni analoage (judecând după listele lui Furrer şi Brockmann-Jerosch). Din punct de vedere sistematic însă, speciile sunt înlocuite cu elemente tipic carpatice, caracteristice regiunei în care ne aflăm (Koeleria transsilvanica, Sesleria Bielzii, Cerastium transsilvanicum, Dianthus compactus, Rhododendron Kotschyi, Hieracium transsilvanicum şi Saussurea Porcii). Planta aceasta din urmă, are o deosebită importanţă pentru noi ; până acum nu era cunoscută decât din munţii Rodnei, din văile cu urme glaciale, unde ştim că există unele din staţiunile cele mai importante ale zâmbrului din ţara noastră.

Spre a încheia lista vegetaţiei, cred că nu e lipsit de interes să dăm mai jos şi lista vegetaţiei epifite de pe Pinus Cembra din staţiunea noastră, o vegetaţie tipică coniferelor noastre, prezentând însă unele elemente deosebite :

Pe ramuri şi pe scoarţă :
Usnea barbata (L.) Mot. var graciosa Mot.
„ Wasmuthii Räs.

Usnea substerilis Mot.
„ monstruosa Wain. var. balcanica Räs.
„ rugulosa Wain.
„ hirta (L.) Hoffm.
„ rigida (Ach.) Mot.
„ sorediifera Mot.
Alectoria chalybeiformis (L.) Röhl.
Letharia divaricata (L.) Hue
Ochrolechia tartarea var. subtartarea (Nyl.) Mig.
Parmelia furfuracea Ach.
„ farinacea Bitter
„ isidiophora (Zopf.) And.
„ saxatilis (L.) Fr. fo. furfuracea Schaer.
Pe rădăcini desvelite şi porţiuni decorticate :
Calicium adspersum Pers.
„ viride Pers.
Parmeliopsis ambigua (Wulf.) Nyl.
Cetraria pinastri (Scop.) Ach.
„ fallax (Web.) Ach.

Faptul că aci Pinus Cembra împarte încă şi azi cu Larix polonica numai porţiunea superioară a flancului despre Nord al Crestei cu Zâmbrii, ne dovedeşte că numai aci cerinţele de relict glacial ale acestei specii sunt împlinite. Intr'adevăr, molidul se opreşte brusc la marginea masivului nostru. Afară de aceasta, configuraţia terenului înconjurătoar, cât şi căldările sau circurile glaciale ale văii Jepilor ne lasă să întrevedem existenţa de odinioară, în acest punct, a unei margini de gheţar. Tot în această ordine de idei, prezenţa aci a unor plante de asemenea relicte glaciale e concludentă; Dryas octopetala, Salix reticulata, S. retusa, etc.

BIBLIOGRAFIE

Antonescu, G., Contribuţiuni la studiul distribuţiei geografice a Coniferelor din România. Bucureşti 1926.
Beldie, Al., Văi şi brâuri din Bucegi. Buletinul Alpin, II, 1. Bucureşti 1934.
Bühlmann, F., Der Aletschwald. Jahrb. S. A. C. 55, 1920.
Brockmann-Jerosch, H., Die Flora des Puschlav und ihre Pflanzengesellschaften. 1907.

Cretzoiu, P., Seltene Holzgewächse aus Rumänien. Naturschutz, Jahrg. 14, Heft 11, Neudamm 1933.

Eblin, B., Über die Waldreste des Averser Obertales. Ber. Schweiz. Bot Ges. Bd. 5, 1895.

Furrer, E., Kleine Pflanzengeographie der Schweiz, 1923.

Georgescu, C. C. şi C. D. Ionescu-Bârlad, Asupra staţiunilor de Pinus Cembra din Carpaţii României. Revista Pădurilor, XLIV, 1932.

Grecescu, D., Conspectul Florei României, Bucureşti 1898.

Grecescu, D., Plantele Vasculare din Bucegi până acum cunoscute. Bucureşti 1911.

Hilitzer, A., Limba na Popadïji ; Pinus Cembra sur le mont Popadija. Lesnicka prace, XIII, 1934.

Klein, L., Charakterbilder mitteleuropäischer Waldbäume, I. Vegetationsbilder. Jena 1904.

Pax, F., Pflanzengeographie von Rumänien. Halle 1920.

Schröter, C., Der Alteschwald. Schweiz. Zeitschr. f. Forstwesen, Bd. 67. 1916.

Schröter, C., Das Pflanzenleben der Alpen. 1926.

Simony, F., Die Zirbe. Jahrb. d. Oesterr. Alpenver. Bd. 6, 1870.

Vierhapper, Fr., Zirbe und Bergkiefer in unseren Alpen. Zeitschr. d. Deutsch. u. Oesterr. Alpenver. 1915—16.

La station de Pinus Cembra de Jepi (Bucegi).

Les auteurs indiquent une station de Pinus Cembra située dans les montagnes de Bucegi (Carpathes de sud), station qui a été considérée jusqu'à présent comme incertaine.

D'abord on fait des précisions géographiques, puis on discute la croissance et l'âge des arbres, ainsi que les conditions du sol et on fini par une liste des plantes, y comprises les épiphytes.

Die Zirbelkieferstation auf dem Jepi-Berg.

Die Verfasser besprechen das Auffinden einer Zirbelkieferstation in Bucegi-Gebirge (Südkarpathen). Nach Klarlegung der Topographie des Ortes, werden der Reihe nach, Wuchs und Alter der Zirbeln, Bodenzustand, Floren- und Epiphytenliste angegeben.

REFERATE — COMENTARII

CONSIDERAȚIUNI CRITICE
asupra
LEGII PENTRU PĂDURILE NECESARE APĂRĂRII NAȚIONALE

de Ing. ILIE C. DEMETRESCU

Preocupări de îngrădire a liberei dispoziţiuni a proprietarului de pădure, din consideraţiuni de apărare naţională găsim chiar în primul nostru „Codice silvic" din 1881. Astfel, prin art. 13, al. c., se opreşte defrişarea „pădurilor cari se vor constata trebuincioase pentru apărarea teritoriului în părţile de fruntarie şi a oraşelor, ce se vor determina printr'un regulament de administraţiune publică, dupe avisul ministerului de resboi". Codul silvic din 1910 merge ceva mai departe, atât în ceea ce priveşte conţinutul acestei grupe de păduri, cât mai cu seamă cu privire la obligaţiunile puse proprietarilor respectivi. Pe baza art. 1, al. h, se supun regimului silvic „pădurile trebuincioase pentru apărarea teritoriului ţării, a fruntariilor şi oraşelor, ce se vor determina printr'un regulament de administraţie publică, în urma avizului ministerului de război". Servituţile legale ce rezultă pentru asemenea păduri sunt de astă dată :

1) interdicţia exploatării altfel decât pe baza cel puţin a unui regulament de exploatare aprobat ;

2) condiţionarea defrişării, ca şi oprirea anumitor practici (păşunat, exploatări vicioase, etc.), cari ar putea conduce la distrugerea pădurii.

Interpretând textul legilor de mai sus, cât şi expunerile de motive şi desbaterile parlamentare respective, rezultă că necesita-

tea păstrării unor asemenea păduri porneşte din consideraţiuni de apărare fizică în caz de război. Pădurile respective capătă din acest punct de vedere caracterul de păduri de protecţie, în interes naţional. După cunoştinţele noastre, nu s'a făcut până acum uz de prevederile respective ale codului nostru silvic. Aceasta denotă că lumea militară n'a prea fost convinsă de utilitatea lor practică.

Invăţămintele trase din grelele încercări ale războiului celui mare, cât mai cu osebire grijile neobişnuite pe care le ridică spectrul viitorului război, au pus din nou şi anume într'o şi mai puternică lumină, rolul important al pădurii în apărarea naţională. Lucrul se reflectă în primul rând în literatura şi manifestările de specialitate [1]). Factorii conducători ai politicei noastre forestiere şi de apărare naţională s'au sesizat la rândul lor de această problemă [2]). In decursul anului acesta s'a trecut chiar la fapte concrete, dându-ni-se legea specială cu titlul de mai sus [3]).

In cele ce urmează vom încerca un examen critic al legii, oprindu-ne asupra următoarelor puncte [4]):

1) Obiectul legii şi definirea sa ;

2) Modalitatea de calificare a obiectului legii ;

3) Regimul de administrare şi apărare a obiectului legii ;

---

1) In ultimii 2—3 ani au văzut lumina zilei mai multe studii ale problemei respective. Cităm dintre acestea :

a) M. P. Florescu: Problema apărării naţionale şi a pădurilor de protecţie pe frontieră. Bulet. AGIR, 1934, pag. 72 c—76 c ;

b) Cezar Cristea şi N. N. Caragea : Rolul Pădurilor în economia şi apărarea naţională. Bulet. AGIR, 1934, pag. 102 c—113 c ;

2) Paternitatea noului curent credem că aparţine în mare măsură M. S. M., care a sesizat Consiliul Superior Silvic, asupra pericolului despăduririlor dela graniţa de Vest. In sesiunea din Ianuarie problema a fost viu desbătută în cadrul acelui Consiliu.

Cât de mult a fost apreciată chestiunea de cercurile militare, o dovedeşte şi faptul că M. S. M. a aprobat şi Domnul Prof. D. Drâmbă a ţinut în cursul lunilor Mai şi Iunie 1934 elevilor Şcolii superioare de Război o serie de şease conferinţe în legătură cu pădurile şi apărarea naţională. (Vezi Revista pădurilor, 1934, pag. 908).

3) Legea este publicată în Mon. Ofic. No. 88 partea I, din 13 Aprilie 1935.

4) Ne-am servit de textul ediţiei oficiale a Ministerului de Agricultură şi Domenii (Dir. Regimului silvic), 1935.

Din anumite motive, am făcut abstracţie de legea ulterioară pentru pădurile de protecţie, căreia îi rezervăm un studiu special.

4) Autoritatea de aplicare a regimului respectiv ;
5) Problema despăgubirii proprietarilor grevaţi ;
6) Observaţiuni generale şi formale.

1) *Obiectul dispoziţiunilor din prezenta lege* îl constitue :
a) Pădurile de protecţie necesare apărării naţionale ;
b) Păşunile împădurite, perdelele de arbori şi plantaţiunile din zonele de apărare ;
c) Terenurile de împădurit sau de restaurat din consideraţiuni de apărare naţională sau pentru alte scopuri de interes militar. Toate aceste trei grupe de elemente au o strânsă afinitate între ele, formând de fapt un tot: păduri, quasi-păduri şi păduri în devenire.
d) Printr'o ciudată apropiere, găsim vârâtă în această lege şi „pădurile de protecţie din jurul sanatoriilor de tuberculoşi". Nu vedem întrucât s'ar putea concilia un asemenea obiect cu titlul legii. Credem că este vorba mai curând de un act de oportunism legislativ. In expunerea de motive a proectului de lege respectiv nu se face absolut nici un fel de menţiune asupra unor astfel de păduri. Sistemul, desigur cu multe precedente în legislaţia românească şi chiar şi în cea forestieră, nu este dintre cele bune. El nu e menit decât să mărească şi mai mult confuzia — şi aşa destul de mare — din legislaţia noastră forestieră. Serioase rezerve se pot face apoi asupra justificării grevării unor asemenea păduri cu servituţi legale de multe ori poate în favoarea întreprinderilor particulare.

a d. 1, a) Prin „păduri de protecţie necesare apărării naţionale" legea înţelege anumite păduri, „ce cad în zonele de apărare fixate de M. S. M." ; păduri recunoscute şi declarate ca atare, după procedura indicată în lege. Necesitatea lor este privită, atât din punct de vedere fizic — ca obstacol pentru inamic sau ca element de apărare pentru armată şi populaţie — cât şi ca rezervă de produse forestiere (în principal lemn) în zonele de apărare. La drept vorbind, pădurile numite nu pot primi atributul „de protecţie", decât numai din punctul de vedere al primei lor funcţiuni. Privite sub ambele aspecte, credem că li s'ar fi potrivit mai bine calificativul de „păduri r e z e r v a t e pentru necesităţile apărării naţionale". Legea este însă categorică : „Pădurile necesare apărării naţionale se declară păduri de protecţie..." (art. 1). Practic nu se dă prin lege o definiţiune a noţiunei respective şi poate nici nu este posibil. Pe ce elemente să ne bazăm atunci când este vorba să recunoaştem, în

mod obiectiv, calitatea unei păduri oarecare de a fi necesară apărării naţionale? Propriu zis, orice pădure de pe teritoriul Ţării poate constitui eventual un element de apărare fizică sau o rezervă de materiale lemnoase în caz de războiu. Dar a declara toate pădurile ca atare şi deci a le supune la un anumit regim, înseamnă a merge prea departe. Sarcinele ce s'ar impune astfel economiei naţionale ar fi poate disproporţionate faţă de eventualele servicii ce ar putea rezulta pentru apărarea naţională. Esenţialul constă deci în a distinge numai o seamă de păduri şi anume acelea care prezintă cea mai mare probabilitate de a juca un atare rol. Va fi deci chestiune de cumpăneală, de raportat lucrurile la potenţialul sacrificiilor pe care economia naţională şi le poate impune. Şi acest lucru este lăsat la aprecierea unor anumite organe. Singura limită care se pune, este ca pădurile respective să fie alese numai în cadrul zonei de apărare fixată în prealabil de M. S. M. ; deci tot un element de apreciere ; pentru cazul nostru însă, mai dinainte dat. O chestiune obscură în lege este aceea dacă în categoria respectivă de păduri urmează a fi cuprinse toate pădurile din zonele de apărare sau numai unele, anumite.

In expunerea de motive se spune categoric :

«Am socotit deci că este de interes naţional ca pădurile ce cad în zonele de apărare stabilite de Marele Stat Major, să se bucure de un regim special de protecţie».

Pe de altă parte, art. 8 al legei stabileşte o destul de complicată procedură pentru recunoaşterea şi declararea unor anumite păduri de protecţie. Ori, dacă n'ar fi fost vorba decât de anumite păduri din zona de apărare, adică din cele mai proprii scopului urmărit, atunci n'ar mai fi fost nevoe de o procedură atât de complicată (vezi pag. 851). Singurul fapt al determinării zonelor de apărare de către M. S. M. ar fi implicat ipso facto supunerea tuturor pădurilor cuprinse în zone la regimul legei în discuţie. Redactarea punctului a dela art. 8 lasă de asemenea impresia că este vorba de o alegere între pădurile din cadrul zonelor de apărare, «care urmează a fi declarate şi supuse...». Regulamentul va avea să se pronunţe şi în această privinţă. Noi înclinăm a credere că este vorba de toate pădurile din zonele respective. Altfel, ar apărea nelogică pretenţia art. 6, care supune aceluiaş regim al legei «toate păşunile împădurite, perdelele de arbori şi plantaţiunile...».

ad. 1, b). Grupa a doua de elemente, adică aceea a păşunilor împădurite, perdelelor de arbori şi plantaţiunilor, este mai bine precizată, în sensul că este vorba de toate aceste elemente din zonele de apărare. Legea este categorică sub acest raport. Definirea

lor însă, lasă tot așa de mult de dorit ca și în cazul pădurilor. Cu deosebire noțiunea „plantațiuni" ar fi avut nevoe să fie precizată mai în amănunt. A înțeles legiuitorul să cuprindă sub această expresie numai plantațiunile de arbori, ori și cele de pomi fructiferi, etc. ?

a d. 1, c) Noțiunea de terenuri de împădurit sau de restaurat din considerațiuni de apărare națională sau pentru alte „scopuri de interes militar" este aproape cu totul neîngrădită de lege. Singura cerință pentru ca un teren oarecare să devie obiectul prevederilor acestei legi, este aceea ca împădurirea sau restaurarea sa, să fie r e c u n o s c u t ă c a n e c e s a r ă pentru scopurile de mai sus. Păstrându-ne în cadrul strict al legei, ar urma că asemenea terenuri pot fi recunoscute pe întreg teritoriul Statului ; adică fără îngrădirea pusă celorlalte categorii: de a fi cuprinse în zonele de apărare.

a d 1, d). Singură grupa pădurilor din jurul sanatoriilor de tuberculoși, pare a fi perfect încadrată în textul legii. Articolul 1, al. 2 stabilește precis în această grupă : „pădurile din jurul sanatoriilor de tuberculoși, pe o rază de un kilometru". Oarecari obiecțiuni ar fi de ridicat asupra înțelesului expresiei „sanatorii de tuberculoși". Acestea pot fi : militare sau civile, publice sau particulare, mai mari sau mai mici și în fine specializate sau mixte. Vrea legea și regulamentul său de aplicare să se abțină dela orice fel de distincție? Atunci, credem că se lasă câmp liber la oarecari abuzuri în aplicarea dispozițiilor legii, pe socoteala proprietarilor de păduri.

2) *Modalitatea de calificare a obiectului legii.*

In privința stabilirii în fapt a pădurilor, etc., cărora urmează a li se aplica dispozițiunile legii respective, se urmează calea clasică din legislația forestieră românească și anume cea „din oficiu". Asupra avantagiilor și desavantagiilor principiale ale unei astfel de modalități nu insistăm aici. Ar fi să depășim cadrul articolului de față. Ne mulțumim să afirmăm că într'un astfel de caz, al pădurilor de protecție pentru apărarea națională, această cale este cea mai potrivită.

Intrucât este vorba de păduri de protecție existente sau de înființat, cât și de pășuni împădurite, perdele de arbori și plantațiuni, — toate necesare apărării naționale — urmează a se determina de către M. S. M. așa zisele z o n e d e a p ă r a r e. Acestea constitue un element, un cadru oarecum dat în aplicarea legii, cu coloratură prin excelență militară. In supoziția că acele zone de apărare

nu sunt mai dinainte stabilite şi pentru alte scopuri, cu alte cuvinte, că determinarea lor a fost prilejuită de legea de faţă şi că sunt funcţiune de trebuinţele de aplicare ale legii, credem că ar fi fost necesar ca la stabilirea lor să coopereze şi factorii cei mai înalţi ai politicei noastre forestiere. Problema are în supoziţia noastră şi un aspect forestier pe lângă cel de apărare naţională.

Prin analogie, ar fi trebuit ca şi Ministerul Sănătăţii Publice să determine sanatoriile de tuberculoşi, cari ar urma să se bucure de avantagiile legii. Aceasta numai în cazul că este vorba a se face o alegere (vezi obiecţiunile dela pag. 850 d).

Propunerea de declarare şi deci şi de supunere a pădurilor, etc., din cadrul zonelor de apărare fixate, a pădurilor din jurul sanatoriilor de tuberculoşi, cât şi a terenurilor de împădurit şi restaurat de pe tot întinsul Ţării, urmează a se face de către comisiuni regionale mixte, prezidate de către Prefectul judeţului. In cazul apărării naţionale sau al altor scopuri de interes militar, comisiunile numite sunt forestiero-militare (2 ingineri silvici, reprezentanţi ai Ministerului de Agricultură şi Domenii şi 2 ofiţeri delegaţi ai M. S. M.). Pentru cazul pădurilor din jurul Sanatoriilor de tuberculoşi, cei doi delegaţi ai M. S. M. sunt înlocuiţi prin doi delegaţi ai Ministerului Sănătăţii Publice. Propunerile comisiunilor respective, dinpreună cu avizul Consiliului Tehnic al Pădurilor, aprobate de Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, sub formă de decret regal, se publică în cele din urmă în Monitorul Oficial. Numai astfel prescripţiunile legii au putere de aplicare. Este de remarcat lipsa din comisiuni a reprezentanţilor proprietarilor, ceea ce se poate explica prin caracterul de secret pe care îl au, în oarecare măsură, operaţiunile de acest fel. Totuşi dreptul de opoziţie al proprietarilor pare a fi admis de lege, întrucât în art. 8 se întâlneşte expresia „suprimarea" calităţii de pădure de protecţie. In orice caz, nu se poate scăpa maniera de intervenţie autoritară a Statului în drepturile proprietarilor bunurilor lovite de dispoziţiunile acestei legi.

3) *Regimul pădurilor de protecţie necesare apărării naţionale* rezultă din prescripţiunile legii în discuţiune, prescripţiuni cari completează pe cele ale legilor silvice în vigoare privitoare la pădurile de protecţie. Acest regim se referă la reglementarea : exploatării, a defrişării şi a păşunatului.

Indiferent de natura proprietăţii, nu se pot face nici un fel

de tăieri în asemenea păduri, decât numai pe bază de amenajament. (Art. 2). Sub acest raport, avem de aface, aşa dar, cu un regim mai aspru decât cel impus pădurilor de protecţie. Ştim că pentru exploatarea acestora din urmă — şi numai sub această calificare — se cere existenţa unui regulament de exploatare aprobat (art. 2, pt. b, Cod silvic), prin care se urmăreşte „conservarea acelor păduri şi a regenerării lor cu specii de valoare proprii regiunii în care vor fi situate" (art. 3, al. 2, Cod. silv.). In cazul nostru, este vorba, pe lângă acestea, încă de a se stabili posibilitatea în vederea continuităţii exploatării produselor principale şi de a se produce lemn de lucru şi de construcţiuni în locurile unde natura terenului şi a esenţelor va permite acest lucru. Este bine înţeles că obligativitatea amenajamentului — ca de altfel şi a regulamentului — implică garantarea regenerării pădurii. Impunerea necondiţionată a amenajamentului — în înţelesul pe care i-l dă Codul silvic — ni se pare prea aspră. Nu vedem cum se va putea cere continuitatea tăerilor în pădurile prea mici (cum sunt cele ţărăneşti) sau situate în condiţiuni grele de scoatere (locuri greu accesibile la munte). Regulamentul va avea să precizeze lucrurile. Pentru prestigiul legei, ar fi fost preferabil să se evite expresia prea categorică a prevederii de mai sus, spre a nu fi obligaţi să o călcăm prin interpretări regulamentare sau ale deciziilor ministeriale. Avem în această privinţă precedentul neplăcut al atâtor dispoziţiuni categorice din Codul silvic, călcate în mod necesar de diversele interpretări ministeriale [1]).

Asupra defrişărilor în astfel de păduri, legea stabileşte în principiu interzicerea lor (art. 3). Totuşi se pot face oarecari excepţii şi anume în cazurile prevăzute de Codul silvic la art. 13, al. e şi g [2]) (art. 3, al. a). De asemenea se mai pot permite defrişările „necesitate de transformarea în păşune împădurită a pădurilor definitiv expropriate până la promulgarea legii de faţă, pentru înfiinţarea de islazuri comunale, prin aplicarea legii agrare şi care nu pot trece în nici un caz peste ½ din suprafaţa păduroasă expro-

1) A devenit exemplu clasic excepţionalul jurnal al Consiliului de Miniştri din fiecare an pentru păşunatul în pădurile Statului.

2) Al. e se referă la defrişările cerute de diferitele instalaţiuni ale exploatării pădurilor (clădiri, mijloace de transport, locuri de depozit, linii de amenajament şi de partaj).

Al. g se referă la defrişările ce urmează să fie compensate prin împăduriri prealabile de suprafeţe egale în altă parte.

priată". (Art. 3, al. b). De fapt, la acest ultim aliniat nu avem de a face cu o excepție la pricipiul nedefrișării. Din potrivă, se întărește acest principiu, revenindu-se în total sau cel puțin parțial, asupra unor hotărâri definitive de defrișare — din alte considerațiuni — a unor păduri socotite ulterior necesare apărării naționale. Lucrul este de altfel, perfect compatibil, este chiar o consecință logică a principiului expropriabilității unor terenuri de împădurit sau de restaurat, prescris la art. 4 din lege.

Chestiunea reglementării păşunatului în pădurile necesare apărării naționale nu face obiectul direct al legii. Prin calitatea acestora de păduri de protecție însă, proclamată în primul aliniat al legii, problema este ipso facto rezolvată. Ştim că păşunatul în pădurile „zise de protecție" este c u t o t u l o p r i t, conform art. 16, pt. 2, lit. b.

Pădurile de protecție din jurul sanatoriilor de tuberculoşi sunt supuse absolut aceluiaş regim ca şi cele necesare apărării naționale.

Păşunile împădurite, perdelele de arbori şi plantațiunile din zonele de apărare sunt „supuse regimului înființat prin legea prezentă" (art. 6). Cu ajutorul necesar al expunerii de motive, deducem că acest regim ar fi identic cu cel stabilit prin legea de față pentru pădurile de protecție. Ele ar consta aşa dar din :

a) Ingrădirea şi condiționarea defrişărilor, aşa cum au fost definite mai sus ;

b) Interzicerea oricărui fel de tăieri, altfel decât pe bază de amenajament.

Prima prevedere poate fi aplicată fără dificultate. Cea de a doua ridică însă serioase rezerve. Intr'adevăr, legea prevede că amenajamentul respectiv să se întocmească după normele prescrise la art. 3 din Codul silvic. Greutățile de ordin principial, dar mai ales cele de ordin practic legate de o astfel de obligație, echivalează aproape cu interdicția tăierii multora din elementele acestei grupe. Comisiei forestiero-militare îi revine rolul de a ameliora oarecum situația, atunci când va fi pusă să determine acele elemente de supus prevederilor legii. Regulamentul de aplicare oferă de asemenea o ocazie similară.

Terenurile de împădurit sau de restaurat din considerațiuni de apărare națională sau pentru alte scopuri de interes militar, pot fi declarate de u t i l i t a t e p u b l i c ă şi expropriate conform prevederilor dreptului comun.

Pentru apărarea contra terților, legea prevede dispoziții înăsprite. Delictele și contravențiile silvice comise în pădurile de protecție necesare apărării naționale, în pășunile împădurite, în perdelele de arbori și în plantațiunile, definite de lege, se vor pedepsi cu dublul amenzilor și închisorii prevăzute în Codul silvic. Infracțiunile comise de proprietari sau exploatatori în pădurile lor — cari altfel au caracter de contravenție — se consideră ca delicte și se pedepsesc cu dublul amenzilor din Codul silvic ; iar în caz de recidivă chiar și cu închisoarea dela 15 zile până la 3 luni (art. 7). Nu se menționează dispoziții deosebite în ceeace privește contravențiunile și delictele comise în pădurile de protecție din jurul sanatoriilor de tuberculoși. Acestea ar rămâne, așa dar, la nivelul prevederilor din legile silvice anterioare.

4) *Autoritatea de aplicare a legii.*

Această autoritate se manifestă cu prilejul examinării cererilor de defrișare și al planurilor economice de exploatare (amenajamentelor), cât și în ceea ce privește supravegherea și controlul aplicării legii.

In materie de defrișări, legea prevede constatarea locală din partea unei comisiuni mixte forestiero-militare, avizul Consiliului Tehnic al Pădurilor și aprobarea M. S. M. Desigur că vor fi argumente pentru apărarea acestei forme procedurale. Ținând seamă de caracterul acelor defrișări și de felul cum este concepută în general procedura legii de față, credem că ar fi fost mai potrivit ca organul de avizare să fie un organ mixt forestiero-militar, sau să se dea 2 avize, din punct de vedere forestier și militar, de două organe distincte: Consiliul Tehnic al Pădurilor și M. S. M., aprobarea urmând să rămână de resortul Ministerului de Agricultură și Domenii.

In cazul amenajamentelor, aprobarea sau mai exact, tentativa de aprobare trebue să fie precedată de examinarea și darea unui aviz de către Consiliul Tehnic al Pădurilor și de către M. S. M. Colaborarea acestui organ militar ar părea la prima vedere foarte la locul său. Credem totuși că aceasta constitue mai curând o complicare și o scumpire a procedurii. Intr'adevăr, potrivit literii legii (art. 2, al. 2), amenajamentul se întocmește „după normele prescrise la art. 3 din Codul silvic". Intrucât este M. S. M. în măsură să se pronunțe asupra acestei fețe, prin excelență forestieră a chestiunii ? Nu se micșorează prin aceasta autoritatea Consiliului Tehnic ? Ro-

lui M. S. M. credem că se termină odată cu fixarea zonelor de apărare și cu colaborarea la alegerea pădurilor, etc. de supus regimului special prevăzut în legea de față. Recunoaștem totuși îndreptățirea acestui organ de a cunoaște mersul amenajărilor acelor păduri. Pentru aceasta însă, era suficient ca să i se trimită, fie situații periodice, fie un extras cu elementele esențiale, de interes militar, din fiecare amenajament, fie, în extremis, chiar un exemplar al amenajamentului aprobat deja, ceea ce credem totuși prea mult. Altfel ar sta lucrurile, dacă la întocmirea amenajamentelor ar fi fost vorba să se țină seama de anumite cerințe militare. Dar acest lucru nu este prevăzut în lege și nici pe cale regulamentară nu poate fi introdus, în acest caz depășindu-se sensul legii.

Supravegherea și controlul obișnuit al aplicării legii se face de către organele de poliție silvică. Deosebit de aceasta, urmează a se face anual o verificare a controlului de către o comisie mixtă, constituită dintr'un delegat al Ministerului Agriculturii și Domeniilor și altul al M. S. M. Asupra constatărilor și propunerilor hotărăște Ministerul de Agricultură ; hotărâre ce se comunică și M. S. M.

In privința pădurilor din jurul sanatoriilor de tuberculoși nu se face nici un fel de mențiune sub acest raport al poliției, ceea ce înseamnă că chestiunea rămâne sub regimul legilor precedente.

5. *Problema despăgubirii proprietarilor grevați.*

Este în afară de discuție că prevederile legii constitue noui sarcini pentru proprietarul pădurilor, pășunilor împădurite, etc. Valoarea, atât de întrebuințare cât și de schimb, a acestor bunuri va fi prin aceasta serios redusă. Punerea problemei unei despăgubiri este — principial cel puțin — la locul său. Greutățile foarte mari pe cari le ridică transpunerea sa în practică, au îndemnat pe legiuitor s'o rezolve într'un mod foarte schematic și numai parțial. Pe baza art. 5, se scutesc de impozitele către Stat, județ și comună, pădurile din nou creiate în zonele de apărare. De asemenea se reduce cu 50% impozitul agricol pentru pădurile existente, tratate în codru cu regenerări naturale. Cât despre celelalte păduri, pășuni împădurite, etc. din zonele de apărare și despre pădurile de protecție din jurul sanatoriilor de tuberculoși nu se pomenește absolut nimic în textul legii sub acest raport. Cu deosebire proprietarii pădurilor din jurul sanatoriilor particulare de tuberculoși ar avea dreptul la o justă despăgubire, suportată de beneficiarii imediați. Ca un fel de împlinire a

cotei de despăgubire pot fi privite şi măsurile drastice de apărare a pădurilor, păşunilor împădurite, etc. contra delicvenţilor. Totul este, ori cum, prea puţin faţă de sarcinile impuse.

In cazul exproprierii terenurilor de împădurit sau de restaurat, despăgubirea se stabileşte potrivit procedurii de drept comun.

6. *Observaţiuni generale şi formale.*

Legea în discuţiune lărgeşte cu mult dispoziţiunile din legile silvice de până acum privitoare la pădurile necesare apărării naţionale. Obiectul acestor dispoziţiuni capătă de astă dată o foarte cuprinzătoare accepţiune: păduri propriu zise, quasi-păduri şi păduri în devenire, etc. Necesitatea lor este privită, apoi, nu numai din punct de vedere al apărării fizice, dar chiar şi al aprovizionării cu materiale necesare operaţiunilor militare (lemn, în special), ceea ce este o noutate esenţială. Servituţile legale impuse proprietarilor respectivi, sunt de asemenea serios sporite. Forma de calificare a obiectului dispoziţiunilor legii este dintre cele mai autoritare. Din punctul de vedere general al apărării pădurilor, legea aceasta reprezintă un mijloc mai mult, ceea ce nu poate decât să ne bucure. Cu deosebire încercarea de a mai salva ceva din pădurile hotărâte sacrificiului pentru înfiinţarea de islazuri comunale, va găsi aprobarea, credem, a tuturor cercurilor forestiere. Nu ne putem însă ascunde oarecare scepticism în privinţa eficacităţii sale practice, cel puţin în cazul păşunilor împădurite, al perdelelor de arbori şi al plantaţiunilor. Ori cum, cheltuelile mari, necesitate de formalităţile procedurale, de serviciul de supraveghere şi control, de celelalte complicaţiuni ale serviciilor administrative, credem că vor fi în multe privinţe cu anevoinţă contrabalansate de eventualele avantaje pentru apărarea naţională şi pentru economia forestieră. Un post negativ în acest bilanţ îl ocupă apoi, restrângerea dreptului de dispoziţiune al proprietarilor respectivi.

Asupra aspectului formal al legii, se pot face mai multe rezerve şi anume: atât asupra dispoziţiunii logice a materiei, cât şi asupra coordonanţei diverselor prevederi şi a preciziei diverselor noţiuni şi expresiuni. Unele dintr'ânsele reies din discuţiunea precedentă. Greutăţile pe care le va ridica aplicarea legii, credem că vor fi destul de serioase.

Considérations critiques sur la loi pour la protection des forêts nécessaires à la défence nationale.

La notion de la forêt de protection dans le service de la défence nationale apparait pour la première fois dans le code forestier roumain de 1881, puis celui de 1910. La nouvelle loi, d'un caractère spécial et correspondant aux nécessités du temps, élargit la notion et rend plus sévère le régime de ces forêts de protection. La loi prévoit et considère comme telles non seulement certaines forêts, mais encore des plantations, des bouquets d'arbres et même des surfaces destinées aux pâturages ou à la culture, dont la replantation apparaît comme nécessaire dans l'intérêt de la défence nationale.

L'importance des divers forêts pour cette défence est considérée non exclusivement du point de vue de la protection physique mais encore sur le rapport du ravitaillement de l'armée avec divers matériaux (bois d'oeuvre et bois de chauffage).

Incidemment on s'occupe aussi de forêts qui se trouvent dans la proximité des sanatoires des tuberculeux.

L'auteur soumet à une critique les dispositions de la loi. Il discute :

1) l'objet de ses prévisions ;
2) la manière dont celui-ci peut être designé dans la pratique ;
3) le régime légal de ces forêts de protection ;
4) les fonctionnaires chargés d'appliquer la loi ;
5) la question du dédommagement ;
6) considerations générales.

Kritische Betrachtungen des Gesetzes über die für die nationale Verteidigung notwendigen Forste.

Der Begriff des Schutzwaldes als Mittel der Landesverteidigung ist schon dem ersten rumänischen Forstkodex vom Jahre 1881 und dann demjenigen vom Jahre 1910 bekannt. Das neue spezielle Schutzwaldgesetz, entsprechend dem neuzeitlichen Geiste, erweitert den Umfang des Schutzwaldbegriffes und schränkt das Bestimmungsrecht über solche Forste bedeutend ein. Objekt der gesetzlichen Bestimmungen sind nicht nur gewisse Forste, die für die Landesverteidigung eventuel von Bedeutung sein können, sondern auch bewaldete Weideplätze, Waldstreifen, Pflanzungen und gewisse zur Aufforstung oder zur Restaurierung vorgesehene Grundstücke. Die Bedeutung dieser Forste, usw., für die Landesverteidigung wird besprochen nicht nur vom Gesichtspunkt ihrer physischen Schutzwirkung, sondern auch von dem der Möglichkeit die kämpfenden Truppen mit gewissen Waldstoffen (hauptsächlich mit Bau- und Brennholz) zu versorgen. Nebenbei werden auch jene Waldungen angeführt, welche im Umkreise von 1 km von Tuberkulosesanatorien gelegen sind. Verfasser prüft kritisch die Bestimmungen des Gesetzes und ordnet den Stoff des Aufsatzes in folgender Weise :

1) Objekt der gesetzlichen Bestimmungen ;
2) Feststellung des Objektes in der Praxis ;
3) Das gesetzliche Regime solcher Schutzwaldungen, usw. ;
4) Die zur Anwendung des Gesetzes befugten Behörden ;
5) Die Entschädigungsfrage ;
6) Allgemeine und formelle Bemerkungen.

CHIHLIMBARUL DIN REGIUNEA BUZĂU

de Ing. V. AL. IONESCU

Introducere. Chihlimbarul, această nobilă fosilă de origină vegetală, care a supravieţuit prefacerilor din era terţiară, nu este de fapt decât o răşină solidificată şi transformată în rocă prin cristalizare. Ea provine din întinsele păduri de conifere cari ocupau suprafeţe apreciabile pe munţii terţiari.

Geologii au dat o numire generică, tuturor acestor conifere, socotindu-le pe toate ca făcând parte dintr'o singură specie preistorică, pe care au denumit-o „P i n u s s u c c i n i f e r a". Aceasta ar fi fost o specie sau mai multe specii ale genului „Pinus", cu exigenţe de climă caldă şi care ar fi vegetat la poalele munţilor cari mărgineau marea Sarmatică sau Nummulitică, în perioada erei terţiare numită Nummulitică.

Aspectul general al masivelor forestiere, care acopereau pe atunci întinse suprafeţe din continentele neogene, era cu mult deosebit de tabloul pădurilor de astăzi, deşi multe din speciile care creşteau în acea epocă, se găsesc vegetând şi astăzi la noi, însă mult evoluate.

In Europa şi în special pe latitudinea ţărei noastre, în terţiar, clima era sub-tropicală şi pe lângă strămoşii arborilor care vegetează astăzi la noi, se găsiau în amestec, în păduri — şi forme exotice, cu aspect de specii mediteraneene sau caucaziene, sau chiar specii cari astăzi se găsesc în Nordul Americei, pe litoralul oceanului, unde clima e mai dulce, cu nuanţe subtropicale.

Către sfârşitul erei terţiare, în special în perioada eocenică, speciile tropicale şi mediteraneene, împreună cu toată vegetaţia de climă caldă dispar din pădurile munţilor noştri sau se transformă, apropiindu-se de formele pe cari le găsim şi astăzi, lăsându-ne doar pinul, laricele, stejarul, ulmul, carpinul şi foarte rar castanul, alunul turcesc şi nucul. Nu este exclus ca varietăţile şi speciile de pin

denumite provizoriu de „Pinus banatica G. și I." să fie forme care descind tocmai din terțiar, împreună cu alunul turcesc și castanul, iar denumirea geologilor de „Pinus succinifera" se poate să cuprindă și aceste varietăți, care s'au perpetuat până astăzi.

Din cele arătate rezultă, că chihlimbarul este format din rășină solidificată, cristalizată și transformată, provenită din specii de arbori coniferi, din genurile Pinus, Sequoia și Larix.

Intre fosilele și inclusiunile organice, descoperite în blocurile mai mari de chihlimbar, s'au găsit și conuri de răşinoase, având forme și caractere foarte apropiate de conurile genurilor Taxodium și Larix, care dovedesc cu prisosință — că pădurile de răşinoase din terțiar, erau formate din specii ale acestor genuri.

Precis nu se poate stabili dacă în acele timpuri creștea mai în abundență pinul, laricele, Taxodium sau Sequoia. In orice caz, însă se poate admite, că aceste specii creșteau în amestec, în masivele forestiere din terțiar. Astfel, susținerile unor geologi — că, chihlimbarul s'ar fi format numai din rășina unei singure specii preistorice, numită „Pinus succinifera", este oarecum neîntemeiată. Conurile perfect conservate, descoperite în masa blocurilor de chihlimbar, ne arată că rășina a putut proveni și dela alte specii de răşinoase.

Pentru dovedirea susținerilor de mai sus, menționez că la muzeul depozitului de remontă din Ziliștea (jud. Buzău), se găsește un bloc de chihlimbar, în care se află un con perfect conservat, care se aseamănă cu un con de larice, sau de Taxodium, deci foarte diferit de conurile de pin.

Cum s'a format chihlimbarul. Chihlimbarul, care mai este numit de curând și succin sau ambru, după cuvintele respective din limba franceză, fiind o fosilă a răşinelor de conifere, s'a format în urma scurgerei unor mari cantități de rășină din așa numita specie „Pinus succinifera".

„Acești arbori, care creșteau într'un climat subtropical foarte cald și umed, produceau din abundență mari cantități de rășină" [1])

Insectele sau animalele sălbatice cornute puternice, răneau arborii, cărora le făceau răni adânci din care se scurgea, aproape fără întrerupere, până la moartea sau chiar după moartea arborilor, cantități mari de rășină, care curgea și se răspândea pe sol, deve-

1) Armand Rabischon — Les gisements d'ambre — 1929.

nind o cursă pentru numeroase insecte, care rămâneau conservate în răşină.

Chiar în zilele noastre se petrec fenomene identice cu răşina arborelui Canarium Bengalense, „copalul", în care se prind, fluturi, muşte, coleoptere şi furnici şi care se pot apoi scoate întregi prin topirea copalului.

„Astfel deci, în timpul multor mii de secole, în imensele păduri virgine de conifere, secreţiunea de răşină a arborilor bolnavi a fost mereu activă şi neîntreruptă" [1]).

Ploile tropicale, au cărat la vale răşina depozitată pe sol în stare solidă sau lichidă şi au depozitat-o în lagunele, golurile şi lacurile care se întindeau pe marginea litoralului mării paleogene sau Sarmatice, unde acea răşină s'a transformat în fosile şi a căpătat apoi forma actuală, datorită mişcărilor tectonice.

„Chihlimbarul de Buzău, prezintă variaţiuni foarte plăcute în diferite culori şi cu fluorescenţe frumoase, datorită nu numai oxidaţiunilor, ci şi influenţei solare, atunci când răşina nu era încă în stare de fosilă" .

Aceste susţineri ale geologilor, arătate de d-l Armand Rabischon în descrierea sa asupra chihlimbarului de Buzău, nu par a fi toate întemeiate. Din cercetările şi verificările făcute la faţa locului în minele de chihlimbar de pe Valea Sibiciului şi după studierea tuturor rocelor în care se găseşte chihlimbarul, am ajuns la concluzia că această piatră preţioasă s'a format în condiţiuni cu totul diferite de cele arătate de D-l A. Rabischon în descrierea sa.

In adevăr coloraţiunea extrem de variată şi nuanţele înfinite pe care le are chihlimbarul de Buzău, culori cari încep dela albgălbui foarte deschis şi trec prin toată gama de culori ale curcubeului, până la negru verde, rubiniu şi violet închis ne fac dovada că răşina brută, scursă din coniferele pădurilor terţiare, a fost supusă şi la alte acţiuni, mult mai puternice şi cu totul diferite — decât numai acele ale soarelui, apei şi a mişcărilor tectonice, care au răsturnat straturile terţiare.

Pretutindeni unde se găsesc cuiburi de chihlimbar ,acestea apar înconjurate de un strat subţire de cărbune foarte fin, gros de 1—5 mm., de culoarea neagră strălucitoare, apropiinduse foarte mult de huilă.

---

1) Armand Rabischon, op. cit.

In plus în masa de argilă înconjurătoare, sau în gresia rocei imediat apropiată, se găsesc şi numeroase urme de cenuşe.

Chiar ţăranii din împrejurimi şi lucrătorii din mine, când sapă galeriile în căutarea chihlimbarului, ştiu precis, că atunci când au dat peste urme de cenuşe solidificată sau de vine de cărbune negru gras, va apare imediat şi cuibul cu piatra de chihlimbar.

Toate aceste constatări duc la concluzia că chihlimbarul s'a format în urma unor incendii mari, în pădurile de conifere din terţiar, cari incendii au distrus păduri întinse pe zeci de kilometri pătraţi, pe versanţii ce mărgineau lagunele şi lacurile exterioare ale mării Nummulitice.

In timpul unor asemenea incendii, intervenind ploi torenţiale, cu caracter tropical şi de lungă durată, incendiile au fost stinse parţial, formându-se prin stingerea bruscă a lemnului incandescent, cărbuni de calitate superioară.

Apele torenţiale, adunate în urma acestor ploi, au cărat şi depus apoi în fundul lagunelor şi lacurilor, răşina topită şi răcită brusc, împreună cu cărbunii şi cenuşa din apropiere, cari toate s'au stratificat în argilă plastică, depozitată după limpezirea apelor, sau în nisipul cărat de torenţi, formând astfel cuiburile de chihlimbar.

Intensitatea diferită a temperaturei de ardere a coniferelor în timpul incendiului, cum şi insulele de incendiu redus, sau poienile sau golurile fără pădure, au înlesnit topirea răşinei la temperaturi cu totul diferite, cari au dat infinitatea de culori care se constată la chihlimbarul din Buzău; iar ploile căzute, au răcit brusc masa răşinei topite şi parte în curs de evaporare, cristalizând-o sub forme strălucitoare, cu oglinzi irizate şi cu infinitatea de culori şi nuanţe, în care găsim astăzi acest chihlimbar.

Mai târziu, prin sguduiri vulcanice concomitente, sau prin mişcări tectonice puternice, argila şi nisipurile depozitate de viituri, supuse la presiuni enorme, s'au cimentat, transformându-se în gresii sau blocuri de humă solide şi la rândul lor au presat şi pungile cu răşină solidificată, mărindu-i densitatea până la 1,03—1,12, iar duritatea sa la 2,5—3.

Această variaţiune a densităţii şi durităţii, este o dovadă în plus, că chihlimbarul s'a format în condiţiuni cu totul diferite, dela loc la loc.

Lucrătorii şi ţăranii din împrejurimi numesc bucăţile de culoare roşie-vişinie şi sfărimicioase, care se găsesc în imediata apro-

BIBLIOTECA CENTRALA ASOCIAŢIUNII

piere a straturilor de gresii, înconjurate de cenuşe şi depozitate mai departe de masa de argilă oligocenică, c h i h l i m b a r a r s.

Aceste pietre de chihlimbar, par a fi într'adevăr arse de temperatura prea ridicată a incendiului. La pierderea valoarei a mai contribuit apoi şi faptul că au fost supuse şi la o presiune prea mare, în timpul sguduirilor vulcanice de mai târziu, cu care ocazie se poate să se fi degajat din sol iarăşi căldură multă şi să-l ardă.

Structura solului în care se găseşte chihlimbarul. In România, se poate considera că patria chihlimbarului este în Nord-Estul judeţului Buzău, unde se află cea mai importantă regiune ambriferă. In cantităţi mai mici şi de calităţi inferioare se găseşte chihlimbar şi în Vâlcea, la Olăneşti, precum şi în Neamţ la Dobrinul.

Regiunea din jud. Buzău este situată în patrulaterul care are de laturi râul Buzău, râul Bâsca, pârâul Pănătău şi culmea Boziorului (Stănila şi Alunişul), cuprinde nenumărate zăcăminte şi cuiburi de chihlimbar, aşezate în straturile de terenuri terţiare, cari fac parte din perioada Paleogenă sau Nummulitică sau şi în special din subdiviziunile Oligocenului sau Eocenului.

E o c e n u l e format, în judeţul Buzău, din marne nisipoase, de culoare galbenă verzue sau roşiatică, având uneori infiltraţiuni de gresii fine, de culoare cenuşie verzue, cu numeroşi solzi de mică.

Aceste roce marnoase, sunt aşezate pe blocuri imense de gresii, cu structură grăunţoasă şi cu fire de nisip mare, iar pe malul Buzăului şi al Bâscei, la Păltineni şi Bâsceni, rocele de bază apar chiar la suprafaţă, în blocuri enorme de 2—5 m. c.

Aceste gresii, numite gresii de Kliwa şi Fuzaru, apar pretutindeni la suprafaţă şi se pot întâlni în albiile tuturor torenţilor ca : Valea Boului, Valea Sibiciului, Valea Bâscei, Valea Ştiubeiului, Nucetul, Trestioara, Vârful Strugurilor, Colţii de Jos, Alunişul, Mlacile, Muchea Crucii, Strâmbu, Valea Secului, Bâsca Mare şi Mică şi aproape în întreaga regiune ambriferă a judeţului Buzău, unde formează roca de bază a eocenului.

O l i g o c e n u l, din care, se extrage în prezent chihlimbarul, „este format din şişturi argiloase de culoare cenuşie închisă, cu nuanţe galbene sau roşietice, având eflorescenţe caracteristice, formate din sulfaţi şi din rozete de gips“ [1]), şi formând straturi com-

1) Ing. Geolog Ar. Rabischon. — Les gisements d'ambre du district de Buzău — Roumanie.

pacte, în care se găsesc de asemenea și șisturi menilitice, cu silice albă sau de culoare cenușie-albăstrie cu filoane feruginoase subțiri, cu calcare silicioase, sau cu urme de bitum sau de petrol.

La baza oligocenului, se găsește gresia de Kliwa, care conține numeroase infiltrațiuni subțiri de fier și silice.

Straturile alterne de gresie și de șisturi argiloase, conțin solurile oligocene, în care se găsesc cuiburi de chihlimbar, înconjurate de straturi de cărbune negru lucitor.

Oligocenul este ambrifer în toată regiunea și în aceste terenuri se găsesc minele și concesiunile cele mai productive.

Zăcămintele de chihlimbar sunt așezate în straturi oligocenice, paralele, care au o direcție către Nord-Est și o înclinare de 45°—50°, cu foarte multe variațiuni.

Toate văile care străbat această regiune, au un caracter torențial foarte pronunțat și nu au încă stabilit până în prezent profilul lor de echilibru, eroziunile continuându-se și astăzi, cu aceiași intensitate ca și în trecut, mai cu seamă că toate pădurile au fost defrișate, fără nici o socoteală.

Direcția de scurgere a acestor torenți, este îndreptată dela Nord-Est, că Sud-Est, iar bazinurile de recepție încep dela altitudini cuprinse între 1200 și 900 metri și se varsă în râul Buzău la altitudini cuprinse între 380 și 300 m.

Diferența de nivel între isvoare și confluență este deci de 600—800 metri, iar pe aceste profile, eroziunile provocate de ape sunt atât de profunde, încât ajung chiar la adâncimi apreciabile, și au dus la descoperirea chihlimbarului pe cale naturală.

Datorită acestor torenți, cari au fost primii minieri ai chihlimbarului, solul a fost ros puternic și spălat de apele ploilor care curgeau pe pante foarte repezi și astfel s'a putut ajunge să se descopere zăcămintele de chihlimbar din oligocenul terțiarului din România.

Exploatarea chihlimbarului, în regiunea Colți și Sibiciu, se face și astăzi în mod rudimentar, iar concesiunile și galeriile de mine săpate, produc mult mai puțin decât produce natura, prin eroziunile torențiale ale apelor din ploi.

După fiecare ploaie mare și după fiecarea viitură torențială a pâraelor din regiunea ambriferă a Buzăului, aproape toată populația satelor, năvălește pe marginea pâraelor și urmărește cu mare

atenție, bucățile de chihlimbar, care plutesc pe apă, sau care se opresc la cotituri, unde viteza apei e mai redusă.

In acest mod, exploatarea chihlimbarului se face fără nici o cheltuială și fără nici o săpătură, ci numai adunând piesele aduse de ape. Ele sunt spălate și curățite, fiind apte a fi modelate și lustruite imediat, ceeace se face de către chiar țăranii cari le-au găsit, care se pricep foarte bine la prelucrarea chihlimbarului.

Pe cât de ușor se recoltează însă chihlimbarul săpat de apele torențiale prin eroziune, pe atât de greu se extrage din mine, prin săpături, galerii sau puțuri — sau prin extragere la suprafață.

Greutățile de exploatare și cheltuelile prea mari pe care le ocazionează exploatarea prin galerii, fac nerentabilă extragerea lui și de aceia, concesiunile acordate au fost părăsite, aproape, concesionarii pierzându-și capitalurile; iar în prezent — chihlimbarul este procurat tot de țăranii și copii, cari îl adună de pe prundurile apelor.

In exploatările mari de chihlimbar, unde se lucrează cu mașini speciale, în mine, spălarea blocurilor de resturile de pământ, se face în tobe speciale de lemn, în care se separă cu ajutorul unui curent puternic de apă — chihlimbarul de corpurile străine, până apar bucățile curate, gata spre a fi lucrate.

Dimensiunile pietrelor de chihlimbar găsite până în prezent, au variat între 0,05 grame și chiar mai mici, mergând până la blocuri de 3.500 kilograme, cum a fost blocul găsit pe prundișul Văii Boului (Comuna Colți), de un locuitor sărac din satul Valea Boului și care s'a vândut prima dată cu prețul de 35.000 lei primului cumpărător, mai târziu cu 100.000, 250.000, până a ajuns la 500.000 lei, cu cât s'a vândut ultima dată.

Această frumoasă și enormă piesă, se află în prezent la muzeul geologic din București.

In anul 1927, chihlimbarul brut se vindea cu preț de 10.000—14.000 lei kilogramul, după cantitate și mărime, iar astăzi prețul a scăzut mult și abia dacă se poate obține 3.000—7.000 lei, pe kilogram, pentru piese mai mari și de culoare frumoasă.

Chihlimbarul mărunt, fără întrebuințări multiple se vinde cu 3—5 lei gramul.

Calități și întrebuințări. Chihlimbarul este un compus organic solid, solubil în alcohol, ether și cloroform, în benzină și în sulfură

de carbon. Acestea trebue însă să fie amestecate în cantităţi anumite, pentru a se putea disolva chihlimbarul.

Densitatea chihlimbarului este variabilă şi se cuprinde între 1,03 până la 1,12.

Duritatea este de 2,5—3 şi variază după condiţiunile în care a fost format.

Chihlimbarul este format din :

Carbon 77,8—83,3% ; hidrogen 10,8—9,8% ; sulf 1,33—0,93 la sută ; oxigen 9,98—4,45% ; cenuşe 0,85—0,18%.

Temperatura de topire este de 300—355° Celsius, la care chihlimbarul lichid poate fi folosit ca izolator sau ca material de turnat.

Varietăţile cele mai frumoase şi mai căutate, sunt cele sidefate, de culoare neagră lucitoare, sau cafenie aurie.

Deasemenea culorile de negru-verde, roşu-rubiniu, verzi închise sau cenuşii, sunt tot atât de frumoase ca şi întreaga succesiune de peste 400 culori combinate, identificate şi descrise până acum, şi colecţionate de diferiţi particulari.

Intrebuinţările chihlimbarului sunt variate şi în afară că este folosit ca piatră preţioasă de ornament, are şi întrebuinţări industriale.

Ca piatră preţioasă chihlimbarul a fost cunoscut din antichitate.

In Odisea lui Homer, în poemele 4, 72, 15, 459, 18 şi 295, este menţionat şi chihlimbarul care era folosit în acele timpuri ca piatră preţioasă.

Istoricii romani citează în lucrările lor, că la Roma, în casele nobililor, se foloseau vase de băut, confecţionate din chihlimbar.

Pausanias, geograf şi istoric grec, în lucrarea sa „Peregesis" susţine că statuia lui August a fost lucrată din chihlimbar scos de pe malurile fluviului Eridamus, sau Padul de astăzi.

Plinius, vorbeşte despre chihlimbarul pe care matroanele romane îl apreciau foarte mult ca piatră preţioasă şi îl foloseau ca podoabe.

Chihlimbarul de Buzău şi în general chihlimbarul care se găseşte în România şi care se mai numeşte şi „Romaniţa", este de o calitate mult superioară chihlimbarului care se extrage de pe malurile mării Baltice şi este cunoscut chiar la noi în ţară încă din timpuri foarte îndepărtate.

In timpul Sciților și Geților, cari au locuit ținuturile stăpânite astăzi de Români, chihlimbarul era folosit ca piatră prețioasă de ornament, decorându-se cu pietre frumos lustruite și de culori variate, obiectele de artă și de cult.

La începutul erei creștine și încă din primele secole după întinderea Creștinismului, chihlimbarul era considerat ca o piatră de origină divină, și servea și atunci ca și acum la confecționarea „Metaniilor" pe care le poartă înșirate pe șnururi, în formă de cruce, înalții prelați și conducătorii bisericii creștine.

Pe lângă întrebuințările arătate mai sus, azi din chihlimbar se mai fac pietre pentru inele, mărgele, butoni, ace de cravată, țigarete și diferite alte figuri de animale sau chipuri omenești, ca obiecte de ornament.

Astfel, chihlimbarul lichid este folosit ca un excelent material izolator, căci se știe că chihlimbarul este cea mai bună substanță izolantă și un excelent apărător contra ruginei, căci oprește pătrunderea umezelei.

Chimistul german E. Krause, a descoperit de curând, mijlocul practic și industrial de a obține transformarea chihlimbarului în pieliță foarte subțiri, cu care se acoperă bucățile de metal, mai cu seamă de oțel, care trebuesc bine ferite de rugină.

*

Având însă în vedere că chihlimbarul este un produs de origină organică și încă un produs al pădurilor terțiare, am căutat să limitez acest studiu numai la părțile care pot interesa pe silvicultor, cu atât mai mult, cu cât, numeroase zăcăminte de chihlimbar se găsesc chiar în pădurile Statului, de unde dacă ar fi exploatat, după identificare, s'ar mări mult veniturile Statului, deși și aci, se vor ivi, probabil, conflicte de atribuțiuni ca și cu carierele de piatră.

L'ambre de Buzău

On trouve, en Roumanie, de l'ambre dans les couches tertiaires, spécialement dans celles de l'Eocène et Oligocène.

Selon l'auteur, — qui a observé des rests de cendre et une fine couche de charbon autour des endroits où se trouve ce fossile, dans la région de Buzău, — l'ambre s'est formé après des grandes incendies, sur le compte des grandes quantités de résine provenant des forêts d'essences résineuses, qui, en tertiaire, couvraient des surfaces étendues. La résine écoulée sur le sol a été transportée par les grandes eaux et déposée dans les lagunes de la mer nummulitique. Puis,

grâce aux mouvements tectoniques, elle est arrivée dans les profondeurs. L'auteur explique ensuite la multiple variation des couleurs et des nuances de l'ambre de Buzău, non seulement par la pression des couches, mais encore par l'influence du feu.

Qoique l'ambre de Buzău est connu depuis longtemps, son exploitation n'est pas encore suffisament organisée. Les grandes eaux en apportent au jour des grandes quantitées.

L'auteur dit aussi quelques mots sur l'ambre comme pierre précieuse, sur ses qualités physiques et chimiques et sur les utilisations industrielles.

Der Bernstein von Buzău

Der Bernstein findet sich in Rumänien im Tertiär und bensonders im Eozän und Oligozän.

Verfasser, geschützt auf Spuren von Asche und einer geringen Kohlenschicht in der Nachbarschaft der Bernsteinfelder, ist der Ansicht, dass in der Gegen von Buzău, woselbst zur Tertiärzeit die Nadelhölzer grosse Flächen einnahmen, durch Waldbrände bedeutende Mengen von Harz frei wurden. Dieses Harz wurde vom Regenwasser zusammengeschwemmt und in den Nummulitenschichten der Meereslagunen zurückgehalten. Infolge tektonischer Bewegungen gelang der Bernstein später in grössere Tiefen. Verfasser erklärt die Mannigfaltigkeit der Farben und Schattregungen des Bernsteins, wie er sich bei Buzău findet, duch Feuerbrünste.

Obwohl der Bernstein von Buzău schon seit langer Zeit bekannt ist, existiert hinreichende Organisation zur Gewinnung desselben noch nicht. Verfasser spricht des Weiteren über den Wert des Bernsteins als Edelstein, über seine Eigenschaften, über dessen chemische Zusammensetzung und schliesslich über dessen Verwendung in der Industrie.

CRONICA

ÎN PAS CU VREMEA

Congresul oierilor.

Va fi trecut, pentru mulţi, neobservată adunarea în congres a crescătorilor noştri de oi, la Sibiu, în vecinătatea munţilor cu păşuni imense, în care şi-au spus păsurile şi au preconizat măsuri de redresarea unei economii ce nu mai merge ca altă dată. Altă dată !... Vremuri cu care nu se vor mai întâlni niciodată ; nu din vina lor şi nici din aceea a conducătorilor. Mai bine ca azi, da; ca altă dată, nu.

Insemnăm aci cele ce s'au spus şi s'au cerut acolo, atrăgând serios luarea aminte asupra importanţei problemelor ridicate.

S'a strâns aşa dar acolo lume multă, nu numai din părţile Sibiului, ci şi de aiurea ; au fost prezenţi şi parlamentarii din partea locului, în frunte cu un subsecretar de stat dela Domenii. Au mai fost apoi reprezentanţi ai Cooperaţiei, Agriculturii şi zootechniei. Se pare însă că silvicultorii erau absenţi (cel puţin din ziare nu s'a putut afla prezenţa lor). Tocmai ei nu trebuiau să lipsească, dacă, într'adevăr, au lipsit.

Şi fiecare din exponenţi a căutat să-şi arate solicitudinea către această ramură de producţie, luând cuvântul. Desigur nu de florile mărului.

S'au plâns oierii că treaba nu mai merge, că oeritul decade. Cauzele acestei decăderi ? Tot ei le-au spus. Iată-le : Rasele de oi degenerează. *Produsele lasă de dorit din lipsă de păşune.* Decade oeritul din neputinţa de a valorifica aceste produse, din cauza impozitelor prea mari, a taxelor prea multe şi variate din cauza opreliştei de a împuşca ursul şi *din lipsă de stabilitate.*

Faţă cu această stare de lucruri ei au cerut o serie întreagă de măsuri. Le redăm şi pe acestea. Oeritul să fie ajutat să poată face o creştere raţională prin selecţionarea vitelor şi buna lor îngrijire ; prin înfiinţare de stâni model, unde oerii să înveţe ce este mai necesar din vasta şi complicata ştiinţă a oeritului, în special fabricarea brânzeturilor. *Să li se asigure păşuni în toate anotimpurile ; bălţile, rezervele de stat care mai sunt, să se declare păşuni pentru ei să se arendeze după un plan propus de uniunea oierilor;* şanţurile drumurilor urmate de oi să fie libere la păşunat. *Să se înfiinţeze o direcţiune a oeritului* în cadrul ministerului de Agricultură şi Domenii. Să se facă o lege a oeritului pentru Munţii Apuseni şi Maramureş. Să se asigure creditul necesar susţinerii, îmbunătăţirii şi desvoltării oeritului. Să se asigure valorificarea produse-

lor cu preţ remunerator. In acest scop, cer să se oprească importul zdrenţelor şi lânei streine, impunându-se fabricanţilor de ştofe din ţară să cumpere pe cea indigenă cu preţ remunerator. Ministerul armatei să cumpere, direct dela oieri, brânzeturile necesare pentru hrana militarilor. Crescătorii de oi să fie impuşi ca agricultorii, după valoarea oilor, iar nu pe venit ; 50 de oi să fie scutite; să fie scutiţi de darea pe clădiri, *să nu mai plătească dare pentru munţii statului* ; impunerea să se facă la domiciliu pe baza unei «conscrieri» a oilor ; taxele să se unifice şi să se reglementeze. Cer reducere de 50% pentru transportul produselor. Cer libertatea de a împuşca ursul şi legiferarea pagubelor suferite din cauza lui. *Mai cer să se ajute stabilitatea oerilor în anumiţi munţi ai statului, unde să poată rămâne şi iarna.*

Precum vedem, se găsesc în doleanţele lor o serie de puncte care sunt direct în legătură cu pădurea şi cu administrarea păşunilor alpine.

Deaceea mi-am permis să atrag luare aminte asupra chestiunilor ce s'au ridicat. Dacă am fost absenţi acolo, să fim prezenţi la datorie, de acum înainte. Tràim vremuri noui? Cei ce au urechi de auzit, să audă !

O staţiune agricolă, zootehnică şi silvică în sudul Basarabiei.

Dezastrul agriculturei din regiunile noastre de stepă, ca urmare a secetelor continui, cu exodul populaţiei înfometate, au făcut să se desmorţească conducătorii agriculturii noastre din inerţia în care se găseau şi i-a determinat să se gândească la mijloacele de folosit în vederea protejării, pe viitor, a semănăturilor, contra efectelor dăunătoare ale climatului.

Pentru găsirea acestor mijloace, ministerul a hotărît să înfiinţeze, la Basarabeasca în judeţul Cetatea Albă, o staţiune de cercetări, care va avea 3 secţiuni: agricolă, zootechnică şi silvică.

Din punct de vedere administrativ, staţiunea va avea o singură conducere. Technic, secţiunile vor depinde însă de Institutele de cercetări respective (agronomic, zootechnic, silvic).

In ce priveşte secţiunea silvică, ea va avea să se ocupe — de sigur — de problema perdelelor de protecţie. Ce păcat că problema aceasta se pune după aplicarea reformei agrare. In situaţia de azi, executarea planului forestier va întâmpina oarecari dificultăţi. Dar, când este vorba să salvezi de la dezastru o regiune, dificultăţile trebuesc învinse cu orice preţ.

Nădăjduim că ceea ce se va pune la cale, va fi lucru întreg, iar nu simulacru. Altfel se va compromite ideia.

Expoziţia echipelor regale studenţeşti din Parcul Carol.

La 9 Decembrie s'a inaugurat, în prezenţa M. S. Regelui Carol II-lea, a doua expoziţie a lucrărilor echipelor regale studenţeşti.

Se ştie că în acest an, în 8 din cele 24 centre, unde au lucrat echipele, au fost ataşaţi şi ingineri silvici.

Rodul muncii săvârşită în toate domeniile vieţii sociale a fost aşternut aici în tablouri, statistici, grafice şi fotografii.

Vizitând expoziţia, cine este atent, poate vedea etalate, la standurile sate-

lor unde au fost şi silvicultori, frumoase planuri de sate şi de terenuri de cultură, — opera lor.

Munca lor însă nu se rezumă numai la atât.

Dar se mai poate vedea ceva. Profitând de acest prilej, Institutul nostru de cercetări a expus o serie de fotografii, judicios alese şi foarte sugestive, arătând cum se prezintă pădurile bine îngrijite, în ce hal de mizerie se află cele rău tratate şi care sunt urmările distrugerii pădurii de pe coaste.

Deasemenea, Institutul a mai expus o serie de obiecte din lemn, care ar trebui să nu lipsească dela nici-o gospodărie bine întocmită.

M. S. Regele, cercetând expoziţia, s'a oprit şi a privit îndelung cele expuse de Institut, cerând relaţiuni. Aceasta ne face să credem că, cele expuse de noi, au găsit Inalta înţelegere a M. Sale şi că ne aflăm pe drum bun.

Calendar forestier.

O realizare a Soc. «Progresul Silvic». O singură foaie, încadrată de fotografii privind cultura şi xploatarea pădurilor, terenuri degradate şi lucrări de refacere. In plus, calendarul mai este însoţit de câteva lămuriri mai de seamă despre cultura pădurilor, articole de interes capital din codul silvic şi date statistice asupra întinderii pădurilor şi produselor lor. La mijloc se află harta pădurilor, având deasupra fotografia M. S. Regelui, călare, mergând la vânătoare.

Este o realizare modestă — desigur, — dar tot începutul este greu. Pe viitor, să sperăm că va fi mai mult.

«Nu mai avem nevoie de păduri».

Ni-o spune d-l Mircea Pop Sachelarie într'un articol publicat în «Reacţiunea technică, economică, socială» din 24. XI. 1933. Articolul este întitulat «Gospodăria rurală», având următorul sub-titlu: «Hrana ca mijloc de progres». Autorul afirmă mai întâiu că lumea de la ţară se hrăneşte prost, pentru că agricultura nu produce mare lucru. Pomicultura, în schimb, produce mai mult. Ţinând apoi seama de faptul că, în viitor, lumea va avea să se hrănească cu substanţe chimice, d-l Sachelarie arată că seminţele pot constitui — pentru câteva generaţii — o hrană intermediară. Aceasta pentru faptul că seminţele conţin pâine, grăsime, carne, vitamine: sunt deci un aliment complet. Punând la îndemâna săteanului acest aliment «l'ar scuti de munca de robie în care se sbate azi». Soluţia? Să se planteze pomul «care să dea sămânţa chee a progresului masei». Ştiţi care este ? Nucul. Să plantăm deci nucul, lucru care, după autor, este simplu şi ieftin. «Se pune din sămânţă, costă 10—20 lei la pogon, nu împiedică culturile până începe să producă, se pune la 10—12 m. nu se altoesc, nu se udă, nu se taie, ne dă sămânţa (butina chimică) care hrăneşte complet». Atunci omul nu va mai avea nevoie de carne, de vegetale; nu va mai trebui să muncească. Nu va mai avea nevoie de păduri. In locul lor se vor planta nuci, fiecare cetăţean putând avea 10.000 nuci şi 6.000 kg. coaje de nucă, constituind un foarte bun combustibil.

Toate acestea le spune d-l Sachelarie. Cine nu crede, le poate citi singur.

Soluția s'a găsit deci. Rămâne doar săteanului să planteze nuci și să se așeze la umbra lor așteptând să-i pice «pară mălăiață».

Mare este grădina lui Dumnezeu

«Ba, avem nevoie de păduri».

Aceasta ne-o spun sătenii din Comuna Stroești-Argeș, aflată într'o regiune unde — ar putea crește nucul. Sătenii însă vor pădure. Lucru de mirare, nu? De două ori, chiar. Mai întâiu pentrucă această constatare pornește dela oameni care nu știu atâta carte ca să poată scri la gazetă chiar năzbâtii ca cea de mai sus. In al doilea rând pentru faptul că ideia pleacă din rândul acelora care nu au privit întotdeauna pădurea cu prea multă simpatie și pe care au doborît-o oridecâteori au avut putința, pentru ca să facă loc pășunii.

Cei care ar fi îndemnați să creadă că încercăm să facem o glumă, pot citi în ziarul «Curentul» din 31 Decembrie a. c. știrea că stenii din Comuna amintită sunt foarte agitați împotriva hotărîrei judecătorești dată pentru exproprierea — și în consecință, defrișarea — pădurii statului Stroești, în vederea creerii unui islaz comunal pentru Comuna Retevoești. Lumea se agită foarte; a întocmit memorii și a constituit delegații, care să meargă — dacă va fi cazul — până la Rege, cerând să se revină asupra hotărîrii. Altfel, defrișându-se pădurea, gospodăriile lor vor fi amenințate să cadă pradă furiei devastatoare a torenților ce nu vor întârzia să se formeze, terenul, în partea locului, pretându-se.

Desbaterile asupra adresei de răspuns la Mesajul Tronului.

Cu ocazia discuțiunilor din Camera deputaților asupra adresei de răspuns la Mesajul Tronului, a vorbit din partea guvernului însuși primul-ministru, arătând, în expunerea pe care a făcut-o, realizările guvernării sale. Cu acest prilej a vorbit și despre gospodăria forestieră. Așa de exemplu, afirmând că a sporit veniturile regiilor comerciale, printr'o bună gospodărie și prin reducerea cheltuelilor, a dat exemplul Casei Pădurilor care, în 1934, ar fi mărit veniturile statului cu 166 milioane lei, spor care s'ar menține și în 1935.

A mai adăogat că suprafața împădurită s'a mărit, în cursul anilor 1934 și parte din 1935, cu 28000 ha., față de 27000 ha. din anii 1932 și 1933; iar prin acțiunea de propagandă, în aceiași ani, cu alte 29.769 ha.

In același timp însă, a mai spus că a constituit și noui islazuri, defalcând din proprietatea statului o întindere de 44337 ha. pământ. Proprietatea statului?! Mai are statul altfel de proprietăți decât pădurile? De ce mai ne străduim să creem noui suprafețe de păduri dacă, în același timp, punem la pământ zeci de mii de ha. păduri deja constituite?

Spirit gospodăresc.

Despre gospodărie a vorbit și M. S. Regele, câteva zile mai târziu, în fața comisiunilor Camerei și Senatului, care I s'au prezentat cu răspunsul la Mesajul Tronului. M. Sa a recomandat deputaților și senatorilor să caute ca din toate sforțările ce fac să rezulte «un sănătos spirit gospodăresc». Avem nevoie mai mult de o gospodărie bună. «Orice măsură, chiar genială, nu valo-

rează decât prin felul cum este adusă la îndeplinire; deci în măsurile ce veţi fi chemaţi a le lua, să nu uitaţi acest comandament».

Comentând acest pasaj, d-l Pamfil Şeicaru în ziarul «Curentul» din 19.XII caută să exemplifice sensul cuvintelor regale. Legi avem, dar aplicarea lor lasă mult de dorit. «Legile înseamnă rânduială, constrângere deci; şi tocmai această rânduială, această sănătoasă constrângere (aşà de necesară ţării) a lipsit».

«Dealtfel — continuă d-sa — este suficient să urmăreşti cât de puţin, diferitele pricini ce vin în faţa instanţelor de judecată, spre a desprinde toată pasiunea Românilor de a scăpa de sub constrângerea legilor. Avem o lege silvică, alcătuită cu o grijă deosebită de a apăra acest bun al ţării, acest element esenţial al climatului, al rânduelii cursurilor apelor: pădurea. Avem cel mai bun cod silvic, elaborat cu savantă grijă. Dar cine le aplică ?»

«Există oare un nou guvern care să nu preceadă alegerile cu o amnestie a delictelor silvice?».

«Codul silvic există, frumos gândit, bine alcătuit; dar existenţa lui nu turbură, devastarea criminală a pădurilor. Şi iată tot sensul acestor recomandări regale: «Orice măsură, chiar genială, nu valorează decât prin felul în care este adusă la îndeplinire».

Le-am aplica noi, d-le Şeicaru, dacă am fi lăsaţi s'o facem! Dar....

Delictele silvice.

Pentrucă s'a amintit, mai sus, una din cauzele care duc la lipsa de aplicare a legilor, de lipsa de spirit gospodăresc, ne permitem să facem imediat şi proba, cu toate că nu era nevoie, căci nimeni nu se mai poate îndoi azi de exactitatea celor remarcate mai sus. Nu este vorba de amnestie, ci de o dispoziţie care aproape o egalează.

De curând ministerul de justiţie a trimis o circulară parchetelor din ţară prin care le pune în vedere că până la 1. III. 1936 să suspende atât executările amenzilor provenite din delictele silvice cât şi pedepsele cu închisoare rezultate din transformarea acestor amenzi. (Curentul 18. XI. 1935).

Cam în acelaşi timp, s'a mai dat o circulară, de data aceasta în legătură cu necesitatea accelerării judecării proceselor silvice, intervenţie devenită necesară în urma aglomerării proceselor de acest fel. (Universul 5. XII. 1935).

La ce s'o fi mai grăbind Ministerul, dacă a doua zi, tot el, vine cu amânarea sau cu amnestia ? Desigur, spirit gospodăresc.

Totuşi, justiţia sancţionează.

Am cetit tot în ziare. Tribunalul din O. a pronunţat verdictul într'una din cele mai mari afaceri de corupţie cunoscute, aceia a societăţii forestiere «Naşiţe». Au fost condamnate la închisoare vreo 48 persoane acuzate că au defraudat statul cu peste 48 milioane în exploatări de păduri. Printre condamnaţi se află şi un fost ministru, un director al Societăţii forestiere în cauză şi mai multe alte persoane din cercurile economice ale ţării. (Curentul, 22. XI. 1935).

Surprinzător? Nu, căci aceasta nu s'a întâmplat la noi, ci în Jugoslavia.

Acelaş ziar ne mai spune că Societatea «Naşiţe» este tot una cu «Lomaş» de la noi.

Măr de discordie.

Este stejarul sădit în grădiniţa publică a oraşului Vijniţa (Bucovina) pentru proslăvirea restauraţiei şi regalităţii. Membrii comisiei interimare a oraşului care — se vede treaba — numai Români sadea nu pot fi, ţin cu orice chip să se scape de el, desfiinţând, pur şi simplu, grădiniţa publică. Se vede treaba însă că nu toată lumea e de acord. Şi de aici, ceartă. Nemulţumirile au răsbit până şi în ziare. (Universul, 6. XII. 1935).

Unde eşti tu Ţepeş, Doamne !

Noui apariţii.

A apărut, în Capitală, «România agricolă», ziar săptămânal, de îndrumare şi politică agricolă.

Ziarul consacră câte o pagină, de fiecare număr, problemelor de natură silvică.

Au apărut până acum 4 numere, conţinând multe — surprinzător de multe — articole cu caracter forestier. De nu i-ar fi de deochi.

Numărul 3 al ziarului apare cu prima pagină consacrată pădurilor, fiind intitulată: «Pentru salvarea pădurilor româneşti». «Pagina» are în frunte un foarte frumos articol al d-lui Prof. N. Iorga, articol pe care ne facem o datorie să-l redăm aci în întregime :

«Păstraţi pădurea, pădurea vechilor copaci mâncaţi de muşchiul cu floricelele de aur verde, pădurea supţiratecelor colonete tinere, pădurea poienelor ascunse şi a cărărilor care se uimesc de paşii rari ai oamenilor în umbra lor !

«Nu vă faceţi râs de frumuseţea şi de sfinţenia ei...

«E aşà de frumoasă în taina ei de umbră şi de tăcere în care un zbor de pasăre face să vibreze toate frunzişurile simţitoare! Dar e şi atât de plină de trecut !

«Adăpost de vremuri rele. Ascunzătoare de bejenari şi loc de pândă al străjerilor. Capcană pentru străinii duşmani cari nu-i cunosc drumurile.

«Fără pădure nu se poate închipui neamul nostru de odinioară şi sufletul nostru de azi ar rămâne sărac şi sterp fără duioasa şi profunda inspiraţie a codrilor mari şi a pădurilor tinere.»

In acelaşi număr, se mai găsesc rânduri semnate de d-l Voicu Niţescu fost ministru al Agriculturei şi Domeniilor, care scrie: «Învăţaţi poporul să nu se atingă cu uşurinţă de Codru. Învăţaţi-l să respecte pădurea, că aceasta este bogăţia din care va putea trăi şi din care îşi va păstra şi mai departe puterile sale».

D-l M. Drăcea arată că în materie de propagandă trebue să fim atenţi. «Propaganda forestieră are în sinea ei ceva ce se adresează sufletului, se adresează inimei şi nu raţiunei».

Numărul de Crăciun (4) apare cu un bogat material din toate domeniile. La pagina silviculturei şi chiar în afară de ea se găsesc multe articole forestiere. Aşa de pildă, într'un prim articol, d-l P. Ioan fost director general al Caps-ului se ocupă de problema lemnului românesc. Tot articolul este interesant. Noi ţinem însă să scoatem în evidenţă pasajul privitor la starea de mizerie a unei părţi din pădurile ţării noastre. «Prin sisteme de exploatări risipitoare, am

ajuns cu mai mult de jumătate din suprafaţa pădurilor în stare de neproductivitate, de ni se impune categoric datoria de refacerea pădurilor şi suntem ameninţaţi ca materialul lemnos ce-l mai putem scoate în mod obişnuit din pădurile rămase, să nu acopere nici nevoile consumului intern, necum să mai fie vorba de export».

Cel care a colindat cât de cât pădurile moşneneşti şi particulare îşi dă seama perfect de justeţea îngrijorărilor d-lui P. Ioan.

Afară de aceasta, mai semnează : D-l G. I. Ionescu: Importul de lemn al Ungariei, D-l N. Nedelcovici : Plantaţiunile de pe drumurile provinciale; D-l C. I. Rachieru: Caps şi aprovizionarea Bucureştilor cu lemne; D-l Horia Manole: O nouă orientare; D-l G. Nicolau-Bârlad: Valorificarea produselor lemnoase.

Tot de curând a apărut: «Curierul silvic». Este dacă nu ne înşelăm, un organ al brigadierilor şi pădurarilor.

Dacă dintr'un punct de vedere ne bucurăm, ca de orice apariţie nouă care se pune în slujba pădurii şi a slujitorilor ei, de data aceasta încercăm şi un regret. N'am vrea ca această nouă apariţie să însemneze discordie între membrii unei asociaţii, care are nevoie, mai mult ca oricând, de unitate.

Un ziar se scoate cu multă trudă şi mulţi bani. Asociaţia brigadierilor avea deja unul : «Ecoul pădurilor» care, de curând, a intrat în al 7-lea an de existenţă.

Dar, pentrucă nu ţin să apar nici de cum în situaţia de părtinitor, urez noului ziar ani mulţi şi izbândă în susţinerea cauzei pădurilor şi a slujitorilor ei.

Vânătoare.

In numărul pe Noembrie al revistei cinegetice «Carpaţii» s'a publicat un viguros articol al d-lui Şt. Boer, intitulat : «Iarăşi capra neagră». Publicându-l, autorul socoteşte că-şi îndeplineşte o datorie de cetăţean şi vânător dând la iveală «vinovata neglijenţă de care se fac culpabili conducătorii destinelor vânătoreşti». Capra neagră piere, fiind lipsită de ocrotire.

Celor cari i-ar răspunde că nu sunt bani pentruca să se ia măsuri eficace, autorul le ripostează : bani sunt. D-sa întreabă : ce s'a făcut şi se face cu supra-taxa de 200 lei de fiecare permis, care însumează 7 milioane lei pe an ? «Nu lipsa de mijloace băneşti este cauza vinovăţiei, ci altele...». Răspunzând, autorul pune în primul rând sistemul biurocratic. «In materie de conducere a vânătoarei ţării, lucrul searbăd de birou nu e cel mai important, iar calităţile generale de funcţionar bun nu califică *specialişti*, care trebue să aibă posturile de conducere». D-l Boer cere realizări concrete pe teren, care nu există. «Marea masă de vânători are nevoie de stimulatori, de conducători, de îndrumători, — şi nu în aceiaşi măsură de oficii de înregistrat şi expediat acte». In al doilea rând, autorul pune conflictul dintre organizaţiile de conducere ale vânătoarei şi între organizaţiile de stat silvice. «Ar fi timpul să înceteze la noi, şi simţul practic şi puterea de însufleţire a corpului silvic să fie aduse la deplină contribuţie în interesul vânătoarei româneşti».

Da, da, ar fi timpul. Noi am spus-o de atâtea ori. Dar cine este de vină ?

Autorul mai aduce apoi învinuiri Uniunei Generale a vânătorilor din România, care dacă a făcut ceva pentru vânători, nu a făcut nimic pentru vânat.

Un alt articol, tot așà de important este semnat de d-l Colonel Şendrea (inspector de vânătoare). Pornind dela constatarea că vânatul s'a împuținat simțitor, din lipsa de control vigilent («în unele regiuni trebuind să mergi 10—15 km. până să vezi un epure iar potârnichile au dispărut complet») d-l Colonel Şendrea cere o nouă așezare a rânduirilor vânătorești : autonomia.

Prin aceasta neînțelegându-se autonomia întrebuințării fondurilor, ci numai măsurile de organizare până în cele mai mici amănunte». Fondurile, din contră, să aibă cursul normal, potrivit cu legea contabilității publice.

In cadrul acestei autonomii, d-sa mai preconizează ca procesele de vânătoare să se judece de un complet de 2 judecători care să fie și vânători inspectori de vânătoare, și 2 președinți de societăți de vânătoare din județ. Hotărârile date să nu poată fi apelate, iar amenzile să se încaseze imediat. In felul acesta cei ce s'au făcut vinovați în fața legii n'ar mai putea scăpa, iar aplicarea imediată a pedepsei i-ar vindeca pe viitor de a mai călca legea.

Mai preconizează afectarea unui jandarm special de vânătoare pe lângă inspectorul județean de vânătoare. După d-sa, actualii șefi de secție însărcinați și cu chestiunile de vânătoare «nu pot fi de mare folos» atâta vreme cât nu li s'a luat nici-una din multiplele lor atribuții.

Mai sunt și alte articole de seamă în această revistă, spațiul însă ne obligă să trecem asupra lor. Remarcăm doar, în numărul pe Decembrie, două articole. Primul, datorit colegului nostru d-l Otto Witting : «Transilvania ca provincie autonomă, unită cu Ungaria (1002—1526)», un capitol din lucrarea sa care va apare în curând : «Evoluția dreptului de vânătoare în Transilvania în decursul timpurilor». Al doilea, semnat de d-l Mihail Moșandrei (tot coleg al nostru) este intitulat: Sufletul câinelui.

Ziarul «România agricolă» publică deasemenea articole de vânătoare, rezervându-le chiar o pagină specială. In numărul 4 d-l C. C. sub titlul «Vânătoarea în cadrul economiei agricole» reia, într'o oarecare măsură, povestea simigiului. Ziarul publică apoi articolul d-lui Aurel Tălășescu, apărut deja în «Drum nou» și intitulat: «Iepurii, o pacoste a plantațiunilor». Autorul arată stricăciunile pe care le fac epurii, în timpul iernii, rozând pomii din livezi și plantațiunile de pe șosele și din păduri. După ce afirmă că protecțiunea epurelui nu este justificată, cere ca acest animal să fie declarat stricător, lăsându-l liber de a fi vânat oricând.

At. Haralamb.

R E C E N Z I I

La Milizia forestale, Anno XII de Prof. Dr. *A. Agostini.* 142 pagini cu numeroase figuri în text. Roma, 1935.

Acum un an, însemnam în coloanele acestei reviste (pag. 736), ştiri despre impresionantele realizări ale Administraţiei forestiere a Statului italian, în decursul anului 1933 («La Milizia Forestale nell' anno XI»). De astă dată, avem în faţă raportul aceleiaşi administraţiuni pentru anul următor (1934, al XII de sub era fascistă).

Pentru a nu mai repeta unele lucruri din cele spuse atuncia şi pentru o mai bună înţelegere a celor următoare, rugăm cetitorul să consulte şi comunicarea noastră respectivă din anul trecut.

Funcţiunile sale esenţiale, ca şi îndatoririle auxiliare pe care Milizia forestale le are de îndeplinit — dealtfel foarte multe şi cuprinzătoare — au rămas aceleaşi ca şi în anul precedent. Se tinde, aşa dar, către stabilizarea acestui organism, lucru atât de trebuitor, cu deosebire în activitatea silviculturală. Însemnătatea mare care s'a dat acestei administraţiuni, rezultă şi din titulatura Ministerului de care depinde: Ministero dell'Agricoltura e delle Foreste. Personalul de toate gradele (351 ofiţeri şi elevi, 839 subofiţeri şi 2679 miliţieni la 31 Dec. 1934) este continuu exercitat în arta războiului şi câştigat pentru disciplina militară.

Opera de restaurare a pământului italian prin repunerea pădurii în drepturile sale, este împinsă înainte cu crescândă vigoare. Împăduririle în terenuri necultivate marchează pentru anul respectiv 12.774 ha. Cifra aceasta, în creştere faţă de cea corespunzătoare anului anterior (10.732 ha), ca şi de cele ale anilor mai dinainte, reprezintă de patrusprezece ori media anuală a celor cincizeci de ani precedenţi erei fasciste. Deasemenea au fost refăcute 5818 ha de păduri degradate. Sforţări de aceeaşi natură s'au făcut şi în coloniile africane (Cyrenaica şi Tripolitania). Trebuieşte a fi socotită drept un deosebit succes câştigarea pentru cultura forestieră a celor 250 ha de terenuri necultivate din ţinuturile acelea uscate.

Lucrările de zidărie pentru consolidadarea terenurilor şi domolirea apelor sălbatice (baraje, parapete, etc.) însemnează 380.000 m³ faţă de 325.000 m³ în 1933. Construcţiunile de şosele şi drumuri noui şi reparaţiunile celor mai vechi se înscriu cu 1078 km., cifră deasemenea mai ridicată faţă de cei 823 km din anul precedent.

Multe din acestea sunt lucrări de mare artă (şosele şi poduri de piatră). Pentru cantonarea lucrătorilor şi a ciobanilor, pentru locuinţă şi refugiul personalului forestier, etc., s'au ridicat 639 construcţiuni (în 1933, 573). Cantitatea de muncă consumată de aceste lucrări co-

respunde la 14.000 lucrători, complet ocupaţi peste tot anul (în 1933, 10.000).

Domeniul forestier al Statului — relativ. f. restrâns (255.000 ha) a fost mărit cu încă 10.000 ha terenuri. La acest punct anul precedent arată 15.000 ha.

Marea şi importanta lucrare a cadastrului forestier şi a statisticii forestiere — concepută pe baze foarte largi — se execută an de an şi pe măsura mijloacelor financiare, de către Ad-ţia forestieră, în contul Institutului Central de Statistică.

Sub raportul protecţiei şi al păstrării câtorva colţuri de natură cât mai naturale, se depun onorabile sforţări de organizare şi refacere a celor trei «parcuri naţionale»: Gran Paradiso, Abruzzo şi Circeo.

Activitatea de supraveghere specială a pădurilor şi păşunilor comunale sau ale diverselor instituţii comunale, s'a exercitat pentru o suprafaţă de cca. 2.000.000 ha pădure şi cam tot atâtea păşuni.

Opera de ameliorare a păşunilor alpine a fost continuată cu aceeaşi vigoare. In decursul anului respectiv s'au dat aprobări pentru 233 proecte de lucrări, estimate, după devize, la 8½ milioane lire.

Diversele expoziţii (de ex. cea agricolă dela Florenţa) şi târguri de mostre, (de ex. cel dela Bari din Sept. 1934, cel dela Sughero, etc.) ca şi o mulţime de publicaţiuni şi alte mijloace de educare a maselor, au fost folosite în largă măsură pentru apropierea sufletului italian de cele ale pădurii. Intre acestea din urmă, merită a fi menţionată în mod special, serbarea arborelui: «Feste degli Alberi», înfiinţată cu mult înainte de război şi ridicată de regimul fascist la rangul de sărbătoare naţională.

Aceeaşi preocupare de propagandă inteligentă şi de însufleţire se degajează şi din prezentul raport anual : expunere simplă şi clară, cifre puţine şi înlocuite cu diagrame, fotografii colorate şi sugestive.

Valoarea realizărilor forestiere fasciste trebuieşte înţeleasă în raport cu condiţiunile peninsulei : climă uscată ; terenuri în general foarte accidentate ; soluri pietroase, lipsite în mare parte de pământ ; păduri degradate, cam de forma meşelicurilor noastre ; populaţie deasă şi săracă ; păşunat intensiv de oi şi mai ales de capre, adânc intrat în tradiţia şi necesităţile vitale ale populaţiunii şi pe lângă toate acestea o mare indiferenţă, dacă nu chiar duşmănie faţă de pădure.

Endres caracteriza în 1922 pe italian sub raport forestier astfel : «Italienilor, de altfel ca şi tuturor celorlalte popoare latine sudice, le lipseşte conştiinţa forestieră»... «De secole italianul ca şi spaniolul priveşte pădurea ca pe un duşman al păşunatului şi al creşterii vitelor». (Forstpolitik, 207). Dacă acest lucru putea fi adevărat, atunci, astăzi, în faţa faptelor, trebuie supus unei totale revizuiri. Şi aceasta, datorită unei conştiente şi neînfrânte voinţe totalizatoare a geniului celui bun al naţiunii: Il Duce!

Ing. Dr. Ilie C. Demetrescu.

Une relique de la sapinière méditerranéenne. Le mont Babor. Monographie de l'Abies numidica Lann. par *A. Barbey*. XX + 82 pp. + 33 planşe.

Lucrarea prezentă este o monografie, asemănătoare cu aceea făcută de acelaş autor, asupra unei alte specii de brad, Abies pinsapo din Andaluzia. Scopul autorului este de a studia caracterele forestiere ale speciei Abies numidica, o relicvă printre brazii mediteraneeni.

Autorul a voit să studieze mai ales împrejurările în care a reuşit să se menţină această rară specie cât şi insectele cari o distrug. In vederea acestor studii a făcut două campanii, în 1930 şi 1931, în Algeria (Cap. I).

Suprafaţa pe care se găseşte această specie de brad este muntele Babor, la est de Marea Kabylie, între oraşele Bougie şi Djidjelli din Algeria.

Muntele are două vârfuri — Tababor şi Marele Babor (2004 m.). In această lucrare e vorba de ultimul vârf.

In capitolul II autorul arată populaţiile regiunii şi influenţa suferită de vegetaţia forestieră, dela aceste populaţii.

In capitolul III, se arată caracterele botanice ale lui Abies numidica şi felul în care a fost descoperit, de căpitanul Guilbert în 1861, pe muntele Babor.

Din punct de vedere sistematic, Abies numidica face parte din grupa brazilor mediteraneeni, ieşiţi din Abies pectinata C. Autorul arată distribuţia celorlalte răşinoase mediteraneene, făcând incursiuni în istoria Asiriei, Babiloniei, Siriei, Egiptului, Greciei. Se constată că muntele Babor arată, deşi pe o suprafaţă relativ redusă, o formă climatică originală şi completă, pe când în basinul mediteranean, alte conifere relicve au suferit în decursul secolelor o devastare aproape totală.

Această situaţie fericită se datoreşte atât platoului ridicat, cu pante foarte puternice, depărtărei de mare şi terenului foarte brăzdat de văi, cât şi abundenţei şi persistenţei zăpezilor, care impiedică accesul timp de jumătate de an.

In cap. IV se tratează despre vegetaţia forestieră a Baborului. Vegetaţia, la partea inferioară a lui, unde se găsesc şi părţile locuite ale muntelui, e formată din frasini, ulmi de câmp, piersici, pruni, caişi, smochini, plopi negri şi albi, plopi tremurător, duzi negri, nuci, migdali sălbateci şi comestibili, viţă de vie, pe lângă culturile de ovăz, grâu, câmpuri cu mazăre.

Dela 1150 m începe pădurea Baborului. Un crâng de stejar verde, Quercus ilex, care duce la un arboret de codru. Acesta fusese ars în 1917. Totuş se mai vedeau, în 1931, tulpinile foarte rezistente ale cedrilor.

La 1800 m. începe un arboret de Quercus Mirbecki Dur, care constitue esenţa foioasă de bază a Baborului. Arborii sunt rău crescuţi din cauza circumstanţelor meteorologice, în primul rând zăpada şi vântul.

Pe versantul vestic al Baborului, sunt exemplare majestoase de cedru. Pe versantul nordic se găseşte şi Quercus afares, Sorbus aria, Acer obtusatum, A. campestre, A. monspessulanum şi tisă, care atinge dimensiuni remarcabile (un diametru de 1 m. la 1,30 m.). Tisa e singurul arbore care nu prezintă în această regiune, urme de mutilaţie din partea populaţiei. Rar este Populus tremula. Flora arbuştilor e reprezentată prin Ilex agnifolium, Genista tricuspidata, Crataegus oxyacantha, Rhamnus cathartica, Juniperus oxycedrus.

Asupra lui Abies numidica nu se poate da prea multe date, întrucât nu există o statistică sau un inventar de amenajament. Nici asupra claselor de vârstă nu se poate spune mult. Esenţa se întinde dispersat pe o suprafaţă de 6—7 km. lungime şi 0,5 km. în lărgime. Se observă, începând dela 1650 m altitudine până la 2004 m.

Autorul, după o estimaţie sumară, crede că sunt 2000—3000 exemplare cu peste 20 cm diametru la 1,30 m. Vârsta cea mai mare e de 250—300 ani, dar din

cauză că în tinerețe au de luptat mult cu desimea lui Quercus Mirbecki, care de altfel formează un subarboret minunat pentru germinația semințelor, poate au o vârstă și mai mare. Unele exemplare ating 1,20—1,30 m.

Caracteristic pentru exemplarele bătrâne din vârful masivului, e portul arborilor, datorit ramurilor joase, pendente și cu vârf uscat, o urmare a vânturilor, zăpezilor, grindinei și ceței.

Interesant e că deși în stațiunea lui, arboretul nu prezintă decât exemplare bătrâne; cele tinere în stare de codrișor sau prăjiniș sunt excepții. Probabil esența se regenerează cu mari greutăți. Exemplarele tinere sunt dealtfel deformate, ramificate și îndoite. Producțiunea de sămânță e slabă.

Pe versantul sudic se găsește stejarul verde și cedrii ce prezintă urmele unei puternice mutilări, ce încă se continuă și azi din partea populației băștinașe. Arborii toți sunt decapitați.

Mai sus, spre 1700 m, versantul e acoperit exclusiv de cedri, se constituesc o adevărată pădure virgină. Se observă însă vatămări aduse de vânt, uscăciune, zăpadă, grindină, focurile păstorilor, ciuperci și insecte. Caracteristică e rezistența arborilor morți de 50—70 ani, datorită trăiniciei lemnului.

In cap. V se arată caracterele geologice, botanice și faunistice ale Baborului.

Autorul descrie stratele triasice ale muntelui Babor. Acestea se prezintă sub faciesul clasic Nord african, cu asociațiuni de marne, calcare dolomitice, gips, sare, etc. Triasul e în general în situație normală dar și anormal, adică intrus lateral și vertical.

Din punct de vedere fitogeografic Baborul face parte din sectorul numidian, din formația maslinului lentisc. Nordul Baborului din formația lui Quercus ilex.

Dintre specii notăm: Genista numidica, Epimedium Perralderianum, Campanula trichocalycina, Populus tremula. Fraxinus oxyphylla, Viburnum lantana, Daphne oleides, Buxus sempervirens, Erinacea pungens, Stellaria holostea, Asperula odorata, Viola mondiana, V. gracilis, Pteridium aquilinum.

Fauna e reprezentată prin mistreț, vulpe, iepure, lapin și maimuța Inuus ecaudatus și poate râsul. In secolul XIX mai erau lei și pantere. Păsări răpitoare: vulturi și acvile.

In capitolul VI se arată insectele bradului de Numidia. Fauna această este tipică, întrucât între bradul de Numidia și brazii europeni nu e nici o legătură.

Dar se constată insecte comune acestui brad și cedrului. Bineînțeles că sunt și insecte caracteristice acestor două specii de rășinoase.

Autorul dă descripția sau locul unde au fost găsite următoarele insecte:

Coleoptere, Carabidae : Laemostenus barbatus Luc. Staphylinidae : Leptusa myrmidou Fairm. Lycidae: Lygistopterus sanguineus L. Cantharidae: Malachius lusitanicus Er. Cleridae: Thanasimus formicarius L. Nitidulidae: Rhizophagus unicolor Luc. Ostomidae: Nemosoma breviatum Peyerh. Temnochila coerulea Ol. Colydiidae : Colydium elongatum Fabr. Endophloeus Markowichianus Pill. Bothrideres interstitialis Heyd. Elateridae : Elater praeustus var. auribegulus Sch. Buprestidae: Anthaxia nigritula R. Melanophila Marmottani Fairm. Buprestis flavoangulata, Eurythyrea austriaca L. Phaenops Barbeyi Peyerh. Anobiidate : Xestobium rufovillosum Def. Mordelidae: Anaspis ruficollis Fabr. Curculionidae : Eremotes elongatus, Gyllh. Rhyncolus porcatus Germ. Pissodes piceae, Ill. Tenebrionidae: Helops insignis Luc. Cerambycidae: Leptura rubra var. numidica Pe-

yerh. Leptura dubia Scop. Prionus coriarius L. Rhagium inquisitor L. Neomarius gandolphei Fairm. Hilotrupes bajulus L. Ergates faber L. Pogonochaerus cedri Peyerh. Scolytidae: Cryphalus numidicus Eichh. Xyloterus lineatus Oliv. Scarabeidae: Gnorimus baborensis Bedel.

Hymenoptere : Sericidae : Sirex gigas L. Sirex spectrum, Doryctes gallicus Rheinh. Atanycolus Neesi Marsh. Pleuroneura dahli Htg. Campoplex insignatus F. Xylonomus praecatorius F. Spathius erythrocephalus Wesm. Ephialtes carbonarius Christ. Odontaulacus Barbeyi Ferr.

Lepidoptere, Dioryctria Aulloi Barb.

Diptere. Asilidae. Laphria gilva L., L. bomboides Macq. Thapsia garganica.

Nevroptere. Termitidae. Calotermes flavicollis L.

In capitolul VII, Baborul de mâine, se arată că această interesantă relictă va beneficia, datorită legei din 1931, de o protecţie absolută, fiind declarată parc naţional. Se propune să se adauge măsurilor poliţieneşti şi măsuri relative la organizarea agricolă şi pastorală în vederea ajutorării populaţiei berbere, a acestei regiuni.

In felul acesta Baborul va fi ferit de distrugerea populaţiei şi a vitelor ei.

Pe lângă cele arătate mai sus, lucrarea mai cuprinde şi 33 planşe cu fotografii foarte bine reproduse, reprezentând fie vederi generale sau aspecte din vegetaţia regiunii Baborului fie insecte şi atacurile găsite.

Gr. Eliescu

Canadian White Pine. Botanical name: Pinus Strobus. The Wood that lasts for centuries.

In broşura cu titlul de mai sus, scoasă de către White pine Bureau Toronto 200 Bey stree, în 24 pagini cu 17 fotografii reprezentând construcţii din lemn şi construcţii la care s'a întrebuinţat lemn, se face o amplă reclamă pinului strobus, acestui «prince of Pine» descriindu-i calităţile, superioare calităţilor tuturor celorlalte lemne canadiene.

După ce se face un scurt istoric al exploatărilor de Pinus strobus, care a trebuit să fie reglementate în 1683 de către stăpânirea franceză, care îl destină «exclusiv pentru marină» şi să fie supuse unor strânse restricţii în 1787 de către stăpânirea engleză, se trece la descrierea calităţilor lui, care în rezumat sunt :

Suportă cel mai bine clima canadiană, dintre cele 16 specii de pin existente. E cel mai apt pentru construcţia clădirilor, cari permit schimbări cu uşurinţă şi reparaţii ieftine, fiind preferat mai ales pentru întrebuinţări exterioare.

In fabricile din Ontario s'au fasonat în 1929 :

Pinus strobus 393.671.000 ft, [1]).

Alte lemne (15 specii) 422.271.000 ft.

In 1930 :

Pinus strobus 306.000.000 ft.

Alte lemne (11 specii) 386.000.000 ft.

Aceste date dovedesc că pinul strobus este cel mai uşor de obţinut din toate lemnele ţării.

Rezistă foarte mult timpului ; clădiri ce datează de acum 300 ani, construite din el, sunt azi foarte bine conservate.

La biserica Anglicană Sf. Thomas din oraşul Sf. Thomas, clădită acum 104 ani, s'a tăiat o secţiune într'un burlan cioplit şi scobit cu toporul, care n'a fost vopsit şi s'a constatat că n'avea nici o urmă de putrezire, decât 2—3 mici crăpături. Aceasta fiind o dovadă minunată de durabilitatea îndelungată a acestui lemn.

Un alt caz este digul râului Grand la Calenonia-Ontario, care a fost construit

1) 1 mc. =1,3079 Jards^3=27 ft.^{3}

în 1832 din Pinus strobus, şi scos din uz în 1929: după 97 ani de serviciu în dig. mai bine de 6.100 mc. cherestea sănătoasă a fost tăiată din acel lemn.

Calităţile fizice cu care este dotat, îl face special adaptat schimbărilor de climă ale latitudinilor nordice.

Proprietatea cea mai de preţ a acestui lemn, este uşurinţa cu care se poate lucra, fie cu mâna, fie cu maşinile unelte.

Pentru căptuşirea pereţilor (lambriuri), tocuri şi rame pentru ferestre, uşi, scânduri pentru ornamente, afară de şindrilă, e de recomandant.

Rezistă la crăpat, când se bat cue în el, iar şuruburile de fier nu-i distrug fibrele.

Se contrage şi se dilată foarte puţin. In multe clădiri de acum câteva veacuri construite din el, îmbinările şi legăturile sunt astăzi găsite intacte. Proprietatea lui de a primi şi păstra vopseaua sau baiţurile, este neîntrecută.

Când e întrebuinţat la lambriuri produce o suprafaţă minunat de moale, satinată şi o structură excepţional de artistică.

Pentru construirea scheletelor clădirilor e tot aşa de bun ca oţelul, iar în întrebuinţarea la tocuri şi rame pentru ferestre este mult superior acestuia. Oţelul se dilată şi se contractă la schimbarea temperaturii; în timp ce pinul strobus, foarte puţin. Cadrele de oţel, fără bandă de cauciuc sunt calculate astfel că permit să intre de 2 ori mai mult aer rece de afară, decât cadrele de lemn, şi de şase ori mai mult când au bande de cauciuc. Oţelul cere mai multă îngrijire şi trebue vopsit des. Nu e mai puţin adevărat că vopsind cadrele, atât de oţel cât şi de lemn, li se dă o viaţă mai lungă.

Lambriurile din scânduri noduroase de Pinus strobus sunt foarte moderne şi populare, pentru aceasta întrebuinţându-se scânduri cu noduri dese şi roşii.

Lambriuri în stil vertical se fac în camere cu plafonul jos, cum ar fi studio-uri, librării, dormitoare, etc.

Cele în stil georgian, cu noduri mici, pentru camere cu plafonul înalt, cum ar fi: săli de recepţie, biblioteci, săli de muzică şi birouri mari.

Cunoscut fiind talentul Americanilor de a face reclamă, în general, broşura al cărui scurt rezumat îl redăm, se încadrează perfect în felul de viaţă al lumii noi.

Ar fi de recomandat să se scoată şi în ţara noastră asemenea broşuri, în care să se facă cunoscut nespecialiştilor — arhitecţi, constructori etc. —, care au ocazie de a întrebuinţa lemnul, calităţile diferitelor esenţe indigene, recomandându-le pentru întrebuinţările la care sunt apte, parându-se, astfel, lovitura ce o capătă lemnul de construcţie şi lucru, prin înlocuirea lui cu fer, beton, cauciuc, etc.

S'ar infiltra astfel în sufletul marelui public indirect, dezideratul corpului nostru „iubiţi pădurea".

Ing. *Radu Iordache*

REVISTA REVISTELOR

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Nr. 15, 1935.

Dr. A. Ebner.

Die Benutzung des Waldes zu Zwecken der Erholung in Amerika.

Folosirea pădurei în America pentru recreeare.

Silviculturei americane i se pun două mari probleme de rezolvat relativ la folosirea pădurei pentru recreearea populaţiei. In primul rând este chestiunea: care sunt pădurile ce se vor pune la dispoziţie pentru acest scop. A doua mare problemă este paza acestor păduri.

Nr. 16, 1935.

Dr. Kurt Mantel.

Grundsätzliche Bemerkungen zu einer Geschichte des Forstwesens in Deutschland.

Observaţiuni principiale privitor la o istorie a silviculturei în Germania.

Referindu-se la un articol al lui Joseph Köstler apărut în Silva 1935, No. 24, cu acelaş titlu, autorul aduce câteva observaţiuni.

Pentru o cât mai reuşită istorie a silviculturei, este nevoie să se constitue un cerc de lucru (Arbeitkreis) din specialişti. Nu trebuie să se neglijeze nici partea de drept, de aici putându-se vedea cum a evoluat proprietatea forestieră în decursul timpurilor. De asemenea este necesar întocmirea unui plan de lucru.

Nr. 15 şi 16/935.

Prof. Dr. Jegel.

Nutzung und Pflege der Altnürnberger Reichswälder.

Folosirea şi îngrijirea pădurilor imperiale ale vechiului Nürnberg.

Pentru istoria acestor păduri, autorul aduce o serie de noi date asupra modului cum se distribuiau lemnele celor îndreptăţiţi, asupra pedepselor ce se aplicau delicvenţilor.

Consiliului oraşului s'a ocupat şi de îngrijirea şi păstrarea seminţişului ca astfel pădurea să se poată perpetua. In anul 1806 se înfiinţează chiar 2 uscătorii pentru seminţe, necesare regenărărilor.

La 1477 se iau deja măsuri de combaterea insectelor.

Nr. 17, 1935.

Dr. J. Jaschke.

Zur Waldgeschichte des Odenwaldes und des Taunus.

Relativ la istoricul pădurilor Odenwald şi Taunus.

In urma analizelor polinice a turbăriilor din apropierea pădurilor acestea, autorul trage concluziile următoare :

Tipul de pădure compus din stejar, fag şi alun, nu s'a găsit în trecutul acestor păduri. Tipul, fag, stejar în amestec, cu predominanţa fagului este mai accentuat reprezentat, ceva mai slab reprezentat este tipul stejar în amestec şi fag. La urmă se ajunge la tipul: pin, fag şi molift.

Ing. Hans Schwarz.

Bestandesverhältnisse und Mischholzarten der Weissesche.

Tipurile de arborete şi speciile de amestec ale lui Fraxinus americana L.

Frasinul alb este foarte răspândit în America de Nord, dela Capul Breton, Noua Scoţie, până la Texas.

Autorul se ocupă de tipurile de pădure în care se găseşte şi frasinul alb. Se cucunosc următoarele tipuri : pădurea de pin; stejar cu pin; stejar-castan-Liriodendron; stejar-hicory; pădure de luncă; pădure de Taxodium ; Paltin-fag-mesteacăn; pădure de molift.

Pentru România frasinul s'ar putea cultiva pe scară întinsă, găsind condiţiuni climaterice foarte potrivite.

Nr. 18, 1935.

Dr. Bauer.

Erfahrungen und Vorschläge zur Bekämpfung der Steckmückenplage in der badisch-pfälzischen Rheinniederung.

Învăţăminte şi propuneri relativ la combaterea calamităţii de ţânţari din şesul renan, regiunea Palatinatului i.

Inmulţirea mereu crescândă a ţânţarilor din această regiune a ajuns să fie o mare plagă pentru populaţie.

Combaterea ţânţarilor se poate face pe trei căi :

1. Prin asanarea bălţilor şi a apelor în care trăesc larvele.
2. Combaterea cu mijloace chimice.
3. Combaterea cu ajutorul insectelor şi animalelor ce se hrănesc cu insecte.

Metoda cea mai eficace este asanarea bălţilor.

Combaterea prin chimicale s'a dovedit a da rezultate bune ; mai ales Soprolul pentru ţânţari (Schnakensaprol), o substanţă uleioasă, neotrăvitoare, care se împrăştie pe deasupra apelor activând la distrugere prin asfixierea larvelor.

Animalele cele mai de folos în combatere s'au arătat a fi peştii tineri şi raţele sălbatice.

Combaterea ţânţarilor este uşor posibilă; este, cum spune autorul, numai o chestie de organizare a mijloacelor de combatere.

Ant. V. Răd.

JOURNAL OF FORESTRY.

Nr. 4, April 1935.

Editorial.

Silvicultorii trebue să gândească.

Noile răspunderi cari sunt date Corpului silvic trebuesc judecate serios înainte de a fi admise, pentruca interesul public superior să fie satisfăcut, iar profesiunea fiind cu adevărat în slujba binelui obştesc, să aibe ce câştiga : ascendentul social.

Austin Cary.

Patruzeci de ani de activitate silvică în Maine.

D. K. Maissurow.

Focul ca un factor necesar în perpetuarea pinului strob.

Earl W. Loveridge.

Un indicator pentru timpul probabil de incendii în pădure.

Richard E. McArdle.

Un telemetru pentru uzul observatorilor de incendii în pădure.

H. M. Shank.

O măsurătoare a probabilităţii de incendiu în pădure în centrul statului Idaho.

Donald N. Matthews.

Experienţă cu bagheta indicatoare de probabilitate (de incendiu).

James L. Averell.

Ameliorarea arboretelor cu fondurile NIRA.

NIRA = National Industrial Recovery Act = legea de redresare industrială naţională.

Cedric Guise.

Statistica şcolii silvice pentru 1934: Diplomele acordate şi înscrieri.

I. F. Eldredge.

Ridicarea (în plan) a pădurilor din Sud.

L. H. Reineke.

Discuţia metodei lui Demeritt şi McIntyre pentru construirea tablelor de volumul arborilor.

Cedric Guise.

Studii de creştere şi relaţia ei cu răritura în locurile de încercare din arboretele de foioase amestecate.

H. F. Morey şi Paul W. Stickel.

Numărarea arborilor pe locurile de experienţă permanente cu însemnări de cauciuc şi vopsire.

Ray F. Bower.

Expresiunea matematică a conului de arbore în construcţia tabelelor de volum.

T. B.

LESNICKA PRÁCE.

No. 9—10/935.

Ing. Dr. Boh. Polansky.

Cultura plantelor cari conţin tanin.

Producţia actuală de materii tanante a Cehoslovaciei este departe de a putea acoperi nevoile interne. In vederea măririi producţiei, D-l B. Polansky a început, încă din 1929, să facă culturi experimentale cu plante bogate în tanin. Până acum a cultivat : Bergenia crassifolia Fritsch, specii de Rhus, Castanea Vesca L, C. americana Rafin, Rumex hymenosepalus L şi Prosopis strombulifera Benth. Afară de ultimele două specii, cele-

lalte promit rezultate bune, mai ales că din unele se pot extrage, în afară de tanin şi alte substanţe chimice de valoare.

Ing. Dr. Ant. Nemec.

Contribuţie la cunoaşterea schimbărilor de natură chimică ce însoţesc fenomenele cari apar la pin, din cauza lipsei unei substanţe nutritive (Karenzerscheinungen).

Prin analiza chimică a acelor puieţilor de pin anormal colorate, sa' constatat că fiecare coloraţiune corespunde lipsei unei anumite substanţe în sol. Dând solului, prin îngrăşăminte, substanţele cari lipsesc, acele recapătă coloarea verde naturală.

N. R.

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 3 Martie, 1935.

L. Pardé.

Enseignements à tirer des résultats des plantations effectuées depuis 1920 dans le domaine de Barres.

Învăţăminte de tras din rezultatele plantaţiunilor efectuate de la domeniul Barres.

Un studiu, de un deosebit interes practic, referitor la rezultatele unor plantaţiuni făcute în domeniul Barres.

Autorul insistă asupra plantaţiunilor în arboretе, pentru esenţele introduse în exemplare izolate mărginindu-se a semnala numai fapte ce merită a fi notate.

Dintre răşinoase studiul îmbrăţişează arboretele alcătuite din genurile : Libocedrus, Thuya, Chamaecyparis, Cupressus, Juniperus, Taxodium, Pinus, Cedrus, Larix, Picea, Pseudotsuga şi Abies, iar dintre foioase genurile : Acer, Fraxinus, Betula, Carpinus şi Quercus.

R. D.

Protection de la nature.

Protecţiunea naturii.

Autorul expune şi comentează din rapoartele şi discursurile ţinute la al II-lea Congres Internaţional pentru Protecţia Naturii — părţile cari privesc protecţia şi conservarea florei forestiere din toate părţile lumii.

Articolul — însoţit de opt fotografii — are urmare.

Paul Buffault.

Les découvertes du Dr. Schmidt.

Descoperirile Doctorului Schmidt.

Autorul expune şi comentează elogios părţi din articolul D-lui L. Joubin : «Dr. Schmidt şi viaţa ţiparilor», subliniind importanţa descoperirilor D-rului Schmidt, cari nu se limitează numai la origina şi modul de reproducţie a ţiparilor ci descrie amănunţit toate etapele parcurse de aceste fiinţe în cursul vieţii lor misterioase.

R. B.

Buffon pépiniériste.

Buffon pépinierist.

O recenzare amplă a lucrării D-lui Marcel Bauchard : «Un épisode de la vie de Buffon. La direction de la pépinière publique de Montbard, d'après documents inédits».

Se poate vedea — din această recenzare — contribuţia de seamă pe care a adus-o Buffon, prin talentul şi străduinţele sale, la cultura pepinierelor.

No. 4, Aprilie, 1935.

Protection de la nature.

Protecţiunea naturii.

Urmarea şi sfârşitul articolului, cu acest titlu, din numărul de Martie 1935. Articolul e însoţit de 10 fotografii.

G. Géneau.

Les ventes de coupes de bois en 1934.

Vânzările tăerilor de lemn în 1934.

O dare de seamă asupra vânzărilor de lemn efectuate în Franţa în anul 1934.

Studiind procentual tăierile din anul 1934, autorul constată faţă de anul precedent, sporirea suprafeţelor şi volumelor nevândute şi apropierea de cifrele constatate pentru anul 1932. De aci concluzia că cantităţile oferite depăşesc nevoile comerţului.

Analizând importanţa vânzărilor pe categorii de esenţe şi număr de m. c. constată că faţă de anii 1931, 1932, 1933, vânzările din 1934 sunt aproape aceleaşi ca cele din 1933, cu excepţia pinului, care înregistrează o creştere de 73.000 m. c.

Trei categorii de tablouri expun :

Pentru esenţele foioase şi esenţele răşinoase numărul de m. c. de lemn foc, de lucru şi industrii vândut în 1934 ;

Preţurile, pe departamente, a lemnului de foc şi de lucru; comparaţii între preţurile anilor 1933 şi 1934.

Autorul mai reproduce un grafic care ilustrează scoborârea vertiginoasă a preţului lemnului din anul 1930 până în 1934 în comparaţie cu materialele ce îl pot înlocui (ciment, minerale, metale, etc...) ale căror preţuri au înregistrat o depreciere foarte mică.

De Lignières.

Les leçons de Planoise et autres boisements.

Lecţiile de la Planoise şi alte împăduriri.

Referindu-se la incendiul întâmplat în 1929 în pădurea Planoise — descris de D-l Gallois — şi alte incendii din Franţa, autorul aduce noui contribuţiuni la cunoaşterea calamităţii şi înlăturarea ei în general.

Intre cauze autorul subliniază existenţa unui subetaj de ierburi şi plante furajere cari se pot lesne incendia. Răul trebue curmat dela origină şi calea cea mai sigură este aceea ca la creiarea arboretelor, să se ia toate măsurile pentru evitarea subetajului vegetal de natura celui întâlnit la Planoise.

A. C. Fălciu

SILVA.

No. 32.

Regierungsdirektor i. R. F. Heinz.

Wer beisst die Gipfelknospen der Weisstannen ab ?

Cine mănâncă mugurii terminali ai brazilor.

Dr. M. Zwölfer.

Zur Frage der Knospen- und Triebbeschädigungen an Weisstannen.

In chestiunea vătămărilor produse la lugerii şi mugurii brazilor.

Cel dintâi autor este convins că aceste vătămări sunt exclusiv datorate veveriţei; cel de al doilea, dacă nu respinge afirmările lui Heinz, totuşi crede că o bună parte a vinei trebue pusă în socoteala genului Loxia.

No. 33 şi 34.

Dr. L. v. Ow. Eckersdorf bei Glatz.

Besitz- und Waldgeschichte eines altbayerischen Gutes bis zu Ende des 16-ten Jahrhunderts.

Date istorice până la sfârşitul secolului al 16-lea privitoare la stăpânirea unui vechiu domeniu bavarez şi la pădurea după acest domeniu.

No. 34.

H. Hausrath.

Grundsätzliche Bemerkungen zu einer Geschichte des Forstwesens in Deutschland.

Observaţiuni principiale referitoare la istoria silviculturei în Germania.

Răspuns la articolul semnalat în R. P. No. 3—10/935 pag. 691,

No. 35.

Dr. Bungert, Kassel.

Ist die Lärche ein Humusbildner?

Este laricele un producent de humus (acid)?

Cu răspuns în No. 36 de *Prof. Dr. Wittich, Eberswalde.*

In chestiunea humusului se disting arbori cari favorizează producţiunea şi acumularea de humus (acid) şi cari deci exercită o înrâurire pejorativă asupra solului şi arbori cari prilejuesc descompunerea accelerată (mineralisarea) a deşeurilor organice şi deci ameliorează condiţiunile pedologice.

Dr. Erdmann — Neubruchhausen a clasificat speciile lemnoase din punctul de vedere al înrâurii lor asupra solului precum urmează: larice, frunzoase cu temperament robust, fag, brad, pin strob, pin comun, molid. In această serie specia de la început ar fi cea mai binefăcătoare, iar cea din urmă cea ma păgubitoare.

Prof. Wittich, Eberwalde a contestat această clasificare şi a susţinut că locul pe care laricele şi bradul îl ocupă în această serie ar fi absolut nemeritat, de oare ce în genere aceste două specii s'ar comporta faţă de sol întocmai ca şi molidul.

In această controversă intervine Dr. Bungert (No. 35) care sprijină părerea emisă de Dr. Erdmann. In sfârşit ia cuvântul din nou Prof. Dr. Wittich respingând (No. 36) observaţiunile făcute de Dr. Bungert.

No. 37.

Ewald Frömming, Schwanebeck.

Sind unsere Laubbäume vor Tierfrass geschützt?

Există o apărare organică a foioaselor noastre contra atacurilor de animale?

Autorul se ridică contra teoriei protecţiunei plantelor prin mijloace mecanice sau chimice cu care sunt înzestrate.

* * *

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

Heft. 7.

Winkler.

Beiträge zur Verbesserund der Lebensbedingungen des Wildes — besonders des Rotwildes — im deutschen Walde.

Contribuţii la îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă ale vânatului, în special ale cerbilor, în pădurea germană.

Autorul studiază cari ar fi măsurile pe care un silvicultor, în acelaş timp şi administrator vânătoresc, trebue să le ia pentru a asigura condiţiunile necesare existenţei vânatului; în special al cerbilor.

Constată că nu sunt decât patru posibilităţi de urmat pentru a ajuta vânatul dar a ţine seamă în acelaş timp şi de interesele pădurii.

a) Scăderea numărului vânatului la 1-2 bucăţi la 100 hectare, ţinându-se seama de o bună repartiţie a sexelor, şi a locurilor de păşunat.

Autorul arată prin exemple, cum trebue să fie repartizate sexele şi vârstele.

b) Să se rezerve păşuni sălbatice sau ogoare în vederea unei mai bune rânduiri a vânatului. Autorul arată cum se face alegerea locurilor acestora, cari sunt avantajele şi desavantajele ogoarelor şi păşunilor, cu ce trebuesc cultivate şi îngrijite ;

c) Introducerea cu regularitate a hranei în timpul iernei, hrană abundentă şi substanţială. Autorul arată, unde, când, ce trebue introdus.

d) Impiedicarea şi combaterea vătămărilor prin muşcări, jupuiri, descojiri.

Se arată mijloacele şi substanţele utilizate.

Autorul are în vedere şi îngrijirea vânatului mai mic : căprioară, iepure, fazani şi potârniche.

Se analizează condiţiile de hrană din pădure şi câmpie, şi arată ce hrană trebue introdusă, timpul şi locul în care se introduce hrana pentru căprioară, iepure, fazan şi potârniche.

Müller, Alfred.

Über kreisähnliche Zaunflächen.

Asupra suprafeţelor rotunde îngrădite.

Pentru regenerări de specii delicate se utilizează garduri în jurul suprafeţelor rezervate. Autorul studiază mijloacele de a îmbunătăţi şi iefteni gardurile.

Recenzii.

Waldmoose. Württembergische Forstliche Versuchsanstalt, Stuttgart 1935.

Statistisches Lexicon de *B. Gleitze.*

Kurzkommentar zum Strassenverkersrecht de *Floegel.*

Deutscher Sozialismus de *Sombart Werner.*

Die Betriebsorganisation des Sägewerkes de *Dr. Ing. Leopold Vorreiter.*

Das Reichsjagdgesetz.

Heft. 8.

Weisbrod, Dr. W.

Einfluss der Bärenthorener Wirtschaft (Dauerwald) auf physikalische Bodeneigenschaften, untersucht am natürlich gelegerten Boden.

Influenţa sistemului de gospodărie al pădurei Bärenthoren (pădure permanentă) asupra proprietăţilor fizice ale solului, studiate pe solurile naturale.

Autorul studiază solurile din diferitele parcele ale pădurii Bärenthoren, pădure supusă tratamentului numit al pădurii permanente (Dauerwald).

Cercetările duc la rezultatul următor :

Solul pădurii cultivate se deosibeşte printr'o mare cantitate de apă, faţă de solurile necultivate. Această concluzie aduce un sprijin în favoarea tratamentului pădurii.

Recenzii.

Hegeabschuss des Rehwildes auf Vererbungswissenschaftlicher Grundlage, de *Krahmer Max.*

Anleitung zur Altersschätzung des Wildes, de *W. Bieger.*

Merkblatt zur Unterscheidung der reinen Eichen-Arten, de *Dr. E. Herrmann.*

Die natürliche Verbreitung der Lärche in den Ostalpen, de *Leo Tschermak.*

Beiträge zur Diagnose kleinster Mengen berindeten Holzes in zerkleinertem und pulverisierten Zustande, de *Walter Ritter.*

Gr. E.

INFORMAŢIUNI

Potrivit deciziei Ministeriale dela Jn. 253.230 din 14 Decembrie 1935, s'a hotărît ca Sediul Comisiei Monumentelor Naturii creiată prin legea publicată în Mont. Of. Nr. 148/930, să fie pe viitor, la Institutul de Cercetări silvice din Bucureşti.

*

— In cursul lunei Decembrie a. c. s'a ţinut în Bucureşti adunarea generală a Secţiei I-a (Funcţionari Publici) din A. G. I. R.

Cu această ocazie, potrivit statutelor, adunarea generală a avut de ales 17 membri cari urmează s'o reprezinte, pentru anul 1936, în Consiliul general al A. G. I. R.-ului, precum şi 3 membri în comitetul secţiei.

Dintre inginerii silvici, au fost aleşi:

a) Pentru consiliul general al A. G. I. R.-ului, d-nii D. Grozescu, Andrei Ionescu, C. Emanoil şi At. Haralamb.

b) In comitetul secţiei, d-nii: Em. Palade şi C. Cristea.

*

D-na Maria Crăciunescu a donat bibliotecii I. C. E. F., un număr de cărţi, din biblioteca decedatului ei soţ, Ing. Insp. g-l silvic, C. Crăciunescu. I. C. E. F. aduce şi pe această cale vii mulţumiri D-nei Crăciunescu, precum şi d-lui Insp. silvic Constantin Gheorghe, pentru interesul ce-l poartă acestei instituţii.

Dăm mai jos cărţile mai importante din donaţia făcută :

— Revista Pădurilor 1886—1891, 1893 şi 1895.

— Economia Forestieră 1919—1922.

Otto von Hagen — Die forstlichen Verhältnisse Preussens.

M. E. Meaume — Commentaire du Code forestier — Tome I—III.

— Notices sur les forêts du royaume de Roumanie.

— Geschäfts-Anweisung für die Oberförster der Königlich preussischen Staatsforsten.

— Dienst-Instruktion für die Königlich preussischen Förster.

— Zusammenstellung von Bestimmungen u. s. w. die zur Geschäfts-Anweisung für die Oberförster der Königlich preussischen Staatsforsten von 4 Juni 1870.

C. Crăciunescu — Studiul plantaţiilor nisipurilor sburătoare.

Dr. D. Busoiocescu — Sistemele de arendare aplicate pe moşiile Academiei.

— Colecţiune de 68 de planşe colorate reprezentând diferite specii de lemn de lucru.

G. Al. Orescu — Economia vitelor. — Imbunătăţirile pastorale, reglementarea şi amenajarea păşunilor.

C. Crăciunescu — Organizarea silvică în noul teritoriu.

Ion Kalinderu — Modul cum s'ar putea îndruma serviciul silvic al Statului spre o activitate mai rodnică.

Dr. Bungeţianu — Industria şi comerţul lemnului în România.

V. Stoicescu — Criza pădurilor.

V. Stoicescu — Modernizarea industriei forestiere.

Al. Bulgăreanu — Pădurile noastre şi mijloacele pentru ridicarea valorii, producţiei şi venitului lor.

★

— Prin Deciziunea No. 6764/935, dată pe baza avizului Consiliului Permanent de vânătoare, Ministerul Agriculturei şi Domeniilor a aprobat, în principiu, îndrumarea către export a surplusului de vânat viu.

Autorizaţiunile se vor acorda prin Serviciul Vânătoarei, pe baza avizului Inspectoratului de vânătoare judeţean respectiv, pentru fiecare teren în parte.

Potrivit acestei deciziuni întreprinderile creiate în acest scop şi proprietarii sau arendaşii dreptului de vânătoare care doresc a prinde vânat în vederea exportului, vor fi datori a se conforma dispoziţiunilor luate de Minister pentru a se evita secătuirea acelor terenuri.

Informaţiuni se pot obţine prin serviciul vânătoarei din Ministerul Agriculturei şi Domeniilor.

★

Prin Dec. Min. No. 159871/935, s'a interzis vânătoarea tuturor speciilor de vânat util până la 31 Dec. 1937, pe terenurile comunale : Palatca, Vaida, Cămăraş şi Chesău, din jud. Cluj.

— Prin. Dec. Min. No. 161343/935, idem pentru terenurile : Dretea, Bedeciu, Ardeova, Bica, Văleni şi Bociu, din jud. Cluj.

— Prin Dec. Min. No. 161821/935, s a interzis vânătoarea potârnichilor, fazanilor şi căprioarelor (ambele sexe), pâng la 31 Dec. 1936, pe teritoriul plăşei Ineu din jud. Arad, cu excepţia pădurei Mlaca din hotarul com. Ineu.

—Prin Dec. Min. No. 138559/935, s'a interzis vânătoarea tuturor speciilor de vânat util, până la 31 Dec. 1937 pe terenul comunal Remetea Mică din jud. Timiş.

— Prin Dec. Min. No. 158637/935, s'a interzis vânătoarea oricărei specii de vânat util, până la 31 Dec. 1937, pe moşia Bohosievicz Ioan din hotarul com. Dumbrava Roşie, jud. Storojineţ.

— Prin Dec. Min. No. 151901/935, s'a interzis vânătoarea fazanilor (ambele sexe) până la 15 Ianuarie 1937 pe întreg teritoriul jud. Severin.

— Prin Dec. Min. No. 172717/935, s'a interzis vânătoarea potârnichilor până la 31 Dec. 1937 pe întreg teritoriul judeţului Alba.

— Prin Dec. Min. No. 221023/935, s'a interzis vânătoarea oricărei specii de vânat util, până la 31 Dec. 1937, pe moşia David Schauer din hotarul comunei Văscăuţi pe Ceremuş, jud. Storojineţ.

— Prin Dec. Min. No. 158633/935, s'a interzis vânătoarea oricărei specii de vânat util, până la 15 Ianuarie 1936, pe terenurile comunelor : Lechinţa, Iclazel, Petea de Câmpie, Oroiul de câmpie, Chiherul de jos, Simbriaşi, Călugăreni, Mărculeni, Buza, Moşuni, Nadaşa, Beica de jos, Idicel, Aluniş, Poarta şi Luieru din judeţul Cluj.

— Prin Dec. Min. No. 159559/935, s'a interzis vânătoarea prepeliţelor, potârnichilor şi iepurilor, până la 31 Dec. 1937 pe terenul comunei Reni, judeţul Ismail.

— Prin Dec. Min. No. 170299/935, s'a revenit în parte asupra Deciziei Minist. No. 13309/933, lăsându-se liberă vânătoarea pe terenurile comunelor : Crevedia Mică, Zădăriciu şi Crevedia Mare, din judeţul Vlaşca.

★

La biblioteca I. C. E F., s'au primit şi înregistrat următoarele lucrări prezentate la examenul de subinspector din toamna anului 1935.

1) *Antonescu D.* — Pe ce baze s'ar putea întocmi statistica forestieră.

2) *Boiangiu Em.* — Elemente mediteraneene în regiunea Porţile de Fier.

3) *Breţcanu I. N.* — Contribuţiuni la monografia ocolului silvic Regina Elisabeta (Tarcău-Neamţ) şi realizările.

4) *Câmpeanu Em.* — Tipurile de arborete în regenerarea pădurilor.

5) *Ciobanu Şt. Gh.* — Lemnul pentru celuloză.

6) *Constantinescu T. C.* — O privire retrospectivă asupra evoluţiei pădurilor Dobrogei.

7) *Constantinescu A. I.* — Regenerarea şi cultura molidului (Picea excelsa) în pădurile centrului de exploatare «Ierbuş».

8) *Corbeanu T.* — Mijloace de transportul lemnelor din pădurile centrului de exploatare Sebeş-Alba.

9 *Criveanu C-tin.* — Regenerarea fagului la munte.

10) *Domusci Gh.* — Contribuţiuni la soluţionarea problemei ridicării în plan a pădurilor Statului.

11) *Dragu I. C-tin.* — Intreprinderea forestieră de Stat.

12) *Gerceze Alex.* — Procedeu de urmat la cubajul arboretelor.

13) *Gheorghiu N.* — Studiu asupra rezultatelor obţinute prin tratamentele aplicate la pădurile de răşinoase ale Statului, din ocolul silvic Buhalniţa.

14) *Haralamb At.* — 1) Studiul exploatări pastorale în golurile alpine din Carpaţii Meridionali. — 2) Punerea în valoare a terenurilor degradate. — 3) Societăţi şcolare forestiere.

15) *Ionescu M. I.* — Metodele aplicate pădurilor celor «Şapte Juzi» din bazinul Lotrului în 1906—1935.

16) *Lupşa Gh.* — Consideraţiuni generale asupra politicei noastre forestiere.

17) *Mărăşescu Ath.* — Consideraţiuni generale asupra pădurilor din cuprinsul ocolului silvic *Moreni.*

18) *Miulescu Gh.* — Impăduriri cu salcâm în jud. Cahul (ocolul Tigheci) în 1927—1930. E rentabilă şi de recomandat cultura salcâmului în Jud. Cahul?

19) *Mayer Ed.* — Lipsuri de organizare în gospodăria pădurilor Statului şi unele norme de organizare.

20) *Niculescu A. I.* — Gorunul din Valea Begheului.

21) *Negulescu G. Em.* — Geografie şi silvicultură;

Consideraţii asupra exoticelor în bazinul Gurghiului;

Flora şi fauna bazinului Gurghiu.

22) *Nestorescu N. C.* — Consideraţiuni culturale şi de exploatare asupra fagului din masivul Berevoeşti-Ungureni, Jud. Muşcel.

23) *Onaca I.* — Monografia pădurilor din bazinul inferior al Crişului Negru.

24) *Popescu-Făurei.* — Rolul social şi economic al pădurilor din ocolul silvic Roman.

21) *Popescu M.* — Monografia pădurei Statului «Grădiştea» din Jud. Muşcel.

26) *Podeanu D.* — Pădurile de baltă şi rentabilitatea lor.

27) *Popp L.* — Experienţele silvice cu specii exotice americane.

28) *Popp Absolon* — Evaluarea şi clasificarea cadastrală a pădurilor.

29) *Popescu V. M.* — Transportul lemnelor pe râul Bistriţa-Siret, începând

dela Dorna-Vatra până la Brăila în anii 1927—1930.

30) *Romansat R.* — Tinoavele din Dorna din punct de vedere silvic.

31) *Scharbert Fr.* — Problema exploatărilor şi regenerărilor în pădurile Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina.

32) *Tocuşev St. A.* — Rentabilitatea exploatării şi comercializării gorunului prin industrializarea în doage şi traverse din pădurea Valea Berzească Jud. Caraş.

33) *Stănei I.* — Păduri în Nordul Dobrogei la limita zonei forestiere.

34) *Tomescu C-tin.* — Rezultatele exproprierii pădurilor Statului din ocolul Tulgheş.

35) *Weiss M.*— Proect de concentrare a posibilităţii din bazinul inferior al Văii Someşului la fabr. Ilva-Mică, economia şi rentabilitatea proectului.

36) *Rusu V.* — Observaţiuni referitoare la aplicarea amenajamentului pădurii proprietatea Composesoratului băştinaş Dej.

Cercul de studii forestiere al inginerilor silvici

AL IV-LEA AN

Acum patru, când s'a pus bazele Cercului de studii forestiere al Societăţii Progresul Silvic, cei cari, simţind nevoia, au aruncat ideia şi s'au străduit apoi să-l înfiinţeze, nu aveau destulă siguranţă dacă vor fi destui acei cari au de înfăţişat anumite probleme şi destui cei cari vor veni să asculte şi să-şi spună părerile despre cele desbătute. Dar s'a dovedit, în cei 3 ani de existenţă a Cercului, că nevoia lui a fost simţită de multă lume. S'au găsit mulţi cercetători, cari au adus în discuţiune probleme foarte variate : de silvicultură, exploatări, comerţ, economie generală, legislaţie, muncă, administraţie etc., — şi mai multă lume, chiar şi din afara corpului silvic, care a venit să asculte şi să ia parte la discutarea lor.

Se pare însă — am vrea să fim desminţiţi — că întocmai ca şi în presă, unde de câtva timp ne stau la dispoziţie pagini întregi pentru popularizarea ştiinţei silvice, şi la Cercul de studii, persoanele cari au totdeauna ceva de înfăţişat se limitează la un cerc destul de restrâns. Nu am crezut că inginerii dela ocoale şi dela Direcţiile silvice, vor contribui atât de puţin la luminarea numeroaselor probleme de ordin practic. Dar poate că — spre binele Corpului, — de folosul acestor manifestări publice se vor convinge foarte curând mai mulţi ingineri silvici şi vor încerca să colaboreze.

*

Activitatea celui de al IV-lea an al Cercului de studii forestiere s'a început în ziua de 4 Decembrie 1935. D-l preşedinte al Societăţii, prof. M. Drăcea, deschizând şedinţa, a subliniat importanţa acestor manifestări ale inginerilor silvici şi a precizat încă odată rostul Cercului.

A urmat apoi conferinţa D-lui Ing. D. A. Sburlan, despre «Noi întrebuinţări ale lemnului».

Sub acest titlu, D-l Sburlan s'a ocupat de întrebuinţarea lemnului la pavaje. Intrebuinţarea deci, nu este chiar nouă nici la noi şi mai puţin în străinătate. In toamna 1935, primăria capitalei a pavat, deocamdată cu titlu de experienţă, o mică stradă din Bucureşti cu pavele mici, de lemn de salcâm.

Nu insistăm aici asupra conferinţei, deoarece aceleaşi idei au format obiectul unui studiu publicat de D-l Sburlan în numărul trecut al revistei noastre, sub titlul : *Intrebuinţarea lemnului în construcţia străzilor şi şoselelor* (Nr. 11, pag. 739).

A doua şedinţă s'a ţinut în ziua de 11 Decembrie 1935, în care D-l **Ing. N. Ghelmeziu** a vorbit despre : **«Valorificarea produselor pădurii : Răşina».**

Recoltarea răşinii din pădurilor noastre constitue o problemă de mare importanţă pentru ţara noastră. D-l N. Ghelmeziu a tratat problema amănunţit şi complect. A făcut mai întâi o expunere a diferitelor procedee de extragere folosite în alte ţări ; a arătat apoi cari sunt esenţele forestiere din care se poate extrage uşor răşina, cari sunt condiţiile staţionale favorabile, ce neajunsuri se produc asupra calităţii lemnului prin operaţia rezinării, cari sunt uneltele trebuincioase, etc.

Ţara noastră nu are posibilităţi prea mari pentru producerea răşinii, de oarece speciile de răşinoase dela noi nu produc multă răşină. Dar cu toate acestea posibilităţile de producţie trebuesc bine studiate, dată fiind importanţa ei pentru economia ţării în general şi pentru apărarea naţională, în caz de război. Căci răşina intră ca materie primă la fabricarea multor produse industrializate şi de primă necesitate în materialele de războiu.

Subliniind această importanţă a problemei, D-l Ghelmeziu e de părere că în viitor trebue să se introducă şi la noi specii forestiere bogate în răşină. Aceste esenţe s'ar întrebuinţa pentru împădurirea terenurilor degradate. Arboretele creiate pe aceste terenuri, ar putea fi folosite numai pentru producere de răşină. Astfel s'ar atinge un dublu scop : valorificarea terenurilor degradate şi independenţa economcă în ceeace priveşte această destul de importantă materie primă. Pentru a susţine şi a complecta cele spuse de vorbitor privitor la ultimul punct, au mai luat cuvântul D-nii ingineri : V. Dinu, C. Chiriţă, At. Haralamb şi D-l prof. M. Drăcea.

N. R. şi E. V.

PROCES VERBAL No. 23

Şedinţa din 8 Octomvrie 1935.

Membri prezenţi D-nii : *Al. Butoi, M. Drăcea, C. Emanoil, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, Andrei Ionescu, C. Minescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, V. N. Stinghe şi Eug. Vâlceanu.*

Inainte de a se intra în ordinea de zi D-l Preşedinte M. Drăcea relevă dispariţia a doi membri de onoare ai Societăţii noastre şi distinse personalităţi silvice.

Ilustrul silvicultor francez *G. Huffel* a încetat din viaţă la 5 August a. c. în Franţa unde i s'a făcut o înmormântare discretă. Huffel a fost printre silvicultorii străini cari au vizitat ţara noastră şi a lăsat studii ce s'au aplicat în silvicultura noastră.

Perderea acestui mare silvicultor ne pune obligaţia ca într'o şedinţă viitoare a Cercului de studii să-i omagiem memoria.

A doua mare pierdere : *Iuliu Moldovanu* s'a stins din viaţă la 1 Septembrie a. c.

Iuliu Moldovanu lasă urme în silvicultura practică. Ca şef al Ocolului sivic Carol I dela Mihăeşti, a întemeiat o gospodărie silvică model.

A lucrat îndrăsneţ la împăduririle din Dobrogea pentru care a fost prea aspru judecat.

Sunt ocoale cari sunt legate de aceşti oameni.

Huffel a cunoscut Ciupercenii ; el a simţit că e ceva cu specia salcâm şi a îndemnat pe silvicultorii români să se ocupe de ea.

In amintirea acestor iluştri silvicultori, propun un minut de reculegere.

D-l *Andrei Ionescu.* Huffel şi-a legat numele de *Ocolul Seaca Optăşani.*

D-l *D. Grozescu.* Ca o manifestare imediată ar trebui ca în aceste păduri să se reia activitatea lui Huffel.

D-l Preşedinte *M. Drăcea* arată realizările din timpul vacanţei. In executarea moţiunei privitoare la activitatea în cadrul Fundaţiilor Regale, s'au delegat în echipele Fundaţiilor şi ingineri silvici.

D-l *Andrei Ionescu* propune ca şedinţele Consiliului să se ţină în orele de serviciu.

D-l *C. P. Georgescu* arată că în orele cerute de D-l Andrei Ionescu nu pot veni colegii noştri.

Se citeşte procesul verbal al şedinţei din 21 Iunie a. c. Se hotărăşte ca acest proces verbal să fie redactat din nou de D-nii V. Stinghe, Andrei Ionescu şi Eug. Vâlceanu.

D-l Preşedinte *M. Drăcea*, aduce la cunoştinţa Consiliului că într'o conferinţă la Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, în prezenţa D-lor Miniştri C. Angelescu şi V. P. Sassu, s'a pus *chestiunea introducerii învăţământului agricol în şcolile normale şi seminarii*. Cu acest prilej D-sa a cerut să se ia în considerare că o mare parte din populaţie trăeşte din lucru de pădure şi e necesar ca să se *introducă în şcolile respective şi chestiuni de învăţământ silvic*.

D-l *Andrei Ionescu* ridică chestiunea demisiilor D-lor P. Ioan şi Şt. Rodoteatu.

Se intră în ordinea de zi.

1. *Problema simplificării aparatului de Stat faţă de interesele pădurilor şi ale Corpului silvic.*

D-l Preşedinte *M. Drăcea* aduce la cunoştinţa Consiliului că în Comisiunea de ofensivă agricolă de pe lângă Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, se aduce în discuţiune problema simplificărei aparatului de stat şi roagă Consiliul să facă propuneri şi să găsească soluţa în chestia simplificării aparatului de Stat şi armonizării salariilor.

După ample discuţiuni la cari iau parte D-nii: Andrei Ionescu, M. P. Florescu, M. Drăcea, D. Grozescu, C. P. Georgescu, Consiliul numeşte o comisiune compusă din D-nii: D. Grozescu, Andrei Ionescu, Tr. I. Heroiu, M. Fiera, A. Ivănceanu şi V. Dinu, care să alcătuiască un memoriu privitor la salarizarea membrilor Corpului silvic.

2. Consiliul aprobă cumpărarea casei No. 1 împreună cu terenul în suprafaţă de 5000 ha din colonia Bistra, pe preţul de 18.500 lei dela Ministerul Agriculturii şi Domeniilor.

Şedinţa se ridică la orele 23,30.

Preşedinte (ss) *M. Drăcea.*

Secretar General,

PROCES-VERBAL Nr. 24
Şedinţa din 22 Octomvrie 1935

Membri prezenţi D-nii: *C. M. Bunescu, Al. Butoi, M. Drăcea, D. Drâmbă, C. Emanoil, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, V. N. Stinghe, Eug. Vâlceanu.*

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui *M. Drăcea*, preşedinte.

Se citeşte telegrama răspuns a Secretariatului *M. S. Regelui* la felicitările adresate de Soc. Progresul Silvic cu prilejul aniversării de la 16 Octomvrie ct.

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă cu modificările aduse în şedinţă.

D-l Andrei Ionescu arată că ora 21 nu este potrivită pentru ţinerea şedinţelor, întrucât membrii sunt extenuaţi de munca din timpul zilei. Şi din punct de vedere familiar ora 21 nu este potrivită. Propune ca şedinţele Consiliului să se ţină Marţi de la orele 19—21.

După discuţiuni la care iau parte D-nii: C. P. Georgescu, At. Nedelcovici şi M. Drăcea se hotărăşte ca şedinţele să se ţină tot Marţi de la orele 21—23.

Se intră în ordinea de zi şi se ia în discuţie: Demisia D-lor P. Ioan şi St. Rodoteatu din Consiliul de Administraţie.

D-l D. Drâmbă citeşte motivarea demisiilor.

D-l Andrei Ionescu arată că Societatea trebue să pună pe primul plan al preocupărilor sale — în afară de celelalte obiective — apărarea intereselor profesionale şi de corp ale membrilor ei şi în acest scop, primul lucru ce are de făcut este apărarea legii de organizare a Corpului silvic. Societatea este datoare a cere forurilor respective aplicarea strictă a dispoziţiilor legii de organizare a Corpului, tuturor membrilor acestui Corp. Numai un Corp silvic independent poate activa în lupta în domeniile în care trebue să lucreze.

In privinţa colegilor P. Ioan şi St. Rodoteatu arată că situaţia lor nu este cea prevăzută de legea de organizare a Corpului silvic.

Nu este dreptul Soc. Progresul Silvic să discute vina lor. Societatea trebue însă să constate că s'a călcat flagrand dispoziţiile legii de organizare faţă de aceşti colegi şi să intervină la forurile respective, cerând să li se aplice şi lor dispoziţiile legii.

Propune deci să se ia în discuţie demisiile D-lor P. Ioan şi St. Rodoteatu.

D-l M. P. Florescu arată că în timp ce ing. Poenaru şi Gr. Creţescu, — deşi sunt daţi în faţa justiţiei pentru vini grave, li se plăteşte leafa întreagă, — D-lor I. Coşei, P. Ioan şi St. Rodoteatu cari au muncit mult pentru Corp şi Societatea Progresul Silvic, nu li se plăteşte salariul.

Este rândul Societăţii ca acum să lucreze pentru membrii cari au muncit atât pentru ea, intervenind să li se plătească salariul aşa cum li se plăteşte şi celorlalţi colegi suspendaţi.

Soc. Progresul Silvic să lucreze şi în această direcţie a apărării intereselor membrilor ei, aşa cum activează şi AGIR, în special pentru colegul I. Coşei.

D-l Eug. Vâlceanu. Consiliul nu se poate sesiza din oficiu şi era de datoria colegilor P. Ioan şi St. Rodoteatu sau chiar alţii să aducă în desbaterea Consiliului această chestiune. Societatea nu putea interveni până când nu avea asentimentul colegilor lezaţi, dacă să intervină sau nu.

D-l C. P. Georgescu. Prin aceste demisii se pune în discuţie tragedia vremurilor din ultimii doi ani. Toţi suntem vinovaţi că nu ne-am conformat statutelor Societăţii, care spun că scopul Societăţii este apărarea intereselor membrilor ei.

A ajuns vremea când fiecare din noi trebue să facem efortul de a deveni membri devotaţi ai Societăţii. Dacă nu vom avea acest curaj, nu ştiu unde vom ajunge. D-sa constată că Corpul silvic este străbătut de un vânt de descurajare totală. Trebue să ne ridicăm asupra chestiunilor mărunte şi personale să uităm

BIBLIOTECA CENTRALA SIBIU

resentimentele dintre noi pentru a salva viitorul şi a apăra dârz cauza Corpului şi a pădurilor.

Corpul silvic nu poate avea alt suport decât Societatea Progresul Silvic, care de la 1925 înainte este independentă şi şi-a afirmat totdeauna voinţa ei. Trebue să fim solidari în faţa marilor probleme cari ne copleşesc.

Indeamnă pe membrii Consiliului la armonie şi conlucrare şi propune să se ia în discuţie :

1) Avem sau nu datoria de a cere ca legea Corpului Silvic să se aplice uniform pentru toţi membrii Corpului silvic ?

2) Dacă trebue să primim sau să respingem demisiunile colegilor P. Ioan şi St. Rodoteatu.

D-sa este de părere să nu li se primească demisiile căci amândoi au luptat pentru progresul Societăţii noastre cu armele şi temperamentul lor.

D-l At. Nedelcovici. Se aruncă asupra Consiliului calificative cari nu corespund realităţii. Consiliul nu a dat dovadă nici odată de laşitate, pentrucă totdeauna Societatea a activat în toate chestiunile mari şi a obţinut rezultate. Colegii cari au demisionat, prin întâmpinarea făcută, acuză Consiliul cu cuvinte tari. Nu era un act de indelicateţe din partea lor dacă sesizau Societatea, aşa cum s'a făcut şi la AGIR de alţi colegi.

D-l V. N. Stinghe se asociază spiritului împăciuitor şi larg văzător al D-lor C. P. Georgescu, Andrei Ionescu şi M. P. Florescu. Apreciază pe colegii cari au demisionat în ceea ce pot să dea ca muncă şi rezultate şi înţelege că sunt demni de un sprijin din partea Societăţii în situaţia lor grea.

Dar nu înţelege şi respinge acuzaţiile aduse de aceşti colegi Consiliului. Contestă că actualul Consiliu a scăzut nivelul la care se găsea Societatea.

Crede că Societatea nu se poate sezisa din oficiu pentru a lua apărarea acestor membri, mai ales când Consiliul este preţuit atât de puţin cum este preţuit prin întâmpinarea citită în şedinţa de astăzi.

Este de părere a se da ajutor acestor colegi, dar nu de frică.

D-l Preşedinte M. Drăcea. Nu importă persoanele, ci principiul.

Ni se face un defect din ceiace este cel mai mare succes al Societăţii: *Chestiunea ştiinţifică* care a adus tot prestigiul şi toată autoritatea Societăţii. Nimeni nu crede că va face un obiect de scădere al Societăţii faptul că s'a accentuat că contribue la promovarea ştiinţei silvice.

D-nii P. Ioan şi St. Rodoteatu arată prin motivarea demisiilor: Consiliul este incapabil şi d-lor nu se pot solidariza cu acest Consiliu.

Respinge formal aceste acuzaţiuni.

Societatea nu se găseşte la un nivel mai scăzut decât înainte. Nu este prima dată când Societatea a fost absentă de la acte la fel cu cele discutate în această şedinţă. Nu vede că Corpul este călcat în picioare aşa cum se pretinde.

Respinge acuzaţiile din întâmpinare.

Făcând abstracţie de forma în care se prezintă demisia — general recunoscută ca inadmisibilă — recunoaşte calităţile celor cari au demisionat şi este pentru respingerea demisiilor.

Propune ca chestiunea să fie disjunsă şi anume :

1) Intro şedinţă viitoare să se pună în discuţiune atitudinea pe care trebue să o ia Societatea — sesizată sau nu — în chestia călcărilor de lege.

2) Să se discute acum numai demisiile D-lor P. Ioan şi St. Rodoteatu.

Personal este pentru o cât mai strânsă colaborare între membrii Consiliului şi ai Corpului; respinge total argumentele aduse contra Societăţii şi este pentru respingerea demisiilor.

După discuţiuni la cari au mai luat parte D-ni: C. P. Georgescu, M. Drăcea, C. Emanoil, V. Priboianu, A. Nedelcovici, D. Grozescu, se hotărăşte în unanimitate, că întâmpinarea citită în şedinţa de astăzi de către D-l D. Drâmbă, face parte integrantă din demisia înaintată D-lui Preşedinte de către D-nii P. Ioan şi St. Rodoteatu şi apoi se hotărăşte respingerea demisiilor din Consiliul de administraţie al Societăţii «Progresul Silvic» a D-lor P. Ioan şi St. Rodoteatu.

D-l Andrei Ionescu cere înscrierea la ordinea de zi a şedinţei viitoare a: Chestiunea lezării Corpului silvic de către un inginer universitar de la Fabrica Ierbuş şi ocuparea locurilor cuvenite inginerilor silvici în fruntea stabilimentelor industriale cu caracter silvic de către persoane streine de Corpul silvic.

D-l D. Drâmbă cere înscrierea la ordinea de zi a referatului d-sale asupra delegaţiunei de la Bruxelles.

Şedinţa se ridică la orele 23,30.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea*

PROCES-VERBAL No. 25
Şedinţa din 5 Noembrie 1935

Prezenţi D-nii: *C. M. Bunescu, M. Drăcea, D. Drâmbă, C. Emanoil, Andrei Ionescu, G. Minescu.*

Neîntrunindu-se numărul statutar de membri, nu s'a putut ţine şedinţa.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea*

Secretar general, (ss) *G. Minescu*

PROCES-VERBAL No. 26
Şedinţa din 12 Noembrie 1935

Membrii prezenţi D-nii: *V. N. Stinghe, A. Nedelcovici, D. Drâmbă, M. Florescu, V. Priboianu, Andrei Ionescu, C. Emanoil, G. Minescu, D. Grozescu.*

Şedinţa se deschide la orele 21,15 sub preşedenţia d-lui prof. *V. Stinghe.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei din 22 Octombrie 1935 şi se aprobă.

Intrându-se în ordinea de zi, se citeşte referatul d-lui ing. Traian Heroiu, înreg. sub No. 316/935, prin care d-sa arată că, sub auspiciile Societăţii noastre

se conduc în prezent, două pagini cu caracter forestier în cele mai răspândite reviste populare «Albina» şi «Satul».

Arată greutăţile ce are cu redactarea acestor pagini, în special din cauza lipsei de colaboratori.

Pentru remedierea acestora, propune să se acorde de Societatea «Progresul Silvic» o sumă, care ar fi distribuită colaboratorilor şi pentru procurarea de material documentar.

Iau cuvântul, la această chestiune d-nii: prof. Stinghe, Andrei Ionescu şi V. Priboianu, după care consiliul aprobă, în scopul arătat, pentru a. c. un ajutor de 5.000 lei (cinci mii) care se va distribui de d-l Traian Ionescu-Heroiu, după aprecierea d-sale, comunicând şi Societăţii modul cum a utilizat suma.

D-l Mihail Florescu cere ca să ne gândim şi la propaganda în masse, şi anume, crede că este cazul, a utiliza un mare cotidian, în care să avem pagina noastră. Eventual să putem obţine o pagină comună cu agronomii.

D-l Stinghe dă relaţiuni asupra discuţiunilor ce au avut loc în această chestiune, în legătură cu colaborarea la ziarul «Universul».

Mai iau cuvântul d-nii Andrei Ionescu şi D. Grozescu, după care se decide ca pe ordinea de zi viitoare, să se înscrie această chestiune, referindu-se de d-nii: D. Grozescu şi Andrei Ionescu, asupra posibilităţii de utilizare a unui cotidian răspândit.

D-l Andrei Ionescu, ia cuvântul în chestiunea simplificării aparatului de Stat, în legătură cu interesele pădurilor şi Corpului silvic.

Arată că, înainte cu câteva zile a luat parte la o comisiune care examina această chestiune, sub preşedenţia d-lui Zamfir Brătescu.

Vederile d-lui Zamfir Brătescu nu ne sunt deloc favorabile.

Din fericire, d-l Ministru Cancicov a luat apărarea complectă Consiliului Tehnic şi Regimului Silvic. Astăzi lucrurile s'au precipitat şi este de văzut în ce măsură sunt lezate interesele noastre.

D-l prof. Drăcea, care soseşte dela şedinţa Comisiunei respective, ce s'a ridicat la orele 23, arată că s'a discutat structurile diferitelor biurouri şi organizaţii ale Ministerului de Domenii.

Privitor la Consiliul Tehnic, care n'a avut nici un reprezentant, de data aceasta în Comisiune, d-sa a subliniat acolo precum şi la o şedinţă precedentă la care a luat parte D-l Ministru Cancicov şi D-l Z. Brătescu, rolul cu totul aparte al Consiliului Tehnic, care are o existenţă de peste 50 de ani.

Decretul ce se va elabora, are tendinţa de a deveni o lege a cadrelor, cu limitarea numărului funcţionarilor.

Precizează că, în această chestiune, un număr important de membrii ai Societăţii noastre, au apărat interesele Corpului.

Consiliul ia act şi constată că Societatea s'a ocupat în mod constant de această chestiune, un număr apreciabil de consilieri luând parte la discuţiunile Comisiei instituită în acest scop sub preşedenţia d-lui Zamfir Brătescu, şi chiar în această seară d-l preşedinte şi încă un consilier au lucrat în Comisiune, apărând punctul de vedere al Societăţii.

3) Trecându-se la punctul 3 din ordinea de zi, d-l prof. Stinghe, dă relaţiuni asupra proectului de lege pentru protecţia plantelor cultivate. Faţă cu

importanţa problemei de protecţia plantelor şi neexistând siguranţa în acest moment că un întreg anteproect de lege pentru îndrumarea agriculturei să treacă în această sesiune la Comisia de ofensivă agricolă, s'a hotărât să se defalce cu anticipaţie proectul privitor la protecţia plantelor cultivate şi să se întocmească un proect de lege în această materie.

La aceasta a partitcipat şi D-l C. Georgescu de la I. C. E. F.; proectul e gata şi va fi depus din nou la o şedinţă a Comisiei de ofensivă agricolă.

D-sa arată că, d-l preşedinte Drăcea se ocupă de aproape cu această chestiune, luptând pentru apărarea corpului silvic.

D-l Priboianu propune ca să facem memorii, arătând precis ce cerem noi în legătură cu proectele de legi în cari se strecoară anumite articole, atingând pădurile. Acei cari vor aduna material ar trebui remuneraţi într'un fel.

D-l Andrei Ionescu: acţiunea noastră seamănă mai mult a «împotrivire». Noi nu avem gata, ca agronomii, dinainte lucrări făcute pe bază de material adunat. Administraţiile noastre silvice nu dau concurs deloc în acest sens. «Progresul Silvic» are un biurou, care are datoria să se ocupe de aceste chestiuni.

Mai iau cuvântul în această chestiune, d-nii C. Emanoil şi V. Stinghe, după care se aprobă a se trece pe ordinea de zi a unei şedinţe viitoare, chestiunea: «*Colaborării instituţiunilor silvice publice cu Societatea Progresul Silvic*» *referent fiind d-l Andrei Ionescu.*

4) Se decide a se trece pe ordinea de zi a şedinţei viitoare răspunsul trimis de d-nii Petre Ioan şi St. Rodoteatu în legătură cu respingerea demisiilor din societatea noastră.

5) Ia cuvântul *d-l Andrei Ionescu,* în chestiunea lezării Corpului Silvic de către un inginer universitar dela fabrica «Ierbuş».

Arată că este informat, din Revista «Viaţa Forestieră» de această chestiune.

Constată că, inginerii silvici au fost perfect pregătiţi în direcţiunea industrializării lemnului, fapt verificat.

Are cunoştinţă că inginerii silvici dela «Ierbuş» care au protestat împotriva d-lui inginer universitar ce a lezat Corpul silvic, au fost mutaţi, de un unchiu al acestui inginer, care deţine o situaţie importantă la C. A. P. S. Propune ca Soc. «Progresul Silvic» să ceară anularea mutării inginerilor dela «Ierbuş» în favoarea nepotului său.

D-l C. Emanoil se raliază în totul cererilor d-lui Andrei Ionescu şi propune excluderea din societate a acestui inginer silvic.

D-l V. Stinghe : inginerii mecanici au şi ei un rol la fabrici (cazane, etc.); nu trebuie să fim exclusivişti. Să reacţionăm dacă au insultat Corpul. Să facem o cercetare discretă asupra veracităţii celor relatate. Privitor la măsuri contra persoanei ocrotitoare, trebuie să vedem dacă ne hotărâm pentru un războiu crâncen cu conducătorii instituţiunilor, sau vrem o colaborare, utilizând un limbaj mai dulce.

Să cerem îndreptarea nedreptăţii şi este suficient.

D-l Andrei Ionescu, e un caz tipic la care trebuie să luăm măsuri, dacă se va face constatarea că, persoana din Casa Pădurilor nu numai că nu a luat

apărarea Corpului, ci din contră a lovit în inginerii silvici, care au ținut la prestigiul Corpului Silvic.

Trebuie să facem epurația Societății.

Consiliul decide a se interesa de această chestiune și după primirea relațiilor, se va pune din nou chestiunea la ordinea zilei.

6) *D-l Drăcea* arată Consiliului că în ziua de 10 Noembrie a. c., a participat la inaugurarea bustului din Brăila a fostului nostru președinte Al. Constantinescu, și acela care a făurit cele mai temeinice legiuiri silvice până la anul 1925.

7) Din colaborarea Soc. «Progresul Silvic», Direcția Reg. Silvic și C. A. P. S., au reușit să fim chemați la Consiliul Oficiului de Turism și persoanele respective.

Este nevoe ca Soc. noastră să ia inițiativa spre a chema Corpul la o activare în această chestiune putând fi de folos economiei forestiere și țării.

8) *D-l Drăcea* dă relațiuni în privința proectului pentru Camerele de Agricultură. Expune că aceste Camere sunt de fapt silvice, zootehnice și agricole.

In proect însă silvicii sunt puși sub conducerea în bună parte a agronomilor.

Consiliul însărcinează pe d-l Andrei Ionescu să examineze acest proect, stăruind să se admită modificările necesare și referind și Consiliului asupra rezultatului intervențiilor făcute.

9) *Consiliul*, luând în discuțiune demisiunea d-lui ing. C. Ceaușu din Societate, după discuțiuni la care iau parte d-nii Drăcea, A. Ionescu, Stinghe și C. Emanoil, decide a se respinge demisia.

D-l C. Emanoil își exprimă mirarea că sunt unii din membrii consiliului cari divulgă discuțiunile și, de cele mai multe ori, le comunică în mod tendențios.

10) Se citește întâmpinarea d-lui inginer silvic Ștefanopol, înreg. sub No. 300/935.

D-l Stinghe este de părere să nu se ia în considerare, dat fiind termenii în care este redactată.

D-l Drăcea: forma ne împiedică să intrăm în fondul discuțiunei.

D-l Andrei Ionescu, făcând rezerve asupra termenilor utilizați reține datoria Soc. «Progresul Silvic» de a lupta contra unor metode politicianiste. Crede că, dacă această întâmpinare ar fi fost citită în fața unei adunări de 100 ingineri silvici, ar fi cules aplauze.

Societatea este datoare să lupte în permanență contra politicianismului.

D-sa crede că este cazul a i răspunde d-lui Stefanopol că Soc. are în programul ei apărarea intereselor profesionale. Cere a i se arăta cazuri concrete.

Consiliul decide că întâmpinarea d-lui Stefanopol nu se poate pune în discuție, până la formularea ei într'o formă reverențioasă.

11) Luându-se în discuțiune cererea d-lui ing. Ciurileanu înreg. sub No. /935, privitor la ajutorarea d-sale pentru fabricarea ciocanelor revolvere inventate de d-sa. Consiliul decide a i se aproba un împrumut în sumă totală de 100.000 (una sută mii) lei, în care se cuprinde și suma datorată din trecut, cu

condiţiunea de a-l restitui până la 31 Decembrie 1935 şi a-l garanta cu o poliţă avalizată de două persoane acceptate de d-l casier Priboianu.

12) *Consiliul* aprobă un ajutor d-lui Aurel Eliescu pentru a-şi procura un vagon cu lemne de foc.

Şedinţa se ridică a orele 24.

p. Preşedinte, (ss) *V. N. Stinghe*

Secretar general, (ss) *George Minescu*

PROCES-VERBAL No. 27

Şedinţa din 19 Noembrie 1935.

Prezenţi D-nii : C. M. Bunescu, M. Drăcea, D. Drâmbă, C. Emanoil, H. Lazăr, G. Minescu, At. Nedelcovici, V. N. Priboianu, V. Stinghe, Eug. Vâlceanu.

Şedinţa se deschide la orele 21, sub preşedinţia D-lui *M. Drăcea*, preşedinte.

Se citeşte procesul-verbal al şedinţei din 12 Noembrie ct. şi se aprobă cu modificările aduse la pt. 3 şi 7.

Se intră în ordinea de zi :

1. *Pretenţiunile firmei D. Hanciu din R.-Vâlcea privitor la lemnele furnizate pentru construirea Vilei din Govora în anul 1935.*

Se citesc referatele contabilităţii şi avocatului. După discuţiuni, Consiliul deleagă pe D-nii : M. Drăcea, V. Stinghe şi V. Priboianu să tranşeze definitiv chestiunea.

2. *Diverse referate şi propuneri ale D-lui Ing. C. Cristea :* a) referatul No. 285/935: Consiliul ia act de activitatea D-lui Cristea la CAPIR şi prin conferinţele publice ţinute, iar propunerile privitoare la silvoterapie se vor lua în considerare ulterior, cu alte lucrări pregătite spre publicare de membrii Societăţii.

b) Referatul No. 286/935: Consiliul face apel la colegii cari fac parte din grupul «Reacţiunea» să protesteze în numele Societăţii, împotriva jignirei aduse Corpului silvic.

c) Referatul No. 287/935 : Consiliul hotărăşte să se trimită în copie propunerile, D-lui D. Grozescu care a luat parte la lucrările celei de a 18-a sesiune a Comisiunei permanente a regimului apelor Dunării.

d) Referatul No. 312/935 : Consiliul mulţumeşte D-lui Cristea pentru reprezentarea Socetăţii la expoziţia silvică organizată de Direcţia Iaşi în cadrul «Lunei Iaşilor» şi aprobă suma de 2000 lei drept cheltueli de transport.

e) Referatul No. 313/935 : Consiliul roagă pe D-l Cristea să prezinte un memoriu care ar putea să constitue baza unei expuneri de motive pentru un proect de lege în sensul propunerilor din referatul d-sale.

f) Referatul No. 314/935 : Consiliul ia cunoştinţă de propunerile D-lui Cristea privind creiarea unei burse la «Liceul Internat» din Iaşi.

g) Referatul din 5 Noembrie ct.: In ce priveşte locul solicitat în Consiliul de administraţie, Consiliul recomandă D-lui Cristea să-şi pună candidatura la Adunarea generală.

h) Referatul din 13 Noembrie ct.: Consiliul constată că în ziua când D-l Cristea depunea referatul privitor la turism, D-l Președinte al Societății și D-l Horia Lazăr din Consiliul Societății luau parte la lucrările Consiliului Oficiului de Turism ; deci conducerea Societății este atentă la toate problemele cari privesc pădurea și Corpul silvic.

i) Referatul din 12 Oct. ct.: Tăeturile din ziare privitoare la propaganda forestieră se vor trimite la Revista Pădurilor spre cele cuvenite. In ce privește organizarea biuroului de presă și propagandă din CAPS. D-l Cristea se va adresa la CAPS, Societatea neavând căderea să se amestece în serviciul intern al CAPS-ului.

3. *Propaganda forestieră prin presă :*

Luându-se în discuțiune referatul D-lui Ing. Tr. I. Heroiu relativ la cheltuelile pentru propaganda forestieră prin presă pe anul 1935, Consiliul aprobă majorarea sumei de 5000 lei acordată în ședința din 12 Noemvrie ct. la 16.000 lei pentru întreg anul 1935, urmând ca ulterior D-l Heroiu să comunice Societății modul cum a repartizat această sumă.

Intrucât fondul de la art. 11 «Articole de propagandă prin presă» este epuisat, se aprobă să se vireze suma necesară de la art. 7 și 9 unde există disponibil.

4. *Simplificarea aparatului de stat față cu interesele pădurilor și ale Corpului silvic :*

D-l Horia Lazăr arată că s'a cerut de către reprezentanții Corpului silvic în Comisiunea de la Minister, să se facă 3 Direcții în Minister: Regimul Silvic, Direcția Pădurilor administrate de stat și Direcția ameliorărilor terenurilor degradate.

In conferința ministerială de la Iași s'a cerut extinderea ocoalelor silvice pentru ameliorarea terenurilor degradate. Sperăm să obținem ameliorări însemnate în procentul inițial în legătură cu apărarea pădurilor și Corpului silvic.

5. *Răspunsul D-lor P. Ioan și St. Rodoteatu la respingerea demisiilor din Consiliul de administrație.*

Consiliul ia act că D-nii P. Ioan și St. Rodoteatu stărue în demisie și, cu destulă părere de rău, le primește demisiunea din Consiliul de administrație al Societății pe ziua de 25 Iunie 1935.

Consiliul aduce mulțumiri D-lor P. Ioan și St. Rodoteatu pentru activitatea depusă în sânul Consiliului de administrație, contribuind la promovarea intereselor silviculturii și ale Corpului silvic.

6. *Legea de organizare a Camerelor de agricultură:* Consiliul împuternicește pe D-l președinte M. Drăcea să stărue a se primi amendamentele la lege în scopul apărării intereselor forestiere ale țării.

7. *Anteproectul de lege pentru protecția plantelor cultivate:* D-l Președinte M. Drăcea dă relații asupra acestui proect.

8. *Diverse — Administrative.*

a) La ședința Consiliului general CAPIR de Joi 21 Noembrie ct. se deleagă D-nii: C. P. Georgescu, Gh. Năstăsescu, D. Drâmbă și M. P. Florescu.

b) Se aprobă a se plăti 6000 lei onorar D-lui avocat Gr. Babenco, pentru serviciile prestate Societății în cursul anilor 1933, 1934 și 1935.

c) Se aprobă ca D-l Ing. A. Atanasescu să locuiască în căminul Societăţii până la 1 Aprilie 1936, plătind o chirie de 40 lei pe zi.

d) Se aprobă pentru studenţii de la Secţia silvică a Şcolii politechnice cari îndeplinesc condiţiunile de a fi primiţi în căminul Societăţii, 14 locuri pe anul 1935/36.

Constatându-se că studenţii A. Carpov şi G. V. Stâncescu nu sunt în regulă cu examenele, Consiliul hotărăşte să fie invitaţi ca în termen de 10 zile să părăsească căminul. Deasemenea se pune în vedere studentului D. Petcu că anul acesta este ultimul an când este îngăduit în cămin.

Se aprobă admiterea în cămin a studentului N. Micu pentru anul şcolar 1935/36.

Pentru celelalte cereri Consiliul deleagă pe D-l C. Emanoil să studieze regulamentul şi să propună modificările necesare în vederea unei cât mai bune funcţionări a căminului în scopul pentru care a fost creat.

Se respinge cererea D-lui Ing. D. Topor de a fi primit în cămin fiul d-sale, întrucât acesta nu urmează secţia silvică a Şcolii Politechnice.

Şedinţa se ridică la orele 24.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea*

Secretar General, (ss) *George Mirescu*

PROCES-VERBAL No. 29

Şedinţa extraordinară de Duminică 1 Decembrie 1935

Prezidează *D-l M. Drăcea*, preşedinte.

Membri prezenţi D-nii: *D. Drâmbă, M. P. Florescu, Andrei Ionescu, H. Lazăr, G. Minescu, G. Năstăsescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu şi Eugen Vâlceanu.*

D-l Preşedinte M. D. Drăcea deschizând această şedinţă extraordinară subliniază faptul că azi se împlinesc 17 ani de la *Unirea Ardealului*, zi în care s'au consolidat sforţările unui neam şi s'au cules roadele unui războiu la care întreaga naţiune a participat. Unirea poporului român ne pune în situaţiunea de a ne desluşi rostul nostru ca naţiune în ansamblul european.

Trecând la ordinea de zi, D-sa arată că rostul şedinţei de azi constă în *necesitatea de a ne spune cuvântul privitor la proectele de legi ce se elaborează la Ministerul Agriculturii şi Domeniilor* şi anume:

Proectul de lege pentru organizarea şi încurajarea agriculturii; şi

Decretul de organizarea Ministerului Agriculturii şi Domeniilor.

In această direcţie s'a ţinut un permanent contact cu forurile conducătoare ; la şedinţa de azi e posibil să auzim şi cuvântul D-lui Ministru Subsecretar de Stat M. T. Cancicov.

D-l Andrei Ionescu dă referinţe cu privire la intervenţiunile făcute de Societate privitor la proectul de lege pentru organizarea şi încurajarea agriculturii; expune pe larg susţinerile făcute în comisia ce lucrează la acest proect, de d-sa şi D-l D. Grozescu ca delegaţi reţinuţi de D-l Ministru a lucra la acest

proect în şedinţa din ; insistă asupra înţelegerii problemelor silvice de către D-l Ministru M. T. Cancicov, care în comisia respectivă a acceptat în mare parte propunerile Societăţii, în deosebi în ceiace priveşte părţile referitoare la păşunile împădurite şi păşunile alpine.

In privinţa organizării Direcţiunilor technice propuse în proect, d-sa arată că deocamdată punctul nostru de vedere nu a putut fi trecut în proectul respectiv.

D-l Ministru Cancicov a arătat în comisie că acest proect se referă numai la organizarea agriculturii, viticulturii şi zootechniei, rămânând ca silvicultura să se conducă după legile ei organice în vigoare. In expunerea de motive a proectului legii de organizarea agriculturii se va preciza că nu e vorba de organizarea altei ramuri de activitate, decât a agriculturii propriu zise.

Sosind D-l Ministru M. T. Cancicov, D-l Preşedinte M. Drăcea salutându-l relevă faptul că de aproape un deceniu şedinţele Consiliului Societăţii noastre n'au mai fost onorate cu prezenţa unui reprezentant al Guvernelor ce s'au perindat la cârma ţării.

«Constatând prezenţa în mijlocul nostru a unuia din conducătorii Ministerului Agriculturii şi Domeniilor şi a unui înţelegător al problemelor silvice ale ţării — continuă D-l Preşedinte, — Consiliul de administraţie al Societăţii Progresul Silvic, vă exprimă mulţumiri pentru susţinerea cauzei forestiere şi pentru sprijinul ce ne-aţi dat la realizarea chestiunilor de ordin silvic cuprinse în proectele ce s'au elaborat la Ministerul Agriculturii şi Domeniilor.

Grija noastră, a acelora cari ne-am devotat ramurei silvice, este ca în proectele de legi ce se întocmesc, să nu se pună stavilă desvoltării normale a silviculturii şi serviciilor respective».

D-l Ministru M. T. Cancicov, luând cuvântul, arată că participă la această şedinţă a Consiliului de administraţie al Soc. Progresul Silvic ca prieten al silviculturii, ţinând a se documenta asupra chestiurilor puse la ordinea de zi, în legătură cu unele proecte de legi privind agricultura şi organizarea Ministerului Agriculturii şi Domeniilor.

Cu privire la proectul de lege referitor la organizarea agriculturii, arată geneza acestui proect pe care, revizuindu-l din punct de vedere technic juridic, a remarcat că se vorbeşte în el incidental şi de silvicultură şi a cerut comisiei care l'a întocmit să cheme la o consfătuire şi pe capii autorităţilor silvice I. C. E. F., C. A. P. S., Regimul Silvic şi Consiliul Technic al Pădurilor, precum şi Soc. Progresul Silvic.

D-l Ministru arată că a restabilit situaţia reală cu privire la întocmirea şi examinarea amenajamentelor silvico-pastorale pentru păşunile împădurite şi golurile de munte, menţinând rolul inginerului silvic la întocmirea lui precum şi al Consiliului Technic al Pădurilor la examinarea şi aprobarea lor.

Intrucât anteproectul se ocupă în principiu de organizarea agriculturii, am dispus, declară D-l Ministru, ca în expunerea de motive să se menţioneze clar că e vorba aci numai de agricultură propriu zisă şi de zootechnie, iar în ce priveşte silvicultura aceasta s'a lăsat la o parte, pentrucă deocamdată e mai bine organizată, având legile ei organice, cari urmează numai să fie completate printr'o codificare ulterioară.

Deşi în proect se vorbeşte de Direcţii technice, însă proectul nu se ocupă de organizarea Ministerului. De aceasta se ocupă Decretul pentru organizarea Ministerului Agriculturii şi Domeniilor. Aceasta este o lege a cadrelor care nu va mai trece prin parlament, ci se va aplica numai după sancţionare.

In acest proect cată să se realizeze în limita posibilităţii, Direcţiile: Regimul Silvic, a pădurilor administrate de Stat şi a ameliorării terenurilor degradate, în afară de C. A. P. S. La acest proect vă vom invita şi pe Dvs. şi împreună vom stabili organizarea privitoare la silvicultură.

D-l Ministru întreabă de ce Direcţia pădurilor administrate de Stat nu s'a creiat mai de mult?

D-l Preşedinte M. Drăcea precizează că nevoia de organizare a depăşit posibilităţile de organizare, întrucât cadrele erau descompletate de răsboi, iar domeniul forestier, prin Unire, s'a mărit în mod apreciabil; problema creiării unei Direcţiuni speciale a pădurilor administrate de Stat subzistă, însă nu putea lua fiinţă din motivele arătate.

Azi, când se stabileşte pentru mai multă vreme, cadrul organizaţiei de Stat, e momentul să nu închidem posibilităţile de desvoltare într'un domeniu care interesează o bună parte din populaţia ţării şi o ramură importantă a Economiei naţionale.

După discuţiuni la care participă membrii prezenţi, Consiliul hotărăşte :

a) Să se adune materialul necesar pentru documentarea raportorului legii de organizarea agriculturii că legea ce prezintă nu priveşte probleme de natură forestieră.

b) Să se întocmească amendamente şi motivarea lor la decretul pentru organizarea Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, susţinându-se înfiinţarea a două direcţii cu caracter silvic :

Direcţia pădurilor administrate de stat

Direcţia ameliorărilor terenurilor degradate.

Acest memoriu se va înainta D-lui Prim Ministru, D-lor Miniştri V. P. Sassu, Valer Pop, M. Cancicov şi M. Negură.

Şedinţa se ridică la orele 14,15.

p. Preşedinte, (ss) *V. N. Stinghe*

Secretar General, (ss) *Eugen Vâlceanu*

PROCES-VERBAL No. 30
Şedinţa din 3 Decembrie 1935

Prezidează *D-l M. Drăcea*, preşedinte.

Membri prezenţ D-nii: *Al. Butoi, D. Drâmbă, M. P. Florescu, Andrei Ionescu, G. Năstăsescu, G. Minescu, V. N. Stinghe, Eugen Vâlceanu.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei din 1 Decembrie ct. hotărându-se a se arăta raţiunile pentru care se necesită înfiinţarea Direcţiunii pădurilor administrate de **Stat şi Direcţia ameliorării terenurilor degradate.**

Se citeşte procesul verbal din 26 Noembrie a. c. şi se aprobă.

Se ia în discuţie ordinea de zi:

1. *Propaganda forestieră prin presă* (o pagină la un cotidian).

După discuţiuni la cari iau parte D-nii Andrei Ionescu, M. Drăcea şi V. Stinghe, Consiliul aprobă propunerea D-lui V. Stinghe de a colabora la «Universul» odată pe lună la pagina agricolă, dacă acceptă ca prima pagină pe lună să fie intitulată «*Pagina agricolă şi silvică*». Se deleagă D-l Andrei Ionescu a trata cu D-l Grinţescu conducătorul paginei agricole din «Universul».

2. *Colaborarea instituţiunilor publice silvice cu Soc. Progresul Silvic.*

D-l Andrei Ionescu arată necesitatea acestei colaborări şi nevoia creierii unei atmosfere prielnice la aceasta. Face diverse propuneri pentru a avea în Consiliu pe capii autorităţilor silvice.

D-l V. Stinghe este pentru limitarea domeniului de activitate al Societăţii în chestiunile de ordin administrativ silvic. Dacă nu se limitează acest domeniu e inevitabil conflictul cu administraţia.

D-l M. Drăcea arată că a colabora înseamnă a fi civilizat şi a fi pătruns de spiritul de camaraderie. Chestiunea fiind de mare importanţă propune amânarea soluţionării ei şi reluarea în o şedinţă viitoare.

Consiliul aprobă propunerea D-lui Preşedinte.

3. *Atitudinea Societăţii faţă cu călcările de lege.*

D-l Andrei Ionescu susţine că Societatea trebue din oficiu să se sesizeze oridecâteori organele de stat prin diferitele măsuri ce iau contra personalului silvic, încalcă legile organice ale Corpului.

Susţine principiul că legea călcată obligă Societatea la reacţiune şi chiar fără a fi sesizată de cei lezaţi Societatea e obligată a lua poziţie.

D-l M. P. Florescu este de părere că Societatea trebue să fie sesizată de membrii ei lezaţi prin măsurile ce s'au luat contra lor şi numai după aceia va face demersurile în cauză. Din oficiu Societatea nu se poate sesiza.

D-l V. N. Stinghe susţine că Societatea e în drept să ceară de la membrii săi un minimum de respect, iar membrii cari cred că e obligată să le ia apărarea în diferite împrejurări să-i acorde acest minimum de stimă, solicitându-i sprijinul.

Din oficiu nu se poate sesiza:

1) pentrucă nu va putea cunoaşte toate cazurile în care va trebui să intervină şi deci va creia nedreptăţi intervenind pentru unii şi neintervenind pentru alţii ;

2) pentrucă, sesizată, i se vor aduce şi argumente de mebrii lezaţi în susţinerea tezei lor ;

3) Societatea intervenind nesesizată se poate să strice cauzei, fie că nu va fi bine documentată, fie că însuşi celui lezat i-ar conveni situaţia creiată.

După discuţiuni la cari participă membrii prezenţi, Consiliul în majoritate hotărăşte :

Când încălcarea de lege se face în persoana unui membru al ei, Societatea intervine numai dacă este solicitată de cel lezat, pentru a avea asentimentul său, pentru a nu-l stânjeni în acţiunea personală şi întrucât înţelege să i se dea dovadă de încredere.

D-l Andrei Ionescu face următoarea opinie separată:

Când încălcarea de lege se face în persoana unui membru al Societăţii, Societatea având interesul să apere legea şi legalitatea în toate împrejurările şi în special legea de organizare a Corpului silvic, se poate sesiza din oficiu, împlinind prin aceasta una din marile sale obligaţiuni de etică profesională.

La aceasta se raliază şi D-l D. Drâmbă.

Diverse.

Asupra referatului contabilităţii privitor la bursa studentului Victor Ionescu, Consiliul hotărăşte să se ia în discuţiune după sesizarea D-lui Victor Ionescu.

Şedinţa se ridică la orele 24.

p. Preşedinte, (ss) *V. N. Stinghe*

Secretar General, (ss) *Eugen Vâlceanu*

PROCES-VERBAL No. 31

Şedinţa din 10 Decembrie 1935

Prezidează *D-l V. N. Stinghe*, vicepreşedinte.

Membri prezenţi D-nii: *Bunescu C., Butoi Al., Drâmbă D., Emanoil C., Georgescu P. C., Ionescu Andrei, Lazăr Horia, Minescu Gh., Năstăsescu Gh., Nedelcovici At., Vâlceanu Eugen.*

Se citeşte procesele verbale ale şedinţelor din 1 şi 3 Decembrie 1935 şi se aprobă.

Se intră în ordinea de zi.

D-l Andrei Ionescu arată că memoriul şi amendamentele privitoare la proectul de lege pentru organizarea şi încurajarea agriculturii nu sunt redactate în forma lor definitivă pentru a putea fi expuse Consiliului. Propune o şedinţă extraordinară Sâmbătă 14 Decembrie ct. până când memoriul şi amendamentele vor căpăta forma definitivă.

Consiliul hotărăşte ca acest memoriu să fie discutat în şedinţa de Luni 16 Decembrie ct.

D-l Horia Lazăr propune ca şedinţele Consiliului să se ţină în fiecare Luni seara, pentru că Marţi este extrem le obositor pentru membrii Consiliului să prelungească activitatea până la orele 24, după o zi întreagă de muncă intensă.

Consiliul hotărăşte ca şedinţele să se ţină în fiecare Luni la ora 21.

D-l Andrei Ionescu cere ca chestiunea relativă la colaborarea Societăţii cu instituţiile şi autorităţile silvice să fie amânată pentru o şedinţă viitoare, deoarece D-l Preşedinte M. Drăcea a promis că va face propuneri scrise în această privinţă.

Consiliul amână discuţia acestei chestiuni.

Se interverteşte ordinea de zi şi se dă cuvântul D-lui *Andrei Ionescu* care comunică :

AGIR-ul a hotărât ca printr'un membru al său să expună Guvernului toate problemele cari interesează deaproape breasla inginerilor şi anume :

1. Problema reconstituirii Corpului technic al inginerilor din serviciile publice de toate specialităţile:

2. Poblema concentrărei învăţământului technic.

3. Problema înfiinţărei Colegiului inginerilor.

4. Problema apărărei activităţii tecnice naţionale faţă de streini.

5. Problema promovării inginerilor români — de sânge — în special în serviciul statului.

6. Problema salarizării Corpului technic.

D-l Subsecretar de stat Ing. P. Bejan, vicepreşedinte al A. G. I. R. şi-a luat angajamentul de a supune Guvernului punctul de vedere al AGIR-ului în problemele arătate mai sus.

D-l Andrei Ionescu citeşte apoi «Expozeul relativ la situaţia Corpului technic din România» discutat şi aprobat în şedinţa din 9 Decemvrie ct. al A. G. I. R.-ului.

Consiliul a luat cunoştinţă de chestiunile cari privesc Corpul silvic şi este de acord cu principiile stabilite prin exposeul întocmit de AGIR.

Delegaţii Corpului silvic în AGIR vor susţine ideia unui singur Corp technic, împărţit pe specialităţi.

D-l V. N. Stinghe arată că Societatea «Progresul Silvic» a luat fiinţă la 1 Aprilie 1886, deci la 1 Aprilie 1936 se împlineşte o jumătate de veac de la înfiinţare. Se cade deci ca acest eveniment să fie sărbătorit după importanţa ce prezintă, mai ales când nu sunt multe societăţi ştiinţifice şi profesionale cari se pot mândri cu o jumătate de veac de activitate rodnică.

Pentru organizarea acestei serbări propune numirea unui Comitet.

Consiliul hotărăşte ca acest Comitet să fie compus din:

Foştii şi actualul preşedinte al Societăţii şi anume: D-nii: C. P. Georgescu şi M. Drăcea.

Foştii şi actualii vicepreşedinţi şi anume: D-nii Aurel Eliescu, Petre Ioan, C. Alimănişteanu şi V. Stinghe.

Foştii şi actualul Secretar General şi anume D-nii: M. P. Florescu şi Eug. Vâlceanu.

Toţi membrii fondatori cari mai sunt în viaţă şi anume: B. N. Pretorian, Gh. I. Popescu şi I. N. Savela.

Acest comitet va redacta şi un istoric al Societăţii Progresul Silvic care se va tipări.

D-l D. Drâmbă citeşte raportul d-sale privitor la Congresul internaţional de silvicultură din Bruxelles. dând detalii asupra conferinţelor şi activităţii d-sale la Congres, precum şi asupra festivităţilor la care a luat parte, în calitate de delegat al Societăţii.

Consiliul a luat act cu mulţumiri de activitatea desfăşurată.

In încheere cere ca Societatea să-i ramburseze suma de 13.000 lei reprezentând costul transportului până la Bruxelles.

Domnii Al. Butoi şi G. Minescu arată că delegaţia ce i s'a dat D-lui Drâmbă s'a precizat că această se va executa pe contul propriu al d-sale. In consecinţă sunt contra aprobării sumei cerute.

Consiliul aprobă să se plătească D-lui Drâmbă suma de 13.000 lei şi hotărăşte ca pe viitor orice cheltueli să se anunţe Consiliului înainte şi nu după ce s'au produs.

Şedinţa se ridică la orele 23,30.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea*

Secretar General, (ss) *G. Minescu*

P U B L I C A Ţ I U N I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţia Regimului silvic

D E C I Z I U N E

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,
Având în vedere art. 2 din codul silvic;
Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/920,

D E C I D E M :

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii D o b r u s a, judeţul Vâlcea, proprietatea Statului, în suprafaţă de 810 na. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 120 ani.

b) Amenajamentul pădurii P i r i a Seria XI-a, judeţul Mehedinţi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 784 ha. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 96 ani.

c) Amenajamentul pădurii Z ă v o a i e l e şi O s t r o a v e l e P i s c u l C h i d i c i u - R a s t, judeţul Dolj, proprietatea Statului, în suprafaţă de 501 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

d) Amenajamentul pădurii C i u s l e a Seria I-a, juteţul Putna, proprietatea Statului, în suprafaţă de 443 ha. 9000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani.

e) Amenajamentul pădurii O s t r o v u l M a r e, D o s u l P r i s t o a · l e l o r, judeţul Mehedinţi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 355 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani.

f) Amenajamentul pădurii L a z u Seria XIII-a, judeţul Dolj, proprietatea Statului, în suprafaţă totală de 293 ha. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 40 ani.

g) Amenajamentul de refacere al pădurii R e b e g i, judeţul Dolj, proprietatea Statului, în suprafaţă totală de 172 ha. 5600 mp. Regimul: Regenerarea întregei păduri pe cale artificială într'o perioadă de 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii B r a t i a etc., judeţul Ialomiţa, proprietatea Statului, uzufructuari fiind D-na Paulina Hamangiu, în suprafaţă de 193 ha. 4391

mp. Regim şi tratament: două serii de crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani la seria I-a şi 5 ani la seria II-a. Eventualele replantări se vor face de stat.

i) Amenajamentul pădurii B o i a n, Judeţul Cernăuţi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 117 ha. 2000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

j) Amenajamentul pădurii T e i ş o a r a N i c ş e n i, judeţul Botoşani, proprietatea Statului, în suprafaţă de 47 ha. 7600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic. luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 31 Octombrie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea Cancicov.

No. 204.999.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii C ă l u g ă r a M a r e, judeţul Bacău, proprietatea Moştenitori Em. Brăescu, în suprafaţă de 731 ha. 7580 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii V a s i a n u şi T i v g a, judeţul R. Sărat, proprietatea Mih. I. Grădişteanu şi Elena D. Bogdan, în suprafaţă de 166 ha. 99 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii C i u r d i u, jud. Rădăuţi, proprietatea Maria şi Fedor Foiciuc, în suprafaţă de 86 ha. 1600 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 60 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii V i a P o p i i, judeţul Prahova, proprietatea Vasile Filipescu, în suprafaţă de 15 ha. 1100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situatia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare,

sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 5 Noembrie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Mircea Cancicov.**

No. 201561/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii C r i s t e ş t i - U n g u r o a i a, judeţul Botoşani, proprietatea diviză a sătenilor Vasile Bursuc şi alţii, în suprafaţă de 308 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Eventuale note statistice aflate în vigoare pentru porţiuni din suprafaţa de mai sus se anulează pe data prezentei.

b) Amenajamentul pădurii U y i r e s, judeţul Sălaj, proprietatea Comunei Crişeni, în suprafaţă de 115 ha. 0928 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al uădurii C a p u l T e i u ş u l u i, etc., judeţul Dâmboviţa, proprietatea Dumitru N. Brânzaru, în suprafaţă de 23 ha. 0700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii G â r b o v a, judeţul Alba, proprietatea bisericei Greco catolice din Gârbova de Jos, în suprafaţă de 63 na. 9900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii S ă l a ş i, judeţul Rădăuţi, proprietatea Aniţa Marocico, în suprafaţă de 10 ha. Regim şi tratament Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor mai sus menţionate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi **neavenit.**

Art. 4, — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 9 Noembrie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **V. P. Sassu.**

No. 204643/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Repujineţi, judeţul Cernăuţi, proprietatea Gustav Bauman, în suprafaţă totală de 333 hectare 4900 mp. Regim: Două serii de crâng simplu cu revoluţia normală respectiv de 30 ani şi 3 ani.

b) Amenajamentul pădurilor Corhan, etc., judeţul Mureş, proprietatea Ion Kemeny, în suprafaţă totală de 298 hectare 8100 mp. Regimul: O serie de crâng simplu cu revoluţie normală de 20 ani şi alta de Codru cu revoluţia normală de 80 ani.

c) Tabloul detailat al tăierilor ce urmează a se executa la pădurea Chetriş-Racova în deceniul 1934—1944, judeţul Bacău, proprietatea Municipiului Bacău, încadrându-se în bazele amenajamentului aflat deja în vigoare.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Hlinita, judeţul Storojineţ, proprietatea Mendel Jekeles, în suprafaţă totală de 82 ha. 3000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii Valea Mare, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Valea Mare, în suprafaţă de 41 hectare 9800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Hrebeu, judeţul Rădăuţi, proprietatea Aniţa Daneliuc, în suprafaţă de 18 hectare 2200 mp. Regim codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 60 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 9 Noembrie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **V. P. Sassu.**

No. 204.639/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Dragoslavele, judeţul Muscel, proprietatea Obştei moşnenilor Dragosloveni, în suprafaţă totală de 8792 ha. 6000 mp. Regimul: Seria I-a Codru regulat cu 2 tăieri succesire la 8 ani interval cu revoluţie de 80 ani. Seriile II, III, IV, V şi VI codru cu tăieri rase cu revoluţie de 70 ani, Seria VII pădure de protecţie cu exploatabilitate fizică.

b) Amenajamentul pădurii Dumbrăviţa, judeţul Arad, proprietatea Composesoratului urbarial Dumbrăviţa, în suprafaţă de 103 ha. 2400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii Tiringa, judeţul Sălaj, proprietatea coloniei Samsudul Nou, în suprafaţă de 21 ha. 7489 mp. Regimul Codru cu tăieri rase.

Revoluţia normală 80 ani, tranzitorie de 30 ani pentru a se face conversiune la crâng simplu.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Porjolas-Poarta Vântului, judeţul Trei Scaune, proprietatea Văd. Catalina V. Miskolczi, în suprafaţă de 10 ha. 5300 mp. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate cu excepţia celui dela alin. a. se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 13 Noembrie 1935 în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea Cancicov.

No. 208.411/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sâmbotin, judeţul Argeş, proprietatea Florin Oromolu şi alţii, în suprafaţă totală de 193 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii La Grădina, judeţul Ialomiţa, proprietatea I. N. Cămărăşescu, în suprafaţă de 29 ha. 4233 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani. Revizuirea în anul 1939.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Postăvari, judeţul Ilfov, proprietatea Constantin N. Filipescu, în suprafaţă de 37 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 17 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Mecheana, judeţul Ilfov, proprietatea Constantin şi Ion Cireşanu, în suprafaţă de 37 ha. 4500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 13 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pandeleanca, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Cleopatra Kiriazi, în suprafaţă de 27 ha. 5400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea la anul 1938.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate cu excepţia celor dela alin. b, şi e se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare,

sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 13 Noemvrie 1935 în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea Cancicov.

No. 208.415/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii G a b r u, judeţul Dolj, proprietatea Bis. Madona Dudu, în suprafaţă totală de 288 ha. 9700 mp. Regim şi tratament: Crâng simplu rezervându-se 50—80 seminceri la ha. Revoluţia normală 35 ani.

b) Amenajamentul pădurii C o p şi W o l t, judeţul Târnava Mare, proprietatea Comunei Netuş, în suprafaţă de 231 ha. 2400 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani.

c) Amenajamentul pudurii N u s e n i, judeţul Someş, proprietatea Episcopiei Gr. Ortodoxe din Cluj, în suprafaţă de 92 ha. 0900 mp. Regim şi tratament crâng simplu cu 20—25 la ha. Revoluţia normală 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Z ă v o i u l R a t a, judeţul Argeş, proprietatea Ana Lahovari, în suprafaţă de 71 ha. 8000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii P a l t i n e ţ u l, judeţul Prahova, proprietatea Ion N. Enachescu, în suprafaţă de 31 hectare 7360 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri rase (cu 50 seminceri la ha.). Revoluţia normală 70 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii S e l p e ş. jud. Trei Scaune, proprietatea Benedek Suzana, în suprafaţă de 29 ha 1000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

Are. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 26 Noembrie 1935 în cabinetul nostru.

No. 223999/935.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. P. Sassu.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Zimbru Sterpu, judeţul Sibiu proprietatea comunei Tălmăcel din judeţul Sibiu, în suprafaţă de 2331 ha. pădure curată. Regimul : O serie de raport codru cu tăieri rase şi Revoluţia normală 100 ani şi alta de protecţie tratându-se în codru grădinărit cu exploatabilitate fizică dictată de higiena pădurei.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4, — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi Noembrie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **V. P. Sassu.**

No. 222749/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Grigoreşti Lot. A, judeţul Botoşani, proprietatea Jean I. Miclescu, în suprafaţă de 233 ha. 6500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani.

b) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Făgeţelul etc., judeţul Alba, proprietatea Conposesoratului Urbarial din comuna Gârbova de Sus, în suprafaţă de 170 ha. 1800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pârâul Dulce, judeţul Trei Scaune, proprietatea Boer Alexandru, în suprafaţă de 96 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii Teg, judeţul Mureş, proprietatea Telegdy Ştefan, în suprafaţă de 57 ha. 5400 mp. Regim şi tratament Crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Cerbul, judeţul Odorhei, proprietatea comunei Călimăneşti, în suprafaţă de 48 ha. 8600 mp. Regim şi tratament crâng cu 20—30 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani.

f) Amenajamentul pădurii Rapau şi Capul Viilor, judeţul Mureş, proprietatea Carol Balintit, în suprafaţă de 28 ha. 6700 mp, Regim şi tratament crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Radovanu (Glosovu), judeţul Ilfov, proprietatea Sarmisa Alimănişteanu, în suprafaţă de 21 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 7 ani. Revizuirea în anul 1941.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Preotul Butucu, judeţul Romanaţi, proprietatea Ilie şi Mihai Balaşa, în suprafaţă totală de 14 ha. 6600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate cu excepţia celor dela alin. g, se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei **Deciziuni.**

Dată astăzi 30 Noembrie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **V. P. Sassu.**

No. 222753/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii C e r n ă u c a, judeţul Cernăuţi proprietatea Bernhard Rosenstock, suprafaţă de 2087 ha. 1000 mp. Regim : Seria I. Suprafaţa 1186 ha. Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. In primele 5 parchete se face tăiere definitivă. Seria II-a 413 ha. 3000 şi a III-a de 451 ha. 3000 mp. Crâng cu revoluţie normală 35 ani. Ca lucrări culturale se vor extrage rezervele din tratamentul anterior

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 5 Decembrie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. P. Sassu.

No. 222745/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Epei etc., judeţul Argeş, proprietatea Ilie Ilie Ion şi Maria Hodoroagă, în suprafaţă de 105 ha. 7400 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 120 ani, exploatarea în 3 ani. Garanţia de regenerare lei una mie cinci sute la hectar.

b) Regulamentul pentru xploatare al pădurii Frasinul etc., judeţul Buzău, proprietatea Const. I. Goergescu, în suprafaţă de 19 ha. 3600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Rotăria etc., judeţul Buzău, proprietatea Nic. St. Luscău, în suprafaţă de 11 ha. 7120 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiul Slăviteasca, judeţul Teleorman, proprietatea Căpitan Petrescu, în suprafaţă de 11 ha. 3200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 10 Decembrie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea Cancicov.

No. 226097/935.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

Amenajamentul pădurilor din hotarul comunei Tomeşti şi Mădăraş II, judeţul Ciuc, proprietatea Composesoratului Tomeşti în suprafaţă de 1972 ha. 9000 mp. Regimul trei serii de Codru cu tăieri rase şi Revoluţia normală 100 ani şi a IV-a de protecţie Codru grădinărit în primii 10 ani nefiind propusă nici un fel de tăiere.

b) Planul special de operaţiuni culturale la pădurea Scrioştea, judeţul Teleorman, proprietatea I. G. Manu, în suprafaţă totală de 171 ha. 2400 mp. Bazele de amenajare fiind cele din Regulamentul de exploatare aprobat cu Decizia Ministerială 30547 din 1929 prevăzându-se numai operaţiuni de curăţiri şi rărituri în cele 6 parchete (1934/35—1939/40).

c) Regulamentul pentru exploatare al pălurii La Borcani, etc., judeţul Muscel, proprietatea Pr. Ionel Popescu, în suprafaţă le 27 ha. 8944 mp. Regim o serie de crâng simplu cu revoluţia normală de 16 ani şi altă serie de codru cu tăieri grădinărite.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sub Poiana Gârbovi, jud. Făgăraş, proprietatea Şcoalei Primare de Stat din comuna Veneţia de Sus, în suprafaţă de 26 ha. 3600 mp. Regim şi tratament codru cu trei tăieri succesive la 9 ani inteval. Revoluţia nomală 81 ani.

e) Regulamentul pentru operaţiuni culturale la pădurea B o i a n c e n i, judeţul Cernăuţi, proprietatea Aurora Vlaicu, în suprafaţă de 16 ha 3500 mp. Se vor efectua în deceniul 1934—1943 curăţiri şi răriturí.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii L e r e a s c a, judeţul Argeş, proprietatea Enache S. Georgescu, în suprafaţă de 14 ha. 1125 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

Are. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate cu excepţia celui dela alin. b. se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 10 Decembrie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Mircea Cancicov.**
No. 226093/935.

TIPOGRAFIA
BUCOVINA

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

TABLA DE MATERII

PE ANUL 1935

ARTICOLE

Badea M. şi Georgescu C.: Căderea acelor de Juniperus, cauzată de o ciupercă nouă — — — — — — — — — 155
Bălănică B. T. Ing.: Cariera de silvicultor — — — — — — 545
Beldie Al. şi Cretzoiu P.: Staţiunea de Pinus Cembra din abruptul prahovean al Bucegilor — — — — — — 835
Botezat E. Prof.: Cultul pădurii şi rezervaţiunile naturale — — 27
Cernescu T. Ing.: Insuşirile fizice şi mecanice ale lemnului de stejar din jud. Timiş-Torontal — — — — 75
Constantinescu N., Ing.: Stejarul în zona nisipurilor sburătoare din Oltenia — — — — — — — — — — 542
Cretzoiu P. şi Neuwirth J.: Notă asupra câtorva plante din pădurile judeţului Durostor — — — — — — 511
Cretzoiu P. şi Haralamb A. Lămuriri asupra răspândirii şi culturii lui Sarothamnus scoparius (L.) Wimm. în România 773
Cretzoiu P. şi Beldie Al.: Staţiunea de Pinus Cembra din abruptul prahovean al Bucegilor — — — — — — 835
Cristea Cezar, Ing.: «Vatra Mânăstirii Neamţ» — — — — 194
Dan Ilie, Ing.: Evoluţia regenerării unui arboret de răşinoase ca o consecinţă a aplicării amenajamentului 185
Demetrescu C. I., Dr. Ing.: Consideraţiuni asupra economiei forestiere germane sub cel de al III-lea Imperiu (I) — 518
„ Consideraţiuni asupra economiei forestiere germane sub cel de al III-lea Imperiu (II) — 643
„ Consideraţiuni critice asupra legii pentru pădurile necesare apărării naţionale — — — 846
Dinu V., Dr. Ing.: Schimburile noastre comerciale cu Franţa — 631
Eliescu Gr., Dr. Ing.: Observaţiuni relative la legea pentru protecţia plantelor — — — — — — — 762
Filip V., Ing.: Exportul de lemnărie prin portul Constanţa — 272
Georgescu C. Dr. şi Neuwirth J.: Cultura răşinoaselor în grădina botanică dela Cotroceni — — — — — — — — 107
Georgescu C. şi Badea M.: Căderea acelor de Juniperus, cauzată de o ciupercă nouă — — — — — — — — 155
Haralamb At., Dr. Ing.: Exigenţele castanului bun (Castanea Vesca Gaertn.) faţă de sol — — — — — — 447

Haralamb At., Ing. şi Cretzoiu P.:	Lămuriri asupra răspândirii şi culturii lui Sarothamnus scoparius (L.) Wimm, în România	773
Ioan P., Ing.:	Pădurile şi cooperaţia — — — — — —	16
„	Contribuţiuni la legea de organizare a Corpului Silvic — — — — — — — —	163
Ionescu Aurelian, Ing.:	Câteva date statistice noui — — — — —	469
Ionescu I. G. şi Sburlan A. D.:	Anul forestier 1934 — — — — — —	3
Ionescu-Heroiu Tr., Ing.:	Nevoia şi posibilitatea de popularizare a cunoştinţelor despre economia forestieră — —	461
Ionescu Al. V., Ing.:	Alunul turcesc. Vegetaţia şi distribuţia sa în Banat şi Oltenia — — — — — —	433
„	Chihlimbarul din regiunea Buzău — — —	858
Mălăescu A., Ing.:	Mijloacele de transport ale şefului de ocol —	457
Neuwirth J., Georgescu C.:	Cultura răşinoaselor în grădina botanică dela Cotroceni — — — — — — — —	107
Neuwirth J. şi Cretzoiu P.:	Notă asupra câtorva plante din pădurile judeţului Durostor — — — — — — —	511
Páll F., Ing.:	Alunul turcesc, contribuţii la distribuţia sa în Banat — — — — — — — — —	515
Paşcovici N., Ing.:	Plopul tremurător ca materie primă pentru confecţionarea pălăriilor — — — — —	366
Paşcovski S., Ing.:	Vegetaţia arborescentă a munţilor jud. R. Sărat	323
„	Vegetaţia lemnoasă în regiunea de dealuri şi în câmpia jud. R. Sărat — — — — —	611
Popescu C., Ing.:	Interpretări asupra dispoziţiunilor legale în ceeace priveşte administrarea pădurilor composesorale — — — — — — — —	257
Rădulescu A., Dr. Ing.:	Relativ la nomenclatura stejarului şi gorunului	442
Rădulescu M., Ing.:	Din cultura stejarului (Q. pedunculata) în România — — — — — — — — —	93
Red.:	† Petre Antonescu — — — — — —	71
Reporterul frontului:	Frontul misionarilor — — — — — —	550
Sabău V., Dr.:	Aspecte din gospodăria pădurilor statului în lumina statisticei — — — — — — —	174
„	Pe marginea anchetei «statistice» forestiere —	527
Sburlan A. D., Dr. Ing.:	Transportul lemnelor de foc pe canale de apă în pădurile uzinelor Reşiţa — — — —	335
	Intrebuinţarea lemnului în construcţia străzilor şi şoselelor — — — — — — — —	739
Sburlan A. D. şi Ionescu I. G.:	Anul forestier 1934 — — — — — —	3
Toma G., Ing.:	Despre unele metode puţin aplicate pentru cubajul arboretelor — — — — — —	239

Vasilescu Gr., Ing.:	Lucrările de împădurire executate de Caps în anul 1934 — — — — — — — —	657
Witting Otto, Ing.:	Legea de vânătoare germană din 1934 — —	359
Wydiniwski Th., Ing.:	Mijloacele de transport ale şefului de ocol —	263
„	Un incendiu de pădure — — — — —	660
—	Pădurile la Adunarea Generală a Societăţii Regale Române de Geografie — — — —	91

CRONICI

Bălănică B. T.:	Solemnitatea dela Mihăeşti, 13 Octombrie 1935	670
C. Gr. C.:	Protecţia naturii şi turismul — — — —	381
„	Societatea «Amicii arborilor», din Franţa —	388
Colpacci Gr.:	Serbarea sădirii arborilor la Chişinău — —	385
Cristea Gr. Cezar	Ofensiva şi renaşterea forestieră în America —	122
„	Ecouri din alte reviste — — — — — —	122
„	Arborii mai des loviţi de trăznet — — —	284
„	Pe marginea evenimentului intrării inginerilor	
„	agronomi în AGIR — — — — — —	383
„	Distrugerea solului — — — — — —	484
„	Grădina botanică parc public — — — —	486
„	Industrializarea betonului armat — — — —	566
„	Pavilionul silvic la expoziţia din Iaşi — — —	802
„	Articole privitoare la economia forestieră, publicate în ziare — — — — — — —	807
Crivăţ A.:	Evadări din obişnuit — — — — — —	667
Fălciu C. A.:	Expoziţia silvică din Buzău — — — —	565
Ghelmeziu N.:	Adunarea generală a Soc. «Progresul Silvic» —	482
Hamel Elena	Utilajul unui birou modern — — — — —	209
Haralamb A.:	Constituirea unei comisiuni pentru intensificarea acţiunii de împădurire. Diverse — — —	39
„	Ofensive — — — — — — — — —	200
„	Conferinţe şi polemici — — — — — —	279
„	Legi noi, conferinţe, serbarea arborelui — —	376
„	Bucurii şi amărăciuni — — — — — —	477
„	Pentru două luni — — — — — — — —	558
„	Momente — — — — — — — — —	665
„	Spre mai bine — — — — — — — —	781
„	In pas cu vremea — — — — — — —	868
Haralamb A. şi G. I. I.:	Dela o lună la alta — — — — — —	116
Ionescu I. G.:	Cronica internaţională a lemnului — — —	390
I. R.:	A murit un prieten al pădurilor — — — —	805
Nagy L.	Serbarea sădirii arborelui la Lugoj — — —	388

Nedelcovici N. Congresul internaţional de silvicultură şi carbon Carburant dela Bruxelles — — — — — 285
" Congresul internaţional de silvicultură şi carbon carburant, ţinut la Bruxelles, la 25—27 Iulie 1935 — — — — — — — — 792
Paşcovski S.: Expoziţia naţională de vânătoare — — — 474
Sburlan A. D.: † Prof. Iulius Marchet — — — — — — 805
Tr. H.: Semne bune — — — — — — — — 205
Zeicu I. Economia forestieră a Ardealului — — — 206
Articole privind economia forestieră, publicate în ziare — — — — — — — — 672

RECENZII

Chasses féodales d'aujourd'hui. U. R. S. S., Pologne, Roumanie. de Georges Ouard; recenzat de *Ing. At. Haralamb* — — — — — — 49
Rady Naczelnej Zwiazkow Drzewnych w Polsce za 1933 r. (Darea de seamă a Consiliului Superior al Lemnului, din Polonia, pe 1933); recenzat de *Ing. I. C. Demetrescu* — — — — — — — — 51
L'homme et la montagne de Jules Blache, recenzat de *Ing. At. Haralamb* 131
Kniga ba bălgarskata gora (La forêt bulgare. Edition à l'occasion de la semaine de la forêt 1934), recenzat de *Ing. I. C. Demetrescu* — — 216
Vânatul cu păr din România de Dr. R. I. Călinescu, recenzat de *Ing. At. Haralamb* — — — — — — — — — — — — — 218
Flora ilustrată a plantelor lemnoase din România de Marcel Brândza, recenzat de *Brb.* — — — — — — — — — — — — 219
Norme Dn-l pentru cunoaşterea diferitelor esenţe de lemne indigene şi exotice. Monit. Of. 261/934, recenzat de *Ing. Şt. Bărbulescu* — — 220
Noptile de Sânziene de M. Sadoveanu, recenzat de *Ing. Gh. I. Ionescu* 221
Die Erfolgsrechnung in der Forstwirtschaft, de Dr. Karl Jäckle, recenzat de *Ing. I. C. Demetrescu* — — — — — — — — — — 287
Valorificarea produselor, de V. Potârcă, recenzat de *Ing. At. Haralamb* 289
Conseil international de la chasse, recenzat de *Ing. At. Haralamb* — — 399
Kronstädter Heimat- und Wanderbuch de Heinrich Wachner, recenzat de *Ing. A. V. Rădulescu* — — — — — — — — — — 399
Der zwischenstaatliche Holzverkehr in Europa de Dr. Iosef Köstler; recenzat de *Ing. I. C. Demetrescu* — — — — — — — — 401
Rapport sur l'activité de l'Administration Forestière en 1932 (Helsingfors), recenzat de *Ing. Gh. I. Ionescu* — — — — — — — — 488
Descrierea Moldovei de Dimitrie Cantemir, trad. de G. Adamescu; recenzat de *Ing. I. C. Demetrescu* — — — — — — — — — 489

Activitatea şi situaţia învăţământului agricol şi casnic de gradul I şi II şi de popularizare, în anii 1927—1932, întocmită de Min. Agr. şi Dom. sub conducerea D-lui Ing. Victor Georgescu; recenzat de *Ing. I. C. Demetrescu* — — — — — — — — — — — — 570
Frate Nicolae der siebenbürgische Karpathenbär. Eine Lebensgeschichte, de Emil Witting; recenzat de *Ing. V. Sabău* — — — — — 571
Hirtenfeuer. Ein Karpathenroman de Emil Witting; recenzat de *Ing. V. Sabău* — — — — — — — — — — — — — — 573
Beiträge zur Form der Waldsäge und zur Technik des Sägens, de Dr. H. Glaser; recenzat de *Ing. I. Guran* — — — — — — — — 574
Sumsko-privredna geografija (Géographie économique forestière), de prof. Dr. Milan Marinovic; recenzat de *Ing. I. C. Demetrescu* — — 575
Cartea crescătorului de peşti, de T. Buşniţă; recenzat de *Ing. At. Haralamb* 675
Los bosques y la industria maderera en Rumania, de Henry Helefant ; recenzat de *Ing. Gh. I. Ionescu* — — — — — — — — 676
Zur Entwicklung der Jagdwirtschaft in U. S. A. de Ing. A. M. Comşa; recenzat de *Ing. I. C. Demetrescu* — — — — — — — — 677
Bärenthoren 1934. Der naturgemässe Wirtschaftwald, de Krutsch şi Dr. Weck, recenzat de *Ing. N. Rucăreanu* — — — — — — — 808
Istoria Românilor, din cele mai vechi timpuri până la moartea lui Alexandru cel Bun, recenzat de *Ing. I. C. Demetrescu* — — — — — — 809
La milizia forestale, Anno XII, de prof. Dr. A. Agostini; recenzat de *Ing. I. C. Demetrescu* — — — — — — — — — — — 876
Une relique de la sapinière méditerranéenne. Le mont Babor. Monographie de l'Abies numidica Lann, de A. Barbey; recenzat de *Gr. Eliescu* — 877
Canadian White Pine. Botanical name: Pinus strobus. The Wood that lasts for centuries; recenzat de *Ing. Radu Iordache* — — — — — 880

REVISTA REVISTELOR

Allgemeine Forst- und Jagdzeitung — — — — — 52, 134, 293, 407, 577
L'Alpe — — — — — — — — — — — 134, 294, 408, 491, 578, 681
Bulletin de la Soc. Centrale forestière de Belgique 54, 223, 409, 579, 683, 812
L'Energia Termica — — — — — — — — — — — — — — 223
Forstwissenschaftliches Centralblatt — — 136, 226, 411, 494, 684, 813, 882
Journal forestier Suisse — — — — — — — — — — — 54, 225
Journal of Forestry — — — — — — — — 55, 138, 295, 492, 687, 883
Lesnicka Prace — — — — — — — — 141, 227, 495, 580, 689, 884
Revue des eaux et forêts — — — — — — — — — 57, 142, 299, 885
Silva — — — — — — — — — — 143, 228, 301, 497, 581, 691, 886
Sumarski list — — — — — — — — — — — 59, 415, 582, 692

Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen — — — — — — — 413
Tharandter forstliches Jahrbuch — — — — — — — 302, 416, 693, 887
Zeitschrift für Forst- und Jagdwesen — — — — — — 302, 583, 694, 815
Zeitschrift für Weltforstwirtschaft — — — — — — 59, 417, 695, 816
Drumul Nou — — — — — — — — — — — — — — 696

INFORMAŢIUNI

Pag.: 61, 148, 233, 306, 420, 498, 585, 704, 818, 889.

NECROLOAGE

Niculae Dragoteanu, — *Redacţa* — — — — — — — — — — 46
D. Papinian, de *M. P. Florescu* — — — — — — — — — — 145
Terenţiu Buhescu, de *A. Mălăescu* — — — — — — — — — — 230
Iuliu Albrich, de *Otto Witting* — — — — — — — — — — 304
Iuliu Moldovan, *R. P.* — — — — — — — — — — 698
La moartea lui G. Huffel, de *At. Haralamb* — — — — — — — 700

PAGINI MERCURIALE

Pag.: 149.

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

Studiul solurilor forestiere după tipurile naturale de arborete. (conferinţa D-lui C. Chiriţă) — — — — — — — — — — — — 44
Asociaţiuni de plante lemnoase în ţara noastră (conferinţa D-lui C. Georgescu) de *A. V. Rădulescu* — — — — — — — — — — 124
Darvinismul în silvicultură (conferinţa D-lui Z. A. Premeţchii), de *C. Cristea* — — — — — — — — — — — — — — 126
Pădurile poienite dintre Dunăre şi Carpaţii de miazăzi, (conferinţa D-lui M. Petcuţ), de *A. Constantinescu-Fălciu* — — — — — — 127
Regimul juridic şi economic al obştiilor şi composesoratelor de păduri (conferinţa D-lui C. Ivanovici) — — — — — — — — — — 212
Publicaţiile noastre forestiere (conferinţa D-lui T. Bălănică) — — — 213
Exploatările de Păduri faţă de asigurările sociale (conferinţa D-lui C. Dragu) — — — — — — — — — — — — — — 309
Dece nu sunt mai mari veniturile pădurilor (conferinţa D-lui Al. Ştefanopol) 310
Istoricul şi evoluţia composesoratelor forestiere din Ardeal (conferinţa D-lui Eug. Zehan) — — — — — — — — — — — 394
Actualele crize economice, financiare şi sociale — Sugestii pentru înlăturarea lor (conferinţa D-lui Dem. Popescu-Coculescu) — — — 396
Al IV-lea an — — — — — — — — — — — — — — 893

SOC. «PROGRESUL SILVIC»

Apel — — — — — — — — — — — — — — — — — 236
Convocare — — — — — — — — — — — — — — — — 307
Procese-verbale — — — — — — — — — — 499, 714, 820, 895
Regulament pentru acordarea premiului «C. Dissescu»» — — — — 710
Regulament pentru acordarea premiului «G. Crăciunescu» — — — — 711
Regulament pentru acordarea premiului «V. A. Golescu» — — — — 713

«C. E. A. C. S.»

Convocare, Bilanț — — — — — — — — — — — — — — 151

PUBLICAȚIUNI

Deciziuni ministeriale — — — — — — — — 62, 312, 421, 586, 729, 912

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

TIPOGRAFIA
BUCOVINA

REVISTA PADURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: Stinghe V.

Membri:

Drăcea M. — Rădulescu M.
Ioan P. — Sburlan D.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1935:

Preşedinte: Drăcea M.

Vice-Preşedinţi: Alimăniţeanu C., Stinghe N. V.

Secretar general: Vâlceanu Eug.

Casier: Priboianu N. V.

Secretari: Butoi Al., Minescu Gh.

Membrii:

Bunescu M. C. — Ioan P.
Ciurileanu D. — Ionescu A.
Drâmbă D. — Lazăr H.
Eliescu A. — Năstăsescu Gh.
Florescu M. P. — Nedelcovici Ath.
Georgescu P. C. — Rodoteatu St.
Grozescu D. — Ştefănescu-Suhăţeanu M.

Cenzori: Constantinescu Gh., Ionescu Gh., Chercea Gh.
Cenzori supleanţi: Teodorescu Şt., Constantinescu-Fălciu A. şi Popescu-Salcia I.

Preţul abonamentului:

Pe un an . . . . . 300 lei
„ „ „ pentru membrii Societăţii . . . . 200 „
„ „ „ pentru conductori şi brigadieri . . 75
Numărul 25

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

TIPOGRAFIA
BUCOVINA